Памяць

ГІСТОРЫКА-
ДАКУМЕНТАЛЬНЫЯ
ХРОНІКІ
ГАРАДОЎ І РАЁНАЎ
БЕЛАРУСІ

ШМАТТОМНАЕ
ВЫДАННЕ
СТВАРАЕЦЦА
ПАВОДЛЕ
РАШЭННЯ
ЎРАДА
РЭСПУБЛІКІ
БЕЛАРУСЬ

ПАМЯЦЬ

БУДА-КАШАЛЁЎСКІ РАЁН

У 2 кнігах

Кніга 2-я

МІНСК
БЕЛТА
2002

УДК 947.6
ББК 63.3 (4 Беи)
П 15

РЭДАКЦЫЙНАЯ КАЛЕГІЯ:

Г.К.КІСЯЛЁЎ (галоўны рэдактар выдавецкага цэнтра БЕЛТА),
А.М.ГАЛІЦКІ, У.А.КОРСАК, І.А.ПРОЦКІН, У.Я.РАЙСКІ, Б.В.УЛЬЯНКА

РАЁННАЯ КАМІСІЯ ПА СТВАРЭННІ
ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНАЙ ХРОНІКІ:

А.М.ГАЛІЦКІ (старшыня камісіі), В.Т.БАБРАЎНІЧЫ, А.А.КУНДЗЕЛЕЎ,
Ф.Ф.МУХА, В.М.НОВІКАВА, Р.Ф.ПАСЬКО, У.Я.РАЙСКІ, І.П.ЧАРНЯК, М.А.ЧЭЧКА,
Л.У.ЯЖОВА, В.І.ЯНЧАНКА

АРГАНІЗАЦЫЙНА-МЕТАДЫЧНЫ ЦЭНТР
ПА ВЫДАННІ ГІСТОРЫКА-ДАКУМЕНТАЛЬНЫХ ХРОНІК ПАМЯЦІ
МІНІСТЭРСТВА ІНФАРМАЦЫІ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ:

Б.В.УЛЬЯНКА (кіраўнік цэнтра), У.І.ЛЕМЯШОНАК (галоўны рэдактар),
М.З.БАШЛАКОЎ (галоўны метадыст), Р.А.ЧАРНАГЛАЗАВА (рэдактар)

Укладальнік
У.Я.РАЙСКІ

Мастак
Э.Э.ЖАКЕВІЧ

Распрацоўка мастацка-тэхнічнага афармлення серыі
В.А.РАГАЛЕВІЧА

ISBN 985-6302-39-0

© БЕЛТА, 2002

Буда-Кашалёва. Курган Славы на ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

29 лістапада 1943 г.	Буда-Кашалёўскія і Уваравіцкія РК КП(б)Б і райвыканкомы аднавілі сваю дзейнасць.
29 чэрвеня 1945 г.	Ураджэнец Буда-Кашалёўшчыны лётчык П.Я.Галавачоў стаў двойчы Героем Савецкага Саюза.
Верасень 1945 г.	Пачаліся заняткі ў Буда-Кашалёўскім лясным тэхнікуме.
Канец 1945 г.	Адноўлены ўсе даваенныя прадпрыемствы: Рагінскі спіртзавод, Наспенскі цагельны завод «Чырвоная зорка», абуткова-шавецкія арцелі «Новае жыццё», імя Сталіна, арцель «16 год Кастрычніка», смалакурная арцель імя Калініна, лесазавод.
1946 г.	Пры раённым аддзеле культуры створана бібліятэка.

Буда-Кашалёва. Помнік двойчы Герою Савецкага Саюза П.Я.Галавачову.

1947 г.	У Буда-Кашалёўскім лясным тэхнікуме адбыўся першы выпуск лесаводаў.
Пачатак 1950-х гадоў.	У Буда-Кашалёўскім раёне адноўлены даваенны эканамічны ўзровень.
1953 г.	Завершана электрыфікацыя калгаса імя Леніна.
1954 г.	Калгасы і саўгасы дасягнулі даваеннага ўзроўню пасяўных плошчаў і вытворчасці прадукцыі жывёлагадоўлі. Калгасы імя Энгельса, імя Чапаева, «Інтэрнацыянал» і «Чырвоны Днепр» аб'ядналіся ў адну буйную гаспадарку — калгас імя Энгельса. На базе калгаса «Чырвоная Беларусь» створаны саўгас «Буда-Кашалёўскі».

Буда-Кашалёва. Будынак райвыканкома.

1956 г.	Здадзены ў эксплуатацыю новы будынак Камунараўскай сярэдняй школы.
1957 г.	На базе Рагінскай МТС створаны саўгас «Рагінь».
1959 г.	У г.п. Буда-Кашалёва 4,6 тыс. жыхароў.
Пачатак 1960-х гадоў.	У в. Гаўлі адкрыты першы ў раёне школьны музей.
Лістапад 1960 г.	На базе саўгаса «Уваравічы» заснавана эксперыментальная база «Уваравічы» — спецыялізаваная гаспадарка па вырошчванні элітнага насення збожжавых і бульбы.

Будынак Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

1962 г.	Скасаваны Уваравіцкі раён, асноўная частка яго тэрыторыі далучана да Буда-Кашалёўскага раёна. Буда-кашалёўская раённая газета «Ленінскі шлях» стала называцца «Авангард».
1962—1965 гг.	У Буда-Кашалёўскім раёне 313 населеных пунктаў і 3 гарадскія пасёлкі.
22 красавіка 1964 г.	Заснаваны музей у СШ № 1 г.п. Буда-Кашалёва.
1965 г.	У г.п. Буда-Кашалёва пачалі працаваць раённая бальніца, масласыразавод. У раёне налічваецца 13 саўгасаў і 14 калгасаў.

Палац культуры ў пасёлку Камунар.

1966 г. — У г.п. Буда-Кашалёва здадзены ў эксплуатацыю новы будынак СШ № 2.
У раёне 92 школы, з іх 15 сярэдніх, 30 васьмігадовых і 47 пачатковых. Працавала каля 950 настаўнікаў і вучылася больш за 14 тыс. вучняў.

1967 г. — У вёсках Патапаўка і Мікалаеўка завершана будаўніцтва школ на 540 вучнёўскіх месцаў кожная.
Адкрыты музей баявой і працоўнай славы ў СШ № 2 г.п. Буда-Кашалёва.

1969 г. — У г.п. Буда-Кашалёва 7,2 тыс. жыхароў.

1971 г. — На базе аддзялення саўгаса «Уваравічы» арганізавана эксперыментальная база «Пянчын».

Буда-Кашалёва. Свята-Мікалаеўская царква.

31 снежня 1971 г.	Гарадскі пасёлак Буда-Кашалёва пераўтвораны ў горад раённага падпарадкавання.
1973 г.	Будаўніцтва жывёлагадоўчага комплексу ў калгасе «Іскра» наведаў 1-ы сакратар ЦК КПБ П.М.Машэраў.
1974 г.	Чабатовіцкая сярэдняя школа адзначыла сваё 100-годдзе.
1975 г.	За дасягненні ў будаўніцтве і добраўпарадкаванні вёсак Буда-Кашалёўскі раён атрымаў пераходны Чырвоны сцяг ЦК КПБ, Савета Міністраў БССР, Белсаўпрофа і ЦК ЛКСМБ.

Вёска Дуравічы. Дамы перасяленцаў з раёнаў, якія пацярпелі ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

1976 г.	У пасёлку Камунар пачалося будаўніцтва Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі. У калгасе імя Леніна здадзены ў эксплуатацыю жывёлагадоўчы комплекс на 1200 галоў.
1978 г.	Створаны Буда-Кашалёўскі вучэбна-вытворчы камбінат працоўнай падрыхтоўкі і прафесійнай арыентацыі, які наведвалі 796 старшакласнікаў з 11 школ раёна.
1980 г.	Узведзены новы тыпавы будынак раённай паліклінікі.
3 чэрвеня 1981 г.	У Буда-Кашалёўскім аграрна-тэхнічным каледжы адкрыты музей баявой і працоўнай славы. 29.4.1987 г. яму прысвоена званне народнага.

У час святкавання 125-годдзя Буда-Кашалёва.

1983 г. Ва Уваравічах пабудаваны новы корпус раённай бальніцы.

1986 г. Пачалося будаўніцтва Узоўскага камбіната хлебапрадуктаў магутнасцю 190 тыс. тон камбікармоў у год. Буда-Кашалёўскі раён прыняў першых перасяленцаў з Брагінскага і Нараўлянскага раёнаў, якія пацярпелі ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС.

1986—1989 гг. На тэрыторыі раёна для перасяленцаў пабудавана 19 пасёлкаў з аб'ектамі сацкультбыту.

Народны хор аграрна-тэхнічнага каледжа.

1988 г.	Хор Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа атрымаў званне народнага.
Красавік 1988 г.	Створаны Дзяржаўны біялагічны заказнік «Буда-Кашалёўскі».
1989—1991 гг.	Сталі вядомы вынікі Чарнобыльскай катастрофы для Буда-Кашалёўшчыны. На канец 1991 г. 23 населеныя пункты раёна з Акцябрскага, Забалоцкага і Шыpoкаўскага сельсаветаў трапілі ў зоны адсялення, 121 населены пункт апынуўся ў зоне з правам адсялення і 252 населеныя пункты — у зоне перыядычнага радыяцыйнага кантролю.

У этнаграфічным музеі Акцябрскай школы.

1993 г. Здадзены ў эксплуатацыю новы будынак раённага вузла сувязі. Званне народных атрымалі ансамблі «Крыніцы» Іванаўскага сельскага клуба і «Сінічкі» Івольскага сельскага Дома культуры.

1994 г. У г. Буда-Кашалёва пабудаваны новы універмаг. Створана адкрытае акцыянернае таварыства «АграпрамтэхПАК» (у 1997 г. пераўтворана ў сумеснае беларуска-галандскае прадпрыемства ААТ «АМІПАК»).

19 мая 1994 г. Епіскап Гомельскі і Жлобінскі Арыстарх асвяціў прастол Свята-Мікалаеўскай царквы ў г. Буда-Кашалёва.

Буда-кашалёўскія ручнікі з калекцыі, сабранай студэнтамі факультэта беларускай філалогіі і культуры Беларускага дзяржаўнага педагагічнага універсітэта імя М.Танка.

1995 г.	У Буда-Кашалёўскім раёне пражывала 46,5 тыс. жыхароў, у г. Буда-Кашалёва — 9,5 тыс., у г.п. Уваравічы — 3,3 тыс. жыхароў.
27 кастрычніка 1996 г.	У в. Глазаўка адкрылася Свята-Пакроўская царква.
19 снежня 1996 г.	У в. Івольск адкрылася Свята-Міхайлаўская царква.
1998 г.	Горад Буда-Кашалёва адзначыў сваё 125-годдзе.
Май 1999 г.	Жаночаму вакальнаму ансамблю «Калініца» Камунараўскага Дома культуры Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі прысвоена званне народнага.

Рака Ліпа каля в. Андрэеўка.

Чэрвень 1999 г.	У раёне праведзены міжнародны пленэр па жывапісе, прысвечаны памяці народнага мастака СССР Я.Я.Майсеенкі.
2000 г.	У Буда-Кашалёўскім раёне пражывала 43,6 тыс. жыхароў.
2001 г.	У г.п. Уваравічы здадзены новы будынак сярэдняй школы на 834 вучнёўскія месцы. Выйшла з друку 1-я кніга гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён».
Сакавік 2002 г.	У в. Івольск, на радзіме народнага артыста БССР П.С.Малчанава, прайшлі мерапрыемствы, прысвечаныя 100-годдзю з дня яго нараджэння.

Да чытача

Другая кніга гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён» ахоплівае перыяд гісторыі ад падзей Вялікай Айчыннай вайны да нашых дзён. У ёй расказваецца пра землякоў, што ваявалі і вызначыліся на франтах вайны і вярнуліся дамоў пераможцамі, прыводзяцца спісы воінаў-землякоў, якія загінулі ці прапалі без вестак.

Значная частка кнігі адведзена асвятленню перыяду гісторыі Буда-Кашалёўшчыны 1940—1990-х гадоў: пасляваеннаму адраджэнню народнай гаспадаркі, яе станаўленню і развіццю ў наступныя дзесяцігоддзі. Даюцца звесткі пра тых, хто вызначыўся ў працы: ардэнаносцаў, заслужаных работнікаў Беларусі і інш., пра вядомых землякоў (дзяржаўных і грамадскіх дзеячаў, вучоных, артыстаў, мастакоў, пісьменнікаў і т.п.) — усіх, хто праславіў свой край і пакінуў аб сабе добрую памяць. Расказваецца і пра наступствы чарнобыльскай трагедыі, якая зачапіла сваім крылом і гэты цудоўны край, і пра землякоў, што загінулі ў Афганістане ці пры выкананні службовых абавязкаў у арміі.

Асобны раздзел кнігі прысвечаны апісанню багатай матэрыяльнай і духоўнай спадчыны Буда-Кашалёўшчыны, гісторыі яе населеных пунктаў.

Пры напісанні кнігі выкарыстаны шматлікія архіўныя матэрыялы, публікацыі з кніг, часопісаў і газет, успаміны ўдзельнікаў і сведкаў падзей. Безумоўна, далёка не ўсё трапіла на старонкі гэтага двухтомніка: пэўныя падзеі і імёны згубіліся ў напластаваннях часу, нешта засталося па-за ўвагай па прычыне сваёй недаследаванасці і адсутнасці дастатковай інфармацыі. Але пошукавая работа не спыняецца з выхадам гэтай кнігі. Выданне хронікі, трэба спадзявацца, падштурхне новых краязнаўцаў-аматараў і спецыялістаў на далейшыя пошукі і даследаванні. А гэта значыць, што нас чакаюць новыя адкрыцці і, не выключана, новыя старонкі хронікі.

Раённая камісія па стварэнні гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён» выказвае шчырую падзяку ўсім установам, арганізацыям і прыватным асобам, якія аказалі садзейнічанне ў пошуку, зборы і падрыхтоўцы матэрыялаў для гэтай кнігі, а таксама яе выданні.

ПОМНІКІ ГІСТОРЫІ І КУЛЬТУРЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЁНА

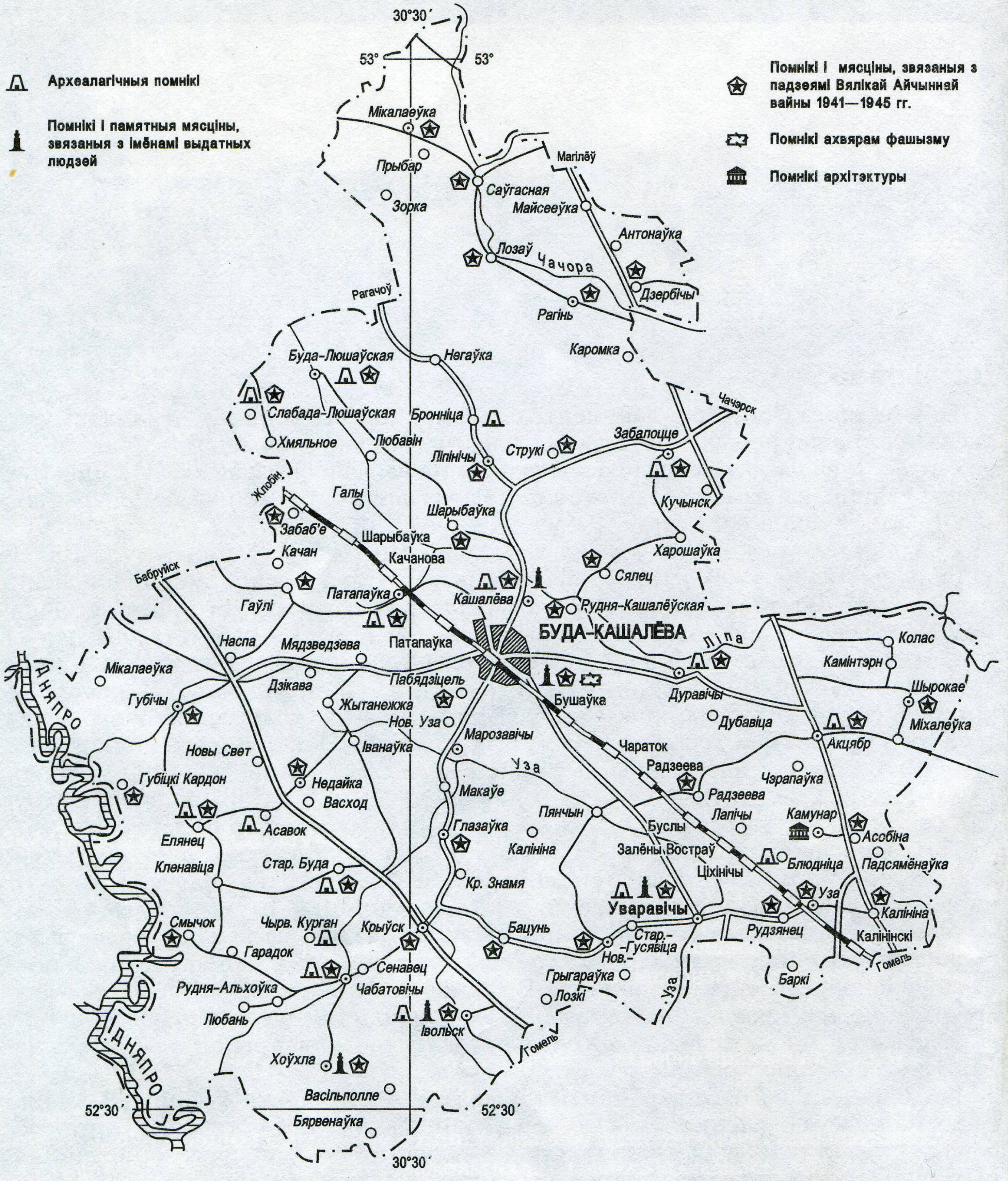

1941

1945

ІШЛА ВАЙНА НАРОДНАЯ

Землякі — Героі Савецкага Саюза

ГАЛАВАЧОЎ Павел Якаўлевіч. Нарадзіўся 15.12.1917 г. у в. Кашалёва. Двойчы Герой Савецкага Саюза (1943, 1945). Генерал-маёр авіяцыі (1957). З сялян. У 1933 – 1938 гг. працаваў токарам, фрэзероўшчыкам у Гомелі. Закончыў Адэскую школу пілотаў (1940), Ваенна-паветраную акадэмію (1951), Акадэмію Генштаба (1959). На фронце з чэрвеня 1941 г., камандзір звяна, камандзір эскадрыллі. Удзельнік баёў на Паўднёва-Заходнім, Сталінградскім, 4-м Украінскім, 3-м і 1-м Беларускіх франтах. Удзельнічаў у абароне Адэсы, у Ізюм-Барвенкаўскай аперацыі каля Харкава, Сталінградскай бітве, у вызваленні Данбаса, Крыма, Адэсы, Маладзечна, у баях пад Кёнігсбергам, Франкфуртам-на-Одэры, Берлінам. Зрабіў 457 баявых вылетаў, у 125 паветраных баях збіў 30 варожых самалётаў, адзін з іх тараніў. Узнагароджаны 2 ордэнамі Леніна, 9 іншымі ордэнамі, медалямі. Памёр 2.7.1972 г. Бюст Героя ўстаноўлены ў г. Буда-Кашалёва. Яго імем названы вуліцы ў Гомелі і Буда-Кашалёве, ГПТВ № 56 у Гомелі, дзе ён вучыўся.

* * *

...Два краснозвездных «лагга» барражировали у линии фронта. Головачев посмотрел на часы. Время вышло, пора домой. Только развернулись — четверка «МЕ-109». Идут пониже, немного впереди. Что ж, их вдвое больше, но медлить нельзя. В бой! Головачев ринулся на врага. Когда «МЕ-109» застыл в прицеле, гитлеровца прошила короткая очередь. Самолет тут же взорвался. Готов! А истребитель Головачева уже мчался ввысь, чтоб снова обрушиться на фашистов.

Вдруг острая боль обожгла правую руку. В кабину, как водопад, яростно хлестнул упругий воздух. Фонарь сшибло. Еще не сообразив, что случилось, Павел инстинктивно откинул голову к бронеспинке. И это его спасло, по приборной доске опять полоснула очередь... Машину удалось выровнять. Летчик послал сектор газа вперед. Но штурвал держать уже не мог: не повиновалась рука. Пришлось зажать штурвал коленями и так вести машину. А тут еще неприятности: после боя никак не удавалось сориентироваться. Бежали под крылом дороги и села.

Машину приземлил вроде нормально. Вылез из кабины. Шагнул навстречу техникам, что бежали сюда. Но и двух шагов ступить не смог: в воздухе не почувствовал, что и в ноги ранен. На «санитарке» отправили в госпиталь. Долго доставали

П.Я.Галавачоў.

осколки. Но рука потом сильно распухла и, как колода, поверх простыни лежала. Снова оперировали.

Воевал дерзко и отважно.

Очень тяжкие были бои у волжской твердыни. Однажды, после патрулирования над переправами на Калаче, вернулся Головачев на свой аэродром. Сел. Зарулил. К самолету подкатил топливозаправщик. Летчик открыл фонарь кабины, сдвинул шлемофон набок, как вдруг на горизонте замаячили темные точки. «Юнкерсы»!

Головачев немедленно запустил мотор и на последних каплях бензина ушел в бой. Сразил одного фашиста. Развернулся, чтоб ударить по второму. Но вражеский стрелок опередил: его очередь рубанула по лобовому стеклу. Вдребезги разлетелся хрупкий плексиглас, ошпарив осколками лицо. Трасса прошла над головой летчика. Неуправляемый самолет падал в Дон. Очнувшись, Головачев вывел раненную машину из штопора. Мотор заглох: иссяк бензин. А земля — вот она, рядом. Только б перетянуть через реку: свои на том берегу. Но тут, где чужие — берег пологий, наш — гористый. Опасно там будет садиться. Да ведь своя земля. И Павел тянул упрямо туда, собрав воедино волю, превозмогая боль, едва различая горизонт сквозь кровавый туман, застилавший глаза. Нет, самолет не сел: мало, слишком мало воздуха оставалось под ним! Он врезался в берег. Так, что хвост отломился и упал в воду. Но кабина осталась на берегу. На том, где были свои...

Сознание возвращалось с трудом.

Знаменитый окулист профессор Филатов сделал операцию. 13 швов пришлось наложить. За этот бой Павел Головачев был награжден первым орденом Красного Знамени. Ему присвоили звание лейтенанта и назначили командиром звена. Теперь он сам водил в атаку группы краснозвездных истребителей, еще беспощаднее разил врага. От метких сокрушительных ударов Павла Головачева чадными кострами летели вниз хваленые гитлеровские асы из 52-й эскадры «Удэт», той вороньей стаи, что начинала свой кровавый путь в Испании.

Когда сражения на Волге близились к победному финалу и фашистская группировка трехсоттысячной армии Паулюса была обречена, истребительный полк получил приказ перебазироваться под Ростов. Здесь — новые бои. В один из ясных мартовских дней 1943 года звено Головачева по сигналу ракеты поднялось в воздух. Здесь командование группой принял командир эскадрильи Амет-Хан Султан.

Шестерка истребителей круто шла с набором высоты. Внизу, со стороны Азовского моря, плыла синяя дымка. Набрана высота пять тысяч метров. И тут вдали на горизонте появились темные точки. «Галки. Как много их!» — подумал Павел. Но в следующее мгновение уже понял, что то были вражеские самолеты. Целая армада «хейнкелей», «юнкерсов», «мессершмиттов». Немцы, очевидно, намеревались бомбить Батайск. Там была разгрузочная станция фронта.

Ведущий решил атаковать в лоб. В сомкнутом боевом порядке советские истребители рванулись вперед. Меткой очередью Амет-Хан Султан сбил ведущего «хейнкеля». В этот момент на самолет Амет-Хана бросились 4 «МЕ-109». Наперерез им, защищая командира, устремился Головачев. От его меткой очереди вспыхнул один «мессер». Тут же еще 2 фашистские машины, сбитые нашими летчиками, рухнули на землю. Завязался ожесточенный бой. В схватку вступили новые группы наших истребителей. Их смелому натиску не смог противостоять враг. Армада гитлеровцев дрогнула и рассыпалась. В этом налете, как потом выяснилось, участвовало 160 фашистских самолетов. Более 40 из них уничтожили наши летчики.

В ноябре 1943 года П.Головачев был удостоен звания Героя Советского Союза. Весть о высокой награде прилетела и в отчий дом, в родные края, только что освобожденные Советской Армией. И вскоре на фронтовой аэродром под Мелитополем пришел треугольный конверт. Солдат-почтальон вручил его Головачеву, когда тот вернулся с боевого задания.

Первое письмо от родных! Что принесло оно с собой? Тут же, у крыла своего истребителя, Павел начал торопливо читать его. И карандашные строчки, легшие вкось на шершавую бумагу тех лет, запрыгали перед глазами...

Стиснув листок в руке, Павел уронил голову на консоль самолета. Боль, нестерпимая боль сдавила сердце. В эту минуту, позабыв обо всем, он вдруг увидел себя как бы со стороны, в той смутной дали време-

ни, мелькнувшей в сознании, когда был еще несмышленым подростком и когда, провинившись в чем-то, с повинной пришел к отцу, неловко ткнулся ему в грудь, а тот ничего не сказал, только положил ему натруженную руку на голову, провел по льняным волосам...

Теперь поблизости от самолета стояли боевые друзья. Они, конечно, догадались, что большое горе постигло их товарища, но не решались подойти к нему, понимали, что словами тут не поможешь. Понимал это и Федор Андреевич Бабий, парторг полка. Он, как обычно, первым встречал пилотов, прилетевших с задания. И сейчас, идя от самолета к самолету, еще издали увидев, что у одной из машин стоят молчаливые люди, поспешил к ним. А когда приблизился немного, его взгляд приковала склоненная у крыла фигура летчика. Заметил и то, что в сторонке, удрученный, стоял солдат-почтальон.

И Федору Бабию стало понятно все. Но он не остановился, даже, напротив, ускорил шаг. Подойдя к Головачеву, просто и дружески спросил:

— Что у тебя, Паша?

Тот, будто очнувшись, распрямился, провел рукавом по лицу, протянул листок. Федор Бабий молча взял его и стал читать. Письмо было от сестры. «... А еще, Павлик, сообщаю тебе, — писала она, — что остались мы сиротами. Нет у нас теперь отца. Его, как и других наших односельчан, всех стариков да женщин, супостаты-фашисты угоняли на земляные работы далеко за село. Знал бы ты, как настрадались тут наши люди: мучили их изверги, морили голодом. Когда отец шел домой, у него не достало сил. Он умер на дороге. Он не дошел до села две версты...»

Ровно через час взлетели истребители. Среди них был и Павел Головачев. Он нес на крыльях своего самолета беспощадную месть... Отважный сокол дрался с врагом, не щадя жизни. Он воевал уже над Восточной Пруссией, и об этом в «Правде» от 26 января 1945 года сообщалось: «В сражениях за Восточную Пруссию принимают активное участие летчики генерал-полковника авиации Хрюкина. Они наносят сокрушительные удары по врагу и показывают высокие образцы отваги и боевого мастерства. В один из последних дней шестерка «лавочкиных», возглавляемая гвардии майором Амет-Ханом Султаном, патрулировала на высоте 4 тысяч метров над территорией противника. Через некоторое время наши летчики заметили 20 «Фокке-Вульфов-190». Они шли на высоте 1,5 тысячи метров к линии фронта. Вражеские самолеты намеревались нанести бомбово-штурмовой удар по нашим войскам.

Немцы пытались уклониться от встречи и стали уходить назад к своему опорному пункту, рассчитывая силой огня зенитной артиллерии остановить наших истребителей. Но они просчитались. Несмотря на сильный зенитный огонь, «лавочкины» нагнали противника и устремились в атаку. Боевой порядок немецких самолетов сразу же был расстроен.

В последовавшей затем ожесточенной схватке наши истребители сбили 5 «фокке-вульфов»: 2 самолета сбил гвардии капитан Головачев, по одному Амет-Хан и гвардии старшие лейтенанты Маклаков и Мальков. Одержав эту победу, наши истребители без потерь возвратились на свой аэродром.

В тот же день 5 «лавочкиных» под командованием гвардии капитана Головачева перехватили на высоте 1700 метров 15 «Фокке-Вульфов-190». При первой же атаке Головачев с дистанции в 50 метров ударил по вражескому самолету. «Фокке-вульф» взорвался в воздухе. Остальные немецкие самолеты, беспорядочно сбросив бомбы, стали уходить. Но «лавочкины» настигли их, и ведущий на пикировании сбил еще одну вражескую машину. У него на счету уже 26 немецких самолетов.

...Свой 125-й воздушный бой летчик Головачев провел над Берлином. Там он сразил 30-й самолет врага. С радостью встретил светлый праздник Победы.

Друкуецца са скарачэннямі паводле кн.: Люди бессмертного подвига. М., 1965. С. 224—229.

ІСАЧАНКА Аляксандр Лаўрынавіч. Нарадзіўся 14.3.1919 г. у в. Хоўхла. Герой Савецкага Саюза (1944). Адзін з арганізатараў і кіраўнікоў Гомельскага камсамольска-маладзёжнага падполля і партызанскага руху на Гомельшчыне ў Вялікую Айчынную вайну. З сялян. Скончыў Рэчыцкае педвучылішча. Да вайны сакратар Гомельскага гаркома камсамола. Са жніўня 1941 г. у гомельскім партызанскім атрадзе «Бальшавік» — падрыўнік, разведчык, адначасова

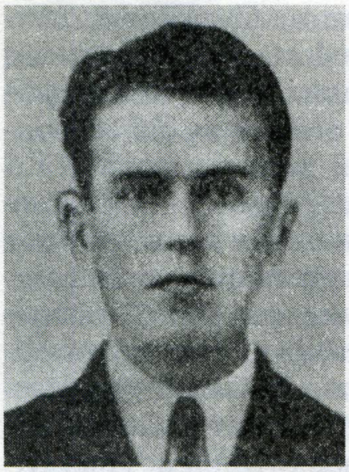

А.Л.Ісачанка.

А.Ц.Краўцоў.

С.А.Панамароў.

А.Я.Андрэенка.

сакратар Гомельскіх падпольных абкома і гаркома ЛКСМБ, член Гомельскага падпольнага гаркома КП(б)Б.

Група падрыўнікоў, якую ўзначальваў А.Л.Ісачанка, пусціла пад адхон 58 варожых эшалонаў, знішчыла 87 аўтамашын, танкаў, браневікоў. Загінуў 7.10.1942 г. пры падрыхтоўцы да баявога задання. Пахаваны ў Гомелі. У в. Хоўхла яму пастаўлены помнік, яго імем названы вуліцы ў Гомелі, Буда-Кашалёве.

КРАЎЦОЎ Альгерд Ціханавіч. Нарадзіўся 19.7.1912 г. у в. Забалоцце. Герой Савецкага Саюза (1945). З сялян. Скончыў Ленінградскае ваенна-інжынернае вучылішча (1938), Ваенную акадэмію імя Фрунзе (1950). У Чырвонай арміі з 1936 г. У Вялікую Айчынную вайну з 1942 г. на Паўднёва-Заходнім, Сталінградскім, Данскім, Варонежскім і 1-м Украінскім франтах. Маёр, камандзір матарызаванага пантонна-маставога батальёна. Вызначыўся пры фарсіраванні Віслы каля г. Баранаў-Сандамерскі і ў баях за плацдарм. Ноччу 2.8.1944 г. пад варожым агнём арганізаваў пераправу танкаў і артылерыі цераз раку. 4.8.1944 г. сіламі батальёна адбіў варожыя контратакі і суткі да падыходу танкаў і пяхоты утрымліваў захоплены плацдарм. Да 1961 г. служыў у Савецкай арміі. Памёр 12.12.1993 г.

ПАНАМАРОЎ Сяргей Аляксеевіч. Нарадзіўся 31.12.1908 г. у в. Мікалаеўка. Герой Савецкага Саюза (1945). З сялян. З 1932 г. у НКУС. У Чырвонай арміі з 1939 г. У Вялікую Айчынную вайну з чэрвеня 1941 г. — на Заходнім, Паўночна-Заходнім, Бранскім, Беларускім, 1-м Украінскім, 3-м і 1-м Прыбалтыйскіх, 1-м Беларускім франтах. Капітан Панамароў вызначыўся ў баях у час прарыву варожай абароны ў Польшчы і ўступлення савецкіх войскаў на тэрыторыю Германіі. Да 1946 г. у Савецкай арміі, потым на гаспадарчай рабоце ў Рагачоўскім раёне. Памёр 17.10.1968 г.

Поўны кавалер ордэна Славы

Аляксандр Ягоравіч Андрэенка нарадзіўся 7.1.1923 г. у в. Радзеева. Працаваць пачаў у 1939 г. у калгасе імя Ф.Энгельса.

У час Вялікай Айчыннай вайны быў партызанскім сувязным, з лістапада 1943 г. на фронце. Сапёр, разведчык, радавы Аляксандр Андрэенка вызваляў Беларусь, Польшчу. Дайшоў да Германіі.

У ноч на 24 чэрвеня 1944 г. на бабруйскім напрамку атрымаў баявое хрышчэнне. Сапёры расчышчалі шлях для наступлення нашых войскаў да варожых умацаванняў. Андрэенка з таварышамі абясшкоджвалі міны і на іх месцы ставілі флажкі — шлях свабодны. Так ён дабраўся да першай траншэі фашыстаў, адкуль яго абстралялі з кулямёта. Давялося доўга ляжаць на сырой зямлі. Пасля артылерыйскай падрыхтоўкі разам з пяхотай у атаку кінуліся і сапёры. Радавы Андрэенка дапамог афіцэру-кулямётчыку адбіць атакі ворага, за што атрымаў першую падзяку. За мужнасць і адвагу пры штурме варожых умацаванняў у раёне Бабруйска і Мінска Аляксандр Андрэенка быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені, а за подзвіг на р. Нараў — медалём «За адвагу». Праз

некаторы час радавы Андрэенка быў пераведзены ва ўзвод палкавой разведкі. Чарговы раз вызначыўся ён у баях пад Ломжай, што на Беласточчыне. З групай разведчыкаў захапіў варожы дот і 2 языкоў. Быў цяжка паранены асколкамі варожай гранаты. За гэтыя баі Андрэенка быў узнагароджаны ордэнам Славы II ступені.

Вярнуўся салдат у полк, калі той ужо быў на нямецкай зямлі. 14.1.1945 г. пры прарыве абароны праціўніка на Віленскім плацдарме вывеў са строю варожую гармату, знішчыў 5 і захапіў у палон 12 гітлераўцаў. У лютым 1945 г. жорсткі бой завязаўся ў населеным пункце Фокільзан. Наша пяхота заняла адну вуліцу, немцы ўтрымлівалі другую. А на скрыжаванні іх знаходзіўся старадаўні будынак былой ратушы, з якога немцы зрабілі дот. Узяць яго было цяжка. Ён быў непрыступны. Туды можна было прабрацца толькі варожымі траншэямі, што і зрабіў ноччу Андрэенка. Разведчыка заўважылі гітлераўцы. Той кінуў некалькі гранат і ўварваўся ў дот. Дзейнічаў гранатамі, аўтаматам, кінжалам. Тут жа стралковая рота пайшла ў атаку. Адважны воін за гэты подзвіг быў узнагароджаны ордэнам Славы I ступені. Пабываў Аляксандр Андрэенка і ў Берліне, а вайну закончыў на Эльбе.

Пасля вайны А.Я.Андрэенка працаваў на чыгуначнай станцыі г. Гомеля, а з 1962 г. да 1979 г. — брыгадзірам паляводаў, рабочым будаўнічай брыгады эксперыментальнай базы «Уваравічы». Памёр у 1989 г.

І.П.Чарняк.

Віцэ-адмірал флоту

В.П.Дрозд.

ДРОЗД Валянцін Пятровіч, віцэ-адмірал (1941). Нарадзіўся 16.9.1906 г. у г. Буда-Кашалёва. Скончыў Ваенна-марское вучылішча імя М.В.Фрунзе (1928), курсы ўдасканалення каманднага саставу флоту (1931). Служыў на Балтыйскім флоце памочнікам вахтавага начальніка лінкора «Кастрычніцкая рэвалюцыя», лётчыкам-наглядальнікам гідраавіяатрада, штурманам і камандзірам эсмінца, старшым памочнікам камандзіра лінкора «Марат». У 1936 — 1937 гг. добраахвотна ўдзельнічаў у нацыянальна-рэвалюцыйнай вайне ў Іспаніі. За праяўленыя мужнасць і адвагу ўзнагароджаны ордэнамі Леніна і Чырвонага Сцяга. З лістапада 1937 г. камандзір брыгады эсмінцаў Балтыйскага флоту.

З мая 1938 г. камандуючы Паўночным флотам, удзельнік савецка-фінляндскай вайны 1939 — 1940 гг. З верасня 1940 г. начальнік Чарнаморскага вышэйшага ваенна-марскога вучылішча ў Севастопалі. З лютага 1941 г. камандзір атрада лёгкіх сіл Балтыйскага флоту. У пачатку Вялікай Айчыннай вайны (жнівень 1941 г.) на чале атрада караблёў прарваўся з Таліна ў Кранштат. З верасня 1941 г. камандуючы эскадрай караблёў Балтыйскага флоту; удзельнік абароны Таліна і Маанзундскіх астравоў, Ленінграда. У канцы 1941 г. кіраваў пастаноўкай міннай загароды ў Ірбенскім праліве.

У лістападзе — снежні 1941 г. віцэ-адмірал В.П.Дрозд забяспечваў эвакуацыю асабовага складу і ваеннай тэхнікі з паўвострава Ханка. Загінуў у 1943 г. у час артылерыйскага абстрэлу на лядовай трасе пад Кранштатам. Узнагароджаны другі раз ордэнам Леніна і ордэнам Чырвонага Сцяга. Пахаваны ў Аляксандра-Неўскай лаўры ў Санкт-Пецярбургу. Яго імя ўвекавечана на мемарыяльнай дошцы ў памяць выхаванцаў Вышэйшага ваенна-марскога вучылішча імя М.В.Фрунзе. Імем В.П.Дразда названы баявы карабель, вуліца ў Буда-Кашалёве, на радзіме яму пастаўлены помнік.

З успамінаў Уладзіміра Піліпавіча Трыбуца, камандуючага Чырванасцяжным Балтыйскім флотам, адмірала флоту

...Мне часто удавалось в те дни (июль 1941 г. — *І.К.*) приезжать из Таллина в Рохукюла: хотелось знать, какое настроение у наших людей в Моонзунде. Должен сказать, что они не теряли бодрости духа, как бы туго им не приходилось. Несмотря на трудности, отряд В.П.Дрозда делал свое дело, и противник, хотя и имел превосходство, не показывался в Рижском заливе. Тут играл немалую роль опыт командира отряда. Валентин Петрович был в Испании и умел передать свою уверенность, настроение командирам кораблей.

Валентин Петрович рассказывал мне, что на первых порах, пока не была выработана тактика уклонения от пикирующих бомбардировщиков противника, отряд нес некоторые потери: часть кораблей страдала от осколков многочисленных бомб, повреждения получили эскадренные миноносцы «Энгельс» и «Суровый». Однако со временем командиры научились уходить от воздушных атак. Так, 17 июля эсминец «Сердитый» двенадцать раз подвергался атакам вражеских самолетов, на него было сброшено свыше 100 авиабомб, и все — с нулевым результатом...

— Больше неприятностей и потерь, — говорил Валентин Петрович, — приносят магнитные мины, широко применяемые врагом в узком маневренном пространстве, каким является рейд у Куйвастэ.

...Вместе со мной на борту крейсера «Киров» находился и командир отряда легких сил контр-адмирал В.П.Дрозд со своим штабом. Валентин Петрович за несколько дней до прорыва вернулся из Моонзунда. Мне было приятно чувствовать рядом локоть этого замечательного командира. В тяжелые дни боев за Моонзунд, когда почти ежедневно десятки вражеских самолетов сбрасывали бомбы на корабли, находившиеся под его командованием, он подавал подчиненным командирам пример рассудительности, ответственного отношения к делу. Таким оставался Валентин Петрович и в дни прорыва... Отразив все вражеские атаки, 112 кораблей и 21 транспортное и вспомогательное судно прибыли в Кронштадт. В ноябре—декабре 1941 г. вице-адмирал В.П.Дрозд обеспечивал эвакуацию личного состава и военной техники с полуострова Ханко (Финляндия). 31.10.1941 г. под его командованием отряд кораблей в составе эсминцев «Стойкий» и «Славный», минного заградителя «Марти», четырех базовых тральщиков и пяти сторожевых кораблей вышли из Кронштадта к острову Гогланд. 2 ноября отряд кораблей без потерь пришел на полуостров Ханко. Немедленно началась погрузка под непрерывным обстрелом артиллерией противника. Вечером отряд вышел в обратный путь. Преодолевая минные поля и под обстрелом артиллерии с мыса Юминда отряд кораблей 3 ноября пришел к Гогланду, а еще через день был в Кронштадте, доставив с Ханко 4230 бойцов и командиров с вооружением и боеприпасами, а также два дивизиона полевой артиллерии. От маяка Толбухин до Ленинграда корабли двигались во льдах толщиной до 10 сантиметров. Всего по 5 декабря было совершено на Ханко 11 боевых походов с участием 66 боевых кораблей, сторожевых и торпедных катеров, 22 вспомогательных судов, ледоколов, транспортов, буксиров. В тяжелейших условиях под руководством вице-адмирала В.П.Дрозда вывезено с Ханко в Ленинград 23 тыс. человек с оружием, легкой и зенитной артиллерией, боеприпасами, а также 1700 тонн продовольствия. Военный Совет Ленинградского фронта на специальном заседании обсудил итоги героической обороны военно-морской базы Ханко и эвакуации гарнизона отрядом кораблей под командованием вице-адмирала В.П.Дрозда. В приказе по войскам флота говорилось: «...Несмотря на упорное противодействие противника, сквозь минные поля, артиллерийский огонь, шторм и туман героический гарнизон полуострова доставлен на Родину моряками-балтийцами... За отличное выполнение поставленных задач личному составу кораблей КБФ объявляю благодарность».

Друкуецца па кн.: Трибуц В.Ф. Балтийцы сражаются. Военные мемуары. М., 1985. С. 133—134.

Падрыхтаваў І.Я.Краўцоў.

Незабыўныя старонкі жыцця

З успамінаў Ф.С.Драянкова

ДРАЯНКОЎ Фёдар Савельевіч. Нарадзіўся 15.3.1915 г. у в. Марозавічы. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Гвардыі генерал-маёр, дацэнт. Скончыў Кіеўскае пяхотнае вучылішча (1937), паскораны курс Ваеннай акадэміі (1942), Ваенныя акадэміі імя Фрунзе і Генштаба (1954). Быў камандзірам узвода, роты, батальёна, стралковага палка, стралковай дывізіі, выкладчыкам і загадчыкам кафедры агульнавайсковай тактыкі Ваенна-палітычнай акадэміі імя У.І.Леніна. У 1963—1965 гг. знаходзіўся ў Дэмакратычнай Рэспубліцы В'етнам. У арміі праслужыў 36 гадоў. Меў цяжкія раненні. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга (двойчы), Аляксандра Неўскага, Чырвонай Зоркі, медалямі.

Ф.С.Драянкоў.

Выдатную загартоўку атрымаў я ў 1930-я гады, калі камсамольцам змагаўся з бандытамі. Вучыўся ў Буда-Кашалёве. Потым працаваў загадчыкам пачатковай школы ў вёсцы Гаўлі, дзе вучыўся раней.

У Чырвоную армію ўступіў добраахвотна. Было гэта восенню 1935 г. Вялікая Айчынная вайна застала мяне пад Масквой. У той час я быў ужо старшым лейтэнантам, камандаваў ротай курсантаў Кіеўскага ваеннага вучылішча.

У лютым 1944 г. я быў прызначаны намеснікам камандзіра 174-га гвардзейскага палка, які ў складзе 57-й гвардзейскай дывізіі дзейнічаў ва Украіне.

Прыгадваю адзін з першых баёў. Гэта было ноччу. Мы павінны былі пераправіцца цераз даволі шырокую раку. А я не ўмеў плаваць. Хутка я знайшоў выйсце. На другі бераг я пераправіўся, трымаючыся за свайго каня. Потым мне даводзілася перапраўляцца цераз многія малыя і вялікія рэкі. Але так ніхто з падначаленых і не здагадаўся, што я не ўмеў плаваць.

Адным з самых жорсткіх баёў, у якім удзельнічаў наш полк, быў бой за плацдарм на рацэ Днестр пад Кішынёвам. Мы размясціліся ў шасці кіламетрах ад ракі. Праціўнік стварыў на супрацьлеглым беразе моцную абарону, выкарыстоўваючы існуючыя там вышыні. І усё ж у ноч на 11 мая 1944 г. нашы перадавыя падраздзяленні прасунуліся на тры кіламетры да ракі. Байцы пачалі акопвацца на новым рубяжы, рабілі пазіцыі для танкаў, артылерыі, мінамётаў, абсталёўвалі назіральныя пункты. Ранкам, а палове пятай, гітлераўцы пайшлі ў першую контратаку. За дзень мы адбілі 10 атак, надвячоркам яшчэ чатыры. Гітлераўцы рушылі ў чарговую атаку пад прыкрыццём танкаў. Магутнае «ўра!» узняло нашых салдат. Немцы не вытрымалі, не прынялі наш рукапашны бой і адышлі.

Больш за дваццаць сутак ішлі баі за гэты плацдарм. За ўдзел у іх я быў узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга.

Потым баявыя дарогі прывялі мяне ў Польшчу. 1 жніўня 1944 г. выйшлі мы да ракі Віслы і пачалі яе фарсіраванне. Перад намі стаяла задача — замацавацца на

У момант франтавога зацішша. Ф.С.Драянкоў (справа) з братам. 1944 г.

супрацьлеглым беразе і забяспечыць паспяховае наступленне войскам 8-й гвардзейскай арміі.

...Немцы адчайна супраціўляліся. І ўсё ж пад моцным агнём праціўніка мы замацаваліся на неабходным плацдарме і ўступілі ў няроўны бой. Вораг імкнуўся скінуць нас у раку. Дванаццаць контратак праціўніка адбілі гвардзейцы і з задачай справіліся паспяхова, забяспечылі пераправу астатніх часцей дывізіі.

...Назаўжды ў маёй памяці застаўся дзень 28 студзеня 1945 г., калі гвардзейцы палка перайшлі граніцу з Германіяй. Вось адкуль фашызм пачынаў свой паход супраць чалавецтва з вар'яцкай надзеяй паставіць на калені ўвесь свет. Гэта адсюль гітлераўцы неслі ў нашы гарады і вёскі смерць і слёзы. У пачатку вайны яны былі вельмі самаўпэўненыя, не думалі аб расплаце. Але яна прыйшла. Яе прынеслі савецкія воіны.

Яшчэ мне добра запомніліся тры выпадкі, якія адбыліся ў 8-й гвардзейскай арміі, у складзе якой дзейнічала наша дывізія.

У час аднаго з баёў на прамежкавым пункце сувязі засталася толькі адна дзяўчына-сувязістка — Надзя Кліменка. Усе яе сяброўкі былі забіты або паранены. Мужная дзяўчына не пакінула баявы пост. Да апошняй хвіліны дакладвала на вузел сувязі аб усім, што адбываецца на полі бою. Яе апошнія словы былі: «Каля пункта з нашых нікога няма. Я засталася адна. Вакол ірвуцца снарады... Бачу справа ад мяне рухаюцца варожыя танкі. За імі пехацінцы...» На гэтым перадача спынілася. Пасля высветлілася, што Надзя змагалася да апошняга патрона.

Другі факт. Аднойчы ў нашу зямлянку зайшоў камандзір дывізіі і нечакана спытаў: «Хто з вас будзе Якаў Буднік?».

— Я, таварыш генерал, — адказаў баец.

— Прывёз вам падарунак ад жонкі. Добры падарунак, сямейны. Пойдзем, паглядзім, — сказаў генерал. І ўсе выйшлі з зямлянкі.

На агнявой пазіцыі стаяў новы мінамёт.

— Вось, — сказаў генерал, — прымайце падарунак. На меднай пласцінцы, прымацаванай да ствала, было ўсяго тры словы «Ад жонкі Ксеніі». «Сямейны» мінамет Буднікавых быў для нас сімвалам непарыўнай сувязі тылу і фронту.

Трэці факт. У час бою да камандзіра артылерыйскага разліку падышоў стары і гаворыць: «Таварыш камандзір, нацэльце сваю гармату вось на той дом. У ім нямецкі штаб размясціўся». «А можа там засталіся мясцовыя жыхары, савецкія людзі?» — засумняваўся баец. «Не, — адказаў стары, — гэта мой дом. Мы толькі ўдваіх з жонкай жылі. Яна таксама пакінула дом».

Вось такія незабыўныя старонкі майго франтавога жыцця.

Клятву выканаў

Доўгі час родныя і блізкія не ведалі пра абставіны гібелі Мікалая Піліпавіча Авяр'янава (нарадзіўся ў 1922 г. у в. Негаўка). Ведалі толькі, што загінуў ён на берагах Волгі, пад Сталінградам.

Удалося знайсці ўзнагародны ліст, у якім апісаны яго подзвіг: «Баец Авяр'янаў М.П. у начным наступальным баі 5 кастрычніка 1942 года... на поўдзень ад хутара Хаванскі Серафімовіцкага раёна Сталінградскай вобласці прабраўся да дзота праціўніка і закідаў яго гранатамі, знішчыў разлік кулямёта і сам кулямёт. Пры блакіроўцы другога дзота закрыў амбразуру сваім целам і загінуў смерцю храбрых. Рота ў гэтым баі захапіла тры дзоты праціўніка і знішчыла многа салдат і афіцэраў.

Тав. Авяр'янаў М.П. З кастрычніка 1942 года быў прыняты партбюро кандыдатам у члены ВКП(б), дзе даў клятву храбра змагацца з ворагам, і ў баі 5 кастрычніка 1942 года сваю клятву з гонарам выканаў...»

За подзвіг М.П.Авяр'янаў загадам камандуючага войскамі Данскога фронту К.К.Ракасоўскага ўзнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга пасмяротна.

У в. Негаўка Буда-Кашалёўскага раёна ўшаноўваюць памяць свайго земляка, які адным з першых у гады Вялікай Айчыннай вайны закрыў сваім целам амбразуру варожага дзота. У г. Серафімовіч Валгаградскай вобласці імем героя названа вуліца.

Н.Лукоўскі.

Парторг Ласуноў

У майскую раніцу 1944 г. парторг роты звярнуўся да салдат:

— Наперадзе Крым! За Перакопам вораг! Ён бязлітасны. Клянёмся, што дойдзем да Севастопаля! Смерць фашыстам!

Воіны дружна падтрымалі свайго парторга. Яны добра яго ведалі як сябра, адважнага і мужнага воіна, выдатнага снайпера.

На рахунку Міхаіла Ласунова было больш за 70 гітлераўцаў.

Пасля моцнай артылерыйскай падрыхтоўкі пачаўся штурм фашысцкіх умацаванняў. Наперадзе ішоў парторг роты, кавалер ордэна Славы старшына Міхаіл Кузьміч Ласуноў. Вораг адкрыў ураганны агонь. Байцы залеглі, упаў паранены Ласуноў. Тым часам наша артылерыя ўзмацніла агонь па нямецкіх агнявых кропках. Перасільваючы боль, Ласуноў першым падняўся ва ўвесь рост і скамандаваў:

— За мной, за Радзіму!

Рота працягвала штурм. Уварваліся ў першую траншэю, затым у другую. Наперадзе паранены Ласуноў. Ва ўпор парторг застрэліў варожага салдата, але тут жа сам атрымаў другое раненне. Да Ласунова падбег яго сябар Асанбай Каламбердзіеў. Хутка перавязаў раны таварыша. Ласуноў ціха сказаў:

— Бывай, Асанбай! Бывайце, дарагія мае салдаты-сталінградцы! Паміраю...

Сабраўшы апошнія сілы, схапіў за руку Асанбая і ціха сказаў:

— Памятайце нашу клятву! Да Чорнага мора, да Севастопаля...

Так закончыў свой жыццёвы шлях ураджэнец в. Калініна Буда-Кашалёўскага раёна М.К.Ласуноў. У 1937 г. ён скончыў Рудзянецкую сямігадовую школу, працаваў у Гомелі на заводзе. З 1939 г. у Чырвонай арміі. З першых дзён вайны на фронце.

С.Ц.Пігулеўскі.

Браты Стрыгалёвы

У цэнтры вёскі — абеліск, помнік загінуўшым у барацьбе з ворагамі... Прыходзяць сюды людзі, з шанаваннем здымаюць шапкі перад тымі, хто аддаў жыццё за свабоду роднай зямлі... Самая вялікая і прыгожая вуліца вёскі Глазаўка названа ў гонар братоў Стрыгалёвых. Калісьці тут жыў былы батрак Трафім Сідаравіч Стрыгалёў, тут раслі яго сыны — Трафім, Раман, Аляксей і Фёдар.

Калі ў Глазаўцы стварыўся калгас, аднымі з першых вырашылі ўступіць у яго браты Стрыгалёвы. Толькі бацька яшчэ хістаўся: хто яго ведае, як будзе ў тым калгасе?

М.К.Ласуноў (злева) з баявым сябрам.

— Вось пабачыш, бацька, зажывём па-новаму, усім гуртам ды грамадой многае пасільна, — гаварылі сыны. Пераканалі ўсё ж старога. Працавітыя, хватныя ў працы былі хлопцы. За што ні возьмуцца — гарыць справа ў іх руках. Гарнулася да хлопцаў і моладзь. Бывала, вечарам выйдуць за аколіцу браты Стрыгалёвы з гармонікам. Аляксей мяхі расцягне, заспявае. Яму хлопцы і дзяўчаты падпяюць. Потым у пляс выходзяць Трафім і Раман...

Такімі запомнілі братоў іх равеснікі — маладымі, вясёлымі, прыгожымі. І яшчэ — вельмі адказнымі ў справах. Нездарма Трафіма старшынёй сельсавета выбралі. Фёдару і Раману брыгаду даверылі. А Аляксей стаў старшынёй суседняга калгаса.

Пачалася вайна, і ўсе чатыры браты пайшлі абараняць Радзіму. На розных франтах ваявалі маёр Аляксей і лейтэнанты Раман, Трафім і Фёдар Стрыгалёвы. Смела, адважна яны ішлі ў бой, здзейснілі нямала подзвігаў. Трыццаць ордэнаў і медалёў заслужылі браты сваёй ратнай працай, воінскай доблесцю. У цяжкіх паходах, у жорсткіх баях яны часта думалі аб будучых мірных днях, калі вернуцца ў родную вёску. Ужо і недалёка быў час перамогі...

Аднойчы ў дом Трафіма Стрыгалёва прыйшоў паштальён. Паглядзеў на старога вінавата, цяжка ўздыхнуў:

— Вось як яно, бацька... Даруй за нядобрую вестку, — і апусціў галаву.

А дзядуля стаяў пасярод хаты, і ў яго дрыжачай руцэ трапяталі тры пахавальныя. На Аляксея, Рамана, Фёдара. Праз месяцы два прыйшло пісьмо ад сына Трафіма. Ён пісаў, што жывы, але вось са здароўем...

Дэмабілізавалі Т.Т.Стрыгалёва з арміі як інваліда. Пабыў дома ўсяго з тыдзень і ў райком партыі прыйшоў на-конт работы.

Пазней яго старшынёй калгаса выбралі ў адной з вёсак. Шмат сіл аддаў нядаўні франтавік аднаўленню разбуранай гаспадаркі, не зважаючы на свае незажываючыя раны.

Прайшоў час. Не стала апошняга з братоў Стрыгалёвых. Але яны застаюцца сярод тых, хто быў і будзе прыкладам для землякоў.

У.Пернікаў.

Іду на таран!

Для малодшага лейтэнанта Сталярова, як і ўсіх экіпажаў яго танкавага ўзвода, удзел у контрнаступленні на Курскай дузе быў першым баявым хрышчэннем. Напярэдадні ўзвод атрымаў новенькія, толькі што з заводаў «трыццацьчацвёркі».

Раніцай 6 ліпеня 1943 г. танк малодшага лейтэнанта Сталярова, умела манеўруючы на полі бою, вёў баявую чацвёрку танкавага ўзвода ў першых радах наступаючых войскаў палка.

А.В.Сталяроў.

Задача патрабавала выйсці на ўскраіну вёскі і авалодаць чыгуначнай станцыяй, моцна ўмацаваным апорным пунктам абароны праціўніка. Вырваўшыся наперад, танк Сталярова на ўскраіне вёскі аказаўся пад абстрэлам некалькіх цяжкіх самаходных гармат «фердынанд». Не зніжаючы хуткасці, экіпаж умела выйшаў з-пад абстрэлу і на працягу некалькіх хвілін падбіў два «фердынанды». Імкнучыся наперад, Сталяроў заўважыў, што ў тыл «трыццацьчацвёркам» яго ўзвода ад узлесся накіроўваюцца чатыры фашысцкія танкі «тыгр».

Малады камандзір загадаў механіку сваёй машыны змяніць напрамак атакі і ўдарыць з фланга па «тыграх». Адлегласць да варожых машын хутка змяншалася. Фашысты таксама заўважылі манеўр нашага танка, але не чакалі такой дзёрзкай атакі. Ад трапных выстралаў «трыццацьчацвёркі» загарэліся дзве машыны ворага. Але і фашыстам удалося падпаліць танк Сталярова. Цяжка параніла членаў экіпажа, моцна аглушыла і Андрэя Сталя-

рова. Перасільваючы боль, ён дабраўся да рычагоў кіравання. Танк гарэў, але яшчэ мог рухацца. Полымя лізала ўжо фарбу баявой гарматы. Страляць было немагчыма, і ў эфір пайшла радыёграма: «...Экіпаж выйшаў са строю. Танк гарыць. Іду на таран...»

Палаючая машына рванулася наперад, пакідаючы за сабой шырокі шлейф дыму...

Раздаўся страшэнны грукат і выбух. Над сутыкнуўшыміся танкамі ўзняўся слуп агню і дыму.

Вёсачка і станцыя былі ўзяты. За свой подзвіг ураджэнец вёскі Акцябр Андрэй Васільевіч Сталяроў быў пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны І ступені.

З задання не вярнуліся

Даніла Савельевіч Шпак нарадзіўся ў 1910 г. у в. Рудзянец. У 1927 г. паступіў у Ленінградскую лётную школу. Перад вайной маёр Шпак узначаліў 155-ы знішчальны авіяполк. Яго лётчыкі ахоўвалі неба Ленінграда, затым Петразаводска. У канцы 1941 г. за баявыя дзеянні яго полк адным з першых быў пераўтвораны ў 3-і гвардзейскі знішчальны авіяполк. У лютым 1942 г. пасля перападрыхтоўкі на новыя самалёты полк быў перакінуты на Волхаўскі фронт, удзельнічаў у прарыве блакады Ленінграда. За час баёў на гэтым фронце лётчыкі палка зрабілі 1647 баявых вылетаў, правялі каля 100 паветраных баёў, збілі ў паветры і знішчылі на зямлі 63 самалёты ворага. Полк страціў 16 лётчыкаў.

Аб адным з эпізодаў успамінаў намеснік камандзіра палка, заслужаны лётчык-выпрабавальнік А.В.Дзееў:

— Полк атрымаў загад атакаваць варожы аэрадром каля горада Луга. Камандзір палка падпалкоўнік Д.С.Шпак адабраў самых вопытных лётчыкаў — дзве чацвёркі. Першую павёў сам. У яе ўваходзіў і я. Другую вёў штурман палка маёр Г.К.Сіднеў. У час распрацоўкі плана аперацыі высветлілася, што нам на зваротны шлях не хопіць паліва. Выхад быў знойдзены камандзірам. Ён ведаў, што каля лініі фронту ёсць узлётная пляцоўка, з якой па начах узляталі самалёты У-2. На гэтай пляцоўцы мы падзапраўіліся і ўзялі курс на Лугу. Улічваючы, што нямецкі аэрадром абараняў вялікі заслон зенітак, Д.С.Шпак вырашыў падысці да яго на самай малай вышыні і раптоўна атакаваць.

Нам удалося знішчыць нямецкія самалёты на зямлі і ў паветры і знікнуць таксама раптоўна. Потым зрабілі разварот і яшчэ раз атакавалі праціўніка.

Загарэліся склады з палівам і боепрыпасамі, была знішчана зенітная батарэя.

Праз дзень мы зноў штурмавалі варожы аэрадром. На гэты раз раніцай, якраз перад вылетам нямецкіх самалётаў на бамбёжку нашых аб'ектаў. У выніку двух налётаў лётчыкамі палка было знішчана 27 варожых самалётаў, зенітная батарэя і шмат гітлераўцаў. За гэтыя вылеты камандуючы паветранымі сіламі Волхаўскага фронту генерал І.П.Жураўлёў аб'явіў палку падзяку, а камандзіру палка гвардыі падпалкоўніку Д.С.Шпаку быў уручаны другі ордэн Леніна.

Наперадзе былі новыя баі. У час аднога з іх, калі полк знаходзіўся на Сцяпным фронце, з баявога задання не вярнуліся камандзір палка Д.С.Шпак і камандзір эскадрыллі капітан С.Т.Штанухін.

У в. Сіняўскае Няклінскага раёна Растоўскай вобласці на брацкай магіле стаіць абеліск. На мармуровай дошцы выбіта: «Абаронцам данскога неба, лётчыкам 3-га гвардзейскага Растоў-Данскога знішчальнага палка, 181-га і 239-га знішчальных авіяпалкоў 15-й гвардзейскай Сталінградскай знішчальнай авіядывізіі 8-й паветранай Арміі».

Сярод многіх імён на гэтым абеліску ёсць і імя гвардыі падпалкоўніка Д.С.Шпака.

Трыццаць пяць гадоў лічыўся без вестак прапаўшым другі наш зямляк **Сяргей Васільевіч Картавенка,** лётчык 291-га знішчальнага авіяпалка.

Гэта здарылася 29 красавіка 1943 г. Гітлераўскае камандаванне, каб затрымаць імклівае наступленне Чырвонай арміі, кінула ў раён станцыі Наберджыеўскай Краснадарскага краю вялікія сілы сваёй авіяцыі. Лётчыкі 291-га знішчальнага палка смела атакавалі ворага. Прыклад мужнасці і адвагі паказаў намеснік камандзіра авіяэскадрыллі лейтэнант С.В.Картавенка. Праследуючы варожы бамбардзіроўшчык «Юнкерс-88», ён

выкарыстаў увесь боекамплект. Можна было выйсці з бою і вярнуцца на свой аэрадром. Але ў гэтым выпадку «юнкерс» скінуў бы свой смяротны груз на пазіцыі савецкіх войскаў. Лётчык вырашыў пайсці на таран. Некалькі імгненняў абодва самалёты на вялікай хуткасці несліся насустрач адзін аднаму. У апошні момант нямецкі лётчык не вытрымаў, яго «юнкерс» свечкай узмыў у неба. Картавенка накіраваў свой самалёт услед. Удар вінтом прайшоўся па хвасце «юнкерса». Той клюнуў носам і ўпаў на зямлю. Але загінуў і наш лётчык.

С.В.Картавенка нарадзіўся ў чэрвені 1919 г. у в. Рудня-Кашалёўская. Скончыў авіявучылішча. Быў накіраваны на ахову паветраных межаў на Далёкім Усходзе, дзе і застала яго Вялікая Айчынная вайна. Пасля шматлікіх рапартаў яго накіравалі на фронт.

І.П.Чарняк.

У баях за Каўказ

З успамінаў Ф.Жандарава

У пачатку верасня 1942 г. наш 519-ы стралковы полк 176-й стралковай дывізіі заняў абарону ў раёне Малгабека. Наперадзе Маздок, ужо заняты немцамі, ззаду — горад Грозны з нафтавымі вышкамі. На пазіцыю прыйшлі а другой палове ночы.

Раніцай з узыходам сонца фашысты пайшлі ў атаку. Усё кукурузнае поле з боку Маздока кішэла нямецкай пяхотай, танкамі. Становішча наша станавілася крытычным. Але аб адступленні і думкі не было. І раптам... Злева з-за сопкі штосьці загуло, і на немцаў пачалі густа сыпацца нейкія дзіўныя снарады. Вораг прыйшоў у замяшанне, пачалася паніка. Гэта на дапамогу нам прыйшлі дзесяць «кацюш».

Баі ішлі жорсткія. Былі дні, калі мы адбівалі па некалькі атак. Сотні фашыстаў знайшлі сабе магілу ў Маздокскім стэпе. Ды і мы неслі вялікія страты. Цяжка было губляць баявых сяброў. Ніколі не забыць мне лейтэнанта Іванова, адважнага камандзіра ўзвода. Не адзін танк быў падбіты ім асабіста. Навучыў ён гэтай справе і сваіх байцоў.

Пад трапным кулямётным агнём Сашы Рубцова фашысты падалі як падкошаныя. Не магу без болю ў сэрцы ўспомніць Толю Стэпнога, сувязнога камандзіра роты. Яму не было і 16 гадоў. Бацькоў яго, жыхароў Краснадарскага краю, закатавалі фашысты. Юнаку цудам удалося выратавацца, і ён прыстаў да нашай часці. Быў ён адважным байцом і загінуў ад варожай кулі, выратоўваючы камандзіра роты.

Успамінаецца мне такі эпізод. Познім лістападаўскім вечарам у зямлянцы штаба батальёна ішоў партыйны сход. На ім прымалі байцоў у партыю. Мяне таксама прымалі ў кандыдаты. І вось у гэты час пачуўся гул снарада. За ім другі, трэці і ні адзін не ўзарваўся. Дарэчы, такая з'ява назіралася не аднойчы: відаць, хтосьці працаваў на нашу перамогу там, у тыле ворага.

Ноччу 1 студзеня 1943 г. нам на змену прыйшлі новыя падраздзяленні. А наш полк, як і ўся дывізія, быў зняты для адпраўкі пад Новарасійск. Да Туапсе ехалі цягніком. Там увечары пагрузіліся на катэры і баржы і ўсю ноч плылі па моры. На світанні выгрузіліся ў Геленджыку і пешшу па горнай дарозе дабіраліся пад Новарасійск. Нарэшце прыбылі да месца. Пазіцыю занялі ў горнай лясной мясцовасці недалёка ад горада.

Наш пярэдні край быў надта цяжкім участкам фронту. Гэтыя цяжкасці ўскладняліся тым, што не было дарог, нельга было падвезці ні боепрыпасаў, ні прадуктаў. Болей іх дастаўлялі на плячах, таму што коней таксама не было.

А баі ішлі цяжкія, жорсткія. Вораг знаходзіўся на больш выгадных пазіцыях і дапякаў нас мінамётным і кулямётным агнём, абстрэльваў з гармат. Фашысты лютавалі, чапляліся за Новарасійск, бо з-пад Маздока, Нальчыка, Мінеральных Водаў яны былі выбіты і хутка адкатваліся пад націскам нашых войскаў.

Увечары 5 лютага нам стала вядома, што на Малую зямлю высадзіўся наш дэсант. Гэтую важную вестку ў нашай роце слухалі ўсяго пяць чалавек: столькі нас засталося з усёй роты.

Раніцай 6 лютага я зноў быў цяжка паранены. На другі дзень нас наведаў незнаёмы палітрук і паведаміў, што наш полк і 176-я стралковая дывізія сталі гвардзейскімі.

Пад Сталінградам

З успамінаў Пятра Яфімавіча Мальцава, былога парторга батальёна

23 чэрвеня 1941 г. я быў прызваны ў Чырвоную армію. Абараняў Маскву, змагаўся пад Сталінградам. Быў камсоргам асобнага батальёна. У снежні 1942 г. немцы прарваліся да Волгі, адрэзалі дывізію генерала Люднікава. У дывізіі сапсавалася рацыя, не было сувязі са штабам фронту. Падбіралі добраахвотнікаў, каб высветліць становішча. Пяць чалавек: старшы лейтэнант Палякоў, я і яшчэ тры байцы-пантоншчыкі рушылі на лодцы цераз раку. Да берага мы дабраліся нармальна, знайшлі штаб дывізіі. Генерал нанёс на карту каардынаты дывізіі, і мы рушылі назад. Гітлераўцы прыкмецілі нас і адкрылі моцны агонь, але нам пашанцавала застацца жывымі, толькі мяне і двух байцоў лёгка параніла.

Дывізія ў той час знаходзілася ў цяжкім становішчы: не было боепрыпасаў, харчавання, шмат было параненых, а пераправіць іх на другі бераг было немагчыма. Праз тыдзень мы атрымалі ўсё неабходнае. Дывізія адбіла атакі праціўніка. Удзельнічалі мы ў баях на тэрыторыі завода «Кастрычнік». Вялі начны бой за цэх № 38. За баі ў Сталінградзе я быў узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі».

У званні малодшага лейтэнанта як парторг батальёна ўдзельнічаў у баях на Курскай дузе.

Два з паловай гады на перадавой

Лёс распарадзіўся так, што пасля заканчэння фабрычна-заводскага вучылішча ў г. Сталіна (Данецк) Дзмітрыя Іванавіча Казлова і іншых выпускнікоў накіравалі ў г. Магнітагорск. У гэты час ішла вайна. Таму ім з самых першых дзён свайго працоўнага стажу прыйшлося працаваць на вайну, па 16 гадзін у суткі. Аднаўлялі ў асноўным эвакуіраваныя ваенныя заводы.

Ішоў 1942 г. Ваенныя шпіталі Магнітагорска напаўняліся параненымі. Усё гэта бачылі беларускія хлопцы, і яны рваліся на фронт адпомсціць фашыстам. 5 мая 1942 г. некалькі былых выпускнікоў ФЗН, у тым ліку і Дзмітрый Казлоў, прыйшлі з заявамі ў ваенкамат. Просьба добраахвотнікаў была задаволена. Пасля нядоўгай ваеннай падрыхтоўкі Казлоў пападае на Паўночны Каўказ.

Пачаў вайну артылерыстам. У разліку было шэсць чалавек. «Саракапятку» цягалі на лямках. Іншага выйсця не было — ніякая тэхніка па гарах не магла прайсці.

— Гармата біла трапна. Не пералічыць, колькі было адбіта атак. А калі ў лістападзе 1942 г. мы пайшлі ў наступленне, я быў цяжка паранены, — успамінаў Казлоў.

Паўгода вандраваў па ваенных шпіталях салдат. Інвалідам вайны трэцяй групы камісавалі.

— Куды ехаць? — задумаўся Казлоў. Радзіма яго, Беларусь, была акупіравана немцамі. Дарога ў родную Недайку пакуль была закрыта. Вырашыў ехаць на Урал, у знаёмыя мясціны.

Усяго тры месяцы інвалід вайны папрацаваў на ваенным заводзе ў Ніжняй Губе. Затым зноў, гэты раз на мыліцах, адправіўся ў ваенкамат. Пасля настойлівых і доўгіх просьбаў яго нарэшце прызвалі ў армію, накіравалі ў пяхотнае вучылішча.

І зноў фронт. Да канца вайны сяржант Казлоў — камандзір гарматы. Прайшоў Украіну, Польшчу, Румынію, Чэхаславакію.

Асабліва запомніўся баявымі дзеяннямі Сандамірскі плацдарм у Польшчы.

Па 7—8 атак за суткі прыходзілася рабіць, — расказаў Дзмітрый Іванавіч, — але узброены да зубоў вораг трымаўся моцна. На нашы атакі адказваў шквальным агнём. Мы неслі вялікія страты, байцы гінулі на вачах. Хавалі іх ноччу. Але ж выстаялі. Плацдарм аказаўся ў нашых руках. За ўзяцце гэтага плацдарма я ўзнагароджаны медалём «За адвагу», а пазней быў прадстаўлены да ордэна Айчыннай вайны.

Вайну Д.І.Казлоў закончыў у Празе. Але да дэмабілізацыі заставалася яшчэ доўга. Толькі ў сакавіку 1947 г. вярнуўся ў родную Недайку.

М.Чэчка.

Лёс салдата

Калі пачалася Вялікая Айчынная вайна, Уладзіміру Дзюбчанку споўнілася ўсяго 15 гадоў. Аднак ужо ў наступным годзе юнак далучыўся да партызанскага атрада, які потым перарос у 1-ю Гомельскую партызанскую брыгаду. На першым часе Валодзя дзейнічаў падпольна. У яго абавязкі ўваходзіла збіраць і перадаваць у атрад звесткі аб руху цягнікоў цераз станцыю Буда-Кашалёўская, аб перавозімых грузах. У 1943 г. партызаны ўзарвалі вадакачку, якая абслугоўвала чыгунку. Дзюбчанка таксама ўдзельнічаў у гэтай аперацыі. Вось яго апісанне той дыверсіі.

— Вадакачка мела двайную агароджу з адзінымі варотамі. Мне было даручана ўвайсці ў давер да мадзьяраў, якія неслі там ахову. Я пачаў часта хадзіць на вадакачку, прыносіў салдатам яйкі, хлеб. Хутка пасябраваў, многіх ведаў паймення. У той дзень мне далі заданне якім-небудзь чынам адкрыць вароты, каб партызаны змаглі лёгка пранікнуць на тэрыторыю вадакачкі. Я звярнуўся да салдата, які стаяў на варце, каб прапусціў да каменданта, буду, маўляў, прасіць каня, каб пасеяць жыта. Той узяўся мяне праводзіць, паспачуваўшы нават, што я лёгка апрануты ў такое надвор'е. А вароты засталіся прыадкрытымі. У гэты момант і наскочылі партызаны. Практычна без бою ўсіх забралі ў палон, а вадакачку ўзарвалі. Пасля гэтай дыверсіі на некалькі тыдняў рух на чыгунцы быў паралізаваны. Аднак і мне заставацца ў вёсцы далей было нельга. Пайшоў у атрад, стаў кулямётчыкам. А ў кастрычніку 1943 г. брыгада злучылася з войскамі дзеючай арміі.

З гэтага моманту У.І.Дзюбчанка пачаў адлік франтавых дарог. Слаўгарад, Карма, Доўск, Быхаў, Кіраўск, Мінск, Негарэлае, Беласток, Польшча, Усходняя Прусія. Уладзімір Іосіфавіч ужо камандзірам узвода, камсоргам асобнай зенітнай роты ва Усходняй Прусіі атрымаў ордэн Чырвонай Зоркі за выратаванне начальніка штаба і праяўленую пры гэтым мужнасць. А першы раз быў прадстаўлены да ўзнагароды ордэнам Славы III ступені яшчэ за баі за Нарву. Аднак атрымаць гэты ордэн тады не давялося.

У.І.Дзюбчанка.

Ужо адчуваўся хуткі канец вайны. Уладзіміра Іосіфавіча накіравалі на вучобу ў Чаркаскае пяхотнае вучылішча. Трэба было ехаць у тыл. Але старшына папрасіўся ў камандавання пабыць апошнюю ноч са сваім узводам. А раніцай яго цяжка параніла. Замест вучобы пачаліся блуканні па шпіталях. У Каўнасе смерць была ад яго ў некалькіх кроках.

— Ноччу ў шпіталь прыйшлі «зялёныя браты» (літоўскія нацыяналісты), — успамінаў У.І.Дзюбчанка, — перарэзалі ўвесь медперсанал і хворых. Я ляжаў увесь у гіпсе. Яны паглядзелі на мяне і сказалі на чыстай рускай мове: «Этот сам подохнет». І я застаўся адзін. Трое сутак праляжаў сярод трупаў.

Калі прыйшлі савецкія воіны, ледзь распазналі, што я жывы. І зноў шпіталі.

Дадому Уладзімір Іосіфавіч вярнуўся з пакалечанай нагой. Закончыў тэхнікум. Ажаніўся. Стаў працаваць у Буда-Кашалёўскім лягасе.

В.Савельеў.

Незабыўны год

З успамінаў Р.Кавунова, жыхара пасёлка Уза

Мне і маім сябрам было тады па 18, і ваяваць давялося толькі адзін год. Мабілізавалі нас, аднагодак з Уваравіч, Глазаўскага, Гусявіцкага, Блюдніцкага, Калінінскага, Ліпскага, Марозавіцкага сельсаветаў вясной 1944 г. Як цяпер памятаю, са мною былі Алег Сяргееў, Павел Собаль, Уладзімір Прышчэпаў з Уваравіч, мой сябар Мікалай Трафімаў з калгаса «Новае жыццё», Міхаіл Міхалкін з Блюдніцы, Аляксандр Куркоў з Рудзянца і многія іншыя. На месцы прайшлі ваенную падрыхтоўку.

Вядома, кожны з нас ірваўся ў дзеючую армію. У Гомелі нас пагрузілі ў эшалоны і

павязлі на Маскву. Усе мы лічылі, што трэба ехаць на фронт, а тут вязуць у глыбокі тыл. Але хутка мы даведаліся, што едзем на абарону Ленінграда, блакада якога была прарвана ўжо. Паколькі дарога на Віцебск была яшчэ ў руках ворага, нам давялося дабірацца ў Ленінград абходным шляхам. З нашага эшалона ішло фарміраванне 128-й асобнай зенітна-артылерыйскай брыгады. Ставілася задача ахоўваць неба Ленінграда ад варожых паветраных налётаў. Мяне, Сяргеева, Собаля, Вінічэнку, Проніна і іншых, чалавек 25, накіравалі ва ўзводы ўпраўлення.

Праз два тыдні каранціну брыгаду накіравалі на фронт. Вывезлі нас да прыгарадных населеных пунктаў Ленінграда. У Пулкаве мяне прынялі ў камсамол.

Вядома, гэта не быў непасрэдна фронт. Але заданні нам давалі розныя, складаныя і рызыкоўныя. Перад сувязістамі стаяла задача навесці і забяспечыць работу тэлефоннай сувязі. Загад атрымалі. Але дзе ўзяць кабель? Сказалі, каб сабралі трафейны.

Пры выкананні гэтага загаду многія таварышы траплялі на варожыя міны. Мяне таксама лёгка параніла. Затым мы займаліся расшырэннем зямлянкі апаратыўнага штаба каманднага пункта. Будматэрыялы павінны былі ўзяць з нямецкіх зямлянак, бліндажоў, дотаў і дзотаў. Выкарыстоўвалі для гэтага толавыя шашкі. Пры выкананні такой работы з-за неасцярожнасці Алёшу Акулава забіла. Собаля, Крывашэева і Сяргеева кантузіла. Давялося даводзіць справу да канца з іншымі таварышамі.

Пад Ленінградам мы праслужылі да канца вайны. Ганарыліся тым, што ўнеслі і свой невялікі ўклад у разгром ворага.

Франтавыя дарогі шафёраў

З першага і да апошняга дня вайны прайшоў баявы шлях у складзе 21-й паветранай арміі вадзіцель Аляксандр Васкоўскі. Прымаў удзел у абароне Масквы, за што адзначаны медалём. За мужнасць, праяўленую ў баях на Курскай дузе, Аляксандр Аляксеевіч узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі». І, нарэшце, 1-ы Беларускі фронт, вызваленне Гомеля і нашага раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

Потым былі Германія, Берлін, Дзень Перамогі і вяртанне да мірнай працы. Больш як трыццаць гадоў працаваў Аляксандр Аляксеевіч шафёрам у сельскай гаспадарцы.

Адзначыла Радзіма і працоўны подзвіг былога салдата. Аляксандр Аляксеевіч — кавалер ордэна Працоўнага Чырвонага Сцяга.

П.Мінкоў.

* * *

21 чэрвеня 1941 г. Напярэдадні ва Уваравіцкай сярэдняй школе закончыліся экзамены на атэстат сталасці. Разам з адміністрацыяй вучні рыхтаваліся да выпускнога балю. Але ўсе планы перабытала вайна...

Разам з маці-настаўніцай былая выпускніца школы Ада Майсеенка эвакуіравалася на ўсход. У г. Улан-Удэ яна прыняла канчатковае рашэнне: як мага хутчэй адправіцца на фронт. У аблваенкамаце дзяўчыну накіравалі ў вучэбны аўтаполк г. Іркуцка. Пасведчанне вадзіцеля Майсеенка атрымала ў г. Паўлаве. На фронт трапіла ў канцы 1943 г. Ваявала ў складзе 4-га гвардзейскага мехкорпуса генерал-лейтэнанта Жданава. Баявое хрышчэнне Ада Паўлаўна атрымала пры вызваленні г. Нікалаева. Удзельнічала ў баях за Адэсу, Румынію, Балгарыю, Югаславію, Венгрыю. За ўдзел у разгроме Яска-Кішынёўскай групоўкі была ўзнагароджана медалём «За адвагу». Ёсць у яе і медаль «За вызваленне Бялграда». Асабліва жорсткімі былі баі каля возера Балатан у Венгрыі. Абарону тут трымалі адборныя часці фашыстаў. У ходзе баёў ёй даводзілася не толькі падвозіць снарады, але разам з байцамі адбіваць варожыя контратакі. За гэтыя баі жанчына-шафёр была ўзнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі.

Дзень Перамогі Ада Паўлаўна сустрэла ў Будапешце. А 13 жніўня 1945 г. яна дэмабілізавалася. Працавала настаўніцай, у школьнай бібліятэцы ў в. Рудзянец.

Б.Барысаў.

Вёсны Соф'і Голухавай

Соф'я Васільеўна Голухава з в. Люшава — адна з чатырох медсясцёр Беларусі, удастоеных высокай міжнароднай узнагароды — медаля імя Флорэнс Найцінгейл. Адданасць Радзіме, бязмежная вера ў перамогу, мужнасць, вернасць воінскаму абавязку, гатоўнасць ахвяраваць сабой, любоў да медыцынскай прафесіі — вось рысы яе характару. За ратны подзвіг у Вялікай Айчыннай вайне Соф'я Васільеўна узнагароджана ордэнам Айчыннай вайны I ступені, шматлікімі медалямі...

...На другі дзень вайны Соф'я Голухава з'явілася ў ваенкамат для адпраўкі на фронт. А яшчэ праз дзень ехала маладая медсястра ў пасажырскім вагоне на захад, у горад Картуз-Бяроза, у воінскую часць. Але да месца прызначэння не даехала. Недалёка ад Мінска эшалон разбамбілі. Тут Соня і прыняла сваё баявое хрышчэнне. Яна першая кінулася на дапамогу параненым. У Мінску даведалася, што яе воінская часць знаходзіцца ў Барысаве і ёй трэба туды дабірацца самастойна.

У пачатку ліпеня 1941 г. Соф'я Голухава была накіравана ваеннай медсястрой на санітарны параход «Клім Варашылаў», які развозіў цяжка параненых байцоў па шпіталях, размешчаных на берагах Волгі. Але дзяўчына імкнецца трапіць на фронт і піша рапарт з просьбай накіраваць яе ў дзеючую армію.

Яе накіроўваюць у 235-ы асобны медсанбат 134-й стралковай дывізіі. У лютым 1942 г., пасля перафарміравання дывізіі, Голухава накіравана на Калінінскі фронт. Тут пад горадам Тарапцом доўгі час ішлі ўпартыя баі. Медсанбат быў перагружаны паранепымі. Як аперацыйнай сястры Соф'і Васільеўне даводзілася працаваць амаль круглыя суткі.

1942 г. Ішлі жорсткія баі... Камандаванне дывізіі звярнулася з заклікам: «Патрэбны медработнікі на перадавую!». Першымі з медсанбата прыйшлі камсорг Тоня Панамарова і камуніст Соня Голухава.

Аднойчы за двое сутак бесперапыннага бою яна аказала першую медыцынскую дапамогу і вынесла з поля бою сорак параненых воінаў. У гэтым жа баі была цяжка паранена і сама. У выніку ранення ў Соф'і Васільеўны была ампутавана левая рука, выдалены локцевы сустаў правай рукі, значна пакарочана правая нага.

Два гады лепшыя ўрачы Масквы і Ташкента спачатку змагаліся за яе жыццё, потым — за яе здароўе, дапамагалі, вучылі. Усё прыходзілася пачынаць занава. Дзяўчына не ўпала духам, не разгубілася. Знаходзячыся ў шпіталях, здабыла дзве спецыяльнасці: стэнаграфісткі і бухгалтара. Але ўжо тады Соня цвёрда ведала, што працаваць не зможа нідзе, акрамя медыцыны. Урачы ж сказалі, што шлях туды для яе закрыты.

Дадому, у сваю вёску Люшаў, Соф'я Васільеўна вярнулася ў жніўні 1944 г. Родным не пісала аб выніках ранення, але не прыехаць не магла. Збалелася душа па любімай маці, па радзіме. Са станцыі дабіралася пешшу. Да роднай хаты прыйшла ноччу. Радасць сустрэчы была бязмернай. Доўга свяціліся ў тую ноч вокны ў доме Голухавых. А раніцай, прачнуўшыся, Соф'я ўбачыла каля свайго ложка маці, якая ціха плакала. Як ні цяжка было, Соф'я Васільеўна вярнулася да любімай прафесіі. Больш за 25 гадоў працавала яна загадчыцай Буда-Кашалёўскага фельчарска-акушэрскага пункта, потым старшай медсястрой у Любавінскай бальніцы.

П.Макараў.

С.В.Голухава.

Сустрэчы на Эльбе

Нічыпар Нічыпаравіч Кастуноў з Губіч на фронце з першых дзён вайны. Франтавыя дарогі яго праляглі па Беларусі, Польшчы, Германіі. Служыў у сапёрнамінным батальёне. І тут, у неймаверна цяжкіх умовах, праявіў свае лепшыя якасці: кемлівасць, майстэрства, самаадданасць.

У Польшчы за хуткую арганізацыю пераправы быў узнагароджаны медалём «За адвагу». Узводзіць яе давялося пад моцным агнём ворага. Быў паранены. Пасля шпіталя зноў на фронце.

Наперадзе быў Одэр. Не проста рака, а цэлая інжынерная камунікацыя абароны фашыстаў. Яе лічылі неадольнай. Складалася яна з трох ліній, якія аддзяляліся адна ад адной рачнымі глыбокімі рукавамі. Пяцярым добраахвотнікам, якіх узначаліў Нічыпар Нічыпаравіч, было даручана ноччу зрабіць пераправу. Гэта дазволіла нашым войскам замацавацца на вельмі важнай пазіцыі. За гэты подзвіг Кастуноў быў узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

Вайна падыходзіла да канца. На дварэ — красавік. Але наперадзе яшчэ шмат баёў. На навядзенне чарговай, надзвычай патрэбнай, пераправы Нічыпару Кастунову і яго трыццаці польскім сабратам спатрэбілася дзве гадзіны, па інжынерных жа падліках неабходна было дзесяць. І нічога дзіўнага тут няма. Поспех аперацыі часта вызначалі хвіліны, а салдацкі гераізм не ведае меж. За праяўленыя мужнасць і гераізм Кастуноў атрымаў на гэты раз ордэн Айчыннай вайны I ступені.

Апошняя пераправа ў салдата была на Эльбе. Пабудавалі яе сумесна з амерыканскімі салдатамі.

Дайшоў да Эльбы і жыхар в. Буда-Люшаўская **Міхаіл Мінавіч Церашкоў**, які да восені 1943 г. ваяваў у складзе Журавіцкай партызанскай брыгады. Быў узнагароджаны медалём «За баявыя заслугі». У кастрычніку таго ж года, пад час злучэння партызан з наступаючай арміяй, Міхаіла Мінавіча накіравалі на курсы малодшых камандзіраў. Пасля іх заканчэння быў прызначаны камандзірам кулямётнага разліку. І павялі яго дарогі франтавыя. Рослаўль — Гомель — Добруш — Старое Сяло. Стаіць Старое Сяло на высокім беразе Сожа. Нялёгкім быў бой за яго. Упершыню давялося Церашкову прымаць удзел у фарсіраванні ракі. Вызваляў Буда-Кашалёва, Жлобін, Рагачоў, Бабруйск, Мінск, Гродна, Баранавічы, Варшаву, удзельнічаў у баях за Кёнігсберг. У час фарсіравання Одэра быў паранены, але працягваў бой. Аб узнагароджанні ордэнам Чырвонай Зоркі даведаўся ў шпіталі. Са шпіталя трапіў на штурм Берліна.

На Эльбе адбылася памятная сустрэча з амерыканскімі салдатамі.

П.Кавуноў.

Дайшлі да Берліна

Дваццацігадовы выпускнік Харкаўскага ваеннага вучылішча **лейтэнант Данцоў** толькі з'явіўся ў сваю часць для праходжання службы, як пачалася вайна. З першых яе дзён — упартыя абарончыя баі на Правабярэжнай Украіне, радасць першых перамог і горыч адступлення з баямі да Курска, першае цяжкае раненне ў канцы снежня 1941 г.

Пасля шпіталя яго накіравалі камандзірам роты ў суворaўскае вучылішча ў г. Астрахань. Але ён падаваў рапарт за рапартам аб накіраванні на фронт, і, нарэшце, яго просьбу задаволілі. Старшы лейтэнант Данцоў стаў камандзірам кулямётнай роты 220-га палка, які ў той час ваяваў ужо пад Жлобінам.

У сакавіку 1944 г. яго дывізія з-пад Буда-Кашалёва была перакінута ва Украіну, дзейнічала на ковельскім напрамку і хутка выйшла на граніцу з Польшчай. Вось тут у адным з баёў і праявіла сябе рота старшага лейтэнанта Данцова. Многія воіны яго роты атрымалі баявыя ўзнагароды, а камандзір свой першы ордэн — Айчыннай вайны II ступені. У хуткім часе на яго грудзях з'явіўся і другі ордэн — Айчыннай вайны I ступені. У баях на Кюстрынскім плацдарме, адкуль да Берліна заставалася ўсяго 60 кіламетраў, капітан Міхаіл Данцоў камандаваў ужо батальёнам. За праяўленыя мужнасць і гераізм ён быў узнагароджаны яшчэ адным ордэнам Айчыннай вайны I ступені і ордэнам Аляксандра Неўскага, які ўручыў яму камандуючы 69-й арміяй генерал У.Я.Калпакчы.

Вярнуўся франтавік у родную в. Кашалёў у кастрычніку 1945 г. Да баявых узнагарод Міхаіла Сямёнавіча дабавіліся медалі «За працоўную доблесць» і «Ветэран працы».

Б.Лебедзеў.

Пасля вызвалення раёна ад фашысцкіх захопнікаў **Васіль Данілавіч Баркоў** з в. Іванаўка быў прызваны ў Чырвоную армію. Закончыў курсы кулямётчыкаў, што размяшчаліся ў суседняй в. Патапаўка, і адразу ж на перадавую. Вызваляў родную Бе-

ларусь, Украіну. Атрымаў першую сваю баявую ўзнагароду — медаль «За адвагу». За фарсіраванне ракі Віслы кулямётчык В.Баркоў быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені. Ордэн Славы II ступені быў уручаны яму за фарсіраванне ракі Одэр. Цяжкае становішча склалася ў час баёў за Берлін. 2 мая 1945 г. стралковая рота, у якой служыў В.Баркоў, аказалася ў акружэнні гітлераўцаў. Быў забіты камандзір роты. Кулямётчыкі на момант разгубіліся. Камандаванне ротай узяў на сябе сяржант Васіль Баркоў. Чатыры гадзіны працягваўся няроўны бой. Нашы кулямётчыкі адбілі 7 атак праціўніка. Своечасова падышла дапамога — 9 танкаў і рота аўтаматчыкаў. За гэты бой сяржант В.Д.Баркоў быў узнагароджаны ордэнам Багдана Хмяльніцкага.

І.П.Чарняк.

З успамінаў П.Харламава, жыхара в. Крыўск

Пасля вызвалення маёй роднай в. Крыўск восенню 1943 г. (тады мне было толькі 17 гадоў) я пайшоў на фронт добраахвотнікам. Пасля кароткай ваеннай падрыхтоўкі хутка прыняў удзел у баявых аперацыях. Першымі з іх былі баі непадалёку ад Жлобіна.

Мне давялося служыць у рэзервовых войсках Стаўкі Вярхоўнага Галоўнакамандуючага. Нашу гвардзейскую артылерыйскую процітанкавую брыгаду часта кідалі туды, дзе цяжэй. Давялося вызваляць Бабруйск, граміць акружаных у мінскім «катле» гітлераўцаў, прайсці з баямі ўсю Беларусь.

Штурмавалі Варшаву, Познань, Шчэцін і іншыя гарады. За штурм умацаванняў Шчэціна я быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені. Маю і іншыя баявыя ўзнагароды.

У нас было правіла: за кожны падбіты варожы танк на гармаце малявалі чырвоную зорачку. На гармаце нашага разліку іх было 30.

Закончыў вайну ў Берліне. І вельмі крыўдна было, што ў Дзень Перамогі атрымаў цяжкае раненне.

Баявыя шляхі землякоў

Вайна застала хлопца з в. Саўгаснае **Васіля Дзегцярова** ў літоўскім г. Шаўляй, дзе ён праходзіў тэрміновую службу ў асобнай вучэбнай аўтароце. Спачатку чырвонаармейцы пачулі страляніну і выбухі. Ім гаварылі, што германскія войскі праводзяць вучэбныя заняткі. Аднак неўзабаве з'явіліся параненыя, пачалі ў спешным парадку выязджаць сем'і ваенных. Так яны даведаліся, што пачалася вайна.

Разам з часцямі Чырвонай арміі баец Дзегцяроў адступаў да Ленінграда. Потым ён быў ва ўзводзе разведкі. У адной з аперацый з дванаццаці разведчыкаў двое загінулі, чацвёра былі паранены, Васілю асколкамі перабіла абедзве нагі. Сем месяцаў праляжаў ён у шпіталі.

Пасля выздараўлення яго накіравалі ў запасныя часці на Урал, але Васіль Цярэнцьевіч прасіўся на фронт і дабіўся свайго. Ён быў накіраваны пад Сталінград у 126-ю двойчы Чырванасцяжную Горлаўскую стралковую дывізію. У гэты час варожая групоўка ўжо была акружана і разгромлена.

Прайшоў праз усю Украіну. Пры мініраванні дарогі атрымаў другое раненне. А потым былі Літва, Прусія, Германія. Вестка аб перамозе застала яго на подступах да Берліна.

Мужнасць і адвага салдата адзначаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней, Айчыннай вайны I і II ступеней. У мірны час да франтавых узнагарод дабавіліся працоўныя.

І.П.Чарняк.

Іван Патапавіч Ганчароў з в. Дзербічы баявы шлях пачаў з г. Новая Ладага. За час вайны лётчык зрабіў 213 баявых вылетаў, з іх 160 разведвальных. На яго рахунку чатыры збітыя варожыя самалёты.

Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга (тройчы), Айчыннай вайны I ступені, сямю медалямі.

Баявое хрышчэнне **Яўгена Аляксеевіча Далецкага** адбылося ў Польшчы. Яно адзначана медалём «За вызваленне Варшавы».

У першай палавіне лютага фарсіравалі Одэр. Зачапіліся за маленькі плацдарм і ўтрымлівалі яго каля месяца. Было адбіта некалькі атак фашыстаў.

Далей шлях ляжаў да Берліна. Тройчы Далецкі з сябрамі хадзіў за «языком» у размяшчэнне ворага. За праяўленую мужнасць быў узнагароджаны ордэнам Славы III ступені. Пад Берлінам быў паранены.

Пасля вайны Яўген Далецкі працаваў настаўнікам, інспектарам аддзела адукацыі.

Баявая біяграфія **Аркадзія Фёдаравіча Чарнякова** пачалася ў партызанскім атрадзе імя Кутузава, у якім ён быў разведчыкам.

Пасля вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў А.Ф.Чарнякова прызвалі ў армію. А неўзабаве грудзі воіна ўпрыгожыў медаль, які ў адным з баёў выратаваў салдату жыццё, прыняўшы на сябе ўдар кулі. Гэта было ў канцы вайны, калі баі ішлі на тэрыторыі Германіі. Закончылася баявая біяграфія Аркадзія Фёдаравіча на Одэры, дзе ён быў цяжка паранены.

Р.Казлова.

Сяргей Васільевіч Шчарбакоў быў у гады вайны штурманам эскадрыллі ў 4-м гвардзейскім авіяцыйным Гомельскім корпусе, зрабіў каля трохсот баявых вылетаў. Не раз у 1943 г. быў маёр Шчарбакоў у начным небе нашага раёна. Над райцэнтрам і Узой, Шарыбаўкай і Недайкай раскідваў сотні лістовак, якія расказвалі праўду аб становішчы на франтах.

Мікалай Канстанцінавіч Кругляко̆ў родам з г. Буда-Кашалёва. Ваяваў на Ленінградскім, Заходнім франтах, вызваляў Беларусь, удзельнічаў у разгроме гітлераўскіх войскаў пад Кёнігсбергам. Закончыў вайну на Далёкім Усходзе.

Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі (тройчы), Айчыннай вайны I і II ступеней, многімі медалямі.

Міхаіл Ільіч Ганоў з в. Негаўка на фронце з верасня 1941 г. Ваяваў ва Украіне, у Крыме. Камандзір кавалерыйскага эскадрона, афіцэр сувязі штаба 56-й арміі, аддзела кадраў 5-га Данскога корпуса. Удзельнічаў у баях у Румыніі, Венгрыі, Аўстрыі.

Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I і II ступеней, многімі медалямі.

Анатоль Данілавіч Глушко вайну пачаў на Паўднёвым фронце, працягваў на 3-м Беларускім і 1-м Прыбалтыйскім франтах. Узнагароджаны двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, шматлікімі медалямі.

З успамінаў Уладзіміра Васільевіча Царыка

У Чырвонай арміі я з 1939 г. У першыя месяцы вайны — камандзір кулямётнага разліку і памочнік камандзіра ўзвода, абараняў паўвостраў Ханка. Пасля эвакуацыі гарнізона з паўвострава пад Ленінград служыў палітруком і камандзірам кулямётнай роты ў 86-й стралковай дывізіі.

10 верасня 1942 г. наша рота ўдзельнічала ў фарсіраванні ракі Нявы, падтрымлівала пераправу. Усе 12 станковых кулямётаў былі ўстаноўлены на брустверы і вялі агонь у глыбіню абароны немцаў. У хуткім часе атрымалі загад пераправіцца на левы бераг Нявы і мы. Падцягваючы да ракі лодкі, не заўважылі нямецкіх самалётаў. На нас сталі падаць бомбы. Пашчасціла ўсім астацца жывымі. Раніцай непрыметна пераправіліся цераз раку і занялі абарону. Мы адбівалі адну атаку за адной. Фашысты вырашылі знішчыць нас з паветра. Безперапынна наляталі нямецкія самалёты. Многа загінула тады нашых салдат, але сваю пазіцыю мы ўтрымалі. Потым абаранялі лядовую дарогу, устанавіўшы свае кулямёты на лёдзе Ладагі. Я там быў цяжка паранены.

З успамінаў Е.Ф.Шпака

У 398-ы гаўбічна-артылерыйскі полк я трапіў у 1939 г., калі быў прызваны ў Чырвоную армію. У складзе 102-га асобнага процітанкавага батальёна мяне накіравалі на Фінляндскі фронт. Быў наводчыкам гарматы. У Айчынную вайну ваяваў пад Ленінградам, на Калінінскім фронце. Вызваляў Клін, Калінін, Асташкава, Таржок, Вялікія Лукі, Ржэў. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. У баях за горад Белы, што на Смаленшчыне, быў паранены. Пасля выздараўлення накіраваны ў запасны полк, затым у танкава-тэхнічнае вучылішча, якое закончыў у 1944 г. Працягваў ваяваць на 1-м Украінскім фронце. Вызваляў Польшчу, Чэхаславакію. Вайну закончыў у Германіі.

З успамінаў Івана Міхайлавіча Мурзаева, былога камандзіра кулямётнага ўзвода

Ішлі жорсткія баі пад Сталінградам. Наш полк размяшчаўся ў лагчыне Грачавая. Я, ка-

мандзір кулямётнага ўзвода, атрымаў загад авалодаць вышынёй. 9 студзеня пачалі рухацца да вышыні. Ішлі асцярожна, рабілі праходы ў мінным полі. Агонь мінамётнай батарэі дапамог нам блізка падысці да цэлі. З воклічам «ура!» кінуліся наперад, уварваліся ў дзот, знішчылі 10 нямецкіх салдат і афіцэраў, астатнія адступілі да саўгаса «Вопытнае поле». Праз дзень саўгас быў ачышчаны ад ворага.

З успамінаў падпалкоўніка ў адстаўцы Канстанціна Яўхімавіча Будзюхіна

У рады Чырвонай арміі я прыйшоў у 1937 г. па закліку камсамола. Праўда, адразу ж пасля заканчэння школы абраў спецыяльнасць педагога. Вучыўся ў Рэчыцкім педагагічным вучылішчы.

Вялікую Айчынную вайну сустрэў курсантам ваенна-палітычнага вучылішча. Пасля заканчэння яго быў накіраваны ў баявую часць.

Наша артылерыйская батарэя ўдзельнічала ў вызваленні горада Станіслава і іншых населеных пунктаў Заходняй Украіны. Потым былі баі на тэрыторыі Малдавіі. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі.

Пасля перамогі над фашысцкай Германіяй я знаходзіўся на розных камандных і палітычных пасадах у Савецкай арміі.

Пісьмы з фронту

Няма больш праўдзівых і больш хвалюючых дакументаў аб вайне, чым франтавыя пісьмы.

Вось вытрымкі з некаторых франтавых пісем, што захоўваюцца ў музеі сярэдняй школы № 1 г. Буда-Кашалёва.

У в. Наспа Губіцкага сельсавета ў пачатку мая 1944 г. на імя Нічыпара Мікалаевіча Разуванава прыйшоў ліст з г. Баку ад сына Мікалая:

«Здравствуйте, многоуважаемые родители!

С горячим гвардейским приветом к вам ваш сын Коля. В первых строках своего письма я хочу вам сообщить, что я пока жив и здоров и нахожусь на излечении в госпитале гор. Баку после ранения. Ранен в правую ногу с переломом кости. Это уже 6 ранение за время Отечественной войны. Послал вам два письма из г. Днепропетровска, и сейчас, когда меня эвакуировали в г. Баку, я решил написать еще одно письмо. В настоящее время живу хорошо. Здоровье отличное. Ранка моя скоро заживет и приблизительно 1 мая выпишусь из госпиталя. Дорогие родители, это письмо я пишу для того, чтобы вы знали, что ваш сын Коля жив и здоров и желает вам хорошей и счастливой жизни после освобождения от немецкого рабства. Дорогие родители, ответа мне прошу вас не давайте, потому что я его не получу, так как скоро выпишусь из госпиталя. Мне очень интересно было бы узнать, как вы живете, живы ли все и т.д. Вот пока все, что я хотел вам написать в своем маленьком письмеце. Передавайте привет близким и знакомым, родным. Может кто из братьев пишет письма, то передайте им мой братский гвардейский привет. До свидания, дорогие родители. С крепким поцелуем к вам ваш сын Николай.

До свидания.

С приветом Коля. 20.4.44».

У канцы лютага 1944 г. на ст. Буда-Кашалёўская прыйшло пісьмо Т.Л.Лісейчыкаву:

«Здравствуйте, дорогие родные!

Пишу письмо под градом пуль и грохотом снарядов фашистских извергов. Получил Ваше письмо, за которое большое спасибо. Здоровье мое хорошее, а как дальше будет, не знаю. Если буду жив, буду писать. Мы сейчас под Рогачевом.

Ваш сын Василий».

У сакавіку 1944 г. пад Рагачовам Васіль Лісейчыкаў загінуў.

1 чэрвеня 1944 г. бацькі атрымалі пісьмо ад салдата Фёдара Лахмакова, у якім ён расказаў аб сваім баявым жыцці, аб сваіх сябрах.

17 снежня гэтага ж года прыйшло пісьмо з воінскай часці, дзе служыў Фёдар:

«Уважаемая товарищ Лохмакова!

Вчера от Вас было получено письмо на имя нашего бойца, которое было передано мне для ответа Вам. Сообщаю, что Ваш брат старшина Федор Лохмаков был убит в августе под станцией Анна в Латвийской ССР.

Жаль его, он такой был жизнерадостный, веселый, молодой парень. Мы переживаем его утрату. Прошу Вас, поверьте мне как офицеру. За Федора мы отомстим и будем беспощадно истреблять зверей-фашистов.

С приветом к Вам старший лейтенант Лучинов Я.К.».

Канстанцін Георгіевіч Юрчанка да вайны працаваў у Буда-Кашалёўскай школе настаўнікам. У першыя дні 1944 г. яго дзяўчына Ганна атрымала вось такі ліст:

«С новым годом, с новым счастьем, Анка!

Милая Аннушка, письма твои с платочком и пупсиком до меня дошли и очень даже вовремя, за что сердечно тебе благодарен. Ты не представляешь, как я был счастлив на этот раз, встречая новый год уже третий раз на фронте, получив твои новогодние письма. Одновременно стыдно стало за себя перед тобой до корки волос, с этим стыдом сегодня и сел писать тебе письмо. Стыд этот от того, что я тебе ничего не придумал и не послал к новому году, не послал даже путного письма новогоднего. Правда, я предчувствовал, что могу и не успеть в силу фронтовой обстановки, а потому поспешил еще в ноябре послать хоть то, что мог, а именно — свой месячный заработок и боевой счет за несколько дней. О боевом счету ты знаешь, следовательно письмо получила, а деньги так и не знаю, получила ли. Вот потому-то и стыдно мне, что я просил, чтобы ты выпила под новый год и за меня, а у тебя возможно на это и денег не было.

С письмами в последнее время я тебя не посещал не без причин, но, конечно, не о них сейчас тебе говорить. Скажу только, что твоя болезнь посетила и меня, и я уже вот 10 дней чувствую ее присутствие. Ночью сегодня побежал получать задачу, там и встретил новый год, конечно не без водки, а вернулся к себе в блиндаж работать — и не мог, грипп прошел, а спина стала дубовой, никак не могу повернуться, как-будто только что сняли сто банок со спины.

Но ничего, Анка, бить фрицев сил пока хватает, вот и сейчас, прежде чем заняться письмом, я отстрелялся уже сегодня и не без результатов: разбил блиндаж с фрицами и уничтожил пулемет, таков мой счет уже за 1944 год. Вчера 1-й Украинский фронт занял Житомир, не отстанем от них и мы, сейчас следи и за нами, мы тоже сидеть не станем тогда, когда люди города берут. Брали и мы города и не малые, опытом богаты, силы тоже хватит, чтобы раз и навсегда покончить с фрицами паршивыми. Надеюсь, Анька, что в этом году мы с тобой встретимся, а это будет только после полной победы над фрицами.

Опять возвращаюсь к тебе после стрельбы, фриц еще огрызается в селе, пришлось подсыпать ему жару. Этим, пожалуй, придется и кончить письмо, потому что нужно будет следовать вперед. Ну, пока, Анька!

Идя вперед, разреши тебя крепко обнять и поцеловать, поцеловать любя, как это будет при нашей счастливой встрече.

Остаюсь твой Костя

Пиши, не обижайся за редкие письма, напиши о моем ноябре, получила ли.

1.1.1944 г.»

А ў раённай газеце за 28 студзеня 1944 г. быў змешчаны верш К.Юрчанкі:

Добры дзень, дарагая матуля.
Шлю прывет я з далёкіх палёў,
Дзе і бомбы, і міны, і кулі
Размаўляюць сурова, без слоў.
Радзіма ўручыла мне зброю —
Славу нашых савецкіх людзей.
І ў спёку, і ў сцюжу я з ёю
Фрыцаў б'ю з кожным днём усё мацней.
Не любіў я раней паляўнічыць,
Не глядзеў я без болю на кроў,
А цяпер паляўнічу на фрыцаў,
Самых ярых, драпежных звяроў.

Паляваў я ля сцен Сталінграда,
Паляваў на Данцу і Дняпру,
І заўсёды была са мной радам
Дарагая мая Беларусь.

Дык не плач, не гаруй, дарагая.
Не палі ты дарэмна свячу:
Я за раны шчаслівага краю
І за гора таваё адплачу.

Старшы лейтэнант К.Г.Юрчанка ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі і медалём «За абарону Сталінграда».

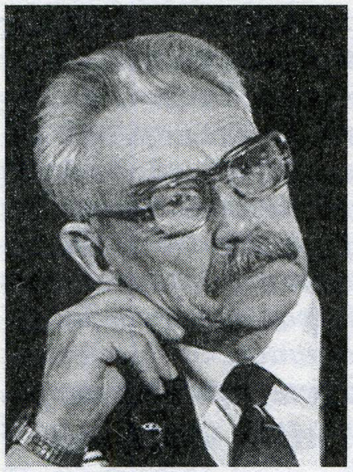

М.М.Вераб'ёў.

Майсей Мікітавіч Вераб'ёў нарадзіўся ў 1917 г. у в. Рагінь. Пасля заканчэння мясцовай школы (1933) працаваў слесарам, малатабойцам у саўгасе «Рагінь», загадчыкам хаты-чытальні, піянерважатым, быў на камсамольскай рабоце. З 1938 г. служыў на флоце. Удзельнічаў у абароне Адэсы і Севастопаля. Быў цяжка паранены і дэмабілізаваны інвалідам 2-й групы. Пасля вайны працаваў у Міністэрстве сацыяльнага забеспячэння БССР загадчыкам аддзела, на партыйнай рабоце. Потым пераведзены ў Кіеў, дзе працаваў да выхаду на пенсію (1987) на розных пасадах. У 1969 г. М.М.Вераб'ёў закончыў Львоўскі паліграфічны інстытут. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені (двойчы), «Знак Пашаны», медалямі.

Цеснае марское сяброўства звязала М.М.Вераб'ёва з украінцам Рыгорам Мазурам, з якім ён служыў на адным караблі на Каспіі і адкуль пайшлі на фронт. Пісьмы Вераб'ёва Мазуру сталі падставай карэспандэнту газеты «Красный флот» Б.Радчанку для напісання нарыса аб баявым чырванафлоцкім сяброўстве. Гэты нарыс быў апублікаваны ў адным з нумароў газеты за 1943 г.

Вось асобныя радкі з тых пісем М.М.Вераб'ёва, што былі змешчаны ў нарысе.

«...Попал я на самый ответственный участок — в разведку... Одновременно являюсь секретарем партийной организации. Каждый день приносит новую радость: пядь за пядью освобождается наша родная земля...

Коля Егоров и Жора Всеволодов были ранены. Коля возвратился из госпиталя и сейчас мы опять вместе. Что касается Жоры, то он эвакуирован. Теперь вместо трех нас двое...»

«Здравствуй, дорогой Гриша! Твое письмо — еще одна счастливая минута в моей фронтовой жизни... Читали вместе с Колькой... Вчера мы ходили к гансам и фрицам. Дали им хороший морской «концерт». Едва вернулись в землянку, лег отдохнуть и вдруг, толкают — письмо. Узнал твой почерк, и сон как рукой сняло. Запалил фитиль и с радостью начал читать. Вспомнил все: родной корабль и его дружную семью. Как приятно это! Фронтовую жизнь, с ее разнообразной «музыкой» я полюбил, но соскучился по морю. Обычно говорят: «Люблю море с берега». Но это не так. Тот, кто несколько лет пробыл в море и потом сделал перерыв, того вновь потянет в родную стихию... Вчерашняя ночка прошла удачно. Поработали неплохо... Забрались мы в расположение гитлеровцев. Когда нас обнаружили, произошел бой. Забросали врагов гранатами и, открыв огонь из автоматов, ворвались в его логово. Дали «духу» по «морскому» обычаю: только на смерть! Забрали трофеи: пулеметы, гранаты, автоматы и прочее... У нас потерь не было... Часто думаю о родных и всякий раз становлюсь еще злее к врагу. Погода стоит хорошая. Только бы жить, да сволочи мешают. Ничего, скоро будет конец фашистским собакам!»

Вярнуліся пераможцамі

На франтах Вялікай Айчыннай вайны і ў партызанах змагаліся з ворагам некалькі тысяч нашых землякоў. Многія з іх склалі свае галовы ў барацьбе з ворагам. Іх прозвішчы прыводзяцца ў раздзеле «Ахвяры вайны». У працэсе работы над гэтай кнігай раённая камісія імкнулася сабраць звесткі і назваць на старонках хронікі імёны не толькі загінуўшых ці прапаўшых без вестак воінаў-землякоў, але і тых, хто вярнуўся ў родныя мясціны пераможцам. Спіс іх, падрыхтаваны паводле даных райваенкамата, прыводзіцца ніжэй. На жаль, занадта позна сталі ствараць гэтыя спісы. Пра іх паўнату і дакладнасць сёння гаварыць не даводзіцца: адны ветэраны памерлі ад ран і хвароб у першыя пасляваенныя і наступныя гады, іншыя выехалі з раёна, і далёка не ўсіх іх маглі ўспомніць,

калі збіраліся матэрыялы для гэтай кнігі. Тым не менш стваральнікі кнігі «Памяць» палічылі мэтазгодным змясціць на яе старонках тыя звесткі пра ўдзельнікаў вайны, якія ўдалося сабраць у працэсе падрыхтоўкі хронікі, і няхай выбачаюць нас ветэраны і іх родныя, калі яны не знойдуць у гэтым спісе знаёмых прозвішчаў.

АКЦЯБРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АКЦЯБР

ГОЛУБЕЎ Іван Ціліпавіч, сярж., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ГОЛУБЕЎ Трафім Ціханавіч, рад., вызваляў Варшаву.

ДЗЕМІДОВІЧ Фёдар Мікалаевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі.

КОЖУХАЎ Павел Ягоравіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

КУДЗІНАЎ Адам Архіпавіч, гв. мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАСЁЛАК БАЯВЫ

СЕРДЗЮКОЎ Якаў Данілавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ГАРАДЗЕЦ

ЛАБАНАЎ Іван Нічыпаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ГЕРОЙ

ПРАКАПЕНКА Іван Цімафеевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ЯЖОЎ Павел Акімавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК КРАСНЫ АКЦЯБР

АНДРЭЕЎ Аляксей Цімафеевіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна» і інш.

ДЗЯТЛАЎ Пётр Ігнацьевіч, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ЛІПА

АФАНАСЕНКАЎ Іван Іванавіч, старш., ордэн Айчыннай вайны І ступені, медаль «За адвагу».

ВІШАНКОЎ Герасім Цімафеевіч, ст. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ВІШАНКОЎ Уладзімір Іванавіч, яфр., медаль «За адвагу».

ВОЛКАЎ Ігнат Сцяпанавіч, падпалк., вызваляў Варшаву.

ВОЛКАЎ Іосіф Сцяпанавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

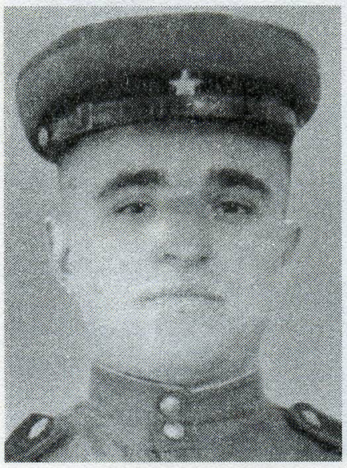

Ф.М.Дземідовіч.

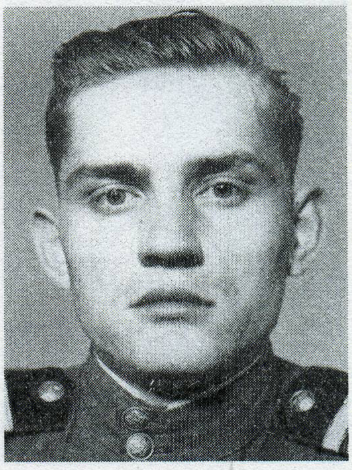

А.Ц.Андрэеў.

ГАЕЎ Уладзімір Якаўлевіч, яфр., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы ІІІ ступені, 2 медалі «За адвагу».

ДЗЕДАЎ Васіль Васільевіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЕЖАНКОЎ Іван Ульянавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАНАВАЛАЎ Даніл Мікітавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

КУЗЬМЕНКА Сямён Яфімавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

МАЛІНОЎСКІ Аляксей Раманавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі.

МЕЛЬНІКАЎ Павел Платонавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

СТАЛЯРОЎ Павел Нічыпаравіч, сярж., абараняў Сталінград.

ЮРКОЎ Аляксей Пятровіч, яфр., абараняў Маскву, вызваляў Варшаву.

ЮРКОЎ Рыгор Рыгоравіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

ЮРКОЎ Сямён Пятровіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЛУГІНІЧЫ

ДЗЯГЦЯРОЎ Назар Іванавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ЮРКОЎ Ціхан Андрэевіч, мал. лейт., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Айчыннай вайны І і ІІ ступеней, медаль «За адвагу».

ВЁСКА НОВАЯ ЛІПА

ХРАМЦОЎ Аляксей Гаўрылавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ЮРКОЎ Васіль Нічыпаравіч, рад., вызваляў Варшаву.

ВЁСКА ПЫЦЬКАЎКА

ГАЕЎ Іван Цітавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ГЕРАСІМАЎ Фёдар Гаўрылавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

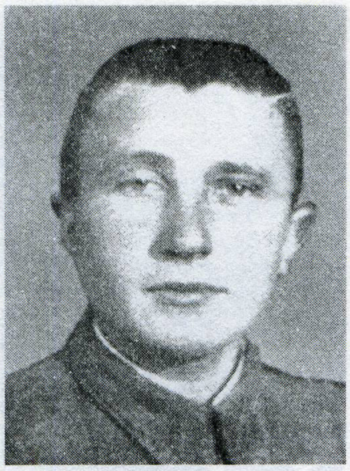

В.Я.Багачоў.

КУЗЬМЯНКОЎ Трыфан Дзмітрыевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі».

МАРЧАНКА Фёдар Мартынавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

МАТОРЫН Тарас Ізотавіч, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЦЕРАШКОЎ Пётр Піліпавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЯГОРАЎ Мікалай Рыгоравіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу», удзельнік абароны Каўказа.

ЯГОРАЎ Павел Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА СЕЛІШЧА

ЛАПІЦКІ Іван Васільевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК УЮТНЫ

ВІШАНКОЎ Якаў Паўлавіч, гв. старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ЧЭРАПАЎКА

ГАЙКОЎ Уладзімір Акімавіч, ст. сярж., штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

КУРГУЗАЎ Якаў Яўгеньевіч, гв. старш., медаль «За баявыя заслугі».

ПАЎЛЕНКА Мікалай Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ПРАКАПЕНКА Іван Захаравіч, рад., медаль «За адвагу».

ГОРАД БУДА-КАШАЛЁВА

АЗАРУШКІН Цімафей Патапавіч, маёр, ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Маскву.

АНДРУШЧАНКА Міхаіл Апанасавіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Каўказ.

АНІШЧАНКА Іван Лявонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

АНОШКА Марк Іванавіч, старш., абараняў Каўказ, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

АНУФРЫЕЎ Міхаіл Макаравіч, старш., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

БАБАРЫКІН Іван Яўхімавіч, рад., абараняў Ленінград, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

БАБРОЎНІКАЎ Апанас Паўлавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

БАБРОЎСКІ Віктар Ігнатавіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

БАГАЧОЎ Васіль Якаўлевіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», абараняў Сталінград.

БАДЗІЛОЎСКІ Іван Савельевіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

БАЗАРАЎ Сцяпан Аляксандравіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

БАКУНОВІЧ Іван Пятровіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

БАЛАХОНАЎ Васіль Сцяпанавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

БАРАНАЎ Вікенцій Агеевіч, рад., вызваляў Варшаву.

БАРАНОЎСКІ Андрэй Сяргеевіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

БАРКОЎ Мікалай Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

БАРСУКОЎ Мікалай Касьянавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

БЭРЧАНКА Фёдар Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

БРАЦКАЎ Міхаіл Міхайлавіч, старш., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

БЯЛАНАВА Еўдакія Паўлаўна, сярж., медаль «За адвагу».

ВЯТРЭНКА Іван Раманавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Каўказ.

ГАНОЎ Міхаіл Ільіч, ст. лейт., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ГЕРАСІМЕНКА Іван Дзмітрыевіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ГЕРАШОНАК Барыс Рыгоравіч, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі» і інш.

ГЛУШКО Анатоль Данілавіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», удзельнік штурму Кёнігсберга.

ГЛУШКО Ганна Аляксееўна, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ГРЫБАКОЎ Сямён Уладзіміравіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ГРЫБОЎСКІ Пётр Міхайлавіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», удзельнік вызвалення Варшавы і штурму Берліна.

ГРЭЙНЕР Пётр Браніслававіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ГУМЕННІКАЎ Андрэй Тарасавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ДЗЕРВЯНКОЎ Іван Іванавіч, маёр, ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», удзельнік абароны Масквы, вызвалення Варшавы.

ДРАЯНКОЎ Кірыла Карпавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, вызваляў Варшаву.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Максім Іванавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ЖЭЎНЕРАЎ Цімафей Прохаравіч, кап., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ЖУКАВА Тамара Данілаўна, мал. лейт. мед. службы, медаль «За баявыя заслугі».

ІВАНОЎ Аркадзь Пятровіч, ст. лейт., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ІВАНЧЫКАЎ Захар Антонавіч, старш., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ІГНАТАЎ Мікалай Пятровіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ІЛЬЕЎ Іван Ульянавіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

ІНКАЎЦОЎ Якаў Кузьміч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КАВАЛЕНКА Сцяпан Якаўлевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

КАЗАКОЎ Васіль Мацвеевіч, рад., абараняў Ленінград і Савецкае Запаляр'е.

КАЗАНЦАЎ Уладзімір Мацвеевіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Дзмітрый Пятровіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Захар Карлавіч, яфр., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

КАЗЛОЎ Іосіф Сцяпанавіч, гв. кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, удзельнік штурму Кёнігсберга.

КАЗЛОЎ Мікалай Кузьміч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

КАТЛЯРОЎ Ціхан Клімавіч, рад., медаль «За адвагу».

КРУГЛЯКОЎ Мікалай Канстанцінавіч, ст. лейт., ордэны Чырвонай Зоркі (тры), Айчыннай вайны I ступені, удзельнік штурму Кёнігсберга.

КРУГЛЯКОЎ Сямён Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

КРУКОЎСКІ Сцяпан Іванавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

Г.А.Глушко.

І.І.Дзервянкоў.

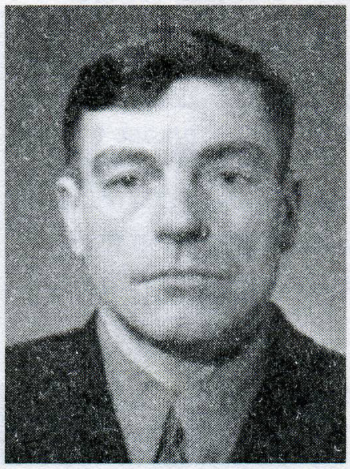

М.К.Казлоў.

Ц.К.Катляроў.

КУЗЬМЯНКОЎ Канстанцін Данілавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КУЗЬМЯНКОЎ Цімафей Ягоравіч, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КУЛІКОЎСКІ Рамуальд Самуілавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

КУНДАС Васіль Лаўрэнцьевіч, абараняў Маскву.

КУХАРЭНКА Соф'я Васільеўна, старш., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЛАГВІНЕНКА Цімафей Свірыдавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ЛАЗЕБНЫ Сідар Львовіч, лейт., ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, абараняў Маскву.

ЛАХМАКОВА Праскоўя Фамінічна, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Сталінграда» і інш.

ЛАХМАКОЎ Даніла Ісакавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Кузьма Міронавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ЛУЦЯНКОЎ Іван Раманавіч, штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

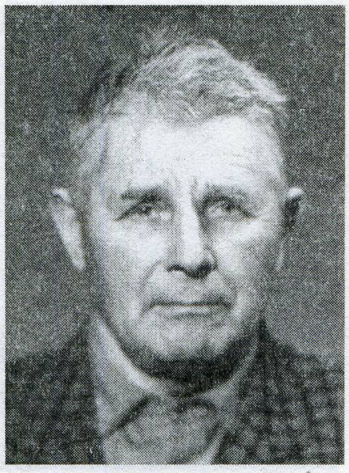

С.Л.Лазебны.

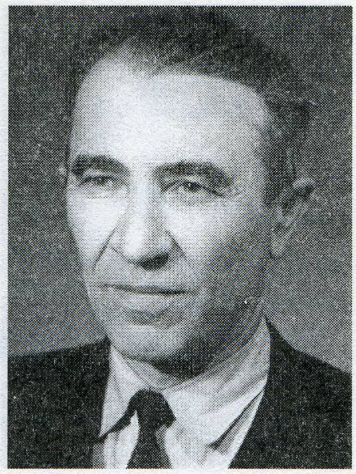

П.Я.Мальцаў.

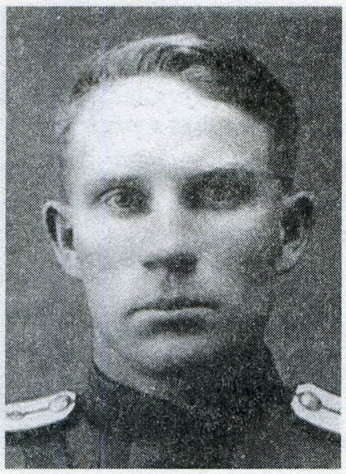

Л.В.Рыжанаў.

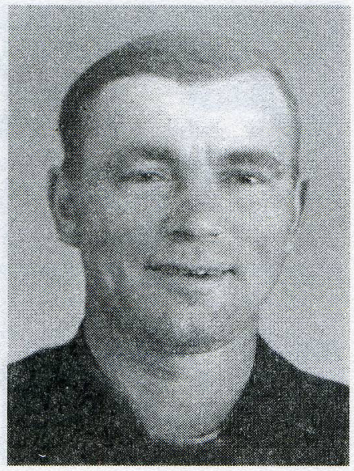

І.С.Шпак.

ЛЬВОЎ Міхаіл Іванавіч, ст. сярж., абараняў Каўказ.

МАКАРАНКА Апанас Авяр'янавіч, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

МАКАРАНКА Якаў Авяр'янавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

МАКСІМОВІЧ Якаў Мінавіч, рад., медаль «За адвагу».

МАЛЬЦАВА Ганна Сцяпанаўна, старш., абараняла Сталінград, вызваляла Варшаву.

МАЛЬЦАЎ Пётр Яфімавіч, кап., ордэны Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I і II ступеней, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

МЕЛЬНІКАЎ Анатоль Ігнацьевіч, старш., медаль «За адвагу».

МЯДЗВЕДЗЕЎ Цімафей Восіпавіч, рад., медаль «За адвагу».

НІКІЦЕНКА Сцяпан Дзянісавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

НІКІЦІН Міхаіл Пракоф'евіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Будапешт.

НОВІКАЎ Іван Антонавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

НОВІКАЎ Яўціхій Іванавіч, старш., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, абараняў Сталінград.

ПАЛЯКОЎ Васіль Трафімавіч, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАЛЯКОЎ Уладзімір Іванавіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЬКО Рыгор Фёдаравіч, мічман, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За баявыя заслугі», Ушакова, абараняў Ленінград.

ПАЎЛАЎ Яўген Філімонавіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПРАКАПЕНКА Любоў Конанаўна, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ПРУСАЎ Пётр Ільіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, Берлін.

РАЖКОЎ Васіль Якаўлевіч, рад., абараняў Савецкае Запаляр'е.

РЫЖАНАЎ Леанід Васільевіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

САЗОНАЎ Даніла Паўлавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СЕРАШТАНАЎ Пётр Аляксеевіч, рад., абараняў Каўказ, штурмаваў Кёнігсберг.

СІЛКОЎ Фёдар Сямёнавіч, лейт., медалі «За адвагу», «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

СУХАНАЎ Анатоль Іванавіч, сярж., удзельнік вайны супраць мілітарысцкай Японіі.

СЦЯГАЙЛА Сцяпан Рыгоравіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ТУПКОЎ Даніла Лаўрэнцьевіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ФАЛЕЙЧЫК Уладзімір Самуілавіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

ФРЫДМАН Арон Моцелевіч, старш., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

ХАЙКІН Леў Мееравіч, рад., абараняў Сталінград.

ХАРКЕВІЧ Арсеній Кузьміч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ХІЛЬКЕВІЧ Пётр Лук'янавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЦАРЫК Уладзімір Васільевіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Ленінград.

ЦЭХАН Восіп Уладзіміравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ШАПІРА Іосіф Міронавіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ШПАК Іван Савельевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ШЫНКАРОЎ Уладзімір Іванавіч, сярж., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЯКАЎЛЕЎ Іван Дзмітрыевіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Славы III ступені.

ЯЎСТРАЦЕНКА Якаў Данілавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнічаў у вайне з мілітарысцкай Японіяй.

БУДА-ЛЮШАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АСІНАЎКА

ЛАГОЙКІН Аляксей Якаўлевіч, рад., штурмаваў Будапешт, Вену.

ВЁСКА БУДА-ЛЮШАЎСКАЯ

ВАРАНЦОЎ Даніла Ягоравіч, рад., абараняў Маскву і Ленінград.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Максім Іванавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАЗЛОЎ Дзмітрый Трафімавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

КРАСНАБАЕЎ Васіль Дзянісавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

КРАСНАБАЕЎ Уладзімір Іванавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

КРАСНАБАЕЎ Фёдар Антонавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ЛАЎРЭНАЎ Малах Васільевіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

НОВІКАЎ Васіль Ягоравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

САЎЧАНКА Міхаіл Паўлавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

СВІРЫДЗЕНКА Аляксей Міхайлавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

СЦЕПАНЦОЎ Іван Архіпавіч, гв. ст. сярж., медаль «За адвагу».

ХОМЧАНКА Гаўрыла Мікалаевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ЦЕРАШКОЎ Васіль Мінавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦЕРАШКОЎ Міхаіл Мінавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ЧАРНЯЎСКІ Апанас Трыфанавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ЧАРНЯЎСКІ Рыгор Андрэевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЛЮБАВІН

КАЗЛОЎСКІ Савелій Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

МЯДЗВЕДСКІ Іван Уладзіміравіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ПУХІНСКІ Анатоль Васільевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

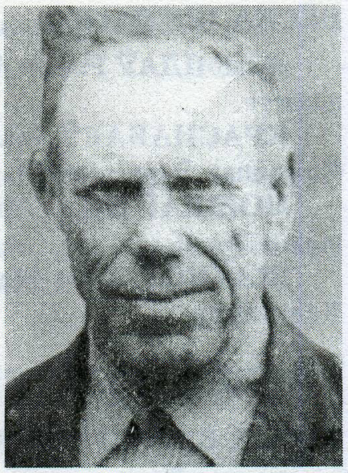

М.М.Церашкоў.

ЧАРНУШЭВІЧ Мікалай Пятровіч, ст. матрос, ордэны Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней, медаль Ушакова, абараняў Савецкае Запаляр'е.

ЯСІНСКІ Фелікс Ігнатавіч, старш., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ВЁСКА НОВЫ ЛЮБАВІН

КАЗЛОЎСКІ Анатоль Васільевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Прагу.

ПАСЁЛАК РОШЧА

АВЯР'ЯНАЎ Станіслаў Дзмітрыевіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА СЛАБАДА-ЛЮШАЎСКАЯ

ГРЫЦКОЎ Аляксандр Мікалаевіч, старш., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

КАРАСЁЎ Мікалай Сцяпанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПЛЕШАНКОЎ Рыгор Трыфанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ЦІХАНАЎ Аляксей Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу».

ЦІХАНАЎ Іван Яфімавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ХМЯЛЬНОЕ

АФАНАСЕНКА Мікалай Пятровіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Будапешт і Вену.

АФАНАСЕНКА Рыгор Барысавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЯЛІЧКА Мікалай Еўдакімавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені.

ГАРБАЧОЎ Мікалай Паўлавіч, рад., медаль «За адвагу».

ТКАЧОЎ Захар Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ШАПАВАЛАЎ Пётр Сямёнавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ШУТНАЕ

ДЗЯМІДАЎ Рыгор Андрэевіч, рад., медаль «За адвагу».

КРАСНАБАЕЎ Іван Сямёнавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

НОВІКАЎ Павел Міхайлавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ШАЎЦОЎ Карп Максімавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

БЯРВЁНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БЯРВЁНАЎКА

БЫКОЎСКІ Міхаіл Аляксандравіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ВАСІЛЬПОЛЛЕ

КАЦУРА Алег Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Кёнігсберг.

КУХАРЭНКА Уладзімір Дзмітрыевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

МАСЕНЗАЎ Пётр Парфенавіч, яфр., абараняў Маскву.

ТУР Мікалай Міхайлавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені, удзельнік вызвалення Варшавы, штурму Берліна.

ПАСЁЛАК ВЯЛІКІ РОГ

ШВЯЦОЎ Васіль Іванавіч, рад., абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ХОЎХЛА

БАДЗЕСТАЎ Аляксандр Міхайлавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

БАДЗЕСТАЎ Уладзімір Міхайлавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАВАЛЁЎ Калінік Дзянісавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

КАВАЛЁЎ Рыгор Якаўлевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

КАВАЛЁЎ Сямён Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

КУПЦОЎ Піліп Іванавіч, старш., медаль «За адвагу», абараняў Каўказ.

КУПЦОЎ Уладзімір Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПІСКУНОЎ Мікалай Фёдаравіч, гв. старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

СЕРБУНОЎ Васіль Акімавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

СЦЕПАНЕНКА Іван Рыгоравіч, яфр., медаль «За адвагу».

ТРЫФАНАЎ Іван Кірылавіч, рад., ордэн Славы III ступені.

УСЦІНОВІЧ Малах Паўлавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК ЧЫЖАЎКА

БАГДАНОВІЧ Уладзімір Апанасавіч, гв. старш., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГЛАЗАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГЛАЗАЎКА

БРАЦІКАЎ Пётр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВАНАКОЎ Міхаіл Пятровіч, мал. сярж., абараняў Каўказ.

ВАНАКОЎ Сцяпан Дзянісавіч, рад., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ГАЎРЫЛЕНКА Макар Іванавіч, ст. лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ГЕЛЕР Літман Залманавіч, гв. старш., медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі».

ГЕРАСІМАЎ Міхаіл Рыгоравіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ГЕРАСІМАЎ Міхаіл Фядотавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ГУДКОЎ Андрэй Ціханавіч, старш., медаль «За адвагу».

ДЗЕНІСЕНКА Цімафей Апанасавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Будапешт.

ДУДАШЭНКА Леанід Аляксеевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ІВАНОЎ Макар Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу».

КУХАРЭНКА Рыгор Фаміч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ЛІТВІНАЎ Аляксандр Васільевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

ЛІТВІНАЎ Аляксей Васільевіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені.

МАКСІМАЎ Сцяпан Паўлавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву.

МІНАЎ Фёдар Васільевіч, сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ОСІПАЎ Адам Іванавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ПАНКРАЦЕНКА Іван Трафімавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі».

ПАЎЛЮКОЎ Рыгор Фёдаравіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

СЕРАКОЎ Аляксей Цімафеевіч, ордэны Славы II і III ступеней.

УДОДАЎ Рыгор Фёдаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ХАЎРУЧЭНКА Рыгор Пятровіч, рад., медаль «За адвагу», удзельнік вайны супраць мілітарысцкай Японіі.

ПАСЁЛАК ДЗІКАВА

ПАЎЛАЎ Іван Емяльянавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЖЫТАНЕЖЖА

ПАЎЛАЎ Іван Барысавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАЎЛАЎ Іван Емяльянавіч, рад., медаль «За адвагу».

ТАРАСЕНКА Мікіта Савельевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ТРАФІМЦАЎ Кузьма Фёдаравіч, мал. сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ФЕДАРЦОЎ Іван Дзямідавіч, яфр., медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

ЦЕРАШКОЎ Рыгор Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву.

ЯЎМЕНЧЫКАЎ Якаў Кандратавіч, ст. сярж., медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ВЁСКА ІВАНАЎКА

БАРКОЎ Якаў Мінавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

БРЫЛЕЎ Антон Паўлавіч, старш., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Васіль Емяльянавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАЗЛОЎ Іван Кузьміч, сярж., абараняў Маскву.

КАЙТАНАЎ Міхаіл Васільевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЛЕЎЧАНКА Васіль Кузьміч, яфр., медаль «За баявыя заслугі».

ЦІМАШЭНКА Васіль Якаўлевіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦІМАШЭНКА Дзмітрый Сямёнавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦІМАШЭНКА Ігнат Барысавіч, гв. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КЛЯНОК

БАРКОЎ Васіль Данілавіч, ст. сярж., ордэны Багдана Хмяльніцкага, Славы II і III ступеней, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАЗЛОЎ Васіль Ігнатавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ПАСЁЛАК МАКАЎЕ

ЛАЎРЭНЦІКАЎ Якаў Адамавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

СТАРАСЦЕНКА Аляксандр Іонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ПАЎЛЮКОЎ Адам Іосіфавіч, яфр., абараняў Маскву.

ЯКУШ Сяргей Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву.

ПАСЁЛАК ЧАРНЯЦІН

УДОДАЎ Ігнат Майсеевіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ СЦЯГ

ГУДКОЎ Васіль Ціханавіч, рад., медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ГУБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА ГУБІЧЫ

БУГРЫМАЎ Дзмітрый Паўлавіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

БУГРЫМАЎ Якаў Паўлавіч, рад., медаль «За адвагу».

ГРЫЦАЎ Іван Андрэевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЕПЯНКОЎ Васіль Лявонцьевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАСТУНОЎ Нічышар Нічышаравіч, рад., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

КАСТУНОЎ Піліп Несцеравіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», удзельнік вызвалення Варшавы і штурму Берліна.

КОТАЎ Анатоль Емяльянавіч, рад., штурмаваў Будапешт, Вену, вызваляў Прагу.

КОТАЎ Фёдар Цітавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КРУЦІКАЎ Іван Мікалаевіч, рад., 2 медалі «За баявыя заслугі».

КРУЦІКАЎ Сцяпан Мікалаевіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

КУХАРАЎ Фёдар Лявонавіч, ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі.

ЛАПІЦКІ Дзяніс Паўлавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

МАРКЕЛАЎ Цімафей Ігнацьевіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

НАХАЕЎ Васіль Сямёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАХОМАЎ Васіль Якаўлевіч, рад., медаль «За адвагу».

ПУГАЧОЎ Аляксей Фёдаравіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

А.В.Разуванаў.

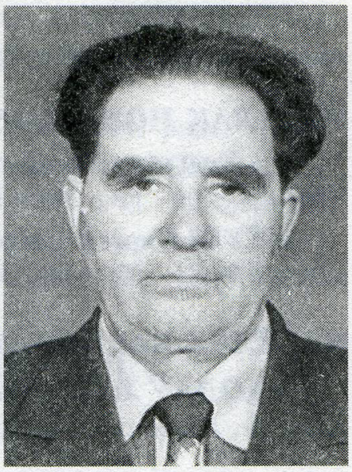

А.Л.Арцёменка.

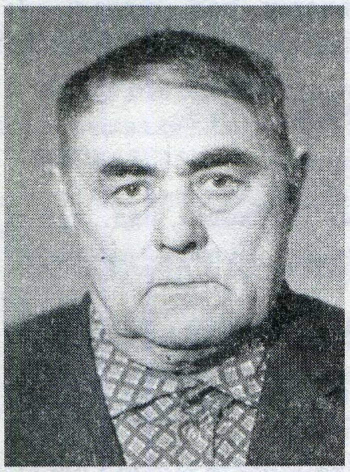

А.Дз.Барабанаў.

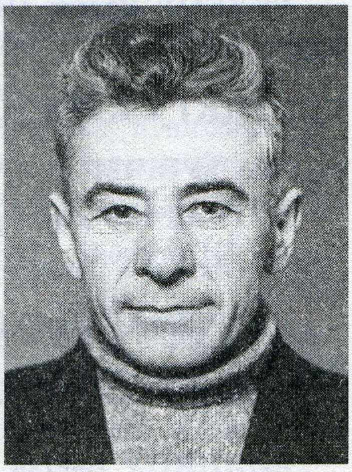

І.П.Карповіч.

ПУГАЧОЎ Мікалай Гаўрылавіч, яфр., абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

САВАЧКІН Антон Дзямідавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЦЕРАШКОЎ Андрэй Кандратавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА НАСПА

ВАЯВОДАЎ Іван Сцяпанавіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ГАЛАЎ Мікалай Мацвеевіч, рад., медаль «За адвагу».

КАТЛЯРОЎ Фёдар Кліменцьевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

РАЗУВАНАЎ Андрэй Васільевіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі.

ЯРОМЕНКА Мікалай Акімавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ГУСЯВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЯКСАНДРАЎКА

ЖАРАБЦОЎ Адам Сямёнавіч, ст. сярж., штурмаваў Вену.

МАЛАЕЎ Аляксей Маркавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

ХАЛЕЦКІ Іван Акімавіч, ст. лейт., ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу, «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ХАЛЕЦКІ Тарас Кузьміч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК БУДЗІШЧА

КУЦАЕЎ Уладзімір Антонавіч, сярж., 2 медалі «За адвагу».

МЕЛЬНІКАЎ Іван Рыгоравіч, ст. матрос, абараняў Савецкае Запаляр'е.

ВЁСКА ГУСЯВІЦА

АРЦЁМЕНКА Антон Лук'янавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

БАРАБАНАЎ Архіп Дзямідавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

БАРАБАНАЎ Даніла Усцінавіч, яфр., абараняў Каўказ, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВАСІЛЬЦОЎ Аляксей Іванавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ВАСІЛЬЦОЎ Піліп Васільевіч, сярж., штурмаваў Кёнігсберг.

ВАСІЛЬЦОЎ Сцяпан Піліпавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ІВАНЧЫКАЎ Еўдакім Лук'янавіч, старш., абараняў Ленінград.

КАБАЕЎ Васіль Ігнатавіч, рад., медаль «За адвагу».

КАБАЕЎ Сцяпан Фёдаравіч, кап., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», удзельнік вызвалення Варшавы.

КАЗЛОЎ Іван Іосіфавіч, гв. ст. сярж., ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Будапешт, Вену.

КАРПОВІЧ Іван Пятровіч, ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны I ступені, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

КАРПОВІЧ Павел Рыгоравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

КАРПОВІЧ Уладзімір Пятровіч, рад., медаль «За адвагу».

КІРПІЧОЎ Авяр'ян Трафімавіч, ст. сярж., абараняў Каўказ.

КОБРУСЕЎ Іван Піменавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КОБРУСЕЎ Іван Прохаравіч, ст. сярж., ордэн Айчыннай вайны I ступені.

КОБРУСЕЎ Ілья Лявонавіч, яфр., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

КОБРУСЕЎ Пётр Макаравіч, ст. сярж., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

МІНКОЎ Іван Рыгоравіч, рад., медаль «За адвагу».

РУБАНАЎ Васіль Свірыдавіч, яфр., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

РУБАНАЎ Максім Рыгоравіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

СТАГНАЧОЎ Мацвей Міхайлавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

СТАГНАЧОЎ Яўцех Міхайлавіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі.

ТУСІКАЎ Іван Міронавіч, сярж., ордэн Славы III ступені.

ШАВЯЛЁЎ Васіль Цітавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЮРКОЎ Мацвей Усцінавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ЗАРА

КАВАЛЁЎ Максім Васільевіч, рад., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК КАЛІНІНА

МАКСІМЕНКА Віктар Сямёнавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ШЫЛАЎ Сямён Максімавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву.

ВЁСКА НОВАЯ ГУСЯВІЦА

ВАСІЛЬЦОЎ Мяфодзій Андрэевіч, рад., медаль «За адвагу».

ТРАЦЦЯКОЎ Іван Логвінавіч, яфр., абараняў Маскву.

ШАВЯЛЁЎ Васіль Цітавіч, сярж., ордэн Славы III ступені.

ШАВЯЛЁЎ Мікалай Фёдаравіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ЮРКОЎ Максім Канстанцінавіч, ст. сярж., штурмаваў Вену.

ЮРКОЎ Мікалай Раманавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ЮРКОЎ Мікалай Фаміч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПУШЧА

ТКАЧОЎ Мікалай Іванавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА ПЯНЧЫН

АЎРАМЕНКА Іван Антонавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВАСІЛЬЦОЎ Павел Андрэевіч, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ГРЫШЧАНКА Васіль Фаміч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

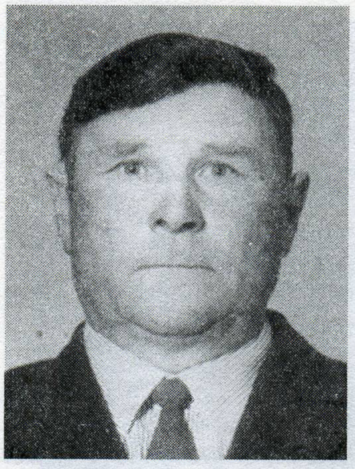

М.М.Стагначоў.

Я.М.Стагначоў.

І.Л.Траццякоў.

ГРЫШЧАНКА Лявон Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ГРЫШЧАНКА Майсей Сазонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.

КАВАЛЕНКА Васіль Іванавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Сямёнавіч, сярж., медаль «За адвагу».

КАВАЛЁЎ Ерамей Іванавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

КАВАЛЁЎ Лаўрэнцій Сямёнавіч, рад., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

КАЗЛОЎ Дзямід Сямёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Фёдар Філімонавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

КУНДЗЕЛЕЎ Адам Дзмітрыевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КУНДЗЕЛЕЎ Андрэй Лукіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

КУНДЗЕЛЕЎ Васіль Лукіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КУЧАРАЎ Павел Яфімавіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

І.З.Мінаў.

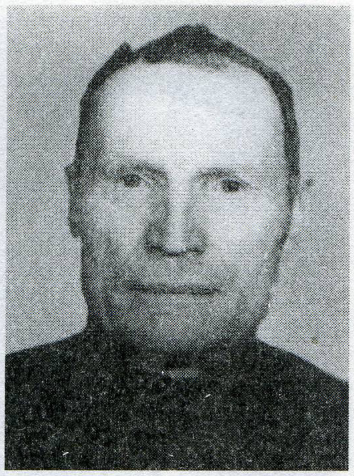

Т.Т.Карповіч.

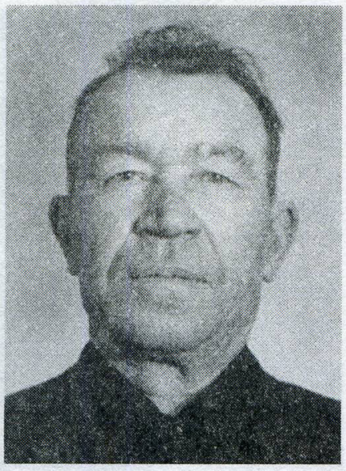

Я.К.Максіменка.

Дз.І.Картавенка.

Н.Я.Арцёменка.

КУЧАРАЎ Якаў Сцяпанавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

МАКСІМЕНКА Іван Кананавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

МІНАЎ Іван Зіноўевіч, ордэн Чырвонага Сцяга, медалі.

РАБЦАЎ Кірыла Пятровіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

РАТНІКАЎ Васіль Яўменавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

СТАРАВОЙТАЎ Фёдар Іванавіч, гв. сярж., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ФІЛІПАЎ Іван Сцяпанавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ФІЛІПЕНКА Сямён Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу».

ХРОЛІКАЎ Васіль Авяр'янавіч, старш., медаль «За адвагу».

ЦУРАНКОЎ Аляксей Антонавіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ЦУРАНКОЎ Васіль Філімонавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ЦУРАНКОЎ Іван Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЯЎСЕЕНКА Уладзімір Паўлавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК СЕЛІЦКАЕ

ВАСІЛЬЦОЎ Нікіфар Віктаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ВЁСКА СТАРАЯ ГУСЯВІЦА

КАРПОВІЧ Трафім Трыфанавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ХАЛЕЦКІ Цімафей Васільевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК УЛАДЗІМІРАЎКА

КУНДЗЕЛЕЎАляксандр Паўлавіч, рад., ордэны Славы III ступені, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ СВЕТ

КУНДЗЕЛЕЎ Іван Антонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу».

МАКСІМЕНКА Яфім Кананавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву.

ДУРАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАЛДУІ

МІКАЛАЕЎ Фёдар Сяргеевіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА БРОДЫ

КАРТАВЕНКА Дзям'ян Іванавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАРФЁНЕНКА Аляксандр Маркавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ВЁСКА БУРЛАК

АРЦЁМЕНКА Нічыпар Яфімавіч, сярж., ордэны Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу», штур-

маваў Берлін, вызваляў Прагу. Удзельнік Парада Перамогі.

КУРЫЛЕНКА Іван Мікітавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

СЕРГАЧОЎ Уладзімір Кірылавіч.

СЛЕПЧАНКА Васіль Уласавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ВЁСКА ДУРАВІЧЫ

АТРОШЧАНКА Дзмітрый Андрэевіч.

АТРОШЧАНКА Іван Цімафеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

АТРОШЧАНКА Сцяпан Міхайлавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней.

ДЖУМАЎ Усцін Лявонавіч, маёр, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЛАГЕЗА Іван Паўлавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

МАЙСЕЕЎ Фёдар Максімавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

МАСЛЮКОЎ Васіль Лявонцьевіч, сярж., ордэн Славы III ступені.

МАСЛЮКОЎ Васіль Радзівонавіч, сярж., штурмаваў Берлін.

ПАРФЁНЕНКА Васіль Селівёрставіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, удзельнік абароны Савецкага Запаляр'я.

РАМАНЕНКА Ігнат Фёдаравіч, рад., ордэн Славы III ступені.

РАМАНЕНКА Міхаіл Малахавіч, сярж., абараняў Маскву.

РАМАНЕНКА Уладзімір Андрэевіч, рад., штурмаваў Берлін.

САЗОНАЎ Васіль Дзмітрыевіч, рад., медаль «За адвагу».

СІДАРАЎ Міхаіл Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

СЦЯПУК Соф'я Майсееўна, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняла Сталінград.

ХАРЫТОНЕНКА Акім Іванавіч, сярж., медаль «За адвагу».

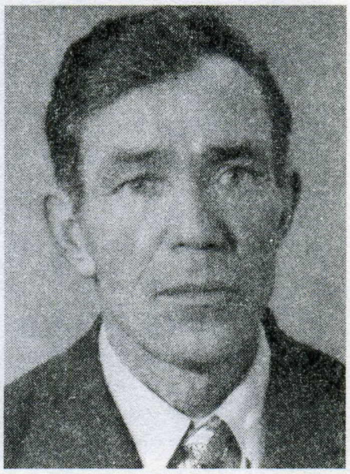
І.М.Курыленка.

У.К.Сергачоў.

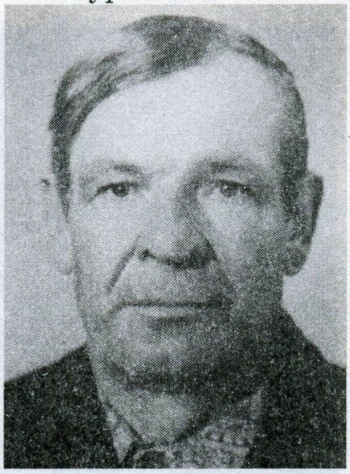
В.У.Слепчанка.

Дз.А.Атрошчанка.

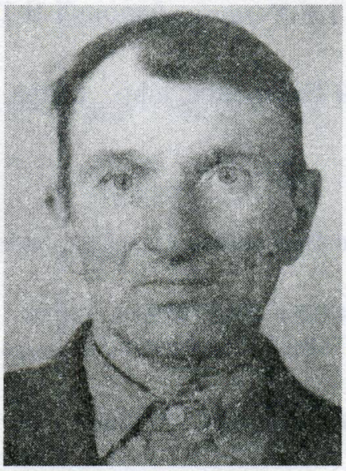
І.Ц.Атрошчанка.

У.Л.Джумаў.

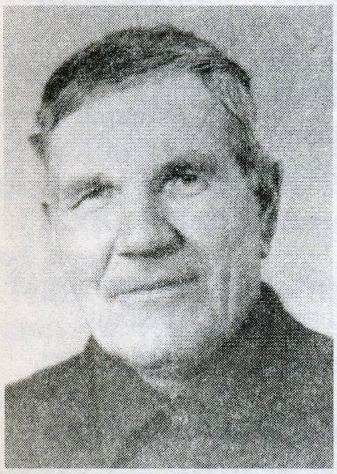
Ф.М.Майсееў.

В.Р.Маслюкоў.

У.А.Раманенка.

М.І.Сідараў.

С.М.Сцяпук.

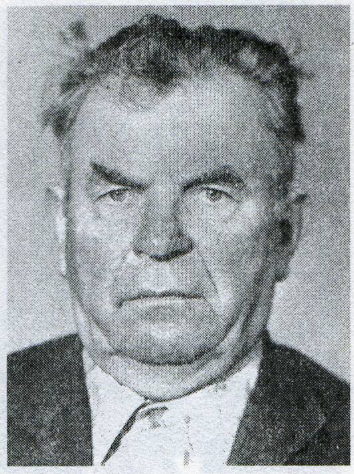
М.Г.Якіменка.

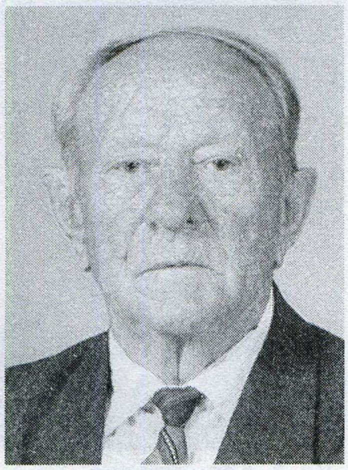
М.І.Грышкоў.

І.Е.Гуменнікаў.

ХАРЫТОНЕНКА Іван Елісеевіч, яфр., абараняў Ленінград.

ВЁСКА ДУБАВІЦА

АТРОШЧАНКА Пімен Паўлавіч, ст. лейт., медаль «За адвагу».

ЗАВАЛІШЫН Аляксандр Якаўлевіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

КАРНЕЕНКА Мікалай Іванавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ЯКІМЕНКА Міхаіл Гаўрылавіч.

ВЁСКА ЗАЛУНЕЎЕ

ДОМНЕНКА Іван Фёдаравіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

МАСЛЕНЧАНКА Сцяпан Мацвеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА ЛЕНІНА

КАРТАВЕНКА Максім Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ВЁСКА МАЧУЛІШЧА

БАЛДУЕЎ Емяльян Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАПКОЎ Міна Сцяпанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СЛЕПЧАНКА Леанід Цімафеевіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ЗАБАЛОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВЯСЁЛЫ ПАХАР

БАРАБАНАЎ Піліп Арцёмавіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ДОЎГІ

КУЛІКОЎСКІ Сямён Аляксеевіч, сярж., абараняў Маскву, Каўказ.

ВЁСКА ЗАБАЛОЦЦЕ

ГРЫШКОЎ Мікалай Іванавіч, рад., ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ГУМЕННІКАЎ Іван Емяльянавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

КАРБАЧОЎ Антон Фёдаравіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

КІРЫЕНКА Аляксандр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КЛІМЯНКОЎ Іван Паўлавіч, рад., штурмаваў Берлін.

КРАЎЦОЎ Міхаіл Ягоравіч, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медаль «За баявыя заслугі».

КУРЫЛЕНКА Мікалай Кірылавіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

РУДЗЯНКОЎ Васіль Савельевіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Уладзіміравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ТАРНОЎ Барыс Рыгоравіч, лейт., абараняў Сталінград.

ШАРШНЁЎ Аляксандр Сцяпанавіч, сярж., абараняў Каўказ, штурмаваў Кёнігсберг.

ШАРШНЁЎ Майсей Платонавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ШОЛАХАЎ Павел Яфімавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ЯРШОЎ Фёдар Міхайлавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЗАСЦЕННЫ

СІВАКОЎ Іван Ягоравіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК КУЧЫНСК

ДЗЕРАЎКОЎ Дзмітрый Мітрафанавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК МІКОЛЬСК

АСІПЕНКА Савелій Ціханавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

БАДЗЮКОЎ Марк Ільіч, ст. сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ЯСЬКОВІЧ Яфім Дзмітрыевіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК УСХОД

ЛУТКОЎ Дзмітрый Апанасавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

СТРЫГАЛЕЎ Іван Якаўлевіч, сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

СТРЫГАЛЕЎ Канстанцін Якаўлевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ХАРОШАЎКА

БЫХАЎЦАЎ Трафім Ільіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

ГРЫШАНКОЎ Адам Дзмітрыевіч, медаль «За баявыя заслугі».

СЕРДЗЮКОЎ Іван Захаравіч, старш., абараняў Ленінград.

ЯЖОЎ Іван Сямёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

ІВОЛЬСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВОСАЎ

ПАЖАРКОЎ Сцяпан Адамавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА ІВОЛЬСК

АРЦЁМАЎ Фёдар Антонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

БОНДАРАЎ Рыгор Васільевіч, сярж., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін.

ВІШНЯКОЎ Максім Рыгоравіч, сярж., ордэн Славы III ступені, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, Берлін.

ГАПОНАЎ Павел Васільевіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.

ГАПОНАЎ Павел Міхайлавіч, яфр., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ГАПОНЧЫКАЎ Дзяніс Васільевіч, рад., вызваляў Варшаву.

ДОРАШАЎ Сямён Сяргеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЖУКАЎ Васіль Пятровіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАСЦЯНКОЎ Іван Кірылавіч, рад., 3 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, Берлін.

МАЛЧАНАЎ Антон Рыгоравіч, рад., медаль «За адвагу».

МАРКАЎ Сцяпан Васільевіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

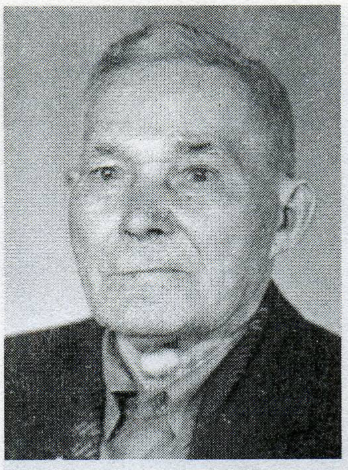

М.І.Бадзюкоў.

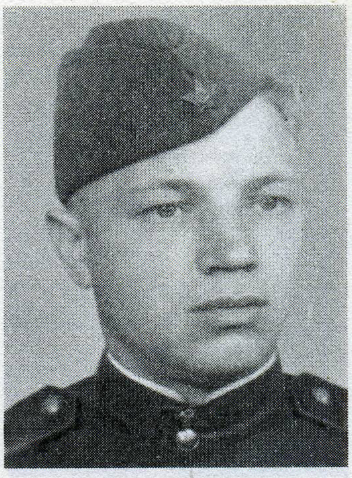

Р.В.Бондараў.

П.В.Гапонаў.

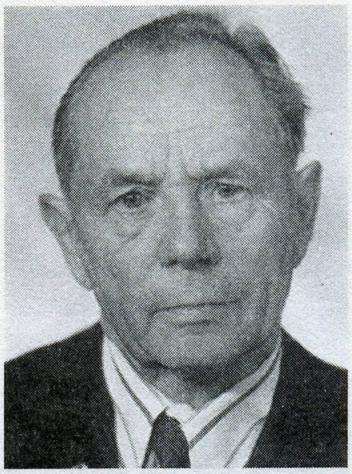

П.М.Гапонаў.

І.А.Пазнякоў.

МАРТЫНАЎ Ігнат Мікалаевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

МІНКОЎ Сцяпан Антонавіч, яфр., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

НІШЧАНКА Максім Макаравіч, рад., вызваляў Варшаву.

ПАЖАРКОЎ Міхаіл Пятровіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ПАЗНЯКОЎ Іван Аляксандравіч, сярж., ордэны Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені, медаль «За абарону Масквы».

І.І.Сазонаў.

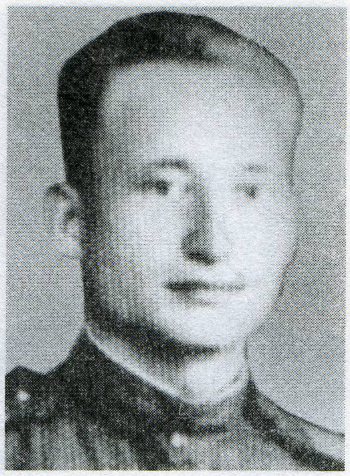
Р.Ц.Андрэеў.

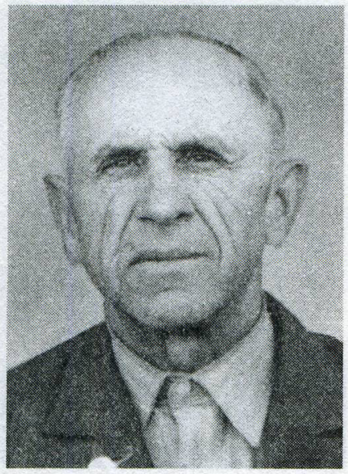
Я.П.Захарчанка.

ПАСТРЭЛАЎ Васіль Дзямідавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

САЗОНАЎ Іван Іванавіч, старш., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны І ступені, медалі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна» і інш.

ТРУСЕВІЧ Віктар Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу».

ФІЛІМОНЦАЎ Аляксандр Іванавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ФЯДОТАЎ Апанас Васільевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Каўказ.

ФЯДОТАЎ Міхаіл Сямёнавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЦЫБРАНКОЎ Андрэй Фёдаравіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЧЫЖОЎ Сяргей Іванавіч, сярж., ордэны Айчыннай вайны ІІ ступені, Славы ІІІ ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК КРАСНАЯ ПЛОШЧА

ЖУКАЎ Фёдар Рыгоравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

МАРКАЎ Іван Сяргеевіч, рад., медаль «За адвагу».

ФЯДОСАЎ Фёдар Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ЛОЗКІ

МІНКОЎ Міхаіл Антонавіч, яфр., штурмаваў Будапешт.

ТКАЧОЎ Ягор Ягоравіч, яфр., вызваляў Варшаву.

ВЁСКА СІНІЧЫНА

ГАЛУШКІН Аксён Сямёнавіч, матрос, медаль «За баявыя заслугі», удзельнік абароны Ленінграда.

ГАЛУШКІН Васіль Архіпавіч, мал. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы ІІІ ступені, 2 медалі «За адвагу».

ГАРАЕЎ Павел Андрэевіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ГАРАЕЎ Пётр Тарасавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ЗАХАРАЎ Ігнат Яфрэмавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ЛАБУШАЎ Васіль Аксёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЛАБУШАЎ Васіль Кузьміч, штурмаваў Берлін.

ЛАБУШАЎ Іван Васільевіч, сярж., ордэн Славы ІІІ ступені, 3 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ЛАБУШАЎ Іван Кузьміч, старш., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЛІСОЎСКІ Васіль Мікалаевіч, рад., медаль «За адвагу».

МАЛАЖАЎСКІ Іван Сяргеевіч, сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, вызваляў Варшаву.

МАЛАЖАЎСКІ Мікалай Сяргеевіч, тэхн.-лейт., ордэн Айчыннай вайны І ступені, медалі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна».

СТАРАВОЙТАЎ Павел Апанасавіч, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЦЫБРАНКОЎ Васіль Мінавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны І ступені, медалі «За адвагу», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна».

ЦЫБРАНКОЎ Сцяпан Ягоравіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Каўказ.

ПАСЁЛАК СМАЛОВЫЯ ЛОЗКІ

ДАНІЛЕНКА Дзям'ян Цярэнцьевіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАМУНАРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСОБІНА

АНДРЭЕЎ Рыгор Цімафеевіч, ст. сярж., медалі «За баявыя заслугі» (два), «За абарону Савецкага Запаляр'я», «За вызваленне Варшавы».

ГЛОТАЎ Еўдакім Максімавіч, сярж., ордэн Славы ІІІ ступені, медаль «За баявыя заслугі».

ЗАХАРЧАНКА Мікалай Піліпавіч, медаль «За абарону Масквы».

ЗАХАРЧАНКА Ягор Піліпавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, абараняў Каўказ, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАРАЛЕНКА Павел Якаўлевіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАСЯНКОЎ Мікалай Іванавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

МАРКАЎЦОЎ Іван Дзям'янавіч, кап., ордэны Айчыннай вайны, Чырвонай Зоркі (два), медалі.

ШАЦІЛАЎ Аляксей Емяльянавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ШАЦІЛАЎ Аляксандр Емяльянавіч, гв. яфр., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ШАЦІЛАЎ Леанід Ільіч, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ШУЛЯКОЎ Макар Іванавіч, рад., вызваляў Варшаву.

ПАСЁЛАК БЛЮДНІЦА

БАНДАРЭНКА Уладзімір Яўсеевіч, ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі» (два).

БАРЭЙША Браніслаў Тарасавіч, гв. ст. сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Сталінграда», «За вызваленне Прагі» і інш.

ГАРЫЦКІ Васіль Мінавіч, гв. ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ГЛУШАКОЎ Аляксей Кананавіч, ст. сярж., медалі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга» і інш.

ГЛУШАКОЎ Андрэй Кананавіч, рад., медалі «За адвагу» «За абарону Ленінграда».

ГЛУШАКОЎ Сямён Кананавіч, медаль «За адвагу».

ДАВЫДЗЕНКА Анатоль Дзмітрыевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

КАШЛАЧОЎ Міхаіл Данілавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КАШЛАЧОЎ Фёдар Паўлавіч, гв. рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

КУЧАРЭНКА Іван Сямёнавіч, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЛАЗЕБНІКАЎ Рыгор Андрэевіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ЛАПІЦКІ Андрэй Іванавіч, рад., штурмаваў Берлін.

МІХАЛЕВІЧ Аляксандр Пракопавіч, рад., медаль «За адвагу».

УЦЕНСКІ Уладзімір Васілевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК ВЫСОКІ

КАЛОША Аляксандр Міхайлавіч, ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КАМУНАР

БАРЭЙША Аляксандр Іванавіч, медаль «За абарону Ленінграда».

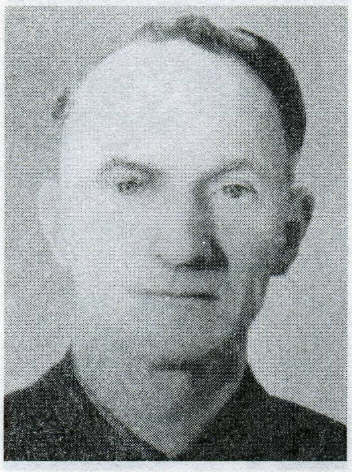

М.І.Касянкоў.

І.Дз.Маркаўцоў.

Б.Т.Барэйша.

С.З.Варажбітаў.

БОБРЫКАЎ Аляксандр Піліпавіч, медалі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Будапешта».

ВАРАЖБІТАЎ Сцяпан Захаравіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За ўзяцце Берліна».

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Васіль Андрэевіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ГОЛУБЕЎ Іван Піліпавіч, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Савецкага Запаляр'я» і інш.

ГАРБАТОЎСКІ Мацвей Фядосавіч, ордэн Чырвонай Зоркі,

ГАРБАЧОЎ Дзмітрый Савельевіч, ордэн Славы III ступені, медалі «За абарону Масквы», «За абарону Сталінграда».

ГЛУШАКОЎ Андрэй Мікітавіч, медаль «За адвагу».

ГРЫБ Рыгор Фёдаравіч, медаль «За адвагу».

ГРЫШЧАНКА Уладзімір Ігнатавіч, медаль «За адвагу».

ЕРМАКОЎ Мікалай Аляксандравіч, ст. сярж., удзельнік вайны з мілітарысцкай Японіяй.

ЗЯЗЮЛІН Дзмітрый Антонавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЗЯНЕВІЧ Фёдар Дзмітрыевіч, ордэны Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі» (два).

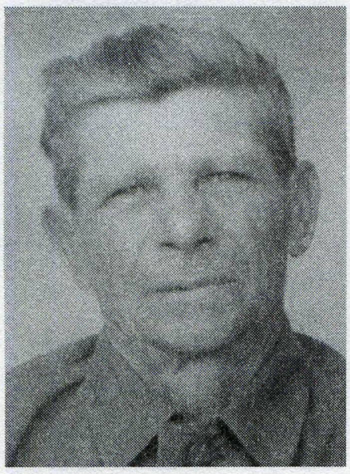

Дз.С.Гарбачоў.

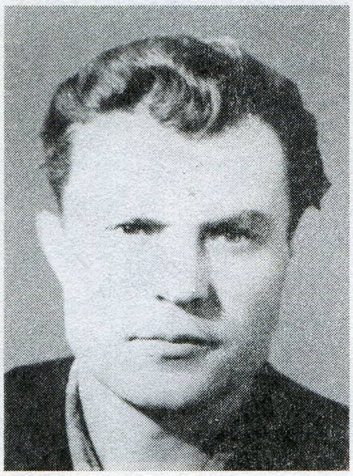

У.І.Грышчанка.

М.Я.Кавалёў.

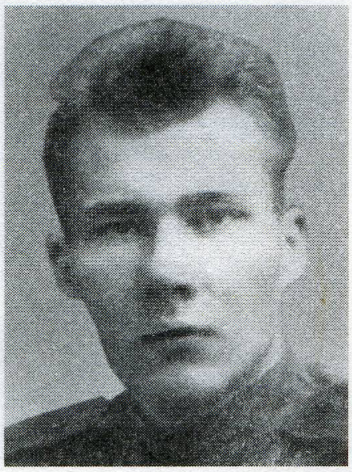

У.Ц.Косікаў.

М.М.Крайнікаў.

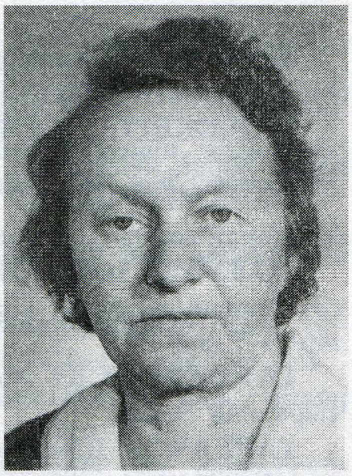

М.М.Хлапіцкая.

КАВАЛЁЎ Мікалай Яўцехавіч, удзельнік Парада Перамогі, ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

КАЁШКА Анатоль Емяльянавіч, ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Іван Іосіфавіч, ордэн Айчыннай вайны I ступені, медалі «За адвагу», «За ўзяцце Будапешта», «За ўзяцце Вены».

КАРАЛЕНКА Іван Назаравіч, медаль «За адвагу».

КАШЛАЧОЎ Іван Ягоравіч, медалі «За адвагу», «За вызваленне Бялграда», «За ўзяцце Будапешта».

КОСІКАЎ Уладзімір Цярэнцьевіч, ордэны Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу».

КРАЙНІКАЎ Максім Мікалаевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

КРАЎЦОЎ Ілья Антонавіч, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I і II ступеней, удзельнік абароны Ленінграда.

МЯРКАЛІН Сяргей Эрнэставіч, старш. 1-й стацці, абараняў Савецкае Запаляр'е.

РАСІНА Фаіна Ільінічна, медаль «За абарону Сталінграда».

САМУСЕЎ Рыгор Фёдаравіч, медалі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа».

СТОРАЖАЎ Павел Мікалаевіч, ордэн Айчыннай вайны II ступені.

СЫЧОВА Вера Ігнатаўна, ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За абарону Ленінграда».

УСЦІНОВІЧ Ягор Прохаравіч, медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу».

ХЛАПІЦКАЯ Міліціна Мікалаеўна, ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ХЛАПІЦКІ Леанід Іванавіч, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Будапешта», «За ўзяцце Вены».

ШМІДАЎ Юрый Евелевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна».

ПАСЁЛАК НІВА

КАВАЛЁЎ Іван Ягоравіч, рад., медалі «За баявыя заслугі», «За абарону Каўказа», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна».

ВЁСКА ПАДСЯМЁНАЎКА

БАРЭЙША Іван Іванавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАВАЛЁЎ Максім Мікалаевіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Маскву.

ПАПЛАЎНЫ Сцяпан Яфімавіч, сярж., медалі «За адвагу», «За ўзяцце Кёнігсберга».

ПАСЁЛАК ПАПАРАТНЫ

САВІЦКІ Іван Максімавіч, рад., медалі «За адвагу» і інш., абараняў Ленінград, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ПАСЁЛАК ЦЁМНЫ ВОСАЎ

ЛАПІЦКІ Аляксандр Максімавіч, сярж., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАШАЛЁЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАРАВОЕ ЛЯДА

СІВЯНКОЎ Васіль Іосіфавіч, рад., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА БРЫЛЕЎ

КУБАСАЎ Емяльян Радзівонавіч, яфр., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПЯТРУША Пётр Максімавіч, рад., медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ШУГАЎ Аляксей Якаўлевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ВЯЛІКІ МОХ

ФЯДОРЧАНКА Іосіф Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ГАРАДЗІШЧА

АХРЭМЕНКА Карп Сцяпанавіч, ордэн Чырвонай Зоркі.

КАЖАМЯКІН Арцём Піліпавіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

НОВІКАЎ Міхаіл Ягоравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ВЁСКА ЗАРЭЧЧА

БЕЛАВУСАЎ Пётр Яўхімавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА КАСТРЫШЧА

ГАЛІЦКІ Барыс Сямёнавіч, гв. яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЕЛІСЕЕЎ Іван Герасімавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

КАРОТЧЫКАЎ Іван Хрысанавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

РАДЧАНКА Уладзімір Васільевіч, мал. лейт., ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, медаль «За доблесную працу ў гады Вялікай Айчыннай вайны».

ВЁСКА КАШАЛЁЎ

АЛЯКСЕЙКАЎ Іван Іванавіч, рад., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву.

АНОШКА Пётр Канстанцінавіч, ст. лейт., удзельнік абароны Кіева.

АНОШКА Іван Кузьміч, старш., медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

АЎРАМЕНКА Іван Васільевіч, гв. сярж., медаль «За адвагу».

АХРЭМЕНКА Іван Васільевіч, сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

БЕЛЯЧКОЎ Андрэй Гур'янавіч, мал. сярж., вызваляў Прагу.

БЕЛЯЧКОЎ Міхаіл Іванавіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

БІРУКОЎ Цімафей Рыгоравіч, яфр., медаль «За адвагу».

БУКА Даніла Ільіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

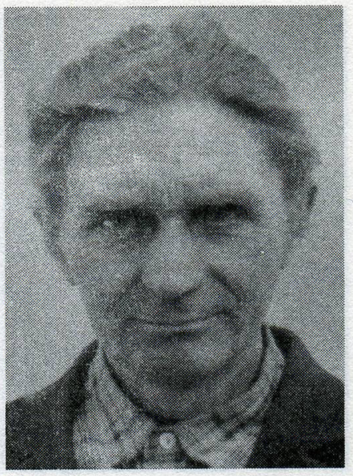

І.М.Савіцкі.

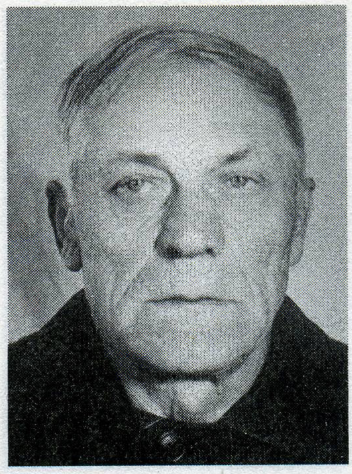

К.С.Ахрэменка.

ВАРАНЦОЎ Андрэй Аляксандравіч, мал. сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ДОМНЕНКА Іван Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАНАВАЛЕНКА Канстанцін Фаміч, ст. матрос, абараняў Ленінград.

КУХАРЭНКА Іван Сцяпанавіч, сярж., 2 медалі «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ЛУТКОЎ Ягор Ануфрыевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу».

МАКАРАНКА Міхаіл Рыгоравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу».

МАРОЗАЎ Ціхан Міхайлавіч, рад., штурмаваў Берлін.

ПЛУЧ Эдуард Аляксандравіч, рад., 2 медалі «За адвагу», абараняў Маскву.

РАДЧАНКА Нічыпар Іванавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені.

САВАСЦЕЕЎ Іван Цярэнцьевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Берлін.

САЗОНАЎ Іван Канстанцінавіч, сярж., медаль «За адвагу».

САЎКОЎ Пётр Якаўлевіч, рад., медалі «За адвагу» (два), «За вызваленне Варшавы», штурмаваў Берлін.

СІЎКОЎ Пётр Якаўлевіч, рад., 2 медалі «За адвагу».

ХАМЕНКА Адам Мікалаевіч, гв. мал. сярж., медаль «За адвагу».

ЦІТУЛЕНКА Іван Якаўлевіч, гв. ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Будапешт.

ЦЫКУНОЎ Міхаіл Арцёмавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЧАРАПЁНАК Міхаіл Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА КУЛЯШОЎКА

КАРНЕЕЎ Марк Уладзіміравіч, сярж., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

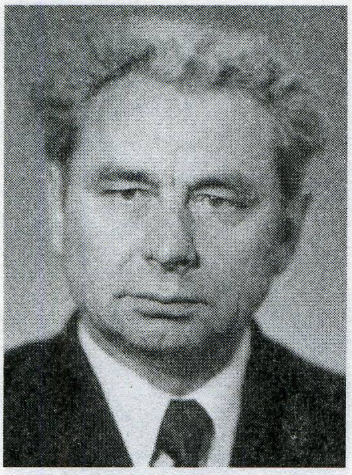

М.Т.Кірыенка.

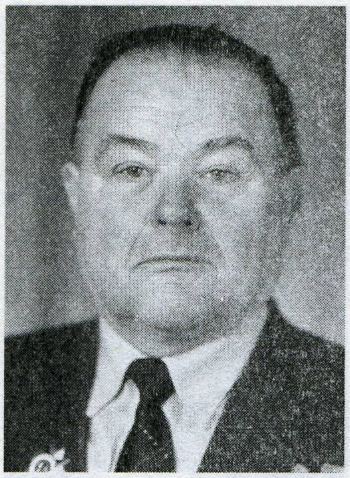

С.І.Гаеў.

ПРАКАПЕНКА Васіль Фаміч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ПРАКАПЕНКА Мікалай Цімафеевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Каўказ.

ПРАКАПЕНКА Трафім Васільевіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

РАДЗЬКОЎ Самуіл Іосіфавіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Маскву.

ХАНДАКОЎ Пётр Мікалаевіч, рад., вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЦІТОЎ Васіль Сямёнавіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ШВАЯКОЎ Леанід Лаўрэнцьевіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ВЁСКА РУДНЯ-ВІКТАРЫНСКАЯ

АЛЕКСІН Іван Васільевіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ГРЫШКОЎ Ігнат Восіпавіч, сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ДЗЕМІН Аляксандр Сафронавіч, ст. сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ДЗЕМІН Міхаіл Васільевіч, ст. сярж., штурмаваў Берлін.

ЖУКАЎ Яўген Цярэнцьевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, 3 медалі «За адвагу».

КАЖАМЯКІН Лявон Іванавіч, рад., штурмаваў Берлін.

ЛОСЕВА (ДЗЁМІНА) Аляксандра Палікарпаўна, лейт., абараняла Сталінград і штурмавала Кёнігсберг.

ВЁСКА РУДНЯ-КАШАЛЁЎСКАЯ

АЎДАШКОЎ Адам Антонавіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

АФАНАСЕНКА Пётр Цітавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ДЗЮБЧАНКА Уладзімір Іосіфавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ДЗЮБЧАНКА Якаў Савельевіч, рад., вызваляў Прагу.

КАРТАВЕНКА Міхаіл Лаўрэнцьевіч, ст. сярж., ордэны Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу».

ПРАКАПЕНКА Іван Іванавіч, гв. мал. сярж., медаль «За адвагу».

ПРАКАПЕНКА Фядот Іосіфавіч, гв. мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», удзельнік вызвалення Варшавы, штурму Берліна.

РУБАНАЎ Іван Мікітавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СКРЫПЧАНКА Мікіта Кандратавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», абараняў Каўказ.

ВЁСКА СТАРАСЕЛЛЕ

КУХАРЭНКА Іван Сцяпанавіч, гв. сярж., штурмаваў Будапешт, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ВЁСКА СЯЛЕЦ

ДАНІЛЕНКА Іван Ягоравіч, мал. сярж., абараняў Сталінград.

КІРЫЕНКА Міхаіл Трафімавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі.

МАКАРАНКА Дзмітрый Міхайлавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

СЕМЧАНКА Аляксандр Карпавіч, ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

СЦЕПАНЕНКА Цімафей Фёдаравіч, старш., ордэны Айчыннай вайны, Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

ЯГОРЧАНКА Уладзімір Яфімавіч, рад., абараняў Ленінград.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ ГАРАДОК

НАВІЧКОЎ Сямён Ягоравіч, сярж., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ШАРЫБАЎКА

БЕЛЯЧКОЎ Макар Анісімавіч, рад., медаль «За адвагу».

ГАЕЎ Аляксей Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ГАЕЎ Васіль Лявонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Савецкае Запаляр'е.

ГАЕЎ Іван Трыфанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ГАЕЎ Мікалай Іванавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГАЕЎ Сяргей Іванавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГАЛУШКІН Васіль Парфенавіч, гв. мал. сярж., штурмаваў Берлін.

ГУЗАЎ Іван Фядосавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ЗАЙКОЎ Мікалай Трафімавіч, ст. лейт., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

КАМАРОЎ Сямён Емяльянавіч, ст. лейт., медаль «За баявыя заслугі».

МАЦВЕЕЎ Мікалай Антонавіч, яфр., абараняў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

МАЦВЕЕЎ Мікалай Іосіфавіч, гв. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

МАЦВЕЕЎ Пётр Іванавіч, сярж., медаль «За адвагу».

МІНАЎ Мікалай Васільевіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ПУХОЎСКІ Кузьма Кірылавіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», удзельнік штурму Берліна.

РАГАЧОЎ Міхаіл Іванавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Вену.

УСЦІНЕНКА Мікалай Уладзіміравіч, рад., медаль «За адвагу».

ЦІШКОЎ Герасім Мацвеевіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

КРЫЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАЦУНЬ

БАБУШКІН Аляксей Яўцехавіч, гв. ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

БАБУШКІН Васіль Максімавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

БАБУШКІН Мікалай Міхайлавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЕРАБ'ЁЎ Уладзімір Адамавіч, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГАРУСАЎ Павел Сцяпанавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ГАРУСАЎ Пётр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ГАРДЗЕЕЎ Аляксей Фёдаравіч, яфр., медаль «За адвагу».

ГАРДЗЕЕЎ Васіль Сямёнавіч, мал. сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Анатоль Міхайлавіч, яфр., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Мікалай Сяргеевіч, рад., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ІВАНЧЫКАЎ Уладзімір Мікітавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны, штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ІЛЬЮШЧАНКА Яфім Еўдакімавіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін.

КУЛАГІН Аляксей Іванавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ЛЫЖЫН Іван Якаўлевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАРФЁНАЎ Антон Сяргеевіч, ст. лейт., медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

М.І.Мацвееў.

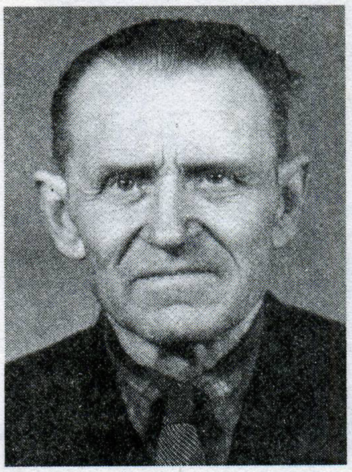

А.С.Парфёнаў.

А.С.Цітарэнка.

ПАРФЁНАЎ Іван Савельевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ПРОХАРАЎ Васіль Фёдаравіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, штурмаваў Берлін.

ЦІТАРЭНКА Андрэй Савельевіч, рад., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу».

ЦІТАРЭНКА Ігнат Савельевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, штурмаваў Вену.

ЦЫБРАНКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ШАВЫРОЎ Кузьма Агеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ДОБРАЯ НАДЗЕЯ

ШОРАХАЎ Мікалай Еўдакімавіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ВЁСКА КРЫЎСК

ГРЫШЧАНКА Аляксей Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Сталінград, вызваляў Прагу.

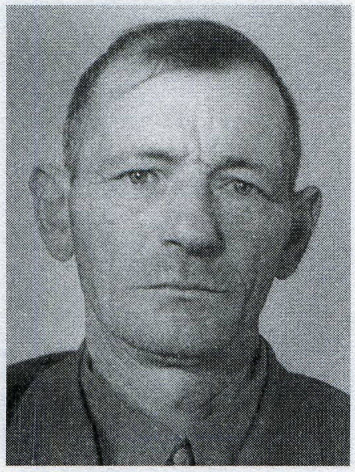

М.С.Ільеў.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Апанас Пятровіч, рад., медаль «За адвагу».

ЕМЯЛЬЯНАЎ Рыгор Іванавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

МАРТЫНЕНКА Васіль Апанасавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Ленінград.

РАДЗІВОНАЎ Андрэй Аляксеевіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

РАДЗІВОНАЎ Васіль Аляксандравіч, сярж., медаль «За адвагу».

СЕРАКОЎ Аляксандр Цімафеевіч, рад., ордэн Славы III ступені.

СТАЛЯРОЎ Міхаіл Архіпавіч, сярж., абараняў Маскву.

ХАРЛАМАЎ Павел Маркавіч, рад., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦІШЧАНКА Анікей Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу».

ШАЎЧЭНКА Якаў Антонавіч, старш., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

ЯНАЧКІН Антон Цітавіч, мал. сярж., абараняў Сталінград.

ЯНАЧКІН Іван Якаўлевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ЯНАЧКІН Іван Сямёнавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ЯНАЧКІН Фёдар Дзмітрыевіч, рад., медаль «За адвагу».

ЯНАЧКІН Ціхан Міхеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК ПАБЕДА

АЎЧЫННІКАЎ Іван Сцяпанавіч, яфр., медаль «За адвагу».

ГЕРАШЧАНКА Вячаслаў Барысавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПОРАСЛЬ

ЧУЯШОЎ Мікалай Патапавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК САВЕТ

ДРАЛОЎ Цімафей Піліпавіч, яфр., медаль «За адвагу».

ЛІПІНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БРОННІЦА

АВЯР'ЯНАЎ Фёдар Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ІЛЬЕЎ Іван Гаўрылавіч, рад., абараняў Маскву.

ІЛЬЕЎ Міхаіл Сцяпанавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

КЕЙЗЕРАЎ Віктар Кірылавіч, рад., ордэны Славы III ступені, Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

КЕЙЗЕРАЎ Мікалай Мацвеевіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ЛЫКАЎ Міхаіл Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

САЛОНІК Міхаіл Фёдаравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ЮРКОЎ Андрэй Сямёнавіч, лейт., медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

ЮРКОЎ Фёдар Аляксеевіч, рад., медаль «За адвагу».

ЯНКОЎ Аляксей Ягоравіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЛІПІНІЧЫ

ГАЎРЫЛЕНКА Мікалай Паўлавіч, мал. лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

КІСЯЛЁЎ Антон Уласавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЛЮШАЎ

АБРАМЕНКА Уладзімір Лукіч, рад., медаль «За адвагу».

БАБКОЎ Фёдар Міхайлавіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КЛІМАЎ Андрэй Васільевіч, ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

КЛІМАЎ Іван Васільвіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

КУЗЬМЯНКОЎ Фёдар Ягоравіч, рад., абараняў Сталінград.

ВЁСКА НЕГАЎКА

АВЯР'ЯНАЎ Уладзімір Піліпавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

АСІПЦОЎ Якаў Трафімавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВАСІЛЬЕЎ Пётр Яфімавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Цімафеевіч, ст. сярж., 2 медалі «За адвагу».

КАЗЛОЎ Мікалай Мікалаевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КАЗЛОЎ Якаў Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КІРЫЛЕНКА Кузьма Іванавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КІРЫЛЕНКА Пётр Фёдаравіч, рад., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонага Сцяга, штурмаваў Кёнігсберг, Берлін.

ПРЫХОДЗЬКА Пётр Архіпавіч, рад., медаль «За адвагу».

СТАРАСОТНІКАЎ Іван Захаравіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ХАТЫЛЁЎ Міхаіл Пятровіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ПАСЁЛАК НОВЫ ШЛЯХ

ТКАЧОЎ Іосіф Спірыдонавіч, старш., штурмаваў Вену.

ВЁСКА САЛТАНАЎКА

ФІЛІПЧАНКА Іван Яфімавіч, рад., штурмаваў Берлін.

ФЯДОТАЎ Нічыпар Сяргеевіч, мал. сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ЦІМАШЭНКА Сяргей Іванавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЦІМАШЭНКА Фёдар Рыгоравіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ЯРОМАЎ Ягор Пятровіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА СТРУКІ

ЕМЯЛЬЯНАЎ Міхаіл Восіпавіч, рад., медаль «За адвагу».

МЕХАНІКАЎ Філімон Трыфанавіч, рад., абараняў Каўказ.

МІСІЯНЦАЎ Іван Міхайлавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

УСАЎ Аляксей, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ШКЛЯРОЎ Міхаіл Емяльянавіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

МАРОЗАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БЕРАЗОЎКА

ЛУК'ЯНЦАЎ Фёдар Захаравіч, старш., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

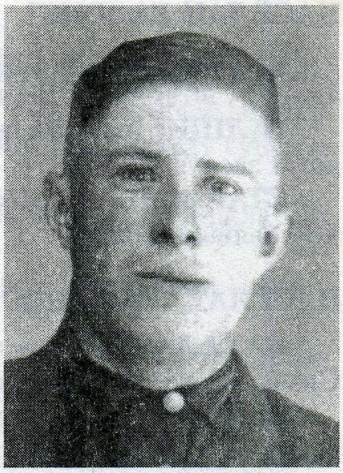

Я.Р.Семчанка.

ПАЛЯКОЎ Рыгор Апанасавіч, гв. мал. лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

САВЯНКОЎ Андрэй Зіноўевіч, мал. лейт., ордэн Айчыннай вайны, медаль «Партызану Айчыннай вайны» II ступені.

ВЁСКА БУШАЎКА

АЛЕЙНІКАЎ Аляксей Самуілавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

АЛЕЙНІКАЎ Барыс Андрэевіч, ст. сярж., медалі «За адвагу», «Партызану Айчыннай вайны» I ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ДРАЗДОЎ Аляксей Свірыдавіч, гв. мал. сярж., штурмаваў Вену.

ДРАЗДОЎ Фёдар Якаўлевіч, сярж., медаль «За адвагу», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ІВАНОВА Еўдакія Феакцістаўна, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЛУКАШЭНКА Рыгор Сідаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ПРАКАПЕНКА Адам Лявонцьевіч, рад., ордэн Славы II ступені.

РАДЧАНКА Мікалай Фёдаравіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

СЕМЧАНКА Якаў Паўлавіч, рад., медаль «За адвагу».

СЕМЧАНКА Якаў Рыгоравіч, рад., ордэн Славы III ступені.

СУЗДАЛЕЎ Міхаіл Антонавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

УЛАСЕНКА Васіль Данілавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі».

ХОМЧАНКА Пётр Радзівонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ШЛЫНДЗІК Уладзімір Якаўлевіч, гв. ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ПАСЁЛАК ВОСАЎ

АФАНАСЕНКА Міхаіл Ігнацьевіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК ГАЛЕНКІ

ГАЛІЦКІ Васіль Гаўрылавіч, рад., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ГАЛІЦКІ Іван Фёдаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

СТАРАСЦЕНКА Пётр Якаўлевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНАЯ ДУБРАВА

БАЛАЛАЕЎ Гаўрыла Апанасавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ЗАЙЦАЎ Мірон Сяргеевіч, рад., вызваляў Варшаву.

КУХАРЭНКА Іван Аляксандравіч, гв. мал. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ЯФІМЕНКА Кірыла Яўхімавіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА МАРОЗАВІЧЫ

АЎСЯННІКАЎ Іван Піліпавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ГАЙШУНАЎ Барыс Фёдаравіч, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

І.Ц.Яроменка (справа).

ДАВЫДЗЕНКА Аляксей Паўлавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ДЗМІТРАЎЦОЎ Іван Акімавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ДРАЯНКОЎ Васіль Макаравіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Фёдар Ягоравіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Каўказ, штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАВАЛЕНКА Васіль Пятровіч, рад., 2 медалі «За адвагу», вызваляў Варшаву.

КАВАЛЁЎ Емяльян Фёдаравіч, рад., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

КАЗАЧЭНКА Васіль Лук'янавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі.

КРАЎЦОЎ Мікалай Іларыёнавіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КУЗЬМЯНКОЎ Антон Паўлавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ЛАПУЗЕНКА Рыгор Сідаравіч, ст. сярж., абараняў Каўказ.

МЕДЗЮЛЯНАЎ Вячаслаў Цімафеевіч, сярж., медаль «За адвагу», абараняў Каўказ, штурмаваў Кёнігсберг і Берлін, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

МУЗЫЧЭНКА Мікалай Акулавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Каўказ, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

НЕДАГРЭНКА Сяргей Лукіч, ст. лейт., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі.

НЕДАГРЭНКА Уладзімір Антонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАЎЛЮКОЎ Сямён Яўцехавіч, сярж., штурмаваў Вену.

САПЛІЦКІ Дзяніс Ігнатавіч, рад. ордэны Славы II і III ступеней, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

САПЛІЦКІ Іван Пракопавіч, гв. мал. сярж., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

САПЛІЦКІ Пётр Зіноўевіч, рад., абараняў Ленінград.

СЦЕПАНЦОЎ Анатоль Раманавіч, сярж., медалі «За баявыя заслугі» (два), «За адвагу», абараняў Ленінград, штурмаваў Кёнігсберг.

ТУКАЛЕНКА Сяргей Данілавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Прагу.

ТУКАЛЕНКА Рыгор Дзянісавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ЯРОМЕНКА Адам Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

ЯРОМЕНКА Іван Цімафеевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай зоркі, медалі, абараняў Ленінград, штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК ПАПАРАТНАЕ

СТАРАВОЙТАЎ Мацвей Архіпавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК РЭКОРД

КЛАКОЦКІ Сяргей Іванавіч, сярж., абараняў Маскву.

ПАСЁЛАК СЛАВЯНЕЦ

ЗАХАРАНКА Іван Паўлавіч, рад., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву.

КУЦАПАЛЕНКА Аляксей Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу».

КУЦАПАЛЕНКА Сяргей Кузьміч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

НІКІЦЕНКА Савелій Дзям'янавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Каўказ.

НІКІЦЕНКА Сяргей Нічыпаравіч, гв. сярж., медаль «За адвагу».

ФЕДАРЭНКА Сяргей Пятровіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнік вызвалення Варшавы, штурму Берліна.

ПАСЁЛАК УБОРКІ

СУЗДАЛЕЎ Фама Антонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЯНЧАНКА Ларыён Антонавіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК ЧАРОТ

ІЛЬЯНКОЎ Уладзімір Сцяпанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

СЕМЧАНКА Нікіфар Піліпавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

МІКАЛАЕЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЯКСАНДРАЎКА

АЎЧЫННІКАЎ Аляксей Іванавіч, яфр., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ХРЫСЦІНАЎ Пётр Сцяпанавіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнік абароны Кіева.

ВЁСКА АНАСТАСЕЎКА

ДЗЕГЦЯРОЎ Рыгор Церахавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

МАЦЮШКОЎ Пётр Яфрэмавіч, рад., ордэн Чырвонага Сцяга, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

СУВАЛАЎ Уладзімір Логвінавіч, старш., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ВЁСКА ВАРВАРЫНА

КАЗЛОЎ Васіль Піліпавіч, сярж., абараняў Маскву.

ВЁСКА ВЫДРЫЦА

ЖУРАЎЛЁЎ Васіль Яўсеевіч, рад., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Піліпавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КАЎБАСАЎ Макар Прохаравіч, мал. сярж., вызваляў Прагу.

САДАВОДАЎ Аляксей Мікалаевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА ГАЛАВАЧЫ

БАРЫСЕНКА Мікалай Іванавіч, гв. яфр., медаль «За адвагу», абараняў Каўказ.

ГАЎРЫЧЭНКА Рыгор Фокіч, рад., медаль «За адвагу».

ГОЛДЫШАЎ Рыгор Платонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ЕЛІСЕЕЎ Рыгор Канстанцінавіч, рад., абараняў Ленінград, штурмаваў Кёнігсберг.

ЕЛІСЕЕЎ Сцяпан Міхайлавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, 2 медалі «За адвагу», абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ОСІПАЎ Рыгор Аўрамавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЗОРКА

БАНЬКОЎ Фёдар Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

БЕЛАВУСАЎ Андрэй Макаравіч, ордэн Айчыннай вайны I ступені, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

БЕЛАВУСАЎ Павел Пятровіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАСЦЮЧКОЎ Іван Маркавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

КУХАРАЎ Іван Іванавіч, сярж., абараняў Маскву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЯЗЭПАЎ Іван Антонавіч, ордэн Айчыннай вайны I ступені.

ВЁСКА ЛЮБАНЬ

ЕРАФЕЕЎ Сяргей Апанасавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ЧУВАСАЎ Іван Мацвеевіч, гв. лейт., ордэны Чырвонай Зоркі і Айчыннай вайны II ступені.

ВЁСКА МІКАЛАЕЎКА

АГУРЦОЎ Андрэй Лаўрэнцьевіч, лейт., медаль «За баявыя заслугі».

БАНЬКОЎ Мікалай Купрыянавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ВЕРАШЧАГІН Мікалай Ільіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

КІСЯЛЁЎ Антон Тіліпавіч, рад., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КІСЯЛЁЎ Васіль Нічыпаравіч, маёр, ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнік абароны Кіева.

КІСЯЛЁЎ Мікалай Кузьміч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

КІСЯЛЁЎ Мікалай Якаўлевіч, ст. сярж., абараняў Сталінград.

ЛАЎРЫНЕНКА Іван Пятровіч, гв. ст. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ПАНАМАРОЎ Мікіта Аляксеевіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СІВАКОЎ Іван Васільевіч, ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг, вызваляў Прагу.

СЫЦЯНКОЎ Андрэй Пятровіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ТКАЧОЎ Мікалай Уладзіміравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ТУР Канстанцін Андрэевіч, сярж., абараняў Маскву.

ЦІТАРАЎ Васіль Іванавіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ЦІТАРАЎ Васіль Панцялеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ЦІХАНАЎ Сяргей Сяргеевіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА НАДЗЕЖДЗІНА

КАНЦАВЕНКА Ілья Сафронавіч, рад., медаль «За адвагу».

НАДТАЧАЕЎ Іван Аляксеевіч, рад., медаль «За адвагу».

НАДТАЧАЕЎ Купрыян Аляксеевіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

СТАЛЯРОЎ Васіль Купрыянавіч, мал. сярж., 2 медалі «За адвагу».

СТАЛЯРОЎ Ігнат Кузьміч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЧАРНАВУСАЎ Мікалай Фёдаравіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ПРЫБАР

ІВАНЧЫКАЎ Пётр Фролавіч, гв. яфр., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ЗАХАРАНКА Тарас Тарасавіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, 2 медалі «За адвагу».

КЛІМАЎ Пётр Еўдакімавіч, рад., 4 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ФІЛІПЧАНКА Сямён Яфрэмавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА САЎГАСНАЯ

ГРЭЧАНКОЎ Афанасій Аляксеевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАПАЕЎ Іван Еўдакімавіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ОСІПАЎ Мікалай Рыгоравіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ФІЛІМОНАЎ Дзмітрый Ціханавіч, гв. сярж., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ШАМАНСКІ Васіль Раманавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ШЧАРБАКОЎ Іван Савельевіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК УЛАДЗІМІРАЎКА

ПАЗНЯКОЎ Мікалай Аляксеевіч, гв. сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ФУНДАМІНКА

ГАРЛАЧОЎ Сяргей Мікалаевіч, сярж., медаль «За адвагу».

ДЗЕРГАЧОЎ Кузьма Ільіч, рад., медаль «За адвагу».

ІСАЕЎ Васіль Несцеравіч, сярж., вызваляў Прагу.

КОЦІКАЎ Васіль Васільевіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

МІХАЛЬКОЎ Васіль Андрэевіч, сярж., ордэн Славы III ступені.

СЯСЬКОЎ Васіль Кірылавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ШЛЯХЦЕНКА Іван Васільевіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ЦАРКОЎЕ

ДАВЫДАЎ Мікалай Майсеевіч, рад., медаль «За адвагу».

КАПАЕЎ Іван Кузьміч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ПАТАПАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВАЗРАЖДЗЕННЕ

ТУР Аляксандр Паўлавіч, ст. сярж., медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

ВЁСКА ГАЛЫ

БАЧАРОЎ Павел Архіпавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЕЛІСЕЕЎ Сцяпан Мікалаевіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ВЁСКА ГАЎЛІ

АБРАМОВІЧ Мікалай Пятровіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Будапешт, Вену.

АРЭХАЎ Павел Кузьміч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Сталінград, штурмаваў Будапешт.

БОЛДЫРАЎ Аляксандр Кузьміч, старш., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

БЫКАЎ Іван Архіпавіч, маёр, ордэны Чырвонай Зоркі (два), Чырвонага Сцяга, медалі «За баявыя заслугі» і інш., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

БЫКАЎ Іван Трафімавіч, сярж., абараняў Маскву.

БЫКАЎ Іван Ціханавіч, рад., медаль «За адвагу».

ГУРШЧАНКОЎ Рыгор Якаўлевіч, старш., медалі «За адвагу» (тры), «За баявыя заслугі».

ГУРКОЎ Мікалай Іванавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЗЮЗЯНКОЎ Ціхан Гаўрылавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ІВАНОЎ Адам Іванавіч, лейт., ордэны Леніна, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Будапешт.

ПЕЎНЕЎ Ягор Сяргеевіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ПУСЕЎ Васіль Лявонавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

РАКАЎ Васіль Нічыпаравіч, рад., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

РАКАЎ Рыгор Мікалаевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

РАКАЎ Сяргей Максімавіч, рад., штурмаваў Берлін.

САМЦОВА Аляксандра Афанасьеўна, радавая.

СВЯРДЛОЎ Іван Якаўлевіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі».

СЯДНЮК Мікалай Міхайлавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ФАМІН Ягор Кандрацьевіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЮРЦОЎ Аляксандр Фёдаравіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ПАСЁЛАК ГУТА

ІЛЬЯНКОЎ Іван Барысавіч, гв. мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК ДЗЁМІНА

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Сяргеевіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ДАРОЎСКІ Васіль Паўлавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

КЛЕЙЧАНКА Васіль Сцяпанавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

П.К.Арэхаў.

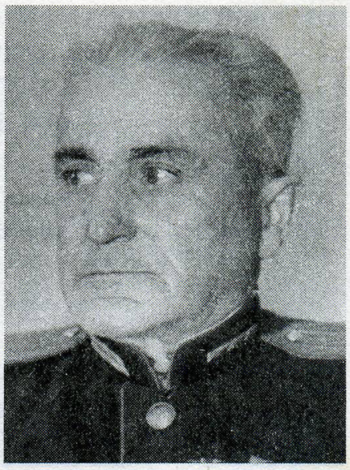

І.А.Быкаў.

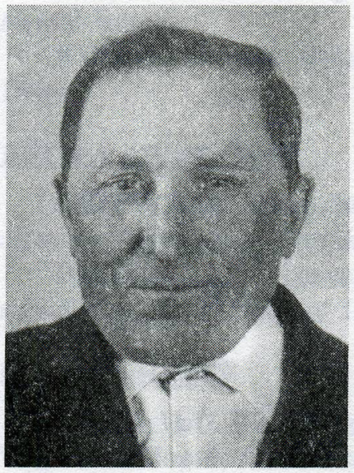

Р.Я.Гуршчанкоў.

В.Н.Ракаў.

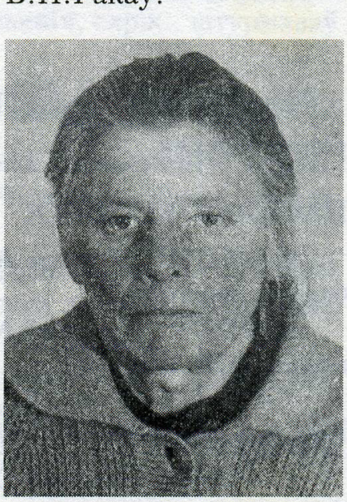

А.А.Самцова.

ВЁСКА ЗАБАБ'Е

ГАСПАДАРОЎ Міхаіл Фаміч, ст. лейт., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, 2 медалі «За адвагу», вызваляў Прагу.

ЗАЎБАНАЎ Рыгор Раманавіч, мал. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ЛУК'ЯНЕНКА Сцяпан Фёдаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

МІХАЛЕНКА Аляксандр Сцяпанавіч, рад., штурмаваў Берлін.

Ф.А.Самцоў.

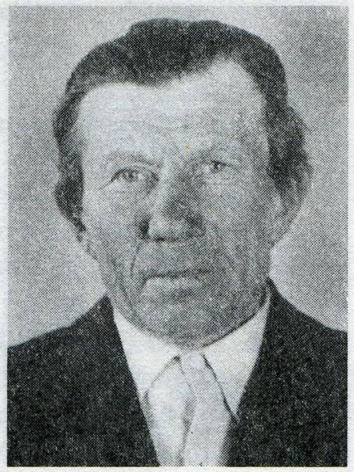

Дз.М.Юрцоў.

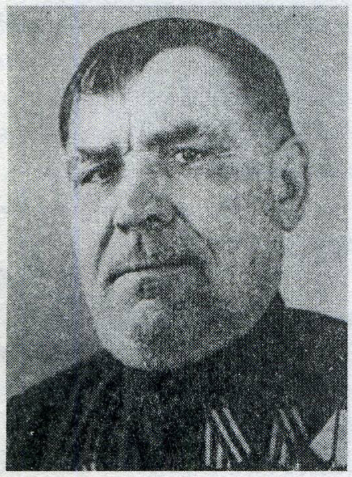

У.Д.Шульчанка.

ПЕСТУНОЎ Міхаіл Сяргеевіч, мал. сярж., абараняў Маскву.

ПАСЁЛАК КОЗІ РОГ

САМЦОЎ Фёдар Афанасьевіч, медаль «За баявыя заслугі».

ЮРЦОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, гв. мал. сярж., медаль «За адвагу».

ВЁСКА МЯДЗВЕДЗЕВА

ГАРЭЛІК Мікалай Піліпавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Вену.

КАРЦЯЛЁЎ Максім Дзянісавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЮРЧАНКА Мікалай Фёдаравіч, гв. ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, вызваляў Варшаву.

ЯЎСЕЕНКА Рыгор Паўлавіч, ст. сярж., абараняў Маскву.

ПАСЁЛАК МУРАВЕЙ

БАЖАНКОЎ Леанід Цімафеевіч, рад., медаль «За адвагу».

КАЗЛОЎ Якаў Самойлавіч, рад., медаль «За адвагу».

ШУЛЬЧАНКА Сямён Яфрэмавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ШУЛЬЧАНКА Уладзімір Данілавіч, ст. сярж., ордэны Славы II і III ступеней, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ВЁСКА ПАТАПАЎКА

АНІСЬКОЎ Аляксандр Савельевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

БАБЕШКА Юрый Маркіянавіч, рад., вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ГАЙКОЎ Іван Раманавіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ГАКАЎ Іван Адамавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ГАРЭЛІКАВА Вольга Іларыёнаўна, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ДЗЕМЯНКОЎ Дзмітрый Данілавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Парфенавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЖУРАЎЛЁЎ Сямён Васільевіч, яфр., вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЗЭКАЎ Іван Яфімавіч, сярж., абараняў Ленінград.

ЗЭКАЎ Кузьма Мікітавіч, яфр., вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЗЭКАЎ Мікалай Пятровіч, рад., медаль «За адвагу».

ЗЭКАЎ Мікалай Сяргеевіч, рад., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЗЭКАЎ Фядос Сцяпанавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі»

ІВАНЧЫКАЎ Іосіф Антонавіч, ст. сярж., штурмаваў Кёнігсберг.

ІГНАЦЕНКА Міхаіл Якаўлевіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАВАЛЁЎ Васіль Іосіфавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.

КАЗЛОЎ Трафім Цітавіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.

КАРЦЯЛЁЎ Яфім Мікітавіч, гв. старш., медаль «За баявыя заслугі».

ЛАГОДЗІЧ Васіль Сяргеевіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі "За баявыя заслугі", штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

МЯШКОЎ Мікалай Маркавіч, яфр., медаль «За адвагу».

НЕСЦЯРЭНКА Іван Лукіч, рад., абараняў Ленінград.

САМУЙЛЕНКА Васіль Сідаравіч, рад., штурмаваў Будапешт і Вену.

САМУЙЛЕНКА Іван Рыгоравіч, рад., абараняў Маскву.

САЎЧАНКА Ісак Андрэевіч, рад., медаль «За адвагу».

СЛЯПЦОЎ Сцяпан Парфенавіч, ст. сярж., абараняў Сталінград.

СУПРОНЕНКА Міхаіл Паўлавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ШАРАЕЎ Улас Уласавіч, старш., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ШВЕДАЎ Анатоль Мінавіч, старш., штурмаваў Кёнігсберг.

ЯНЧАНКА Цімафей Рыгоравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

РАГІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЯКСАНДРАЎКА

КАПУСЦІН Павел Якаўлевіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

КАПУСЦІН Якаў Майсеевіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ВЁСКА АНТОНАЎКА

ЛУНЕВІЧ Аркадзь Ільіч, старш., абараняў Сталінград, штурмаваў Будапешт.

ВЁСКА ДЗЕРБІЧЫ

БУЛАНЧЫКАЎ Мікалай Кірылавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ДЗЁМІН Андрэй Піліпавіч, старш., абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін.

ДЗЯНІСАЎ Іван Антонавіч, рад., ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, штурмаваў Кёнігсберг.

ДЗЯНІСАЎ Іван Піліпавіч, рад., штурмаваў Будапешт.

ДЗЯНІСАЎ Іван Філімонавіч, медаль «За баявыя заслугі».

КАРНЕЕНКА Іван Філімонавіч, рад., абараняў Маскву.

КАРНЕЕНКА Мікалай Філімонавіч, гв. ст. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КРАЎЧАНКА Іван Дзмітрыевіч, гв. старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі».

КУПРЫЯШЧАНКА Фёдар Васільевіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

МАЙСЕЕНКА Сяргей Піліпавіч, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

САРОКІН Аляксей Мітрафанавіч, рад., абараняў Сталінград.

СВІРЫДАЎ Іван Сямёнавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

СІМАНОЎСКІ Канстанцін Якаўлевіч, рад., медалі «За баявыя заслугі», «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

СУРНАКОЎ Мікалай Кандрацьевіч, гв. мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ШАРАМЕТ Міхаіл Кірылавіч, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу», удзельнік вайны супраць мілітарысцкай Японіі.

ЯРМОЛЕНКА Іван Мікітавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВЁСКА КАРОМКА

ЕЎТУХОЎ Іван Ціханавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЗАХАРКОЎ Аляксей Ягоравіч, рад., ордэн Славы III ступені.

САВАСЦЮК Цімафей Навумавіч, рад., штурмаваў Берлін.

ЮРАНАЎ Іван Фёдаравіч, рад., штурмаваў Вену.

ВЁСКА КУРГАННЕ

СВІРЫДАЎ Пётр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЦЫТРЫКАЎ Мікалай Фёдаравіч, сярж., штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ВЁСКА ЛОЗАЎ

БАНАДЫСЕЎ Фёдар Гаўрылавіч, ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ГІТАЛЬСКІ Іван Васільевіч, сярж., штурмаваў Кёнігсберг.

ІЛЬЮШЧАНКА Аляксей Ермалаевіч, рад., медаль "За адвагу».

ІЛЬЮШЧАНКА Міхаіл Сцяпанавіч, сярж., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

МАРЧАНКА Аляксей Цярэнцьевіч, сярж., медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

НЕСЦЕРАЎ Васіль Акімавіч, рад., ордэны Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі.

ЮРКОЎ Андрэй Ягоравіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЮРКОЎ Уладзімір Малахавіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ВЁСКА МАЙСЕЕЎКА

БАРАШКА Арсеній Іванавіч, падпалк., абараняў Маскву.

БАРАШКА Кузьма Іванавіч, штурмаваў Берлін.

БАРАШКА Сцяпан Яўменавіч, старш., абараняў Каўказ.

БАРАШКА Якаў Іванавіч.

ЗАХАРЧАНКА Васіль Яфрэмавіч, старш., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

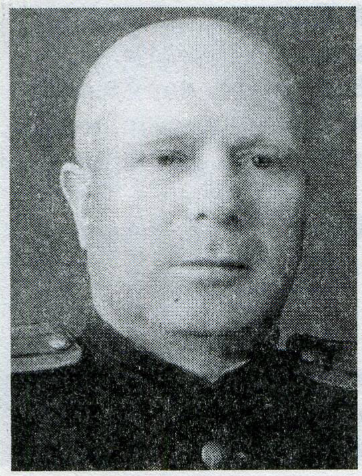

А.І.Барашка.

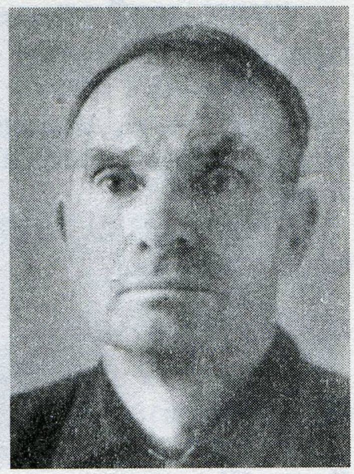

К.І.Барашка.

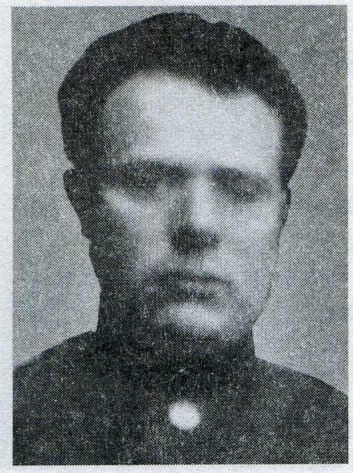

Я.І.Барашка.

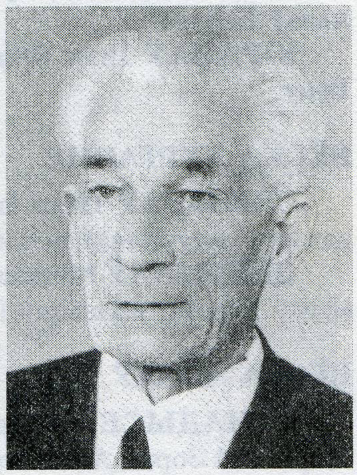

Г.Р.Новікаў.

ЗАХАРЧАНКА *Ягор Яфрэмавіч*, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ЛЕМАНТОВІЧ *Міхаіл Сямёнавіч*, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

МАЗУРАЎ *Ціхан Апанасавіч*, старш., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Айчыннай вайны I і II ступеней.

СІЛЬЧАНКА *Мікалай Фёдаравіч*, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

СІЛЬЧАНКА *Міхаіл Сямёнавіч*, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ЧУМАКОЎ *Канстанцін Харытонавіч*, сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЧУМАКОЎ *Мікалай Яфімавіч*, рад., медаль «За адвагу».

ЧУМАКОЎ *Ягор Апанасавіч*, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА РАГІНЬ

АНІКЕЕЎ *Міхаіл Кандратавіч*, яфр., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

БУКСАЎ *Панцеляймон Фёдаравіч*, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

БУКСАЎ *Фёдар Кірылавіч*, старш., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву.

ВЕРАБ'ЁЎ *Васіль Макеевіч*, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ВЕРАБ'ЁЎ *Майсей Нікіціч*, старш. 1-й стацці, ордэны Айчыннай вайны I і II ступеней, медалі, абараняў Адэсу, Севастопаль.

ВІНАКУРАЎ *Сцяпан Ягоравіч*, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ВІННІКАЎ *Павел Піліпавіч*, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ГАЙКОЎ *Іван Андрэевіч*, ст. сярж., 2 медалі «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ДАЛЕЦКІ *Аляксей Іосіфавіч*, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ДАМАСКАНАЎ *Васіль Якаўлевіч*, рад., абараняў Каўказ, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ДЗЕРУЖЫНСКІ *Трафім Канстанцінавіч*, старш., ордэны Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ДЗЯТЛАЎ *Дзяніс Ісакавіч*, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», абараняў Маскву.

ЕМЯЛЬЯНЧАНКА *Канстанцін Ягоравіч*, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнік абароны Сталінграда, вызвалення Варшавы.

ЗАЙЦАЎ *Іван Захаравіч*, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ЗАЙЦАЎ *Фёдар Захаравіч*, гв. яфр., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ІВАНОЎ *Аляксей Іларыёнавіч*, рад., абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

КРЫВАШЭЕЎ *Дзмітрый Канстанцінавіч*, рад., медаль «За адвагу».

КУЦАНАЎ *Іван Мікітавіч*, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ЛУК'ЯНАЎ *Рыгор Іванавіч*, старш., ордэн Славы III ступені.

МАЛЧАНАЎ *Васіль Максімавіч*, рад., медаль «За баявыя заслугі».

МАРТЫНАЎ *Васіль Дзям'янавіч*, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі».

МАСЛАКОЎ *Іван Дзянісавіч*, ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны, Чырвонай Зоркі, абараняў Сталінград.

НАВАКОЎСКІ *Рыгор Фёдаравіч*, гв. ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны, Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

НАЗАРАЎ *Аляксей Пятровіч*, ст. лейт., медаль «За адвагу», абараняў Маскву.

НЕСЦЕРАЎ *Апанас Акімавіч*, рад., абараняў Каўказ.

НЕСЦЯРЭНКА *Іван Сяргеевіч*, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

НОВІКАЎ *Георгій Раманавіч*, кап., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, медалі, штурмаваў Кёнігсберг.

ПЛІСАЎ Іван Паўлавіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

РЭЧКІН Іван Аляксеевіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

САЛЬНІКАЎ Сцяпан Аляксеевіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

САРОКІН Мікалай Парфенавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

ТУЛУЗА Аляксандр Пятровіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ФУРМАНАЎ Мікалай Емяльянавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ХІЛЬКЕВІЧ Уладзімір Піменавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

ХРЫСЦЮК Селівёрст Міхайлавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЧАРНЯКОЎ Васіль Сямёнавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны, медаль «Партызану Айчыннай вайны» І ступені.

ЧАРНЯКОЎ Мікалай Пракопавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ЧАРНЯЎСКІ Васіль Арцем'евіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ШАБЛОЎСКІ Іван Васільевіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ШАБЛОЎСКІ Павел Самуілавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ШАЎЦОЎ Міхаіл Міхайлавіч, гв. ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ШЫПІЦЫН Іван Фацеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Будапешт, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЮРАНАЎ Даніла Сцяпанавіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ЯКАВІН Станіслаў Міхайлавіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЯРЭЦ Іван Маркавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА РУДНЯ ЛОЗАЎСКАЯ

ГАБРУСЕЎ Іван Ермалаевіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

КРАЎЧАНКА Піліп Мацвеевіч, рад., медаль «За адвагу».

ВЁСКА СЛАБОДКА

ГАЦУКОЎ Аляксей Савельевіч, рад., 2 медалі «За адвагу».

ГАЦУКОЎ Марк Сцяпанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ХОМЧАНКА Сцяпан Фёдаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

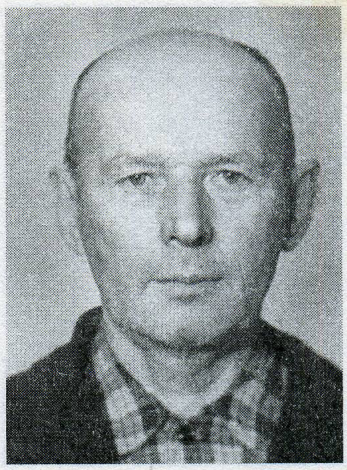

М.М.Давыдаў.

ВЁСКА ФАКЕЛ

БУРАЧКОЎ Пётр Лявонцьевіч, рад., медаль «За адвагу».

ПЛІСАЎ Міхаіл Паўлавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ЦУРАНАЎ Мікалай Андрэевіч, ст. лейт., медаль «За адвагу».

ЧАРНЯКОЎ Аркадзь Фёдаравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ШАЎЦОЎ Іван Міхайлавіч, мал. сярж., ордэны Славы II і III ступеней, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

СТАРАБУДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАЕЦ

ДАВЫДАЎ Мікіта Маркавіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ПАСЁЛАК БАРОК

ЧЫНДАРАЎ Аляксей Андрэевіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ВЁСКА ЕЛЯНЕЦ

БУНДЗЕЛЕЎ Іосіф Сямёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

ВОЙТАЎ Сямён Ігнатавіч, рад., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі (два).

ВОЙТАЎ Фядос Паўлавіч, мал. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ВОЙТАЎ Ціт Ігнатавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАМЕНЧУКОЎ Васіль Цярэнцьевіч, мал. сярж., абараняў Савецкае Запаляр'е.

МАЕЎСКІ Ігнат Сямёнавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

МАРАЧКІН Аляксандр Кандрацьевіч, рад., медаль «За адвагу».

САВАЧКІН Антон Назаравіч, рад., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

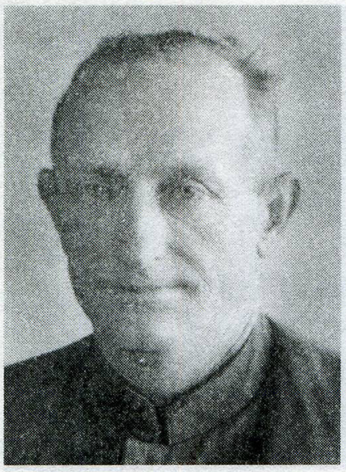
В.Ф.Савачкін.

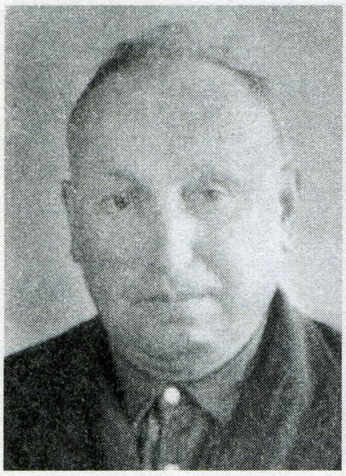
М.Ц.Шараметаў.

М.В.Галіцкі.

І.А.Клачкоў.

САВАЧКІН Васіль Іванавіч, штурмаваў Вену.
САВАЧКІН Васіль Фёдаравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.
САВАЧКІН Фама Андрэевіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».
САВАЧКІН Ціхан Іванавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.
САКАЛОЎ Якаў Піліпавіч, рад., медаль «За адвагу».
СІЛКОЎ Якаў Іосіфавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.
УЛАСАЎ Васіль Ігнатавіч, сярж., медаль «За адвагу».
ХОМЧАНКА Іван Астапавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.
ХОМЧАНКА Фёдар Венядзіктавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.
ШАРАМЕТАЎ Андрэй Дарафеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».
ШАРАМЕТАЎ Мікалай Цітавіч, рад., ордэн Чырвонага Сцяга.

ПАСЁЛАК ЗЕЛЯНОЎКА

ВІНАКУРАЎ Цярэнцій Мартынавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».
ЖАРЫН Віктар Маркавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК КРАСНЫ СВЕТ

ГАРЭЛІКАЎ Міхаіл Анісімавіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.
КАЗЛОЎ Іван Яфрэмавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.
РАКАЎ Ягор Сяргеевіч, гв. рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ЛЯВАДА

КАБЫЛІНСКІ Фёдар Фёдаравіч, ст. сярж., абараняў Маскву.
ХІМЯНКОЎ Дзмітрый Емяльянавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК МАР'ІНА ПОЛЕ

КАЗЛОЎ Аляксей Васільевіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ВЁСКА НЕДАЙКА

ГАЛІЦКІ Максім Васільевіч, мал. сярж., абараняў Маскву.
ГАРЭЛІКАЎ Леанід Анісімавіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.
ДУПАНАЎ Рыгор Міхайлавіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.
КЛАЧКОЎ Іван Аляксеевіч, падпалк., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Айчыннай вайны II ступені (два), медалі.
МАЛАШАНКА Аляксей Васільевіч, старш., медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.
МАРОЗ Васіль Васільевіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.
МАРЧАНКА Пётр Ніканоравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.
РУДЗЯНКОЎ Андрэй Пятровіч, ордэн Чырвонай Зоркі.
СЕРАДОЎ Фёдар Якаўлевіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, «Знак Пашаны».
СТРЫГАЛЁЎ Павел Карнеевіч, рад., медаль «За адвагу».
СТРЫГАЛЁЎ Рыгор Кірылавіч, ордэн Славы III ступені.
СЯРГЕЙЧЫКАЎ Парфен Майсеевіч, сярж., медаль «За адвагу».
ЦЕПЛЯКОЎ Яўсей Давыдавіч, рад., ордэн Славы III ступені.
ЧЫНДАРАЎ Васіль Дзмітрыевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».
ШАСТОЎ Андрэй Аляксеевіч, рад., медаль «За адвагу».
ШЫЛЯНКОЎ Мікалай Вікенцьевіч, гв. ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ГАРУНОЎ Іван Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПАДЧЫСТАЕ

СІДАРЭНКА Андрэй Антонавіч, рад., медаль «За адвагу».

СІДАРЭНКА Іван Самуілавіч, гв. мал. сярж., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, штурмаваў Берлін.

ПАСЁЛАК СВЕТЛЫ

КАЗЛОЎ Аляксей Васільевіч, медаль «За адвагу».

ВЁСКА СТАРАЯ БУДА

БАРАНАЎ Пётр Іванавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ЗЯЗЮЛІН Іван Цітавіч, рад., штурмаваў Берлін.

ЗЯЗЮЛІН Мікалай Рыгоравіч, яфр., абараняў Савецкае Запаляр'е.

ЗЯЗЮЛІН Павел Паўлавіч, рад., ордэны Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу».

КАЛІБЕРАЎ Іван Антонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЛОГВІНАЎ Пётр Цімафеевіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

МАЦЬЯНАЎ Іван Дзянісавіч, рад., медаль «За адвагу».

МАЦЬЯНАЎ Кузьма Андрэевіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СІДАРЭНКА Дзмітрый Іосіфавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

СІДАРЭНКА Іван Цітавіч, яфр., абараняў Каўказ.

СКАКАЛАЎ Максім Сцяпанавіч, гв. мал. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СМАЛЯРОЎ Васіль Сямёнавіч, ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву.

СМАЛЯРОЎ Сяргей Трафімавіч, рад., штурмаваў Будапешт.

СМАЛЯРОЎ Якаў Антонавіч, рад., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

СТАГНАЧОЎ Піліп Цімафеевіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», абараняў Савецкае Запаляр'е.

СТАГНАЧОЎ Фядос Ульянавіч, ст. лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, абараняў Сталінград.

ТАЛЕЧКІН Дзяніс Якаўлевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ХІМЯНКОЎ Апанас Іванавіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

І.С.Сідарэнка.

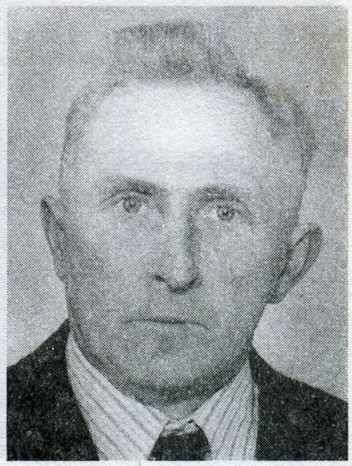
А.В.Казлоў.

П.П.Зязюлін.

ХІМЯНКОЎ Дзмітрый Рыгоравіч, рад., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК УСХОД

ШАСТОЎ Пётр Аляксеевіч, рад., вызваляў Варшаву.

УВАРАВІЦКІ ПАСЯЛКОВЫ САВЕТ

ПАСЁЛАК ВЫСОКАЯ ГРЫВА

ЗЫБЛЕЎ Сяргей Іосіфавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАРПАЎ Уладзімір Лук'янавіч, штурмаваў Вену.

УСЕВІЧ Міхаіл Сяргеевіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ФАМІНА Надзея Анатольеўна, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ПАСЁЛАК ЗАВІДАЎКА

АДЗІНЦОЎ Аляксандр Іосіфавіч, гв. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Вену.

АДЗІНЦОЎ Эдуард Пятровіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

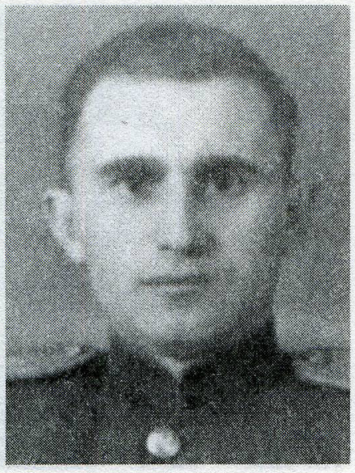

І.Д.Зыблеў.

ВЁСКА ЛАПІЧЫ

ВІЧУЖАНІН Мікалай Яфімавіч, яфр., вызваляў Варшаву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ДРАБЫШЭЎСКІ Іван Станіслававіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, 2 медалі «За адвагу».

ЛАПІЦКІ Іван Максімавіч, ст. сярж., вызваляў Прагу.

ЛАПІЦКІ Іван Паўлавіч, рад., медаль «За адвагу».

МАШКОЎ Мікалай Сямёнавіч, матрос, медаль «За адвагу».

САПРЫКА Міхаіл Ягоравіч, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА РАДЗЕЕВА

АНДРЭЕНКА Мікалай Ягоравіч, медаль «За адвагу».

АНДРЭЕНКА Ягор Ягоравіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

БАРЫСЕНКА Аляксандр Раманавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ВІЦЯНКОЎ Уладзімір Конанавіч, рад., медаль «За адвагу».

ГАЛУБАЕЎ Васіль Іванавіч, старш., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГРЫШЧАНКА Рыгор Кліменцьевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЗЫБЛЕЎ Аляксандр Елісеевіч, кап., абараняў Савецкае Запаляр'е.

ЗЫБЛЕЎ Анатоль Тарасавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

ЗЫБЛЕЎ Іван Данілавіч, кап., ордэны Айчыннай вайны (два), Чырвонай Зоркі, медалі.

ЗЫБЛЕЎ Пётр Назаравіч, ордэн Славы III ступені.

КАЖАМЯКІН Іван Цімафеевіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі».

КАРПАЎ Мікалай Васільевіч, ст. лейт., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

КУЗЬМЯНКОЎ Пётр Барысавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЛЕТАШКОЎ Захар Васільевіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ЛЕТАШКОЎ Міхаіл Максімавіч, гв. яфр., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

МІЛЬНІЧЭНКА Міхаіл Іосіфавіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Вену.

МУЗЫЧЭНКА Аляксандр Андрэевіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

РАНІШЭНКА Іван Іванавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

РЭЗНІКАЎ Рыгор Ягоравіч, медаль «За адвагу».

САВЕЛЬЕЎ Мікалай Емяльянавіч, гв. рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», удзельнік вызвалення Варшавы.

СЕВАСЦЬЯНАЎ Аляксандр Фёдаравіч, мал. лейт., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Будапешт і Вену.

СІВЯНКОЎ Іван Міхайлавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Вену.

ХАМЯНКОЎ Васіль Нічыпаравіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ЦІТКОЎ Іван Аляксеевіч, лейт., ордэны Чырвонай Зоркі і Айчыннай вайны II ступені.

ШЫШАКОЎ Рыгор Фёдаравіч, ст. лейт., 2 медалі «За баявыя заслугі», удзельнік вызвалення Варшавы, штурму Берліна.

ВЁСКА ТЭКЛЕЎКА

АФАНАСЕНКА Пётр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАРОШЫН Дзмітрый Андрэевіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Севастопаль.

ФЯДОРЧАНКА Мікалай Лявонцьевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ГАРАДСКІ ПАСЁЛАК УВАРАВІЧЫ

АДАМЕНКА Васіль Данілавіч, рад., медаль «За адвагу».

АЛЕЙНІКАЎ Сяргей Лукіч, ордэн Славы III ступені.

АЛЬХОЎ Дзмітрый Нікіфаравіч, старш., медаль «За адвагу».

АЛЬХОЎ Мікалай Андрэевіч, яфр., штурмаваў Вену.

АНІСЬКОЎ Васіль Лявонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

АНІСЬКОЎ Віктар Міронавіч, рад., медаль «За адвагу».

АНІСЬКОЎ Кандрат Піменавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

АСТРОЎСКІ Канстанцін Данілавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

АЎРАМЕНКА Пётр Рыгоравіч, сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

БАГАЧЭНКА Іван Міхайлавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Каўказ.

БАДЗЕСТАЎ Аляксандр Міхайлавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалі «За адвагу» і інш.

БАДЗЕСТАЎ Якаў Міронавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Вену і Берлін.

БАЙКОЎ Дзмітрый Аляксандравіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі.

БАРСУКОЎ Іван Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу».

БРЭДНЕЎ Мікалай Фядотавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

БУДЗЮХІН Канстанцін Яфімавіч, афіцэр, ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ВАГАНАЎ Васіль Васільевіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВАСКОЎСКІ Аляксандр Аляксеевіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву.

ВАСЮК Уладзімір Давыдавіч, сярж., медаль «За адвагу».

ГАЛАВІНСКІ Васіль Цімафеевіч, ст. сярж., 2 медалі «За адвагу».

ГАПОНАЎ Павел Васільевіч, лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.

ГАЎРЫЛАЎ Сямён Рыгоравіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ГЕРАСІМАЎ Іван Андрэевіч, гв. старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, абараняў Маскву, штурмаваў Будапешт, Вену, вызваляў Прагу.

ГЕРТМАН Есіль Беркавіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі (два), Славы III ступені, медалі «За адвагу» і інш.

ГРУКАЛАЎ Уладзімір Сямёнавіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Сталінград.

ГРЫЦКОЎ Адам Нікіфаравіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

ГРЫЦКОЎ Фёдар Кандрацьевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ГРЫШЧАНКА Ціхан Мікалаевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ДАНІЛЕНКА Кузьма Мацвеевіч, кап., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За адвагу».

ДЗЕДЗІКАВА Вера Спірыдонаўна, лейт., абараняла Сталінград.

ДЗЕНІСОЎСКІ Пётр Логвінавіч, рад., медаль «За адвагу».

ДУДАШЭНКА Філімон Свірыдавіч, сярж., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЕМЯЛЬЯНЦАЎ Дзям'ян Савельевіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЕМЯЛЬЯНЦАЎ Ілья Львовіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

І.А.Герасімаў.

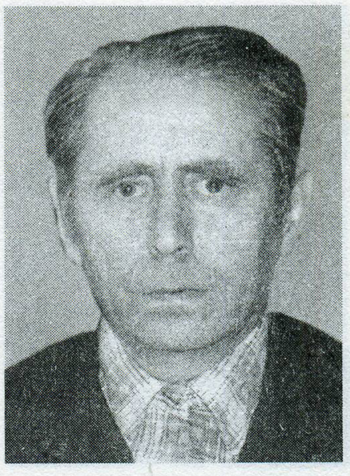

Е.Б.Гертман.

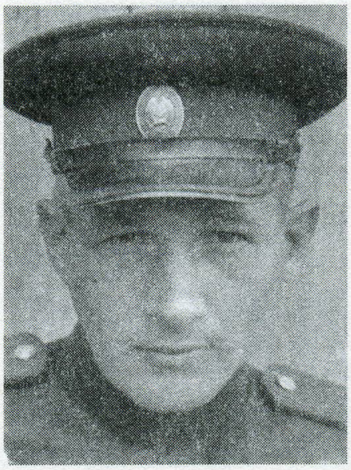

У.С.Грукалаў.

З.А.Кабаева

ЕРМАКОЎ Мікалай Раманавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ІОВІЧ Аляксей Яўсеевіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ЖУРАЎ Сямён Касьянавіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ЖУРАЎ Уладзімір Андрэевіч, штурмаваў Вену.

ЖЫЛІЦКІ Андрэй Сідаравіч, яфр., медалі «За адвагу» (два), «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЖЫЛІЦКІ Герасім Андрэевіч, рад., ордэн Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЖЫЛІЦКІ Іван Захаравіч, старш., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ЖЫЛІЦКІ Сяргей Максімавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ЖЫЛІЦКІ Ягор Філатавіч, сярж., 2 медалі «За адвагу», вызваляў Варшаву.

КАБАЕВА Зоя Аляксандраўна, мал. лейтэнант.

КАБАЕЎ Іван Васільевіч, сярж., медаль «За адвагу».

КАБАЕЎ Іван Сцяпанавіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

І.В.Кабаеў.

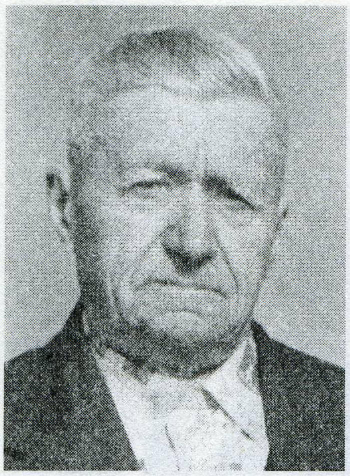

У.М.Козел.

М.Л.Кужанаў.

М.І.Нікіцін.

КАБАЕЎ Сцяпан Фёдаравіч, ст. лейт., ордэн Айчыннай вайны I ступені, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАВАЛЁЎ Андрэй Фядотавіч, гв. сярж., штурмаваў Вену.

КАЗАК Аляксей Іванавіч, медаль «За адвагу».

КАНЦАВАЯ Вера Аляксандраўна, удзельніца штурму Берліна.

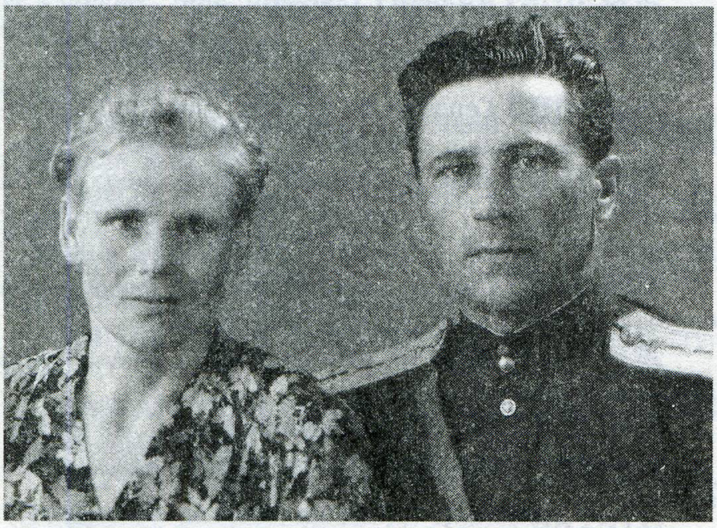

М.М.Музычкін з жонкай К.Ф.Музычкінай (таксама ўдзельніца вайны).

КАНЦАВЫ Андрэй Міхайлавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

КАНЦАВЫ Леанід Мікалаевіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

КАРНЕЕЎ Георгій Канстанцінавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАРПОВІЧ Іван Рыгоравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

КАЧЭРГАЎ Сяргей Захаравіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КЕКЕЛЕЎ Аляксандр Міхайлавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву.

КЕКЕЛЕЎ Пётр Прохаравіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

КЛЯЦКОЎ Васіль Пятровіч, лейт., 2 медалі «За адвагу».

КОБРУСЕЎ Іван Іларыёнавіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, удзельнік вызвалення Варшавы.

КОБРУСЕЎ Ілья Лявонавіч, яфр., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Берлін.

КОЗЕЛ Уладзімір Мацвеевіч, маёр, ордэны Чырвонай Зоркі (два) Айчыннай вайны II ступені, медаль «За баявыя заслугі», чэхаславацкі крыж.

КУЖАНАЎ Міхаіл Лук'янавіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, вызваляў Прагу, штурмаваў Берлін.

КУХАРЭНКА Уладзімір Дзмітрыевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЛУК'ЯНЕНКА Іван Апанасавіч, рад., штурмаваў Берлін.

МАКАРАЎ Парфен Паўлавіч, ст. сярж., ордэн Кастрычніцкай Рэвалюцыі, абараняў Каўказ, вызваляў Варшаву.

МАЛЬЧЫКАЎ Аляксандр Гаўрылавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

МАРДОВІН Васіль Іосіфавіч, ст. лейт., медалі «За баявыя заслугі», «Партызану Айчыннай вайны» I ступені.

МІНАЎ Іван Зіноўевіч, ордэн Чырвонага Сцяга, абараняў Савецкае Запаляр'е.

МІНКОЎ Павел Уласавіч, сярж., медаль «За адвагу».

МУЗЫЧКІН Мітрафан Міхайлавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

НАЗАРАЎ Фёдар Платонавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

НІКІЦІН Міхаіл Іванавіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені, вызваляў Прагу.

НОВІКАЎ Рыгор Якаўлевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

ПАЖАРКОЎ Міхаіл Пятровіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ПАПКОЎ Васіль Маркавіч, сярж., штурмаваў Вену.

ПАРФЁНЕНКА Васіль Еўдакімавіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАТАПАЎ Павел Іванавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПАЦЯКОЎ Кірыла Якаўлевіч, старш., медаль «За адвагу».

ПІСАЧЭНКА Міхаіл Пятровіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ПЛАТОНАЎ Сяргей Міхайлавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПЛЕШЧАНКА Міхаіл Кірылавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПРЫШЧЭПАЎ Уладзімір Еўдакімавіч, рад., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

РАСОЛАЎ Адам Ягоравіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Вену.

РАСОЛАЎ Карней Барысавіч, рад., медаль «За адвагу».

РУБЦОЎ Яфім Фёдаравіч, рад., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

РЫСІН Андрэй Апанасавіч, сярж., медаль «За адвагу».

РЫСКАЛАЎ Адам Ягоравіч, сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Вену.

РЭПЧАНКА Андрэй Іванавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

РЭПЧАНКА Вера Іосіфаўна, рад., медалі «За доблесную працу», «За перамогу над Германіяй».

САВЕЛЬЕЎ Іван Гаўрылавіч, старш., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Адэсу, Каўказ, штурмаваў Кёнігсберг.

САЎЛАКОЎ Іван Савельевіч, рад., штурмаваў Кёнігсберг.

САЎЛАКОЎ Павел Савельевіч, рад., штурмаваў Берлін.

САЎЛАКОЎ Якаў Аляксеевіч, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Кіеў.

САЎЧАНКА Кірыла Іванавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені (два), медаль «За баявыя заслугі».

САЎЧАНКА Пракоп Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

САЧНЁЎ Кузьма Свірыдавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

СВІРЫДЗЕНКА Аляксандр Ільіч, сярж., медаль «За адвагу».

СВЯРДЛОЎ Ілья Ізотавіч, рад., медаль «За адвагу».

СВЯРДЛОЎ Якаў Ізотавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

С.М.Платонаў.

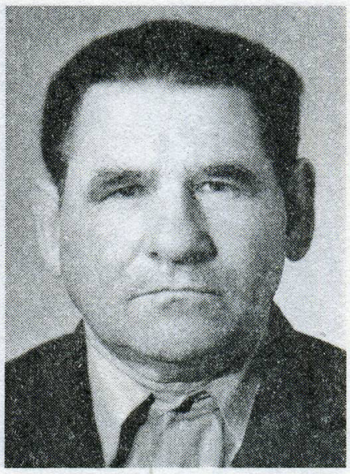

К.І.Саўчанка.

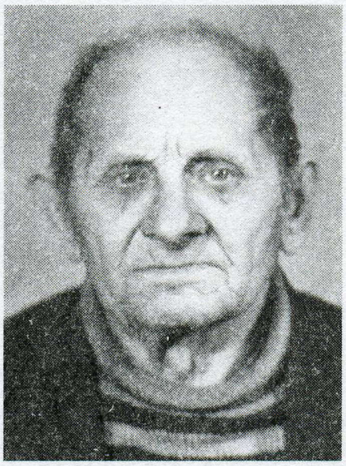

У.Т.Смольнікаў.

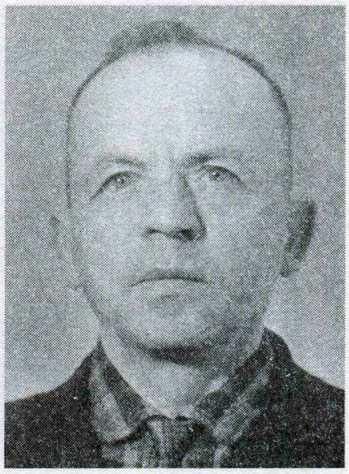

У.А.Ткачоў.

СЕМЯНКОЎ Мікалай Дзямідавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг, Берлін.

СІДАРЭВІЧ Барыс Бярнардавіч, маёр, ордэн Айчыннай вайны I ступені.

СМОЛЬНІКАЎ Уладзімір Трафімавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.

СОБАЛЬ Даніла Васільевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Фёдаравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ТКАЧОЎ Уладзімір Аксёнавіч, рад., ордэн Славы Ш ступені, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

ТРАХТЭНБЕРГ Міхаіл Раманавіч, палкоўнік, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, удзельнік абароны Ленінграда.

ТРАЦЦЯКОЎ Міхаіл Ягоравіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ФРАЛОЎ Уладзімір Рыгоравіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, штурмаваў Кёнігсберг.

ФУРСІКАЎ Мікалай Фёдаравіч, медаль «За адвагу», абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ФУРСІКАЎ Сяргей Мікалаевіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

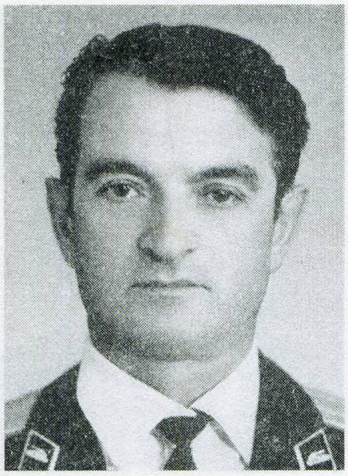

М.Р.Трахтэнберг.

М.Ф.Шэвелеў.

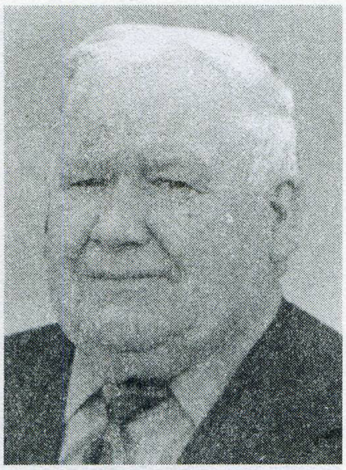

А.П.Якаўцоў.

ХАЛЕЦКІ Іван Акімавіч, кап., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», вызваляў Берлін.

ЦЕЛЯПНЁЎ Мікалай Андрэевіч, ст. лейт., медаль «За адвагу».

ЦІТАРЭНКА Іван Ціханавіч, ст. лейт., медаль «За адвагу».

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Антон Уласавіч, лейт., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, абараняў Ленінград.

ЧУЯШОЎ Ілья Барысавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЧЭПЕЛЕЎ Іосіф Сямёнавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Вену.

ШАПТУНОЎ Аляксандр Рыгоравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ШАПЫРА Нічыпар Кузьміч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ШАПЫРА Пётр Кузьміч, рад., медаль «За адвагу».

ШАПЫРА Яфім Паўлавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ШАРЫКАЎ Іван Пятровіч, ст. сярж., ордэны Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі.

ШЭВЕЛЕЎ Васіль Архіпавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

Ветэраны вайны з г.п. Уваравічы. 9 мая 1988 г.

ШЭВЕЛЕЎ Мікалай Фёдаравіч, лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ЮРКОЎ Аляксандр Фаміч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

ЮРКОЎ Васіль Трафімавіч, сярж., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ЯКАЎЦОЎ Аляксей Прохаравіч, абараняў Маскву.

ЯНАЧКІН Зянон Міхайлавіч, лейт., абараняў Каўказ.

ЯРОШКІН Аляксандр Парфенавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

УЗОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА КАЛІНІНА

БАРЫСЕНКА Піліп Ігнатавіч, рад., медаль «За адвагу».

БІЛЕЦКІ Пётр Васільевіч, рад., медаль «За адвагу»,

ДУДАРАЎ Міхаіл Фядосавіч, яфр., абараняў Ленінград.

ЛУКАШОЎ Макар Парфенавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

НАХАЕЎ Раман Захаравіч, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі.

ПРОЦКІ Анісім Паўлавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

СКАРЫНА Георгій Сцяпанавіч, гв. сярж., медалі «За адвагу» (тры), «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ТКАЧОЎ Канстанцін Аўдзеевіч, рад., ордэн Славы III ступені.

ХРАМЦОЎ Аляксей Фёдаравіч, ст. лейт., 2 медалі «За баявыя заслугі».

ШЛЯХЦЕНКА Дзмітрый Елісеевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», абараняў Сталінград.

ВЁСКА РУДЗЯНЕЦ

АРХІПЦАЎ Мікалай Іванавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

КАСЯНКОЎ Аляксандр Іванавіч, ст. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЛУШЧЫК Мікалай Фёдаравіч, мал. сярж., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ПРОЦКІ Дзмітрый Мікітавіч, сярж., 2 медалі «За адвагу».

САЎЧАНКА Сямён Міхайлавіч, рад., штурмаваў Берлін.

СІЎЦОЎ Віталь Аляксандравіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ТКАЧОЎ Уладзімір Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

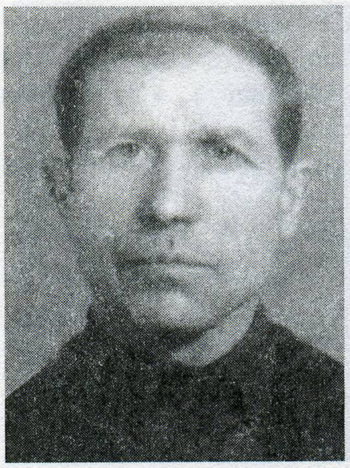

П.І.Барысенка.

А.І.Касянкоў.

А.П.Яўсеенка.

ХРУПКІН Валянцін Пятровіч, сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ШАЎЧЭНКА Уладзімір Мацвеевіч, рад., ордэны Айчыннай вайны I ступені, Славы III ступені.

ШЛЯХЦЕНКА Дзмітрый Елісеевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ШЫЛАЎ Сямён Максімавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЯЎМЕНЕНКА Іван Лявонавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ЯЎСЕЕНКА Адэлаіда Паўлаўна, яфр., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», вызваляла Бялград.

ЯЎСЕЕНКА Фёдар Мікітавіч, рад., медаль «За адвагу», ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ВЁСКА УЗА

ВЕРХАВОДАЎ Іван Ігнацьевіч, сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ГАНЧАРОЎ Іван Ціханавіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, вызваляў Варшаву.

ДРАБЫШЭЎСКІ Іван Пятровіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

КАВАЛЁЎ Яўсей Кузьміч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

КАМКОЎ Пётр Фёдаравіч, рад., абараняў Каўказ.

КОСАЎ Мікалай Данілавіч, гв. старш., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград.

КОТАЎ Цярэнцій Фёдаравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ЧАРНОЎ Дзмітрый Ільіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней, медаль «За адвагу».

ЧУЯШОЎ Ілья Барысавіч, гв. рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ВЁСКА ЦІХІНІЧЫ

САЎЧАНКА Уладзімір Міхайлавіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін.

ШЛАНДЫК Уладзімір Якаўлевіч, ст. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ЧАБАТОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАГАТЫР

АРЛОЎ Цімафей Дзянісавіч, рад., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

БРУНДУКОЎ Барыс Адамавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СЕРАКОЎ Сцяпан Парфенавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

СЕРАКОЎ Фама Міхайлавіч, рад., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ЗАРЭЧЧА

МАЛАШКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

МЯЧЫКАЎ Уладзімір Пятровіч, рад., вызваляў Прагу.

РАМАНЬКОЎ Фёдар Сяргеевіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

ХІМЯНКОЎ Іван Апанасавіч, рад., медаль «За адвагу».

ХЛЕБАКАЗАЎ Рыгор Еўдакімавіч, сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Прагу.

ПАСЁЛАК КАМЕНКА

БУЛАЎКІН Іван Іванавіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней, штурмаваў Кёнігсберг.

КАРНІЕНКА Мікалай Сцяпанавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ПАСЁЛАК КАМСАМОЛЬСКІ

ДАВЫДЗЕНКА Васіль Якаўлевіч, сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені (два), медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ЕРЫН Уладзімір Рыгоравіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Сталінград, вызваляў Варшаву.

ВЁСКА КЛЕНАВІЦА

ЕЎТУШКОЎ Іван Піліпавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», абараняў Ленінград.

КАЧАНАЎ Міхаіл Уладзіміравіч, сярж., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КАЧАНАЎ Пётр Уладзіміравіч, рад., медаль «За адвагу».

МІЦКЕЎСКІ Уладзімір Рыгоравіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

СУСОЛКІН Іван Якаўлевіч, мал. сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Кёнігсберг.

СУСОЛКІН Ісак Андрэевіч, рад., медаль «За адвагу», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

СУСОЛКІН Сцяпан Дзянісавіч, гв. сярж., медалі «За адвагу» (тры), «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград.

ПАСЁЛАК КРАСНАБУДСКІ

ВАЛЧКОЎ Павел Якаўлевіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПАХВАЛАЎ Андрэй Сямёнавіч, рад., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ КУРГАН

КЛІМАЎ Фядос Фёдаравіч, рад., штурмаваў Берлін.

ЛІСІЦКІ Пётр Іванавіч, ст. лейт., ордэны Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, штурмаваў Будапешт і Вену.

ПАСЁЛАК КРЫЛОЎ

СТАРАДУБЦАЎ Анатоль Фёдаравіч, старш., ордэны Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА НОВАЯ ЖЭЗЛЕНКА

КАРЛОЎСКІ Карл Дзмітрыевіч, мал. сярж., медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПЕРШАМАЙСКІ

МІХАЛЕВІЧ Васіль Пракоф'евіч, гв. ст. сярж., ордэны Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу».

ПАСЁЛАК ПУШКІНА

ЖУРКОЎ Якаў Дзянісавіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі, абараняў Маскву.

ВЁСКА РУДНЯ-АЛЬХОЎКА

БАРАБАНАЎ Васіль Лаўрэнцьевіч, рад., медаль «За адвагу».

БУРАКОЎ Іван Юр'евіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ГАНЧАРОЎ Марк Якаўлевіч, гв. мал. лейт., медаль «За баявыя заслугі».

ЖАЛЯЗКОЎ Акім Пятровіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За абарону Масквы», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Японіяй».

ЗЫКАЎ Іван Паўлавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Берлін.

ЗЫКАЎ Іван Рыгоравіч, сярж., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАРЛОЎСКІ Васіль Дзмітрыевіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ВЁСКА СМЫЧОК

БРЭДНЕЎ Мікалай Фядотавіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені.

ВАРЭНІК Сямён Данілавіч, сярж., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

ДАВЫДЗЕНКА Дзмітрый Якаўлевіч, рад., медаль «За адвагу», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ДАВЫДЗЕНКА Пётр Іванавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЗЯКАЛАЎ Аляксей Андрэевіч, старш., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЗЯКАЛАЎ Кузьма Андрэевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі».

КУР'ЯНАЎ Пракофій Іванавіч, ст. сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ПАЗНЯКОЎ Рыгор Яфімавіч, гв. сярж., штурмаваў Берлін.

ПІНЧУК Канстанцін Паўлавіч, сярж., ордэн Славы III ступені, 3 медалі «За адвагу».

ПІНЧУК Сямён Максімавіч, яфр., медаль «За адвагу», абараняў Савецкае Запаляр'е.

ПІНЧУК Фёдар Міхеевіч, мал. лейт., ордэн Чырвонай Зоркі, штурмаваў Берлін.

ПІНЧУКОЎ Барыс Рыгоравіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ПІНЧУКОЎ Дзмітрый Апанасавіч, рад., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

ПІНЧУКОЎ Рыгор Піліпавіч, старш., медаль «За баявыя заслугі».

ШТРАПАЎ Захар Данілавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ШТРАПАЎ Пётр Данілавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ВЁСКА СТАЎПІШЧА

БОБІКАЎ Фёдар Сцяпанавіч, рад., медаль «За баявыя заслугі».

ГЕРМАНАЎ Пётр Сцяпанавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

ВЁСКА ЧАБАТОВІЧЫ

АРЛОЎ Іван Аляксандравіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», удзельнік абароны Каўказа.

А.П.Жалязкоў.

І.А.Арлоў.

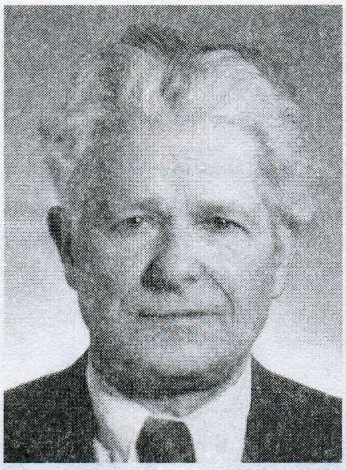

І.С.Данілушкін.

М.С.Жукаў.

АРЛОЎ Павел Кірылавіч, сярж., медаль «За адвагу».

БУРАКОЎ Марк Ціханавіч, рад., медаль «За адвагу».

БРУНДУКОЎ Андрэй Іванавіч, сярж., ордэн Славы III ступені.

БРУНДУКОЎ Якаў Якаўлевіч, лейт., медаль «За баявыя заслугі».

ВАЛАСЕВІЧ Павел Фёдаравіч, сярж., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ДАНІЛУШКІН Іван Сямёнавіч, рад., медаль «За адвагу».

ЖУКАЎ Мікіта Спірыдонавіч, кап., ордэн Чырвонай Зоркі, медалі.

КУЛІКОЎ Мікалай Мікітавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

ЛОСЕЎ Пётр Якаўлевіч, рад., медаль «За адвагу».

МЯЧЫКАЎ Іван Іванавіч, мал. лейт., ордэн Айчыннай вайны II ступені.

МЯЧЫКАЎ Іван П., мал. сярж., 2 ордэны Чырвонай Зоркі.

МЯЧЫКАЎ Канстанцін Міхайлавіч, ордэн Чырвонай Зоркі, медалі, удзельнік абароны Брэсцкай крэпасці.

І.П.Мячыкаў

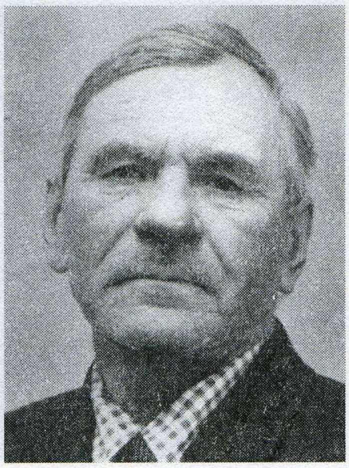

В.Ц.Татараў.

А.Р.Карпенка.

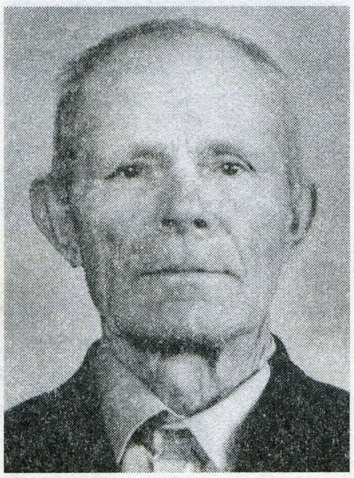

К.Л.Карпенка.

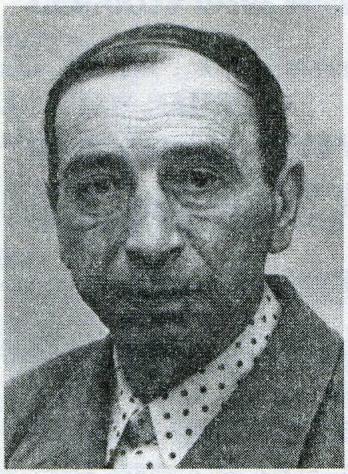

І.Н.Малкоў.

В.І.Шэндзераў.

ШЫРОКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АНДРЭЕЎКА

БАЙКОЎ Кірыла Сямёнавіч, ст. сярж., медаль «За адвагу».

КАРАСЁЎ Дзмітрый Няфёдавіч, мал. сярж., ордэн Славы II ступені.

НОВІКАЎ Сафон Ерамеевіч, ст. сярж., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы III ступені, медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ПАСЁЛАК КАЛАЦІН

КОНЧЫЦ Іван Сцяпанавіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Маскву.

ПАСЁЛАК КОЛАС

ТАТАРАЎ Вакум Цярэнцьевіч, яфр., 2 ордэны Чырвонай Зоркі, медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ЯСТАЧКІН Сцяпан Маркавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК КРАСНАГОРСК

МІРОНАЎ Пётр Лаўрэнцьевіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі, медаль «За баявыя заслугі», штурмаваў Берлін.

ВЁСКА МІХАЛЁЎКА

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Кузьма Нікіфаравіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

КАРПЕНКА Аляксей Раманавіч, ст. сярж., ордэн Славы III ступені, медаль «За адвагу».

КАРПЕНКА Кузьма Лявонавіч, рад., ордэн Чырвонай Зоркі.

КАСЯКОЎ Канстанцін Іванавіч, рад., ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

КОМІКАЎ Андрэй Пятровіч, рад., 2 ордэны Чырвонага Сцяга.

МАЛКОЎ Іван Нічыпаравіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За ўзяцце Берліна».

МАЛІНОЎСКІ Сцяпан Мінавіч, яфр., медаль «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг.

МАРЧАНКА Васіль Ягоравіч, рад., штурмаваў Берлін.

МІРОНАЎ Адам Мартынавіч, яфр., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі», абараняў Маскву, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

МІРОНЕНКА Аляксей Паўлавіч, ст. сярж., вызваляў Прагу.

САЎЧАНКА Фёдар Фёдаравіч, мал. сярж., медалі «За адвагу», «За баявыя заслугі».

ЦЕЦЕРАЎ Якаў Аўдзеевіч, ст. сярж., 2 медалі «За адвагу», штурмаваў Кёнігсберг і Берлін.

ШЭМЕТАЎ Іван Фёдаравіч, сярж., медаль «За адвагу», вызваляў Кёнігсберг.

ШЭНДЗЕРАЎ Васіль Іванавіч, медаль «За баявыя заслугі».

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ДРАБЫШЭЎСКІ Якаў Фёдаравіч, медаль «За баявыя заслугі», абараняў Ленінград, штурмаваў Кёнігсберг.

ВЁСКА ПРЫСЕНШЧЫНА

ШАПАВАЛАЎ Іван Канстанцінавіч, рад., ордэн Славы III ступені, штурмаваў Кёнігсберг.

ПАСЁЛАК ЧАРНЯЦКАЯ ПАЛЯНА

ДРАБЫШЭЎСКІ Іван Пятровіч, ст. сярж., медаль «За баявыя заслугі», вызваляў Варшаву.

ВЁСКА ШЫРОКАЕ

БУДЗЯНКОЎ Міхаіл Піліпавіч, старш., медалі «За адвагу» і інш.

КОБЕЛЕЎ Іван Фёдаравіч, рад., вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦЕЦЕРАЎ Аляксей Фёдаравіч, рад., медаль «За адвагу», штурмаваў Берлін, вызваляў Прагу.

ЦЕЦЕРАЎ Гаўрыіл Фёдаравіч, рад., ордэны Чырвонай Зоркі, Славы II і III ступеней, абараняў Маскву, вызваляў Варшаву, штурмаваў Берлін.

ЦЕЦЕРАЎ Якаў Аўдзеевіч, ст. сярж., 2 медалі «За адвагу».

ШАРШНЁЎ Данііл Сідаравіч, гв. сярж., медаль «За баявыя заслугі».

ШАРШНЁЎ Іван Сідаравіч, яфр., медаль «За баявыя заслугі», абараняў Савецкае Запаляр'е, ваяваў супраць мілітарысцкай Японіі.

Спіс складзены паводле звестак райваенкамата.
Падрыхтавалі В.Т.Бабраўнічы, Н.А.Беўзяленка.

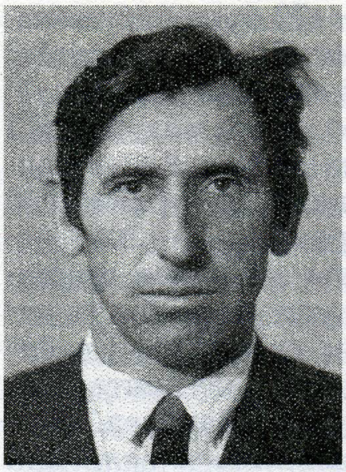

І.К.Шапавалаў.

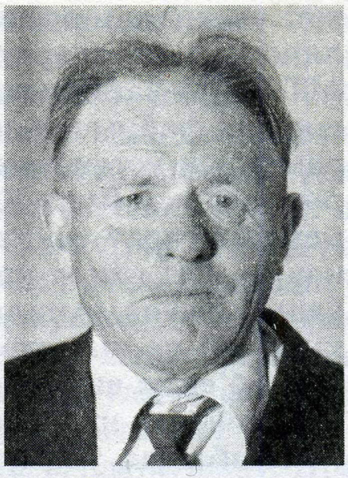

М.П.Будзянкоў.

Д.С.Шаршнёў.

Адраджэнне. Першыя крокі

Каля 28 месяцаў панавалі нямецка-фашысцкія захопнікі ў нашым краі. За гэты час акупанты разрабавалі маёмасць 78 калгасаў, 2 МТС, разбурылі прадпрыемствы мясцовай прамысловасці, школы, бальніцы, медпункты, спалілі больш за 1375 хат мірных жыхароў і каля 1000 гаспадарчых будынкаў у Буда-Кашалёўскім і 52 калгасы, 2 МТС, амаль 1500 хат мірных жыхароў, 970 гаспадарчых пабудоў ва Уваравіцкім раёнах. Было страчана мясцовым насельніцтвам 75% жывёлы, ліквідаваны такія кірункі сельскай гаспадаркі, як садаводства, пчалярства і насенняводства, у калгасах поўнасцю парушаны севазварот.

За 1944 г. у Буда-Кашалёўскім раёне ў севазварот увялі ўсяго 7630, а ва Уваравіцкім — 14 840 гектараў, у 1945 г. адпаведна па раёнах 58 512 і 58 344 гектары ворнай зямлі. За 1944 г. аднавілі севазварот у Буда-Кашалёўскім раёне 9 калгасаў, ва Уваравіцкім — 21. Даваенны ўзровень севазвароту ў абодвух раёнах быў дасягнуты толькі ў канцы 1946 г.

Цяжкім было становішча і з насенным фондам. На пачатак 1946 г. забяспечанасць зернявымі ў Буда-Кашалёўскім раёне складала толькі адну трэць, бульбай — 12,1%, насеннем ільну — 24,6%. Асобныя калгасы наогул не мелі насення бульбы.

Аднаўленне народнай гаспадаркі стрымлівалася і вострым недахопам рабочых масавых прафесій, спецыялістаў. Да мірнай працы вярталіся ўдзельнікі падполля, партызанскага руху, якія па стане здароўя або па ўзросце не былі мабілізаваны на фронт, прыйшоўшыя з вайны землякі. Побач з імі пляччо ў плячо працавалі моладзь ва ўзросце ад 13 да 18 гадоў, жанчыны і старыя.

Каб вырашыць праблему кадраў, у раёне працавалі сямідзённыя курсы перападрыхтоўкі працаўнікоў палёў і фермаў. У 1944 г. такія курсы закончылі ў Буда-Кашалёўскім раёне 95 брыгадзіраў паляводчых і 23 брыгадзіры агародніцкіх брыгад, 60 загадчыкаў малочна-таварных фермаў (МТФ), 83 загадчыкі птушкафермаў;

ва Уваравіцкім раёне — 72 брыгадзіры-паляводы і 16 агароднікаў, 42 загадчыкі МТФ, 55 загадчыкаў птушкафермаў. У школах фабрычна-заводскага навучання і рамесных установах за 1944 г. было падрыхтавана ў Буда-Кашалёўскім раёне 150 механізатараў, ва Уваравіцкім — 200. Аднак не ўсе гэтыя кадры засталіся працаваць у раёне. Амаль трэць з іх была накіравана на чыгуначны транспарт і ваенныя аб'екты вызваленай ад акупантаў Гомельшчыны, на аднаўленне Данбаса.

Асаблівая ўвага ўдзялялася сельскай гаспадарцы. На час вызвалення ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў Буда-Кашалёўскі і Уваравіцкі раёны былі аднесены да ліку найбольш пацярпеўшых у Гомельскай вобласці. Таму пад'ём аграрнага сектара праходзіў вельмі цяжка і марудна, але дзякуючы намаганням людзей ужо ў першыя месяцы пасля вызвалення былі адноўлены ўсе калгасы і МТС. У Буда-Кашалёўскім раёне ўвайшла ў строй Мядзведзеўская машынна-трактарная станцыя, якая абслугоўвала 22 калгасы плошчай 9316 гектараў зямлі.

Каб максімальна ўключыць у гаспадарчы абарот ворныя землі, ужо ў першым пасля вызвалення 1944 г. неабходна было да пачатку вясенне-палявых работ ачысціць тэрыторыю раёна ад мін, боепрыпасаў, зброі і г.д. Ваенныя сапёры не спраўляліся з аб'ёмам работ па размініраванні, таму ў раёнах былі сфарміраваны атрады Асаавіяхіма, куды ўключалі добраахвотнікаў з рабочых, калгаснікаў, служачых, навучэнцаў. Атрады налічвалі ад 50 да 100 чалавек, якія праходзілі 30-дзённую падрыхтоўку з адрывам ад вытворчасці. У складзе атрадаў меліся інструктары-размінёры. Каманды, узброеныя сапёрнымі прыладамі, прачэсвалі тэрыторыю, збіралі трафейныя і айчынныя міны і боепрыпасы, зброю і іншую вайсковую маёмасць.

Дзяржава ўсяляк садзейнічала адраджэнню сельскай гаспадаркі. З Яраслаўскай, Ульянаўскай, Сталінградскай, Пензенскай, Варонежскай і іншых абласцей былі адпраўлены ў вызваленыя раёны Гомельшчыны жывёла, тэхніка, інвентар, насенне, вопытныя спецыялісты — механізатары, паляводы, арганізатары вытворчасці. 27 ліпеня 1944 г. ва Уваравіцкі раён было дастаўлена з Яраслаўскай вобласці 320 галоў жывёлы (100 цялят і 220 авечак), у Буда-Кашалёўскі — 310 галоў.

18 красавіка 1945 г. з гурту трафейнага жывёльнага статка Уваравіцкі раён атрымаў 320 кароў (для калгасаў 270 і 50 для калгаснікаў), 400 авечак, а Буда-Кашалёўскі — 480 кароў (430 для калгасаў і 50 для калгаснікаў) і 450 авечак. За 1944—1945 гг. раёны атрымалі ад дзяржавы 544 коні, 835 галоў буйной рагатай жывёлы, 785 авечак і г.д.

Значна павялічылася пагалоўе жывёлы на дварах калгаснікаў і аднаасобнікаў. Да сярэдзіны 1946 г. колькасць буйной рагатай жывёлы ў раёне ў параўнанні са студзенем 1944 г. падвоілася, у т.л. кароў павялічылася ў 2,5 раза і склала 7974 галавы, авечак — у 12,4 раза, свіней — амаль у 20 разоў.

У адпаведнасці з рашэннем СНК БССР і ЦК КП(б)Б ад 7 студзеня 1944 г. умацоўвалася матэрыяльна-тэхнічная база МТС. Буда-Кашалёўская МТС атрымала 20 трактароў (у т.л. 2 новыя), 1 грузавы аўтамабіль, 60 жалезных бочак і 2 трактарныя плугі; Рагінская МТС — 28 трактароў (у т.л. 2 новыя), 80 жалезных бочак, 1 грузавы аўтамабіль і 2 трактарныя плугі; Ціхініцкая МТС — 19 трактароў (у т.л. 2 новыя), 70 жалезных бочак і 2 трактарныя плугі; Уваравіцкая МТС — 16 трактароў (у т.л. 2 новыя), 2 аўтамабілі, 60 жалезных бочак і 2 трактарныя плугі.

Тэхніка, што паступіла з Пензенскай, Сталінградскай і іншых абласцей, не заўсёды была ў спраўным стане, не хапала запасных частак, інструменту. І тым не менш гэта была добрая матэрыяльна-тэхнічная дапамога, якая дазволіла паскорыць пад'ём і адраджэнне разрабаваных фашыстамі ў гады акупацыі МТС і калгасаў раёна. На палявых работах акрамя коней таксама шырока выкарыстоўвалася буйная рагатая жывёла.

Пасля вайны вельмі нізкай заставалася ўраджайнасць сельскагаспадарчых культур. На тэрыторыі сённяшняга Буда-Кашалёўскага раёна было атрымана з кожнага гектара па 3,2 ц збожжа, 17 ц бульбы. Толькі ў 21 калгасе на працадзень было выдадзена ад 0,2 да 1,0 кг збожжа.

Заставалася жорсткай падатковая сістэма, калі калгаснік мусіў аддаваць дзяржаве падатак з кожнага дрэва саду, кожнай галавы жывёлы і г.д. Вельмі нізкімі былі нарыхтоўчыя цэны на прадукцыю сельскай гаспадаркі, што не садзейнічала росту вытворчасці ў калгасах і асабістых гаспадарках.

Дзяржава рабіла канкрэтныя захады на першачарговае адраджэнне вытворчасці, але сродкаў на сацыяльна-культурнае развіццё не хапала. Таму ўмовы працы і быту насельніцтва, у т.л. сем'яў франтавікоў, удзельнікаў партызанскага руху і падполля, калек і інвалідаў, якія вярталіся з вайны, яшчэ доўга заставаліся вельмі цяжкімі. І тым не менш сумленная праца калгаснікаў забяспечвала раёну магчымасць выконваць планы дзяржпаставак і заказы фронту.

Буда-Кашалёўскі раён з ураджаю 1943 г. прадаў дзяржаве 966 т бульбы, здаў у фонд Чырвонай арміі 2003 т, Уваравіцкі — адпаведна 970 і 2011 т. Буда-Кашалёўскі раён адправіў у фонд Чырвонай арміі 36 481 пуд зерня, Уваравіцкі — 17 677 пудоў.

Адразу пасля вайны вельмі дрэнна была наладжана ветэрынарная служба, не хапала спецыялістаў, сродкаў для набыцця лекаў, у многіх калгасах панавала безгаспадарчасць. Толькі за 9 месяцаў 1945 г. ва Уваравіцкім раёне на фермах пала 866 коней. У калгасах «Прасвет», «Вольная праца», імя Будзённага падзеж коней склаў каля паловы.

Значная ўвага ўдзялялася развіццю мясцовай прамысловасці. Фашысты разбурылі вытворчыя магутнасці і вытворчыя плошчы прадпрыемстваў, разрабавалі абсталяванне. Адраджэнне большасці з іх давялося пачынаць практычна з нуля. І тым не менш да канца 1945 г. былі адноўлены ўсе даваенныя прадпрыемствы: Рагінскі спіртзавод, Наспенскі цагельны завод «Чырвоная зорка», абуткова-шавецкія арцелі «Новае жыццё», імя Сталіна, арцель «16 гадоў Кастрычніка», смалакурная арцель імя Калініна, лесазавод. Без збояў працавалі чыгуначныя станцыі Уза, Буда-Кашалёўская.

Аднаўлялася работа школ. Ужо ў студзені 1944 г. у раёне працавалі 53 школы. Амаль усе яны размяшчаліся ў прыстасаваных будынках, але дрэнна забяспечваліся палівам, займацца даводзілася ў халодных памяшканнях. У большасці школ замест партаў былі ўстаноўлены самаробныя сталы і лаўкі. Не хапала самага неабходнага: падручнікаў, наглядных дапаможнікаў, школьнага інвентару. У большасці школ заняткі вяліся ў дзве змены. Вучні дабіраліся да школ пешшу за пяць — сем і дзесяць кіламетраў. І хоць даваенная колькасць школ у раёне была адноўлена, але не хапала настаўнікаў. У некаторых школах нават настаўнічалі выпускнікі васьмігадовых школ. Мясцовыя ўлады рабілі ўсё, каб палепшыць жыллёва-бытавыя ўмовы і матэрыяльнае становішча настаўнікаў. Прадугледжвалася бясплатнае забеспячэнне настаўнікаў кватэрамі і палівам, надзяленне іх прысядзібнымі ўчасткамі ў 0,15 га, выдзяленне крэдытаў на індывідуальнае будаўніцтва, куплю жывёлы.

Асаблівая ўвага ўдзялялася дзецям-сіротам, бацькі якіх загінулі ў гады вайны. У Буда-Кашалёве працаваў дзіцячы дом-інтэрнат. Дзеці-сіроты забяспечваліся бясплатным харчаваннем у школе, адзеннем і абуткам.

Аднаўляліся і дашкольныя дзіцячыя ўстановы. У калгасах і саўгасах адкрываліся сезонныя дзіцячыя яслі.

Складанай праблемай стала адраджэнне медыцынскіх устаноў. Не хапала ўрачоў і сярэдняга медыцынскага персаналу. Між тым цяжкія ўмовы жыцця, разбурэнне і голад адбіліся на здароўі людзей. Акупанты пакінулі пасля адступлення ачагі эпідэмій тыфу, каросты, сухот. У раёне былі адзначаны масавыя кішэчныя захворванні. Спатрэбілася больш за сем гадоў, каб намаганнямі медыкаў прывесці да нормы эпідэміялагічную сітуацыю ў раёне. Адкрыліся раённая бальніца, некалькі ўрачэбных участкаў, фельчарска-акушэрскіх пунктаў, амбулаторыя і аптэка.

Пачалі функцыянаваць новая бібліятэка, клубы, хаты-чытальні. Актывізавалі сваю работу калектывы мастацкай самадзейнасці.

У.Я.Райскі, Т.А.Нікіціна.

Дакументы сведчаць

СА СПРАВАЗДАЧЫ САКРАТАРА БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙКОМА КП(б)Б ЗАЙЦАВА АБ АДРАДЖЭННІ НАРОДНАЙ ГАСПАДАРКІ РАЁНА

24 мая 1944 г.

…Буда-Кошелевский район полностью освобожден от немецко-фашистских захватчиков 5 декабря 1943 года. Райцентр — 23 ноября 1943 г.

Райком и райисполком прибыли в район 29 ноября 1943 г. и развернули работу по организационному и хозяйственному восстановлению района.

...По экономически-хозяйственным данным Буда-Кошелевский район имеет следующие показатели.

Промышленность района.

В районе имелись — винный завод «Рогинь», лесозавод в м. Буда-Кошелево, бондарно-кузнечная артель в м. Буда-Кошелево.

В настоящее время имеется:

а) Рогинский винзавод, здание которого сохранилось. Значительная часть оборудования вывезена немцами и растаскана, часть основного оборудования эвакуирована в 1941 г. К началу сентября текущего года завод будет восстановлен.

б) Лесопильный завод полностью восстановлен.

в) Бондарно-кузнечная артель — постройки на 75% уничтожены, восстановлен и работает бондарный цех, восстанавливается кузница.

Организована портняжная артель. При раенной бане, которая восстанавливается, работает маслобойня.

Сеть лечебно-медицинских учреждений.

До войны имелись: одна районная больница в Кошелеве, родильный дом в райцентре, амбулатория и аптека, врачебная амбулатория и фельдшерско-акушерские пункты на периферии.

Восстановлены и работают все медицинские учреждения. В связи с массовыми заболеваниями сыпным тифом организованы 5 изоляторов. Недостает медицинских работников, работают всего 3 врача.

По сельскому хозяйству.

До войны в Буда-Кошелевском районе было 2 МТС (Буда-Кошелевская и Рогинская). Фашисты разрушили их. Обе МТС восстановлены, но работают неудовлетворительно — нет техники.

Немецкие фашисты разорили 144 населенных пункта. Полностью уничтожили 5, частично — 42. Сожгли 1336 домов из 7736, которые были в районе до войны.

До войны в районе проживало 37 419 человек. Сейчас 32 360 человек. Фашисты расстреляли и сожгли более 1014 человек, угнали в рабство 695 человек. В районе сейчас трудоспособных 12 200, в том числе мужчин — 3400, женщин — 8800.

Построены 485 жилых домов для живущих в землянках (в т.ч. 3 дома построены солдатами Красной Армии). Уже восстановлены все 78 колхозов, уточнены их межевые границы. Созданы полеводческие бригады.

До войны в районе было общественных построек 105, все уничтожены; конюшен 144, все уничтожены; амбаров 87, уцелели 25; кузниц 78, уцелели 11; свинарников 70, все уничтожены; овчарен 72, все уничтожены.

До войны в районе было общественного крупного рогатого скота 7046 голов, из которых было эвакуировано 6152; свиней было 2700, из которых в 1941 году было передано Красной Армии 1500; остальные уничтожены немцами. Овец было 6430, в 1941 г. передано Красной Армии 350.

После освобождения от оккупантов в районе уже созданы: 1 ферма крупного рогатого скота в 12 голов, одна свиноферма в 15 голов, законтрактовано телят у колхозников и единоличников 800 голов. Создано 4 пчелопасеки (53 пчелосемей), 3 птицефермы. Имеется 1833 лошади, которые сведены в конюшни по бригадам в колхозах.

В личном пользовании в районе у колхозников, рабочих, единоличников, служащих всего 3729 голов крупного рогатого скота, 69 овец, 114 голов свиней.

Построены два пруда для разведения рыбы, общей площадью 20 га. Пруды готовы для запуска мальков.

По состоянию на 31.5.1944 г. посеяно 9432 га из 13 350 га по плану, в том числе ранних зерновых 6150, льна 927, картофеля 2175 га из 3500 га по плану.

Секретарь Буда-Кошелевского РК КП(б)Б
(Зайцев)

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 253. Воп. 1. Спр. 15. Л. 13—14.

З ДАНЫХ АБ НАЯЎНАСЦІ ПАГАЛОЎЯ ЖЫВЁЛЫ ПА СТАНЕ НА 10 СТУДЗЕНЯ 1944 г.

Буда-Кошелевский р-н: лошадей, в т.ч. рабочих — 1257, крупный рогатый скот — 2927 голов, в т.ч. коров — 2471; свиней — 43, в т.ч. свиноматок — нет; овец — 59, в т.ч. овцематок — 59, жеребцов — 18, предстоит закупить — 22; быков — 2, закупить 40; хряков — нет, закупить 15, баранов — нет, закупить 10.

Уваровичский р-н: лошадей 3277, в т. ч. рабочих — 2480; крупного рогатого скота — 4707, в т.ч. коров — 3961; свиней — 369, в т.ч. свиноматок — 50; овец — 344, в т.ч. овцематок — 191; жеребцов — 23; быков — 10, закупить 40; хряков — 7, закупить 15; баранов — 10, закупить 15.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 144. Воп. 1. Спр. 12. Л. 31.

КАЛГАСЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЁНА, ЯКІМ БЫЛІ ДАДЗЕНЫ ЛЬГОТЫ НА ПАСТАЎКУ БУЛЬБЫ ВОСЕННЮ 1944 г.

Наименов. к-за	Сельсавет	План в ценах	% льгот	Освоб. в ценах	Подл. сдаче	Основание для льгот:
им. Сталина	Кошелевский	194—40	100	194—40	—	деревни сожжены
«Пролетарий»	—//—	130—15	50	65—80	65—70	—//—
«Селянин»	Забабский	240—16	50	120—08	120—08	—//—
«Селькор»	—//—	410—94	100	410—94	—//—	угнано населения
«Сцяг Саветаў»	—//—	247—32	75	185—49	61—83	—//—
«Вызваленне»	Рогинский	279—19	50	139—59	139—59	—//—
«Власть Советов»	—//—	648	50	324	324	—//—
«Чырвоны Сцяг»	—//—	307—80	100	307—80	—//—	—//—
им.Красина	Губицкий	392	50	196	196	—//—
«Шлях да сац.»	Забабский	154	50	77	77	—//—
им. Сталина	Потаповский	448—72	50	224—36	224—36	—//—
«Путь Ленина»	Потаповский	267—30	50	133—65	133—65	—//—
им. Кагановича	Забабский	17—50	100	17—50	—//—	—//—
«Чырвоны Днепр»	Губицкий	35—00	100	35—00	—//—	—//—
«Интернационал»	Губицкий	169—56	50	84—78	84—78	—//—
		3942—01		2515—67	1426—37	

Уполнаркомзаг СССР
Буда-Кошелевского района (Тимошенко)

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 253. Воп. 1. Спр. 3. Л. 11.

З ПРАТАКОЛА ПАСЯДЖЭННЯ БЮРО ГОМЕЛЬСКАГА АБКОМА КП(б)Б

11 красавіка 1945 г.

п. 41. Об организации Медведской МТС в Буда-Кошелевском районе.

В соответствии с Постановлением СНК БССР и ЦК КП(б)Б от 16 января 1945 г. № 258/12 «О размещении МТС в Белорусской ССР» исполком и бюро постановляют:

1. Утвердить решение Буда-Кошелевского райисполкома от 14 февраля 1945 г. об организаци в Буда-Кошелевском районе 3-й МТС под названием Медведской с усадебным центром МТС в д. Медведево Потаповского сельсовета и зоной обслуживания 22 колхоза с площадью пахотной земли 9316 га.

2. Утвердить решение общего собрания членов колхоза им. Максима Горького об отпуске из общественных земель колхоза 10 га под усадьбу МТС.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобласці. Ф. 144. Воп. 1. Спр. 35. Л. 58.

Падрыхтаваў У.Я.Райскі.

Дапамагалі мясцовыя жыхары

Адступаючы пад ударамі Чырвонай арміі, гітлераўцы пакінулі тэрыторыі Уваравіцкага і Буда-Кашалёўскага раёнаў моцна замініраванымі і засмечанымі выбухованебяспечнай тэхнікай.

Дзяржаўны камітэт абароны СССР у лютым 1944 г. усклаў на арганізацыі Асаавіяхіма правядзенне ў вызваленых раёнах суцэльнага размініравання і збору трафеяў. Уваравіцкі і Буда-Кашалёўскі райсаветы Асаавіяхіма пад кіраўніцтвам малодшага лейтэнанта Ц.Д.Пензева і Т.У.Стагначова таксама прыступілі да выканання гэтай пастановы. Для падрыхтоўкі сапёраў арганізавалі курсы, на якіх у перыяд з 2 па 12 красавіка 1944 г. было падрыхтавана 149 байцоў-мінёраў і 10 інструктараў.

Стварылі каманду і сумесна з 123-м ваенна-будаўнічым атрадам узяліся за выкананне баявой задачы.

Акрамя гэтага, для дапаможных работ — копкі ям, пераноскі і перавозкі трафеяў — прыцягвалася мясцовае насельніцтва.

Да канца жніўня 1945 г. ворная зямля, лугі, лясы, хмызнякі, балоты, агароды і сады, паша, рэкі і азёры, дарогі і вуліцы былі праверены камандамі мінёраў. Знойдзеныя снарады, міны, авіябомбы, боепрыпасы і іншая ваенная маёмасць на плошчы 10 490 га была абясшкоджана, сабрана і здадзена на зборныя пункты райваенкаматаў. Акрамя таго, былі знойдзены цяжкавагавая, заклінаваная гармата, якая размяшчалася ў Чабатовіцкім сельсавеце каля хутара Прасвет, і сем разбітых танкаў «Т-34», якія знаходзіліся на станцыі Буда-Кашалёўская і ў вёсках Губічы, Царкоўе, Наспа і Аляксандраўка.

У Буда-Кашалёўскім райсавеце Асаавіяхіма інструктар па размініраванні В.І.Карчэўскі асабіста сам знайшоў і знішчыў 600 адзінак выбуханебяспечных рэчаў.

Малодшы інструктар па размініраванні Уваравіцкага райсавета Асаавіяхіма Яўмененка знішчыў 178 выбухованебяспечных адзінак і зняў 110 мін.

Праявілі сябе вытрыманымі, стойкімі і бясстрашнымі байцы-мінёры: М.Ф.Ратнікаў, А.А.Максіменка, Я.П.Максіменка, Д.А.Аўраменка, М.К.Кабаеў, І.Е.Кучараў, В.Е.Краўцоў, Я.Б.Бабічаў, І.А.Лаўрэнаў, М.І.Свірыдзенка, І.І.Ткачоў, С.П.Атрошчанка, Тусікаў.

Работа па размініраванні вялася паводле інструкцый. Каманды аснашчаліся адпаведным інвентаром, медыкаментамі, харчаваннем. Хуткае размініраванне тэрыторыі дазволіла ўжо у 1944—1945 гг. засеяць тысячы гектараў ворных зямель.

Т.А.Бяланава.

Родныя вы нашы.
У смутку вялікім схіліўшы галовы,
стаім перад вамі.
Вы не скарыліся лютым забойцам
у чорныя дні фашысцкай навалы.
Вы смерць прынялі,
ды полымя сэрцаў вашай любові
да нашай Радзімы
навек незгасальна.
Памяць пра вас у нас назаўсёды,
як неўміручая наша зямля
і як вечнае яркае сонца над ёю!

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак у гады Вялікай Айчыннай вайны (1941—1945)

АКЦЯБРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АКЦЯБР

ГАНЧАРОЎ Іван Зосімавіч, н. у 1919, гв. рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГІЗУНОЎ Тарас Ігнатавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГІЗУНОЎ Якаў Харытонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГОЛУБЕЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 19.8.1944, пахаваны ў в. Стары Мінск-Мазавецкага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГОЛУБЕЎ Кандрат Давыдавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ГОЛУБЕЎ Канстанцін Архіпавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 17.1.1945, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ГОЛУБЕЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1921, сярж., загінуў 24.6.1941, пахаваны ў м. Жульнеў Львоўскай вобл.

ГОЛУБЕЎ Мікалай Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ГОЛУБЕЎ Сяргей Ісакавіч, рад., загінуў 8.2.1944.

ГОЛУБЕЎ Уладзімір, рад., прапаў без вестак.

ГОЛУБЕЎ Якаў Фядосавіч, рад., прапаў без вестак.

ГОЛУБЕЎ Яўген Кірылавіч, н. у 1925, лейт., загінуў.

ДЗЯМ'ЯНЕНКА Фядос Паўлавіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў г. Бранск.

ДЗЯТЛАЎ Адам Мартынавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЯТЛАЎ Іван Кірэевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯТЛАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ДЗЯТЛАЎ Лявон Лукіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЯТЛАЎ Мікалай Лукіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 14.7.1941.

ДЗЯТЛАЎ Нестар Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯТЛАЎ Рыгор Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯТЛАЎ Сямён Мікалаевіч, н. у 1917, сярж., загінуў 13.2.1944, пахаваны ў в. Старае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЯТЛАЎ Уладзімір Карпавіч, рад., загінуў 16.7.1944, пахаваны ў в. Шылавічы Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл.

ЗАХАРЧАНКА Аляксандр Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРЧАНКА Васіль Ягоравіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў 27.4.1942 пад Сталінградам.

ЗАХАРЧАНКА Міна Макаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЗАХАРЧАНКА Піліп Мінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗАХАРЧАНКА Савелій Максімавіч, н. у 1911, рад., загінуў 26. 6.1944, пахаваны ў в. Заазер'е Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАХАРЧАНКА Ягор Сямёнавіч, рад., загінуў 31.1.1945, пахаваны ў г. Познань, Польшча.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Тарасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Радзівон Сямёнавіч, рад., загінуў 26.12.1943.

КАВАЛЁЎ Фёдар Раманавіч, рад., памёр ад ран 26.7.1942, пахаваны ў с. Старое Жываціннае Варонежскай вобл.

КАЖУХОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1915, старш., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЖУХОЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1923, рад., загінуў 11.6.1942, пахаваны ў с. Аркадзеўка Шаўчэнкаўскага р-на Харкаўскай вобл.

КАЖУХОЎ Фёдар Ерамеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРНЕЕЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛЯЛЮХАЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 1.6.1945 у г. Эльбінг, Усх. Прусія.

ЛЯЛЮХАЎ Сяргей Кірылавіч, н. у 1928, рад., загінуў, пахаваны ў г. Саратаў.

РАВЯНКОЎ Апанас Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

САЗОНАЎ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЗОНАЎ Аўрам Сяргеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

СІЛКОЎ Гаўрыла Ягоравіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 2.1.1944.

СТАЛЯРОЎ Адам Калістратавіч, рад., загінуў 8.11.1944.

СТАЛЯРОЎ Андрэй Васільевіч, ст. лейт., згарэў у танку.

СТАЛЯРОЎ Парфен Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

СТАЛЯРОЎ Пётр Канстанцінавіч, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАЛЯРОЎ Яўхім Калістратавіч, н. у 1916, кап., прапаў без вестак у жніўні 1941.

СЫЧОЎ Васіль Кірылавіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак 1.4.1942.

СЫЧОЎ Пётр Раманавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЧАЧАНКОЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ПАСЁЛАК БАЯВЫ

БЫКОЎСКІ Андрэй Лук'янавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.4.1945, г. Бернау, Германія.

ДЗЕГЦЯРОЎ Мікалай Мінавіч, н. у 1920, рад., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў в. Тан-Леватынске Бродскага р-на Львоўскай вобл.

КАРШАКОЎ Васіль Сяргеевіч, рад., памёр ад ран 17.2.1945.

МАРЧАНКА Сазон Марцінавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Аляксандр Герасімавіч, н. у 1919, рад., загінуў 2.2.1943, пахаваны ў с. Калпакава Альхавацкага р-на Харкаўскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

СЕРДЗЮКОЎ Анатоль Сяргеевіч, рад., памёр ад ран 20.11.1941, пахаваны ў в. Азяркі Усевалажскага р-на Ленінградскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Васіль Герасімавіч, рад., прапаў без вестак 26.8.1942.

СЕРДЗЮКОЎ Кузьма Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРДЗЮКОЎ Трафім Лукіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРДЗЮКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1896, яфр., прапаў без вестак 5.6.1944.

СЕРДЗЮКОЎ Якаў Мікалаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЫСОЕЎ Дзмітрый Антонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАСЁЛАК ВОЛКАЎ

ЗЕЛЯЦОЎ Фёдар, н. у 1903, рад., загінуў у палоне 28.11.1941 у 318-м лагеры, Ламсдорф, Германія.

СТАЛЯРОЎ Фама Дзмітрыевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫГАНКОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1907, мал. лейт., прапаў без вестак 22.9.1941.

ЦЫГАНКОЎ Рыгор Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫГАНКОЎ Якаў Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЭМЕТАЎ Іван Мартынавіч, н. у 1923, рад., загінуў 28.9.1942, пахаваны ў в. Казлова Ленінградскай вобл.

ПАСЁЛАК ГАРАДЗЕЦ

ВЕТКАЎ Аляксей Мартынавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЕТКАЎ Мартын Еўдакімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЕЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Чарамха Брэсцкай вобл.

ГАЕЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГРУДЗІНАЎ Фама Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

ПАСЁЛАК ГЕРОЙ

ІСАЧАНКА Уладзімір Іванавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Манакова Цвярской вобл.

КАВАЛЕНКА Лявон Сцяпанавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎСКІ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУЧАРАЎ Іван Пятровіч, н. у 1925, сярж., загінуў 17.4.1945 у м. Фрэйдзесдорф, Германія.

НІКІЦІН Цімафей Рыгоравіч, н. у 1911, рад., загінуў 19.2.1945 на ст. Цыцмінсдорф, Усх. Прусія.

СЕРДЗЮКОЎ Кірыла Антонавіч, н. у 1896, рад., загінуў 29.8.1942, пахаваны ў в. Зарацці Мцэнскага р-на Арлоўскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Рыгор Дзям'янавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 27.7.1944, пахаваны ў в. Куцыняс Лудзенскага р-на, Латвія.

СЕРДЗЮКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 20.8.1944, пахаваны ў в. Сакалы Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЦЫМБАЛАЎ Іван Прохаравіч, рад., памёр 5.1.1945.

ЯЖОЎ Павел Акімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 2.3.1944.

ЯЖОЎ Фама Акімавіч, н. у 1913, рад., загінуў 19.10.1943, пахаваны ў с. Шахаўцы Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ПАСЁЛАК ЗАЦІШША

АТРОХАЎ Дзмітрый Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

АФАНАСЕНКА Сямён Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕРМАКОЎ Васіль Дзянісавіч, рад., загінуў 17.2.1945 у г. Кюстрын, Германія.

КАЛАЧОЎ Мікалай Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛАЧОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак 1.9.1944.

МАЙСЕЕЎ Мікалай Ягоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЕЎ Фёдар Ягоравіч, н. у 1907, ст. сярж., загінуў 27.1.1942, пахаваны ў с. Старонка Бяляеўскага р-на Тульскай вобл.

ПРЭЖАНЬ Мікалай Мацвеевіч, н. у 1923, лейт., загінуў 17.4.1943, пахаваны ў в. Сяргейкіна Сафонаўскага р-на Смаленскай вобл.

РЭЕНТАЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1910, сярж., загінуў 22.8.1944 у Замброўскім р-не Беластоцкай вобл.

СЯМЁНАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЦЫГАНКОЎ Фёдар Андрэевіч, рад., прапаў без вестак 23.3.1945.

ШЭМЕТАЎ Міхаіл Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЮРКОЎ Іван Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРКОЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.8.1944 у с. Гжымка Замброўскага р-на Беластоцкай вобл.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ АКЦЯБР

БАНКАРАЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1913, гв. лейт., загінуў 31.3.1945.

ДРАБЫШЭЎСКІ Аляксандр Аляксандравіч, рад., загінуў 1.3.1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Раман Мацвеевіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак 6.7.1942 у с. Белазер'е Варонежскай вобл.

КАНАВАЛАЎ Уладзімір Захаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ПРАКОПЕНКА Ігнат Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

САРОКІН Апанас Гардзеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

САЧЫЎКІН Уладзімір Адамавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЁСКА ЛІПА

БЯЛЯЕЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ВАСІЛЬЦОЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШАНКОЎ Васіль Апанасавіч, рад., загінуў 13.2.1944.

ВІШАНКОЎ Даніла Якаўлевіч, н. у 1897, рад., загінуў 9.1.1944, пахаваны ў в. Буракі Янушпольскага р-на Жытомірскай вобл.

ВІШАНКОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВІШАНКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942.

ВІШАНКОЎ Леанід Ісакавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІШАНКОЎ Максім Васільевіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 6.3.1945 у г. Мараўмене, Усх. Прусія.

ВІШАНКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1919, мал. палітрук, прапаў без вестак 3.9.1942.

ВІШАНКОЎ Мікалай Ісакавіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІШАНКОЎ Міхей Марцінавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШАНКОЎ Сцяпан Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ВІШАНКОЎ Сяргей Лаўрэнцьевіч, рад., загінуў у жніўні 1941.

ВОЛКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, н. у 1924, рад., загінуў 31.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Аляксандр Фёдаравіч, рад., памёр 26.2.1945.

ГАНЧАРОЎ Марцін Міхайлавіч, н. у 1906, кап., прапаў без вестак.

ГАНЧАРОЎ Фёдар Аляксандравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГНЕТАЎ Дзмітрый Савельевіч, н. у 1923, рад., загінуў у лютым 1944.

ГУНЬКОЎ Кузьма Якаўлевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ДЗЕБЯНКОЎ Апанас Ісакавіч, н. у 1910, рад., загінуў у лютым 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЯТЛАЎ Рыгор Карпавіч, н. у 1888, рад., загінуў у лютым 1944.

ДОБРЫШ Іларыён Рыгоравіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 2.5.1945, пахаваны ў в. Вільдшуц, Сілезія, Германія.

ДОСАЎ Леанід Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДОСАЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1919, гв. ст. сярж., загінуў 2.3.1945, пахаваны ў Ліепайскім р-не, Латвія.

ЕЖАНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., загінуў у лютым 1944.

ЕЖАНКОЎ Максім Сцяпанавіч, н. у 1908, мал. лейт., загінуў, пахаваны ў с. Новая Пятроўка Белазерскага р-на Запарожскай вобл.

ЕЖАНКОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 12.11.1942, пахаваны ў г. Тула.

ЕЖАНКОЎ Сідар Ульянавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак 20.7.1944.

ЕЖАНКОЎ Харытон Ульянавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕРМАКОЎ Васіль Нічыпаравіч, рад., загінуў 29.1.1945.

ЕРМАКОЎ Кірыла Ягоравіч, н. у 1905, рад., памёр у палоне 25.2.1943.

ЖУКАЎ Аляксандр Майсеевіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 22.7.1943, пахаваны на х. Нагольчык Дзмітрыеўскага р-на Валгаградскай вобл.

ЖУКАЎ Анатоль Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Аўрам Майсеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖУКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 25.2.1944 на ст. Крыўск Журавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ЗЫЧКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Якаў Аксёнавіч, н. у 1918, рад., загінуў 1.4.1944, пахаваны ў в. Красніца Быхаўскага р-на Магілеўскай вобл.

КАЛАЧОЎ Усцін Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Мікіта Яўменавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1917, палітрук, прапаў без вестак у лютым 1944.

КНЫПІКАЎ Міхаіл Міронавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КОНЧЫЦ Андрэй Фёдаравіч, рад., памёр ад ран 18.11.1941, пахаваны ў г. Серпухаў Маскоўскай вобл.

КОНЧЫЦ Рыгор Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЕЎ Восіп Мікалаевіч, рад., загінуў 3.3.1944.

КРАЙНІКАЎ Максім Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЙНІКАЎ Якаў Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЧАНКА Сямён Ісакавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРЫВАШЭНКА Апанас Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КРЫВАШЭНКА Макар Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУМАШОЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 2.9.1944, пахаваны ў в. Сцемка Вышкаўскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

КУМАШОЎ Іван Фядосавіч, рад., прапаў без вестак.

КУМАШОЎ Канстанцін Тарасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУМАШОЎ Мартын Тарасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУМАШОЎ Навум Антонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУМАШОЎ Уладзімір Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАБАНАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЛАБАНАЎ Емяльян Нічыпаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАБАНАЎ Цімафей Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛІХАШАПКА Павел Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

МАЛІНОЎСКІ Парфен Патапавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛІНОЎСКІ Пётр Раманавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛКОЎ Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРТЫНАЎ Уладзімір Анісімавіч, н. у 1926, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

МАЦВЕЕНКА Ігнат Сцяпанавіч, н у 1906, рад., памёр ад ран 27.2.1945, пахаваны ў в. Ліхтэнаў Эльблангскага ваяв., Польшча.

МАЦВЕЕНКА Кірыла Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 24.1.1944.

МЕЛЬНІКАЎ Ісак Платонавіч, рад., памёр у палоне 17.6.1942.

РЭЕНТАЎ Іван Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

РЭЙЗІН Хаім Львовіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕМЯНЦОЎ Іван Прохаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Адам Архіпавіч, рад., загінуў 4.3.1944, пахаваны ў в. Мачары Шумскага р-на Цярнопальскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Кірыла Рыгоравіч, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Фёдар Паўлавіч, рад., загінуў 24.2.1944.

СІЛЬЧАНКА Іван Мікалаевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 28.2.1945.

СТАНІСЛАВЕНКА Фядос Ермалаевіч, рад., прапаў без вестак.

СУКАЎ Аляксандр Міронавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СУКАЎ Міхаіл Міронавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУКАЎ Рыгор Міронавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦУРГАНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЫГАНКОЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1919, рад., загінуў 1.2.1944, пахаваны ў в. Сеціцьчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Павел Якаўлевіч, н у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫГАНКОЎ Фядос Якаўлевіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЧАВУСАЎ Ульян Яўменавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШЭМЕТАЎ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЭМЕТАЎ Дзмітрый Мартынавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЭМЕТАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 27.4.1944.

ЮРКОЎ Адам Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЮРКОЎ Аўрам Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 28.9.1942.

ЮРКОЎ Дзмітрый Данілавіч, н. у 1917, ст. лейт., загінуў 16.1.1945.

ЮРКОЎ Павел Маркавіч, рад., прапаў без вестак.

ЮРКОЎ Сцяпан Маркавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 24.3.1944.

ЮРКОЎ Фядос Данілавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран 28.6.1944, пахаваны ў в. Малыя Бортнікі Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

ЮРКОЎ Цімафей Марцінавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЮРКОЎ Цімафей Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА ЛУГІНІЧЫ

ГНЕТАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ДАВЫДОВІЧ Мікалай Рыгоравіч, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

ДЗЕГЦЯРОВА Ганна Аляксееўна, н. у 1920, ст. сярж., прапала без вестак у студзені 1945.

ДЗЕГЦЯРОЎ Аляксей Карнеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Арцём Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Васіль Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕГЦЯРОЎ Герасім Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Іван Кандратавіч, н. у 1907, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕГЦЯРОЎ Іван Карнеевіч, н. у 1894, рад., загінуў 18.2.1945 у м. Грунвальд, Усх. Прусія.

ДЗЕГЦЯРОЎ Іван Пракопавіч, н. у 1925, рад., загінуў 28.3.1944, пахаваны ў в. Малыя Канопліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕГЦЯРОЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1926, рад., загінуў 27.4.1945.

ДЗЕГЦЯРОЎ Ісак Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Карп Міхайлавіч, рад., памёр у палоне 14.4.1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Мікіта Сямёнавіч, н. у 1901, сярж., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕГЦЯРОЎ Павел Ігнатавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Чыжы Бранскай вобл.

ДЗЕГЦЯРОЎ Раман Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕГЦЯРОЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Савелій Нічыпаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕГЦЯРОЎ Сямён Паўлавіч, рад., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў в. Навасёлкі.

ДЗЕГЦЯРОЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ДЗЕГЦЯРОЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЯРЖАЎСКІ Барыс Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЕРМАКОЎ Даніла Ягоравіч, гв. ст. сярж., загінуў у красавіку 1944.

ЛУК'ЯНЕНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛУК'ЯНЕНКА Васіль Іванавіч, н. у 1922, мал. лейт., памёр ад ран, пахаваны на ст. Нова-Вялічкаўская Краснадарскага краю.

ЛУК'ЯНЕНКА Сяргей Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЕНКА Аркадзь Раманавіч, н. у 1919, ст. сярж., прапаў без вестак у лютым 1945.

СЕРДЗЮКОЎ Аксён Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Аляксей Герасімавіч, н. у 1919, мал. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў 9.3.1944, пахаваны ў п. Ольгіча Крамянецкага р-на Цярнопальскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Герасім Дзям'янавіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРДЗЮКОЎ Захар Сцяпанавіч, н. у 1916, рад., памёр у палоне 1.4.1943.

СЕРДЗЮКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў в. Свержань Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Ілья Данілавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Максім Сазонавіч, н. у 1911, мал. лейт., загінуў у верасні 1942.

СЕРДЗЮКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1917, рад., загінуў 17.4.1945 у с. Геншмар, раён Кюстрын, Германія.

СЕРДЗЮКОЎ Мітрафан Сазонавіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРДЗЮКОЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Ніфан Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Сцяпан Максімавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1908, кап., загінуў 10.3.1944, пахаваны ў в. Лагачына Цвярской вобл.

СЕРДЗЮКОЎ Сямён Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЕРДЗЮКОЎ Цімафей Дзям'янавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЕРДЗЮКОЎ Якаў Кузьміч, рад., прапаў без вестак.

СІЛКОЎ Мікалай Ягоравіч, рад., прапаў без вестак 17.3.1943.

СІЛКОЎ Пётр Ягоравіч, прапаў без вестак.

СІЛКОЎ Пётр Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ХАЛЯЗНІКАЎ Каліна Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ШАЎЧЭНКА Ігнат Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПАСЁЛАК ЛУК'ЯНАЎ

КАЗЛОЎСКІ Сямён Цімафеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРЧЭЎСКІ Сяргей Адамавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВЁСКА НОВАЯ ЛІПА

ДЗЯТЛАЎ Васіль Раманавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ЕРМАКОЎ Андрэй Сцяпанавіч, рад., памёр ад ран 17.5.1945 у г. Ладземен, Усх. Прусія.

ЕРМАКОЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІГНАЦЕНКА Іван Свірыдавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАНАВАЛАЎ Апанас Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАНАВАЛАЎ Міхаіл Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак 23.1.1945.

КАНАВАЛАЎ Павел Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

МАЦВЕЕНКА Лаўрэнцій Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

РЭЕНТАЎ Ульян Трафімавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СТАЛЯРОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫГАНКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 24.7.1944, пахаваны ў в. Сарокіна, Латвія.

ЦЫГАНКОЎ Міхей Паўлавіч, н. у 1902, рад., загінуў 15.2.1945, пахаваны на ст. Лясковіц Паморскага ваяв., Польшча.

ЦЫГАНКОЎ Нічыпар Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРКОЎ Гаўрыла Андрэевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЮРКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРКОЎ Павел Нічыпаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЮРКОЎ Фадзей Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАСЁЛАК ПЕРШАМАЙСК

БЫЧКОЎ Аляксей Раманавіч, н. у 1923, сярж., загінуў у лістападзе 1944.

БЫЧКОЎ Васіль Раманавіч, н. у 1917, ст. сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРПАЎ Васіль Абрамавіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУДЗІНАЎ Навум Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ПЫЦЬКАЎКА

ВАСІЛЬЦОЎ Павел Ісакавіч, н. у 1902, рад., загінуў 28.10.1944, пахаваны ў в. Велька-Паляна, Чэхаславакія.

ГАБЕЕЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 1.3.1944 у в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАБЕЕЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1904, рад., загінуў 27.2.1944, пахаваны ў в. Гута-Раманянская Быхаўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАБЕЕЎ Павел Фаміч, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Верхняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГАБЕЕЎ Палікарп Аксёнавіч, н. у 1907, мал. сярж., памёр ад ран 18.6.1944, пахаваны ў в. Антонаўка Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ГАБЕЕЎ Пётр Фаміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГАБЕЕЎ Харытон Фаміч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАНЧАРОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ГАНЧАРОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1902, маёр, прапаў без вестак 26.9.1942.

ГІЗУНОЎ Трыфан Хрысанавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у маі 1943.

ГОЛУБЕЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1912, рад., загінуў у лютым 1944.

ДАНІЛАЎ Аляксей Спірыдонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДАНІЛАЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1901, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗУЕЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗУЕЎ Дзяніс Міхайлавіч, н. у 1900, рад., загінуў 16.1.1944, пахаваны ў п. Акцябрскі Гомельскай вобл.

ЗУЕЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1902, рад., загінуў 14.4.1945, г. Контрынхэфэн, Усх. Прусія.

ЗУЕЎ Фёдар Раманавіч, н. у 1903, гв. ст. сярж., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Хынча-Гурна, Польшча.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Віктаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 28.2.1945, г. Цынцэн, Усх. Прусія.

КАЖАМЯКІН Даніла Калістратавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЖАМЯКІН Даніла Фядосавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЖАМЯКІН Мікалай Хрыстафоравіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.3.1944.

КАЖУХОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1918, мал. палітрук.

КАРПАЎ Анатоль Восіпавіч, н. у 1913, рад., загінуў 24. 2.1944, пахаваны ў с. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАРПАЎ Канстанцін Фёдаравіч, н. у 1899, рад., загінуў 6. 8.1944, пахаваны ў в. Енькі Беластоцкага ваяв., Польшча.

КРАЎЦОЎ Аляксей Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

КРАЎЦОЎ Веньямін Кірылавіч, н. у 1925, рад., загінуў 2.7.1944, пахаваны ў в. Балога Магілеўскай вобл.

КРАЎЦОЎ Віктар Гаўрылавіч, н. у 1923, рад., загінуў 13.9.1942, пахаваны ў в. Кузьмічы Валгаградскай вобл.

КРАЎЦОЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1926, рад., загінуў 26. 9.1944, пахаваны ў в. Мазазола, Латвія.

КУЗЬМЯНКОЎ Міхаіл Зосімавіч, рад., загінуў у верасні 1943.

КУЗЬМЯНКОЎ Якаў Зосімавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 20.1.1945, пахаваны ў в. Дужэ Гута, Польшча.

МІХАЛЕВІЧ Васіль Андрэевіч, н. у 1900, рад., загінуў 29.3.1945, в. Цігенхоф, Усх. Прусія.

МІХАЛЕВІЧ Ісак Мінавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МІХАЛЕВІЧ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 1.3.1944 у в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РАТНІКАЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1918, гв. маёр, загінуў 27.1.1945, м. Левенхафэн, Усх. Прусія.

РАТНІКАЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1919, яфр., памёр ад ран 8.7.1944 у в. Гута Казлоўшчынскага р-на Баранавіцкай вобл.

РАТНІКАЎ Ягор Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СІЛЬЧАНКА Емяльян Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

ТУРАНКОЎ Андрэй Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧЭПІКАЎ Іван Фядосавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯГОРАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 12.3.1944, пахаваны ў в. Дубрава Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

ВЁСКА СЕЛІШЧА

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Мацвеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАРПАЎ Канстанцін Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПАЎ Ягор Фядосавіч, н. у 1908, рад., загінуў 27.4.1945 у в. Мюкендорф, Германія.

КУМАШОЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Мікалай Васільвіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 26.9.1944, пахаваны ў г. Сядлец, Польшча.

ПАСЁЛАК УЮТНЫ

БЕЛКА Аляксей Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ВІШАНКОЎ Міхаіл Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

РАМАНАЎ Аляксандр Паўлавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.8.1944, пахаваны ў в. Лесняковізна Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЦАЦУРА Апанас Максімавіч, рад., загінуў 20.4.1944.

ЮРКОЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВЁСКА ЧЭРАПАЎКА

МЯЖЭННІКАЎ Васіль Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак пад г. Тула.

МЯЖЭННІКАЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у г. Каўнас.

ТАРАРЭНКА Іван Ягоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТАРАРЭНКА Міхаіл Ягоравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГОРАД БУДА-КАШАЛЁВА

АВЯР'ЯНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АДАШКЕВІЧ Іван Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1943.

АДАШКЕВІЧ Якаў Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Аляксей Захаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Міхаіл Акімавіч, н. у 1912, начальнік харчатрада ЧШ № 1063, загінуў у фашысцкім палоне ў маі 1943.

АЛЬТШУЛЕР Лейба Мордухавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АНОШКА Даніла Мікалаевіч, н. у 1891, рад., загінуў 18.8.1942, пахаваны ў г. Ржэў Цвярской вобл.

АНОШКА Мірон Нічыпаравіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АНТОНАЎ Піліп Міхайлавіч, н. у 1901, рад., загінуў 27.11.1943.

АРЦЁМЕНКА Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1912, сярж., загінуў 5.11.1943, пахаваны ў г. Арэхаў Запарожскай вобл.

АСТРОЎСКІ Ісак Сямёнавіч, н. у 1914, лейт., загінуў 29.8.1944, пахаваны каля г. Радзімін Варшаўскага ваяв., Польшча.

АСТРОЎСКІ Уладзімір Навумавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АФАНАСЕНКА Васіль Іларыёнавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

АФАНАСЕНКА Рыгор Рыгоравіч, ваенны юрыст.

АХРАМОВІЧ Павел Карнеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАБРОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

БАБУШКІН Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БАРАНАЎ Емяльян Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

БАРАНАЎ Рыгор Карпавіч, н. у 1905, мал. лейт., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Сышчыцы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

БАРАНОЎСКІ Казімір Канстанцінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРАШАНКА Мікалай Сямёнавіч, лейт., загінуў 10.12.1943.

БАРЫСАЎ Ягор Міхайлавіч, рад., загінуў 28.1.1942, пахаваны ў в. Турухтан Ленінградскай вобл.

БЕЙЛІН Абрам Самсонавіч, н. у 1917, мал. палітрук, прапаў без вестак у 1941.

БЕЙЛІН Шмерка Георгіевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЕЛАМУТАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

А.С.Арцёменка.

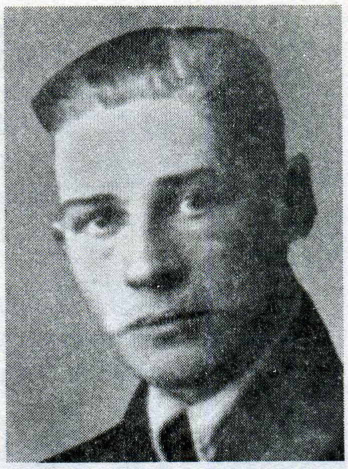

У.Ф.Ганчароў.

БЕЛАМУТАЎ Павел Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 12.6.1944 у фашысцкім палоне.

ВАСІЛЬЦОЎ Міхаіл Тарасавіч, н. у 1918, старш., загінуў 1.10.1943.

ГАЛУБІН Ісай Давыдавіч, сярж., загінуў 6.5.1943, пахаваны ў в. Дробышава Красналіманскага р-на Данецкай вобл.

ГАНЧАРОЎ Уладзімір Феакціставіч, ст. сярж., заінуў 6.3.1943.

ГАРАШЧЭНЯ Леў Цімафеевіч, н. у 1917, старш., прапаў без вестак 8.7.1942.

ГАРЭЛІК Якаў Сямёнавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГЕРЧЫКАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1925, мал. лейт., загінуў 31.1.1945, г. Дэйг Кропс, Германія.

ГЕРШАНОК Міхаіл Абрамавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЛУСКІН Зелік Рувімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГЛУШАКОЎ Марцін Сцяпанавіч, рад., 114 ЗСП, загінуў 27.3.1944, пахаваны ў с. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГЛУШАКОЎ Міхаіл Карнеевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГОЛЬДБЕРГ Барыс Нісанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГОЛЬДЭНБЕРГ Дзмітрый Залкавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГРАБОЎСКІ Аляксандр Канстанцінавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГРЫЦКОЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1917, мал. лейт., загінуў 24.3.1943.

ГУБАНАЎ Міхаіл Карнеевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Зубачава Чэрыкаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГУЦАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГУШЧЫН Барыс Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДАБРАЧОЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДАНІЛЬЧАНКА Андрэй Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у ліпені 1943.
ДАРАШЭНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 22.4.1944, пахаваны ў в. Цясновая Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.
ДАРАШЭНКА Мікалай Сямёнавіч, н. у 1919, лейт., загінуў 10.12.1943, пахаваны ў в. Мітрыдат каля г. Керч.
ДЗЕМІДОВІЧ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ДЗЕРАВЯНКА Аляксандр Аўрамавіч, сярж., загінуў 15.3.1944.
ДЗЕРГАЧОЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1898, яфр., загінуў 8.8.1944, пахаваны ў в. Кавалі Беластоцкага ваяв., Польшча.
ДЗІЧЭНКА Севасцьян Маркавіч, н. у 1911, рад., загінуў 28.8.1944.
ДРОЗД Валянцін Пятровіч, н. у 1906, віцэ-адмірал, загінуў 29.1.1943 пад Ленінградам, у час бамбёжкі аўтамабіль праваліўся пад лёд на шляху з г. Кранштат у в. Лісіны Нос.
ДУШКЕВІЧ Аляксандр Ягоравіч, н. у 1918, ст. лейт., загінуў 7.3.1943.
ЕЛІСЕЕЎ Аляксей Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ЕЛІСЕЕЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1901, рад., памёр 3.5.1945 , пахаваны ў г. Латэберг, Германія.
ЕЎТУХОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ЖАРАНКОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1910, рад., загінуў 1.4.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.
ЖУКАЎ Андрэй Яўменавіч, н. у 1911, мал. сярж., загінуў 13.7.1944, пахаваны ў в. Пінкавічы Брэсцкай вобл.
ЖЫДЗІЛАС Уладзімір Юльевіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у маі 1945.
ЗАЛМАНАЎ Гірш Мордухавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.
ЗУБАРАЎ Рыгор Уладзіміравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.
ЗУНТАЎ Нічыпар Усцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.
ЗУНТАЎ Якаў Усцінавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941.
ЗЫКАЎ Пётр Мікалаевіч, рад., п/п 36517, памёр ад ран 6.3.1944.
ЗЫКАЎ Фёдар Фролавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 3.3.1944, пахаваны ў в. Печышчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Афанасій Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў 19.4.1945, пахаваны ў с. Цепліце, Чэхаславакія.
ЗЯЦІКАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Рагінь Буда-Кашалеўскага р-на Гомельскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Васіль Іларыёнавіч, н. у 1904, палітрук роты, загінуў 25.4.1942, пахаваны ў в. Дурнева Колпнянскага р-на Арлоўскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Дзмітрый Усцінавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак пад Ленінградам у 1942.
ЗЯЦІКАЎ Емяльян Сямёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ЗЯЦІКАЎ Іосіф Маркавіч, н. у 1909, мал. лейт., прапаў без вестак 30.6.1943.
ЗЯЦІКАЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Новая Мільча Гомельскага р-на Гомельскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Пётр Емяльянавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ЗЯЦІКАЎ Пётр Кірылавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.2.1945, с. Дзітэрдорф, Усх. Прусія.
ЗЯЦІКАЎ Пётр Тарасавіч, н. у 1924, гв. сярж., прапаў без вестак 26.2.1944 у в. Капусціна Звенігародскага р-на Кіеўскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Раман Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў 2.12.1943, пахаваны ў п. Марс Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Рыгор Іларыёнавіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Краснае Сяло Ленінградскай вобл.
ЗЯЦІКАЎ Трафім Васільевіч, н. у 1903, рад., загінуў 26.4.1945.
ЗЯЦІКАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1910, рад., загінуў 17.8.1944, пахаваны ў с. Зашкаў Варшаўскага ваяв., Польшча.
ІВАНЧЫКАЎ Апанас Ільіч, рад., п/п 39352, загінуў 17.11.1943.
ІВАНЧЫКАЎ Герасім Тарасавіч, рад., загінуў 28.8.1944.
ІГНАТОВІЧ Сямён Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ІЖЫЦКАЯ Нэлі Дзмітрыеўна, н. у 1922, санітарка, загінула 16.4.1944, пахавана ў в. Мекі-Улі Бахчысарайскага р-на, Крым.
ІЛЬЕЎ Якаў Ягоравіч, н. у 1911, яфр., загінуў 18.1.1945, пахаваны ў в. Віта Варшаўскага ваяв., Польшча.
КАЖЭЎНІКАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941.
КАЗЛОЎ Анатоль Кандратавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943.
КАЗЛОЎ Іван Арцёмавіч, рад., памёр 29.2.1944.
КАЗЛОЎ Іван Кузьміч, сярж., загінуў 12.2.1944.
КАЗЛОЎ Кандрат Кандратавіч, н. у 1901, рад., загінуў у маі 1944.
КАЗЛОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1908, палітрук, загінуў у жніўні 1941.
КАНАПАЦКІ Іван Ігнатавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944 пад Варшавай.
КАНУХОЎ Яўген Мікітавіч, н. у 1926,мал. сярж., загінуў 4.9.1944, пахаваны ў в. Бекін Варшаўскага ваяв., Польшча.

КАПУСЦІН Іван Якаўлевіч, н. у 1920, рад., загінуў 20.1.1942, пахаваны ў с. Ржавец Курскай вобл.

КАПУСЦІН Мікалай Якаўлевіч, н. у 1904, рад., загінуў 19.12.1943.

КАРПЕНКА Мікалай Маркавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Сяргей Маркавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРТАВЕНКА Рыгор Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРТАНОЎСКІ Уладзімір Антонавіч, н. у 1925, рад., загінуў 8. 3.1944.

КЛІМЯНКОЎ Мікалай Герасімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЦОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1925, гв. рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Гарохавічы Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

КРУГЛЯКОЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРУГЛЯКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

КРУГЛЯКОЎ Апанас Венядзіктавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КРУГЛЯКОЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КРУГЛЯКОЎ Захар Анісімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРУГЛЯКОЎ Іван Давыдавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРУГЛЯКОЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРУГЛЯКОЎ Мікалай Сілавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРУГЛЯКОЎ Сільвестр Іванавіч, н. у 1909, ст. лейт., прапаў без вестак у снежні 1943.

КРУГЛЯКОЎ Ягор Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

КРУГЛЯКОЎ Якаў Кірылавіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у студзені 1942 у г. Каўнас.

КРУКОЎСКІ Іосіф Яфімавіч, рад., прапаў без вестак 4.10.1941.

КРУКОЎСКІ Рыгор Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КРУКОЎСКІ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1942.

КРУКОЎСКІ Яўген Мікалаевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КРУЦІКАЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у ліпені 1943.

КРУЦІКАЎ Рыгор Венядзіктавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРЫЖАНОЎСКІ Уладзімір Арцёмавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КРЫСЕНКА Іван Ацьянавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КСЯНЗОЎ Сідар Нічыпаравіч, н. у 1915, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Вялікі Лес Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

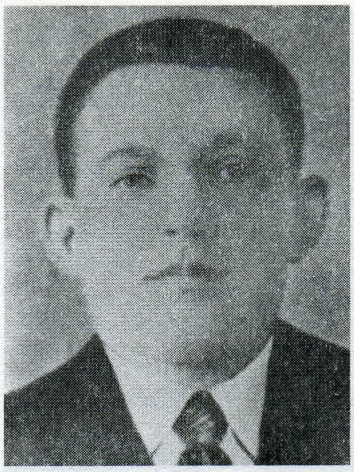

М.К.Кругляхоў.

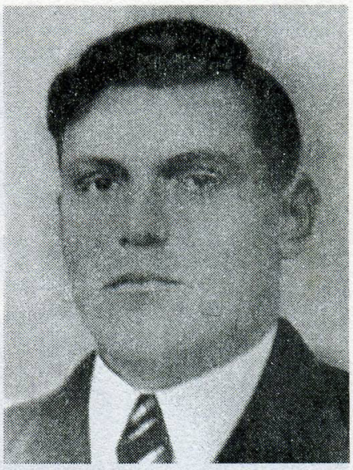

Ягор Кірылавіч Кругляхоў.

Якаў Кірылавіч Кругляхоў.

П.А.Кузняцоў.

У.А.Кузняцоў.

І.У.Кузьмянкоў.

КУЗНЯЦОЎ Іван Антонавіч, н. у 1910, кап., загінуў у 1941 пад Масквой.

КУЗНЯЦОЎ Міхаіл Емяльянавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран у 1942.

КУЗНЯЦОЎ Пётр Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943 у г. Рэчыца.

КУЗНЯЦОЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Рэчыцай.

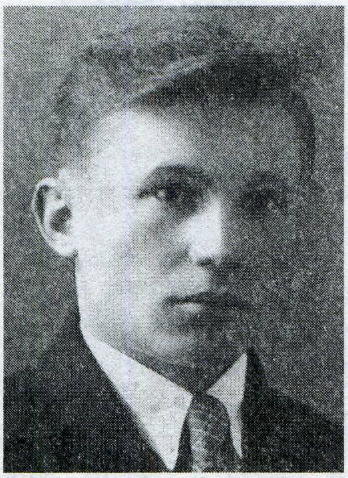

І.М.Лісейчыкаў.

І.І.Лісейчыкаў.

КУЗЬМЯНКОЎ Мікалай Дзянісавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Пётр Клімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Сцяпан Ермалаевіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

КУЗЬМЯНКОЎ Цімафей Андрэевіч, н. у 1907, рад., загінуў 14.8.1943, пахаваны ў в. Істопкі Ельнінскага р-на Смаленскай вобл.

КУЛІНЕНКА Пётр Лаўрэнцьевіч, н. у 1896, сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУРЫЛЕНКА Сяргей Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУТАСАЎ Кузьма Аляксеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУТАСАЎ Леанід Вікенцьевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАГУТКОЎ Пётр Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 8.8.1943.

ЛАПЦЕЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак 2.10.1942.

ЛАХМАКОЎ Аляксей Фаміч, н. у 1911, сярж., памёр ад ран 27.3.1943.

ЛАХМАКОЎ Ігнат Фаміч, н. у 1907, сярж., памёр ад ран 1.5.1945.

ЛАХМАКОЎ Іосіф Кірылавіч, н. у 1914, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАХМАКОЎ Пётр Антонавіч, рад., загінуў 19.9.1943.

ЛАХМАКОЎ Сафрон Архіпавіч, яфр., памёр ад ран 31.7.1944, пахаваны ў Суаярвінскім р-не, Карэлія.

ЛАХМАКОЎ Фёдар Клімавіч, н. у 1919, старш., загінуў 4.8.1944.

ЛЕВІН Шлема Львовіч, н. у 1913, рад., п/п 46242 «Н», прапаў без вестак у жніўні 1943.

ЛЕЙЗЯРОВІЧ Вед Барысавіч, загінуў пад Ленінградам.

ЛЕЙЗЯРОВІЧ Фрыд Лейзаравіч, н. у 1907, кап., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Андрэй Емяльянавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Андрэй Іосіфавіч, мал. камандзір, прапаў без вестак у верасні 1941.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Іван Маркавіч, н. у 1918, гв. маёр, памёр ад ран 28.3.1945, пахаваны ў г. Дросен, Германія. Быў узнагароджаны ордэнамі Аляксандра Неўскага і Чырвонай Зоркі.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Ігнат Іосіфавіч, н. у 1920, рад., загінуў у Ленінградзе.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 5.2.1945 у Германіі.

ЛІЎШЫЦ Барыс Львовіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ЛІЎШЫЦ Рыгор Львовіч, н. у 1926, гв. рад., загінуў 4.2.1945, пахаваны ў г. Мітэнвальдэ, Германія.

ЛЯХАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1907, рад., загінуў 23.3.1945, в. Гранаў, Усх. Прусія.

ЛЯШКО Васіль Цімафеевіч, н. у 1917, рад., загінуў 28.11.1943.

МАЗУРАЎ Нічыпар Захаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАКАВЕЙСКІ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1904, ваенурач 3-га рангу, загінуў 16.8.1944.

МАКАРАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАКАРАНКА Іван Авяр'янавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАЛАШАНКА Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран у 438-м МСБ, пахаваны ў в. Парня Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАНЬКОЎ Пётр Міхайлавіч, рад., загінуў 1.6.1944.

МАРГУНОЎ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 29.10.1942.

МАСЛЕНЧАНКА Елісей Яўсеевіч, н. у 1907, рад., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Галіне Каўнаскага павета, Літва.

МАСЛЕНЧАНКА Раман Мацвеевіч, н. у 1901, кап., загінуў у 1945, пахаваны ў г. Веймар, Германія.

МАСЛЕНЧАНКА Сцяпан Афанасьевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАТУСЕВІЧ Уладзімір Пятровіч, н. у 1920, лейт., памёр ад ран 9.2.1942.

МАЦУЛЕВІЧ Міхаіл Іосіфавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕДЗВЯДЗЁЎ Апанас Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МЕРКУЛОВІЧ Міхаіл Іосіфавіч, н. у 1906, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МІРОНЕНКА Кірыла Лук'янавіч, н. у 1915, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Забродзе Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

МІХАЛЕНКА *Аляксей Аляксеевіч*, н. у 1882, рад., загінуў у снежні 1941, пахаваны ў в. Старая Беліца Гомельскага р-на.

МІХАЛЕНКА Сямён Сідаравіч, ваенны тэхнік, прапаў без вестак у чэрвені 1941.

МІХАЛЮТА Станіслаў Францавіч, палітрук, загінуў у чэрвені 1942.

МЫШКЕВІЧ *Аляксей Мікалаевіч*, н. у 1923, рад., памёр ад ран 11.3.1945, пахаваны ў г. Слаўск Калінінградскай вобл.

МЯДЗВЕДЗКІ Яўген Уладзіміравіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1944.

НАЗАРАНКА Пётр Аляксеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

НАХАЕНКА Панцялей П., н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

НЕВАШ Павел Цітавіч, н.,у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПАДДУБНЫ Мікалай Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ПАДЗЕРАЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ПАЛАШ Захар Захаравіч, н. у 1912, лейт., загінуў 12.2.1942.

ПАНКОЎ Аляксей Лукіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАНКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Пятровічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАНКРАЦЕНКА Мікалай Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЎЛАЎ Аляксандр Філімонавіч, н. у 1912, кап., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ПАЎЛАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1916, кап., прапаў без вестак у снежні 1942.

ПАЎЛАЎ Мікалай Філімонавіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак пад г. Гомель у 1941.

ПАЎЛАЎ Уладзімір Філімонавіч, н. у 1920, рад., загінуў каля г. Цярнопаль, Украіна.

ПАЎЧАНКА Іван Кузьміч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАШКЕВІЧ Апанас Міронавіч, н. у 1912, рад., загінуў 4.9.1944.

ПРАКАПЕНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1910, старш., прапаў без вестак у 1943.

ПРАКАПЕНКА Васіль Цімафеевіч, рад., загінуў 28.8.1944.

ПРАКАПЕНКА Мікалай Піменавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПРУСАЎ Аляксандр Калінавіч, н. у 1919, мал. сярж., прапаў без вестак 6.8.1941.

ПРУСАЎ Андрэй Уласавіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў 5.9.1941, пахаваны ў в. Апатава Ленінградскай вобл.

ПРУСАЎ Ягор Уласавіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Караблішча Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

М.Л. і С.Л.Сідоркі.

РАДЗЬКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РАЖКОЎ Вікенцій Ціханавіч, н. у 1925, рад., загінуў 11.10.1943, пахаваны на ст. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

РОГАЎ Пётр Максімавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944.

РУБАНКОЎ Цімафей Піліпавіч, кап., загінуў 9.8.1943 пад г. Дарагабуж Смаленскай вобл.

РУДНІЦКІ Яфім Ісакавіч, н. у 1911, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

РУСКІ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1911, ст. лейт., загінуў 22.7.1945 у Чэхаславакіі.

РЫШКЕВІЧ Мікалай Пятровіч, рад., загінуў 19.11.1944.

РЫЎКІН Уладзімір Саламонавіч, н. у 1910, рад., загінуў 9.8.1943 каля в. Куднева Ярцаўскага р-на Смаленскай вобл.

САВЯНКОЎ Сямён Сцяпанавіч, рад., загінуў 22.3.1944.

САЛАЎЁЎ Мікалай Эмануілавіч, н. у 1922, рад., загінуў 8.12.1943 у Гомельскай вобл.

САЛОНІКАЎ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1922, курсант, прапаў без вестак.

САМСОНЕНКА Панцялей Канстанцінавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

САРОКІН Тан Абрамавіч, н. у 1922, гв. ст. сярж., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Давідзішкі, Латвія.

САФРОНАЎ Міхаіл Сафронавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 16.6.1942.

Р.М.Таргонскі.

САЯНКОЎ Пётр Сяменавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 1.9.1944.

СВІРЫДЭНКА Трафім Фёдаравіч, н. у 1900, рад., загінуў 19.11.1943, пахаваны ў в. Новае Сяло Аршанскага р-на Віцебскай вобл.

СЕМЧАНКА Якаў Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 7.1.1944.

СЕРЫКАЎ Фама Іванавіч, н. у 1921, сярж., загінуў 20.10.1943.

СІБЯЛЕЎ Апанас Дзянісавіч, н. у 1912, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІДОРКА Міхаіл Львовіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

СІДОРКА Сяргей Львовіч, н. у 1923, сярж., загінуў 19.6.1942, пахаваны ў в. Нікольскае Арлоўскай вобл.

СІНЯКОЎ Нічьпар Лявонцьевіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

СІНЯКОЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1925, сярж., загінуў 11.10.1944, пахаваны ў в. Чарна Струга Варшаўскага ваяв., Польшча.

СТРЭЛЬСКІ Васіль Кандратавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТАРГОНСКІ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 16.11.1943, пахаваны ў в. Свяцілавічы Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Іван Іванавіч, мал. лейт., загінуў 26.10.1943, пахаваны ў в. Чырвоная Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ТРУСЯНКОЎ Леў Мікалаевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 17.1.1945, пахаваны ў в. Ляснява Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТРУСЯНКОЎ Сцяпан Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ТРЫБУЦ Валянцін Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1943.

ФАРБЕР Ашэр Беркавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ФІЛІМОНЧЫК Яўстафій Фядотавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

ФІЛІПЕНКА Віктар Васільевіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ХОРЛЕНКА Іван Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

ЦАРОЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦЕРАБІЛАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран у эш 3544 28.5.1944, пахаваны ў г. Клінцы Арлоўскай вобл.

ЦЕЦЕРУКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Брэст.

ЦІМОХАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1912, рад., загінуў пад Масквой.

ЦІМОХАЎ Іван Васільевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ЦІМОХАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

ЦЯЛЕНЧАНКА Ісак Іларыёнавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЦЯЛЕНЧАНКА Карней Данілавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЯЛЕНЧАНКА Максім Іларыёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЧАРНЕВІЧ Лявонцій Рафаілавіч, н. у 1898, гв. рад., загінуў 13.9.1943, пахаваны ў г. Ноўгарад-Северскі Чарнігаўскай вобл.

ЧЫКЕР Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШВАБОВІЧ Міхаіл Фадзеевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШВАЯКОЎ Тарас Аляксеевіч, н. у 1914, ваентэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак у снежні 1941.

ШОСТАК Панцялей Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШЫТАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШЫФРЫН Мануіл Лейбавіч, н. у 1907, мал. лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1942.

ШЫШОЎ Фёдар Кандратавіч, палітрук, прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЭПШТЭЙН Ілья Навумавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у верасні 1942.

ЮШПРАХ Барыс Лейбавіч, н. у 1910, гв. кап., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯКІМЕНКА Якаў Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЯРОМЕНКА Кірыла Лук'янавіч, н. у 1914, сярж., загінуў у 1943 пад г. Жлобін Гомельскай вобл.

ЯСЬКО Пётр Цярэнцьевіч, н. у 1908, лейт., памёр у палоне.

БУДА-ЛЮШАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АСІНАЎКА

АДАМЕНКА Сяргей Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАЖЭЧКА Восіп Сцяфанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 20.2.1945.

БАТРОМЕНКА Васіль Ягоравіч, н. у 1925, рад., загінуў 28.11.1943, пахаваны ў в. Гута Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГУЛЕВІЧ Апанас Аўрамавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГУЛЕВІЧ Сямён Емяльянавіч, н. у 1914, рад., загінуў 15.8.1941.

ЖАРАНКОЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 1.3.1944, пахаваны ў в. Шылавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАРЭЦКІ Раман Міхайлавіч, н. у 1903, ст. сярж., прапаў без вестак 3.12.1942.

КОНТАЎТ Генадзь Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

КОНТАЎТ Станіслаў Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КОНТАЎТ Яўген Пятровіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРАКОПЕНКА Іван Паўлавіч, рад., загінуў 9.2.1944.

ФОМЧАНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЁСКА БУДА-ЛЮШАЎСКАЯ

АНІКЕЕЎ Васіль Паўлавіч, ст. сярж., прапаў без вестак 9.5.1945.

АНІКЕЕЎ Іван Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АНІКЕЕЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АРЦЁМЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БЛІНЦОЎ Іван Савельевіч, н. у 1914, маёр, прапаў без вестак у 1941.

БЛІНЦОЎ Фёдар Мікітавіч, н. у 1918, сярж., загінуў 6.6.1944, пахаваны ў в. Слабодка Івана-Франкоўскай вобл.

ВАСІЛЬЕЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў 10.2.1945, пахаваны ў в. Мадзья, Польшча.

ГОЛУХАЎ Сямён Мікітавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГРЫШКОЎ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1914,загінуў 12.9.1942, пахаваны на ст. Катлубань Валгаградскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Максім Іванавіч, н. у 1906, яфр., прапаў без вестак 5.1.1944 у в. Прыбар Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЗЕНІН Кузьма Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ІВАНЬКОЎ Павел Дзмітрыевіч, н. у 1913, ст. лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

КАВАЛЁЎ Канстанцін Фаміч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у верасні 1941.

КАВАЛЬКОЎ Канстанцін Акімавіч, н. у 1908, яфр., прапаў без вестак 2.2.1945.

І.С.Блінцоў.

М.А.Кавалькоў.

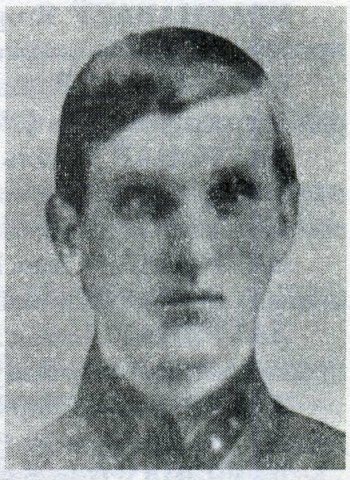

С.І.Казакоў.

КАВАЛЬКОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЬКОЎ Уладзімір Адамавіч, н. у 1917, ст. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЬКОЎ Уладзімір Лявонцьевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Караблішча Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗАКОЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1907, гв. рад., загінуў 27.4.1945, пахаваны ў в. Гердэн каля г. Брандэнбург, Германія.

КАЗАКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗАКОЎ Нічыпар Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЗАКОЎ Сідар Іванавіч, н. у 1902, сярж., памёр ад ран у лістападзе 1943.

КАЗАКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КІРЫЛЕНКА Іван Міхайлавіч, н. у 1908, загінуў у 1945.

КІРЫЛЕНКА Кірыла Міхайлавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЫЛЕНКА Трафім Міхайлавіч, н. у 1896, ст. сярж., памёр у палоне 12.1.1942.

КЛІМАЎ Міхаіл Дзянісавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КЛІМАЎ Міхаіл Максімавіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1943 пад Кіевам.

КЛІМАЎ Сцяпан Ягоравіч, н. у 1905, ст. лейт., загінуў каля в. Доўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІНЦОЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КРАСНАБАЕЎ Захар Кірылавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРАСНАБАЕЎ Іван Кірылавіч, н. у 1913, рад., памёр у палоне 12.6.1944.

КРАСНАБАЕЎ Іван Ціханавіч, н. у 1913, рад., загінуў, пахаваны ў в. Доўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КРАСНАБАЕЎ Канстанцін Яўменавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАСНАБАЕЎ Яўмен Яўменавіч, рад., прапаў без вестак.

КРАСНАБАЕЎ Ягор Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Лявон Макаравіч, н. у 1920, рад., памёр у палоне 5.5.1942.

ЛАЎРЭНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 8.9.1944, пахаваны ў в. Залессе Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛАЎРЭНАВА Ганна Міхайлаўна, н. у 1924, рад., прапала без вестак у жніўні 1944.

ЛАЎРЭНАЎ Леанід Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАЎРЭНАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАЎРЭНАЎ Цімафей Міхайлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАЎРЭНАЎ Цімафей Восіпавіч, н. у 1898, рад., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў в. Мар'ямпаль Радамскага ваяв., Польшча.

МАРХАСЕЎ Іван Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МІЦКОЎСКІ Васіль Захаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МІЦКОЎСКІ Міхаіл Аляксандравіч, н. у 1917, ст. сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

МІЦКОЎСКІ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

МІЦКОЎСКІ Мірон Мацвеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІЦКОЎСКІ Сцяпан Мацвеевіч, н. у 1895, рад., памёр ад ран у 1941.

МІЦКОЎСКІ Сцяпан Ільіч, н. у 1900, рад., загінуў.

НІКАЛАЕНКА Іван Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў 12.2.1944, пахаваны ў в. Любань Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НІКАЛАЕНКА Яўхім Андрэевіч, н. у 1921, рад., загінуў 23.9.1942.

НОВІКАЎ Ігнат Міхайлавіч, н. у 1909, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1920, рад., загінуў, пахаваны ў в. Ст. Гросна Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ПІЛЬГАСАЎ Мікалай Васільевіч, мал. лейт., прапаў без вестак.

ПРЫХОДЗЬКА Міхаіл Архіпавіч, н. у 1917, рад., загінуў 20.8.1943, пахаваны ў в. Буда-Люшаўская.

ПРЫХОДЗЬКА Уладзімір Архіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.10.1943, пахаваны ў г. Канатоп Сумскай вобл.

РУДКОЎСКІ Пётр Захаравіч, рад., загінуў 18.2.1945.

РЫПІНСКІ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1924, рад., загінуў 14.1.1945 каля в. Шыга ва Усх. Прусіі.

Партызан Міша Рыпінскі

Міша Рыпінскі рос працавітым і вясёлым юнаком. Закончыў сямігодку, працаваў у калгасе. Дапамагаў маці, захапляўся кніжкамі. Але вось пачалася вайна. Насталі самыя цяжкія дні ў жыцці нашага народа. Фашысты занялі вёску. Пачалі адпраўляць у Германію юнакоў і дзяўчат.

Аднойчы да Мішы прыйшоў стараста і сказаў: «Падавайся, Міша, у паліцыю, зацішней будзе. Маці таксама будзе дапамога». «Не хачу быць здраднікам!» — адказаў Міша, сціскаючы кулакі. Хлопец хаваўся. Дадому прыходзіў толькі ноччу. Ён вырашыў ісці ў партызаны. Там уступіў у камсамол. Суровае партызанскае жыццё яшчэ больш загартавала юнака.

У адзін з летніх дзён 1943 г. партызанскі атрад імя Суворава, які ўваходзіў у склад 10-й Журавіцкай партызанскай брыгады, распачаў бой. Міша быў каля кулямёта і яго параніла разам з таварышам. Таварыш быў лёгка паранены і дужэйшы. На моцных плячах ён вынес Мішу да сваіх. У шпіталі Міша праляжаў тры месяцы. У гэты час яго ўзнагародзілі ордэнам Чырвонай Зоркі. Міша пакляўся яшчэ мацней біць фашыстаў. Пачалі ляцець пад адхон паязды, якія рухаліся ад станцыі Салтанаўка, што ў шасці кіламетрах ад Буды-Кашалёўскай, да станцыі Гомель. Паляцелі ў Сож масты. Міша на заданні браў з сабой і процітанкавае ружжо. Аднойчы, калі не было мін, ён стрэліў з ружжа па катле паравоза, і цягнік далей не пайшоў.

Паліцаі часта прыходзілі да маці партызана, рабілі засады. Але Мішу злавіць было нялёгка. Бывалі і такія выпадкі, калі ён, ідучы на заданне, браў з сабой ручны кулямёт і пры ўзрыве цягніка абстрэльваў яго. Шмат фашыстаў загінула ад рук Мішы. За гэта яго ўзнагародзілі яшчэ адным ордэнам Чырвонай Зоркі.

Пасля вызвалення раёна Міша вярнуўся дамоў. Але дома ён доўга не пабыў. Разам з сябрамі-партызанамі ён пайшоў на фронт. Ва Усходняй Прусіі пры штурме населенага пункта Шыга Міша загінуў. Камандзір кулямётнага разліку напісаў пісьмо яго маці:

«14 студзеня 1945 года ў барацьбе з нямецкімі захопнікамі Ваш сын Міхаіл Рыпінскі загінуў смерцю храбрых. Ён знаходзіўся ў маім разліку і быў смелым, адважным байцом. Я клянуся адпомсціць за Вашага сына і біць ворага яшчэ больш люта.

Сяржант Кірычаўскі».

Мішу пахавалі каля высокай сасны. Няхай ён загінуў, але не загіне памяць аб ім сярод жыхароў нашай вёскі.

М.Чарняўскі.

РЫПІНСКІ Павел Мікалаевіч, н. у 1904, рад., загінуў 12.2.1944, пахаваны ў в. Карма Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

РЫПІНСКІ Савелій Мікалаевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САМУСЕВА Марыя Міхайлаўна, рад., прапала без вестак 26.6.1944.

САЯНКАЎ Дзмітрый Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

САЯНКАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў 16.2.1945, м. Гурзен, Памеранія, Германія.

САЯНКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

СВІРЫДЗЕНКА Атрох Фёдаравіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Новае Сяло Гомельскай вобл.

СВІРЫДЗЕНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

СВІРЫДЗЕНКА Пётр Данілавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Фёдар Захаравіч, н. у 1923, рад., загінуў 12.1.1944.

СМЕЛЯКОЎ Рыгор Мікалаевіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СУЗДЗЯНКОЎ Іван Давыдавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЦЕПАНЦОЎ Апанас Восіпавіч, н. у 1905, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Матавілава Ленінградскай вобл.

СЦЕПАНЦОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЦЕПАНЦОЎ Іван Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЦОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЦЕПАНЦОЎ Іван Захаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

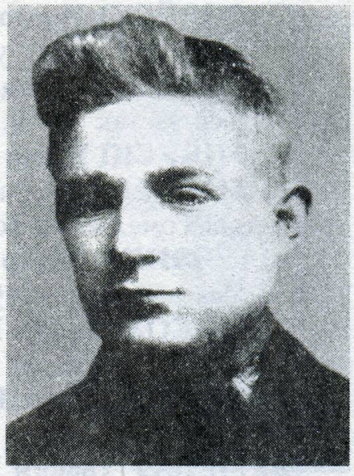

І.Д.Суздзянкоў.

СЦЕПАНЦОЎ Макар Іванавіч, н. у 1900, ст. сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СЦЕПАНЦОЎ Уладзімір Ягоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЦОЎ Фёдар Фаміч, н. у 1900, рад., памёр ад хваробы 4.3.1942, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ФОМЧАНКА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1923, рад., загінуў 5.12.1943.

ФОМЧАНКА Леанід Гаўрылавіч, рад., загінуў.

ФРАЛОЎ Якаў Аляксеевіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЕРАШКОЎ Васіль Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944 у Ленінградскай вобл.

ЦЕРАШКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЦЕРАШКОЎ Міхаіл Максімавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак 28.1.1944.

ЦЕРАШКОЎ Парфен Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЦЕРАШКОЎ Сяргей Мінавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Цагельня Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЦЕРАШКОЎ Церах Майсеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЧАПУС Анатоль Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНЯЎСКІ Аляксей Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Васіль Трыфанавіч, н. у 1923, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Перагон Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ЧАРНЯЎСКІ Захар Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Іван Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Мікалай Ягоравіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 6.12.1943, пахаваны ў в. Бязуевічы Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ЧАРНЯЎСКІ Павел Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНЯЎСКІ Платон Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Уладзімір Іванавіч, палітрук, прапаў без вестак 15.10.1942.

ЧАРНЯЎСКІ Ціхан Андрэевіч, н. у 1902, мал. сярж., загінуў 7.2.1944, пахаваны ў в. Любань Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

ШАЎЧЭНКА Рыгор Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШВАЯКОЎ Зіновій Мікалаевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

ЯЎМЕНАЎ Атрох Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЎМЕНАЎ Трафім Іванавіч, н. у 1898, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯЎСТРАЦЕНКА Ягор Назаравіч, н. у 1912, рад., загінуў 18.5.1944, пахаваны ў в. Калодніца Ковельскага р-на Валынскай вобл.

ХУТАР БЫЧКІ

АНЦІПАЎ Іван Ульянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАРХАМОВІЧ Віктар Пятровіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАРХАМОВІЧ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЕСКА ЛЮБАВІН

АНЦІПАЎ Аркадзь Яўхімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АСВЯЦІНСКІ Антон Восіпавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 3.12.1943, пахаваны ў в. Ірынаўка Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

БАБКОЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1919, ст. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАНЬКОЎСКІ Анатоль Вікенцьевіч, рад., прапаў без вестак.

БІЧУРОЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941 пад г. Рагачоў Гомельскай вобл.

БЛІНЦОЎ Леанід Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГУЛЕВІЧ Аляксандр Восіпавіч, н. у 1908, ст. сярж., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў в. Пшэмарава Цэханоўскага ваяв., Польшча.

ГУЛЕВІЧ Іван Восіпавіч, рад., загінуў 13.11.1943.

ГУЛЕВІЧ Ілья Емяльянавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

ГУЛЕВІЧ Пётр Міхайлавіч, н. у 1920, рад., загінуў 3.10.1941, пахаваны ў г. Арол.

ГУЛЕВІЧ Рыгор Ануфрыевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГУЛЕВІЧ Франц Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ГУЛЕВІЧ Якаў Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЬКОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 22.8.1941.

КАЗЛОЎСКІ Антон Я., рад., прапаў без вестак.

КРУКОЎСКІ Антон Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 7.10.1942 пад Сталінградам.

КРУКОЎСКІ Іосіф Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КРУКОЎСКІ К.Е., рад., прапаў без вестак.

КРУКОЎСКІ Мечыслаў Міхайлавіч, рад., загінуў 5.9.1944.

КРУКОЎСКІ Мікалай Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЛЯЎКОВІЧ Альгерд Уладзіміравіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Малыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯЎКОВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЯЎКОВІЧ Раман Лявонцьевіч, н. у 1918, лейт., памёр ад ран 26.2.1944, пахаваны ў в. Мар'інскае Апосталаўскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

МЯДЗВЕДСКІ Яўген Уладзіміравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАРХАМОВІЧ Міхаіл Пятровіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак.

ПАТОЦКІ Сцяпан Кандратавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПОЛЬ Восіп Восіпавіч, н. у 1900, мал. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

РАДЗЕВІЧ Восіп Іпалітавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак.

РУДКОЎСКІ Віктар Маркавіч, н. у 1923, рад., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Кавалі Беластоцкага ваяв., Польшча.

САЎЧАНКА Яўген Акімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Кірыла Патапавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак.

СЕНАЖЭНСКІ Алег Казіміравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАЛЫПКА Густаў Міхайлавіч, сярж., загінуў 23.3.1945.

СТАЛЫПКА Пётр Антонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЫПКА Сямён Ігнатавіч, н. у 1914, мал. лейт., загінуў 29.1.1943, пахаваны ў с. Гусеўка Курскай вобл.

СТАЛЫПКА Уладзімір Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

СУБОЦІН Андрэй Дзянісавіч, рад., загінуў 16.9.1945.

ЦЯРЭШЧАНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА І.І., рад., прапаў без вестак.

ЦЯРЭШЧАНКА Міхаіл Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЯРЭШЧАНКА Сямён Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНУШЭВІЧ Мікалай Пятровіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧАРНУШЭВІЧ Франц Фаміч, н. у 1904, рад.,

прапаў без вестак 11.7.1943 у в. Тросна Малаархангельскага р-на Арлоўскай вобл.

ЯСІНСКІ Аляксандр Адольфавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯСІНСКІ Антон Аляксандравіч, н. у 1914, яфр., загінуў 25.1.1943, пахаваны ў в. Гантавая Ленінградскай вобл.

ЯСІНСКІ Арцём Іванавіч, н. у 1918, мал. сярж., прапаў без вестак 29.7.1941.

ЯСІНСКІ Вячаслаў Аляксандравіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 22.9.1943, пахаваны ў в. Старая Рудня Чарнігаўскай вобл.

ЯСІНСКІ Станіслаў Аркадзьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯСІНСКІ Франц Ігнатавіч, н. у 1904, рад., загінуў 5.9.1944, пахаваны ў в. Начаўкі Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЯСІНСКІ Фелікс Іванавіч, н. у 1907, ст. лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ЯСІНСКІ Фелікс Мартынавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯСІНСКІ Юрый Аляксандравіч, н. у 1924, гв. рад., загінуў 18.9.1944, пахаваны ў в. Аўкштэлькі Шаўляйскага павета, Літва.

ЯШЧАНКА Іван Ермалаевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА НОВЫ ЛЮБАВІН

АВЯР'ЯНАЎ Іван Пілілавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

АВЯР'ЯНАЎ Мікалай Пілілавіч, н. у 1912, рад., загінуў 5.10.1942, пахаваны на х. Хаванскі Серафімовіцкага р-на Валгаградскай вобл.

АВЯР'ЯНАЎ Міхаіл Пілілавіч, радавы.

БАГДАНОВІЧ Мікалай Васільевіч, н. у 1915, ст. сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАГДАНОВІЧ Міхаіл Васільевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КАРТАВЕНКА Аляксандр Архіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРТАВЕНКА Васіль Архіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРТАВЕНКА Іван Архіпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАЛАШАНКА Мікалай Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ПАДЛІПКІ

АНІКЕЕЎ Уладзімір Майсеевіч, н. у 1905, ст. лейт., загінуў 14.6.1942 пад Харкавам.

ПАСЁЛАК РОШЧА

ІВАНКОЎ Рыгор Ільіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 12.12.1943, пахаваны ў в. Мікольскае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНОЎ Уладзімір Рыгоравіч, рад., загінуў у 1941.

Мікалай Іванавіч Карасеў.

КІРЫЛЕНКА Пётр Восіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЦЕРАШКОЎ Ягор, н. у 1910, рад., загінуў у 1942.

ВЁСКА СЛАБАДА-ЛЮШАЎСКАЯ

АЛЯКСЕЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АФАНАСЕНКА Рыгор Захаравіч, н. у 1914, рад., загінуў 15.2.1944.

БАБКОЎ Максім Пілілавіч, н. у 1898, старш., загінуў у 1944.

БАГДАНАЎ Міхаіл Іванавіч, загінуў у 1941.

БАГДАНАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БОБІН Іван Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДУБАВІЦКІ Мікалай Андрэевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран у 1945, пахаваны ў в. Слабада-Люшаўская.

ДУБАВІЦКІ П.П., рад., прапаў без вестак.

ДУБАВІЦКІ Ціхан Андрэевіч, рад., загінуў у 1942.

ІСАКОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1907, радавы.

ІСАКОЎ Максім Восіпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІСАКОЎ Пётр Зосімавіч, радавы.

ІСАКОЎ Сямён Цімафеевіч, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАРАСЕЎ Андрэй Арцёмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРАСЕЎ Васіль Ільіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у ліпені 1945.

КАРАСЕЎ К.Я., рад., прапаў без вестак.

КАРАСЕЎ Максім Ільіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран 14.10.1944, пахаваны ў в. Любань Варшаўскага ваяв., Польшча.

КАРАСЕЎ Мікалай Іванавіч, радавы.

КАРАСЕЎ Мікалай Максімавіч, радавы.

КАРАСЕЎ Уладзімір Ільіч, рад., прапаў без вестак.

КАРАСЕЎ Фёдар Васільевіч, рад., н. у 1922, прапаў без вестак у ліпені 1944.

К.Ф.Фомчанка.

П.П.Усцінаў.

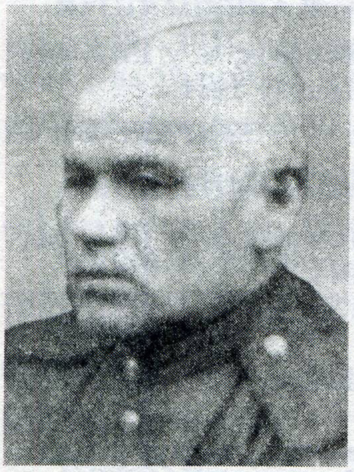

С.І.Грачанкоў.

МАЗАЛАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў.

МАЗАЛАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1920, яфр., загінуў 15.7.1941, пахаваны ў в. Гарадзішча Ленінградскай вобл.

МАЗАЛАЎ Кірыла Якаўлевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРТУСЕВІЧ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

НІЦЫЕЎСКІ Георгій Паўлавіч, н. у 1919, рад., загінуў 5.8.1944 у в. Баліна Беластоцкага р-на Беластоцкай вобл.

НОВІКАЎ Сямён Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

УСЦІНАЎ В. С., рад., прапаў без вестак.

УСЦІНАЎ Міна Піменавіч, н. у 1918, рад., загінуў.

УСЦІНАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

УСЦІНАЎ Сцяпан Данілавіч, н. у 1914, рад., загінуў 29.4.1942, пахаваны ў г. Веліж Смаленскай вобл.

УСЦІНАЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1890, рад., памёр ад ран 10.3.1945, пахаваны ў г. Маронг, Польшча.

ФОМЧАНКА Карп Фёдаравіч, н. у 1898, рад., загінуў 17.2.1945, пахаваны ў в. Рускае Зеленаградскага р-на Калінінградскай вобл.

ФОМЧАНКА Мірон Фёдаравіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ФОМЧАНКА Фёдар Карпавіч, н. у 1922, сярж., памёр ад ран 16.3.1945 у г. Вармдзіт, Усх. Прусія.

ЦЕРАШКОЎ Дзмітрый Максімавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак 28.1.1944 каля с. Цягун Ільінецкага р-на Вінніцкай вобл.

ЦІХАНАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1921, яфр., загінуў 18.11.1942, пахаваны ў в. Дземкіна Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ВЁСКА СТАРАЯ СЛАБАДА

КІРЭЕНКА Уладзімір Кандратавіч, мал. сярж., памёр ад ран 12.2.1944, пахаваны ў в. Давыдаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЛОСЕЎ Мікалай Ермалаевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

УСЦІНАЎ Парфен Піменавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

УСЦІНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925, яфр., прапаў без вестак 28.2.1944 у в. Ракшын Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІХАНАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1923, гв. рад., загінуў 19.12.1943, пахаваны ў в. Майсееўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА ХМЯЛЬНОЕ

АБРАМЕНКА Аляксей Ігнатавіч, н. у 1912, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Карані Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АБРАМЕНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1910, рад., загінуў 18.2.1942.

АБРАМЕНКА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

АРЦЕМЕНКА Міхаіл Л., рад., прапаў без вестак.

АРЦЕМЕНКА Нічьшар Лаўрэнцьевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АФАНАСЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АФАНАСЕНКА Мікалай Восіпавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

АФАНАСЕНКА Раман Васільевіч, н. у 1909, тэхнік-інтэндант 1-га рангу, прапаў без вестак у 1943.

БАБКОЎ Уладзімір Лаўрэнавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1941.

БАБКОЎ Мікалай Лаўрэнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БОЛДЫРАЎ Кірыла Еўдакімавіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 29.12.1944, пахаваны ў Польшчы.

ВАСІЛЬЕЎ Іван Маркавіч, н. у 1911, мал. сярж., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Астроўчыцы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВАСІЛЬЕЎ Канстанцін Маркавіч, н. у 1914, загінуў 27.8.1944, пахаваны ў Румыніі.

ВАСІЛЬЕЎ Мікалай Маркавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГЕРАСІМЕНКА Андрэй Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГЕРАСІМЕНКА Павел Паўлавіч, н. у 1899, сярж., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГРАЧАНКОЎ Сямён Іларыёнавіч, н. у 1902, гв. старш., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў в. Конкала Выбаргскага р-на Ленінградскай вобл.

ГРЫШКОЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў у 1943.

ДРАЗДОЎ Максім Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 18.9.1944, пахаваны ў м. Эргле Мадонскага р-на, Латвія.

ДРАЗДОЎ Харытон Фёдаравіч, радавы.

ЗАЙЦАЎ Піліп Якаўлевіч, н. у 1891, рад., загінуў, пахаваны ў в. Патапаўка.

ЗАРЭЦКІ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1922, гв. мал. лейт., загінуў 9.5.1945.

КАНАПЛЯНІКАЎ Леанід Данілавіч, рад., загінуў 14.9.1944.

КАРПУХІН Сяргей Аляксандравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАРПУХІН Фёдар Трафімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЛАШАНКА Васіль Емяльянавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 10.8.1944, пахаваны ў Эстоніі.

МАЛАШАНКА Піліп Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

ПЛЕШАНКОЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1914, ст. лейт., памёр ад ран 27.7.1945, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ПЛЕШАНКОЎ Барыс Ягоравіч, н. у 1902, рад., загінуў 6.1.1944.

ПЛЕШАНКОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1942, пахаваны ў в. Кандратава Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ЧАРНЯЕЎ Віктар Сяргеевіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у снежні 1941.

ШАКАЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА ШУТНАЕ

БЭТАЎ Іван, н. у 1910, загінуў у 1942.

БЭТАЎ Леанід Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў 24.3.1945, пахаваны ў в. Грос Катц Гданьскага ваяв., Польшча.

БОГУШ Антон Захаравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак.

ГАНЧАРОЎ Емяльян Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУСАКОЎ Ягор Ігнатавіч, н. у 1910, рад., загінуў 2.9.1942, пахаваны ў в. Векшына Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

ГУСАКОЎ Якаў Ігнатавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ДАВЫДАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1902, рад., загінуў у красавіку 1945.

КАВАЛЬКОЎ Антон Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў 10.8.1941.

І.І.Скарапанаў.

А.В.Чарняўскі.

КІРЫЛЕНКА Фёдар Трафімавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Дубцы Быхаўскага р-на Магілеўскай вобл.

КОРЗУН Ігнат Іванавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАГУЦЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛАЎРЭНАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1920, рад., загінуў 9.9.1942.

ЛАЎРЭНАЎ Леанід Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАЎРЭНАЎ Уладзімір Мацвеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Фёдар Сцяпанавіч, рад., загінуў 30.10.1943, пахаваны ў в. Касцюковічы Магілеўскай вобл.

НІЦЫЕЎСКІ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1920, апалчэнец, загінуў.

НІЦЫЕЎСКІ Міхаіл Уладзіміравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СІЛЬЧАНКА Міхаіл Максімавіч, рад., загінуў 15.8.1944.

СІНЯКОЎ Піліп Ягоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СКАРАПАНАЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1917, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ХІЛЬКЕВІЧ Канстанцін Апанасавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1942.

ХІЛЬКЕВІЧ Эдуард Сямёнавіч, н. у 1905, рад., загінуў.

ЧАРНУШЭВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў.

ЧАРНЯЎСКІ Аляксей Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЫХАЎЦОЎ Васіль Лазаравіч, н. у 1907, загінуў 28.4.1945.

БЯРВЁНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БЕЛАЕ

АСАДЧАНКА Арцём Сцяпанавіч, рад., загінуў у снежні 1944.

ПРАНУЗА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПРАНУЗА Гаўрыла Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРАНУЗА Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАНУЗА Нічыпар Патапавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРАНУЗА Сяргей Мацвеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАНУЗА Сяргей Піліпавіч, н. у 1900, рад., загінуў 17.1.1944, пахаваны ў в. Карані Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА БЯРВЁНАЎКА

БЫКОЎСКІ Аляксандр Андрэевіч, рад., загінуў 20.6.1944.

БЫКОЎСКІ Аляксандр Антонавіч, н. у 1913, ст. лейт., загінуў у красавіку 1945.

БЫКОЎСКІ Антон Іванавіч, рад., загінуў у лютым 1944.

БЫКОЎСКІ Васіль Адамавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 29.6.1944.

БЫКОЎСКІ Іван Іванавіч, н. у 1897, рад., памёр у палоне 3.12.1941.

БЫКОЎСКІ Пётр Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БЫКОЎСКІ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1924, рад., загінуў 27.3.1945 каля г. Кюстрын, Германія.

БЫКОЎСКІ Уладзімір Андрэевіч, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1945.

БЫКОЎСКІ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 4.4.1945, пахаваны каля ст. Кірэеўская Казельскага р-на Калужскай вобл.

РУДЗЯНКОЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 4.12.1943 каля пас. Востраў Гомельскай вобл.

СВІРЫДАЎ Павел Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАСЁЛАК ВАСІЛЬПОЛЛЕ

ГАСАК Сцяпан Іванавіч, ст. лейт., загінуў 23.7.1944.

ДЗЯДЗІЦКІ Вячаслаў Міхайлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЦУРА Аляксандр Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЦУРА Іван Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

КАЦУРА Максім Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КУХАРЭНКА Васіль Апанасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУХАРЭНКА Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КУХАРЭНКА Дзмітрый Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАСЕНЗАЎ Іван Парфёнавіч, н. у 1924, лейт., прапаў без вестак у верасні 1943.

РАДЗЬКОВІЧ Аляксандр Восіпавіч, н. у 1911, рад., загінуў 21. 12.1943, пахаваны ў в. Гарочычы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

РАДЗЬКОВІЧ Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1923, рад., загінуў 3.3.1943, пахаваны ў в. Мачалава Юхноўскага р-на Калужскай вобл.

РАДЗЬКОВІЧ Мікалай Маркавіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1941.

РАДЗЬКОВІЧ Сцяпан Маркавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЕМУКОЎ Васіль Міхалавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАСЁЛАК ВЯЛІКІ РОГ

АНЦІПАЎ Макар Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў 13.3.1945, пахаваны ў г. Аданд, Венгрыя.

ГАРУКАЛАЎ Аляксандр Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДУДАЛЬ, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

КАРАТКЕВІЧ Іван Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 19.11.1941.

КОТАЎ Пётр Герасімавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЛЯШОЎ Канстанцін Піліпавіч, н. у 1915, ст. лейт., загінуў 2.8.1943.

ВЁСКА ПЕРАХОД

АЎРАМЕНКА Фёдар Ульянавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГУСАКОЎ Сяргей Іванавіч, рад., загінуў у верасні 1944.

ЕРМАКОЎ Макар Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЗАГАРОЎСКІ Уладзімір Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЕНКА Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1918, кап., загінуў 17.2.1945.

КАТЛЯРОЎ Іван Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАДОЛЬСКІ Сцяпан Мітрафанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РАЗУМЕЙКА Міхаіл Іванавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТУР Аляксандр Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ТУР Іван Нічыпаравіч, рад., памёр у палоне 7.12.1941.

ФІЛОНЧЫК Іван Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАСТАПАЛАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 4.12.1943.

ЯКУШЭЎСКІ Піліп Дарафеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА РАШЭТНІКІ

КАЛЕСНІКАЎ Андрэй Фаміч, н. у 1919, кап., загінуў 14.6.1944.

КАЛЕСНІКАЎ Апанас Захаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Гаўрыла Парфёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Іван Радзівонавіч, н. у 1919, рад., загінуў 29.11.1941.

КАЛЕСНІКАЎ Ігнат Данілавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Карп Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Кірыла Мікітавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КАЛЕСНІКАЎ Леанід Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

КАЛЕСНІКАЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Фёдар Захаравіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 26.8.1944, пахаваны ў в. Емелітэ Беластоцкага ваяв., Польшча.

КАЛЕСНІКАЎ Ціхан Мікалаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАПУСЦІН Ашэр Боруxавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1942.

ЛУНЬКОЎ Васіль Пятровіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1943.

ПАСЁЛАК РЭПІШЧА

МАЛЮЦІН Яўхім Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Міхаіл Міхайлавіч, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ФАШЧАЎКА

КАСАЛАПАЎ Аляксандр Кар., рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАСЁЛАК ХВАШЧОЎКА

КОРЗУН Ігнат Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КОРЗУН Пётр Аляксандравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

КУЧЫНСКІ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1943.

ВЁСКА ХОЎХЛА

БАДЗЕСТАЎ Купрыян Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў 14.1.1944, пахаваны ў с. Басіўка Кіеўскай вобл.

БАНДАРЭНКА Адам Цімафеевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 24.7.1944 у в. Талькоўшчына Саколкаўскага р-на Беластоцкай вобл.

Ц.М.Будзюхін.

БАНДАРЭНКА Цімафей Адамавіч, н. у 1903, рад., загінуў у лютым 1944.

БУДЗЮХІН Антон Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

БУДЗЮХІН Дзмітрый Захаравіч, н. у 1896, рад., загінуў 9.3.1943.

БУДЗЮХІН Іван Фёдаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БУДЗЮХІН Ісак Фёдаравіч, н. у 1918, сярж., загінуў 24.11.1944.

БУДЗЮХІН Кузьма Купрыянавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУДЗЮХІН Рыгор Якаўлевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

БУДЗЮХІН Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БУДЗЮХІН Ціт Мінавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ВАЛЧКОЎ Барыс Антонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАЛЧКОЎ Васіль Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАЛЧКОЎ Восіп Арцёмавіч, н. у 1916, рад., загінуў 3.3.1944, пахаваны ў в. Плёсавічы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ВАЛЧКОЎ Дзмітрый Цітавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ВАЛЧКОЎ Міхаіл Арцёмавіч, н. у 1904, рад., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў в. Дужэ Цеякава Другаседлаўскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ВАЛЧКОЎ Сямён Антонавіч, н. у 1902, рад., загінуў 31.10.1944, пахаваны ў в. Грубядэлі, Латвія.

ВАЛЧКОЎ Фёдар Арцёмавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВАЛЧКОЎ Яўхім Арцёмавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДАБЖАНАЎ Пётр Дзянісавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДАБЖАНАЎ Рыгор Дзянісавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕРМАКОЎ Іларыён Авяр'янавіч, н. у 1910, рад., памёр у палоне 9.1.1942.

І.С.Зайцаў.

І.С.Ісачанка.

П.І.Кавалёў.

А.Ф.Каленнікаў.

ЕРМАКОЎ Рыгор Авяр'янавіч, н. у 1908, рад., загінуў у маі 1944.

ЕЎДАЧКОЎ Юрый Максімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗАБЕЛАЎ Андрэй Антонавіч, н. у 1908, рад., загінуў 5.11.1941, пахаваны ў г. Цвер.

ЗАБЕЛАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1926, рад., загінуў 11.1.1945 ва Усх. Прусіі.

ЗАБЕЛАЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ЗАБЕЛАЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1917, гв.лейт., памёр ад ран 19.4.1945, пахаваны ў с. Шэнферштэдт Квольфедорф, Верхняя Сілезія, Германія.

ІСАЧАНКА Аксён Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ІСАЧАНКА Іван Савельевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак 28.2.1943.

ІСАЧАНКА Макар Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ІСАЧАНКА Рыгор Лаўрэнцьевіч, н. у 1923, лейт., загінуў 29.9.1942.

КАВАЛЁЎ Андрэй Дзянісавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Іван Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЁЎ Пётр Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЁЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

КАЛЕННІКАЎ Андрэй Лявонцьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КАЛЕННІКАЎ Андрэй Фаміч, н. у 1920, кап., загінуў 14.6.1944, пахаваны ў в. Карлаўка, Эстонія.

КАЛЕННІКАЎ Апанас Захаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРПАЧОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРПАЧОЎ Іван Юр'евіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРПЕНКА Мітрафан Абакумавіч, н. у 1914, старш., загінуў у студзені 1944.

КУДЛАЕЎ Іван Мітрафанавіч, н. у 1906, рад., загінуў 5.9.1942, пахаваны ў пас. Грачы Валгаградскай вобл.

КУПЦОЎ Іван Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.7.1944, пахаваны ў в. Новая Ніва Мінскай вобл.

КУПЦОЎ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУПЦОЎ Міхаіл Прохаравіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 6.2.1944, пахаваны ў в. Мармовічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КУПЦОЎ Нічыпар Прохаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУПЦОЎ Рыгор Анісімавіч, н. у 1909, рад., загінуў 2.2.1944.

КУПЦОЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУПЦОЎ Цімафей Прохаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 20.3.1942.

КУПЦОЎ Яўхім Прохаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУЦІЛАЎ Пётр Трафімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КУЦІЛАЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1895, рад., памёр ад ран 21.3.1942, пахаваны ў Новасібірскай вобл.

КУЦІЛАЎ Якаў Трафімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 10.7.1941.

ЛУНЬКОЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

НІКАЛАЕНКА Апанас Мікітавіч, н. у 1911, ст. сярж., загінуў 16.1.1943, пахаваны ў с. Масцішчы Варонежскай вобл.

НІКАЛАЕНКА Ціт Мінаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПІСКУНОЎ Антон Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПІСКУНОЎ Васіль Яфрэмавіч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ПІСКУНОЎ Іван Захаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПІСКУНОЎ Канстанцін Восіпавіч, н. у 1923, лейт., загінуў 10.1.1944, пахаваны ў в. Валапонька Віцебскай вобл.

ПІСКУНОЎ Сяргей Яфрэмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПІСКУНОЎ Якаў Яфрэмавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПІСКУНОЎ Яўсей Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЯНКОЎ Андрэй Восіпавіч, н. у 1923, лейт., загінуў 9.9.1943, пахаваны ў г. Бахмач Чарнігаўскай вобл.

СЕРБУНОЎ Антон Дзянісавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЕРБУНОЎ Максім Акімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРБУНОЎ Максім Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРБУНОЎ Марк Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЕРБУНОЎ Мікалай Барысавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРБУНОЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРБУНОЎ Міхаіл Акімавіч, н. у 1925, рад., загінуў 27.7.1944, пахаваны ў в. Чаромха Брэсцкай вобл.

СЕРБУНОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., загінуў 16.7.1944, пахаваны ў в. Жыдзеканы Алітускага павета, Літва.

СЕРБУНОЎ Пётр Ульянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЕРБУНОЎ Рыгор Дзянісавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

СЕРБУНОЎ Уладзімір Барысавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак 27.1.1945.

СЕРБУНОЎ Фёдар Акімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1942.

СІЛКІН Іван Назаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

СІЛКІН Гаўрыла Назаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЦЕПАНЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЦЕПАНЕНКА Іван Карпавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТАМАШОЎ Максім Данілавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТРЫФАНАЎ Сцяпан Іванавіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ТРЫФАНАЎ Сяргей Андрэевіч, н. у 1916, ст. сярж., загінуў 7.3.1945, пахаваны ў с. Кінэ-Кадподзь, Венгрыя.

УЛАСАЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

УЛАСАЎ Фама Харытонавіч, н. у 1907, мал. сярж., памёр ад ран 14.10.1944, пахаваны ў в. Пятрошэ каля г. Беласток, Польшча.

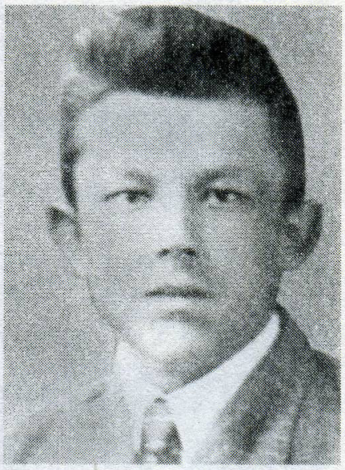

К.В.Піскуноў.

УСЦІНОВІЧ Ілья Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

УСЦІНОВІЧ Кірыла Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

УСЦІНОВІЧ Парфірый Антонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХАЛЮЧЭНКА Дзмітрый Лукіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХАЛЮЧЭНКА Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ЧУБАНАЎ Іван Максімавіч, н. у 1902, рад., памёр у палоне 5.10.1942.

ЧУБАНАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1911, старш., памёр ад ран 19.9.1944, пахаваны ў в. Паўліні, Латвія.

ШАМАЛАЎ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1908, рад., загінуў у палоне ў Германіі ў маі 1942.

ШАМАЛАЎ Герасім Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАСЁЛАК ЧЫЖАЎКА

АЛЕЙНІКАЎ Сафрон Апанасавіч, н. у 1917, рад., загінуў 23.11.1944, пахаваны ў м. Ауцэ, Латвія.

БОКУН Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ГРЫЦКОЎ Пётр Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ГУЛЯНКОЎ Ермалай Цітавіч, н. у 1909, рад., загінуў 12.8.1944, пахаваны ў м. Сухаволя Радамскага ваяв., Польшча.

ГУЛЯНКОЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1920, рад., загінуў у сакавіку 1944.

ГУЛЯНКОЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУЧЫНСКІ Лявон Кірылавіч, рад., загінуў 4.12.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КУЧЫНСКІ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРТЫНЕНКА Уладзімір Іванавіч, н. у 1898, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў в. Свержань Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

А.М.Барысенка.

М.М.Барысенка.

Я.М.Барысенка.

РУБАНАЎ Міхаіл Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

УСЕВІЧ Цімафей Апанасавіч, н. у 1914, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў в. Свержань Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГЛАЗАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВАСІЛЬЕЎКА

БРЫЦІКАЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 11.3.1943, пахаваны ў с. Краснае Залягошчынскага р-на Арлоўскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Міхаіл Кірылавіч, н. у 1925, памёр ад ран 28.7.1944, пахаваны ў в. Капылы Пружанскага р-на Брэсцкай вобл.

ДУДАШЭНКА Апанас Емяльянавіч, н. у 1900, загінуў 16.1.1945, пахаваны ў в. Маркі Макуўскага павета Варшаўскага ваяв.

ВЁСКА ГЛАЗАЎКА

АФЯРОЎСКІ Аляксандр Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

АФЯРОЎСКІ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1919, сярж., загінуў у жніўні 1944, пахаваны ў г. Жлобін.

АФЯРОЎСКІ Антон Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

АФЯРОЎСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АФЯРОЎСКІ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1903, рад., загінуў 9.1.1943.

БАБРОЎ Елісей Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БАБРОЎ Ілья Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАБРОЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1917, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў с. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАБРОЎ Трафім Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРЫСЕНКА Андрэй Максімавіч, н. у 1921, курсант, прапаў без вестак у жніўні 1941.

БАРЫСЕНКА Антон Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Іван Фёдаравіч, рад., загінуў 15.5.1942, пахаваны ў в. Каблякі Цвярской вобл.

БАРЫСЕНКА Кірыла Емяльянавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 4.10.1942 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

БАРЫСЕНКА Мацвей Емяльянавіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Мікалай Максімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Яўхім Максімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак.

БЕЛАВУСАЎ Анікей Апанасавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БЕЛАВУСАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БЕЛАВУСАЎ Мікалай Анікеевіч, н. у 1922, загінуў у Ленінградзе пад час блакады.

БЕЛАВУСАЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1920, мал. лейт., памёр ад ран 23.7.1943, пахаваны ў в. Ябланава Курскай вобл.

БРАЦІКАЎ Міхаіл Барысавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БРАЦІКАЎ Рыгор Барысавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БРАЦІКАЎ Рыгор Самуйлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

БРЫЦІКАЎ Аляксандр Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., загінуў 2.11.1944.

БРЫЦІКАЎ Дзяніс Якаўлевіч, н. у 1919, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Высокае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БРЫЦІКАЎ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БУНДЗЕЛЕЎ Апанас Ігнатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

БУНДЗЕЛЕЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БУНДЗЕЛЕЎ Ісак Ігнатавіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

БУНДЗЕЛЕЎ Мікалай Астафьевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ВАНАКОЎ Адам Мацвеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ВАНАКОЎ Арцём Мацвеевіч, рад., загінуў у 1941.

ВАНАКОЎ Васіль Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ВАНАКОЎ Дзмітрый Астапавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВАНАКОЎ Кірыла Астапавіч, н. у 1901, мал. сярж., загінуў 21.8.1944, пахаваны ў в. Воля Замброўская Беластоцкага ваяв., Польшча.

ВАНАКОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ВАНАКОЎ Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

ВАСІЛЕНКА Андрэй Мікалаевіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 17.4.1945 у прав. Борвальд, Германія.

ВАСІЛЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1921, курсант, загінуў 27.12.1941, пахаваны ў в. Несцерава Старыцкага р-на Цвярской вобл.

ВАСІЛЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАСІЛЕНКА Нічыпар Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ВАСІЛЕНКА Нічыпар Свірыдавіч, н. у 1898, яфр., загінуў 25.3.1945, в. Грунаў, Усх. Прусія.

ВАСІЛЕНКА Павел Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАСІЛЕНКА Раман Цітавіч, н. у 1910, рад., памёр у палоне 22.1.1943.

ВАСІЛЕНКА Рыгор Фёдаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ВАСІЛЕНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў 12.6.1944, пахаваны ў г. Зэльва Гродзенскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў 12.7.1944.

ВАСІЛЕНКА Цімафей Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ВЫШАГАРОДЦАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Васіль Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЛЕНКА Васіль Пракопавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Марк Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЛЕНКА Павел Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Павел Пракопавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 7.3.1942, пахаваны ў Красцецкім р-не Наўгародскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Рыгор Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Сідар Цітавіч, н. у 1913, рад., загінуў у жніўні 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў с. Турск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Якаў Ерамеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 29.2.1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Яўхім Міхайлавіч, рад., загінуў у ліпені 1944.

ГЕРАСІМАЎ Ігнат Антонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГЕРАСІМАЎ Кузьма Пятровіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЕРАСІМАЎ Мікіта Аляксандравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГЕРАСІМАЎ Міна Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ГУДКОЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУДКОЎ Георгій Андрэевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГУДКОЎ Дзмітрый Данілавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУДКОЎ Іван Марцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ГУДКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1941.

ГУДКОЎ Ігнат Емяльянавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ГУДКОЎ Майсей Іосіфавіч, н. у 1907, рад., загінуў 16.2.1944, пахаваны ў ст. Аўверс, Эстонія.

ГУДКОЎ Міхаіл Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУДКОЎ Пётр Іосіфавіч, н. у 1916, рад., загінуў у Падмаскоўі.

ГУДКОЎ Сяргей Апанасавіч, н. у 1912, рад., загінуў у снежні 1944.

ГУДКОЎ Фама Рыгоравіч, н. у 1903, рад., загінуў 2.8.1944, в. Даманава Беластоцкай вобл.

ДАШЧАНКА Сазон Іванавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ДРАЗДОЎ Аляксандр Ермалаевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак 5.11.1941.

ДРАЗДОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ДРАЗДОЎ Дзяніс Ерамеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ДРАЗДОЎ Кузьма Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ДРАЗДОЎ Міхаіл Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Ціт Емяльянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Ціхан Мінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДУДАШЭНКА Лаўрэнцій Свірыдавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ДУДАШЭНКА Мікалай Емяльянавіч, н. у 1923, старш., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў в. Шыгі Беластоцкага ваяв., Польшча.

ДУДАШЭНКА Павел Елісеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДУДАШЭНКА Сцяпан Емяльянавіч, н. у 1891, рад., загінуў 22.4.1945.

ДУДАШЭНКА Сцяпан Свірыдавіч, рад., прапаў без вестак 22.1.1945.

ДУДАШЭНКА Сяргей Елісеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДУДАШЭНКА Харытон Свірыдавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДУДАШЭНКА Цімафей Васільевіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 30.3.1944, пахаваны ў в. Малая Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ЗАХАРАЎ Іосіф Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАХАРАЎ Мікіта Нічыпаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ІВАНОЎ Васіль Емяльянавіч, н. у 1905, рад., загінуў 11.12.1942, пахаваны ў в. Хіндзякава Міхайлаўскага р-на Разанскай вобл.

ІВАНОЎ Кузьма Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ІВАНОЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ІВАНОЎ Уладзімір Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Нічыпар Антонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВУНОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 13.7.1944, пахаваны ў Зэльвенскім р-не Гродзенскай вобл.

КАСАРЭЎСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 8.4.1944, пахаваны ў с. Янаўка Цярнапольскай вобл.

КАСАРЭЎСКІ Хрысцін Усцінавіч, рад., загінуў 8.4.1944.

КІРЫЧЭНКА Аляксей Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КІРЫЧЭНКА Аляксей Яўменавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КІРЫЧЭНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1923, мал. лейт., прапаў без вестак 7.8.1942.

КІРЫЧЭНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў в. Лохуў Люблінскага ваяв., Польшча.

КІРЫЧЭНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КІРЫЧЭНКА Якаў Аляксеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КЛАЧКОЎ Карп Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУХАРЭНКА Акім Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУХАРЭНКА Фёдар Майсеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАЎРЭНЦІКАЎ Арцём Майсеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАЎРЭНЦІКАЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАХМАНКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАХМАНКОЎ Майсей Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАХМАНКОЎ Мітрафан Усцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАХМАНКОЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 3.8.1944, в. Плюснякі Ланскага р-на Беластоцкай вобл.

ЛАХМАНКОЎ Фядос Свірыдавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛІЦВІНАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛІЦВІНАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 23.2.1944, пахаваны ў в. Крыўск.

ЛІЦВІНАЎ Мікіта Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛІЦВІНАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 5.2.1944, пахаваны ў в. Мармарычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАНЯНКОЎ Васіль Ільіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАНЯНКОЎ Кірыла Васільевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАНЯНКОЎ Марк Ільіч, н. у 1920, рад., памёр у палоне 13.12.1941.

МАНЯНКОЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАНЯНКОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАНЯНКОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАНЯНКОЎ Фёдар Ціханавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

МАНЯНКОЎ Яўхім Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАРТЫНЕНКА Філімон Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 1.8.1944 у в. Завадзе Беластоцкай вобл.

МЕХАНІКАЎ Давыд Арцёмавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МЕХАНІКАЎ Дзяніс Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МЕХАНІКАЎ Еўдакім Уласавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

МЕХАНІКАЎ Іван Якубавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МЕХАНІКАЎ Малах Канстанцінавіч, н. у 1911, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў в. Сецішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МЕХАНІКАЎ Міхаіл Архіпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МЕХАНІКАЎ Міхаіл Давыдавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін.

МІНАЎ Андрэй Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў 26.8.1943, пахаваны ў в. Клінцы Хамутоўскага р-на Курскай вобл.

МІНАЎ Макар Сяргеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІНАЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 4.11.1944, пахаваны ў г. Прыекуле, Латвія.

МІНАЎ Рыгор Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІНАЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

НІКАЛАЕЎ Апанас Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

НІКАЛАЕЎ Астап Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НІКАЛАЕЎ Іван Маркавіч, н. у 1912, гв. рад., загінуў 12.2.1945, пахаваны ў г. Познань, Польшча.

НІКАЛАЕЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НІКАЛАЕЎ Сямён Сазонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ОСІПАЎ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1915, старш., загінуў 20.11.1944, пахаваны ў с. Хорт, Венгрыя.

ОСІПАЎ Максім Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЗНЯКОЎ Мацвей Піліпавіч, н. у 1912, мал. лейт., памёр ад ран 12.12.1941, пахаваны ў с. Богадараўка Шаўчэнкаўскага р-на Харкаўскай вобл.

ПАЎЛЮКОЎ Аляксандр Савельевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮКОЎ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Дзмітрый Іосіфавіч, н. у 1915, рад., загінуў 18.3.1942.

ПАЎЛЮКОЎ Дзмітрый Сяргеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮКОЎ Дзяніс Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮКОЎ Дзяніс Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Емяльян Акімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1904, рад., загінуў 8.2.1944.

ПАЎЛЮКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Іосіф Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., загінуў 30.2.1942.

ПАЎЛЮКОЎ Іосіф Якаўлевіч, н. у 1913, рад., загінуў 8.5.1942, пахаваны ў в. Спаская Полесць Чудаўскага р-на Наўгародскай вобл.

ПАЎЛЮКОЎ Рыгор Яўціхіевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Фёдар Акімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Фёдар Еўкавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1917, гв. лейт., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў в. Дужэ Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАЎЛЮКОЎ Цімафей Савельевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Яўхім Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАШКАЎЦОЎ Мікіта Кірылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЫЖЫКАЎ Канстанцін Іосіфавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЫЖЫКАЎ Мікіта Якаўлевіч, н. у 1912, рад., загінуў 11.7.1944, пахаваны ў с. Пацэвічы Брэсцкай вобл.

ПЫЖЫКАЎ Парфён Васільевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЫЖЫКАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран у 1944, пахаваны ў в. Глазаўка.

РАМАНЕНКА Аляксей Сямёнавіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран 9.7.1941, пахаваны ў г. Арол.

РАМАНЕНКА Андрэй Назаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

РАМАНЕНКА Зіновій Фёдаравіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран у снежні 1941.

РАМАНЕНКА Іван Дзмітрыевіч, рад., загінуў у 1944 пад Жлобінам.

РАМАНЕНКА Марк Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

РАМАНЕНКА Сяргей Піліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РАМАНЕНКА Цярэнцій Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

САЎКОЎ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЎКОЎ Іван Фёдаравіч, рад., загінуў 8.2.1944.

САЎКОЎ Іван Яўменавіч, н. у 1923, рад., загінуў у сакавіку 1943, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

САЎКОЎ Леанід Клімавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 8.9.1943, пахаваны ў г. Дзмітрыеў-Льгоўскі Курскай вобл.

САЎКОЎ Харытон Кліменцьевіч, н. у 1906, гв. рад., прапаў без вестак 16.5.1942.

САЎЧАНКА Даніла Міхайлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Аляксей Трафімавіч, н. у 1916, маёр, загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Рудакі Віцебскага р-на Віцебскай вобл.

СТРЫГАЛЁЎ Раман Трафімавіч, н. у 1906, лейт., прапаў без вестак у маі 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Фёдар Трафімавіч, н. у 1917, лейт., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТРАФІМАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

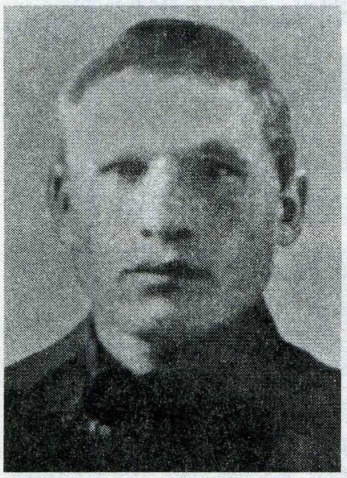

Я.А.Гаўрыленка.

М.Ф.Еўтушкоў.

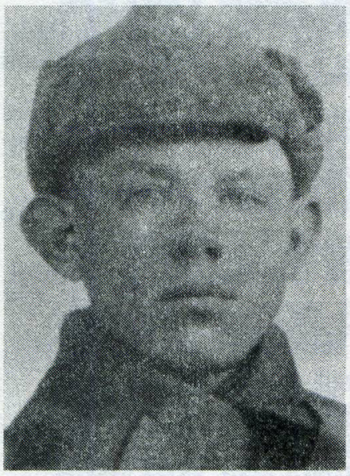

Ф.П.Трафімцоў.

ТРАФІМАЎ Васіль Акімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ТРАФІМАЎ Елісей Лаўрэнцьевіч, н. у 1893, рад., загінуў у палоне.

ТРАФІМАЎ Ісак Усцінавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТРАФІМАЎ Марцін Якаўлевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1942.

ТРАФІМАЎ Павел Акімавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Лоша Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ТРАФІМАЎ Самуіл Апанасавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 19.10.1942, пахаваны ў ст. Усць-Іжора Ленінградскай вобл.

ТРАФІМАЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТРАФІМАЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ТРАФІМАЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ТРАЦЭЎСКІ Станіслаў Адамавіч, н. у 1913, рад., загінуў 30.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

УДОДАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

УДОДАЎ Іван Тарасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1944.

УДОДАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 30.10.1944, пахаваны ў в. Бучы Мажэйкняйскага павета, Літва.

УДОДАЎ Мікалай Андрэевіч, рад., загінуў 22.2.1944.

УДОДАЎ Рыгор Сафронавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

УДОДАЎ Рыгор Тарасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

УДОДАЎ Цярэнцій Калінавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХАЎРУЧЭНКА Дзяніс Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХАЎРУЧЭНКА Мікіта Харытонавіч, н. у 1907, сярж., загінуў 6.4.1942.

ХАЎРУЧЭНКА Цімафей Гаўрылавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦАРАНКОЎ Дзмітрый Раманавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1941.

ЦІМАШЭНКА Павел Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЦІШЧАНКА Іван Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІШЧАНКА Іван Макаравіч, н. у 1918, рад., загінуў 19.1.1944, пахаваны ў в. Печышчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦЫКУР Дорах Сафронавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАРАНКОЎ Дзмітрый Несцеравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК ДЗІКАВА

ГАЎРЫЛЕНКА Лявон Астапавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Ягор Астапавіч, н. у 1909, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Борхаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЕЎТУШКОЎ Максім Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ТРАФІМЦОЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран у г. Молатаў.

ВЁСКА ЖЫТАНЕЖЖА

БЭРЧАНКА Цімафей Ануфрыевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Астапавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЛЕНКА Карп Астапавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Жытанежжа.

ГАЎРЫЛЕНКА Павел Лявонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Цярэнцій Пятровіч, н. у 1919, рад., загінуў 22.3.1944, пахаваны ў в. Станькаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗУБКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 4.5.1945.

ЗУБКОЎ Дзмітрый Прохаравіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗУБКОЎ Дзяніс Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗУБКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1921, рад., загінуў 20.8.1943.

ЗУБКОЎ Фёдар Антонавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНОЎ Аркадзій Ігнатавіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран 18.7.1945, пахаваны ў г. Тбілісі, Грузія.

ІВАНОЎ Іосіф Аўрамавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

ІВАНОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІВАНОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1918, рад., загінуў, пахаваны ў в. Дняпроўскае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1923, гв. ст. сярж., загінуў 5.9.1942, пахаваны ў ст. Курынская Краснадарскага краю.

КАНЦАВЫ Даніла Цімафеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Грабаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАСТУНОЎ Аляксей Цярэнцьевіч, н. у 1909, рад., загінуў 9.8.1942, пахаваны ў в. Клімава Смаленскай вобл.

ЛАПІЦКІ Іван Якаўлевіч, н. у 1908, кап., загінуў 27.2.1943, пахаваны ў в. Іўкава Цвярской вобл.

ЛАПІЦКІ Павел Якаўлевіч, н. у 1911, рад., загінуў 8.8.1944, в. Кавалі Суражскага р-на Беластоцкай вобл.

ЛЯХАЎ Аляксандр Карпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЯХАЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1902, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯХАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

ЛЯХАЎ Сяргей Назаравіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Бранск.

МАЛЬЦАЎ Іван Адамавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

МЯЛЕНКА Елісей Данілавіч, рад., памёр у палоне 10.3.1944.

МЯЛЕШКІН Дзям'ян Якаўлевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПАЎЛАЎ Адам Пятровіч, н. у 1926, рад., загінуў 11.1.1945, пахаваны ў в. Гнойна Цэханоўскага ваяв., Польшча.

ПАЎЛАЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЎЛАЎ Васіль Іларыёнавіч, н. у 1908, рад., загінуў ў 1942.

ПАЎЛАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПАЎЛАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1915, яфр., загінуў 12.2.1945, в. Гітмандорф, Усх. Прусія.

А.Ц.Кастуноў.

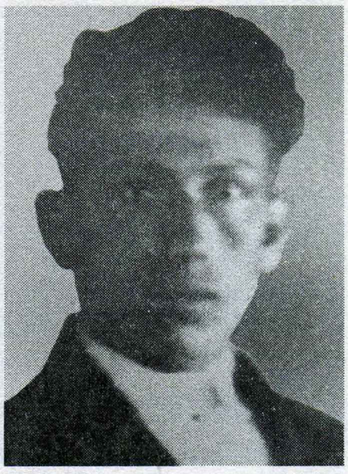

П.Я.Лапіцкі.

А.К.Ляхаў.

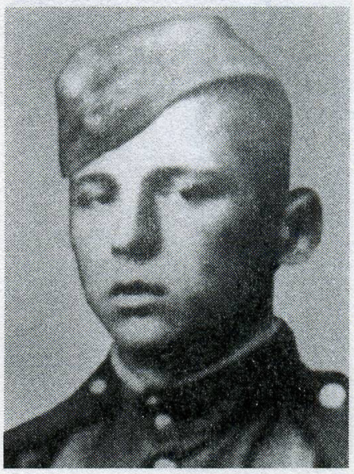

А.П.Паўлаў.

ПАЎЛАЎ Ігнат Андрэевіч, рад., прапаў без вестак 17.2.1942.

ПАЎЛАЎ Іван Максімавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАЎЛАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЎЛАЎ Максім Сцяпанавіч, н. у 1926, рад., загінуў 29.3.1945, пахаваны ў г. Праўст, Польшча.

ПАЎЛАЎ Павел Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАЎЛАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАЎЛАЎ Сяргей Г., н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАЎЛАЎ Уладзімір Кузьміч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў 11.5.1945, пахаваны ў Германіі.

ПАЎЛАЎ Якаў Іларыёнавіч, н. у 1905, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ПРЫШЧЭПЕНКА Акім Фядосавіч, рад., прапаў без вестак 7.8.1941.

ПРЫШЧЭПЕНКА Васіль Максімавіч, н. у 1926, яфр., памёр ад ран 14.2.1945 у в. Вайсдора, Верхняя Сілезія, Германія.

ПРЫШЧЭПЕНКА Васіль Цітавіч, н. у 1926, рад., загінуў 17.4.1945.

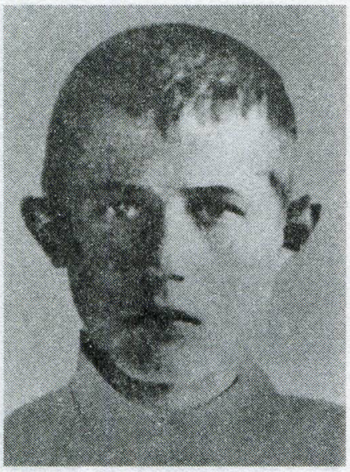
І.П.Прышчэпенка.

П.П.Прышчэпенка.

К.Я.Юрчанка.

М.Ф.Юрчанка.

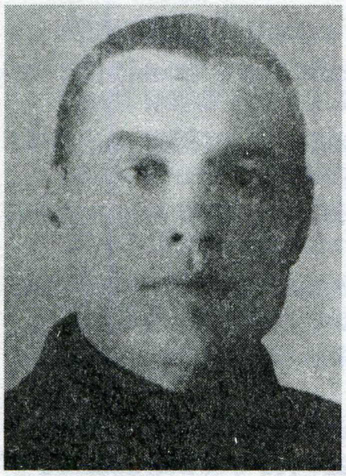
П.А.Юрчанка.

ПРЫШЧЭПЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1921, рад., загінуў 15.9.1944, пахаваны ў Гомельскай вобл.

ПРЫШЧЭПЕНКА Іван Паўлавіч, н. у 1925, яфр., загінуў 14.4.1945, пахаваны ў Германіі.

ПРЫШЧЭПЕНКА Павел Паўлавіч, н. у 1922, рад., загінуў у палоне ў 1943.

СТУПАКОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТАРАСЕНКА Ананій Савельевіч, н. у 1901, рад., загінуў 23.8.1943, пахаваны ў в. Веснева Беластоцкага ваяв., Польшча.

ТАРАСЕНКА Васіль Савельевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТРАФІМЦОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1920, сярж., загінуў 16.7.1943, пахаваны ў в. Марозава Болхаўскага р-на Арлоўскай вобл.

ФЕДАРЦОВА Ева Савасцееўна, н. у 1924, рад., прапала без вестак у маі 1944.

ФЕДАРЦОЎ Васіль Антонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ФЕДАРЦОЎ Васіль Емяльянавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРЦОЎ Павел Карнеевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ФЕДАРЦОЎ Сцяпан Дзямідавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ФЕДАРЦОЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 15.3.1944, пахаваны ў в. Шылавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ФЕДАРЦОЎ Якаў Савасцеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЕРАШКОЎ Адам Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЕРАШКОЎ Адам Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЕРАШКОЎ Андрэй Цімафеевіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран.

ЦЕРАШКОЎ Канстанцін Сяргеевіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЕРАШКОЎ Савелій Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЕРАШКОЎ Улас Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ЦЕРАШКОЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЕРАШКОЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1912, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШЫХАНАЎ Сцяпан Максімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРЧАНКА Канстанцін Ягоравіч, н. у 1912, гв. кап., загінуў 27.1.1945, пахаваны ў г. Лубонь Пазнанскага ваяв., Польшча.

ЮРЧАНКА Мікалай Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ЮРЧАНКА Павел Астапавіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 26.5.1945, пахаваны ў пас. Красны Шабекінскага р-на Белгародскай вобл.

ЮРЧАНКА Сямён Лазаравіч, н. у 1922, рад., загінуў 11.3.1944.

ЯЗЭПАЎ Мацвей Маркавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВЁСКА ІВАНАЎКА

АРЦЁМАЎ Васіль Макаравіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 16.10.1944, пахаваны ў Серацкім пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАДРУНОЎ Андрэй Назаравіч, н. у 1903, прапаў без вестак у лютым 1944.

БАДРУНОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліна Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАДРУНОЎ Дзмітрый Мітрафанавіч, н. у 1918, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

БАДРУНОЎ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАДРУНОЎ Макар Восіпавіч, рад., прапаў без вестак 1.3.1944.

БАДРУНОЎ Мітрафан Назаравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАДРУНОЎ Павел Сцяпанавіч, н. у 1909, рад., загінуў 3.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліна Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАДРУНОЎ Фёдар Ігнатавіч, рад., загінуў 10.9.1942, пахаваны ў в. Сапава Масальскага р-на Калужскай вобл.

БАРКОЎ Ягор Мінавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Надзея і Любоў Магілёўскай вобл.

БАРКОЎ Мікіта Захаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БІРУКОЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУДКОЎ Міхаіл Іосіфавіч, н. у 1917, кам. узв., прапаў без вестак 29.12.1942.

ЖЫРОЎСКІ Іван Апанасавіч, н. у 1924, рад., загінуў 26.4.1944, пахаваны ў пас. Востраў Гомельскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЗЛОЎ Андрэй Лукіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЗЛОЎ Андрэй Якутавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЗЛОЎ Архіп Піліпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Барыс Ерамеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 22.6.1944.

КАЗЛОЎ Васіль Аксёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎ Васіль Дарафеевіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 5.12.1944.

КАЗЛОЎ Васіль Патапавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1942.

КАЗЛОЎ Васіль Сцяпанавіч, рад., загінуў 16.4.1945.

КАЗЛОЎ Дзмітрый Лукіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран, пахаваны ў с. Другценей, Усх. Прусія.

КАЗЛОЎ Дзмітрый Цімафеевіч, н. у 1900, рад., загінуў 26.9.1941, пахаваны ў в. Ям Іжора Ленінградскай вобл.

КАЗЛОЎ Дзмітрый Цімафеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

КАЗЛОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

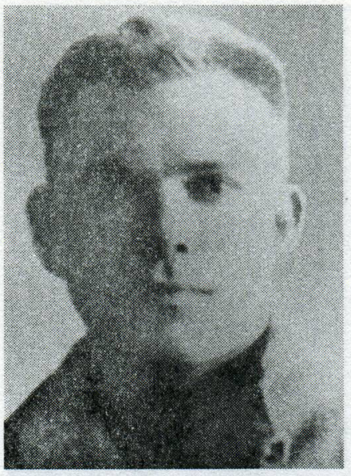

Ф.Г.Бірукоў.

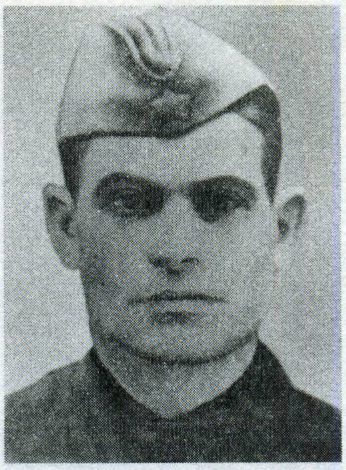

І.Ц.Казлоў.

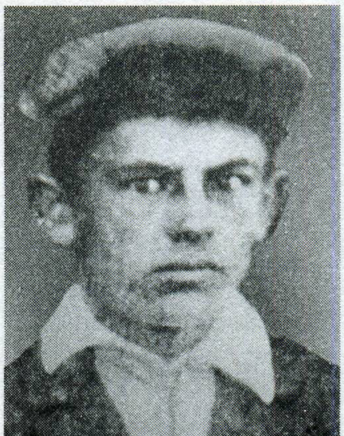

І.М.Кайтанаў.

КАЗЛОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1921, танкіст, загінуў у 1942, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1905, мал. сярж., загінуў 17.12.1943, пахаваны ў в. Вяршэна-Каменка Наўгародкаўскага р-на Кіравааградскай вобл.

КАЗЛОЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1907, рад., загінуў у сакавіку 1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Ульян Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЗЛОЎ Фама Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Фёдар Яўхімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЗЛОЎ Цімафей Андрэевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

КАЙТАНАЎ Іван Дзянісавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

КАЙТАНАЎ Іван Максімавіч, н. у 1923, рад., загінуў 9.3.1944, пахаваны ў с. Серхуў Ківерцаўскага р-на Валынскай вобл.

КАЙТАНАЎ Павел Карпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛЯДАЎ Восіп Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лужкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

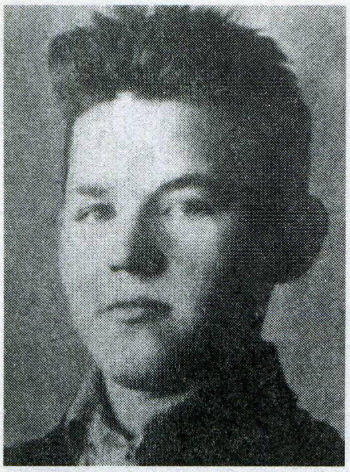

І.Х.Сарокін.

М.Х.Сарокін.

Сцяпан Аўрамавіч Цімашэнка.

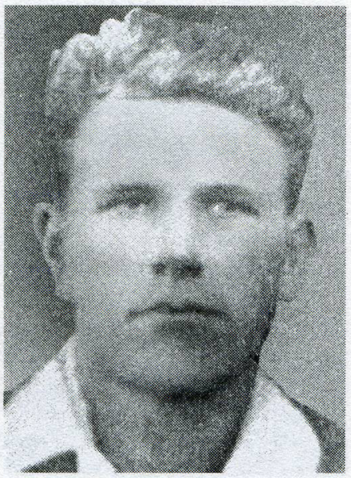

Т.А.Цімашэнка.

КАТЛЯРОЎ Андрэй Раманавіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў 6.7.1943.

КСЯНЗОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУПЦОЎ Іван Ільіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КУПЦОЎ Іван Навумавіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

КУПЦОЎ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУПЦОЎ Рыгор Дарафеевіч, н. у 1906, рад., загінуў 2.9.1941.

ЛАПІЦКІ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 13.10.1944.

ЛАСЮК Аляксандр Маркавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛЕЎЧАНКА Іван Кузьміч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 25.2.1945, г. Вальдэнберг, Германія.

ЛУК'ЯНЦАВА Марыя Ігнатаўна, н. у 1925, радыстка, прапала без вестак у жніўні 1945.

ЛУК'ЯНЦАЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1914, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Шапчыцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛУК'ЯНЦАЎ Іван Маркавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 9.3.1944, пахаваны ў в. Узарожжа Гомельскай вобл.

ЛУК'ЯНЦАЎ Фёдар Маркавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Узарожжа Гомельскай вобл.

ЛУК'ЯНЦАЎ Якаў Маркавіч, н. у 1909, рад., загінуў 28.3.1942, пахаваны ў в. Каблякі Цвярской вобл.

МАРОЗАЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.11.1944, пахаваны ў в. Лубяніца Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

МІХАЛЬЧАНКА Якаў Мінаевіч, н. у 1914, рад., загінуў 24.2.1944.

ПАРХОМЕНКА Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

РУДЗЯНКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 4.12.1943.

САРОКІН Васіль Харытонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САРОКІН Іван Харытонавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

САРОКІН Мікалай Харытонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІДАРЭНКА Аляксей Аляксеевіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 4.2.1943, пахаваны ў г. Курск.

СІМАКОЎ Дзмітрый Кірылавіч, н. у 1905, рад., загінуў 14.7.1944, пахаваны на х. Прытыкі, Эстонія.

СІМАКОЎ Сцяпан Кірылавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 21.2.1942.

СТУПАКОЎ Марк Кірылавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1941.

СУСОЛКІН Іван Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

ФРАЛКОЎ Рыгор Ісакавіч, рад., прапаў без вестак 1.8.1941.

ЦЕЛЯШОЎ Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЦІМАШЭНКА Астап Сяргеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦІМАШЭНКА Васіль Арцёмавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЦІМАШЭНКА Даніла Кірылавіч, н. у 1908, рад., загінуў 29.03.1944, пахаваны ў в. Гразявец Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Іван Арцёмавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІМАШЭНКА Іван Фядотавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІМАШЭНКА Іосіф Сяргеевіч, н. у 1900, рад., загінуў 12.3.1945.

ЦІМАШЭНКА Кузьма Апанасавіч, н. у 1895, рад., памёр у палоне 19.6.1942.

ЦІМАШЭНКА Лаўрэнцій Міхайлавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЦІМАШЭНКА Міхаіл Захаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІМАШЭНКА Павел Карпавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІМАШЭНКА Сцяпан Аўрамавіч, н. у 1905, гв. старш., загінуў 9.10.1942, пахаваны ў в. Катовічы Думініцкага р-на Калужскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Сяргей Апанасавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІМАШЭНКА Тарас Аўрамавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІМАШЭНКА Трафім Захаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІМАШЭНКА Цімафей Кірылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІМАШЭНКА Якаў Мікалаевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШАЎЦОЎ Мікалай Акулавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 18.3.1944.

ШАЎЦОЎ Якаў Мітрафанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЧУПКОЎ Несцер Нічыпаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ШЧУПКОЎ Сцяпан Нічыпаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 11.3.1943.

ШЫНКАРОЎ Іван Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК КЛЯНОК

БАДРУНОЎ Павел Кузьміч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БАРКОЎ Сяргей Захаравіч, н. у 1900, рад., памёр ад хваробы 12.4.1942.

ГАЎРЫЛЕНКА Рыгор Астапавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГУСЕЎ Васіль Мікалаевіч, рад., загінуў 23.2.1944.

КАЗЛОЎ Аляксей Барысавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў в. Юзефуў Варшаўскага ваяв., Польшча.

КАЗЛОЎ Барыс Ігнатавіч, яфр., загінуў 29.6.1944.

КАЗЛОЎ Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1900, рад., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Іван Ерамеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАЗЛОЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЗЛОЎ Рыгор Фролавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУПЦОЎ Аляксей Мікітавіч, н. у 1923, рад., загінуў 25.10.1942, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

КУПЦОЎ Мікіта Сідаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СІДАРЭНКА Аляксандр Мацвеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СКАБЕЛКІН Васіль Іванавіч, рад., загінуў 19.3.1944.

СУСОЛКІН Рыгор Рыгоравіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

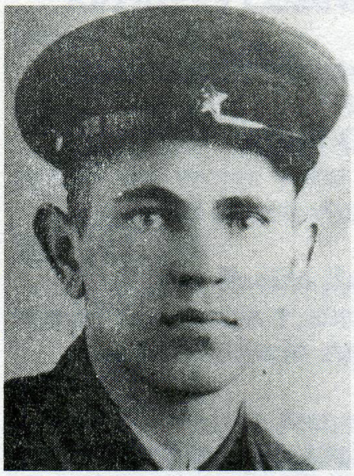

П.К.Бадруноў.

А.Б.Казлоў.

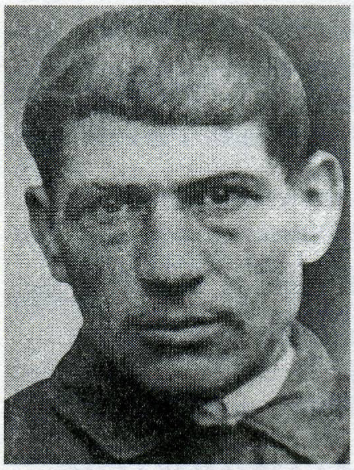

Б.І.Казлоў.

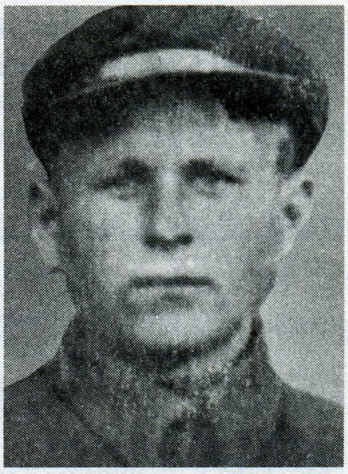

Ф.С.Сямёнаў.

СЯМЁНАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЦІМАШЭНКА Андрэй Ісакавіч, н. у 1906, рад., загінуў 29.9.1942, пахаваны на х. Стараабрадчы Краснадарскага краю.

ЦІМАШЭНКА Васіль Лаўрэнцьевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЦІМАШЭНКА Елісей Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШЧУПКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШЫНКАРОЎ Кузьма Свірыдавіч, н. у 1922, мал. сярж., пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1908, рад., загінуў 26.10.1944, пахаваны ў Ліепайскім р-не, Латвія.

ШЫНКАРОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ІВАНЧЫКАЎ Мікалай Маркавіч, н. у 1919, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МІНАЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

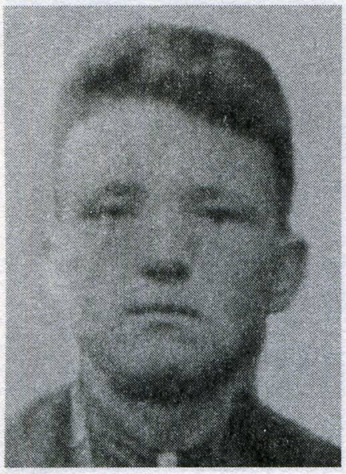

Р.Е.Жукаў.

ПАЎЛЮКОЎ Рыгор Еўкавіч, н. у 1910, рад., загінуў 9.7.1942, пахаваны ў в. Першамайскае Цвярской вобл.

ЯНАЧКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ЧАРНЯЦІН

НЕДАГРЭЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВОЛЬНЫ

ЗАРЭЦКІ Мікалай Самсонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ТОРМАНАЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЕСКА ГУБІЧЫ

АНДРУСЁЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1922, ст. сярж., памёр ад ран 8.8.1944, пахаваны ў в. Жаркова Кракаўскага ваяв., Польшча.

АНТОНАЎ Васіль Ягоравіч, рад., загінуў на Украіне.

АРЭХТАЎ Фёдар Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЗАРАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1943.

БІБІКАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БУГРЫМАЎ Апанас Мулюкавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БЯЛЯСАЎ Сяргей Радзівонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 2.2.1945.

ВАЛЧАНКОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 3.11.1944, пахаваны ў г. Наленчуў, Польшча.

ВАЛЧАНКОЎ Восіп Раманавіч, н. у 1914, рад., памёр у палоне 25.12.1941.

ВАЛЧАНКОЎ Дзмітрый Атрохавіч, рад., прапаў без вестак.

ВАЛЧАНКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Гомель.

ВАЛЧАНКОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1917, рад., загінуў 4.7.1944, пахаваны ў г. Выбарг.

ВАЛЧАНКОЎ Кандрат Рыгоравіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ВАЛЧАНКОЎПракоп Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ВАЛЧАНКОЎ Раман Раманавіч, н. у 1914, рад., загінуў 18.3.1944, пахаваны ў Быхаўскім р-не Магілёўскай вобл.

ВАЛЧАНКОЎ Сцяпан Атрохавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЙШУНАЎ Андрэй Захаравіч, н. у 1908, лётчык, прапаў без вестак.

ГАЙШУНАЎ Кузьма Захаравіч, лейт., загінуў 23.7.1941.

ГЛАЗКОЎ Адам Уласавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ГЛАЗКОЎ Міхаіл Усцінавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГЛАЗКОЎ Фёдар Уласавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 24.3.1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕДУШКІН Васіль Мамонавіч, н. у 1912, ст. лейт., прапаў без вестак 22.7.1942.

ЕПЯНКОЎ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ЕПЯНКОЎ Захар Сямёнавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕПЯНКОЎ Зіновій Мінавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕПЯНКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕПЯНКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1918, рад., загінуў 4.9.1941, пахаваны ў в. Холм Ярцаўскага р-на Смаленскай вобл.

ЕПЯНКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1913, старш., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕПЯНКОЎ Пракоп Восіпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕПЯНКОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЕПЯНКОЎ Цімафей Зіноўевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕРМАКОЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖУКАЎ Раман Еўдакімавіч, н. у 1913, рад., загінуў 6.3.1943.

ЗОЦІКАЎ Аляксей Мінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗОЦІКАЎ Васіль Мінавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

ІСАКАЎ Павел Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЗЛОЎ Барыс Пракопавіч, н. у 1916, рад., загінуў 23.11.1941.

КАЗЛОЎ Міхаіл Лаўрэнцьевіч, н. у 1911, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАПАНЦОЎ Даніла Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРЫБСКІ Іван Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАСТУНОЎ Адам Фёдаравіч, н. у 1921, фельчар, прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАСТУНОЎ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1902, лейт., загінуў 22.1.1944, пахаваны ў Мазырскім р-не Гомельскай вобл.

КАСТУНОЎ Восіп Несцеравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАСТУНОЎ Іван Тарасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

КАСТУНОЎ Мікіта Несцеравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

КАСТУНОЎ Пётр Кандратавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

КАСТУНОЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1923, прапаў без вестак 7.3.1942,.

КАСТУНОЎ Сяргей Цярэнцьевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КАСЦЯНКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1915, ст. лейт, загінуў 26.2.1943, пахаваны ў Багадухаўскім р-не Харкаўскай вобл.

КАЦУБАЎ Назар Кузьміч, н. у 1904, рад., загінуў 14.2.1945, пахаваны ў м. Золач каля г. Познань, Польшча.

КАЦУБАЎ Сяргей Карпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЦУБАЎ Якаў Кузьміч, рад., загінуў 9.8.1943.

КОЧНЕЎ Якаў Анісімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАСНАБАЕЎ Гаўрыла Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

КРАЎЦОЎ Мікалай Восіпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

КРАЎЦОЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1903, рад., загінуў 7.11.1944, пахаваны ў с. Гнойнае Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

КРАЎЦОЎ Сцяпан Восіпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КРУЦІКАЎ Васіль Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 27.10.1944, м. Вілайнен, Усх. Прусія.

КРУЦІКАЎ Змітрок Нічыпаравіч, рад., загінуў пад Варшавай.

КРУЦІКАЎ Міхаіл Малахавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРУЦІКАЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КРУЦІКАЎ Пракоп Спірыдонавіч, н. у 1902, лейт., загінуў 26.6.1944 пад Рагачовам.

КРУЦІКАЎ Сцяпан Нічыпаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРУЦІКАЎ Сямён Нічыпаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

КУЛЯНКОЎ Максім Зіноўевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 31.5.1944.

ЛАПІЦКІ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАПІЦКІ Васіль Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 20.7.1942.

ЛАПІЦКІ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЛАПІЦКІ Восіп Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАПІЦКІ Іван Андрэевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЛАПІЦКІ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне 19.11.1941.

МАЕЎСКІ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1922, рад., загінуў 4.7.1944, пахаваны ў Клецкім р-не Мінскай вобл.

МАЕЎСКІ Пётр Андрэевіч, н. у 1919, рад., загінуў 4.7.1944, пахаваны ў в. Цэпра Брэсцкай вобл.

МАЗУРАЎ Яўстрат Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МІНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

МІНАЎ Сідар Платонавіч, н. у 1915, рад., загінуў.

МІХАЛЬЧАНКА Аўрам Карпавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Іван Лявонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Ілья Сяргеевіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне 10.11.1941.

МІХАЛЬЧАНКА Мікалай Сяргеевіч, ст. лейт., загінуў 28.1.1943.

МІХАЛЬЧАНКА Якаў Нічыпаравіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАХАЕЎ Аляксей Сямёнавіч, памёр ад ран 28.6.1943.

НАХАЕЎ Іван Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1942.

НАХАЕЎ Іван Кузьміч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 22.2.1944, пахаваны ў п. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НАХАЕЎ Майсей Трафімавіч, н. у 1916, ст. сярж., загінуў 26.8.1944, пахаваны ў в. Паланцэ Оструў-Мазавецкага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПАЛЯКОЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., памёр 7.6.1943.

ПАХОМАЎ Андрэй Васільевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАХОМАЎ Антон Пятровіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАХОМАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1895, рад., загінуў у снежні 1943, пахаваны ў в. Канопліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАХОМАЎ Панцялей Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 28.1.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАХОМАЎ Платон Антонавіч, н. у 1905, санітар, загінуў 14.1.1945, пахаваны ў м. Рудкі Люблінскага ваяв., Польшча.

ПАХОМАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ПАШАРНЁЎ Георгій Маркавіч, н. у 1909, фельчар, памёр ад ран 20.9.1942, пахаваны ў г. Тбілісі.

ПІВАВАРАЎ Пётр Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

ПУГАЧОВА Матрона Несцераўна, н. у 1922, медсястра, загінула 5.6.1944, пахавана ў г. Кузнецк Пензенскай вобл.

ПУГАЧОЎ Васіль Гаўрылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПУГАЧОЎ Іван Несцеравіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 7.3.1943, пахаваны ў в. Раждзественскае Арлоўскай вобл.

ПУГАЧОЎ Іван Свірыдавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

РОГАЎ Купрыян Харытонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 26.3.1944.

САВАЧКІН Фёдар Акімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Святое Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

САКАЛОЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1921, рад., загінуў 9.2.1944, пахаваны ў в. Турск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САКАЛОЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

САКАЛОЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САМАРДАКОЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

САЎЧЫН Сямён Фёдаравіч, н. у 1920, рад., загінуў 10.11.1941, пахаваны ў в. Неўская Дуброўка Ленінградскай вобл.

СІЛЬЧАНКА Леанід Андрэевіч, н. у 1912, ваентэхнік 2-га рангу, загінуў 6.9.1943.

СТАЛЫПКА Сямён Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТРЫЖАКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТРЫЖАКОЎ Андрэй Кузьміч, н. у 1913, лейт., загінуў у 1943 пад Бабруйскам.

СЯМЁНАЎ Гаўрыла Рыгоравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак.

СЯМЁНАЎ Іван Пятровіч, н. у 1919, мал. лейт., памёр ад ран 3.3.1944, пахаваны ў в. Лампекі Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

СЯРЭБРАНЫ Павел Фядосавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЯРЭБРАНЫ Трафім Цярэнцьевіч, сярж., загінуў 14.2.1945, пахаваны ў п. Даўгарукава Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

ТАРАСЕВІЧ Іван Міхайлавіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ТКАЧОЎ Іван Спірыдонавіч, н. у 1919, рад., загінуў у сакавіку 1944.

ТКАЧОЎ Максім Фядосавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТКАЧОЎ Піліп Спірыдонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Сцяпан Спірыдонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Фёдар Савельевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ТОРМАНАЎ Анісім Пракопавіч, н. у 1914, мал. сярж., загінуў 16.1.1945, пахаваны ў г. Макуў, Польшча.

ТОРМАНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў 13.2.1942, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ТОРМАНАЎ Іван Маркавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТОРМАНАЎ Мікіта Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ТОРМАНАЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., загінуў 31.1.1945, ў г. Бышофсбург, Усх. Прусія.

ТОРМАНАЎ Павел Емяльянавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТОРМАНАЎ Фёдар Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ТОРМАНАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ТОРМАНАЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1917, рад., памёр у палоне 19.11.1941.

УСЦІНАЎ Кузьма Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

УСЦІНАЎ Сцяпан Емяльянавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

УСЦІНАЎ Фёдар Іванавіч, рад., загінуў 31.8.1944.

ХАМЯКОЎ Андрэй Рыгоравіч, н. у 1906, рад., загінуў 21.11.1944, пахаваны ў в. Дамбрууўка Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХАМЯКОЎ Савелій Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ХАМЯКОЎ Сяргей Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ХАМЯНКОЎ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1903, рад., загінуў 15.8.1944, пахаваны ў в. Шэпялякі Чыжаўскага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

ХАЦУЛЁЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ХІЛЬКЕВІЧ Уладзімір Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЕРАШКОЎ Захар Арцёмавіч, н. у 1899, рад., памёр у палоне 12.1.1942.

ЦЕРАШКОЎ Ігнат Фядотавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЕРАШКОЎ Пётр Ануфрыевіч, н. у 1907, мал. сярж., загінуў 20.3.1944, пахаваны ў в. Гайзарудак Цярнопальскай вобл.

ЦЕРАШКОЎ Раман Спірыдонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦІХАНАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЮЛЮНОЎ Атрох Дзямідавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЮЛЮНОЎ Спірыдон Марцінавіч, н. у 1900, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦЮЛЮНОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран 24.11.1944, пахаваны ў г. Беласток, Польшча.

ШАСТАПАЛАЎ Ануфрый Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЎЦОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 2.8.1941.

ШАЎЦОЎ Лявон Захаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ШАЎЦОЎ Пётр Захаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

ЯЎСЕЕНКА Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАСЁЛАК ГУБІЦКІ КАРДОН

ГАЙДОЎСКІ Пётр Аляксандравіч, н. у 1914, сярж., загінуў 28.3.1944, пахаваны ў в. Малыя Канаплiцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЙДОЎСКІ Яўген Аляксандравіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГРЫШЧАНКА Леанід Сямёнавіч, н. у 1923, ст. лейт., загінуў 6.11.1943, пахаваны ў в. Беразоўка Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

НІКАЛАЕЎ Іван Ільіч, н. у 1921, мал. лейт., прапаў без вестак 20.7.1942, пахаваны ў г. Каменск Растоўскай вобл.

ПАСЁЛАК ІНТЭРНАЦЫЯНАЛ

ГАРБАЧОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАСНАБАЕЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1914, лейт., загінуў 25.2.1943, пахаваны ў в. Малы Ужын Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ШАКАЎ Сцяпан Восіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАКАЎ Уладзімір Восіпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ШАКАЎ Фёдар Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЮРЦОЎ Аляксандр Міронавіч, н. у 1901, прапаў без вестак у студзені 1942.

ВЁСКА НАСПА

АВЕРКАЎ Мікалай Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

АВЕРКАЎ Павел Атрохавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЛАБАШКОЎ Ігнат Савельевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

С.А.Бядрыцкі.

БАЛАБАШКОЎ Міхаіл Савельевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАТУРАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1911, сярж., загінуў 23.1.1942, пахаваны ў с. Спаская Полесць Чудаўскага р-на Наўгародскай вобл.

БЕЛАВУС-КРЫВАШЭЕЎ Валерый Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

БІБІКАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1921, фельчар, загінуў у снежні 1941, пахаваны ў в. Падрыла Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

БІБІКАЎ Ціт Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 17.10.1943, пахаваны ў в. Сакольнікі Віцебскага р-на Віцебскай вобл.

БЯДРЫЦКІ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1900, мал. сярж., памёр ад ран 10.8.1943, пахаваны ў в. Храмцы Ельнінскага р-на Смаленскай вобл.

ВАЗАЎ Васіль Мінавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАЯВОДАЎ Іван Захаравіч, н. у 1913, ст. сярж., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Смардова Млінаўскага р-на Ровенскай вобл.

ВАЯВОДАЎ Іван Пятровіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 9.4.1945, пахаваны ў г. Калінінград.

ВАЯВОДАЎ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ВАЯВОДАЎ Павел Пятровіч, н. у 1909, гв. маёр, загінуў 3.2.1943.

ВАЯВОДАЎ Пётр Ануфрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЛАВАЧОЎ В.А., н. у 1915, ст. лейт., прапаў без вестак 14.10.1941.

ГАЛАВАЧОЎ Піліп Навумавіч, н. у 1913, маёр, загінуў 17.8.1943, пахаваны ў в. Малееўка Духаўшчынскага р-на Смаленскай вобл.

ГАЛАВАЧОЎ Сцяпан Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГРУЗДОЎ Гаўрыла Міхайлавіч, н. у 1906, рад., загінуў у снежні 1944, пахаваны ў г. Остраў-Мазавецкі, Польшча.

ГРУЗДОЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГРЫШАНАЎ Дзмітрый Сідаравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

М.Н.Разуванаў.

ГУЗАЎ Восіп Парфёнавіч, н. у 1913, ст. лейт., загінуў 20.4.1945, пахаваны ў г.Фідзіхаў, Германія.

ГУЗАЎ Канстанцін Пятровіч, н. у 1920, сярж., загінуў 22.6.1941.

ГУЗАЎ Пётр Парфёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУЗАЎ Улас Парфёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕРВЯНКОЎ Павел Трафімавіч, н. у 1915, гв. мал. сярж., загінуў 13.11.1943, пахаваны ў в. Кірэева Віцебскай вобл.

ДЗЕРВЯНКОЎ Уладзімір Трафімавіч, н. у 1920, загінуў 13.7.1941, пахаваны ў Гдоўскім р-не Пскоўскай вобл.

ДЫЛЕВІЧ Станіслаў Адамавіч, н. у 1918, рад., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў пас. Смірны Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ЕПЯНКОЎ Андрэй Раманавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖАРЭБЧЫКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1926, рад., загінуў 19.1.1945, с. Мацішканец, Усх. Прусія.

ЗАХАРАЎ Аляксандр Уласавіч, н. у 1909, ваентэхнік, загінуў у ліпені 1941.

ЗАХАРАЎ Іван Аляксандравіч, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ЗАХАРАЎ Кірыла Уласавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1907, гв.сярж., прапаў без вестак 23.3.1945.

ЗАХАРАЎ Якаў Уласавіч, н. у 1901, рад., загінуў 23.6.1943.

КАЗАКОЎ Сяргей Сяргеевіч, н. у 1924, загінуў 18.1.1944, пахаваны ў в. Печышча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Кірыла Піліпавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

КАТЛЯРОЎ Васіль Дзям'янавіч, н. у 1911, рад., загінуў 9.7.1944, пахаваны ў в. Дольск Валынскай вобл.

КАТЛЯРОЎ Іван Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

КАТЛЯРОЎ Іван Клімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 7.7.1944, пахаваны ў в. Ставок Турыйскага р-на Валынскай вобл.

КАТЛЯРОЎ Ісак Клімавіч, н. у 1905, кап., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАТЛЯРОЎ Максім Дзям'янавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАТЛЯРОЎ Сцяпан Сямёнавіч, н. у 1904, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Верхняя Олба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

КАТЛЯРОЎ Сяргей Восіпавіч, н. у 1923, рад., загінуў 9.3.1945, пахаваны ў г. Домбе Шчэцінскага ваяв., Польшча.

КОТАЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

КРАСНАБАЕЎ Аляксандр Харытонавіч, н. у 1918, прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАСНАБАЕЎ Іван Яўстратавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУЛЯШОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУХАРАЎ Восіп Лявонавіч, рад., загінуў 6.2.1944.

ЛУЦЯНКОЎ Аляксей Восіпавіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 23.11.1943, пахаваны ў г. Замбруў Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛУЦЯНКОЎ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1916, лейт., загінуў 19.7.1944.

ЛУЦЯНКОЎ Васіль Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛУЦЯНКОЎ Мікалай Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

ЛУЦЯНКОЎ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛУЦЯНКОЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран, пахаваны ў с. Рэйшдоеф, Германія.

ЛЯХАЎ Іван Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛЯХАЎ Максім Раманавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЯХАЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЛЯХАЎ Фёдар Барысавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

МАЁРАЎ Іван Восіпавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МІХАЛЬЧАНКА Іван Мітрафанавіч, н. у 1914, рад., загінуў у палоне 2.6.1942.

НЕДАПЫТАЛЬСКІ Іван Клімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ПАЎЛАЎ Рыгор Іванавіч, сярж., загінуў 8.4.1944.

ПЕТРУШКОЎ Іван Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ПЕТРУШКОЎ Пётр Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПЕТРУШКОЎ Фёдар Максімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАЗУВАНАЎ Андрэй Цімафеевіч, рад., загінуў 25.12.1944, пахаваны ў Кулдзігскім р-не, Латвія.

РАЗУВАНАЎ Ілья Цімафеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

РАЗУВАНАЎ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1923, мал. лейт., памёр ад ран 5.8.1944, пахаваны ў в. Чабручы Слабадзейскага р-на, Малдова.

РАЗУВАНАЎ Пётр Прохаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАЗУВАНАЎ Рыгор Кандратавіч, н. у 1919, рад., загінуў 17.7.1944, пахаваны ў в. Волкаў Цвярской вобл.

РАЗУВАНАЎ Сяргей Нічыпаравіч, н. у 1913, мал. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

РАЗУВАНАЎ Уладзімір Кандратавіч, н. у 1902, рад., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў в. Васход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

САВАЧКІН Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 23.1.1945, пахаваны ў г. Калінінград.

СІНЯКОЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1904, сярж., загінуў 7.8.1944, пахаваны ў м. Анопаль Люблінскага ваяв., Польшча.

СІНЯКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1906, старш., загінуў 21.3.1945, х. Сцепішы Тукумскага раёна, Латвія.

СІНЯКОЎ Даніла Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СІНЯКОЎ Канстанцін Дзянісавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІНЯКОЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІНЯКОЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІНЯКОЎ Нічыпар Лявонавіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

СЯМЁНАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., загінуў 31.1.1945, м. Фрыдланд, Усх. Прусія.

ТРЫГУБЕНКА Нестар Васільевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ФІЛІПАЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЕРАХОВІЧ Адам Філафімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧЭПІКАЎ Аляксей Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 6.11.1941.

ШАКАЎ Іван Восіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАКАЎ Мікалай Навумавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЮРЦОЎ Харытон Карпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯРОМЕНКА Пётр Емяльянавіч, н. у 1922, рад., загінуў 27.3.1942, пахаваны ў с. Нікольскае Аляксандраўскага р-на Данецкай вобл.

ЯРОМЕНКА Сяргей Лявонавіч, н. у 1908, рад., памёр у палоне ў снежні 1944.

ВЁСКА МІКАЛАЕЎКА

ВЕРАШЧАГІН Пётр Міхайлавіч, н. у 1911, яфр., памёр ад ран 12.8.1944, пахаваны ў в. Вялікае Віннае Цехановіцкага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

ВЯРБОЎСКІ Іван Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

ГАНУСЕВІЧ Канстанцін Віктаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАНУСЕВІЧ Уладзімір Віктаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Міхаіл Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

МЯКІШАЎ Пётр Іванавіч, н. у 1917, гв. лейт., памёр ад ран 2.4.1945.

СЁМЧАНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТУР Аляксандр Лявонавіч, рад., прапаў без вестак.

ТУР Віктар Лявонавіч, н. у 1903, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Карпатах.

ТУР Іван Раманавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 19.3.1945, с. Лойдкані, Усх. Прусія.

ТУР Мікалай Віктаравіч, рад., памёр ад ран 13.9.1941.

ТУР Мікалай Данілавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 17.1.1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ТУР Мікалай Нікадзімавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 14.2.1944, пахаваны ў п. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ТУР Павел Нікадзімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУР Павел Пятровіч, н. у 1917, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ТУР Сцяпан Нікадзімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ФІЛІПОВІЧ Адам Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФІЛІПОВІЧ Андрэй Цярэнцьевіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК НОВАЕ ЖЫЦЦЁ

БІБІКАЎ Сцяпан Архіпавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Польшчы.

ГРЫНЁЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЕПЯНКОЎ Пётр Зіноўевіч, н. у 1922, мал. камандзір, загінуў 30.8.1944 у Беларусі.

КАЎБАСНІКАЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў 27.7.1942.

КРУЦІКАЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НОВІКАЎ Іван Раманавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 17.11.1944.

САЎЧЫН Сцяпан Карпавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 22.12.1942, пахаваны ў в. Косаўка Міхайлаўскага р-на Варонежскай вобл.

ЦЕРАШКОЎ Уладзімір Ануфрыевіч, н. у 1905, рад., загінуў 7.8.1944 у в. Пяткава Беластоцкай вобл.

ЧЭПІКАЎ Самсон Піліпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЧЭПІКАЎ Сямён Піліпавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 20.3.1943, пахаваны ў пас. Борн Жыздрынскага р-на Арлоўскай вобл.

ПАСЁЛАК ПАДЛЕССЕ

СІНЯКОЎ Антон Сямёнавіч, н. у 1917, рад., памёр ад ран 20.8.1944, пахаваны ў г. Каўнас.

ЦЕРАШКОЎ Пётр Савельевіч, н. у 1921, рад., загінуў 4.10.1944, пахаваны ў в. Юварске Варшаўскага ваяв., Польшча.

ВЁСКА ПРЫРЭЧЧА

АРЭХТАЎ Нічыпар Андрэевіч, н. у 1914, рад., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў в. Сбергін Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДЗЕРВЯНКОЎ Аляксандр Кірылавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Прырэчча.

ПАСЁЛАК УЮТНЫ

ВАЯВОДАВА Аляксандра Рыгораўна, н. у 1917, фельчар, памерла ад ран.

ВАЯВОДАЎ Мікіта Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАЯВОДАЎ Уладзімір Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

КАТЛЯРОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАТЛЯРОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

КАЎБАСНІКАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1925, мал. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1945.

КРАСНАБАЕЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 9.10.1944, пахаваны на х. Бунчы, Латвія.

РАБУСАЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

САМЦОВА Аляксандра Міхайлаўна, н. у 1919, санінструктар, прапала без вестак у сакавіку 1944.

ФЕДАРЦОЎ Міхаіл Макаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ЯНАЎКА

САКАЛОЎ Пётр Сямёнавіч, рад., загінуў 25.3.1944, пахаваны ў в. Смоліцы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ПАСЁЛАК ЯСНАЯ ПАЛЯНА

ГРЫШЧАНКА Рыгор Захаравіч, н. у 1891, ст. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1943.

ГУСЯВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЯКСАНДРАЎКА

АРЦЁМЕНКА Фядот Прохаравіч, н. у 1915, рад., загінуў 2.2.1942, пахаваны ў пас. Сецішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАРАБАНАЎ Астах Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАБАНАЎ Усцін Трыфанавіч, н. у 1897, рад., загінуў 12.3.1942, пахаваны ў Харкаўскай вобл.

ГУЦАЕЎ Леанід Фаміч, н. у 1895, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Смаленск.

ГУЦАЕЎ Мікалай Фаміч, рад., загінуў у жніўні 1944.

ЖАРАБЦОЎ Іларыён Яўменавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖАРАБЦОЎ Максім Сямёнавіч, рад., загінуў, пахаваны ў в. Плесавічы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЖАРАБЦОЎ Прохар Сямёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.8.1944, пахаваны ў г. Плоткуў, Польшча.

ЗАЙЦАЎ Васіль Міронавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБРУСЁЎ Цімафей Нічыпаравіч, н. у 1918, сярж., памёр у палоне 19.2.1943.

КАРПОВІЧ Адам Піліпавіч, н. у 1907, мал. сярж., загінуў 27.7.1944, пахаваны на ст. Пулавы Люблінскага ваяв., Польшча.

КАСЦЮЧКОЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КОТАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1925, рад., загінуў 7.10.1944, пахаваны ў с. Заторы Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

КОТАЎ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1923, гв. мал. сярж., загінуў 5.1.1943, пахаваны ў в. Будзёнаўка Растоўскай вобл.

ЛЕВЯНКОЎ Захар Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

ЛЕВЯНКОЎ Захар Сідаравіч, н. у 1900, зампаліт, прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛЕВЯНКОЎ Рыгор Дзмітрыевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЕВЯНКОЎ Самуіл Дзмітрыевіч, н. у 1911, рад., загінуў 26.5.1944, пахаваны ў пас. Муствэ-Эгі, Эстонія.

ЛІХАЛАПАЎ Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

МАЛАЕЎ Іван Маркавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МАЛАЕЎ Марк Барысавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІЧЭНКА Астап Пракопавіч, н. у 1909, рад., загінуў 7.2.1945, с. Шэйнберг, Германія.

МЕЛЬНІЧЭНКА Еўдакім Пракопавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МЕЛЬНІЧЭНКА Кандрат Сямёнавіч, н. у 1918, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў пас. Сецішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МІНКОЎ Сцяпан Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НАДТАЧАЕЎ Восіп Ільіч, н. у 1903, рад., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Іван Піліпавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 28.8.1944, пахаваны ў с. Катайсунаў Мінск-Мазавецкага павета, Польшча.

НАДТАЧАЕЎ Міхаіл Ільіч, рад., прапаў без вестак.

НАДТАЧАЕЎ Нічыпар Пятровіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАДТАЧАЕЎ Пілiп Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАДТАЧАЕЎ Сцяпан Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛІЧКА Сцяпан С., н. у 1910, рад., памёр ад ран 30.8.1944 у в. Баравое Замброўскага р-на Беластоцкай вобл.

РУБАНАЎ Адам Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Архіп Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САЛАЎЁЎ Дзямід Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

САЛАЎЁЎ Іван Ягоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САЛАЎЁЎ Ціхан Ягоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАСЁЛАК ВАРАІ

КАВАЛЁЎ Восіп Маркавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАВАЛЁЎ Нічыпар Васільевіч, н. у 1924, санінструктар, загінуў 3.7.1944, пахаваны ў г. Жлобін.

КАВАЛЁЎ Рыгор Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ГРЫГАРАЎКА

АРЦЁМЕНКА Мацвей Піменавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БУДНІКАЎ Аляксандр Фядотавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУДНІКАЎ Мікіта Рыгоравіч, н. у 1905, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў в. Сецішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БУДНІКАЎ Мяфодзій Акімавіч, рад., прапаў без вестак.

БУДНІКАЎ Уладзімір Гаўрылавіч, н. у 1924, яфр., памёр ад ран, пахаваны ў в. Яблонь-Касцельня Беластоцкага ваяв., Польшча.

ДРАЗДОЎ Апанас Сазонавіч, рад., прапаў без вестак.

ДРАЗДОЎ Апанас Фёдаравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Уладзімір Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖАРАБЦОЎ Андрэй Прохаравіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРПІЧОЎ Гаўрыла Емяльянавіч, рад., загінуў 24.3.1945.

КІРПІЧОЎ Іван Анісімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРПІЧОЎ Кандрат Сяменавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

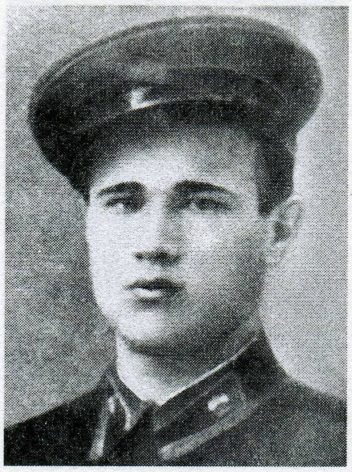

К.С.Мельнічэнка.

А.Ц.Рубанаў.

М.П.Арцёменка.

А.Ф.Буднікаў.

М.А.Буднікаў.

КІРПІЧОЎ Клім Емяльянавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КІРПІЧОЎ Макар Касьянавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРПІЧОЎ Якаў Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

МІНКОЎ Макар Яўстратавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЛАЎЁЎ Віктар Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

САРОКІН Васіль Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак 5.3.1942.

Е.М.Кабаеў.

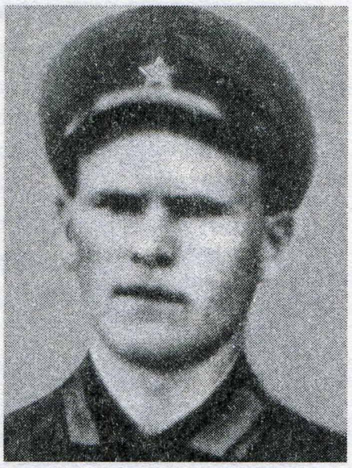
К.Е.Кабрусёў.

САРОКІН Іван Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

САРОКІН Ілья Сцяпанавіч, н. у 1919, яфр., прапаў без вестак у 1941.

ТУСІКАЎ Іван Сазонавіч, рад., загінуў 30.10.1944.

ТУСІКАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУСІКАЎ Рыгор Сазонавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТЫНЬКОЎ Васіль Ільіч, н. у 1909, прапаў без вестак у верасні 1941.

ТЫНЬКОЎ Лявон Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТЫНЬКОЎ Мікіта Ільіч, рад., прапаў без вестак.

ТЫНЬКОЎ Трыфан Ільіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЮЛЯЕЎ Павел Усцінавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 21.6.1944, пахаваны ў в. Вялікая Крушынаўка Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА ГУСЯВІЦА

АРЦЁМЕНКА Адам Аўрамавіч, н. у 1919, рад., загінуў, пахаваны ў в. Селішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АРЦЁМЕНКА Віктар Аўрамавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

АРЦЁМЕНКА Сямён Данілавіч, н. у 1901, сярж., загінуў 12.2.1945.

БАНДАРЭНКА Пётр Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

БЕЛАШЭЙ Васіль Кірылавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЕРАНКОЎ Аляксандр Прохаравіч, яфр., памёр ад ран, пахаваны ў м. Любіхава, Польшча.

БЫКАЎ Іван Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Андрэй Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДУДАШЭНКА Сазон Іванавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЦАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1908, мал. сярж., загінуў 1.12.1944.

ЖУРАЎ Іван Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАБАЕЎ Аляксандр Барысавіч, н. у 1907, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лужкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАБАЕЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 15.4.1942.

КАБАЕЎ Ермалай Міхайлавіч, н. у 1909, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў в. Селішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАБАЕЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1906, яфр., загінуў 12.1.1944, пахаваны ў в. Цэвелева Пустошкінскага р-на Пскоўскай вобл.

КАБАЕЎ Каленік Захаравіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБАЕЎ Міхаіл Сямёнавіч, рад., загінуў у ліпені 1942.

КАБАЕЎ Піліп Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

КАБРУСЁЎ Захар Макаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБРУСЁЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., загінуў, пахаваны ў с. Голая Даліна Красналіманскага р-на Данецкай вобл.

КАБРУСЁЎ Іван Прохаравіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у с. Чаркаскае Курскай вобл.

КАБРУСЁЎ Кірыла Елізаравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАБРУСЁЎ Мікалай Макаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБРУСЁЎ Мікіта Піменавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАБРУСЁЎ Пётр Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАБРУСЁЎ Піліп Нічыпаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБРУСЁЎ Сазон Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

КАБРУСЁЎ Сяргей Піліпавіч, рад., памёр ад ран, пахаваны ў с. Н. Аляксандраўка Харкаўскай вобл.

КАБРУСЁЎ Сяргей Прохаравіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАБРУСЁЎ Ягор Піменавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАБРУСЁЎ Яўхім Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Адам Дзямідавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

КАВАЛЁЎ Аляксей Сідаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

КАВАЛЁЎ Даніла Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у 1945.

КАВАЛЁЎ Майсей Кузьміч, н. у 1923, лейт., загінуў 13.7.1941.

КАВАЛЁЎ Максім Майсеевіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Максім Сідаравіч, рад., загінуў у студзені 1944.

КАВАЛЁЎ Мікалай Андрэевіч, мал. сярж., загінуў у студзені 1944.

КАВАЛЁЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1923, лейт., загінуў 31.3.1943, пахаваны ў пас. Шахты Равенькоўскага р-на Варашылаўградскай вобл.

КАЗЛОЎ Аксён Агеевіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎ Аляксей Агеевіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 18.1.1944, пахаваны ў в. Меркулавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Восіп Раманавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЗЛОЎ Восіп Яўстратавіч, н. у 1899, мал. сярж., загінуў, пахаваны ў в. Новае Сяло Аршанскага р-на Віцебскай вобл.

КАЗЛОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.1.1943, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

КАЗЛОЎ Раман Маркавіч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў 9.8.1945, пахаваны ў пас. Малы Хунанчаўстак, раён г. Спаск-Дальні, Прыморскі край.

КАЗЛОЎ Рыгор Яўстратавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЗЛОЎ Фёдар Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАПЕЛЬЧЫК Іван Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАПЕРЗАЎ Пётр Венядзіктавіч, н. у 1924, рад., загінуў 3.7.1944, пахаваны ў с. Зелень Уздзенскага р-на Мінскай вобл.

КАПЕРЗАЎ Якаў Пракопавіч, н. у 1905, загінуў 14.1.1945, пахаваны ў в. Шыгі Беластоцкага ваяв., Польшча.

КАПІТОНАЎ Іван Ігнатавіч, рад., загінуў, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КАРПОВІЧ Васіль Міхеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРПОВІЧ Васіль Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў 19.8.1944 у Польшчы.

КАРПОВІЧ Іван Рыгоравіч, н. у 1913, ст. лейт., прапаў без вестак 9.7.1942.

КАРПОВІЧ Кузьма Рыгоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАРПОВІЧ Міхаіл Маркавіч, н. у 1914, старш., загінуў 11.7.1944, пахаваны ў в. Плаўскія Слонімскага р-на Гродзенскай вобл.

КАРПОВІЧ Пётр Трафімавіч, н. у 1896, рад., загінуў у палоне 11.12.1941.

М.К.Кавалёў.

Ф.К.Кавалёў.

КЕКЕЛЕЎ Раман Фёдаравіч, рад., загінуў 22.2.1944.

КОТАЎ Адам Апанасавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 10.4.1943, пахаваны ў с. Хахлы Арлоўскай вобл.

КОТАЎ Васіль Пятровіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОТАЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРЫВІНСКІ Іван Несцеравіч, рад., загінуў у верасні 1944.

КУЦЭПА Міхаіл Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛЕВЯНКОЎ Міна Парфёнавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЙСЮКОЎ Іван Яўменавіч, рад., памёр ад ран, Гомельская вобл.

МАЙСЮКОЎ Яўстахій Яўменавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак 3.7.1942.

МАРТЫНАЎ Іван Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРТЫНАЎ Іван Карпавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 9.3.1944, пахаваны ў в. Снавідовічы Жытомірскай вобл.

МІНКОЎ Карп Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІНКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МІНКОЎ Несцер Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МІНКОЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1916, сярж., загінуў 15.8.1943, пахаваны ў в. Сямёнаўка Дзергачоўскага р-на Харкаўскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Піліп Ільіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1943.

ПАГОДЗІН Ціт Емяльянавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУБАНАЎ Апанас Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУБАНАЎ Даніла Міхайлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

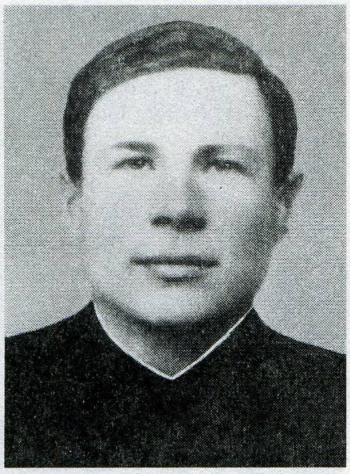
Т.М.Рубанаў.

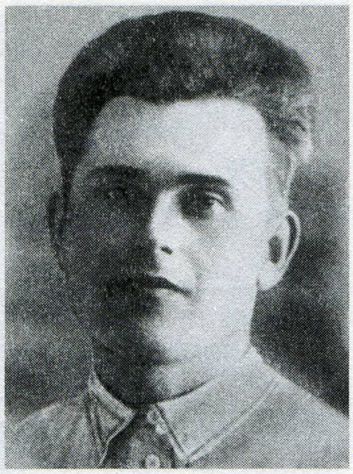
Е.І.Свярдлоў.

Ц.М.Траццякоў.

РУБАНАЎ Клім Ігнатавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

РУБАНАЎ Клім Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУБАНАЎ Майсей Федасеевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 25.6.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РУБАНАЎ Рыгор Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Сцяпан Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Тарас Міхайлавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 22.2.1944, пахаваны ў в. Новы Крыўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САЛАЎЁЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 1.7.1944.

САЛАЎЁЎ Павел Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЎЧАНКА Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

САЎЧАНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1907, мал. сярж., прапаў без вестак у маі 1945.

САЎЧАНКА Цімафей Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

САЧНЁЎ Антон Свірыдавіч, рад., загінуў 4.3.1945.

САЧНЁЎ Іван Свірыдавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЧНЁЎ Клім Свірыдавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СВЯРДЛОЎ Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СВЯРДЛОЎ Емяльян Ізотавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СВЯРДЛОЎ Максім Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

СВЯРДЛОЎ Сямён Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТРАЦЦЯКОЎ Ілья Логвінавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 24.1.1944, пахаваны ў в. Пралёт Чудаўскага р-на Наўгародскай вобл.

ТРАЦЦЯКОЎ Цімафей Мікалаевіч, н. у 1903, рад., загінуў 19.7.1944, пахаваны ў в. Пашукі Брэсцкай вобл.

ТРАЦЦЯКОЎ Яўхім Аляксандравіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак у лістападзе 1942.

ТУСІКАЎ Аляксандр Панфілавіч, н. у 1925, рад., загінуў 24.10.1944, пахаваны ў г. Лубяніца Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТУСІКАЎ Аляксей Панкратавіч, рад., прапаў без вестак.

ТУСІКАЎ Мікіта Андрэевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ФУРСІКАЎ Адам Мікітавіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІМОХАЎ Кузьма Якаўлевіч, рад., памёр ад ран 24.2.1944, пахаваны на ст. Крыўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІШКОЎ Мікалай Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІШКОЎ Фёдар Ягоравіч, н. у 1897, рад., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІШКОЎ Ягор Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШКОЎ Якаў Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШЧАНКА Іван Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЫБІСАЎ Піліп Васільевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧЫЖЫКАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 22.4.1945, пахаваны ў г. Цыбенен, Германія.

ШЭВЕЛЕЎ Фёдар Трафімавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ЗАРА

МАКСІМЕНКА Уладзімір Лявонавіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.2.1944.

ЦУРАНКОЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 1.3.1944, пахаваны ў в. Новы Крыўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ІВАШКАЎ

ГЕРАСІМАЎ Макар Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРАСІМАЎ Павел Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАБРУСЁЎ Савелій Васільевіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран 4.2.1944, пахаваны ў в. Мармарычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ШЭВЕЛЕЎ Прохар Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ШЭВЕЛЕЎ Фёдар Герасімавіч, рад., памёр 22.7.1945.

ПАСЁЛАК КАЛІНІНА

ЗАХАРАНКА Андрэй Савельевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЕНКА Якаў Міхайлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАВАЛЁЎ Адам Мінавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Сцяпан Адамавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЦОЎ Рыгор Несцеравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАКСІМЕНКА Кірыла Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАКСІМЕНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАКСІМЕНКА Фёдар Піліпавіч, рад., загінуў у лютым 1944.

РАБЦАЎ Адам Ксенафонтавіч, н. у 1925, рад., памёр 22.8.1944, пахаваны ў в. Рудка Мазавецкага павета, Польшча.

РАБЦАЎ Ксенафонт Ульянавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РАБЦАЎ Павел Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РАБЦАЎ Павел Ульянавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАСТАКОЎ Барыс Трыфанавіч, н. у 1922, прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШЭВЕЛЕЎ Міхаіл Арцёмавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.1.1945, ст. Гарбаткі Радомскага ваяв., Польшча.

ШЭВЕЛЕЎ Якаў Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Фёдар Ксенафонтавіч, н. у 1896, рад., загінуў у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК ЛЮДКАВА

БЕЛАМУТАЎ Акім Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

БЕЛАМУТАЎ Даніла Ігнатавіч, н. у 1920, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БЕЛАМУТАЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

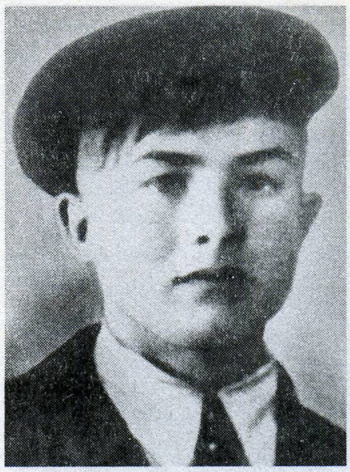

Б.Т.Шастакоў.

БЫКАЎ Віктар Сысоевіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ЗУБАЎ Аляксей Фёдаравіч, рад., загінуў 10.3.1944, пахаваны ў в. Красноўка Нараўлянскага р-на Гомельскай вобл.

КАСЦЮЧКОЎ Гаўрыла Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАСЦЮЧКОЎ Ігнат Еўдакімавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

КАСЦЮЧКОЎ Сямён Цімафеевіч, н. у 1918, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

САЎЧАНКА Мікіта Іванавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧЭПІКАЎ Аксён Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧЭПІКАЎ Аляксей Іларыёнавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 18.1.1945, пахаваны ў в. Завадзі Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЧЭПІКАЎ Васіль Іларыёнавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 3.3.1945, пахаваны ў в. Мелянцін Шчэцінскага ваяв., Польшча.

ЧЭПІКАЎ Лаўрэнцій Іларыёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАРАНКОЎ Ульян Аўрамавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЮРКОЎ Захар Навумавіч, н. у 1911, рад., загінуў 5.11.1941, пахаваны ў г. Цвер.

ПАСЁЛАК НОВАЕ ЖЫЦЦЁ

ДЗЕДУШКІН Павел Якаўлевіч, н. у 1914, лейт., загінуў 30.7.1942, пахаваны ў в. Нова-Сямёнаўка Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ВЁСКА НОВАЯ ГУСЯВІЦА

АРЦЁМЕНКА Трыфан Дарафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АРЦЁМЕНКА Фядот Міхайлавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЕЛАМУТАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1924, яфр., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Ізмена Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

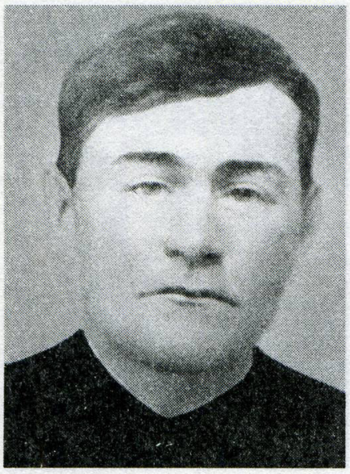

М.П.Кавалёў.

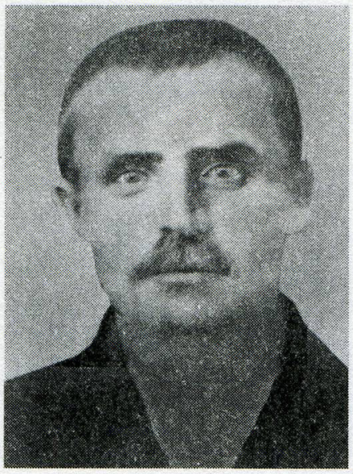

І.П.Смыкоўскі.

ВАСІЛЬЦОЎ Іван Андрэевіч, рад., загінуў у лютым 1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ВАСІЛЬЦОЎ Майсей Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Міхаіл Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ВАСІЛЬЦОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1911, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Нічыпар Савельевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ВАСІЛЬЦОЎ Яўхім Піліпавіч, н. у 1917, рад., загінуў 7.7.1944, пахаваны на х. Старая Мыш Брэсцкай вобл.

ГАНЧАРОЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРТМАН Уладзімір Барысавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРТМАН Фёдар Барысавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАБАЕЎ Канстанцін Сідаравіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1942.

КАБАЕЎ Фёдар Каленікавіч, н. у 1924, ст. лейт., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

КАБРУСЕЎ Віктар Цярэнцьевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАБРУСЕЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАБРУСЕЎ Піліп Майсеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Карп Маркавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Палікарпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Лаўрэнцій Герасімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

КАЗЛОЎ Палікарп Арцёмавіч, н. у 1914, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КАРАЛЁЎ Дарафей Мацвеевіч, рад., памёр ад хваробы, пахаваны ў пас. Нялідава Цвярской вобл.

КЛІМОВІЧ Фёдар Максімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КОТАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 4.7.1944 у в. Замошша Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

МАРТЫНАЎ Лука Андрэевіч, н. у 1921, рад., загінуў 9.8.1942.

МАРТЫНАЎ Пётр Карпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 1.3.1942.

НАДТАЧАЕЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЎЧАНКА Іван Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЎЧАНКА Рыгор Мікітавіч, н. у 1920, яфр., загінуў 23.8.1944, пахаваны ў в. Дубравені, Румынія.

СВЯРДЛОЎ Канстанцін Кірылавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТЫНЬКОЎ Іван Іовіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЭВЕЛЕЎ Макар Маркавіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

ШЭВЕЛЕЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1922, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРКОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1909, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРКОЎ Канстанцін Ільіч, н. у 1898, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Прытыка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРКОЎ Якаў Андрэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ПУШЧА

АЛЬХОЎ Уладзімір Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АТРОШЧАНКА Рыгор Лазаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 4.12.1943, пахаваны ў в. Востраў Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЛІЦВІНАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРТЫНАЎ Міхаіл Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Ф.Ф., рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МЕЛЬНІЧЭНКА Сафрон Лявонцьевіч, рад., памёр ад ран 2.2.1945.

СЕЛЯЗНЁЎ Васіль Паўлавіч, рад., загінуў 5.6.1942.

СМЫКОЎСКІ Іван Пятровіч, рад., загінуў 8.2.1944.

ВЁСКА ПЯНЧЫН

АТРОШЧАНКА Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АТРОШЧАНКА Марцін Мікалаевіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

АТРОШЧАНКА Сазон Мікалаевіч, н. у 1913, рад., загінуў на Украіне.

АТРОШЧАНКА Фёдар Мікалаевіч, н. у 1921, лейт., загінуў 5.12.1944, пахаваны ў Венгрыі.

АЎРАМЕНКА Васіль Мінавіч, н. у 1923, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АЎРАМЕНКА Яўхім Аляксандравіч, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАБІЧАЎ Марцін Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

БАТАШЭВІЧ Мікалай Аляксандравіч, сярж., прапаў без вестак 1.9.1941.

ВАДЗЯНКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВАДЗЯНКОЎ Сідар Фядотавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАДЗЯНКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВАСІЛЕНКА Аляксей Астапавіч, н. у 1925, рад., загінуў 23.11.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

ВАСІЛЕНКА Станіслаў Астапавіч, рад., прапаў без вестак.

ВАСІЛЕНКА Тарас Астапавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЛУШАКОЎ Панас Лукіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛУШАКОЎ Рыгор Восіпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГРЫШЧАНКА Герасім Гаўрылавіч, н. у 1918, рад., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДРАСІКАЎ Адам Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў в. Залессе Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДРАСІКАЎ Сяргей Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЫЛІЦКІ Рыгор Філатавіч, н. у 1914, рад., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАХАРАНКА Васіль Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЗАХАРАНКА Павел А., н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАХАРАНКА Якаў Карпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАБАЕЎ Канстанцін Яўцехавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЕНКА Дарафей Мацвеевіч, рад., памёр 17.4.1944.

КАВАЛЕНКА Іван Церахавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАВАЛЕНКА Іван Цітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КАВАЛЕНКА Іван Цярэнцьевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

А.І.Драсікаў.

П.М.Кавалёў.

І.С.Казлоў.

КАВАЛЕНКА Лявон, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЕНКА Рыгор Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАВАЛЕНКА Цярэнцій Цімафеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксей Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Андрэй Купрыянавіч, н. у 1920, рад., загінуў 20.10.1941.

КАВАЛЁЎ Анікей Церахавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Купрыянавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Іларыён Іванавіч, н. у 1902, прапаў без вестак у лютым 1944.

КАВАЛЁЎ Максім Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1921, рад., загінуў 23.8.1943, пахаваны ў в. Баршчавін Харкаўскай вобл.

КАВАЛЁЎ Панцялей Мінавіч, н. у 1914, рад., загінуў 18.2.1945, м. Шудзіцэн, Усх. Прусія.

КАВАЛЁЎ Фёдар Мінавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

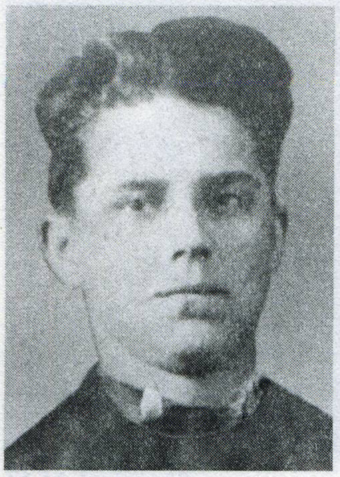

Д.С.Кундзелеў.

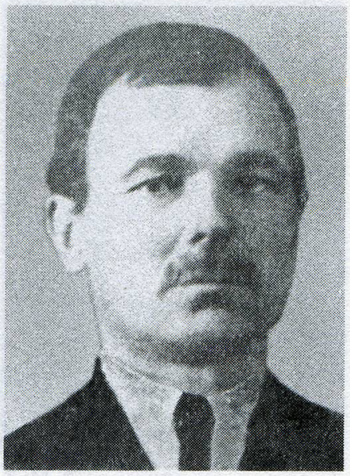

А.Я.Максіменка.

П.П.Максіменка.

КАЗЛОЎ Аляксандр Восіпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЗЛОЎ Іван Сяргеевіч, рад., памёр ад ран 8.1.1944.

КАЗЛОЎ Канстанцін Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎ Павел Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЫРЭНКА Максім Марцінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРАЛЁЎ Васіль Сямёнавіч, рад., загінуў.

КАРЧЭЎСКІ Антон Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЧЭНКА Апанас Пілiпавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 25.8.1942, пахаваны ў в. Канапаціна Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

КРАЎЦОЎ Іван Несцеравіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 24.7.1944, пахаваны ў г. Рэчыца.

КРАЎЦОЎ Рыгор Ягоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАЎЧАНКА Гаўрыла Мацвеевіч, н. у 1903, мал. лейт., памёр ад ран 24.2.1942, пахаваны ў г. Калуга.

КУНДЗЕЛЕЎ Даніла Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Іван Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Ігнат Іларыёнавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Чарамха Брэсцкай вобл.

КУНДЗЕЛЕЎ Пракоп Іванавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Сяргей Васільевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Яўсей Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

КУЧАРАЎ Іван Піменавіч, н. у 1923, рад., загінуў 18.2.1942, пахаваны ў в. Барадзіно Ленінградскай вобл.

КУЧАРАЎ Міхаіл Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

КУЧАРАЎ Піліп Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЧАРАЎ Філат Сяргеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛУЗАКОЎ Антон Максімавіч, рад., загінуў 3.2.1944.

МАКСІМЕНКА Антон Якаўлевіч, н. у 1896, рад., загінуў 18.8.1944, в. Загор'е Асавецкага р-на Беластоцкай вобл.

МАКСІМЕНКА Васіль Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАКСІМЕНКА Віктар Сяргеевіч, н. у 1920, чырванафлоцец, прапаў без вестак у верасні 1941.

МАКСІМЕНКА Георгій Архіпавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак 6.11.1944.

МАКСІМЕНКА Іван Антонавіч, н. у 1924, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАКСІМЕНКА Панцялей Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

МАКСІМЕНКА Сцяпан Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАКСІМЕНКА Сямён Уласавіч, н. у 1904, рад., загінуў у жніўні 1941.

МАКСІМЕНКА Сяргей Ягоравіч, н. у 1903, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАКСІМЕНКА Фёдар Захаравіч, ст. лейт., загінуў 14.11.1942, пахаваны ў в. Гусеўка Людзінаўскага р-на Калужскай вобл.

МАКСІМЕНКА Фёдар Ягоравіч, рад., памёр ад ран 25.3.1944.

МЕЛЬНІЧЭНКА Іван Кузьміч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІХАЛЕВІЧ Мікалай Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак 1.3.1944.

МІХАЛЕНКА Аркадзь Лукіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІХАЛЬКОЎ Іван Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

НЕМЦАЎ Емяльян Дарафеевіч, рад., прапаў без вестак.

РАБЦАЎ Адам Яўхімавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

РАБЦАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

РАТНІКАЎ Захар Яўменавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

РАТНІКАЎ Пётр Яўменавіч, рад., прапаў без вестак.

РАМАНЕНКА Елісей Сазонавіч, рад., загінуў 7.8.1943.

РАМАНЕНКА Міхаіл Пракопавіч, рад., прапаў без вестак.

РАМАНЕНКА Пракоп Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Еўдакім Платонавіч, н. у 1907, рад., памёр 24.4.1942, пахаваны ў в. Рылькова Гагарынскага р-на Смаленскай вобл.

РЫЖАНКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 1.1.1942, пахаваны на х. Шаўкова Старыцкага р-на Цвярской вобл.

ТОДАРАЎ Восіп Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1945.

ФІЛІПЕНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1925, сярж., загінуў 25.1.1945, пахаваны ў г. Сямнульпа-Краенке, Польшча.

ФІЛІПЕНКА Віктар Васільевіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў в. Горкі Ленінградскай вобл.

ФІЛІПЕНКА Іван Майсеевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФІЛІПЕНКА Пётр Паўлавіч, рад., памёр ад ран 9.10.1944, пахаваны ў в. Баяс, Латвія.

ФІЛІПЕНКА Сяргей Філатавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 9.10.1944 у Польшчы.

ФІЛІПЕНКА Яўхім Майсеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХВАСЦЯНКОЎ Мікіта Ціханавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХРОЛІКАЎ Яўцех Авяр'янавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 16.1.1945, пахаваны ў м. Янавец Кажапецкага павета, Польшча.

ЦУРАНКОЎ Андрэй Емяльянавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦУРАНКОЎ Ларыён Яўстратавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦУРАНКОЎ Мацвей Емяльянавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧЭЧКА Рыгор Васільевіч, рад., загінуў 12.10.1943.

ШУНДЗІКАЎ Адам Захаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШУНДЗІКАЎ Сідар Адамавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Іван Аляксеевіч, рад., загінуў у маі 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Іван Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЎМЕНЕНКА Канстанцін Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

Л.Я.Цуранкоў.

К.Т.Шастакоў.

ЯЎСЕЕНКА Адам Самсонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЎСЕЕНКА Лука Цімафеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЎСЕЕНКА Пётр Харытонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯЎСЕЕНКА Ягор Навумавіч, н. у 1913, рад., памёр ад 15.12.1944, пахаваны ў г. Замбруў, Польшча.

ПАСЁЛАК СЕЛІЦКАЕ

ВАСІЛЬКОЎ Іван Піменавіч, рад., прапаў без вестак.

КАБАЕЎ Іван Сазонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КАБАЕЎ Іларыён Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

КАБРУСЕЎ Іларыён Нічыпаравіч, н. у 1904, рад., загінуў 1.2.1944, пахаваны ў в. Селішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Апанас Трафімавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 12.10.1944, пахаваны ў г. Міндсент, Венгрыя.

КАЗЛОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 5.3.1945, пахаваны ў в. Барлошна, Польшча.

КАЗЛОЎ Піліп Трафімавіч, рад., загінуў 21.2.1945 у в. Энгельсвалдзе, Усх. Прусія.

КАЗЛОЎ Уладзімір Аўдзеевіч, сярж., загінуў 8.7.1943, пахаваны ў в. Альхаватка Паныроўскага р-на Курскай вобл.

ПАГОДЗІН Арцём Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

СЛЫШОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў, пахаваны ў в. Млецын Мінск-Мазавецкага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЧЭПІКАЎ Харытон Ісакавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАСТАКОЎ Каленік Трыфанавіч, н. у 1907, рад., загінуў 7.12.1942, пахаваны ў в. Бекетаўка Валгаградскай вобл.

ШЭВЕЛЕЎ Лаўрэн Дзянісавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

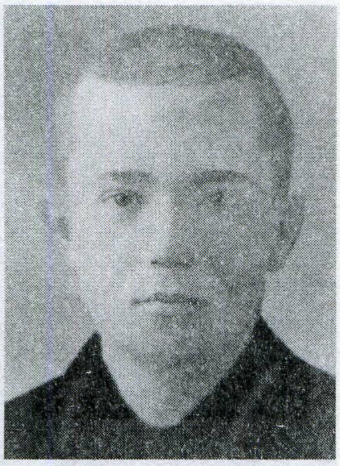

П.А.Кундзелеў.

І.Я.Елісеенка.

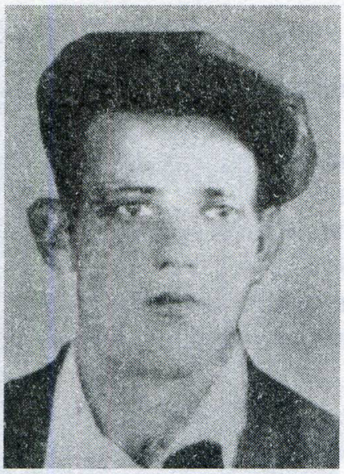

І.К.Аўдашкоў.

І.Ф.Афанасенка.

М.В.Буслаў.

ШЭВЕЛЕЎ Рыгор Кандратавіч, н. у 1924, гв. рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПАСЁЛАК ТЭКЛЕЎКА

ПІМАХАЎ Іван Мітрафанавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у жніўні 1945.

ПАСЁЛАК УЛАДЗІМІРАЎКА

КАЗЛОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 5.10.1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Павел Адамавіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.3.1945, пахаваны ў в. Свобніца Шчэцінскага ваяв., Польшча.

ПАЗДНЯКОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1925, прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАТАПАЎ ... Нічыпаравіч, н. у 1923, рад., загінуў, пахаваны ў с. Туканец, Чэхаславакія.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНАЯ ХАЧЭМЛЯ

ЕЛІСЕЕНКА Іван Яўстратавіч, н. у 1909, рад., загінуў 3.2.1944, пахаваны ў пас. Селішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПІМАХАЎ Кузьма Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ПІМАХАЎ Раман Якаўлевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШКРАБАЎ Антон Піменавіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў 13.2.1944, пахаваны ў в. Пасалодзіна Ленінградскай вобл.

ШКРАБАЎ Павел Піменавіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.2.1945, пахаваны ў м. Шэнсберг Альштынскага ваяв., Польшча.

ШУНДЗІКАЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1898, рад., памёр ад ран 24.7.1944, пахаваны ў с. Велкі Бжэмтавіц Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ СВЕТ

КАВАЛЕНКА Іван Марцінавіч, рад., прапаў без вестак.

КУНДЗЕЛЕЎ Дзмітрый Сяргеевіч, н. у 1899, рад., памёр ад ран 9.2.1945, пахаваны ў в. Арнсдорф каля г. Гутштат, Усх. Прусія.

СІЛЬЧАНКА Іван Ільіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Акудзімавіч, н. у 1926, рад., загінуў 16.1.1945, пахаваны ў в. Кемпляцэ Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДУРАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАЛДУІ

БАЛДУЕЎ Атрох Цітавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА БРОДЫ

АНДРЭЕНКА Іван Церахавіч, яфр., загінуў 28.1.1945, пахаваны ў г. Варшава, Польшча.

АЎДАШКОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АЎДАШКОЎ Іван Карпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

АФАНАСЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

АФАНАСЕНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 10.5.1944, пахаваны ў г. Клінцы Бранскай вобл.

БУСЛАЎ Мікіта Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

Л.Д.Картавенка.

Р.І.Картавенка.

С.П.Картавенка.

М.А.Мілешка.

І.С.Парфёненка.

М.І.Парфёненка.

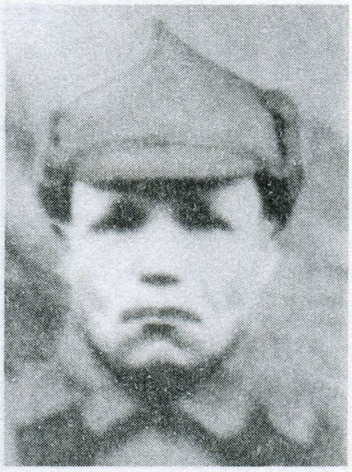
Д.С.Слесараў.

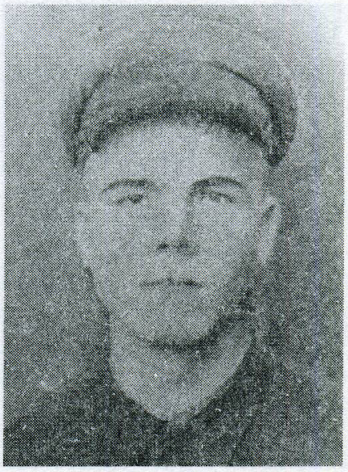
А.Я.Арцёменка.

БУСЛАЎ Пётр Арцёмавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Аляксандр Казіміравіч, н. у 1899, рад., загінуў 27.1.1945 ва Усх. Прусіі.

ДРАБЫШЭЎСКІ Пётр Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў 24.10.1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Яўген Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 18.10.1944.

КАРТАВЕНКА Васіль Мацвеевіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРТАВЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1924, мал. лейт., загінуў у лютым 1944.

КАРТАВЕНКА Іван Ягоравіч, н. у 1905, рад., загінуў 20.8.1944.

КАРТАВЕНКА Кузьма Іванавіч, н. у 1911, гв. рад., загінуў 7.2.1945, пахаваны ў г. Познань, Польшча.

КАРТАВЕНКА Леанід Данілавіч, н. у 1920, рад., загінуў 20.7.1944.

КАРТАВЕНКА Рыгор Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРТАВЕНКА Сяргей Парфёнавіч, н. у 1918, сярж., загінуў у красавіку 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Уладзімір Іларыёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІЛЕШКА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

ПАРФЁНЕНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1903, сярж., памёр ад ран 1.1.1945, пахаваны ў в. Багна Радамскага ваяв., Польшча.

ПАРФЁНЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Светлагорск Гомельскай вобл.

СЛЕСАРАЎ Давыд Свірыдавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ЮДЗЯНКОЎ Іван Маркавіч, н. у 1918, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

ЯНЧАНКА Іван Маркавіч, н. у 1918, рад., загінуў 9.10.1943.

ВЁСКА БУРЛАК

АРЦЁМЕНКА Аляксей Яўхімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЗЯТНІКАЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПУДКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 7.1.1944.

СЕРАФІМОВІЧ Мікалай Лукіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

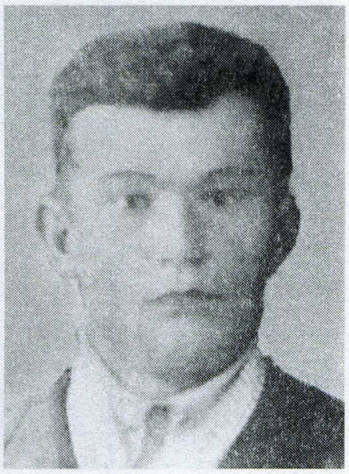

У.Ц.Сергачоў.

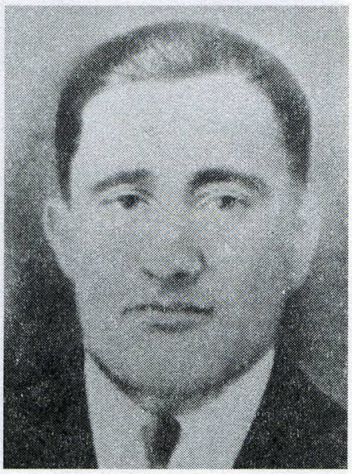

Р.Я.Грышпан.

В.К.Парфёненка.

Д.К.Парфёненка.

У.К.Парфёненка.

У.Л.Ткачоў.

СЕРГАЧОЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

СЕРГАЧОЎ Уладзімір Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

СЯМЁНАЎ Фёдар Паўлавіч, мал. лейт., прапаў без вестак.

ЦУРГАНАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫКУНОЎ Іван Савельевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ДУБАВІЦА

ГРЫШПАН Рыгор Яўгенавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЖУМАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1905, ст. лейт., загінуў 27.12.1942.

ДЖУМАЎ Марк Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЗЯЗЮЛЯ Аляксей Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЕЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1905, лейт., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Ліда Гродзенскай вобл.

МЯШКОЎ Мікіта Восіпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАРФЁНЕНКА Васіль Купрыянавіч, н. у 1920, кап., загінуў 9.5.1945, пахаваны ў Германіі.

ПАРФЁНЕНКА Васіль Сафронавіч, н. у 1919, гв. лейт., загінуў 12.1.1945, пахаваны ў м. Хжанаў, Польшча.

ПАРФЁНЕНКА Даніла Купрыянавіч, н. у 1911, кап., загінуў у 1942, пахаваны ў Маскоўскай вобл.

ПАРФЁНЕНКА Максім Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАРФЁНЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак 25.7.1943.

ПАРФЁНЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАРФЁНЕНКА Рыгор Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ПАРФЁНЕНКА Уладзімір Купрыянавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ПАРФЁНЕНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

ПЯТРОЎ Павел Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1945.

САЗОНАЎ Аляксей Апанасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЗОНАЎ Кірэй Апанасавіч, н. у 1900, рад., памёр у палоне 25.12.1941.

САЗОНАЎ Мікіта Апанасавіч, н. у 1914, рад., загінуў 3.3.1944.

СЫСОЕЎ Іван Адамавіч, н. у 1921, рад., памёр у палоне 12.3.1942.

СЫСОЕЎ Цімафей Патапавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 28.7.1942.

ТКАЧОЎ Міхаіл Ананьевіч, н. у 1926, рад., загінуў 11.8.1944, пахаваны ў в. Мендзплес Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТКАЧОЎ Уладзімір Лявонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 22.6.1941.

ТУРАНКОЎ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1924, мал. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТУРАНКОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

ХАРЫТОНЕНКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

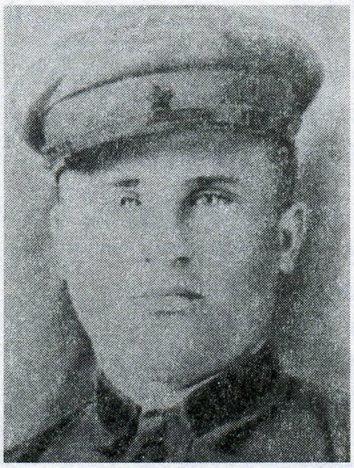
П.М.Анішчанка.

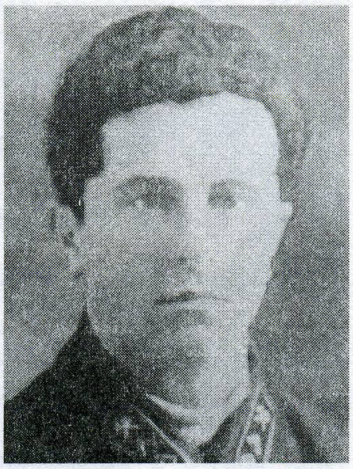
Дз.А.Атрошчанка.

І.Я.Атрошчанка.

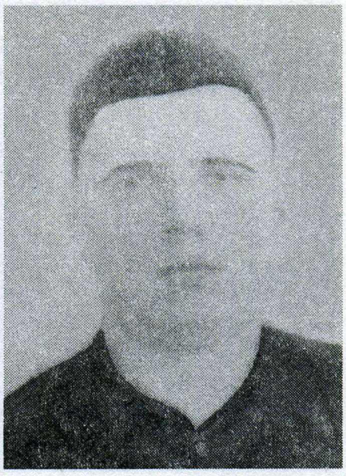
А.Р.Аўраменка.

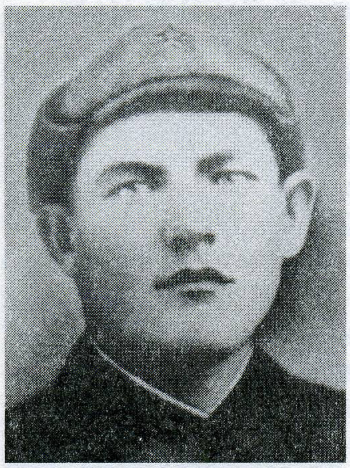
І.П.Джумаў.

І.У.Джумаў.

П.С.Джумаў.

П.Д.Емяльянчанка.

ЯКІМЕНКА Апанас Гаўрылавіч, н. у 1911, мал. сярж., прапаў без вестак у студзені 1942.

ЯНЧАНКА Іван Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВЁСКА ДУРАВІЧЫ

АНІШЧАНКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АТРОШЧАНКА Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

АТРОШЧАНКА Дзмітрый Сідаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АТРОШЧАНКА Іван Іванавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 17.7.1944, пахаваны ў в. Антакосні Суаярвскага р-на, Карэлія.

АТРОШЧАНКА Іван Паўлавіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АТРОШЧАНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1909, лейт., прапаў без вестак у красавіку 1945.

АТРОШЧАНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў 19.6.1943, пахаваны на х. Азараўка Варашылаўградскай вобл.

АЎРАМЕНКА Аркадзь Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ГАБЕЕЎ Міхаіл Усцінавіч, н. у 1923, рад., загінуў 20.7.1941, пахаваны ў г. Бранск.

ДЖУМАЎ Адам Фядосавіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ДЖУМАЎ Іван Піменавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЖУМАЎ Іван Уласавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ДЖУМАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 19.6.1943.

ДЖУМАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 23.7.1942.

ДЖУМАЎ Парфён Данілавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДЖУМАЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ДЖУМАЎ Фядос Мацвеевіч, н. у 1903, старш., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў с. Волкава Шумілінскага р-на Віцебскай вобл.

ДРАБЫШЭЎСКІ Іван Аляксандравіч, мал. сярж., памёр ад ран 13.10.1943.

ЕМЯЛЬЯНЧАНКА Іван Дарафеевіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 29.4.1942, пахаваны ў Мцэнскім р-не Арлоўскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНЧАНКА Павел Дарафеевіч, н. у 1924, мал. лейт., загінуў 13.6.1943, пахаваны ў Крымскім р-не Краснадарскага краю.

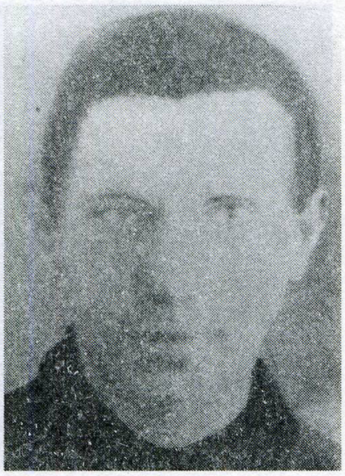
В.С.Кавалёў.

А.І.Казлоў.

В.І.Казлоў.

П.Р.Казлоў.

А.І.Кутракоў.

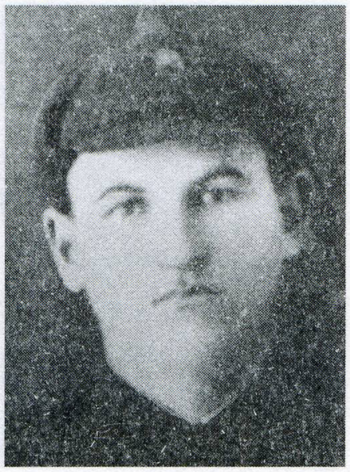
А.П.Маслюкоў.

Л.Ф.Маслюкоў.

А.І.Міхалкоў.

В.А.Нічыпарэнка.

Дз.І.Нічыпарэнка.

І.К.Нічыпарэнка.

М.А.Нічыпарэнка.

КАВАЛЁЎ Васіль Савельевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Лукіч, н. у 1921, яфр., загінуў 6.9.1941, пахаваны ў с. Леташнікі Арлоўскай вобл.

КАВАЛЁЎ Пётр Савельевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАВАЛЁЎ Уладзімір Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., загінуў 27.12.1943.

КАВАЛЁЎ Яўген Цімафеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у палоне 14.3.1943.

КАЗЛОЎ Апанас Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАЗЛОЎ Восіп Іванавіч, н. у 1918, лейт., загінуў 13.7.1944, пахаваны ў Польшчы.

КАЗЛОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЗЛОЎ Пётр Пахомавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУТРАКОЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 28.9.1941.

ЛАГЕЗА Пётр Паўлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 10.9.1941.

ЛАХМІТКІН Піліп Лук'янавіч, н. у 1904,

рад., памёр ад ран 25.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАЙСЕЕЎ Іларыён Фёдаравіч, н. у 1903, рад., загінуў 24.8.1944, в. Эмелітэ Беластоцкай вобл.

МАЛАШАНКА Пётр Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАСЛЮКОЎ Адам Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1943.

МАСЛЮКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАСЛЮКОЎ Еўдакім Прохаравіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 2.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАСЛЮКОЎ Лявон Фёдаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЮКОЎ Уладзімір Данілавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЮКОЎ Яўхім Антонавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 25.4.1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

МІХАЙЛАЎ Хрысан Мікітавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МІХАЛКОЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1944.

МІХАЛКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯТЛЁЎ Уладзімір Львовіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

НІКАНАЎ Гаўрыла Антонавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

НІКАНАЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Прытыка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НІЧЫПАРЭНКА Васіль Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

НІЧЫПАРЭНКА Васіль Кірэевіч, н. у 1922, рад., загінуў 20.12.1944.

НІЧЫПАРЭНКА Дзмітрый Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 26.3.1944, пахаваны ў с. Так-Малы Чырвонаармейскага р-на Ровенскай вобл.

НІЧЫПАРЭНКА Дзмітрый Уладзіміравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у 1941.

НІЧЫПАРЭНКА Іван Кірэевіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

НІЧЫПАРЭНКА Мікалай Кірэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

НІЧЫПАРЭНКА Міхаіл Апанасавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

НІЧЫПАРЭНКА Міхаіл Уладзіміравіч, н. у 1904, ст. лейт., загінуў 26.8.1943, пахаваны ў в. Вець Хамутоўскага р-на Курскай вобл.

ПАРФЁНЕНКА Антон Восіпавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАРФЁНЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1941 у Ленінградзе.

ПАРФЁНЕНКА Міхаіл Сцяпанавіч, сярж., прапаў без вестак 25.7.1943.

ПАРФЁНЕНКА Парфен Карпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАРФЁНЕНКА Цярэнцій Карпавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАРФЁНЕНКА Ягор Карпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАРФЁНЕНКА Ягор Цярэнцьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПРАКОПЕНКА Мікалай Савельевіч, рад., прапаў без вестак 6.3.1944.

РАМАНЕНКА Андрэй Фаміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РАМАНЕНКА Антон Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў 22.4.1944, пахаваны ў Віцебскай вобл.

РАМАНЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

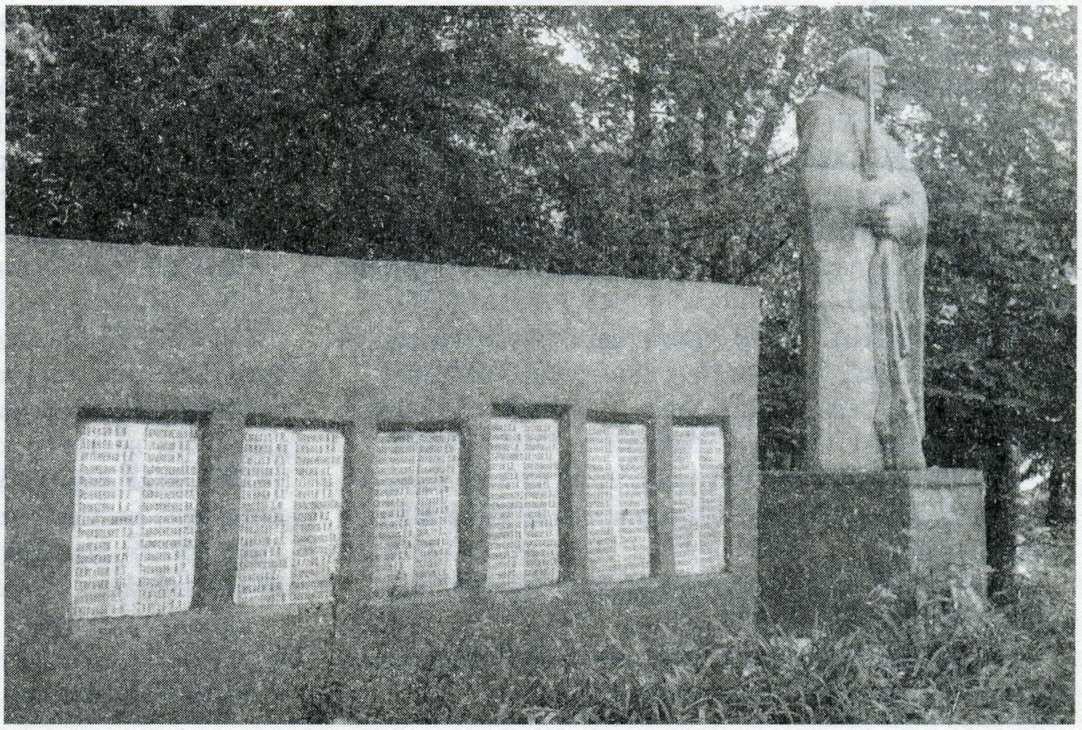

Помнік землякам у в. Дуравічы.

М.І.Парфёненка.

І.М.Раманенка.

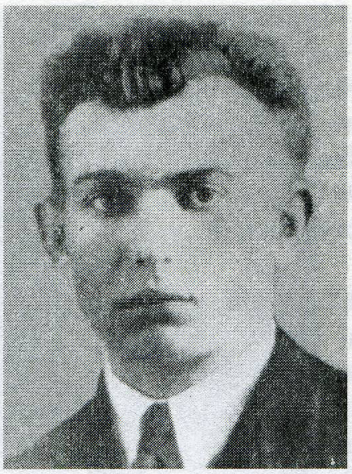
В.К.Садоўнікаў.

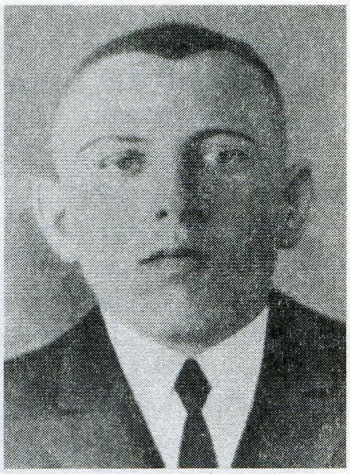
І.К.Садоўнікаў.

І.Ф.Садоўнікаў.

В.М.Сазонаў.

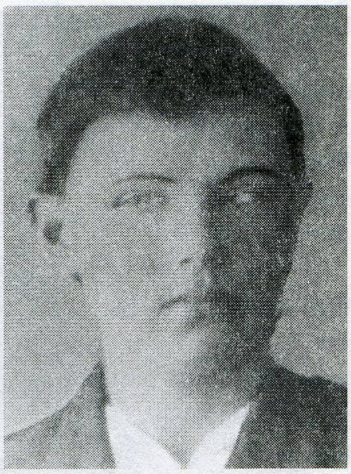
У.І.Сідараў.

Я.Р.Старушкін.

РАМАНЕНКА Іван Малахавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

РАМАНЕНКА Мірон Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

РЫЎКІН Ісак Залманавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 10.8.1941.

РЭЗНІКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САДОЎНІКАЎ Васіль Кузьміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

САДОЎНІКАЎ Іван Кузьміч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

САДОЎНІКАЎ Іван Фядосавіч, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САДОЎНІКАЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1924, рад., загінуў 30.4.1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

САЗОНАЎ Антон Данілавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САЗОНАЎ Восіп Мікітавіч, н. у 1906, рад., загінуў 9.8.1944, в. Вілька Харошаўскага р-на Беластоцкай вобл.

САЗОНАЎ Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1943.

САЛАЎЁЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

СІДАРАЎ Васіль Яўменавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІДАРАЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

СІНКЕВІЧ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТАРУШКІН Ягор Рыгоравіч, н. у 1916, сярж., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЫСОЕЎ Васіль Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

СЫСОЕЎ Дзям'ян Піліпавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СЫСОЕЎ С.Ф., н. у 1899, рад., прапаў без вестак 17.2.1942.

СЯЎРУК Павел Пятровіч, рад., загінуў 23.11.1944.

ТКАЧОЎ Дзмітрый Данілавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Еўдакім Данілавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Іван Еўдакімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ТКАЧОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 23.1.1945, пахаваны ў Польшчы.

ТКАЧОЎ Фёдар Данілавіч, н. у 1905, рад.,

Дз.Д.Ткачоў.

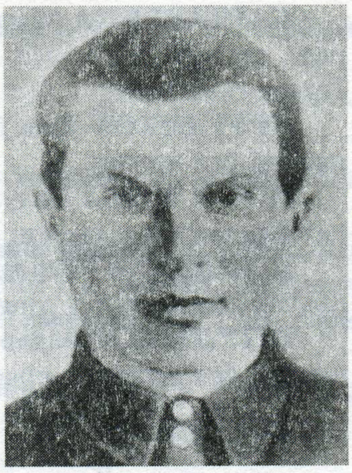
Ф.Д.Ткачоў.

А.П.Туранкоў.

У.П.Туранкоў.

Аляксей Іванавіч Харытоненка.

У.Р.Харытоненка.

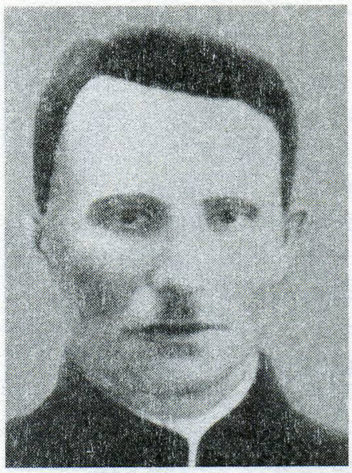
Д.Л.Якіменка.

загінуў 16.10.1942 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

ТУРАНКОЎ Адам Данілавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТУРАНКОЎ Андрэй Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТУРАНКОЎ Міхаіл Данілавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУРАНКОЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1919, рад., загінуў у лютым 1942, пахаваны ў г. Жлобін.

ХАРЫТОНЕНКА Адам Пятровіч, н. у 1926, яфр., загінуў 24.3.1945, пахаваны ў г. Нейсе, Германія.

ХАРЫТОНЕНКА Аляксандр Елісеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ХАРЫТОНЕНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ХАРЫТОНЕНКА Архіп Іванавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 13.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Магілёўскай вобл.

ХАРЫТОНЕНКА Барыс Барысавіч, н. у 1926, рад., загінуў 9.2.1945, м. Тыфенталь, Усх. Прусія.

ХАРЫТОНЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 6.3.1944, пахаваны ў г.п. Касцюкоўка Гомельскай вобл.

ХАРЫТОНЕНКА Мікіта Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 19.7.1944.

ХАРЫТОНЕНКА Міхаіл Барысавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХАРЫТОНЕНКА Уладзімір Раманавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЎЦОЎ Дзмітрый Лявонавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЭТАЎ Васіль Елісеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ШЭТАЎ Халімон Елісеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯКІМЕНКА Васіль Апанасавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЯКІМЕНКА Восіп Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯКІМЕНКА Даніла Лукіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯКІМЕНКА Еўдакім Мацвеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ЯКІМЕНКА Мікалай Пятровіч, н. у 1909, кам. узвода, загінуў 6.9.1943.

ЯКІМЕНКА Рыгор Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЯКІМЕНКА Ціхан Піліпавіч, н. у 1916, рад., загінуў 23.11.1944, пахаваны у в. Паніза Аўгустоўскага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

П.М.Балдуеў.

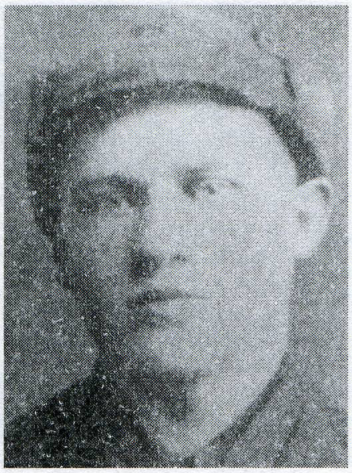

М.П.Картавенка.

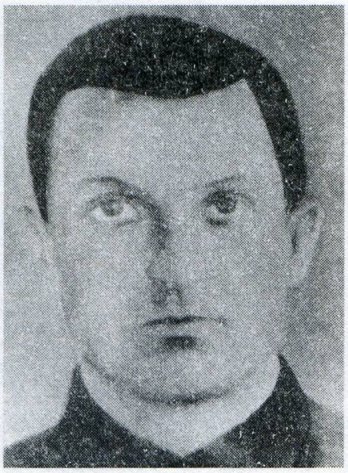

М.Н.Цітоў.

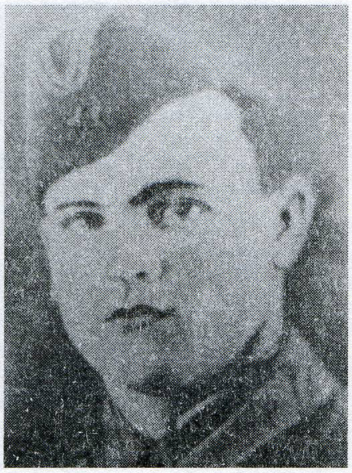

С.В.Картавенка.

Р.П.Шваякоў.

С.П.Шваякоў.

ВЁСКА ЗАЛУНЕЎЕ

АФАНАСЕНКА Дзямід Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАЛДУЕЎ Міхаіл Кузьміч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАЛДУЕЎ Піліп Мітрафанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ГРАЧОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ГРАЧОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 24.8.1944.

КАРТАВЕНКА Міхаіл Парфёнавіч, н. у 1920, рад., загінуў 26.12.1943, пахаваны ў г. Светлагорск Гомельскай вобл.

КРУГЛЯКОЎ Іван Давыдавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ЦІТОЎ Міхаіл Навумавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЦІТУЛЕНКА Мікалай Яўхімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЦІТУЛЕНКА Фёдар Яўхімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА ЛЕНІНА

БЕЛАВУСАЎ Мірон Адамавіч, н. у 1908, рад., загінуў 26.8.1941 у Гомельскай вобл.

ЗЛОТНІКАЎ Фёдар Паўлавіч, мал. лейт., загінуў 27.10.1942.

ЗЭКАЎ Андрэй Мікалаевіч, н. у 1918, рад., загінуў 11.7.1944, пахаваны ў в. Буркавічы Зэльвенскага р-на Гродзенскай вобл.

КАРТАВЕНКА Іван Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАРТАВЕНКА Сяргей Васільевіч, н. у 1919, лейт., загінуў 29.4.1943.

ЛЯВОНЕНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў 15.8.1944, пахаваны ў г. Варшава, Польшча.

ЛЯВОНЕНКА Міхаіл Фядотавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ЛЯВОНЕНКА Фядот Ягоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЯВОНЕНКА Цімафей Мацвеевіч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў 14.5.1942.

ЛЯВОНЕНКА Якім Іванавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 18.9.1943.

МАСЛЁНЧАНКА Адам Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЁНЧАНКА Емяльян Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЁНЧАНКА Сцяпан Апанасавіч, н. у 1921, прапаў без вестак у жніўні 1941.

МАЦВЕЕНКА Сцяпан Апанасавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у Хабараўскай вобл.

МЯКОЦЕНКА Захар Васільевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЕНКА Васіль Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПРАКАПЕНКА Іван Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

САЛДАЦЕНКА Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

СІДАРЭНКА Рыгор Трафімавіч, н. у 1912, сярж., памёр у палоне 1.10.1941.

СЛЕПЧАНКА Тарас Юр'евіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШВАЯКОЎ Рыгор Платонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ШВАЯКОЎ Сцяпан Платонавіч, н. у 1911, рад.,

загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ЛОСЕЎ

РЫНКЕВІЧ Васіль Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

РЫНКЕВІЧ Канстанцін Іванавіч, н. у 1925, рад., загінуў 26.2.1945, пахаваны ў в. Замаец, Польшча.

РЫНКЕВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 14.5.1944.

РЫНКЕВІЧ Уладзімір Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА МАЧУЛІШЧА

БАЛДУЕЎ Даніла Сямёнавіч, н. у 1914, афіцэр, прапаў без вестак.

БАЛДУЕЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1923, лейт., памёр ад ран 13.2.1944, пахаваны ў в. Палессе Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАЛДУЕЎ Павел Карнеевіч, н. у 1916, лейт., загінуў 4.2.1942.

ЗАЙЦАЎ Нічыпар Самуйлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КІРЭЕНКА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у 1942, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

КІРЭЕНКА Міхаіл Макаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак.

КУРЫЛЕНКА Якаў Ільіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран у в. Жонснік Замброўскага р-на Беластоцкай вобл.

МІХАЛЁЎ Іван Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МІХАЛЁЎ Мікалай Самсонавіч, н. у 1922, сярж., памёр ад ран 22.12.1942.

ПРЫХОДЗЬКА Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ПАВІСЛІЦА

БАЛДУЕЎ Мітрафан, н. у 1906, рад., загінуў у палоне 16.8.1942.

БАЛДУЕЎ Рыгор Маркавіч, н. у 1904, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАЛДУЕЎ Ягор Маркавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ЗАБАЛОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ДОЎГІ

БАДЗЮКОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГЛАЗЯНКОЎ Павел Яўхімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КРАЎЦОЎ Кузьма Ціханавіч, н. у 1905, рад., загінуў 21.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

М.С.Балдуеў.

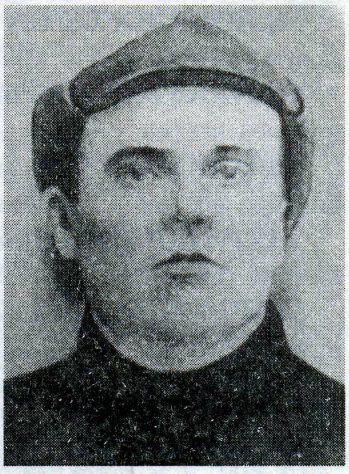

Я.М.Балдуеў.

ПАПЕКА Кузьма Марцінавіч, н. у 1901, рад., загінуў 5.8.1944, пахаваны ў г. Сураж Беластоцкага ваяв., Польшча.

РУДЗЯНКОЎ Сцяпан Кузьміч, н. у 1903, рад., загінуў 26.10.1944, пахаваны ў в. Дамбруўка Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЮРАНАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЮРАНАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1922, рад., загінуў 10.1.1943, пахаваны ў Краснаслабодскім р-не Валгаградскай вобл.

ЮРАНАЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ВЁСКА ЗАБАЛОЦЦЕ

АРЛОЎ Віктар Рыгоравіч, рад., загінуў 9.2.1945.

АСІПЕНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 3.12.1944, пахаваны ў в. Вулька-Заторск Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

АСІПЕНКА Макар Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

АФАНАСЬЕЎ Аляксандр Артамонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАДЗЮКОЎ Кірыла Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАДЗЮКОЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1905, рад., загінуў 24.8.1944, пахаваны ў в. Пяскі Ломжынскага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

БАДЗЮКОЎ Рыгор Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

БАЛТУНОЎ Ісак Прохаравіч, яфр., загінуў 14.3.1944, пахаваны ў в. Малыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАРАВІКОЎ Мікіта Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЯРЫН Георгій Лазаравіч, мал. сярж., загінуў 3.3.1945.

БУРАКОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БУСЛАЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

БЭРЧАНКА Васіль Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІНАКУРАЎ Іван Іванавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВІНАКУРАЎ Якім Іванавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЯРБІЦКІ Іван Піліпавіч, н. у 1923, мал. лейт., прапаў без вестак 4.7.1942.

ГАРНОЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРНОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРНОЎ Кірыла Ягоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГЕРАСІМАЎ Іларыён Макеевіч, н. у 1899, рад., загінуў у палоне 2.4.1943, пахаваны ў г. Славута Хмяльніцкай вобл.

ГУМЕННІКАЎ Аляксандр Мікітавіч, н. у 1909, яфр., памёр ад ран 30.7.1944, м. Дойліды Беластоцкай вобл.

ГУМЕННІКАЎ Захар Лаўрэнцьевіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ГУМЕННІКАЎ Цімафей Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Аляксандр Антонавіч, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ДАВЫДЗЕНКА Сямён Пятровіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДАНІЛАЎ Восіп Марцінавіч, н. у 1904, мал. лейт., загінуў 6.10.1944, пахаваны ў в. Лахы Остpуў-Мазавецкага павета, Польшча.

ДЗЕРАЎКОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЕРАЎКОЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕРАЎКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Яўхім Ахрэмавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Пётр Яўхімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕЎТУХОЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ІСАЧАНКА Васіль Арцёмавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАБАНАЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 17.3.1944.

КАЗАКОЎ Арцём Якаўлевіч, н. у 1917, старш., прапаў без вестак у ліпені 1941.

КАРБАЧОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1916, старш., памёр ад ран 14.3.1944, пахаваны ў в. Замежпілле Ленінградскай вобл.

КАРБАЧОЎ Віктар Захаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Васіль Сідаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Малах Раманавіч, н. у 1907, тэхнік 2-га рангу, загінуў у чэрвені 1941.

КАШАВАРАЎ Якаў Георгіевіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 20.4.1945, в. Зэфельд Брандэнбургскай правінцыі, Германія.

КІРЭЕНКА Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КРАЎЦОЎ Нічыпар Ціханавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУПРЫЯШЧАНКА Іван Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КУПРЫЯШЧАНКА Пётр Андропавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУХАРЭНКА Зінаіда Іванаўна, н. у 1920, медсястра, прапала без вестак у снежні 1943.

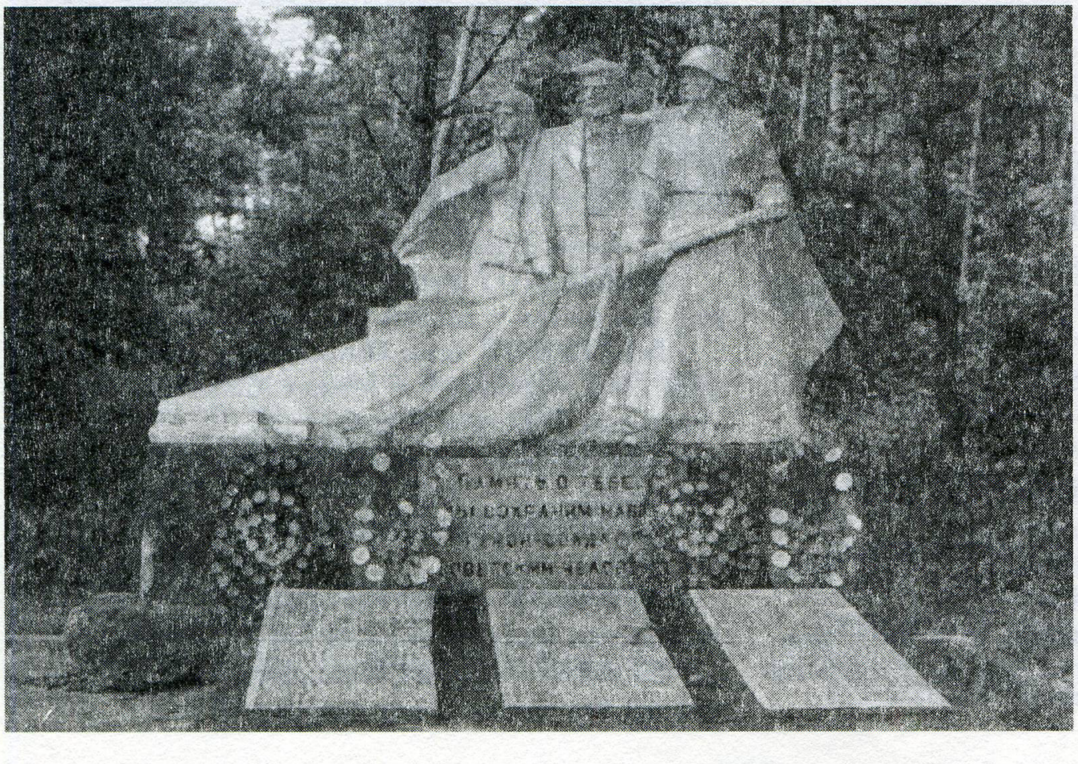

Помнік землякам
у в. Забалоцце.

ЛЕБЕДЗЕЎ Васіль Германавіч, рад., загінуў 10.2.1943.

ЛУСІКАЎ Сяргей Ягоравіч, н. у 1910, рад., загінуў 21.7.1944, м. Вількішкі, Літва.

МАКЕЕЎ Аляксей Уладзіміравіч, н. у 1914, рад., загінуў 12.8.1941.

МАКЕЕЎ Васіль Ананьевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАКЕЕЎ Васіль Восіпавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАКЕЕЎ Мікалай Яўменавіч, рад., прапаў без вестак.

МАКЕЕЎ Міхаіл Яўменавіч, н. у 1901, рад., загінуў 2.6.1942, пахаваны ў Цімскім р-не Курскай вобл.

МАКЕЕЎ Фёдар Ягоравіч, ст. сярж., загінуў 27.1.1942.

МАРКАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

МАРОЗАЎ Карней Ісакавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІХАЛКОЎ Антон Трафімавіч, н. у 1911, рад., памёр ад хваробы 27.12.1943, пахаваны ў в. Хлусы Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

МІХАЛКОЎ Барыс Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Восіп Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Савелій Сцяпанавіч, н. у 1911, лейт., загінуў 20.7.1945, пахаваны ў Варашылаўградскай вобл.

ПАПЕКА Аляксей Марцінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАПЕКА Міхаіл Сідаравіч, н. у 1925, ст. сярж., загінуў 30.1.1945, в. Вундленен, Усх. Прусія.

ПАПЕКА Фёдар Сідаравіч, н. у 1909, рад., загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ПАПЕКА Цімафей Пілiпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

РУДЗЯНКОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1925, рад., загінуў 9.2.1945, пахаваны ў м. Кіц Гожаўскага ваяв., Польшча.

РУДЗЯНКОЎ Аляксей Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

РУДЗЯНКОЎ Апанас Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУДЗЯНКОЎ Іван Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

РУДЗЯНКОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУДЗЯНКОЎ Максім Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

РУДЗЯНКОЎ Мікалай Карнеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

РУДЗЯНКОЎ Мікіта Фядосавіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 13.8.1944, пахаваны ў г. Тамбоў.

РУДЗЯНКОЎ Навум Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РУДЗЯНКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

РУДЗЯНКОЎ Сцяпан Уладзіміравіч, н. у 1911, рад., загінуў 12.1.1944, пахаваны ў в. Малыя Казловічы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1921, яфр., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РУДЗЯНКОЎ Фядос Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

САЛАЎЁЎ Васіль Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

САЛАЎЁЎ Мікалай Міхеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

САЛАЎЁЎ Якаў Яфрэмавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СІНКЕВІЧ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТАЛКАЧОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ТКАЧЭНКА Сяргей Панцялеевіч, н. у 1911, мал. сярж., загінуў 10.10.1944, пахаваны ў в. Барыты Лужанскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТУМАНСКІ Гаўрыла Аляксеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ТУМАНСКІ Дзмітрый Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТУМАНСКІ Пётр Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у лютым 1944.

ТУМАНСКІ Цімафей Ільіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ФІЛІМОНЕНКА Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

ФІЛІМОНЕНКА Іван Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЦВІК Мікалай Арсеньевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦВІК Рыгор Арсеньевіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 19.3.1944, пахаваны ў г. Клімавічы Магілёўскай вобл.

ЦІТОЎ Гаўрыла Амбросавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІШКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЮЛЯНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЮЛЯНКОЎ Ілья Кандратавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЦЮЛЯНКОЎ Спірыдон Андрэевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧУРАКОЎ Архіп Майсеевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

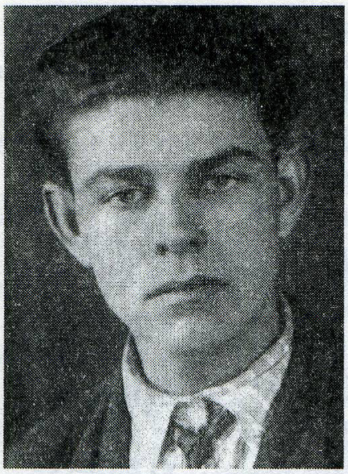

К.Я.Шалахаў.

ШАЛАХАЎ Кандрат Яўхімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ШАЛАХАЎ Яўген Ісаевіч, н. у 1926, ст. сярж., прапаў без вестак у студзені 1942.

ШАРШНЁЎ Андрэй Елісеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШАРШНЁЎ Марк Лявонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАРШНЁЎ Міхаіл Елісеевіч, н. у 1926, рад., загінуў 15.1.1945, в. Гуты, Усх. Прусія.

ШЧАКАЛАЎ Андрэй Аляксеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЧАКАЛАЎ Іван Прохаравіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў 29.7.1944, пахаваны ў с. Гшчанкі Венгероўскага павета, Польшча.

ШЧАКАЛАЎ Мітрафан Гаўрылавіч, рад., загінуў 16.9.1944, пахаваны ў в. Тэжэрн Мадонскага р-на, Латвія.

ШЧАКАЛАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 20.4.1944.

ШЧАКАЛАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ШЧАКАЛАЎ Яўхім Ягоравіч, н. у 1906, ст. сярж., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў в. Студзянец Кармянскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРАНАЎ Акім Архіпавіч, н. у 1920, гв. рад., загінуў 26.1.1945, г. Артэльсбург, Усх. Прусія.

ЮРАНАЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 21.3.1942, пахаваны ў с. Ч. Данец Балаклейскага р-на Харкаўскай вобл.

ЮРАНАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

ЮРАНАЎ Уладзімір Яўхімавіч, рад., загінуў 29.7.1944.

ЯЎСЕЕЎ Фёдар Кірэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ЗАСЦЕННЫ

АСІПЦОЎ Максім Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БЫКАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ЯЖОЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 11.3.1943, пахаваны ў с. Краснае Арлоўскай вобл.

ПАСЁЛАК КУЧЫНСК

ДЗЕРАЎКОЎ Пётр Яўхімавіч, н. у 1919, прапаў без вестак.

ДЗЯДКОЎ Іван Калінавіч, н. у 1925, прапаў без вестак.

ДЗЯДКОЎ Каліна Захаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЗАЙЦАЎ Ягор Іванавіч, рад., памёр ад ран 28.2.1944, пахаваны ў в. Бальшавік Магілёўскай вобл.

ІВАНОЎ Кір'як Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНОЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1908, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛІСАЎ Сямён Ягоравіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШУМАНАЎ Сяргей Прохаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 3.12.1945, в. Рэйніц, Германія.

ПАСЁЛАК МІКОЛЬСК

ЖАНДАРАЎ Георгій Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КАРБАЧОЎ Кірыла Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

КАРБАЧОЎ Максім Кірылавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАРБАЧОЎ Міхаіл Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРБАЧОЎ Фёдар Федасеевіч, н. у 1892, загінуў у жніўні 1942.

КРАЎЦОЎ Аляксандр Ціханавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАПЕКА Іван Сідаравіч, н. у 1914, рад., загінуў 19.12.1943.

РУДЗЯНКОЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЯЛІЦКІ Мікалай Назаравіч, н. у 1912, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ТУР Павел Пятровіч, н. у 1913, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў пас. Грабаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРАНАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран 20.4.1944, пахаваны ў г. Луцк.

ПАСЁЛАК НОВАЕ ЗАБАЛОЦЦЕ

ЖАНДАРАЎ Дзмітрый Сідаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПАСЁЛАК ПАЎДНЁВЫ МІКОЛЬСК

ДЗЕГЦЯРОЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЖАНДАРАЎ Мікалай Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАНДАРАЎ Церах Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІРЭЕНКА Андрэй Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЭЕНКА Іван Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЭЕНКА Мікалай Цітавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЭЕНКА Якаў Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ЮРАНАЎ Васіль Ульянавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАСЁЛАК ПАХАР

ГУЦАНКОЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Жлобін.

ЛАГУТКОЎ Пётр Нічыпаравіч, н. у 1924, загінуў 8.8.1943, пахаваны на х. Радаванне Дзмітрыеўскага р-на Арлоўскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Аляксандр Філатавіч, н. у 1919, прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЦЕПАНЕНКА Марк Філатавіч, н. у 1909, рад., памёр у палоне 7.9.1942.

УГАРАЎ Андрэй Сымонавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1941.

ПАСЁЛАК УСХОД

АНТАНЮК Яўхім Сідаравіч, рад., загінуў 27.1.1944.

ГАЙКОЎ Васіль Ігнатавіч, н. у 1920, лейт., загінуў 6.7.1944.

ГАЙКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1916, рад., загінуў 15.1.1944, пахаваны ў в. Печышчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЖАНДАРАЎ Дзмітрый Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Іван Восіпавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАРНЕЕЎ Аляксандр Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРНЕЕЎ Восіп Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЗЬМІН Мікалай Кірылавіч, рад., памёр ад ран 24.3.1943, в. Хоенфгорст, Усх. Прусія.

КУЗЬМІН Фёдар Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 21.2.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАГУЦІН Антон Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛАГУЦІН Антон Памфілавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛАГУЦІН Фёдар Памфілавіч, н. у 1921, рад., загінуў 26.2.1942, пахаваны ў г. Холм Цвярской вобл.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Раманавіч, н. у 1909, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

САХАНЬ Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

САХАНЬ Фёдар Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ЦУРГАНАЎ Ануфрый Архіпавіч, н. у 1905, мал. сярж., загінуў 29.4.1945, х. Заўберг, Германія.

ЦЮЛЯНКОЎ Пётр Кандратавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 19.4.1945, м. Цыбенген, Германія.

ВЁСКА ХАРОШАЎКА

БЫХАЎЦАЎ Кузьма Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Парфён Ільіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Фёдар Ільіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Фёдар Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЯРБІЦКІ Аляксей Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ВЯРБІЦКІ Васіль Спірыдонавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЯРБІЦКІ Іпаліт Спірыдонавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЯРБІЦКІ Кузьма Спірыдонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЯРБІЦКІ Рыгор Спірыдонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГРЫШАНКОЎ Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1895, рад., загінуў 8.4.1944, пахаваны на ст. Немяшаева Кіеўскай вобл.

ГРЫШАНКОЎ Максім Піліпавіч, рад., загінуў 15.10.1944.

ГУЛЕВІЧ Пётр Адамавіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕГЦЯРОЎ Нічыпар Сяргеевіч, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МЯШКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1916, старш памёр ад ран 15.10.1944, пахаваны ў Польшчы.

МЯШКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1907, рад загінуў 25.8.1944, пахаваны ў в. Дубацін-Мары Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПІРАГОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1918, рад., загінуў 10.10.1941, пахаваны ў Рузскім р-не Маскоўскай вобл.

ПІРАГОЎ Сцяпан Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРДЗЮКОЎ Емяльян Захаравіч, н. у 1914 рад., прапаў без вестак.

ЯЖОЎ Апанас Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ЯЖОЎ Васіль Дзянісавіч, рад., памёр ад ран 6.3.1944, пахаваны ў Магілёўскай вобл.

ЯЖОЎ Іван Дзянісавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЖОЎ Мікалай Марцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЖОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1903, рад., загінуў 10.4.1944, пахаваны на ст. Дарніца, Украіна.

ЯЖОЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1898, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯЖОЎ Рыгор Марцінавіч, рад., загінуў 20.6.1944, пахаваны ў в. Інкамілка, Карэлія.

ЯЖОЎ Свірыд Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЗЕРСКІ Рыгор Лаўрэнцьевіч, н. у 1898, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІВОЛЬСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БУКАЛАЎ

ВАСІЛЕЎСКІ Ягор Трафімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАЛУШКІН Аляксей Мінавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛУШКІН Фёдар Мінавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРАЕЎ Яфрэм Ягоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАЛЯКОЎ Іван Андрэевіч, н. у 1920, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ВОСАЎ

ВАСІЛЕЎСКІ Кузьма Іванавіч, н. у 1924, загінуў у верасні 1944.

ВІШНЯКОЎ Дзмітрый Парфёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШНЯКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., загінуў у маі 1944.

ВІШНЯКОЎ Сцяпан Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДОРАШАЎ Рыгор Максімавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1944.

КАЛЯШЧУК Канстанцін Восіпавіч, н. у 1895, рад., загінуў у 1945.

КАПЯЛЬЧУК Максім Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРШАКОЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1900, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў г. Светлагорск Гомельскай вобл.

ЛЯХАЎ Аксён Яўцехавіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 4.2.1944, пахаваны ў в. Сялец Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАЖАРКОЎ Міхаіл Адамавіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942.

ПАЖАРКОЎ Якаў Адамавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗДНЯКОЎ Мікіта Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЗДНЯКОЎ Павел Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

СЕМЯНЯКІН Пётр Карпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ДУНАЙ

ВІНАКУРАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1899, яфр., загінуў 11.10.1944, пахаваны ў в. Драздова Варшаўскага ваяв., Польшча.

ВІНАКУРАЎ Фёдар Ісакавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІНАКУРАЎ Фёдар Мартынавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШНЯКОЎ Ісак Майсеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШНЯКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак 4.2.1945.

ГАНАКОЎ Мікіта Мітрафанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІСАЕЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛЧАНАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1916, рад., загінуў 27.2.1945, в. Маркендорф, Усх. Прусія.

МАРКАЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАЖАРКОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943.

ПАСТРЭЛАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1926, рад., загінуў у 1943.

ФЯДОСАЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1907, прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЁСКА ІВОЛЬСК

АРЦЁМАЎ Васіль Макаравіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 16.9.1944.

АРЦЁМАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АСТАПАЎ Андрэй Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 29.1.1943.

АСТАПАЎ Максім Захаравіч, н. у 1920, рад., загінуў 17.3.1945.

БАБАКОЎ Барыс Барысавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАБАКОЎ Іван Барысавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАБАКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 27.6.1944, пахаваны ў в. Ціхінічы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БАБАКОЎ Мікалай Ісакавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 6.2.1944, пахаваны ў в. Маркавічы Гомельскай вобл.

БАБАКОЎ Цімафей, рад., прапаў без вестак.

БАЛОТЦАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1942.

БАЛОТЦАЎ Павел Нічыпаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАЛОТЦАЎ Фёдар Феакціставіч, н. у 1901, рад., памёр у палоне 31.12.1941.

БОБІКАЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БОНДАРАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1918, ст. лейт., памёр ад ран 21.4.1945, г. Бінаў, Германія.

ВАЛЬВАЧОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1942.

ВАСЮЦІН Іван Рыгоравіч, н. у 1906, рад., загінуў 27.10.1942, пахаваны на ст. Клецкая Валгаградскай вобл.

ВІНАКУРАЎ Рыгор Цярэнцьевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІНАКУРАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1902, рад., загінуў 6.2.1945, м. Дзітрыхсвальдэ, Усх. Прусія.

ВІШНЯКОЎ Васіль Тарасавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІШНЯКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943.

ВІШНЯКОЎ Максім Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІШНЯКОЎ Павел Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942.

ВІШНЯКОЎ Пётр Пятровіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943.

ВІШНЯКОЎ Сцяпан Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ВІШНЯКОЎ Фёдар Раманавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 3.4.1942.

ВІШНЯКОЎ Якаў Дзмітрыевіч, н. у 1915, ст. лейт., загінуў 28.12.1943, пахаваны ў в. Взвадзі Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ГАПОНАЎ Васіль Лаўрэнцьевіч, н. у 1898, рад., памёр ад ран 12.8.1942, пахаваны на х. Земляроб Старыцкага р-на Цвярской вобл.

ГАПОНЧЫКАЎ Іван Міхайлавіч, мал. лейт., загінуў 7.12.1943, пахаваны ў Знаменскім р-не Кіраваградскай вобл.

ГАПОНЧЫКАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1922, рад., загінуў 1943.

ГАПОНЧЫКАЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАПОНЧЫКАЎ Фёдар Пракопавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

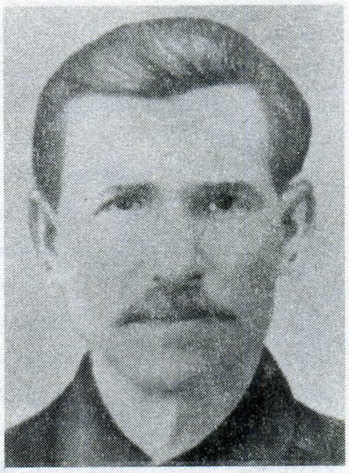

В.Л.Гапонаў.

ГАРОХАЎ Кузьма Міхайлавіч, н. у 1923, рад., загінуў 6.11.1944.

ГАРОХАЎ Яўхім Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУРКОЎ Адам Пятровіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1942.

ГУРКОЎ Пётр, н. у 1905, рад., загінуў у 1945.

ГУСАКОЎ Ігнат Яўменавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГУСАКОЎ Павел Тарасавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАВЫДЗЕЙКА Васіль Міхайлавіч, гв. мал. лейт., загінуў 27.4.1944, пахаваны ў с. Пугачэнь, Малдова.

ДАВЫДЗЕЙКА Іван Ігнатавіч, н. у 1924, гв. рад., загінуў 28.6.1944, пахаваны ў в. Паляковічы Магілёўскай вобл.

ДАВЫДЗЕЙКА Ігнат Міхайлавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЕЎТУШКОЎ Восіп Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖУКАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Віктар Архіпавіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1944.

Помнік землякам у в. Івольск.

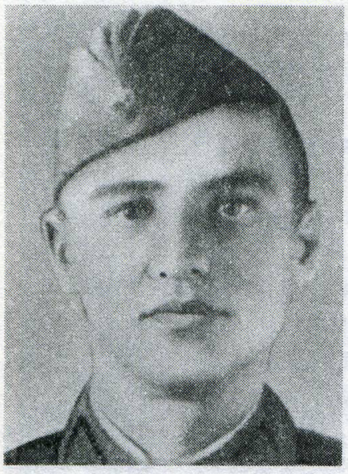

С.І.Чубакоў.

ІВАНЧЫКАЎ Пётр Архіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 10.7.1941.

ІСАЕЎ Павел Дзмітрыевіч, н. у 1917, мал. лейт., загінуў 25.10.1943, пахаваны ў с. Шчучынка Ржышчаўскага р-на Кіеўскай вобл.

ІСАЕЎ Пётр Яўхімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЖАДУБАЎ Мікалай Аляксандравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАЗЛОЎ Андрэй Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАПЯЛЬЧУК Іван Кузьміч, н. у 1907, рад., загінуў у 1943.

КАРПАЎ Фёдар Адамавіч, н. у 1918, рад., загінуў 3.2.1944.

КАРШАКОЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУЛЯШОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

КУЛЯШОЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ЛЯХАЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЯХАЎ Васіль Піліпавіч, н. у 1900, рад., загінуў 28.2.1944.

ЛЯХАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЛЯХАЎ Іван Мінавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 10.2.1945, пахаваны ў с. Кумер'янк, Германія.

ЛЯХАЎ Іван Навумавіч, н. у 1910, рад., загінуў 16.10.1943, пахаваны ў в. Сяргееўка Карачаўскага р-на Брянскай вобл.

ЛЯХАЎ Міна Дарафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЯХАЎ Павел Яўцехавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАКЛЮК Піліп Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАЖАЎСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАЛЧАНАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛЧАНАЎ Міхаіл Яўхімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛЧАНАЎ Павел Піліпавіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАЛЧАНАЎ Фядот Фёдаравіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАРКАЎ Адам Герасімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

МАРКАЎ Антон Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРКАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1900, рад., загінуў у кастрычніку 1941, пахаваны ў г. Смаленск.

МАРКАЎ Мікіта Сяргеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 4.12.1943, пахаваны ў пас. Востраў Гомельскай вобл.

МАРКАЎ Міхаіл Кузьміч, н. у 1925, мал. лейт., памёр ад ран 28.4.1945, г. Цыбынен, Германія.

МАРКАЎ Пётр Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

МАРТЫНАЎ Дзям'ян Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

МІНКОЎ Іван Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІНКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

МІНКОЎ Міхаіл Барысавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 26.12.1941.

МІНКОЎ Цімафей Барысавіч, рад., прапаў без вестак.

МІНКОЎ Цімафей Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

НІШЧАНКА Іван Ціханавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 21.2.1944.

ПАЗДНЯКОЎ Павел Андрэевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАЗДНЯКОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Пятровічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАЗДНЯКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 15.3.1944, пахаваны ў г. Сураж Бранскай вобл.

ПАЛЯКОЎ Церах Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1944.

САТЫРАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1901, рад., загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

СЕМЯНЯКІН Сяргей Апанасавіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў 3.9.1943, пахаваны ў в. Доўгенькая Красналіманскага р-на Данецкай вобл.

СКАЧКОЎ Аляксандр Яўменавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Герасім Гаўрылавіч, н. у 1897, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

ФЕДАРЧУК Іван Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ФЯДОСАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ФЯДОСАЎ Міхаіл Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЧУБАКОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1917, рад., загінуў 26.6.1941, пахаваны ў г. Ваўкавыск Гродзенскай вобл.

ЧЫЖОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЫЖОЎ Якаў Андрэевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШЧУРКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮХЦІКАЎ Рыгор Сідаравіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942.

ПАСЁЛАК КРАСНАЯ ПЛОШЧА

ЖУКАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў 16.7.1943, пахаваны ў в. Укорліцы Арлоўскай вобл.

ВЁСКА ЛОЗКІ

ВАРАНКОЎ Сямён Мікалаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАРАНКОЎ Сямён Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Антон Антонавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943.

ВАСІЛЕЎСКІ Іван Апанасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Максім Апанасавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРАЕЎ Іван Фядосавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАРАЕЎ Ягор Сідаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАТЛЯРОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1905, рад., загінуў у 1942.

КАТЛЯРОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛАБУШАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 20.12.1943, пахаваны ў в. Кнышэвічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАЛАЖАЎСКІ Іван Бенядзіктавіч, н. у 1914, рад., памёр у палоне 13.4.1943.

МАРТЫНАЎ Андрэй Ягоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРТЫНАЎ Іван Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943.

МАРТЫНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў 16.10.1944, пахаваны ў пас. Бунфорс Рыжскага р-на, Латвія.

МАРТЫНАЎ Ягор Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў 31.1.1945, пахаваны ў м. Шлабітэн, Усх. Прусія.

НЕБЫЛІЦА Сцяпан Мацвеевіч, н. у 1913, ст. сярж., загінуў.

САМУСЁЎ Максім Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САМУСЁЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СКАЧКОЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941.

СЮСЬКІН Дарафей Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЮСЬКІН Іван Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЮСЬКІН Максім Аляксеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЮСЬКІН Піліп Уласавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТКАЧОЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943.

ЦЫБРАНКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943.

ЦЫБРАНКОЎ Кузьма Цярэнцьевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫБРАНКОЎ Мікалай Карпавіч, н. у 1898, рад., загінуў 7.9.1941, пахаваны ў с. Клемяціна Смаленскай вобл.

ЦЫБРАНКОЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1923, сярж., загінуў 17.2.1945, в. Лапертэн, Усх. Прусія.

ПАСЁЛАК РАСЦЯРОБЫ

ГАЛУШКІН Аляксей Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛУШКІН Іван Сямёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛУШКІН Фёдар Іванавіч, н. у 1908, рад., загінуў 20.4.1945, в. Нінпервізэ, Германія.

СТАЦКІ Павел Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у 1941.

ЦІТОЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА СІНІЧЫНА

БОБІКАЎ Сцяпан Ціханавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БРАКАРЭНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1925, рад., загінуў 16.9.1944, пахаваны ў в. Заторы Варшаўскага ваяв., Польшча.

ВАСІЛЕЎСКІ Васіль Іванавіч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Восіп Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Іван Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Іван Мітрафанавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ВАСІЛЕЎСКІ Павел Кузьміч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Павел Савельевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

ВАСІЛЕЎСКІ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1913, загінуў у 1943.

ВАСІЛЕЎСКІ Якаў Мітрафанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІШНЯКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЛУШКІН Адам Мікалаевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛУШКІН Дзмітрый Кузьміч, рад., прапаў без вестак.

ГАЛУШКІН Пётр Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГАЛУШКІН Сямён Лаўрэнцьевіч, н. у 1882, рад., загінуў у 1943.

ГАЛУШКІН Фёдар Кузьміч, н. у 1914, рад., загінуў 1943.

ГАЛУШКІН Ягор Кузьміч, н. у 1907, сярж., загінуў 3.9.1942, пахаваны на х. Круценскі Валгаградскай вобл.

ГАРАЕЎ Васіль Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў 27.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГАРАЕЎ Марк Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ГАРАЕЎ Пётр Емяльянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 18.5.1942.

ГАРАЕЎ Сцяпан Майсеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у 1943.

ГАРАЕЎ Сяргей Сяргеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРАЕЎ Ягор Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАРАЕЎ Якаў Ануфрыевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Міна Іванавіч, н. у 1896, рад., загінуў 20.2.1943.

ГАЎРЫЛЕНКА Фёдар Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Ягор Мінавіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1943.

ДРАЙЦАЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1944.

ДРАЙЦАЎ Цярэнцій Пятровіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУКАЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 23.9.1943, пахаваны ў с. Парышчы Кіеўскай вобл.

ЗАХАРАЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАХАРАЎ Іван Еўдакімавіч, н. у 1899, рад., загінуў 28.8.1942, пахаваны ў с. Смецкія Выселкі Казельскага р-на Калужскай вобл.

ІВАНОЎ Сяргей Піліпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАВАЛЁЎ Нічыпар Трыфанавіч, н. у 1906, рад., загінуў 23.12.1942, пахаваны ў в. Міляўка Арлоўскай вобл.

КУЛАГІН Кузьма Філатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛАБУШАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАБУШАЎ Васіль Міхеевіч, н. у 1913, рад., загінуў у 1943.

ЛАБУШАЎ Гаўрыла Радзівонавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАБУШАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў 28.8.1944, пахаваны ў в. Іждауц, Латвія.

ЛАБУШАЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛАБУШАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАБУШАЎ Іван Радзівонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАБУШАЎ Іван Тарасавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛАБУШАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБУШАЎ Кузьма Канстанцінавіч, н. у 1907, рад., загінуў 17.7.1941, пахаваны ў в. Паханіцы Крычаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛАБУШАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАБУШАЎ Міна Цярэнцьевіч, н. у 1897, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў г. Магілёў.

ЛАБУШАЎ Сцяпан Захаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАБУШАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАБУШАЎ Ягор Ануфрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЁГКІ Леанід Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1943.

МАЛАЖАЎСКІ Васіль Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў у 1941.

МАЛАЖАЎСКІ Макар Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

МАЛАЖАЎСКІ Павел Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАЖАЎСКІ Трафім Самойлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

МАЛАЖАЎСКІ Фёдар Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

НАЗАРАЎ Аляксей Платонавіч, н. у 1914, рад., загінуў у 1943.

НАЗАРАЎ Андрэй Трафімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАЗАРАЎ Іван Якаўлевіч, рад., загінуў у 1943.

НАЗАРАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1916, старш., загінуў 13.6.1944, пахаваны ў г. Зеленагорск Ленінградскай вобл.

НАЗАРАЎ Якаў Трафімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЛЯКОЎ Цярэнцій Ісакавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАЛЯКОЎ Ягор Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ПАНЦЮХОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1908, рад., памёр у палоне 8.3.1942.

ПАПКОЎ Моля Раманавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПКОЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАМАНОЎСКІ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1925, рад., загінуў у 1941.

РУСАКОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1943.

РУСАКОЎ Мікалай Трафімавіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1945.

САЛАЎЁЎ Піліп Радзівонавіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Адам Гаўрылавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 22.6.1944.

СТАРАВОЙТАЎ Апанас Васільевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Барыс Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Герасім Васільевіч, н. у 1897, рад., загінуў у 1941.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Кузьміч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.11.1941, пахаваны ў в. Сурміно Адзінцоўскага р-на Маскоўскай вобл.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Яўцехавіч, н. у 1920, рад., загінуў 22.11.1941, пахаваны ў пас. Новая Дуброўка Ленінградскай вобл.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Харытонавіч, н. у 1924, рад., загінуў 20.3.1944, в. Падбярэжцы Заложскага р-на Цярнопальскай вобл.

СТАЦКІ Іван Адамавіч, н. у 1902, рад., загінуў 22.2.1944.

СТАЦКІ Павел Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СТАЦКІ Ягор Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТКАЧОЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ТКАЧОЎ Захар Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТКАЧОЎ Фёдар Ягоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1942.

УВАРАНКА Дзямід Ігнатавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 22.7.1942.

ХАРЫТОНАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІТОЎ Мікалай Маркавіч, н. у 1925, рад., загінуў 2.7.1944, пахаваны ў г. Слонім Гродзенскай вобл.

ЦІТОЎ Фёдар Маркавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943.

ЦЫБРАНКОЎ Адам Пракопавіч, н. у 1907, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫБРАНКОЎ Апанас Іванавіч, н. у 1894, рад., загінуў у 1941.

ЦЫБРАНКОЎ Аўрам Трафімавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦЫБРАНКОЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

ШУРКОЎ Адам Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРУСАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1911, рад., загінуў 24.4.1945.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ ЛУЖОК

АНІСІМАЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1941.

КАЖАМЯКІН Іван Раманавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЛУКАШОЎ Кузьма Пятровіч, н. у 1911, сярж., памёр ад ран 18.7.1943.

ЛЯХАЎ Міхаіл Цітавіч, н. у 1912, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Румок Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МІШЭВІЧ Міхаіл Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛІЗЕРТАЎ Мікіта Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЛІЗЕРТАЎ Фрол Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАМУНАРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АСОБІНА

БОБРЫКАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1921, палітрук, прапаў без вестак у маі 1944.

ВАЗКОЎ Васіль Антонавіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 29.10.1944, пахаваны ў г. Вільнюс, Літва.

ГАРБАЧОЎ Адам Ціханавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 8.9.1943, пахаваны ў в. Новая Ласпа Данецкай вобл.

ГАРБАЧОЎ Васіль Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАРБАЧОЎ Гаўрыла Восіпавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАРБАЧОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАРБАЧОЎ Леанід Міхайлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГАРБАЧОЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1898, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ГЛУШАКОЎ Гаўрыла Уладзіміравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАВАЛЁЎ Васіль Мартынавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОНЧЫЦ Іван Цімафеевіч, н. у 1914, палітрук, памёр ад ран у жніўні 1941.

ЛАПЦКІ Сяргей Фокавіч, н. у 1907, рад., загінуў 24.6.1944.

МАРКАЎЦОЎ Адам Цярэнцьевіч, рад., загінуў 25.12.1943.

МАРКАЎЦОЎ Апанас Сямёнавіч, рад., загінуў у жніўні 1941.

МАРКАЎЦОЎ Пракоп Міхайлавіч, н. у 1907, сярж., загінуў 18.8.1944, пахаваны ў в. Высалуўка Сандамірскага павета, Польшча.

МІЛЬЧАНКА Канстанцін Апанасавіч, н. у 1909, маёр, загінуў 9.10.1942, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

ПАДЛОБНІКАЎ Васіль Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАДЛОБНІКАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАДЛОБНІКАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПАДЛОБНІКАЎ Сямён Герасімавіч, н. у 1900, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАПЛАЎНЫ Аляксандр Раманавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАПЛАЎНЫ Іван Раманавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАПЛАЎНЫ Лаўрэн Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАПЛАЎНЫ Макар Радзівонавіч, рад., загінуў у 1945, пахаваны ў Польшчы.

ПАПЛАЎНЫ Прохар Радзівонавіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 17.4.1945, в. Калонія Шмедзінг Герліцкай акругі, Германія.

ПАПЛАЎНЫ Рыгор Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАПЛАЎНЫ Сцяпан Ягоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАПЛАЎНЫ Сямён Герасімавіч, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

САРОКІН Іван Аляксеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

САРОКІН Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1900, рад., загінуў 23.8.1944, пахаваны ў в. Баравое-Краева Беластоцкага ваяв., Польшча.

СМАЛЯКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

СТАРЧАНКА Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак 1.3.1944.

СТАРЧАНКА Міхаіл Прохаравіч, н. у 1919, ст. лейт., памёр ад ран 27.11.1943, пахаваны ў в. Ведскае Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

СТАРЧАНКА Ціт Прохаравіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТУРАНКОЎ Андрэй Ягоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Сяргей Фадзеевіч, рад., загінуў у 1941.

ПАСЁЛАК БЕРАЗІНА

СІРОТКІН Рыгор Герасімавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 18.3.1944, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ПАСЁЛАК БЛЮДНІЦА

БАГАЧЭНКА Андрэй Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАГАЧЭНКА Васіль Сцяпанавіч, рад., загінуў у 1943.

БАГАЧЭНКА Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАГАЧЭНКА Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

БАНДАРЭНКА Іван Яўсеевіч, н. у 1918, кап., прапаў без вестак у 1941.

БАНДАРЭНКА Яўген Яўсеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЭЙША Сцяпан Максімавіч, рад., памёр ад ран 1.5.1943.

ВЕРЗІН Іван Міхайлавіч, н. у 1923, ст. сярж., прапаў без вестак у ліпені 1942.

ГАПОНЦАЎ Ягор Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАРБАТОЎСКІ Фёдар Нічыпаравіч, сярж., загінуў 9.1.1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Васіль Мацвеевіч, рад., загінуў у студзені 1945.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Мацвеевіч, рад., загінуў у 1944.

ГЛУШАКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў 10.6.1942, пахаваны ў в. Таццянаўка Харкаўскай вобл.

ГЛУШАКОЎ Сяргей Максімавіч, мал. палітрук, прапаў без вестак у 1941.

ДАВЫДЗЕНКА Антон Харламавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЫЛЦКІ Мікалай Максімавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Шапчыцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАСЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

КАШЛАЧОЎ Андрэй Паўлавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КАШЛАЧОЎ Васіль Ігнатавіч, н. у 1919, лейт., загінуў 26.1.1945, пахаваны ў с. Ванжы Ліепайскага р-на, Латвія.

КАШЛАЧОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 17.8.1942, пахаваны ў в. Копцава Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

КАШЛАЧОЎ Сямён Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

КУЧАРЭНКА Фёдар Сямёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 19.7.1944.

МІХАЛЁЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

МІХАЛКІН Макар Ягоравіч, н. у 1900, рад., загінуў 20.7.1944, пахаваны ў в. Калінкавічы Гродзенскага р-на Гродзенскай вобл.

МІХАЛКІН Міхаіл Васільевіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МІХАЛКІН Міхаіл Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ПАДЛОБНІКАЎ Сцяпан Герасімавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАПЛАЎНЫ Іван Аляксандравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

САВІЦКІ Васіль Максімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

СІВЯНКОЎ Рыгор Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

СІДАРЭНКА Дзмітрый Іванавіч, н. у 1922, ст. сярж., памёр ад ран 22.2.1944, пахаваны ў пас. Цырэмна Валынскай вобл.

СІДАРЭНКА Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СІДАРЭНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 10.3.1943.

СІРОТКІН Мікалай Нічыпаравіч, рад., памёр пад час блакады, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

СІРОТКІН Міхаіл Мікітавіч, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ЦАРАНКОЎ Ціхан Канстанцінавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЦІЛІЧЭНКА Сямён Паўлавіч, н. у 1908, ст. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ПАСЁЛАК ЗІМНІК

ЗАЙЦАЎ Фядос Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

КАЛГАНАЎ Рыгор Восіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Ражнова Віцебскага р-на Віцебскай вобл.

МІХАЛКІН Цімафей Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАДЛОБНІКАЎ Кірыла Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК КАМУНАР

АНДРЭЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ГАПОНЦАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРЧАНКА Павел Астапавіч, н. у 1916, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СІДАРЭНКА Мікалай Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІЛІЧЭНКА Гаўрыла Канстанцінавіч, н. у 1913, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Бальшавік Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЦІЛІЧЭНКА Уладзімір Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІЛІЧЭНКА Фёдар Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК КРАСІН

БАЛАХОНАЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ВЕРАБ'ЁЎ Сямён Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЛУШАКОЎ Іван Фёдаравіч, рад., загінуў у 1941.

ГЛУШАКОЎ Лаўрэнцій Кананавіч, н. у 1915, мал. сярж., загінуў 20.8.1944, пахаваны ў с. Унгены Яскага павета, Румынія.

ГРЫСЬКОЎ Рыгор Фадзеевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЧАРЭНКА Ігнат Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Турск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАЗЕБНІКАЎ Леанід Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАЗЕБНІКАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СІРОТКІН Мацвей Трафімавіч, н. у 1909, рад., загінуў 11.7.1943, пахаваны ў Курскай вобл.

ПАСЁЛАК МАКАЎЕ

АЛЯКСЮК Мітрафан Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАЙБУС Антон Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

БАЙБУС Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ГРАМЫКА Іван Піліпавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГРАМЫКА Сямён Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДРАЗДОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 11.5.1944, пахаваны ў в. Залатое Дно Гомельскай вобл.

ДРАЗДОЎ Павел Васільевіч, н. у 1920, мал. лейт., загінуў 22.3.1944, пахаваны ў пас. Багданаўскі Вазнясенскага р-на Нікалаеўскай вобл.

МАРОЗАЎ Восіп Аляксандравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

РАЗУМАЎ Мікалай Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯШЧАНКА Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК НІВА

БАГАЧЭНКА Аляксей Сцяпанавіч, гв. рад., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў в. Сукрыно Цвярской вобл.

ГАРБАТОЎСКІ Леанід Барысавіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у красавіку 1942.

ГАРБАТОЎСКІ Мікалай Фядосавіч, рад., памёр пад час блакады, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

СІРОТКІН Мікалай Еўдакімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІЛІЧЭНКА Іван Філімонавіч, н. у 1908, рад., загінуў 8.1.1944, пахаваны ў в.Чорная Вірня Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІЛІЧЭНКА Сямён Філімонавіч, рад., загінуў у 1944.

ПАСЁЛАК ПАДСЯМЁНАЎКА

БАРЭЙША Антон Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЭЙША Яўхім Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у палоне 18.4.1942.

ГАПОНЦАЎ Міхаіл Самсонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ГЛОТАЎ Ілья Максімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУБАНАЎ Мікалай Антонавіч, рад., загінуў 8.8.1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 27.1.1943 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

КАСЯНКОЎ Апанас Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1941.

КАСЯНКОЎ Мікалай Цітавіч, рад., загінуў 9.4.1945.

ЛАПІЦКІ Якаў Фокавіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран у жніўні 1944.

МАЙСЕЕЎ Лукаш Елісеевіч, рад., прапаў без вестак у 1945.

МЕШЧАНІНАЎ Сяргей Антонавіч, н. у 1915, гв. рад., загінуў 3.10.1944, пахаваны ў в. Курцены Тыргу-Мурэшскага павета, Румынія.

ПІМАХАЎ Васіль Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

САРОКІН Васіль Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

САРОКІН Міхаіл Антонавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СТАРЧАНКА Мікалай Прохаравіч, рад., загінуў у 1941.

СТАРЧАНКА Нічыпар Прохаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 22.2.1941.

ШАЦІЛАЎ Ілья Панцялеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Ігнат Емяльянавіч, н. у 1914, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Нігічоў Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЯЎМЕНЕНКА Раман Емяльянавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК СЕВЕРНЫ

БУЯНАЎ Міхаіл Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАСЯНКОЎ Лявон Васільевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАСЯНКОЎ Сцяпан Лявонавіч, рад., прапаў без вестак.

КУПРЭШЧАНКА Якаў Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

НІЧЫПАРЭНКА Пётр Лазаравіч, рад., прапаў без вестак.

НІЧЫПАРЭНКА Прохар Лазаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЦЁМНЫ ВОСАЎ

АБРАМОВІЧ Васіль Фёдаравіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін.

БАРЭЙША Аляксей Антонавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРЭЙША Васіль Лаўрэнцьевіч, н. у 1922, рад., загінуў 2.12.1942, пахаваны ў в. Пшонава Ленінградскай вобл.

БАРЭЙША Міхаіл Лаўрэнцьевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРЭЙША Павел Лаўрэнцьевіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Гарочычы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

БАРЭЙША Уладзімір Лявонавіч, н. у 1907, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ДОЎНЕР Адам Антонавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІВІЦКІ Іван Антонавіч, н. у 1897, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў с. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КОНЧЫЦ Андрэй Аляксеевіч, н. у 1906, рад., загінуў у палоне 4.1.1942.

ЛАПІЦКІ Аркадзь Васільевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 12.9.1942.

ЛАПІЦКІ Васіль Сяргеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛАПІЦКІ Міхаіл Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛАПІЦКІ Уладзімір Васільевіч, н. у 1919, лейт., загінуў 16.4.1945, пахаваны ў с. Лечын, Германія.

ЛАПІЦКІ Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАПІЦКІ Уладзімір Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

КАШАЛЁЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БРЫЛЁЎ

АНАНЬЕЎ Фёдар Міронавіч, рад., загінуў 19.12.1941.

БАЖАНКОЎ Захар Цімафеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАЖАНКОЎ Мікалай Захаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЯМ'ЯНАЎ Іларыён Сямёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЯМ'ЯНАЎ Піліп Філімонавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯМ'ЯНАЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Архангельск.

ЗЯЦІКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў 4.2.1945, в. Лівенберг, Усх. Прусія.

ЗЯЦІКАЎ Ілья Піліпавіч, н. у 1920, прапаў без вестак 28.9.1942.

КАНАВАЛЕНКА Якаў Ільіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Зарэчча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАРОТЧЫКАЎ Кірыла Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУТАСАЎ Фёдар Радзівонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУХАРЭНКА Аляксей Міронавіч, рад., прапаў без вестак.

КУХАРЭНКА Мікіта Міронавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Фёдар А., н. у 1897, рад., прапаў без вестак.

САВАСЦЕЕЎ Ілья Цярэнцьевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦІЛІЧЭНКА Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 12.11.1942.

ЦЫКУНОЎ Кірыла Якаўлевіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЫКУНОЎ Мікалай Восіпавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 8.3.1945, пахаваны на х. Масуцэні, Латвія.

ЦЫКУНОЎ Пётр Восіпавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 4.12.1943, пахаваны ў в. Рагінь.

ЯКУБЕНКА Даніла Міхайлавіч, н. у 1909, рад., загінуў 20.2.1944.

ЯКУБЕНКА Павел Міхайлавіч, н. у 1913, мал. сярж., загінуў 20.7.1944, пахаваны на х. Конскі Горж Брэсцкай вобл.

ЯЎМЕНЕНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ПАСЁЛАК ВЯЛІКІ МОХ

АЛЯКСЕЙКАЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран 16.12.1943, пахаваны ў в. Караблішча Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ВАСІЛЕНКА Гаўрыла Самойлавіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Буда-Кашалёў.

МАСЛЁНЧАНКА Іван Гаўрылавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

ЯКІМЕНКА Кірыла Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў 6.3.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ГАРАДЗІШЧА

БУХЛОЎ Іван Цітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

БУХЛОЎ Міхаіл Цітавіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 1.1.1944, пахаваны ў в. Чыгіры Корасценскага р-на Жытомірскай вобл.

БЭРЧАНКА Аляксей Ігнатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

І.Ф.Зяцікаў.

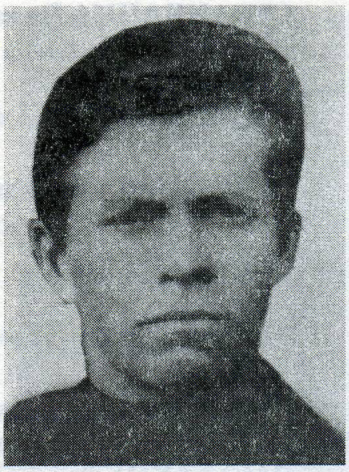

Д.М.Якубенка.

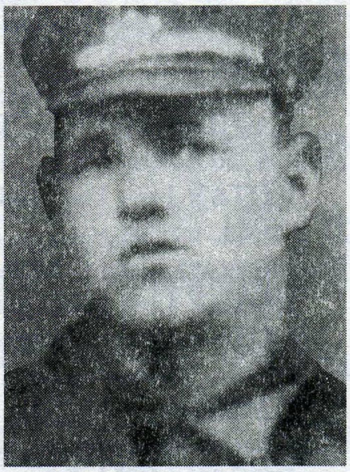

Дз.М.Еўтухоў.

ГАРЭЛІКАЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1918, сярж., загінуў 31.12.1941, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ЕЎТУХОЎ Дзяніс Міхайлавіч, н. у 1906, рад., загінуў у студзені 1944.

ЕЎТУХОЎ Ягор Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЖАМЯКІН Іван Піліпавіч, н. у 1917, ст. лейт., памёр ад ран 5.1.1942, пахаваны ў с. Падуговішча Маскоўскай вобл.

КЕЙЗЕРАЎ Ігнат Ігнатавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 21.9.1943, пахаваны ў с. Майскае Сінельнікаўскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

КЕЙЗЕРАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў 2.3.1945, в. Франкенберг, Усх. Прусія.

ЛАБУЗАЎ Рыгор Піменавіч, н. у 1900, рад., загінуў 14.5.1944.

ЛУКОМСКІ Аляксей Ільіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак 26.1.1945.

ЛУКОМСКІ Назар Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НАВІЧКОЎ Рыгор Гаўрылавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРАКАПЕНКА Васіль Давыдавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЎЧЫН Даніла Фядосавіч, н. у 1904, гв. рад., загінуў 19.6.1942.

СТРАНЧАНКА Валянцін Ільіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў с. Снедава Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЧЫРКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ЧЫРКОЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА ЗАРЭЧЧА

АГЕЕЎ Даніла Фядотавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БЕЛЯЧКОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГРУШКО Васіль Васільевіч, н. у 1925, мал. сярж., памёр ад ран 13.10.1944, пахаваны ў в. Ожыца Макуў-Мазавецкага павета, Польшча.

КАРПЕНКІН Іван Ігнатавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 26.4.1945, пахаваны ў Аўстрыі.

КОТАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1921, сярж., загінуў 27.8.1944, пахаваны ў в. Люблінава Старое Острућ-Мазавецкага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

КОТАЎ Ілья Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

КОТАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

НАВІЧКОЎ Максім Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПРОТЧАНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1920, лейт., загінуў 3.10.1942.

ХРАЛЯНКОЎ Дзямід Савельевіч, н. у 1904, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Старына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХРАЛЯНКОЎ Навум Савельевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЧЫКАЛАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1914, рад., загінуў 13.2.1944.

ВЁСКА КАСТРЫШЧА

АЎДАШКОЎ Канстанцін Максімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ВАМБРЫКАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў у красавіку 1944, пахаваны ў г. Бабруйск.

ГАЛІЦКІ Аляксей Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛІЦКІ Церах Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ГАЛІЦКІ Ціхан Елісеевіч, н. у 1907, мал. лейт., прапаў без вестак у сакавіку 1943.

ГАЛІЦКІ Ягор Елісеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУЦАНКОЎ Ілья Селіверставіч, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Новы Крыўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГУЦАНКОЎ Усцін Селіверставіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРАЎКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1902, гв. яфр., загінуў 30.4.1944, пахаваны ў в. Грушаўка Валынскай вобл.

ЕРМАКОЎ Васіль Захаравіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЕРМАКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕРМАКОЎ Ерамей Яўхімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕРМАКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕРМАКОЎ Іван Яфрэмавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕРМАКОЎ Улас Яўхімавіч, рад., загінуў.

КАРОТЧЫКАЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1900, рад., загінуў 18.8.1942, пахаваны ў Ржэўскім р-не Цвярской вобл.

КАРОТЧЫКАЎ Іван Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРОТЧЫКАЎ Канстанцін Дзямідавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Міхай Раманавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРОТЧЫКАЎ Самсон Піліпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Сямён Барысавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАРОТЧЫКАЎ Фёдар Дзямідавіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 16.6.1944.

КУХАРАЎ Елісей Ягоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1943.

КУХАРАЎ Ціт Кузьміч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯКОЦЕНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МЯКОЦЕНКА Іван Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

МЯКОЦЕНКА Рыгор Елісеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

МЯКОЦЕНКА Цімафей Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак 11.3.1945.

РАДЧАНКА Кандрат Данілавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЗОНАЎ Іван Палікарпавіч, рад., прапаў без вестак.

ТРАФІМАЎ Іван Прохаравіч, рад., прапаў без вестак.

ХАНДАКОЎ Міхаіл Яўхімавіч, н. у 1918, рад., загінуў 26.11.1943, пахаваны ў в. Ніжняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА КАШАЛЁЎ

АГЕЕЎ Іван Кандратавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АГЕЕЎ Фама Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

АГЕЕЎ Фёдар Емяльянавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Андрэй Самойлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Дзмітрый Аляксеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Ігнат Самойлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АЛЯКСЕЙКАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 11.9.1944, пахаваны ў в. Новая Весь Оструў-Мазавецкага павета, Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАБРОЎ Іван Уласавіч, н. у 1917, гв. лейт., загінуў 10.9.1944, пахаваны ў Бургаскай акрузе, Балгарыя.

БАБРОЎ Якаў Якімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАЖАНКОЎ Андрэй Ерамеевіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у ліпені 1944.

БАЖАНКОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 14.1.1945.

БАЖАНКОЎ Церах Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЕЛАВУСАЎ Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 14.4.1944, пахаваны ў г. Рослаўль Смаленскай вобл.

БЕЛАВУСАЎ Карп Адамавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 1.7.1944, пахаваны ў в. Пацава Слабада Кіраўскага р-на Магілёўскай вобл.

БЕЛАВУСАЎ Павел Ягоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЕЛАВУСАЎ Ягор Апанасавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БІРУКОЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

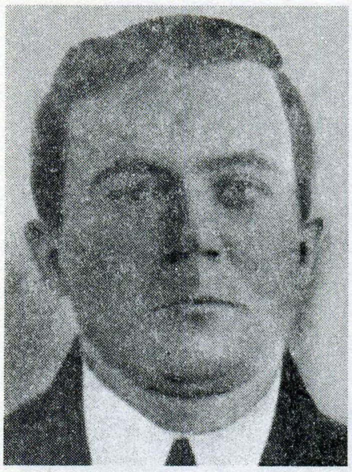

Ц.І.Бажанкоў.

БІРУКОЎ Улас Ягоравіч, н. у 1913, рад., загінуў 23.3.1945, пахаваны ў г. Бярхіда, Венгрыя.

БУРАК Васіль Уладзіміравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БУСЛАЎ Фрол Мацвеевіч, н. у 1910, прапаў без вестак у верасні 1944.

ВАЛЮШЭНКА Адам Кірылавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАЛЮШЭНКА Мікалай Іларыёнавіч, рад., загінуў.

ВАСІЛЬКОЎ Ціт Мітрафанавіч, н у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1943.

ГРЫШКОЎ Яўхім Елісеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Дзямід Рыгоравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Іван Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Іван Сцяпанавіч, рад., загінуў.

ДАНІЛЕНКА Яўхім Дзям'янавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

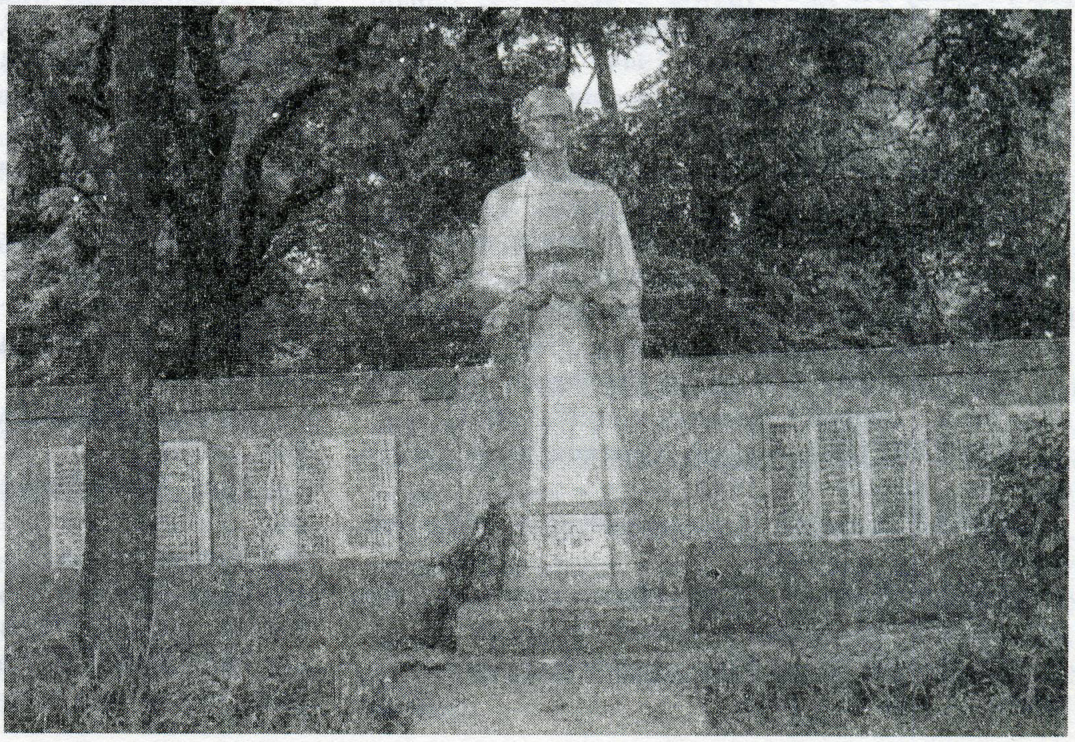

Помнік землякам у в. Кашалёў.

А.Х.Картавенка.

ДАНЦОЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ДЗЕМЯНКОЎ Уладзімір Дзмітрыевіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 25.12.1942, пахаваны ў в. Рыканава Вялікалуцкага р-на Пскоўскай вобл.

ДОМНЕНКА Даніла Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДОМНЕНКА Яўхім Дзям'янавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Герасім Паўлавіч, н. у 1900, рад., памёр у палоне 12.3.1943.

ЖУКАЎ Даніла Мінавіч, н. у 1903, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЗЯЦІКАЎ Сцяпан Данілавіч, н. у 1922, яфр., загінуў 29.8.1944, в. Змеева Ломжынскага р-на Беластоцкай вобл.

КАБЯЛКА Іван Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎСКІ Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАНАВАЛЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАНАВАЛЕНКА Ісак Андрэевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАНАВАЛЕНКА Міхаіл Дзямідавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАНАВАЛЕНКА Фрол Васільевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАНАВАЛЕНКА Якаў Сцяпанавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1921, мал. сярж., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КАРТАВЕНКА Андрэй Хрысанавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 18.8.1943.

КОТАЎ Цімафей Нічыпаравіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран 2.5.1942.

КУЗЬМЯНКОЎ Фёдар Мікалаевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУЛІКОЎ Ціхан Максімавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 12.2.1944.

КУХАРЭНКА Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1923, рад., загінуў 19.11.1942, пахаваны ў г. Валгаград.

КУХАРЭНКА Антон Сафронавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КУХАРЭНКА Леанід Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУХАРЭНКА Лявон Елісеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КУХАРЭНКА Мікалай Сафронавіч, рад., памёр ад хваробы 14.2.1944.

КУХАРЭНКА Міхаіл Пракопавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КУХАРЭНКА Уладзімір Сафронавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ЛУТКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, прапаў без вестак у снежні 1943.

ЛЯВОНЕНКА Даніла Ануфрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛЯСКОЎСКІ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 3.3.1944, пахаваны ў в. Заполле Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАКАРАНКА Раман Пракопавіч, н. у 1899, рад., загінуў 9.2.1944, пахаваны ў в. Высокае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАРАЧКІН Іван Раманавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАРАЧКІН Іван Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

МАРАЧКІН Максім Раманавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАРАЧКІН Пётр Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАРАЧКІН Пётр Якімавіч, рад., прапаў без вестак.

МАРАЧКІН Раман Усцінавіч, рад., прапаў без вестак.

МАРАЧКІН Якаў Раманавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 8.3.1942.

МАСЛЁНЧАНКА Гаўрыла Яўсеевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені.

МАСЛЁНЧАНКА Іван Астапавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАСЛЁНЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАСЛЁНЧАНКА Іван Раманавіч, рад., прапаў без вестак.

МАСЛЁНЧАНКА Карп Гаўрылавіч, н. у 1913, рад., загінуў 29.7.1943.

МАСЛЁНЧАНКА Пётр Максімавіч, н. у 1903, рад., загінуў у лістападзе 1943, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

МАСЛЁНЧАНКА Раман Венядзіктавіч, ваенны тэхнік, загінуў у чэрвені 1941.

МАСЛЁНЧАНКА Сцяпан Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Сцяпан Апанасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Уладзімір Данілавіч, рад., памёр ад ран 12.6.1944, пахаваны ў в. Станькаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАСЛЁНЧАНКА Фядот Васільевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НАВІЧКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НАВІЧКОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

НАВІЧКОЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАВІЧКОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАВІЧКОЎ Фядос Васільевіч, н. у 1900, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Старына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НІКАЛАЕЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 12.1.1944.

НІКАЛАЕЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1920, загінуў 21.9.1942, пахаваны ў в. Зубарава Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

НІКАЛАЕЎ Макар Аляксандравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

НІКАЛАЕЎ Пётр Фаміч, рад., памёр ад ран 24.1.1944.

НІКАЛАЕЎ Фёдар Фаміч, рад., загінуў 19.12.1943.

ПАПОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПАПОЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1924, яфр., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў г. Кельцэ Келецкага ваяв., Польшча.

ПРАКАПЕНКА Іван Лявонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПРАКАПЕНКА Уладзімір Іларыёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РЭУС Іван Цімафеевіч, н. у 1921, сярж., загінуў 13.8.1943, пахаваны ў пас. К.Маркса Смаленскай вобл.

САВАСЦЕЕЎ Павел Георгіевіч, н. у 1905, рад., загінуў 20.7.1944, в. Піянты Міхайлаўскага р-на Беластоцкай вобл.

САВЯНКОЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1920, рад., загінуў 7.3.1943, пахаваны ў в. Кашалькі Ленінградскай вобл.

САКОЛІК Міхаіл Іванавіч, лейт., прапаў без вестак у студзені 1944.

САМУСЁЎ Іван Мяфодзьевіч, рад., загінуў 22.4.1945.

САМУСЁЎ Мяфодзій Мяфодзьевіч, рад., прапаў без вестак.

САМУСЁЎ Нічыпар Міхайлавіч, н. у 1905, мал. сярж., загінуў 26.8.1944, пахаваны ў в. Надкале Варшаўскага ваяв., Польшча.

САМУСЁЎ Рыгор Мяфодзьевіч, мал. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1943.

Т.Р.Слепчанка.

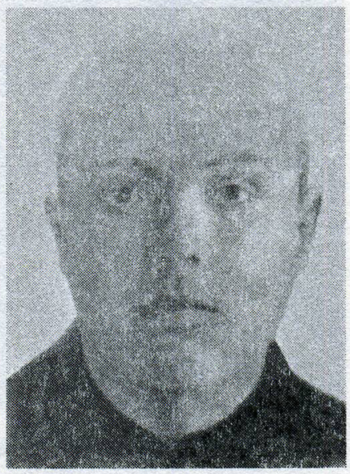

І.К.Цыкуноў.

САМУСЁЎ Сідар Іванавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 24.2.1944, пахаваны ў в. Верхняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

СЛЕПЧАНКА Тарас Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СМЕЛАЎ Фёдар Пiліпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЫСОЕЎ Фелікс Сцяпанавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у 1943.

УСАЎ Іван Ісакавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

УСАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 21.4.1945, с. Балоцішча Паўночна-Астраўскай вобл., Чэхаславакія.

УСАЎ Міхаіл Тарасавіч, рад., прапаў без вестак.

УСАЎ Сяргей Ільіч, гв. мал. лейт., загінуў 15.9.1943, пахаваны ў в. Б. Цішава Ельнінскага р-на Смаленскай вобл.

УСАЎ Ціт Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ХОМЧАНКА Мікалай Анісімавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ХОМЧАНКА Фёдар Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІТОЎ Кандрат Навумавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІТОЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІТУЛЕНКА Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1916, сярж., загінуў 24.10.1944, пахаваны ў с. Агрыс, Румынія.

ЦІТУЛЕНКА Сцяпан Венядзіктавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫКУНОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЫКУНОЎ Мікалай Восіпавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 8.3.1945.

ЦЫКУНОЎ Павел Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫКУНОЎ Пётр Паўлавіч, рад., прапаў без вестак 11.10.1941.

ЦЫКУНОЎ Тарас Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

Я.А.Луткоў.

ЧАРАПЁНАК Даніла Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРАПЁНАК Майсей Іванавіч, рад., памёр ад ран 15.12.1943.

ЧЫКАВАНАЎ Мітрафан Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧЫКАВАНАЎ Пімен Іванавіч, н. у 1893, старш., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧЫКАВАНАЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1906, лейт., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

ШАЛАБУДАЎ Аляксей Апанасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШВАЯКОЎ Анісім Мікітавіч, н. у 1912, прапаў без вестак у жніўні 1941.

ШВАЯКОЎ Барыс Лаўрэнцьевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШВАЯКОЎ Дзмітрый Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ШВАЯКОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ШВАЯКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШВАЯКОЎ Мікалай Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ШВАЯКОЎ Мікіта Іванавіч, рад., памёр ад ран 27.1.1945, пахаваны ў г. Ябланова Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШЫГАЛЁЎ Мікалай Юр'евіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ЯКАЎКІН Іван Дзям'янавіч, н. у 1906, лейт., загінуў 20.11.1941.

ЯКАЎКІН Іван Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЯКАЎКІН Марк Дзям'янавіч, рад., загінуў 27.1.1945, пахаваны ў в. Палявое Гур'еўскага р-на Калінінградскай вобл.

ЯКАЎКІН Мікалай Андрэевіч, н. у 1925, рад., загінуў 27.1.1945, м. Ліндэпаў, Усх. Прусія.

ЯКАЎЛЕЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЯКІМЕНКА Іван Макеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯКІМЕНКА Якаў Цімафеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК КУЛЯШОВА

ЕРМАКОЎ Аляксандр Патапавіч, н. у 1920, ст. тэхнік-лейт., загінуў 18.1.1945.

ЕРМАКОЎ Анатоль Лаўрэнцьевіч, рад., загінуў.

ЕРМАКОЎ Леанід Патапавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

КАРОТЧЫКАЎ Іван Захаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Бабруйск.

КАРОТЧЫКАЎ Павел Захаравіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1943.

ПАЎЛЮЧЭНКА Герман Ільіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮЧЭНКА Рыгор Ільіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВЁСКА КУЛЯШОЎКА

АЎДАШКОЎ Нічыпар Максімавіч, н. у 1913, рад., загінуў 17.4.1945, в. Калеласэр, Германія.

ЛАХМАКОЎ Даніла Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ПРАКАПЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1941.

ПРАКАПЕНКА Карней Мікітавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран 25.1.1944, пахаваны ў г. Клінцы, Бранскай вобл.

ПРАКАПЕНКА Мікалай Лявонавіч, н. у 1923, рад., загінуў 24.6.1944.

ВЁСКА ПОЛЬПІН

АГЕЕЎ Якаў Кандратавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 17.12.1943, пахаваны ў в. Новае Жыццё Гомельскай вобл.

БЕЛАВУСАЎ Філімон Дзянісавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БІЛЕТ Канстанцін Васільевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 5.3.1944.

БЯЛЕНКА Даніла Філімонавіч, н. у 1907, сярж., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КАРТАВЕНКА Васіль Дзянісавіч, н. у 1916, рад., загінуў у 1941.

ЛУТКОЎ Яўхім Ануфрыевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА РУДНЯ-ВІКТАРЫНСКАЯ

АГЕЕЎ Мікалай Кузьміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АЛЕКСІН Дзмітрый Кузьміч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АЛЕКСІН Іван Кузьміч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 20.8.1944, пахаваны ў г. Венеў Тульскай вобл.

АЛЕКСІН Леанід Сямёнавіч, рад., загінуў 29.11.1943, пахаваны ў в. Струкі Буда-Кашалёўскага р-на.

АЛЕКСІН Мікалай Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 5.3.1942, пахаваны ў с. Петухоўка Арлоўскай вобл.

АЛЕКСІН Мікалай Сямёнавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 21.10.1942, пахаваны ў в. Рыбны Серафімовіцкага р-на Валгаградскай вобл.

АЛЕКСІН Пётр Кузьміч, н. у 1903, рад., загінуў 13.8.1944, в. Міхалькі Беластоцкай вобл.

АЛЕКСІН Сцяпан Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Курск.

АЛЕКСІН Фёдар Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГРЫШКОЎ Восіп Іванавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДАВЫДАЎ Сяргей Апанасавіч, н. у 1918, ст. сярж., памёр ад ран 28.6.1944, пахаваны ў с. Даманава Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

ДЗЁМІН Аляксандр Антонавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 6.3.1943, пахаваны ў в. Краснае Сычоўскага р-на Смаленскай вобл.

ДЗЁМІН Аляксей Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЁМІН Антон Дзям'янавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЁМІН Вячаслаў Лявонцьевіч, н. у 1924, рад., загінуў 26.8.1944.

ДЗЁМІН Іван Панкратавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЁМІН Кузьма Панкратавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЁМІН Міхаіл Панкратавіч, н. у 1920, рад., загінуў 2.12.1943, пахаваны ў в. Журавічы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЁМІН Рыгор Панкратавіч, н. у 1924, ст. сярж., памёр ад ран 8.2.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЁМІН Сафрон Рыгоравіч, н. у 1895, рад., загінуў 26.9.1943.

ДЗЁМІН Сяргей Дзям'янавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ДРАЧОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1909, рад., загінуў 29.4.1945, пахаваны ў с. Корнева Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

ДРАЧОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.8.1944, пахаваны ў г. Сураж Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЖУКАЎ Андрэй Самсонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЖУКАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖУКАЎ Іван Пятровіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак 28.9.1943.

ЖУКАЎ Мацвей Самсонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЖУКАЎ Мікалай Фаміч, н. у 1926, яфр., загінуў 20.2.1945, в. Грос-Эзерыц, Германія.

ЖУКАЎ Пётр Пятровіч, н. у 1911, рад., загінуў.

М.С.Жукаў.

ЖУКАЎ Пётр Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Цярэнцій Фядосавіч, н. у 1900, гв. ст. сярж., загінуў 26.12.1944, пахаваны ў в. Муктмарын, Латвія.

КАЖАМЯКІН Аляксандр Максімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЖАМЯКІН Аляксей Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЖАМЯКІН Барыс Максімавіч, н. у 1897, рад., загінуў 6.12.1942, пахаваны ў в. Холм Беразунскі Цвярской вобл.

КАЖАМЯКІН Іван Васільевіч, н. у 1920, мал. лейт., памёр ад ран 23.1.1944, пахаваны ў в. Сышчыцы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КАЖАМЯКІН Іван Пятровіч, н. у 1920, сярж., загінуў 28.9.1943, пахаваны ў в. Сялец Клімавіцкага р-на Магілёўскай вобл.

КАЖАМЯКІН Мікалай Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАЖАМЯКІН Пётр Максімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЖАМЯКІН Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЖАМЯКІН Сцяпан Клімавіч, н. у 1912, мал. сярж., загінуў 16.7.1944, пахаваны ў Польшчы.

КАЖАМЯКІН Фёдар Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЖАМЯКІН Фёдар Сафронавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КАЖАМЯКІН Філімон Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎ Васіль Парфёнавіч, н. у 1920, гв. кап., загінуў 9.2.1945.

КАРПЕНКА Сяргей Нічыпаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРЧЭЎСКІ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1915, мал. лейт., памёр ад ран 5.2.1945.

КІСЯЛЁЎ Мацвей Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

КУРАЛІКАЎ Міхаіл Захаравіч, н. у 1922, гв. ст. сярж., загінуў 9.1.1945, пахаваны ў г. Святы Петэр, Венгрыя.

КУХАРЭНКА Селівон Міронавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛУК'ЯНАЎ Ілья Аляксеевіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЧЫРКОЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЫРКОЎ Кузьма Паўлавіч, н. у 1918, рад., загінуў у 1944.

ЧЫРКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЫРКОЎ Якаў Сяргеевіч, н. у 1915, рад., загінуў у 1943.

ШАРЭВІЧ Аляксандр Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАРЭВІЧ Віктар Сяргеевіч, н. у 1925, рад., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў в. Ганлевятынскае Бродаўскага р-на Львоўскай вобл.

ШАРЭВІЧ Міхаіл Сяргеевіч, рад., загінуў 13.1.1943.

ВЁСКА РУДНЯ-КАШАЛЁЎСКАЯ

АЎДАШКОЎ Іван Маркавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

АЎДАШКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1920, гв. ст. лейт., загінуў 13.10.1944.

АЎДАШКОЎ Рыгор Сямёнавіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў 29.4.1944, пахаваны ў в. Спацце Полацкага р-на Віцебскай вобл.

АФАНАСЕНКА Васіль Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АФАНАСЕНКА Еўдакім Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

АФАНАСЕНКА Міхаіл Пятровіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 10.2.1943, пахаваны ў в. Васілеўка Арлоўскай вобл.

БАРАНАЎ Савелій Восіпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БІРУКОЎ Савелій Ігнатавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БУСЛАЎ Ігнат Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДРЭМЛЮК Уладзімір Усцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРОТКІН Мікалай Васільевіч, рад., загінуў 27.11.1943.

КАРТАВЕНКА Іван Свірыдавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАРТАВЕНКА Кірыла Мікітавіч, н. у 1913, ст. сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАРТАВЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАРТАВЕНКА Панкрацій Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАРТАВЕНКА Ягор Лаўрэнцьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КІРЭЕНКА Архіп Данілавіч, н. у 1906, рад., загінуў 9.1.1945, пахаваны ў г. Слуцк Мінскай вобл.

КІРЭЕНКА Трафім Данілавіч, рад., прапаў без вестак.

КОТАЎ Міхаіл Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ЛЯВОНЕНКА Акім Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛЯВОНЕНКА Фядос Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛЯВОНЕНКА Цімафей Мацвеевіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 14.5.1942, пахаваны ў в. Ігумнава Навасільскага р-на Арлоўскай вобл.

ЛЯСКОЎСКІ Якаў Сямёнавіч, н. у 1899, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАСЛЁНЧАНКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.6.1944, пахаваны ў Выбаргскім р-не Ленінградскай вобл.

МАСЛЁНЧАНКА Ульян Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПРАКАПЕНКА Аляксей Міхайлавіч, н. у 1910, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПРАКАПЕНКА Іван Ісакавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЕНКА Іван Цітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1945.

ПРАКАПЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ПРАКАПЕНКА Максім Мікітавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 1.9.1944.

ПРАКАПЕНКА Пётр Ісакавіч, н. у 1915, старш., прапаў без вестак у 1941.

ПРАКАПЕНКА Платон Мікітавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАКАПЕНКА Фёдар Ісакавіч, н. у 1917, мал. сярж., загінуў 4.9.1942, пахаваны ў в. Стрэліцы Ленінградскай вобл.

ПРАКАПЕНКА Ціт Мікітавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПРАКАПЕНКА Ягор Ісакавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПРАКАПЕНКА Якаў Іванавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАКАПЕНКА Якаў Міхайлавіч, н. у 1920, мал. лейт., загінуў 29.10.1943, пахаваны ў в. Красная Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

СЛЕПЧАНКА Андрэй Рыгоравіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЛЕСАРАЎ Аўрам Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў 3.2.1943, пахаваны ў в. Кашалёў Буда-Кашалёўскага р-на.

СЛЕСАРАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1919, ст. лейт., загінуў 6.7.1942, пахаваны ў в. Маршукова Бялеўскага р-на Адэскай вобл.

ВЁСКА СТАРАСЕЛЛЕ

КЕНА Іван Александравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КУХАРЭНКА Марцін Фядосавіч, н. у 1906, рад., загінуў 18.10.1941.

ТКАЧОЎ Фядос Пятровіч, н. у 1896, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЦЫКУНОЎ Андрэй Апанасавіч, н. у 1926, рад., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў г. Рожнуў, Польшча.

ЦЫКУНОЎ Самуіл Апанасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА СЯЛЕЦ

АДАРЧАНКА Васіль Антонавіч, н. у 1911, рад., памёр у палоне 27.9.1942.

АДАРЧАНКА Павел Навумавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АДЗІНЦОЎ Міхаіл Пракопавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АДЗІНЦОЎ Рыгор Дзямідавіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АДЗІНЦОЎ Яўхім Пракопавіч, рад., прапаў без вестак.

АКСЁНАЎ Адам Пятровіч, н. у 1919, рад., загінуў 21.1.1942, пахаваны ў с. Фашня Каўпнянскага р-на Арлоўскай вобл.

БАЛБАСАЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БУРЧЫНСКІ Пётр Аляксандравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЛАДКО Мікалай Парфёнавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАНІЛЕНКА Аляксей Несцеравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДАНІЛЕНКА Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 24.6.1941.

ЗАЙЦАЎ Аляксандр Лук'янавіч, н. у 1895, рад., памёр ад ран 21.1.1945, пахаваны на х. Аморкі, Венгрыя.

ЗАЙЦАЎ Іван Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Іван Лукіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Мацвей Мацвеевіч, н. у 1919, рад., загінуў 7.4.1944 у Эстоніі.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран 18.3.1943, пахаваны ў г. Асташкаў Цвярской вобл.

ЗАЙЦАЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1911, сярж., загінуў 15.6.1944, пахаваны ў в. Красніца Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Сцяпан Мацвеевіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1945 у Германіі.

ЗАЙЦАЎ Цімафей Максімавіч, н. у 1909, сярж., загінуў 8.12.1942, пахаваны на х. В. Мельнічы Валгаградскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Ягор Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КАНДРАЦЕНКА Іван Усцінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАНДРАЦЕНКА Міхаіл Усцінавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КІРЭЕНКА Дзмітрый Данілавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЭЕНКА Мікалай Георгіевіч, рад., загінуў 25.2.1944.

КІРЭЕНКА Мікалай Савельевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КІРЭЕНКА Сямён Трафімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КІРЭЕНКА Сяргей Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 18.7.1941.

ЛАШКУНОЎ Іван Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАШКУНОЎ Касьян Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў 12.2.1942, пахаваны ў в. Рогава Цвярской вобл.

ЛАШКУНОЎ Міхаіл Уладзіміравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 22.6.1941.

ЛАШКУНОЎ Міхаіл Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАШКУНОЎ Павел Канстанцінавіч, н. у 1916, яфр., загінуў 23.8.1943, пахаваны ў в. Вераска Ленінградскай вобл.

ЛАШКУНОЎ Церах Церахавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАШКУНОЎ Цярэнцій Карпавіч, н. у 1916, мал. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛУКАШОЎ Якаў Антонавіч, н. у 1900, старш., загінуў 31.3.1944, пахаваны на х. Чаранкі Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ЛЯСКОЎСКІ Захар Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛЯСКОЎСКІ Лявон Навумавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАСЛЁНЧАНКА Сідар Астапавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

МІХАЛЁЎ Дзмітрый Дзмітрыевіч, н. у 1897, рад., загінуў 17.2.1942.

МЯШКОВА Ганна Сямёнаўна, медсястра, прапала без вестак 23.6.1944.

МЯШКОЎ Васіль Парфёнавіч, н. у 1923, рад., загінуў 1.2.1943.

МЯШКОЎ Пётр Парфёнавіч, ст. сярж., памёр ад ран 16.7.1944.

НАВІЧКОЎ Іван Кірылавіч, н. у 1914, ваенны тэхнік 2-га рангу, загінуў у снежні 1942.

ПАЛАШ Захар Захаравіч, мал. лейт., загінуў 2.2.1942.

ПРАКАПЕНКА Павел Нічыпаравіч, н. у 1900, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СЕМЧАНКА Аляксей Карпавіч, рад., загінуў 2.12.1943.

СЕМЧАНКА Іван Кузьміч, н. у 1921, рад., загінуў 20.12.1941 на Пулкаўскіх высотах пад Ленінградам.

СЕМЧАНКА Леанід Карпавіч, н. у 1923, рад., загінуў 18.3.1942, пахаваны ў в. Весніцы Ульянаўскага р-на Калужскай вобл.

СЕМЧАНКА Мікалай Якаўлевіч, н. у 1922, гв. сярж., прапаў без вестак 24.4.1944.

СЕМЧАНКА Сцяпан Ігнатавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СУДЗЕНКА Емяльян Андрэевіч, н. у 1909, рад., загінуў у 1943 на Украіне.

СЦЕПАНЕНКА Васіль Архіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Іван Сідаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

СЦЕПАНЕНКА Мікалай Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЕНКА Мікалай Данілавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШКОЎ Іван Архіпавіч, н. у 1919, рад., памёр ад ран 22.1.1942, пахаваны ў Стараасколькім р-не Белгарадскай вобл.

ЦІШКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШКОЎ Платон Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦУРГАНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦУРГАНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 25.9.1942, пахаваны на ст. Лычкова Наўгародскай вобл.

ЭСЦІН Давыд Хаімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ ГАРАДОК

ВАСЮК Аляксандр Маркавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАГОДЗІЧ Іван Трафімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

САМУСЁЎ Іван Апанасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ВЁСКА ШАРЫБАЎКА

АЛТАРОЎ Сямён Андрэевіч, н. у 1903, сярж., загінуў 6.1.1944.

АЎДАШКОЎ Іван Іларыёнавіч, рад., загінуў.

АЎДАШКОЎ Іван Платонавіч, рад., прапаў без вестак.

БЕЛЯЧКОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў 24.1.1945.

БУХЛОЎ Васіль Фаміч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУХЛОЎ Іван Фаміч, н. у 1915, мал. сярж., памёр ад ран 30.8.1943, пахаваны ў г. Росаш Варонежскай вобл.

ГАЕЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЕЎ Васіль Парфёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЕЎ Восіп Андрэевіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.9.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГАЕЎ Ігнат Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЕЎ Канстанцін Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАЕЎ Лукаш Гаўрылавіч, н. у 1905, рад., загінуў 21.5.1942.

ГАЕЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЕЎ Міхаіл Ільіч, рад., загінуў.

ГАЕЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАЕЎ Пётр Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЕЎ Пімен Лявонавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 12.3.1944, пахаваны ў пас. Касцюкоўка Гомельскай вобл.

ГАЕЎ Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 9.2.1944, пахаваны ў в. Шылавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЕЎ Тарас Цімафеевіч, н. у 1916, рад., загінуў 24.10.1941, пахаваны ў в. Дрэгла Ленінградскай вобл.

ГАЕЎ Цімафей Андрэевіч, н. у 1917, ст. сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГАЛУБІЦКІ Уладзімір Мінавіч, лейт., загінуў 26.11.1942.

ГАЛУШКІН Васіль Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГЕРАСІМЕНКА Іван Агеевіч, рад., прапаў без вестак.

ГЕРАСІМЕНКА Мікалай Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛАЗУНОЎ Дзмітрый Лявонцьевіч, н. у 1913, ст. сярж., загінуў 15.5.1942.

ГЛАЗУНОЎ Пётр Анісімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1942.

ГУЗАЎ Васіль Уладзіміравіч, н. у 1926, мал. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЗАЙКОЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЗАЙКОЎ Павел Піліпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1943, пахаваны ў г. Палярны Мурманскай вобл.

ЗАЙКОЎ Павел Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗАЙКОЎ Рыгор Данілавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗЯЦІКАЎ Мяфодзій Аляксандравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЗЯЦІКАЎ Ціхан Усцінавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 3.10.1941.

КАМАРОЎ Арцём Фаміч, н. у 1909, сярж., загінуў 6.3.1944, пахаваны ў м. Метэкуля, Эстонія.

КАРНЕЕЎ Ісак Самсонавіч, н. у 1921, рад., памёр ад хваробы 4.3.1942.

КАРНЕЕЎ Сідар Патапавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАРНЕЕЎ Фёдар Уладзіміравіч, н. у 1902, рад.,

загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КАСЦЮЧЭНКА Андрэй Савельевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 12.12.1941.

КАСЯКОЎ Фама Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЎБАСКІН Аляксей Апанасавіч, н. у 1923, мал. сярж., прапаў без вестак 1.12.1942.

КЛІМЯНКОЎ Халімон Ісакавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАГУЦІН Аляксей Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ЛАГУЦІН Восіп Аляксеевіч, н. у 1908, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛАГУЦІН Іван Фёдаравіч, н. у 1919, лейт., загінуў 13.3.1944, пахаваны ў г. Рыбніца, Малдова.

ЛАГУЦІН Раман Васільевіч, н. у 1912, рад., загінуў 5.1.1944, пахаваны ў в. Баршчоўка Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАПІКАЎ Клім Лявонавіч, н. у 1911, старш., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАПІКАЎ Трафім Сцяпанавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛЕПЯШКОЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 16.10.1944, пахаваны ў пас. Ражан Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЛОСЕЎ Іван Васільевіч, н. у 1923, яфр., загінуў 16.2.1943 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

ЛОСЕЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ЛЯВОНАЎ Іван Ільіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 26.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1942.

ЛЯВОНАЎ Марк Раманавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЕЎСКІ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1942.

МАЛАХАЎ Майсей Андрэевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

МАРЦЭЛЕЎ Віктар Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЦЭЛЕЎ Даніла Васільевіч, н. у 1902, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Гомель.

МАРЦЭЛЕЎ Іван Ісакавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

МАРЦЭЛЕЎ Павел Ісакавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЦЭЛЕЎ Сяргей Ісакавіч, н. у 1902, гв. лейт., загінуў 27.9.1943, пахаваны ў в. Кісліцкае Васільеўскага р-на Запарожскай вобл.

МАЦВЕЕЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1916, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАЦВЕЕЎ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАЦВЕЕЎ Ягор Фролавіч, н. у 1905, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІНАЎ Алег Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

МІНАЎ Алег Фёдаравіч, н. у 1924, яфр., загінуў 30.7.1944, пахаваны ў г. Сураж Беластоцкага ваяв., Польшча.

МІНАЎ Іван Тарасавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Януўка Беластоцкага ваяв., Польшча.

МІТРАХОВІЧ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Ігнат Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Леанід Яўменавіч, рад., загінуў 20.2.1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1911, кап., загінуў у ліпені 1944.

ПАПУЦЬКА Даніла Трафімавіч, рад., загінуў 28.2.1944.

ПАРФЁНАЎ Даніла Васільевіч, н. у 1909, рад., загінуў 2.9.1944, пахаваны ў в. Дуброва Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАРФЁНАЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАРФЁНАЎ Сцяпан Харытонавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАРФЁНАЎ Фама Мікалаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАРФЁНАЎ Цімафей Анісімавіч, рад., прапаў без вестак.

ПІМЕНАЎ Цімафей Ануфрыевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПУХОЎСКІ Павел Кірылавіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.2.1944.

ПЫСІН Мікалай Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РАГАЧОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РАЖКОЎ Аляксей Дзямўянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РАЖКОЎ Мікалай Раманавіч, н. у 1923, рад., загінуў 2.4.1942, пахаваны ў с. Гееўка Харкаўскай вобл.

РАЖКОЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

САЎКІН Сяргей Іларыёнавіч, рад., загінуў 5.7.1945.

ТАРБЯНКОЎ Анатоль Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ТАРБЯНКОЎ Ілья Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРЦОЎ Марк Ульянавіч, н. у 1913, санінструктар, загінуў 20.3.1942, пахаваны ў в. Праходы Масальскага р-на Калужскай вобл.

ФЕДАРЦОЎ Міхаіл Ульянавіч, н. у 1920, сярж.,

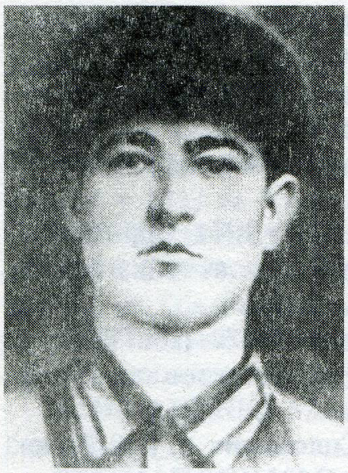

В.М.Бабакоў.

Дз.А.Багданаў.

М.П.Вераб'ёў.

І.І.Галіцкі.

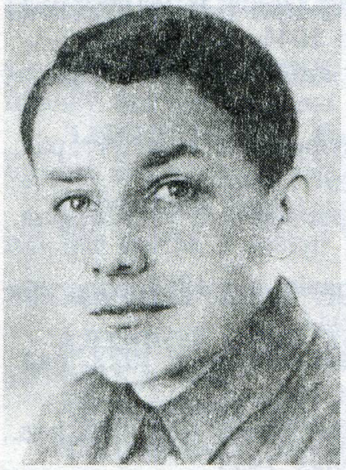

П.І.Галіцкі.

П.П.Гарусаў.

згарэў у танку, пахаваны ў Нікапольскім р-не Днепрапятроўскай вобл.

ЦІШКОЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦІШКОЎ Восіп Самсонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 6.11.1941.

ЦІШКОЎ Іларыён Мацвеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЦІШКОЎ Міхаіл Іванавіч, рад., загінуў 30.3.1944, пахаваны ў в. Жыдзілаў Бор Пскоўскай вобл.

ЦІШКОЎ Пракоп Мацвеевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІШКОЎ Харытон Самсонавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 29.8.1943.

ШКАНДРАТАЎ Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1920, сярж., загінуў 12.7.1942.

ШКАНДРАТАЎ Фёдар Еўдакімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРЫЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БАГАМОЛАЎКА

БАГАМОЛАЎ Аляксандр П., рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БАГАМОЛАЎ Іван Філімонавіч, рад., прапаў без вестак.

БАГАМОЛАЎ Максім Філімонавіч, рад., прапаў без вестак.

БАГАМОЛАЎ Рыгор Сямёнавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ХЛЕБАКАЗАЎ Антон Акімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Дуброва Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА БАЦУНЬ

БАБАКОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1914, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАБУШКІН Васіль Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАБУШКІН Дзям'ян Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАБУШКІН Емяльян Яўцехавіч, н. у 1910, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў пас. Пралетарскі Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

БАБУШКІН Пётр Яўцехавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БАБУШКІН Рыгор Яўцехавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

БАГДАНАЎ Адам Фролавіч, рад., прапаў без вестак.

БАГДАНАЎ Дзмітрый Анісімавіч, рад., прапаў без вестак.

БАГДАНАЎ Сцяпан Анісімавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 26.11.1943, пахаваны ў в. Абідавічы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

БОНДАРАЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БОНДАРАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БОНДАРАЎ Кузьма Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БОНДАРАЎ Павел Макаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЕРАБ'ЁЎ Адам Аўрамавіч, н. у 1902, загінуў 14.8.1941, пахаваны ў г. Чавусы Магілёўскай вобл.

ВЕРАБ'ЁЎ Аляксей Паўлавіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

ВЕРАБ'ЁЎ Міхаіл Парфенавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

С.І.Гарусаў.

А.А.Емяльянчыкаў.

В.В.Емяльянчыкаў.

І.І.Емяльянчыкаў.

М.Е.Емяльянчыкаў.

П.П.Емяльянчыкаў.

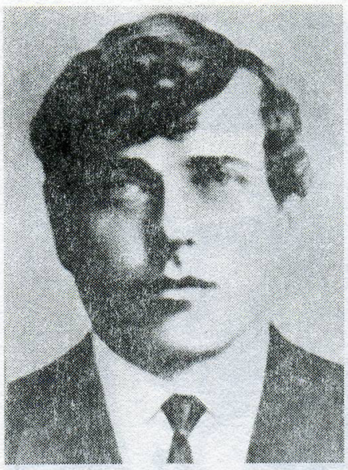

С.І.Емяльянчыкаў.

А.Ф.Іванчыкаў.

ГАЛІЦКІ Іван Ільіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЛІЦКІ Павел Ільіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАРДЗЕЕЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ГАРДЗЕЕЎ Сямён Іванавіч, н. у 1899, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Дуброва Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАРУСАЎ Іван Майсеевіч, н. у 1904, рад., загінуў у сакавіку 1944.

ГАРУСАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1901, рад., загінуў 12.3.1943, пахаваны ў в. Зайцава Гара Смаленскай вобл.

ГАРУСАЎ Павел Кузьміч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАРУСАЎ Павел Мікітавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРУСАЎ Павел Піліпавіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1941.

ГАРУСАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАРУСАЎ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 3.9.1942.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Васіль Фёдаравіч, рад., загінуў у красавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Віктар Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1916, сярж., загінуў у студзені 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Леанід Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Мікалай Ягоравіч, н. у 1922, сярж., загінуў 9.2.1944, пахаваны ў в. Капцы Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Міхаіл Ермалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Міхаіл Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Пётр Панкратавіч, н. у 1917, рад., загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Мольча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Пётр Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Рыгор Міхеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1903, сярж., памёр ад ран 18.3.1945 у г. Бартэнштэйн, Усх. Прусія.

М.Я.Іванчыкаў.

П.І.Іванчыкаў.

Я.П.Іванчыкаў.

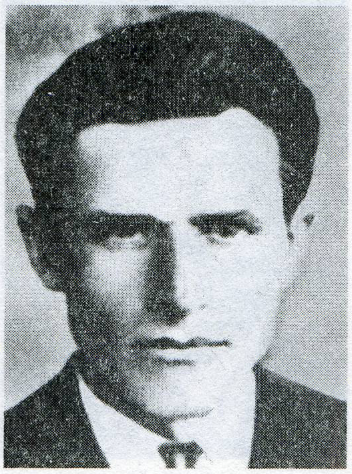
І.Я.Кулагін.

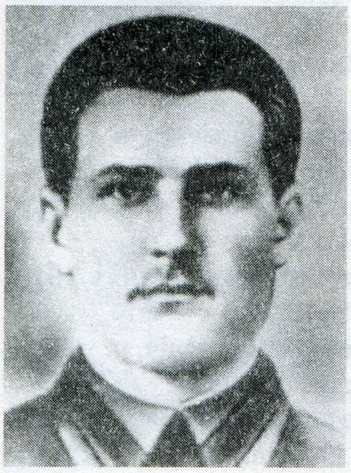
Н.В.Лямцаў.

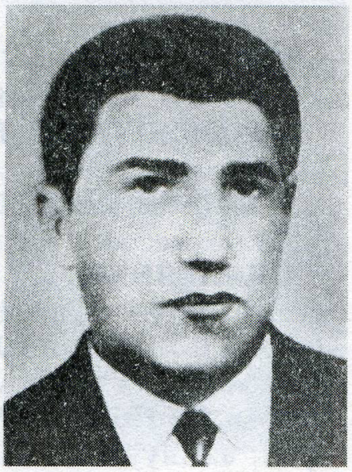
У.І.Мажаеў.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Фёдар Панкратавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНОЎ Андрэй Панцялеевіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 21.7.1944, пахаваны ў г. Кінгісеп.

ІВАНЧЫКАЎ Адам Фаміч, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Брэст.

ІВАНЧЫКАЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1914, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 25.5.1944, пахаваны ў пас. Казлоўка Рослаўльскага р-на Смаленскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1924, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Яланы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Парфен Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Пётр Андрэевіч, н. у 1910, рад., загінуў 26.7.1944.

ІВАНЧЫКАЎ Фёдар Восіпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Ягор Ціханавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1926, рад., загінуў 28.4.1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

ІЛЬЮШЧАНКА Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 28.8.1945.

ІЛЬЮШЧАНКА Андрэй Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў 10.8.1944, пахаваны ў г. Кнышын Беластоцкага ваяв., Польшча.

ІЛЬЮШЧАНКА Восіп Еўдакімавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 26.7.1944, пахаваны на х. Жанкава Беластоцкага ваяв., Польшча.

ІЛЬЮШЧАНКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1923, рад., загінуў 13.7.1944.

КАВАЛЁЎ Яўхім Кузьміч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЦУРА Антон Парфенавіч, н. у 1905, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Збароў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЕКЕЛЕЎ Адам Сафронавіч, н. у 1925, рад., загінуў 6.9.1944.

КЕКЕЛЕЎ Сафрон Яўхімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КЕКЕЛЕЎ Яўхім Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

КІСЯЛЁЎ Іван Васільевіч, н. у 1915, гв. лейт., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў в. Басмыкаўка Цярнопальскай вобл.

КУЛАГІН Захар Сідаравіч, мал. лейт., загінуў 29.3.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

КУЛАГІН Іван Яўхімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у сакавіку 1943, пахаваны ў г. Рагачоў Гомельскай вобл.

ЛІСОЎСКІ Нічыпар Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯМЦАЎ Васіль Ярмолавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛЯМЦАЎ Нічыпар Восіпавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАЖАЕЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 18.11.1943, пахаваны ў в. Сляпкі Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

П.П.Пінчукоў.

С.І.Пінчукоў.

Я.М.Пінчукоў.

Ц.М.Прохараў.

І.Е.Русакоў.

П.М.Саўчанка.

П.В.Слышоў.

Ц.І.Слышоў.

МАЖАЕЎ Ягор Карпавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПАРФЁНАЎ Аляксей Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 9.6.1944.

ПАРФЁНАЎ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ПАРФЁНАЎ Міхаіл Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПАРФЁНАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ПІНЧУКОЎ Адам Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПІНЧУКОЎ Захар Захаравіч, н. у 1917, рад., загінуў 5.9.1942, пахаваны ў в. Новая Ленінградскай вобл.

ПІНЧУКОЎ Патап Патапавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ПІНЧУКОЎ Сцяпан Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПІНЧУКОЎ Ягор Мінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАКАПЕНКА Восіп Ігнатавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПРОХАРАЎ Ціхан Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РУСАКОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САЎЧАНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1905, мал. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

САЧЫЎКІН Іван Ануфрыевіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

САЧЫЎКІН Ціт Эмануілавіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛЬКЕВІЧ Захар Мікітавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 25.2.1945 у г. Мюльгаўзен, Усх. Прусія.

СЛЫШОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЛЫШОЎ Міхаіл Парфенавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 21.8.1944, пахаваны ў г. Навазыбкаў Бранскай вобл.

СЛЫШОЎ Павел Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

СЛЫШОЎ Пётр Восіпавіч, рад., загінуў у 1944.

СЛЫШОЎ Ціхан Іванавіч, н. у 1906, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЛЫШОЎ Якаў Восіпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТАРАДУБЦАЎ Аляксандр Восіпавіч, н. у 1924, гв. рад., загінуў 28.6.1944, пахаваны ў в. Грабавічы Магілёўскай вобл.

СТАРАДУБЦАЎ Восіп Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

А.С.Цітарэнка.

Б.С.Цітарэнка.

І.А.Цітарэнка.

М.А.Цітарэнка.

М.Л.Цітарэнка.

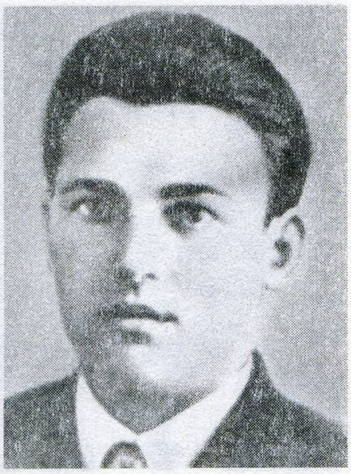
М.Н.Цітарэнка.

М.С.Цітарэнка.

П.Н.Цітарэнка.

СТАРАДУБЦАЎ Міхаіл Яўхімавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 20.4.1945.

СТАРАДУБЦАЎ Яўхім Іванавіч, н. у 1903, рад., загінуў, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІТАРЭНКА Анатоль Мацвеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦІТАРЭНКА Андрэй Савельевіч, н. у 1914, ст. лейт., памёр ад ран 22.3.1945 у в. Плаевіц, Усх. Прусія.

ЦІТАРЭНКА Барыс Савельевіч, н. у 1907, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІТАРЭНКА Васіль Восіпавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Восіп Ільіч, н. у 1900, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Варонеж.

ЦІТАРЭНКА Іван Апанасавіч, рад., памёр ад ран 6.5.1945 у в. Літцаў, Германія.

ЦІТАРЭНКА Канстанцін Цімафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Мікалай Антонавіч, ваенны інжынер, загінуў у 1942, пахаваны ў в. Сухая Каменка Валгаградскай вобл.

ЦІТАРЭНКА Мікалай Лявонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІТАРЭНКА Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Пётр Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Пётр Нічыпаравіч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак 8.7.1943, пахаваны ў с. Грознае Абалянскага р-на Курскай вобл.

ЦІТАРЭНКА Рыгор Рыгоравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

ЦІТАРЭНКА Уладзімір Фядотавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІТАРЭНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.3.1945.

ЦІТАРЭНКА Цімафей Аксёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦІТАРЭНКА Якаў Мікалаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШКОЎ Авяр'ян Ціханавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫБРАНКОЎ Сцяпан Мінавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУЯНКОЎ Андрэй Цярэнцьевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУЯНКОЎ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУЯНКОЎ Дзям'ян Іванавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 22.2.1944.

У.Ф.Цітарэнка.

С.М.Цыбранкоў.

В.Ц.Чуянкоў.

Дз.І.Чуянкоў.

І.Е.Чуянкоў.

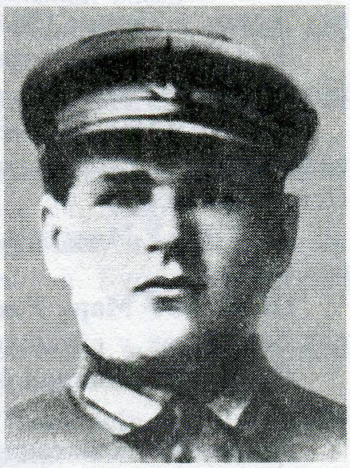

М.Е.Чуянкоў.

М.М.Шавыроў.

ЧУЯНКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЧУЯНКОЎ Іван Еўдакімавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧУЯНКОЎ Міхаіл Еўдакімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШАВЫРОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВЁСКА КРЫЎСК

АСТАФ'ЕЎ Фёдар Фядосавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АТРОШАНКА Сазон Мікалаевіч, рад., загінуў у 1943.

БАГАМОЛАЎ Рыгор Аўрамавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

БАГАМОЛАЎ Рыгор Філімонавіч, н. у 1904, яфр., загінуў 5.3.1945, пахаваны ў пас. Тынзенталь-Раумерсаўе Шчэцінскага ваяв., Польшча.

БАЛАЛАЕЎ Апанас Ісакавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЛАЛАЕЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1903, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Мольча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАРАВІКОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 22.2.1942, пахаваны ў г. Казань.

БАРАНАЎ Назар Майсеевіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БУЛКІН Аляксандр Пятровіч, лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

БЫЧКОЎ Аляксей Раманавіч, ст. сярж., загінуў 20.2.1944.

ВЕРАНКОЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ВЕРАНКОЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 29.3.1945 у нас. п. Хайпрыкаў, Усх. Прусія.

ВЕРАНКОЎ Пётр Мацвеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЕРАНКОЎ Сяргей Маркавіч, н. у 1912, мал. лейт., памёр ад ран 14.2.1942, пахаваны ў г. Тамбоў.

ВОЙТАЎ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ГАНАКОЎ Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

ГАНАЧКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ГАНАЧКОЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ГАНАЧКОЎ Мікіта Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАНАЧКОЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАНАЧКОЎ Яўхім Мітрафанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАРУСАЎ Іван Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ГЛІННІКАЎ Цімафей Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГРЫШЧАНКА Васіль Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ГРЫШЧАНКА Дзяніс Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГРЫШЧАНКА Павел Рыгоравіч, н. у 1905, гв. мал. сярж., загінуў 27.7.1944, пахаваны на ст. Пулавы Люблінскага ваяв., Польшча.

ГРЫШЧАНКА Піліп Фёдаравіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў 3.9.1944, пахаваны ў в. Пікасілла, Эстонія.

ГРЫШЧАНКА Рыгор Сцяпанавіч, рад., загінуў 17.5.1942.

ГРЫШЧАНКА Фёдар Сцяпанавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ГУДКОЎ Майсей Восіпавіч, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў Эстоніі.

ДЗЕМІДКОЎ Восіп Фядосавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗЕМІДКОЎ Уладзімір Восіпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЕНІСОЎСКІ Аляксей Іванавіч, рад., загінуў у 1945.

Помнік землякам у в. Крыўск.

ДЗЕНІСОЎСКІ Іван Іванавіч, рад., загінуў.

ДРАЛОЎ Мікіта Кірылавіч, н. у 1912, рад., загінуў у 1941.

ДРАЛОЎ Павел Дзянісавіч, н. у 1902, рад., загінуў у палоне 17.5.1942.

ДРАЛОЎ Пётр Мікітавіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, мал. палітрук, прапаў без вестак у верасні 1941.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., загінуў 17.9.1944, пахаваны ў Эстоніі.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Іван Сямёнавіч, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Фёдар Кірылавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАХАРЧАНКА Антон Кірылавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЗАХАРЧАНКА Сямён Паўлавіч, н. у 1915, рад., загінуў 16.12.1943, пахаваны ў Невельскім р-не Пскоўскай вобл.

ЗОСІМАЎ Максім Антонавіч, н. у 1915, прапаў без вестак.

ІВАНЦОЎ Марк Уласавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІВАНЦОЎ Сцяпан Уласавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Парфенавіч, н. у 1908, гв. рад., прапаў без вестак 15.5.1942.

КАВАЛЁЎ Барыс Іванавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 15.2.1944, пахаваны ў Калінкавіцкім р-не Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Васіль Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Гаўрыла Карпавіч, н. у 1907, рад., загінуў 16.9.1942, пахаваны ў г. Варонеж.

КАВАЛЁЎ Кірыла Рыгоравіч, рад., загінуў у 1944.

КАВАЛЁЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРПАЧОЎ Апанас Нічыпаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАРПАЧОЎ Трафім Піліпавіч, н. у 1912, лейт., загінуў 5.3.1943, пахаваны на ст. Троіцкая Славянскага р-на Краснадарскага края.

КАРПАЧОЎ Ярох Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАСЦЮЧКОЎ Дзяніс Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАСЦЮЧКОЎ Рыгор Мікітавіч, н. у 1906, рад., загінуў 29.5.1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

КРАЎЦОЎ Апанас Кандратавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 23.4.1945, пахаваны ў г. Вайсенберг, Германія.

КРАЎЦОЎ Іван Раманавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 13.7.1943, пахаваны ў с. Альхаватка Курскай вобл.

КРАЎЦОЎ Сцяпан Раманавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЦОЎ Фёдар Ціханавіч, н. у 1906, начальнік ваеннага поезда, прапаў без вестак.

КРАЎЧАНКА Антон Анісавіч, н. у 1896, рад., загінуў 31.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КРАЎЧАНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРЫВАШЭЕЎ Барыс Елізаравіч, н. у 1910, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў в. Вазоне Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

КУРАЧЭНКА Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў 28.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЛАРЫЁНАЎ Анатоль Якаўлевіч, н. у 1920, рад., загінуў.

ЛАРЫЁНАЎ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1920, сярж., загінуў 13.5.1942.

ЛАРЫЁНАЎ Апанас Якаўлевіч, н. у 1916, лейт., загінуў 23.6.1941, пахаваны ў г. Львоў.

ЛАРЫЁНАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1908, сярж., памёр 8.10.1942, пахаваны ў в. Бурмакіна Смаленскай вобл.

ЛАРЫЁНАЎ Пётр Міхеевіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАРЫЁНАЎ Сямён Дзянісавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак 25.12.1943.

ЛАРЫЁНАЎ Цімафей Дзянісавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 14.3.1944, пахаваны ў г. Клінцы Бранскай вобл.

ЛАРЫЁНАЎ Якаў Пятровіч, н. у 1900, падпалк., загінуў у 1943.

МАРТЫНЕНКА Астафій Пракопавіч, рад., загінуў 25.7.1942.

МАРТЫНЕНКА Рыгор Якаўлевіч, н. у 1901, рад., загінуў 1.1.1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

МАРТЫНЕНКА Сафрон Лявонавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

МАРТЫНЕНКА Фёдар Антонавіч, сярж., прапаў без вестак у 1944.

МАЦЬЯНАЎ Сцяпан Ігнатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАШЧЫЦКІ Мікалай Пятровіч, н. у 1907, старш., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАШЧЫЦКІ Фядос Пятровіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 21.2.1944, пахаваны ў в. Юдзічы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

НЕМЧАНКА Антон Міхайлавіч, мал. сярж., загінуў 15.7.1944.

НЕМЧАНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у ліпені 1944.

НЕМЧАНКА Кузьма Міхайлавіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 30.7.1944 у с. Маліннікі Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

НЕМЧАНКА Кузьма Сяргеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

С.Л.Мартыненка.

НЕМЧАНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НЕМЧАНКА Сяргей Маркавіч, рад., загінуў у 1941.

ПАГОДЗІН Васіль Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАГОДЗІН Іван Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАДАЛЯЧЫН Мікалай Мацвеевіч, н. у 1923, памёр ад ран 13.1.1944, пахаваны ў с. Юзэфаўка Вінніцкай вобл.

ПАДАЛЯЧЫН Пракоп Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ПАДАЛЯЧЫН Фёдар Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАДАЛЯЧЫН Цімафей Міхайлавіч, н. у 1916, лейт., загінуў у 1943.

РАДЗІВОНАЎ Антон Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РАДЗІВОНАЎ Павел Аляксандравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

САКАЛОЎ Іван Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САКАЛОЎ Пётр Максімавіч, н. у 1922, рад., загінуў 5.3.1943, пахаваны ў в. Вяроўкіна Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

САКАЛОЎ Сцяпан Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1942.

САКАЛОЎ Якаў Сямёнавіч, н. у 1898, рад., загінуў 5.2.1944.

САКАЛОЎ Яўсей Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЕРАКОЎ Павел Макаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРАКОЎ Павел Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРАКОЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1944.

Р.М.Серакоў.

СЕРАКОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1911, афіцэр, загінуў у 1943, пахаваны ў в. Калінка Арлоўскай вобл.

СЕРАКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у 1944.

СЯМЁНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

СЯМЁНАЎ Дзяніс Сямёнавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 5.7.1944.

СЯМЁНАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

СЯМЁНАЎ Фядос Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЯМЁНАЎ Якаў Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

УСАЎ Аляксандр Міхайлавіч, ваенны тэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак у 1941.

УСАЎ Канстанцін Дзмітрыевіч, н. у 1944, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ХАМЯЧЭНКА Іван Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯЧЭНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 9.11.1943, пахаваны ў с. Іванаўка Сінельнікаўскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

ХАМЯЧЭНКА Сцяпан Аляксеевіч, н. у 1913, мал. сярж., памёр ад ран 16.10.1944, пахаваны ў в. Цэлкува Дужэ Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХАРЛАНАЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЦІТКОЎ Пётр Дзямідавіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 31.8.1944, пахаваны ў г. Цэханавец Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЦЫБРАНКОЎ Максім Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЫБРАНКОЎ Якаў Дзмітрыевіч, н. у 1914, рад., загінуў 5.3.1942.

ЦЫЛІГУЗАЎ Архіп Пятровіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Восіп Піліпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Герасім Фядосавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЦЫЛІГУЗАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Ісак Маркавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Макар Маркавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Міхаіл Архіпавіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 21.8.1944.

ЦЫЛІГУЗАЎ Уладзімір Архіпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

ЦЫРКУНОЎ Савелій Мацвеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ЧУЯШОЎ Рыгор Абакумавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧУЯШОЎ Рыгор Патапавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАКЛАНАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАКЛАНАЎ Цімафей Сцяпанавіч, н. у 1911, лейт., расстраляны ў 1943 пад Гомелем.

ШАРЫКАЎ Марк Маркавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ШАРЫКАЎ Мікіта Барысавіч, н. у 1910, сярж., загінуў 12.4.1942.

ШАРЫКАЎ Павел Маркавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАРЫКАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 23.10.1941.

ШАРЫКАЎ Якаў Барысавіч, н. у 1914, мал. лейт., прапаў без вестак 21.7.1941, пахаваны ў г. Ельня Смаленскай вобл.

ШАЎЧЭНКА Андрэй Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 14.7.1943.

ШАЎЧЭНКА Восіп Іванавіч, н. у 1904, яфр., памёр ад ран 8.10.1944, пахаваны ў в. Янава Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШАЎЧЭНКА Іван Андрэевіч, н. у 1918, ст. лейт., прапаў без вестак 27.8.1942.

ШАЎЧЭНКА Рыгор Фёдаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ШАЎЧЭНКА Сямён Іванавіч, н. у 1902, рад., загінуў 1.1.1944, пахаваны ў в. Красны Акцябр Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ШКРАБАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 6.1.1945, пахаваны ў в. Ліпа Пултускага павета, Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШКРАБАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1908, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ШКРАБАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 12.1.1943.

ШКРАБАЎ Марк Акімавіч, н. у 1918, рад., загінуў 22.12.1943.

ШКРАБАЎ Сцяпан Савельевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШКРАБАЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯНАЧКІН Іван Карпавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЯНАЧКІН Іван Міхайлавіч, н. у 1910, рад., загінуў 31.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЯНАЧКІН Іван Парфенавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯНАЧКІН Іван Прохаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ЯНАЧКІН Іван Цітавіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Наварасійск.

ЯНАЧКІН Пётр Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЯНАЧКІН Раман Якаўлевіч, н. у 1910, ст. сярж., загінуў 3.9.1944, пахаваны ў в. Сялец Остpуў-Мазавецкага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЯНАЧКІН Сцяпан Яўхімавіч, н. у 1912, рад., загінуў 5.2.1944.

ЯНАЧКІН Сямён Мікітавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у 1942.

ЯНАЧКІН Тарас Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЯНАЧКІН Яўсей Якаўлевіч, н. у 1915, ст. сярж., загінуў 28.5.1943.

ПАСЁЛАК ПОРАСЛЬ

КРАЎЧАНКА Пётр Пятровіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 25.7.1944, пахаваны на х. Кілі, Латвія.

КРАЎЧАНКА Фёдар Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАРЫЁНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ЛІПІНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА БРОННІЦА

АВЯР'ЯНАЎ Ілья Іванавіч, н. у 1907, рад., памёр у палоне 6.3.1942.

АВЯР'ЯНАЎ Макар Якаўлевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АВЯР'ЯНАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у снежні 1941.

АВЯР'ЯНАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, рад., памёр ад хваробы, пахаваны ў г. Шахты Растоўскай вобл.

АВЯР'ЯНАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АНЦІПАЎ Пётр Ананьевіч, н. у 1912, рад., загінуў 20.10.1943, пахаваны ў с. Янчэкрак Васілеўскага р-на Запарожскай вобл.

ВАШЧАНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГУЗАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ГУЗАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ГУЗАЎ Мікалай Несцеравіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 24.4.1945 у г. Трайфехаген, Усх. Прусія.

ГУЗАЎ Міхаіл Захаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ГУЗАЎ Міхаіл Малахавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 3.9.1942.

ГУЗАЎ Цімафей Венядзіктавіч, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ЕЛІСЕЕЎ Фёдар Авяр'янавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Міхаіл Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЕЎ Васіль Усцінавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІЛЬЕЎ Герасім Усцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЕЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1923, ст. сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

ІЛЬЕЎ Іван Усцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ІЛЬЕЎ Ілья Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, сярж., памёр ад ран 16.1.1944, пахаваны ў в. Канавалава Ламаносаўскага р-на Ленінградскай вобл.

ІЛЬЕЎ Ціхан Гаўрылавіч, н. у 1909, яфр., прапаў без вестак 28.1.1943.

КЕЙЗЕРАЎ Аляксандр Дзям'янавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Аляксей Усцінавіч, н. у 1903, рад., загінуў 21.2.1942.

КЕЙЗЕРАЎ Барыс Усцінавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

КЕЙЗЕРАЎ Васіль Анісімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 18.12.1941.

КЕЙЗЕРАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Іван Ануфрыевіч, н. у 1921, мал. сярж., памёр ад ран 6.7.1944, пахаваны ў в. Баравіцы Кіраўскага р-на Магілёўскай вобл.

КЕЙЗЕРАЎ Іван Венядзіктавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 28.7.1941.

КЕЙЗЕРАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КЕЙЗЕРАЎ Кірыла Ягоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Мікалай Ануфрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Мікалай Герасімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Міхаіл Венядзіктавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Павел Лук'янавіч, н. у 1905, рад., загінуў 16.9.1944, пахаваны ў в. Хянена Нарвскага р-на, Эстонія.

КЕЙЗЕРАЎ Пётр Лук'янавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Ягор Усцінавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 12.3.1942.

КРАПАСНЫ Сцяпан Ануфрыевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛОСЕЎ Андрэй Захаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛОСЕЎ Міхаіл Захаравіч, рад., мал.лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛОСЕЎ Ягор Захаравіч, н. у 1921, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛУКАШОЎ Сямён Максімавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 17.8.1944 у м. Бранск Беластоцкай вобл.

МАЛІНОЎСКІ Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

СВІРЫДЭНКА Пётр Сафонавіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛІН Даніла Пятровіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЦЯПАНАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТКАЧОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТРЫЗНА Аляксандр Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТРЫЗНА Андрэй Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТУПКОЎ Анатоль Герасімавіч, рад., загінуў 8.3.1942, пахаваны ў с. Калеснікава Растоўскай вобл.

ТУПКОЎ Іван Герасімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 16.3.1944.

ТУПКОЎ Іван Кузьміч, н. у 1908, сярж., загінуў 24.10.1942.

ТУПКОЎ Тарас Герасімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШЫМБАЛЁЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ШЫМБАЛЁЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, рад., загінуў 1.8.1945.

ШЫМБАЛЁЎ Фёдар Лукіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯКУШАЧКІН Пётр Якаўлевіч, н. у 1926, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯНКОЎ Сямён Якімавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЯНКОЎ Уладзімір Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК БУДА

КРУГЛЯКОЎ Сямён Фёдаравіч, н. у 1924, сярж., загінуў 16.10.1944, пахаваны ў в. Пшэрадава Варшаўскага ваяв., Польшча.

СІЛІН Васіль Фаміч, н. у 1926, мал.сярж., загінуў 16.3.1945, пахаваны ў в. Мамонава Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

СІЛІН Фама Антонавіч, н. у 1901, рад., загінуў 2.7.1944, пахаваны ў в. Пірц, Карэлія.

СІЛІН Харытон Антонавіч, н. у 1896, рад., памёр у палоне 23.1.1942.

ВЁСКА ДУБРАЎКА

БАРАНАЎ Даніла Восіпавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЕЛІКАЎ Ягор Яўхімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДРАЛОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1942.

ДРАЛОЎ Іван Васільевіч, н. у 1912, маёр, загінуў 4.3.1944.

МАРТЫНАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак уверасні 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сцяпан Васільевіч, рад., загінуў 10.7.1944.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ДУБ

КРАПАСНЫ Дзмітрый Анісімавіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛІН Максім Піліпавіч, н. у 1903, рад., загінуў 22.2.1944.

ЯНКОЎ Лявон Іванавіч, н. у 1885, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯНКОЎ Міхаіл Макаравіч, н. у 1925, курсант, загінуў 17.7.1945.

ЯНКОЎ Піліп Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНАЯ РОШЧА

АВЯР'ЯНАЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АВЯР'ЯНАЎ Мікалай Арцёмавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ЛІПІНІЧЫ

АЛЯКСЕЕЎ Лявон Сямёнавіч, н. у 1900, рад., загінуў 24.2.1945, в. Гайло, Усх. Прусія.

АЛЯКСЕЕЎ Мікалай Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

АЛЯКСЕЕЎ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 28.8.1944 у в. Грабаўка Замброўскага р-на Беластоцкай вобл.

БАЛБАСАЎ Пётр Кузьміч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРТОХАЎ Лявон Яўхімавіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРТОХАЎ Сазон Сямёнавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАРТОХАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БІЗАНЧУК Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЫКАЎ Андрэй Данілавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

БЫКАЎ Іван Данілавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГРЫШКОЎ Анісім Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ДУДАЎ Якаў Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЖАРАНКОЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗЭКАЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1922, старш., загінуў 11.11.1944, пахаваны ў г. Цаглед, Венгрыя.

КАЗЛОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1916, сярж., загінуў 4.8.1943, пахаваны ў в. Мішкіна Мглінскага р-на Ленінградскай вобл.

КАЗЛОЎ Мацвей Дзянісавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КАЗЛОЎ Улас Барысавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАПТОНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАПІТОНАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КІСЯЛЁЎ Васіль Уласавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІСЯЛЁЎ Мікалай Уладзіміравіч, яфр., загінуў 25.6.1944.

КІСЯЛЁЎ Міхаіл Макеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАПАСНЫ Барыс Фядосавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРАПАСНЫ Васіль Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

КРАПАСНЫ Іван Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАПАСНЫ Кірыла Якаўлевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАПАСНЫ Сяргей Фядосавіч, н. у 1916, кап., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРАПАСНЫ Фама Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАПАСНЫ Якаў Фядосавіч, н. у 1912, ст.сярж., загінуў 12.3.1945.

ЛЯЛІХАЎ Ягор Дарафеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Ягор Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МЯЛЕНКАЎ Андрэй Данілавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯЛЕНКАЎ Васіль Данілавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 1.4.1944.

МЯЛЕНКАЎ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1900, рад., загінуў 24.7.1944 у в. Трабухка Беластоцкай вобл.

МЯЛЕНКАЎ Восіп Дзямідавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МЯЛЕНКАЎ Елісей Данілавіч, н. у 1908, рад., памёр у палоне 10.3.1944.

МЯЛЕНКАЎ Іван Восіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МЯЛЕНКАЎ Кандрат Сямёнавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯЛЕНКАЎ Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1905, рад., загінуў 3.10.1944, пахаваны ў в. Дзванок, Польшча.

МЯЛЕНКАЎ Павел Восіпавіч, сярж., памёр ад ран 7.2.1944, пахаваны ў в. Пронскае Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

РАЖКОЎ Аляксей Цітавіч, н. у 1900, старш., прапаў без вестак у маі 1944.

РАМАНЕНКА Аляксей Раманавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РАМАНЕНКА Аляксей Селіверставіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1943.

РУСАКЕВІЧ Андрэй Аляксандравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

САЗОНАЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

САЛАЖКОЎ Аляксандр Цярэнцьевіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЛАЖКОЎ Антон Астапавіч, н. у 1900, рад., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў в. Дзяржэнін Варшаўскага ваяв., Польшча.

САЛАЖКОЎ Дзямід Сяргеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

САЛАЖКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 7.1.1943, пахаваны на х. КалоцкіІлаўлінскага р-на Валгаградскай вобл.

САЛАЖКОЎ Сямён Сяргеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ТКАЧОВА Варвара Тарасаўна, н. у 1921, медсястра, прапала без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Аляксей Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Андрэй Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1921, яфр., загінуў 16.12.1943, пахаваны ў Санкт-Пецярбургу.

ТКАЧОЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1915, яфр., загінуў 3.10.1943, пахаваны ў Слаўгарадскім р-не Магілёўскай вобл.

ТКАЧОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ТКАЧОЎ Еўдакім Якаўлевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

ТКАЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1916, мал. палітрук, загінуў 26.10.1943, пахаваны ў в. Красная Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ТКАЧОЎ Іван Пракопавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 2.5.1945.

ТКАЧОЎ Кандрат Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў 11.1.1944, пахаваны ў в. Карані Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1922, рад., памёр у палоне 13.11.1941.

ТКАЧОЎ Пётр Фаміч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 27.4.1945, пахаваны ў г. Торн, Польшча.

ТКАЧОЎ Фёдар Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Якаў Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ФЯДОСАЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ФЯДОСАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ФЯДОСАЎ Фёдар Яўхімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у студзені 1941.

ХРАЛЯНКОЎ Гаўрыла Маркавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ХРАЛЯНКОЎ Іван Раманавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ХРАЛЯНКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, яфр., загінуў 2.4.1945.

ХРАЛЯНКОЎ Навум Савельевіч, н. у 1909, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Старына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХРАЛЯНКОЎ Навум Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ХРАЛЯНКОЎ Павел Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ХРАЛЯНКОЎ Фама Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЦІХАНАЎ Венядзікт Фёдаравіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШКУРАТАЎ Іван Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯРМОЛЕНКА Якаў Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВЁСКА ЛЮШАЎ

АБРАМЕНКА Аляксандр Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АБРАМЕНКА Рыгор Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АРЦЁМЕНКА Мірон Іванавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АРЦЁМЕНКА Сяргей Іванавіч, н. у 1903, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЛОХАЎ Аляксей Макаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 1.2.1944.

ГУСАК Эміль Барысавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Захар Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЖУКАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1907, ст. лейт., загінуў 28.9.1941.

КАВАЛЁЎ Акім Сямёнавіч, рад., загінуў 15.3.1945, пахаваны ў п. Корнева Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

КАВАЛЁЎ Аўрам Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 13.7.1944.

КАВАЛЁЎ Васіль Савельевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 25.3.1942.

КАВАЛЁЎ Раман Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КЛІМАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КЛІМАЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1912, рад., памёр у палоне 31.10.1942.

КЛІМАЎ Леанід Аўрамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КЛІМАЎ Мікалай Васільевіч, ст. сярж., загінуў 21.3.1944, пахаваны ў с. М. Солен Вазнясенскага р-на Мікалаеўскай вобл., Украіна.

КОНТАЎТ Фядос Антонавіч, н. у 1905, рад., памёр у палоне 23.1.1943.

КРАЎЦОЎ Дзяніс Якаўлевіч, рад., загінуў 3.7.1944, пахаваны ў в. Семежава Капыльскага р-на Мінскай вобл.

КРАЎЦОЎ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1922, гв. лейт., загінуў 23.1.1944, пахаваны ў в. Шумшына Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

КУЗЬМЯНКОЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 2.12.1944, пахаваны ў с. Анод Мішкольскага пав., Венгрыя.

КУЗЬМЯНКОЎ Уладзімір Патапавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 15.10.1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Уладзімір Ягоравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

НОВІКАЎ Антон Восіпавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 23.12.1943.

НОВІКАЎ Ісак Карнеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

НОВІКАЎ Марк Дзмітрыевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

НОВІКАЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

НОВІКАЎ Сяргей Дзмітрыевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НОВІКАЎ Якаў Фядосавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 5.1.1945, пахаваны на ст. Пешт, Венгрыя.

ХОМЧАНКА Кандрат Яўхімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

ХОМЧАНКА Лявон Яўхімавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЛАДОНАЎ Віктар Васільевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 12.10.1943.

ШЫШКОЎ Андрэй Харытонавіч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЮРКОЎ Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМАЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯРОМАЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЯРОМЕНКА Мікалай Мікітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 18.12.1941.

ВЁСКА НЕГАЎКА

АСІПЦОЎ Аляксей Паўлавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 18.11.1944, пахаваны на востраве Саарэмаа, Эстонія.

АСІПЦОЎ Антон Ігнатавіч, н. у 1925, рад., загінуў 12.10.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Радзымінскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

АСІПЦОЎ Іван Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

АСІПЦОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АСІПЦОЎ Канстанцін Піліпавіч, н. у 1911, рад., загінуў 27.11.1943, пахаваны ў в. Вець Гомельскай вобл.

АСІПЦОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1907, рад., загінуў 4.6.1942, пахаваны ў Цімскім р-не Курскай вобл.

АСІПЦОЎ Міхаіл Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак 20.10.1944.

АСІПЦОЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1922, гв. мал. лейт., загінуў 15.3.1945, пахаваны ў с. Заксенхаўзэ, Германія.

АСІПЦОЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

АТРОХАЎ Дзмітрый Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

АТРОХАЎ Мікіта Паўлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

АТРОХАЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

АТРОХАЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

АТРОХАЎ Рыгор Сяргеевіч, н. у 1903, рад., загінуў 10.2.1942, пахаваны ў в. Масюкоўшчына каля г. Мінск.

АФАНАСЕНКА Дзмітрый Пятровіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АФАНАСЕНКА Іван Акімавіч, рад., прапаў без вестак 13.1.1944.

АФАНАСЕНКА Іван Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

АФАНАСЕНКА Іван Сяргеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АФАНАСЕНКА Рыгор Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АФАНАСЕНКА Уладзімір Восіпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АХРЭМЕНКА Аляксандр Яўхімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 1.9.1944.

БАБІЧАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАБІЧАЎ Міхаіл Кірылавіч, н. у 1907, рад., загінуў у 1941.

БАБІЧАЎ Пётр Цімафеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАНАЎ Васіль Піліпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАНАЎ Восіп Пятровіч, рад., загінуў 16.4.1945.

А.П.Асіпцоў.

БАРАНАЎ Мікалай Агеевіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАНАЎ Нічыпар Цітавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАРАНАЎ Фёдар Карпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВАСЬКОЎ Апанас Сямёнавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСЬКОЎ Кірыла Сямёнавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСЬКОЎ Міхаіл Уласавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Адам Парфенавіч, н. у 1912, рад., загінуў 20.7.1943, пахаваны ў в. Хвошчава Арлоўскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксандр Восіпавіч, н. у 1922, рад., загінуў 30.10.1942.

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксей Цярэнцьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1926, рад., загінуў 30.1.1945, в. Аванкен, Усх. Прусія.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГАЎРЫЛЕНКА Міхаіл Цярэнцьевіч, н. у 1909, гв. яфр., памёр ад ран 19.11.1944, пахаваны ў в. Пмевы Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГАЎРЫЛЕНКА Пётр Барысавіч, н. у 1909, ст. сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Пётр Рыгоравіч, н. у 1922, загінуў 16.9.1942, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Пётр Цярэнцьевіч, н. у 1911, рад., загінуў 21.12.1943, пахаваны ў в. Мехаўшчына Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАЎРЫЛЕНКА Сямён Рыгоравіч, н. у 1911, сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГАЎРЫЛЕНКА Ягор Парфенавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛЕЗА Казімір Рыгоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЛЕЗА Міхаіл Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ГУСЕЎ Аляксандр Кір'янавіч, н. у 1924, рад., загінуў 26.11.1943.

ДАВЫДАЎ Сяргей Емяльянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЗАЙМАНАЎ Арсень Лазаравіч, н. у 1919, рад., загінуў 18.10.1941, пахаваны ў г. Колпіна Ленінградскай вобл.

ЗАЙМАНАЎ Васіль Лазаравіч, н. у 1920, рад., загінуў 4.10.1942, пахаваны ў с. Эльхотава, Паўночная Асеція.

ЗАЙМАНАЎ Ермалай Міхайлавіч, н. у 1898, рад., памёр ад ран 1.3.1944.

ЗАЙМАНАЎ Іван Лазаравіч, рад., прапаў без вестак.

ІСАКАЎ Андрэй Пятровіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІСАКАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1916, рад., загінуў 18.3.1945, пахаваны ў в. Баян Гдынскага павета, Польшча.

ІСАКАЎ Павел Пятровіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЁЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЖАМЯКІН Іван Ціханавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЖАМЯКІН Мікалай Ціханавіч, н. у 1923, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

Помнік землякам у в. Негаўка.

КАЖАМЯКІН Міхаіл Лукіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЖАМЯКІН Міхаіл Раманавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 9.8.1943, пахаваны ў в. Весялуха Смаленскай вобл.

КАЖАМЯКІН Пётр Ціханавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЖАМЯКІН Фёдар Ціханавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЗЛОЎ Аляксандр Навумавіч, н. у 1908, рад., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Карма Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Віктар Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЗЛОЎ Міхаіл Ніканавіч, н. у 1922, яфр., загінуў 3.10.1942.

КАЗЛОЎ Піліп Данілавіч, сярж., загінуў 16.10.1942 у г. Сталінград.

КАЗЛОЎ Піліп Навумавіч, н. у 1897, рад., загінуў 28.1.1945, пахаваны ў в. Рабка, Польшча.

КІРЫЛЕНКА Аляксей Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Аляксей Якаўлевіч, н. у 1892, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЫЛЕНКА Андрэй Барысавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КІРЫЛЕНКА Васіль Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КІРЫЛЕНКА Іван Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Іван Філімонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КІРЫЛЕНКА Ілья Апанасавіч, н. у 1926, рад., загінуў 27.11.1944, пахаваны ў в. Кальнішкен, Польшча.

КІРЫЛЕНКА Ілья Ціханавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 12.3.1942, пахаваны ў с. Сімаўка Ульянаўскага р-на Калужскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Канстанцін Ціханавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІРЫЛЕНКА Мікалай Ціханавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Міхаіл Лукіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Міхаіл Ціханавіч, рад., памёр ад ран 5.2.1942, пахаваны ў в. Садава Стараруская р-на Наўгародскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Нічыпар Філімонавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЫЛЕНКА Павел Фёдаравіч, н. у 1914, старш., памёр ад ран 8.2.1945, пахаваны ў с. Папікіў-Мала Говараўскага павета, Польшча.

КІРЫЛЕНКА Панфіл Піліпавіч, н. у 1924, гв. сярж., загінуў 28.4.1945, пахаваны ў г. Бургштаргард, Германія.

КІРЫЛЕНКА Парфен Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Пётр Канстанцінавіч, н. у 1925, рад., загінуў 23.4.1945

КІРЫЛЕНКА Трыфан Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Трыфан Піліпавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КІРЫЛЕНКА Цімафей Піліпавіч, н. у 1910, рад., загінуў 13.7.1944, пахаваны ў г. Зэльва Гродзенскай вобл.

МАРКАЎ Мікалай Яўсеевіч, н. у 1905, ст. сярж., загінуў 19.7.1942.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Навумавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Фёдар Карпавіч, н. у 1909, рад, прапаў без вестак у снежні 1943.

МІХЕЕЎ Міхаіл Яфрэмавіч, н. у 1926, рад., загінуў 12.2.1945, с. Марыта, Усх. Прусія.

МІХЕЕЎ Яфрэм Ігнатавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак.

ПАЛЯКОЎ Пракоп Ігнатавіч, н. у 1900, рад., загінуў 27.3.1944.

ПРЫЛЕПАЎ Аляксандр Ціханавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРЫЛЕПАЎ Барыс Іларыёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПРЫЛЕПАЎ Ванка Іларыёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПРЫЛЕПАЎ Ігнат Цімафеевіч, н. у 1893, рад., памёр у палоне 4.2.1942.

ПРЫХОДЗЬКА Іван Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ПРЫХОДЗЬКА Мікалай Сямёнавіч, н. у 1912, рад., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў с. Эмілюў Рудомскага павета, Польшча.

ПРЫХОДЗЬКА Фёдар Сямёнавіч, н. у 1915, рад., загінуў 18.1.1944, пахаваны ў в. Утрошча Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Харлам Емяльянавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПУСЕЎ Аляксандр Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПУСЕЎ Аляксей Кір'янавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак.

ПУСЕЎ Гаўрыла Кір'янавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПУСЕЎ Мікалай Нупрэевіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ПУСЕЎ Пётр Кір'янавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПУСЕЎ Рыгор Кірылавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПУСЕЎ Фёдар Кір'янавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

СІЛІН Іван Акімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1902, рад., загінуў 6.4.1944, пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СТАРАСОТНІКАЎ Дзмітрый Іларыёнавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Дзмітрый Філімонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Іван Халімонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАСОТНІКАЎ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 4.6.1942 у в. Кобыцы Цімскага р-на Курскай вобл.

СТАРАСЦЕНКА Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1905, рад., загінуў 16.2.1945, г. Бервальдэ, Усх. Прусія.

СТРЫЖАКОЎ Аляксей Лявонцьевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 23.5.1942.

УСЦІНЕНКА Васіль Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

УСЦІНЕНКА Захар Рыгоравіч, н. у 1904, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Любань Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

УСЦІНЕНКА Павел Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

УСЦІНЕНКА Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

УСЦІНЕНКА Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

УСЦІНЕНКА Яўхім Кузьміч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ФАМІН Даніла Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак 31.8.1942 у с. Рэчыца Лівенскага р-на Арлоўскай вобл.

ФЯДОТАЎ Раман Сяргеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ХАТЫЛЁЎ Піліп Пятровіч, н. у 1920, мал. сярж., загінуў 8.6.1942, пахаваны ў в. Кірышы Ленінградскай вобл.

ХАТЫЛЁЎ Фёдар Яўхімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЕРАХАЎ Аляксандр Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЕРАХАЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1913, ст. сярж., памёр ад ран 8.2.1944, пахаваны ў в. Мармовічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Васіль Піменавіч, н. у 1926, памёр ад ран 19.10.1944, пахаваны ў в. Шынканеня Валкавішскага павета, Літва.

ШАВАЛЬСКІ Дзмітрый Майсеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 26.2.1944.

ШАВАЛЬСКІ Сцяпан Майсеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАВАЛЬСКІ Фёдар Піліпавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШАВАЛЬСКІ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ШЧАРБАКОЎ Іван Ісакавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРМОЛЕНКА Нічыпар Сідаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЯФІМЕНКА Ягор Ільіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК НОВЫ ШЛЯХ

ГРЫШКОЎ Васіль Сафронавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Дзмітрый Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Міхаіл Барысавіч, н. у 1920, рад., загінуў 11.10.1943, пахаваны ў в. Дубраўка Вялікалукскага р-на Пскоўскай вобл.

ТКАЧОЎ Міхаіл Сяргеевіч, рад., загінуў 1.11.1943.

ПАСЁЛАК ПЕРШАМАЙСКІ

АВЯР'ЯНАЎ Макар Міхайлавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУКАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1914, рад., загінуў 15.11.1943, пахаваны ў в. Байрак Днепрапятроўскай вобл.

ПАСЁЛАК ПАД'ЯСЕНЬ

ПАПОЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў 26.8.1944, пахаваны ў с. Гута Гасулеўска Кракаўскага ваяв., Польшча.

ВЁСКА САЛТАНАЎКА

АДАМЕНКА Яўхім Кірылавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АДАРЧАНКА Андрэй Кірылавіч, н. у 1914, маёр, загінуў 6.3.1945, в. Радэнсфельдэ, Усх. Прусія.

БАБКОЎ Васіль Мікітавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 19.3.1943, пахаваны ў в. Сцяпанаўка Тосненскага р-на Ленінградскай вобл.

БАБКОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАБКОЎ Дзмітрый Васільевіч, рад., прапаў без вестак 6.6.1942.

БАБКОЎ Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

БАБКОЎ Лявон Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

БАБКОЎ Міхаіл Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

ГРОМАЎ Антон Уладзіміравіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў в. Таўнабель Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГРОМАЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖЛОБА Пётр Фаміч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАМІНСКІ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1913, ст. сярж., памёр ад ран 12.2.1944, пахаваны ў с. Белакаровічы Алеўскага р-на Жытомірскай вобл.

КУСТАЧОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУСТАЧОЎ Васіль Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

КУСТАЧОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КУСТАЧОЎ Цімафей Трафімавіч, н. у 1904, рад., загінуў 28.1.1945, пахаваны ў г. Збанішын Зеленагурскага ваяв., Польшча.

КУСТАЧОЎ Ягор Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІЛКАЧОЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІЛКАЧОЎ Савелій Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ФЯДОТАВА Еўдакія Сцяпанаўна, прапала без вестак.

ФЯДОТАЎ Анісім Цітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ФЯДОТАЎ Васіль Цітавіч, рад., прапаў без вестак.

ФЯДОТАЎ Емяльян Клімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 6.8.1941.

ФЯДОТАЎ Пётр Нічыпаравіч, мал. сярж., загінуў 27.1.1945.

ФЯДОТАЎ Рыгор Клімавіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў 17.1.1944, пахаваны ў в. Маклакі Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Аляксей Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІМАШЭНКА Аляксей Нічыпаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІМАШЭНКА Аркадзь Навумавіч, н. у 1924, мал. сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЦІМАШЭНКА Іван Данілавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІМАШЭНКА Сяргей Данілавіч, н. у 1917, памёр ад ран 7.8.1944, пахаваны ў Смаленскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Фядос Васільевіч, н. у 1897, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў м. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЦІМАШЭНКА Якаў Восіпавіч, н. у 1917, рад., загінуў 3.3.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЯРОМАЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯРОМАЎ Антон Уладзіміравіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 14.10.1944.

ЯРОМАЎ Валянцін Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМАЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРОМАЎ Іван Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМАЎ Іван Герасімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРОМАЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1907, рад., загінуў 22.3.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЯРОМАЎ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМАЎ Міхаіл Данілавіч, яфр., памёр ад ран 30.8.1944.

ЯРОМАЎ Рыгор Ісакавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯРОМАЎ Сяргей Мікалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА СТРУКІ

АЛЯКСЕЕЎ Якаў Уладзіміравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАЛТУНОЎ Гаўрыла Дзям'янавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАЛТУНОЎ Якаў Дзям'янавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРНОЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1924, рад., загінуў 25.2.1945.

ДЗЕРКАЧОЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРКАЧОЎ Сяргей Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Іван Іванавіч, рад., загінуў 23.2.1944.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Восіп Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ІВАНОЎ Васіль Савельевіч, н. у 1900, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ІВАНОЎ Іван Савельевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІВАНОЎ Пётр Савельевіч, н. у 1908, рад., загінуў 22.2.1942.

КАВАЛЁЎ Андрэй Давыдавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Андрэй Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Андрэй Яўхімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Емяльян Яўхімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Апанасавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Давыдавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Яўхімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КЕЙЗЕРАЎ Максім Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІСЯЛЁЎ Міхаіл Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЖАНАЎ Аляксандр Нічыпаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУЖАНАЎ Іван Арцёмавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЖАНАЎ Іван Лукіч, н. у 1914, мал. лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

КУЖАНАЎ Сямён Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУЖАНАЎ Сямён Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

КУЖАНАЎ Фама Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЖАНАЎ Фама Паўлавіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак.

КУРНЕВІЧ Кузьма Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЛУЖАНКОЎ Павел Апанасавіч, н. у 1922, рад., загінуў 10.3.1945, у г. Гросэн Брандэнбургскай прав., Германія.

ЛЯВОНАЎ Авяр'ян Яўхімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 27.12.1941.

ЛЯВОНАЎ Аляксей Яўхімавіч, н. у 1913, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Іван Кузьміч, гв. мал. лейт., загінуў 10.1.1944 у Керчанскім р-не, Крым.

ЛЯВОНАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЯВОНАЎ Павел Якаўлевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЯВОНАЎ Пётр Авяр'янавіч, н. у 1926, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў Быхаўскім р-не Магілёўскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЯВОНАЎ Савелій Мікалаевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак 1.3.1944.

ЛЯВОНАЎ Усцін Мікалаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Давыд Філімонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Кузьма Ягоравіч, н. у 1898, гв. рад., загінуў 14.9.1943, пахаваны ў с. Апошня Палтаўскай вобл.

МЕЛЬНІКАЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІСІЯНЦАЎ Даніла Данілавіч, н. у 1924, старш., загінуў 6.3.1945, пахаваны ў пас. Салдус, Латвія.

МІСІЯНЦАЎ Дзмітрый Міхайлавіч, рад., загінуў 13.7.1944, в. Негавічы Бярэзінскага р-на Беластоцкай вобл.

МІСІЯНЦАЎ Канстанцін Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІСІЯНЦАЎ Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІСІЯНЦАЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

Д.Д.Місіянцаў.

МЯХАНІКАЎ Давыд Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯХАНІКАЎ Іван Пракопавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯХАНІКАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Сямёнаўка Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САРОКІН Аляксей Уласавіч, рад., загінуў 30.6.1942.

САРОКІН Міхаіл Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

САРОКІН Рыгор Маркавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САРОКІН Сідар Уласавіч, н. у 1914, рад., загінуў 3.8.1941.

САРОКІН Уладзімір Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

СПАСІБАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1913, мал. лейт., памёр ад ран 9.9.1943, пахаваны ў в. Міцькова Смаленскай вобл.

СПАСІБАЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТОДАРАЎ Аляксей Данілавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТОДАРАЎ Герасім Антонавіч, н. у 1911, рад., памёр у палоне 5.7.1943.

ТОДАРАЎ Іван Аляксеевіч, рад., загінуў 25.11.1943, пахаваны ў в. Ніжняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ТОДАРАЎ Іван Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ТОДАРАЎ Мікалай Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТОДАРАЎ Міхаіл Данілавіч, рад., прапаў без вестак 9.2.1944.

ТОДАРАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 31.7.1942.

ТОДАРАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1916, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТОДАРАЎ Сцяпан Філімонавіч, н. у 1922, рад., загінуў 19.8.1942, пахаваны ў г. Варонеж.

ТОДАРАЎ Трафім Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТОДАРАЎ Цярэнцій Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак.

ТОДАРАЎ Яўхім Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак.

УСАЎ Анатолій Маркавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

УСАЎ Арцём Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

УСАЎ Даніла Канстанцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

УСАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

УСАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ФЁДАРАЎ Захар Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

ФЁДАРАЎ Міхаіл Савельевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1945.

ФЁДАРАЎ Пётр Савельевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАМЯКІН Сцяпан Васільевіч, н. у 1911, рад., загінуў 29.11.1943, пахаваны ў в. Струкі.

ШКЛЯРОЎ Якаў Цярэнцьевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШУГАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 12.3.1945, пахаваны ў Апольскім ваяв., Польшча.

ШУГАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1926, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШУГАЎ Цімафей Дзмітрыевіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 21.8.1944 у в. Кабыліна Беластоцкай вобл.

ЯРШОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1887, прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЯКІМАЎКА

АБРАМЕНКА Ягор Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЯВОНАЎ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1921, прапаў без вестак 15.8.1941.

МАРОЗАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АДЧАЯННЫ

ЛЯЎКОЎ Іван Фаміч, рад., прапаў без вестак.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 24.1.1944, пахаваны ў пас. Мікалаеўскі Ленінградскай вобл.

ТУКАЛЕНКА Пётр Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА БЕРАЗІНА

БАРАНАЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1914, гв. рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Гарохавішчы Акцябрскага р-на Магілёўскай вобл.

БІРУКОЎ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1916, ст. лейт., прапаў без вестак 30.10.1942.

ДЗЕНІСЕНКА Фёдар Елісеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕРМАЧЭНКА Мітрафан Ігнатавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 24.6.1944.

МАКЕЕНКА Кірыла Сафронавіч, н. у 1923, рад., загінуў 15.4.1943.

РАБЦАЎ Васіль Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ТРУБІЛАЎ Васіль Захаравіч, мал. сярж., загінуў 14.3.1945.

ХРАЛЯНКОЎ Сідар Авяр'янавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК БЕРАЗОЎКА

КАЗЛОЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 28.8.1942.

КАЗЛОЎ Рыгор Фролавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КРАЎЦОЎ Мікалай Яўхімавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КРАЎЦОЎ Яўхім Маркавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЛУК'ЯНЦАЎ Дзмітрый Фядотавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 5.1.1945, пахаваны ў в. Ханава Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛУК'ЯНЦАЎ Максім Маркавіч, н. у 1899, рад., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Орля Беластоцкага ваяв., Польшча.

ЛУК'ЯНЦАЎ Мікалай Маркавіч, н. у 1889, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СТАРАВОЙТАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1918, яфр., загінуў 20.3.1945, пахаваны на х. Звяргздзіні Тукумскага р-на, Латвія.

СТАРАВОЙТАЎ Фядот Мікітавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦІМАФЕЕЎ Сяргей Восіпавіч, н. у 1906, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Грабаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА БЕРАСТОЎКА

ДРАЯНКОЎ Аляксей Маркавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДРАЯНКОЎ Лявон Маркавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЯНКОЎ Сяргей Маркавіч, н. у 1907, рад., загінуў 13.12.1943, пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДРАЯНКОЎ Яўхім Маркавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Васіль Данілавіч, н. у 1922, рад., загінуў 27.7.1944, пахаваны ў Латвіі.

КАВАЛЕНКА Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

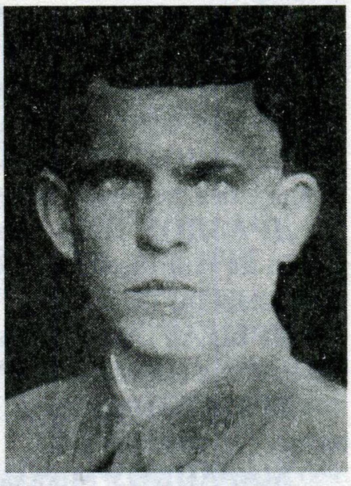

М.П.Галубцоў.

САМОЙЛЕНКА Арцём Клімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЯМЁНАЎ Рыгор Данілавіч, н. у 1905, рад., загінуў 4.3.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК БРОДЫ

АФАНАСЕНКА Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 8.7.1942.

ВЁСКА БУШАЎКА

АЛЕЙНІКАЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1912, сярж., загінуў 11.10.1944, пахаваны ў в. Велькі Варшаўскага ваяв., Польшча.

АЛЕЙНІКАЎ Даніла Мікалаевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 25.7.1944, пахаваны ў в. Студзяны Беластоцкага ваяв., Польшча.

АЛЕЙНІКАЎ Міхаіл Самойлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1942.

АЛЯКСЕЕНКА Цімафей Паўлавіч, н. у 1914, рад., загінуў у жніўні 1941, пахаваны ў г. Старая Руса Наўгародскай вобл.

АНТОНЕНКА Ягор Акімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АСІПЕНКА Канстанцін Якаўлевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АХРЭМЕНКА Васіль Мінавіч, лейт., прапаў без вестак 13.7.1944.

АХРЭМЕНКА Міна Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АХРЭМЕНКА Міхаіл Мінавіч, рад., загінуў 20.2.1944.

БАЖАНКОЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 31.1.1945, пахаваны ў Эльблангскім ваяв., Польшча.

БУЖАН Трафім Якаўлевіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛУБЦОЎ Мікіта Парфенавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУНЕНКА Міхаіл Дзям'янавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЕНІСЕНКА Іван Платонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕНІСЕНКА Рыгор Платонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Марцін Анісімавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЗДОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1912, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў с. Панікіў-Мала Гавароўскага павета, Польшча.

ДРЫГАЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

ЕРМАЧЭНКА Іван Ігнатавіч, н. у 1920, рад., загінуў у верасні 1941.

ЖАРАНКОЎ Мікалай Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАРАНКОЎ Рыгор Іванавіч, рад., загінуў 2.3.1944.

ІВАНЕШКА Іван Іванавіч, н. у 1912, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў с. Гарохавішчы Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Лукіч, н. у 1920, рад., загінуў 7.9.1941, пахаваны ў в. Леташнікі Арлоўскай вобл.

КІРЫЧЭНКА Васіль Ягоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

КІРЫЧЭНКА Ціт Ягоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЦОЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў 18.10.1944, пахаваны ў м. Лічкава, Літва.

ЛУКАШОЎ Архіп Ерамеевіч, н. у 1917, рад., загінуў 15.4.1942.

ЛУКАШЭНКА Аніс Усцінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛУКАШЭНКА Міхаіл Восіпавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.11.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЛУКАШЭНКА Якаў Данілавіч, н. у 1903, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Падрэчкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАТОРКІН Пётр Апанасавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 9.3.1944, пахаваны ў г.Беліца Арлоўскай вобл.

МІЛЬЧАНКА Іван Восіпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПРАКАПЕНКА Іван Еўдакімавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РАДЧАНКА Сямён Іларыёнавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 8.7.1942.

САВЯНКОЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1925, яфр., загінуў 18.4.1945, пахаваны ў г. Ірыцен Брандэнбургскай прав., Германія.

САМСОНЕНКА Міхаіл Апанасавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

СЁМЧАНКА Васіль Іванавіч, рад., загінуў 7.3.1944.

СЁМЧАНКА Іван Адамавіч, рад., памёр ад ран 1.4.1944.

СЁМЧАНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЁМЧАНКА Іван Самсонавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЁМЧАНКА Міхаіл Адамавіч, рад., загінуў 8.3.1943.

СЁМЧАНКА Самсон Якаўлевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЁМЧАНКА Ягор Дзмітрыевіч, н. у 1919, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Грабаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Уладзімір Дзянісавіч, рад., загінуў 20.2.1944.

СЦЕПАНЕНКА Ціхан Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

УЛАСЕНКА Іван Маркавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ХОМЧАНКА Уладзімір Радзівонавіч, н. у 1920, ваенфельчар, прапаў без вестак у снежні 1941.

ЯКІМЕНКА Андрэй Кузьміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 23.8.1942.

ЯКІМЕНКА Іван Макаравіч, н. у 1921, мал. лейт., памёр ад ран 5.3.1943, пахаваны ў в. Маклакі Думініцкага р-на Калужскай вобл.

ЯКІМЕНКА Максім Кузьміч, н. у 1916, рад., загінуў у сакавіку 1942.

ЯКІМЕНКА Трафім Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯНЧАНКА Іван Марцінавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЯНЧАНКА Якаў Марцінавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 3.7.1942.

ПАСЁЛАК ВЕТКА

АЛЯКСЕЕНКА Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1917, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Каласы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАХАРАНКА Павел Архіпавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІХАЛЁЎ Захар Цімафеевіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 4.2.1943, пахаваны ў г. Уральск.

МІХАЛЁЎ Іван Якаўлевіч, мал. лейт., прапаў без вестак 16.9.1942.

РАДЧАНКА Сцяпан Карпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІВЯНКОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ВОСАЎ

ЛАПУЗАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛЯЎКОЎ Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ВЫСОКАЯ ГРЫВА

АНІКЕЕНКА Аляксей Восіпавіч, н. у 1925, сярж., загінуў 11.11.1944, пахаваны ў с. Ябланаў Легіёнава Варшаўскага ваяв., Польшча.

МУЗЫЧЭНКА Лявон Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ТУКАЛЕНКА Васіль Дзянісавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМЕНКА Дзмітрый Марцінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ГАЛЕНКІ

ГАЛІЦКІ Аляксей Васільевіч, н. у 1909, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Падрэчкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛІЦКІ Апанас Яўменавіч, н. у 1923, рад., загінуў 14.3.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Карп Фядосавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ТУРЧАНКА Іван Васільевіч, н. у 1914, сярж., памёр ад ран 28.8.1944, пахаваны ў в. Дрыгенес, Латвія.

ТУРЧАНКА Мікіта Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТУРЧАНКА Пётр Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ПАСЁЛАК ГРОМ

ПАЛУБІНСКІ Іван Цімафеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПАСЁЛАК ДЗЕМІДОЎКА

АЛЕЙНІКАЎ Нічыпар Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

АТРОШЧАНКА Дзмітрый Гаўрылавіч, н. у 1915, мал. лейт., памёр ад ран 23.6.1942 у с. Сталіна Ліўненскага р-на Арлоўскай вобл.

АФАНАСЕНКА Пётр Акімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАРОТЧЫКАЎ Усцін Яўхімавіч, рад., памёр ад ран 9.12.1944.

КУРЫЛЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛУКАШЭНКА Аляксей Ерамеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 20.7.1943.

ЛУКАШЭНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў 24.10.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Радзымінскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЛУКАШЭНКА Фама Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЁЎ Васіль Ісакавіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 24.10.1944, м. Дысельветэл, Усх. Прусія.

ПАЛЯКОЎ Сцяпан Герасімавіч, рад., прапаў без вестак.

СЁМЧАНКА Васіль Міхайлавіч, н. у 1902, рад., загінуў 1.7.1944, пахаваны ў в. Усакіна Клічаўскага р-на Магілёўскай вобл.

СЁМЧАНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

ШПУНТОЎ Барыс Кірылавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ШПУНТОЎ Сямён Кірылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

ЯКУБОЎСКІ Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНАЯ ДУБРАВА

КАРАБЧУК Аляксей Іванавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран 30.11.1943, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

КРАЎЦОЎ Васіль Нічыпаравіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 26.4.1945, пахаваны ў в. Грунц, Германія.

КРАЎЦОЎ Нічыпар Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

КУХАРЭНКА Аляксей Патапавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сцяпан Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАТАПЕНКА Яўмен Свірыдавіч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у снежні 1941.

САМОЙЛЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ДУБ

АНАНЬЕЎ Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1923, гв. рад., загінуў 7.11.1943, пахаваны ў пас. Задубак Кіраваградскай вобл.

АНАНЬЕЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 18.5.1944, пахаваны ў в. Малыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АНАНЬЕЎ Павел Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

КАНДРАЦЕНКА Конан Сілавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРПАЎ Іван Ягоравіч, рад., памёр ад ран 29.5.1944, пахаваны ў г. Уральск.

КУПЦОЎ Емяльян Мікалаевіч, н. у 1893, рад., загінуў 23.4.1944, пахаваны ў в. Новая Мельніца Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

ПАЛЯКОЎ Сяргей Фаміч, н. у 1912, мал. сярж., загінуў 22.7.1944, пахаваны ў в. Волпа Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК КАВАЛЁВА

КАЗАЧЭНКА Марк Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОМЕНКА Цімафей Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў 9.8.1942, пахаваны ў в. Добрыя Нівы Смаленскай вобл.

ПАСЁЛАК КАНТАРОВІЧЫ

АСІПЕНКА Іван Антонавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран 25.1.1945, пахаваны ў в. Заторы Пултускага павета, Польшча.

КУХАРЭНКА Іван Лукіч, рад., прапаў без вестак.

КУХАРЭНКА Сяргей Лукіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАПУЗЕНКА Васіль Емяльянавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАПУЗЕНКА Пётр Емяльянавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 4.10.1944, пахаваны ў в. Заторы Пултускага павета, Польшча.

ЛАПУЗЕНКА Трафім Емяльянавіч, н. у 1916, мал. палітрук, прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ЛАПУЗЕНКА Фядос Сідаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МУЗЫЧЭНКА Максім Ульянавіч, рад., прапаў без вестак.

МУЗЫЧЭНКА Сяргей Сідаравіч, рад., прапаў без вестак.

ПУСЬКОЎ Васіль Раманавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

САПЛІЦКІ Іван Сямёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ТУКАЛЕНКА Іван Сямёнавіч, ст. сярж., прапаў без вестак 10.12.1944.

Помнік землякам у в. Марозавічы.

ВЁСКА МАРОЗАВІЧЫ

АНАНЬЕЎ Васіль Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АСІПЕНКА Аляксей Лявонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 1.2.1943.

АСІПЕНКА Восіп Іванавіч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак 12.12.1942.

АЎРАМЕНКА Піліп Дзям'янавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АЎСЯНІКАЎ Апанас Трафімавіч, н. у 1915, гв. рад., прапаў без вестак 20.8.1943.

АЎСЯНІКАЎ Васіль Раманавіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у верасні 1944.

АЎСЯНІКАЎ Мікалай Харытонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

АЎСЯНІКАЎ Раман Дзянісавіч, н. у 1898, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

АФАНАСЕНКА Аляксандр Аўрамавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

БАЛАЛАЕЎ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЭРЧАНКА Іван Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛЬЕЎ Якаў Нічыпаравіч, н. у 1905, рад., загінуў 4.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЕРАЧЫНСКІ Лукаш Мікалаевіч, н. у 1905, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЕРАЧЫНСКІ Свірыд Мікалаевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГАЙШУНАЎ Міхаіл Фёдаравіч, рад., загінуў 12.8.1944.

ГАЛІЦКІ Іван Гаўрылавіч, н. у 1923, рад., загінуў 12.12.1942, пахаваны на ст. Чылекаў Валгаградскай вобл.

ГЛУШАКОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГЛУШАКОЎ Мікіта Радзівонавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГРЫШМАНАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГРЫШМАНАЎ Кузьма Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Кузьма Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

ДАВЫДЗЕНКА Павел Клімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАШКОЎ Леанід Макаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕНІСКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак 23.6.1941.

ДЗМІТРАЎЦОЎ Андрэй Ігнатавіч, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ДЗМІТРАЎЦОЎ Іван Захаравіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗМІТРАЎЦОЎ Рыгор Карпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ДЗМІТРАЎЦОЎ Сяргей Кірылавіч, н. у 1903, рад., загінуў 30.3.1944, пахаваны на х. Чаранкі Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ДРАЗДОЎ Іван Міхеевіч, рад., прапаў без вестак 1.3.1944.

ДРАЯНКОЎ Антон Карпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДРАЯНКОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАЯНКОЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1921, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Шапчыцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Аляксей Самсонавіч, н. у 1883, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Мірон Абакумавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Ягор Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 16.7.1941, пахаваны ў в. Хялюля, Карэлія.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Ягор Фядосавіч, н. у 1896, рад., загінуў у палоне 21.12.1941.

КАВАЛЕНКА Аляксандр Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАВАЛЕНКА Ісак Дзмітрыевіч, н. у 1912, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАВАЛЕНКА Клім Свірыдавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЕНКА Лаўрэнцій Мінавіч, н. у 1904, рад., загінуў 16.5.1942, пахаваны ў в. Жураўлёўка Белгарадскага р-на.

КАЗАЧЭНКА Васіль Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 30.6.1944.

КАЗАЧЭНКА Сяргей Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КАЗАЧЭНКА Фёдар Парфенавіч, н. у 1911, рад., загінуў у 1941 у Баранавіцкай вобл.

КАЗАЧЭНКА Фёдар Ягоравіч, рад., загінуў 9.2.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАМКОЎ Герман Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1943.

КАРПАЎ Кандрат Мітрафанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРПЕНКА Рыгор Якаўлевіч, н. у 1913, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КРАЎЦОЎ Іларыён Васільевіч, н. у 1898, рад., загінуў 21.10.1944, пахаваны ў в. Севярчык Пултускага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

КРАЎЦОЎ Ілья Іларыёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗНЯЦОЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Аляксандр Астаф'евіч, н. у 1916, рад., загінуў 6.3.1945.

КУЗЬМЯНКОЎ Канстанцін Астапавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Рыгор Астапавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КУПЦОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Юркава Дноўскага р-на Пскоўскай вобл.

КУПЦОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў 11.8.1944, пахаваны ў с. Парэмбы Кракаўскага ваяв., Польшча.

КУХАРЭНКА Аляксандр Давыдавіч, н. у 1909, гв. рад., загінуў 30.11.1944, пахаваны ў в. Міжэні, Латвія.

КУХАРЭНКА Марцін Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

КУХАРЭНКА Мікалай Селіверставіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

КУХАРЭНКА Сямён Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЛАПУЗЕНКА Сяргей Сідаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЛАШКАВЕНКА Аляксандр Герасімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАШКАВЕНКА Ігнат Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАШКАВЕНКА Ігнат Яўцехавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАШКАВЕНКА Платон Герасімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЕЎЧАНКА Аляксандр Кірылавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛЕЎЧАНКА Аляксандр Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЯЎКОЎ Трафім Андрэевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІЗЕРАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МІХАЛЁЎ Кузьма Паўлавіч, н. у 1921, рад., памёр у палоне 15.5.1944.

МУЗЫЧЭНКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НЕДАГРЭЕНКА Аляксей Лукіч, н. у 1926, рад., загінуў 20.1.1945, пахаваны ў Гусеўскім р-не Калінінградскай вобл.

ПАЛЯКОЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЛЯКОЎ Аляксей Мікітавіч, н. у 1893, рад., памёр у палоне 8.12.1941.

ПАЛЯКОЎ Анісім Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 4.12.1943.

ПАЛЯКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАЛЯКОЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1914, рад., загінуў 26.8.1944, пахаваны ў фальв. Стэфанава Венгруўскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАЛЯКОЎ Емяльян Цярэнцьевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 14.6.1944.

ПАЛЯКОЎ Парфен Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЛЯКОЎ Піліп Сяргеевіч, н. у 1913, рад., загінуў 6.5.1944, пахаваны ў с. Немцутару, Румынія.

ПАЛЯКОЎ Рыгор Самойлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЛЯКОЎ Рыгор Фаміч, ст. сярж., загінуў 20.10.1942.

ПАЛЯКОЎ Сяргей Самойлавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЛЯКОЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАЛЯКОЎ Цімафей Максімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАТАПЕНКА Дарафей Свірыдавіч, н. у 1898, рад., загінуў 23.11.1942.

ПАЎЛЮКОЎ Дзяніс Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Цімафей Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАШЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1908, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Падрэчкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАШЧАНКА Пётр Пятровіч, рад., памёр ад ран 2.3.1944.

ПАШЧАНКА Сяргей Пятровіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 30.11.1945 у г. Гляйвіц, Германія.

САВЯНКОЎ Мікалай Дзямідавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЛАЎЁЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1916, ст. сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

САПЛІЦКІ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САПЛІЦКІ Васіль Якаўлевіч, н. у 1924, сярж., памёр ад ран 26.8.1944, пахаваны ў в. Духны Старэ Беластоцкага ваяв., Польшча.

СТАРАВОЙТАЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАРАСЦЕНКА Дзмітрый Піменавіч, н. у 1903, рад., загінуў 22.2.1942.

СТАРАСЦЕНКА Мікалай Цімафеевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СТАРАСЦЕНКА Сцяпан Піменавіч, н. у 1915, рад., загінуў 28.5.1943.

СТОЛПНІКАЎ Дзмітрый Фёдаравіч, рад., загінуў 22.4.1944, пахаваны ў в. Станькаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Апанас Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЦЕПАНЕНКА Еўдакім Радзівонавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЦЕПАНЕНКА Ілья Апанасавіч, н. у 1913, рад., загінуў 24.4.1944, пахаваны ў в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Лявон Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЕНКА Максім Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 4.3.1944.

СЦЕПАНЕНКА Павел Мікітавіч, рад., загінуў 1.3.1944.

СЦЕПАНЕНКА Ульян Цярэнцьевіч, н. у 1904, рад., загінуў 4.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Фядос Цярэнцьевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЯМЁНАЎ Міхаіл Данілавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 27.2.1942, пахаваны ў в. Бярозкі Смаленскай вобл.

СЯМЁНАЎ Ягор Цімафеевіч, н. у 1917, сярж., загінуў 25.1.1945, в. Зоммерфельд, раён г. Ліўштадт, Усх. Прусія.

ТУКАЛЕНКА Раман Рыгоравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТУКАЛЕНКА Цімафей Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШПУНТОЎ Аляксей Апанасавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 24.1.1945.

ШПУНТОЎ Васіль Апанасавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 17.1.1945, пахаваны ў в. Ляс Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШЫНКАРЭНКА Іларыён Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНАЧКІН Дзяніс Майсеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯНАЧКІН Максім Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНАЧКІН Сямён Васільевіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯРОМЕНКА Якаў Антонавіч, н. у 1898, рад., памёр ад ран 28.1.1945, пахаваны ў в. Мхова Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК МІГАЙ

ЖУКАЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1913, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЎТУНЕНКА Максім Дзмітрыевіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

СЦЕПАНЕНКА Васіль Нічыпаравіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 25.3.1945, пахаваны ў маёнтку Швінці, раён г. Прадста, Польшча.

ПАСЁЛАК НОВАЯ БУДА

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Дзяніс Ісакавіч, рад., прапаў без вестак.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Іван Ісакавіч, рад., прапаў без вестак 31.7.1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Ісак Абакумавіч, н. у 1896, рад., загінуў 30.11.1942, пахаваны ў в. Вялікая Іванаўшчына Ленінградскай вобл.

КАРПАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУХАРЭНКА Сямён Пятровіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУХАРЭНКА Сяргей Майсеевіч, н. у 1924, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Вялікія Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КУХАРЭНКА Цімафей Сямёнавіч, н. у 1920, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЛЕЎЧАНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЕЎЧАНКА Пётр Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАЛЯКОЎ Васіль Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮКОЎ Сцяпан Анісімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Цімафей Анісімавіч, н. у 1922, старш., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЦЯПКОЎ Яўген Цімафеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШПУНТОЎ Аляксей Аляксандравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 10.8.1941.

ПАСЁЛАК НОВАЯ УЗА

АСІПЕНКА Іван Савельевіч, рад., прапаў без вестак.

МУЗЫЧЭНКА Канстанцін Тарасавіч, н. у 1912, рад., пахаваны ў с. Жданка, Макуў-Мазавецкага пав., Польшча.

САМОЙЛЕНКА Макар Яўменавіч, н. у 1919, сярж., загінуў 18.5.1944, пахаваны ў г. Чапаеўск.

СЦЕПАНЕНКА Савелій Церахавіч, н. у 1900, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУКАЛЕНКА Васіль Самойлавіч, н. у 1926, рад., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў фальв. Гзова Пултускага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШУГАЎ Сафрон Сафронавіч, рад., загінуў 26.2.1944.

ШЫНКАРЭНКА Васіль Карпавіч, сярж., загінуў 4.3.1945.

ПАСЁЛАК ПАБЯДЗІЦЕЛЬ

ДРАЯНКОЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 22.1.1944, пахаваны ў в. Лісец Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ПАПАРАТНАЕ

ДЗМІТРАЎЦОЎ Аляксей Маркавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЛЯКОЎ Даніла Міхайлавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у 1941.

СТАРАСЦЕНКА Дзмітрый Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

СТАРАСЦЕНКА Іван Сямёнавіч, н. у 1914, мал. лейт., памёр ад ран 27.5.1943, пахаваны ў с. Лімавое Арлоўскай вобл.

СЦЕПАНЦОЎ Васіль Раманавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

М.П.Марчанка.

ПАСЁЛАК СЛАВЯНЕЦ

АСІПКІН Іван Дзмітрыевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БУСЛАЎ Мікіта, рад., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАНЕНКА Іван Акімавіч, н. у 1923, рад., загінуў 27.11.1942, пахаваны ў в. Пад'ябланька Сычоўскага р-на Смаленскай вобл.

ВАРАНЕНКА Сямён Фёдаравіч, н. у 1902, кап., загінуў 11.12.1944, пахаваны ў с. Сервашгебе, прав. Давадвеш, Венгрыя.

ВАРАНЕНКА Сяргей Кузьміч, н. у 1923, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВАРАНЕНКА Фёдар Адамавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДАНІЛЕНКА Аляксей Несцеравіч, н. у 1916, мал. палітрук, прапаў без вестак у 1941.

ДУДЗЯНКОЎ Павел Сідаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КРАЎЦОЎ Іван Несцеравіч, рад., прапаў без вестак.

КУЗЬМЯНКОЎ Павел Ермалаевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЗЬМЯНКОЎ Сцяпан Ермалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУЦАПАЛЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1926, сярж., памёр 24.7.1945, пахаваны ў г. Кастрама.

КУЦАПАЛЕНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

КУЦАПАЛЕНКА Ягор Кузьміч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЕЎЧАНКА Лявон Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЕЎЧАНКА Пётр Лаўрэнцьевіч, н. у 1913, сярж., памёр ад ран 20.9.1943, пахаваны на ст. Фаянцава Кіраўскага р-на Калужскай вобл.

ЛІСЕЙЧЫКАЎ Павел Маркавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАРАЧКІН Іван Сямёнавіч, н. у 1917, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРЧАНКА Іван Міхеевіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у ліпені 1941.

МАРЧАНКА Іларыён Адамавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРЧАНКА Мікалай Пятровіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў 11.7.1944, пахаваны ў в. Кавалькі Пустошкінскага р-на Пскоўскай вобл.

МАРЧАНКА Мікіта Адамавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Піліп Арсеньевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАРЧАНКА Сяргей Пятровіч, н. у 1923, гв. ст. лейт., прапаў без вестак 30.4.1945.

МЯШКОЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НІКІЦЕНКА Акім Гаўрылавіч, н. у 1902, рад., загінуў 2.9.1944, пахаваны ў в. Янкаў-Стар Радзівінскага павета, Польшча.

НІКІЦЕНКА Іван Савельевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 30.10.1944, пахаваны на ст. Тлушч Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАПКОЎ Восіп Данілавіч, рад., прапаў без вестак 22.12.1944.

ПАЎЛІЧЭНКА Максім Лукіч, н. у 1915, мал. сярж., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Панямуніс, Літва.

ПІЛІПЯНКОЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1921, рад., загінуў 30.4.1944.

СІВЯНКОЎ Фёдар Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1941.

СІЛЬЧАНКА Іван Кузьміч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

СІЛЬЧАНКА Карп Лукіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІЛЬЧАНКА Максім Лукіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІЛЬЧАНКА Нічыпар Ільіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІЛЬЧАНКА Палікарп Кузьміч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАЛЯРОЎ Рыгор Юр'евіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТОДАРАЎ Восіп Іванавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТОДАРАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТОДАРАЎ Сцяпан Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў 14.8.1942, пахаваны ў г. Варонеж.

ФЯДОРЧАНКА Восіп Пятровіч, н. у 1914, мал. сярж., прапаў без вестак 4.7.1944.

ФЯДОРЧАНКА Павел Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЦІШЧАНКА Іван Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЮДЗЯНКОЎ Аляксей Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЮДЗЯНКОЎ Андрэй Данілавіч, рад., прапаў без вестак.

ЮДЗЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЮДЗЯНКОЎ Марк Уладзіміравіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЮДЗЯНКОЎ Мікіта Уладзіміравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

ЮДЗЯНКОЎ Рыгор Ільіч, н. у 1920, рад., загінуў 12.1.1942, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ЮДЗЯНКОЎ Фёдар Данілавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК УБОРКІ

АЛЕЙНІКАЎ Рыгор Самсонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АЛЕЙНІКАЎ Ягор Самсонавіч, н. у 1916, рад., загінуў 25.2.1944.

БЕЛІКАЎ Якаў Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАЛОВІЧ Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ДРАЗДОЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 15.2.1944.

ЕРМАКОЎ Мікіта Усцінавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 4.9.1944, пахаваны ў г. Кобрын Брэсцкай вобл.

КАВАЛЁЎ Марк Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

КУРЫЛЕНКА Ягор Апанасавіч, н. у 1909, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

НІКАЛАЕЎ Сафрон Апанасавіч, рад., загінуў 23.3.1944.

НІКІЦЕНКА Фёдар Міхайлавіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ПРАКАПЕНКА Аляксей Цітавіч, н. у 1924, сярж., памёр ад ран 27.4.1945 у в. Марцана Брандэнбургскай прав., Германія.

ПРАКАПЕНКА Іван Паўлавіч, н. у 1925, рад., загінуў 9.2.1944.

СЁМЧАНКА Аляксей Трафімавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СЁМЧАНКА Іван Апанасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЁМЧАНКА Сяргей Міхеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 5.6.1942, пахаваны ў Чудаўскім р-не Наўгародскай вобл.

СЁМЧАНКА Ягор Карнеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЁМЧАНКА Якаў Фядосавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУЗДАЛЕЎ Аляксандр Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

СУЗДАЛЕЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1924, рад., загінуў 23.3.1944, пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СУЗДАЛЕЎ Нічыпар Міхайлавіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 1.3.1945, в. Тайл, Усх. Прусія.

СУЗДАЛЕЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЧАРОТ

ГУСАРАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1913, сярж., загінуў 23.7.1944, пахаваны ў в. Калодна Беластоцкага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК ЯСАКАР

АЛЕЙНІКАЎ Пётр Яўхімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 6.2.1945 ва Усх. Прусіі.

СІВЯНКОЎ Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯКІМЕНКА Лука Феакціставіч, н. у 1903, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯКІМЕНКА Рыгор Феакціставіч, рад., памёр ад ран 22.2.1944.

МІКАЛАЕЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АНАСТАСЕЎКА

ГАБРУСЁЎ Іван Ягоравіч, н. у 1919, рад., памёр у палоне 18.2.1944.

ЖАРКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖАРКОЎ Філімон Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1917, рад., загінуў 6.9.1944, пахаваны ў в. Бжузе, Польшча.

ІВАНЧЫКАЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Яўхім Ціханавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОНУХАЎ Павел Іванавіч, рад., загінуў 20.6.1944.

СІВАКОЎ Іван Філімонавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІЛКІН Сцяпан Данілавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.2.1944, пахаваны ў в. Добрачашча Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

СІЛКІН Яфрэм Данілавіч, н. у 1912, яфр., загінуў 7.9.1944, пахаваны ў в. Босева-Старое Беластоцкага ваяв., Польшча.

СУВАЛАЎ Логвін Пракопавіч, н. у 1896, рад., загінуў.

ШАХАЎЦОЎ Іван Ісаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЧАРБАКОЎ Дзмітрый Мікітавіч, ст. лейт., памёр ад ран 28.2.1943.

ШЧАРБАКОЎ Дзям'ян Ягоравіч, сярж., загінуў 6.2.1945.

ВЁСКА ВАРВАРЫНА

БОНДАРАЎ Іван Пятровіч, н. у 1908, рад., загінуў 19.9.1944, г. Тырва Валгаскага р-на, Эстонія.

І.Ф.Сівакоў.

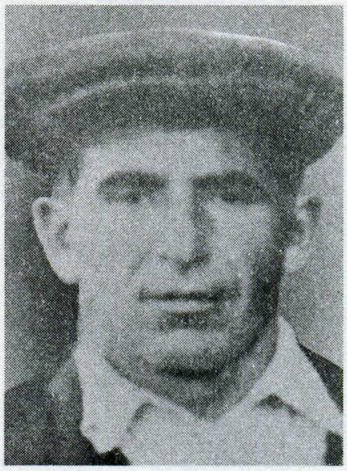

І.Ц.Бондараў.

Р.Ц.Бондараў.

Ф.М.Казлоў.

БОНДАРАЎ Іван Ціханавіч, н. у 1904, рад., загінуў 29.2.1944.

БОНДАРАЎ Нестар Ціханавіч, н. у 1902, рад., загінуў 21.1.1944, пахаваны ў в. Мольча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БОНДАРАЎ Рыгор Ціханавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак 26.11.1942.

БУРАНКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БУРАНКОЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БУТОРЫН Мікалай Піліпавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў 10.3.1943, пахаваны ў с. Краснае Залягошчынскага р-на Арлоўскай вобл.

КАЗЛОЎ Антон Мікітавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЗЛОЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў 14.3.1943.

КАЗЛОЎ Мікіта Ермалаевіч, рад., прапаў без вестак 7.1.1944.

КАЗЛОЎ Уладзімір Парфенавіч, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Шапчыцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Фёдар Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

МАНАХАЎ Лазар Якаўлевіч, н. у 1903, кап., загінуў 17.8.1944, пахаваны на х. Кузунг, Латвія.

Н.М.Чарнавусаў.

М.М.Садаводаў.

СЦЕПАНЦОЎ Глеб Цімафеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧАРНАВУСАЎ Абрам Міхайлавіч, рад., памёр ад ран 9.4.1944, пахаваны ў г. Невель Пскоўскай вобл.

ЧАРНАВУСАЎ Апанас Міхайлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧАРНАВУСАЎ Васіль Яўхімавіч, н. у 1922, гв. старш., загінуў 8.9.1943, пахаваны ў в. Джгун Харкаўскай вобл.

ЧАРНАВУСАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 11.11.1944, пахаваны ў с. Міттэль Гальданскага павета Сувальскага ваяв., Польшча.

ЧАРНАВУСАЎ Ніл Міхайлавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ВЁСКА ВЫДРЫЦА

ДЗЕРГАЧОЎ Дзмітрый Макеевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Канстанцін Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Мікалай Канстанцінавіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Мікалай Парфенавіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Савелій Парфенавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Мікалай Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУРАЎЛЁЎ Яўсей Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у 1943.

КАЛБАСАЎ Аляксей Савельевіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛБАСАЎ Мікалай Савельевіч, рад., прапаў без вестак.

КАМІСАРАЎ Фёдар Аўрамавіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак 26.7.1941.

ПАХОДАЎ Аляксей Адамавіч, рад., прапаў без вестак.

САВАСЦЕЕЎ Ілья Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

САДАВОДАЎ Іван Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

САДАВОДАЎ Іван Пятровіч, н. у 1919, рад., загінуў у палоне 8.3.1942.

САДАВОДАЎ Мікалай Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

САДАВОДАЎ Мікіта Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

САДАВОДАЎ Фёдар Астапавіч, н. у 1917, рад., памёр ад ран 9.9.1944, пахаваны ў г. Беласток, Польшча.

САДАВОДАЎ Ягор Астапавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ГАЛАВАЧЫ

АНТОНЕНКА Ілья Восіпавіч, н. у 1903, рад., загінуў 28.9.1942, пахаваны ў в. Гайталава Ленінградскай вобл.

БАБКОЎ Васіль Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАБКОЎ Іван Арцёмавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАБКОЎ Пётр Арцёмавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАРЫСЕНКА Захар Восіпавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 15.2.1945, пахаваны ў г. Млава Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАРЫСЕНКА Іван Восіпавіч, н. у 1906, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАРЫСЕНКА Нічыпар Якаўлевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРЫСЕНКА Павел Сямёнавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

БАРЫСЕНКА Пётр Сямёнавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 22.9.1944, пахаваны ў в. Срэбрын Беластоцкага ваяв., Польшча.

ГАРБУЗАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1917, рад., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў в. Мольча 2-я Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАРБУЗАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1912, сярж., загінуў 29.1.1944, пахаваны ў с. Вільча Жыткавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАРБУЗАЎ Іван Карпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ГАРБУЗАЎ Пілій Ягоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ГАЎРЫЛЬКОЎ Фёдар Парфенавіч, рад., загінуў у палоне 22.12.1942.

ГАЎРЫЧЭНКА Аляксей Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЧЭНКА Аляксей Сідаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ГАЎРЫЧЭНКА Антон Фролавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЧЭНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1901, яфр., загінуў 30.7.1943, пахаваны ў с. Хацеева Арлоўскай вобл.

ГАЎРЫЧЭНКА Іван Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 26.10.1941.

ГАЎРЫЧЭНКА Іван Фролавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЎРЫЧЭНКА Павел Фролавіч, н. у 1919, рад., загінуў 29.10.1942, пахаваны ў м. Лембалава Ленінградскай вобл.

ГАЎРЫЧЭНКА Пётр Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГОЛДЫШАЎ Мікалай Панкратавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ГОЛДЫШАЎ Міхаіл Панкратавіч, н. у 1919, лейт., загінуў 15.3.1943, пахаваны ў в. Гута Міхалінская Івацэвіцкага р-на Брэсцкай вобл.

ГУРА Піліп Ануфрыевіч, рад., загінуў 31.8.1944.

ГЯРАШЧАНКА Іван Еўдакімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГЯРАШЧАНКА Іван Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

ГЯРАШЧАНКА Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДАВЫДАЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДАВЫДАЎ Ягор Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯМІДАЎ Пётр Ульянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ЕЛІСЕЕЎ Аляксей Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Андрэй Капітонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 15.7.1943.

ЕЛІСЕЕЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1907, рад., загінуў 26.1.1945, пахаваны ў в. Готвальд Альштынскага ваяв., Польшча.

ЕЛІСЕЕЎ Ілья Савельевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

КІРЭЙЧАНКА Сямён Лаўрэнавіч, н. у 1915, мал. ваентэхнік, загінуў 22.6.1941.

ЛАБАДЗІНАЎ Ілья Самсонавіч, рад., прапаў без вестак.

МАКАРАНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1923, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны на ст. Галі, Карэлія.

МАРЧАНКА Павел Пятровіч, н. у 1916, мал. сярж., загінуў 23.10.1944, п. Іўкшышкен, Усх. Прусія.

МАРЧАНКА Піліп Пятровіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

МІШЧАРЭНКА Віктар Уладзіміравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 29.4.1943.

НОВІКАЎ Ігнат Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ОСІПАЎ Аляксей Спірыдонавіч, рад., прапаў без вестак у 1942.

ОСІПАЎ Іван Вавілавіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў 20.11.1944, пахаваны ў в. Магяр, Венгрыя.

Е.П.Якавенка.

ОСІПАЎ Ягор Сямёнавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СВІРЫДЗЕНКА Ягор Дзянісавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯКАВЕНКА Апанас Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯКАВЕНКА Еўдакім Пііліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЯКАВЕНКА Іван Васільевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЯКАВЕНКА Іван Піліпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯКАВЕНКА Канстанцін Макаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЯКАВЕНКА Кузьма Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЯКАВЕНКА Мікалай Еўдакімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯКАВЕНКА Міхаіл Архіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯКАВЕНКА Пётр Авакумавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯКАВЕНКА Цімафей Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНАЧКІН Якаў Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Іван Ніканоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА ЗОРКА

БАНЬКОЎ Панцялей Васільевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАРАНАЎ Мікалай Парфенавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРАНАЎ Рыгор Парфенавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БОНДАРАЎ Дзмітрый Несцеравіч, н. у 1925, рад., загінуў 25.10.1943, пахаваны ў в. Красная Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ГАТОЎЧЫК Кузьма Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДАВЫДАЎ Пётр Арцёмавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІГНАЦЕНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1925, рад., загінуў 30.1.1945, пахаваны ў г. Ваяч, Польшча.

ІГНАЦЕНКА Іван Аляксеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 4.12.1941.

ІГНАЦЕНКА Пётр Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАСЦЮЧКОЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1914, рад., загінуў 17.9.1944, пахаваны ў в. Кальварыя Марыямпольскага павета, Літва.

КІРЭЕЎ Васіль Архіпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

КІСЯЛЁЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1922, сярж., загінуў 19.5.1942.

КУХАРАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

КУХАРАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1922, рад., загінуў 14.5.1942, пахаваны ў с. Фёдараўка Харкаўскай вобл.

КУХАРАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУХАРАЎ Ілья Апанасавіч, н. у 1906, рад., загінуў 26.1.1945, м. Рызенбург, Усх. Прусія.

КУХАРАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

КУХАРАЎ Сяргей Апанасавіч, н. у 1910, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КУХАРАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 12.10.1944, пахаваны ў в. Замржэ Ружанскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЛАБАНАЎ Васіль Аляксандравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 20.8.1941.

ЛАБАНАЎ Міхаіл Кузьміч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛУКАШЭВІЧ Уладзімір Віктаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛУК'ЯНАЎ Максім Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛУК'ЯНАЎ Ягор Уладзіміравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛУК'ЯНАЎ Якуб Уладзіміравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЯБУХАЎ Рыгор Дзянісавіч, рад., прапаў без вестак.

МАКАРАЎ Рыгор Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

МАНАХАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1898, ст. сярж., загінуў 27.11.1943, пахаваны ў с. Рубанаўка В.-Лепяцінскага р-на Херсонскай вобл.

МАЦЮШЭНКА Антон Пятровіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЦЮШЭНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1921, старш., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЦЮШЭНКА Васіль Антонавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 21.1.1945, н.п. Кайлен, Усх. Прусія.

МАЦЮШЭНКА Іван Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЦЮШЭНКА Канстанцін Нічыпаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАЦЮШЭНКА Пётр Пятровіч, мал. сярж., загінуў 26.7.1944.

МАЦЮШЭНКА Пiлiп Аляксеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

МАЦЮШЭНКА Трафім Аляксеевіч, гв. яфр., загінуў, пахаваны ў г. Гарадзенка Івана-Франкоўскай вобл., Украіна.

ПАПЛЁЎКІН Ігнат Аляксеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САПУНОЎ Апанас Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

СЛЕПЯНКОЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1941.

СТАЛЯРОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 10.1.1944, пахаваны ў м. Утрошча Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

СТАЛЯРОЎ Рыгор Пятровіч, н. у 1919, мал. лейт., пахаваны ў в. Сіманоўшчына Гарадоцкага р-на Віцебскай вобл.

СЦЕПАНЦОЎ Апанас Аляксеевіч, н. у 1914, рад., загінуў у студзені 1943.

СЦЕПАНЦОЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЦОЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1907, рад., загінуў 16.2.1945, в. Пецельхаў, Усх. Прусія.

СЫЦЯНКОЎ Іван Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Аляксандр Мацвеевіч, н. у 1917, сярж., загінуў 16.1.1943.

ТКАЧОЎ Лука Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТКАЧОЎ Сямён Пятровіч, н. у 1912, рад., загінуў 18.1.1945.

ФІЛІПЧАНКА Аляксей Ігнатавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ФІЛІПЧАНКА Іван Давыдавіч, н. у 1903, рад., загінуў 30.11.1943, пахаваны ў в. Абідавічы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ФІЛІПЧАНКА Піліп Яўхімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФІЛІПЧАНКА Яфрэм Ігнатавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ШАБЛОЎСКІ Акім Апанасавіч, н. у 1907, рад., загінуў у снежні 1943.

ШАБЛОЎСКІ Аляксей Арсенцьевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ШАБЛОЎСКІ Мікалай Апанасавіч, н. у 1913, рад., загінуў 1.3.1945 пахаваны ва Усх. Прусіі.

ШАБЛОЎСКІ Павел Арсенцьевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

В.І.Козыраў.

Г.К.Козыраў.

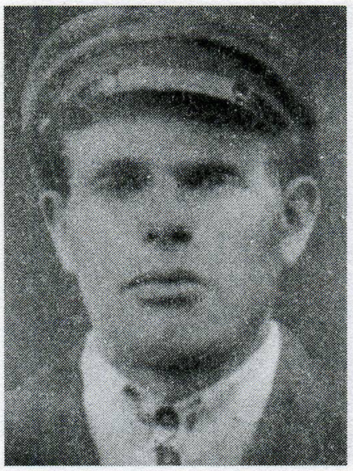
М.М.Усцінаў.

І.Б.Фінадзееў.

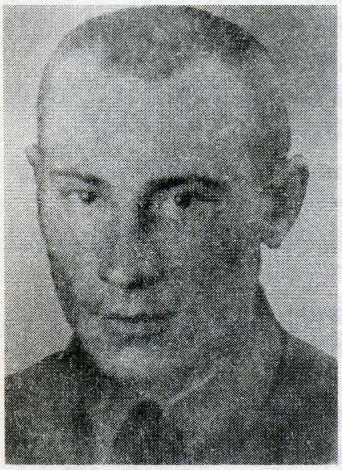
У.Б.Фінадзееў.

М.К.Чувасаў.

В.І.Яўстрацeнка.

ШЛЯХЦЕНКА Піліп Ф., н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

ЯЗЭПАЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ЯКАВЕНКА Мікіта Ягоравіч, н. у 1899, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЯФРЭМЕНКА Васіль Восіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 25.5.1944.

ЯФРЭМЕНКА Восіп Міронавіч, рад., загінуў 2.11.1944.

ВЁСКА ЛЮБАНЬ

ГАЛАВІЦКІ Лявон Якаўлевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУТНІКАЎ Віктар Сілкавіч, рад., памёр ад ран 19.2.1945 у в. Гросберг, Германія.

ДРАЗДОЎ Пётр Цітавіч, н. у 1912, рад., загінуў 21.3.1944, пахаваны ў в. Кароткавічы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЕРАФЕЕЎ Барыс Іванавіч, н. у 1919, гв. ст. лейт., загінуў 24.1.1945, пахаваны ў в. Каўты Салдускага р-на, Латвія.

ЕРАФЕЕЎ Васіль Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕРАФЕЕЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАРЦЯЛЁЎ Васіль Трафімавіч, мал. лейт., загінуў 8.2.1943.

КАСЦЮЧКОЎ Кандрат Фёдаравіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак 3.9.1941.

КАСЦЮЧКОЎ Пётр Максімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОЗЫРАЎ Васіль Іванавіч, рад., загінуў 25.11.1943.

КОЗЫРАЎ Георгій Кірэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КУХАРАЎ Якаў Купрыянавіч, н. у 1898, рад., загінуў, пахаваны ў с. Чарнічэна Канышэўскага р-на Курскай вобл.

МАРОЗАЎ Якаў Цімафеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАСЛЕНЧАНКА Сцяпан Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САВЕЛЬЕЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

УСЦІНАЎ Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1903, рад., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў в. Студзянец Кармянскага р-на Гомельскай вобл.

ФІЛІПЧАНКА Яўхім Аляксеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФІНАДЗЕЕЎ Аляксандр Барысавіч, н. у 1917, рад., загінуў 9.2.1943.

ФІНАДЗЕЕЎ Іван Барысавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

С.Ф.Кірэеў.

М.Я.Кісялёў.

Ц.К.Кісялёў.

ФІНАДЗЕЕЎ Усцін Барысавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧУВАСАЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧУВАСАЎ Міленцій Канстанцінавіч, н. у 1901, сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШВЯДЭНКА Міхаіл Герасімавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак 24.6.1941.

ШЧЫКАЎ Усцін Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 6.11.1941.

ЯЎСТРАЦЕНКА Васіль Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЎСТРАЦЕНКА Пракоп Дзмітрыевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА МІКАЛАЕЎКА

ГАНЦЭВІЧ Уладзімір Віктаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ДЗЯМІДАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1915, гв. ст. тэхнік-лейт., загінуў 7.3.1945.

ДЗЯМІДАЎ Аляксей Васільевіч, н. у 1914, рад., загінуў 11.2.1942, пахаваны ў в. Баруціна Асташкаўскага р-на Цвярской вобл.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖЭЎНЕРАЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1917, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЭЕЎ Ілья Аляксеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІРЭЕЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІСЯЛЁЎ Авакум Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІСЯЛЁЎ Гаўрыла Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

КІСЯЛЁЎ Іван Максімавіч, н. у 1907, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КІСЯЛЁЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІСЯЛЁЎ Мацвей Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІСЯЛЁЎ Міхаіл Якаўлевіч, рад., загінуў 2.2.1943, пахаваны ў в. Абухаўка Калпнянскага р-на Арлоўскай вобл.

КІСЯЛЁЎ Міхей Міхайлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІСЯЛЁЎ Сямён Апанасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

КІСЯЛЁЎ Сяргей Аляксандравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КІСЯЛЁЎ Цімафей Кузьміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

Помнік землякам у в. Мікалаеўка.

ПАНАМАРОЎ Барыс Дзянісавіч, н. у 1909, мал. сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ПАНАМАРОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАНАМАРОЎ Дзяніс Барысавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Мікалай Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

САДАВОДАЎ Ягор Іванавіч, н. у 1925, ст. сярж., загінуў 2.3.1945, пахаваны ў в. Прыэдніэкі Ліепайскага р-на., Латвія.

САНЬКОЎ Панцялей Васільевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СІВАКОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1910, мал. сярж., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Сасноўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СІВАКОЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

СІВАКОЎ Уладзімір Ціханавіч, рад., прапаў без вестак.

СІВАКОЎ Яўхім Піліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СТАЛЯРОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

СЫЦЯНКОЎ Міленцій Іовіч, н. у 1904, маёр, загінуў 8.5.1945.

ТКАЧОЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1925, рад., памёр у палоне 7.1.1942.

ТКАЧОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Малевічы Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Мікалай Ісакавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Пётр Іванавіч, рад., загінуў 2.2.1945.

ТКАЧОЎ Сямён Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Палессе Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ШАЎЦОЎ Сямён Алімпіевіч, н. у 1904, рад., загінуў 13.3.1945, в. Анцікенен, Усх. Прусія.

ШВАРЦМАН Барыс Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШВАРЦМАН Янка Міхайлавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЛЯХЦЕНКА Астап Максімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ШЛЯХЦЕНКА Іван Максімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 5.1.1944, пахаваны ў в. Дубавіца Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА НАДЗЕЖДЗІНА

БАРАНАЎ Пётр Восіпавіч, н. у 1914, рад., загінуў 7.7.1944, пахаваны ў в. Сноў Мінскай вобл.

ДРАБКОЎ Андрэй Трафімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ДРАБКОЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 19.8.1944, пахаваны ў в. Багуты Беластоцкага ваяв., Польшча.

Я.І.Садаводаў.

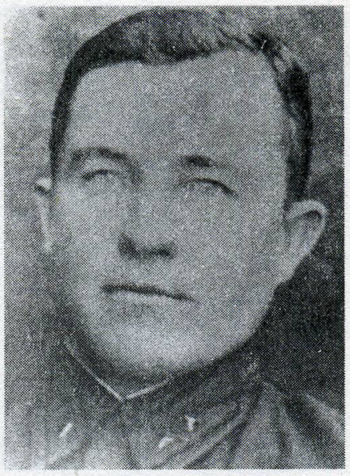

І.Ц.Сівакоў.

М.І.Ткачоў.

П.І.Ткачоў.

С.І.Ткачоў.

І.М.Шляхценка.

ДРАБКОЎ Дзмітрый Ізотавіч, н. у 1926, рад., загінуў 10.10.1944, пахаваны ў в. Станіславув Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДРАБКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДРАБКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1926, рад., загінуў 20.1.1945.

ДРАБКОЎ Ілья Андрэевіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 4.2.1944, пахаваны ў в. Марморычы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДРАБКОЎ Уладзімір Міхайлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

І.А.Драбкоў.

У.М.Драбкоў.

І.В.Елісееў.

Ф.Ф.Елісееў.

А.М.Надтачаеў.

І.К.Надтачаеў.

К.М.Надтачаеў.

К.А.Надтачаеў.

ДРАБКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 21.2.1945, пахаваны ў г. Баграціёнаўск Калінінградскай вобл.

ДРАБКОЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ЕЛІСЕЕЎ Адам Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Апанас Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 31.12.1942, пахаваны ў в. Астрыянка Навасакольніцкага р-на Пскоўскай вобл.

ЕЛІСЕЕЎ Аўрам Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Іван Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 29.3.1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЕЛІСЕЕЎ Фама Фаміч, н. у 1907, мал. сярж., памёр ад ран 25.10.1941.

ЕЛІСЕЕЎ Філімон Агеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

КАНЦАВЕНКА Леанід Лявонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак.

КАНЦАВЕНКА Мікалай Лявонавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАНЦАВЕНКА Сафрон Іванавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУЦАКОЎ Іван Ягоравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРОЗАЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРОЗАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1922, мал. лейт., прапаў без вестак 19.2.1944.

МАРОЗАЎ Дзмітрый Елісеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРОЗАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРОЗАЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРОЗАЎ Павел Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

МАРОЗАЎ Трафім Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НАДТАЧАЕЎ Абрам Аляксандравіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 2.2.1944, пахаваны ў в. Мехаўшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Аляксандр Мінавіч, рад., загінуў 28.2.1944.

НАДТАЧАЕЎ Андрэй Яўхімавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

НАДТАЧАЕЎ Дзмітрый Мацвеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НАДТАЧАЕЎ Іван Купрыянавіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак 12.8.1942.

НАДТАЧАЕЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1906, рад., загінуў 17.1.1945, пахаваны ў в. Калонія Варшаўскага ваяв., Польшча.

НАДТАЧАЕЎ Канстанцін Мікалаевіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

НАДТАЧАЕЎ Кірыла Анісімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

НАДТАЧАЕЎ Купрыян Аўрамавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НАДТАЧАЕЎ Леанід Цімафеевіч, н. у 1906, рад., загінуў 9.3.1943, пахаваны ў пас. Корнева Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Мікалай Кузьміч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 11.3.1944, пахаваны ў в. Жыдзілаў Бор Пскоўскага р-на Пскоўскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Мікіта Аўрамавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

НАДТАЧАЕЎ Міхаіл Лявонавіч, н. у 1925, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Кабыльшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Міхаіл Мацвеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

НАДТАЧАЕЎ Павел Васільевіч, н. у 1909, гв. рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Кабыльшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1905, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Малыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

НАДТАЧАЕЎ Ягор Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

НАЛІВАЙКА Ерафей Іванавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

СІЛЬЧАНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СНІМШЧЫКАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1910, яфр., памёр ад ран 15.4.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СТАЛЯРОЎ Арсенцій Сяргеевіч, н. у 1911, ст. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

СТАЛЯРОЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАЛЯРОЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРОЎ Іван Пятровіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СТАЛЯРОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

СТАЛЯРОЎ Савелій Кузьміч, н. у 1911, сярж., загінуў 19.10.1943.

ЦВЯРДОЎ Васіль Ізотавіч, н. у 1903, рад., загінуў 13.1.1944, пахаваны ў с. Арэпы Жытомірскай вобл.

ЦВЯРДОЎСКІ Васіль Мікалаевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ЦВЯРДОЎСКІ Іван Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЯНАЧКІН Антон Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРОМЕНКА Дзмітрый Піліпавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 16.10.1944, пахаваны на ст. Дамбкавізна Радзымінскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

С.К.Сталяроў.

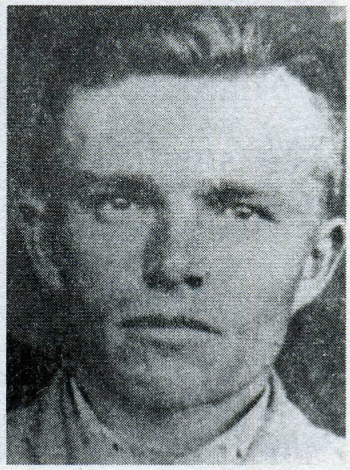

Ф.Ф.Елісееў.

ЯРОМЕНКА Піліп Трафімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА ПРЫБАР

АРЦЁМЕНКА Сцяпан Клімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 29.10.1943, пахаваны ў в. Красная Слабада Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

АРЦЁМЕНКА Ціхан Архіпавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАРАШКА Мікалай Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГАЛАВАЦКІ Усцін Емяльянавіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 30.9.1944, пахаваны ў в. Шляхецкі Ражанскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ДРАБКОЎ Карп Сяргеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Фёдар Фаміч, н. у 1911, кап., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ЗАХАРАНКА Андрэй Фаміч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЗАХАРАНКА Мікіта Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗАХАРАНКА Павел Якаўлевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗАХАРАНКА Якаў Якаўлевіч, н. у 1915, мал. сярж., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Любань Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАХАРАНКА Яўстрат Лявонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1919, ст. лейт., загінуў 19.10.1944, пахаваны ў с. Мшаны Варшаўскага ваяв., Польшча.

ІВАНОЎ Фёдар Ягоравіч, старш., загінуў 8.2.1945, пахаваны ў г. Прыекуле Ліепайскага р-на, Латвія.

ІВАНЧЫКАЎ Дзмітрый Венядзіктавіч, н. у 1912, рад., загінуў 15.2.1943, пахаваны ў в. Аляксеева Арлоўскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Мікіта Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ІВАНЧЫКАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНЧЫКАЎ Сяргей Сцяпанавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ІГНАЦЕНКА Аляксей Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ІГНАЦЕНКА Васіль Ільіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1943.

ІГНАЦЕНКА Фёдар Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

КІРЭЕЎ Іван Мінавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЭЕЎ Сцяпан Яўхімавіч, н. у 1922, рад., загінуў 12.8.1942.

КЛІМАЎ Аляксей Еўдакімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КЛІМАЎ Аляксей Ільіч, рад., загінуў 27.7.1944.

КЛІМАЎ Даніла Еўдакімавіч, рад., прапаў без вестак.

КЛІМАЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1942.

КЛІМАЎ Максім Лаўрэнцьевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КЛІМАЎ Павел Лаўрэнцьевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КЛІМАЎ Сцяпан Лаўрэнцьевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МАРЧАНКА Рыгор Міхеевіч, рад., прапаў без вестак.

НІКІЦІН Васіль Уладзіміравіч, н. у 1923, лейт., загінуў 24.7.1943, пахаваны ў в. Пляханава Арлоўскай вобл.

НОВІК Сцяпан Сяменавіч, рад., прапаў без вестак 14.8.1944.

ПЕТРАЧУК Ягор Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

ПУШНЯКОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Гарохавішчы Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

ПУШНЯКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 15.7.1944, пахаваны ў в. Новае Сяло Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл.

ПУШНЯКОЎ Кузьма Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

ПУШНЯКОЎ Павел Іванавіч, н. у 1910, рад., загінуў 21.2.1943, пахаваны ў пас. Дняпроўск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПЯТРЭНКА Якуб Ігнатавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТАЛЯРОЎ Мікалай Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРОЎ Сямён Лаўрэнавіч, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРОЎ Сямён Цімафеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ФІЛІПЧАНКА Андрэй Ігнатавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФІЛІПЧАНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРОМЕНКА Арсен Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯРОМЕНКА Мікалай Мікалаевіч, н. у 1923, лейт., загінуў 6.9.1942, пахаваны ў в. Троіцкае Навасільскага р-на Арлоўскай вобл.

ЯРОМЕНКА Мілет Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА САЎГАСНАЯ

АКСЁНАЎ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 22.2.1945, пахаваны ў с. Марыя Костра, Венгрыя.

АРЦЁМЕНКА Аляксей Мацвеевіч, н. у 1895, рад., памёр 11.4.1944, пахаваны ў в. Лісічкі Расонскага р-на Віцебскай вобл.

АРЦЁМЕНКА Васіль Лаўрэнцьевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

АРЦЁМЕНКА Іван Захаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

АРЦЁМЕНКА Мікалай Захаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАЛАХОНАЎ Мікалай Анісімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 24.9.1943.

БАРКОЎ Віктар Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

БАРКОЎ Іван Мікітавіч, н. у 1925, ст. сярж., загінуў 10.2.1944, пахаваны ў в. Карма Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАРКОЎ Мікалай Ігнатавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

БАРКОЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у 1945.

БАРКОЎ Тарас Мінавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАРЫСЕНКА Аляксей Аляксеевіч, старш., загінуў 22.3.1945.

БАРЫСЕНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак 8.7.1941.

ГАЙДУКОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1925, рад., загінуў 11.1.1944, пахаваны ў в. Прыбоззе Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ГАЎРЫЧЭНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1912, мал. сярж., загінуў, пахаваны у в. Зімовішчы Мазырскага р-на Гомельскай вобл.

ГРАЧАНКОЎ Васіль Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

ГРАЧАНКОЎ Іван Антонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ГРАЧАНКОЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ГРАЧАНКОЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне 13.4.1942.

ГРАЧАНКОЎ Кузьма Антонавіч, н. у 1903, рад., загінуў 25.1.1944.

ГРАЧАНКОЎ Міхаіл Антонавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ГРАЧАНКОЎ Рыгор Цімафеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ДАВЫДАЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 22.6.1944.

ДАВЫДАЎ Васіль Мікітавіч, н. у 1911, рад., загінуў 22.4.1945, в. Гройфкнхаген, Усх. Памеранія, Германія.

ДАВЫДАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДАВЫДАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1921.

ДАВЫДАЎ Уладзімір Ягоравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ДАВЫДАЎ Фёдар Майсеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Авяр'ян Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЛІСЕЕЎ Іван, рад., прапаў без вестак.

ЕЛІСЕЕЎ Мікалай Вавілавіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЛІСЕЕЎ Сямён Вавілавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Сямён Вавілавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАРДЗЕЦКІ Мікалай Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАРДЗЕЦКІ Назар Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖАРДЗЕЦКІ Сямён Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗАГАРОЎСКІ Яўген Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Міхаіл Піліпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 10.2.1944, пахаваны ў в. Карма Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ІЛЬЮШЧАНКА Міхаіл Цімафеевіч, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАБАДЗЕЙЦАЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1925, рад., загінуў 5.2.1945, в. Бенэр, Усх. Прусія.

КАЖЭКІН Іван Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЖЭКІН Міхаіл Ісакавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЖЭКІН Пётр Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЖЭКІН Рыгор Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАНДРАЦЕНКА Аляксандр Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

КАПАЕЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

КАПАЕЎ Мікалай Ананьевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАПАЕЎ Сцяпан Расанавіч, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в.Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАПАЕЎ Якаў Раманавіч, рад., прапаў без вестак.

С.В.Елісееў.

КАРНАУШАНКА Васіль Максімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЛЕБЕДЗЕЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛЕБЕДЗЕЎ Пётр Восіпавіч, н. у 1906, рад., загінуў 27.8.1942, пахаваны ў в. Калодзежы Сухініцкага р-на Калужскай вобл.

ЛЕБЕДЗЕЎ Сцяпан Аляксеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЛУК'ЯНАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1912, рад., загінуў 26.11.1943, пахаваны ў в. Абідавічы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛУК'ЯНАЎ Сямён Андрэевіч, н. у 1915, сярж., загінуў 3.7.1941, пахаваны ў г. Машчаны, Латвія.

ЛУФЕРАЎ Віктар Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

МАГІЛЁЎЦАЎ Лаўрэнцій Якаўлевіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАКАРАВА Еўдакія Рыгораўна, н. у 1916, ваенны ўрач 3-га рангу, прапала без вестак у ліпені 1943.

МАКАРАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАКАРАЎ Іван Васільевіч, рад., памёр ад ран 5.12.1944, пахаваны ў в. Чорна Струга Варшаўскага ваяв., Польшча.

МАКАРАЎ Іван Ціханавіч, рад., прапаў без вестак.

МАКАРАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1907, тэхнік-інтэндант 2-га рангу, прапаў без вестак у ліпені 1943.

МАКАРАЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАКАРАЎ Парфен Ціханавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

МАКАРАЎ Ягор Трафімавіч, н. у 1900, рад., загінуў 27.10.1943, пахаваны ў в. Рабовічы Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ОСІПАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ОСІПАЎ Мікалай Гаўрылавіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак 3.8.1944, пахаваны ў с. Царкоўнае Івана-Франкоўскай вобл.

А.С.Дзюдалаў.

І.С.Дзюдалаў.

І.М.Мацюшэнка.

РАЧКОЎ Іван Усцінавіч, н. у 1903, рад., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў в. Астраленка Варшаўскага ваяв., Польшча.

РАГАВЕНКА Аляксей Архіпавіч, н. у 1914, сярж., загінуў 6.11.1941, пахаваны ў г. Колпіна Ленінградскай вобл.

РАГАВЕНКА Аляксей Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАГАВЕНКА Васіль Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

РАГАВЕНКА Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САМУСЕЎ Іван Раманавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ФІЛІМОНАЎ Сямён Макаравіч, рад., прапаў без вестак.

ХАЛЬЦОЎ Апанас Андрэевіч, рад., загінуў 18.2.1944, пахаваны ў г. Плюса Пскоўскай вобл.

ЦІВАНОЎ Іван Паўлавіч, н. у 1927, яфр., загінуў 29.10.1944, пахаваны на х. Тускі Прыекуле, Латвія.

ЦІВАНОЎ Мікалай Цімафеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

ЦІВАНОЎ Уладзімір Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНЕЦКІ Дзмітрый Лявонавіч, н. у 1910, рад., загінуў 13.8.1944, пахаваны ў в. Мцыха Верхне-Мазавецкага павета Беластоцкага ваяв., Польшча.

ШАМАНСКІ Уладзімір Васільевіч, н. у 1920, лейт., загінуў 20.8.1942.

ШАЎЦОЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАЎЦОЎ Андрэй Спірыдонавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Пужынск Валынскай вобл.

ШАЎЦОЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЧАРБАКОЎ Кузьма Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 30.7.1944, пахаваны на х. Конскія Торы Брэсцкай вобл.

ВЁСКА УЛАДЗІМІРАЎКА

БУЛЬБАЧКА Нічыпар Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕРГАЧОЎ Васіль Ільіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Ілья Парфёнавіч, н. у 1900, загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЮДАЛАЎ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДЗЮДАЛАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1920, мал. лейт., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЮДАЛАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў 4.1.1944.

ДЗЮДАЛАЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЮДАЛАЎ Улас Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛАЎ Сяргей Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў 12.7.1944, пахаваны ў в. Чортава Гара Пушкіна-Горскага р-на Пскоўскай вобл.

МАЦЮШЭНКА Антон Міронавіч, н. у 1912, рад., загінуў 21.4.1945, пахаваны ў с. Баркавашы, Чэхаславакія.

МАЦЮШЭНКА Іван Маркавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАЦЮШЭНКА Макар Цітавіч, н. у 1904, рад., пахаваны ў в. Сасноўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАЦЮШЭНКА Навум Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

САПУНОЎ Аляксандр Анісімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 5.5.1943.

СІДАРЭНКА Павел Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СТАЛЯРОЎ Яўхім Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТВАРДОЎСКІ Іван Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВЁСКА ФУНДАМІНКА

АКСЁНАЎ Іван Герасімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АНІСЬКОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АНІСЬКОЎ Аляксей Антонавіч, н. у 1913, сярж., загінуў 28.7.1943, пахаваны ў с. Брусны Ульянаўскага р-на Калужскай вобл.

АЎРАМКОЎ Васіль Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АЎРАМКОЎ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АФАНАСЕНКА Андрэй Цітавіч, н. у 1898, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

БАБКОЎ Рыгор Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

БАБКОЎ Харытон Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БАБРУСЕЎ Антон Агеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 26.4.1945, пахаваны ў в. Гердэн Брандэнбургскай прав., Германія.

БАБРУСЕЎ Іван Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

БАБРУСЕЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., загінуў 25.7.1944 на ст. Курэц Беластоцкай вобл.

БАБРУСЕЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1910, рад., пахаваны ў м. Лабане каля г. Бан, Германія.

БАРАНАЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

БАРАНАЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак.

БАЧКАРОЎ Мікіта Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

БУРДЗІЛАЎ Аляксей Ільіч, рад., прапаў без вестак.

БУРДЗІЛАЎ Андрэй Герасімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БУРДЗІЛАЎ Васіль Герасімавіч, рад., загінуў у 1942.

БУРДЗІЛАЎ Дзмітрый Лукіч, н. у 1920, рад., загінуў 2.8.1941, пахаваны на ст. Санда, Эстонія.

БУРДЗІЛАЎ Дзяніс Капітонавіч, рад., прапаў без вестак.

БУРДЗІЛАЎ Ілья Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

БУРДЗІЛАЎ Сцяпан Герасімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1942.

БУРДЗІЛАЎ Ягор Капітонавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАРБАЧОЎ Анатоль Віктаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАРБАЧОЎ Іван Кузьміч, рад., загінуў 15.1.1945.

ДЗЕМІДЗЕНКА Ахрэм Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕМІДЗЕНКА Васіль Усцінавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДЗЕРГАЧОЎ Аляксандр Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Васіль Гаўрылавіч, н. у 1895, рад., загінуў 11.11.1943, пахаваны ў в. Язербішча Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

А.А.Аніськоў.

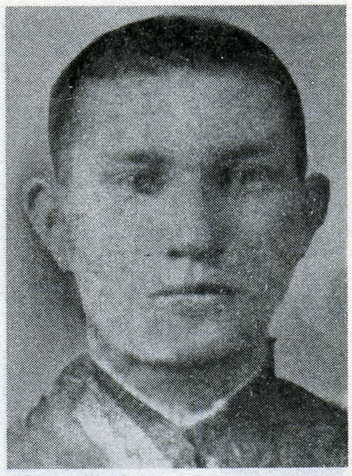

П.А.Дзергачоў.

ДЗЕРГАЧОЎ Віктар Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ДЗЕРГАЧОЎ Канстанцін Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРГАЧОЎ Павел Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖУРАЎЛЁВА Ефрасіння Іванаўна, рад., прапала без вестак.

ЖУРАЎЛЁЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 2.8.1942.

ЖУРАЎЛЁЎ Пётр Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЭЎНЕРАЎ Кірыла Апанасавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак 9.12.1942.

ЖЭЎНЕРАЎ Макар Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЭЎНЕРАЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЭЎНЕРАЎ Павел Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 15.8.1942, пахаваны ў в. Касьянава Ульянаўскага р-на Калужскай вобл.

ЖЭЎНЕРАЎ Пётр Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЭЎНЕРАЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЭЎНЕРАЎ Ціт Раманавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЭЎНЕРАЎ Яфрэм Трафімавіч, н. у 1897, рад., загінуў 10.2.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІСАЕЎ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ІСАЕЎ Ягор Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗАКОЎ Васіль Лазаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОВАЛЬ Іван Цімафеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КОЦІКАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

Р.Е.Коцікаў.

М.П.Мачэча.

П.В.Мачэча.

А.З.Міхалькоў.

КОЦІКАЎ Рыгор Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

КОЦІКАЎ Сцяпан Самуілавіч, рад., прапаў без вестак.

КОЦІКАЎ Цімафей Цімафеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУЦАПАЛАЎ Іван Піліпавіч, мал. палітрук, загінуў 2.2.1942, пахаваны ў в. Наваселле Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

КУЦАПАЛАЎ Рыгор Аўрамавіч, рад., прапаў без вестак.

КУЦАПАЛАЎ Рыгор Іларыёнавіч, н. у 1907, рад., загінуў 4.1.1945, пахаваны ў с. Тат, Венгрыя.

ЛЕБЕДЗЕЎ Аляксей Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЕВАНЬКОЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛЕВАНЬКОЎ Іван Піменавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЕВАНЬКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 17.3.1945, пахаваны ў пас. Мамонава Баграціёнаўскага р-на Калініградскай вобл.

ЛЕВАНЬКОЎ Павел Паўлавіч, рад., памёр ад ран 19.2.1944, пахаваны ў в. Фундамінка Гомельскай вобл.

ЛЕВАНЬКОЎ Пётр Міхеевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЛЕВАНЬКОЎ Рыгор Антонавіч, н. у 1903, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛЕВАНЬКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 13.4.1944, пахаваны ў в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЯВОНАЎ Лука Іларыёнавіч, н. у 1903, рад., загінуў 16.1.1945, пахаваны ў в. Жэлаў-Вельке Шакуўскага павета, Польшча.

МАКАРАЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1906, ст. сярж., памёр ад хваробы 26.11.1943.

МАЧЭЧА Аляксандр Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

МАЧЭЧА Іван Апанасавіч, н. у 1899, сярж., загінуў 30.8.1943, пахаваны ў в. Кулагіна Духаўшчынскага р-на Смаленскай вобл.

МАЧЭЧА Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 16.9.1944.

МАЧЭЧА Іван Трыфанавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЧЭЧА Марк Піліпавіч, н. у 1906, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАЧЭЧА Пётр Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МАЧЭЧА Пётр Клімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАЧЭЧА Уладзімір Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІХАЛКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 3.8.1944, пахаваны ў в. Пералеева Брэсцкай вобл.

МІХАЛЬКОЎ Аляксей Захаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЬКОЎ Канстанцін Прохаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МІХАЛЬКОЎ Міхаіл Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЬКОЎ Пётр Андрэевіч, н. у 1926, рад., загінуў 28.2.1945, пахаваны ў в. Клапіна Гданьскага ваяв., Польшча.

МІХАЛЬКОЎ Пётр Ільіч, н. у 1909, ст. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІХАЛЬКОЎ Ягор Арцёмавіч, н. у 1907, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Хальч Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

МІХАЛЬКОЎ Яфрэм Тарасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Аляксей Карнеевіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 24.12.1943.

ПАРАХОДАЎ Аляксандр Цітавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ПАЎЛЮКОЎ Аляксей Мартынавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Васіль Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ПАЎЛЮКОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 11.1.1944, пахаваны ў в. Савічы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ПАЎЛЮКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЎЛЮКОЎ Яўсей Мартынавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ПРАКАПЦОЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЦОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1925, сярж., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў в. Сцерчын Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПРАКАПЦОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЦОЎ Іван Мітрафанавіч, сярж., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПРАКАПЦОЎ Максім Апанасавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ПРАКАПЦОЎ Міхаіл Анатольевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПРАКАПЦОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1903, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вялікія Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САВАСЦЕЕЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САВАСЦЕЕЎ Ілья Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САВАСЦЕЕЎ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

САЛАДКОЎ Васіль Уладзіміравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЛАДОЎНІКАЎ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛАДОЎНІКАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

САЛОХІН Аляксандр Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

САСНОЎСКІ Іван Пятровіч, н. у 1898, санінструктар, загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Вялікія Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СВІРЫДАЎ Ігнат Платонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

СВІРЫДАЎ Рыгор Платонавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СТАЛЯРОЎ Пётр Данілавіч, н. у 1918, рад., загінуў 24.3.1942, пахаваны ў в. Любіна Поле Чудаўскага р-на Наўгародскай вобл.

СТАЛЯРОЎ Ягор Кузьміч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЯСЬКОЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТАРБІЧУК Іван Іванавіч, н. у 1917, мал. сярж., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Заполле Брэсцкай вобл.

ЯРОХАЎ Аляксей Яўхімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

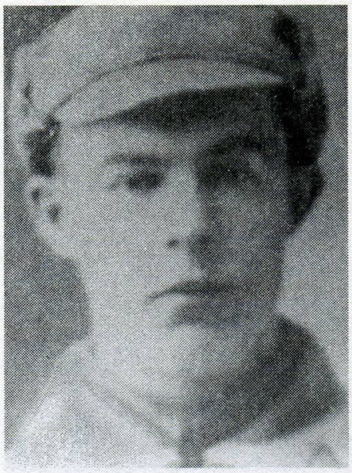
Я.Т.Міхалькоў.

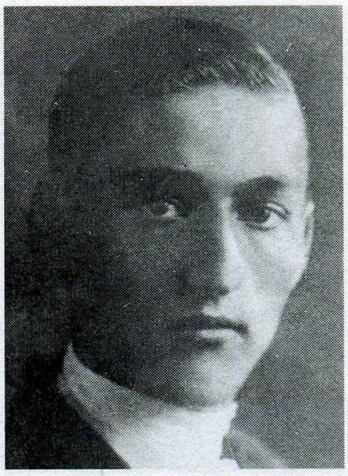
В.У.Саладкоў.

І.І.Тарбічук.

А.Я.Ярохаў.

В.І.Ярохаў.

І.І.Ярохаў.

ЯРОХАЎ Ахрэм Ісаевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯРОХАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 7.12.1941.

ЯРОХАЎ Васіль Яўхімавіч, н. у 1912, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯРОХАЎ Дзмітрый Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОХАЎ Зот Яўхімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЯРОХАЎ Ісай Ісаевіч, рад., прапаў без вестак.

Ф.І.Ярохаў.

ЯРОХАЎ Канстанцін Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОХАЎ Мікалай Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОХАЎ Рыгор Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРОХАЎ Уладзімір Ісаевіч, н. у 1916, рад., загінуў 24.11.1943, пахаваны ў в. Маклішча Гомельскай вобл.

ЯРОХАЎ Фёдар Ісаевіч, н. у 1912, прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯРОХАЎ Якаў Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАТАПАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК ВАЗРАЖДЗЕННЕ

БЕЛАВУСАЎ Рыгор Ігнатавіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў 1.12.1942, пахаваны ў в. Катлубань Валгаградскай вобл.

БІБІКАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1910, рад., загінуў 25.6.1944.

ВАСІЛЕЎСКІ Уладзімір Віктаравіч, мал. лейт., загінуў 9.5.1943.

ВЕРАШЧАГІН Фелікс Андрэевіч, н. у 1906, мал. лейт., загінуў 15.7.1943, пахаваны ў в. Углы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЫМНІКАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛАГОЙКІН Іван Іванавіч, рад., загінуў 5.2.1944, пахаваны ў Светлагорскім р-не Гомельскай вобл.

ЛАГОЙКІН Іван Якубавіч, рад., загінуў 19.11.1943, пахаваны ў в. Аднаполле Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

РАКАЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 4.12.1944.

СКАРАХОДАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ФЕДАРАКАЎ Сяргей Усцінавіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Дуброва Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЯЎМЕНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1904, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА ГАЛЫ

АРАШКЕВІЧ Уладзімір Навумавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАНОЎСКІ Алег Вячаслававіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

БАРАНОЎСКІ Леанід Аляксандравіч, н. у 1906, гв. яфр., загінуў 10.2.1945, пахаваны ў пас. Слаўскае Баграціёнаўскага р-на Калінінградскай вобл.

БАЧАРОЎ Даніла Архіпавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЙКОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1944, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРАШЧАНКА Арцём Селіверставіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГРОМАЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДУДКОЎ Мікалай Восіпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕЛІСЕЕЎ Ціт Сіманавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЖАЛУДКОЎ Максім Пахомавіч, н. у 1886, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЖУРАЎ Кузьма Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУРАЎ Мікалай Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎСКІ Восіп Васільевіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІШЧАНКА Іван Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МЫШКОЎСКІ Аляксандр Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЫШКОЎСКІ Яўген Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НЕСЦЯРЭНКА Кірыла Данілавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

РАКАЎ Андрэй Сяргеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

РАМАНІС Юльян Карлавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІВАЦКІ Васіль Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ХІЛЬКЕВІЧ Барыс Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШУМСКІ Іван Якаўлевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШУМСКІ Піліп Якаўлевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯКУШАЎ Павел Пракопавіч, н. у 1919, лейт., загінуў 10.1.1943, пахаваны на х. Бабуркін Валгаградскай вобл.

ЯКУШАЎ Пётр Пракопавіч, н. у 1914, палітрук, прапаў без вестак у студзені 1943.

ВЁСКА ГАЎЛІ

АВЕРКІН Канстанцін Восіпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

АВЕРКІН Фёдар Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

АЎРАМЕНКА Іван Яўсеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БОБРЫК Мікалай Ціханавіч, н. у 1889, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУДНІЦКІ Іван Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

БУДНІЦКІ Кірыла Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУДНІЦКІ Міхаіл Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

БУДНІЦКІ Пётр Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУРАКОЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЫКАЎ Акім Малахавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БЫКАЎ Васіль Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

БЫКАЎ Іван Фёдаравіч, сярж., прапаў без вестак у снежні 1941.

БЫКАЎ Канстанцін Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

БЫКАЎ Кірыла Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БЫКАЎ Міхаіл Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БЫКАЎ Павел Давыдавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЫКАЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЫКАЎ Пракоп Прохаравіч, н. у 1913, ст. лейт., памёр ад ран 28.10.1943, пахаваны ў Крынічанскім р-не Днепрапятроўскай вобл.

БЫКАЎ Рыгор Восіпавіч, рад., загінуў.

БЫКАЎ Рыгор Прохаравіч, рад., прапаў без вестак.

БЫКАЎ Фядос Аляксандравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЫКАЎ Ціхан Малахавіч, н. у 1900, рад., загінуў 6.10.1943, пахаваны ў в. Варсакава Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

БЯЛАНАЎ Адам Васільевіч, н. у 1925, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1945.

БЯЛАНАЎ Барыс Ягоравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

БЯЛАНАЎ Васіль Ягоравіч, н. у 1893, рад., памёр у палоне 2.1.1942.

БЯЛАНАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1916, лейт., загінуў 18.12.1942, пахаваны ў в. Кастаносава Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

БЯЛАНАЎ Міхаіл Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БЯЛАНАЎ Платон Мікалаевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БЯЛАНАЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

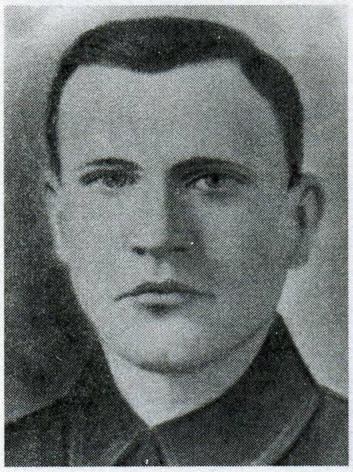

П.П.Быкаў.

Ф.А.Быкаў.

М.Т.Бяланаў.

БЯЛАНАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 12.10.1944, пахаваны ў в. Чорна Струга, Варшаўскага ваяв., Польшча.

БЯЛАНАЎ Трафім Ягоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ВАРАНКОЎ Васіль Фядосавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 31.10.1944.

ВОРАНАЎ Піліп Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

ВОРАНАЎ Яўхім Піліпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛАЎ Андрэй Яўменавіч, н. у 1912, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛАЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ГАЛАЎ Іван Кандратавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛАЎ Пётр Дзмітрыевіч, рад., загінуў 26.8.1944.

ГАЛАЎ Цімафей Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЛАЎ Яўхім Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ГРУЗАЎ Восіп Парфенавіч, н. у 1913, ст. лейт., загінуў 29.4.1945.

ГРЫЦАЎ Апанас Майсеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

А.Я.Гуршчанкоў.

В.М.Паташанка.

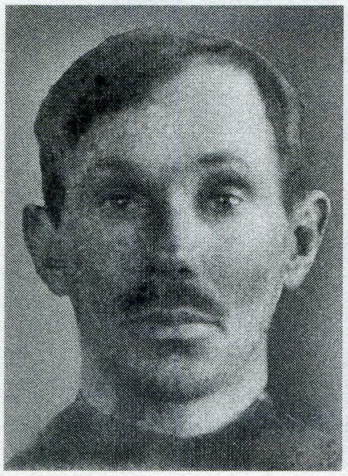

М.А.Паташанка.

А.Г.Пеўнеў.

ГРЫЦАЎ Сямён Майсеевіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГУРКОЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУРКОЎ Максім Яўхімавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГУРКОЎ Рыгор Акімавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран у в. Гросбург, Верхняя Сілезія, Германія.

ГУРШЧАНКОЎ Адам Канстанцінавіч, н. у 1915, сярж., загінуў 11.6.1944, пахаваны ў пас. Тулакаса, Карэлія.

ГУРШЧАНКОЎ Адам Якаўлевіч, н. у 1909, рад., загінуў 26.4.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГУРШЧАНКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў 25.7.1944, в. Краснае Сяло Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

ГУРШЧАНКОЎ Іван Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ГУРШЧАНКОЎ Ігнат Восіпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГУРШЧАНКОЎ Сямён Захаравіч, н. у 1896, ст. сярж., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГУРШЧАНКОЎ Сяргей Якаўлевіч, н. у 1921, рад., загінуў 2.8.1944, пахаваны ў с. Ясенкі Кракаўскага ваяв., Польшча.

ГУСЕЎ Ісак Трафімавіч, н. у 1905, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДАБРАВОЛЬСКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 4.3.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДУПАНАЎ Мікалай Арцёмавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДУПАНАЎ Мікалай Навумавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗУБКОЎ Фёдар Антонавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗЮЗЯНКОЎ Пётр Трафімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Уладзімір Емяльянавіч, н. у 1926, рад., загінуў 23.3.1945, пахаваны ў с. Гардыш, Венгрыя.

КІРЫЛЕНКА Фёдар Нічыпаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КЛАЧКОЎ Іван Данілавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЖАЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЯХАЎ Васіль Яўменавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЛЯХАЎ Іван Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 4.8.1944.

ЛЯХАЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАЛАШАНКА Іван Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАШАНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 30.7.1944 у Бельскім р-не Беластоцкай вобл.

МАЛАШАНКА Сцяпан Трафімавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 1.7.1944.

МАЛАШАНКАЎ Савелій Яўменавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАТАШАНКА Васіль Мікалаевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 25.6.1944.

ПАТАШАНКА Даніла Акімавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАТАШАНКА Іван Сафронавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАТАШАНКА Мікалай Акімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПАТАШАНКА Міхаіл Сафронавіч, рад., загінуў 8.2.1945.

ПЕЎНЕЎ Адам Гаўрылавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПЕЎНЕЎ Андрэй Сідаравіч, н. у 1912, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПЕЎНЕЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПЕЎНЕЎ Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ПЕЎНЕЎ Ігнат Емяльянавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЕЎНЕЎ Павел Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПРУСАЎ Мікалай Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПУСЕЎ Адам Архіпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ПУСЕЎ Адам Міхайлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лютым 1943.

ПУСЕЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1918, рад., загінуў 8.5.1945, пахаваны ў м. Херцаг-Сваладаў, Германія.

ПУСЕЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 4.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПУСЕЎ Ісак Трафімавіч, рад., прапаў без вестак 28.6.1942.

РАКАЎ Андрэй Міхайлавіч, н. у 1914, яфр., загінуў 10.3.1945, г. Цегенсхор, Усх. Прусія.

РАКАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

САВАСЦЕЕЎ Андрэй Аляксандравіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

САВАСЦЕЕЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1907, старш., загінуў у палоне 3.5.1944.

САВАСЦЕЕЎ Пётр Трафімавіч, н. у 1916, сярж., загінуў 8.9.1944, пахаваны ў с. Гута Гагалуўска Кросненскага ваяв., Польшча.

САВАСЦЕЕЎ Рыгор Трафімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 29.8.1941.

САКАЎЧУК Даніла Рыгоравіч, н. у 1902, рад., загінуў 26.2.1943.

САКАЎЧУК Цярэнцій Аляксеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СТАЛЫБКА Фёдар Мікітавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СТАРАСОТНІКАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЦЕПАНЦОЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

УЛАНСКІ Аляксей Раманавіч, рад., памёр ад ран 29.2.1944, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ФАМІН Цімафей Андрэевіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ШАКАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1925, рад., загінуў 13.10.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Радзымінскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШЫШОЎ Яўстрат Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ЮРЦОЎ Антон Восіпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЮРЦОЎ Захар Міронавіч, н. у 1903, рад., загінуў 24.1.1945, с. Мондткен, Усх. Прусія.

ЮРЦОЎ Ігнат Фёдаравіч, н. у 1913, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Старына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРЦОЎ Кірыла Навумавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЮРЦОЎ Пётр Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

П.І.Пеўнеў.

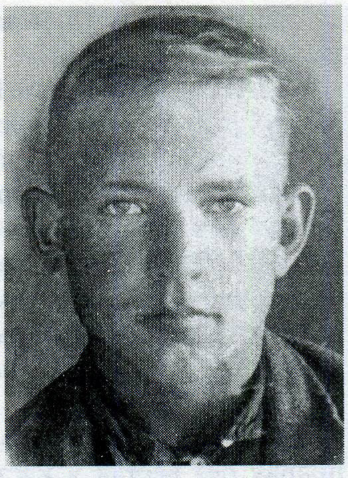
В.А.Пусеў.

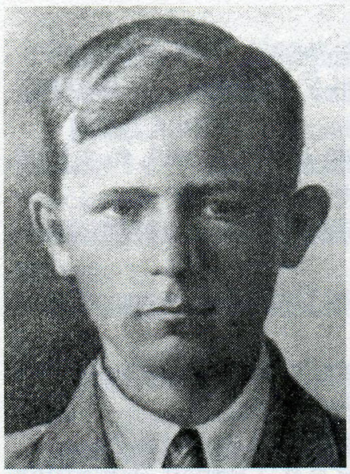
І.Р.Пусеў.

І.М.Ракаў.

М.К.Савасцееў.

ЮРЦОЎ Рыгор Яўменавіч, рад., памёр ад ран у маі 1942, пахаваны ў в. Аўдзеева Смаленскай вобл.

ПАСЁЛАК ДЗЕДАЎ КУРГАН

БЫКАЎ Рыгор Раманавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРБАЧОЎ Марк Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГРЫЦКОЎ Ігнат Паўлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗАЙЦАЎ Аляксандр Лукіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ІВАНЬКОЎ Аляксандр Анісімавіч, н. у 1926, рад., загінуў 2.3.1945.

ІВАНЬКОЎ Анісім Кірылавіч, н. у 1898, рад., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў в. Дабрагошча Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАСНОЎСКІ Гаўрыла Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КРАСНОЎСКІ Кірыла Васільевіч, н. у 1901, рад., загінуў 11.2.1944, пахаваны на х. Прытыка Гомельскай вобл.

КРУКОЎСКІ Васіль Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КРУКОЎСКІ Восіп Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

КРУКОЎСКІ Іван Васільевіч, н. у 1907, яфр., загінуў 10.8.1944, пахаваны ў с. Хадзынь Варшаўскага ваяв., Польшча.

МІХАЛЕНКА Аляксандр Дзям'янавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЛЯКОЎ Канстанцін Спірыдонавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАРАШЧАНКА Мацвей Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

САМЦОЎ Карп Аўрамавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САМЦОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 14.6.1942, пахаваны ў в. Остраў Ленінградскай вобл.

САМЦОЎ Парфен Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1942.

САМЦОЎ Яўхім Венядзіктавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЯРЭБРАНЫ Барыс Сямёнавіч, н. у 1904, мал. сярж., загінуў 15.1.1945.

ЧАБАТКОЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШАКАЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 22.1.1944, пахаваны ў в. Яланы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ДЗЁМІНА

ГРЫГОР'ЕЎ Віктар Іванавіч, н. у 1926, сярж., прапаў без вестак 4.1.1945.

ХІЛЬКЕВІЧ Аляксандр Іванавіч, н. у 1919, ст. сярж., загінуў 17.9.1944.

ШАЎЦОЎ Кірыла Захаравіч, н. у 1905, рад., загінуў 12.10.1944, пахаваны ў в. Кручы Борэк Пултускага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ВЁСКА ЗАБАБ'Е

АДАМАЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АЛЕНІЧ Пётр Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

АЛЕНІЧ Сцяпан Фёдаравіч, рад., загінуў 4.3.1944.

АЛЕШКА Васіль Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАСПАДАРОЎ Іван Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ГАСПАДАРОЎ Максім Ігнатавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАСПАДАРОЎ Пётр Ігнатавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ГАСПАДАРОЎ Рыгор Ігнатавіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ГАСПАДАРОЎ Сяргей Яўхімавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Мікалай Міронавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Якаў Максімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГАЎРЫЛІН Павел Ільіч, н. у 1900, старш., загінуў 28.4.1945, пахаваны ў м. Кроміініц, Германія.

ЖУКАЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Ціхан Дзмітрыевіч, н. у 1926, рад., загінуў 20.10.1944, пас. Шмількін, Усх. Прусія.

ЗАЎБАНАЎ Аляксандр Раманавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак 26.6.1941, пахаваны ў м. Лакачэ Валынскай вобл.

ЗАЎБАНАЎ Іван Раманавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 1.5.1942.

ЗАЎБАНАЎ Трафім Раманавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРЧАНКА Цярэнцій Селіверставіч, рад., загінуў 2.5.1945.

КАЛЯДЗЁНАК Яўхім Нічыпаравіч, н. у 1910, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАМСУЛЁЎ Аляксей Лаўрэнцьевіч, н. у 1920, рад., загінуў 24.6.1941, пахаваны ў г. Луцк Валынскай вобл.

КАМСУЛЁЎ Іван Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАНДРАЦЕНКА Пётр Андрэевіч, н. у 1922, рад., загінуў 8.3.1942.

КАНАПЛЁЎ Павел Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КЛІНЦОЎ Васіль Кузьміч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КЛІНЦОЎ Мікалай Паўлавіч, ст. сярж., загінуў 22.2.1944.

КЛІНЦОЎ Пётр Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КОНАХАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1925, рад., загінуў 21.9.1943, пахаваны ў в. Тоўсталес Чарнігаўскага р-на Чарнігаўскай вобл.

КОНАХАЎ Рыгор Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў 14.10.1943.

КОНАХАЎ Сцяпан Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛУК'ЯНЕНКА Іван Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЕНКА Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1892, памёр у палоне 26.12.1941.

ПАЎЛАЎ Сяргей Емяльянавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПЕСТУНОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РАЗУВАНАЎ Сяргей Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАКАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1943.

САВАСЦЕЕВА Ксенія Церахаўна, н. у 1922, старш., прапала без вестак у снежні 1943.

САМЦОЎ Цімафей Венядзіктавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТАЛЯРОЎ Цярэнцій Пятровіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧВЫРОЎ Павел Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЭНДРЫКАЎ Раман Парфенавіч, н. у 1900, рад., загінуў 16.1.1945, в. Падзінкск, Усх. Прусія.

ШЭНДРЫКАЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВЁСКА КАСТРЫШЧА

ГАРНОЎ Аксён Мікалаевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАРНОЎ Павел Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЛОБА Васіль Пятровіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў 15.11.1943, пахаваны на х. Рыбальчын Галапрыстаньскага р-на Херсонскай вобл.

ВЁСКА МЯДЗВЕДЗЕВА

БЭРЧАНКА Мікалай Ігнатавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 31.7.1944, пахаваны ў в. Галкі Брэсцкай вобл.

ГАЛІЦКІ Васіль Цімафеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ГАРЭЛІК Ягор Піліпавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГРЫШМАНАЎ Ягор Ануфрыевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Пракоп Андрэевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Сяргей Трафімавіч, н. у 1926, мал. сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

КУЗІН Сяргей Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Кірыла Піліпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАЎЛАЎ Фёдар Емяльянавіч, н. у 1925, сярж., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў Серацкім павеце Варшаўскага ваяв., Польшча.

САМОЙЛЕНКА Мікалай Антонавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ХІЛЬКЕВІЧ Сяргей Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 30.6.1944.

М.В.Шынкевіч.

Ц.В.Шынкевіч.

ШЫГАЛЁЎ Канстанцін Мікітавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШЫГАЛЁЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 14.12.1942, пахаваны ў в. Чорны Ручай Смаленскай вобл.

ШЫНКЕВІЧ Міхаіл Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЫНКЕВІЧ Ціхан Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЫХАНЦОЎ Восіп Іванавіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЯЎСЕЕНКА Даніла Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК МУРАВЕЙ

ГАЛІЦКІ Г. Р., н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЛІЦКІ Назар Архіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЛІЦКІ Пётр Архіпавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 17.2.1945, пахаваны ў пас. Гроўдзішч, Польшча.

ЖУРАЎЛЁЎ Васіль Парфенавіч, рад., загінуў 17.1.1945, пахаваны ў в. Чэрнастуў Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЗОБАЎ Васіль Пракопавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Анатоль Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., загінуў 25.3.1945.

ШУЛЬЧАНКА Архіп Восіпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШУЛЬЧАНКА Іван Восіпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ШУЛЬЧАНКА Пётр Архіпавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШУЛЬЧАНКА Рыгор Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ПЕРАМОГА

ГАСПАДАРОЎ Міхаіл Данілавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАСТУНОЎ Васіль Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

КЛІНЦОЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОНАХАЎ Барыс Восіпавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

НІКІТКОЎ Даніла Фёдаравіч, н. у 1901, рад., загінуў 28.11.1942, пахаваны ў в. Арэстава Сычоўскага р-на Смаленскай вобл.

САМУСЕНКА Трафім Панцялеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак 24.7.1943.

САМУСЕНКА Фёдар Панцялеевіч, рад., прапаў без вестак.

СЕРГАЧОЎ Андрэй Мацвеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

СКВАРЧЭЎСКІ Дзяніс Яўгеньевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШАКАЎ Аляксандр Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАКАЎ Васіль Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАРАЕЎ Пётр Акімавіч, рад., прапаў без вестак.

ШАЎЦОЎ Іван Ісаевіч, н. у 1906, ст. сярж., загінуў 3.9.1943, пахаваны ў в. Кокіна Камарыцкага р-на Бранскай вобл.

ВЁСКА ПАТАПАЎКА

АНІСЬКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

АНІСЬКОЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 14.8.1942, пахаваны ў Валгаградскай вобл.

АНІСЬКОЎ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

АНІСЬКОЎ Фёдар Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

АРХІРЭЕЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 13.8.1941.

АСТАХАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 14.6.1944, пахаваны ў в. Аляталя Ленінградскай вобл.

БАГАМАЗАЎ Кузьма Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БАГАМАЗАЎ Пётр Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЙКОЎ Васіль Пятровіч, н. у 1906, памёр ад ран 10.1.1942.

БАЙКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1918, загінуў у палоне 29.11.1941.

БАЙКОЎ Нікадзім Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАЙКОЎ Павел Барысавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРЫСАЎ Іван Харытонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРЫСАЎ Мацвей Мацвеевіч, н. у 1906, памёр у палоне 25.11.1941.

БАРЫСАЎ Пётр Мітрафанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БАРЫСАЎ Фядос Нічыпаравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРЫСАЎ Ягор Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БІЧУКОЎ Аляксандр Яўхімавіч, н. у 1919, мал. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БЭРЧАНКА Аляксей Ігнатавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у маі 1942.

БЭРЧАНКА Леанід Ігнатавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЕЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1914, рад., загінуў 27.9.1944, пахаваны ў в. Ветране, Латвія.

ГАРЭЛІК Усцін Яўсеевіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАРЭЛІКАЎ Захар Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГАРЭЛІКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1909, рад., загінуў у красавіку 1944, пахаваны ў пас. Новая Малукса Ленінградскай вобл.

ГАРЭЛІКАЎ Іван Мінавіч, н. у 1919, старш., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАРЭЛІКАЎ Іван Яўсеевіч, рад., прапаў без вестак.

ГАРЭЛІКАЎ Мікалай Ніканавіч, н. у 1925, рад., загінуў 7.11.1944, пахаваны ў г. Велішава Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГАРЭЛІКАЎ Мікалай Яўсеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ГАРЭЛІКАЎ Мітрафан Міхайлавіч, н. у 1901, рад., загінуў 20.8.1942, пахаваны ў в. Коршунава Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ГАРЭЛІКАЎ Пётр Міхайлавіч, рад., памёр ад ран 12.1.1943.

ГАРЭЛІКАЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ГАРЭЛІКАЎ Ягор Міхайлавіч, н. у 1912, загінуў 1.1.1944, пахаваны ў с. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕМЯНКОЎ Аляксей Уласавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕМЯНКОЎ Дзяніс Яўхімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЕМЯНКОЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕМЯНКОЎ Мікалай Пятровіч, н. у 1921, гв. рад., загінуў 14.5.1943, пахаваны ў в. Бельская Смаленскай вобл.

ДЗЕМЯНКОЎ Мікалай Уласавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЕМЯНКОЎ Мікіта Уласавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Генрых Фёдаравіч, н. у 1927, загінуў 25.7.1942.

ЖУРАЎЛЁЎ Аляксей Лукіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Дзям'ян Цярэнцьевіч, н. у 1920, гв. ст. лейт., загінуў 2.5.1944, пахаваны ў с. Хадора Яскага павета, Румынія.

ЖУРАЎЛЁЎ Елісей Арцёмавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Іван Парфенавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Тарас Арцёмавіч, мал. сярж., загінуў 18.6.1944.

ЖУРАЎЛЁЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗОБАЎ Дзмітрый Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗОБАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1923, гв. сярж., загінуў 23.4.1943, пахаваны ў в. Цярэшкава Цвярской вобл.

ЗОБАЎ Іван Пятровіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗОБАЎ Іван Самойлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗОБАЎ Ігнат Савельевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗОБАЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗОБАЎ Раман Паўлавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗУНТАЎ Васіль Нічыпаравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗУНТАЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗЭКАЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗЭКАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗЭКАЎ Васіль Яўхімавіч, н. у 1923, ст. сярж. , загінуў 27.9.1944, пахаваны ў Кымнгулунескім пав., Румынія.

ЗЭКАЎ Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗЭКАЎ Іван Абрамавіч, н. у 1919, рад., загінуў 30.9.1943, пахаваны ў в. Жгунская Буда Добрушскага р-на Гомельскай вобл.

ЗЭКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЭКАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1912, мал. сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗЭКАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., загінуў 4.4.1944, пахаваны ў в. Вароніна Палкінскага р-на Пскоўскай вобл.

ЗЭКАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЗЭКАЎ Іван Ціханавіч, н. у 1920, рад., загінуў 6.8.1944, пахаваны ў в. Пясала, Карэлія.

ЗЭКАЎ Кузьма Мікалаевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЭКАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1917, мал. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЭКАЎ Фёдар Восіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗЭКАЎ Фёдар Ціханавіч, рад., прапаў без вестак.

ІВАНОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.

ІВАНЧЫКАЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Пётр Антонавіч, н. у 1921, мал. сярж., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ІВАНЧЫКАЎ Фёдар Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЁЎ Аляксей Кузьміч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 16.3.1945, пахаваны ў в. Апат-Задэль, Германія.

ІЛЬЁЎ Герасім Лявонавіч, н. у 1899, рад., загінуў 1.4.1942.

ІЛЬЁЎ Іван Пахомавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЁЎ Павел Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 10.11.1941.

ІЛЬЁЎ Сямён Пахомавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 11.11.1941.

КАВАЛЁЎ Гаўрыла Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 25.5.1942.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Юр'евіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Фёдар Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛУГІН Сяргей Восіпавіч, рад., загінуў 30.6.1942.

КАМКОЎ Герасім Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

КАНДРАЦЕНКА Віктар Андрэевіч, рад., загінуў 29.1.1945.

КАНОЎКА Васіль Віктаравіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 4.11.1944.

КАРАТКЕВІЧ Яўген Еўдакімавіч, н. у 1925, рад., загінуў 7.11.1944, пахаваны ў с. Велішава Варшаўскага ваяв., Польшча.

КАРОТЧЫКАЎ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРЦЯЛЁЎ Аляксей Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРЦЯЛЁЎ Дзмітрый Захаравіч, н. у 1909, лейт., прапаў без вестак 23.11.1941.

КАРЦЯЛЁЎ Мікалай Захаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРЦЯЛЁЎ Міхаіл Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

КАРЦЯЛЁЎ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРЦЯЛЁЎ Уладзімір Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАРЦЯЛЁЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 11.3.1945, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

КАШЛАЧОЎ Андрэй Іларыёнавіч, рад., загінуў у палоне 6.3.1942.

КАШЛАЧОЎ Дзмітрый Канстанцінавіч, рад., загінуў 6.10.1944.

КАШЛАЧОЎ Іван Іванавіч, рад., памёр ад ран 4.9.1944, пахаваны ў г. Пячоры Пскоўскай вобл.

КАШЛАЧОЎ Максім Канстанцінавіч, н. у 1914, рад., памёр на фронце 15.9.1944, пахаваны на ст. Завідаўка, Польшча.

КАШЛАЧОЎ Рыгор Пракопавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак 12.5.1942.

КІРЫЛЕНКА Іван Раманавіч, н. у 1912, лейт., загінуў 19.1.1944, пахаваны ў в. Шацілкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Міхаіл Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Рыгор Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КІРЫЛЕНКА Фёдар Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак.

КЛЕЙЧАНКА Кірыла Мікітавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОТАЎ Васіль Мітрафанавіч, рад., загінуў 6.3.1944.

КОТАЎ Міхаіл Цімафеевіч, н. у 1909, рад., загінуў 8.2.1943, пахаваны ў с. Лакшукай Краснадарскага краю.

КРАЎЧАНКА Іван Антонавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАЎЧАНКА Сідар Іванавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРАЎЧАНКА Уладзімір Лук'янавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУДЗІМАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1920, гв. рад., загінуў 20.7.1943, пахаваны на х. Данецкі Ізюмскага р-на Харкаўскай вобл.

КУДЗІМАЎ Панцялей Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

КУДЗІМАЎ Фядос Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Іван Уладзіміравіч, н. у 1922, рад., загінуў 24.2.1943.

ЛІТВІНКА Рыгор Іванавіч, н. у 1916, мал. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ЛОСЕЎ Васіль Піменавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛОСЕЎ Іван Савельевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЛОСЕЎ Рыгор Аляксандравіч, н. у 1920, рад., загінуў у студзені 1943, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

ЛОСЕЎ Рыгор Піменавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛОСЕЎ Сцяпан Піменавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАЙСЕЕНКА Іван Данілавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЕНКА Іван Сцяпанавіч, рад., загінуў 29.4.1943.

МАЙСЕЕНКА Мікалай Ціханавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАЙСЕЕНКА Рыгор Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЛАХАЎ Мікалай Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЛАШАНКА Адам Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАШАНКА Васіль Ігнатавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЦВЕЕНКА Іван Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

МІРОНЕНКА Даніла Іванавіч, н. у 1899, рад., памёр ад ран 10.5.1942, пахаваны ў г. Таржок Цвярской вобл.

МІРОНЕНКА Іван Гаўрылавіч, н. у 1912, рад., загінуў 7.2.1944, пахаваны ў в. Івіша Гомельскай вобл.

МЯШКОЎ Сямён Маркавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

НЕСЦЯРЭНКА Цімафей Данілавіч, н. у 1899, сярж., загінуў 18.8.1943, пахаваны ў в. Меднікава-Анішына Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

НІКЕЕНКА Васіль Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

НІКЕЕНКА Восіп Уласавіч, н. у 1910, старш., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў в. Хшанава Ражанскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

НІКЕЕНКА Кірыла Васільевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПЯТРЭНКА Цімафей Данілавіч, сярж., загінуў 18.8.1943.

РАМАНІС Іосіф Вацлававіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

САЛДАЦЕНКА Іван Конанавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САМУЙЛЕНКА Аляксандр Цімафеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САМУЙЛЕНКА Навум Цімафеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САМУЙЛЕНКА Рыгор Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САМУЙЛЕНКА Якаў Цімафеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САМУСЕНКА Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1922, гв. кап., памёр ад ран 3.3.1945.

САМУСЕНКА Антон Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЛЯПЦОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЛЯПЦОЎ Іван Фаміч, н. у 1907, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЛЯПЦОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1926, мал. сярж., загінуў 27.1.1945, м. Ліндэнаў, Усх. Прусія.

СЛЯПЦОЎ Міхаіл Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЦОЎ Васіль Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

СЯРГЕЙЧЫК Канстанцін Сцяпанавіч, рад., загінуў 15.8.1944, пахаваны ў Добельскім р-не, Латвія.

ТАБЯНКОЎ Арсеній Кірылавіч, н. у 1905, рад., загінуў 7.1.1944, пахаваны ў с. Міхайлаўка Кіраваградскай вобл.

ТРУНОЎ Сяргей Уладзіміравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУР Анатоль Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ФАМІН Іван Цімафеевіч, н. у 1915, рад., загінуў у палоне 25.10.1941.

ФАМІН Сямён Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРАКАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ФІЛІПЕНКА Міхаіл Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

ФІЛІПОВІЧ Андрэй Цярэнцьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ФРАЛОЎ Уладзімір Усцінавіч, н. у 1912, ст. сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦЫКУНОЎ Кірыла Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЯРЭШЧАНКА Дзмітрый Лукіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЯРЭШЧАНКА Лявон Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШУТАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШУТАЎ Якаў Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ШЫГАЛЁЎ Антон Яўменавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЫГАЛЁЎ Канстанцін Мацвеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШЫГАЛЁЎ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 18.9.1941.

ШЫГАЛЁЎ Сяргей Цярэнцьевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у 1944.

ШЫГАЛЁЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЭВЕЛЕЎ Яўген Аляксандравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЯЖОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1911, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЗЭПАЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЗЭПАЎ Іван Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЗЭПАЎ Іван Філімонавіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран 3.4.1943, пахаваны ў в. Зімніца Смаленскай вобл.

ЯЗЭПАЎ Макар Ермалаевіч, н. у 1885, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЗЭПАЎ Пётр Макаравіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЯКУШАЎ Мікалай Пракопавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 8.4.1944, пахаваны ў в. Печышчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЯКУШАЎ Парфен Піліпавіч, н. у 1915, рад., памёр у палоне 11.11.1941.

ЯКУШАЎ Фёдар Кузьміч, н. у 1921, мал. лейт., прапаў без вестак 3.2.1942.

ЯНЧАНКА Аляксандр Захаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЯНЧАНКА Іван Рыгоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯНЧАНКА Кандрат Аляксандравіч, н. у 1905, рад., памёр у палоне 16.6.1942.

ЯНЧАНКА Мацвей Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЯНЧАНКА Мікіта Мікітавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯНЧАНКА Міхаіл Захаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНЧАНКА Пётр Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЎМЕНЕНКА Андрэй Сцяпанавіч, рад., загінуў 21.8.1941, пахаваны ў г. Нежын Чарнігаўскай вобл.

РАГІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВЁСКА АЛЯКСАНДРАЎКА

ВАСІЛЬКОЎ Іван Яўменавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАСІЛЬКОЎ Яўген Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ВОСІПАЎ Іван Ягоравіч, рад., загінуў 7.5.1942.

ЕСІПОВІЧ Васіль Пятровіч, н. у 1925, яфр., загінуў 2.4.1945, пахаваны ў м. Апшас, Латвія.

КАРТУЗАЎ Аляксей Еўдакімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 17.9.1942.

КРАЎЧАНКА Іван Майсеевіч, н. у 1920, рад., загінуў 17.9.1942, пахаваны ў Гарадзішчанскам р-не Валгаградскай вобл.

КУЛЯШОЎ Міхаіл Усцінавіч, н. у 1924, рад., загінуў 18.1.1945.

ЛАБІКАЎ Ілья Цімафеевіч, н. у 1901, рад., загінуў 21.3.1942.

ЛАБІКАЎ Кузьма Цімафеевіч, н. у 1903, прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЛАБІКАЎ Рыгор Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЁЎ Яфрэм Фокавіч, рад., прапаў без вестак.

ХРЫСЦІНАЎ Цімафей Сцяпанавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 9.3.1944, пахаваны ў в. Кярыконна, Эстонія.

ХРЫСЦІНАЎ Якаў Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯКАВЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА АНТОНАЎКА

ВАСІЛЕНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДЗЕМЧАНКА Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЕМЧАНКА Сідар Яфрэмавіч, н. у 1900, рад., загінуў 7.3.1944.

ЖАРКОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КРУГЛЯКОЎ Захар Анісімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРТЫНАЎ Іван Назаравіч, рад., загінуў у 1944.

ПАЎЛЮЧКОЎ Аляксей Антонавіч, н. у 1905, рад., загінуў 5.8.1944, пахаваны ў в. Запалянка Шумілінскага р-на Віцебскай вобл.

ПАЎЛЮЧКОЎ Іларыён Сцяпанавіч, н. у 1894, рад., загінуў у лютым 1944.

ПАЎЛЮЧКОЎ Сяргей Іларыёнавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 7.9.1942, пахаваны ў г. Бішкек, Кыргызстан.

ПАЎЛЮЧКОЎ Уладзімір Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

РАМАНЕНКА Іван Мікалаевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

УСАЎ Марк Іванавіч, рад., пахаваны ў г. Рагачоў.

ХОМЧАНКА Аляксандр Архіпавіч, рад., загінуў 7.8.1944, ст. Лупянка Лапскага р-на Беластоцкай вобл.

ХОМЧАНКА Антон Рыгоравіч, н. у 1911, рад., загінуў 31.12.1941, пахаваны ў с. Дзетчына Малаяраславецкага р-на Калужскай вобл.

ХОМЧАНКА Васіль Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ХОМЧАНКА Дзмітрый Архіпавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

Помнік землякам у в. Дзербічы.

ХОМЧАНКА Фёдар Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХОМЧАНКА Цімафей Іванавіч, н. у 1915, рад., памёр у палоне 19.8.1942.

ЦЫТРЫКАЎ Іван Мінавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫТРЫКАЎ Лука Міхайлавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 10.1.1943.

ЦЫТРЫКАЎ Максім Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.9.1944, у в. Кашні-Бжэзыл Снядоўскага р-на Беластоцкай вобл.

ЦЫТРЫКАЎ Піліп Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

ШАЎЧЭНКА Канстанцін Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЯРМОЛЕНКА Дзяніс Гапеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРМОЛЕНКА Фядос Гапеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯРМОЛЕНКА Ягор Гапеевіч, н. у 1912, рад., загінуў 26.6.1944, пахаваны ў в. Забалацце Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА ДЗЕРБІЧЫ

АЛЯКСЕЕНКА Яфрэм Раманавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГЕРАСІМАЎ Акім Мітрафанавіч, н. у 1907, рад., загінуў 26.12.1941.

ГЕРАСІМЕНКА Марк Мікалаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГРЫШАНКОЎ Цярэнцій Пракопавіч, н. у 1924, рад., загінуў 29.10.1943, пахаваны ў Кармянскім р-не Гомельскай вобл.

ГУРСКІ Пётр Міхайлавіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.7.1944, пахаваны ў г. Лудза, Латвія.

ГУСАКОЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ДАНІЛАЎ Мікалай Андрэевіч, рад., прапаў без вестак 2.8.1944.

ДАШКЕВІЧ Адам Мінавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЯНІСАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЯНІСАЎ Васіль Цярэнцьевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 9.2.1943, пахаваны на х. В. Грачанік Тарасаўскага р-на Растоўскай вобл.

ДЗЯНІСАЎ Дзяніс Савельевіч, н. у 1910, рад., загінуў 7.2.1943.

ДЗЯНІСАЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак.

ДЗЯНІСАЎ Улас Анціпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЕРАФЕЕЎ Ананій Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕРМАКОЎ Якім Міхеевіч, н. у 1903, рад., загінуў 28.2.1945 на ст. Куканен, Усх. Прусія.

ЗДОЛЬНІКАЎ Гаўрыла Фёдаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗДОЛЬНІКАЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 2.11.1941.

ЗДОЛЬНІКАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗДОЛЬНІКАЎ Канстанцін Паўлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗДОЛЬНІКАЎ Пётр Канстанцінавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ЗДОЛЬНІКАЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1902, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНОЎ Васіль Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ІВАНОЎ Кірыла Самойлавіч, рад., памёр ад ран 27.3.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ІВАНОЎ Павел Самойлавіч, рад., прапаў без вестак.

ІЛЬЮШЧАНКА Іван Ісакавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Іван Хрысанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАВАЛЁЎ Дзмітрый Аляксандравіч, н. у 1902, рад., загінуў 25.7.1944, пахаваны ў в. Колас Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМАЎ Васіль Людвігавіч, рад., прапаў без вестак.

КРАЎЧАНКА Аляксей Яфімавіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Радзымінскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

КУЗНЯЦОЎ Іван Яфімавіч, н. у 1919, мал. ваентэхнік, загінуў у снежні 1941.

ЛЯВОНЧЫКАЎ Марк Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЯВОНЧЫКАЎ Піліп Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЙСЕЕНКА Віктар Мікітавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЙСЕЕНКА Фядос Мікітавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МУЗЫКІН Васіль Парфенавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МУЗЫКІН Мікалай Парфенавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

МУЗЫЧЭНКА Анатоль Кліменцьевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак.

МУЗЫЧЭНКА Савелій Парфенавіч, н. у 1901, рад., загінуў 15.9.1943, пахаваны на х. Вітміцкае Жукоўскага р-на Бранскай вобл.

ПЕТРАЧЭНКА Раман Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РАМАНАЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РАМАНЕНКА Нікадзім Сцяпанавіч, н. у 1900, рад., загінуў 17.8.1942, пахаваны ў в. Старцава Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

САРОКІН Іван Мітрафанавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

А.Р.Ерафееў.

САРОКІН Мікалай Мітрафанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САРОКІН Самсон Лявонавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САРОКІН Сцяпан Мітрафанавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СВІРЫДАЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1908, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Парэчкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХАЛАЕЎ Максім Якімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЫТРЫКАЎ Антон Мікалаевіч, рад., загінуў 1.4.1945.

ВЁСКА КАРОМКА

БАЙДАЛАЎ Апанас Мікалаевіч, н. у 1900, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

БАЙДАЛАЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1906, яфр., загінуў 16.7.1944, пахаваны ў в. Шылавічы Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл.

БАЙДАЛАЎ Сямён Піліпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУЛАНКОЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Іван Гаўрылавіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак 2.7.1944.

ГАЎРЫЛІН Аляксей Цімафеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛІН Іван Рыгоравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЎРЫЛІН Павел Цімафеевіч, рад., загінуў 27.7.1944, пахаваны ў в.Тумін Камянецкага р-на Брэсцкай вобл.

ГАЎРЫЛІН Фёдар Рыгоравіч, н. у 1916, рад., загінуў 13.9.1943, пахаваны ў в. Гарохава Смаленскай вобл.

ГАЎРЫЛЬКОЎ Канстанцін Маркавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Плашчаны Пскоўскай вобл.

ГАЎРЫЛЬКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАЎРЫЛЬКОЎ Федасей Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.
ЕРМАЛАЕЎ Васіль Лявонавіч, рад., прапаў без вестак.
ЖУРКОЎ Максім Васільевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.
ЗАЙЦАЎ Трыфан Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
ЗАКУРАЎ Фёдар Піліпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ЗАХАРКОВА Таццяна Рыгораўна, прапала без вестак.
ЗАХАРКОЎ Аксён Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1943.
ЗАХАРКОЎ Аляксей Ягоравіч, рад., загінуў 22.7.1943, пахаваны ў в. Голая Даліна Славянскага р-на Валгаградскай вобл.
ЗАХАРКОЎ Піліп Захаравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.
КУПРЫЯШАНКА Нічыпар Лявонавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
КУПРЫЯШАНКА Павел Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.
КУПРЫЯШАНКА Пётр Іпалітавіч, рад., прапаў без вестак.
КУПРЫЯШАНКА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
МАКАРАЎ Цярэнцій Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.
МАТРОСАЎ Пётр Купрыянавіч, н. у 1917, прапаў без вестак 20.1.1943.
ПРАХАРЭНКА Аляксандр Азаравіч, рад., прапаў без вестак.
ПРАХАРЭНКА Аляксей Пракопавіч, н. у 1905, загінуў у 1943.
ПРАХАРЭНКА Аляксей Савельевіч, рад., прапаў без вестак.
ПРАХАРЭНКА Барыс Усцінавіч, рад., прапаў без вестак.
ПРАХАРЭНКА Васіль Адамавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ПРАХАРЭНКА Дзмітрый Усцінавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.
ПРАХАРЭНКА Мікалай А., рад., прапаў без вестак.
ПРАХАРЭНКА Мікалай Савельевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
ПРАХАРЭНКА Міхаіл Савельевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у 1944.
ПРАХАРЭНКА Павел Архіпавіч, н. у 1921, рад., загінуў 1.7.1944, пахаваны ў в. Жыха Зэльвенскага р-на Гродзенскай вобл.
ПРАХАРЭНКА Сцяпан Архіпавіч, рад., загінуў 14.1.1945.
ПРАХАРЭНКА Фёдар Архіпавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.
СТАРАВОЙТАЎ Мікіта Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.
СТАРАВОЙТАЎ Мікіта Сідаравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак 12.3.1942.
ШАЛКОЎ Кірыла Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.
ШАЛКОЎ Нічыпар Антонавіч, н. у 1911, рад., загінуў 1.3.1944.
ШАЛЬМАНАЎ Васіль Фядосавіч, н. у 1923, мал. сярж.
ШАЛЬМАНАЎ Даніла Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.
ШАЛЬМАНАЎ Ігнат Міхайлавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 10.6.1945, пахаваны ў г. Бернаў, Германія.
ШАЛЬМАНАЎ Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак.
ШАЛЬМАНАЎ Пётр Карнеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ШАЛЬМАНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1901, яфр., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў в. Турск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.
ШАЛЬМАНАЎ Ягор Карнеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.
ЮРАНАЎ Васіль Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.
ЮРАНАЎ Іван Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
ЮРАНАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА КУРГАННЕ

ЗАХАРЧАНКА Іван Цімафеевіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 24.2.1944, пахаваны ў в. Чыркавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.
ЛАШКЕВІЧ Аляксандр Антонавіч, рад., памёр ад ран 31.7.1944, в. Лукавіца Бранскага р-на Беластоцкай вобл.
СВІРЫДАЎ Іван Васільевіч, н. у 1901, мал. сярж., прапаў без вестак 11.8.1943.
СВІРЫДАЎ Іван Лук'янавіч, н. у 1917, рад., загінуў 22.2.1944.
ЦЫТРЫКАЎ Васіль Макаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
ЦЫТРЫКАЎ Еўдакім Ульянавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ЦЫТРЫКАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1923, мал. лейт., памёр ад ран 17.6.1942, пахаваны ў в. Кірыкі Навасільскага р-на Арлоўскай вобл.
ЦЫТРЫКАЎ Канстанцін Савельевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.
ЦЫТРЫКАЎ Марк Клімавіч, н. у 1905, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.
ЦЫТРЫКАЎ Пётр Самуілавіч, н. у 1916, ст. лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.
ЦЫТРЫКАЎ Савелій Савельевіч, н. у 1914, рад., загінуў 29.7.1943.
ЦЫТРЫКАЎ Фама Мікалаевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЫТРЫКАЎ Фёдар Еўдакімавіч, н. у 1918, старш., загінуў 11.5.1943, пахаваны на ст. Крымская, Краснадарскі край.

ЦЫТРЫКАЎ Фядос Самуілавіч, н. у 1905, рад., загінуў 30.11.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШАПАВАЛАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАПАВАЛАЎ Уладзімір Восіпавіч, н. у 1923, рад., загінуў 2.1.1943.

ВЁСКА ЛОЗАЎ

АВЯР'ЯНАЎ Аляксей Венядзіктавіч, н. у 1916, мал. сярж., загінуў 6.3.1945, пахаваны ў в. Цыбінген Брандэнбургскай прав., Германія.

АВЯР'ЯНАЎ Пётр Пальцімавіч, н. у 1909, рад., памёр у палоне 17.7.1942.

АДАМЕНКА Аляксандр Мікітавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 6.11.1941.

АДАМЕНКА Аляксандр Якімавіч, рад., прапаў без вестак.

АДАМЕНКА Іван Дзмітрыевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАНАДЫСЕЎ Аляксей Фядосавіч, рад., загінуў 17.9.1942, пахаваны ў с. Урыў Варонежскай вобл.

БАНАДЫСЕЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БАНАДЫСЕЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран, с. Лангвальд, Усх. Прусія.

БАНАДЫСЕЎ Іван Фядосавіч, рад., прапаў без вестак.

БАНАДЫСЕЎ Мацвей Паўлавіч, н. у 1922, сярж., памёр ад ран 12.10.1944, пахаваны ў в. Псары Пултускага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАНАДЫСЕЎ Павел Лявонавіч, н. у 1896, рад., загінуў 16.3.1943 у Смаленскай вобл.

БАРАШКА Васіль Яўхімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРЫСАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў у маі 1942.

БАРЫСАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУБЛІКАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1919, гв. лейт., загінуў 3.8.1945, пахаваны ў м. З. Айдзеры Кандаўскага р-на, Латвія.

БУБЛІКАЎ Іван Антонавіч, рад., загінуў 7.6.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БУБЛІКАЎ Ігнат Лукіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БУБЛІКАЎ Кузьма Сяргеевіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў 12.1.1943, пахаваны ў в. Мар'іна Ленінградскай вобл.

БУБЛІКАЎ Мікіта Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

БУБЛІКАЎ Мікіта Уладзіміравіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БУБЛІКАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1921, сярж., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Кабыльшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БУБЛІКАЎ Сяргей Маркавіч, рад., прапаў без вестак.

БУКСАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у 1944.

БЭТАЎ Андрэй Парфенавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАРАНЦОЎ Фёдар Раманавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВІННІКАЎ Ягор Ніканоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГАТАЛЬСКІ Платон Дзянісавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ДАВЫДАЎ Іван Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРАЎ Іван Клімавіч, н. у 1908, рад., загінуў 28.1.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗАХАРАЎ Ігнат Клімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗАХАРАЎ Ягор Клімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Васіль Трафімавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Дзмітрый Расанавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Нічыпар Аляксеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 5.10.1944.

ІЛЬЮШЧАНКА Піліп Расанавіч, н. у 1910, рад., загінуў 18.9.1942, пахаваны ў в. Швырова Варонежскай вобл.

ІЛЬЮШЧАНКА Трафім В., рад., прапаў без вестак.

ІСАКАЎ Павел Піменавіч, н. у 1922, рад., загінуў 16.4.1943, пахаваны на ст. Падгорная Ленінградскай вобл.

КАВАЛЁЎ Цярэнцій Міхеевіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

КАПАЕЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран у в. Еленка Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

КУБЛІЦКІ Анісім Трафімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУЦАНАЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 22.6.1941.

ЛАТУШКІН Пётр Патапавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАТУШКІН Фёдар Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

МАРЧАНКА Анісім Цярэнцьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАРЧАНКА Антон Сяргеевіч, н. у 1920, сярж., загінуў 13.1.1944, пахаваны ў с. Баксы Керчанскага р-на, Крым.

МАРЧАНКА Дзмітрый Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Іван Канстанцінавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Велькі-Поле Варшаўскага ваяв., Польшча.

МАРЧАНКА Іван Мікітавіч, н. у 1907, рад., загінуў 8.1.1944, пахаваны ў в. Карані Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРЧАНКА Павел Трафімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МІХАЛЁЎ Уладзімір Фокавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Восіп Рыгоравіч, н. у 1911, сярж., загінуў 26.8.1943, пахаваны на х. Зялёны Старабешаўскага р-на Данецкай вобл.

НОВІКАЎ Іван Карнеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАТАПАЎ Васіль Сямёнавіч, н. у 1924, рад., загінуў 9.2.1944, пахаваны ў в. Буда Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Аляксандр Раманавіч, н. у 1907, рад., загінуў 28.3.1944, пахаваны ў в. Істопкі Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

РАБЫХ Якаў Цімафеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РАГАЧОЎ Гаўрыла Нічыпаравіч, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Камянец Брэсцкай вобл.

РАГАЧОЎ Цімафей Нічыпаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

РАМАНЕНКА Фёдар Дарафеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

САБАЛЕЎСКІ Якаў Аляксандравіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 10.1.1942, пахаваны ў в. Доўгія Нівы Холмскага р-на Наўгародскай вобл.

СІДАРЭНКА Аляксандр Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СІДАРЭНКА Антон Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

СІДАРЭНКА Антон Уладзіміравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СІДАРЭНКА Іван Апанасавіч, н. у 1909, рад., загінуў 4.8.1944 у в. Чарнысток Беластоцкай вобл.

СІДАРЭНКА Іван Яфімавіч, рад., прапаў без вестак.

СІДАРЭНКА Кірыла Уладзіміравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІДАРЭНКА Міхаіл Васільевіч, н. у 1920, рад., загінуў 29.7.1944, пахаваны ў с. Остpуў, Польшча.

СІДАРЭНКА Рыгор Трафімавіч, н. у 1912, сярж., загінуў у палоне 1.10.1941.

СІДАРЭНКА Сцяпан Максімавіч, н. у 1920, курсант, прапаў без вестак у снежні 1943.

СЯМЁНАЎ Захар Дарафеевіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ФРАКАЎ Аляксей Фёдаравіч, сярж., загінуў 23.8.1943.

ШАЛЫГІН Аляксандр Малахавіч, н. у 1914, прапаў без вестак.

ШАЛЫГІН Аляксей Архіпавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЛЫГІН Даніла Яўменавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАЛЫГІН Іван Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШАЛЫГІН Іван Яўменавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1943.

ШАЛЫГІН Павел Ільіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 4.8.1941.

ЮРКОЎ Архіп Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў 4.1.1945, в. Ракуйск, Усх. Прусія.

ЮРКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 12.8.1941, пахаваны ў Краснаярскім краі.

ЮРКОЎ Павел Ягоравіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.1.1945, пахаваны ў м. Дабеле, Латвія.

ЮРКОЎ Сцяпан Яўхімавіч, н. у 1919, мал. сярж., памёр ад ран 23.4.1945, пахаваны ў г. Каўнас.

ЯКАВЕНКА Цімафей Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЁСКА МАЙСЕЕЎКА

АХРЭМЕНКА Васіль Восіпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

АХРЭМЕНКА Іван Восіпавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

БАРАШКА Аляксандр Іванавіч, н. у 1922, афіцэр, загінуў у Германіі.

БАРАШКА Анатоль Іванавіч, н. у 1919, рад., загінуў у ліпені 1941 пад г. Гродна.

БАРАШКА Васіль Васільевіч, н. у 1912, старш., прапаў без вестак у жніўні 1941.

БАРАШКА Пётр Савельевіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАШКА Піліп Іванавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРЧАНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЗАХАРЧАНКА Іван Кандратавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗАХАРЧАНКА Іван Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак.

ЗАХАРЧАНКА Кірыла Паўлавіч, н. у 1915, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Рэчыца.

ЗАХАРЧАНКА Павел Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗАХАРЧАНКА Пётр Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЗАХАРЧАНКА Пётр Яфрэмавіч, н. у 1920, ст. сярж., загінуў 25.2.1944.

ЛЕМАНТОВІЧ Павел Яўцехавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПЯТРОЎ Васіль Пятровіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАГАВЕНКА Аляксандр Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛЬЧАНКА Васіль Іванавіч, н. у 1909, рад.,

памёр ад ран 23.9.1944, пахаваны ў г.п. Алеска Львоўскай вобл.

СІЛЬЧАНКА Георгій Гардзеевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 10.3.1943, пахаваны ў в. Букань Арлоўскай вобл.

СІЛЬЧАНКА Іван Сяргеевіч, н. у 1914, яфр., загінуў 21.10.1944, пахаваны ў м. Маркі Радзымінскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

СІЛЬЧАНКА Сцяпан Сяргеевіч, н. у 1908, мал. лейт., загінуў 15.8.1942, пахаваны ў в. Падбярэззе Смаленскай вобл.

ЦЫТРЫКАЎ Захар Ягоравіч, н. у 1900, рад., памёр ад ран 9.2.1944.

ЧУМАКОЎ Іван Акімавіч, н. у 1915, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЧУМАКОЎ Іван Аўрамавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУМАКОЎ Іван Максімавіч, н. у 1911, старш., загінуў 16.7.1944.

ЧУМАКОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЧУМАКОЎ Іван Яўхімавіч, мал. сярж., загінуў 22.8.1944 у в. Селішча Цехановецкага р-на Беластоцкай вобл.

ЧУМАКОЎ Ілья Герасімавіч, н. у 1923, рад., загінуў 6.12.1943, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЧУМАКОЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак.

ЧУМАКОЎ Павел Аўрамавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ЧУМАКОЎ Рыгор Акімавіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак 29.4.1944.

ЧУМАКОЎ Фёдар Аўрамавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЮРКОЎ Сцяпан Мікітавіч, н. у 1924, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Падрэчкі Гомельскай вобл.

ВЁСКА РАГІНЬ

АСІПЕНКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак 25.11.1941.

БАРЫСЕВІЧ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1915, рад., загінуў.

БАРЫСЕВІЧ Іван Цітавіч, н. у 1924, рад., загінуў 12.11.1943, пахаваны ў в. Касцяніха Віцебскай вобл.

БЕЛІКАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БУКСАВА Ганна Міхайлаўна, прапала без вестак.

БУКСАЎ Апанас Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

БУКСАЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БУКСАЎ Ісак Палікарпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

БУКСАЎ Мікалай Палікарпавіч, рад., прапаў без вестак.

В.В.Ахрэменка.

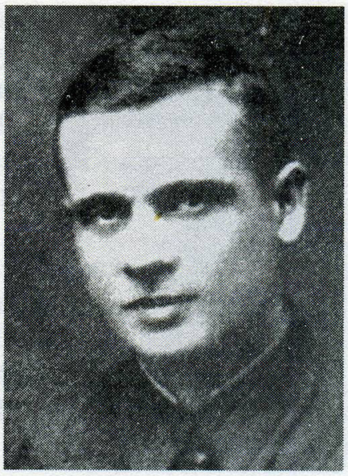

Анатоль Іванавіч Барашка.

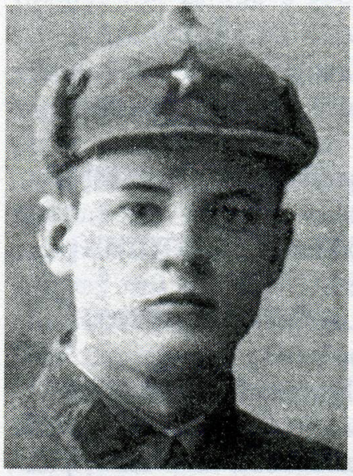

М.Ц.Бухлоў.

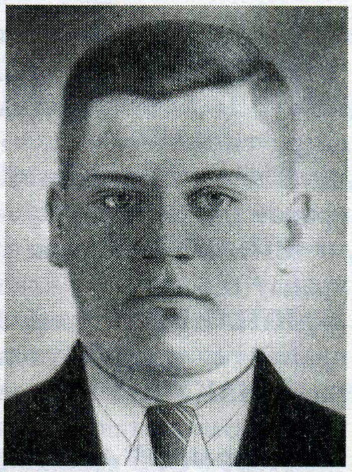

А.І.Вераб'ёў.

Р.І.Вераб'ёў.

БУХЛОЎ Міхаіл Цітавіч, н. у 1915.

ВАСІЛЬЕЎ Майсей Малахавіч, н. у 1913, рад., загінуў 15.2.1945 у в. Штабуніен, Усх. Прусія.

ВЕРАБ'ЁЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1918, рад., памёр у палоне 22.2.1943.

ВЕРАБ'ЁЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1888, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЕРАБ'ЁЎ Даніла Рыгоравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЕРАБ'ЁЎ Іван Васільевіч, рад., памёр 6.3.1945.

ВЕРАБ'ЁЎ Пётр Пракопавіч, н. у 1923, рад., загінуў 14.7.1944, пахаваны ў в. Альхоўка Гродзенскай вобл.

Ігнат Піліпавіч Вінакураў.

М.П.Вінакураў.

ВЕРАБ'ЁЎ Рыгор Ігнатавіч, н. у 1922, рад., загінуў 11.2.1944, пахаваны ў с. Грушаўка Днепрапятроўскай вобл.

ВЕРАБ'ЁЎ Сямён Мітрафанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВІНАКУРАЎ Іван Піліпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВІНАКУРАЎ Ігнат Піліпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВІНАКУРАЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАБРУСЁЎ Даніла Майсеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАЙКОЎ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1910, старш., прапаў без вестак 20.9.1941.

ГАЙКОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЙКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1904, рад., загінуў 13.1.1945, пахаваны ў Магнушэўскім пав., Польшча.

ГАЙКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГАЙКОЎ Ісак Фёдаравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЙКОЎ Раман Васільевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГАЙКОЎ Раман Зосімавіч, н. у 1905, рад., памёр у палоне 20.11.1941.

ГАЙКОЎ Раман Мікітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

ГАЙКОЎ Сцяпан Іларыёнавіч, н. у 1897, рад., загінуў 20.3.1945, пахаваны ў в. Шальмай Эльблангскага ваяв., Польшча.

ГАЛЬЦАЎ Георгій Арцёмавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЕРАСІМАЎ Міхаіл Мітрафанавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран у верасні 1941, пахаваны на ст. Селіжарава Цвярской вобл.

ГЛАЗУНОЎ Мікалай Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛАЗУНОЎ Сяргей Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛУШКЕВІЧ Іван Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

ГРАЧОЎ Лявон Яўцеевіч, н. у 1927, памёр ад ран.

ДЗЕРКАЧОЎ Павел Артамонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЕМЧАНКА Сцяпан Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Іван Нічыпаравіч, н. у 1912, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Мікалай Антонавіч, н. у 1913, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў 20.2.1942 у Ленінградскай вобл.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Сцяпан Канстанцінавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Тарас Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ДЗЕРУЖЫНСКІ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ДЗЯТЛАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДЗЯТЛАЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1916, рад., загінуў 5.7.1941, пахаваны ў м. Дунаеўцы Хмяльніцкай вобл.

ЖУКАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 8.8.1944, пахаваны на х. Трыумпольтус, Латвія.

ЗАЙЦАЎ Васіль Захаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ЗДОЛЬНІКАЎ Арцём Сідаравіч, н. у 1900, яфр., загінуў 15.3.1943, пахаваны ў п. Гур'еў Смаленскай вобл.

ІВАНОЎ Мірон Дзям'янавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІВАНОЎ Радзівон Дзям'янавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ІВАНОЎ Радзівон Міхайлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАВАЛЕЎСКІ Іван Дзям'янавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЖЭЎНІКАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЖЭЎНІКАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 25.11.1943, пахаваны ў в. Аляксандраўка Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

КАЖЭЎНІКАЎ Кірыла Васільевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЖЭЎНІКАЎ Марк Іванавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЖЭЎНІКАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЖЭЎНІКАЎ Пётр Тарасавіч, радавы, прапаў без вестак.

КАЛАСКОЎ Іван Пракопавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАЛАСКОЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1896, рад., загінуў 13.1.1943.

КРУПНІКАЎ Антон Аўрамавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРУПНІКАЎ Восіп Ціханавіч, н. у 1910, рад., загінуў 3.9.1944, пахаваны ў в. Елена Оструў-Мазавецкага пав., Польшча.

КРУПНІКАЎ Пётр Антонавіч, н. у 1925, рад., загінуў 10.10.1944, пахаваны ў с. Чарна Струга Варшаўскага ваяв., Польшча.

КРУПНІКАЎ Савелій Ціханавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КРЫВАШЭЕЎ Дзмітрый Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КРЫВАШЭЕЎ Дзмітрый Хрыстафоравіч, рад., загінуў 29.2.1944.

КУРНЕВІЧ Кузьма Пятровіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЦАНАЎ Пётр Макаравіч, н. у 1927, рад., загінуў 5.3.1945 у м. Шэнфельд, Усх. Прусія.

ЛАБУЗАЎ Уладзімір Яфімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАБУЗАЎ Яўхім Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЕНКА Павел Мікітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАРТЫНАЎ Павел Фаміч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРТЫНАЎ Рыгор Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

МАСЛАКОЎ Давыд Ціханавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

МАСЛАКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1942.

МІХАЛЁЎ Яфрэм Фокавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МУЗЫЧЭНКА Аляксандр Селіверставіч, н. у 1924, гв. лейт., загінуў 17.1.1945 у м. Жэргунхен, Усх. Прусія.

МУЗЫЧЭНКА Васіль Пятровіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Іван Паўлавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак 5.6.1944

МЯДЗВЕДЗЕЎ Пётр Фаміч, н. у 1910, рад., загінуў 4.3.1944, пахаваны ў в. Пагарэлка Ленінградскай вобл.

НАВАКОЎСКІ Павел Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НАВАКОЎСКІ Сямён Фёдаравіч, прапаў без вестак.

НЕСЦЯРЭНКА Мікалай Сяргеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НЕСЦЯРЭНКА Пётр Прохаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

НІКІЦЕНКА Павел Сяргеевіч, н. у 1914, ст. лейт., прапаў без вестак 8.3.1943.

НОВІКАВА Марыя Аксёнаўна, н. у 1921, сярж. мед. службы, прапала без вестак у снежні 1943.

НОВІКАЎ Агафій Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак 27.1.1945.

НОВІКАЎ Аляксей Аксёнавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак 27.1.1945.

НОВІКАЎ Еўдакім Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Іван Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

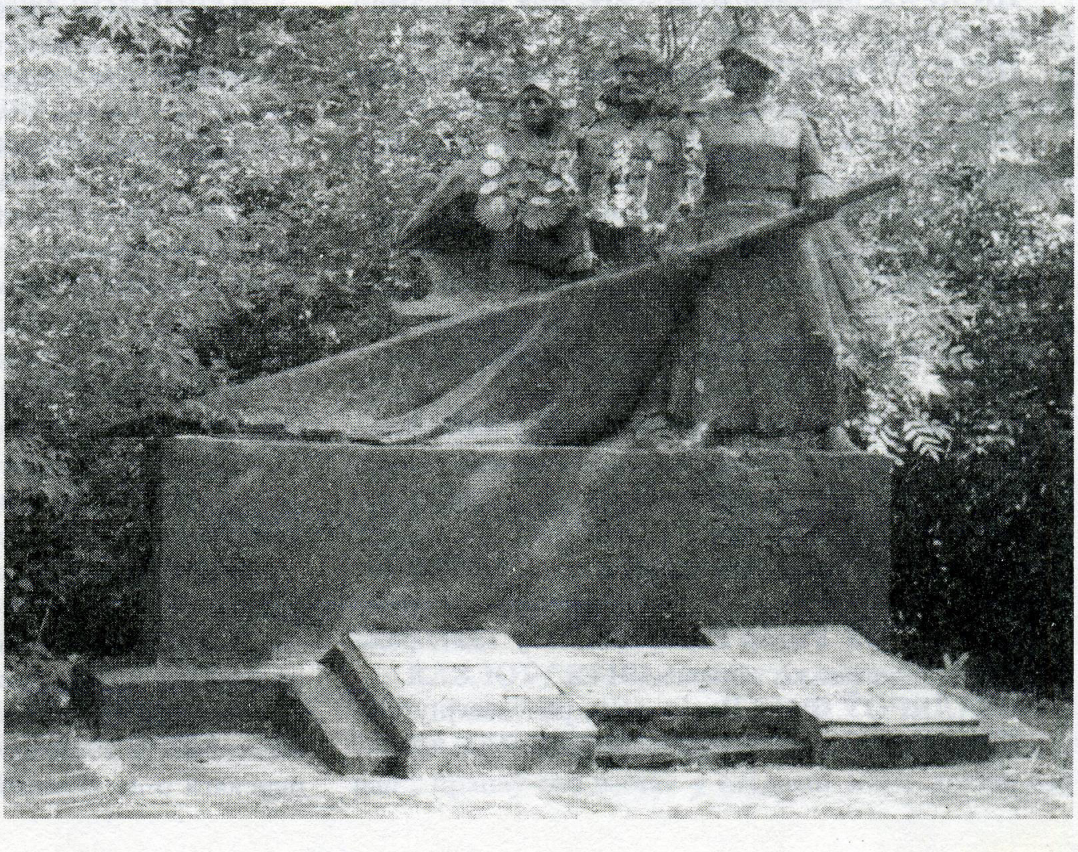

Помнік землякам у в. Рагінь.

В.А.Чарнякоў.

НОВІКАЎ Кірыла Раманавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Максім Ігнатавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НОВІКАЎ Марк Раманавіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Сяргей Ігнатавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НОВІКАЎ Сяргей Сідаравіч, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Фёдар Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

НОВІКАЎ Фёдар Пануевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НОВІКАЎ Ягор Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАШКОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1918, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПІСАРАЎ Мікалай Якаўлевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 13.6.1942.

ПЯТРОЎ Рыгор Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

РУСЕЦКІ Пётр Фадзеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

САРОКІН Іраім Фёдаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 27.1.1942.

САРОКІН Лявон Самсонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САРОКІН Тарас Сямёнавіч, рад., загінуў 2.9.1943.

САЯНКОЎ Савелій Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

СОБАЛЕЎ Даніла Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

СОБАЛЕЎ Якаў Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРОЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТАЛЯРОЎ Фама Васільевіч, рад., загінуў.

СТАЛЯРЭНКА Пётр Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

СТАЛЯРЭНКА Піліп Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ТАЛКАЧОЎ Аляксей Рыгоравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ТАЛКАЧОЎ Мікалай Авакумавіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.1.1943.

ТАМАШЭВІЧ Міхаіл Аляксандравіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 9.1.1943.

ТАРБЯНКОЎ Герасім Маркавіч, н. у 1911, прапаў без вестак у снежні 1943.

ТАРБЯНКОЎ Мікалай Яфімавіч, н. у 1924, рад., загінуў 16.1.1943.

ТАРБЯНКОЎ Сцяпан Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

УЛАНАЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1913, рад., загінуў 6.3.1944.

ФРЫДКІН Навум Абрамавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ФУРМАНАЎ Восіп Емяльянавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ХОМЧАНКА Ціхан Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ХРАЛЯНКОЎ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ХРАЛЯНКОЎ Пётр Іларыёнавіч, н. у 1909, рад., загінуў 23.3.1945 у в. Дойч-Банаў, Германія.

ЦІТОЎ Павел Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫТРЫКАЎ Франц Кузьміч, н. у 1924, сярж., памёр ад ран 23.8.1943.

ЧАРНЯКОЎ Агей Мітрафанавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Антон Аўрамавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧАРНЯКОЎ Антон Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЧАРНЯКОЎ Апанас Мікалаевіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Катавіцы, Польшча.

ЧАРНЯКОЎ Апанас Фёдаравіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧАРНЯКОЎ Васіль Архіпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЧАРНЯКОЎ Васіль Гуранавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Дзмітрый Гуранавіч, н. у 1914, загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гарохавішчы Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

ЧАРНЯКОЎ Дзмітрый Данілавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЧАРНЯКОЎ Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1908, рад., загінуў 11.2.1944, пахаваны ў в. Кабыльшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЧАРНЯКОЎ Іван Апанасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 16.4.1942.

ЧАРНЯКОЎ Іван Давыдавіч, н. у 1922, сярж., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЧАРНЯКОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1913, рад., загінуў 27.12.1943, пахаваны ў в. Міхайлаўка Карасценскага р-на Житомірскай вобл.

ЧАРНЯКОЎ Іван Майсеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Ілья Аўрамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Кірыла Міхайлавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЧАРНЯКОЎ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1926, сярж., памёр ад ран 30.12.1944, пахаваны ў с. Эрд, Венгрыя.

ЧАРНЯКОЎ Мірон Данілавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧАРНЯКОЎ Міхаіл Давыдавіч, н. у 1925, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Новаканопліцы Кіраўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЧАРНЯКОЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 4.5.1942.

ЧАРНЯКОЎ Павел Мітрафанавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Пракоп Архіпавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЧАРНЯКОЎ Пракоп Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧАРНЯКОЎ Сазон Фёдаравіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 10.4.1945.

ЧАРНЯКОЎ Сяргей Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЧАРНЯКОЎ Ягор Аўрамавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧАРНЯЎСКІ Арцём Раманавіч, н. у 1907, сярж., загінуў 26.3.1945.

ЧУРАКОЎ Даніла Паўлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧУРАКОЎ Канстанцін Лазаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЧУРАКОЎ Максім Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧУРАКОЎ Мікалай Лазаравіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЧУРАКОЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУРАКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 21.8.1945.

ЧУРАКОЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУРАКОЎ Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧУРАКОЎ Сяргей Кузьміч, н. у 1900, рад., памёр у палоне 18.1.1943.

ЧУРАКОЎ Яўхім Паўлавіч, н. у 1909, мал. сярж., загінуў 1.12.1943, пахаваны ў в. Рыленкі Дубровенскага р-на Віцебскай вобл.

ЧУЯШОЎ Зіновій Навумавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ЧУЯШОЎ Платон Аляксеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ШАБЛОЎСКІ Іван Самуілавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

М.А.Шаўцоў.

ШАБЛОЎСКІ Савелій Цярэнцьевіч, н. у 1901, рад., памёр у палоне 1.2.1942.

ШАБЛОЎСКІ Ягор Іванавіч, н. у 1909, рад., загінуў 4.4.1945.

ШАЎЦОЎ Мікалай Апанасавіч, н. у 1926, рад., загінуў 24.2.1945, пахаваны ў г. Чэрск, Польшча.

ЮРАНАЎ Яўхім Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЮРКОЎ Павел Фёдаравіч, н. у 1891, рад., загінуў 21.7.1944, в. В. Азяраны Крынскага р-на Беластоцкай вобл.

ЯЦКОЎСКІ Цімафей Мацвеевіч, н. у 1900, мал. сярж., загінуў 24.7.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ВЁСКА РУДНЯ ЛОЗАЎСКАЯ

АСІПЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1916, рад., загінуў 16.8.1944.

АСІПЕНКА Якаў Аксёнавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАРАВІКОЎ Васіль Максімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАРАВІКОЎ Іван Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАВІКОЎ Іван Раманавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БАРАВІКОЎ Мікалай Мітрафанавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 20.1.1945, пахаваны ў в. Ракітна Келецкага ваяв., Польшча.

БАРАВІКОЎ Мікіта Максімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГАБРУСЁЎ Іван Яўграфавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ГАБРУСЁЎ Сцяпан Яўграфавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Несцеравіч, н. у 1913, ст. сярж., памёр на фронце 3.8.1941, пахаваны ў г. Люблін, Польшча.

КАЗЛОЎСКІ Канстанцін Аляксеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАНДРАЦЬЕЎ Мітрафан Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

С.Я.Кузняцоў.

І.П.Паўлаў.

КАНДРАЦЬЕЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАНДРАЦЬЕЎ Трафім Тарасавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 28.2.1943, пахаваны ў г. Растоў.

КАНДРАЦЬЕЎ Уладзімір Аляксеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАТКОЎ Павел Восіпавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КОТАЎ Андрэй Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КОТАЎ Гаўрыла Восіпавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КУБЛІЦКІ Аляксей Трафімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КУЗНЯЦОЎ Сцяпан Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАДЗІК Сяргей Кузьміч, ст. лейт., памёр ад ран 16.9.1945.

ЛУСІКАЎ Андрэй Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛУСІКАЎ Васіль Рыгоравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАІСЕЕНКА Уладзімір Віктаравіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 28.4.1945, пахаваны ў м. Хісдор Брандэнбургскай прав., Германія.

НІЦЫЕВІЧ Цімафей Паўлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1943.

ПАНКОЎ Ягор Лукіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАЎЛАЎ Іван Пракопавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАЎЛАЎ Савелій Пракопавіч, н. у 1902, палітрук, загінуў у студзені 1944.

ПЯТРОЎСКІ Міхаіл Іванавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў, пахаваны ў с. Мішчурына Верхнеднепроўскага р-на.

ФУРМАНАЎ Лявонцій Пракопавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 22.4.1944.

ХУДАЛАНЕНКА Лазар Савельевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЦЫТРЫКАЎ Раман Мікалаевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШАЎЧЭНКА Сямён Фёдаравіч, н. у 1906, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШЫНКАРЭНКА Васіль Трафімавіч, н. у 1919, рад., памёр ад ран 21.7.1942.

ВЁСКА СЛАБОДКА

АЛЯКСЕЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

АЛЯКСЕЕНКА Сцяпан Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 24.3.1945.

ГАЦУКОЎ Васіль Савельевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗЯНІСАЎ Павел Васільевіч, рад., загінуў 23.12.1943.

ДУБАВІЦКІ Ціхан Андрэевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАРАСЁЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАРАСЁЎ Мікалай Максімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1942.

ПРАКОПЧАНКА Мікалай Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРАКОПЧАНКА Пётр Ермалаевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак.

ПРАКОПЧАНКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1920, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Падрэчкі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

САРОКІН Фёдар Пракопавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 7.12.1943.

СТАРАВОЙТАЎ Даніла К., н. у 1914, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

СТАРАВОЙТАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1919, мал. сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦІХАНАЎ Іван Архіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў 19.12.1943.

ШАПАВАЛАЎ Гаўрыла Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШАЎЦОЎ Васіль Аўрамавіч, н. у 1920, старш., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАЎЦОЎ Павел Ягоравіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 10.7.1942.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ СЦЯГ

БУКСАЎ Іван Яўменавіч, рад., прапаў без вестак.

БУРАЧКОЎ Рыгор Ільіч, н. у 1905, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЙКОЎ Апанас Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ДАВЫДАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1922, мал. лейт., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖУКАЎ Андрэй Яўменавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Мікалай Фаміч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Фама Адамавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Мікіта Піліпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРОТКІ Іван Васільевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НЕСЦЕРАЎ Іван Савельевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

САЛОНІКАЎ Сцяпан Андрэевіч, н. у 1906, сярж., памёр ад ран 12.8.1944, пахаваны ў г. Баранавічы.

САРОКІН Мікалай Тарасавіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.12.1943, пахаваны ў в. Турск Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СТРЫГАЛЁЎ Іван Савельевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ХРАЛЯНКОЎ Іван Трыфанавіч, н. у 1920, старш., прапаў без вестак у студзені 1944.

ХРАЛЯНКОЎ Міхаіл Трыфанавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНЯКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧАРНЯКОЎ Сцяпан Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАРНЯКОЎ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1923, рад., загінуў 31.7.1941, пахаваны ў г. Арол.

ЧАРНЯЎСКІ Восіп Піліпавіч, н. у 1912, рад., памёр у палоне 1.1.1945.

ЧУРАКОЎ Восіп Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНКОЎСКІ Іван Іванавіч, н. у 1910, старш., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЯРТЫК Іван Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯРТЫК Павел Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЦКОЎСКІ Іван Фаміч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

СТАРАБУДСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АСАВОК

ГАЛАВАЧОЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 24.3.1945, пахаваны ў в. Нідэр Гданьскага ваяв., Польшча.

ГАЛАВАЧОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛАВАЧОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛАВАЧОЎ Павел Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЛАВАЧОЎ Фёдар Акімавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЕРАСІМАЎ Восіп Дзямідавіч, н. у 1894, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАНЦАВЫ Фёдар Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАТЛЯРОЎ Сцяпан Восіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў 21.12.1943, пахаваны ў в. Прытыка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЕЎЧАНКА Іван Мікітавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

Ф.А.Галавачоў.

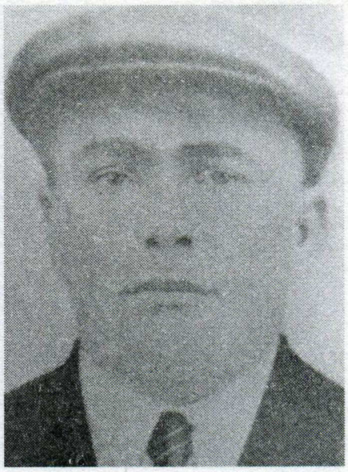

Ф.М.Канцавы.

І.М.Леўчанка.

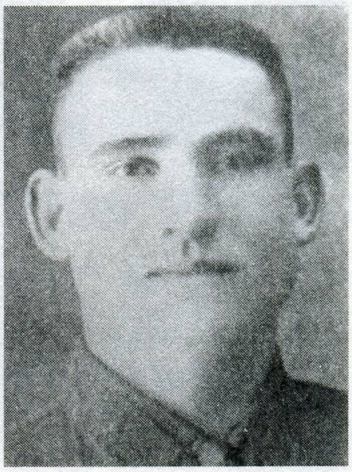

П.І.Сідарэнка.

В.Я.Шостаў.

СІДАРЭНКА Пётр Іванавіч, н. у 1922, мал. сярж., загінуў 3.9.1944, пахаваны ў в. Верэві, Эстонія.

СТРЫГАЛЁЎ Леанід Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 12.9.1942.

ШАЎЦОЎ Мікалай Емяльянавіч, н. у 1906, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШОСТАЎ Васіль Якаўлевіч, рад., загінуў 28.2.1944.

ПАСЁЛАК БАЕЦ

ДАВЫДАЎ Марк Нікадзімавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

В.М.Александроўскі.

В.Н.Данілаў.

Н.Л.Кірэеў.

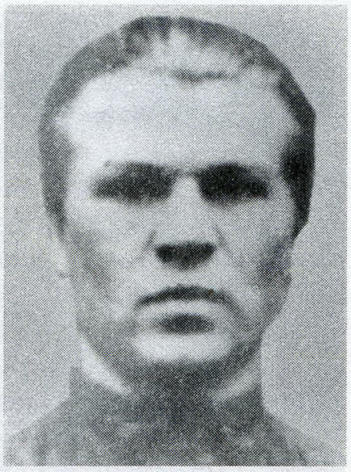
М.І.Данілаў.

ЖУРАЎ Піліп Нічыпаравіч, н. у 1898, рад., загінуў 26.2.1944, пахаваны ў с. Альхавец Арлоўскай вобл.
ЖУРАЎ Сцяпан Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.
ЖУРАЎ Тарас Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.
ЗАВІРУХІН Мікалай Антонавіч, рад., прапаў без вестак.
ЛОГВІНАЎ Васіль Мацвеевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.
ЛОГВІНАЎ Пётр Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.
РУДАЎ Аляксандр Яўхімавіч, н. у 1926, рад., загінуў 13.3.1945, в. Шымендэ, Усх. Прусія.
СКАКАЛАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, яфр., загінуў 2.2.1945, пахаваны ў Эльблангскім ваяв., Польшча.
СМАЛЯРОЎ Андрэй Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
СМАЛЯРОЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 6.2.1943.
ХАРУЛЁЎ Пётр Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.
ЧЭПЕЛЕЎ Віктар Маркавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ЧЭПЕЛЕЎ Мікалай Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.
ЧЭПЕЛЕЎ Сцяпан Дзмітрыевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАСЁЛАК БАРОК

АЛЕКСАНДРОЎСКІ Васіль Малахавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.
АЛЕКСАНДРОЎСКІ Канстанцін Малахавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак.
БІРАТКА Іван Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.
ГРАЎЦОЎ Аляксей Ігнатавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак 7.8.1944.
ДАНІЛАЎ Васіль Назаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
КІРЭЕЎ Васіль Лявонавіч, рад., прапаў без вестак.
КІРЭЕЎ Лявон Лукіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.
КІРЭЕЎ Нікан Лявонавіч, рад., памёр ад ран 25.11.1945.
ЛУХЦЕЕЎ Іван Максімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.
ЛУХЦЕЕЎ Іван Фядотавіч, рад., загінуў 2.11.1944, пахаваны ў пас. Альхаватка Гусеўскага р-на Калінінградскай вобл.
ЛУХЦЕЕЎ Канстанцін Сцяпанавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.
ЛУХЦЕЕЎ Фёдар Іванавіч, рад., прапаў без вестак.
ЛУХЦЕЕЎ Цімафей Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.
ЧУМАКОЎ Гаўрыла Агафонавіч, н. у 1917, рад., загінуў 13.2.1942, пахаваны ў Курскай вобл.
ЧУМАКОЎ Гаўрыла Раманавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.
ЧЫНДАРАЎ Цімафей Трафімавіч, рад., загінуў 1.3.1944.

ПАСЁЛАК БЕЛЫ МОРГ

ГЕРАСІМАЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.
ДАНІЛАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.
ЛЯВОНЧЫКАЎ Сямён Адамавіч, гв. маёр, прапаў без вестак.
МАРКАЎ Аляксандр Васільевіч, рад., прапаў без вестак.
МАРКАЎ Аляксей Венядзіктавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 3.5.1943.
МАРКАЎ Мікалай Венядзіктавіч, н. у 1913, прапаў без вестак у маі 1944.
МАРКАЎ Павел Акімавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 9.1.1944, пахаваны ў в. Карпавічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК ВОСТРАЎ

МУРАШКІН Восіп Якаўлевіч, н. у 1911, рад., загінуў 13.3.1945, в. Шцэндорф, Памяранія, Германія.

СЕРАДОЎ Васіль Трафімавіч, н. у 1921, рад., загінуў 20.10.1943, пахаваны ў Краснадарскім краі.

СЕРАДОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ШЫНКАРОЎ Арцём Якаўлевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ПАСЁЛАК ВЯЛІКІЯ РЭЙКІ

АГЕЕНКА Карп Харытонавіч, н. у 1917, сярж., загінуў 27.10.1943, пахаваны ў с. Раманаўка Днепрапятроўскай вобл.

ГАРУНОЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1908, прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРАДОЎ Карп Трафімавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ДУБРАВА

ЗЯЗЮЛІН Павел Антонавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ІСАКАЎ Андрэй Калінавіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран 12.2.1944, пахаваны ў в. Яланы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ІСАКАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1926, рад., загінуў у красавіку 1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

СТАГНАЧОЎ Сяргей Лявонавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак.

СТАГНАЧОЎ Цімафей Сяргеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ЕЛЯНЕЦ

АНАПРЭЕНКА Сямён Карнеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 31.8.1941, пахаваны ў в. Малыя Парыцы Ленінградскай вобл.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1889, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Мацвей Піліпавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АЎРАМЧЫКАЎ Аксён Рыгоравіч, н. у 1912, рад., загінуў 24.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АЎРАМЧЫКАЎ Аляксей Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

АЎРАМЧЫКАЎ Дзямід Адамавіч, н. у 1905, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

АЎРАМЧЫКАЎ Максім Адамавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АЎРАМЧЫКАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 7.7.1942.

АЎРАМЧЫКАЎ Пётр Фёдаравіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 18.2.1945, пахаваны ў г. Швэжэнец, Польшча.

АЎРАМЧЫКАЎ Савелій Сямёнавіч, рад., загінуў 28.2.1944.

С.І.Гаруноў.

БАГДАНАЎ Павел Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАДАЎЧЫКАЎ Аляксей Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАДАЎЧЫКАЎ Іван Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАДАЎЧЫКАЎ Пётр Архіпавіч, н. у 1911, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БУНДЗЕЛЕЎ Восіп Емяльянавіч, н. у 1911, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў в. Каменка Ленінградскай вобл.

БУНДЗЕЛЕЎ Іван Фядосавіч, рад., прапаў без вестак.

БУНДЗЕЛЕЎ Ігнат Харытонавіч, рад., прапаў без вестак.

БУНДЗЕЛЕЎ Сцяпан Фаміч, рад., прапаў без вестак.

БЯЛЯСАЎ Пётр Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Аляксей Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 3.3.1944, пахаваны ў в. Печышчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Фядос Навумавіч, рад., загінуў 27.2.1944.

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Цімафей Сяргеевіч, н. у 1889, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ВЕРАМЕЙЧЫКАЎ Ціт Сяргеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ВОЙТАЎ Кірыла Канстанцінавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЙШУНАЎ Васіль Захаравіч, н. у 1917, рад., загінуў 2.9.1943, пахаваны ў г. Петракрэпасць Ленінградскай вобл.

ГАЙШУНАЎ Кузьма Захаравіч, лейт., загінуў 23.7.1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Віктар Яўхімавіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Яўцех Яўхімавіч, н. у 1914, сярж., памёр ад ран 18.1.1943, пахаваны ў Куньінскім р-не Пскоўскай вобл.

ДЗЕЖКУНОЎ Іван Максімавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 25.1.1945.

ДЗЕЖКУНОЎ Іван Фядосавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАМЕНЧУКОЎ Антон Цярэнцьевіч, н. у 1912, рад., загінуў 24.6.1944.

КАМЕНЧУКОЎ Максім Дзмітрыевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАМЕНЧУКОЎ Міхаіл Якаўлевіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 24.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАМЕНЧУКОЎ Рыгор Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАМЕНЧУКОЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАМЕНЧУКОЎ Фёдар Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

КАМЕНЧУКОЎ Цярэнцій Якаўлевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАМЕНЧУКОЎ Яўхім Данілавіч, н. у 1897, рад., загінуў 1.9.1944, пахаваны ў в. Дубаве Варшаўскага ваяв., Польшча.

ЛАПАЧКІН Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1921, рад., памёр 2.8.1944, пахаваны ў с. Кроны, Латвія.

МАЙСЕЙКОЎ Емяльян Ісакавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЙКОЎ Ігнат Емяльянавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАЙСЕЙКОЎ Кузьма Арцёмавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МАЙСЕЙКОЎ Тарас Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак.

МАЙСЕЙКОЎ Якаў Арцёмавіч, н. у 1909, рад., загінуў 12.1.1944, пахаваны ва ўрочышчы Утрошча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАРАЧКІН Васіль Кандратавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАРАЧКІН Яўхім Кандратавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАТАПЕНКА Ілья Сямёнавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЕТРАКОЎ Якаў Дзмітрыевіч, ст. сярж., загінуў 17.10.1944.

РАЗВОДАЎ Васіль Зіноўевіч, н. у 1923, рад., загінуў 26.11.1941, пахаваны ў в. Апокі Цвярской вобл.

РАЗВОДАЎ Зіновій Васільевіч, н. у 1897, рад., памёр 12.3.1944, пахаваны ў г. Бежыца Арлоўскай вобл.

РАЗВОДАЎ Максім Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

САВАЧКІН Андрэй Лукіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

САВАЧКІН Віктар Назаравіч, н. у 1919, лейт., памёр ад ран 7.10.1944, пахаваны ў в. Карклі, Латвія.

САВАЧКІН Іван Мартынавіч, рад., прапаў без вестак.

САВАЧКІН Назар Фядосавіч, рад., прапаў без вестак.

САВАЧКІН Фёдар Мартынавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

САВУШКІН Апанас Рыгоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

Помнік землякам у в. Елянец.

САВУШКІН Павел Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СІДАРЭНКА Мітрафан Самойлавіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛКОЎ Сямён Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ХОМЧАНКА Аляксей Ананьевіч, рад., прапаў без вестак.

ХОМЧАНКА Васіль Ананьевіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у снежні 1943.

ХОМЧАНКА Майсей Апанасавіч, н. у 1904, рад., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Усход Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХОМЧАНКА Пётр Ананьевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШАРАМЕТАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАРАМЕТАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1897, рад., загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Жэрдзь Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ШАРАМЕТАЎ Якаў Емяльянавіч, н. у 1913, рад., загінуў 14.3.1945, пахаваны ў Зеленагурскім ваяв., Польшча.

ШАРАМЕТАЎ Яўхім Еўдакімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 18.1.1945, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Іван Аляксандравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШЫНКАРОЎ Марцін Фядосавіч, н. у 1915, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў 20.6.1944, пахаваны ў в. Новыя Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯЎСЕЕНКА Іван Сяргеевіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

ЯЎСЕЕНКА Сцяпан Ягоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЗЕЛЯНОЎКА

ЖАРЫН Аркадзь Маркавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 29.10.1944, пахаваны на ст. Лахуў Люблінскага ваяв., Польшча.

ЖАРЫН Уладзімір Васільевіч, н. у 1918, рад., загінуў 23.10.1941, пахаваны ў в. Строева Цвярской вобл.

ЛЕБЕДЗЕЎ Дзяніс Рыгоравіч, рад., загінуў 16.1.1944.

МАРГАЧОЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак 25.2.1944.

ПАСЁЛАК КАЧАВА

ГНІДЗІН Дзмітрый Пракопавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГНІДЗІН Іван Канстанцінавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГНІДЗІН Максім Міхайлавіч, н. у 1921, сярж., загінуў 19.12.1943, пахаваны ў Тамакоўскім р-не Днепрапятроўскай вобл.

ЗЯЗЮЛІН Дзмітрый Ільіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЗЯЗЮЛІН Іван Ільіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

СКАКАЛАЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

СКАКАЛАЎ Пётр Дзмітрыевіч, н. у 1926, рад., загінуў у красавіку 1945, пахаваны ў г. Берлін, Германія.

СТАГНАЧОЎ Сяргей Цімафеевіч, н. у 1909, гв. кап., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ХАРУЛЕЎ Сяргей Іванавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЭПЕЛЕЎ Андрэй Емяльянавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЧЭПІК Сцяпан Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ СВЕТ

ГАРУНОЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУНДЗЕЛЕЎ Міхаіл Антонавіч, н. у 1918, ст. сярж., памёр ад ран 15.1.1945, пахаваны ў с. Рамашкераступ Будапештскага павета, Венгрыя.

НАХАЕНКА Трафім Восіпавіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ПАСЁЛАК КУДВАР

ГАРУНОЎ Цімафей Мікітавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

ГАРЭЛІК Васіль Анісімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАРЫН Павел Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАНЦІПАЙЛАЎ Фёдар Рыгоравіч, н. у 1912, рад., загінуў 8.2.1945, пахаваны ў м. Зільберберг Гожуўскага ваяв., Польшча.

КЛАЧКОЎ Фёдар Герасімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 3.12.1943.

РУДЗЯНКОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Сцяпан Мікалаевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШАРАМЕТАЎ Дзмітрый Емяльянавіч, рад., загінуў 2.8.1944.

ЯНАЧКІН Іван Рыгоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЯНАЧКІН Рыгор Кандратавіч, н. у 1915, мал. лейт., загінуў 23.1.1944, пахаваны ў пас. Дняпроўка Запарожскай вобл.

ПАСЁЛАК ЛЯВАДА

ЗЯЗЮЛІН Андрэй Цітавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЯЗЮЛІН Апанас Барысавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

М.Ф.Александроўскі.

В.І.Данілаў.

І.Ц.Данілаў.

ЗЯЗЮЛІН Павел Навумавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЯЗЮЛІН Пётр Барысавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЗЯЗЮЛІН Юрый Барысавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1943.

ЗЯЗЮЛІН Яўхім Паўлавіч, н. у 1915, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

МУЗЫЧЭНКА Мікалай Патапавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СІДАРЭНКА Іван Восіпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у 1941.

СІДАРЭНКА Пётр Мікалаевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ХІМЯНКОЎ Даніла Майсеевіч, н. у 1918, рад., загінуў у снежні 1943, пахаваны на ст. Жэрдзі Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХІМЯНКОЎ Даніла Мінавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ХІМЯНКОЎ Іван Майсеевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК МАР'ІНА ПОЛЕ

КАЗЛОЎ Андрэй Якаўлевіч, н. у 1906, рад., загінуў 8.4.1945, пахаваны ў г. Калінінград.

КАЗЛОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1916, рад., загінуў 20.3.1944, пахаваны ў в. Гайзарудск Цярнопальскай вобл.

КАЗЛОЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1900, рад., памёр у палоне 7.12.1941.

УГАРАЎ Васіль Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

УГАРАЎ Іларыён Дзмітрыевіч, рад., загінуў 8.2.1945.

УГАРАЎ Пракоп Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

УГАРАЎ Рыгор Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА НЕДАЙКА

АГЕЕНКА Анісім Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

АГЕЕНКА Яўхім Конанавіч, н. у 1917, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АЛЕКСАНДРОЎСКІ Мікалай Фролавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак у снежні 1944.

АТРОШЧАНКА Васіль Нічыпаравіч, н. у 1925, рад., загінуў 6.12.1944, пахаваны ў с. Яблона Легіёнава Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАРАДАЎЧЫКАЎ Андрэй Карпавіч, н. у 1914, рад., загінуў 7.3.1945, пахаваны ў с. Салтыства Ніжне, раён г. Яблонка, Польшча.

БОЙЧАНКА Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

БУНДЗЕЛЕЎ Аляксандр Рыгоравіч, рад., загінуў 8.9.1944.

БЫКАЎ Пётр Яўхімавіч, рад., загінуў 22.8.1941.

ГАЛАВАЧОЎ Аляксандр Сямёнавіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 23.9.1944, пахаваны ў г. Седльцэ, Польшча.

ГАЛАВАЧОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1913, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ГАЛАВАЧОЎ Міхаіл Рыгоравіч, мал. кам., прапаў без вестак 20.11.1941.

ГАЛАВАЧОЎ Ягор Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАРУНОЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ГЕРАСІМАЎ Іван Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРАСІМАЎ Ільля Дзямідавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ДАНІЛАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Верычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДАНІЛАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1894, мал. сярж. 87-га сп 276-й сд, прапаў без вестак 7.4.1944.

ДАНІЛАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ДАНІЛАЎ Ілья Васільевіч, н. у 1924, рад., загінуў 2.9.1943, пахаваны на х. Трушавой каля г. Новарасійск Краснадарскага краю.

ДАНІЛАЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1943.

ДАНІЛАЎ Савелій Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

ДАНІЛАЎ Сямён Аляксеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДЖАНКОЎ Канстанцін Герасімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ДУПАНАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДУПАНАЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1911, рад., загінуў 25.3.1944, пахаваны ў в. Гзоўшча Збораўскага р-на Цярнопальскай вобл.

ДУПАНАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1922, лейт., загінуў 29.9.1942.

ДУПАНАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 4.7.1942, пахаваны ў Карэліі.

ДУПАНАЎ Ігнат Арцёмавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Грабава Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДУПАНАЎ Ілья Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ДУПАНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДУПАНАЎ Рыгор Фядосавіч, рад., памёр ад ран.

ДУПАНАЎ Уладзімір Яўхімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖУКАЎ Іван Максімавіч, н. у 1899, рад., памёр ад ран 28.9.1943, пахаваны ў г. Асташкаў Цвярской вобл.

ЖЫРЫКАЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1905, рад., загінуў 29.3.1944, пахаваны ў в. Балагова Збораўскага р-на Цярнопальскай вобл.

ЖЫРЫКАЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЖЫРЫКАЎ Кандрат Харытонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЫРЫКАЎ Мікалай Кузьміч, н. у 1896, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖЫРЫКАЎ Сцяпан Савельевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЖЫРЫКАЎ Тарас Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЫРЫКАЎ Уладзімір Ільіч, н. у 1925, рад., загінуў 13.10.1944, пахаваны ў в. Чорна Струга Варшаўскага ваяв., Польшча.

ІВУШКІН Ілья Пятровіч, н. у 1923, мал. лейт., памёр ад ран 6.3.1943, пахаваны ў в. Сіленкі Смаленскай вобл.

ІВУШКІН Цярэнцій Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ІСАЧАНКА Фёдар Сямёнавіч, ст. сярж., загінуў 5.6.1944, пахаваны ў пас. Краснянка, Эстонія.

КАВАЛЕНКА Ісак Дзмітрыевіч, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

К.Х.Жырыкаў.

У.І.Жырыкаў.

КАЗЛОЎ Сцяпан Яўхімавіч, н. у 1903, рад., загінуў 3.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Фама Іванавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Цімафей Канстанцінавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАНЦАВЫ Аляксандр Якаўлевіч, н. у 1919, мал. сярж., загінуў 4.10.1943, пахаваны ў в. Карысынчы Віцебскай вобл.

КЛАЧКОЎ Мікалай Лук'янавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

Помнік землякам у в. Недайка.

М.С.Лявончыкаў.

Р.К.Медзюлянаў.

Ф.С.Панамарцаў.

П.С.Плотнікаў.

А.Я.Рудзянкоў.

І.Ц.Рудзянкоў.

КЛАЧКОЎ Сямён Аўрамавіч, н. у 1905, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КУПЦОЎ Іван Ільіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЦАПАЛАЎ Рыгор Еўдакімавіч, н. у 1903, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КУЦАПАЛАЎ Сямён Захаравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУШНЯРОЎ Васіль Нічыпаравіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 8.8.1943, пахаваны ў в. Браткавічы Вялікапісараўскага р-на Сумскай вобл.

КУШНЯРОЎ Іван Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

КУШНЯРОЎ Яўген Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЛІТВІНАЎ Іван Восіпавіч, н. у 1910, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛОГВІНАЎ Пётр Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЯВОНЧЫКАЎ Мікалай Сяргеевіч, кам. роты, прапаў без вестак.

МАРКАЎ Фёдар Венядзіктавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак 25.6.1942.

МАРЧАНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1921, ст. сярж., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў в. Заторы Варшаўскага ваяв., Польшча.

МАРЧАНКА Пётр Аляксеевіч, яфр., загінуў 29.2.1945.

МЕДЗЮЛЯНАЎ Рыгор Клімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МЕДЗЮЛЯНАЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.7.1944, пахаваны ў с. Жуліцы Залачэўскага р-на Львоўскай вобл.

ПАЖАРЭНКА Цярэнцій Андрэевіч, н. у 1915, афіцэр, прапаў без вестак.

ПАЛЯКОЎ Фядос Апанасавіч, н. у 1913, рад., памёр у палоне 27.1.1942.

ПАНАМАРЦАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1923, санінструктар, загінуў 19.2.1942, пахаваны ў с. Шахава Курскай вобл.

ПАНАМАРЦАЎ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1917, лейт., загінуў 8.7.1943.

ПАНАМАРЦАЎ Пракоп Сяргеевіч, рад., загінуў 17.7.1942, пахаваны ў в. Грыдзіна Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ПАНАМАРЦАЎ Фёдар Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАНАМАРЦАЎ Якаў Сяргеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАНКОЎ Іван Мінавіч, н. у 1899, рад., памёр у палоне 5.12.1941.

ПАНКОЎ Сяргей Лаўрэнцьевіч, палітрук, памёр 4.9.1941.

ПАХОМАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПЛОТНІКАЎ Пётр Сямёнавіч, н. у 1913, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РУДЗЯНКОЎ Андрэй Яўменавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РУДЗЯНКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1902, рад., загінуў 23.2.1945, в. Зугнінец, Усх. Прусія.

РУДЗЯНКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 11.6.1944.

РУДЗЯНКОЎ Кірыла Якаўлевіч, н. у 1896, ваенны ўрач 3-га рангу, прапаў без вестак 20.4.1944.

СЕРАДОЎ Фёдар Якаўлевіч, н. у 1923, рад., загінуў 26.1.1943, пахаваны ў с. Уварава Валгаградскай вобл.

СІДАРЭНКА Захар Емяльянавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІДАРЭНКА Леанід Іванавіч.

СІДАРЭНКА Мацвей Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

СМАЛЯРОЎ Сямён Цімафеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СТАРЫКАЎ Мікалай Міхайлавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 14.2.1945, в. Гладоінаў, Германія.

СТАРЫКАЎ Уладзімір Сяргеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Апанас Кандратавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Рыгор Якаўлевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТРЫГАЛЁЎ Якаў Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЯРГЕЙЧЫКАЎ Ігнат Майсеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СЯРГЕЙЧЫКАЎ Павел Майсеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТРУСЯНКОЎ Канстанцін Цімафеевіч, н. у 1922, рад., загінуў 3.2.1945, м. Катэрынлаўп, Усх. Прусія.

ТРУСЯНКОЎ Рыгор Емяльянавіч, н. у 1925, рад., загінуў 10.9.1944, пахаваны ў с. Радзымінь Варшаўскага ваяв., Польшча.

ТРУСЯНКОЎ Сцяпан Мікалаевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

УСЦІНЕНКА Павел Сцяпанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ФІЛІПЕНКА Ермалай Паўлавіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЦЕПЛЯКОЎ Якаў Фёдаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦЕРАШКОЎ Фёдар Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЫНДАРАЎ Віктар Іванавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 11.9.1944.

ЧЫНДАРАЎ Георгій Іванавіч, рад., загінуў 24.9.1942, пахаваны ў в. Альхаватка Хлявенскага р-на Ліпецкай вобл.

ЧЫНДАРАЎ Іван Майсеевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЫНДАРАЎ Рыгор Апанасавіч, н. у 1905, рад., загінуў 27.7.1944, пахаваны ў в. Тумін Брэсцкай вобл.

ЧЫНДАРАЎ Рыгор Самойлавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЫНДАРАЎ Самуіл Рыгоравіч, н. у 1893, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧЫНДАРАЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 2.3.1944, пахаваны ў в. Старое Сяло Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

У.С.Старыкаў.

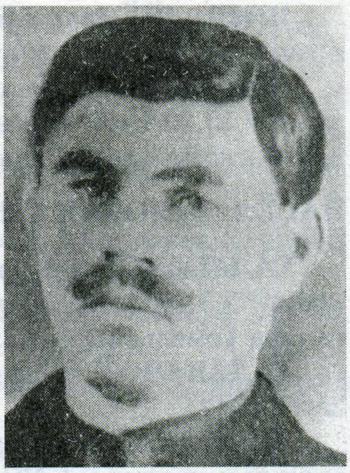

А.К.Стрыгалёў.

І.М.Сяргейчыкаў.

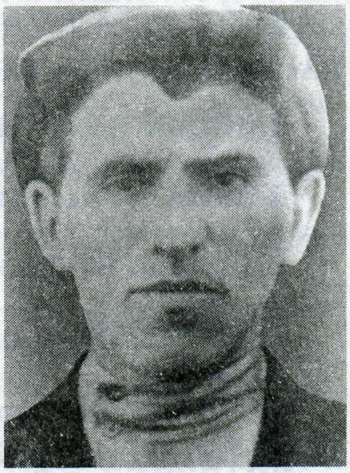

П.М.Сяргейчыкаў.

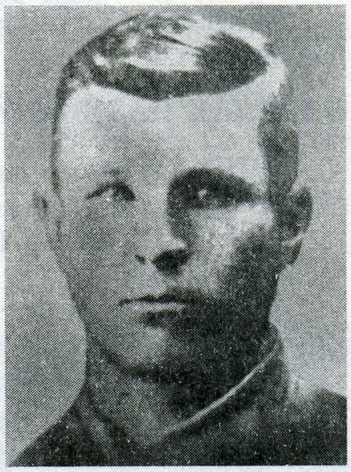

Я.А.Чындараў.

ЧЫНДАРАЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1923, сярж., памёр ад ран 8.12.1942, пахаваны ў в. Лапаціна Нялідаўскага р-на Цвярской вобл.

ЧЫНДАРАЎ Ягор Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАРАМЕТАЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак 7.3.1944.

ШАЎЧУК Іван Фадзеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ШОСТАЎ Сямён Трафімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 22.8.1943.

ШОСТАЎ Яўхім Аляксеевіч.

ШЫГАЛЁЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШЫНКАРОЎ Аляксандр Ільіч, н. у 1925, рад., загінуў 15.10.1944, пахаваны ў с. Чорна Струга Радзымінскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ПАСЁЛАК НОВАЯ СЯМЁНАЎКА

ГАЛАВАЧОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1907, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Хмеліно Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛАВАЧОЎ Фёдар Сямёнавіч, рад., загінуў 25.11.1942.

ЖЫРЫКАЎ Авакум Ігнатавіч, н. у 1915, рад., загінуў у палоне 5.1.1943.

ЖЫРЫКАЎ Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ДАНІЛАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак 25.8.1942.

ДАНІЛАЎ Фядос Міхайлавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Васіль Мацвеевіч, н. у 1907, мал. лейт., загінуў 17.9.1942.

РУДЗЯНКОЎ Васіль Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

ЧУМАКОЎ Іван Агафонавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯНАЧКІН Іван Герасімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЎМЕНЧЫКАЎ Васіль Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ПАДЧЫСТАЕ

ЗЯЦІКАЎ Васіль Аляксандравіч, рад., загінуў 10.2.1944.

КУРАЧОЎ Фёдар Восіпавіч, н. у 1899, рад., загінуў 3.3.1944.

ЛАШТУНОЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАЛАШОНКАЎ Рыгор Парфенавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАНАМАРЦАЎ Ігнат Дзянісавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РУДЗЯНКОЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

РУДЗЯНКОЎ Фёдар Нілавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СІДАРЭНКА Васіль Самойлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СІДАРЭНКА Восіп Апанасавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

СІДАРЭНКА Іван Захаравіч, н. у 1921, рад., памёр ад ран 13.1.1944, пахаваны на х. Красны Чабан Чаплінскага р-на Херсонскай вобл.

СІДАРЭНКА Раман Максімавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СІДАРЭНКА Ціт Самойлавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ТРУСЯНКОЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАСЁЛАК САЛАЎЁЎ

МАЗУРАЎ Сямён Барысавіч, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў пас. Гвардзейскі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАРКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1898, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАРКАЎ Якаў Мікітавіч, н. у 1913, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПАСЁЛАК СВЕТЛЫ

ДУПАНАЎ Аляксандр Ісаевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

МАРКАЎ Іван Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак.

СЯРГЕЙЧЫКАЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЁСКА СТАРАЯ БУДА

АЛЕЙНІКАЎ Іван Ульянавіч, н. у 1925, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Вірычаў Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АЛЕЙНІКАЎ Міхаіл Раманавіч, н. у 1911, ст. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1945.

АЛЕЙНІКАЎ Сцяпан Фёдаравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у 1941.

АЛЕЙНІКАЎ Якаў Раманавіч, н. у 1912, рад., загінуў 3.1.1943, пахаваны ў в. Цэмена Ленінградскай вобл.

БУРАКОЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Антон Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖУКАЎ Апанас Іванавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖУКАЎ Барыс Лявонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЖУКАЎ Іван Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЖУКАЎ Пётр Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Сцяпан Цярэнцьевіч, мал. лейт., загінуў 5.2.1943.

ЖУКАЎ Сяргей Аляксандравіч, н. у 1910, рад., загінуў 2.2.1944, пахаваны ў в. Сецішчы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЖУКАЎ Уладзімір Фёдаравіч, н у 1917, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Уладзімір Цярэнцьевіч, н. у 1924, сярж., памёр ад ран 17.1.1945, пахаваны ў в. Шыгі, Польшча.

ЖУРАЎ Авяр'ян Нічыпаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗЯЗЮЛІН Міхаіл Восіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЗЯЗЮЛІН Рыгор Пракопавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЗЯЗЮЛІН Фёдар Барысавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ІВАНОЎ Яўхім Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІСАКАЎ Іван Ягоравіч, мал. кам., памёр ад ран 26.11.1943.

ІСАКАЎ Мікіта Юр'евіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІСАКАЎ Яўхім Калінавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЛІБЕРАЎ Сямён Міхайлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЛОГВІНАЎ Якаў Цімафеевіч, н. у 1919, ст. лейт., прапаў без вестак 7.2.1945.

МАЛАШКОЎ Захар Кірылавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАЛАШКОЎ Уладзімір Кірылавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 26.6.1944, пахаваны ў в. Паўночная Мольча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

МАЛАШКОЎ Цімафей Кірылавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

МАРЦЭВІЧ Пётр Станіслававіч, н. у 1905, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў в. Свержань Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАЦЬЯНАЎ Аляксандр Захаравіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 7.10.1943, пахаваны ў в. Лазнева Велікалуцкага р-на Пскоўскай вобл.

МАЦЬЯНАЎ Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у ліпені 1941.

МАЦЬЯНАЎ Кузьма Анікеевіч, н. у 1895, рад., загінуў 4.12.1942, пахаваны ў Растоўскай вобл.

МАЦЬЯНАЎ Міхаіл Яўхімавіч, рад., загінуў 5.8.1944.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МУЗЫЧЭНКА Дзмітрый Дзямідавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СКАКАЛАЎ Андрэй Уладзіміравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СКАКАЛАЎ Даніла Макаравіч, рад., прапаў без вестак.

СКАКАЛАЎ Іван Данілавіч, н. у 1926, сярж., загінуў у красавіку 1945 пад Берлінам.

СМАЛЯРОЎ Аляксей Сцяпанавіч, н. у 1914, мал. лейт., памёр ад хваробы 17.2.1945, пахаваны ў г. Асад, Венгрыя.

СМАЛЯРОЎ Сцяпан Антонавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СУСЛАЎ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ТАЛЕЧКІН Іван Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак.

ТАЛЕЧКІН Іван Якаўлевіч, н. у 1903, рад., памёр ад ран 16.4.1944.

ТКАЧОЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТКАЧОЎ Аляксей Патапавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран 1.3.1944, пахаваны ў в. Меркулавічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Канстанцін Піліпавіч, н. у 1904, рад., загінуў 19.2.1944, пахаваны ў в. Карма Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ТКАЧОЎ Пётр Сяргеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

Помнік землякам у в. Старая Буда.

І.Ц.Гаруноў.

М.І.Гаруноў.

П.Н.Клачкоў.

П.Н.Марчанка.

А.С.Рудзянкоў.

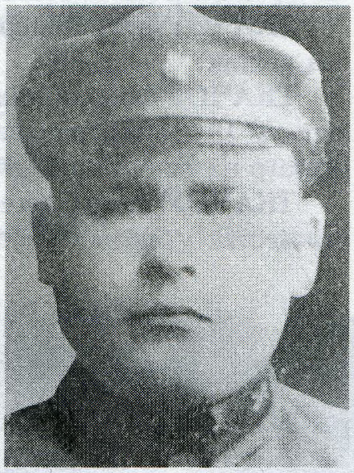

С.Я.Шынкароў.

ТКАЧОЎ Сцяпан Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

УГАРАЎ Іларыён Дзмітрыевіч, рад., загінуў 8.2.1945.

УГАРАЎ Рыгор Мікалаевіч, н. у 1924, рад., загінуў 30.8.1944, пахаваны ў фальв. Стэфан Вятроўскага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХАРУЛЁЎ Дзмітрый Мікіціч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХІМЯНКОЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 9.9.1944, пахаваны ў с. Лоічка Остpуў-Мазавецкага павета Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХІМЯНКОЎ Сяргей Рыгоравіч, н. у 1923, мал. сярж., прапаў без вестак 23.7.1944.

ХІМЯНКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЭПІК Мікалай Міхайлавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК УСХОД

ВАСКАБОЙНІКАЎ Аляксандр Рыгоравіч, мал. лейт., прапаў без вестак.

ГАРУНОЎ Ігнат Цімафеевіч, н. у 1886, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАРУНОЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1914, тэхнік-інтэндант 2-га рангу, памёр ад ран 27.7.1941.

КАЦУПАЛАЎ Андрэй Ярохавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЦУПАЛАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КЛАЧКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, рад., загінуў 4.1.1944, пахаваны ў в. Сялец Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛАЧКОЎ Павел Нічыпаравіч, рад., загінуў 15.12.1943.

ЛІЦВІНАЎ Аляксандр Васільевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак 20.3.1944.

ЛІЦВІНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЛЯВОНЧЫКАЎ Ануфрый Адамавіч, н. у 1916, рад., загінуў 14.1.1942.

ЛЯВОНЧЫКАЎ Іван Адамавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МАРЧАНКА Павел Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

МАРЧАНКА Павел Нічыпаравіч, рад., загінуў 13.2.1944.

РУДЗЯНКОЎ Апанас Сяргеевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РУДЗЯНКОЎ Васіль Ісаевіч, старш., загінуў 8.8.1944.

РУДЗЯНКОЎ Міхаіл Ісаевіч, рад., загінуў 28.11.1943.

РУДЗЯНКОЎ Піліп Восіпавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШЫНКАРОЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1908, рад., загінуў 16.8.1941.

ПАСЁЛАК ЦЕМНІКІ

ВАРАНКОЎ Мікіта Феакціставіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК ЯСМЕНЬ

АНДРЭЙЧЫКАЎ Іван Акімавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Мікалай Клімавіч, н. у 1908, рад., загінуў 11.1.1944, пахаваны ў в. Утрошчы Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

ХОМЧАНКА Аляксей Пракопавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ХОМЧАНКА Фёдар Лявонавіч, н. у 1909, рад., загінуў 2.3.1945.

ХОМЧАНКА Фёдар Пракопавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАСЁЛАК ЯСНАЯ ПАЛЯНА

АГЕЕНКА Васіль Мацвеевіч, н. у 1926, мал. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

АНАПРЭЕНКА Аляксей Марцінавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АНДРЭЙЧЫКАЎ Міхаіл Емяльянавіч, н. у 1898, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАЛАБАШКОЎ Міхаіл Савельевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БАЛАБАШКОЎ Рыгор Міхайлавіч, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў пас. Гвардзейскі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЙШУНАЎ Кузьма Захаравіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак 23.7.1941.

КУПЦОЎ Іларыён Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАЗУРАЎ Барыс Прохаравіч, рад., загінуў 31.7.1944, пахаваны ў с. Акменьдрува, Латвія.

ПАРАШЧАНКА Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у снежні 1941.

ПЕТРАКОЎ Сямён Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак.

СТРЫГАЛЁЎ Сцяпан Мікітавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ШАРАМЕТАЎ Восіп Нічыпаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 20.1.1942.

ШАРАМЕТАЎ Кузьма Нічыпаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

УВАРАВІЦКІ ПАСЯЛКОВЫ САВЕТ

ПАСЁЛАК ВЫСОКАЯ ГРЫВА

АНДРЭЕНКА Тарас Піліпавіч, рад., загінуў 10.1.1944, пахаваны ў в. Перашкода Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЗЫБЛЕЎ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЫБЛЕЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

КАМКОЎ Сямён Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

КАРПАЎ Лук'ян Данілавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАРПАЎ Трафім Данілавіч, н. у 1910, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Макар Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Сямён Яўцехавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

В.М.Зыблеў.

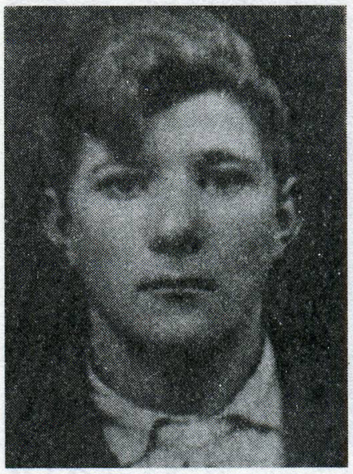

М.А.Карпенка.

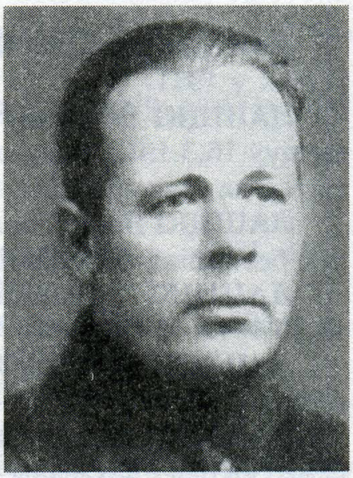

С.Я.Карпенка.

КОСТКІН Дзмітрый Лазаравіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАЎЦОЎ Віктар Гаўрылавіч, н. у 1923, рад., загінуў у лютым 1944, пахаваны ў в. Кузьмінка Валгаградскай вобл.

КРАЎЦОЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НАРКЕВІЧ Мікалай Канстанцінавіч, ст. сярж., прапаў без вестак 20.7.1941.

СІВЯНКОЎ Васіль Адамавіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.12.1943, пахаваны ў в. Верхняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ФЕДАРЭНКА Васіль Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

ФЕДАРЭНКА Сяргей Архіпавіч, маёр, загінуў у 1944.

ХАМЯНКОЎ Андрэй Аўдзеевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯНКОЎ Сямён Аўдзеевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК ЗАВІДАЎКА

АДЗІНЦОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЖУКАЎ Сцяпан Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛЯДА Міхаіл Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 18.9.1943, пахаваны ў в. Валянцінаўка Нікалаеўскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

У.Ц.Галайдзенка.

А.Р.Дышко.

ЛАПЦКІ Аркадзій Васільевіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛАПЦКІ Баляслаў Іванавіч, н. у 1923, рад., загінуў 16.3.1943, пахаваны ў в. Брагіна Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ЛАПЦКІ Восіп Ульянавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПЦКІ Мікалай Іванавіч, рад., загінуў 14.10.1942.

ЛАПЦКІ Мікалай Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЛАПЦКІ Міхаіл Васільевіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран, пахаваны ў п. Зарэчча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПАПІНАЎ Міхаіл Конанавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 21.11.1942.

ПЛАКСА Лявон Ягоравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САКАЛОЎ Васіль Мацвеевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САПРЫКА Аркадзь Марцінавіч, н. у 1926, рад., загінуў 8.3.1945, пахаваны ў Шчэцінскім ваяв., Польшча.

ЯСТРАБАЎ Барыс Паўлавіч, н. у 1910, сярж., загінуў 23.3.1945, в. Грунаў, Усх. Прусія.

ПАСЁЛАК ЗЯЛЁНЫ ВОСТРАЎ

ЖУКАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 8.7.1944, в. Непабярэнеца Крынкаўскага р-на Беластоцкай вобл.

ВЁСКА ЛАПІЧЫ

АНІШЧАНКА Апанас Фёдаравіч, н. у 1910, рад., загінуў 25.2.1945, пахаваны ў Гданьскім ваяв., Польшча.

БАРАНАЎ Васіль Ігнатавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАНАЎ Ігнат Піліпавіч, н. у 1895, памёр у палоне ў лютым 1944.

ВАЛАСЕВІЧ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1916, сярж., загінуў 15.9.1942.

ВЯРЖБІЦКІ Віктар Васільевіч, н. у 1922, мал. сярж., прапаў без вестак 1.4.1942.

ВЯРЖБІЦКІ Іван Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГАЛАЙДЗЕНКА Уладзімір Цітавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ГАРАДКОЎ Дзмітрый Трафімавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГРЫНЬКОЎ Іван Цітавіч, рад., прапаў без вестак.

ГРЫНЬКОЎ Міхаіл Фядосавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ДАБРАВОЛЬСКІ Канстанцін Нічыпаравіч, афіцэр, загінуў.

ДАЛІНА Рыгор Якаўлевіч, н. у 1914, сярж., загінуў 5.8.1943, пахаваны ў в. Воранава Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

ДРАБЫШЭЎСКІ Аляксандр Казіміравіч, н. у 1898, рад., загінуў 27.1.1945.

ДРАБЫШЭЎСКІ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ДРАБЫШЭЎСКІ Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ДРАБЫШЭЎСКІ Пётр Казіміравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Сцяпан Сцяпанавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДУБІНСКІ Раман Аляксандравіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

ДУШКЕВІЧ Адам Паўлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак 23.3.1943.

ДУШКЕВІЧ Іван Яўстратавіч, н. у 1907, мал. сярж., загінуў 14.7.1941, пахаваны ў с. Чаранкамі, Малдова.

ДЫШКО Аляксандр Раманавіч, мал. лейт., загінуў 26.4.1945, пахаваны ў Германіі.

КАПУСЦІН Барыс Фаімавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРОТКІ Лявонцій Прохаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРОТКІ Якаў Пракопавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КЛІМОВІЧ Васіль Пракопавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КОНЧЫЦ Фёдар Апанасавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПЦКІ Аляксандр Данілавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПЦКІ Аляксандр Калістратавіч, рад., загінуў у 1942 пад г. Кіеў.

ЛАПЦКІ Гаўрыла Максімавіч, н. у 1908, кап., загінуў 26.2.1945, х. Хайніцы Пазнанскага ваяв., Польшча.

ЛАПЦКІ Гаўрыла Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Іван Рыгоравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Іван Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Мікалай Калістратавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАПІЦКІ Мікалай Нічыпаравіч, н. у 1923, мал. сярж., прапаў без вестак 1.4.1942.

ЛАПІЦКІ Мікалай Станіслававіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 12.7.1941.

ЛАПІЦКІ Мікалай Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАПІЦКІ Міхаіл Пятровіч, н. у 1917, рад., загінуў 14.2.1942, пахаваны ў в. Сутокі Ленінградскай вобл.

ЛАПІЦКІ Міхаіл Фёдаравіч, рад., загінуў 17.7.1944, пахаваны ў в. Дзедава Ваўкавыскага р-на Гродзенскай вобл.

ЛАПІЦКІ Павел Яфімавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Пётр Сцяпанавіч, н. у 1922, лейт., загінуў 6.12.1943, пахаваны ў в. Ціканаўка Кіраваградскай вобл.

ЛАПІЦКІ Сцяпан Максімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Сяргей Максімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПІЦКІ Філімон Максімавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПЦЕЕЎ Лука Фёдаравіч, рад., загінуў у 1941.

МАЛІШЭЎСКІ Восіп Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

САПРЫКА Уладзімір Аляксеевіч, н. у 1916, лейт., загінуў 24.11.1942, пахаваны ў в. Цыбенка Гарадзішчанскага р-на Валгаградскай вобл.

ТАКАРЭНКА Пётр Макеевіч, н. у 1907, памёр ад ран 30.7.1944, пахаваны ў в. Медзішэц Зэльвенскага р-на Гродзенскай вобл.

ТУР Аляксандр Макаравіч, рад., памёр ад ран 11.6.1945.

ТУР Антон Адамавіч, н. у 1901, рад., загінуў 6.5.1945, пахаваны ў г. Брандэнбург, Германія.

ТУР Уладзімір Ільіч, сярж., загінуў 7.2.1944, пахаваны ў Цвярской вобл.

ХАЎХЛЯНЦАЎ Аляксандр Данілавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ХАЎХЛЯНЦАЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1923, гв. рад., памёр ад ран 19.6.1945, пахаваны ў г. Франкфурт, Германія.

ХАЎХЛЯНЦАЎ Дзмітрый Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ХАЎХЛЯНЦАЎ Сяргей Герасімавіч, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Слуцк.

ЦІМАШЭНКА Пётр Фёдаравіч, н. у 1922, рад., загінуў у палоне 22.2.1942.

ЦІТОЎ Іван Емяльянавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 1.9.1943, пахаваны ў в. Выпаўзава Смаленскай вобл.

І.Н.Арцёменка.

Ц.І.Банузаў.

ЧЭРАДНІК Іван Усцінавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЧЭРАДНІК Уладзімір Усцінавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВЁСКА РАДЗЕЕВА

АНДРЭЕНКА Іван Цярэнцьевіч, н. у 1921, яфр., загінуў 28.1.1945 ва Усх. Прусіі.

АНДРЭЕНКА Пракоп Свірыдавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АНДРЭЕНКА Фёдар Піліпавіч, н. у 1906, сярж., памёр ад ран 23.2.1942, пахаваны ў г. Тула.

АНДРЭЕНКА Ягор Ягоравіч, рад., прапаў без вестак 24.6.1941.

АРЦЁМЕНКА Іван Нічыпаравіч, н. у 1920, мал. лейт., памёр ад ран, пахаваны ў в. Булатава Казельскага р-на Калужскай вобл.

АРЦЁМЕНКА Цімафей Захаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

АРЦЁМЕНКА Ціт Нічыпаравіч, н. у 1913, рад., загінуў 4.3.1943, пахаваны ў в. Сакалонікі Луганскай вобл.

БАНУЗАЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАБАНАЎ Рыгор Васільевіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРАБАНАЎ Сямён Васільевіч, н. у 1908, кап., загінуў 10.3.1943 у Курскай вобл.

БАРАБАНАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак у лютым 1944.

БАРАНАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1918, сярж., загінуў 13.9.1943, пахаваны на х. Валковы Харкаўскай вобл.

БАРАНАЎ Апанас Якаўлевіч, н. у 1917, сярж., загінуў 7.5.1944, пахаваны ў г. Севастопаль.

БАРАНАЎ Арсенцій Прохаравіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран.

БАРАНАЎ Леанід Мікітавіч, н. у 1918, памёр ад ран.

БАРАНАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1925, гв. рад., загінуў 5.2.1945, в. Рэддзен, Усх. Прусія.

І.Г.Вайценка.

К.Г.Вайценка.

БАРАНАЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БАРАНАЎ Міхаіл Карнеевіч, рад., загінуў 13.7.1941.

БАРАНАЎ Міхаіл Ціханавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 25.7.1944, в. Краснае Сяло Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

БАРАНАЎ Назар Піліпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАРАНАЎ Прохар Мікалаевіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран у 1721-м шпіталі, пахаваны ў г. Чэлябінск.

БОБРЫК Анатоль Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак.

ВАЙЦЕНКА Іван Герасімавіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ВАЙЦЕНКА Канстанцін Герасімавіч, рад., загінуў у г. Ленінград.

ВАСІЛЕНКА Аляксандр Цімафеевіч, афіцэр, загінуў у 1943.

ВАСІЛЕНКА Аляксей Цімафеевіч, н. у 1924, сярж., загінуў 10.6.1944.

ВАСІЛЕНКА Васіль Цімафеевіч, н. у 1907, рад., загінуў 10.9.1941.

ВАСІЛЕНКА Навум Паўлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІЦЯНКОЎ Г.Р., н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВІЦЯНКОЎ Фядот Конанавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВОЛКАЎ Ілья Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГОЛУБЕЎ Апанас Сцяпанавіч, рад., памёр ад ран 17.9.1942.

ГРЫГАРЭНКА Васіль Рыгоравіч, рад., памёр ад ран 25.2.1944.

ГРЫГАРЭНКА Мікалай Рыгоравіч, н. у 1918, сярж., загінуў 31.8.1943, пахаваны ў в. Баліна каля г. Іванава.

ГРЫШЧАНКА Аляксандр Ігнатавіч, н. у 1912, лейт., загінуў 8.3.1944, пахаваны ў в. Красная Звязда Гомельскай вобл.

ГРЫШЧАНКА Іван Ігнатавіч, н. у 1919, гв. мал. лейт., прапаў без вестак 4.4.1944.

ГРЫШЧАНКА Іван Клімавіч, н. у 1915, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў Гданьскім пав., Польшча.

ГУДКОЎ Іван, н. у 1921, рад., памёр ад ран 3.11.1944.

ГУДКОЎ Пётр Астапавіч, н. у 1917, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Галавінчыцы Чавускага р-на Магілёўскай вобл.

ГУДКОЎ Якаў Астапавіч, н. у 1913, ст. лейт., загінуў 22.8.1945.

ДЗЯКАЎ Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЕЛІСЕЕНКА Васіль Васільевіч, рад., загінуў.

ЕЛІСЕЕНКА Герасім Цімафеевіч, н. у 1914, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЕЛІСЕЕНКА Міхаіл Клімавіч, рад., прапаў без вестак.

Помнік землякам у в. Радзеева.

ЗЫБЛЕЎ Васіль Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЗЫБЛЕЎ Даніла Кірылавіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗЫБЛЕЎ Іван Савельевіч, палітрук, памёр ад хваробы 10.3.1943.

ЗЫБЛЕЎ Сяргей Анісімавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

КАВАЛЕНКА Восіп Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЕНКА Сідар Васільевіч, рад., загінуў у 1942.

КАВАЛЁЎ Гаўрыла Карпавіч, н. у 1908, мал. палітрук, загінуў 16.9.1942, пахаваны ў г. Варонеж.

КАВАЛЁЎ Герасім Васільевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАЗЛОЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРПЕНКА Андрэй Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРПЕНКА Васіль Ягоравіч, н. у 1921, мал. камандзір, прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАРПЕНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1898, прапаў без вестак 7.9.1942.

КАРПЕНКА Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1919, рад., загінуў у палоне 26.12.1941.

КАРПЕНКА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1907, рад., загінуў 17.11.1943.

КАРПЕНКА Рыгор Рыгоравіч, мал. лейт., загінуў 6.4.1943, пахаваны ў в. Ануфрыева Ленінградскай вобл.

КАРПЕНКА Рыгор Ягоравіч, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў ст. Рускай.

КАСАТКІН Дзмітрый Лазаравіч, н. у 1916, кап., загінуў 28.8.1944.

КОНАНАЎ Аляксандр Яфрэмавіч, рад., загінуў.

КРАЎЧАНКА Ісак Сазонавіч, сярж., загінуў 12.4.1944, пахаваны ў г. Жлобін.

ЛАПІЦКІ Пётр Барысавіч, рад., загінуў 10.2.1944, пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург.

ЛАПЦЕЕЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАПЦЕЕЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1918, кап., прапаў без вестак 27.12.1944.

ЛАПЦЕЕЎ Міхаіл Фядотавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАПЦЕЕЎ Пётр Андрэевіч, н. у 1926, рад., загінуў у красавіку 1945.

ЛАПЦЕЕЎ Рыгор Фядотавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЛАПЦЕЕЎ Сямён Фядотавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛАРЫЁНАЎ Апанас Якаўлевіч, мал. лейт., загінуў 23.6.1941.

ЛАРЫЁНАЎ Якаў Пятровіч, афіцэр, загінуў.

ЛЕТАШКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

У.С.Казлоў.

М.М.Карпенка.

Ф.М.Леташкоў.

ЛЕТАШКОЎ Пётр Яўстратавіч, н. у 1907, рад., загінуў 25.2.1944.

ЛЕТАШКОЎ Фёдар Максімавіч, мал. лейт., загінуў 15.12.1943, пас. Пудзімаў Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

МАЦВЕЕНКА Аляксандр Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЦВЕЕНКА Сяргей Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

МАЦВЕЕНКА Сяргей Паўлавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Мітрафан Паўлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Гаўрыла Ягоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

НОВІКАЎ Пётр Навумавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

РАМАНЕНКА Міхаіл Гаўрылавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

РЭЗНІКАЎ Рыгор Ягоравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

РЭПЧАНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

САВАСЦЬЯНАЎ Аляксандр Лявонавіч, н. у 1922, лейт., загінуў 24.12.1942, пахаваны ў г. Севастопаль.

САВАСЦЬЯНАЎ Васіль Дзянісавіч, н. у 1923, рад., загінуў 15.9.1944, пахаваны ў м. Цыгевесце, Эстонія.

Я.Я.Сівянкоў.

САВАСЦЬЯНАЎ *Дзмітрый Лявонавіч*, н. у 1923, афіцэр, прапаў без вестак.

САВАСЦЬЯНАЎ *Іван Васільевіч,* н. у 1912, памёр ад ран 15.9.1944 у Эстоніі.

СІВЯНКОЎ *Ягор Яўсеевіч*, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Арол.

СТАЛЯРОЎ *Герасім Гаўрылавіч*, н. у 1914, рад., загінуў у 1942, пахаваны ў г. Валгаград.

СТАЛЯРОЎ *Пётр Гаўрылавіч*, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

УСЕВІЧ *Васіль Міхайлавіч*, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯНКОЎ *Апанас Піліпавіч*, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХАМЯНКОЎ *Дзмітрый Андрэевіч*, н. у 1911, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ХАМЯНКОЎ *Іван Фёдаравіч*, н. у 1917, ст. сярж., загінуў 16.1.1945, в. Абштайнен, Усх. Прусія.

ХАМЯНКОЎ *Ігнат Фёдаравіч*, н. у 1915, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў г. Жлобін.

ЦЕЛЯПНЁЎ *Мікалай Андрэевіч*, рад., прапаў без вестак.

ЦІШЧАНКА *Пётр Міхайлавіч*, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦІШЧАНКА *Сямён Васільевіч*, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК ТЭКЛЕЎКА

ВІННІКАЎ *Ерамей Цярэнцьевіч*, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУЗНЯЦОЎ *Зіновій Сямёнавіч*, рад., загінуў 2.2.1944.

КУЛІНЕНКА *Рыгор Іванавіч*, н. у 1919, рад., загінуў 24.4.1944, пахаваны ў в. Блізняцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛІТВІНАЎ *Аляксандр Рыгоравіч*, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІЛІНЧУК *Міхаіл Сцяпанавіч,* н. у 1925, рад., загінуў 26.1.1945, в. Мойдке, Усх. Прусія.

ГАРАДСКІ ПАСЁЛАК УВАРАВІЧЫ

АБРАМАЎ *Зяма Шмеркавіч*, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942.

АБРАМАЎ *Уладзімір Беркавіч*, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

АЛЬТШУЛЕР *Абрам Навумавіч*, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак 17.3.1943.

АЛЬХОЎ *Архіп Іванавіч*, рад., загінуў 1.12.1942.

АЛЬХОЎ *Георгій Адамавіч*, н. у 1923, рад., памёр ад ран 27.1.1942, пахаваны ў г. Мічурынск Тамбоўскай вобл.

АЛЬХОЎ *Іван Адамавіч*, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АЛЬХОЎ *Міхаіл Рыгоравіч*, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

АЛЬХОЎ *Фёдар*, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 5.1.1941.

АНІСЬКОЎ *Георгій Іванавіч*, н. у 1910, лейт., загінуў 23.9.1944, с. Кіроп-Баба Кытпулінскага пав., Румынія.

АНІСЬКОЎ *Нічыпар Іларыёнавіч*, н. у 1903, рад., загінуў у 1944, пахаваны ў в. Дзедлава Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АНІСЬКОЎ *Прохар Іванавіч*, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 6.2.1944.

АНІСЬКОЎ *Рыгор Кірылавіч*, рад., загінуў у верасні 1944.

АРОНЧЫК *Іосіф Навумавіч*, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

АСТРОЎСКІ *Іван Дзянісавіч*, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

АЎГУЛЬ *Леанід Іванавіч*, н. у 1925, рад., загінуў 19.12.1943, пахаваны ў в. Касалапіха Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

АЎРАМЕНКА *Ілья Фёдаравіч*, н. у 1918, сярж., загінуў 31.12.1944, в. Залужэ Ружанскага пав. Астралецкага ваяв., Польшча.

АЎРАМЕНКА *Цімафей Мітрафанавіч*, н. у 1905, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Карма Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

АЎСЯНІЦКІ *Іван Дзмітрыевіч*, лейт., прапаў без вестак 2.12.1941.

БАБІЧ *Андрэй Пятровіч*, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАНДАРЭНКА *Сямён Ціханавіч*, н. у 1914, рад., памёр ад ран 29.1.1943, пахаваны ў г.Свярдлоўск.

БАРАНАЎ *Васіль Панцялеевіч*, н. у 1920, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

БЛЮМІН *Вульф Віглеравіч*, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

БОБІКАЎ *Васіль Апанасавіч*, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БОБІКАЎ *Іван Апанасавіч*, н. у 1914, рад., загінуў 12.1.1942, пахаваны ў в. Абухава Цвярской вобл.

БОБІКАЎ *Міхаіл Апанасавіч*, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БОСМ Герд Займанавіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак 30.4.1942.

БУДНІКАЎ Уладзімір Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВАЛАТОЎСКІ Піліп Міхайлавіч, рад., загінуў 29.4.1945.

ВАСІЛЬЦОЎ Аляксандр Віктаравіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 17.3.1944.

ВАСІЛЬЦОЎ Дзмітрый Аўрамавіч, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Рэчыца.

ВАСІЛЬЦОЎ Мікалай Архіпавіч, рад., загінуў 9.1.1942, пахаваны ў в. Залессе Дзямянскага р-на Наўгародскай вобл.

ВАСІЛЬЦОЎ Мікалай Канстанцінавіч, рад., памёр ад ран 21.2.1944, пахаваны ў Гомельскай вобл.

ВІЧУЖАНІН Аляксандр Яфімавіч, рад., памёр ад ран 26.2.1945.

ВОЛКАЎ Віктар Васільевіч, н. у 1915, кап., загінуў 10.8.1943, пахаваны ў в. Высокае Смаленскай вобл.

ВОРАГАЎ Сямён Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ВЯРБІЦКІ Сяргей Уладзіміравіч, рад., прапаў без вестак.

ГАВЯДЗІН Павел Восіпавіч, ваенны тэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак 7.10.1941.

ГАДУКАНАЎ Аляксандр Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЛКІН Васіль Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЛКІН Міхаіл Паўлавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 15.8.1941.

ГАНЧАРОЎ Андрэй Іванавіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ГАПОНАЎ Адам Фаміч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГАРБАЧОЎ Дзмітрый Пятровіч, ст. лейт., загінуў 3.9.1944.

ГАРБАЧОЎ Мікалай Сямёнавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ГАРБАЧОЎ Міхаіл Дзям'янавіч, н. у 1895, рад., загінуў.

ГАРЭЛІК Лейвік Залманавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

ГЕРАСІМАЎ Раман Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГЕРАШЧАНКА Сцяфан Маркавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГЕРМАНАЎ Сямён Сцяпанавіч, н. у 1914, мал. лейт., загінуў 13.1.1944, пахаваны ў в.Цымлева Пустошкінскага р-на Пскоўскай вобл.

ГЕРЦАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ГЕРЦАЎ Міхаіл Макаравіч, рад., памёр ад ран 5.4.1944, пахаваны ў г. Бранск.

ГІЖУНОЎ Дзмітрый Пятровіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ГЛУШАКОЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГОЛЬБЕРГ Веніямін Абелевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГОЛЬЦАЎ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 1.12.1943, пахаваны ў г. Калуга.

ГРУКАЛАЎ Іван Аляксандравіч, ст. сярж., загінуў 10.3.1943.

ГРЫЦКОЎ Дзмітрый Іларыёнавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГРЫЦКОЎ Захар Феафанавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ГРЫЦКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГРЫЦКОЎ Іван Іларыёнавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГРЫЦКОЎ Іван Тарасавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

ГРЫЦКОЎ Кандрат Іванавіч, н. у 1911, рад., загінуў 4.8.1944, с. Заводы Савольскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГРЫЦКОЎ Лявон Захаравіч, ст. лейт., загінуў 4.2.1943, пахаваны ў в. Папоўка Луганскай вобл.

ГРЫЦКОЎ Мікалай Герасімавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ГРЫЦКОЎ Міхаіл Сідаравіч, н. у 1920, рад., загінуў 26.1.1945, в. Прыповен, Усх. Прусія.

ГРЫЦКОЎ Нічыпар Кандратавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГРЫЦКОЎ Піліп Тарасавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГРЫЦКОЎ Рыгор Акімавіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран 20.3.1945, пахаваны ў г. Калінінград.

ГРЫЦКОЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1904, рад., загінуў у красавіку 1944.

ГРЫЦКОЎ Фрол Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ГРЫШАЕЎ Акім Мікалаевіч, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ГРЫШЧАНКА Міхаіл Пятровіч, сярж., загінуў 28.4.1945.

ГРЫШЧАНКА Павел Антонавіч, ст. лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ГРЭКАЎ Ціт Рыгоравіч, н. у 1913, палітрук, прапаў без вестак у жніўні 1941.

ГУДКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1922, мал. лейт., прапаў без вестак 9.9.1942.

ГУРЭВІЧ Саламон Рыгоравіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у снежні 1942.

ГУСЕЎ Аляксандр Яфімавіч, кап., прапаў без вестак у чэрвені 1942.

ГУШЧЫН Васіль Мікалаевіч, кам. узвода, прапаў без вестак у 1941.

ДЗЕМЧАНКА Міхаіл Пятровіч, ст. палітрук, загінуў 6.1.1942.

ДРАЙЦАЎ Церах Пятровіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

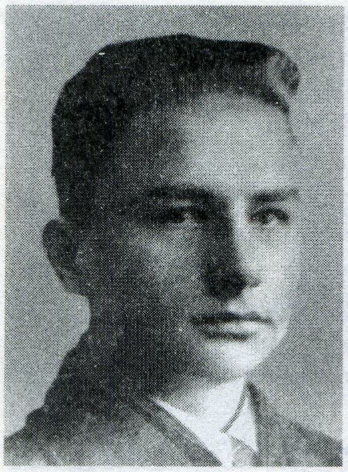

М.К.Кабаеў.

ДУБРОЎСКІ Мікалай Іванавіч, мал. лейт., загінуў 5.2.1943.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Сяргей Яўгенавіч, н. у 1924, лейт., загінуў 29.10.1943 у в. Пунлы Дрыбінскага р-на Магілёўскай вобл.

ЖУРАЎ Мікалай Крысанавіч, рад., прапаў без вестак 15.2.1942.

ЖУРАЎ Цімафей Піменавіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Аўрам Ісаевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Аўрам Максімавіч, н. у 1914, старш., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЖЫЛІЦКІ Васіль Захаравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Даніла Панкратавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Дзямід Фёдаравіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Емяльян Зенькавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Емяльян Міхайлавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Іван Сяргеевіч, н. у 1904, рад., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў с. Анелін Радамскага ваяв., Польшча.

ЖЫЛІЦКІ Іларыён Трафімавіч, н. у 1901, рад., загінуў 18.2.1944, пахаваны ў в. Чарняўка Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

ЖЫЛІЦКІ Кузьма Сідаравіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Мікіта Гаўрылавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЖЫЛІЦКІ Нікан Трафімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЖЫЛІЦКІ Пётр Якаўлевіч, рад., загінуў 25.8.1944.

ЖЫЛІЦКІ Сцяпан Іванавіч, н. у 1905, рад., памёр ад ран 9.7.1944, пахаваны ў в. Новая Мільча Гомельскага р-на.

ЖЫЛІЦКІ Фёдар Сідаравіч, н. у 1891, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗАЙЦАЎ Аляксандр К., рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗАЙЦАЎ Апанас Абрамавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 24.12.1942.

ЗАЙЦАЎ Мітрафан Абрамавіч, н. у 1906, рад., загінуў у палоне 13.2.1943, пахаваны ў г. Славута Хмяльніцкай вобл.

ЗАЛАТАРЭНКА Іосіф Іосіфавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЗВЕРАЎ Леанід Мікалаевіч, н. у 1913, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ІГНАТАЎ Сяргей Аляксеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІГОЛЬНІКАЎ Лазар Айзікавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІОВІЧ Аляксандр Яўсеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІОВІЧ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ІОВІЧ Яўхім Яўцехавіч, рад., памёр ад ран у красавіку 1944.

ІСПЕРАЎ Якаў Шлевіч, н. у 1908, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КАБАЕЎ Іван Германавіч, рад., памёр ад ран 31.12.1942, пахаваны ў г. Калач-на-Доне Валгаградскай вобл.

КАБАЕЎ Міхаіл Картэравіч, н. у 1922, ст. сярж., памёр ад ран 5.4.1945, в. Людзвігсорт, Усх. Прусія.

КАБАЕЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1926, сярж., загінуў 4.5.1945 у Германіі.

КАБАЕЎ Уладзімір Сяргеевіч, сярж., памёр ад ран 4.2.1945.

КАБРУСЁЎ Нічыпар Абрамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАБРУСЁЎ Піліп Андрэевіч, н. у 1906, прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран 23.3.1942.

КАВАЛЁЎ Васіль Васільевіч, н. у 1912, рад., загінуў 8.2.1944, пахаваны ў с. Макрэ Дубнаўскага р-на Ровенскай вобл.

КАВАЛЁЎ Віктар Паўлавіч, н. у 1921, афіцэр, прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЁЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1918, старш., загінуў 22.2.1943, пахаваны на ст. Ільская Краснадарскага краю.

КАВАЛЁЎ Мікалай Кірылавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 23.3.1945 у в. Фордэрвальдэ Кёнігсбергскай прав., Усх. Прусія.

КАВАЛЁЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў 1.4.1944, пахаваны ў с. Смідзінь Валынскай вобл.

КАВАЛЁЎ Сяргей Кірылавіч, рад., загінуў у сакавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Уладзімір Канстанцінавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 22.2.1944, пахаваны ў в. Журавічы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Фядот Купрыянавіч, н. у 1898, рад.,

загінуў 25.4.1943, пахаваны ў в. Жукоўка Курскай вобл.

КАВАЛЁЎ Якаў Іванавіч, рад., прапаў без вестак 22.6.1942.

КАЗАК Іван Андрэевіч, рад., загінуў у студзені 1944.

КАЗЕЛА Бернард Сцяпанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАЗЛОЎ Міхаіл Харытонавіч, н. у 1906, рад., загінуў 11.7.1942.

КАЗЫРЭНКА Іван Елісеевіч, н. у 1913, рад., загінуў 22.1.1944, пахаваны ў в. Давыдаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЫРЭНКА Максім Марцінавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЛОДЗЕНКА Уладзімір Восіпавіч, рад., памёр ад ран 27.4.1945.

КАМАРОЎ Барыс Іванавіч, мал. лейт., загінуў 27.10.1942, пахаваны ў с. Зялёная Паляна Валгаградскай вобл.

КАПЕЛЬЧЫК Фёдар Несцеравіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран у п. Чартавіцкае Варонежскай вобл.

КАПЫЛОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРНЕЕЎ Андрэй Нічыпаравіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАШЧАНКА Іван Іванавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

КЕКЕЛЕЎ Прохар Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

КЕКЕЛЕЎ Цімафей Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

КІРПІЧОЎ Іларыён Ягоравіч, н. у 1901, рад., загінуў у 1945.

КІРЭЙЦАЎ Ягор Сідаравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КІРЭЙЦАЎ Яўсей Яўменавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КОЎНЕР Канстанцін Іосіфавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1942 каля г. Ржэў.

КРАСНЫ Люцец Нафтольевіч, н. у 1915, кап., загінуў 20.1.1943.

КРЫЖАНКОЎ Анатоль Барысавіч, рад., загінуў 19.2.1944, пахаваны на тэрыторыі Даманавіцкага с/с Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

КУЖАНАЎ Фёдар Аляксеевіч, н. у 1920, сярж., загінуў 27.1.1943, пахаваны на х. Мядзветы Варонежскай вобл.

КУКСІН Рахман Абрамавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУЛЕШ Рыгор Барысавіч, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛІНЕНКА Сцяпан Іванавіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран, пахаваны ў Бабруйскім р-не Магілёўскай вобл.

КУПА Панцялей Амосавіч, н. у 1909, рад., загінуў 23.3.1945 пад Кёнігсбергам.

ЛАБАНАЎ Цімафей Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАПАЦІН Уладзімір Адамавіч, н. у 1899, загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЛЕВІН Аляксандр Барысавіч, мал. лейт., памёр ад ран 6.5.1944.

ЛОБАЎ Пётр Мітрафанавіч, кап., загінуў 4.2.1944.

ЛОБАЎ Уладзімір Уладзіміравіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 24.2.1944, пахаваны ў в. Матнявічы Чачэрскага р-на Гомельскай вобл.

ЛУК'ЯНЕНКА Даніла Ільіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЛУК'ЯНЕНКА Канстанцін Апанасавіч, н. у 1919, сярж., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Дубрава Гомельскай вобл.

ЛУК'ЯНЕНКА Рыгор Ільіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛУК'ЯНЕНКА Сямён Апанасавіч, н. у 1921, рад., загінуў 6.4.1942, пахаваны ў в. Паўлава Юхноўскага р-на Калужскай вобл.

ЛУК'ЯНЕНКА Уладзімір Архіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў 21.12.1943, пахаваны ў в. Забалоцце Гомельскай вобл.

ЛУЦКІН Барыс Лукіч, ст. сярж., загінуў у лютым 1944.

ЛУЦКІН Васіль Емяльянавіч, н. у 1911, рад., памёр ад ран 7.10.1944, в. Аладбішы Беластоцкай вобл.

ЛУЦКІН Іван Емяльянавіч, н. у 1897, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАЙСЕЕНКА Апанас Арэфьевіч, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лужкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

МАЙСЕЕНКА Еўдакім Яфімавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЙСЕЕНКА Лука Андрэевіч, н. у 1921, рад., загінуў 20.3.1942.

МАЙСЕЕНКА Раман Мітрафанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

МАЛІНКЕВІЧ Леў Барысавіч, н. у 1914, рад., загінуў 12.1.1943.

МАЛІНКЕВІЧ Міхаіл Абрамавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРГОЛІН Меня Геслевіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МАРМАЛЮКОЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Ніжняя Тошыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАРМАЛЮКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 26.4.1945.

МАРМАЛЮКОЎ Пётр Міхайлавіч, н. у 1909, рад., загінуў 8.9.1942, пахаваны ў в. Новая Ленінградскай вобл.

МАРМАЛЮКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

МАРТЫНАЎ Андрэй Емяльянавіч, н. у 1915, рад., загінуў 28.7.1941, пахаваны ў в. Лясань Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

МАШКОЎ Яфім, н. у 1905, рад., загінуў у палоне 27.10.1943.

МЕЛЛЕР Якаў Яфімавіч, рад., загінуў 15.2.1945.

НОВІКАЎ Арцём Андрэевіч, н. у 1905, рад., загінуў у красавіку 1944.

НОВІКАЎ Васіль Савельевіч, мал. лейт., памёр ад ран 7.12.1943, пахаваны ў с. Кастагрызаўка Запарожскай вобл.

НОВІКАЎ Дзмітрый Савельевіч, н. у 1921, загінуў 6.1.1944, пахаваны ў в. Стрэшын Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

НОВІКАЎ Ілья Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НОВІКАЎ Піліп Арцёмавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

НОВІКАЎ Сяргей Міхайлавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

НОВІКАЎ Трыфан Андрэевіч, н. у 1915, рад., кавалерыст, загінуў 15.3.1944, пахаваны ў с. Краснагор'е Адэскай вобл.

НОВІКАЎ Ягор Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ПАДГОРНЫ Даніла Рыгоравіч, ст. сярж., загінуў 20.6.1943.

ПАНЦЯЛЕЕНКА Нічьпар Майсеевіч, н. у 1912, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАНЦЯЛЕЕНКА Раман Майсеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАЎЛЮЧКОЎ Арсеній Цімафеевіч, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ПАЦЯКОЎ Мікалай Якаўлевіч, рад., памёр ад ран 20.10.1944.

ПАЦЯКОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1910, ст. сярж., прапаў без вестак у 1945.

ПРЫШЧЭПАЎ Макар Пятровіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак 4.4.1945.

ПРЫШЧЭПАЎ Сцяпан Еўдакімавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПРЫШЧЭПАЎ Фёдар Ксенафонтавіч, рад., загінуў у 1941.

ПЯТРОЎ Аляксандр Пракопавіч, гв. лейт., загінуў 16.1.1942.

ПЯЎЦОЎ Арон Меeравіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

РАБЯНОК Павел Свірыдавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

РУБЦОЎ Лука Ільіч, н. у 1899, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Манькі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

РУДЭНКА Рыгор Кандратавіч, н. у 1898, рад., загінуў 6.7.1944, пахаваны ў в. Патанкі Гомельскай вобл.

РЫСІН Акім Андрэевіч, н. у 1911, старш., загінуў 31.10.1942.

РЫСІН Самуіл Саламонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

РЫСІН Яўсей Гіршанавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран у 1943, пахаваны ў г. Саратаў.

РЭЙЗІН Айзік Шмуйлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

РЭПЧАНКА Іван Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РЭПЧАНКА Іван Міронавіч, н. у 1910, рад., загінуў у кастрычніку 1944 у Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

РЭПЧАНКА Мікалай Барысавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

РЭПЧАНКА Міхаіл Барысавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РЭПЧАНКА Пётр Іванавіч, н. у 1907, ст. сярж., загінуў 2.4.1944.

САПРЫЦКІ Ненсан Саламонавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІМАНОЎСКІ Лейба Моўшавіч, н. у 1896, рад., загінуў 17.1.1944.

СІЎЦОЎ Уладзімір Нічьпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 21.8.1944.

СКЛЯР Сямён Уладзіміравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЛАВІН Рыгор Маркавіч, н. у 1899, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СМАРОДЗІНСКІ Сямён Сяргеевіч, н. у 1920, рад., загінуў 24.12.1943, пахаваны ў в.Чацвярня Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

СМОЛЬНІКАЎ Карней Сяргеевіч, н. у 1909, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

СМОЛЬНІКАЎ Мікіта Сяргеевіч, н. у 1901, рад., загінуў 2.4.1942, пахаваны ў в. Старыкава Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

СМОЛЬНІКАЎ Пракоп Сяргеевіч, н. у 1906, рад., загінуў 27.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СМОЛЬНІКАЎ Фёдар Лукіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СМОЛЬНІКАЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЦЕРЫН Сімха Зусевіч, н. у 1911, палітрук, прапаў без вестак у красавіку 1944.

СЯРГЕЕЎ Павел Максімавіч, н. у 1915, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТАЛКАЧОЎ Архіп Сцяпанавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ТКАЧ Міхаіл Цярэнцьевіч, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ТРАХУНОЎ Пётр Мацвеевіч, н. у 1911, рад., загінуў у палоне 6.2.1942.

ТРЫПУЗАЎ Архіп Фаміч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ТРЫПУЗАЎ Васіль Канстанцінавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак 21.2.1941.

ТРЫПУЗАЎ Кірыла Аляксеевіч, н. у 1902, рад., загінуў 16.12.1941.

ТРЫПУЗАЎ Кузьма Яфрэмавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ТРЫПУЗАЎ Сідар Фаміч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ТРЫПУЗАЎ Ягор Елісеевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТУСІКАЎ Віктар Раманавіч, мал. лейт., загінуў у 1945, г. Прайсфрыдланд, Германія.

УЛАСАЎ Мікалай Фёдаравіч, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ФУРСІКАЎ Дзмітрый Яфімавіч, н. у 1914, мал. лейт., загінуў 2.3.1945, пахаваны ў Польшчы.

ФУРСІКАЎ Захар Фядотавіч, сярж., загінуў 24.3.1944.

ФУРСІКАЎ Міхаіл Фядосавіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 27.2.1944, пахаваны на ст. Крыўск Гомельскай вобл.

ФУРСІКАЎ Якаў Фядотавіч, н. у 1909, рад., памёр ад ран у жніўні 1941.

ХАЙКІН Арон Давыдавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ХАЙКІН Евель Шнеeравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЕЦЕРАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЦІХАНОВІЧ Міхаіл Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЦІШЧАНКА Іван Пятровіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран 23.9.1943, пахаваны ў с. Белацаркоўка Андрэеўскага р-на Запарожскай вобл.

ЦУРАНКОЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦУРАНКОЎ Рыгор Гаўрылавіч, н. у 1913, рад., загінуў 26.4.1945, пахаваны ў г. Берлін.

ЦЫРКІН Зяма Генухавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЦЫРКІН Евель Рувінавіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1942.

ЦЫРКІН Ісак Давыдавіч, н. у 1905, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫРКІН Леў Яўсеевіч, н. у 1918, мал. сярж., загінуў 29.4.1943, пахаваны на ст. Чыр Валгаградскай вобл.

ЦЫРКІН Юрый Самойлавіч, ст. лейт., загінуў 3.7.1942.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Андрэй Фадзеевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Барыс Ігнатавіч, ст. сярж., загінуў 27.12.1943, пахаваны ў в. Асінаўка Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Даніла Георгіевіч, н. у 1912, мал. лейт., загінуў 12.11.1941, пахаваны ў в. Жаб'е Дзямянскага р-на Наўгародскай вобл.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Карп Уласавіч, рад., загінуў у сакавіку 1943.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Сяргей Фадзеевіч, н. у 1916, лейт., прапаў без вестак у 1941.

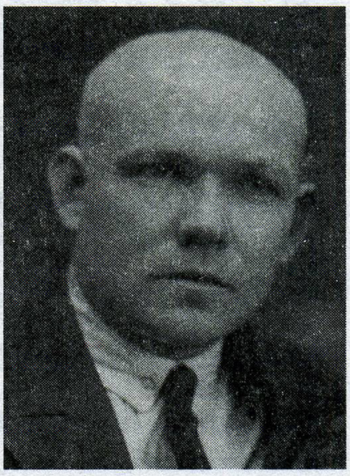

Р.С.Шычко.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫРУЛЬНІКАЎ Усевалад Барысавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 14.7.1944.

ЧУБАНАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1911, старш., памёр ад ран 21.9.1944 у Латвіі.

ШАРАЕЎ Сяргей Іванавіч, н. у 1910, лейт., загінуў 20.2.1943.

ШКРАБАЎ Мацвей Цімафеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШКРАБАЎ Ціт Дзям'янавіч, н. у 1910, рад., загінуў 25.8.1944, в. Чэнгакі Ломжынскага р-на Беластоцкай вобл.

ШМЕЙКА Рэйнгольд Францавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ШМІДАЎ Майсей Барысавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШМІДАЎ Міхаіл Натанавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 24.6.1941.

ШТАЦКІ Віктар Іванавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак 28.5.1942.

ШЫМАНСКІ Вячаслаў Іосіфавіч, н. у 1926, яфр., загінуў 29.4.1945.

ШЫЧКО Рыгор Савельевіч, да вайны працаваў галоўным урачом Уваравіцкай бальніцы.

ШЭІН Іван Яфімавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЭПШТЭЙН Навум Аронавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЭСТРЫН Эля Меeравіч, н. у 1905, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЮРАСАЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1923, рад., загінуў 3.4.1945, в. Рукфорт каля г. Гданьск, Польшча.

ЮШПРАХ Майсей Лазаравіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 24.6.1941.

ЯДЗВІНСКІ Адам Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

ЯКАЎЛЕЎ Пётр Фадзеевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЯКАЎЦАЎ Аляксандр Пятровіч, н. у 1897, рад., загінуў 18.3.1944, пахаваны ў в. Вялікія Канапліцы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЯКАЎЦАЎ Пётр Рыгоравіч, н. у 1923, яфр., загінуў 8.1.1943, пахаваны ў в. Кукава Валагодскай вобл.

ЯКАЎЦАЎ Рыгор Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЯКАЎЦАЎ Сямён Пятровіч, н. у 1912, сярж., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Дубрава Гомельскай вобл.

ЯКАЎЦАЎ Ціхан Фёдаравіч, н. у 1926, рад., загінуў 25.1.1945, пахаваны на х. Цібале Ліепайскага р-на, Латвія.

ЯЛІНСКІ Анатоль Кірылавіч, гв. кап., загінуў 6.3.1945.

ЯЛІНСКІ Ягор В., рад., памёр 17.10.1941.

ЯРОШКІН Уладзімір Цітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЯРОШКІН Харытон Цімафеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЯФІМЕНКА Ягор Дзямідавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

УЗОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БАРКІ

БАРАБАНАЎ Усцін Трыфанавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛІЧЫН Дзмітрый Палікарпавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАСІЛІЧЫН Мікіта Палікарпавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАЛАДНЕЎ Мікалай А., рад., прапаў без вестак.

ГАНЧАРОЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1922, рад., загінуў 7.8.1942, пахаваны ў в. Навінкі Кірышскага р-на Ленінградскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Якаў Іванавіч, ст. сярж., загінуў 11.9.1943.

КАНЦАВЫ Васіль Мікалаевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАНЦАВЫ Мікалай Радзівонавіч, рад., загінуў у лістападзе 1943.

ЛАПЦЕЕЎ Уладзімір Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак.

НАХАЕЎ Яўген Якаўлевіч, н. у 1921, рад., загінуў 20.8.1944, пахаваны ў с. Рэўзіны Дэмбіцкага р-на.

ПАПОВІЧ Андрэй Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРОЦКІ Аляксандр Дзмітрыевіч, рад., загінуў 15.1.1944.

РАКАЎ Міхаіл Васільевіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

СІЎЦОЎ Яўген Дзмітрыевіч, рад., загінуў 28.1.1945.

ХАЛЮКОЎ Якаў Антонавіч, н. у 1904, рад., загінуў 7.9.1942, пахаваны ў в. Юшнева Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

ПАСЁЛАК ГУДОК

БАРСУКОЎ Іван Паўлавіч, рад., загінуў 12.11.1943.

ЛЕМЯНКОЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1911, ст. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ВЁСКА КАЛІНІНА

АРЦЁМКАЎ Аляксей Парфенавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Захар Ігнатавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Іван Ігнатавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАРЫСЕНКА Якаў Ігнатавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БРЫЛЬКОЎ Васіль Пракопавіч, рад., прапаў без вестак.

БРЫЛЬКОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1908, рад., загінуў 3.8.1941, пахаваны ў в. Радчына Смаленскай вобл.

БРЫЛЬКОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БРЫЛЬКОЎ Уладзімір Антонавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БЫКАЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1905, рад., загінуў 9.8.1942, пахаваны ў в. Клімава Карманоўскага р-на Смаленскай вобл.

БЫЧКОЎ Аляксей Раманавіч, сярж., загінуў 20.2.1944.

БЫЧКОЎ Васіль Раманавіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ВЕРАБ'ЁЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЎРЫЛАЎ Анатоль Захаравіч, н. у 1923, мал. сярж., загінуў 23.4.1945, пахаваны ў г. Берлін.

ГОЛУБЕЎ Максім Цярэнцьевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ГОЛУБЕЎ Ягор Дзянісавіч, н. у 1916, рад., загінуў у жніўні 1944.

ГУЗАЎ Сямён Мікітавіч, н. у 1908, рад., загінуў 22.9.1944, пахаваны на х. Лан Кракаўскага ваяв., Польшча.

ДЗЯТЛАЎ Кірыла Кузьміч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

ДРАЛОЎ Сямён Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДУДАРАЎ Леанід Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 22.3.1945.

ДУДАРАЎ Ягор Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЕМЯЛЬЯНЕНКА Савелій Ігнатавіч, н. у 1903, рад., загінуў 3.8.1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Таганрог.

ЗАХАРАНКА Лука Лявонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАБКОЎ Іван Карпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЗЛОЎ Павел Ерамеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАЛЕСНІКАЎ Сцяпан Захаравіч, н. у 1908, рад., загінуў 25.12.1944, пахаваны ў в. Косцішчава Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАНЦАВЫ Іван Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КАНЦАВЫ Міхаіл Іванавіч, рад., загінуў у сакавіку 1944.

КАНЦАВЫ Уладзімір Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАСЯНКОЎ Емяльян Кузьміч, рад., загінуў 21.2.1945.

КІР'ЯНАЎ Апанас Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЛАСУНОЎ Міхаіл Кузьміч, рад., загінуў у г. Севастопаль.

ЛУКАШОЎ Іван Нічыпаравіч, н. у 1918, прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛУКАШОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАЦАКОЎ Анатоль Якаўлевіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 24.8.1944, пахаваны ў г. Брэст.

МАЦАКОЎ Васіль Якаўлевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1943, пахаваны ў г. Арол.

МІХАЛЕНКА Аляксандр Якаўлевіч, мал. сярж., памёр ад ран 1.3.1944.

ПАЎЛЮКОЎ Васіль Васільевіч, н. у 1911, сярж., загінуў 27.9.1944, пахаваны ў Баўскім р-не, Латвія.

ПАЎЛЮКОЎ Сяргей Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

РАМАНАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РАМАНАЎ Іван Паўлавіч, лейт., загінуў у чэрвені 1941.

РАМАНАЎ Мікалай Паўлавіч, рад., загінуў 21.12.1941.

РАМАНАЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РАМАНЕНКА Аляксей Сазонавіч, н. у 1911, рад., загінуў, пахаваны ў в. Дзерлава Знаменскага р-на Арлоўскай вобл.

РАЧКОЎСКІ Піліп Захаравіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Дзмітрый Аляксандравіч, н. у 1910, гв. ст. лейт., загінуў 31.3.1945, пахаваны ў г. Найштад, Германія.

САУЦІН Анатоль Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

САУЦІН Анатоль Фядосавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак 26.10.1941.

САУЦІН Іван Ільіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

САУЦІН Фёдар Цімафеевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СІДОРАНКА Ціт Самойлавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СІЎЦОЎ Іван Маркавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

СКАРЫНА Якаў Цітавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СКУБАКОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

СКУБАКОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак 15.8.1942.

СОПАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1909, ст. сярж., загінуў 6.8.1944, пахаваны ў г. Сураж, Польшча.

СТОЛЬНІКАЎ Васіль Іларыёнавіч, н. у 1921, ст. лейт., загінуў 7.2.1943.

СТОЛЬНІКАЎ Васіль Яўланавіч, н. у 1912, сярж., загінуў 2.2.1942, пахаваны ў Цвярской вобл.

СТОЛЬНІКАЎ Сцяпан Міхайлавіч, н. у 1907, мал. сярж., прапаў без вестак 20.2.1945.

СТОЛЬНІКАЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЯРГЕЕНКА Уладзімір Паўлавіч, н. у 1922, рад., памёр у палоне 11.12.1941.

СЯРЭБРАНЫ Іван Сямёнавіч, рад., загінуў 30.4.1945.

ТАРАСЕНКА Сяргей Яфімавіч, рад., прапаў без вестак.

ТАРАСЕНКА Фёдар Селівёрставіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ФЁДАРАЎ Васіль Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ФЁДАРАЎ Рыгор Пятровіч, сярж., загінуў 30.4.1945.

ФІЛОНАЎ Ананій Іларыёнавіч, н. у 1924, гв. сярж., загінуў 16.4.1945, пахаваны ў м.Цыхлер Брандэнбургскай прав., Германія.

ФІЛОНАЎ Анатоль Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ФІЛОНАЎ Васіль Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ФІЛОНАЎ Іван Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ФІЛОНАЎ Канстанцін Цімафеевіч, рад., загінуў 7.10.1943, пахаваны ў в. Пабужжа Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

ФІЛОНАЎ Міхаіл Кірэевіч, н. у 1925, кам. аддзялення, прапаў без вестак 16.10.1944, пахаваны ў в. Гута Падгурна Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХАРЫТОНАЎ Рыгор Сцяпанавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦУРБАНАЎ Рыгор Лявонавіч, н. у 1908, рад., загінуў у 1942.

ШЛЯХЦЕНКА Іван Гаўрылавіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў 14.1.1943.

ШЛЯХЦЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

У.Дз.Васільцоў (злева).

ЯСЬКІН Іван Еўдакімавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 28.2.1943.

ЯЎМЕНЕНКА Ігнат Емяльянавіч, рад., загінуў 7.3.1944.

ПАСЁЛАК НОВЫ

ВІНІЧЭНКА Фёдар Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГАЛОЎКІН Віктар Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

РУБАНАЎ Пётр Платонавіч, н. у 1910, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Харкаў.

ПАСЁЛАК РАГОЗІШЧА

ВІЦІКАЎ Канстанцін Ісакавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГРЫШАЕЎ Міхаіл Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СІЎЦОЎ Іван Карпавіч, н. у 1925, рад., загінуў 14.1.1945.

ВЁСКА РАССВЕТНАЯ

БРУНДУКОЎ Лука Давыдавіч, н. у 1895, рад., памёр ад ран 13.2.1945, пахаваны ў в. Клёнава Быдгашчскага ваяв., Польшча.

ДЗЮБКІН Аляксей Іларыёнавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДЗЮБКІН Іван Васільевіч, мал. лейт., загінуў 16.4.1945.

ДЗЮБКІН Іван Фаміч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЕШКА Іван Ігнатавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАЕШКА Яўген Паўлавіч, мал. лейт., загінуў 5.9.1942.

СІЎЦОЎ Уладзімір Маркавіч, н. у 1923, рад., загінуў 13.9.1944, пахаваны ў м. Сазвескі, Эстонія.

ВЁСКА РУДЗЯНЕЦ

АРЛОЎ Аляксандр Ісаевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

БОБРЫК Мікалай Фёдаравіч, н. у 1923, рад., загінуў 22.12.1943, пахаваны ў в. Мехаўшчына Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БОБРЫК Міхаіл Фёдаравіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БОБРЫК Рыгор Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ВАРУЕЎ Леанід Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ВАРУЕЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАРУЕЎ Фёдар Сяргеевіч, рад., загінуў 13.7.1943.

ВАСІЛЬЦОЎ Мікалай Федасеевіч, н. у 1915, гв. лейт., загінуў 7.12.1942, пахаваны на х. Лісінскі Валгаградскай вобл.

ВАСІЛЬЦОЎ Уладзімір Дзмітрыевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксей Сяргеевіч, рад., загінуў 30.1.1943.

ГАПОНАЎ Леанід Нічыпаравіч, рад., загінуў у студзені 1943.

ГАПОНАЎ Мікалай Андрэевіч, н. у 1906, маёр, загінуў 1.4.1945, пахаваны ў м. Хунпілс Тукумскага р-на, Латвія.

ГАПОНАЎ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран у шпіталі, пахаваны ў в. Рудзянец.

ГРЫБАЎ Мікалай Яўцехавіч, рад., загінуў 5.3.1944, пахаваны ў в. Свержань Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ДАНІЛАЎ Адам Рыгоравіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран у 1095-м эш 1.4.1944, пахаваны ў в. Рудзянец.

ДАНІЛАЎ Ягор Пятровіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ДАНІЛЕНКА Фёдар Ціханавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗЕНІСОЎСКІ Іван Парфенавіч, н. у 1898, рад., загінуў 30.10.1943, пахаваны ў в. Жукаўка Лёзненскага р-на Віцебскай вобл.

ДЗЕНІСОЎСКІ Лаўрэн Ерамеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 21.2.1945.

ДРЫНОЎСКІ Канстанцін Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак 21.2.1944.

ДУБКОЎ Ігнат Андрэевіч, н. у 1910, мал. камандзір, прапаў без вестак у снежні 1941.

ДЫШКО Аляксандр Раманавіч, н. у 1924, гв. мал. лейт., загінуў 22.4.1945.

ЖЫГАЛІН Андрэй Паўлавіч, н. у 1920, лейт., загінуў 23.6.1942, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

ЖЫГАЛІН Мікалай Восіпавіч, н. у 1923, рад., загінуў 27.10.1944.

ЖЫГАЛІН Рыгор Цімафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ЖЫХАРАЎ Аляксандр Сцяпанавіч, н. у 1898, сярж., загінуў 28.6.1944, пахаваны ў в. Агароднікі Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Антон Мікалаевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 23.10.1941.

ЗОЦІКАЎ Іван Яфімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАБАЕЎ Сцяпан Платонавіч, н. у 1906, яфр., загінуў 27.8.1944, в. Любатаргі Беластоцкай вобл.

КАБАЕЎ Сямён Платонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАВАЛЕНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАВАЛЕНКА Фёдар Дзянісавіч, н. у 1920, рад., загінуў у 1944.

КАВАЛЁЎ Аляксандр Піліпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАВАЛЁЎ Андрэй Адамавіч, н. у 1906, рад., памёр у палоне 6.2.1942.

КАВАЛЁЎ Васіль Мартынавіч, н. у 1922, рад., загінуў 23.1.1945, пахаваны ў в. Ізабелюў Познаньскага ваяв., Польшча.

КАВАЛЁЎ Сцяфан Адамавіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1926, яфр., загінуў 15.4.1945, пахаваны ў г. Рэйнтвейн, Германія.

КАСЦЯНЕЦКІ Ціхан Восіпавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КЛЁЦ Іван Рыгоравіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 28.2.1943, пахаваны ў Жыздрынскім р-не Калужскай вобл.

КЛЁЦ Іван Сцяпанавіч, рад., памёр ад ран.

КЛЁЦ Марк Васільевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КЛЁЦ Мікалай Іванавіч, н. у 1909, мал. лейт., загінуў 4.2.1943.

КЛЁЦ Мікалай Сцяпанавіч, н. у 1910, гв. лейт., загінуў 20.1.1944, пахаваны ў Керчанскім р-не Крымскай вобл.

КУЛЬБАКОЎ Іван Іванавіч, рад., загінуў у 1944.

КУЛЬБАКОЎ Іван Максімавіч, н. у 1916, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Вільнюс, Літва.

КУЛЬБАКОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1925, рад., загінуў 1.5.1945 пад Берлінам, Германія.

КУЛЬБАКОЎ Фёдар Гаўрылавіч, н. у 1919, рад., загінуў 8.2.1942, пахаваны ў в. Каломна Ленінградскай вобл.

КУРКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1943.

КУРКОЎ Іван Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУРКОЎ Іван Фаміч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у жніўні 1941.

КУРКОЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУРКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак 24.12.1941.

У.С.Гапонаў.

Сямён Платонавіч Кабаеў.

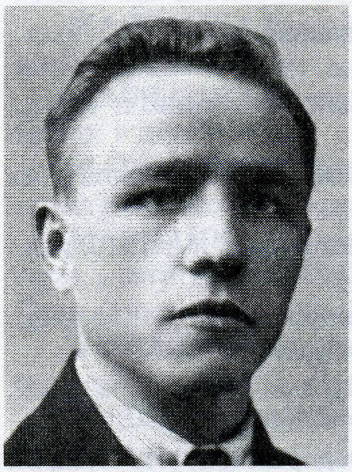

М.С.Клёц.

Ф.Г.Кульбакоў.

КУРКОЎ Якаў Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУСТОЎ Рыгор Дзмітрыевіч, н. у 1920, рад., загінуў 11.6.1943, пахаваны ў в. Лозы Бялёўскага р-на Тульскай вобл.

КУСТОЎ Фама Барысавіч, рад., прапаў без вестак.

КУХЛЕНКА Рыгор Аксёнавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛАПІЦКІ Георгій Мікалаевіч, н. у 1914, старш., памёр ад ран 16.3.1944, пахаваны ў г. Звянігарад Чаркаскай вобл.

ЛАПІЦКІ Іван Ягоравіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЛАШКЕВІЧ Андрэй Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЕЎЦАЎ Аляксандр Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛЕЎЦАЎ Сяргей Антонавіч, н. у 1920, сярж., памёр ад ран 17.2.1945.

ЛІПЦАЎ Уладзімір Ігнатавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак 21.2.1944, пахаваны ў в. Новая Тошчыца Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛЫЗКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЛЫЗКОЎ Іван Аляксеевіч, н. у 1923, рад., загінуў 8.2.1944.

МОХАЎ Міхаіл Майсеевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

МУЗЫЧЭНКА Васіль Якаўлевіч, н. у 1912, прапаў без вестак 22.12.1943.

МУЗЫЧЭНКА Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1898, сярж., загінуў 23.4.1944.

МУЗЫЧЭНКА Фёдар Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАРХОМЕНКА Акім Ігнатавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАРХОМЕНКА Мікалай Акімавіч, рад., прапаў без вестак.

ПАРХОМЦАЎ Іван Фаміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 30.10.1942.

ПРОЦКІ Аляксандр Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

САВАКОВІЧ Дзмітрый Лук'янавіч, лейт., загінуў у верасні 1941.

САВАКОВІЧ Міхаіл Ільіч, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

САВЕНЧУК Аляксей Андрэевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САВЕНЧУК Кузьма Андрэевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САЛАМЕЙНІКАЎ Пётр Ільіч, н. у 1905, рад., загінуў 5.1.1945, пахаваны ў Латвіі.

СІДОРАНКА Васіль Фёдаравіч, н. у 1911, яфр., памёр ад ран, пахаваны ў в. Зарэчча Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СІДОРАНКА Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925, рад., загінуў у Ленінградзе.

СІДОРАНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СІЎЦОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, сярж., загінуў 10.9.1942, пахаваны ў в. Зубарава Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

СІЎЦОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

СІЎЦОЎ Ігнат Ягоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУШЧЫНСКІ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1912, старш., прапаў без вестак у 1941.

ТКАЧОЎ Аляксандр Купрыянавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ТКАЧОЎ Дзмітрый Мацвеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак 24.4.1944.

ТКАЧОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1924, ст. сярж., загінуў 12.7.1943, пахаваны ў Прохараўскім р-не Белгародскай вобл.

ТКАЧОЎ Іван Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Мікалай Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Міхаіл Акімавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1944.

ТКАЧОЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ТКАЧОЎ Ціхан Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак.

ТКАЧОЎ Яўген Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 6.3.1945, пахаваны ў Латвіі.

ФЕДАРЭНКА Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРЭНКА Іван Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ФЕДАРЭНКА Сяргей Віктаравіч, радавы.

ФЕДАРЭНКА Сяргей Сяргеевіч, рад., прапаў без вестак.

ФЕДАРЭНКА Фёдар Іларыёнавіч, н. у 1904, рад., загінуў у 1941.

ХРАМЦОЎ Дзмітрый Гаўрылавіч, н. у 1924, рад., загінуў 5.2.1945, пахаваны ў Эльблангскім ваяв., Польшча.

ХРУПКІН Леанід Пятровіч, н. у 1925, рад., загінуў 16.3.1945, пахаваны ў г. Свобніца Шчэцінскага ваяв., Польшча.

ХРУПКІН Пётр Міхайлавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧУДАЎ Васіль Раманавіч, рад., прапаў без вестак 20.7.1941.

ЧУДАЎ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак.

ЧУЯШОЎ Емяльян Іванавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЎКУН Піліп Савельевіч, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАЎЧЭНКА Аляксандр Ціханавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАЎЧЭНКА Васіль Рыгоравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАЎЧЭНКА Іван Яфрэмавіч, н. у 1919, яфр., прапаў без вестак 12.2.1945, пахаваны ў в. Рэнгерсдорф, Сілезія, Германія.

ШКРАБКОЎ Пётр Раманавіч, н. у 1919, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШПАК Аляксей Ягоравіч, рад., прапаў без вестак.

ШПАК Даніла Савельевіч, н. у 1909, лётчык, загінуў 10.1.1943.

ШПАК Іван Кліменцьевіч, памёр ад ран у 1945.

ШПАК Іван Савельевіч, н. у 1922, рад., загінуў у 1944.

ШПАК Рыгор Калінавіч, н. у 1920, мал. сярж., прапаў без вестак 30.1.1942.

ШПАКАЎ Леанард Нічыпаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.1.1943, пахаваны на х. Каралёў Дубаўскага р-на Растоўскай вобл.

ШУСТАЎ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак 23.2.1944.

ЯНАЧКІН Васіль Мацвеевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЯНАЧКІН Сямён Мацвеевіч, н. у 1915, рад., загінуў 6.8.1944 у в. Дубянка Беластоцкай вобл.

ЯНАЧКІН Фёдар Трафімавіч, н. у 1907, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Малінаўка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЯЎСЕЕНКА Іван Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯЎСЕЕНКА Іван Мікітавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЯЎСЕЕНКА Рыгор Кузьміч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЯФІМЕНКА Васіль Свірыдавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВЁСКА СЯМЁНАЎКА

ЗАЙЦАЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1924, гв. рад., загінуў 2.1.1945, пахаваны ў в. Ліэдзельда, Латвія.

ЗАЙЦАЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1923, рад., загінуў 15.6.1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Фядос Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

КАНЦАВЫ Апанас Пракопавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

КЛІМАЎ Алег Аляксандравіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

КРАЕЎСКІ Леанід Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЫРАКВАША Мікалай Уладзіміравіч, рад., загінуў 20.7.1944 у раёне р. Буг.

ХОМЧАНКА Іван Васільевіч, сярж., загінуў 16.8.1942.

ЦІМОХАЎ Васіль Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫГАНКОЎ Андрэй Лаўрэнцьевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 12.8.1944.

ВЁСКА УЗА

АРХІПЦАЎ Васіль Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

АРХІПЦАЎ Іван Якаўлевіч, рад, прапаў без вестак.

ВАКУЛЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1915, лейт., прапаў без вестак 24.7.1943.

ГОЛУБЕЎ Міна Мінавіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 11.8.1942, пахаваны ў в. Старае Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

ЕЎДАЧКОЎ Рыгор Ціханавіч, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Колпіна Ленінградскай вобл.

ЕЎТУХОВІЧ Мікалай Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЎТУХОЎ Міхаіл Мікалаевіч, рад., памёр ад ран 13.3.1944.

ЖАРАБЦОЎ Антон Міхайлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЖМУРКОЎ Сяргей Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ЖЫЛІЦКІ Мікалай Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗІНКЕВІЧ Яўхім Кандратавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗУБКОЎСКІ Міхаіл Мікалаевіч, рад., загінуў 7.3.1945.

ІВАНЧЫКАЎ Максім Апанасавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЛЬЧУК Сцяпан Цімафеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАМАРОЎ Уладзімір Рыгоравіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАРАТКЕВІЧ Алег Фролавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМЯНКОЎ Дзяніс Іванавіч, сярж., загінуў 18.12.1941.

МАЙСЕЕНКА Нічыпар Восіпавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРЧАНКА Ігнат Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

МАРЧАНКА Сцяпан Ігнатавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАРЧАНКА Фёдар Мікітавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Фёдар Фёдаравіч, н. у 1916, ст. сярж., загінуў 18.3.1943, пахаваны на х. Навінскі Спас-Дземенскага р-на Калужскай вобл.

ПЫРАНКОЎ Аляксей Адамавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РУЧКО Васіль Міронавіч, н. у 1914, прапаў без вестак у красавіку 1945.

РЫМАРАЎ Якаў Сяргеевіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

СМОЛЬСКІ Уладзімір Пятровіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СТАРЧАНКА Іван Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

СТАРЧАНКА Мікалай Трафімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СЯРОМКІН Фёдар Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ТУРАНКОЎ Андрэй Данілавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

УСЕВІЧ Дзмітрый Іванавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

УТЫЛЬЕЎ Раман Кандратавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ФЕДАРЦОЎ Васіль Антонавіч, рад., прапаў без вестак.

ФЕЎРАЛЁЎ Іван Андрэевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 26.9.1944, пахаваны на ст. Лоўхі, Карэлія.

ФІЛІПОВІЧ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ХАМОЎСКІ Цімафей Лукіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЦІТОЎ Андрэй Ягоравіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ЧЫСТОЎ Раман Агеевіч, рад., прапаў без вестак.

ШКРОБАЎ Цімафей Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЛАНДЗІК Сцяпан Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

ВЁСКА ЦІХІНІЧЫ

БАРЫСЕНКА Аляксандр Дзянісавіч, н. у 1920, мал. лейт., памёр ад ран, пахаваны ў в. Алешынка Сухініцкага р-на Калужскай вобл.

БАРЫСЕНКА Пётр Міхайлавіч, н. у 1916, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВОЙТАЎ Аляксандр Макаравіч, н. у 1905, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Селішча Светлагорскага р-на.

ВОЙТАЎ Васіль Макаравіч, н. у 1919, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ВОЙТАЎ Васіль Пятровіч, рад., памёр ад ран 13.5.1945, пахаваны ў г. Браслаў.

ВОЙТАЎ Іван Конанавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ВОЙТАЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1910, мал. лейт., прапаў без вестак 26.7.1943.

ГАНЧАРОЎ Дзмітрый Ігнатавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ГАНЧАРОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ІВАНОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1913, яфр., загінуў 26.7.1944 у в. Зельна Беластоцкай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Іван Антонавіч, н. у 1910, кап., загінуў 3.12.1941.

КУЗНЯЦОЎ Пётр Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

КУЗНЯЦОЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗНЯЦОЎ Уладзімір Антонавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУЗНЯЦОЎ Уладзімір Ануфрыевіч, н. у 1924, ст. сярж., памёр ад ран 16.1.1944, пахаваны ў в. Забелле Палонскага р-на Камянец-Падольскай вобл.

КУЗНЯЦОЎ Яўген Ануфрыевіч, н. у 1925, рад., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Новаканапліцы Кіраўскага р-на Магілёўскай вобл.

МАІСЕЕЎ Лука Восіпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАІСЕЕЎ Фёдар Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1942.

МАРОЗАЎ Восіп Аляксандравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МАРТЫНЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

МІХАЛЕНКА Васіль Фаміч, н. у 1916, ст. лейт., загінуў 29.11.1942, пахаваны ў в. Кабыліна Сычаўскага р-на Смаленскай вобл.

МІХАЛЕНКА Іван Фаміч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МІХАЛЕНКА Рыгор Фаміч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў 23.5.1942, пахаваны ў в. Сапегіна Смаленскай вобл.

МІХЕД Аляксандр, рад., прапаў без вестак.

МЯЦЕЖНІКАЎ Мікалай Кірылавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НЕСЦЯРОВІЧ Мікалай Фаміч, н. у 1900, афіцэр, прапаў без вестак у 1941.

САЎЧАНКА Дзмітрый Трафімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СОТНІКАЎ Уладзімір Паўлавіч, н. у 1914, гв. лейт., прапаў без вестак 13.10.1943.

СУБОЦІН Аляксандр Лукіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТАЛКАЧОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1915, мал. сярж., загінуў 14.9.1944, пахаваны ў в. Калей Мадонскага р-на, Латвія.

ПАСЁЛАК ЧЫРВОНЫ СЦЯГ

ВАРАНЮК Іван Піліпавіч, рад., памёр ад хваробы 8.9.1943.

ГУБАНАЎ Еўдакім Мікітавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУБАНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1908, лейт., прапаў без вестак 26.6.1943.

ГУБАНАЎ Іван Еўдакімавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУБАНАЎ Мікалай Яфімавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫГАНКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1903, рад., загінуў 22.2.1943, пахаваны ў с. Везавок Паўлаградскага р-на Днепрапятроўскай вобл.

ЧАБАТОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК БУШАЎКА

БАРАБАНАЎ Аляксандр Якаўлевіч, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў Глускім р-не Магілёўскай вобл.

МІХАЙЛАЎ Сцяпан Нічыпаравіч, рад., памёр у палоне 22.10.1942.

МІХАЛЬЦОЎ Дзяніс Апанасавіч, рад., загінуў 2.1.1943.

МІХАЛЬЦОЎ Майсей Іосіфавіч, н. у 1895, рад., памёр ад ран 22.8.1945, пахаваны ў г. Рыбінск.

МІХАЛЬЦОЎ Мікалай Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЬЦОЎ Сафрон Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

МІХАЛЬЦОЎ Сцяпан Аляксандравіч, н. у 1907, яфр., загінуў 23.7.1944 на ст. Жэдня Беластоцкай вобл.

МІХАЛЬЦОЎ Уладзімір Дзянісавіч, н. у 1922, рад., загінуў 2.1.1943, пахаваны ў в. Обжыга Ленінградскай вобл.

ПАЗНЯКОЎ Уладзімір Тарасавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

ПАСЁЛАК ГАРАДОК

БАНДАРЭНКА Васіль Сцяпанавіч, н. у 1912, рад., загінуў 18.10.1944, пахаваны ў в. Віштынец, Літва.

БЕЛАВУСАЎ Васіль Парфенавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗЯНКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1918, сярж., загінуў 2.12.1942 каля г. Туапсэ.

ЗЯНКЕВІЧ Сіма Парфенавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗЯНКЕВІЧ Сямён Мікалаевіч, рад., памёр ад ран 14.3.1943, пахаваны ў г. Вышні Валачок.

МАРЫНЧЫН Мікіта Сысоевіч, рад., прапаў без вестак.

МАРЫНЧЫН Сямён Сысоевіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

САКАЛОЎ Даніла Максімавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САКАЛОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САКАЛОЎ Пётр Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

СПІРЫДОВІЧ Іван Антонавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СПІРЫДОВІЧ Пётр Данілавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ПАСЁЛАК ЗАРЭЧЧА

БАРАНАЎ Майсей Цімафеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак.

ГЛІННІКАЎ Іван Пракопавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛІННІКАЎ Іван Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1943.

ГЛІННІКАЎ Павел Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГЛІННІКАЎ Рыгор Паўлавіч, н. у 1897, рад., загінуў 9.4.1944, пахаваны ў в. Спянка Расонскага р-на Віцебскай вобл.

ГЛІННІКАЎ Сямён Рыгоравіч, н. у 1924, яфр., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Дубцы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГЛІННІКАЎ Якаў Пракопавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАРПАЧОЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1923, гв. рад., загінуў 19.7.1944, пахаваны ў в. Грывы Астроўскага р-на Пскоўскай вобл.

ПАХВАЛАЎ Кірыла Аўрамавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУПРОНАЎ Пётр Барысавіч, рад., прапаў без вестак.

ХЛЕБАКАЗАЎ Аляксей Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1913, рад., загінуў 27.6.1944, пахаваны ў в. Ала Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ХЛЕБАКАЗАЎ Іван Цімафеевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Мікалай Дзмітрыевіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў 30.10.1944, пахаваны ў с. Гнойнае Пултускага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ХЛЕБАКАЗАЎ Пётр Аляксеевіч, сярж., прапаў без вестак у маі 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Пётр Дзямідавіч, н. у 1898, рад., загінуў 2.3.1942.

ЦЫГАНКОЎ Васіль Барысавіч, н. у 1926, рад., загінуў 19.3.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

ЦЫГАНКОЎ Пётр Барысавіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ЧЫКАЛАЎ Іван Гаўрылавіч, н. у 1915, рад., загінуў 13.2.1944, пахаваны ў в. Высокае Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЧЭПІК Яфім Сяргеевіч, рад., загінуў летам 1944 у Польшчы.

ВЁСКА ЗЯЛЁНАЯ

БАКСІЧОЎ Андрэй Цярэнцьевіч, н. у 1902, рад., загінуў 21.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАКСІЧОЎ Іосіф Радзівонавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАБАНАЎ Апанас Аляксеевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

БАРАБАНАЎ Фёдар Восіпавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БРЫЛЬКОЎ Васіль Пракопавіч, рад., загінуў у верасні 1944.

БУРАКОЎ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БУРАКОЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

БУРАКОЎ Іван Лявонавіч, н. у 1921, рад., памёр у палоне 4.10.1941.

БУРАКОЎ Павел Макаравіч, рад., загінуў у маі 1942.

БУРАКОЎ Сямён Лявонавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак 1.10.1944.

БУРАКОЎ Сямён Сямёнавіч, н. у 1916, тэхнік-інтэндант 2-га рангу, прапаў без вестак у ліпені 1941.

БУРАКОЎ Сямён Юр'евіч, н. у 1926, рад., загінуў 24.2.1945, пахаваны ў в. Аўрыт Брандэнбургскай прав., Германія.

ДУХВАЛАЎ Дзяніс Адамавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДУХВАЛАЎ Сямён Дзянісавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЖАЛЯЗКОЎ Ігнат Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЖАЛЯЗКОЎ Рыгор Цімафеевіч, н. у 1899, рад., памёр ад ран.

ЗАЙЦАЎ Максім Апанасавіч, н. у 1917, рад., памёр ад ран 9.6.1944 у г. Ташкент.

І.Ф.Калеснікаў.

ЗАЙЦАЎ Марк Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

СЫРАВЕЖКІН Іван Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЫРАВЕЖКІН Фёдар Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫГАНКОЎ Васіль Сцяпанавіч, рад., загінуў 3.4.1942.

ЦЫГАНКОЎ Дзяніс Пятровіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Горсік, Польшча.

ЦЫГАНКОЎ Максім Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЫГАНКОЎ Пётр Якаўлевіч, н. у 1896, рад., загінуў 30.1.1945, пахаваны ў Латвіі.

ПАСЁЛАК КАМЕНКА

БАРАНАЎ Нічыпар Феакціставіч, н. у 1925, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАСЁЛАК КАМСАМОЛЬСКІ

ЖУРКОЎ Майсей Трафімавіч, н. у 1912, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КАЛЕСНІКАЎ Іван Фадзеевіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 11.7.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПІНЧУКОЎ Апанас Андрэевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПІНЧУКОЎ Кузьма Нічыпаравіч, н. у 1906, рад., загінуў у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КАПЦЫ

ЗАЙЦАЎ Яўхім Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВЁСКА КЛЕНАВІЦА

АЛЕЙНІКАЎ Іван Трафімавіч, н. у 1922, рад., загінуў 24.8.1942, пахаваны ў в. Каршунова Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

АЛЕЙНІКАЎ Сцяпан Антонавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ВЕНІЯМІНАЎ Віктар Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ГРЫГОР'ЕЎ Кірыла Ігнатавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Антон Іванавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Дзмітрый Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Леанід Сцяпанавіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 22.3.1945, пахаваны ў Польшчы.

ДЗМІТРАЧКОЎ Міхаіл Сямёнавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Пётр Іванавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Пётр Мікітавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДЗМІТРАЧКОЎ Цімафей Мікітавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ДЗЮБКОЎ Якаў Іосіфавіч, рад., загінуў у жніўні 1944.

ЕЎТУШКОЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1919, рад., загінуў 20.2.1944, пахаваны ў в. Карма Гомельскай вобл.

ЕЎТУШКОЎ Мікіта Пятровіч, н. у 1915, рад., загінуў у сакавіку 1943.

ЕЎТУШКОЎ Міхаіл Пятровіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕЎТУШКОЎ Навум Мацвеевіч, рад., загінуў у снежні 1944.

ЕЎТУШКОЎ Павел Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЎТУШКОЎ Якаў Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЕЎТУШКОЎ Яфрэм Восіпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЗОЦІКАЎ Аляксандр Паўлавіч, сярж., прапаў без вестак 31.5.1944.

ЗОЦІКАЎ Аляксей Мінавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЗОЦІКАЎ Сцяпан Паўлавіч, н. у 1923, мал. сярж., прапаў без вестак 20.9.1944.

ЗЫКАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

КАЗЛОВА Марыя Кандратаўна, рад., загінула 8.1.1942.

КАЗЛОЎ Васіль Кандратавіч, рад., памёр ад хваробы 23.1.1945.

КАЗЛОЎ Якаў Раманавіч, н. у 1914, рад., памёр у палоне 22.9.1941.

КАРЭБА Пётр Рамуальдавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАЧАНАЎ Ануфрый Герасімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КАЧАНАЎ Віктар Фаміч, н. у 1926, рад., загінуў 22.10.1944, пахаваны ў г. Гусеў Калінінградскай вобл.

КАЧАНАЎ Сяргей Герасімавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

КРАСНЯКОЎ Макар Сцяпанавіч, н. у 1916, мал. лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

ЛУКАШОЎ Сцяпан Акімавіч, сярж., загінуў у лютым 1944.

ЛУКАШОЎ Фёдар Патапавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МАРКЕЛАЎ Восіп Васільевіч, рад., памёр ад хваробы 22.4.1945.

МАРКЕЛАЎ Мікіта Маркавіч, рад., прапаў без вестак.

МАРКЕЛАЎ Піліп Васільевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Аляксей Фёдаравіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Клімавіч, н. у 1905, рад., загінуў 5.8.1944, пахаваны ў в. Тарнаў Варшаўскага ваяв., Польшча.

МЕЛЬНІКАЎ Раман Клімавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Фёдар Клімавіч, рад., памёр у палоне 15.4.1943.

СУСОЛКІН Акім Аксёнавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СУСОЛКІН Акім Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

СУСОЛКІН Аляксандр Панцялеевіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 1.8.1944 у п. Дубна Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

СУСОЛКІН Анатоль Арцёмавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

СУСОЛКІН Андрэй Рыгоравіч, н. у 1894, рад., загінуў 27.11.1942, пахаваны ў в. Зайцава Цвярской вобл.

СУСОЛКІН Антон Арцёмавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СУСОЛКІН Апанас Панцялеевіч, рад., прапаў без вестак.

СУСОЛКІН Васіль Гаўрылавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СУСОЛКІН Васіль Маркавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУСОЛКІН Дзмітрый Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

СУСОЛКІН Ісак Аляксандравіч, н. у 1922, сярж., загінуў 5.9.1942 у Сталінградскай вобл.

СУСОЛКІН Максім Парфенавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СУСОЛКІН Мікіта Якаўлевіч, н. у 1907, рад., загінуў 1.7.1944, пахаваны ў с. Гарошкі Асіповіцкага р-на Магілёўскай вобл.

СУСОЛКІН Мітрафан Пятровіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СУСОЛКІН Сямён Фёдаравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

СУСОЛКІН Трафім Панцялеевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СУСОЛКІН Фядос Радзівонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СУСОЛКІН Фядос Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

СУСОЛКІН Якаў Рыгоравіч, н. у 1925, рад., загінуў 26.9.1944, пахаваны ў в. Малыя Кабылкі Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШКУДРОЎ Андрэй Васільевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ШКУДРОЎ Павел Васільевіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

ШКУДРОЎ Фёдар Васільевіч, н. у 1910, рад., загінуў у студзені 1942, пахаваны ў в. Шуваева Кіраўскага р-на Цвярской вобл.

ПАСЁЛАК КРАСНАБУДСКІ

ЗАКАЎРАШОЎ Ігнат Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАКАЎРАШОЎ Парфен Кірылавіч, н. у 1915, рад., загінуў 21.11.1944, пахаваны ў в. Карма Гомельскай вобл.

ЗАКАЎРАШОЎ Пётр Маркавіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАКАЎРАШОЎ Сцяпан Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЗАКАЎРАШОЎ Ульян Фядосавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЛІБЕРАЎ Цярэнцій Мітрафанавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НЕМЧАНКА Рыгор Андрэевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Сямён Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЭПІКАЎ Мікіта Парфенавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ

АРЛОЎ Іван Ціханавіч, н. у 1921, рад., загінуў 10.11.1941, пахаваны ў в. Неўская Дубраўка Ленінградскай вобл.

БРУНДУКОЎ Аляксандр Васільевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

БРУНДУКОЎ Аляксандр Іванавіч, рад., загінуў 6.1.1944.

БРУНДУКОЎ Максім Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак.

БРУНДУКОЎ Рыгор Васільевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАЗАВІКОЎ Барыс Кірылавіч, н. у 1915, кап., памёр ад ран 15.8.1943 у в. Шум Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

ВАЗАВІКОЎ Васіль Спірыдонавіч, н. у 1909, старш., прапаў без вестак у красавіку 1944.

П.І.Аўраменка.

К.Л.Валасевіч.

Ц.І.Чэпікаў.

В.А.Клімаў.

ВАЗАВІКОЎ Яўстрат Самойлавіч, н. у 1901, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў в. Лучын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЖАДУБАЎ Іван Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАСЬЯНАЎ Павел Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМАЎ Павел Іванавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛОСЕЎ Сямён Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЛОСЕЎ Фёдар Рыгоравіч, н. у 1921, сярж., загінуў 1.4.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

МЯЧЫКАЎ Фёдар Патапавіч, н. у 1911, рад., загінуў 14.8.1943, пахаваны на х. Клячына Прачысценскага р-на Смаленскай вобл.

ПАЎЛАЎ Максім Пятровіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПАХВАЛАЎ Фёдар Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

СТУКАНАЎ Акім Давыдавіч, рад., прапаў без вестак.

СТУКАНАЎ Васіль Максімавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

СТУКАНАЎ Іван Давыдавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧЭПІК Павел Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧЭПІК Фёдар Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КРАСНЫ КУРГАН

АЎРАМЕНКА Пракоп Іларыёнавіч, рад., загінуў у маі 1944.

ВАЛАСЕВІЧ Кірыла Лявонавіч, мал. камандзір, загінуў 18.6.1944.

ВАЛАСЕВІЧ Міхаіл Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВЯТКАЎ Аляксей Мартынавіч, рад., загінуў 22.2.1944.

ПАЎЛАЎ Сцяпан Парамонавіч, рад., загінуў 30.9.1941.

ЧЭПІКАЎ Аляксандр Мацвеевіч, н. у 1918, прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЧЭПІКАЎ Дзяніс Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЭПІКАЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КРЫЛОЎ

ДАВЫДЗЕНКА Марк Пятровіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖУРКОЎ Акім Трафімавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖУРКОЎ Васіль Акімавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 17.8.1941.

ЖУРКОЎ Міхаіл Цітавіч, н. у 1921, мал. лейт., загінуў 12.8.1942, пахаваны ў в. Ляцы Арлоўскай вобл.

ЖУРКОЎ Сяргей Трафімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КЛАЧКОЎ Іван Лазаравіч, н. у 1920, рад., памёр ад ран 10.2.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КЛІМАЎ Антон Самойлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КЛІМАЎ Васіль Акімавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 2.7.1945, пахаваны ў г. Ландэберг, Германія.

КЛІМАЎ Рыгор Самойлавіч, н. у 1901, рад., загінуў 29.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

КЛІМАЎ Сцяпан Харытонавіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран 23.1.1945.

ПАСЁЛАК ЛЕБЕДЗЕЎ

КУХАРЭНКА Міхаіл Васільевіч, н. у 1923, ст. сярж., загінуў 10.7.1943.

МАРЫНЧЫН Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ШАНЕЦ Макар Андрэевіч, н. у 1910, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПАСЁЛАК ЛЕНІНСКІ

БРУНДУКОЎ Герасім Данілавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БРУНДУКОЎ Пётр Данілавіч, сярж., загінуў 27.4.1945.

ВАСІН Іван Дзмітрыевіч, лейт., загінуў, пахаваны ў в. Пачынак Арлоўскай вобл.

ГАРУСАЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРУСАЎ Іван Андрэевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАРУСАЎ Кірыл Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГАРУСАЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУХАРЭНКА Антон Пракопавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КУХАРЭНКА Сяргей Пракопавіч, н. у 1907, рад., загінуў 19.11.1941, в. Галаўкова Вярэйскага р-на Маскоўскай вобл.

МАЛАШКОЎ Лукаш Фаміч, рад., загінуў 3.2.1944.

РАДЗЬКОЎ Апанас Прохаравіч, н. у 1899, яфр., загінуў у г. Сураж Беластоцкай вобл.

РАДЗЬКОЎ Дзмітрый Прохаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАДЗЬКОЎ Іван Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАДЗЬКОЎ Ілья Прохаравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РЫСІН Аляксей Лукіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

РЫСІН Іван Дзмітрыевіч, лейт., загінуў у 1942.

СТУКАНАЎ Антон Барысавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ТАРАСІКАЎ Анікей Іванавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТАРАСІКАЎ Сцяпан Іванавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ТАРАСІКАЎ Трафім Фаміч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Міхаіл Пятровіч, гв. сярж., загінуў 24.2.1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Фёдар Пятровіч, сярж., прапаў без вестак 7.1.1943.

ПАСЁЛАК ЛУГАВЫ

СЛЕСАРАЎ Аляксей Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

СЛЕСАРАЎ Нічыпар Сідаравіч, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК МІКОЛЬСК

ЕЎТУШКОЎ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 13.3.1944, пахаваны ў в. Борхаў Гомельскай вобл.

ВЁСКА РУДНЯ-АЛЬХОЎКА

АНІСІМАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1900, рад., загінуў 9.8.1944, пахаваны ў в. Грабаў Воля Варшаўскага ваяв., Польшча.

БАКСІЧОЎ Канстанцін Дзянісавіч, н. у 1922, рад., загінуў 13.12.1942, пахаваны ў г. Вялікія Лукі Пскоўскай вобл.

БАНДАРЭНКА Антон Сцяпанавіч, н. у 1909, ст. сярж., памёр ад ран, пахаваны ў в. Камзетаўка Гомельскай вобл.

БАРАБАНАЎ Лаўрэнцій Восіпавіч, н. у 1908, рад., загінуў 5.7.1944, пахаваны ў в. Яменка Мінскай вобл.

ЖАЛЯЗКОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1922, сярж., загінуў 4.2.1945 ва Усх. Прусіі.

ЗАВІРУХІН Іван Сямёнавіч, н. у 1922, рад., загінуў 30.7.1942, пахаваны ў в. Данілава Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ЗЫКАЎ Антон Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ЗЫКАЎ Гаўрыла Трафімавіч, н. у 1908, рад., загінуў 25.2.1944.

КАРЛОЎСКІ Антон Піліпавіч, н. у 1906, рад., памёр ад ран 25.7.1944, пахаваны ў г.п. Вялікая Бераставіца Гродзенскай вобл.

КАРЛОЎСКІ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1923, рад., загінуў 29.6.1944, пахаваны ў в. Цітаўка Бабруйскага р-на.

КАРЛОЎСКІ Іван Аляксандравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

КАРЛОЎСКІ Іван Нічыпаравіч, н. у 1916, гв. рад., загінуў 9.8.1944, пахаваны ў в. Ражэнішчава Радамскага ваяв., Польшча.

КАРЛОЎСКІ Іван Фёдаравіч, рад., загінуў 9.1.1944, пахаваны ў Гомельскай вобл.

КАРЛОЎСКІ Максім Фролавіч, рад., прапаў без вестак.

КАРЛОЎСКІ Марк Навумавіч, н. у 1907, тэхнік-лейтэнант, прапаў без вестак 28.8.1944.

КАРЛОЎСКІ Раман Васільевіч, н. у 1902, рад., памёр ад ран 9.12.1943, пахаваны ў в. Давыдаўка Гомельскай вобл.

КРАСНЯКОЎ Сямён Васільевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЛЮБОШТАЎ Пётр Самойлавіч, н. у 1927, рад., прапаў без вестак 22.12.1943.

ЛЮБОШТАЎ Самойла Фаміч, н. у 1902, рад., загінуў 4.4.1944, пахаваны ў Быхаўскім р-не Гомельскай вобл.

МАЎРЫЧАЎ Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1926, рад., загінуў 23.2.1945, пахаваны ў в. Кланін Быдгашчскага ваяв., Польшча.

ПСЮРКОЎ Анікей Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САМУСЁЎ Іван Кузьміч, н. у 1923, рад., загінуў 11.1.1944, пахаваны ў в.Уварава Зубцоўскага р-на Цвярской вобл.

Дз.К.Давыдзенка.

СНІГІРОЎ Іван Міхайлавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СРОЛІКАЎ Васіль Спірыдонавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СРОЛІКАЎ Іван Апанасавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 1.11.1943, пахаваны ў с. Млынок Кіраваградскай вобл.

СРОЛІКАЎ Мікалай Цярэнцьевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СРОЛІКАЎ Павел Лаўрэнцьевіч, н. у 1914, загінуў 13.2.1945 у Тукумскай вол., Латвія.

СРОЛІКАЎ Фёдар Міхайлавіч, н. у 1912, рад., загінуў 23.8.1943 у Куйбышаўскім р-не Растоўскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Барыс Яўхімавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

ЦЫГАНКОЎ Мікалай Мікітавіч, рад., загінуў 12.2.1943.

ЯНКОВІЧ Іван Пілiпавіч, рад., загінуў 18.2.1943, пахаваны ў в. Крытава Пакроўскага р-на Арлоўскай вобл.

ЯСЬКОЎ Фёдар, н. у 1915, лейт., загінуў 16.11.1941.

ЯСЬКОЎ Яўхім Яўхімавіч, н. у 1905, ст. палітрук, прапаў без вестак у 1942.

ПАСЁЛАК САЛАЎЁЎ

МІХАЛЬЦОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЦЕРАХАЎ Ільля Паўлавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ПАСЁЛАК СЕНАВЕЦ

БАРАБАНАЎ Антон Платонавіч, н. у 1906, рад., загінуў 4.3.1945 ва Усх. Прусіі.

БАРАБАНАЎ Дзмітрый Апанасавіч, лейт., загінуў каля г. Вязьма.

БАРАНАЎ Васіль Панцялеевіч, лейт., прапаў без вестак.

БАРАНАЎ Павел Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАНАЎ Уладзімір Панцялеевіч, рад., прапаў без вестак.

БРУНДУКОЎ Даніла Спірыдонавіч, рад., загінуў.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Іван Васільевіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ВЁСКА СМЫЧОК

АНДРАЧЫК Рыгор Фаміч, н. у 1902, рад., загінуў 17.5.1945, пахаваны ў Венгрыі.

БАЛЕБУСАЎ Аляксандр Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

БАЛЕБУСАЎ Іван Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

БАЛЕБУСАЎ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 16.1.1944, пахаваны ў в. Карпавічы Гомельскай вобл.

БЕРАГАЎЦОЎ Аляксандр Рыгоравіч, н. у 1910, рад., памёр у палоне 13.12.1943.

БЕРАГАЎЦОЎ Антон Панцялеевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 21.11.1942, пахаваны ў в. Агееўшчына Слабадскога р-на Смаленскай вобл.

БЕРАГАЎЦОЎ Кузьма Рыгоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЕРАГАЎЦОЎ Макар Рыгоравіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

БЕРАГАЎЦОЎ Панцялей Рыгоравіч, н. у 1901, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Дзедлава Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

БРЭДНЕЎ Максім Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

БРЭДНЕЎ Сямён Васільевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ГАЎРЫЛЕНКА Міхаіл Анісімавіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ГЕРМАНАЎ Трафім Яфімавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЕРМАНАЎ Сямён Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ДАВЫДЗЕНКА Дзмітрый Канстанцінавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ДАВЫДЗЕНКА Дзмітрый Пятровіч, н. у 1926, рад., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў Гусеўскім р-не Калінінградскай вобл.

ДАВЫДЗЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1910, рад., загінуў у студзені 1945.

ЕЎДАКІМАЎ Васіль Яфімавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЕЎДАКІМАЎ Міхаіл Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЎДАЧКОЎ Васіль Антонавіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 3.12.1943, пахаваны ў в. Пустая Града Лоеўскага р-на Гомельскай вобл.

ЕЎДАЧКОЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ЕЎДАЧКОЎ Канстанцін Цімафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ЕЎДАЧКОЎ Міхаіл Яўменавіч, рад., прапаў без вестак.

ЕЎДАЧКОЎ Павел Яўменавіч, н. у 1915, рад., загінуў 21.5.1942, пахаваны ў в. Пагарэлкі Цвярской вобл.

ЕЎДАЧКОЎ Рыгор Ціханавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ЕЎДАЧКОЎ Фёдар Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

ЖУРКОЎ Мікалай Дзянісавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖУРКОЎ Піліп Трафімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

ЖУРКОЎ Фёдар Трафімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 10.3.1943, пахаваны ў в. Леціж Курганскай вобл.

ЖУРКОЎ Цімафей Дзянісавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЖЫРЫКАЎ Анатоль Аляксеевіч, н. у 1922, сярж., загінуў у 1942 пад Сталінградам.

КОТАЎ Восіп Рыгоравіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЛАЗАВІКОЎ Андрэй Данілавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАЗАВІКОЎ Даніла Рыгоравіч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1942.

ЛАЗАВІКОЎ Рыгор Захаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

МАРАЧКІН Аляксей Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРТЫНАЎ Пётр Данілавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

МАРЫНЧЫН Аляксей Міхайлавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

МАРЫНЧЫН Герасім Сідаравіч, н. у 1915, гв. мал. сярж., прапаў без вестак 28.4.1945.

МАРЫНЧЫН Міхаіл Карпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак.

ПАЗНЯКОЎ Васіль Фёдаравіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак.

ПАЗНЯКОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, н. у 1918, ст. сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПАЗНЯКОЎ Дзмітрый Яфімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ПІНЧУК Іван Фёдаравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак 1.6.1942.

ПІНЧУКОЎ Аляксандр Трафімавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак.

ПІНЧУКОЎ Васіль Сцяпанавіч, рад., прапаў без вестак.

ПІНЧУКОЎ Іван Піліпавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПІНЧУКОЎ Мацвей Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ПІНЧУКОЎ Якаў Піліпавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ПІСКУНОЎ Андрэй Восіпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

Г.С.Марынчын.

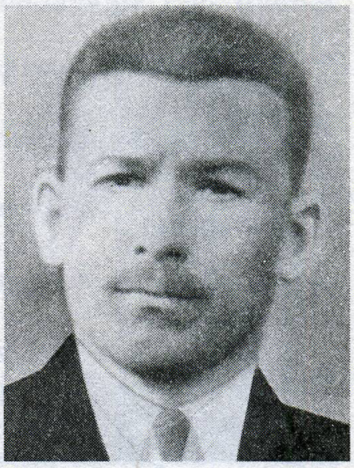

Я.П.Пінчукоў.

РЭВУНОЎ Аляксей Емяльянавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

РЭВУНОЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

САЛДАЦЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

САЛДАЦЕНКА Іван Якаўлевіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЛДАЦЕНКА Уладзімір Іванавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 25.8.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

САЛДАЦЕНКА Фёдар Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

СЛЕСАРАЎ Даніла Яўхімавіч, н. у 1914, рад., загінуў 24.6.1944, пахаваны ў в. Хамічы Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

СЛЕСАРАЎ Іван Яўхімавіч, н. у 1912, рад., загінуў 2.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Кірыла Трафімавіч, рад., загінуў 12.2.1943, пахаваны ў в. Свена Курскай вобл.

ШЫЛАЎ Акім Міхайлавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак.

ШЫЛАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ШЫЛАЎ Іван Васільевіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ШЫЛАЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1922, старш., загінуў 19.3.1943 у в. Карбусель Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

ВЁСКА СТАЎПІШЧА

БОБІКАЎ Аляксандр Мікітавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

БОБІКАЎ Максім Маркавіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

БОБІКАЎ Мікіта Сцяпанавіч, н. у 1896, рад., памёр ад ран 27.9.1943.

БОБІКАЎ Рыгор Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

БОБІКАЎ Яўхім Фёдаравіч, н. у 1901, лейт., прапаў без вестак.

І.М.Брундукоў.

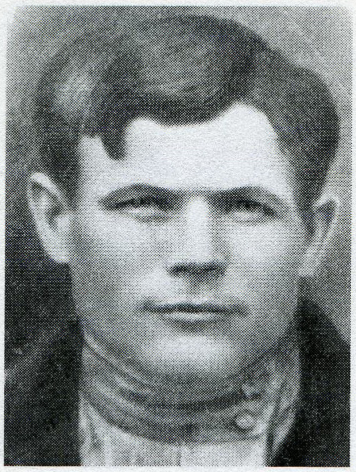

М.І.Брундукоў.

М.П.Брундукоў.

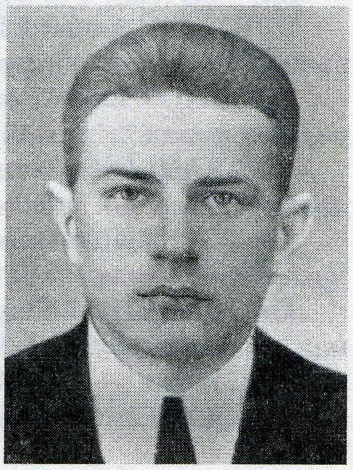

П.П.Брундукоў.

БРУНДУКОЎ Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БРУНДУКОЎ Міхаіл Ільіч, н. у 1904, рад., загінуў 2.2.1945 ва Усх. Прусіі.

БРУНДУКОЎ Піліп Ільіч, н. у 1909, рад., загінуў 29.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

КАВАЛЁЎ Дзяніс Антонавіч, н. у 1909, яфр., загінуў 19.1.1945 ва Усх. Прусіі.

КАСЦЮЧЭНКА Міхаіл Іванавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

НЕМЦАЎ Васіль Апанасавіч, рад., прапаў без вестак.

ШАЦЬКОЎ Ілья Іванавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВЁСКА ЧАБАТОВІЧЫ

АРЛОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАКСІЧОЎ Трафім Андрэевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАНДАРЭНКА Васіль Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

БАНДАРЭНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

БАНДАРЭНКА Фёдар Піліпавіч, н. у 1918, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

БАНДАРЭНКА Якаў Аляксандравіч, н. у 1923, рад., загінуў 19.2.1942, пахаваны ў с. Патоціна Лазоўскага р-на Харкаўскай вобл.

БАРАБАНАЎ Аляксей Піліпавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

БАРАБАНАЎ Васіль Платонавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАРАБАНАЎ Іван Майсеевіч, н. у 1906, рад., загінуў у 1943 пад Арлом.

БАРАБАНАЎ Павел Піліпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАРАБАНАЎ Фёдар Васільевіч, рад., памёр ад ран 6.2.1944.

БАРАНАЎ Рыгор Сяргеевіч, н. у 1905, сярж., памёр ад ран 24.7.1944 у с. Дзерачынь Баранавіцкай вобл.

БОБІКАЎ Фёдар Цярэнцьевіч, н. у 1899, рад., загінуў 29.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БРУНДУКОЎ Даніла Свірыдавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БРУНДУКОЎ Дзмітрый Апанасавіч, н. у 1903, рад., загінуў 2.11.1942, пахаваны ў в. Гарбы Ленінградскай вобл.

БРУНДУКОЎ Мікалай Дзмітрыевіч, рад., прапаў без вестак.

БРУНДУКОЎ Міхаіл Пятровіч, н. у 1915, ст. лейт., загінуў 27.11.1942, пахаваны ў с. Бекетаўка Валгаградскай вобл.

БРУНДУКОЎ Павел Пятровіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

БУРАКОЎ Сямён Васільевіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ВАЗАВІКОЎ Васіль Яўстратавіч, н. у 1924, сярж., памёр ад ран, пахаваны ў п. Касцюкоўка Гомельскай вобл.

ВАЗАВІКОЎ Іван Максімавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ВАЗАВІКОЎ Патап Фядосавіч, н. у 1896, сярж., загінуў 26.10.1944.

ВАЗАВІКОЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1907, рад., памёр ад ран 21.2.1944, пахаваны ў г. Навазыбкаў.

ВАЗАВІКОЎ Фёдар Пятровіч, н. у 1917, сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАЛЕНДА Анатоль Іванавіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 3.12.1943, пахаваны ў в. Загор'е Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ГАНЧАРОЎ Захар Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ГАНЧАРОЎ Якаў Андрэевіч, н. у 1896, рад., загінуў 18.5.1943.

ДАЛБОЎ Акім Фёдаравіч, рад., памёр ад ран 24.2.1944.

ДАМІНЬКОЎ Васіль Іванавіч, н. у 1913, рад., загінуў 4.2.1944, пахаваны ў в. Дуброва Гомельскай вобл.

ДАМІНЬКОЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1945.

ДАНІЛУШКІН Мікалай Сямёнавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ЖУРКОЎ Пётр Трафімавіч, рад., загінуў 16.4.1945, пахаваны ў г. Лебус, Германія.

ЗАЙЦАЎ Антон Харытонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗАЙЦАЎ Васіль Яфімавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗАЙЦАЎ Іван Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗАЙЦАЎ Максім Георгіевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ЗАЙЦАЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЗАЙЦАЎ Фёдар Харытонавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1945.

ЗЫКАЎ Дзмітрый Карпавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЗЫКАЎ Захар Іванавіч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ІГНАЦІКАЎ Пётр Андрэевіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАВАЛЁЎ Іван Антонавіч, н. у 1907, рад., загінуў 10.8.1944, пахаваны ў в. Божыхі, Польшча.

КАВАЛЁЎ Мікіта Дзянісавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Аляксандравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАВАЛЁЎ Піліп Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАВАЛЁЎ Цімафей Паўлавіч, н. у 1906, яфр., памёр ад ран 7.8.1944, пахаваны ў г.п. Карэлічы Гродзенскай вобл.

КАВАЛІШЫН Мікалай Сямёнавіч, н. у 1912, рад., загінуў 20.3.1945, пахаваны ў в. Белітц Памеранія, Германія.

КАДОЎБА Міхаіл Яфімавіч, рад., загінуў 8.3.1944.

КАЖАДУБАЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЖАДУБАЎ Ігнат Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАЛІБЕРАЎ Іван Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЛІБЕРАЎ Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1920, рад., загінуў 5.4.1942, пахаваны ў в. Кіпіна Дзедавіцкага р-на Пскоўскай вобл.

КАРАБАНЬКОЎ Васіль Макаравіч, рад., загінуў 9.2.1944.

КАРЛОЎСКІ Адам Адамавіч, н. у 1922, рад., памёр у палоне ў сакавіку 1942.

КАРЛОЎСКІ Аляксандр Адамавіч, н. у 1913, рад., загінуў 11.7.1944, пахаваны ў в. Нерастовічы Слонімскага р-на Гродзенскай вобл.

КАРЛОЎСКІ Аляксандр Іванавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак 1.1.1942.

КАРЛОЎСКІ Антон Архіпавіч, н. у 1901, рад., загінуў 22.6.1943, пахаваны ў п. Карла Маркса Пакроўскага р-на Арлоўскай вобл.

КАРЛОЎСКІ Апанас Паўлавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАРЛОЎСКІ Іван Дзмітрыевіч, лейт., загінуў 13.9.1944, пахаваны ў в. Сікакюла, Эстонія.

КАРЛОЎСКІ Майсей Архіпавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КАРЛОЎСКІ Максім Раманавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КАРЛОЎСКІ Марк Юр'евіч, рад., прапаў без вестак.

КАРЛОЎСКІ Мікалай Тарасавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

Помнік землякам
у в. Чабатовічы.

І.М.Серакоў.

КАРЛОЎСКІ Пётр Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1945.

КАРЛОЎСКІ Рыгор Адамавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАСНЯКОЎ Андрэй Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КРАСНЯКОЎ Міхаіл Акімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КУЛІКОЎ Іван Восіпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КУЛІКОЎ Мікіта Восіпавіч, рад., памёр у палоне 11.3.1943.

КУЛІКОЎ Фядос Восіпавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУПЦОЎ Павел Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КУХАРЭНКА Васіль Іванавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1942.

КУХАРЭНКА Іван Якаўлевіч, рад., загінуў 14.8.1944 у Польшчы.

КУХАРЭНКА Сяргей Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

КУЦАНАЎ Павел Рыгоравіч, н. у 1918, рад., загінуў у палоне 7.4.1942.

КУЦАНАЎ Сяргей Рыгоравіч, рад., загінуў у 1944.

КУЦАНАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1925, мал.сярж., прапаў без вестак 14.1.1945.

ЛАЗАРЭВІЧ Іван Аляксандравіч, н. у 1919, ваенны фельчар, прапаў без вестак у верасні 1942.

ЛОСЕЎ Максім Васільевіч, н. у 1921, рад., загінуў 25.8.1943, пахаваны ў в. Сухая Гамольша Харкаўскай вобл.

ЛОСЕЎ Мікіта Яфрэмавіч, н. у 1906, рад., загінуў 24.5.1942, пахаваны ў в. Брагіна Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

ЛУБСКІ Восіп Несцеравіч, н. у 1900, рад., загінуў 13.4.1944, пахаваны ў Жлобінскім р-не Гомельскай вобл.

ЛУБСКІ Даніла Цярэнцьевіч, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАШКОЎ Дзяніс Ісакавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛАШКОЎ Цімафей К., рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МЯДЗВЕДЗЕЎ Сяргей Міхайлавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

МЯЧЫКАЎ Іван Адамавіч, н. у 1896, рад., загінуў 16.7.1944 у в. Малая Супрасль Беластоцкай вобл.

МЯЧЫКАЎ Іван Пятровіч, сярж., памёр ад ран 22.2.1944.

МЯЧЫКАЎ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МЯЧЫКАЎ Мікіта Паўлавіч, н. у 1924, рад., загінуў 28.2.1944, пахаваны ў в. Гута Раманянская Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

МЯЧЫКАЎ Павел Іванавіч, сярж., прапаў без вестак у студзені 1945.

МЯЧЫКАЎ Якаў Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НЕМЦАЎ Сафрон Лаўрэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РАБЧУК Міхаіл Захаравіч, н. у 1905, палітрук, прапаў без вестак у маі 1944.

РУЛЕЎ Майсей Паўлавіч, н. у 1910, рад., памёр 7.2.1942.

РУЛЕЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1923, рад., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў в. Дзедава Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

РЫСІН Павел Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

РЫСІН Сяргей Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

САМУСЕЎ Макар Сямёнавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЕРАКОЎ Апанас Паўлавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у 1941.

СЕРАКОЎ Іван Міхайлавіч, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

СЕРАКОЎ Іван Парфенавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СЕРАКОЎ Ілья Паўлавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЕРАКОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

СЕРАКОЎ Якаў Парфенавіч, мал. лейт., загінуў 7.3.1944, пахаваны ў в. Ала Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СКОЎПНЕЎ Аляксей Пятровіч, н. у 1905, рад., загінуў 14.10.1944, пахаваны ў Варшаўскім ваяв., Польшча.

СКОЎПНЕЎ Парфен Пятровіч, н. у 1899, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СУПРОНАЎ Павел Кірылавіч, н. у 1926, рад., загінуў 2.2.1945, пахаваны ў Зеленагурскім ваяв., Польшча.

СУЧКОЎ Міхаіл Апанасавіч, н. у 1924, рад., загінуў 1.12.1944, пахаваны ў Латвіі.

СЫРАВЕЖКІН Акім Сідаравіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЮТКІН Міхаіл Якаўлевіч, рад., загінуў 28.2.1945.

ТАРАСІКАЎ Іван Данілавіч, н. у 1920, сярж., загінуў 22.8.1944, пахаваны ў м. Жэмеліс, Літва.

ТАРАСІКАЎ Іван Сцяпанавіч, н. у 1915, рад., загінуў 23.2.1943, пахаваны ў с. Гарадзішча Болхаўскага р-на Арлоўскай вобл.

ТАРАСІКАЎ Павел Мікалаевіч, н. у 1900, рад., прапаў без вестак 17.2.1943.

ТАРАСІКАЎ Фёдар Данілавіч, н. у 1914, сярж., прапаў без вестак у жніўні 1941.

УДОДЗІКАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1896, рад., загінуў 31.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

УДОДЗІКАЎ Ігнат Аляксеевіч, н. у 1918, мал. палітрук, загінуў 21.11.1941, пахаваны ў в. Бірулёва Нара-Фамінскага р-на Маскоўскай вобл.

ФАМІН Мікалай Іванавіч, н. у 1909, мал. лейт., загінуў 25.9.1942.

ФАМІН Сцяпан Нічыпаравіч, рад., прапаў без вестак.

ФАМІН Сямён Апанасавіч, н. у 1908, яфр., загінуў 22.2.1945 ва Усходняй Прусіі.

ХЛЕБАКАЗАЎ Іван Паўлавіч, рад., загінуў 10.1.1942, пахаваны ў в. Цімоніна Валакаламскага р-на Маскоўскай вобл.

ХЛЕБАКАЗАЎ Павел Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ХЛЕБАКАЗАЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1910, ст. сярж., памёр ад ран, пахаваны ў г. Львоў.

ЦОПАЎ Апанас Акімавіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЦОПАЎ Даніла Трафімавіч, н. у 1920, сярж., загінуў 22.12.1942.

ЦОПАЎ Якаў Яўхімавіч, н. у 1906, рад., загінуў, пахаваны ў в. Лужкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ЦЫГАНКОЎ Сямён Яўхімавіч, н. у 1917, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЧЭПІК Майсей Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШКРАБКОЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1908, рад., загінуў 1.3.1944.

ПАСЁЛАК ЯСНЫ БОР

ЖУКАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1910, рад., загінуў 29.7.1944 у в. Тапчыкалі Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

ЖУКАЎ Пракоп Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ЖУКАЎ Раман Васільевіч, н. у 1923, рад., памёр ад ран у 1701-м эш 20.1.1942, пахаваны ў г. Дзмітраўград Ульянаўскай вобл.

ХЛЕБАКАЗАЎ Мікалай Паўлавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

Д.Т.Цопаў.

ШЫРОКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПАСЁЛАК АЛЯКСАНДРАЎКА

ІСАКАЎ Аўрам Яфімавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ІСАКАЎ Ігнат Аўрамавіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

КАРПЕНКА Іван Раманавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Іван Ягоравіч, н. у 1926, рад., загінуў 14.1.1945, пахаваны ў в. Шышэльнік Радомскага ваяв., Польшча.

ВЁСКА АНДРЭЕЎКА

БАЙКОЎ Аляксандр Карпавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у 1944.

БАЙКОЎ Даніла Феакціставіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

БАЙКОЎ Мацвей Назаравіч, н. у 1907, рад., загінуў 1.2.1944, пахаваны ў в. Селішча Гомельскай вобл.

БАЙКОЎ Сцяпан Ягоравіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 27.8.1944, пахаваны ў в. Кшэвіна Варшаўскага ваяв., Польшча.

ГУНЬКОЎ Сцяпан Якаўлевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у 1944.

КАВАЛЁЎ Сямён Харламавіч, н. у 1906, ст. лейт., загінуў 26.12.1943, пахаваны ў г. Светлагорск Гомельскай вобл.

НОВІКАЎ Акім Луферавіч, н. у 1905, мал. сярж., загінуў 1.7.1944, пахаваны ў в. Ваўчанка Бабруйскага р-на Магілёўскай вобл.

НОВІКАЎ Апанас Назаравіч, н. у 1904, рад., загінуў у лютым 1944.

НОВІКАЎ Апанас Ярмолавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

НОВІКАЎ Рыгор Васільевіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

ПЛАТОНАЎ Іван Ціханавіч, н. у 1925, мал. сярж., загінуў 4.8.1944, пахаваны ў в. Залессе Мінск-Мазавецкага пав., Польшча.

ШКУРАТАЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ЮРЧАНКА Фёдар Апанасавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КАЛАЦІН

ГОРСКІ Сцяпан Іванавіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАРПЕНКА Іван Емяльянавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у верасні 1942.

ПАСЁЛАК КАМІНТЭРН

КОНЧЫЦ Іван Арцёмавіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КОЛАС

ДРАБЫШЭЎСКІ Васіль Піліпавіч, н. у 1922, рад., загінуў у студзені 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Іван Якаўлевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯЎМЕНАЎ Захар Тарасавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАСЁЛАК КРАСНАГОРСК

БУДЗЯНКОЎ Андрэй Еўдакімавіч, н. у 1910, рад., загінуў 7.2.1944, пахаваны ў в. Мартынаўка Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ДУШКЕВІЧ Іван Лявонавіч, н. у 1917, рад., загінуў 4.3.1944.

ІНДЗЮКОЎ Даніла Філімонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МАРЧАНКА Фёдар Паўлавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у 1941.

МІРОНАЎ Андрэй Гаўрылавіч, н. у 1894, рад., загінуў 4.7.1944, пахаваны ў в. Рыхімілі Выбаргскага р-на Ленінградскай вобл.

МІРОНАЎ Сцяпан Іванавіч, н. у 1913, рад., памёр ад ран 28.10.1941, пахаваны ў г. Магілёў.

СВІРЫДАЎ Мітрафан Іванавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ЦЕЦЕРАЎ Савелій Іванавіч, н. у 1897, рад., памёр ад ран у лістападзе 1941, пахаваны ў г. Бузулук.

ВЁСКА МІХАЛЁЎКА

АГУРЦОЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

АГУРЦОЎ Пётр Лаўрэнцьевіч, н. у 1917, рад., загінуў 26.2.1944.

БАРСУКОЎ Фёдар Апанасавіч, н. у 1900, мал. сярж., загінуў 16.2.1945 у в. Борвальд, Усх. Прусія.

БОНДАР, лейт., прапаў без вестак 1.3.1942.

БУДЗЯНКОЎ Фёдар Акімавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВАСІЛЬЕЎ Андрэй Сямёнавіч, сярж., загінуў 15.1.1942.

ДУШКЕВІЧ Міхаіл Васільевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЗАГАРОЎСКІ Аляксандр Іванавіч, н. у 1924, рад., загінуў 20.2.1945.

ЗАГАРОЎСКІ Іван Нічыпаравіч, н. у 1922, ваенны тэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак у снежні 1943.

ІЛЬЯНКОЎ Адам Сцяпанавіч, н. у 1916, рад., прапаў без вестак у лютым 1942.

ІЛЬЯНКОЎ Іосіф Сцяпанавіч, н. у 1897, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ІЛЬЯНКОЎ Сцяпан Ягоравіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у 1944.

ІСАКАЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1914, лейт., прапаў без вестак у ліпені 1943.

ІСАКАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1911, рад., загінуў 8.11.1944.

ІСАКАЎ Кузьма Захаравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІСАКАЎ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Аляксей Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у ліпені 1943.

КАЗЛОЎ Барыс Іванавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

КАЗЛОЎ Мікалай Спірыдонавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у верасні 1943.

КАЗЛОЎ Раман Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАРНЕЕЎ Іван Адамавіч, н. у 1914, мал. лейт., прапаў без вестак у 1943.

КАРЧЭЎСКІ Іван Кузьміч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЎТУНЕНКА Максім Дзмітрыевіч, н. у 1923, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

КОРНЕЎ Апанас Апанасавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КОРНЕЎ Іван Апанасавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

КОСІКАЎ Іван Антонавіч, н. у 1920, лейт., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў Макараўскім р-не Кіеўскай вобл.

КОСІКАЎ Іван Васільевіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КОСІКАЎ Іван Ціханавіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

КОСІКАЎ Іван Цярэнцьевіч, н. у 1918, сярж., загінуў 31.7.1942, пахаваны ў Калачоўскім р-не Валгаградскай вобл.

КОСІКАЎ Канстанцін Апанасавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак.

КОСІКАЎ Мікалай Ціханавіч, н. у 1924, сярж., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

КОСІКАЎ Сяргей Васільевіч, н. у 1894, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

КОСІКАЎ Ягор Андрэевіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КУЗЬМІН Васіль Гаўрылавіч, н. у 1918, старш., прапаў без вестак у студзені 1944.

КУЗЬМІН Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1944.

МАЛІНОЎСКІ Мікалай Аксёнавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

МАЛКОЎ Цімафей Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

МАРЧАНКА Ермалай Арцёмавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак 6.7.1942.

МАРЧАНКА Мікалай Арцёмавіч, н. у 1922, рад., загінуў 18.8.1941.

МАРЧАНКА Рыгор Мікалаевіч, н. у 1904, сярж., загінуў 12.9.1941.

МАРЧАНКА Фёдар Арцёмавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

МІРОНАЎ Аляксей Марцінавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 1.12.1943.

МІРОНАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1922, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1944.

МІРОНАЎ Ягор Васільевіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РОШЧЫН Андрэй Іванавіч, рад., загінуў у красавіку 1943.

РОШЧЫН Васіль Аўрамавіч, н. у 1908, рад., памёр у палоне 11.4.1942.

РОШЧЫН Патап Іванавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у 1941.

РОШЧЫН Цімафей Антонавіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

РОШЧЫНА Ніна Сцяпанаўна, н. у 1921, рад., прапала без вестак 1.7.1942.

РЫБАЧКІН Андрэй Сямёнавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

РЫБАЧКІН Рыгор Барысавіч, н. у 1908, рад., памёр ад ран 16.8.1944, пахаваны ў п. Емаўшынкі, Літва.

САЗОНАЎ Іван Васільевіч, н. у 1925, рад., памёр ад ран 24.9.1944, пахаваны ў м. Гарвалін, Польшча.

САЗОНАЎ Ільля Іванавіч, н. у 1920, рад., прапаў без вестак у 1941.

САЗОНАЎ Уладзімір Савельевіч, н. у 1906, рад., загінуў 20.12.1942.

САЛДАЦЕНКА Ягор Аляксеевіч, н. у 1910, памёр ад ран 26.4.1944, пахаваны ў в.Станькава Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

САЎЧАНКА Андрэй Фядосавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЎЧАНКА Герасім Фядосавіч, н. у 1902, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

СВІРЫДАЎ Іван Конанавіч, н. у 1924, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

СВІРЫДАЎ Павел Іванавіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СІЛІН Іван Якаўлевіч, н. у 1922, рад., загінуў у чэрвені 1942.

СЫЧОЎ Іван Іванавіч, н. у 1921, мал. сярж., прапаў без вестак 1.3.1944.

ТАРАРЭНКА Іван Паўлавіч, н. у 1923, рад., расстраляны пад Мінскам у 1942.

ЦЕЦЕРАЎ Васіль Паўлавіч, н. у 1907, рад., загінуў 16.11.1941, пахаваны ў Ленінградскай вобл.

ЦЕЦЕРАЎ Міхаіл Трыфанавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ЦЕЦЕРАЎ Пракоп Паўлавіч, н. у 1898, рад., памёр 28.12.1941.

ЦЕЦЕРАЎ Уладзімір Фядосавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЧЫСЦЯКОЎ Мікалай Адамавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ЧЫСЦЯКОЎ Пётр Антонавіч, н. у 1904, рад., загінуў у палоне 13.10.1941.

ШАРШНЁЎ Адам Сідаравіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у 1941.

ШАРШНЁЎ Аляксандр Кузьміч, н. у 1925, рад., загінуў 2.7.1944 у в. Новая Ніва Асіповіцкага р-на Магілёўскай вобл.

ШАРШНЁЎ Аляксандр Сяргеевіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАРШНЁЎ Аляксей Маркавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ШАРШНЁЎ Сцяпан Пятровіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШАРШНЁЎ Ціт Ягоравіч, н. у 1893, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ПАСЁЛАК НОВАЯ ГУТА

КАРПЕНКА Еўдакім Міронавіч, н. у 1912, рад., загінуў 23.2.1945 у в. Цыдмансдорф, Усх. Прусія.

ПАРХОМЦАЎ Васіль Ціханавіч, н. у 1926, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

СВЕРДЛІКАЎ Іван Трыфанавіч, н. у 1912, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Кісцяні Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

СВЕРДЛІКАЎ Мікалай Трыфанавіч, н. у 1917, ст. лейт., загінуў 20.7.1944, пахаваны ў в. Пярэлі, Латвія.

ПАСЁЛАК НОВЫ СВЕТ

ДРАБЫШЭЎСКІ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Уладзімір Пятровіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак.

ДРАБЫШЭЎСКІ Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1922, сярж., загінуў 10.3.1943, пахаваны ў Сычоўскім р-не Смаленскай вобл.

ВЁСКА ПРЫСЕНШЧЫНА

АЎЧЫННІКАЎ Андрэй Рыгоравіч, н. у 1905, рад., прапаў без вестак у ліпені 1941.

ІСАЧАНКА Пётр Максімавіч, н. у 1918, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

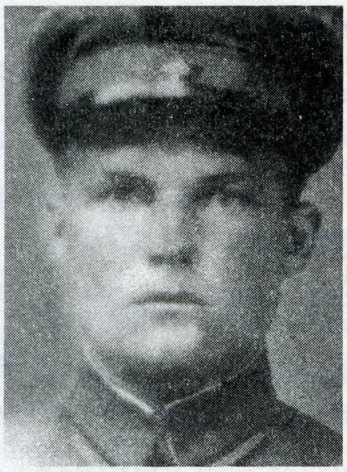

А.С.Салапаў.

ІСАЧАНКА Уладзімір Максімавіч, н. у 1925, рад., загінуў 2.8.1944, пахаваны ў в. Каменка Сакалуў-Падляскага пав., Польшча.

МІНЬКОЎ Міхаіл Макаравіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШАПАВАЛАЎ Антон Канстанцінавіч, н. у 1907, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Вішчын Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ШАПАВАЛАЎ Іван Васільевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

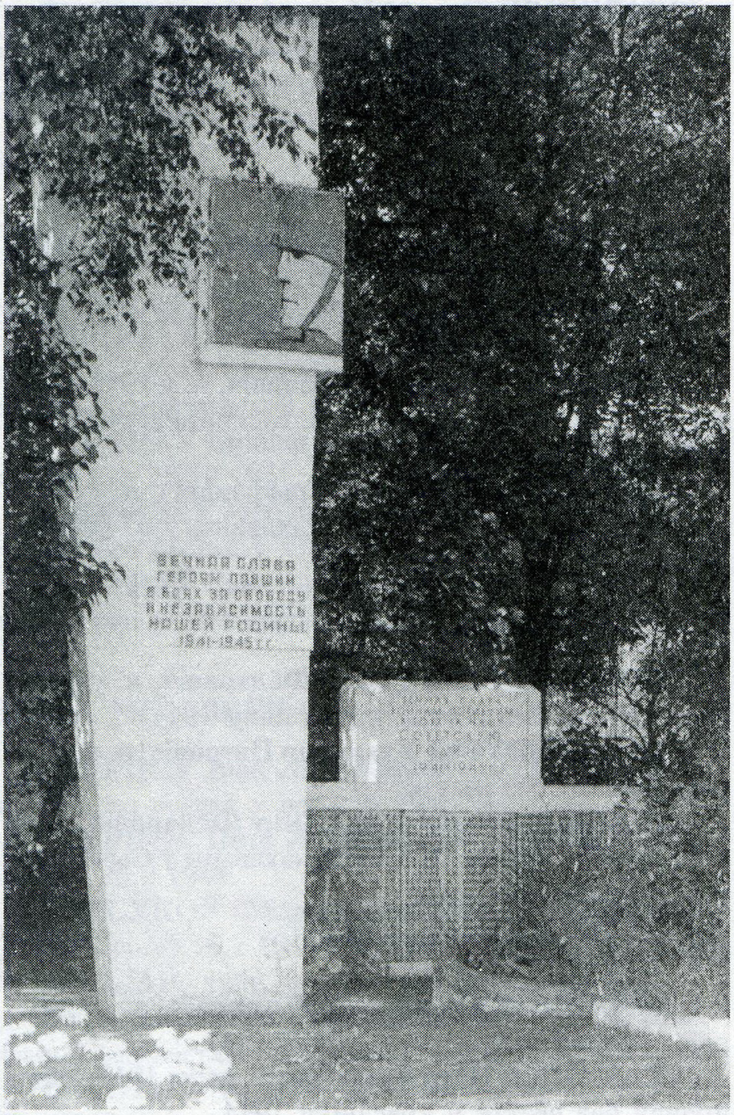

Помнік землякам у в. Шырокае.

ПАСЁЛАК САЛАЎЁЎКА

ГОЛУБЕЎ Мікалай Рыгоравіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак у 1944.

ГОЛУБЕЎ Сяргей Гардзеевіч, н. у 1913, рад., загінуў 23.2.1944, пахаваны ў в. Лужкі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГОЛУБЕЎ Якаў Іванавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак у 1941.

ДЗЯТЛАЎ Рыгор Кузьміч, н. у 1892, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

ЗАХАРЧАНКА Мікалай Цімафеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

КАЖУХОЎ Пётр Васільевіч, н. у 1912, рад., памёр ад ран 28.8.1944, пахаваны ў в. Валасцянкі Снедаўскага пав. Беластоцкага ваяв., Польшча.

КАЗАКОЎ Іван Васільевіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 6.12.1944, пахаваны ў п. Алешыцы Львоўскай вобл.

КУЗЬМЯНКОЎ Павел Ігнатавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МЕЛЬНІКАЎ Павел Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

САЛАНЕНКА Якаў Захаравіч, рад., прапаў без вестак.

ЯСКЕВІЧ Іосіф Дзмітрыевіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЯСКЕВІЧ Уладзімір Сцяпанавіч, н. у 1924, рад., загінуў у 1942 у Падмаскоўі.

ПАСЁЛАК ЧАРАТЫ

БУДЗЯНКОЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЛЬКОЎ Мікалай Рыгоравіч, рад., загінуў 12.7.1944, пахаваны ў в. Кашэлле Зэльвенскага р-на Гродзенскай вобл.

ПАСЁЛАК ЧАРНЯЦІН

АГУРЦОЎ Іван Іванавіч, н. у 1920, гв. сярж., памёр ад ран 9.8.1943, пахаваны ў с. Успех Спас-Дземенскага р-на Калужскай вобл.

ПАСЁЛАК ЧАРНЯЦКАЯ ПАЛЯНА

АКУШКА Антон Іванавіч, н. у 1921, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

АКУШКА Віктар Іванавіч, н. у 1916, рад., загінуў у чэрвені 1944.

АКУШКА Іосіф Восіпавіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

БАГАМОЛАЎ Антон Ціханавіч, н. у 1921, рад., расстраляны ў 1941 у г. Каўнас, Літва.

БАГАМОЛАЎ Ціхан Ціханавіч, н. у 1916, ст. сярж., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

ГАНЧАРОЎ Іван Макаравіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЛАЗЯНКОЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1901, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Пётр Кандратавіч, н. у 1895, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ДРАБЫШЭЎСКІ Пётр Кузьміч, рад., загінуў 17.12.1942, пахаваны ў в. Папікая Нялідаўскага р-на Цвярской вобл.

КОНЧЫЦ Дзмітрый Цімафеевіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

КОНЧЫЦ Мікалай Ягоравіч, н. у 1912, рад., загінуў 8.2.1944.

КОНЧЫЦ Міхаіл Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КРЫЖЭЎСКІ Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1920, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

КРЫЖЭЎСКІ Іван Дзмітрыевіч, н. у 1890, рад., прапаў без вестак 6.2.1944.

ЛАПЦКІ Іван Іванавіч, н. у 1920, сярж., прапаў без вестак 23.7.1942.

ЛУКОМСКІ Аляксей Андрэевіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у ліпені 1944.

ЛУКОМСКІ Андрэй Андрэевіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛУКОМСКІ Станіслаў Андрэевіч, н. у 1923, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1944.

МІНЬКОЎ Канстанцін Макаравіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

САЛАЎЁЎ Пётр Іванавіч, н. у 1906, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

САПРЫКА Ілья Лук'янавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у 1941.

ТАРАСЕВІЧ Іван Маркавіч, н. у 1911, яфр., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ВЁСКА ШЫРОКАЕ

АГУРЦОЎ Васіль Лаўрэнцьевіч, н. у 1924, рад., памёр ад ран 4.1.1945, пахаваны ў г. Каўнас, Літва.

ЧАРНАШЭЙ Сцяпан Гаўрылавіч, н. у 1922, гв. рад., загінуў 30.7.1942, пахаваны ў в. Вялікія Дубавіцы Ленінградскай вобл.

ВЁСКА ЯРАПОЛЛЕ

ЕЖАНКОЎ Прохар Яфімавіч, н. у 1902, рад., загінуў 15.1.1945, пахаваны ў с. Дворске, Польшча.

САЛАПАЎ Аляксей Савельевіч, н. у 1916, рад., загінуў 6.1.1944, пахаваны ў в. Калыбаўка Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

САЛАПАЎ Іван Савельевіч, н. у 1925, рад., загінуў 2.9.1944, пахаваны ў в.Саракуў Радзымінскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

САЛАПАЎ Сямён Савельевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШКУРЫНАЎ Аляксей Канстанцінавіч, н. у 1925, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШКУРЫНАЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШКУРЫНАЎ Пётр Канстанцінавіч, н. у 1907, ст. сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

Загінуўшыя воіны-землякі, дакладнае месца нараджэння якіх не ўстаноўлена

БУДА-ЛЮШАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

МАРЦЭЛЕЎ Яўхім Цімафеевіч, рад., памёр ад ран 24.2.1944.

ПАПЛАЎНЫ Павел Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

РАДЗЬКІН Іван Кандратавіч, н. у 1914, сярж., загінуў 5.12.1944.

РАМАНЬКОЎ Харытон Архіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯРМОЛЕНКА Якаў Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ГЛАЗАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БЫСЯНКОЎ Мікалай Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

ВОЛАКАЎ Васіль Міхайлавіч, сярж., прапаў без вестак у студзені 1944.

ГЛІНКОЎ Павел Пятровіч, ст. сярж., загінуў 23.11.1943, пахаваны ў г. Руская Паляна Чаркаскага р-на Чаркаскай вобл.

ДАМІНІКАЎ Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КРАЧКОЎ Сяргей Мацвеевіч, н. у 1910, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ПЕРУНОЎСКІ Мікалай Іванавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

СЯРГЕЕЎ Васіль Дзмітрыевіч, н. у 1912, мал. лейт., загінуў 16.11.1941, пахаваны ў в. Пінка Маскоўскай вобл.

ШЫГАЛЕЎ Іван Кузьміч, рад., прапаў без вестак.

ІВОЛЬСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АКСЁНАЎ Сяргей Андрэевіч, рад., загінуў у лютым 1944.

ЖМУРКОЎ Сяргей Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КАМУНАРАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БЕРДНІКАЎ Іван Клімавіч, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1941.

КОНЧЫЦ Фёдар Мацвеевіч, рад., загінуў 9.2.1944.

МІХАЛКІН Цімафей Антонавіч, н. у 1913, рад., прапаў без вестак у верасні 1943.

М.Е.Кузняцоў.

КАШАЛЁЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНТОНЧАНКА Іван Фаміч, н. у 1922, рад., загінуў 10.7.1943, пахаваны ў в. Самадураўка Курскай вобл.

АРХІРЭЕЎ Сямён Рыгоравіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ВЕЦІН Іван Максімавіч, рад., прапаў без вестак.

ГАМЗУНОЎ Сяргей Рыгоравіч, рад., загінуў.

ДУМЯНКОЎ Іван Мацвеевіч, рад., прапаў без вестак.

КАВАЛЁЎ Мікалай Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЯТНІКАЎ Уладзімір Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛЬЦОЎ Мікалай Цярэнцьевіч, рад., прапаў без вестак.

КУЗНЯЦОЎ Міхаіл Емяльянавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛУЗІКАЎ Даніла Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

МЕХАНІКАЎ Рыгор Карпавіч, рад., прапаў без вестак.

МІЦЯЕЎ Уладзімір Львовіч, рад., прапаў без вестак.

НАВУМЕНКА Рыгор Панцялеевіч, рад., прапаў без вестак.

ПАРФЁНЕНКА Алена Маркаўна, н. у 1920, медсястра, прапала без вестак у 1941.

ПАРФЁНЕНКА Антон Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

ПЕРАПЕЧЫН Яўген Рыгоравіч, рад., прапаў без вестак.

СІЛЬКЕВІЧ Ігнат Яўхімавіч, рад., прапаў без вестак.

СКРЫННІКАЎ Пётр Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

СКУРЖАЛАЎ Іван Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

УХАНАЎ Мікалай Васільевіч, рад., прапаў без вестак.

ЦІТАРЭНКА Мірон Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

ЦЫБУКОЎ Васіль Гаўрылавіч, рад., прапаў без вестак.

ШЧЭРБІТАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1923, рад., загінуў у 1945.

ШЧЭРБІТАЎ Мікалай Яўхімавіч, н. у 1904, рад., загінуў у Фінляндыі.

ШЭВЕЛЕЎ Фёдар Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

КРЫЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

МІРКУНЬ Савелій Мацвеевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак 31.3.1942.

ПАНКРАЦЕНКА Мікалай Ягоравіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАЎЛЮЧЭНКА Апанас Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

ПРАНКЕВІЧ Марк Нічыпаравіч, н. у 1896, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПЫШЭВІЧ Антон, рад., прапаў без вестак.

СТРУГАЎЦОЎ Дзмітрый Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ТРЭЦЦЯКОЎ Віктар Мінаевіч, рад., прапаў без вестак.

ШАМЯНОК Восіп Ільіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШАСТАКОЎ Валянцін Трыфанавіч, н. у 1907, лейт., загінуў пад Белгарадам.

ШАСТАКОЎ Мікалай Трыфанавіч, рад., прапаў без вестак.

ЛІПІНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ГУСЕЎ Фёдар Кір'янавіч, н. у 1910, рад., загінуў 12.3.1943, пахаваны ў в. Панская Малая Архангельскага р-на Арлоўскай вобл.

ДАРАВІКОЎ Ціхан Цімафеевіч, н. у 1906, падпалкоўнік.

МАРОЗАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНТАНЕВІЧ Анатоль Паўлавіч, рад, прапаў без вестак.

АТРОШЧАНКА Сямён Гаўрылавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак 3.8.1941.

БУСЛАЎ Андрэй Фёдаравіч, н. у 1924, рад., загінуў 25.11.1943, пахаваны ў в. Ніжняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ГАЛІЦКІ Пімен Емяльянавіч, мал. лейт., загінуў.

МІХАЛАНАЎ Дзмітрый Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

РУДЗЯНКОЎ Павел Сідаравіч, рад., прапаў без вестак.

СЕМЧАНКА Аляксей Карпавіч, н. у 1923, рад., загінуў 2.12.1943, пахаваны ў г.п. Стрэшын Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

НЕДАЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БЕЛКІН Васіль Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЛІНАЎ Мікалай Цітавіч, рад., прапаў без вестак.

КАСТУНОЎ Аляксей Тарасавіч, н. у 1909, рад., загінуў у в. Клімава Смаленскай вобл.

ХАТРЫГАЧОЎ Леанід Іванавіч, н. у 1907, рад., прапаў без вестак 12.9.1942.

ПАТАПАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАДЗЮКОЎ Іван Восіпавіч, рад., прапаў без вестак.

БАРАШКА Васіль Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Аляксей Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Андрэй Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Ісак Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Мікалай Трафімавіч, рад., прапаў без вестак.

БЫХАЎЦАЎ Трафім Мікітавіч, рад., прапаў без вестак.

ГРЫШАНКОЎ Яўхім Пятровіч, рад., прапаў без вестак.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Мікалаевіч, рад., прапаў без вестак.

ЛАГУТКОЎ Андрэй Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ПЕСТУНОЎ Мікалай Васільевіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

САМУСЕЎ Іван Елісеевіч, н. у 1922, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

СІВАКОЎ Мікіта Іванавіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЕНКА Васіль Якаўлевіч, н. у 1916, сярж., загінуў у красавіку 1944, пахаваны ў г. Жлобін Гомельскай вобл.

СЦЕПАНЕНКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1918, ст. сярж., загінуў 28.5.1942.

СЦЕПАНЕНКА Павел Уладзіміравіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЕНКА Пётр Іванавіч, н. у 1915, рад., прапаў без вестак у красавіку 1945.

СЦЕПАНЕНКА Сяргей Кандратавіч, рад., прапаў без вестак.

СЦЕПАНЕНКА Сяргей Фёдаравіч, рад., прапаў без вестак.

РАГІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

МІХАЙЛАЎ Іван Барысавіч, рад., прапаў без вестак.

УВАРАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АСТАПЕНКА Віктар Фёдаравіч, рад., загінуў 27.9.1942.

ВАЙЦЭХОВІЧ Іван Уладзіміравіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАЛІЧКЕВІЧ Віктар Фёдаравіч, рад., загінуў 14.8.1941.

ГАЎРЫК Міхаіл Васільевіч, рад., загінуў у лютым 1944.

ГРОЗНЫ Міхаіл Юр'евіч, рад., прапаў без вестак.

ДАЦЭНКА Аляксандр Іларыёнавіч, рад., загінуў у лютым 1944.

ДЗЯМ'ЯНЕНКА Ілья Піменавіч, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ЕРМАЛОВІЧ Іван Ульянавіч, рад., прапаў без вестак у 1944.

ЖОСТКІН Пётр Канстанцінавіч, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

КАЛЮЧАЎ Кузьма Харытонавіч, рад., загінуў 14.3.1943.

КАСЯНКОЎ Кандрат Сяргеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

ЛАШКЕВІЧ Іван Піліпавіч, н. у 1911, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ЛЫСЕЎСКІ Аляксандр Іванавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 14.5.1942.

МАЛІКАЎ Мікалай Паўлавіч, рад., памёр ад ран 5.5.1944.

НЕКРАШЭВІЧ Андрэй Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ПАЛАВІНКІН Пётр Кузьміч, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

СЕМЯНКОЎ Іларыён Васільевіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

СЦЯПЧУК Пётр Іванавіч, н. у 1913, мал. лейт., прапаў без вестак у маі 1942.

УСАЎ Іван Якаўлевіч, н. у 1913, рад., загінуў 26.12.1944, пахаваны на х. Піянава Мітаўскага павета Добельскага р-на, Латвія.

ЦЯРЭШЧАНКА Цімафей Піліпавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак 12.12.1942 каля в. Чылекава Кацельнікаўскага р-на Сталінградскай вобл.

ЧЭПІКАЎ Якаў Іларыёнавіч, рад., прапаў без вестак у маі 1944.

ШАПІРА Нічыпар Паўлавіч, рад., загінуў 11.3.1944.

УЗОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЕЙНІКАЎ Ілья Самсонавіч, рад., загінуў.

БУЛАНАЎ Пётр Антонавіч, н. у 1909, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ВАВІЛАЎ Фёдар Якаўлевіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1945.

ГРАМЫКА Іван Міхайлавіч, рад., прапаў без вестак.

ЖАРЭБЧАНКА Яфім Андрэевіч, н. у 1904, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КРАСНАЖОН Мікалай Пятровіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МАЕЎСКІ Тарас Аляксандравіч, рад., прапаў без вестак.

ПАТАПЕНКА Пётр Іванавіч, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ШАЧАНОК Даніла Кірылавіч, рад., прапаў без вестак.

ЯНЧАНКА Макар Сямёнавіч, рад., прапаў без вестак.

ЧАБАТОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АРСЕНЬЕЎ Мікалай Аляксеевіч, рад., памёр у палоне 5.5.1942.

БАЛАШОЎ Пётр Васільевіч, н. у 1922, рад., памёр ад ран 17.4.1942, пахаваны ў в. Вална Шэпіліпаўка Варонежскай вобл.

БАЛОТЦАЎ Пётр Васільевіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1945.

БАРАШКА Фядос Еўдакімавіч, рад., загінуў у кастрычніку 1944.

ГАЛОЎЧАНКА Васіль Аляксеевіч, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ГЛІНКОЎ Павел Пятровіч, ст. сярж., загінуў 23.11.1943.

ДАВЫДАЎ Антон Венядзіктавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ЕЖАНКОЎ Акім Сцяпанавіч, рад., загінуў у студзені 1944.

ЗАХАРЧАНКА Андрэй Паўлавіч, рад., прапаў без вестак.

КАЗЛОЎСКІ Максім Францавіч, рад., памёр ад ран у студзені 1942.

КАСТРАМА Рыгор Міхайлавіч, н. у 1905, сярж., прапаў без вестак у лютым 1944.

НІКАЛАЕЎ Павел Пятровіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПАХМЕСЦЕРАЎ Мартын Дзям'янавіч, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ПУСЕЎ Васіль Мікалаевіч, рад., загінуў 23.2.1944.

САРЫЧАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1915, мал. лейт., загінуў 30.6.1942.

ХАМЯНКОЎ Дзмітрый Емяльянавіч, н. у 1910, рад., загінуў 3.2.1944, пахаваны ў в. Сецішча Гомельскай вобл.

ХОКАЎ Ціхан Андрэевіч, рад., прапаў без вестак.

ШЫРОКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АРЦЁМКАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. у 1912, рад., прапаў без вестак.

ДАНІЛАЎ Адам Рыгоравіч, рад., памёр ад ран у студзені 1944.

* * *

АГАРОДНІК Моця Элькавіч, прызываўся Уваравіцкім РВК, прапаў без вестак у жніўні 1941.

АДАСЬКОЎ Герасім Рыгоравіч, н. у 1919 ва Уваравіцкім р-не, лейт., загінуў 9.5.1942, в. Парнач, Крым.

АДЗІНЦОЎ Мітрафан Маркавіч, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 1.3.1944, пахаваны ў г.п. Касцюкоўка Гомельскай вобл.

АДЗІНЦОЎ Міхаіл Карнеевіч, н. у 1897 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 10.7.1943.

АЛЕЙНІКАЎ Сяргей Лукіч, н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, яфр., загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Азяраны Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

АЛЬШЭЎСКІ Вінцэнт Станіслававіч, сярж., памёр ад ран 1.10.1944, пахаваны ў г. Гарволін Люблінскага ваяв., Польшча.

АЛЯКСЕЕЎ Аляксандр Фядосавіч, н. у 1909, ст. лейт., загінуў 2.3.1943, пахаваны ў в. Консанаўка Думініцкага р-на Калужскай вобл.

АРЭЦКІ Давыд Мендзелевіч, н. у 1911, мал. палітрук, прапаў без вестак у чэрвені 1941.

АСАДЧАНКА Сцяпан Патапавіч, н. у 1895 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 28.8.1943, пахаваны ў в. Асінаўка Спас-Дземенскага р-на Калужскай вобл.

АСАДЧАНКА Сцяпан Ягоравіч, н. у 1919, прызываўся Уваравіцкім РВК, памёр ад ран 27.8.1944, в. Пасвентне Варшаўскага ваяв., Польшча.

АСІПЕНКА Сяргей Васільевіч, н. у 1922 ва Уваравіцкім р-не, гв. рад., загінуў 20.4.1944, в. Рогуў, Польшча.

АСІПЕНКА Яўхім Аўрамавіч, мал. лейт., загінуў у 1942.

АТРОШЧАНКА Пётр Піліпавіч, н. у 1898 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 7.3.1943, пахаваны ў г. Ціхвін Ленінградскай вобл.

АЎРАМЕНКА Авяр'ян Антонавіч, н. у 1919 ва Уваравіцкім р-не, загінуў 21.7.1944, м. Гарадок Беластоцкай вобл.

АФАНАСЕНКА Антон Пятровіч, н. у 1911 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у ліпені 1942 у Варонежскай вобл.

АФАНАСЕНКА Дзмітрый Рыгоравіч, н. у 1912 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 28.11.1941.

БАБАРЫКІН Мікалай Аляксеевіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 26.9.1942, пахаваны ў в. Галоўкава Бельскага р-на Цвярской вобл.

БАБІЧАЎ Іван Фёдаравіч, ваенурач 3-га рангу, прапаў без вестак.

БАГАЦЕНКАЎ Рыгор Фёдаравіч, ст. лейт., загінуў 26.2.1943.

БАЙЦОЎ Аляксей А., н. у 1911, мал. лейт., загінуў.

БАЙЦОЎ Іван Яўхімавіч, мал. лейт., загінуў 24.1.1944.

БАРКАЎЦОЎ Сямён Герасімавіч, н. у 1907, загінуў 6.3.1945, ст. Кукунен, Усх. Прусія.

БАРШЧОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1923, мал. лейт., памёр ад ран 9.7.1945.

БАРШЧЭЎСКІ Міхаіл Мікалаевіч, н. у 1924, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., памёр ад ран 1.7.1944, пахаваны ў в. Пацава Слабада Кіраўскага р-на Магілёўскай вобл.

БАРЫСЕНКА Іван Міхайлавіч, лейт., памёр ад ран 4.10.1947.

БАРЫСЕНКА Іван Ягоравіч, н. у 1917, рад., загінуў 1.8.1944, в. Фолькі Бельскага р-на Беластоцкай вобл.

БАРЫСЕНКА Міхаіл Максімавіч, н. у 1927, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Свяцілавічы Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

БАРЫСЕНКА Пётр Ягоравіч, н. у 1915, кап., загінуў 16.3.1945.

БАРЫСЕНКА Сцяпан Іванавіч, н. у 1914, рад., памёр ад ран 30.7.1944, пахаваны ў г. Магілёў.

БАРЫСЕНКА Сямён Аляксандравіч, н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 29.10.1944, г. Рожан, Польшча.

БАРЫСЕНКА Сямён Пятровіч, н. у 1914, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 19.2.1944, пахаваны ў в. Смольча Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

БАХАНОК Іван Іванавіч, н. у 1925, мал. лейт., загінуў 21.9.1944.

БЕЛАВУСАЎ Анатоль Савельевіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, загінуў 1.12.1942.

БЕЛАЗУБ Георгій Міхайлавіч, лейт., прапаў без вестак 29.1.1944.

БЕЛЯКОЎ Дзмітрый Міхайлавіч, н. у 1912 у Буда-Кашалёўскім р-не, мал. сярж., прапаў без вестак 25.2.1942.

БЕРНАТОВІЧ Восіп Восіпавіч, н. у 1916, мал. лейт., загінуў 21.9.1944.

БЕРНЫ Леанід Давыдавіч, н. у 1912, тэхнік-інтэндант 2-га рангу, прапаў без вестак у 1941.

БІРЫЛ Фёдар Емяльянавіч, прапаў без вестак 10.7.1942.

БЛАХІН Сяргей Ягоравіч, лейт., прапаў без вестак 31.10.1941.

БОБІКАЎ Аляксандр Антонавіч, н. у 1910, загінуў 25.6.1944, пахаваны ў в. Ізмена Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

БОНДАРАЎ Андрэй Андрэевіч, н. у 1898, рад., прапаў без вестак у красавіку 1943.

БОНДАРАЎ Яўхім, н. у 1902, рад., загінуў у палоне 7.11.1942.

БРАНКОЎ Аляксандр Данілавіч, мал. лейт., прапаў без вестак 23.12.1943.

БРАНЦАЎ Васіль Фролавіч, н. у 1912, рад., загінуў 27.1.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

Б(Я)РУДЗЯНКОЎ Дзмітрый Мікалаевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 30.1.1942.

БУЛАВАНЧЫКАЎ Гаўрыла Кандратавіч, мал. лейт., прапаў без вестак 8.7.1943.

БУРДЗЕЙНЫ Аляксандр Сцяпанавіч, ст. лейт., прапаў без вестак 12.2.1943.

БЫКАНОЎСКІ Цімафей Ільіч, н. у 1915 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 1.4.1944, пахаваны на ст. Стрэмутка Пскоўскага р-на.

БЫСТРЭНКА Рыгор Арсеневіч, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1944.

БЫЧКОЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1917, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, мал. сярж., памёр ад ран 15.12.1943, пахаваны ў в. Касакоўка Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

БЯЛОЎ Мікалай Іванавіч, кап., прапаў без вестак у снежні 1942.

БЯРШТЭЙН Леў Якаўлевіч, лейт., памёр ад ран 21.4.1944.

ВАЙСМАН Міхаіл Іванавіч, лейт., прапаў без вестак 9.8.1941.

ВАЛАВІКОЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1926, рад., памёр ад ран 17.1.1945, пахаваны ў г. Кібартай, Літва.

ВАЛКОВІЧ Аляксандр Мікалаевіч, н. у 1921 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ВАЛЫНСКІ Яўсей Барысавіч, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 7.2.1942, пахаваны ў Цвярской вобл.

ВАЛЬВАЧОЎ Дзмітрый Карпавіч, н. у 1903, рад., прапаў без вестак у 1942.

ВАНЬКОВІЧ Казімір В., мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ВАРАНЦОЎ Іван Трафімавіч, н. у 1921 ва Уваравіцкім р-не, старш., загінуў 25.3.1945, пахаваны ў м. Іаяс, Латвія.

ВАРАПАЕЎ Іван Цімафеевіч, н. у 1921 ва Уваравіцкім р-не, сярж., загінуў 26.1.1945 у Польшчы.

ВАСІЛЕЎСКІ Лявонцій Захаравіч, н. у 1903, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

ВАСЮЧЭНКА Васіль Ягоравіч.

ВІШНЯКОЎ Адам Іванавіч, н. у 1919, рад., прапаў без вестак 23.2.1942.

ВОІНАЎ Антон Апанасавіч, н. у 1903, прызываўся Уваравіцкім РВК, гв. рад., загінуў 2.12.1942, пахаваны ў в. Сіманава Ленінградскай вобл.

ВОЛКАЎ Мікалай Паўлавіч, ваенфельчар, прапаў без вестак у жніўні 1941.

ВЫСОКІХ Віктар Генадзьевіч, н. у 1923, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., памёр ад ран 11.9.1942, пахаваны ў в. Чапаеўка Куйбышаўскай вобл.

ВЫСОЦКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў 30.7.1944.

ВЯРБІЦКІ Іван Агеевіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

ВЯРКОЎСКІ Саламон Майсеевіч, палітрук, прапаў без вестак у жніўні 1941.

ВЯТОШКІН Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1923, лейт., загінуў 17.8.1943.

ВЯЧЭРА Фама Фёдаравіч, рад., памёр ад ран 6.1.1944.

ВЯШЧАРЭВІЧ Мікалай Рыгоравіч, сярж., загінуў 26.9.1942, пахаваны ў в. Бор Ленінградскай вобл.

ГАВАРОЎСКІ Рыгор Іванавіч, н. у 1919, мал. лейт., загінуў 14.8.1943.

ГАЛАЛОБАЎ Аляксей Міхайлавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, ст. лейт., прапаў без вестак 26.1.1942.

ГАНЧАРОЎ Іван Іванавіч, бартавы механік, загінуў 20.3.1945.

ГАНЧАРОЎ Ціт Емяльянавіч, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ГАПОН Тарас Іванавіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ГАРАБЦОЎ Іван Васільевіч, н. у 1911 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 16.11.1942.

ГАРБАЧОЎ Архіп Мацвеевіч, н. у 1923 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 25.1.1945, в. Мільбудэ, Усх. Прусія.

ГАРБАЧОЎ Пётр Апанасавіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 17.1.1945, в. Ожыца Макуў-Мазавецкага пав. Астралецкага ваяв., Польшча.

ГАРБУЗАЎ Пётр Ціханавіч, н. у 1897, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Мадора Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ГАРОХАЎ Мітрафан М., н. ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 2.10.1941.

ГАТАЛЬСКІ Іван Іванавіч, рад., загінуў 30.11.1943, пахаваны ў в. Новы Шлях Буда-Кашалёўскага р-на Гомельскай вобл.

ГЕДМАН Леанід Якаўлевіч, лейт., загінуў 7.8.1944.

ГЕНКІН Іван Архіпавіч, н. у 1922 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран, пахаваны ў в. Заходы Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ГЕРЦАЎ Мітрафан Кірылавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 6.8.1942.

ГЕРЧЫКАЎ Павел Абрамавіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 22.7.1944.

ГІЗАТУЛІН Хабібула, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Лочкіна Ленінградскай вобл.

ГІНДЗІН Барыс Шм., н. у 1922, палітрук, прапаў без вестак у чэрвені 1941.

ГІРШАНОК Сямён Якаўлевіч, н. у 1909, лейт., загінуў 5.3.1944.

ГЛУШАКОЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1899 ва Уваравіцкім р-не, прапаў без вестак.

ГОДЗАЎ Аляксандр Міхайлавіч, н. у 1914, рад., прапаў без вестак 26.7.1942.

ГРАМЫКА Восіп Яўсеевіч, лейт., прапаў без вестак 27.10.1941.

ГРОКАЛА Іван Аляксандравіч, гв. ст. сярж., загінуў 10.3.1944.

ГРЫГАР'ЯН Сурэн Маўсесавіч, н. у 1920, загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Каромка Быхаўскага р-на Магілёўскай вобл.

ГРЫЛЬ Мікалай Пятровіч, н. у 1896 у Буда-Кашалёўскім р-не, сярж., памёр 15.10.1942, пахаваны ў Эльтонскім р-не Валгаградскай вобл.

ГРЫЦАЎ Пётр Савельевіч, н. у 1912, мал. лейт., прапаў без вестак у 1942.

ГРЫЦАЎ Фёдар Фёдаравіч, н. у 1906, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак 19.5.1942.

ГРЫШАНКОЎ Уладзімір Аляксеевіч, н. у 1918 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 16.7.1941.

ГРЫШКАВЕЦ Фёдар Дзмітрыевіч, лейт., памёр ад ран 26.12.1944.

ГРЭКАЎ Васіль Цімафеевіч, н. у 1922 ва Уваравіцкім р-не, яфр., загінуў 29.1.1943, пахаваны ў в. Падгорнае Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

ГРЭКАЎ Павел Міхайлавіч, н. у 1908 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ГРЭКАЎ Якаў Рыгоравіч, н. у 1905 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 6.3.1945, ст. Кукунен, Усх. Прусія.

ГРЭСАЎ Антон Восіпавіч, н. у 1908, прызываўся Уваравіцкім РВК, гв. рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ГУНЬКО Мікалай Андрэевіч, н. у 1903 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у верасні 1944.

ГУРАЎ Павел Аляксеевіч, н. у 1915, прызываўся Уваравіцкім РВК, мал. лейт., загінуў 7.12.1942, пахаваны на х. Баравыкін Валгаградскай вобл.

ГУРСКІ Мікалай Іванавіч, н. у 1925 у Буда-Кашалёўскім р-не, прапаў без вестак.

ГУЦЯНКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1915 у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., загінуў 26.2.1943, пахаваны ў Багадухаўскім р-не Харкаўскай вобл.

ДАМАРАЦКІ Глеб Мікалаевіч, мал. лейт., прапаў без вестак 25.7.1943.

ДАМБРОЎСКІ Сцяпан Восіпавіч, н. у 1909, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ДАНІЛЕЎСКІ Аляксандр Якаўлевіч, мал. лейт., прапаў без вестак 3.7.1942.

ДАНЬ(Ш)КОЎ Павел Іванавіч, кам. батальёна, памёр ад ран 25.2.1943.

ДАРАШКОЎ Павел Іванавіч, н. у 1899 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у кастрычніку 1941.

ДАРАШКОЎ Рыгор Рыгоравіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ДАЦЭНКА Фёдар Сазонавіч, н. у 1907, прызваны Буда-Кашалёўскім РВК, загінуў 14.8.1944, в. Кляганўў Сандамірскага пав. Радамскага ваяв., Польшча.

ДЗЕДУШКІН Павел Якаўлевіч, н. у 1914 у Буда-Кашалёўскім р-не, лейт., загінуў 30.7.1942, пахаваны ў в. Нова-Сямёнаўская Ржэўскага р-на Цвярской вобл.

ДЗЕМАСКАРАЎ Васіль Фёдаравіч, лейт., памёр ад ран 24.11.1943.

ДЗМІТРОШКІН Антон Дзмітрыевіч, н. у 1896, маёр, загінуў 19.2.1945.

ДЗЮБАНАЎ Тарас Пілінавіч, н. у 1893 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 24.7.1944, пахаваны ў пас. Карцава Велікалуцкага р-на Пскоўскай вобл.

ДЗЮБКА Іван Георгіевіч, мал. лейт., прапаў без вестак 20.9.1941.

ДЗЯДКОЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1923 у Буда-Кашалёўскім р-не, гв. сярж., загінуў 18.4.1944, в. Ракулешты Кішынёўскага р-на, Малдова.

ДЗЯНЖЫНАЎ Акім Данілавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 22.1.1945.

ДЗЯНІСАЎ Сямён Макаравіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. сярж., загінуў 10.2.1943.

ДЗЯТЛАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1908, ваенінжынер 3-га рангу, прапаў без вестак у снежні 1941.

ДОЎГАЛАНЦАЎ Фёдар Восіпавіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ДРАСІКАЎ Адам Емяльянавіч, н. у 1904 ва Уваравіцкім р-не, ст. сярж., загінуў 27.11.1943, пахаваны ў в. Ніва Рэчыцкага р-на Гомельскай вобл.

ДУБКОЎ Павел Аляксеевіч, прызываўся Уваравіцкім РВК, лейт., загінуў, пахаваны ў в. Зелянцы Ленінградскай вобл.

ДЫХНЕ Міхаіл Аронавіч, н. у 1913, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак у студзені 1942.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Ананій Фёдаравіч, ст. лейт., загінуў 15.3.1945.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Аркадзь Андрэевіч, н. у 1924 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 28.11.1943, пахаваны ў в. Ніжняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЕРАШЭНКА Яўгенія ПІліпаўна, н. у 1924 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінула 28.4.1945, пас. Штэйнфурт, Германія.

ЕРМАКОЎ Аркадзь Кірылавіч, н. у 1926, рад., загінуў 6.2.1945 ва Усх. Прусіі.

ЕЎДАКІМАЎ Панцялей Піліпавіч, лейт., загінуў 15.1.1942.

ЖАЛЕЗНЯКОЎ Сямён Аксёнавіч, н. у 1915 ва Уваравіцкім р-не, кап., прапаў без вестак.

ЖАРКОЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1920, лейт., загінуў 29.11.1943.

ЖАЎНОЎ Сцяпан Васільевіч, н. у 1906, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ЖЛОБА Іван Пятровіч, н. у 1903 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1943.

ЖУКОЎСКІ Якаў Якаўлевіч.

ЖУРАЎ Трафім Іванавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, сярж., памёр 9.9.1944 у г. Калуга.

ЗАБАЛОТНІКАЎ Анатоль Рыгоравіч, н. у 1916 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр у палоне 11.4.1942.

ЗАБАЛОЦКІ Фёдар Сямёнавіч, н. у 1906 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

ЗАГДАЙ Леанід Аляксандравіч, н. у 1914, палітрук, прапаў без вестак у сакавіку 1942.

ЗАЙЦАЎ Марцін Яўціхіевіч, н. у 1901, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 4.8.1943, пахаваны каля г. Петракрэпасць Ленінградскай вобл.

ЗАЙЦАЎ Мікалай Мікалаевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЗАХАРАНКА Антон Сцяпанавіч, палітрук, загінуў 31.7.1941.

ЗАХАРАЎ Васіль Міхайлавіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 17.4.1945, пахаваны ў г. Альтухебана, Германія.

ЗАХАРАЎ Павел Іванавіч, н. у 1912 у Буда-Кашалёўскім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 13.7.1942.

ЗАХВАТАЎ Дзмітрый Іларыёнавіч, н. у 1921, рад., прапаў без вестак у лістападзе 1943.

ЗБАРАМІРСКІ Анатоль Аляксеевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, ст. лейт., загінуў 2.8.1944.

ЗБАРАМІРСКІ Віктар Аляксандравіч (Аляксеевіч), ст. лейт., загінуў 25.7.1944.

ЗВЕРАЎ Пётр Аляксеевіч, н. у 1915 у Буда-Кашалёўскім р-не, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

ЗЛОТНІКАЎ Навум Якаўлевіч, гв. мал. лейт., прапаў без вестак 18.8.1944.

ЗМІТРАЎЦОЎ Пётр, н. у 1922 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 9.2.1942, пахаваны ў в. Васількі Смаленскай вобл.

ЗЯЦІКАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1908, мал. палітрук, прапаў без вестак у жніўні 1942.

ЗЯЦІКАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1921, лейт., прапаў без вестак у 1942.

ІВАКА Якаў Максімавіч, н. у 1925, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., памёр ад ран 19.4.1945, пахаваны ў г. Верберг, Германія.

ІВАНКІН Раман Яўхімавіч, н. у 1913, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

ІВАНОЎ Васіль Мікалаевіч, лейт., прапаў без вестак 10.3.1942.

ІВАНОЎ Дзмітрый Іванавіч, н. у 1901 ва Уваравіцкім р-не, прапаў без вестак.

ІВАНОЎСКІ Уладзімір Яўгенавіч, н. у 1925, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 26.7.1944, пахаваны ў в. Чарамха Брэсцкай вобл.

ІВАШКЕВІЧ Серафім Васільевіч, н. у 1904 у Буда-Кашалёўскім р-не, загінуў 13.7.1944, пахаваны ў в. Цвярдынь Валынскай вобл.

ІГНАТКІН Мікалай Мікалаевіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

ІГНАЦЕНКА Іван Уласавіч, лейт., прапаў без вестак 28.8.1941.

ІГУМЕНАЎ Пётр Ягоравіч, н. у 1905 у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., прапаў без вестак у 1943.

ІЛАРЫЁНАЎ Іван Паўлавіч, н. у 1908, прызываўся Уваравіцкім РВК, сярж., памёр ад ран 8.10.1942, пахаваны ў в. Буманіна Смаленскай вобл.

ІЛЬЕЎ Антон Спірыдонавіч, н. у 1909 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 30.6.1942.

ІЛЬІН Ягор Ільіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ІРГАШАЎ Макхам, н. у 1920, прызываўся Уваравіцкім РВК, сярж., загінуў 16.10.1944, в. Воля

Смаляная Серацкага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

ІСАЧАНКА Мікалай Іванавіч, н. у 1916 ва Уваравіцкім р-не, тэхнік-інтэндант 2-га рангу, прапаў без вестак у верасні 1941.

ІСРАНАЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1920 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 12.8.1941 у в. Парковішча Касцюковіцкага р-на.

КАВАЛЁЎ Максім Герасімавіч, н. у 1895, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Мікітавіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, сярж., прапаў без вестак 13.7.1943 каля в. Вясёлая Навасільскага р-на Арлоўскай вобл.

КАВАЛЁЎ Нічыпар Яфрэмавіч, н. у 1916 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

КАВУНОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 6.7.1943.

КАЖАМЯКІН Рыгор, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 5.10.1941.

КАЖЫРОЎСКІ Карней Аўсеевіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, загінуў.

КАЗАКЕВІЧ Майсей А., н. у 1907, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КАЗЛОЎ Іван Мікалаевіч, н. у 1917 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 28.1.1944, пахаваны ў в. Пратасы Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

КАЗЛОЎ Мікалай Барысавіч, н. у 1906 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 23.1.1944.

КАЛЕСНІКАЎ Нічыпар Восіпавіч, н. у 1922, ст. сярж., загінуў 15.7.1943.

КАЛІТКА Мікалай Уладзіміравіч, н. у 1902, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

КАЛКОЎ Леанід Юр'евіч, н. у 1925 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 13.2.1943, пахаваны ў в. Галодная Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

КАЛПАКОЎ Аляксей Кірылавіч, н. у 1922 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 28.7.1943, пахаваны ў в. Красінкава Курскай вобл.

КАЛПЯНКОЎ Рыгор Фёдаравіч, н. у 1915 у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., загінуў 26.2.1943.

КАМАРОЎ Рыгор А., н. у 1923, мал. лейт., загінуў 23.2.1943.

КАПАЧОЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1921, прызываўся Уваравіцкім РВК, загінуў 17.2.1945 ва Усх. Прусіі.

КАПУСЦІН Барыс Захаравіч (Хаймавіч), н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 31.7.1941, пахаваны ў г. Арол.

КАРАБАНЕНКА Сяргей Ануфрыевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 12.4.1942, пахаваны ў в. Рамушава Старарускага р-на Наўгародскай вобл.

КАРАБАНЬКОЎ Пракоп Васільевіч, н. у 1915 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 30.11.1944.

КАРНІЕНКА Навум Ільіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, лейт., загінуў.

КАСЦЮК Іван Фёдаравіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, лейт., прапаў без вестак у жніўні 1943.

КАСЦЯНКОЎ Васіль Піліпавіч, н. у 1915, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

КАТАНЯХІН Міхай Ціханавіч, н. у 1923, сярж., загінуў 18.7.1942, пахаваны ў в. Ржавец Варонежскай вобл.

КАШЭРАЎ Георгій Арсеньевіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 23.2.1943.

КІРЖАНАЎ Андрэй Віктаравіч, н. у 1902 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 19.10.1944, фальв. Стэфані Варшаўскага ваяв., Польшча.

КІРЖАНАЎ Якаў Віктаравіч, н. у 1899 ва Уваравіцкім р-не, загінуў 15.7.1943, пахаваны ў в. Жалябург Арлоўскай вобл.

КІРЫЛЕНКА Ілья Сафронавіч, н. у 1922, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 5.3.1942.

КІРЭЕЎ Ілья Аляксеевіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у красавіку 1944.

КІСЯЛЁЎ Міхаіл Апанасавіч, мал. лейт., прапаў без вестак 5.8.1941.

КІСЯЛЁЎ Яўхім Дзянісавіч, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 28.6.1942.

КЛІМАЎ Анатоль Ігнатавіч, н. у 1922, мал. лейт., памёр ад ран 25.7.1942.

КОНЧЫЦ Аляксей Якаўлевіч, н. у 1911, кам. санбата, загінуў 31.8.1941.

КОРАНЕЎ Яўген Сямёнавіч, мал. палітрук, прапаў без вестак у верасні 1941.

КОРБУТ Барыс Германавіч, ст. лейт., прапаў без вестак у ліпені 1941.

КОТАЎ Дарафей Антонавіч, мал. ваентэхнік, прапаў без вестак у 1941.

КОФМАН Уладзімір Ісаевіч, н. у 1900, прапаў без вестак у верасні 1941.

КРАЖАЎ Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1922 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў, пахаваны ў в. Мядушка Паддорскага р-на Наўгародскай вобл.

КРАСІЎ Васіль Трафімавіч, мал. лейт., загінуў 12.2.1943.

КРАЧЭНЦАЎ Дзмітрый Пятровіч, лейт., прапаў без вестак 26.7.1943.

КРУКАЎ Рыгор Канстанцінавіч, н. у 1906, прапаў без вестак у 1941.

КРУЦІКАЎ Дзмітрый Васільевіч, н. у 1926 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 19.1.1945, пахаваны ў в. Гзова Пултускага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

КРЫВАШЭЕЎ Мікалай Авяр'янавіч, н. у 1919 у Буда-Кашалёўскім р-не, прапаў без вестак 1.7.1942.

КРЫВАШЭЕЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1926, рад., загінуў 6.8.1944, г. Сураж Беластоцкага ваяв., Польшча.

КРЭМАЎ Міхаіл Данілавіч, н. у 1924 у Буда-Кашалёўскім р-не, яфр., памёр ад ран 30.8.1944 у Стуў-Мазавецкім пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

КУБІЦКІ Фёдар Сцяпанавіч, мал. палітрук, загінуў 13.7.1942.

КУЗНЕЦ Мовій Яўхімавіч, н. у 1922, прызываўся Уваравіцкім РВК, памёр ад ран 18.9.1944 у ваенным гарадку ў Баранавічах.

КУЗНЯЦОЎ Ціхан Мацвеевіч, н. у 1924, ст. палітрук, прапаў без вестак у чэрвені 1941.

КУЗЬМЕНКА(ОЎ) Сяргей Ягоравіч, н. у 1920, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў, пахаваны ў в. Сінявіна Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

КУЗЬМЯНКОЎ Аляксей Фёдаравіч, ст. сярж., загінуў 12.2.1944.

КУЛАКОЎ Віктар Рыгоравіч, н. у 1922 ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак у верасні 1942.

КУЛЕМА Пётр Рыгоравіч, кам. узв., прапаў без вестак.

КУЛІК Аляксандр Паўлавіч, н. у 1907, лейт., загінуў 29.1.1945.

КУЛІЦКІ Фёдар Сцяпанавіч, мал. палітрук, прапаў без вестак 13.7.1942.

КУЛЯШОЎ Васіль Ільіч, н. у 1898 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у 1941.

КУЛЯШОЎ Іван Васільевіч, н. у 1917, ст. лейт., памёр ад ран 25.7.1942.

КУНОЎСКІ Уладзімір Францавіч, н. у 1916, лейт., загінуў 22.3.1944.

КУРЫЛЕНКА Павел Рыгоравіч, н. у 1919, гв. мал. лейт., памёр ад ран у сакавіку 1945.

КУХАР(АЎ) Аляксандр Кузьміч, н. у 1907 у Буда-Кашалёўскім р-не, лейт., прапаў без вестак у верасні 1941.

КУХАРСКІ Уладзімір Андрэевіч, н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 26.2.1945.

КУХАРЭНКА Іван Трафімавіч, н. у 1923 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 3.11.1944 у Польшчы.

КУХАРЭНКА Мікалай Ягоравіч, н. у 1913 у Буда-Кашалёўскім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 31.8.1941.

КУЦАНКОЎ Іван Яўхімавіч, загінуў 26.8.1943.

КУЧАРАЎ Рыгор Андрэевіч, н. у 1919, сярж., прапаў без вестак у сакавіку 1944.

КУЧУНЦАЎ (?) Хаім Алімавіч, н. у 1915 ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 30.6.1943.

КУШКАЛАЎ Іван Піліпавіч, загінуў.

ЛАПІЦКІ Аляксей Антонавіч, палітрук, загінуў 10.8.1942.

ЛАПІЦКІ Мікалай Мітрафанавіч, мал. лейт., памёр ад ран 5.9.1943.

ЛАПІЦКІ Мікалай Пятровіч, н. у 1907, мал. палітрук, прапаў без вестак у верасні 1943.

ЛАПУШКОЎ Дзмітрый Якаўлевіч, н. у 1904 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛАРКОЎ Ягор Ігнатавіч, н. у 1913 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 28.10.1943, пахаваны ў в. Аляксандраўка Слаўгарадскага р-на Магілёўскай вобл.

ЛАШКЕВІЧ Апанас Уладзіміравіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 4.9.1944.

ЛАШКЕВІЧ Іван Фаміч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у 1946.

ЛАШКЕВІЧ Рыгор Сцяпанавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у 1941.

ЛЕБЕДЗЕЎ Фёдар Міхайлавіч, загінуў.

ЛЕБЯДЗЕНКА Адам Лаўрэнцьевіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не, сярж., загінуў 16.3.1945, г. Свобніца Шчэцінскага ваяв., Польшча.

ЛЕВІН Уладзімір Якаўлевіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў 17.1.1945.

ЛЕЖАНКОЎ Цімафей Мацвеевіч, мал. лейт., загінуў 14.5.1942.

ЛІВАНЕЎСКІ Сцяпан Іванавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛІМАНАТАЎ Пётр Іванавіч, загінуў.

ЛІПАТАЎ Мікалай Яўхімавіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛІПЧАНКА Павел Гаўрылавіч, н. у 1910, кап., прапаў без вестак у верасні 1941.

ЛІТВІНАЎ Міхаіл Рыгоравіч, н. у 1913, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 1.1.1944, пахаваны ў в. Акцябр Жлобінскага р-на Гомельскай вобл.

ЛІФМАН Вульф Зімавіч, н. у 1895, палітрук, прапаў без вестак у маі 1942.

ЛІХАВЕЦКІ Філімон Антонавіч, н. у 1918, рад., памёр ад ран 10.2.1945, в.Лясек Познаньскага ваяв., Польшча.

ЛОБАЎ Канстанцін Іванавіч, н. у 1915, лейт., загінуў 30.11.1942.

ЛОБАЎ Пётр Васільевіч, н. у 1908, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛОКЦЕЎ Цімафей Сцяпанавіч, н. у 1906, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., памёр ад ран 5.1.1942, пахаваны ў г. Калуга.

ЛОСЕЎ Анатоль Цімафеевіч, н. у 1916 у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт.

ЛУКАШОЎ Уладзімір Яўхімавіч, н. у 1917, прызываўся Уваравіцкім РВК, лейт., загінуў 29.3.1945, в. Варылен, Германія.

ЛУКІЕНКА Якаў Майсеевіч, н. у 1916, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў 12.1.1943, пахаваны на х. Міронаў Растоўскай вобл.

ЛУКОМСКІ Арцём Маркавіч, н. у 1904 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ЛУК'ЯНЦАЎ Ілья Фокавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 21.11.1943.

ЛУПАН Давыд Апанасавіч, мал. палітрук, прапаў без вестак у чэрвені 1942.

ЛЯВОНЕНКА Фёдар Мікалаевіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ЛЯСЮК Уладзімір Фёдаравіч, н. у 1925 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 22.3.1945, г. Бартэйнштэйн, Усх. Прусія.

МАЗАНЦАЎ Абрам Арцёмавіч, н. у 1899 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 5.8.1941.

МАЗАНЧУК Мікіта Фёдаравіч, н. у 1898 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 20.8.1941.

МАЙХАНАЎ Аляксандр Аляксеевіч, н. у 1926 ва Уваравіцкім р-не, мал. сярж., загінуў 1.4.1945, г. Кюстрын, Германія.

МАКАВЕЙСКІ Дзмітрый Мікалаевіч, н. у 1904, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, ваенветурач 3-га рангу, загінуў 18.8.1944, пахаваны ў в. Шэрпены, Малдова.

МАКАРАЎ Фёдар Трафімавіч, н. у 1902, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 22.7.1943, пахаваны ў в. Парэчча Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

МАКЕЕЎ Цімафей Дзмітрыевіч, н. у 1905 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 19.3.1943, пахаваны ў в. Сабурава Курскай вобл.

МАКСІМАЎ Іван Максімавіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, гв. лейт., загінуў 16.3.1945.

МАКСІМЦАЎ Аляксандр Сяргеевіч, інтэндант 3-га рангу, памёр ад ран 27.8.1942.

МАКЦЮК Барыс Шлёмавіч, лейт., памёр ад ран 3.1.1944.

МАЛАЖАЎСКІ Іван Рыгоравіч, н. у 1911 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 10.6.1942, пахаваны ў в. Спас Полесць Чудаўскага р-на Ленінградскай вобл.

МАЛАЖАЎСКІ Пётр Паўлавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, лейт., прапаў без вестак 31.8.1942.

МАЛІНЧУК Міхаіл Сцяпанавіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не рад., загінуў 26.1.1945, в. Мойдке, Усх. Прусія.

МАЛЫШАЎ Міхаіл Паўлавіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 27.11.1941, пахаваны ў пас. Неўская Дубраўка Ленінградскай вобл.

МАНГЕЕЎ (МАЙСЕЕЎ) Сцяпан Рыгоравіч, н. у 1899 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 14.1.1943, пахаваны ў в. Тоталава Мгінскага р-на Ленінградскай вобл.

МАРТЫНАЎ Аляксандр Елісеевіч, н. у 1916, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 18.2.1944, пахаваны ў в. Чарняўка Акцябрскага р-на Гомельскай вобл.

МАРУСАЎ Мікалай Іванавіч, н. у 1906, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

МАСЛЮК Іван Ціханавіч, лейт., загінуў 22.1.1943.

МАТОРКІН Пётр Апанасавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 9.3.1944.

МАЦВЕЕНКА Алена Восіпаўна, н. у 1915 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапала без вестак 23.6.1941.

МАЦЫЕЎСКІ Васіль Сцяпанавіч, н. у 1918, мал. лейт., загінуў 31.1.1945.

МЕЗЕНЦАЎ Іван Лаўрэнцьевіч, н. у 1919, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 10.6.1942.

МЕЛЬНІКАЎ Іван Мікітавіч, н. у 1921 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1941.

МЕРВАН Рувім Іцкавіч, н. у 1919 у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., загінуў 8.3.1943.

МІЛАЙНЕНКА Фама Абрамавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, ст. сярж., загінуў 23.5.1942, пахаваны ў Смаленскай вобл.

МІЛАСЕРДАЎ Ягор Сямёнавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, прапаў без вестак 17.1.1942.

МІНАЧКІН Павел Яўстафіевіч, лейт., загінуў.

МІСЯКОЎ Іван Цітавіч, н. у 1918, лейт., загінуў 27.6.1941.

МІХАЙЛАЎ Барыс Мікалаевіч, н. у 1922, мал. лейт., загінуў 20.3.1943.

МІХАЙЛАЎ Сямён Мікітавіч, н. у 1909 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

МІХАЛЕЎ Герасім Сямёнавіч, н. у 1914, ст. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

МІХАЛКІН Адам Андрэевіч, н. у 1905 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 13.1.1943, пахаваны ў в. Торталава Ленінградскай вобл.

МІХАЛКОЎ Барыс Мікалаевіч, н. у 1922, ст. лейт., загінуў 20.12.1943.

МІХЕДАЎ Іван Канстанцінавіч, н. у 1912, лейт., прапаў без вестак у 1941.

МОТАЎ Міхаіл Сямёнавіч, н. у 1923, рад., загінуў 21.2.1943, пахаваны ў в. Гаўрылаўка Дзергачоўскага р-на Харкаўскай вобл.

МУЗЫКІН Анатоль Іванавіч, н. у 1921 ва Уваравіцкім р-не, лейт., прапаў без вестак у снежні 1941.

МУЗЫЧЭНКА Аляксей Андрэевіч, н. у 1919 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 17.2.1942, пахаваны ў в. Фяцішчава Арсеннеўскага р-на Тульскай вобл.

МЯЖЭННІКАЎ Якаў Іванавіч, н. у 1923, ст. лейт., загінуў у студзені 1944.

МЯЛЕШЧАНКА Лука Яўхімавіч, н. у 1904 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран, пахаваны ў г. Познань, Польшча.

НАЛІВАЙКА Валянцін Віктаравіч, н. у 1917, кап., памёр ад ран 2.10.1944.

НАСЯНКОЎ Іван Ігнатавіч, н. у 1923 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 28.8.1944.

НІКІЦЕНКА Іван Іванавіч, н. у 1922 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у студзені 1944.

НІКІЦЕНКА Уладзімір Аляксандравіч, н. у 1926 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 11.1.1945, в. Тублаўкен, Усх. Прусія.

НІЧЫПАРЭНКА Пімен Уладзіміравіч, н. у 1901 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 25.10.1942 у в. Стары Двор Смаленскай вобл.

НІЧЫПАРЭНКА Фама Васільевіч, н. у 1902 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 28.7.1944, в. Добнын Душа Сядлецкага ваяв., Польшча.

НІЧЫПАРЭНКА Фама Уладзіміравіч, н. у 1902, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 1.3.1944,

пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

НОВІКАЎ Васіль Ягоравіч, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 4.7.1942.

НОВІКАЎ Кандрат Харытонавіч, н. у 1917 у Буда-Кашалёўскім р-не, старш., прапаў без вестак у лютым 1944.

НОСАЎ Сяргей Іванавіч, мал. сярж., загінуў 28.10.1943.

НУДКОЎ Іван Мацвеевіч, н. у 1923, мал. лейт., загінуў 11.11.1943.

ПАЛЯКОЎ Васіль Васільевіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПАНАЕЎСКІ Ігнат Аляксеевіч, н. у 1908, рад., прапаў без вестак у чэрвені 1944.

ПАНКОЎ Пётр Паўлавіч, н. у 1897, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак у 1944.

ПАПОЎ Іван Яўстафіевіч, загінуў 24.11.1943, пахаваны ў в. Чыстыя Лужы Веткаўскага р-на Гомельскай вобл.

ПАТАПЕНКА Сямён Якаўлевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, мал. палітрук, прапаў без вестак у 1943.

ПАЎЛОЎСКІ Аляксандр Васільевіч, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПАЎЛЮЧЭНКА Барыс Аляксандравіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПАШЭНКА Фёдар Васільевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, лейт., загінуў 12.3.1942.

ПЕРАЛЫГІН Віктар Мікалаевіч, н. у 1918, лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПЕРАПІЧКА Арыён Цімафеевіч, н. у 1904, рад., памёр ад ран 6.2.1945.

ПЕРНІКАЎ Аляксей Арцёмавіч.

ПЕСІН Рыгор Сямёнавіч, н. у 1916, палітрук, прапаў без вестак у студзені 1943.

ПЛОТКІН Леў Юр'евіч, н. у 1914, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПРАКАПЕНКА Нічыпар Іванавіч, н. у 1905 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1942.

ПРАКАПЕНКА Пётр Аляксандравіч, н. у 1906 у Буда-Кашалёўскім р-не, кам. роты, загінуў 2.2.1945.

ПРАКАПЕНКА Якаў Міхайлавіч, н. у 1920 у Буда-Кашалёўскім р-не.

ПРАКАПЦОЎ Васіль Архіпавіч, н. у 1924, рад., загінуў 24.2.1943.

ПРУСАЎ Яўфім Іванавіч, н. у 1908 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Ягенін Лог Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Ілья Цярэнцьевіч, н. у 1924, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., памёр ад ран 29.2.1944, пахаваны ў г. Рэчыца Гомельскай вобл.

ПРЫХОДЗЬКА Фёдар Савіч, н. у 1898, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў 6.3.1942, пахаваны ў в. Кашпураўка Харкаўскай вобл.

ПРЫШЧЭПА Сяргей Мартынавіч, н. у 1926, рад., загінуў 6.2.1944, пахаваны ў в. Пятровічы Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ПЯНЬКОЎСКІ Аляксандр Яўсеевіч, мал. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ПЯРЭСАЎ Анатоль Рыгоравіч, сярж., загінуў 17.9.1942.

ПЯТКОЎ Яфім Усанавіч, н. у 1921 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 8.10.1942, пахаваны на ст. Шарог Яраслаўскай чыгункі.

ПЯТРОЎСКІ Адам Тарасавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1944.

ПЯТРОЎСКІ Васіль Іванавіч, н. у 1912, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

РАВЯНКОЎ Іван Мітрафанавіч, н. у 1918 ва Уваравіцкім р-не, мал. палітрук, загінуў 26.3.1943.

РАВЯНКОЎ Фёдар Дзмітрыевіч, н. у 1914 ва Уваравіцкім р-не, яфр., памёр ад ран у 20.9.1943, пахаваны ў пас. Кірэеўка Смаленскай вобл.

РАДЗІВОНАЎ Сцяпан, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 24.12.1941.

РАДЗЬКОЎ Рыгор Піліпавіч, н. у 1924, сярж., загінуў 20.2.1945, г. Камін-Паморскі Кашалінскага ваяв., Польшча.

РАЖКОЎ Максім Акімавіч, ст. лейт., загінуў у жніўні 1942.

РАКАЎ Іван Савельевіч, н. у 1908, мал. лейт., загінуў у 1941.

РАМАНЕНКА Іван Міхайлавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., памёр ад ран 29.3.1943.

РАТНІКАЎ Міхаіл Ігнатавіч, н. у 1909 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у верасні 1941.

РУБАНАЎ Міхаіл Аляксеевіч, н. у 1921 ва Уваравіцкім р-не, лейт., прапаў без вестак у 1941.

РУБАНАЎ Павел Іванавіч, н. у 1919 ва Уваравіцкім р-не, кап., загінуў 27.3.1943, пахаваны ў Мгінскім р-не Ленінградскай вобл.

РУБАНАЎ Уладзімір Фёдаравіч, лейт., загінуў 18.8.1942.

РУДЗЯНКОЎ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1924, лейт., прапаў без вестак 27.4.1945.

РУДЗЯНКОЎ Леанід Якаўлевіч, н. у 1925 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 25.8.1944, Папілеўская вол., Шаўляйскі пав., Літва.

РУДЗЯНКОЎ Мікалай Піліпавіч, н. у 1919, прызываўся Уваравіцкім РВК, сярж., загінуў 22.10.1943, пахаваны ў в. Трудалюбімаўка Такмакскага р-на Запарожскай вобл.

САДОВІК Іван Майсеевіч, н. у 1907, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 25.2.1944, пахаваны ў Рагачоўскім р-не Гомельскай вобл.

САДОЎСКІ Аляксандр Аляксандравіч, н. у 1925, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў 16.10.1944, в. Залуксе Ружанскага пав. Варшаўскага ваяв., Польшча.

САЗОНАЎ Іван Максімавіч, н. у 1918 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 26.2.1945, в. Задмінг Шчэцінскага ваяв., Польшча.

САЛАНЫ Васіль Мітрафанавіч, н. у 1923, пры-

зываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак у жніўні 1944.

САЛАЎЁЎ Якаў Мінавіч, н. у 1917 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 24.7.1944, г. Холм Люблінскага ваяв., Польшча.

САМОЙЛЕНКА Мікалай Сямёнавіч, н. у 1923 у Буда-Кашалёўскім р-не, сярж., загінуў 30.11.1942, пахаваны ў Цвярской вобл.

САМОЙЛЕНКА Уладзімір Цярэнцьевіч, н. у 1913, лейт., прапаў без вестак у 1941.

САМУСЕЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, ст. сярж., загінуў 2.8.1944.

САМЦОЎ Дзмітрый Кузьміч, н. у 1914 ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 4.10.1942.

САМЦОЎ Пётр Іванавіч.

САРОКІН Восіп Аронавіч, н. у 1903, ваентэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак у лютым 1944.

САЎЧАНКА Кірыла Іванавіч, н. у 1919, прызываўся Уваравіцкім РВК, мал. лейт., прапаў без вестак 16.5.1942.

САЎЧАНКА Цімафей Паўлавіч, н. у 1896, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 22.2.1944, пахаваны ў в. Віша Калінкавіцкага р-на Гомельскай вобл.

СЕВЯРЫНАЎ Іван Пракопавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 29.1.1945.

СЕЛІВАНАЎ Павел Іванавіч, н. у 1913, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў 27.7.1944, в. Зельна Беластоцкага р-на Беластоцкай вобл.

СЕМЧАНКА Ігнат Кірылавіч, н. у 1907 у Буда-Кашалёўскім р-не, сярж., загінуў 21.1.1944, пахаваны ў в. Перавоз Невельскага р-на Пскоўскай вобл.

СЕРАКОЎ Алег Іванавіч, н. у 1927 ва Уваравіцкім р-не, рад., памёр ад ран 25.2.1945 , пахаваны ў Літве.

СІВЯНКОЎ Уладзімір Мікалаевіч, н. у 1910 ва Уваравіцкім р-не, мал. сярж., прапаў без вестак 23.6.1944 на рацэ Друць.

СІДАРЭНКА Піліп Сямёнавіч, н. у 1920 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 15.2.1943.

СІКАКІНАКІ Іван Іванавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, яфр., загінуў 13.1.1942, пахаваны ў в. Ямна Чудаўскага р-на Наўгародскай вобл.

СІЛІН Іван Сямёнавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, сярж., загінуў.

СІЛЬЧАНКА Іван Мікітавіч, н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 22.8.1944, в. Гжымка Замброўскага р-на Беластоцкай вобл.

СІЛЬЧАНКА Ягор Маркавіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак у чэрвені 1941.

СІМКОЎ Дзмітрый Кузьміч, н. у 1914 у Буда-Кашалёўскім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 4.10.1942.

СЛАЎНЫ Дзмітрый Сямёнавіч, н. у 1913 у Буда-Кашалёўскім р-не, кап., загінуў 27.1.1945.

СЛЕСАРАЎ Уладзімір Васільевіч, н. у 1923 ва Уваравіцкім р-не, лейт., загінуў 11.3.1944.

СПЯВАК Аляксандр Фёдаравіч, н. у 1908, сярж., загінуў 25.11.1942, пахаваны ў г. Валгаград.

СТАРАСЦЕНКА Арсеній Сямёнавіч, н. у 1914, мал. лейт., загінуў 2.7.1942.

СТАРАСЦЕНКА Міхаіл Міхайлавіч, н. у 1910, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, ваентэхнік 2-га рангу, памёр ад ран 28.3.1944, пахаваны ў в. Абла751ы Ковельскага р-на Валынскай вобл.

СТАРЧАНКА Міхаіл Паўлавіч, н. у 1912, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, радавы, памёр ад ран 22.2.1944, пахаваны ў в. Вялікі Бор Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

СТАТКЕВІЧ Мікалай Іванавіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не, сярж., загінуў 30.4.1944.

СУБОЦІН Аляксей Купрыянавіч, н. у 1924, мал. сярж., загінуў 22.3.1945, в. Вальтэрсдорф, Усх. Прусія.

СУСЛАЎ Фёдар Кірылавіч, н. у 1901, маёр, загінуў у 1941.

СЦІГАНАЎ Гаўрыла Сяргеевіч, сярж., памёр ад ран 9.8.1943.

СЦЯПАНАЎ Уладзімір Рыгоравіч, рад., памёр ад ран 6.8.1944, пахаваны ў г. Роўна.

СЫСОЕЎ Павел Васільевіч, н. у 1914, мал. палітрук, прапаў без вестак у маі 1942.

СЫТАЎ Іван Сямёнавіч, н. у 1906, лейт., прапаў без вестак у 1941.

СЫЧОЎ Пракоп Васільевіч, н. у 1903, кап., загінуў у 1941.

СЯМЁНАЎ Іван Фёдаравіч, н. у 1915, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, яфр., загінуў 1.3.1944, пахаваны ў пас. Гвардзейскі Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл.

ТАБОЛІН Пётр Фёдаравіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, авіятар, памёр ад ран.

ТКАЧЭНКА Мікалай Радзівонавіч, н. у 1919, прызываўся Уваравіцкім РВК, сярж., загінуў 6.2.1945, в. Хольксштайн, Усх. Прусія.

ТРЭЦЦЯКОЎ Пётр Мікалаевіч, н. у 1904, прызываўся Уваравіцкім РВК, мал. сярж., прапаў без вестак 1.3.1944.

ТУРАЎ Навум Абрамавіч, н. у 1921 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 22.6.1941.

УДАВЕНКА Іван Трафімавіч, н. у 1913 у в. Затон Жлобінскага р-на Гомельскай вобл., прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, ст. сярж., прапаў без вестак у красавіку 1945.

УС Павел Пракопавіч, н. у 1899 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 20.1.1943, пахаваны ў пас. Красты Ленінградскай вобл.

УСЕЕЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1918, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, ст. сярж., прапаў без вестак 26.8.1942 на х. Папоў Буерак Серафімовіцкага р-на Валгаградскай вобл.

УСОВІЧ Анатоль Адамавіч, н. у 1919, ст. лейт., памёр ад ран 30.3.1945.

ФАМЕНКА Уладзімір Кузьміч, н. у 1924 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў, пахаваны ў в. Улукаўе Гомельскага р-на Гомельскай вобл.

ФАМІН Рыгор Адамавіч, н. у 1901, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 14.8.1942 у в. Дударава Арлоўскай вобл.

ФРАЛОЎ Даніла Міхайлавіч, н. ва Уваравіцкім р-не, загінуў 8.7.1944, пахаваны ў в. Пустошка Браслаўскага р-на Віцебскай вобл.

ХАЛЕЕЎ Віктар Захаравіч, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., загінуў.

ХВАСЦЯНКОЎ Андрэй Цімафеевіч, н. у 1905 ва Уваравіцкім р-не, кап. (нач. хімслужбы), прапаў без вестак.

ХІЛЬКЕВІЧ Міхаіл Іванавіч, н. у 1908 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 22.5.1942.

ХОМЧАНКА Аляксандр Гаўрылавіч, н. у 1927 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 13.2.1945, в. Манце Вроцлаўскага ваяв., Польшча.

ХОМЧАНКА Іван Апанасавіч, лейт., памёр ад ран 22.2.1943.

ХОМЧАНКА Мікалай Сідаравіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, маёр, загінуў.

ЦАРАНКОЎ Іван Рыгоравіч, н. у 1920, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, прапаў без вестак 12.8.1941 у в. Царковічы Касцюковіцкага р-на Магілёўскай вобл.

ЦАРАНКОЎ Іван Фаміч, н. у 1911, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЦЕРАШКОЎ Аляксей Віктаравіч, н. у 1922 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак 26.5.1942.

ЦЕРАШКОЎ Фёдар Сцяпанавіч, н. у 1925 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., памёр ад ран 29.1.1945, в. Гросшэмандорф, Германія.

ЦІМАШЭНКА Васіль Марцінавіч, н. у 1917, ст. лейт., загінуў у снежні 1942.

ЦІТОЎ Ціт Паўлавіч, рад., загінуў 27.11.1942, пахаваны на х. Астахаў Бокаўскага р-на Растоўскай вобл.

ЦУКАРАЎ Канстанцін Міхайлавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 21.12.1943.

ЦЫГАНКОЎ Даніла Маркавіч, н. у 1907 ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак у жніўні 1941.

ЦЫГАНКОЎ Сяргей Ануфрыевіч, н. ва Уваравіцкім р-не, лейт., загінуў 2.12.1943.

ЦЫКУНОЎ Пётр Савельевіч, н. у 1899 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 31.12.1941, пахаваны ў г. Колпіна Ленінградскай вобл.

ЦЯРЭШЧАНКА Дзяніс Пятровіч, н. у 1905 ва Уваравіцкім р-не, ваентэхнік 2-га рангу, прапаў без вестак у снежні 1941.

ЧУМАКОЎ Сяргей Сафронавіч, н. у 1922, прызываўся Уваравіцкім РВК, прапаў без вестак у чэрвені 1943.

ЧУЯШОЎ Міхаіл Восіпавіч, н. у 1923, прапаў без вестак 29.12.1943.

ЧЫЖОЎ Фёдар Анікеевіч, н. у 1907 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 23.8.1944, в. Гута Гуйна Чыжэўскага р-на Беластоцкай вобл.

ШАВЫРАЎ Піліп Васільевіч, н. у 1908, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Дубрава Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

Помнік загінуўшым воінам-землякам у в.Пянчын.

ШАКЛАНАЎ Васіль Васільевіч, н. у 1902 ва Уваравіцкім р-не, мал. лейт., прапаў без вестак 24.5.1942.

ШАМАЛАЎ Павел Фёдаравіч.

ШАПАВАЛАЎ Васіль Лявонавіч, н. у 1922, лейт., прапаў без вестак 19.1.1943.

ШАПКІН Піліп Ермалаевіч, н. у 1914 у Буда-Кашалёўскім р-не, сярж., памёр ад ран 24.8.1944, в. Дрыгенес Мадонскага р-на, Латвія.

ШАРАТНЕЎ Васіль Еўдакімавіч, прызываўся Уваравіцкім РВК, рад., прапаў без вестак 12.11.1941.

ШАСТАКОЎ Аляксей Данілавіч, н. у 1901 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак у снежні 1943.

ШАЎЦОЎ Аляксей Мікалаевіч, н. у 1907, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, інтэндант 3-га рангу, загінуў 18.8.1944, в. Шарпены, Малдова.

ШАЎЦОЎ Іван Міхайлавіч, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, сярж., прапаў без вестак 2.7.1942.

ШАЎЦОЎ Сцяпан Захаравіч, н. у 1919 ва Уваравіцкім р-не, сярж., загінуў 17.1.1942.

ШАЎЦОЎ Уладзімір Аляксеевіч, лейт., памёр ад ран 8.1.1943.

ШАЎЧЭНКА Міхаіл Сяргеевіч, н. у 1920, мал. лейт., загінуў 21.3.1945.

ШКРАБАВОДЗЬКА Іван Цімафеевіч, н. у 1925 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 31.3.1945, г. Сопат, Гданьскае ваяв., Польшча.

ШКРАБАЎ Апанас Нічыпаравіч, н. у 1907 ва Уваравіцкім р-не, рад., загінуў 26.8.1944, в. Надколе Варшаўскага ваяв., Польшча.

ШЧЭМЕЛЕЎ Сямён Купрыянавіч, н. у Буда-Кашалёўскім р-не, ст. лейт., прапаў без вестак у 1941.

ШЫМАНЕЎ Васіль Аляксеевіч, н. у 1914, ст. сярж., загінуў 3.2.1942, пахаваны ў в. Баршчавое Балаклейскага р-на Харкаўскай вобл.

ШЫНКАРОЎ Мікіта Мартынавіч, н. у 1905 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., прапаў без вестак у лютым 1944.

ШЫНКАРОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1908 ва Уваравіцкім р-не, сярж., прапаў без вестак 30.8.1942.

ШЭРШЫН Павел Цярэнцьевіч, н. у 1902, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 25.8.1942.

ЮРЧАНКА Аляксандр Антонавіч, н. у 1918 ва Уваравіцкім р-не, ст. сярж., загінуў 21.2.1944, пахаваны ў в. Язвін Светлагорскага р-на Гомельскай вобл.

ЮРЧАНКА Восіп Прохаравіч, н. у 1915, мал. лейт., загінуў 14.8.1945.

ЮРЧАНКА Юрый Іванавіч, н. у 1904 ва Уваравіцкім р-не, рад., прапаў без вестак 20.10.1941.

ЮСУПАЎ Шакір Юсупавіч, н. у 1911, прызываўся Буда-Кашалёўскім РВК, рад., прапаў без вестак 25.9.1942.

ЯРЫГІН Мірон Андрэевіч, загінуў 9.7.1944.

ЯЦ(Н)КОЎ Фёдар Андрэевіч, н. у 1907 у Буда-Кашалёўскім р-не, рад., загінуў 21.2.1945.

1945

ДА НАШЫХ ДЗЁН

У МІРНАЙ ПРАЦЫ

Да пачатку 1950-х гадоў у Буда-Кашалёўскім раёне быў адноўлены даваенны эканамічны ўзровень. У аграрным сектары адрадзілася матэрыяльна-тэхнічная база, у 1954 г. калгасы і саўгасы дасягнулі даваеннага ўзроўню пасяўных плошчаў і вытворчасці прадукцыі жывёлагадоўлі. Аднак даваенны ўзровень жыцця на сяле яшчэ не быў дасягнуты.

Марудна ішла электрыфікацыя. Да лістапада 1958 г. электрыфікаванымі былі толькі тры калгасы, саўгас «Рагінь», шэсць населеных пунктаў і тры жывёлагадоўчыя фермы. Заставалася неэлектрыфікаванай нават большасць вуліц раённага цэнтра.

Між тым сельскі раён — гэта не толькі тэрытарыяльна-адміністрацыйная адзінка, але і складаная эканамічная структура. Яе зладжаная дзейнасць у многім залежыць ад узгодненасці ў працы калгасаў і саўгасаў, абслугоўваючых іх прадпрыемстваў і арганізацый, умелага кіравання ўнутрыгаспадарчымі рэсурсамі, тэхнікай, іншымі сродкамі.

Сельскі раён — гэта яшчэ і сацыяльная сістэма, у якой шмат праблем вырашаецца толькі сумеснымі намаганнямі ўсяго гаспадарчага комплексу.

Пытанні эканамічнага і сацыяльна-культурнага развіцця сяла захоўвалі сваю вастрыню і заставаліся асноўнымі ў арганізацыйна-гаспадарчым, навукова-тэхнічным і культурным жыцці ва ўсе пасляваенныя гады.

У цэлым 1950-я гады для раёна — гэта перыяд складаных пераўтварэнняў. Партыйнымі і савецкімі органамі на месцах прымаліся меры, накіраваныя на павелічэнне выпуску прадукцыі, матэрыяльнай зацікаўленасці калгаснікаў, рабочых саўгасаў, спецыялістаў і арганізатараў вытворчасці. У гэтыя гады былі павялічаны закупачныя цэны на сельгаспрадукцыю, спісана запазычанасць з калгасаў, зменена сістэма падаткаабкладання, у тым ліку і асабістага землекарыстання вяскоўцаў. Калі ў 1952 г. сельгаспадатак з гаспадаркі калгасніка складаў 523 руб., то ў 1953 г. — 236 руб., а ў 1954 г. — 162 руб.

Новыя закупачныя цэны былі ў тры разы вышэй цэн 1952 г., а на малако і малочныя прадукты — у 4 разы, на жывёлу — у 11,5 раза. Такія цэны дазвалялі гаспадаркам не толькі пакрываць затраты, але і набываць сродкі для далейшага развіцця вытворчасці.

Станоўчыя вынікі дало ўзбуйненне калгасаў. Слабыя гаспадаркі былі аб'яднаны ў 14 буйных калектываў, якія сталі эканамічна мацнейшымі, шматгаліновымі, тэхнічна аснашчанымі. На

базе 10 маламоцных калгасаў былі створаны два саўгасы — «Рагінь» і «Буда-Кашалёўскі». Павялічыліся даходы новых гаспадарак, а з імі і перспектывы росту дабрабыту калгаснікаў.

Ураджайнасць збожжавых узрасла з 4—5 ц з гектара ў пачатку 1950-х гадоў да 21,1 ц у 1965 г., бульбы — з 17 ц у 1945 г. да 104 ц у 1965 г.

Асобнай крыніцай даходаў у гаспадарках стала вырошчванне лёну. Ужо ў 1954—1955 гг. толькі ад продажу дзяржаве льновалакна і льнонасення даходы льнаводчых гаспадарак раёна павялічыліся ў 3,4 раза ў параўнанні з 1948—1952 гг. А пасля павышэння закупачных цэн грашовыя даходы толькі за 1955 г. павялічыліся ў параўнанні з 1952 г. больш чым у 10—12 разоў. Гэта станоўча адбілася на развіцці вытворчасці, на грашовых даходах калгаснікаў.

Важную ролю ў далейшым развіцці сельскагаспадарчай вытворчасці адыграла цесная сувязь гаспадарак з навукова-даследчымі цэнтрамі рэспублікі. Упор быў зроблены на падняцце культуры земляробства і павелічэнне на гэтай аснове ўраджайнасці палёў і прадукцыйнасці жывёлагадоўлі.

Ва ўсіх без выключэння гаспадарках вучоныя даследавалі землі і далі рэкамендацыі па ўдасканальванні севазваротаў. Разам з тым ствараліся новыя і ўдасканальваліся існуючыя гатункі збожжавых і бульбы, іншых культур. А з 1961 г. пачала працаваць першая эксперыментальная база «Уваравічы», асноўным прызначэннем якой стала вырошчванне і пастаўка элітнага насення збожжавых і бульбы гаспадаркам раёна і вобласці.

Да канца 1950-х гадоў было дасягнута больш аптымальнае размяшчэнне і спецыялізацыя вытворчасці гаспадарак. Раён стаў адной з важных зон па вырошчванні бульбы, малочна-свінагадоўчага комплексу рэспублікі.

Сур'ёзную ўвагу ў раёне ўдзялялі праблемам матэрыяльнай зацікаўленасці працаўнікоў сяла ў росце вытворчасці. Уводзяцца розныя формы авансавання працы: грашовыя, натуральныя і інш. Па меры павелічэння грашовых даходаў у 1966 г. калгасы перайшлі да гарантаванай грашовай аплаты працы. Стала прымяняцца дадатковая аплата. У калгасах імя Леніна, «Чырвоны шлях» і шэрагу іншых гэта дазволіла ўзняць ураджайнасць збожжавых, бульбы, лёну, вытворчасць мяса.

Некаторыя гаспадаркі ў якасці дадатковай аплаты штомесячна сталі выдаваць даяркам па 1% і пастухам па 2% ад агульнай колькасці малака, надоенага ад замацаванай групы кароў. Такая форма матэрыяльнага заахвочвання апраўдала сябе. Палепшыўся догляд жывёлы, павысіўся сярэдні надой. Вытворчасць малака ў раёне за 1956 г. павялічылася ў 2,1 раза ў параўнанні з 1953 г. У шэрагу калгасаў надоі на адну карову перавысілі 2000 кілаграмаў, вытворчасць мяса ў 1957 г. (у жывой вазе) у параўнанні з 1953 г. павялічылася на 24%, а свініны — у 2,5 раза.

Значна павялічылася пагалоўе жывёлы. У выніку выхад жывёлагадоўчай прадукцыі калгасаў і саўгасаў за 1954—1958 гг. больш чым падвоіўся. Даход калгаснікаў у гэтыя гады павялічыўся ў 4,1 раза.

Склаўшаяся яшчэ на першым этапе калгаснага будаўніцтва форма тэхнічнага і аграномічнага абслугоўвання ўжо перастала адпавядаць узрослым магчымасцям гаспадарак. У 1958 г. МТС былі рэарганізаваны ў РТС (рамонтна-тэхнічныя станцыі), а тэхніка, якая ім належала, прададзена калгасам.

Значная частка сродкаў калгасаў на набыццё тэхнікі была кампенсавана дзяржавай, і з калгасаў спісвалася ўся запазычанасць мінулых гадоў за працу МТС. Аднак шэраг гаспадарак не мелі магчымасці выкупіць тэхніку. Менавіта такім гаспадаркам дзяржава

крэдытавала сродкі, уводзіла растэрміноўку плацяжоў.

У новых умовах па нарошчванні вытворчых магутнасцей сталі прыцягвацца непасрэдна сродкі гаспадарак. Павысілася адказнасць механізатарскіх кадраў за канчатковы вынік працы.

Пераход ад натуральнай да грашовай аплаты на працадзень, пашырэнне і ўдасканальванне гасразліку ў калгасах і перавод саўгасаў на поўную самаакупнасць вытворчасці значна павысілі зацікаўленасць у эфектыўнасці гаспадарання.

У пачатку 1960-х гадоў адбыліся змены ў адміністрацыйна-тэрытарыяльным падзеле. У 1962 г. былі скасаваны Уваравіцкі і Чачэрскі раёны. Гарадскія пасёлкі Уваравічы і Чачэрск, а таксама сельсаветы скасаваных раёнаў былі далучаны да Буда-Кашалёўскага раёна. У 1962 – 1965 гг. у Буда-Кашалёўскім раёне 313 населеных пунктаў і 3 гарадскія пасёлкі. Больш за 10% населеных пунктаў мелі ад 10 да 30 двароў. Многія з іх было вырашана ссяляць у вялікія вёскі, пры гэтым даваць крэдыты для будаўніцтва і ўладкавання перасяленцаў на новых месцах. На будаўніцтве жылля працавалі брыгады спецыялістаў з міжкалгасбуда. У 1965 г. Чачэрск і большасць ягоных сельсаветаў увайшлі ў самастойны раён.

У сярэдзіне 1960-х гадоў у калгасах і саўгасах праводзілася атэстацыя зямлі, каб выявіць яе прадукцыйнасць. Малапрадукцыйныя землі выключаліся з севазвароту. У прыватнасці, ішла перабудова аграрнага сектара, разбуйняліся або аб'ядноўваліся калгасы, ствараліся новыя саўгасы.

Да 1965 г. у Буда-Кашалёўскім раёне было нанава арганізавана 19 гаспадарак, разбуйнены саўгасы «Буда-Кашалёўскі» і «Камунар», арганізавана эксперыментальная база «Уваравічы».

Яшчэ ў пачатку 1960-х гадоў шэраг калгасаў раёна пачаў укараняць элементы гасразліку. Адным з першых на гасразлік перайшоў калгас імя Леніна. За два гады работы па-новаму гэта гаспадарка ўдвая павялічыла прыбытак. У 1963 г. ён склаў 850 тыс. руб. (у 1961 г. — 438 тыс. руб.). Калгаснікі на працадзень атрымалі ў залежнасці ад асабістай выпрацоўкі ад 1,08 да 0,72 руб. грашыма і ад 1,08 да 0,75 кг збожжам, па 1,18 – 0,93 кг бульбы.

Вынікі 1963 г. паказалі, што для пераходу на поўны гасразлік калгасам неабходна мець значныя сродкі, добрую матэрыяльна-тэхнічную базу і інш. Аднаго працоўнага энтузіязму проста недастаткова. У сілу многіх прычын па ўсіх эканамічных паказчыках 1963 г. раён аказаўся на 14-м, перадапошнім месцы ў вобласці.

Да сярэдзіны 1960-х гадоў адной з вастрэйшых праблем стала стварэнне матэрыяльна-тэхнічнай базы, аснашчэнне сельскай гаспадаркі тэхнікай. Але ў раёне амаль да пачатку 1970-х гадоў сярэдні памер малочна-таварнай фермы налічваў 150 кароў, свінафермы — 680 свіней, авечкафермы — 400 авечак. Гэта з'яўлялася тормазам для механізацыі працаёмкіх працэсаў і зніжэння сабекошту прадукцыі. Для вырашэння гэтых праблем неабходна было ўкласці нямала грашовых сродкаў.

За 1966 – 1985 гг. у развіццё сельскай гаспадаркі раёна было накіравана ў 4,4 раза больш сродкаў, чым за ўвесь перыяд ад пачатку калектывізацыі і да 1965 г. разам узятых. Да сярэдзіны 1980-х гадоў фондаўзброенасць працы ў гаспадарках узрасла ў 5,5 раза.

Аднавіўся і значна папоўніўся тэхнічны арсенал гаспадарак, што дазволіла комплексна механізаваць шмат тэхналагічных працэсаў у земляробстве і на жывёлагадоўчых фермах. Узраслі энергаўзброенасць працы і энергазабяспечанасць вытворчасці. Поўнасцю былі механізаваны апрацоўка глебы, сяўба збожжавых, тэхнічных, кармавых культур і пасадка бульбы, догляд за пасевамі, уборка, шэраг іншых

работ. У гаспадарках створаны буйныя трактарна-паляводчыя і механізаваныя брыгады з паточна-групавым метадам выкарыстання тэхнікі, у складзе якіх меліся спецыялізаваныя звенні.

На нарыхтоўцы кармоў, уборцы збожжавых, бульбы і іншых культур шырока выкарыстоўвалася атрадная форма арганізацыі працы. На двухзменны рэжым працы і двухцыклічны распарадак дня перайшлі жывёлагадоўчыя фермы, стала прымяняцца раздзельная цэхавая арганізацыя працы.

У гэтыя гады было шмат зроблена і для паляпшэння сацыяльна-эканамічных умоў жыцця на сяле.

Да сярэдзіны 1980-х гадоў у параўнанні з 1965 г. аплата працы рабочых і служачых саўгасаў узрасла ў 2,2 раза, а калгаснікаў — у 2,8 раза, палепшылася пенсіённае забеспячэнне.

У радзе калгасных цэнтраў выраслі сучасныя добраўпарадкаваныя гарадкі з клубамі, дамамі культуры, прадпрыемствамі гандлю і грамадскага харчавання.

У 1975 г. Буда-Кашалёўскі раён за дасягненні ў будаўніцтве і добраўпарадкаванні вёсак атрымаў пераходны Чырвоны сцяг ЦК КПБ, Савета Міністраў БССР, Белсаўпрофа і ЦК ЛКСМБ.

У 1980-я гады ў раёне была ажыццёўлена праграма далейшай спецыялізацыі і канцэнтрацыі вытворчасці на базе міжгаспадарчай кааперацыі.

Эканамічныя рэформы 1980-х гадоў далі пэўны штуршок для развіцця сельскай гаспадаркі. Былі часткова зняты абмежаванні на рэалізацыю прадукцыі.

Кіраўнікі гаспадарак атрымалі магчымасць па шматлікіх пытаннях вытворчасці прымаць самастойныя рашэнні, адыходзіць ад шэрагу прадпісанняў «зверху». Гаспадаркі атрымалі права мяняць арганізацыю і структуру вытворчасці ў адпаведнасці з эканамічным эфектам, што ўжо на першым этапе рэформ дало станоўчыя вынікі. У 1986—1990 гг. сярэднегадавая ўраджайнасць збожжа склала 27,9 ц, бульбы — 186 ц, ільноваламна — 6,6 ц.

Адной з важнейшых галін сельскагаспадарчай вытворчасці з'яўлялася жывёлагадоўля.

У 1966—1985 гг. у калгасах і саўгасах ажыццёўлены комплекс арганізацыйных і эканамічных мер па павелічэнні вытворчасці кармоў, паляпшэнні пародзістасці жывёлы, умацаванні матэрыяльна-тэхнічнай базы жывёлагадоўлі. Пераход на спецыялізацыю і канцэнтрацыю вытворчасці ў жывёлагадоўлі даў станоўчыя вынікі. Былі пабудаваны спецыялізаваныя комплексы па вытворчасці малака,

Цэх па рамонце трактароў у раённым аб'яднанні «Сельгастэхніка». 1971 г.

ялавічыны, свініны, птушкі. Сярэдні памер малочна-таварных ферм павялічыўся ў 1,5 раза. Але не ва ўсіх гаспадарках была створана трывалая кармавая база, а гэта зніжала прадукцыйнасць жывёлагадоўлі. Напрыклад, прырост вытворчасці ялавічыны амаль на 60% дасягаўся за кошт павелічэння пагалоўя, а не за кошт яе вагі. Сярэднясутачнае прыбаўленне ў вазе буйной рагатай жывёлы не перавышала 400 грамаў. Нізкімі заставаліся і тэмпы вытворчасці свініны.

У 1985 г. сабекошт 1 кг прыбаўлення ў вазе буйной рагатай жывёлы аказаўся на 38% вышэй, чым у 1975 г.

І тым не менш да пачатку 1990-х гадоў раён займаў у Гомельскай вобласці другое месца па вытворчасці мяса, трэцяе — па збожжавых, чацвёртае — па вырошчванні бульбы і пятае — па надоях малака, вырабляў у вобласці 25% льноваланка. Узровень рэнтабельнасці сельскагаспадарчай прадукцыі складаў больш за 50%. Раён неаднаразова выходзіў пераможцам у рэспубліканскіх і абласных спаборніцтвах.

Чарнобыльская трагедыя 1986 г. рэзка ўскладніла эканоміку раёна і знізіла яе гаспадарчы патэнцыял. Да 1986 г. у раёне было 105 754 га сельгасугоддзяў, з якіх на 1 студзеня 1999 г. засталося 91 400 га. Колькасць працаўнікоў у сельскай гаспадарцы па стане на 1 студзеня 1986 г. складала 10 810, а на 1 студзеня 1999 г. засталося 6 746 чалавек. У тыя ж гады вытворчасць малака скарацілася ў 1,6 раза, мяса — у 1,9, зерня — у 1,2, бульбы — у 3, ільноваланка — у 2 разы. Але такія вынікі былі абумоўлены не толькі наступствамі аварыі на ЧАЭС. Былі і іншыя прычыны.

Перадавікі вытворчасці раёна пасля ўручэння ім дзяржаўных узнагарод у Буда-Кашалёўскім райвыканкоме. 1975 г.

Раён меў вялікую колькасць пагалоўя буйной рагатай жывёлы, свіней, моцную бройлерную фабрыку. Але ўласнай вытворчасці збожжавых для іх утрымання было недастаткова. Пасля распаду Савецкага Саюза пастаўка збожжавых з іншых рэгіёнаў спынілася. Буйныя жывёлагадоўчыя комплексы па вытворчасці ялавічыны, свініны, птушкі і яек засталіся без дастатковай колькасці камбікармоў, вымушаны былі рэзка скарачаць пагалоўе жывёлы, вытворчасць бройлераў і інш.

З пераходам да свабоднага цэнаўтварэння склаўся дыспарытэт цэн: кошт трактароў, аўтамабіляў, збожжа- і кормаўборачных камбайнаў, іншай тэхнікі ўзрос у сотні разоў, а цэны на прадукцыю сельскай гаспадаркі (збожжа, малако, мяса, агародніну і садавіну і інш.) аказаліся нізкімі.

Калгасы і саўгасы раёна апынуліся ў цяжкім становішчы.

Амаль спыніліся закупкі тэхнікі, пайшоў працэс хуткага старэння і зносу сельгасмашын і механізмаў. Абвастрыліся праблемы разлікаў за газ, паліва, электраэнергію, мінеральныя ўгнаенні, сродкі аховы раслін.

Непрыстасаваныя да працы ў рыначных умовах калгасы і саўгасы аказаліся ў глыбокім крызісе. Спроба актывізаваць гаспадарчую дзейнасць за кошт фермерскіх гаспадарак не ўдалася. Не было спецыялістаў, якія хацелі і маглі б весці фермерскую гаспадарку. Не хапала і фінансавых сродкаў. У 1991 г. у раёне было 8 фермерскіх гаспадарак. За 10 гадоў (1991 — 1999) іх колькасць узрасла да 28. У значнай большасці гэта маламоцныя гаспадаркі з агульнай плошчай раллі 738 га, у т.л. 583 га збожжавых, 39 га — бульбы. За 1998 г. тут валавы збор збожжа склаў 1067 т, бульбы — 357 т.

За пасляваенныя гады карэнным чынам змянілася сацыяльная інфраструктура сяла. Практычна ў кожнай гаспадарцы маюцца тыпавыя школы, дзіцячыя сады, фельчарска-акушэрскія пункты, магазіны.

З райцэнтра на цэнтральныя сядзібы гаспадарак пракладзены асфальтавыя дарогі. Перабудаваўся і райцэнтр. Ажыццёўлена вялікая праграма па будаўніцтве жылля, узведзены новы жылы мікрараён, сярэдняя школа, два дзіцячыя сады, універмаг, раённы вузел сувязі, шэраг адміністрацыйных пабудоў, бальнічны комплекс, цэнтральная гарадская кацельная, горад газіфікаваны.

Асноўнымі прадпрыемствамі раёна з'яўляюцца: адкрытыя акцыянерныя таварыствы (ААТ) «Буда-Кашалёўскія сыры», сумеснае беларуска-галандскае прадпрыемства «АМІПАК», «Буда-Кашалёўская сельгасхімія», «Буда-Кашалёўскі райаграснаб», будаўнічыя арганізацыі, ДРБУ-184, МПМК-92, прадпрыемствы меліярацыйных сістэм, Уваравіцкі льнозавод, Буда-Кашалёўскі лясгас, камбінат кааператыўнай прамысловасці і інш. Яны захавалі традыцыйны для раёна вытворчы профіль, нарошчваюць узровень вытворчасці, садзейнічаюць органам мясцовай улады ў вырашэнні сацыяльных праблем.

Народная адукацыя раёна — гэта 24 сярэднія, 14 базавых і 1 пачатковая школы, 2 музычныя школы. Працуе 714 настаўнікаў і выхавацеляў. У Буда-Кашалёўскім агратэхнічным каледжы займаюцца 882 юнакі і дзяўчыны.

У раёне ёсць 7 медыцынскіх устаноў, у тым ліку цэнтральная раённая бальніца на 215 ложкаў, Уваравіцкая раённая бальніца на 115, Рагінская, Камунарская, Чабатовіцкая сельскія ўчастковыя бальніцы на 25 ложкаў кожная. Медыцынскую дапамогу насельніцтву таксама аказваюць 33 фельчарска-акушэрскія пункты. У раёне 69 урачоў, 310 чалавек сярэдняга медыцынскага персаналу.

З устаноў культуры: раённы Дом культуры, Уваравіцкі пасялковы і 35 сельскіх дамоў культуры, раённая цэнтральная бібліятэка, 37 яе сельскіх

філіялаў і 3 дзіцячыя бібліятэкі. Створаны 263 самадзейныя калектывы.

Працуюць і адкрываюцца новыя цэрквы і малітоўныя дамы. Напрыклад, у в. Глазаўка ў 1930-я гады была закрыта царква, разбурана званіца і зняты званы. У нашы дні жыхары гэтай і іншых навакольных вёсак атрымалі магчымасць наведваць новую царкву, якой былі вернуты і іконы, і прадметы культу, што доўгія гады захоўвалі прыхаджане.

Вялікая ўвага ўдзяляецца спартыўнай рабоце. Дзейнічаюць 2 стадыёны, 28 спартзалаў агульнаадукацыйных школ, 6 — вытворчых прадпрыемстваў і ўстаноў, дзіцяча-юнацкая спартыўная школа па веласпорце і дзіцяча-юнацкі клуб фізічнай падрыхтоўкі.

Спартсмены Буда-Кашалёўшчыны актыўна ўдзельнічаюць у абласных і рэспубліканскіх спартакіядах і спаборніцтвах па такіх відах спорту, як футбол, валейбол, настольны тэніс, шашкі, шахматы, армрэслінг, лёгкая атлетыка, веласпорт і інш. Лепшыя выхаванцы Камунараўскай дзіцяча-юнацкай спартыўнай школы па веласпорце ўваходзяць у склад нацыянальнай зборнай каманды, удзельнічаюць у чэмпіянатах Еўропы і свету.

Буда-Кашалёўшчына дала дзяржаве шмат знакамітых і таленавітых людзей, герояў вайны і працы, вучоных, мастакоў і пісьменнікаў, дзеячаў культуры і розных галін вытворчасці.

Н.М.Мішур, У.Я.Райскі.

Дакументы сведчаць

З ПАСЯДЖЭННЯ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

4 красавіка 1946 г.

...Утвержденный фонд муки по контингенту Буда-Кошелевского района на март 1946 г. — 37 086 кг, но учитывая, что облисполком окончательно утвердил и спустил фонд муки 30 800 кг, что не позволяет выдать полной нормы контингенту хлеба, исполком райсовета решил: утвердить норму выдачи хлеба на март 1946 г.: рабочим — 500 гр., служащим — 300 гр., иждивенцам — 100 гр., иждивенцам совпартактива — 200 гр...

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 782. Воп. 4. Спр. 13. Л. 90.

З ПАСТАНОВЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА І РАЙКОМА КП(б)Б

13 сакавіка 1947 г.

...приняты меры по охране социалистической собственности и общественного порядка в районе. В каждом населенном пункте из числа местного населения организованы группы общественного порядка, установлено ночное дежурство, а во время полевых работ и дневные обходы. Установлено круглосуточное дежурство при сельских Советах.

Сторожей складов и амбаров обеспечили оружием и свистками. Производится проверка документов у приезжающих лиц и вызывающих сомнение.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 233. Воп. 2. Спр. 45. Л. 4.

СА СПРАВАЗДАЧЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РК КП(б)Б

1 кастрычніка 1947 г.

«...колхозами произведена выдача на трудодни из расчета за 8—9 месяцев:

зерновых культур:

а) от 150 до 500 гр — 61 колхоз

б) от 500 гр до 1 кг — 8 колхозов

в) от 1 до 2 кг —

г) от 2 до 3 кг —

д) ничего не выдано — 10 колхозов

картофеля:
до 1 кг — 24 колхоза
от 1 до 2 кг — 8 колхозов
от 2 до 3 кг — 1 колхоз
от 3 до 5 кг — 1 колхоз
от 5 до 8 кг — 1 колхоз
ничего не выдано — 49 колхозов
Выдали на трудодни овощи и фрукты — 15 колхозов

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 253. Воп. 2. Спр. 9. Л. 18.

СА СПРАВАЗДАЧЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

12 чэрвеня 1948 г.

...Исполком райсовета депутатов трудящихся отмечает, что решение исполкома № 794 от 24.12.1947 г. не выполнено. Из имеющихся в г.п. 525 коров по состоянию на 1.12.1948 г. зарегистрировано всего лишь 55 коров и собрано сбора 1100 руб.

Имеющиеся семь лошадей в личном пользовании по райцентру не зарегистрированы и сбор с владельцев не взыскан.

В 1946 г. райкоммунхозом было зарегистрировано 362 велосипеда. В 1947 г. — только 103, а в 1948 — только 8 велосипедов, тогда как наличие их у граждан значительно увеличилось...

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 782. Воп. 4. Спр. 26. Л. 10.

З ПАСЯДЖЭННЯ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

1948 г.

«...Исполком райсовета депутатов трудящихся отмечает, что на 11 546 человек трудоспособных колхозников не выработало установленного минимума трудодней по району за первый период сельскохозяйственных работ 1452 человека, или 12,6%. Из них мужчин — 17 человек, женщин — 1127 человек и не принимало совершенно участия в работе: мужчин — 4, женщин — 304 человека...

...Проверкой также установлено, что наибольшее количество колхозников, не выработавших установленного минимума трудодней без уважительных причин, падает на осеннелетний период, так как многие колхозники и колхозницы заняты в своем личном хозяйстве по обработке своих приусадебных участков. Правления колхозов и сельских Советов не ведут надлежащей борьбы за выполнение минимума трудодней каждым колхозником и укрепление трудовой дисциплины в колхозах.

Со стороны сельхозотдела, органов прокуратуры и народного суда не было уделено достаточного внимания в выполнении Указа Президиума Верховного Совета СССР от 15 апреля 1942 г. «Об ответственности колхозников за выработку обязательного минимума трудодней». Не привлекали к законной ответственности нарушителей трудовой дисциплины...

...Правлениями колхозов передан материал в нарсуд на 18 человек, нарушителей трудовой дисциплины — на 10 мужчин и 8 женщин...»

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 732. Воп. 4. Спр. 26. Л. 50.

З ПРАТАКОЛА ПАСЯДЖЭННЯ БЮРО ГОМЕЛЬСКАГА АБКОМА КП(б)Б

24 мая 1950 г.

п. 5 Об объединении мелких колхозов в Уваровичском районе

ПОСТАНОВИЛИ: Принять предложение Уваровичского райисполкома и райкома КП(б)Б об объединении мелких колхозов:

1. Им. Ворошилова, «Ударник пятилетки» и «Чырвоны трудовик» Чеботовичского с/совета.
2. «Новая жизнь» и «Коммунар» Глазовского с/совета.
3. «Чангарской дивизии», им. Кагановича Калининского с/совета.

4. им. Энгельса, им. Молотова и «Чырвоная Завидовка» Лапичского с/совета.
5. «Чырвоны Шлях» Бацунского сельсовета и «Ленинский Шлях» Бервенковского с/совета.
6. «1 Мая» и им. Тельмана Тереничского с/совета.
7. «Коминтерн», им. Сталина, «Чырвоны колас» Липиничского с/совета.
8. «Чырвоная Площадь» и «Чырвоны Усход» Телешовского с/совета.
п. 7 Об объединении мелких колхозов в Буда-Кошелевском р-не
ПОСТАНОВИЛИ: Принять предложение Буда-Кошелевского райисполкома и райкома КП(б)Б об объединении колхозов:
1. «Чырвоны Кастрычник», «Парижская Коммуна», «1 Мая», им. Ленина Дуравичского с/совета.
2. «Агульная праца», «Новая волна», «2-я пятилетка» и «Тракторист» Недойского с/совета.
3. им. Сталина, «Родина», «Правда» и им. М.Горького Потаповского с/совета.
4. им. Сталина, «Память Ленина», «Новая жизнь», «Шлях Кастрычника» Приборского с/совета.
5. «Шлях да камунизму», «Коминтерн», им. Молотова Буда-Люшевского с/совета
6. им. Кагановича, «Победа», «Урожай», «Шлях социализма» Забабского с/совета.
7. «Ударник», «Новая зорька», им. Фрунзе Буда-Кошелевского с/совета.
8. им. Красина, им. Чапаева, «Чырвоны Днепр», им. Энгельса и «Интернационал» Губичского с/совета.
9. «Диктатура Пролетариата» Буда-Люшевского, «Большевик» Забабского с/совета.
10. «Чырвоны цягнік», «Новая жизнь», «Авангард», «Чырвоны Пахар» Липиничского и «Чырвоны городок» Кошелевского с/совета.
11. «Колас», «Коммунар», «Чырвоны Прибор», «Чырвоная Зорька», «Чырвоная Любань», «Пролетар», «Перамога» Приборского с/совета.
12. «Дружба», им. Сталина, «Рассвет», «Чырвоная Беларусь» Буда-Кошелевского с/совета.
13. «Новая Жизнь», им. Буденного, «Чырвоны партизан», «Передовик» и «Перемога» Липиничского с/совета.
14. им. Дзержинского, им. Куйбышева, «Шлях Ленина» Любавинского с/совета.
15. «Пролетарий», «Коммунар», им. Сталина, «3-я пятилетка», им. Ворошилова Кошелевского и «Завет Ленина» Потаповского с/совета.
16. им. Кирова Недойского и им. Ворошилова Губичского с/совета.
17. «16 лет Октября», «Вызваленне», «Васход», «Пролетарий» Рогинского с/совета.
18. «Власть Советов», «Чырвоны Сцяг», «Камунар» Рогинского с/совета.
19. «Селькор», «Сцяг Советов» и «Селянин» Забабского с/совета.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 144. Воп. 34. Спр. 20. Л. 157, 158, 159.

СА СПРАВАЗДАЧЫ БЮРО БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РК КП(б)Б

16 чэрвеня 1951 г.

В районе за последние годы проделана значительная работа среди взрослого населения по ликвидации неграмотности и малограмотности. Но эта работа еще не завершена. В районе все еще остаются неграмотных 633 человека и значительное число малограмотных. В Буда-Кошелевском сельсовете насчитывается 161 человек, в Дуравичском — 98 человек, в Кошелевском — 77 человек неграмотных...

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 253. Воп. 8. Спр. 26. Л. 156.

З ПАСТАНОВЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

15 жніўня 1952 г.

В связи с происшедшим укрупнением колхозов считать целесообразным произвести укрупнение сельских Советов района за счет упразднения четырех сельских Советов и образовать девять сельских Советов.

а) упразднить Дуравичский сельсовет и влить его в Кошелевский сельсовет со всеми населенными пунктами, а именно: деревнями Дуравичи, Дубовицы, Мачулище, Ленина, поселками Лосев, Броды, Залуневье, Болдуи, Бурлак;

б) упразднить Забабский сельсовет и влить его в Потаповский сельсовет со всеми населенными пунктами: деревнями Забабье, Гавли, поселками Победа, Демино, Качан, Дубровка, Миново, Лядо, Дедов Курган, Березина, Козиный Рог, Возрождение, Первомайский;

в) упразднить Любавинский сельский Совет и влить его в Буда-Люшевский со всеми населенными пунктами: деревнями Старый Любавин, Основка, Новый Любавин, поселками Заречье, Шутное, им. Сталина;

г) упразднить Заболотский сельсовет и влить его в Рогинский сельсовет со всеми населенными пунктами, а именно: деревнями Заболотье, Коромка, поселками Никольск, Кучинск, Восход, Новое Заболотье, Юго-Никольск.

2.Внести изменение в административно-территориальное деление следующих сельских Советов:

а) поселки Мигай и Березовка Недойского сельсовета отнести к Буда-Кошелевскому поселковому Совету;

б) деревню Еленец Губичского сельсовета отнести к Недойскому сельсовету;

в) поселок Чырвоны Городок Кошелевского сельсовета отнести к Липиничскому сельсовету;

г) д. Хмельное Забабского сельсовета отнести к Буда-Люшевскому сельсовету;

д) д. Моисеевка Приборского сельсовета отнести к Рогинскому сельсовету.

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 782. Воп. 4. Спр. 104. Л. 68.

СА СПРАВАЗДАЧЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РК КП(б)Б

1954 г.

...колхозники самовольно и по незаконным справкам уходят из колхозов на работы на предприятия в райцентр, на торфопредприятия в г. Гомель и другие места. Их силой возвращают обратно в колхозы. Не берут на работу в другие организации...

Дзяржаўны архіў грамадскіх аб'яднанняў Гомельскай вобл. Ф. 253. Воп. 8. Спр. 8. Л. 1.

АДМІНІСТРАЦЫЙНА-ТЭРЫТАРЫЯЛЬНАЕ ЎЛАДКАВАННЕ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЁНА З 1954 г. ПА 1981 г.

16.7.1954 г. ликвидированы Заболотский, Любавинский сельсоветы, образован Морозовский сельсовет; 29.11.1961 г. ликвидирован Забабский сельсовет;

17.4.1962 г. к району присоединены г.п. Уваровичи и Бервеновский, Блюдницкий, Глазовский, Гусевицкий, Ивольский, Каменинский, Кривский, Липский, Смычковский, Октябрьский, Чеботовичский сельсоветы,

25.12.1962 г. — г.п. Чечерск и Беляевский, Залесский, Захарпольский, Ленинский, Меркуловичский, Науховичский, Нисимковичский, Полесский, Ровковичский, Рудня-Бартоломеевский, Холочский сельсоветы ликвидированного Чечерского района; 6.1.1965 г. г.п. Чечерск, Беляевский, Залесский, Захарпольский, Меркуловичский, Науховичский, Нисимковичский, Полесский, Ровковичский, Рудня-Бартоломеевский, Холочский, 8.1.1965 г. Ленинский сельсоветы переданы Чечерскому району; 8.1.1965 г. вновь образован Заболотский сельсовет, ликвидирован Смычковский сельсовет; 8.12.1966 г. Липский сельсовет переименован в Широковский; 31.12.1971 г. г.п. Буда-Кошелево преобразован в город районного подчинения; 28.6.1973 г. Блюдницкий сельсовет переименован в Коммунаровский, Приборский – в Николаевский.

На 1.1.1981 г. район включал г. Буда-Кошелево, г.п. Уваровичи и 21 сельсовет: Бервеновский, Буда-Люшевский, Глазовский, Губичский, Гусевицкий, Дуравичский, Заболотский, Ивольский, Калининский, Коммунаровский, Кошелевский, Кривский, Липиничский, Морозовичский, Недойский, Николаевский, Октябрьский, Потаповский, Рогинский, Чеботовичский, Широковский.

Друкуецца паводле кн.: Административно-территориальное устройство БССР. Мн., 1987. Т. 2. С. 67–68.

Падрыхтаваў У.Я.Райскі.

Па старонках раённай газеты «Сцяг Ільіча»*

3 чэрвеня 1945 г.

АДРАДЖЭННЕ САЎГАСА «УВАРАВІЧЫ»

З першых дзён вызвалення ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў рабочы калектыў саўгаса «Уваравічы» з вялікім энтузіязмам узяўся за аднаўленне саўгаса. Цяжкасцей было многа. Не было сельскагаспадарчага інвентару, кароў, коней, трактараў, зерня, насення агародных культур. Спачатку былі пабудаваны крайне неабходныя пабудовы вытворчага значэння і зямлянкі для рабочых. Сіламі рабочых быў сабраны і адрамантаваны сельскагаспадарчы інвентар і 3 трактары. Будуецца ферма для буйной рагатай жывёлы на 220 галоў, конеферма на 80 галоў, свінаферма на 20 галоў, птушкаферма на 350 галоў.

Узоры самаадданай працы паказваюць даяркі Цуранкова Марыя, Альхова Ксенія, Старавойтава Акуліна. Яны ўзялі абавязак за 1946 г. надаіць ад кожнай замацаванай фуражнай каровы 2200—2000 літраў малака.

За пасляховую падрыхтоўку да вясенняй сяўбы і датэрміновае заканчэнне рамонту трактараў і сельгасмашын Міністэрства саўгасаў СССР прысудзіла саўгасу Пераходны Чырвоны Сцяг.

У гэтым годзе саўгас пасеяў 390 га збожжавых, 110 га бульбы. Сяўба праводзілася на высокім агратэхнічным узроўні, на добра апрацаванай глебе. Трактарыст Яўсеенка Раман на трактары «НАЦІ-3» узараў 425 га ў пераводзе на мяккае ворыва. Трактарыст Бандарэнка Іван на трактары «НАЦІ-5» узараў 189 га, а трактарыст Вайцюшэнка Рыгор на трактары ХТЗ — 198 гектараў. Імі сэканомлена шмат гаручага.

Ужо скончана праполка ўсіх збожжавых, зроблена першая распашка ўсёй бульбы, праводзіцца другая праполка агародніны. Саўгас першы ў раёне пачаў касьбу. Ужо скошана 300 гектараў сенажацей.

Будаўнічая брыгада, якой кіруе Цырульнікаў Мацвей, ужо пабудавала жывёльны двор на 200 галоў, тры канюшні, птушнік, прымітыўны цялятнік на 100 галоў, цагляныя трактарныя майстэрні і два двухкватэрныя дамы. Намячаецца будаўніцтва электрастанцыі. У 1946 г. рабочыя ўзялі на сябе абавязацельствы дабіцца ўраджаю збожжавых 10 цэнтнераў з гектара, агародніны 200 цэнтнераў з гектара, надаіць ад кожнай фуражнай каровы 2000 літраў малака, своечасова і якасна правесці збожжаўборку, малацьбу, сяўбу азімых.

Н.Эцін.

28 чэрвеня 1946 г.

ПЕРШЫНСТВО ЗАЙМАЕ ПАТАПАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

Уключыўшыся ў перадкастрычніцкае сацыялістычнае спаборніцтва і адгукнуўшыся на патрыятычны пачын алтайскіх хлебаробаў, калгасы Патапаўскага сельсавета заваявалі першынство па выкананню дзяржаўных абавязацельстваў. З пяці калгасаў сельскага савета чатыры калгасы — імя Сталіна, імя М.Горкага, «Завет Леніна» і «Праўда» поўнасцю выканалі дзяржаўны план хлебапаставак. Па здачы хлеба дзяржаве сельскі савет заняў першае месца, выканаўшы план на 98 %.

Аднымі з першых у раёне калгасы гэтага сельсавета на 100 % выканалі і план здачы бульбы дзяржаве.

29 гадавіну Кастрычніка калгасы Патапаўскага сельсавета сустрэнуць поўным выкананнем усіх відаў дзяржаўных абавязацельстваў і заканчэннем усіх сельскагаспадарчых работ.

НА СЕНАЖАЦІ КАЛГАСА «УРАДЖАЙ»

Яшчэ не ўсходзіць сонца, а вёска Гаўлі ўжо прабудзілася.

Групамі і ў адзіночку, з косамі праз плячо ідуць калгаснікі: мужчыны, падросткі, жанчыны. Чуваць ажыўлёныя разгаворы, жарты, вясёлы смех.

Першымі на луг прыйшлі касцы другой брыгады, дзе брыгадзірам Гуркоў Грыгорый. Праз некалькі хвілін увесь луг напоўніўся звонам кос. Высокая густая трава кладзецца ў роўныя, як струны, доўгія пракосы. Уперадзе — звеннявы 60-гадовы калгаснік Рудзянкоў Андрэй. За ім на ад-

* Захаваны стыль і арфаграфія публікацый.

нолькавай адлегласці адзін ад аднаго ідуць касцы Рабкоў Сяргей, Пеўнеў Васіль і Гуркоў Ігнат. Штодзённа яны выкашваюць па 0,58 — 0,60 гектара кожны.

Побач з мужчынамі косіць звяно жанчын. Звенњявая Гуршчанкова Лекса ўмела кладзе густыя пракосы. Ад яе не адстаюць і жанчыны яе звяна: Беланава Парасся, Панцялеева Каця і Гуркова Анатоля.

— Хоць мы і жанчыны, але не адстаем ад мужчын, — гаворыць Гуршчанкова Лекса.

Недалёка ад жанчын косяць падросткі. Закончыўшы вучобу ў школе, вучні Гуркоў Міхаіл, Гуршчанкоў Уладзімір і Фамін Мікалай з першых дзён касавіцы косяць сенажаць.

— Навічкі яны ў нас на касьбе, — гаворыць брыгадзір Гуркоў Грыгорый, — але не ўступаюць нават вопытным касцам.

Жанчыны і дзяўчаты раскідваюць свежую траву, пераварочваюць яе сырым бокам да сонца, падграбаюць і складаюць сена ў копы. Асабліва старанна працуе на ўборцы сена звяно Фаміновай Алены.

Пачынаюць стагаваць сена. Адзін за адным вырастаюць стагі. Звяно па стагаванню сена ўзначальвае 80-гадовы калгаснік Фамін Кандрат. Добра працуюць на стагаванні сена і 75-гадовыя старыя Фамін Цімох і Ракаў Мікалай.

Першынство на сенаўборцы трымае брыгада № 2. Калгаснікі гэтай брыгады ўжо скасілі 51 гектар сенажаці, убралі і застагавалі сена з плошчы 43 га. 11 стагоў ужо стаіць на ўчастку другой брыгады.

Добра праводзіць сенаўборку і брыгада № 4, дзе брыгадзірам Пусеў Грыгорый. У гэтай брыгадзе штодзённа выходзяць 14 — 17 касцоў. Касцы Быкаў Асіп, Пусеў Барыс, Быкаў Ахрэм і Пусеў Архіп на касьбе перавыконваюць дзённыя нормы. Старанна працуюць на стагаванні сена жанчыны Савасцеева Арына, Быкава Аўдуля і Пестурова Алена. Ужо скошана 200 гектараў сенажаці. Убрана і застагавана сена са 150 гектараў.

Н.Нікіцін.

11 ліпеня 1946 г.

ВОПЫТ, ДАСТОЙНЫ ПЕРАЙМАННЯ

Калгас «Вольная праца» Гусявіцкага сельсавета да Вялікай Айчыннай вайны славіўся сваей жывёлагадоўляй. Лепшыя калгаснікі-жывёлаводы, як Анісся Буднікава і іншыя, былі ўдзельнікамі Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўкі ў Маскве.

Нямецка-фашысцкія варвары разарылі багацейшы калгас «Вольная праца». Пасля вызвалення ад нямецкага рабства калгаснікі дружна ўзяліся за аднаўленне разбуранай гаспадаркі. Поўнасцю адноўлена пасяўная плошча, добра праведзена веснавая сяўба. Аднаўляецца жывёлагадоўля. Калгас імкнецца вярнуць сваю былую славу. Заслугоўвае ўвагі вопыт лепшага конюха Пятра Кабаева. Нягледзячы на вялікую нагрузку работ коні 7-й брыгады, дзе конюхам Пятро Кабаеў, маюць добрую ўкормленасць. Тав. Кабаеў дабіўся правільнага рэжыму кармлення, клапатлівых адносін да коней з боку ўсіх членаў брыгады. Ад сямі конематак, якія маюцца ў брыгадзе, П.Кабаеў атрымаў сем жарабят. Усе яны захаваны і маюць добрую ўкормленасць, нармальна развіваюцца. Конематкі таксама маюць добрую ўкормленасць.

Некаторыя конюхі, баючыся, каб ваўкі не загрызлі жарабят, трымаюць уначы кабыліц з жарабятамі ў хляву. Інакш паступае Кабаеў. На пасьбішчы тав. Кабаеў зрабіў для жарабят перасовачны загон, які мае высокі забор. Туды на ноч ён заганяе жарабят і яны знаходзяцца ў поўнай бяспецы, а кабыліцы спакойна ўночы пасвяцца. Калі трэба перавесці коней на другое пасьбішча, туды перасоўваецца загон для жарабят. Згодна пастановы СНК СССР, ЦК ВКП(б) ад 12 мая 1943 года, пастановы СНК БССР і ЦК КП(б)Б ад 26 верасня 1944 года аб мерах па павелічэнню пагалоўя коней Кабаеў атрымае ў парадку дадатковай аплаты за забеспячэнне злучкі, атрыманне маладняка 225 кілаграмаў хлеба, аднаго цялёнка 4-х месячнага ўзросту і ягнёнка.

Новікаў.

9 снежня 1947 г.

НОВАБУДОЎЛІ ПЯЦІГОДКІ

Дзецям чыгуначнікаў станцыі Уза будаўнікі-чыгуначнікі Упраўлення Беларускай чыгункі прыпаднеслі выдатны падарунак.

Дзецям прывітальна расчыніліся дзверы новай школы.

Школа пабудавана хуткімі тэмпамі па праекту тыпавых пачатковых школ. Дзяр-

жава асігнавала на будаўніцтва школы 202 тыс. рублёў.

Дзякуючы актыўнай дапамозе калектыва чыгуначнікаў станцыі Уза пад кіраўніцтвам начальніка станцыі т. Дзедзікава школа забяспечана на ўвесь зімовы перыяд палівам.

У школе навучаецца 140 дзяцей, з якіх 80 дзяцей чыгуначнікаў, а астатнія — дзеці калгаснікаў бліжэйшых калгасаў.

Б. Барысенка.

Падрыхтавала Т.А.Бяланава.

Газета «Гомельская праўда» паведамляла

1 ліпеня 1949 г.

ПРАПОЛКА ЯРАВЫХ КУЛЬТУР

УВАРАВІЧЫ (наш кар.). У Рудзянецкім сельсавеце ідзе праполка яравых культур і гародніны. Так, у калгасе імя Леніна на праполку штодзённа выходзяць 75 жанчын.

Ім дапамагаюць вучні старэйшых класаў Рудзянецкай школы: кожны дзень на поле выходзяць 60 дзяўчынак і юнакоў.

Тут праполата 142 гектары яравых культур, поўнасцю закончана праполка лёну, проса, канюшыны, заканчваецца праполка пшаніцы і ячменю.

24 ліпеня 1949 г.

ПАЧАЛОСЯ ВЫБАРАЧНАЕ ЦЕРАБЛЕННЕ ЛЁНУ

На асобных участках сельгасарцелі імя Леніна Дуравіцкага сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна пасевы ільну дасягнулі поўнай спеласці. 21 ліпеня калгас распачаў выбарачнае церабленне лёну на ўчастку другой брыгады.

29 ліпеня 1949 г.

ДАГЛЯДАЮЦЬ ПАПАРЫ

Адначасова з уборкай азімых у калгасе «Чырвоны Маяк» Уваравіцкага раёна ідзе апрацоўка папараў.

Зроблена культывацыя на плошчы 237 гектараў пры плане 210, пераворана 120 гектараў.

Добрасумленнай працай вызначаецца трактарыст Фёдар Воінаў. Ён на трактары НАЦІ узорвае штодзённа па 9—10 гектараў пры норме 7,2 гектара.

Кастрычнік 1949 г.

БУДА-КАШАЛЁЎСКІ РАЁН ВЫКАНАЎ ДЗЯРЖАЎНЫ ПЛАН БУЛЬБАНАРЫХТОВАК

Устаноўлены Буда-Кашалёўскаму раёну дзяржаўны план бульбанарыхтовак на 5 кастрычніка 1949 г. выкананы на 108,3 працэнта.

Старшыня выканкома райсавета К.Чайкун

Сакратар Буда-Кашалёўскага РК КП(б)Б Л.Шыхаўцоў

Райупаўмінзаг Лагераў

9 ліпеня 1950 г.

ХУТКА АДРАМАНТАВАЦЬ МАСТЫ

Калгасы рыхтуюцца да ўборкі ўраджаю. У бліжэйшы час абозы з хлебам новага ўраджаю будуць пастпаць на склады «Заготзярно».

Аднак паўстае пытанне: чаму кіраўніцтва Буда-Кашалёўскага райдораддзела і іншыя арганізацыі не клапоцяцца, каб да гэтага поўнасцю адрамантаваць дарогі і масты?

Нават у райцэнтры, пад бокам райвыканкома, масты не спраўныя.

Час не чакае. Наступае гарачая пара ўборкі. Трэба, каб дараддзел, не чакаючы ўказанняў, узяўся за рамонт дарог і мастоў, ад якіх будзе залежаць своечасовае прасоўванне аўтагужавога транспарту са збожжам на склады «Заготзярно».

І.Панкраценка,
старшыня калгаса «Новае жыццё»

10 кастрычніка 1950 г.

БУДА-КАШАЛЁЎСКІ РАЁН ВЫКАНАЎ ПЛАН АДГРУЗКІ БУЛЬБЫ ЗАПАЛЯР'Ю

Спаборнічаючы за дастойную сустрэчу гадавіны Вялікай Кастрычніцкай Сацыялістычнай рэвалюцыі калгасы і калгаснікі Буда-Кашалёўскага раёна датэрмінова выканалі план адрузкі бульбы Запаляр'ю.

Калгасы Буда-Кашалёўскага раёна выканалі план адгрузкі на сем дзён раней устаноўленага дзяржаўнага тэрміну на 108,6 працэнта.

7 лістапада 1950 г.

БУДА-КАШАЛЁЎСКІ РАЁН ВЫКАНАЎ ДЗЯРЖАЎНЫ ПЛАН ЗДАЧЫ МАХОРКІ

Калгасы Буда-Кашалёўскага раёна датэрмінова, 4-га лістапада 1950 года, выканалі ўстаноўлены раёну дзяржаўны план здачы махоркі на 100,7 працэнта. Здача махоркі звыш плана працягваецца.

Старшыня выканкома райсавета К.Чайкун
Сакратар РК КП(б)Б Л.Шыхаўцоў
Загадчык нарыхтоўчага пункта В.Чумакоў

Падрыхтаваў І.А.Процкін.

Збожжавае поле

На Буда-Кашалёўшчыне заўсёды вялікае значэнне надавалася вырошчванню збожжавых. Хлеб — асноўнае багацце земляроба. У пасляваенныя гады ўраджаі збожжа былі невялікія. Укараненне інтэнсіўнай тэхналогіі апрацоўкі зямлі, прымяненне перспектыўных раянiраваных сартоў, аснашчэнне гаспадарак тэхнікай дазволілі ўжо ў сярэдзіне 1970-х гадоў дабівацца добрых ураджаяў.

Так, у 1974 г. сярэдняя ўраджайнасць збожжавых склала 25 ц, а ў эксперыментальнай базе «Пянчын» і ў калгасе імя Леніна — па 32 і 34 ц з гектара. Дзякуючы прымяненню перадавых форм арганізацыі вытворчасці і ўкараненню перспектыўных сартоў азімага жыта Бярэзіна, Пошук, Пухаўчанка, яравой пшаніцы Івалга, хлебаробы эксперыментальнай базы «Пянчын» атрымалі ў 1987 г. па 46 ц збожжа з гектара, эксперыментальнай базы «Уваравічы» — 41, саўгаса «Камінтэрн» — 36 ц, у цэлым па раёне ўраджайнасць збожжавых культур склала 33 ц з гектара…

Вялікая ўвага ўдзяляецца павелічэнню пасяўных плошчаў пад збожжавыя культуры, асвойваюцца перспектыўныя гатункі Трыцікале, Міхась, гатункі азімай пшаніцы Цэнтас, Гармонія, жыта Пухаўчанка. Селекцыйныя і арганізацыйныя мерапрыемствы дазволілі атрымаць добрыя ўраджаі. Так, у 1992 г. калгас імя Леніна сабраў з гектара па 55 ц азімай пшаніцы, эксперыментальная база «Уваравічы» — 43 ц, калгас «Чырвоны шлях» і «Агратэхнічны каледж» — па 46 і 47 ц, па раёне — 31 ц з гектара. У сучасны момант праводзіцца вялікая работа па павышэнні якасці насеннага матэрыялу, укараненні больш перспектыўных, раянiраваных гатункаў збожжавых культур.

Д.В.Кавалёў.

Лён — наша багацце

Беларускі лён традыцыйна называюць «паўночным шоўкам». Сяляне стагоддзямі з ільну ткалі палатно, шылі адзенне і бялізну, выкарыстоўваўся ён і на выраб мешкавіны для асабістага падвор'я і грамадскай гаспадаркі. Ільноваланко ішло на экспарт. З насення лёну гатавалі алей, а адходы скармлівалі жывёле.

Лён вельмі працаёмкая па тэхналогіі вырошчвання культура. Тым не менш на Буда-Кашалёўшчыне яго вырошчвалі досыць шырока. Пачынаючы з 1970-х гадоў ва ўсіх ільнаводчых гаспадарках працавалі механізаваныя звенні. Раён актыўна ўдзельнічаў у выкананні рэспубліканскай праграмы «Лён». Перадавыя гаспадаркі ўкаранялі новыя высокапрадукцыйныя гатункі Аршанскі-72, Бялінка і іншыя. Намнога палепшылася агратэхніка вырошчвання. Папоўніўся парк ільноўборачных агрэгатаў, абсталявання для яго перапрацоўкі.

У асобныя гады калгасы імя Калініна, «Новае жыццё», імя Чапаева, «Чырвоны шлях» былі дыпламантамі ВДНГ СССР і пераможцамі рэспубліканскага спаборніцтва. Максімальную ўраджайнасць ільну раён атрымаў у 1992 г. — 8,3 ц з гектара, а калгасы «Іскра» — 14, імя Чапаева, «Чырвоны шлях» — 12, імя Калініна, «Новае жыццё» — 11, імя Леніна — 9,9, саўгас-тэхнікум — 9,4 ц з гектара.

У сярэдзіне 1980-х гадоў, калі плошчы пасеву лёну ў раёне перавышалі 3400 га (да 6% раллі), узніклі цяжкасці з рэалізацыяй ільнотрасты і яе перапрацоўкай. Магутнасці раённага льнозавода не забяспечвалі перапрацоўку льнотрасты і завод перапрадаваў яе іншым прадпрыемствам рэспублікі, і нават у Расію. Натуральна, раслі затраты, перапрацоўшчыкі несвоечасова разлічваліся за льнопрадукцыю і гаспадаркі гублялі інтарэс да вырошчвання лёну.

Негатыўную ролю адыгралі і вынікі аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Плошчы пасеваў ільну скараціліся і да сярэдзіны 1990-х гадоў складалі ўсяго 1400 гектараў.

У канцы 1990-х гадоў у раёне адбылося некаторае пераразмеркаванне пасяўных плошчаў пад лён паміж гаспадаркамі. У 1998 г. калгас «Новае жыццё» атрымаў з кожнага гектара па 8,9 ц, калгас імя Чапаева — па 8 ц ільноваланка з гектара, у сярэднім па раёне 6 ц з гектара.

На тэрыторыі раёна працуюць ільнонасеннястанцыя і Уваравіцкі льнозавод. Ільнонасеннястанцыя праводзіць ачыстку, сарціроўку льнонасення і яго рэалізуе. Льнозавод вядзе першасную перапрацоўку льнотрасты. Абнаўленне вытворчых магутнасцей, укараненне новай прагрэсіўнай тэхналогіі вытворчасці дазваляюць калектыву працаваць эфектыўна. Ільноваланка рэалізуецца Аршанскаму льнокамбінату, у краіны СНД, а таксама далёкага замежжа.

М.І.Дзегцярова.

З гісторыі гаспадарак і прадпрыемстваў раёна

Калгас імя У.І.Леніна

З успамінаў Міхаіла Андрэевіча Жарэбчанкі, былога старшыні калгаса

Да Кастрычніцкай рэвалюцыі на тэрыторыі сучаснага калгаса імя Леніна размяшчаліся дзве сельскія абшчыны: Стара-Гусявіцкая і Нова-Гусявіцкая. У 1918 г. тут утварыліся два сельскія Саветы з тымі ж назвамі, а ў 1924 г. яны аб'ядналіся ў адзін — Гусявіцкі сельскі Савет.

У кастрычніку 1930 г. сяляне вёскі Старая Гусявіца арганізавалі калгас «Чырвоны партызан». У калгас аб'ядналіся 20 гаспадарак, і, у ліку першых, у яго ўступілі Гапон Касцючкоў, Астап Мінаў, Міхей Карповіч і іншыя. У той час у гаспадарцы было 20 коней з вупражжу, 18 плугоў, 18 барон, 20 кароў, 24 авечкі і 5 свіней. Старшынёй выбралі мясцовага селяніна-бедняка Платона Трафімавіча Саўчанку. Да рэвалюцыі ён скончыў сельскую царкоўнапрыходскую школу.

1 красавіка 1931 г. у вёсцы Новая Гусявіца сяляне стварылі арцель і назвалі яе «Вольная праца», яна аб'яднала 16 двароў. Жывёла, інвентар заставаліся ў асабістым карыстанні членаў арцелі. Выраблялі сані, колы, бочкі і г.д. Уся прадукцыя прадавалася дзяржаве.

У 1932 г. гаспадаркі аб'ядналіся ў калгас «Вольная праца». Пабудавалі памяшканні для буйной рагатай жывёлы і свіней, стайню. Меліся тры ветраныя млыны, тры конныя жняяркі, дзве конныя малатарні.

Праз год пабудавалі цялятнік, свінаферму, два збожжасклады, цыркулярку з рухавіком унутранага згарання, ільноцерабілку. Купілі першую аўтамашыну ГАЗ-17.

Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны аўтамашын у гаспадарцы было ўжо дзве. Значную дапамогу тэхнікай калгасу аказвала МТС.

Напярэдадні вайны ў гаспадарцы было 363 галавы буйной рагатай жывёлы, 440 коней, 170 свіней, 100 авечак. Калгас стаў адным з перадавых у раёне. Далёка за яго межамі былі вядомы імёны перадавікоў гэтай гаспадаркі Андрэя Свярдлова, Зінаіды Кабаевай, Ганны Рубанавай, Акуліны Арцёменка і іншых.

Фашысцская Германія перарвала мірную стваральную працу. Дарослыя мужчыны пайшлі на фронт. Маёмасць, жывёла, тэхніка былі эвакуіраваны на ўсход.

Акупанты спустошылі гаспадарку, спалілі і разбурылі вытворчыя памяшканні.

Адразу ж пасля вызвалення пачалося аднаўленне. Набывалі жывёлу, сельскагаспадарчы інвентар, машыны. Але яшчэ нярэдка зямлю даводзілася араць падлеткам і жанчынам на абяссіленых конях і каровах.

У 1949 г. старшынёй калгаса выбралі мяне. Потым далучылі калгас «Прасвет». Больш за 20 гадоў я ўзначальваў гаспадарку. Асноўную ўвагу ўдзялялі развіццю паляводства, асабліва вырошчванню лёну.

У 1953 г. гаспадарка была поўнасцю электрыфікавана. У 1954 г. прыбытак перавысіў 640 тыс. рублёў. Ураджайнасць збожжавых з гектара ўзрасла з 6,3 ц у 1950 г. да 14,8 ц у 1956 г. У 1957 г. на працадзень выдалі па 1,36 руб.

Першага студзеня 1958 г. калгасу прысвоілі імя У.І.Леніна. У тым жа годзе гаспадарка выкупіла 11 трактароў, 3 камбайны, 14 аўтамашын.

Паступова пашыралася будаўніцтва вытворчых і сацыяльных аб'ектаў. У

1960 г. пабудавалі Дом культуры, увялі ў строй пілараму, электрамлын, свінаферму, гараж, збожжасклад. Абапіраючыся на дзяржаўную падтрымку, асушылі 126 гектараў забалочаных зямель.

З пераходам на дзяржразлік у 1965 г. гаспадарка рэзка павялічыла вытворчасць прадукцыі жывёлагадоўлі, асабліва малака. Узрасла ўраджайнасць палёў. У 1968 г. ураджайнасць збожжавых склала 19,6 ц з гектара, а надоі малака за год — 2364 т.

У 1970-я гады хуткімі тэмпамі развівалася матэрыяльна-тэхнічная база, расла ўраджайнасць збожжавых, бульбы, ільну, прадукцыйнасць жывёлагадоўлі. Пабудаваны жывёлагадоўчы комплекс на 1200 галоў буйной рагатай жывелы. У 1978 г. ураджайнасць збожжавых склала 35,1 ц, бульбы — 246,9 ц з гектара.

1, 5, 6-я паляводчыя брыгады былі адзначаны бронзавымі медалямі ВДНГ. З другой паловы 1970-х гадавы даход калгаса стабільна перавышаў 2—2,3 млн. рублёў у год.

Значныя сродкі накіроўваліся на пашырэнне вытворчых і сацыяльных аб'ектаў. Пабудавалі Дом механізатараў, сталовую, два жывёлагадоўчыя памяшканні, дзве зернесушылкі, два ангары для рамонту сельгастэхнікі, жылыя дамы ў в. Гусявіца.

За высокія паказчыкі ордэнам Леніна былі ўзнагароджаны старшыня калгаса, а таксама шафёр Міхаіл Марчанка, дагляд-чык жывёлы А.А.Буднікаў. Ордэны Працоўнага Чырвонага Сцяга атрымалі Іван Кавалёў, Віктар Котаў, «Знак Пашаны» — Праскоўя Грыгарэнка, Анастасія Васільцова, Ева Сочнева і інш. Трактарыст Іван Балабаеў — кавалер ордэна Працоўнай славы II і III ступеней. Калгаснікі І.А.Мінакова, Е.П.Века, М.Р.Марчанка выбіраліся дэпутатамі Вярхоўнага Савета БССР.

У няпросты час сённяшніх эканамічных і грамадскіх пераўтварэнняў калектыў калгаса імя Леніна — адзін з лепшых у аграпрамысловым сектары раёна.

Эксперыментальная база «Уваравічы»

Заснавана ў лістападзе 1960 г. Тут вырошчваюць элітнае насенне раяніраваных гатункаў збожжавых культур, лубіну, бульбы і шматгадовых траў. З'яўляецца таксама буйным пастаўшчыком малака і мяса дзяржаве. Тут гадуюць і прадаюць іншым калгасам і саўгасам племянных цялушак і парасят.

Цэнтр гаспадаркі — гарадскі пасёлак Уваравічы. На тэрыторыі базы 15 населеных пунктаў: Радзеева, Лапічы, Тэклеўка, Высокая Грыва, Чыстая Лужа, Зялёны Востраў, Уладзіміраўка, Красны Свет, Зара, Калініна, Бярозавае Балота, Пушча.

А пачыналася ўсё так. На падставе пастановы СНК ад 15 лютага 1918 г. у былым маёнтку памешчыка Ліпінскага летам 1919 г. быў створаны саўгас «Уваравічы» — гаспадарка з зямельнай плошчай 400—500 га, з былымі вытворчымі пабудовамі, спіртзаводам і невялікім жылым фондам. Было 8 пар коней, 4 пары валоў, некалькі конных плугоў, барана, адна малатарня з прыводам ад маламоцнага лакамабіля, 2 снопавязалкі амерыканскай вытворчасці, конныя сеялкі. Пры спіртзаводзе працаваў млын, які прыводзіўся ў рух ад таго ж лакамабіля.

Буйной рагатай жывёлы не было, яе знішчылі ў 1918 г. нямецкія акупанты.

Першы дырэктар саўгаса — Трафім Яўцехавіч Цырульнікаў. З дапамогай дзяржавы рос і развіваўся саўгас. У 1923 г. дзяржава закупіла для саўгаса 100 кароў швіцкай пароды і некалькі племянных быкоў. У 1923—1924 гг. пабудавалі млын, на якім устанавілі новы, больш моцны лакамабіль, а ў 1926 г. гаспадарка атрымала першыя два трактары «Фардзон». Трактарыстамі працавалі браты Іван і Фёдар Сабалеўскія. У іх вучыўся механізатарскай справе Васіль Карнеевіч Якаўцоў, які неўзабаве стаў працаваць самастойна.

У 1925 г. у штат саўгаса ўведзены аграномам (Фралоў), а ў 1926 г. — заатэхнік (Яшын).

У 1926 г. пабудавалі клуб на 250 месцаў са стацыянарнай кінаўстаноўкай. У тым жа будынку працавала сталовая. Электрычны ток для асвятлення клуба, сталовай і канторы саўгаса даваў той жа генератар, які быў устаноўлены на млыне.

Першую аўтамашыну саўгас атрымаў у 1929 г., у 1930 г. паявіўся легкавы аўтамабіль. Абнавіўся і трактарны парк. Гаспадарка атрымала два новыя трактары завода «Красны Пуцілавец», а потым і трактар ЧТЗ.

У 1926—1930 гг. тэрыторыя гаспадаркі значна пашырылася. Да саўгаса быў далучаны былы памешчыцкі маёнтак Гарадок з добрым садам і лугам на Дняпры, а по-

тым і пасёлкі Кісялёўка, Багамолаўка, Чарняўскія хутары, Камунар, Стара-Беліца. Тут былі створаны аддзяленні саўгаса, якімі кіравалі Шпігановіч, Марчанка, Балоцін, Цяраэшчанка. З пачаткам масавай калектывізацыі гэтыя аддзяленні сталі базай для стварэння новых калгасаў і МТС.

У 1940 г., перад пачаткам Вялікай Айчыннай вайны, саўгас з'яўляўся буйной узорна-паказальнай гаспадаркай у былым тады Уваравіцкім раёне, меў 1000 га ворнай зямлі, неблагія трактарны і аўтамабільны паркі, на фермах — высокапрадукцыйную жывёлу.

Гаспадарка атрымлівала добрыя ўраджаі збожжавых, бульбы і кармавых культур. Надой малака на адну карову ў год складаў каля 3000 кг.

З пачаткам вайны большая частка маёмасці эвакуіравана на ўсход. Брыгада на чале з дырэктарам саўгаса П.Ф.Селіхановічам 5 ліпеня 1941 г. пагнала жывёлу ў глыб краіны. У брыгаду ўваходзілі старшы заатэхнік Г.С.Мазепін, кіраўнік участка П.Ф.Абразцоў, рабочыя Т.І.Абразцова, Ф.Л.Старчанка, У.Н.Альхоў, В.Трэцьякоў, Б.Шастакоў.

Перагон жывёлы цягнуўся чатыры месяцы. 200 з 400 кароў было здадзена на мясакамбінат у г. Ялец, а астатнія — у саўгас «Лунінa» Пензенскай вобласці. Уся брыгада работнікаў саўгаса, якая ўдзельнічала ў эвакуацыі жывёлы, засталася працаваць у саўгасе імя Ільіча Цялегінскага раёна.

Нямецка-фашысцкія акупанты поўнасцю знішчылі цэнтральную сядзібу саўгаса, аддзяленні Тэклеўка і Пушча. Усе пабудовы — майстэрні, жывёлагадоўчыя памяшканні, спіртзавод, жылыя дамы — спалілі ці ўзарвалі.

Пасля вызвалення раёна ад акупантаў у снежні 1943 г. з Пензенскай вобласці з групай былых рабочых саўгаса вярнуўся П.Ф.Селіхановіч і зноў узначаліў саўгас.

Усё прыйшлося пачынаць спачатку.

З воінскіх часцей саўгас атрымаў 3 аўтамашыны, сабралі 2 трактары. У 1943—1944 гг. пабудавалі чатырохрадны глінабітны кароўнік на 200 галоў буйной рагатай жывёлы, майстэрні, пазней — драўляны цялятнік і іншыя жывёлагадоўчыя пабудовы. Рабочыя паступова перасяляліся з зямлянак у хаты. Вярталіся са шпіталяў і пачыналі працаваць былыя франтавікі.

У 1944 г. дзяржава перадала саўгасу 100 трафейных кароў. Іх прыгнаў з Усходняй Прусіі ветэран саўгаса, інвалід вайны Мацвей Купрыянавіч Цырульнікаў. Даваенная ўзроўню вытворчасці саўгас дасягнуў у 1950 г.

У 1956 г. у склад саўгаса ўключаны калгас імя Энгельса. Дабавілася амаль 1200 га сельгасугоддзяў. Далучыўся да саўгаса і калгас «Рухавік». Да пачатку 1960-х гадоў было 4 аддзяленні: Цэнтральнае — 422 га, Тэклеўка — 858, Пянчын — 3558 га, Радзеева — 2569 га сельгасугоддзяў. Аддзяленні аб'ядноўвалі 9 паляводчых брыгад. Усяго за гаспадаркай было замацавана 8533 га зямлі, у т.л. 7401 га сельгасугоддзяў, з іх 4783 га раллі.

На кожным аддзяленні — жывёлагадоўчыя фермы. Усяго 9 ферм, на якіх было 2730 галоў буйной рагатай жывёлы, у т.л. 904 каровы, 2400 свіней і 272 кані.

Машынны парк меў 77 трактароў, 53 аўтамашыны, 17 збожжаўборачных, 8 сіласаўборачных, 10 бульбаўборачных камбайнаў і шмат іншай машыннай тэхнікі, 243 электрарухавікі агульнай магутнасцю 1922 кВт.

Пачынаючы з 1962 г. пабудаваны і ўвайшлі ў эксплуатацыю 4 кароўнікі, 5 свінарнікаў, 4 цялятнікі, пашыраны майстэрні, пабудаваны збожжасклады, склады мінеральных угнаенняў, фельчарска-акушэрскі пункт, жылыя дамы, іншыя вытворчыя і сацыяльна-бытавыя аб'екты.

У гаспадарцы больш за 100 механізатараў, дзесяткі перадавых жывёлаводаў і паляводаў, спецыялістаў з вышэйшай і сярэдняй адукацыяй. У Кнігу народнай славы эксперыментальнай базы занесены імёны каля 40 працаўнікоў. Дзесяткі работнікаў узнагароджаны ордэнамі і медалямі.

У 1968 г. ураджайнасць збожжавых у сярэднім па гаспадарцы склала 15,4 ц, бульбы — 286 ц, сіласнай масы кукурузы — 200 ц з га. За 1964—1968 гг. атрымана чыстага прыбытку больш за 1539 тыс. руб.

1969 г. — юбілейны для гаспадаркі. Калектыў адзначыў сваё 50-годдзе высокімі вытворчымі дасягненнямі. Паляводы і механізатары цэнтральнага аддзялення В.Л.Кобрусеў, Л.Я.Дэйка, М.А.Цімашэнка, Г.А.Малюцін, М.І.Лузік на плошчы 65 га атрымалі рэкордны для гаспадаркі ўраджай — 32 ц збожжавых з га.

Жывёлаводы прадалі дзяржаве 3008 т малака і 563 т мяса. Даярка В.С.Кавалёва надаіла ад кожнай каровы больш як па 4000 кг малака. Свінаркі К.А.Яначкіна і Я.Г.Грышчанка атрымалі ад замацаваных за імі свінаматак па 300—350 парасят.

Поспехі калектыву былі адзначаны Ганаровай граматай Прэзідыума Вярхоўнага Савета Беларусі, трактарыст Л.Д.Дэйка ўзнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, цялятніца М.А.Аўраменка — ордэнам Кастрычніцкай Рэвалюцыі, а даярка В.С.Кавалёва — ордэнам Леніна.

З прыходам у 1976 г. да кіраўніцтва гаспадаркай Анатолія Макаравіча Антоненкі, калектыў эксперыментальнай базы «Уваравічы» актывізаваў супрацоўніцтва з навуковымі цэнтрамі рэспублікі па вырошчванні элітнага раяніраванага насення бульбы, караняплодаў і збожжавых культур, па вывядзенні высокапрадукцыйных парод буйной рагатай жывёлы і свіней.

Да канца 1985 г. вытворчасць малака на 100 га сельгасугоддзяў склала 779 ц, мяса — 126 ц. Выведзены новыя сарты азімай пшаніцы Надзея, Радзіма, Плутон, ураджай якіх на асобных участках дасягнуў 60 ц. На цэнтральным участку базы, дзе кіраўніком быў М.І.Кабаеў, ураджай караняплодаў склаў па 1000 ц з га.

Пачынаючы з 1991 г. штогод пашыраецца вытворчы асартымент элітнага насення азімай пшаніцы Пошук, Сузор'е, Цэнтас, яравой пшаніцы Мун, новых сартоў бульбы Явар, Альтаір, Скарб, Сантэ і інш. У калектыве прадумана арганізацыя працы і вытворчасці. Тут пастаянна ўмацоўваецца матэрыяльна-тэхнічная база, працуюць сучасныя механізаваныя лініі.

За высокія вытворчыя дасягненні дырэктар эксперыментальнай базы А.М.Антоненка і галоўны аграном Ф.І.Жырыкаў у 1997 г. удастоены звання «Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь».

Пашыраецца і сацыяльная база. Для механізатараў і спецыялістаў пабудаваны добраўпарадкаваныя шматкватэрныя жылыя дамы і дамы-катэджы, працуюць культурны цэнтр, крамы, прадпрыемствы сацкультбыту.

Н.Ц.Кірпічова.

Эксперыментальная база «Пянчын»

Першая сельскагаспадарчая арцель у в. Пянчын была арганізавана ў 1927 г. Заснавалі яе мясцовыя сяляне-беднякі Цімафей Іванавіч Бабічаў, Іван Аляксеевіч Бабічаў, Барыс Бабічаў, Гаўрыіл Атрошчанка, Алена Мікалаеўна Атрошчанка, Марфа Якаўлеўна Бабічава, Марыя Філіпенка і Фама Філіпенка.

Старшынёй выбралі Ц.І.Бабічава. Першапачаткова арцель аб'ядноўвала 8 гаспадарак. Было 20 кароў, 16 коней, 8 плугоў, 7 барон.

Спатрэбілася амаль 3 гады, каб асноўная маса сялян вёскі ўступіла у арцель. Так у 1930 г. у в. Пянчын узнік калгас «Рухавік». Першым яго старшынёй стаў Ц.І.Бабічаў. Паступова эканоміка калгаса ўмацоўвалася, паляпшаўся і дабрабыт калгаснікаў. Ужо напярэдадні Вялікай Айчыннай вайны тут мелася больш за 200 кароў, 300 коней, 250 свіней. Былі пабудаваны 2 тыпавыя кароўнікі, 2 збожжасклады, набыта 2 грузавыя аўтамашыны, 2 прывадныя малатарні і інш. сельскагаспадарчая тэхніка.

Першы сакратар ЦК КПБ Ц.Я.Кісялёў (другі справа), сакратар ЦК КПБ М.І.Дзямянцей (трэці справа) і першы сакратар Гомельскага абкома КПБ А.А.Малафееў (другі злева) на полі эксперыментальнай базы «Уваравічы». Пачатак 1980-х гг.

Пасля вайны спатрэбіўся не адзін год, каб аднавіць разбураную нямецка-фашысцкімі захопнікамі гаспадарку.

У 1957 г. калгас «Рухавік» быў далучаны да саўгаса «Уваравічы» як аддзяленне пад назвай «Пянчын».

У 1971 г. на базе гэтага аддзялення была арганізавана самастойная эксперыментальная база «Пянчын», першым дырэктарам якой стаў Сяргей Якаўлевіч Сімкін. На 1974 г. яна мела 4212 га зямлі, у т.л. 3625 га сельгасугоддзяў, з іх 2414 га раллі.

Гаспадарка элітна-насенняводчага, мясамалочнага профілю.

За 1971—1985 гг. сярэдні ўраджай збожжавых склаў 24,6 ц з гектара, а за 1988—1998 гг.— 32,2 ц. Самы высокі ўраджай быў атрыманы ў 1986 г. — 45,6 ц зерня з гектара.

Эксперыментальная база «Пянчын» вырошчвае бульбу сартоў беларускай і галандскай селекцый: Арбіта, Сантэ, Выток, Скарб, Альтаір, Явар. За 1991—1998 гг. з кожнага гектара было сабрана ў сярэднім па 145 ц бульбы.

У 1998 г. у склад базы ўвайшоў калгас «Чырвоная зорка», што амаль удвая павялічыла тэрыторыю гаспадаркі, а ворнага поля амаль на 2861 га. Маецца 2172 галавы буйной рагатай жывёлы, у т.л. 856 кароў. За 1999 г. рэнтабельнасць гаспадаркі склала 30% супраць 6,4% у папярэднім.

Тут працуюць высокакваліфікаваныя спецыялісты. У ліку лепшых працаўнікоў Васіль Максімавіч Кундзелеў. Каля 45 гадоў аддаў ён сельскай гаспадарцы, у т.л. больш за 30 гадоў базе «Пянчын». Працаваў рабочым, брыгадзірам паляводчай брыгады, намеснікам дырэктара. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі. Удастоена ордэнаў Леніна і Працоўнага Чырвонага Сцяга даярка Марыя Васільеўна Нямцова. У 1968 г. яна надаіла ад кожнай каровы больш за 4000 кг малака ў год. Марыя Васільеўна ўзнагароджана і ордэнамі «Мацярынскай славы» I, II і III ступеней. Шмат сіл, вопыту, умення для ўмацавання эканомікі гаспадаркі аддалі механізатары — удзельнікі Вялікай Айчыннай вайны П.С.Кундзелеў, Я.К.Максіменка, В.Я.Кучараў. Іх баявыя подзвігі адзначаны ордэнамі і медалямі ваеннага часу, а за поспехі ў мірнай працы яны ўзнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга і інш. Высокіх паказчыкаў штогод дасягаюць жывёлаводы. Даяркі Н.П.Маслюк, М.М.Майсеенка ў 1998 г. надаілі па 162 т малака кожная. Валавы надой за год па ферме складае 624 т малака, на адну карову ў сярэднім па 3280 кг.

Добрых поспехаў у працы пастаянна дабіваюцца цялятніца В.А.Хвосцікава, даглядчыкі жывёлы Ю.В.Дзмітраўцова, Л.В.Кундзелева.

М.І.Дзегцярова.

Саўгас «Камінтэрн»

Цэнтральная сядзіба гаспадаркі размяшчаецца ў в. Шырокае недалёка ад месца, дзе да Кастрычніцкай рэвалюцыі стаяў маёнтак Ванды Селістроўскай.

Адразу ж пасля рэвалюцыі ў маёнтку мясцовыя жыхары арганізавалі яўрэйскую камуну «Камінтэрн». У яе складзе было ўсяго 9 сялянскіх двароў з 67 жыхарамі. Меліся 54 га зямлі, у т.л. 22 га раллі, 12 га лугу, 18 га саду, 7 коней, 25 галоў буйной рагатай жывёлы, у т.л. 22 каровы.

На базе камуны вясной 1929 г. быў арганізаваны калгас з той жа назвай. У 1934 г. ён аб'ядноўваў ужо 82 сялянскія двары. У тым жа годзе на працадзень тут атрымалі па 3 кг збожжавых, па 8 кг бульбы. У 1935 г. набылі першы трактар, некалькі іншых сельскагаспадарчых машын.

У 1940 г. сабралі па 15 ц проса, 12 ц грэчкі, 260 ц капусты, 205 ц гуркоў, 32 ц тытуню з гектара. А на асобных участках атрымалі рэкордныя ўраджаі для таго часу: па 18—20 ц збожжа, 200—250 ц бульбы, 4—4,5 ц ільну з гектара. У брыгадзе Кустачова ўраджай тытуню склаў па 60 ц, у Баранава — па 69 ц з гектара.

У гады вайны гаспадарка была разрабавана фашысцкімі акупантамі.

У мірны час дзякуючы дапамозе дзяржавы калгас хутка адраджаўся.

У 1950 г. да «Камінтэрна» далучыліся калгасы «Шлях да камунізму», імя Молатава. Аб'яднаная гаспадарка стала адной з буйных у раёне. У 1960 г. на яе базе быў арганізаваны саўгас «Камунар», у лютым 1966 г. пасля падзелу гэтай гаспадаркі — саўгас «Камінтэрн».

Хуткімі тэмпамі ішло будаўніцтва. За кароткі час былі ўзведзены новы будынак праўлення, першыя шматпавярховыя жылыя дамы для рабочых і спецыялістаў, дзіцячы сад, гараж, майстэрні, свінакомплекс на 5000 галоў, збожжасклад і інш.

Землі саўгаса «Камінтэрн» размясціліся на тэрыторыі Шырокаўскага і Забалоцкага сельсаветаў. Тут пражывае 1447 чалавек (1108 — у Шырокаўскім і 339 — у Забалоцкім сельсаветах).

У сувязі з аварыяй на Чарнобыльскай АЭС тэрыторыя гаспадаркі аказалася ў зоне забруджвання глебы радыенуклідамі і адносіцца да месцаў з правам наступнага і частковага адсялення. За 1986—1999 гг. на тэрыторыі Шырокаўскага і Забалоцкага сельсаветаў перастала існаваць 14 населеных пунктаў.

Саўгас сёння — гэта 11 населеных пунктаў: Аляксандраўка, Бярозавая Рошча, Яраполле, Камінтэрн, Колас, Паляна, Шырокае і інш. Агульная плошча сельгасугоддзяў 6060 га, з іх 3975 га раллі. Гаспадарка спецыялізуецца на вытворчасці свініны. У 2000 г. на фермах 12 805 галоў свіней, 2113 галоў буйной рагатай жывёлы, у т.л. 848 кароў.

За 1999 г. атрымана малака 3786 т, мяса 930 т. Прыбытак склаў 5200 млн. руб. (106% да ўзроўню 1998 г.).

У калгасе шмат перадавікоў вытворчасці. Сярод іх даяркі В.К.Падлобнікава, В.А.Міхейкава, Н.І.Кірыленка (працуе загадчыцай малочна-таварнай фермы), свінаркі М.Ф.Сазонава, А.А.Залатухіна і інш.

Развіваецца сацыяльна-бытавая інфраструктура саўгаса. Тут працуюць сельская лячэбная амбулаторыя, фельчарска-акушэрскі пункт, 2 дзіцячыя сады, 2 школы, Дом культуры, 2 бібліятэкі, сталовая, пральня, 2 лазні, 5 гандлёвых кропак.

П.П.Дамасканаў.

Саўгас «Краснаакцябрскі»

Тэрыторыя гаспадаркі размешчана на правабярэжнай высокай тэрасе ракі Сож. Рэльеф шыракахвалісты. У паўночнай частцы выдзяляецца забалочаная даліна ракі Ліпа, правага прытока Сожа. З усходу тэрыторыя ў падзоне паўднёвай зоны рэспублікі. Цэнтр сядзібы за 30 км на поўночны захад ад г. Гомеля і 9 км ад чыгуначнай станцыі Уза.

Да сярэдзіны 1963 г. гаспадарка ўваходзіла ў склад саўгаса «Камунар».

З чэрвеня 1963 г. саўгас «Краснаакцябрскі» спецыялізуецца на малочнамясной вытворчасці. Тут таксама развіта прамысловае пладаводства.

У 1966 г. саўгас быў разбуйнены. У «Краснаакцябрскім» засталіся 4172 га сельгасугоддзяў, у т. л. 1550 га ворных зямель, 1030 га садоў і ягаднікаў, на фермах — 3 тыс. галоў буйной рагатай жывёлы, у т. л. 1060 кароў.

У 1983 г. запазычанасць па банкаўскім крэдыце склала 1 млн. 105 тыс. руб., а прыбытак за год — толькі 57 тыс. руб.

У гэты нялёгкі час саўгас узначаліў Ягор Фёдаравіч Паляўшанаў. Пад яго кіраўніцтвам калектыў ажыццявіў шэраг мер, накіраваных на павышэнне эфектыўнасці сельскагаспадарчай вытворчасці, а галоўнае — перайшлі на поўны ўнутрыгаспадарчы разлік. Ужо ў 1986 г. ураджайнасць збожжавых склала 22 ц, бульбы — 232, кукурузы на зялёную масу — 534 ц з гектара. Надоі на адну карову ў год перавысілі ў сярэднім 2676 кг малака. Гадавы прыбытак склаў больш за 1 млн. руб., узровень рэнтабельнасці — 30%.

За высокія вытворчыя паказчыкі саўгас адзначаны Ганаровай граматай ЦК КПБ і Савета Міністраў Беларусі, Белсаўпрофа і ЦК ЛКСМБ.

У 1997 г. саўгас дабіўся самых высокіх паказчыкаў за ўсе гады свайго існавання. Валавы надой малака склаў 1888 т, а на адну карову — 3329 кг, у разліку на 100 гектараў сельгасугоддзяў — 619 ц. Дзяржаве было прададзена больш за 300 т мяса. У тым жа годзе з кожнага гектара атрымана па 38,2 ц зерневых і зернебабовых культур, 760 ц караняплодаў, 370 ц кукурузы.

У 1998 г. рэнтабельнасць раслінаводства склала 160,5%, прыбытак — 6287 млн. руб.

Важнай крыніцай даходаў з'яўляецца садаводства. Зараз сад займае 794 га. Вырошчваюцца сланечнікавыя, ягадныя культуры, яблыні.

Саўгас «Краснаакцябрскі» — гэта не толькі вытворчы, але і сучасны сацыяльна-бытавы комплекс. Працуюць сярэдняя школа, фельчарска-акушэрскі пункт, дзіцячы сад, Дом культуры, музей народнага мастацтва, 3 магазіны, 2 сталовыя, лазня. Дзейнічае агароднінакансервавы завод, вінаробчы цэх.

Н.І.Садоўская.

Гомельская бройлерная фабрыка

Будаўніцтва адной з важнейшых у Беларусі Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі ў раёне пачалося ў 1976 г. Разліковая

праектная магутнасць — 3,2 млн. бройлераў і 4,5 тыс. т мяса птушкі ў год.

Ужо за 1978—1980 гг. было атрымана 13 616 т мяса або амаль у паўтара раза больш праектных разлікаў.

Першым дырэктарам фабрыкі быў Валянцін Кірылавіч Клімкоў, вядучымі спецыялістамі ў той час працавалі: галоўны інжынер Я.П.Башлакоў, галоўны заатэхнік А.Т.Смарыкаў, ветурачы Н.В.Дамарадаў і А.А.Дамарадава, намеснік дырэктара Ф.С.Тухфатулін, інжынеры В.А.Пусташылаў і В.Русакоў і інш. Прадпрыемства неаднаразова адзначалася дыпломамі і ганаровымі граматамі ЦК КПСС, Савета Міністраў і ВЦСПС СССР. Многія працаўнікі ўзнагароджаны ордэнамі і медалямі. Прадпрыемства неаднаразова было ўдзельнікам ВДНГ.

У 1977 г. пасёлак Камунар узнагароджаны залатым медалем і дыпломам І ступені ВДНГ.

У 1991 г. вытворчасць мяса ў жывой вазе склала 8186 т, атрымана — 40,8 млн. штук яек. Рэнтабельнасць склала 63,5%, а чысты прыбытак прадпрыемства — 17,5 млн. руб. (у тагачасных цэнах). У наступныя гады ў сувязі з шэрагам прычын вытворчасць мяса, яек значна знізілася. Але ўжо пачынаючы з 1996 г. справы на прадпрыемстве палепшыліся. Фабрыка завяршыла год з прыбыткам у 4 млрд. руб., рэнтабельнасць склала 5,3%. Аб'ём вытворчасці мяса ўзрос да 2468 т, а яек да 29,6 млн. штук.

Дадаткова асвоены выпуск 10 найменняў мяса і мясапрадуктаў, 9 субпрадуктаў, 13 нефасаваных паўфабрыкатаў, 4 вэнджаных вырабаў, 14 найменняў каўбас, сардэлек, сасісак і інш.

80% вырабаў прадаецца насельніцтву праз свой фірменны гандаль. Прадпрыемства мае 12 магазінаў, 2 сталовыя, кафэ-бар. Фірменныя магазіны адкрыты ў Гомелі, Мазыры, Ветцы, Касцюкоўцы. Тавараабарот у 1998 г. толькі ад фірменнага гандлю склаў больш за 185 млрд. руб., а чысты прыбытак перавысіў 9 млрд. руб.

Вялікім аўтарытэтам у калектыве карыстаюцца В.Яўсеенка, М.Міхалевіч, І.Леташкова, В.Драздова, В.Леташкоў, Н.Раманькова, В.Сідоранка, Н.Серакова, Т.Еўдакіменка, І.Гапонцаў, Е.Васільцова, Н.Канцавая, З.Шаршнёва, В.Шаршнёў, А.Шаршнёў, Е.Новікава, С.Ананьева і інш.

Фабрыка мае свой Дом культуры, пры якім працуюць гурткі мастацкай самадзейнасці і народнага мастацтва. У 1998 г. жаночы ансамбль «Калініца» стаў дыпламантам на 1-м Рэспубліканскім аглядзе «Беларусь—мая песня», а ў маі 1999 г. яму прысвоена званне народнага.

Сапраўднымі прапагандыстамі беларускай песні з'яўляюцца Л.І.Кароўкіна, Л.А.Гусева, В.А.Мядзведзева, В.П.Кір'янава, А.Н.Расоха, Т.А.Пашкіна, Г.А.Ермакова, Н.А.Ткачова, Н.М.Кончыц і інш.

Больш за 15 гадоў працуе дзіцяча-юнацкая спартыўная школа па веласпорце. Менавіта адсюль выйшлі майстар спорту СССР Е.М.Маліноўская, майстры спорту Рэспублікі Беларусь — Н.В.Рыкуноў, А.П.Кананенка, Н.В.Пятроў. Паспяхова

У адным з цэхаў птушкафабрыкі.

выконваецца праграма «Здароўе», якая была прынята адміністрацыяй і прафкомам фабрыкі.

В.А.Старавойтава.

Сумеснае беларуска-галандскае прадпрыемства ААТ «АМІПАК»

Прадпрыемства створана ў 1994 г. на базе раённага аб'яднання «Сельгастэхніка», якое на той час мела шматгадовую гісторыю, свае працоўныя традыцыі і з'яўлялася вядучым прамысловым прадпрыемствам горада.

А пачыналася ўсё ў далёкім 1932 г., калі ў Буда-Кашалёве была створана МТС і група рабочых пачала асвойваць сельскагаспадарчую тэхніку, ствараць рамонтную базу. Вядучым спецыялістам сярод іх быў Іван Восіпавіч Чаманскі (1889—1975). У гады Першай сусветнай вайны ён служыў шафёрам у Стаўцы Вярхоўнага Галоўнакамандуючага, якая размяшчалася ў г. Магілёве. Пасля грамадзянскай вайны ён вяртаецца ў сельскую гаспадарку і працуе механікам. За доблесную працу выбіраецца ў 1933 г. дэлегатам 1-га Усебеларускага з'езда калгаснікаў-ударнікаў. Не адставалі ад Чаманскага і маладыя трактарысты МТС М.Сцепаненка, Д.Котаў.

У 1939 г. у МТС было 50 адзінак трактарнай тэхнікі.

Пасля Вялікай Айчыннай вайны аднавіла сваю дзейнасць і МТС. Яна перажыла некалькі рэфармацый, спачатку ў РТС, а на пачатку 1960-х гадоў у раённае аб'яднанне «Сельгастэхніка». У наступныя два дзесяцігоддзі прадпрыемства спецыялізуецца на забеспячэнні гаспадарак раёна аўтатранспартнымі перавозкамі і матэрыяльна-тэхнічнымі рэсурсамі, рамонце рухавікоў, вузлоў і агрэгатаў да трактароў Т-16, Т-25, Т-150, тэхнічным абслугоўванні абсталявання жывёлагадоўчых ферм і сельскагаспадарчых аб'ектаў. Вялікія аб'ёмы работ выконваліся па вывазцы і ўнясенні мінеральных угнаенняў, торфу, рамонце сістэм цэнтральнага ацяплення, водаправодаў, будаўніцтве.

Прыклады добрасумленных адносін да справы ў гэтыя гады паказвалі начальнік ПМК «Сельгастэхнікі» А.Яжоў, брыгадзір Л.Сіўцоў, вадзіцелі Н.Пакідзька, А.Фількінштэйн, газазваршчыца Р.Зяцікава, слесары С.Круглякоў, Л.Брацікаў, токары І.Юрчанка, У.Сільчанка, загадчык аддзела кадраў, сакратар парткома Р.Машкова.

Калектыў аб'яднання «Сельгастэхніка», які налічваў амаль 400 чалавек, унёс значны ўклад у развіццё раённага цэнтра, выступаючы адным з асноўных заказчыкаў і ўдзельнікаў у будаўніцтве жылля, аб'ектаў жыллёва-камунальнай гаспадаркі, добраўпарадкаванні горада. У гэты час у аб'яднанні актыўна дзейнічаюць адны з лепшых у раёне калектывы мастацкай самадзейнасці і фізічнай культуры.

Па меры росту аб'ёмаў і разнастайнасці выконваемых «Сельгастэхнікай» работ, з яе складу ў 1980-я гады выходзяць і пачынаюць працаваць самастойна раённае аб'яднанне «Сельгасхімія», райагразабеспячэнне.

Са зменамі ў эканамічнай палітыцы дзяржавы, развіццём рыначных адносін, адміністрацыя «Сельгастэхнікі» на чале з дырэктарам М.І.Зянкевічам пачынае актыўны пошук крыніц пашырэння вытворчасці, прыцягнення інвестыцый. Прадпрыемства пачало выпуск поліэтыленавай плёнкі, пластмасавай тары, на базе былога калгаса ствараецца падсобная гаспадарка, за кошт аднаго са спыніўшых дзейнасць прадпрыемстваў пашыраецца вытворчая база.

У 1994 г. адбылося акцыяніраванне прадпрыемства пад назвай «АграпрамтэхПАК», у 1997 г. яно пераўтварылася ў сумеснае беларуска-галандскае прадпрыемства «АМІПАК». Значна актывізаваліся закупкі за мяжой сучаснага абсталявання і тэхналогій. Толькі ў 1998—1999 гг. у развіццё вытворчасці, набыццё тэхналагічных ліній было ўкладзена больш за 2,5 млн. долараў ЗША.

Асноўнымі напрамкамі дзейнасці сумеснага прадпрыемства з'яўляюцца вытворчасць тары і ўпакоўкі для ўтрымання і перавозкі прадуктаў харчавання, камбінаваных шматслойных матэрыялаў на аснове паперы, кардону, поліэтылену. Гэта адзінае прадпрыемства ў рэспубліцы па вырабе плёнак на аснове поліэтыленэрафталату. Ім асвоена больш за 50 відаў харчовай пластыкавай упакоўкі для мяса-малочных, кандытарскіх вырабаў, марожанага, гародніны і інш. Сваю прадукцыю СП ААТ «АМІПАК» пастаўляе перапрацоўчым прадпрыемствам не толькі Беларусі, але і Расіі, Украіны, Малдовы і шэрагу іншых краін. Сучасная вытворчасць запатрабавала якасна новых

падыходаў да падрыхтоўкі спецыялістаў і рабочых па абслугоўванні складанага абсталявання. У 2000 г. на прадпрыемстве працавала 570 чалавек. Добрае веданне справы дэманструюць начальнікі цэхаў М.М.Мар'ін, В.В.Парфёненка, галоўны энергетык А.В.Хількевіч. Добрасумленна працуюць аператары В.І.Драбышэўскі, А.С.Карнеенка, С.У.Каротчыкаў, С.В.Кузьмянкоў, А.У.Купцоў, А.А.Мацюшкоў, А.В.Парфёненка, А.П.Прышчэпенка, Я.В.Сівацкі, С.А.Шыгалёў, друкары А.У.Рубанаў, У.М.Садавой, С.У.Сівіцкі, слесары С.І.Ахрэменка, У.Я.Ахрэменка, Л.М.Брацікаў, В.М.Галушкін, В.І.Карцялёў, А.М.Фёдараў і інш.

Дзякуючы ініцыятыве і таленту генеральнага дырэктара М.І.Зянкевіча, тэхнічнага дырэктара А.М.Заранкіна, намесніка генеральнага дырэктара па тэхналогіі і якасці кандыдата тэхнічных навук У.У.Сняжкова, намесніка дырэктара П.Р.Кулянкова, прадпрыемства ўпэўнена нарошчвае вытворчасць, адстойвае сваё месца на рынку сучасных упаковачных матэрыялаў.

А.М.Галіцкі.

Буда-Кашалёўскі лясгас

З успамінаў Міхаіла Кірылавіча Новікава

Міхаіл Кірылавіч Новікаў, нарадзіўся 22 мая 1933 г. у в. Отар Чачэрскага р-на Гомельскай вобл. Закончыў Беларускі лесатэхнічны інстытут (1957). Працаваў ляснічым, а з 1966 г. па 1998 г. — дырэктарам Буда-Кашалёўскага лясгаса. Узнагароджаны медалямі і ганаровымі граматамі, у тым ліку Вярхоўнага Савета БССР, Мінлясгаса.

Буда-Кашалёўскі лясгас арганізаваны адпаведна з пастановай СНК СССР ад 2 лютага 1936 г. на базе Буда-Кашалёўскага леспрамгаса. Агульная плошча лясгаса складала 22 тыс. гектараў і ўключала тры ляснiцтвы: Буда-Кашалёўскае, Віктарынскае і Наспенскае.

У 1954 г., згодна з загадам Мінсельгаса БССР № 636 ад 15 верасня 1954 г., да Буда-Кашалёўскага лясгаса было далучана Стрэшынскае ляснiцтва Рагачоўскага лясгаса, якое ў 1965 г. было перададзена ў нанова арганізаваны Жлобінскі лясгас, а ў склад Буда-Кашалёўскага ўвайшло Чарнянскае ляснiцтва Рэчыцкага лясгаса. Агульная плошча лясгаса складала 34 тыс. гектараў.

У 1999 г. лясгасу перададзены ўсе калгасныя і саўгасныя лясы, а таксама непрыгодныя для сельскагаспадарчага выкарыстання землі, на якіх было створана новае, 5-е, Чабатовіцкае ляснiцтва. Агульная плошча лясгаса на пачатак 2000 г. складала 45,5 тыс. гектараў.

Сасна займае 51%, дуб — 20, алешына — 12,6, бяроза — 8,4, яліна — 2,6, асіна — 3,3%. Лясы адносяцца да водаахоўных і падзелены на дзве групы — у залежнасці ад знаходжання ў адносінах да г. Буда-Кашалёва і р. Днепр. Каля адной трэці — лясы рукатворныя, гэта значыць пасаджаныя лесаводамі. У свой час вельмі вабілі людзей дубовыя рошчы.

Прафесар Шустаў у 1909 г., даследаваўшы ход росту буда-кашалёўскіх дуброў, пісаў: «Дубовыя насаджэнні Кашалёўскай дачы павінны быць аднесены да ліку лепшых дубовых насаджэнняў Расіі».

Зараз засталося толькі некалькі цардубоў — помнікаў прыроды.

У 1950—60-я гады па рэкамендацыі вучоных ствараюцца загушчаныя сасновыя насаджэнні, з пасадкай на адным гектары 10 тысяч і больш сеянцаў. У наступныя гады з'явіліся новыя рэкамендацыі — рэзка скарачаецца колькасць сеянцаў на гектар. Гэта значна знізіла затраты на вытворчасць лясных культур, спрасціла ўмовы механізаванага догляду і аховы насаджэнняў ад пажараў.

Вучонымі Інстытута эксперыментальнай батанікі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, пад кіраўніцтвам дырэктара інстытута доктара біялагічных навук прафесара В. І. Парфёнава, праведзена глыбокае навуковае абследаванне стану лясоў і дуброў Віктарынскага і Буда-Кашалёўскага ляснiцтваў.

У сувязі з наяўнасцю фрагментаў каштоўных дуброў і рэдкіх відаў раслін, занесеных у Чырвоную кнігу Беларусі, якія засталіся і маюць вялікае навуковае, культурнае і эстэтычнае значэнне, на тэрыторыі дзяржлясфонду Буда-Кашалёўскага і Віктарынскага лясгасаў Пастановай Савета Міністраў БССР ад 13 красавіка 1988 г. створаны Дзяржаўны біялагічны заказнік «Буда-Кашалёўскі»,

агульнай плошчай 13,6 тыс. гектараў. Навокал горада Буда-Кашалёва створана лясная зона на плошчы 4177 гектараў.

Асноўнай дзейнасцю лягаса з'яўляецца ўсямернае развіццё лясной гаспадаркі, павышэнне прадукцыйнасці лясоў, ахова ад пажараў і самастойных парубак, абарона лясоў ад хвароб і шкоднікаў.

Лягас цесна супрацоўнічаў з тэхнікумам лясной гаспадаркі. З 1948 г. па 1954 г. і лягас, і тэхнікум узначальваў адзін дырэктар — Сцяпан Емяльянавіч Жданко. У 1954 г. тэхнікум аддзяліўся ад лягаса, але застаўся базай падрыхтоўкі прафесійных кадраў, у тым ліку і для Буда-Кашалёўскага лягаса.

У пасляваенныя гады Буда-Кашалёўскім лягасам кіравалі: Пётр Данілавіч Клімянкоў (1954—1956), Сяргей Іванавіч Баброў (1956—1961), Іван Антонавіч Дзікун (1961—1966), Міхаіл Кірылавіч Новікаў (1966—1998). Цяпер лягас узначальвае Мікалай Мікалаевіч Краўчанка. Павагай і аўтарытэтам карысталіся трактарыст Пётр Фёдаравіч Домненка, узнагароджаны ордэнамі Леніна і «Знак Пашаны», участковы тэхнік-лесавод, удзельнік Вялікай Айчыннай вайны Якаў Іванавіч Барашка, леснікі Ніканор Пятровіч Зяцікаў, Андрэй Іванавіч Давыдзенка, Пётр Радзівонавіч Хомчанка, Казімір Андрэевіч Караткевіч, Іван Васільевіч Шкрабаў, рабочая Марыя Мікалаеўна Фёдарава, Д.П.Казлоў, І.В.Паўлаў і інш.

Па 30 і больш гадоў адпрацавалі ў лягасе бухгалтар Тамара Васільеўна Кукрэш, інжынер-механік Уладзімір Аляксандравіч Міхалевіч, галоўны ляснічы лягаса Дзмітрый Фёдаравіч Кабялка, эканаміст Уладзімір Восіпавіч Дзюбчанка і іншыя.

Будаўнічыя арганізацыі Буда-Кашалёўшчыны

Маштабы капітальнага будаўніцтва ў канцы 1950-х гадоў патрабавалі мець у раёне свае будаўнічыя магутнасці. 12 лютага 1957 г. на арганізацыйным сходзе ўпаўнаважаных сямі калгасаў Уваравіцкага раёна было вырашана стварыць міжкалгасную будаўнічую арганізацыю (МБА). Старшынёй савета будаўнічага прадпрыемства прызначылі Мітрафана Міхайлавіча Музычкіна. У 1960 г. склалася Буда-Кашалёўская міжкалгасная будаўнічая арганізацыя, якую ўзначаліў Мікалай Мартынавіч Паркалаў. У студзені 1966 г. у Буда-Кашалёве пачала працаваць перасовачная механізаваная калона (ПМК) № 33, якую ўзначаліў Сямён Міхайлавіч Фіглін.

Галоўнымі аб'ектамі гэтых будаўнічых арганізацый сталі комплексы буйной рагатай жывёлы і свінагадоўлі, гаражы і мехмайстэрні, сянажныя ямы і бульбасховішчы, лазні, школы, клубы і іншыя аб'екты на сяле. У горадзе былі ўзведзены шматкватэрныя жылыя дамы, будынкі паліклінікі, аптэкі, ветаптэкі, аўтастанцыі, базы раённых электрычных сетак, хімбазы.

У 1977 г. МБА была перайменавана ў міжраённую перасовачную механізаваную калону (МПМК) № 43.

З году ў год нарошчваліся яе магутнасці. Калі ў першыя гады пасля ўтварэння будаўнікі мелі ўсяго 1 аўтамашыну, то ў 1980 г. — 25; у 1960 г. — толькі 1 бульдозер, а ў 1980 г. — 6; у 1964 г. — толькі 1 аўтакран, а ў 1980 г. — 6. Значна павялічваліся і аб'ёмы выкананых работ, паляпшалася якасць, скарачаліся тэрміны ўводу аб'ектаў.

Толькі за 1960—1980 гг. пабудаваны і здадзены ў эксплуатацыю 354 тыпавыя вытворчыя аб'екты, выканана будаўніча-мантажных работ на суму больш за 25 мільёнаў рублёў.

Паспяхова ажыццяўлялася газіфікацыя населеных пунктаў, будаўніцтва мастоў і дарог. Да ўсіх цэнтральных сядзіб гаспадарак і большасці вёсак ёсць дарогі з палепшаным пакрыццём.

Аварыя на Чарнобыльскай атамнай станцыі ў 1986 г. патрабавала значных магутнасцей для выканання пашыраных маштабаў будаўніцтва. Менавіта тады МПМК-43 і ПМК-33 былі аб'яднаны ў больш магутную будаўнічую арганізацыю — МПМК-92, якую ўзначаліў Уладзімір Ісакавіч Грышчанка.

Выдатнымі працоўнымі поспехамі калектыў Буда-Кашалёўскага МПМК-92 аб'яднання «Гомельаблсельбуд» у мінулыя гады неаднаразова займаў першыя месцы ў рэспубліканскім спаборніцтве.

У працоўным калектыве вызначыліся людзі, майстры будаўнічых прафесій. Іх поспехі адзначаны дзяржаўнымі ўзнагаро-

дамі. Вадзіцелі аўтакранаў Іван Пятровіч Каротчыкаў, Сяргей Сямёнавіч Круглякоў, Васіль Елісеевіч Масленчанка ўзнагароджаны ордэнам Працоўнай славы III ступені, брыгадзір комплекснай брыгады Іван Дзмітрыевіч Жаранкоў — ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга і «Знак Пашаны», Пётр Еўдакімавіч Ігнацьеў — ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, брыгадзіры будаўнічых брыгад Людміла Паўлаўна Страляева, Ігнат Фядосавіч Новікаў — медалём «За працоўную доблесць».

Адукацыя

У 1914 г. на тэрыторыі сучаснага раёна налічвалася 31 школа, з іх 12 земскіх (420 вучняў), 11 царкоўна-прыходскіх (385 вучняў), 7 народных (245 вучняў) і 1 (Хмяльнянская) школа граматы (19 вучняў). У асноўным школы былі аднакамплектныя. У іх вучылася 14,7% дзяцей школьнага ўзросту.

У павеце, па стане на 1920 г., са 100 чалавек пісьменнымі былі толькі 23. Адна школа прыходзілася на 27,9 кв. вярсты.

У час Кастрычніцкай рэвалюцыі і грамадзянскай вайны многія школы былі закрыты, іншыя працавалі нерэгулярна. Наведванне школ дзецьмі знізілася.

У 1920 г. была аднаўлена даваенная сетка школ, аднак колькасць педагогаў значна зменшылася. Пад школы былі аддадзены лепшыя памяшканні ў былых маёнтках, дамы былых святароў і рэлігійных абшчын.

Прымаліся захады па ліквідацыі непісьменнасці сярод дарослага насельніцтва. Усе, хто наведваў школы граматы, вызваляліся ад працы на 3 гадзіны, але не звыш 8 гадзін у месяц. Юнакоў прызыўнога ўзросту, якія ўхіляліся ад навучання, штрафавалі ад 100 да 500 тыс. руб.

У звароце да сялян Гомельскай губерні аб дапамозе школе ў кастрычніку 1921 г. гаварылася: «...И если в период борьбы с контрреволюцией наш лозунг был: «Все для войны, все для победы!», то теперь мы сказали: «Все для борьбы с невежеством, все для просвещения!»

Масавы прыток сялянскіх дзяцей у школы патрабаваў унясення сур'ёзных змен у структуру дзеючых школ. Значна вырасла колькасць пачатковых школ і іх наведванне. Настаўнікамі ў асноўным былі выпускнікі павятовых кароткатэрміновых курсаў. Толькі 2,8% настаўнікаў мелі адукацыю ў аб'ёме настаўніцкага інстытута, і 7,3% — у аб'ёме жаночых гімназій і епархіяльных вучылішчаў. Адмоўна адбілася на колькасці прафесійных настаўнікаў так званая чыстка ад «рэакцыйных элементаў». Колькасць вопытных выкладчыкаў значна паменшылася, а навучэнцаў, наадварот, павялічылася ў 3—5 разоў.

У гады нэпа большая частка школ была перададзена на ўтрыманне насельніцтву. У вёсках, дзе школ не было, заняткі з вучнямі праходзілі па чарзе ў сялянскіх хатах: з дзецьмі — удзень, з дарослымі — увечары. Чытаць вучыліся па газетах. Школы 1-й і 2-й ступеней працавалі па праграмах і вучэбных планах, складзеных губернскім аддзелам народнай адукацыі. Асноўнымі падручнікамі былі хрэстаматыя Л.М.Талстога і буквар Сатарава, якія былі раздрукаваны Гомельскім аддзяленнем Дзяржвыда, аднак гэтых кніг не хапала. Практычна адзін падручнік прыходзіўся на 8—10 вучняў.

Памяшканні большасці школ асвятляліся газавымі лямпамі. На нарыхтоўку паліва для школ мабілізоўваліся ўсе жыхары вёсак, настаўнікі і вучні.

Былі закрыты прыватныя яўрэйскія і польскія школы. Пад забаронай апынуліся ўсялякія віды дзейнасці хедараў, ішыбата і інш. Пастановай губвыканкома ад 2 чэрвеня 1922 г. за выкарыстанне вучэбных праграм хедараў настаўнік прыцягваўся да адказнасці па 121-м артыкуле Крымінальнага кодэкса. У Дзяржаўным архіве Гомельскай вобласці захаваліся матэрыялы судовых спраў такога характару.

У пачатку 1920-х гадоў традыцыйная сістэма народнай адукацыі была заменена самакіраваннем з адзінай арганізацыяй навучання. На пасяджэннях школьных камітэтаў, прэзідыумаў і пленумах вырашаліся праблемы навучальнага працэсу. Асаблівая роля адводзілася агульнашкольным і дэлегацкім сходам вучняў і настаўнікаў. Такая «дэмакратызацыя» арганізацыі школьнай сістэмы прывяла да таго, што навучальны працэс у школах 1-й ступені нагадваў чаргаванне кампаній: «Дзень лесу», «Пяцігоддзе савецкай улады», «Пяцігоддзе Кастрычніцкай рэвалюцыі», «Да-

памога дзецям Паволжжа», «Дапамога дзецям Германіі», «Калядныя і антывелікодныя антырэлігійныя кампаніі» і г.д. А ў школах 2-й ступені асобную ролю ў выхаванні адыгрывалі фракцыі ЛКСМ, МОПРа і іншыя грамадскія ячэйкі. Масавымі былі школьныя часопісна-газетныя чытальні, тэатральныя гурткі.

У сярэдзіне 1920-х гадоў асаблівае значэнне атрымлівае політэхнізацыя школы. Аднак умоў для яе здзяйснення не было. Толькі ў некаторых школах меліся майстэрні, а па вясне вучні засявалі невялікія агароды, саджалі дзялянкі саду або лесу.

Важная роля ў дзейнасці школы адводзілася вырашэнню праблемы беларусізацыі. Каб вызначыць фактычны склад насельніцтва і яго адносіны да беларусізацыі, у кастрычніку 1926 г. у Гомельскай вобласці працавала камісія ЦК ВКП(б). Паводле перапісу 1926 г., у раёне пражывала 35 128 чалавек. Па стане на 1931 г. налічвалася 39 185 чалавек, у т. л. па нацыянальным складзе: беларусаў – 37 578, рускіх — 274, палякаў — 235, яўрэяў — 980, іншых — 118.

Меўся Любавінскі нацыянальна-польскі сельскі Савет. У яго склад уваходзілі населеныя пункты Любавін, Новы Любавін, Бычкі, Асінаўка, Шутнае, Дзеднае.

Пісьменнасць насельніцтва ў працэнтных адносінах складала: у групе ўзросту ад 8 да 18 гадоў — 92,1; ад 18 да 21 года ў мужчын — 96,3, у жанчын — 84; ад 21 да 32 гадоў у мужчын — 24,6, у жанчын 63,2%; ад 32 да 40 гадоў у мужчын — 76,7, у жанчын — 52.

У раёне працавалі 43 школы 1-й ступені, 2 школы сялянскай моладзі (ШСМ), адна прафтэхшкола. У школах 1-й ступені на 3601 месца навучалася 4069 чалавек, у ШСМ на 370 месцаў навучэнцаў было 626. Школы працавалі ў дзве змены.

На пачатку 1930-х гадоў агульная плошча раёна складала 882 км^2 і была падзелена на 12 сельсаветаў, у якіх было 277 населеных пунктаў, а ўстаноў народнай ас-

Трэці выпуск Міхалёўскай сямігадовай школы. 1954 г.

веты — 43. Адна ўстанова прыходзілася ў сярэднім на 20 км^2 плошчы і адна школа — на 7 населеных пунктаў...

Па стане на 1934 г. мелася 45 навучальных устаноў, з якіх ва ўласных будынках размяшчаліся 22, з іх у тыпавых — 3, астатнія — у прыстасаваных пад школы 54 хатах. У раёне было 12 сямігодак, з іх 3 школы знаходзіліся ў тыпавых будынках. На 1936/37 навучальны год заставаліся непісьменнымі 5967 чалавек.

З кожным годам раслі выдаткі на развіццё народнай асветы. Так, у 1930 г. затраты на душу насельніцтва ў народнай асвеце склалі 2 руб. 58 кап., у 1932 г. — 7 руб. 74 кап., у 1933 г. — 18 руб. 08 кап., у 1934 г. — 19 руб. 43 кап. За пяць гадоў адбыўся рост амаль у 8 разоў. Менавіта гэта садзейнічала таму, што ў наступныя 1935—1936 гг. пачалі працаваць пабудаваныя тыпавыя школы ў Бронніцы, Уваравічах, Буда-Кашалёве, Калініне і іншыя. У хуткім часе яны сталі сярэднімі агульнаадукацыйнымі школамі.

Вайна і часовая акупацыя раёна гітлераўцамі разбурылі сістэму народнай асветы. Спатрэбілася амаль 15 гадоў, каб аднавіць школьную справу. У 1960—70-я гады было 92 школы (15 сярэдніх, 30 васьмігадовых, 47 пачатковых), працавала больш за 900 настаўнікаў, навучалася ад 12,5 да 14 тыс. дзяцей. Дзейнічала 17 дашкольных устаноў.

У цяперашні час існуюць 39 агульнаадукацыйных школ, 2 спартыўныя, школа вочна-завочнай давузаўскай падрыхтоўкі, якія наведваюць больш за 6700 вучняў, 34 дашкольныя ўстановы, у якіх амаль 1400 дзяцей. Працуюць 687 настаўнікаў і 170 выхавацеляў. Школы маюць дастаткова аснашчаную матэрыяльна-тэхнічную і метадычную базу, лабараторыі, спартыўныя залы, бібліятэкі і майстэрні. Арганізавана навучанне дзяцей шасцігадовага ўзросту ў падрыхтоўчых класах. Дзіцячыя сады раёна працуюць па агульнанацыянальнай праграме «Пралеска». У яслях-садзе № 2 г. Буда-Кашалёва арганізавана 10 груп з паглыбленым накірункам па фізічным, эстэтычным, экалагічным развіцці, па азнаямленні з нацыянальнымі традыцыямі беларускага народа, развіцці мастацка-моўнай культуры. У пяці дзіцячых садах арганізавана вывучэнне замежных моў.

Ствараюцца неабходныя ўмовы для работы са здольнымі вучнямі. Больш за 440 вучняў у 20 школах займаюцца ў профільных класах фізіка-матэматычнага, хіміка-біялагічнага, геаграфічнага, філалагічнага і іншых напрамкаў. У шасці школах вывучаюць замежныя мовы па паглыбленых праграмах. У сярэдняй школе № 2 г. Буда-Кашалёва і Камунараўскай сярэдняй школе адкрыты 9 ліцэйскіх груп, у Камунараўскай да таго ж — з падрыхтоўчага да 9 класа — групы з эстэтычным ухілам выхавання. У Буда-Кашалёўскай, Негаўскай, Гусявіцкай школах працуюць класы з мастацка-эстэтычнай і музычнай адукацыяй.

Працуе па эксперыментальнай праграме «Арыенцір» Буда-Кашалёўская пачатковая школа.

Настаўніца Уваравіцкай СШ Н.М.Барсукова са сваімі выхаванцамі. Канец 1980-х гг.

З 1991 г. існуе вочна-завочная школа давузаўскай падрыхтоўкі, у якой штогод займаюцца 150—200 найбольш таленавітых вучняў. Мэта школы — дапамагчы старшакласнікам у падрыхтоўцы да паступлення ў вышэйшыя і сярэднія спецыяльныя навучальныя ўстановы.

Школы раёна эфектыўна супрацоўнічаюць з педагагічнымі калектывамі Гомельскага дзяржуніверсітэта, Мазырскага педагагічнага інстытута, Лоеўскага педагагічнага вучылішча, Рэчыцкага педагагічнага каледжа і інш. У школах раёна працуюць 8 выкладчыкаў — кандыдатаў навук, з іх 3 загадчыкі кафедраў Гомельскага дзяржаўнага універсітэта і Мазырскага педагагічнага інстытута.

З вучнямі, якія маюць псіха-фізічныя адхіленні, арганізаваны заняткі ў інтэ-

Новы будынак Уваравіцкай СШ. 2001 г.

Перад апошнім званком у СШ № 2 г. Буда-Кашалёва. 2001 г.

гральных класах. Такіх класаў у раёне 4, у іх 25 вучняў. З 130 вучнямі індывідуальна займаюцца 8 дэфектолагаў і 8 псіхолагаў.

Значная роля адводзіцца патрыятычнаму выхаванню. У школах працуюць 24 музеі, у тым ліку 9 гісторыка-краязнаўчых, 6 — баявой і працоўнай славы, 9 — этнаграфічных.

Плённая праца многіх настаўнікаў і выхавацеляў адзначана высокімі ўрадавымі ўзнагародамі і ганаровымі званнямі. Ёсць заслужаныя настаўнікі, выдатнікі народнай асветы. Адной з першых у СССР і першай у БССР народнай настаўніцай стала Вольга Сысоеўна Аўраменка з Уваравіцкай сярэдняй школы.

Ф.Ф.Муха.

З гісторыі школ раёна

Гаўлеўская школа

Больш за 100 гадоў таму ўпершыню дзяцей в. Гаўлі пачынаў вучыць адукаваны чалавек, які прыехаў з Заходняй Беларусі. Вучылі дзяцей у сельскіх хатах. Пазней адзін з мясцовых жыхароў Захар Піліпавіч Гуршчанкоў, якому дзесьці ўдалося атрымаць невялікую адукацыю, дабіўся, што было пабудавана невялікае памяшканне для школы. Хадзілі ў «вучылішча», як тады называлі школу, толькі зімой.

Да 1907 г. у в. Гаўлі была школа граматы, потым — царкоўна-прыходская, а яшчэ пазней — пачатковая. У 1918 г. настаўнікам працаваў Сцяпан Андрэевіч Бядрыцкі. У 1934 г. ён узначаліў ужо сямігодку ў новым светлым будынку.

З 1917 г. па 1952 г. адпрацавала ў нашай школе настаўніцай Таццяна Пятроўна Круцялёва. Аднавяскоўцы памятаюць настаўніка Канстанціна Іванавіча Паўлоўскага. Ён быў пакінуты для работы ў тыле ворага і загінуў ад рук фашысцкіх захопнікаў.

Да вайны працаваў настаўнікам у пачатковай школе Фёдар Савельевіч Драянкоў. Удзельнік Айчыннай вайны, даслужыўся да генерала. Пасля вайны загадваў кафедрай у ваеннай Акадэміі ў Маскве (рэчы, пісьмы яго знаходзяцца ў школьным музеі).

У пасляваенныя гады ў школе працавалі Міхаіл Мінавіч Сцепаненка, Фёдар Сідаравіч Пеўнеў, Аляксандр Барысавіч Ханаў, Мікалай Аляксеевіч Казакоў, Ганна Трафімаўна Шчакалава, Марыя Гаўрылаўна Афанасенка, Ефрасіння Сцяпанаўна Лабушава.

У 1971 г. быў пабудаваны тыпавы двухпавярховы будынак. Больш за 30 выпускнікоў сталі настаўнікамі, многія — інжынерамі, урачамі, будаўнікамі, ваеннымі, вучонымі. Сярод іх — Васіль Сямёнавіч Яцкоў, доктар эканамічных навук, прафесар, Уладзімір Іванавіч Быкаў, кандыдат геаграфічных навук, дацэнт, Міхаіл Васільевіч Зюзянкоў, доктар медыцынскіх навук, прафесар, яго брат Віктар Васільевіч — галоўны ўрач бальніцы чыгуначнікаў у г.Мінску, Міхаіл Фёдаравіч Казлоў, генерал-лейтэнант.

М.Я.Пеўнеў.

Камунараўская школа

Да 1957 г. у п. Камунар школы не было, хаця пасёлак лічыўся цэнтрам Камунараўскай МТС. Малодшыя дзеці наведвалі Блюдніцкую пачатковую, а старэйшыя — Асобінскую сямігадовую школы. Нарэшце ў пасёлку пабудавалі сваю школу. 11 студзеня 1957 г. тут пачаліся заняткі. Пазней школа стала дзесяцігадовай. Узначаліў яе Юрый Евелевіч Шмідаў. У тыя гады Камунараўская СШ была адной з лепшых ва Уваравіцкім раёне.

У 1965 г. побач са школай быў пабудаваны новы трохпавярховы будынак, у якім размясціўся дзіцячы дом. Дырэктарам быў прызначаны Пётр Іосіфавіч Трафімовіч. У 1966 г. на базе Камунараўскай сярэдняй школы і дзіцячага дома ствараецца Камунараўская сярэдняя школа-інтэрнат, дырэктарам якой быў зацверджаны Ю.Е.Шмідаў. Усяго навучалася каля 500 дзяцей. Добрыя і трывалыя веды па фізіцы даваў вучням У.А.Кашавенка. Значную работу па арганізацыі розных выхаваўчых мерапрыемстваў праводзілі Л.А.Жалезка і П.І.Трафімовіч. З 1971 г. па 1983 г. дырэктарам школы працаваў Леанід Іванавіч Хлапіцкі, узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. У 1973 г. школа-інтэрнат рэарганізавана ў агульнаадукацыйную сярэднюю школу.

З 1983 г. школу ўзначальвае выдатнік народнай асветы рэспублікі Леанід Мікалаевіч Венцэль. Доўгія гады працавала намеснікам дырэктара Любоў Іванаўна Кучарэнка, а намеснікам дырэктара па выхаваўчай рабоце — выдатніца народнай асветы Людміла Леанідаўна Сварцэвіч.

Педкалектыў пастаянна ўдасканальвае навучальна-выхаваўчы працэс. У школе створаны студыя бальнага танца «Сузор'е» (кіраўнік І.І.Анцарыдзе), гурток народнага танца (кіраўнік Н.М.Кончыц), музычная студыя «Акалада» (заснавальнік І.Д.Крэмзукоў), ізастудыя «Рамантык»(кіраўнік Л.М.Каржова). Працуе філіял музычнай школы, секцыя турызму і каратэ пад кіраўніцтвам настаўніка фізкультуры майстра спорту В.М.Жгарова.

Выпускнікі школы сталі вучонымі, інжынерамі, ваеннымі, будаўнікамі, хлебаробамі. М.М.Баранаў працуе дырэктарам навукова-даследчага інстытута ў Санкт-Пецярбургу, а яго брат В.М.Баранаў — былы капітан падводнай лодкі, М.В.Міхалкін — доктар філасофскіх навук, М.М.Малахаў — доктар тэхнічных навук, В.Г.Шальманава — кандыдат тэхнічных навук, М.Р.Юрчанка — выкладчык у вышэйшым камандным вучылішчы ў г. Арле.

Л.Л.Сварцэвіч.

Недайская школа

Недайскае народнае вучылішча Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні было адкрыта ў 1873 г. Размяшчалася ў сялянскай хаце. У вучылішчы займалася 30 хлопчыкаў з Недайкі і навакольных вёсак. Першым настаўнікам працаваў Фёдар Пятровіч Буланаў.У 1899 г. былі адкрыты 3-і і 4-ы класы. Прыйшлі вучыцца дзве першыя дзяўчынкі. Новую цагельную школу пачалі будаваць у 1913 г., і ў тым жа годзе земская ўправа адкрыла ў Недайцы 5-ы і 6-ы класы, вучылішча стала называцца двухкласным. Доўгі час дырэктарам яго быў Павел Аляксандравіч Анісімаў.

Пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі школа значна пашырылася.Тут працавалі курсы лікбезу, школа для малаадукаваных, няпоўная сярэдняя, а з 1938 г. — сярэдняя школа. Настаўнікамі працавалі: К.М.Белы, К.Г.Джанкоў, Н.І.Васілеўская, С.М.Мажэйка, В.Ф.Місючэнка, Г.О.Філімонава, В.Я.Файгель, У.Я.Файгель, Е.П.Філіпенка, Ф.С.Паўлючкоў, А.С.Паўлючкоў і іншыя. Настаўніца Паліна Сцяпанаўна Панамарцава ў 1939 г. узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны».

18 жніўня 1941 г. вёска была акупіравана фашыстамі. Школьныя прылады, наглядныя дапаможнікі выкінулі на вуліцу. Бібліятэку знішчылі. Школу пераўтварылі ў канюшню.

Вызваленне ад акупантаў прыйшло 27 лістапада 1943 г. Спачатку ў памяшканні школы быў адкрыты палявы шпіталь. А ў студзені 1944 г. пачала працаваць школа (дырэктарам стала П.М.Даніленка).

У гады Вялікай Айчыннай вайны на фронце загінулі настаўнікі Ф.С.Паўлючкоў, Е.П.Філіпенка, К.Г.Джанкоў, М.Ф.Александроўскі, В.С.Маркава, Дз.Ф.Механікаў, С.Х.Ліпак.

За пасляваенныя гады склаўся новы настаўніцкі калектыў.

У 1950/51 навучальным годзе адкрыўся 8-ы клас. У 18 класах навучалася каля 700 вучняў. Школа працавала ў дзве змены.

У 1953 г. дырэктарам стаў Мікалай Якаўлевіч Тодараў. Напярэдадні 100-годдзя Недайскай школы, у 1973 г., было прынята рашэнне аб пабудове новай тыпавой агульнаадукацыйнай школы. У 1978 г. дырэктар школы Вера Ільінічна Жырыкава прыняла ад будаўнікоў новую школу. У памяшканні былой размясцілі два інтэрнаты для вучняў.

Пашыралася матэрыяльная база. Пачала працаваць кабінетная сістэма навучання з выкарыстаннем дапаможнікаў і тэхнічных сродкаў. У розныя гады дырэктарамі працавалі П.В.Ламаносаў, В.Н.Кісялёў, П.С.Грыханаў.

Больш за 60 выпускнікоў школы закончылі педагагічныя інстытуты і універсітэты, працавалі і працуюць настаўнікамі, у тым ліку з сем'яў Анісімавых, Грыханавых, Чындаравых, Еўтушэнка і іншых.

Усё сваё жыццё звязалі з працай у школе Еўдакія Сямёнаўна і Наталля Апанасаўна Чындаравы. Скончыўшы яшчэ да вайны Гомельскі настаўніцкі інстытут, яны больш за 40 гадоў нязменна працавалі настаўніцамі рускай і беларускай моў.

Шмат гадоў аддалі школе Алена Паўлаўна Анісімава, Марыя Сяргееўна Лявончыкава і іншыя.

Скончылі школу, сталі вучонымі У.П.Грыханаў, В.Я.Цімашэнка, пісьмен-

нікам — М.Л.Стрыгалёў, кадравымі вайскоўцамі — І.А.Клачкоў, І.С.Чындараў, М.І.Жырыкаў, М.П.Грыханаў.

Школа стала базай падрыхтоўкі кадраў для мясцовых калгасаў і саўгасаў. Выпускнікі працуюць трактарыстамі, камбайнерамі, паляводамі, жывёлаводамі, арганізатарамі і кіраўнікамі вытворчасці ў сельскай гаспадарцы.

Высокімі ўрадавымі ўзнагародамі адзначаны звеннявыя калгаса «Прагрэс» П.А.Агеенка, В.Р.Рудзянкоў, аграном эксперыментальнай базы «Уваравічы» Ф.І.Жырыкаў, даглядчык жывёлы калгаса «Прагрэс» М.С.Старыкаў і іншыя.

Карэнныя сацыяльна-эканамічныя змены ў жыцці не мінулі і жыхароў в. Недайка. За апошнія гады значна зменшылася колькасць насельніцтва і дзяцей у вёсцы, а значыць і вучняў у школе.

Узнікла шмат матэрыяльных і кадравых праблем. Тым не менш Недайская школа застаецца і сёння ў ліку базавых школ раёна. Традыцыйна ў школе праводзяцца навукова-практычныя канферэнцыі, праблемныя педсаветы, педагагічныя чытанні па актуальных праблемах вучэбна-выхаваўчага працэсу.

Дзейнічае школьны музей баявой і працоўнай славы, створаны яшчэ ў 1980 г. намаганнямі былога дырэктара школы В.І.Жырыкавай і яе нястомных памочнікаў А.Я.Маркелавай, С.М.Капусцінай, Т.П.Скакалавай. Ён уключае шмат каштоўных экспанатаў па патрыятычным, працоўным і духоўным выхаванні моладзі.

В.Ф.Благадзерава.

Радзееўская сярэдняя школа

У 1893 г. у в. Радзеева талакой сяляне пабудавалі драўляны будынак школы. Першымі вучнямі сталі 15 хлопчыкаў, а іх настаўнікам — Ермалай Рыгоравіч Карпенка. Некалькі пазней вучыў дзяцей Пракоп Дзям'янавіч Сівянкоў. Абодва былі мясцовымі сялянамі і мелі толькі пачатковую адукацыю. Працу настаўніка аплачвалі бацькі. Зімой па чарзе дзеці прыносілі ў школу і дровы. Сродкаў для рамонту будынка не было і ён паступова прыходзіў у занапад.

Мясцовы памешчык Гармановіч вырашыў зрабіць свой «уклад» у справу народнай адукацыі і заадно падзарабіць на гэтым. Па яго загадзе з некалькіх старых пабудоў быў складзены новы будынак школы. За гэта земства аддала яму сродкі, якія былі прызначаны на будаўніцтва ў Радзеева новай школы.

Але так ці інакш школа перайшла ў новы, больш прасторны будынак. Павялічылася колькасць навучэнцаў, былі ў іх ліку і дзяўчынкі. Вучні былі не толькі мясцовыя, але і з бліжэйшых вёсак і пасёлкаў. У новай школе настаўнічалі высокаадукаваныя і ўлюбёныя ў сваю прафесію педагогі — Канстанцін Іванавіч Цвірка і яго жонка Лідзія Іванаўна. Яны працавалі тут і ў першыя гады пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі. Аднавяскоўцы добра памяталі гэтых прыстойных людзей, якія аддавалі шмат сіл і старання справе народнай адукацыі ў тыя вельмі цяжкія гады.

Іх сын, народны мастак БССР Віталій Канстанцінавіч Цвірка ў сваім пісьме да навучэнцаў пісаў:

«...Хочу поблагодарить, дорогие ребята, Ваших учителей и Ваших родителей за память о моих родных. Их, к сожалению, нет в живых. Мой отец, Константин Иванович, был доцентом Минского университета, а мать, Лидия Ивановна, работала в школе, и ей было присвоено звание «Заслуженный учитель БССР». Мать и отец с большой любовью рассказывали о своей работе в школе в те далекие времена...»

У першыя гады пасля рэвалюцыі ў Радзеева прыехала маладая настаўніца Лізавета Сцяпанаўна Шафранская, якая толькі скончыла семінарыю. Разам са сваімі калегамі па школе яна аддавала шмат сіл навучанню і выхаванню сваіх вучняў, каб яны сталі адукаванымі, высока культурнымі і адданымі Радзіме людзьмі. У гады Вялікай Айчыннай вайны фашысты арыштавалі Лізавету Сцяпанаўну і яе мужа за тое, што іх сыны былі партызанамі, і расстралялі іх. На мемарыяльнай пліце помніка загінуўшым землякам в. Радзеева залатымі літарамі выбіта і імя Л.С.Шафранскай.

У 1922 г. у в. Радзеева пры камуне імя Карла Маркса адкрылі пачатковую школу. У доме камунараў адгарадзілі памяшканне, з ужо дзеючай школы перавезлі частку парт. Класаў было чатыры, вучняў — 50 чалавек. У большасці — дзеці камунараў, былі і з пасёлка Першамайскі.

У 1929 г. адкрыўся пяты клас, а пазней школа стала сямігадовай. Дырэктарам быў

К.І.Цвірка.

Л.І.Цвірка.

Платон Антонавіч Шафранскі, а з 1931 г. па 1938 г. — Якаў Пятровіч Ларыёнаў, чалавек вельмі энергічны. Пад яго кіраўніцтвам быў пабудаваны будынак сучаснай школы, умацавана матэрыяльная база, сфарміраваўся педагагічны калектыў.

З Вялікай Айчыннай вайны не вярнулася 80 выхаванцаў школы, былыя настаўнікі Гаўрыла Паўлавіч Кавалёў, Герасім Васільевіч Кавалёў, Я.П.Ларыёнаў і іншыя.

Пасля вызвалення раёна спатрэбіліся гады, каб аднавіць матэрыяльную і вучэбна-вытворчую базу школы, укамплектаваць прафесійна падрыхтаванымі кадрамі, арганізаваць вучэбны працэс. Да канца 1960-х гг. у школе працавала 16 настаўнікаў, з якіх вышэйшую адукацыю мелі 6, незакончаную вышэйшую — 7.

Вялікую ўвагу ў школе ўдзялялі арганізацыі кабінетнай сістэмы навучання 5—8-х класаў. Кабінеты ператвараліся ў сапраўдныя лабараторыі, насычаныя дапаможнікамі, тэхнічнымі сродкамі навучання. Школа станавілася прафесійнай, з добра абсталяванымі вучэбнымі майстэрнямі.

Выкарыстоўваліся дастаткова разнастайныя прыёмы перадавых навукова-прагрэсіўных метадаў навучання. Школа стала адной з базавых па распаўсюджванні прагрэсіўных метадаў навучання і выхавання ў раёне. Тут не аднойчы праводзіліся семінары-практыкумы дырэктараў школ, настаўнікаў-прадметнікаў, старшых піянерважатых школ раёна.

Асаблівае месца ў рабоце школы займала ідэйна-патрыятычнае выхаванне навучэнцаў. Намаганнямі энтузіястаў (настаўнікаў і школьнікаў) стварылі музей. Сабраны багаты матэрыял успамінаў па гісторыі в. Радзеева. Успаміны землякоў — удзельнікаў розных гістарычных падзей. Савет музея арганізаваў вялікую перапіску з выдатнымі вучонымі, дзеячамі мастацтва, літаратуры, знатнымі людзьмі, ветэранамі вайны і працы, героямі і ардэнаносцамі, касманаўтамі і інш. Непасрэдныя цесныя сувязі завязваліся і ў час экскурсій і турысцкіх паходаў.

Такія кантакты дазволілі сабраць вялікую бібліятэку мастацкай і навукова-тэхнічнай літаратуры. Наватары завода «Гомсельмаш», з якімі настаўнікі і школьнікі не аднойчы сустракаліся, падарылі бібліятэку тэхнічнай літаратуры, набор спартыўнага інвентару.

Вучні Радзееўскай васьмігадовай школы ў гасцях у М.Ц.Лынькова. 1982 г.

Вядомы беларускі пісьменнік М.Ц.Лынькоў, на радзіме якога навучэнцы пабывалі ў турысцкім паходзе, а затым, па яго запрашэнні, і на дачы пісьменніка на беразе возера Нарач, у якасці падарунка перадаў для школьнай бібліятэкі шмат каштоўных кніг. Дзеці правялі ў школе чытацкую канферэнцыю па апавяданнях Міхася Лынькова перыяду Вялікай Айчыннай вайны, стварылі літаратурны гуртом.

Такія мерапрыемствы не адзінкавыя факты жыцця і дзейнасці педагагічнага калектыву і навучэнцаў школы. Вучні збіралі матэрыялы аб маладагвардзейцах, вялі перапіску з піянерамі Балгарыі, 110-й маскоўскай школы, сабралі вялікі дакументальны матэрыял аб подзвігу балгарскай патрыёткі Лілії Карастаянавай і г.д.

Шмат выпускнікоў Радзееўскай школы розных гадоў прайшлі славуты рэвалюцыйны, баявы і працоўны шлях, адзначаны ордэнамі і медалямі Айчыны.

Аднавясковец, матрос з крэйсера «Баян», Ціхан Піліпавіч Андрэенка ўдзельнічаў у штурме Зімняга палаца. Іосіф Іванавіч Мельнічэнка ўдзельнічаў у ліквідацыі контррэвалюцыйнай Стаўкі ў Магілёве. Актыўнымі ўдзельнікамі рэвалюцыйных падзей 1917 г. былі Мікалай Іванавіч Карпенка, Лазар Міхайлавіч Цішчанка, Рыгор Канстанцінавіч Шпак.

Добраахвотна на фронт у гады грамадзянскай вайны пайшлі жыхары в. Радзеева Пятро і Аляксей Цішчанкі, Федарэнка. На працягу года змагаўся ў легендарнай дывізіі Шчорса Канстанцін Восіпавіч Зыблеў.

Поўным кавалерам ордэна Славы вярнуўся з Вялікай Айчыннай вайны Аляксандр Ягоравіч Андрэенка. Двума ордэнамі Чырвонай Зоркі, ордэнам Айчыннай вайны II ступені ўзнагароджаны палкоўнік-танкіст Мікалай Іванавіч Андрушкевіч, ордэнам Чырвонай Зоркі і двума ордэнамі Польскай Народнай Рэспублікі быў узнагароджаны Мікалай Емяльянавіч Савельеў. Аб подзвігах парторга Івана Данілавіча Зыблева пісала франтавая газета. Ён узнагароджаны двума ордэнамі Айчыннай вайны, ордэнам Чырвонай Зоркі. Сярод тых, хто адзначаны працоўнымі ўзнагародамі, намеснік дырэктара Радзееўскай школы Леанід Іванавіч Хлапіцкі, які ўзнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга.

Падрыхтаваў У.Я.Райскі.

Чабатовіцкая школа

У 1874 г. у сяле Чабатовічы было адкрыта народнае вучылішча. Тут займаліся 24 вучні. Першым настаўнікам быў Іван Станіслававіч Костка.

У Чабатовічах з 1874 г. па 1908 г. працавала аднакласнае народнае вучылішча з чатырохгадовым тэрмінам навучання. У 1908 г. яно было пераўтворана ў двухкласнае народнае вучылішча з тэрмінам навучання шэсць гадоў. У першы клас хадзілі дзеці розных узростаў — ад 8 да 13 гадоў. Настаўнікамі ў дарэвалюцыйныя гады працавалі Міхаіл Іванавіч Антаневіч, Піліп Андрэевіч Радчанка, Антаніна Кірылаўна Бяляева, Фёдар Ігнатавіч Пракапенка, Алена Сафронаўна Бекарэвіч, Павел Іванавіч Іваноў.

З 1917 г. па 1929 г. у вёсцы працавала пачатковая школа з чатырохгадовым тэрмінам навучання. У 1929 г. адкрыўся пяты клас сямігадовай школы. У 1934 г. пабудавана новая школа, вялікая, светлая, у будынку якой у 1936 г. пачала функцыянаваць сярэдняя школа, пераўтвораная ў школу калгаснай моладзі.

У 1939 г. адбыўся першы выпуск дзясяцікласнікаў, школу закончылі 12 навучэнцаў (шэсць юнакоў і шэсць дзяўчат).

Чацвёра з іх — М.П.Мячыкаў, М.А.Карлоўская, М.Я.Кухарэнка, Т.Г.Цыганкова сталі настаўнікамі. У 1940—1941 гг. школу закончылі яшчэ 31 чалавек. Многія з іх сталі настаўнікамі. Пасля вызвалення ад нямецка-фашысцкіх акупантаў школа працавала ў складаных умовах. У 1950 г. адбыўся першы пасляваенны выпуск Чабатовіцкай дзесяцігодкі — 18 вучняў атрымалі сярэднюю адукацыю.

Школа стала базавай па прафесійным выхаванні выпускнікоў. Аб гэтым сведчаць узнагароды, якімі адзначаны калектыў настаўнікаў у розныя гады, у т.л. дыплом за лепшы школьны фруктовы сад (1963), дыпломы школьнаму лясніцтву (1965, 1970), граматы вучнёўскай вытворчай брыгадзе, ганаровыя граматы за поспехі ў вопытніцкай справе (1969, 1971, 1975, 1976, 1980, 1981) і іншыя.

За час існавання Чабатовіцкай сярэдняй школы адбылося 52 выпускі, больш за 2000 вучняў паспяхова закончылі школу, у тым ліку 41 выпускнік з залатым і сярэбраным медалямі, 94 чалавекі сталі настаўнікамі.

Сярод выхаванцаў школы Герой Савецкага Саюза А.Л.Ісачанка, народны артыст СССР П.С.Малчанаў.

Падрыхтаваў Ф.Ф.Муха.

Аграрна-тэхнічны каледж

Тэрыторыя сучаснага Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа, якую ў народзе называюць Чырвоным Курганом, у мінулым належала Кашалёўскаму лясніцтву і афіцыйна называлася казённай лясной дачай. У 1880-я гады тут пачалася вырубка сасновага і бярозавага лесу. Тутэйшы лясны масіў, да якога да таго часу не дакраналася рука чалавека, быў шырока прадстаўлены рознымі пародамі дрэў, хмызняку, іншых раслін і ў гэтым сэнсе ўяўляў вялікую цікавасць як прыродная лабараторыя падрыхтоўкі спецыялістаў для лягсасаў.

Менавіта з гэтай мэтай 19 красавіка 1888 г. было ўведзена Палажэнне аб стварэнні лясных школ. У 1902 г. адна з такіх школ была адкрыта ў Полацку. У кастрычніку 1912 г. гэта ніжэйшая лясная школа была пераведзена на тэрыторыю Кашалёўскага лясніцтва Чырвоны Курган, што размяшчалася за тры вярсты ад чыгуначнай станцыі Буда-Кашалёва Лібава-Роменскай чыгункі. Першым кіраўніком ніжэйшай лясной школы (1912—1916) быў

І.Л.Юстаў з сям'ёй, 1912 г.

Іван Лаўрэнцьевіч Юстаў, вучоны-лесавод, які скончыў Пецярбургскі лясны інстытут і працаваў у Сялецкім лясніцтве. Разам з ім пачалі працаваць выкладчыкамі Сяргей Мікалаевіч Сатунін, Васіль Іванавіч Бублікаў, М.С.Нашываева і інш.

С.М.Сатунін нарадзіўся ў 1893 г. у Ніжнім Ноўгарадзе ў мяшчанскай сям'і. Скончыў гімназію (1912), Пецярбургскі лясны інстытут (1916), працаваў памочнікам ляснічага, а з 15 верасня 1916 г. — выкладчыкам Буда-Кашалёўскай ніжэйшай лясной школы. Вышэйшую адукацыю меў і В.І.Бублікаў.

Школу яшчэ дабудоўвалі, а ўжо з'явіліся першыя навучэнцы. Па выніках уступных экзаменаў было прынята 15 чалавек. Тыя, хто паступаў у ніжэйшую лясную школу, павінны былі мець адукацыю не ніжэй двухкласных сельскіх вучылішчаў. У школе акрамя агульнаадукацыйных вывучаліся такія прадметы, як чарчэнне, лесаводства, лясное заканадаўства, справаводства ў канцылярыі лясніцтва, будаўніцтва, паляванне, а таксама Закон Божы. Школа размяшчалася ў лесе. Былі абсталяваны геадэзічны і лясны кабінеты, а бібліятэка мела больш за 400 экзэмпляраў розных кніг. Навучальны працэс пачынаўся 1 лістапада. Класныя тэарэтычныя заняткі працягваліся да 1 мая, з 1 мая да 1 лістапада праводзілася практыка. Курс навучання — 2 гады. Выпускнікі атрымлівалі наступныя спецыяльнасці: наглядчыкі ў лясах, з'ёмшчыкі, чыны лясной аховы. Пасля двух-трох гадоў працы іх прызначалі на пасады лясных кандуктараў і тэхнікаў.

З кастрычніка 1916 г. Буда-Кашалёўскую ніжэйшую школу ўзначальваў Дзмітрый Уладзіміравіч Памяранцаў, таксама вучоны-лесавод з вышэйшай адукацыяй.

У грамадзянскую вайну школа працягвала працаваць, хаця з-за прызыву навучэнцаў на фронт у 1918—1920 гг. выпуску не было.

Працэс пераўтварэння лясной школы ў лясны тэхнікум пачаўся ў 1921 г. 2 лістапада 1921 г. газета «Палеская праўда» паведамляла, што на падрыхтоўчае аддзяленне Буда-Кашалёўскага лясного тэхнікума залічаны 51, а на першы курс

прынята 24 чалавекі. Да пачатку навучальнага года падрамантавалі памяшканне, папоўніўся колькасны састаў выкладчыкаў, час навучання ў тэхнікуме быў падоўжаны на адзін год і склаў тры гады.

Для нармальнага навучальнага працэсу не хапала класных, бытавых памяшканняў, інтэрнатаў. У 1923 г., як аб гэтым паведамляе тлумачальная запіска да справаздачы аб рабоце тэхнікума за 1921—1926 гг., «...ввиду отсутствия надежды на улучшение работы техникум едва не был закрыт и только перенесение его в Гомель спасло положение».

У Гомелі тэхнікум часова размясцілі ў флігелі былога замка князя Паскевіча ў парку імя А.В.Луначарскага. У маі 1924 г. да лясного тэхнікума далучылі Васілевіцкае вучэбна-вопытнае лясніцтва Рэчыцкага павета, а ў 1925 г. тэхнікум «перакінулі» на ст. Васілевічы, куды перавезлі памяшканні са ст. Аўрамаўская і Хойнікі. Тут былі пабудаваны і абсталяваны шэсць навучальных класаў, лабараторыі і кабінеты, у т.л. новы біялагічны кабінет, лесаводства, лясной таксацыі і лесаўладкавання. У Васілевічах тэхнікум дзейнічаў да канца 1927 г. Потым ён зноў быў пераведзены ў Буда-Кашалёва пад назвай «тэхнікум лясной гаспадаркі».

Увесь час «вандраванняў» тэхнікума ў былой лясной школе ў Буда-Кашалёве пад кіраўніцтвам І.Л.Юстава працавала школа перападрыхтоўкі спецыялістаў лясной гаспадаркі. Займалася па 40 чалавек у год. У 1934 г. школа перападрыхтоўкі спецыялістаў была закрыта, а будынак выкарыстоўваўся райвыканкомам, райваенкаматам, нявялікі час тут нават быў дом адпачынку калгаснікаў.

У 1945 г. зноў пачаліся заняткі ў Буда-Кашалёўскім лясным тэхнікуме. Аднаўленне навучальнай установы вялося пад кіраўніцтвам В.С.Арцёменкава. Пасля доўгі час тэхнікум узначальваў С.Е.Жданко. У 1947—1958 гг. тэхнікум выпусціў 1560 тэхнікаў-лесаводаў. З ліку яго выпускнікоў выйшлі такія дзеячы савецкай навукі, як член-карэспандэнт АН БССР, доктар біялагічных навук, лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР В.К.Саўчанка, доктар біялагічных навук, прафесар В.І.Парфёнаў, доктар сельскагаспадарчых навук, прафесар У.С.Раманаў, дактары біялагічных навук Д.С.Голад, Я.Р.Пятроў, А.І.Русаленка, кандыдаты біялагічных навук М.П.Кавалькоў, Б.С.Марціновіч.

У 1956 г. тэхнікум быў рэарганізаваны ў тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі з двухгадовым тэрмінам навучання. З 1961 г. пачаты прыём па спецыяльнасці «Электрыфікацыя і аўтаматызацыя сельскай гаспадаркі», а з 1960 г. адкрыта завочнае аддзяленне.

Падрыхтоўку спецыялістаў у 1960-70-я гады паспяхова ажыццяўлялі выкладчыкі Г.В.Дзергачоў, П.Р.Лабурдаў, В.П.Гаеў, У.М.Кукрэш, Д.Р.Сердзюкоў, М.Р.Буслаў, Л.М.Вайтовіч, Н.Д.Котава, В.Г.Лабаноўскі, А.У.Шараеў, І.П.Хомчык і інш. Выкладчыкам Я.С.Таборка, Э.А.Гакавой былі прысвоены званні заслужаных настаўнікаў Беларусі.

Новым накірункам у навучанні стала аб'яднанне тэхнікума з саўгасам «Патапаўскі» і ўтварэнне саўгаса-тэхнікума, які з першых дзён узначаліў В.П.Кручкоў.

Аб'яднанне вучэбнай установы з гаспадаркай з'явілася ў некаторай ступені эксперыментам. Цеснае ўзаемадзеянне навукі і практыкі дало некаторыя станоўчыя вынікі.

З мэтай паляпшэння якасці падрыхтоўкі спецыялістаў на базе саўгаса-тэхнікума быў створаны Буда-Кашалёўскі аграрна-тэхнічны каледж, які пачаў працаваць з 1 верасня 1991 г. Каледж мае два ўзроўні падрыхтоўкі навучэнцаў па двух спецыяльнасцях — «Механізацыя сельскай гаспадаркі», «Электрыфікацыя і аўтаматызацыя сельскай гаспадаркі». Навучанне на першым узроўні дае магчымасць атрымаць кваліфікацыю тэхніка-механіка і тэхніка-электрыка, на другім — малодшага інжынера-механіка і малодшага інжынера-электрыка.

Другі ўзровень навучання прадугледжвае падрыхтоўку спецыялістаў з паглыбленай сярэдняй спецыяльнай адукацыяй, што дае магчымасць працягваць вучобу з 4-га курса Беларускага аграрнага тэхнічнага універсітэта.

Каледж у цяперашні час — гэта адна з сучасных сярэдніх спецыяльных навучальных устаноў сельскагаспадарчага профілю. За перыяд яго існавання падрыхтавана больш за 15 тысяч спецыялістаў сельскагаспадарчай вытворчасці. Вучэбныя заняткі вядуць вопытныя спецыялісты. У каледжы працуе больш за 70 выкладчыкаў, каля 40

лабарантаў, майстроў вытворчага навучання. Значны ўклад у станаўленне ўстановы ўнеслі і працягваюць уносіць яго супрацоўнікі: дырэктар А.М.Вярбіцкі, яго намеснікі В.А.Малашанка, Н.В.Піманенак, выкладчыкі Т.Ц.Раманенка, В.І.Янчанка, С.І.Ткачова, У.Ф.Клішэвіч, В.І.Пятрэнка, М.А.Тарасевіч, А.В.Ханеня, М.П.Хамянкоў, В.І.Фядосава, Я.К.Стругальская, І.Г.Дзергачоў, Ф.І.Целяпун і інш.

Вучэбна-матэрыяльная база каледжа даволі значная: галоўны вучэбны корпус на 540 месцаў, лабараторны корпус, вучэбныя майстэрні, аўтадром, электрапалігон, тры арачныя пабудовы, спартыўны комплекс, чатыры інтэрнаты, сталовая, буфет, магазін, бібліятэка з чытальнай залай, танцавальная зала. Больш за 40 кабінетаў і лабараторый аснашчаны сучасным абсталяваннем, тэхнічнымі сродкамі навучання.

Працуюць гурткі мастацкай самадзейнасці, тэхнічнай творчасці і прадметныя, розныя спартыўныя секцыі, рэгулярна праводзяцца дыскатэкі. Больш за 10 гадоў хор каледжа носіць званне народнага. У яго ўваходзяць выкладчыкі, рабочыя і служачыя, пенсіянеры, навучэнцы. Вялікай папулярнасцю карыстаецца вакальна-інструментальны ансамбль, якім кіруе А.В.Лукомскі.

У верасні 1998 г. адбылося раздзяленне каледжа з вучэбна-вытворчай гаспадаркай. Зараз каледж самастойная навучальная ўстанова.

В.Л.Лукомскі, Л.А.Дзянісава.

Ахова здароўя

У гады фашысцкага нашэсця поўнасцю былі разбураны медыцынскія ўстановы Буда-Кашалёўскага і Уваравіцкага раёнаў, вывезена абсталяванне і мядінвентар.

Гітлераўцы пакінулі ачагі цяжкіх інфекцыйных захворванняў, якія адбіралі жыццё змучананага вайной, голадам, разрухай насельніцтва.

Пасля вызвалення адраджаліся спаленыя і разбураныя медустановы, камплектаваўся штат медперсаналу. Але толькі ў 1965 г. ложка-месцаў для хворых стала на 55 больш, чым было да вайны.

1 снежня 1965 г. у г.п. Буда-Кашалёва ўведзены ў строй новы тыпавы корпус бальніцы (раней яна размяшчалася ў старым, прыстасаваным будынку ў в. Кашалёва). Тут працавалі амбулаторыя, аддзяленне хуткай дапамогі, дзіцячая кансультацыя, клініка-дыягнастычная лабараторыя, рэнтгенкабінет, скурна-венералагічны, фізіятэрапеўтычны, зубаўрачэбны, назіральны кабінеты, малочная кухня, санітарна-эпідэміялагічны аддзел, лабараторыя, паразіталагічны аддзел, радзільны дом на 20 ложкаў, жаночая кансультацыя, зубапратэзны кабінет і інш.

Уваравіцкая гарпасялковая бальніца на 125 ложкаў таксама мела амбулаторыю, аддзяленне хуткай дапамогі, санэпідэмгрупу, санбаклабараторыю, рэнтгенкабінет і

Буда-Кашалёўская цэнтральная раённая бальніца. 1965 г.

фізіятэрапеўтычны кабінет, клініка-дыягнастычную лабараторыю, скурна-венералагічны, зубаўрачэбны кабінеты, дзіцячую і жаночую кансультацыі, тубкабінет.

У рэгіёне працавалі 4 сельскія ўчастковыя бальніцы (Акцябрская — 35, Чабатовіцкая — 25, Рагінская — 20, Любавінская — 10 ложкаў). Дзейнічалі Недайская ўрачэбная амбулаторыя, 35 фельчарска-акушэрскіх пунктаў, Івольскі калгасны радзільны дом, дзіцячыя яслі і інш.

Усяго ў 1965 г. у раёне працавала 40 урачоў, 273 медыцынскія работнікі з сярэдняй спецыяльнай адукацыяй.

У 1980 г. раённая паліклініка атрымала новы тыпавы будынак, а ў 1983 г. ва Уваравічах пабудаваны новы корпус раённай бальніцы, Акцябрская сельская ўчастковая бальніца была пераведзена ў п. Камунар, а ў п. Акцябр адкрыты фельчарска-акушэрскі пункт.

Пасля аварыі на Чарнобыльскай АЭС у 1986 г. у раён перасялена больш за 2000 чалавек. Спатрэбіліся спецыяльныя ўстановы для медыцынскага забеспячэння насельніцтва, якое пацярпела ад катастрофы. Былі ўкамплектаваны неабходным абсталяваннем, прыборамі сучаснай дыягностыкі і медперсаналам кабінеты спецдыспансерызацыі, ультрагукавога і эндаскапічнага даследаванняў і г.д.

Чарнобыльская аварыя змяніла медыцынскую сітуацыю ў раёне. Агульная колькасць жыхароў у 1999 г. у параўнанні з 1986 г. зменшылася на 12,3%. Амаль удвая знізілася нараджальнасць. Агульная смяротнасць у 1986 г. складала 13,9%, у 1990 — 16,5%, у 1995 — 19,3%, а ў 1998 г. — 19,6%.

Назіраецца рост захворванняў органаў кровазвароту, дыхання, стрававання, злаякаснымі новаўтварэннямі, у т.л. шчытападобнай залозы ў дзяцей. У 1985—

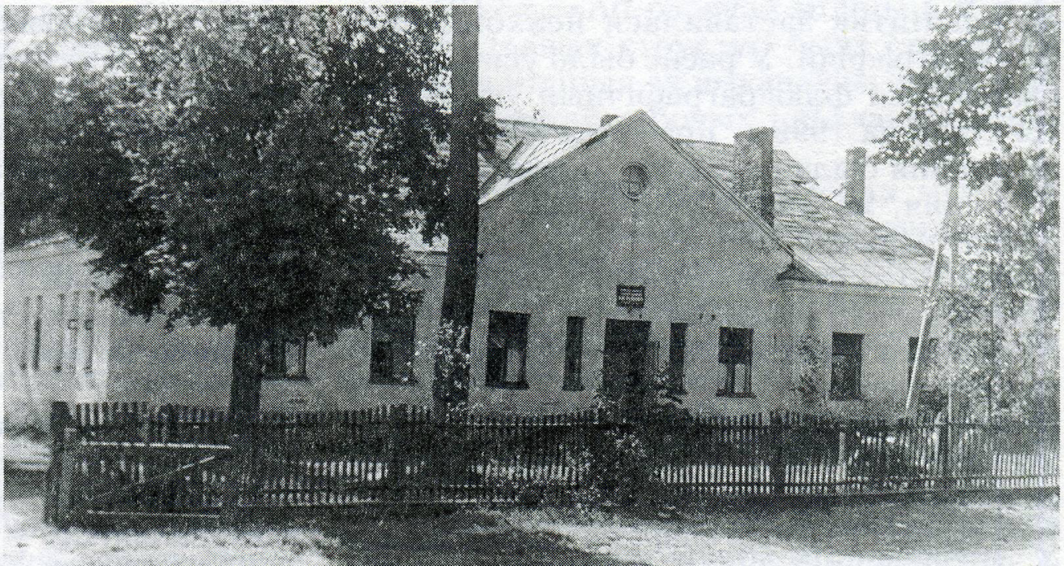

Рагінская сельская ўчастковая бальніца. Пачатак 1960-х гг.

Будынак Губіцкага фельчарска-акушэрскага пункта. 1998 г.

Сярэдні медперсанал раённай бальніцы. Здымак 1990-х гг.

1993 гг. было 47 выпадкаў захворванняў туберкулёзам. Яшчэ ў 1996 г. 25% насельніцтва заставалася неахопленым флюараграфіяй. У раёне было ўсяго 2 стацыянарныя флюараграфічныя ўстаноўкі. Па стане на 1999 г. праблема флюараабследавання была поўнасцю вырашана.

Сёння, як ніколі ў мінулым, галоўны клопат медыкаў накіраваны на пашырэнне кантролю за станам здароўя насельніцтва і прынящце мер прафілактыкі захворванняў. Менавіта з гэтай мэтай па тыпавых праектах пабудавана 19 фельчарска-акушэрскіх пунктаў, пашырана Шырокаўская сельская амбулаторыя і інш. У райцэнтры ўведзены акушэрска-гінекалагічны комплекс. Тут устаноўлены сучасныя апараты ультрагукавога даследавання, якія падарылі райбальніцы калегі з Ніжняй Саксоніі.

Значна папоўніліся медыцынскім абсталяваннем медустановы, набыта апаратура для вымярэння доз набірання радыенуклідаў, рэнтгенаўскі комплекс і іншае сучаснае абсталяванне.

У 1996 г. уведзена ў эксплуатацыю 1-я чарга новага бальнічнага комплексу Буда-Кашалёўскай цэнтральнай раённай бальніцы: патолагаанатамічнае аддзяленне, харчаблок, аддзяленне хуткай дапамогі, радзільнае аддзяленне, інфекцыйны корпус на 20 ложкаў.

Разгорнута будаўніцтва новага сучаснага корпуса, дзе будуць размешчаны тэрапеўтычнае і хірургічнае аддзяленні, рэанімацыя і неўралогія, аперацыйны блок і клінічная лабараторыя, ЦСО, аддзяленні рэнтгенадыягнастычнае і фізіятэрапеўтычнае з водалячэбніцай.

Штогод медустановы аказваюць стацыянарную дапамогу 11,5 тыс. хворых. У жніўні 1999 г. у в. Чабатовічы адкрыта сельская ўчастковая бальніца на 15 ложкаў сацыяльнай дапамогі, у паліклініках і амбулаторыях абслугоўваюцца 252 тыс. наведвальнікаў у год.

На варце аховы здароўя працуюць 69 урачоў, 290 работнікаў сярэдняга медыцынскага персаналу. Сфарміраваўся высокакваліфікаваны калектыў медыцынскага персаналу раёна: заслужанымі ўрачамі БССР сталі Вольга Акімаўна Гаўрыленка і Галіна Георгіеўна Часнакова, больш за 10 медработнікаў узнагароджаны знакам «Выдатнік аховы здароўя БССР».

А.І.Ядранцаў.

На варце законнасці і правапарадку

З гісторыі буда-кашалёўскай міліцыі

Першыя мясцовыя паліцэйскія органы, якія здзяйснялі «надзор за внешним порядком» і «контроль за самовольными перемещениями населения» на тэрыторыі Буда-Кашалёўшчыны, створаны ў 1775 г. у ходзе рэформ адміністрацыйна-тэрытары-

яльнага падзелу і сістэмы дзяржаўнага кіравання, якія праводзіла імператрыца Кацярына II у Расіі. На сучаснай тэрыторыі раёна было створана 7 так званых ключоў на чале з войтамі, выбранымі «из людей средних лет, но честных и зажиточных» з асяроддзя землеўладальнікаў ці іх аканомаў. Войтам падпарадкоўваліся сотнікі і дзесятнікі, якія выбіраліся сялянскім мірам «из добрых и незазорных селян». З часам соцкія і дзесяцкія ператварыліся ў служачых і рассыльных чыноўнікаў паліцыі.

У 1830-я гады рост насельніцтва і сялянскіх хваляванняў выклікаў неабходнасць дзялення паліцэйскай сістэмы на больш дробныя адзінкі — станы. Станавое праўленне складалася з прыстава, якога прызначаў губернатар, пісьмавадзіцеля і чыноўнікаў канцылярыі. Пры станах знаходзіліся і земскія суды. Станавы прыстаў абапіраўся на сельскую выбарную паліцыю — соцкіх і дзесяцкіх, і на вотчынную паліцыю памешчыкаў. Цэнтрам кожнага стана было вялікае сяло, мястэчка ці заштатны горад. Буда-Кашалёўшчына (у цяперашнім складзе) падзялася на 7 станаў. Кватэра станавога прыстава знаходзілася ва Уваравічах.

У 1862 г. былі створаны павятовыя паліцэйскія ўправы, а з 1878 г. уведзена пасада памочніка станавога прыстава — паліцэйскага ўрадніка.

Ураднік павінен быў «охранять общественное спокойствие и следить за проявлением каких бы то ни было действий и толков, направленных против правительства: чтобы не распространялись среди народа злонамеренные суждения и слухи, чтобы не распространялись запрещенные листки, книги, издания». Абавязкі ўрадніка былі вельмі шматлікія — ад назірання за «благочинием» у час малення да кантролю за продажам віна. Таму і ўлада яго над шырокімі масамі сялянства была бязмежная. У 1903 г. пры станавых прыставах і паліцэйскіх урадніках была створана павятовая паліцэйская стража, якая складала ўзброеную апору станавых прыставаў і ўраднікаў. Паліцэйскія ўраднікі знаходзіліся ў Кашалёве, Уваравічах, Дуравічах.

У лютым 1917 г. Часовы камітэт Дзяржаўнай думы ўжо ў першыя часы рэвалюцыі даручыў арганізаваць міліцыю, якая атрымала назву «народная міліцыя».

4 сакавіка 1917 г. Часовы ўрад усклаў абавязкі павятовых ураднікаў на старшынь павятовых земскіх упраў. Функцыі паліцыі ў мястэчках і паселішчах былі перададзены земскай управе.

Валасным старшыням паветаў даручалася арганізаваць пад сваёй апекай земскую варту, а ў паселішчах — са складу вясковых стараст, соцкіх і дзесяцкіх. Служба ў міліцыі лічылася грамадскай і ганаровай. Кадравыя міліцыянеры атрымлівалі забеспячэнне ад мясцовых органаў улады. Міліцыянеру ўручалася пасведчанне, нумар, зброя, вонкавы адметны знак.

Узначальваў міліцэйскі ўчастак камісар міліцыі, у якога было два памочнікі. Апаратыўная дзейнасць міліцыі жорстка кантралявалася мясцовымі ўладамі. Вобыскі квартэр, выемкі і арышты выконваліся толькі па пісьмовых распараджэннях судовых улад.

Кастрычніцкая рэвалюцыя 1917 г. зацвердзіла ў краіне Савецкую ўладу. Паводле пастановы Саўнаркома ад 28 кастрычніка 1917 г. «Аб рабочай міліцыі» ў ліку іншых сілавых структур была створана і савецкая міліцыя як выканаўчы орган мясцовых Саветаў рабочых і салдацкіх дэпутатаў.

Першапачаткова на месцах міліцыя будавалася на аснове поўнай дэцэнтралізацыі. Пастанова не вызначала структуру і прававое поле дзейнасці міліцыі. Мясцовым органам улады давалася поўная свабода будовы яе апарата.

Да канца снежня 1917 г. на Буда-Кашалёўшчыне старая «народная міліцыя» была распушчана. У вёсках дзейнічалі групы сялянскай самаабароны, у валасцях меліся па два пешыя і адзін конны міліцыянеры. У інструкцыі «Аб валасных міліцыянерах» Уваравіцкай воласці 34 пункты вызначалі функцыянальныя абавязкі ўчастковых (старшых) міліцыянераў. Ва ўмовах грамадзянскай вайны і ваеннай інтэрвенцыі вясковая буржуазія была пагалоўна ўзброена. Заможныя сяляне не жадалі здаваць зброю і ўпарта хавалі яе.

Распаўсюджванню бандытызму садзейнічала прыфрантавое становішча Буда-Кашалёўшчыны. На яе тэрыторыю прабіраліся банды «зялёных», у склад якіх уваходзілі белагвардзейцы, дэзерціры, шмат крымінальных злачынцаў. Бандыты займаліся разбоем на дарогах, вызначаліся бязлітаснасцю, вялі агітацыю супраць мабілізацыі ў Чырвоную армію (Нацыянальны

архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 1. Воп. 1. Спр. 20. Л. 10).

Міліцыя дзейнічала супраць бандытаў сумесна з атрадамі войскаў унутранай аховы і надзвычайнай камісіі. Дзеля ўзмацнення барацьбы з бандытызмам у красавіку 1920 г. ва ўсіх паветах Гомельшчыны былі вызначаны аператыўныя раёны дзейнасці рэвалюцыйных сіл, створаны рэвалюцыйныя трыбуналы (Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 1. Воп. 1. Спр. 37. Л. 32).

Пасля часовага зацішша з восені 1920 г. бандытызм зноў шырока ахапіў левабярэжжа Дняпра, уключаючы і тэрыторыю Буда-Кашалёўшчыны. Эсэра-меншавіцкім элементам удалося справакаваць забастоўку часткі працоўных шкляных і лесапільных заводаў на Буда-Кашалёўшчыне (Дзяржаўны архіў Гомельскай вобласці. Ф. 102. Воп. 1. Спр. 1. Л. 76). На тэрыторыю раёна праходзілі добра ўзброеныя атрады буйных бандыцкіх фарміраванняў Галака і Булак-Балаховіча. У раёне абвастрылася становішча і ў сувязі з масавай дэмабілізацыяй з Чырвонай арміі. Вяртаючыся на радзіму, былыя чырвонаармейцы і камандзіры не знаходзілі сабе работы. Некаторыя з іх папаўнялі рады бандытаў.

Бандыты раздавалі заможным сялянам частку нарабаванай маёмасці, тым самым выклікалі да сябе спачуванне і падтрымку. Яны нападалі на будынкі мясцовых Саветаў, спальвалі дакументы выканкомаў, рабавалі касы, раззбройвалі байцоў харчатрадаў і міліцыі, рабавалі насельніцтва, учынялі пагромы.

Сумеснымі намаганнямі мясцовай міліцыі і ўзброеных атрадаў самаабароны банды на тэрыторыі раёна былі ліквідаваны. Аднак барацьба з бандытызмам не сціхала. У канцы 1921 г. змяніўся толькі яе характар. Цяпер працоўнае сялянства ў сваёй большасці адносілася да бандытаў з варожасцю. Бандыцкія налёты на воласці Буда-Кашалёўшчыны не спыняліся. «Бандитизм притаился, — адзначалася ў аператыўных міліцэйскіх данясеннях, — но есть все основания полагать, что к весне он снова усилится» (Нацыянальны архіў Рэспублікі Беларусь. Ф. 390. Воп. 1. Спр. 872. Л. 3).

Каб выправіць сітуацыю, 12 студзеня 1922 г. Гомельскі губвыканком аб'явіў, што з 1 да 10 лютага 1922 г. бандытам і дэзерцірам даецца магчымасць добраахвотна здацца. Аднак чаканага эфекту гэта не дало.

25 кастрычніка 1925 г. бандыты ўчынілі пажар у саўгасе «Цярэнічы» Уваравіцкай воласці. Была спалена жывёла, больш за 1600 пудоў сена, іншая маёмасць. Агульныя страты склалі больш за 3000 руб. Прынятымі мерамі міліцыя ліквідавала некалькі ўзброеных атрадаў бандытаў.

Ва ўмовах НЭПа міліцыя правярала наяўнасць правоў на патэнтаваны гандаль спіртнымі напіткамі ў ларках і станцыйных буфетах, дапамагала фінансавым органам сачыць за выплатай сельгаспадатку, кантралявала стан грамадскіх месц. Сялянства меркавала аб дзейнасці мясцовай улады па рабоце нізавых савецкага і міліцэйскага апаратаў. Міліцыя была апорай насельніцтва ў будаўніцтве новага ладу жыцця.

У 1925 г. Заходняе абласное выдавецтва выпусціла брашуру «Деревня и наши недостатки». У раздзеле «Милиция и суд» падкрэслівалася, што «... работоспособность милицейских органов в волостях обуславливается подбором достаточного штата работников, хорошим их составом и местными условиями... Достаточно, чтобы милиция не работала в контакте с сельсоветами, и вся ее работа будет сильно страдать».

Сапраўды, было шмат такога, калі паміж міліцыяй і валвыканкомамі не было даверу і ўзгодненасці. Гэта тлумачылася не толькі адсутнасцю падрыхтаваных кадраў, але і перажыткамі мінулага, калі ўладныя органы лічылі, што з сялянамі інакш, як з пазіцыі сілы, размаўляць нельга.

Сур'ёзным недахопам у рабоце міліцыі была непавага да грамадзян, адміністрацыйныя самавольствы. Жыццё патрабавала наладжваць цесныя кантакты з насельніцтвам, пазбягаць канфліктных сітуацый, не «рубіць з пляча», асцярожна адносіцца да прадпрымальнікаў і г.д.

Асабліва далікатнымі былі адносіны да царквы і вернікаў. Па стане на 1 кастрычніка 1925 г. ва Уваравіцкай воласці дзейнічалі самыя розныя аб'яднанні вернікаў. У м. Уваравічы меліся праваслаўны малітоўны дом (святар К.С.Ляплінскі, псаломшчык І.Я.Рэпчанкоў), яўрэйскі малітоўны дом, у в. Рудзянец — Успенскі малітоўны дом новацаркоўнага напрамку (святар С.П.Валатоўскі). Дзейнічалі таксама Цярэніцкі малітоўны дом (святар Дз.Дз.Бутама), Целя-

шоўскі малітоўны дом (святар І.Я.Слайчэўскі), Чабатовіцкі малітоўны дом (святар В.П.Валатоўскі), Івольскі малітоўны дом (святар М.Ф.Трусевіч), Чарнянскі малітоўны дом (святар М.В.Каржэўскі), Глазаўскі малітоўны дом (святар М.Барсукоў), Стара-Беліцкі малітоўны дом (святар А.Дубянскі), Рудзянецкая служба евангельскіх хрысціян (прэсвітэр Ф.Д.Макаранка), Пыцькаўская служба евангельскіх хрысціян (прэсвітэр Дз.С.Данілаў) (Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 789. Воп. 1. Спр. 13. Л. 1—5).

Ад міліцыі патрабавалася пазбягаць дзеянняў, зневажаючых рэлігійныя пачуцці вернікаў, праверак маёмасці, вобыскаў, арыштаў у час малітоўных сходаў, рэлігійных абрадаў. Закрываць цэрквы рэкамендавалася толькі на падставе ўжо атрыманых пастаноў прэзідыума губвыканкома.

Сялян абурала тое, што міліцэйскія органы слаба каралі канякрадаў і закаранелых крымінальных злачынцаў.

Злавіўшы злачынцу, гаспадар патрабаваў самасуда. Міліцыя гэтага не дапускала, абяцаючы, што дзяржаўная ўлада пакарае злодзея па законе. Часта датэрмінова выпускалі канякрадаў, а яны, вярнуўшыся, зноў прымаліся за свае справы, а то і распраўляліся з тымі, хто выдаваў іх у рукі правасуддзя.

Гучалі патрабаванні высяляць за межы воласці зладзееў-рэцыдывістаў, канякрадаў, бандытаў і членаў іх сем'яў, калі апошнія садзейнічалі злачынцам.

У 1926 г. быў уведзены «Дысцыплінарны статут Рабоча-сялянскай міліцыі». Міліцыянеры карысталіся ўсімі правамі, што даваў Кодэкс Закона аб працы. У той жа час служба не выключала работы ў начныя часы, выканання службовых абавязкаў, звязаных з небяспекай для жыцця.

Асаблівая ўвага органаў міліцыі ўдзялялася барацьбе з кантрабандай тавараў, самагонаварэннем. У раёне у 1924—1927 гг. у тры разы знізілася вытворчасць самагона на продаж.

У адпаведнасці з пастановай УЦВК і СНК СССР ад 6 снежня 1926 г. Гомельская губерня была скасавана, а 8 снежня 1926 г. Рэчыцкі і Гомельскі паветы з г. Гомелем, дзе пражывала пераважна беларускае насельніцтва, былі далучаны да Беларусі. Рэарганізаваны былыя губернскі і Гомельскі паветовы адміністрацыйныя аддзелы. На падставе пастановы пленума губернскага выканкома ад 31 снежня 1926 г. і акруговага выканаўчага камітэта ад 2 студзеня 1927 г. апараты міліцыі і вышуку Гомельскага губернскага і павятовага выканаўчых камітэтаў былі рэарганізаваны ў адміністрацыйны аддзел Гомельскага акрвыканкома з непасрэдным яму падначальваннем 1-га і 2-га гарадскіх аддзяленняў міліцыі, аддзелаў ведамаснай міліцыі Уваравіцкага, Добрушскага, Веткаўскага, Насовіцкага, Свяцілавіцкага, Чачэрскага, Гомельскага, Краснабудскага, Дзятлавіцкага раёнаў.

Воласці перайменаваны ў раёны. У раёнах створаны аддзелы міліцыі і крымінальнага вышуку.

Усе законы БССР, зацверджаныя ўрадам БССР не пазней 1926 г., якія не ўступілі ў дзеянне на тэрыторыі Беларусі ў 1926 г., пасля 31 снежня 1926 г. набылі сілу на тэрыторыі былых Гомельскага і Рэчыцкага паветаў (на аснове асобных у кожным выпадку пастаноў заканадаўчых органаў БССР). Такім чынам прававая заканадаўчая база, на падставе якой дзейнічалі мясцовыя органы міліцыі, была прыведзена ў адпаведнасць з прававым полем БССР.

Фінансаванне створаных органаў ажыццяўлялася за кошт мясцовага бюджэту. Заработная плата малодшых міліцыянераў складала ў 1924 г. — 16 руб. у месяц, у 1925 г. — 21 руб. 60 кап., у 1926 г. — 28 руб., у 1927 г. — 32 руб. Яна забяспечвала толькі вельмі сціплы ўзровень жыцця. Напружаная крымінагенная абстаноўка патрабавала поўнай аддачы сіл, ведаў, умення, а неабмежаваны працоўны дзень і адсутнасць транспартных сродкаў пры абслугоўванні значных тэрыторый рабілі міліцэйскую службу вельмі небяспечнай.

Уваравіцкі райаддзел міліцыі размяшчаўся ў будынку райвыканкома, займаў два пакоі. Тэлефона не было. Для сувязі выкарыстоўваўся тэлефон райвыканкома. Меўся інтэрнат для супрацоўнікаў (пакой на 6 коек у доме недалёка ад будынка райвыканкома). У распараджэнні райаддзела міліцыі было 6 коней.

Паводле штатнага раскладу райміліцыя ўключала: начальніка, памочніка, старшага агента крымінальнага вышуку, 5 старшых участковых міліцыянераў і справавода. Са зброі мелася 5 вінтовак і 8 рэвальвераў. Райаддзел міліцыі абслугоўваў 5 участкаў:

1-ы ўчастак — 7 сельсаветаў з насельніцтвам 13 708 чал. (участковы — малодшы міліцыянер Матушын);

2-і ўчастак — 3 сельсаветы з насельніцтвам 8548 чал. (участковы — старшы міліцыянер Казей, у органах з 1923 г., ва Уваравіцкім раёне з 1926 г.);

3-і ўчастак — 3 сельсаветы з насельніцтвам 6616 чал. (участковы — старшы міліцыянер І.М.Грамыка, у органах з 1919 г., ва Уваравіцкім раёне з 1924 г.);

4-ы ўчастак — 5 сельсаветаў з насельніцтвам 16 542 чал. (участковы — старшы міліцыянер Старавойтаў, у органах з 1925 г., ва Уваравіцкім раёне з кастрычніка 1926 г.);

5-ы ўчастак — 3 сельсаветы з насельніцтвам 7370 чал. (участковы — старшы міліцыянер Слайчэўскі, у органах з 1920 г., ва Уваравіцкім раёне — з 1926 г. (Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 161. Воп. 1. Спр. 180. Л. 6—9, 16).

Кваліфікацыя работнікаў міліцыі была невысокая. Практычна каля 63% штатнага саставу мелі стаж работы ў міліцыі ад 6 месяцаў да 1 года. Так, старшы агент крымінальнага вышуку Уваравіцкага раёна Лапаценка ў органах міліцыі працаваў з 1922 г., але з вышуковай работай быў мала знаёмы.

На 1 студзеня 1927 г. ва Уваравіцкім раёне на аднаго міліцыянера прыходзілася 164 кв. км плошчы, 7000 жыхароў. Пры гэтым у штаце раённай міліцыі працавала 9 супрацоўнікаў, якія абслугоўвалі 7 тэрытарыяльных участкаў, мелася 5 коней (па штату прадугледжвалася 8).

У 1926 г. для ўзнагароды супрацоўнікаў быў уведзены знак «Выдатны міліцыянер», а ў 1927 г. у гонар дзесяцігоддзя савецкай міліцыі — знак «Ганаровы міліцыянер». У ліку першых у Беларусі гэтай узнагародай быў адзначаны старшы міліцыянер Уваравіцкай райміліцыі Іван Мацвеевіч Грамыка, якому быў уручаны гэты знак за № 12.

Уваравіцкі раён займаў 2-е месца ў акрузе па колькасці злачынстваў і пры гэтым меў апошняе месца па іх раскрыцці (52%). З 489 зарэгістраваных у Гомельскім акруговым крымінальным вышуку злачынцаў-рэцыдывістаў 95 дзейнічалі ва Уваравіцкім раёне (Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 161. Воп. 1. Спр. 20. Л. 4—5, 24, 27, 63).

У другой палове 1920-х гадоў абвастрылася гаспадарчае становішча, а ў канцы 1927 г. узнік востры крызіс збожжанарыхтовак. На міліцыю быў ускладзены кантроль за нарыхтоўкай хлеба.

З вясны 1928 г. прымяняліся жорсткія надзвычайныя меры, ішоў планамерны злом НЭПа як сістэмы эканамічных адносін.

Пад ціскам непасільных заданняў па збожжанарыхтоўках улады ажжыццяўлялі павальныя вобыскі і арышты, каб такімі прымусовымі мерамі, любой цаной выканаць даведзеныя раёну зверху паказчыкі.

Міліцыя праводзіла вобыскі ў сялянскіх дварах, прыцягвала да суда ўладальнікаў хлебных лішкаў. Часам такімі лішкамі аб'яўляліся вельмі ўмераныя запасы хлеба ў серадняцкіх гаспадарках. Суды аўтаматычна выносілі рашэнні аб канфіскацыі як таварных лішкаў, так і запасаў, неабходных сялянскай гаспадарцы для спажывання і ўзнаўлення. Супраць «злосных сабатажнікаў» шырока прымяняўся 72 артыкул Крымінальнага кодэкса — за антысавецкую агітацыю. Такая і падобныя фармулёўкі шэрагу артыкулаў Крымінальнага кодэкса вызначалі сутнасць правіннасці тых, хто, напрыклад, не прадаваў дзяржаве зерне па цвёрдых цэнах. А пакараннем было пазбаўленне свабоды ад 3 да 5 гадоў з поўнай ці частковай канфіскацыяй маёмасці, з высяленнем у Паўночны край ці Сібір. У выкананні такіх прыгавораў удзельнічала міліцыя.

І хоць міліцыя, як выканаўчы орган улады, ажыццяўляючы рашэнні суда, дзейнічала ў адпаведнасці з існуючымі законамі, яна аказвалася ўцягнутай ва ўсе парушэнні правоў чалавека, самавольства і гвалт, што, натуральна, выклікала адкрытыя пратэсты насельніцтва. У вёсцы абвастрылася класавая барацьба. Пачасціліся тэрарыстычныя акты, падпалы, праявы бандытызму.

За 1928 г. ва Уваравіцкім раёне было зарэгістравана 781 злачынства (па 16,7 на 1000 жыхароў). Раскрыта было 68,1%. У Буда-Кашалёўскім раёне — 610 злачынстваў (па 16,9 на 1000 жыхароў). Раскрыта — 82,8% (Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 161. Воп. 1. Спр. 166. Л. 93—94).

Уяўляе інтарэс характар злачынстваў, працэнт іх раскрыцця ва Уваравіцкім і Буда-Кашалёўскім раёнах за 1928 г.:

Састаў злачынстваў	Буда-Кашалёўскі р-н: % раскрытых	Уваравіцкі р-н: % раскрытых
Рабаванні	100,0	54,5
Канакрадства	40,0	30,0
Кватэрныя крадзяжы	60,8	46,0
Крадзяжы	58,8	38,6
Падпальванні	57,1	22,2
Забойствы	100,0	66,7
Самагонакурэнне	99,4	100,0
Хуліганства	84,3	76,3
Парушэнні парадку	92,7	83,6
Службовыя злачынствы	75,0	52,5

(Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 161. Воп. 1. Спр. 166. Л. 95—96).

Калі да 1928 г. прычынай большасці злачынстваў была эканамічная аснова, эканамічныя цяжкасці, то з 1928 г. рос класавы характар злачыннасці. Патрабавалася ўмацаванне мер абароны працоўнага насельніцтва ад замаху злачынцаў на правы і ўласнасць народа і дзяржавы. У рабоце міліцыі ўсё часцей даводзілася сустракацца з адкрытым недаверам савецкай уладзе.

Час уносіў змены ў аналіз злачынстваў, іх класіфікацыю. Так, у розныя гады да злачынстваў адносілі самагонакурэнне. На працягу доўгіх гадоў яно заставалася масавай з'явай. Самагоншчыкі кваліфікаваліся як злачынцы. Прычыны масавага самагонакурэння былі добра вядомы, і яны ў асноўным мелі шматвяковыя традыцыі, тлумачыліся нізкай культурай, умовамі жыцця і быту, як і, звязаныя з імі п'янства, хуліганства, бойкі.

Характар злачынстваў залежаў і ад геаграфічных асаблівасцей рэгіёнаў. У гарадах, напрыклад, пераважалі крадзяжы, махлярствы, хуліганства, у вёсках — канакрадства, падпальванні. На дынаміку злачыннасці ўплывалі цэны на хлеб, прадукты першай неабходнасці. Перабоі ў забеспячэнні хлебам вызначалі павелічэнне і спад злачыннасці. Так, завоз зерня ў 1928/29 г. супраць 1927/28 г. скараціўся ў два разы, цэны на хлеб узраслі амаль у 2,7 раза. Рэзка ўзрасла злачыннасць.

У канцы 1920-х — 1930-я гады ў краіне ажыццяўлялася калектывізацыя сельскай гаспадаркі і індустрыялізацыя краіны. Савецкая ўлада перайшла да ліквідацыі кулацтва як класа. На Буда-Кашалёўшчыне масавае раскулачванне пачалося ў лютым 1930 г. У большасці выпадкаў яно праводзілася адміністрацыйнымі мерамі з удзелам надзвычайных органаў і міліцыі. Арганізоўваліся дружыны, якія сумесна з міліцыяй уключаліся ў барацьбу з хуліганствам. У Буда-Кашалёўскім і Уваравіцкім раёнах дзейнічалі камісіі і ячэйкі садзейнічання міліцыі.

Работнікі міліцыі, у сваю чаргу, праводзілі ў хатах-чытальнях гучныя чыткі, тлумачылі рашэнні, пастановы і распараджэнні па ўмацаванні законнасці, расказвалі пра працу органаў міліцыі.

Гэта быў надзвычай цяжкі час. Значная частка сялянства актыўна супрацоўлялася калектывізацыі, і ў лік важнейшых абавязкаў міліцыі ўваходзілі ахова грамадскага парадку, дзяржаўнай і грамадскай маёмасці, асабістай бяспекі грамадзян, барацьба з бандытызмам і іншымі небяспечнымі злачынствамі, забеспячэнне правядзення ў жыццё дэкрэтаў, законаў, пастаноў цэнтральных і мясцовых органаў улады.

Частка заможнага сялянства, тая, што ўжо страціла надзею, стала на шлях узброенага бандытызму і тэрору. Ва Уваравіцкім раёне на Андрэеўскіх хутарах банда Дзегцярова пры затрыманні аказала ўзброенае супраціўленне. У баі быў паранены начальнік міліцыі, забіты два бандыты, астатнія затрыманы.

Калектывізацыя вымушала міліцыю змяніць тактыку дзейнасці, знаходзіць новыя формы работы, праяўляць большую гібкасць, умела выкарыстоўваць як меры прымусу, так і выхавання. Трэба было знайсці падыход да людзей, каб, абапіраючыся на іх дапамогу і падтрымку, забяспечыць грамадскі парадак. Асабовы састаў аддзела міліцыі непасрэдна ўдзельнічаў у калгасных кампаніях па зборы ўраджаю, на сенажаці, іншых сельгасработах.

У верасні 1930 г. Гомельская акруга, як адміністрацыйна-тэрытарыяльная адзінка, была скасавана, да сярэдзіны снежня завяршылася перафарміраванне раённых і мясцовых органаў улады, у тым ліку і міліцыі.

УЦВК і СНК СССР прынялі шэраг пастаноў па паляпшэнні матэрыяльнага становішча і быту міліцыянераў. Заработная плата страявога саставу міліцыі была павялічана ў два разы.

15 снежня 1930 г. пастановай ЦВК і СНК СССР быў скасаваны Народны ка-

місарыят унутраных спраў. Арганізавана адзінае Упраўленне міліцыі і крымінальнага вышуку з непасрэдным падпарадкаваннем яго Савету Народных Камісараў рэспублікі. У 1931 г. пры абласных упраўленнях міліцыі дзейнічалі палітаддзелы. Значна палепшылася палітыка-выхаваўчая і культурна-масавая работа ў падраздзяленнях міліцыі. Павысілася дысцыпліна і актыўнасць супрацоўнікаў. Палепшылася работа па ўмацаванні законнасці і правапарадку. Пашырыліся сувязі з насельніцтвам.

25 мая 1931 г. прынята новае палажэнне аб рабоча-сялянскай міліцыі. Яна была заклікана выконваць нагляд за ажыццяўленнем законаў і пастаноў цэнтральных і мясцовых органаў улады, весці барацьбу са злачыннасцю, абараняць дзяржаўную і грамадскую маёмасць, асабістую бяспеку грамадзян і іх набыткі. Міліцыі дазвалялася расследаваць крымінальныя справы, арыштоўваць падазроных, праводзіць вышук, выемкі, затрымліваць парушальнікаў грамадскага парадку. Міліцыянеры мелі права прымяняць зброю ў выпадках, прадугледжаных статутам службы рабоча-сялянскай міліцыі. Была ўведзена адзіная форма адзення. Упершыню ўводзіўся двухгадовы тэрмін службы ў радах міліцыі. Усё гэта значна ўмацавала яе.

Пасля выхаду ў 1932 г. пастановы ўрада аб арганізацыі брыгад садзейнічання міліцыі, у раёне было створана 38 брыгад (300 чалавек), з якіх 36 — у калгасах. Актыўна дзейнічала Рагінская брыгада (кіраўнік — Кірыла Новікаў).

Гэтыя брыгады ўдзельнічалі ў абходах па выяўленні злачынцаў, правядзенні вобыскаў, канваіраванні арыштаваных, неслі паставую службу, сачылі за парадкам у грамадскіх месцах.

У пачатку другой пяцігодкі быў узяты курс на ўмацаванне калгаснага руху. Аднак вырашэнне гэтай задачы стала цяжкай справай. Ва Уваравіцкім і Буда-Кашалёўскім раёнах пашырыўся бандытызм.

У Губіцкім сельсавеце ў 1933 г. была ліквідавана банда Антона Сакалова, якая складалася з 24 чалавек. Пры ліквідацыі былі забіты два бандыты. Ліквідавана банда Сяргея Сінякова ў складзе 3 чалавек. У Недайскім сельсавеце ліквідавана банда Катанава з 8 чалавек, у Буда-Кашалёўскім сельсавеце — банда Мацвея Фядорчанкі з 10 чалавек, а ў Патапаўскім сельсавеце — 3 банды (Зэкава — з 8 чалавек, Зобава — з 6 чалавек, Жураўлёва — з 4 чалавек).

12 кастрычніка 1934 г. у калгасе «Новае жыццё» Недайскага сельсавета праходзіў сход калгаснікаў. Старшыня калгаса Якаўшаўцаў пасля сходу прыйшоў дадому і сеў за стол вячэраць. У гэты час стрэлам праз акно ён быў забіты напавал. У в. Патапаўка ў кастрычніку 1934 г. быў забіты брыгадзір калгаса Жураўлёў. У час правядзення ў калгасе «2-я пяцігодка» Недайскага сельсавета ўрачыстага схода, прысвечанага 17-й гадавіне Кастрычніцкай рэвалюцыі, былі паранены стрэлам з абрэза дзве калгасніцы — Купцова і Шупкова. У Ліпініцкім сельсавеце дзейнічалі банда Аўрама Сарокіна з 4 чалавек, Максіма Дурава — з 3 чалавек, Пятра Загорцава — з 11 чалавек. У 1934 г. ліквідавана банда Івана Дубініна з 3 чалавек. Фёдара Катлярова з 6 чалавек, Дзям'янава і Куралікава — па 2 чалавекі. На працягу 1932—1934 гг. міліцыяй раёна затрымана і нарсудом асуджана 50 выкрадальнікаў жывёлы. Толькі ў 1933 г. міліцыяй канфіскавана: наганаў — 7, паляўнічых стрэльбаў — 32, вінтовачных абрэзаў — 13, вінтовак — 2. У 1934 г. знойдзена і канфіскавана: вінтовачных абрэзаў — 27, вінтовак — 3, рэвальвераў — 21, шашак — 2, паляўнічых стрэльбаў — 16. Раскрыта 2799 крымінальных злачынстваў.

15 ліпеня 1934 г. на падставе пастановы ЦВК БССР у Беларусі быў створаны Народны камісарыят унутраных спраў (НКУС).

Рэспубліканскае ўпраўленне рабоча-сялянскай міліцыі перададзена ад СНК БССР у НКУС рэспублікі, які дзейнічаў на падставе Палажэння аб НКУС СССР.

У падпарадкаванне НКУС перайшлі і папраўча-працоўныя ўстановы. НКУС аб'яднаў органы дзяржаўнай бяспекі і міліцыі, што значна пашырыла сілы, накіраваныя на барацьбу са злачыннасцю.

Аднак спецыфіка задач і грунтоўны вопыт самастойнай работы, асаблівасці прафесійнай падрыхтоўкі кадраў, адрозненне прыёмаў і метадаў практычнай работы не ўзмацнілі, а аслабілі эфектыўнасць работы міліцыі. Варта адзначыць, што ў раёнах органы НКУС і міліцыі за ўвесь даваенны і пасляваенны перыяд так і не сталі адзінай структурай.

Са стварэннем органаў НКУС сур'ёзныя змены адбыліся ў арганізацыі міліцыі. На

падставе пастановы ад 3 сакавіка 1936 г. у складзе міліцыі была створана Дзяржаўная аўтамабільная інспекцыя (ДАІ), а з сакавіка 1937 г. — аддзел па барацьбе з крадзяжамі сацыялістычнай уласнасці (АБКСУ).

Райаддзелы ДАІ вялі барацьбу з аўтааварыямі, ажыццяўлялі кантроль за падрыхтоўкай вадзіцеляў, займаліся распрацоўкамі і ўкараненнем тэхнічных норм эксплуатацыі аўтатранспарту, кантралявалі мабілізацыйную гатоўнасць тэхнікі. У гэтым сэнсе ДАІ ўмацоўвала абароназдольнасць краіны, садзейнічала развіццю народнай гаспадаркі. Не менш значную работу выконвалі і службы АБКСУ, памнажаючы дзяржаўную маёмасць, садзейнічаючы развіццю гандлю і кааперацыі.

1 верасня 1939 г. пачалася Другая сусветная вайна. Фашысцкія войскі ўварваліся ў Польшчу і рухаліся на ўсход да граніц Беларусі і Украіны. Былі прыняты меры па арганізацыйным умацаванні міліцыі. Упор рабіўся на палітычнае выхаванне, агульнавайсковую і прафесійную падрыхтоўку міліцэйскіх кадраў.

9 сакавіка 1941 г. НКУС Беларусі зноў быў раздзелены на два наркаматы: НКУС (Народны камісарыят унутраных спраў) і НКДБ (Народны камісарыят дзяржаўнай бяспекі). Міліцыя засталася ў складзе НКУС.

Напярэдадні Вялікай Айчыннай вайны міліцыя была зарыентавана на прадухіленне дыверсій, аказанне дастойнага супраціўлення ворагу. Такая падрыхтоўка з'явілася добрай асновай паспяховай барацьбы ў гады Вялікай Айчыннай вайны на франтах, у падполлі і ў партызанскіх атрадах супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

У першыя дні вайны ў Буда-Кашалёўскім і Уваравіцкім райаддзелах міліцыі былі сфарміраваны знішчальныя батальёны і атрады народнага апалчэння. Буда-Кашалёўскі знішчальны батальён, якім камандаваў начальнік райаддзела міліцыі Довалеў, налічваў 310 байцоў, 290 вінтовак, 4 ручныя кулямёты, 30 гранат, 20 тысяч патронаў. Уваравіцкі знішчальны батальён (588 чалавек) узначальваў начальнік мясцовага райаддзела міліцыі Клімянок. На ўзбраенні было 200 вінтовак, 3 ручныя кулямёты, 10 тысяч патронаў. Апалчэнцы ахоўвалі камунікацыі, лініі сувязі, знішчалі варожыя дэсанты, дыверсантаў, выяўлялі правакатараў.

Некаторыя міліцыянеры з Буда-Кашалёўшчыны ў складзе міліцэйскага палка, сфарміраванага ў в. Чонкі, што на Гомельшчыне, актыўна ўдзельнічалі ў абарончых баях пад Гомелем. На Буда-Кашалёўчыне не было такога партызанскага атрада, у якім бы не ваявалі былыя міліцыянеры.

Пасля вызвалення ад акупацыі, з 20 студзеня 1944 г. зноў пачалі дзейнічаць райаддзелы міліцыі.

У 1946 г. у раёне былі брыгады садзейнічання міліцыі, групы грамадскага парадку. Такія групы па 2—3 чалавекі меліся ў кожным населеным пункце.

У 1956 г. райаддзелы міліцыі ўведзены ў склад раённых Саветаў. Міліцыя зноў набыла страчанае ў 1930-я гады двайное падпарадкаванне.

У пасляваенны перыяд кіраўнікамі райаддзела міліцыі, якія ўнеслі значны ўклад у справу захавання законнасці і правапарадку ў раёне, былі: падпалкоўнікі міліцыі Ф.П.Дадычын, Л.М.Шульга, П.П.Шваеў, Ю.А.Гайдаш, А.А.Лапіцкі, У.Л.Воінаў, В.П.Лявонаў.

Супрацоўнікі райаддзела прымалі актыўны ўдзел у ліквідацыі вынікаў аварыі на Чарнобыльскай АЭС.

Сур'ёзныя карэктывы ў практыцы дзейнасці міліцыі звязаны з прыняццем Вярхоўным Саветам Рэспублікі Беларусь 26 лютага 1991 г. Закона аб міліцыі і ўвядзеннем з 1 студзеня 2001 г. новых «Крымінальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь», «Крымінальна-працэсуальнага кодэкса Рэспублікі Беларусь» і «Крымінальна-выканаўчага кодэкса Рэспублікі Беларусь», накіраваных на вызваленне міліцыі ад неўласцівых ёй функцый, дэмакратызацыю грамадскага жыцця і прававой дзейнасці.

Асобным напрамкам у барацьбе са злачынствамі стала цесная сувязь з працоўнымі калектывамі, мясцовымі Саветамі. Праводзіцца шматгранная работа па стварэнні грамадскіх фарміраванняў, здольных на справе аказваць дапамогу міліцыі ў барацьбе са злачыннасцю.

У.Я.Райскі, Я.В.Сувалаў.

* * *

МАЛАДЗЁНКАЎ Васіль Мардар'евіч. Нарадзіўся 1.1.1914 г. у в. Тацьева Аленінскага раёна Цвярской вобл., Расія. Служыў у Чырвонай арміі. Курсант Горкаўскай

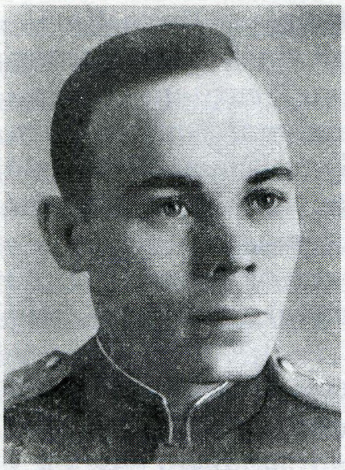

В.М.Маладзёнкаў.

міжкраявой школы НКУС СССР (1941—1943). Працаваў у органах дзяржаўнай бяспекі Беларусі. З 1949 г. — начальнік Буда-Кашалёўскага раённага аддзялення МДБ. 17.5.1950 г. у в. Гаўлі пры выкананні службовага абавязку загінуў. У краязнаўчым музеі Гаўлеўскай школы ёсць экспанаты, прысвечаныя В.М.Маладзёнкаву.

* * *

З дакументальнай аповесці І.Цітова «Капітан міліцыі»

...Внешне он больше походит на педагога. Рассудительный. Локаничная речь. Открытое, улыбчивое лицо. Густые брови вразлет. Упрямая линия рта. Гладкие черные волосы и чуть подернутые серебром виски.

Участковый инспектор капитан милиции Иванов, — четко, по-армейски представился он... Назову несколько цифр: 30, 28, 5400 и 0...

— Расшифруйте, что это значит?

Можно и расшифровать: 30 — это столько лет я работаю на одном участке, 28 — количество населенных пунктов в Кошелевском и Заболотском сельсоветах, в которых проживает 5400 жителей. Знаю здесь всех, да и меня знает каждый.

— На вашем участке нет ни одного нераскрытого правонарушения.

— Так точно!

...Вспомнилось высказывание министра внутренних дел БССР: «Одним из опытных участковых инспекторов является А.И.Иванов с Гомельщины. Профилактику правонарушений крепко поставил, тесно взаимодействует с общественностью. Энергичный, мужественный. Вот и редки на обслуживаемой им территории преступления. Перенимать его опыт приезжают участковые из других мест...»

...В профессиональном умении Адама Ивановича есть очень много от его жизненного опыта.

— Так случилось, — вспоминает Адам Иванович, — что с детства пришлось познать почем фунт лиха. Еще мне не исполнилось и семи лет, как умер отец. Мать нас, пятерых, поднимала. Я самый младший в семье... После семилетки пошел учиться в ФЗО при спичечной фабрике в Новобелице. В мае 1941-го умерла мать. Это был самый тяжелый удар для всей семьи. С трудом мы оправились от него. Вскоре меня направили в Пензу, на завод. А тут — грянула война. Мне еще и шестнадцати не было...

Работал на заводе подручным... Окончил железнодорожное училище и стал стрелочником на ж.-д. станции Поворино. И все это время рядом находился земляк Виктор Бужевич. Делились с ним всем, чем были богаты. Вспоминали родные края, переживали за родных, попавших под фашистскую оккупацию. Потом стали вместе добиваться, чтобы нас отправили на фронт — в действующую армию. Но на нас, железнодорожников, была бронь. Написали Иосифу Виссарионовичу Сталину и своего добились... Борисоглебский военкомат направил в минометное училище. Через восемь месяцев попал на фронт.

— Минометчиком стал я в самый горячий час, — вспоминает Адам Иванович. — Было это под Харьковом летом 1943-го... Боевое крещение принял под Мерефой.

...Потом Иванов в составе гвардейского стрелкового полка освобождал Полтаву. Форсировал Днепр и Южный Буг. Принимал участие в освобождении Молдавии и Румынии. Отличился в боях на территории Венгрии.

— Под Эстергомом — я уже был заместителем командира пулеметной роты — мы прикрывали огнем с фланга прорыв наших пехотинцев. Враг не выдержал решительного штурма и стал откатываться... Вот тогда и появился у меня на груди орден Красной Звезды.

Отличился лейтенант Иванов и во время кровопролитных боев за Будапешт...

Адама Ивановича наградили орденом Отечественной войны II степени...

После увольнения в запас... жил у старшей сестры Анны и трудился на разных работах. Заведовал молочно-товарной фермой. Потом выдвинули на должность технорука местного кирпичного завода... Летом 1949 г. райком партии рекомендовал на работу в органы милиции...

Так бывший фронтовик, лейтенант запаса Адам Иванович стал участковым инспектором на территории Кошелевского и Дуравичского сельсоветов. В оперативном отношении это был очень сложный участок... Учился на опыте работы товарищей: оперуполномоченного Федора Бабичева, участкового Николая Сильченко...

В районе нагло орудовала шайка Беланова. Кстати, Иванов когда-то вместе учился с ним в одной школе... В годы войны Беланов был полицаем, а после нее стал бандитом. «Почерк» этого садиста отличался изощренным зверством. На лесных дорогах и стежках он грабил, насиловал и зверски убивал ни в чем не повинных людей.

Поединок с бандитом продолжался полгода... С помощью активистов Адам Иванович выследил Беланова... Группу захвата возглавил уполномоченный райотдела МГБ В.М.Молоденок*... Стояла тихая июльская ночь. В деревне Гавли уже пропели первые петухи... Молоденок постучал в окно и потребовал открыть дверь... Минут через десять в сенях щелкнул железный засов, и входная дверь распахнулась настежь. Едва В.Молоденок шагнул в дверной проем, как с чердака резанула автоматная очередь... Участковый Иванов и старшина Моисеенко бросились в сени. Но было поздно. Их боевой товарищ, отважный чекист был мертв... Бандит же, воспользовавшись замешательством, через потайной ход проскользнул в сарай, а оттуда – в лес... Только через два месяца лейтенант милиции А.Иванов вновь напал на след бандита... Беланова окружили со всех сторон и предложили сложить оружие. Но он оказал яростное сопротивление, был убит в перестрелке...

Шли годы. Накапливался свой практический опыт оперативной и профилактически-предупредительной работы, свой стиль творческой деятельности инспектора милиции в сельской местности...

В сферу практической деятельности участкового инспектора Иванова вошли постоянная забота о природе, общественном и личном достоянии граждан. Вся его жизнь была отдана людям и постоянной работе по предупреждению преступлений во всех сферах хозяйственной, семейной, общественной жизни, тех, кому он служил и на кого опирался в своей работе.

Друкуецца паводле кн.: Титов И. Капитан милиции. Мн., 1980.

* * *

«...Обслуживаемый капитаном милиции А.И.Ивановым участок носил высокое звание «Участок образцового общественного порядка», а сам участковый инспектор за безупречную и многолетнюю службу в органах внутренних дел удостоен высшей награды — ордена Ленина...» — так написал В.Ф.Майданюк, заместитель министра внутренних дел БССР, генерал-майор милиции в своем предисловии к документальной повести И.Титова «Капитан милиции».

Падрыхтаваў У.Я.Райскі.

Развіццё культуры

Дзень сённяшні

У галіне культуры Буда-Кашалёўскага раёна дзейнічаюць 79 устаноў: раённы Дом культуры, гарадскі Дом культуры, 25 сельскіх дамоў культуры, 9 сельскіх клубаў, Пыцькаўскі клуб-музей народных промыслаў, Губіцкі дом рамёстваў, 2 дзіцячыя музычныя школы (24 выкладчыкі і 180 навучэнцаў), 41 установа цэнтралізаванай бібліятэчнай сістэмы, у т.л. цэнтральная бібліятэка, 37 яе філіялаў і 3 дзіцячыя бібліятэкі. Бібліятэчны фонд раёна на 1 студзеня 1999 г. складаў 423,2 тыс. кніг, абслугоўвалася больш за 25,2 тыс. чытачоў.

Дзейнічаюць 134 калектывы мастацкай самадзейнасці, у т.л. 62 вакальна-харавыя (з іх 12 дзіцячых), 26 танцавальных (з іх 14 дзіцячых), 44 тэатральна-драматычныя (з іх 17 дзіцячых), 2 інструментальныя (з іх 1 дзіцячы). Усяго ў гуртках мастацкай

* Правільна Молоденков.

самадзейнасці займаецца амаль 2000 удзельнікаў, у т.л. 600 дзяцей.

Установы культуры працуюць па праграме «Спадчына». Асноўная мэта — адраджэнне нацыянальных свят і абрадаў народнага календара, гульняў, рамёстваў. Сталі традыцыйнымі ў раёне святы «Калядкі», «Провады зімы», «Гуканне вясны», «Купалле», «Зажынкі», «Дажынкі» і інш. Карыстаецца поспехам правядзенне свят вёсак раёна. Цікава праходзяць раённыя міні-фестывалі «Грай, гармонік», «Свята ўраджаю» і інш.

Значны ўклад у захаванне спадчыны ўносяць раённыя бібліятэкі. Асноўная мэта — адраджэнне культуры свайго краю, народных традыцый, ушанаванне імён славутых землякоў, выяўленне народных умельцаў і прапаганда іх таленту. Бібліятэкі афармляюць кніжныя выставы па краязнаўстве («Зямля, дзе пачаўся твой лёс», «Я родам з Буда-Кашалёўшчыны», «Мой родны кут»), выставы народнай творчасці («Цуды рук залатых», «Жывуць народныя рамёствы»), праводзяць краязнаўчыя гадзіны («Гістарычныя старонкі вёскі»), падарожжы ў мінулае («Маўклівыя сведкі гісторыі нашай»), знаёмяць прысутных з легендамі і паданнямі роднага краю і інш.

Добра вядомы не толькі ў раёне, але і далёка за яго межамі, фальклорныя і мастацкія калектывы, якія маюць ганаровае званне народнага. Іх у раёне чатыры. Аматары народнага мастацтва часта выступаюць у працоўных калектывах, на фестывалях, у месцах масавага адпачынку і за межамі раёна.

Творча працуюць 64 (у т.л. 29 дзіцячых) аматарскія калектывы, аб'яднанні і клубы па інтарэсах.

В.С.Бяланава.

Бібліятэка: гісторыя, развіццё

У 1946 г. пры раённым аддзеле культуры была створана бібліятэка. У будынку раённага Дома культуры ёй выдзелілі два пакоі. Адзін прыстасавалі для сховішча, у другім размяшчаліся абанемент і чытальная зала. Кніжны фонд, які па адзінках збіралі ў насельніцтва, складаў усяго 6—7 тыс. экзэмпляраў.

Бібліятэка абслугоўвала і дарослых, і дзяцей. У той час у раённай бібліятэцы працавала адна Кастусёва, з 1950 г. яшчэ і Г.А.Кузікава, якая ў 1951 г. узначаліла дзіцячы пакой.

У 1954 г. адбылося раздзяленне бібліятэкі на дарослую і дзіцячую. Дзіцячая перайшла ў новае памяшканне, яе працягвала ўзначальваць Г.А.Кузікава.

Ішлі гады, паступова папаўняўся кніжны фонд; у 1957 г. ён павялічыўся ў два, а ў 1959 г. — амаль у шэсць разоў і складаў 37 тыс. экзэмпляраў. У 1959 г. бібліятэцы стала цесна, ёй выдзелілі новае памяшканне — увесь другі паверх Дома культуры, дзе размясціліся кабінет загадчыцы (часткова службы і кнігасховішчам), кнігасховішча, абанемент і чытальная зала. Загадчыцай была прызначана Марыя Міхайлаўна Прымако, на абанеменце працавала Т.Агіенка, перасовачны пункт узначальвала А.М.Міхалевіч, а бібліятэкарам працавала А.Я.Мяркулава.

Новае памяшканне ў тыя гады было сапраўдным багаццем. На базе бібліятэкі праводзіліся семінары і нарады, праходзілі практыку студэнты бібліятэчных тэхнікумаў, інстытута культуры, культасветвучылішчаў і культустаноў раёна.

Наведванне бібліятэкі ў сярэднім складала 50 чалавек у дзень. Чытальная зала заўсёды была перапоўнена.

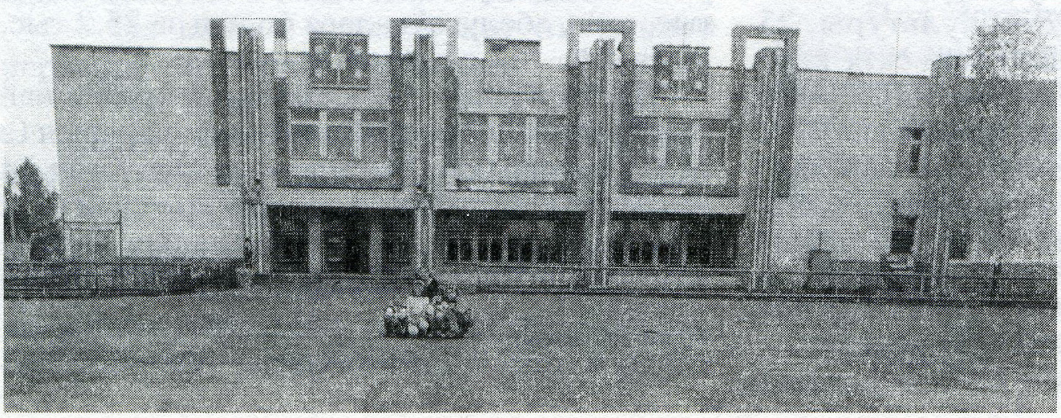

Будынак Губіцкага сельскага Дома культуры.

Асаблівым попытам карысталіся газеты, часопісы «Огонек», «Смена», «Вокруг света», «Полымя» і інш. Праводзілася вельмі шмат масавых мерапрыемстваў: літаратурныя вечары, чытацкія канферэнцыі з удзелам лепшых настаўнікаў літаратуры, аўтараў прозы і паэзіі, знакамітых людзей раёна.

У 1950 — 1960-я гг. шмат увагі ўдзялялі прапагандзе палітычнай, тэхнічнай, сельскагаспадарчай літаратуры. Работнікі бібліятэкі выступалі з аглядамі выданняў. Стаў даступным шырокаму колу чытачоў кніжны фонд. Практыкаваліся кансультацыі па падборы літаратуры, даволі шырока выкарыстоўваліся міжбібліятэчныя абанементы (МБА). Кнігі для чытачоў заказваліся праз МБА ў Маскве, Мінску, Ленінградзе, Гомелі і г.д. Чытальнай залай сталі актыўна карыстацца навучэнцы старшых класаў, мясцовага тэхнікума механізацыі сельскай гаспадаркі, завочнікі і актывісты раёна.

Працаваў куток культуры чытання. Тут была размешчана метадычная літаратура ў дапамогу чытачам, бібліяграфічныя паказальнікі, водгукі аб кнігах, планы чытання. На старонках раённай газеты публікаваліся звесткі аб новых выданнях і паступленнях літаратуры. І кола чытачоў пашыралася. У 1970 г. абанементам было выдадзена звыш 19 тыс. кніг.

1972 г. быў аб'яўлены Міжнародным годам кнігі, навыкаў чытання і бібліятэк. Да гэтага часу ў раёне дзейнічалі 140 бібліятэк розных сістэм, у якіх налічвалася больш за 590 тыс. экзэмпляраў кніг. Метадычная і практычная дапамога аказвалася сельскім бібліятэкам раёна пастаянна. Менавіта гэта садзейнічала актывізацыі дзейнасці сельскіх бібліятэк. Праводзіліся святы кнігі, сустрэчы з мясцовымі пісьменнікамі, творцамі. Калектывы ўсіх бібліятэк раёна ўдзельнічалі ў завочных чытацкіх канферэнцыях «Кніга ў іх жыцці», «Агнявыя гады».

З 1976 г. у бібліятэках раёна ўмацоўвалася матэрыяльная база, вялася карпатлівая работа па пераходзе на цэнтралізацыю. Новыя памяшканні атрымалі бібліятэкі ў Бацуні, Гаўлях, Глазаўцы, Забалоцці і інш. Створаны алфавітныя каталогі літаратуры.

Раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма дзейнічае з 1976 г. У яе складзе на той час было 56 масавых бібліятэк з кніжным фондам амаль 600 тыс. экзэмпляраў. Павялічылася і колькасць чытачоў (да 32 685 чалавек у 1977 г.).

Асабісты кніжны фонд цэнтральнай бібліятэкі раёна меў 38 тыс. кніг. Працавалі чытальная зала, кнігасховішча рэдкай кнігі, абанемент і інш. Ад цэнтральнай бібліятэкі дзейнічала 16 перасовак, а міжбібліятэчны абанемент абслугоўваў да 700 чытачоў.

Новай формай эфектыўнай работы з чытачамі стаў «Клуб аматараў кнігі», які аб'ядноўваў тых, хто захапляўся паэзіяй. Клуб аматараў паэзіі «Пунцовыя ветразі» аб'ядноўваў старшакласнікаў.

1986 г. Бібліятэка рыхтуецца да засялення двухпавярховага памяшкання. І свята адбылося. Бібліятэка атрымала новы будынак, новае абсталяванне. Але Чарнобыльская трагедыя пакінула сваю чорную адзнаку і на бібліятэчнай сферы дзейнасці. З 1986 г. па 1993 г. ліквідавана 12 бібліятэк. Скарацілася колькасць чытачоў. Кніжны фонд размеркаваны па іншых бібліятэках сістэмы.

Сёння раённая бібліятэчная сістэма ўключае 41 масавую бібліятэку, у т.л. цэнтральную раённую, буда-кашалёўскія гарадскую і раённую дзіцячыя, уваравіцкія гарпасялковую і дзіцячую бібліятэкі.

Асноўныя напрамкі іх дзейнасці — адраджэнне духоўнасці, краязнаўства як асновы захавання нацыянальнай памяці.

Бібліятэка яшчэ і цэнтр зносін паміж людзьмі. Пры Старабудскай бібліятэцы створаны Дом народнай медыцыны (1993), пры Шарыбаўскай — этнаграфічны музей, у Кашалёўскай — краязнаўчы пакой памяці двойчы Героя Савецкага Саюза П.Я.Галавачова, пры Смычкоўскай — пакоі па рыбалоўстве, а пры Уваравіцкай гарпасялковай — куток, прысвечаны народнаму мастаку Я.Я.Майсеенку.

З 1995 г. раённая цэнтралізаваная бібліятэчная сістэма працуе па праграме «Жывая памяць Буда-Кашалёўшчыны». У рамках гэтай праграмы праводзяцца месячнікі краязнаўства «Жывыя крыніцы», выставы народнай творчасці, конкурсы «Хачу ўсё ведаць».

Ёсць і праблемы. Галоўная — сродкі. Ёсць у бібліятэкі спонсары-мецэнаты. Гэта прадпрыемства «АМІПАК» (генеральны дырэктар М.І.Зянкевіч), калгасы і саўгасы, райінспекцыя прыродных рэсурсаў (начальнік А.Р.Мутакоў) і інш. З іх дапамо-

гай пачаліся работы па аўтаматызацыі вытворчых працэсаў. Устаноўлены камп'ютэр, вядуцца работы па стварэнні электроннага каталога «Спадчына» і інш.

З гадамі склаўся творчы, працавіты калектыў цэнтральнай бібліятэкі, дзе з любоўю адносяцца да сваёй справы. Гэта Т.А.Янкова, А.І.Певень, Н.П.Каротчыкава, Н.Г.Ананнева і інш.

Калектыў мае традыцыі, прафесійны вопыт, энергію і жаданне несці людзям духоўную культуру.

І.М.Ахрэменка.

На плыні падзей

1 кастрычніка 1931 г. выйшаў першы нумар буда-кашалёўскай раённай газеты «Ленінскі шлях». З гэтай даты дзень за днём вядзе яна летапіс жыцця раёна.

У першыя гады свайго існавання яна паслядоўна змагалася за перамогу ў вёсцы новага ўкладу жыцця, за яго перабудову на сацыялістычны лад. Газета была прапагандыстам перадавых метадаў працы, новых прынцыпаў грамадскіх адносін. На яе старонках адлюстраваны важныя гістарычныя падзеі, пафас масавага працоўнага гераізму, энтузіязму ў гады першых пяцігодак, калектывізацыі сельскай гаспадаркі.

У суровыя гады Вялікай Айчыннай вайны некалькі нумароў газеты выйшлі ў партызанскім атрадзе. Сваім палымяным словам яна натхняла народных мсціўцаў на бязлітасную барацьбу з захопнікамі, мацавала ў сэрцах людзей веру ў перамогу.

Сёння «Авангард» (такую назву газета атрымала ў красавіку 1962 г.), як і раней, імкнецца быць на пульсе жыцця, па-ранейшаму натхняе і мабілізуе працоўныя калектывы на паспяховае вырашэнне задач гаспадарчага, культурнага і сацыяльнага будаўніцтва.

У газеце пастаянныя рубрыкі: «Разгледжана ў райвыканкоме», «Пераможцы спаборніцтва», «У працоўных калектывах», «Трыбуна кіраўніка», «Чалавек і закон», «Маладзёжны мерыдыян», «Экалогія і мы» і многія іншыя.

Газета актыўна адклікаецца на ўсе важнейшыя падзеі ў жыцці раёна. Так, адразу пасля Чарнобыльскай катастрофы была заведзена рубрыка «Чарнобыль — наш боль», якой вось ужо больш за 15 гадоў штомесячна адводзіцца цэлая старонка газетнай плошчы, дзе публікуюцца спецыяльныя матэрыялы. Актыўны ўдзел у падрыхтоўцы гэтых матэрыялаў прымаў старшыня камісіі па праблемах Чарнобыльскай катастрофы Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь Валянцін Кручкоў.

Ва ўсе гады існавання газеты самымі шматлікімі яе аўтарамі заставаліся рабочыя і сельскія карэспандэнты. Некаторыя з іх выраслі да знакамітых прафесійных журналістаў, сталі пісьменнікамі і паэтамі. Вядомы ў рэспубліцы творы членаў Саюза беларускіх пісьменнікаў Міколы Чарняўскага, Уладзіміра Дзюбы, Аляксея Кейзерава, Таццяны Гарэлікавай, Уладзіміра Бабкова, Анатоля Зэкава, якія рабілі спробу пяра ў нашай раёнцы.

Супрацоўнікі рэдакцыі вельмі ўважліва адносяцца да кожнага пісьма рабселькора. За 1999 г., напрыклад, паступіла ў «Авангард» больш за 600 пісем.

У розныя гады рэдактарамі раённай газеты былі: Уладзімір Львовіч Сідорка, Пётр Фёдаравіч Бозікаў, Мікалай Зосімавіч Дубавец, Міхаіл Міхайлавіч Болсун, Уладзімір Іосіфавіч Кліменка, Валерый Іванавіч Калінічэнка. Апошнія 10 гадоў рэдактарам «Авангарда» з'яўляецца Мікалай Андрэевіч Чэчка. Мяняліся пакаленні прафесійных журналістаў, рабочых і сельскіх карэспандэнтаў. Але заўсёды наша газета з'яўлялася і з'яўляецца калектыўным прапагандыстам, агітатарам і арганізатарам.

М.А.Чэчка.

Буда-Кашалёўшчына спартыўная

Да пачатку Вялікай Айчыннай вайны на Буда-Кашалёўшчыне паспяхова развівалася фізкультурная справа. Спартсмены раёна неаднаразова дабіваліся высокіх паказчыкаў як у масавых відах спорту, камандных першынствах, так і ў асабістых заліках у абласных і нават рэспубліканскіх спаборніцтвах.

Масавая спартыўна-выхаваўчая работа атрымала новы штуршок у пачатку 1950-х

гадоў у сувязі са стварэннем спартыўнага таварыства «Калгаснік». Ужо ў 1951 г. 18 калгасаў і саўгасаў сталі юрыдычнымі членамі гэтага таварыства, колькасць фізкультурнікаў у раёне ўзрасла да 3000 чалавек. У 1950—1960-я гады буда-кашалёўскія спартсмены неаднаразова выйгравалі чэмпіянаты вобласці і спаборніцтвы па футболе, валейболе, лёгкай атлетыцы, лыжных спаборніцтвах, удзельнічалі ў чэмпіянатах і першынствах рэспублікі.

З канца 1950-х па 1980-я гады шмат зрабіў для развіцця фізічнай культуры Марк Іосіфавіч Плоткін. Па яго ініцыятыве і пад яго кіраўніцтвам менавіта ў 1960-я гады ў Буда-Кашалёве метадам народнага будаўніцтва быў узведзены стадыён, дзе праводзіліся круглагадовыя спаборніцтвы па розных відах спорту. Найбольшай папулярнасцю ў жыхароў раёна карысталіся футбол, валейбол, шахматы, шашкі, мнагабор'е, звычайны комплекс ГПА і г. д.

Актыўны ўдзел у развіцці фізічнага выхавання прынялі энтузіясты спартыўнай справы — Дзмітрый Раманавіч Сердзюкоў — выкладчык тэхнікума, Пётр Іосіфавіч Трафімовіч з Камунараўскай сярэдняй школы, заслужаныя трэнеры БССР Рыгор Барысавіч Басін, Алена Віктараўна Кутай і іншыя.

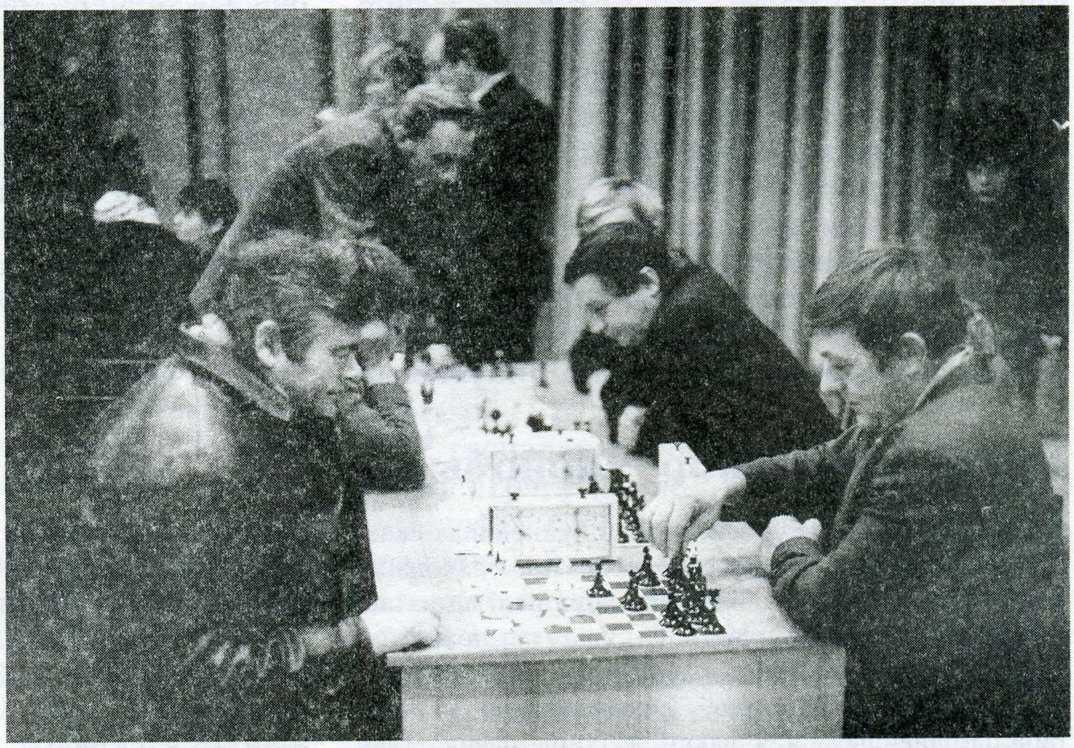

Першынство раёна па шахматах. 1984 г.

Футбольная каманда з Буда-Кашалёва. 1999 г.

Наш зямляк Барыс Мікалаевіч Зайцаў уваходзіў у зборную каманду Беларусі па валейболе, удзельнічаў у спаборніцтвах па праграме Сусветнага фестывалю моладзі і студэнтаў у Маскве (1957). Ён заслужаны трэнер Беларусі, дэкан факультэта фізічнай культуры Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Францыска Скарыны.

У канцы 1980 — першай палове 1990-х гадоў сістэматычна спортам займалася больш за 13 тысяч чалавек, у тым ліку ў сельскай мясцовасці каля 10 тысяч.

Сёння ў раёне маецца дастатковая спартыўная база, сетка спартыўных пабудоў і комплексаў. Працуе дзіцяча-юнацкі клуб фізічнай падрыхтоўкі ў Буда-Кашалёве і ў Камунараўскай ДЮСШ па веласпорце. Гэтая школа была створана ў 1985 г. пры прафкоме Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі. Падрыхтавана 12 майстроў спорту СССР і Рэспублікі Беларусь. Шэраг выхаванцаў у складзе нацыянальнай зборнай краіны прымалі ўдзел у чэмпіянатах свету і Еўропы. Наталля Пятрова і Наталля Рыкунова ў 1994 г. у Сан-Марына, Алена Маліноўская ў 1996 г. у Швейцарыі, Уладзімір Козін у 1997 г. у Іспаніі сталі прызёрамі і чэмпіёнамі спаборніцтваў. Вольга Гаева ў свае 16 гадоў ужо з'яўляецца неаднаразовай пераможцай чэмпіянатаў Рэспублікі Беларусь, пераможцай адкрытага чэмпіянату Украіны 1999 г.

Значных поспехаў дасягнулі майстры воднага спорту на байдарках і каноэ з Буда-Кашалёва, якія неаднаразова станавіліся пераможцамі рэспубліканскіх, усесаюзных, еўрапейскіх і нават сусветных спаборніцтваў. Сярод іх Сяргей Дупанаў, Віктар Пусеў, Віктар Жураўлёў і іншыя.

Неаднаразовым прызёрам першынства вобласці і рэспублікі з'яўляецца футбольная каманда. Стабільна паспяхова выступаюць буда-кашалёўскія спартсмены ў вольнай барацьбе.

Стыль і метады фізкультурна-аздараўленчай работы ў раёне ўдасканальваюцца, развіваецца спартыўная база, новыя віды спорту. Распрацавана і ажыццяўляецца доўгатэрміновая праграма развіцця фізкультуры і спорту ў раёне.

Л.В.Семянякін.

Жыць наперакор Чарнобылю

Буда-Кашалёўскі раён, адзін з буйнейшых сельскагаспадарчых у Гомельскай вобласці, уваходзіць у лік 11 раёнаў, якія найбольш пацярпелі ад катастрофы на Чарнобыльскай АЭС. Зараз тут пражывае 45 тысяч чалавек. І хоць пасля той страшнай бяды прайшло больш за 15 гадоў, узрыўныя водгукі рэактара па-ранейшаму адчуваюць жыхары раёна. Член камісіі па складанні кнігі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён», рэдактар раённай газеты «Авангард» М.А.Чэчка звярнуўся да намесніка старшыні райвыканкома па надзвычайных сітуацыях М.П.Сахара з просьбай пракаменціраваць ход ліквідацыі вынікаў аварыі.

— Мікалай Паўлавіч, як вырашаецца ў раёне Дзяржаўная праграма ліквідацыі вынікаў Чарнобыльскай трагедыі і сацыяльнай абароны насельніцтва? Ці не змяншаецца з гадамі вастрыня чарнобыльскіх праблем?

— Важнейшай часткай Дзяржаўнай праграмы ліквідацыі вынікаў катастрофы з'яўлялася і з'яўляецца стварэнне бяспечных для здароўя чалавека ўмоў жыццядзейнасці на забруджаных тэрыторыях. Ёю былі вызначаны і асноўныя напрамкі ў рабоце: адсяленне жыхароў на чыстыя тэрыторыі, правядзенне абарончых мерапрыемстваў у населеных пунктах, жыхары якіх не падлягалі адсяленню, забеспячэнне вытворчасці чыстай сельскагаспадарчай прадукцыі, развіццё аховы здароўя і іншыя.

І шмат у гэтым плане нам удалося зрабіць. З 22 вёсак жыхары былі адселены. У Буда-Кашалёве і раёне пабудавана 245 кватэр і 19 пасёлкаў для перасяленцаў на 605 кватэр. Узведзены і многія аб'екты сацкультбыту. За пасляаварыйны перыяд добраўпарадкавана і рэканструявана 70 кіламетраў дарог, 57,4 тысячы квадратных метраў пад'ездаў да малочнатаварных ферм і машынна-трактарных двароў, пабудавана каля 80 кіламетраў водаправодаў і звыш 120 кіламетраў газаправодаў. Наогул, значэнне чарнобыльскіх праблем не змяншаецца і ў наш час. Толькі за апошнія тры гады на рэалізацыю мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў катастрофы ў раёне было выкарыстана больш за 500 мільярдаў рублёў

дзяржаўных капітальных укладанняў, 86 працэнтаў з іх — на развіццё сацыяльнай сферы. Пабудавана і ўведзена ў эксплуатацыю 10 тысяч квадратных метраў агульнай плошчы жылля, інфекцыйны корпус на 20 ложкаў раённай бальніцы, газаправод высокага ціску да гарадской кацельні, завершана газіфікацыя пасёлкаў перасяленцаў у населеных пунктах Уза, Акцябр, Чэрапаўка, Шырокі.

— Мікалай Паўлавіч, акрамя Дзяржаўнай прынята і раённая праграма па мінімізацыі і пераадоленні вынікаў аварыі на чатыры гады. Якія характэрныя рысы гэтай праграмы?

— Перш за ўсё захаваць здароўе насельніцтва, якое пацярпела ў выніку аварыі, стварыць неабходныя ўмовы для павышэння якасці жыцця на забруджаных тэрыторыях. Асаблівая ўвага ўдзяляецца праблемам рэабілітацыі насельніцтва адселеных вёсак з узроўнем радыеактыўнай забруджанасці цэзіем-137 ад 5 да 40 кюры на квадратны кіламетр. Вялікую ўдзельную вагу ў праграме займае комплекс мер, накіраваных на зніжэнне радыеактыўнай рызыкі, у тым ліку контрмеры ў аграпрамысловым і лясным комплексах, дэзактывацыя і захаванне забруджаных радыенуклідамі адыходаў.

Неабходна адзначыць, што абарончыя меры накіраваны не толькі на паслабленне радыяцыйнага фактару. Яны накіраваны таксама на павышэнне якасці жылля, умоў працы і быту. Гэта добраўпарадкаванне населеных пунктаў, жывёлагадоўчых ферм, машынных двароў і іншых аб'ектаў, будаўніцтва водаправодаў, сістэм каналізацыі і г.д.

Адным з важнейшых напрамкаў раённай праграмы з'яўляецца газіфікацыя забруджаных населеных пунктаў, у тым ліку і газіфікацыя прыватных домаўладанняў прыродным газам.

У раёне выпрацавана праграма будаўніцтва жылля для спецыялістаў, і ў першую чаргу для ўрачоў, настаўнікаў, спецыялістаў сельскай гаспадаркі.

— Мікалай Паўлавіч, сённяшняя праграма ліквідацыі вынікаў аварыі ў многім адрозніваецца ад той, якая прымалася 14 гадоў таму. У чым яе асаблівасці?

— У цяперашні час ліквідацыя вынікаў аварыі на ЧАЭС уступіла ў трэці, рэабілітацыйна-аднаўленчы этап, маючы свае асаблівасці. Ужо няма той масавасці, якая мела месца ў папярэднім перыядзе. У 1999 г., напрыклад, з зоны наступнага адсялення раёна перанесена ўсяго 3 сям'і. Зараз у гэтай зоне жывуць 84 сям'і (160 чалавек), якія маюць права на адсяленне. Большасць з іх жадаюць перасяліцца толькі ў Буда-Кашалёва ці Гомель. Будаўніцтва ў Буда-Кашалёве аднаго жылога шматкватэрнага дома для перасяленцаў вырашыла б гэтую праблему.

У мэтах зніжэння знешняга апраменьвання, лакалізацыі распаўсюджвання радыяцыі ў раёне працягваецца знос і захаванне радыяцыйна небяспечных аб'ектаў, дэзактывацыя тэрыторый, і перш за ўсё тэрыторый навучальных і дашкольных дзіцячых устаноў.

З мэтай недапушчэння вытворчасці забруджанай радыенуклідамі прадукцыі і зніжэння дозавых нагрузак на насельніцтва ў аграпрамысловым комплексе працягваецца ўнясенне дадатковых доз мінеральных угнаенняў, вапнаванне глебы і стварэнне культурных кармавых угоддзяў.

У гаспадарках раёна з'явіліся камбінаваныя агрэгаты, якія ў час перадпасяўной апрацоўкі глебы забяспечваюць за адзін праход выкананне некалькіх аперацый, што дазваляе знізіць на 30—50 працэнтаў дозавыя нагрузкі на механізатара. Толькі ў 1999 г. унясенне дадатковых доз мінеральных угнаенняў дазволіла стварыць 1,7 тысячы гектараў культурных кармавых угоддзяў і правапнаваць 3,8 тысячы гектараў кіслых глеб.

— А што робіцца па рэабілітацыі выведзеных з сельскагаспадарчага абароту зямель?

— У гэтым плане многае ўжо зроблена. Комплексна абследавана 756 гектараў такіх зямель у саўгасах «Камінтэрн» і «Красна-акцябрскі». І вось вынік дэтальнага абследавання — 86 гектараў зямлі ў саўгасе «Камінтэрн» выключана з радыяцыйна небяспечных і пераведзена ў гаспадарчае карыстанне. Акрамя таго, 353 гектары падлягаюць залужэнню і абмежаванаму выкарыстанню.

— Адна з галоўных праблем — атрыманне чыстай прадукцыі. Як яна вырашаецца ў асабістых падвор'ях грамадзян?

— Калі ў грамадскім сектары мы атрымліваем амаль 100 працэнтаў чыстай мяса-малочнай прадукцыі, то ў насельніцтва да 10 працэнтаў узятых проб паказваюць перавышэнне дапушчальных узроўняў утрымання цэзію і стронцыю. Таму важнейшым элементам абароны насельніцтва з'яўляецца стварэнне надзейнай сістэмы радыяцыйнага кантролю прадуктаў харчавання. На тэрыторыі раёна працуе зараз 12 ведамасных лабараторый і 5 мясцовых цэнтраў радыелагічнага кантролю Беларускага навукова-тэхнічнага цэнтра «Белрад». З 12 лабараторый дзевяць размешчаны ў Буда-Кашалёве. Такім чынам, забяспечаны доступ насельніцтва да вымярэння доз і забруджанасці прадуктаў харчавання. З мэтай атрымання чыстай прадукцыі на ўласных падвор'ях у кожным населеным пункце створаны культурныя пашы. За здадзеную прадукцыю насельніцтва забяспечваецца чыстымі кармамі.

— *Мікалай Паўлавіч, сур'ёзную заклапочанасць выклікае стан здароўя людзей. Што канкрэтна робіцца ў гэтым плане?*

— З 1989 г. у раённай паліклініцы ўстаноўлены і працуе апарат «СІЧ» для вызначэння накаплення ў арганізме чалавека радыеактыўнага цэзію. Толькі за 1998 г. абследавана на ім 12,5 тысячы чалавек, у тым ліку звыш 1000 дзяцей. Акрамя таго, у зонах з радыеактыўным забруджваннем звыш 15 кюры на квадратны кіламетр і пры работах на рэабілітаваных землях у саўгасах «Краснаакцябрскі» і «Камінтэрн» праводзіцца выбарачны індывідуальны дазіметрычны кантроль пры дапамозе тэрмалюмінесцэнтных накапляльнікаў.

Працягвае ўдасканальвацца практыка аздараўлення насельніцтва. Са стварэннем дзяржаўнай сістэмы аздараўлення пашыраюцца магчымасці ў ажыццяўленні кантролю за гэтай работай. Добрыя сувязі склаліся ў нас па аздараўленні дзяцей з прафілакторыямі «Пралеска» Жлобінскага, «Зялёны бор» Салігорскага, «Марата Казея» Рэчыцкага раёнаў. Значная колькасць школьнікаў штогод аздараўляецца за мяжой дзякуючы фонду «Дзецям Чарнобыля» і інш.

Вялікае значэнне для насельніцтва Буда-Кашалёўскага раёна мае арганізацыя медыкаментознай дапамогі насельніцтву і пастаўка прэпаратаў у стацыянарныя медыцынскія ўстановы. Толькі ў 1999 г. на набыццё медыкаментаў з бюджэту зрасходавана 2,2 мільярда рублёў. Вялікай падтрымкай у паляпшэнні медыцынскага абслугоўвання з'яўляецца гуманітарная дапамога. Для нашага раёна яна склала ў 1998 г. 500 мільёнаў рублёў (медыкаменты, інструментарый).

Усё ж, нягледзячы на многае зробленае, праблем па ліквідацыі вынікаў аварыі на Чарнобыльскай АЭС яшчэ хапае. Яны і надалей будуць у цэнтры дзейнасці раённага выканаўчага камітэта, яго гаспадарчых служб.

15.1.2000 г.

З ПАСТАНОВЫ САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ «АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ ПЕРАЛІКУ ТЭРЫТОРЫЙ (НАСЕЛЕНЫХ ПУНКТАЎ), ЯКІЯ АДНОСЯЦЦА ДА ЗОН РАДЫЕАКТЫЎНАГА ЗАБРУДЖВАННЯ»

19 лютага 1996 г.

В соответствии с Законом Республики Беларусь «О социальной защите граждан, пострадавших от катастрофы на Чернобыльской АЭС» Кабинет Министров Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Утвердить представленный Министерством по чрезвычайным ситуациям и ликвидации последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС перечень территорий (населенных пунктов и других объектов), относящихся к зонам радиоактивного загрязнения, согласованный с Министерством здравоохранения (прилагается)...

БУДА-КОШЕЛЕВСКИЙ РАЙОН

...3. Населенные пункты в Гомельской области, относящиеся к зонам радиоактивного загрязнения.

3.1. Населенные пункты в зоне проживания с периодическим радиационным контролем, где плотность загрязнения почв цезием-137 составляет от 1 до 5 Ки/кв. км, либо стронцием-90 — от 0,15 до 0,5 Ки/кв. км, либо плутонием — 238, 239, 240 — от 0,01 до 0,02 Ки/кв. км

Бервеновский сельсовет: Бервёновка, Броськов, Васильполье, Забродье, Ховхло.

Буда-Люшевский сельсовет: Новый Любавин, Роща, Слобода-Люшевская, Хмельное, Шутное.

Глазовский сельсовет: Васильевка, Глазовка, Диково, Житонежье, Ивановка, Кленок, Красное Знамя, Маковье, Новый Свет, Чернятин.

Губичский сельсовет: Вольный, Гора, Губичи, Интернационал, Наспа, Приречье, Уютный.

Гусевицкий сельсовет: Александровка, Владимировка, Григорьевка, Заря, Калинино, Красный Свет, Людково, Новая Гусевица, Пенчин, Пуща, Старая Гусевица.

Ивольский сельсовет: Ивольск, Дунай, Красная Площадь, Красный Лужок, Лозки, Осов, Растеребы, Синичино, Смоловые Лозки.

Коммунарский сельсовет: Блюдница, Нива, Бацунь, Богомоловка, Добрая Надежда, Заречье, Кривск, Мотылевка, Первобацунский, Победа, Поросль, Совет.

Липиничский сельсовет: Дубровка.

Морозовичский сельсовет: Березина, Березовка, Бодерый, Берестовка, Бушевка, Ветка, Высокая Грива, Демидовка, Зеленая Дубрава, Зеленый Дуб, Ковалево, Конторовичи, Мигай, Новая Буда, Новая Уза, Отчаянный, Папоротный, Победитель, Рекорд, Славенец, Черот, Ясокорь.

Недойский сельсовет: Боец, Борок, Восход, Долина, Еленец, Красный Свет, Левады, Марьино Поле, Недойка, Новый Свет, Особок, Подчистое, Светлый, Соловьев, Старая Буда, Ясмень.

Николаевский сельсовет: Выдрица.

Потаповский сельсовет: Березина, Возрождение, Гавли, Дедов Курган, Демино, Дубровка, Забабье, Качан, Козий Рог, Медведево, Муравей, Победа, Потаповка.

Уваровичский поссовет: Высокая Грива, Завидовка, Зеленый Остров, Лапичи, пос. Радеево, Радеево, Теклевка.

Узовский сельсовет: Гудок, Борки, Рогозище, Руденец, Тихиничи, Уза.

Чеботовичский сельсовет: Бушевка, Городок, Зеленая, Каменка, Кленовица, Комсомольск, Краснобудский, Красный Курган, Красный, Крылов, Лебедев, Ленинский, Луговой, Любань, Рудня-Ольховка, Сеновец, Смычок, Столпище, Чеботовичи, Ясный Бор.

3.2. Населенные пункты в зоне с правом на отселение, где плотность заражения почв цезием-137 составляет от 5 до 10 Ки / кв. км, либо стронцием-90 — от 0,5 до 1,25 Ки / кв. км, либо плутонием-238, 239, 240 — от 0,02 до 0,05 Ки / кв. км, а среднегодовая эффективная эквивалентная доза облучения человека может превысить 1 мЗв.

Буда-Люшевский сельсовет: Заречье, Перегрузочный.

Дуравичский сельсовет: Болдуи, Броды, Бурлак, Дубровица, Дуравичи, Мачулище.

Коммунарский сельсовет: Зимник, Особино, Подсеменовка, Северный, Темный Осов.

На месцы адселенай і пахаванай вёскі Андрэеўка. 2000 г.

Кошелевский сельсовет: Боровое Лядо, Брилев, Великий Мох, Городище, Заречье, Кострище, Кошелево, Кулешово, Любица, Озеро-Пойма, Польпин, Рудня-Викторинская, Старосе-лье, Червоный Городок, Шарибовка.

Липиничский сельсовет: Бронница, Буда, Зеленая Роща, Зеленый Дуб, Липиничи, Неговка, Новый Путь, Первомайский, Струки, Якимовка.

Николаевский сельсовет: Варварино, Владимировка, Головачи, Любань, Надеждино, Николаевка, Прибор, Фундаменка.

Октябрьский сельсовет: Красный Октябрь, Октябрь, Пытьковка, Череповка.

Потаповский сельсовет: Галы.

Рогинский сельсовет: Александровка, Антоновка, Дербичи, Коромка, Курганье, Лозов, Моисеевка, Рогинь, Рудня Лозовская, Слободка, Факел.

Широковский сельсовет: Александровка, Березовая Роща, Ерополье, Красногорск, Михалевка, Череты, Чернятин, Черняцкая Поляна, Широкое.

3.3. Населенные пункты в зоне с правом на отселение, где плотность загрязнения почв цезием-137 составляет от 10 до 15 Ки/кв. км, либо стронцием-90 — от 1,25 до 2 Ки/кв. км, либо плутонием-238, 239, 240 — от 0,02 до 0,05 Ки/кв. км, а среднегодовая эффективная эквивалентная доза облучения человека может превысить 1 мЗв.

Кошелевский сельсовет: Кулешевка, Рудня-Кошелёвская, Селец.

Широковский сельсовет: Колос, Коминтерн.

3.4. Населенные пункты в зоне с правом на отселение, где плотность загрязнения почв цезием-137 составляет менее 5 Ки/кв. км, либо стронцием-90 — менее 0,5 Ки/кв. км, либо плутонием-238, 239, 240 — менее 0,02 Ки/кв. км, а среднегодовая эффективная эквивалентная доза облучения человека может превысить 1 мзв.

Город Буда-Кошелево, ж.д. ст. Будо-Кошелевская.

Буда-Люшевский сельсовет: Буда-Люшевская, Любовин.

Дуравичский сельсовет: Залуневье, Ленино.

Коммунарский сельсовет: Коммунар, Красин, Маковье.

Липиничский сельсовет: Люшев, Солтановка.

Морозовичский сельсовет: Морозовичи, Уборки.

Николаевский сельсовет: Зорька, Совхозная.

Узовский сельсовет: Калинино, Красное Знамя.

Чеботовичский сельсовет: Заречье.

3.5.Населенные пункты в зоне последующего отселения, где плотность заражения почв цезием-137 составляет от 15 до 40 Ки/кв. км, либо стронцием-90 — от 2 до 3 Ки/кв. км, либо плутонием-238, 239, 240 — от 0,05 до 0,1 Ки/кв. км, а среднегодовая эффективная доза облучения человека может превысить 5 мЗв.

Заболотский сельсовет: Заболотье

3.6. Населенные пункты в зоне последующего отселения, где плотность загрязнения почв цезием-137 составляет менее 15 Ки/кв. км, либо стронцием-90 — менее 2 Ки/кв. км, либо плутонием-238, 239, 240 — менее 0,05 Ки/кв. км, а среднегодовая эффективная эквивалентная доза облучения человека может превысить 5 мЗв.

Заболотский сельсовет: Никольск.

Рэспубліка. 1996. 17 крас.

Дамы ў саўгасе «Марозавічы», пабудаваныя для перасяленцаў з адселеных вёсак. 2000 г.

Вызначыліся працай

ГЕРОІ САЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ ПРАЦЫ

ДЗЯРЖЫНСКІ Іван Ігнацьевіч, нарадзіўся 15.9.1925 г. у в. Рагінь. Кандыдат эканамічных навук (1971). Закончыў Беларускі інстытут народнай гаспадаркі (1964). Удзельнік Айчыннай вайны. З 1953 г. дырэктар спіртзавода «Якімаўшчына», з 1957 г. дырэктар племсаўгаса «Якімаўшчына» Маладзечанскага раёна. Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1973 г. за поспехі ў вытворчасці і нарыхтоўках сельскагаспадарчай прадукцыі. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1975—1980 гг.

ЖУКАЎ Васіль Аляксеевіч, нарадзіўся 17.9.1928 г. у в. Рагінь. З 1961 г. звеннявы бульбаводчага звяна, з 1977 г. трактарыст саўгаса «Рагінь». Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1966 г. за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак бульбы. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1967—1971 гг.

НАСТАВНИК

В книге трудовой славы Буда-Кошелевского РК КП Белоруссии есть такая запись: «Занести навечно в Книгу трудовой славы звеньевого механизированного звена по выращиванию картофеля совхоза «Рогинь», депутата Верховного Совета БССР, Героя Социалистического Труда Василия Алексеевича Жукова».

... Детство Василия, как и многих его сверстников, было опалено войной. Пережил паренек горечь ранней утраты родителей. Был в семье старшим, хозяином, отцом для младших.

Пятнадцатилетним юношей начал трудовую жизнь Василий в Рогинской МТС. «Университет» проходил не в учебном классе, науку тракториста постигал в поле, на механизированном дворе. Вместе с напарником Андреем Кривошеевым, с помощью старших, опытных трактористов, восстановил списанный «универсал», на котором выполняли разные сельскохозяйственные работы. Потом служил в рядах Советской Армии. Вернулся в родную деревню. Учился в школе механизации сельского хозяйства, работал бригадиром тракторной бригады. Ответственный участок работы: надо было отвечать не только за трактор, но и за коллектив.

І.І.Дзяржынскі.

В.А.Жукаў.

... Совхоз «Рогинь» славился высокими урожаями картофеля в районе. В хозяйстве выращивали «второй хлеб» на больших площадях. Правда, урожайность не всегда была высокая...

... И Василия Алексеевича отправили в одно из лучших хозяйств Любанщины (Минская область) за опытом... Вернувшись в родной совхоз, рассказал товарищам о впечатлениях. Вывод был один: путь к высоким урожаям картофеля — звеньевая система. Звено должно быть хозяином картофельного поля.

Создали такое звено, возглавил его Василий Алексеевич. В районе это было началом применения новой технологии выращивания картофеля. За звеном закрепили необходимую технику, выделили участок в 60 гектаров. За дело взялись дружно.

Урожай собрали неплохой, по 140 центнеров клубней с гектара, но высокой оказалась себестоимость продукции, более трех рублей обошелся центнер клубней. В чем промашка?.. Во время зимней агротехнической учебы выяснилось, что картофелесажалки в совхозе не соответствовали новой технологии. С их помощью можно было высадить 33—36 тыс. клубней на гектар, а это явно изреженные посевы... Обратились за помощью к шефам, коллективу одного из цехов «Гомсельмаша». Там сделали необходимое... что позволяло той же сажалкой высадить 47—55 тыс. клубней на гектар. А это 50—60 ц прибавки урожая на каждом гектаре.

В 1965 году звено Василия Алексеевича Жукова выращивало картофель на площади 140 гектаров. Каждый на них дал по 174 центнера клубней. Более чем по 150

Н.В.Кастрова.

центнеров получили и остальные три звена, созданные в совхозе по почину Жукова. За высокие показатели в работе, активное распространение передового опыта и достижений науки и техники по выращиванию картофеля Василию Алексеевичу Жукову Указом Президиума Верховного Совета СССР в 1966 году присвоено звание Героя Социалистического Труда. В последующие годы он был награжден орденами Ленина, Октябрьской Революции и другими наградами...

На центральной площади Буда-Кошелева — стенд-галерея «Наши герои»... Двое из них из совхоза «Рогинь» — Василий Алексеевич Жуков и его ученик Владимир Михайлович Кириленко... Многие молодые механизаторы называют Василия Алексеевича Жукова своим наставником. Добрый след оставил он на земле.

Друкуецца па кн.: Трудовая гвардия Гомельщины. Мн., 1986. С. 89—91.

КАВАЛЁЎ Пётр Купрыянавіч, нарадзіўся 5.3.1931 г. у в. Забалоцце. Заслужаны настаўнік працоўнай моладзі БССР (1978). Заслужаны машынабудаўнік БССР (1980). З 1945 г. калгаснік, з 1948 г. слесармантажнік Мінскага трактарнага завода. З 1957 г. машыніст-турбініст, майстар, з 1958 г. слесар інструментальнага цэха завода «Гомсельмаш». Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1981 г. за поспехі ў выкананні заданняў 10-й пяцігодкі. Дэпутат Вярхоўнага Савета СССР у 1974—1979 гг.

ВЫСОКИЙ ПОЛДЕНЬ

... Трудовая биография Петра Куприяновича началась в нелегкое послевоенное время. Был 1946 год, когда он, сельский парень, решил пойти учиться в город на «рабочего». После учебы в школе ФЗО был направлен на строительство Минского тракторного завода. Потом — служба на Тихоокеанском флоте. В 1957 году П.Ковалев влился в семью гомсельмашевцев.

... Производственное объединение находилось в процессе реконструкции... Должен был переехать в инструментально-штамповочный цех нового завода «Гомелькормаш» и участок холодных штампов. Задача нелегкая. Восемь единиц оборудования надо было переместить. Да какого оборудования! Стотонный пресс, два вертикальных фрезерных станка, долбежный, продольно-строгальный... Петр Куприянович и его бригада за сутки справились с заданием... Был Петр Куприянович председателем цехкома, депутатом Верховного Совета СССР, люди шли к нему прямо в цех. Но ни разу никто не услышал от него: тяжело. Многим помог депутат.

Герой Социалистического Труда, кавалер орденов Ленина, Трудового Красного Знамени служит примером трудолюбия, честности не только молодым рабочим, но и всем, кто болеет за общее дело.

Друкуецца па кн.: Трудовая гвардия Гомельщины. Мн., 1986. С. 121—123.

КАСТРОВА Нэлі Вітольдаўна, нарадзілася 1.1.1935 г. у пас. Беразоўка. Закончыла Беларускі політэхнічны інстытут (1974). З 1955 г. токар, з 1972 г. інжынер-тэхнолаг завода «Гомсельмаш». Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1971 г. за заслугі ў выкананні заданняў 5-гадовага плана па развіцці трактарнага і сельскагаспадарчага машынабудавання. Дэпутат Вярхоўнага Савета СССР у 1966—1970 гг.

ТЕПЛО ЕЕ РУК

... Память уносит в ту далекую весну 1955 года, когда приехала она, деревенская девчонка, из деревни в областной центр. Начальник отдела кадров, придирчиво оглядев всех парней и девчат такого же примерно возраста, как и она, деловито скомандовал: «У кого аттестат об окончании десятилетки − подходи! Фрезеровщиками и токарями будете». Нелли захотела стать токарем. Направили в цех. А в цехе токарных всего-то и было два станка. Учила ее

рабочему мастерству Аня Томашева. По сей день Нелли Витольдовна добрым словом вспоминает свою первую наставницу.

... Натужный гул мотора идущей сзади автомашины прервал воспоминания, вернул к действительности. В кузове автомашины и на прицепе везли ведущие мосты комбайна. Те самые мосты, которые должен изготавливать недавно созданный цех мостов, где работает инженер-технолог Нелли Витольдовна Кострова. Мосты везли из другого города, их поставлял «Гомсельмашу» завод-кооператор. Конечно, возить громоздкие изделия за сотни километров — дело хлопотное, накладное для предприятия. Все понимали, что это временная мера, пока «Гомсельмаш» не создаст свои производственные мощности на изготовление этих узлов. И вот наступил день, когда строители сказали: «Все готово, принимайте новый цех»

Но это было лишь помещение для цеха, сам цех предстояло сделать теперь им, – технологам, службе механика и энергетика — одним словом, производственникам.

Наступило горячее время. Допозна задерживалась Нелли Витольдовна с технологами, чтобы еще раз выверить планировку оборудования, расставить его в точном соответствии с ходом технологического процесса обработки будущих деталей... предусмотреть дополнительные подъемно-транспортные устройства. Усовершенствовали систему передачи деталей и узлов на участках, исключили встречные движения.

Постепенно новый цех приобрел «жилой» вид. По утрам Нелли Витольдовна, придя в цех, брала в руки теплые детали, сверяла с чертежными размерами и техническими требованиями. Радовалась, если станок был отлажен, обеспечивал точность обработки.

Невольно вспоминались детали, что выходили двадцать восемь лет назад из-под резца токарного станка, за которым стояла она, молоденькая девчонка. Детали были теплые, будто согретые ее старанием, теплом ее рук. Вот точно так, как сейчас этот молодой токарь, смотрела она тогда на мастера, что проверял изготовленную ею деталь. Смотрела и ждала, как оценит ее первую самостоятельную работу. А тот улыбнулся ободряюще: «Хорошо сделала, Кострова. Вижу я, выйдет из тебя толковый токарь».

У.М.Кірыленка.

Не ошибся старший мастер... В 1966 г. Нелли Витольдовну Кострову избрали депутатом Верховного Совета СССР. А в 1971 г. Родина высоко оценила ее труд, присвоив звание Героя Социалистического Труда.

Друкуецца па кн.: Трудовая гвардия Гомельщины. Мн., 1986. С. 155—158.

КІРЫЛЕНКА Уладзімір Міхайлавіч, нарадзіўся 10.10.1939 г. у в. Негаўка. З 1964 г. звеннявы бульбаводчага звяна ў саўгасе «Рагінь». Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1979 г. за поспехі ў вытворчасці і продажы дзяржаве прадуктаў земляробства і за працоўны гераізм. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР з 1980 г.

ЗЕМНЫЕ РАДОСТИ

... В 1943 г. пришло в прифронтовую деревеньку Неговка официальное письмо: «...гвардии лейтенант М.Т.Кириленко геройски погиб...». Плакали дети: Коля, Олег, Наташа, Володя. Ему было три года. Что было делать матери?.. И солдатка-вдова взяла в руки нехитрые крестьянские пожитки и направилась в соседнюю деревню Рогинь, где жил родственник и где на освобожденной от фашистов территории восстанавливали колхоз «За власть Советов». Здесь Михаил Тихонович Кириленко до войны был председателем колхоза, депутатом сельского Совета. Нашлось место и для семьи бывшего организатора колхозной жизни в деревне.

...Что на земле нужно честно работать, я, наверное, понял в раннем детстве. Конечно, не всякая работа была в радость. Иной раз

А.Т.Кобрусеў.

казалось: вот сейчас брошу этот плуг и убегу далеко-далеко. Но поворачивал голову направо и видел, что за таким же плугом идет мой одногодок. Смотрел налево — а там на лугу еще один старательно выкашивал траву между густыми кустарниками. Убежать от работы — значит струсить, показать, что ты слабее других, — рассказывает Владимир Михайлович Кириленко.

Окончил училище механизации, работал на целине, служил в рядах Советской Армии. Вернулся в родную деревню... Володя Кириленко был зачислен в звено Василия Алексеевича Жукова, одного из самых опытных совхозных механизаторов... Володя не отказывался ни от какой работы. Зимой возил удобрения, с весны до глубокой осени находился на картофельном поле... В первый же год урожай картофеля, собранного с их поля, оказался почти в два раза больше, чем выращенный на лучших землях совхоза. На второй год результаты выросли.

В.М.Кириленко назначили звеньевым второго механизированного звена... Звено Кириленко ежегодно, даже при плохих климатических условиях, получало по 300 ц клубней с каждого гектара...

Прекрасные люди живут рядом с Героем Социалистического Труда, замечательным сельским тружеником Владимиром Михайловичем Кириленко. Они учатся у земли. Это тоже одна из радостей земледельца.

Друкуецца па кн.: Трудовая гвардия Гомельщины. Мн., 1986. С. 107—109.

КОБРУСЕЎ *Аркадзь Тарасавіч,* нарадзіўся 24.7.1937 г. у пас. Івашкаў. Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1988 г. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі. У 1963 г. закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію. Працаваў намеснікам начальніка (з 1965), начальнікам (з 1968) упраўлення сельскай гаспадаркі Гомельскага райвыканкома. З 1979 г. дырэктар саўгаса «Брылёва». Узнагароджаны ордэнамі Леніна (двойчы), Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), «Знак Пашаны». Член Савета Рэспублікі Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь (з 2001).

З КЛОПАТАМ ПРА ЛЮДЗЕЙ

Нарадзіўся, рос і выхоўваўся Аркадзь Тарасавіч Кобрусеў у патомнай хлебаробскай сям'і на Буда-Кашалёўшчыне, дзе спрадвеку ведаюць, што зямля — кармiліца. І не проста ведаюць, а шчыра ёй служаць. Харaство сялянскай працы, яе сапраўдную цану Аркадзь Кобрусеў пазнаваў у бацькі, заслужанага механізатара сельскай гаспадаркі Беларусі, і сястры-агранома. Таму і не было ваганняў у выбары прафесіі.

Пасля заканчэння школы працаваў на розных пасадах і, дарэчы, найбольш выразна праявіліся дзелавыя якасці А.Т.Кобрусева ў саўгасе «Брылёва». Гаспадарку гэту ён прыняў у кастрычніку 1979 года даволі моцнай і эканамічна развітай. Таму здавалася, што магчымасці для далейшага росту вытворчасці амаль вычарпаны, але Аркадзь Тарасавіч так не лічыў. З часам пад яго кіраўніцтвам прыгарадны саўгас прыкметна пачаў нарошчваць свой патэнцыял. Сёння гаспадарка спецыялізуецца на вытворчасці малака, вырошчванні садавіны і агароднiны, мае свой кансервавы завод. Вялікі сад — асаблівы гонар саўгаса. Пры ўдзеле Кобрусева было закладзена новымі перспектыўнымі гатункамі 22 гектары маладога саду. Агародніныя і пладова-ягадныя кансервы, купажыраваныя сокі, кампоты паступаюць ва ўсе куткі Беларусі, у Маскву, Санкт-Пецярбург, Мурманск, іншыя рэгіёны Расіі. З кожным годам павялічваецца вытворчасць прадукцыі, расце чысты прыбытак, што дазваляе больш сродкаў выдзяляць на заработную плату і сацыяльныя патрэбы, весці будаўніцтва.

Непазнавальна змянілася аблічча саўгаса і яго цэнтральная сядзіба-пасёлак Мічурынскі. Пабудаваны сталовая, маладзёжнае кафэ, сярэдняя школа, двухпавярховы будынак фельчарска-акушэрскага пункта, які ператварыўся ва ўрачэбную амбулаторыю на 100 наведванняў у змену, лазнева-пральны камбінат, рэканструяваны дзіцячы сад з плаваль-

ным басейнам. Пабудавана 260 добраўпарадкаваных кватэр з усімі камунальнымі выгодамі. Для паляшпэння ўмоў працы рэканструявана і добраўпарадкавана малочнатаварная ферма, узведзены інжынерна-тэхнічны комплекс з машынным дваром, тыпавой майстэрняй, Домам механізатара, кармацэх, памяшканне для агародніны з рэгулюемым мікракліматам на 3 тысячы тон, склад мінеральных угнаенняў, павець для сена з актыўным вентыляваннем, цяплічны камбінат, які займае 5,2 гектара — усё гэта таксама на рахунку Аркадзя Тарасавіча. Створаны добрыя ўмовы для адпачынку землякоў. Пры сельскім Доме культуры дзейнічаюць гурткі мастацкай самадзейнасці, па ініцыятыве А.Т.Кобрусева створаны хор, якому ў 1984 г. прысвоена званне народнага. Пастаянную падтрымку адчуваюць пенсіянеры. Саўгас адпускае ім па зніжаных цэнах малако, агародніну, іншыя прадукты. Саўгас «Брылёва» стаў галоўнай гаспадаркай аграфірмы «Вясна». У яе ўваходзяць яшчэ два цяплічныя саўгасы і 3 магазіны Гомеля. Генеральным дырэктарам фірмы па сумяшчальніцтве з'яўляецца менавіта А.Т.Кобрусеў, які валодае каштоўным дарам: быць гаспадаром на зямлі.

Прыгожыя брылёўскія сады і ў веснавой квецені, і ў асенняй духмянасці пладоў. І прыгажосць гэта — як узнагарода людзям, якія прысвяцілі сябе нялёгкай працы хлебароба А.Т.Кобрусеў — адзін з іх.

МАЙСЕЕНКА ***Яўсей Яўсеевіч*** (глядзі Імі ганарацца землякі: Творцы).

МОДЗІН Эмануіл Натанавіч, нарадзіўся 26.10.1905 г. у г.п. Уваравічы. У 1929 — 1935 гг. старшыня камуны, створанай на асушаных Мар'інскіх балотах на Любаншчыне (з 1932 г. калгас імя Беларускай ваеннай акругі). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, палітрук роты знішчальнага батальёна. Пасля ранення быў эвакуіраваны ў тыл, працаваў дырэктарам саўгаса ў Омскай вобласці. У 1953—1970 гг. дырэктар саўгаса «Любанскі» Любанскага раёна. Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў 1966 г. за поспехі ў павелічэнні вытворчасці і нарыхтовак бульбы, агародніны і садавіны. Памёр у 1984 г.

ТКАЧОВА ***Марыя Якаўлеўна,*** нарадзілася 5.1.1910 г. у в. Бронніца. У 1948—1969 гг. даярка калгаса «Зара». Званне Героя Сацыялістычнай Працы прысвоена ў

Э.Н.Модзін.

М.Я.Ткачова.

1958 г. за дасягненні ў галіне жывёлагадоўлі. Член Рэвізійнай камісіі КПБ у 1960—1961 гг. Памерла 8.2.1978 г.

ДАРОГА ЖЫЦЦЯ

У 1941 г., калі пачалася вайна, Марыі Ткачовай ішоў 31-ы год. Яна была замужам, мела траіх дзяцей і працавала ў калгасе разам са сваім мужам Аляксеем. Муж у ліку першых землякоў пайшоў на фронт, і хутка Марыя Якаўлеўна атрымала пахавальную — Аляксей загінуў. Цяпер за ўсё і ў сваёй гаспадарцы, і ў сям'і адказваць Марыі прыходзілася адной. На яе кволыя жаночыя плечы лёг цяжкі груз клопатаў маці-адзіночкі.

У канцы 1943 г. на толькі што вызваленай ад захопнікаў спустошанай і замучанай ворагам роднай зямлі пачыналася ўзнаўленне разбуранай гаспадаркі.

Прыходзілася нанава будаваць жыллё, паднімаць з руін фермы, даваць жыццёвыя сілы спаленай ворагам зямлі. У такі цяжкі час прыйшла працаваць на жывёлагадоўчую ферму роднага калгаса «Зара» Марыя Якаўлеўна.

Праца жывёлавода заўсёды лічылася справай фізічна цяжкай, патрабавала вынослівасці, цвёрдага характару, настойлівасці і шчодрай чалавечай дабраты. Нястомнасці і працавітасці Марыі Якаўлеўны маглі пазайздросціць нават мужчыны, а сардэчнай дабраце і сціпласці ўсе, хто ведаў яе і працаваў побач. Адставаць або працаваць абы як было проста немагчыма. І гэта ва ўмовах, калі праблемы на ферме былі літаральна на кожным кроку. Неацепленыя памяшканні кароўнікаў, адсутнасць якіх бы то ні было сродкаў механізацыі, пастаянны недахоп кармоў не дазвалялі людзям,

якія тут працавалі, стварыць належныя ўмовы для атрымання высокіх надояў, а часам нават для выжывання жывёлы.

Гады пасляваеннага аднаўлення і добрых паўтара дзесятка наступных гадоў не ўнеслі карэнных змен ні ва ўмовы працы, ні ва ўмовы жыцця сельскіх працаўнікоў. Праца жывёлавода заставалася па-сапраўднаму гераічнай. Аднак, як і ўсіх аднавяскоўцаў, Марыю Якаўлеўну не пужалі неўладкаванасць, бясконцыя клопаты аб тым, каб у кароўніку было цёпла і суха, а каровы былі сытымі. Гэтыя праблемы жывёлаводы адносілі да разраду «часовых цяжкасцей», сваімі рукамі рабілі ўсё, каб даваць высокія прывагі мяса і надоі малака.

На ферме Марыя Ткачова была лепшай даяркай. Яе настойлівасці і прафесіянальнаму майстэрству спадарожнічалі вытворчыя дасягненні і поспехі. Ужо ў пачатку 1950-х гадоў прозвішча М.Я.Ткачовай было вядома сярод жывёлаводаў рэспублікі, а ў 1957 г. Марыя Якаўлеўна атрымала ад кожнай з 14 замацаваных за ёй кароў па 4659 кілаграмаў малака. Тады ж яна была прызнана лепшай даяркай вобласці. А праз год Марыя Якаўлеўна стала першым Героем Сацыялістычнай Працы ў раёне.

У 1959 г. М.Я.Ткачова была ўдзельніцай ВДНГ у Маскве, дзе пазнаёмілася з вопытам жывёлаводаў-наватараў усяго СССР. Турбавалі думкі, як укараніць у вытворчасць прагрэсіўныя дасягненні навукі і практыкі, павысіць надоі, узняць прадукцыйнасць працы, знізіць сабекошт прадукцыі, палепшыць умовы працы і быту ў сваім родным калгасе, падняць культуру і жыццёвы ўзровень калгаснікаў.

Дома яе выступленні-справаздачы пра ВДНГ слухалі і абмяркоўвалі землякі, радавыя калгаснікі і спецыялісты.

У жывёлагадоўлі рост вытворчасці ў першую чаргу залежыць ад кармавой базы. Нарыхтоўка кармоў і іх разумнае выкарыстанне — галоўны клопат жывёлаводаў. І Марыя Якаўлеўна прапанавала карміць дойны статак па прадукцыйнасці. Прапанова была новай, на фермах у гаспадарках раёна рацыён кармлення кароў не практыкаваўся нідзе. Але жывёлаводы і спецыялісты калгаса падтрымалі ідэю даяркі.

Праз год аб поспехах буда-кашалёўскіх жывёлаводаў, якія выкарысталі наватарскі прыём кармлення дойнага статка, загаварылі ў вобласці і рэспубліцы. Новыя дасягненні прынеслі Ткачовай яшчэ большае прызнанне, але ў той жа час ускладалі высокую адказнасць і да многага абавязвалі: перш за ўсё — шчодра дзяліцца вопытам, ведамі і майстэрствам. Дабраты і шчодрасці Марыі Якаўлеўне не трэба было займаць. Чым больш даведвалася і спасцігала сама, тым больш ахвотна дзялілася з людзьмі.

А тыя імкнуліся не адставаць у вытворчых дасягненнях. Ужо ў 1958 г. у калгасе «Зара» на жывёлагадоўчых фермах працавала некалькі чалавек, узнагароджаных ордэнамі Леніна і інш.

Вопыт і майстэрства Марыі Якаўлеўны былі прыкладам, на якім вучыліся і дабіваліся высокіх паказчыкаў у працы даяркі Кацярына Якаўлеўна Жаранкова, Хрысціна Іванаўна Ілева, Лідзія Дзмітрыеўна Ляліхава і інш. Яны працавалі побач, на адной ферме, былі яе вучнямі, а пазней — саперніцамі па спаборніцтве. Іх праца была адзначана высокімі ўрадавымі ўзнагародамі.

— Многім, чаго я дабілася ў жыцці, я абавязана Марыі Якаўлеўне, — расказвала Лідзія Дзмітрыеўна Ляліхава, кавалер ордэнаў Кастрычніцкай Рэвалюцыі, Працоўнага Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны». — Зусім яшчэ дзяўчынкай, калі забягала на ферму да маці, для мяне сапраўдным святам было назіраць, як працуе Марыя Якаўлеўна, глядзець на яе адточаныя рухі, прыветлівы, сканцэнтраваны твар. І вочы. Добрыя, ласкавыя, яны дарылі цяпло, ад якога станавілася святлей і спакайней побач з ёй. Да гэтай пары я ўпэўнена, што менавіта такімі павінны быць вочы ў чалавека, які прысвяціў сябе працы ў жывёлагадоўлі. Дабрата і ўменне спачуваць — якасці неабходныя для даяркі. Я прыйшла на ферму ўжо не госцем, а паўнапраўным членам калектыву і цвёрда ведала, з чаго трэба пачынаць. На ўсё жыццё запомніліся мне словы маёй настаўніцы: «Галоўнае, Ліда, ніколі не супакойвайся на дасягнутым. Шукай і пастаянна рухайся наперад і больш за ўсё бойся абыякавасці. У любой рабоце гэта страшна, а ў нашай — асабліва». Мне вельмі пашанцавала, што ў самым пачатку свайго жыццёвага шляху побач была менавіта яна, Марыя Якаўлеўна Ткачова, наша настаўніца, наш маяк, які доўгія гады свяціў і саграваў людскія сэрцы...

Т.Дзядзінкіна.

АРДЭНАНОСЦЫ

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ ЛЕНІНА

АГЕЕНКА Праскоўя Антонаўна, звеннявая калгаса «Прагрэс» (1966).

АЎРАМЕНКА Марыя Антонаўна, цялятніца саўгаса «Уваравічы» (1960).

БОНДАРАЎ Рыгор Васільевіч, брыгадзір паляводчай брыгады калгаса імя Калініна (1973).

БУДНІКАЎ Аляксандр Акімавіч, даглядчык жывёлы, пастух калгаса імя Леніна (1966).

БЫКОЎСКАЯ Наталля Данілаўна, цялятніца калгаса «Чырвоная зорка» (1966).

ВІШНЯКОВА Любоў Раманаўна, палявод калгаса імя Чапаева (1973).

ГАЛАЛОБАЎ Міхаіл Нікіфаравіч, старшыня калгаса «Зара» (1958).

ДЗЕДЗІКАЎ Міхаіл Андрэевіч, загадчык чыгуначнай станцыі Уза (1952).

ДОМНЕНКА Пётр Фёдаравіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага лясгаса (1976).

ЖАРАНКОВА Кацярына Якаўлеўна, даярка калгаса «Зара» (1958).

ЖАРЭБЧАНКА Міхаіл Андрэевіч, старшыня калгаса імя Леніна (1966).

ЖУКАЎ Міхаіл Фёдаравіч, звеннявы саўгаса «Рагінь» (1977).

ЗАБРОДСКІ Уладзімір Канстанцінавіч, геолагаразведчык.

ІЛЬЮШЧАНКА Кацярына Савельеўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

КАВАЛЁВА Валянціна Сцяпанаўна, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1971).

П.А.Агеенка.

М.А.Аўраменка.

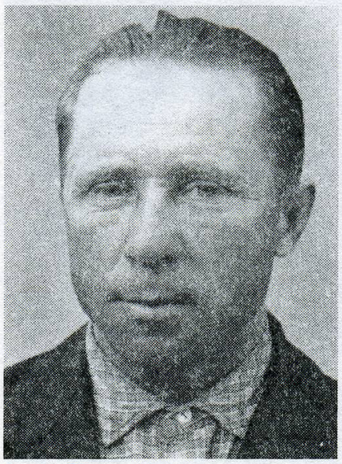

А.А.Буднікаў.

Л.Р.Вішнякова.

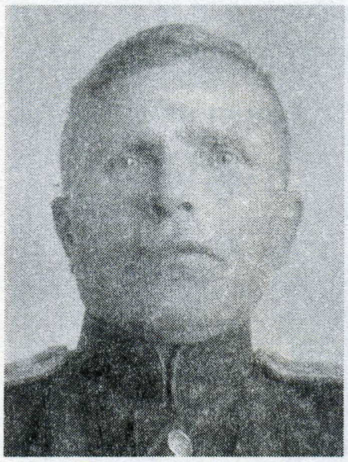

М.А.Дзедзікаў.

К.Я.Жаранкова.

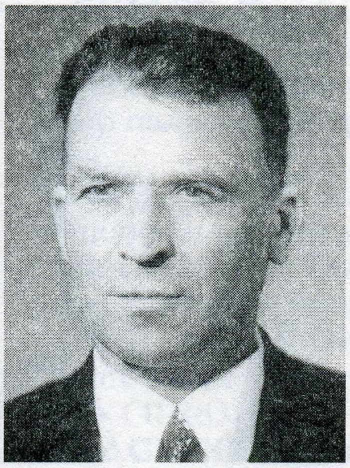

М.Ф.Жукаў.

У.К.Забродскі.

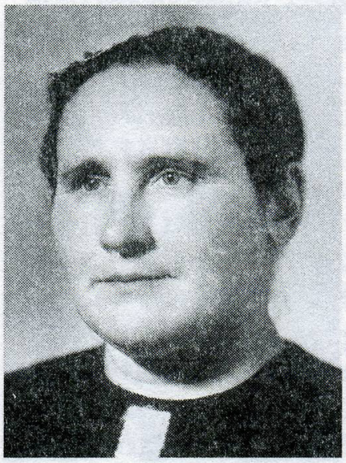

К.С.Ільюшчанка.

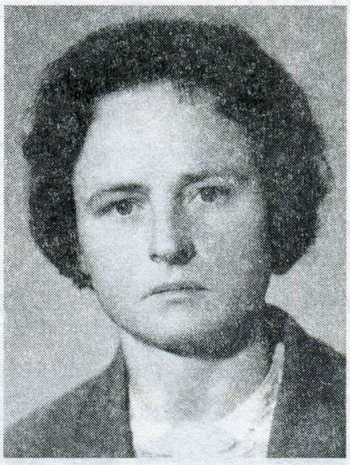

В.С.Кавалёва.

В.М.Кундзелеў.

М.Р.Марчанка.

К.М.Мячыкаў.

М.В.Немцава.

Л.А.Подэ.

К.Я.Сердзюкова.

КУНДЗЕЛЕЎ Васіль Максімавіч, брыгадзір эксперыментальнай базы «Пянчын» (1977).

КУНІЦКІ Яраслаў Адольфавіч, дырэктар саўгаса «Рагінь» (1966).

ЛІТВІНЕНКА Яфім Іванавіч, свінар калгаса «Зара» (1966).

ЛЯМЦАВА Ганна Захараўна, звеннявая калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

МАРЧАНКА Міхаіл Рыгоравіч, шафёр калгаса імя Леніна (1988).

МЯЧЫКАЎ Канстанцін Міхайлавіч, аграном калгаса імя Варашылава.

НЕМЦАВА Марыя Васільеўна, даярка эксперыментальнай базы «Пянчын» (1986).

ПАЖАРЭНКА Наталля Філімонаўна, звеннявая калгаса «Агульная праца» (1949).

ПОДЭ Л.А., настаўніца.

САЦЭВІЧ Софія Аляксандраўна, загадчыца навучальнай часткі Уваравіцкай васьмігадовай школы (1949).

СЕРДЗЮКОВА Кацярына Якаўлеўна, даярка калгаса «Зара» (1958).

ЦЕРАШКОЎ Міхаіл Мінавіч, жывёлавод калгаса імя Ульянава (1977).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ КАСТРЫЧНІЦКАЙ РЭВАЛЮЦЫІ

ГУЗАЎ Віктар Несцеравіч, брыгадзір калгаса «Зара» (1977).

ДЗЁМІНА Еўдакія Андрэеўна, даярка саўгаса «Шарыбаўскі» (1977).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Кацярына Барысаўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1977).

ІЛЬЮШЧАНКА Марыя Паўлаўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1975).

КАЛІБЕРАЎ Сяргей Фёдаравіч, трактарыст калгаса «Авангард» (1973).

М.М.Церашкоў.

В.Н.Гузаў.

М.П.Ільюшчанка.

С.Ф.Каліберaў.

ЛЯЛІХАВА Лідзія Дзмітрыеўна, даярка калгаса «Зара» (1975).

МІНКОЎ Іван Іванавіч, трактарыст-камбайнер калгаса «Чырвоны шлях» (1978).

МІХЕЙКАВА Вера Парфенаўна, даярка саўгаса «Камінтэрн» (1976).

ПАЛІКШАНАЎ Ягор Фёдаравіч, дырэктар саўгаса «Краснаакцябрскі» (1988).

ПІГУЛЕЎСКІ Сцяпан Цімафеевіч, дырэктар Рудзянецкай сярэдняй школы (1971).

ХАРКЕВІЧ Арсеній Кузьміч, дырэктар саўгаса «Шарыбаўскі» (1971).

ЦЕРАШКОЎ Міхаіл Мінавіч, жывёлавод калгаса імя Ульянава (1976).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА

АВЯР'ЯНАЎ Міхаіл Паўлавіч, трактарыст калгаса «Зара» (1978).

АДЗІНЦОВА Вольга Дзянісаўна, даярка калгаса імя Леніна (1977).

АЛЕКСІНА Марыя Васільеўна, цялятніца саўгаса «Шарыбаўскі» (1988).

АНТОНАЎ Мірон Іванавіч, калгаснік калгаса імя Энгельса (1966).

АРЦЁМЕНКА Мікалай Якаўлевіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1982).

АСТАПЕНКА Васіль Кандратавіч, старшыня калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

БАДРУНОВА Кацярына Піліпаўна, калгасніца калгаса «Агульная праца» (1949).

БАЛДУЕЎ Міхаіл Рыгоравіч, трактарыст саўгаса «Дубавіцкі» (1981).

БАРАБАНАЎ Сямён Дзямідавіч, шафёр калгаса імя Леніна (1978).

БАРАШКА Марыя Трафімаўна, даярка племсаўгаса «Дзербічы» (1977).

БАРЫСАВА Ганна Дзмітрыеўна, брыгадзір саўгаса «Рагінь» (1977).

БРЫЛЬ Софія Іванаўна, брыгадзір саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

БРЭДНЕЎ Мікалай Фёдаравіч, брыгадзір паляводчай брыгады калгаса імя Чапаева.

БУДАВЕЕЎ Уладзімір Антонавіч, звеннявы племсаўгаса «Дзербічы» (1977).

ВАЛЧКОВА Галіна Феліксаўна, звеннявая саўгаса «Чабатовічы» (1966).

ВАРАНКОЎ Віталь Фёдаравіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1978).

ВАСЬКОВА Анастасія Фёдараўна, даярка калгаса «Юбілейны» (1976).

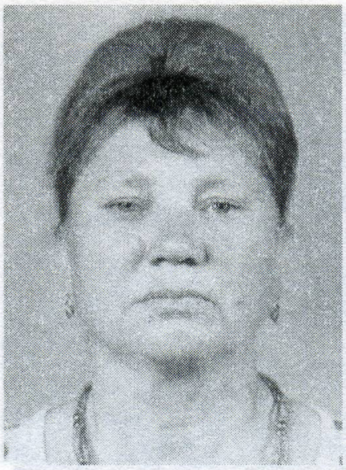

Л.Дз.Ляліхава.

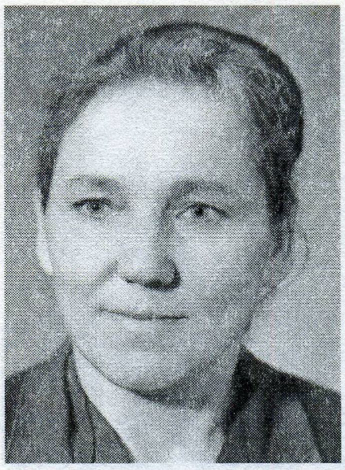

В.П.Міхейкава.

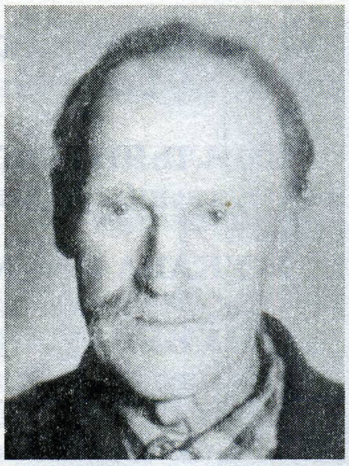

М.І.Антонаў.

ВАСКОЎСКІ Аляксандр Аляксеевіч, шафёр эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1977).

ВІШНЯКОВА Любоў Раманаўна, калгасніца калгаса імя Чапаева (1966).

ВОІНАЎ Леанід Паўлавіч, старшыня калгаса «Чырвоны шлях» (1972).

ГАНЧАРОЎ Мікалай Міхайлавіч, механізатар саўгаса «Камінтэрн».

ГАЎРЫЛІНА Марыя Андрэеўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1976).

ГЕРАСІМАЎ Майсей Фёдаравіч, трактарыст саўгаса «Краснаакцябрскі» (1982).

ДАЛЕЦКІ Яўген Аляксеевіч, інспектар Буда-Кашалёўскага раённага аддзела народнай асветы (1978).

ДЗЕРГАЧОЎ Кузьма Ільіч, шафёр саўгаса «Шлях Ільіча» (1975).

ДЗЕРКАЧОЎ Уладзімір Сяргеевіч, аператар фермы калгаса «Зара» (1977).

ДУДАРАВА Любоў Уладзіміраўна, даярка саўгаса «Праўда» (1975).

ДЭЙКА Леанід Яўгенавіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1972).

ЕМЯЛЬЯНАЎ Мікалай Захаравіч, трактарыст-камбайнер калгаса «Зара» (1978).

М.Ф.Зязюлін.

М.М.Кейзераў.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Ефрасіння Ягораўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1977).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Лукер'я Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

ЖУКАВА Ніна Мікалаеўна, цялятніца саўгаса «Краснаакцябрскі» (1986).

ЖЭЎНЕРАЎ Яўген Макаравіч, камбайнер саўгаса «Шлях Ільіча» (1966).

ЗАПАРОВАНЫ Барыс Фядотавіч, начальнік Буда-Кашалёўскага раённага вытворчага ўпраўлення сельскай гаспадаркі (1966).

ЗОБАЎ Сяргей Міхайлавіч, звеннявы Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1988).

ЗЯЗЮЛІН Мітрафан Фёдаравіч, камбайнер калгаса «Авангард» (1978).

ЗЯЦІКАВА Ганна Захараўна, рабочая саўгаса «Шарыбаўскі» (1972).

ІВАНОЎ Уладзімір Аляксандравіч, дырэктар эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1966).

ІЛЬЕВА Хрысціна Іванаўна, даярка калгаса «Зара» (1958).

ІЛЬЮШЧАНКА Вера Кандратаўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1975).

КАВАЛЁВА Антаніна Емяльянаўна, брыгадзір саўгаса «Марозавічы» (1978).

КАВАЛЁВА Валянціна Сцяпанаўна, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1981).

КАВАЛЁЎ Іван Іларыёнавіч, брыгадзір калгаса імя Леніна (1966).

КАВУНОВА Ніна Лявонаўна, даярка калгаса «Новае жыццё» (1986).

КАЗЛОВА Лукер'я Аляксееўна, калгасніца калгаса «Агульная праца» (1949).

КАЗЛОВА Ніна Мікалаеўна, даярка калгаса «Юбілейны» (1982).

КАЗЛОЎ Іван Мацвеевіч, трактарыст калгаса імя Галавачова (1986).

КАЛІБЕРАВА Кацярына Андрэеўна, палявод калгаса імя Чапаева.

КАРЛОЎСКАЯ Надзея Антонаўна, звеннявая саўгаса «Чабатовічы» (1966).

КАРПОВІЧ Еўдакія Васільеўна, даярка калгаса імя Леніна (1975).

КАСЦЯНОК Феафан Фёдаравіч, першы сакратар Буда-Кашалёўскага РК КПБ (1966).

КЕЙЗЕРАЎ Мікалай Мікалаевіч, трактарыст калгаса «Зара» (1977).

КЛІМКОЎ Валянцін Кірылавіч, дырэктар Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1981).

КОБРУСЕВА Софія Цімафееўна, цялятніца калгаса імя Леніна (1966).

КОТАЎ Віктар Аляксеевіч, брыгадзір калгаса імя Леніна (1966).

КУНДЗЕЛЕЎ Васіль Максімавіч, брыгадзір эксперыментальнай базы «Пянчын» (1972).

КУПЦОВА Ганна Рыгораўна, звеннявая калгаса імя Горкага (1966).

КУРЫЛЕНКА Іван Ягоравіч, трактарыст саўгаса «Марозавічы» (1972).

КУЦАНАЎ Уладзімір Іванавіч, дырэктар міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1982).

ЛАБУШАЎ Іван Іванавіч, брыгадзір калгаса імя Калініна (1972).

ЛАГУЦІНА Ганна Панфілаўна, звеннявая калгаса «Іскра» (1966).

МАКСІМЕНКА Яфім Конанавіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Пянчын» (1972).

МАЛУЦІН Іван Якаўлевіч, старшыня калгаса «Перамога» (1966).

МАРОЗАВА Зінаіда Ігнацьеўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1960).

МАРЧАНКА Міхаіл Рыгоравіч, шафёр калгаса імя Леніна (1979).

МЕЛЬНІКАЎ Міхаіл Якаўлевіч, дырэктар саўгаса «Шарыбаўскі» (1975).

МЕХАНІКАЎ Пётр Давыдавіч, трактарыст калгаса «Зара» (1977).

МІНКОЎ Іван Іванавіч, трактарыст калгаса «Чырвоны шлях» (1972).

МІРОНАЎ Адам Андрэевіч, аператар па адкорме свіней саўгаса «Камінтэрн» (1977).

МІХЕЙКАВА Вера Парфенаўна, даярка саўгаса «Камінтэрн» (1971).

МЯДЗВЕДЗЕЎ Васіль Іванавіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1982).

МЯДЗВЕДЗЕЎ Мікалай Іванавіч, брыгадзір калгаса «Іскра» (1966).

НАДТАЧАЕЎ Сяргей Аляксандравіч, звеннявы саўгаса «Шлях Ільіча» (1986).

НЕМЦАВА Марыя Васільеўна, даярка эксперыментальнай базы «Пянчын» (1977).

НЕСЦЕРАВА Вольга Максімаўна, даярка племсаўгаса «Дзербічы» (1975).

НІКІФАРАЎ Фёдар Мікалаевіч, першы сакратар Буда-Кашалёўскага РК КП(б)Б (1949).

НОВІКАЎ Дзмітрый Апанасавіч, брыгадзір саўгаса «Камінтэрн».

ПАДОЛЬСКІ Аляксандр Мікалаевіч, трактарыст калгаса імя Калініна (1973).

ПАЗНЯКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, заатэхнік калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

ПАТАПЕНКА Павел Мікалаевіч, даглядчык жывёлы саўгаса «Рагінь» (1977).

ПАЎЛЮКОВА Таццяна Паўлаўна, даярка саўгаса «Марозавічы» (1980).

ПРАКАПЕНКА Уладзімір Іванавіч, дырэктар птушкафабрыкі «Камунарка» (1976).

РАГОЎСКІ Іван Арцёмавіч, дырэктар саўгаса «Рагінь» (1977).

РАДЧАНКА Валянціна Мікалаеўна, брыгадзір саўгаса «Марозавічы» (1977).

РУДЗЯНКОЎ Васіль Рыгоравіч, звеннявы калгаса «Прагрэс» (1972).

САЛАЎЁВА Раіса Уладзіміраўна, намеснік дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы № 1 (1976).

САМАРДАКОЎ Мітрафан Андрэевіч, брыгадзір трактарнай брыгады калгаса імя Энгельса.

САПЛІЦКІ Дзяніс Ігнатавіч, жывёлавод эксперыментальнай элітна-насеннягодчай гаспадаркі «Марозавічы» (1975).

СЕРАКОЎ Іван Пятровіч, трактарыст калгаса імя Чапаева.

СЕРЫКАЎ Васіль Кузьміч, трактарыст саўгаса «Марозавічы» (1977).

СІДАРЭНКА Праскоўя Адамаўна, брыгадзір птушкафермы саўгаса «Камунар» (1966).

СІНДАЛОЎСКАЯ Лілія Андрэеўна, заатэхнік саўгаса «Дубавіцкі» (1971).

ТОРМАНАВА Ганна Іванаўна, свінарка калгаса імя Энгельса (1966).

П.Д.Механікаў.

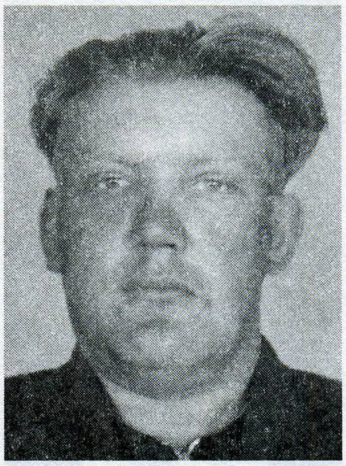
М.І.Мядзведзеў.

П.М.Патапенка.

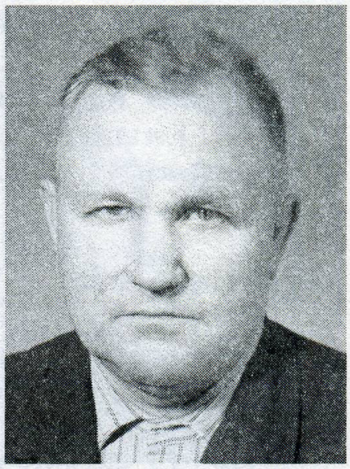
П.Г.Хількевіч.

УСЦІНЕНКА Ганна Арцем'еўна, даярка калгаса «Зара» (1958).

ФАМІНА Ірына Ціханаўна, даярка калгаса «Шлях да камунізму» (1958).

ХАЎРУЧЭНКА Васіліна Савельеўна, даглядчыца свінагадоўчай фермы калгаса «Новае жыццё» (1958).

ХІЛЬКЕВІЧ Пётр Гаўрылавіч, старшыня калгаса «Іскра» (1966).

ХЛАПІЦКІ Леанід Іванавіч, намеснік дырэктара Радзееўскай васьмігадовай школы (1966).

ЦІТКОЎ Міхаіл Пятровіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Чапаева (1977).

ЦІТОВА Варвара Іванаўна, звеннявая калгаса «Парыжская Камуна» (1949).

ЧАРНЯКОЎ Мікалай Пятровіч, старшыня калгаса «Авангард» (1978).

ШАПАВАЛАЎ Іван Канстанцінавіч, механізатар саўгаса «Камінтэрн».

ШАПАВАЛАЎ Мікалай Васільевіч, дырэктар саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

ШАРЫКАВА Тамара Іванаўна, ветурач калгаса імя Чапаева.

А.В.Гарбадзей.

Л.Р.Сіўцоў.

І.С.Атрошчанка.

ШЧАРБАКОВА Алена Іванаўна, галоўны заатэхнік Уваравіцкай МТС (1958).

ЯЎСЕЕНКА Віктар Данілавіч, тракгарыст Буда-Кашалёўскай райсельгасхіміі (1982).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ ДРУЖБЫ НАРОДАЎ

АЛЯКСЕЙКАЎ Віктар Васільевіч, трактарыст саўгаса імя Галавачова (1988).

БАБРОЎ Іван Пятровіч, даглядчык жывёлы саўгаса «Шарыбаўскі» (1982).

ВАРАНКОЎ Віталь Фёдаравіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1986).

ГАРБАДЗЕЙ Аляксей Васільевіч, дырэктар птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1986).

КЛАЧКО Софія Мікалаеўна, арганізатар пазакласнай і пазашкольнай выхаваўчай работы сярэдняй школы № 1 г. Буда-Кашалёва (1981).

КЛІМКОЎ Валянцін Кірылавіч, дырэктар Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1988).

МАКАРАНКА Міхаіл Іванавіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1986).

САЗОНАЎ Іван Іванавіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Калініна (1986).

СІЎЦОЎ Леанід Рыгоравіч, газаэлектразваршчык Буда-Кашалёўскага раённага прадпрыемства па вытворчатэхнічным абслугоўванні аграпрамыслова га комплексу (1986).

ШАЙМУЛІН Афзал Шаймулінавіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1981).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ «ЗНАК ПАШАНЫ»

АДАШКЕВІЧ Барыс Якаўлевіч, настаўнік Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы № 2 (1986).

АДЗІНЦОВА Марыя Аляксандраўна, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1977).

АКСЁНАЎ Ягор Малахавіч, старшыня калгаса імя Ульянава (1966).

АЛЕКСІНА Паўліна Канстанцінаўна, цялятніца саўгаса «Шарыбаўскі» (1975).

АСІПЕНКА Надзея Парфенаўна, цялятніца калгаса «Іскра» (1966).

АСТАПАВА Любоў Мікітаўна, даярка калгаса імя Калініна (1975).

АТРОШЧАНКА Іван Сямёнавіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Пянчын» (1982).

БАНДАРЭНКА Валянціна Сцяпанаўна, даярка саўгаса «Чабатовічы» (1977).

БАРАНАЎ Васіль Агеевіч, звеннявы саўгаса «Рагінь» (1978).

БАЧАРОВА Людміла Аляксандраўна, загадчыца аддзялення Уваравіцкай 2-й раённай бальніцы (1996).

БЕЛАМУТАВА Наталля Дзянісаўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1966).

БРАЦІКАВА Акуліна Якаўлеўна, даярка калгаса «Новае жыццё» (1966).

БУДНІКАВА Марыя Іванаўна, даярка калгаса імя Леніна (1986).

БЯБЕШКА Віктар Юр'евіч, машыніст экскаватара Буда-Кашалёўскага мантажнага ўпраўлення трэста «Гомельвадбуд» (1981).

ВАЛАСЕВІЧ Іван Ігнатавіч, брыгадзір Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1977).

ВАСІЛЕНКА Мікалай Раманавіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1977).

ВАСІЛЕНКА Піліп Сяргеевіч, першы сакратар Уваравіцкага РК КПБ (1958).

ВАСІЛЕЎСКІ Мікалай Уладзіміравіч, трактарыст калгаса імя Калініна.

ВАСІЛЬЦОВА Анастасія Афанасьеўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1966).

ВАСІЛЬЦОЎ Іван Піліпавіч, пастух калгаса імя Леніна (1958).

ВЕКА Еўдакія Платонаўна, заатэхнік калгаса імя Леніна (1966).

ВІШНЯКОЎ Міхаіл Сцяпанавіч, трактарыст калгаса імя Чапаева.

ВОЛКАВА Вольга Васільеўна, чабан міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1982).

ГАЙКОЎ Мікалай Раманавіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1977).

ГАКАЎ Іван Адамавіч, сакратар партыйнай арганізацыі саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

ГАНЧАРОЎ Рыгор Мікалаевіч, аграном калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

ГАРБАДЗЕЙ Аляксей Васільевіч, дырэктар птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1981).

ГАЎРЫЛІНА Кацярына Трыфанаўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1986).

ГЕРАСІМАЎ Майсей Фёдаравіч, трактарыст саўгаса «Краснаакцябрскі» (1975).

ГЕТЧАНКА Яніна Аляксееўна, повар сталовай аб'яднання грамадскага харчавання Буда-Кашалёўскага райспажыўсаюза (1981).

ГРЫГАРЭНКА Іван Рыгоравіч, брыгадзір калгаса імя Леніна (1979).

ГРЫГАРЭНКА Праскоўя Міхайлаўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1966).

ГРЫЦКОЎ Дзяніс Дзянісавіч, звеннявы калгаса «Чырвоная зорка» (1966).

ДАНЦЭВІЧ Уладзімір Мікалаевіч, старшыня выканкома Буда-Кашалёўскага раённага Савета народных дэпутатаў (1978).

ДЖУМАВА Антаніна Васільеўна, птушніца птушкафабрыкі «Камунарка» (1977).

ДЗЕМІДКОВА Марыя Антонаўна, звеннявая калгаса імя Чапаева (1966).

ДЗМІТРАЎЦОВА Ксенія Маркаўна, цялятніца саўгаса «Марозавічы» (1977).

ДРАБКОЎ Дзмітрый Аўрамавіч, звеннявы саўгаса «Шлях Ільіча» (1978).

ЕЛІСЕЕНКА Лідзія Фядосаўна, рабочая эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1975).

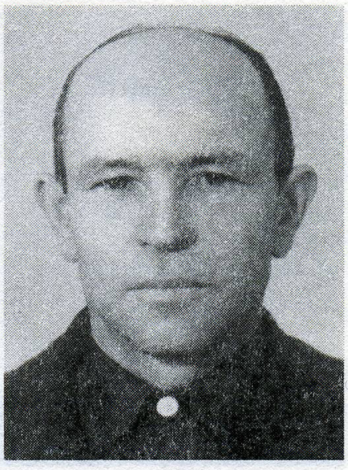

А.К.Захаранка.

І.І.Іваноў.

ЕМЯЛЬЯНАВА Марыя Цярэнцьеўна, даярка калгаса імя Чапаева (1975).

ЕМЯЛЬЯНАЎ Мікалай Захаравіч, звеннявы калгаса «Юбілейны» (1972).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Софія Аляксандраўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1972).

ЕРМАКОВА Агафія Іванаўна, даярка саўгаса «Краснаакцябрскі» (1966).

ЕРМАКОЎ Іван Ціханавіч, брыгадзір Буда-Кашалёўскай райсельгасхіміі (1986).

ЖАРЭБЧАНКА Міхаіл Андрэевіч, старшыня калгаса імя Леніна (1958).

ЖДАНОВІЧ Станіслаў Браніслававіч, трактарыст Буда-Кашалёўскай райсельгастэхнікі (1984).

ЗАЙЦАВА Валянціна Апанасаўна, цялятніца саўгаса «Чабатовічы» (1986).

ЗАЛЕСКІ Віктар Мікалаевіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1982).

ЗАХАРАНКА Адам Карпавіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Пянчын» (1977).

ЗАХАРЧАНКА Мікалай Іванавіч, брыгадзір племсаўгаса «Дзербічы» (1977).

ЗДОЛЬНІКАЎ Іван Цітавіч, трактарыст племсаўгаса «Дзербічы» (1977).

ЗЯЗЮЛІН Мітрафан Фёдаравіч, трактарыст калгаса «Авангард» (1973).

ІВАНОЎ Іван Іванавіч, тэхнік па штучным асемяненні жывёлы саўгаса «Дзербічы» (1966).

ІВАНЧЫКАВА Юлія Аляксандраўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1986).

ІЛЬЮШЧАНКА Кацярына Савельеўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1958).

КАБАЕЎ Міхаіл Іванавіч, начальнік вытворчага ўчастка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1978).

Г.П.Каляда.

І.А.Кірычэнка.

І.С.Кобрусеў.

КАВАЛЁВА *Любоў Рыгораўна*, палявод калгаса імя Чапаева.
КАВАЛЁЎ *Аляксей Савельевіч*, старшыня калгаса імя Горкага (1966).
КАЗАКОЎ *Уладзімір Сцяпанавіч*, даглядчык жывёлы эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1977).
КАЗЛОВА *Лукер'я Аляксееўна*, звеннявая калгаса імя Горкага (1958).
КАЗЛОЎ *Іван Мацвеевіч*, звеннявы племсаўгаса імя Галавачова (1979).
КАЗЛОЎ *Мітрафан Фёдаравіч*, тэхнік па штучным асеменяненні жывёлы калгаса імя Леніна (1958).
КАЛЯДА *Ганна Патапаўна*, даярка эксперыментальнай базы «Пянчын» (1983).
КАМАРОВА *Ксенія Прохараўна*, даярка саўгаса «Марозавічы» (1966).
КАНАВАЛЕНКА *Марыя Уласаўна*, птушніца птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1986).
КАПАЕВА *Кацярына Сцяпанаўна*, даярка саўгаса «Чачора» (1975, 1977).
КАРПАЧОЎ *Афанасій Іосіфавіч*, дырэктар Крыўскай няпоўнай сярэдняй школы (1949).
КАРТАВЕНКА *Піліп Ягоравіч*, загадчык вытворчага ўчастка саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).
КАРЧЭЎСКІ *Канстанцін Аляксандравіч*, старшыня Уваравіцкага райвыканкома (1958).
КАСЦЮЧКОВА *Аксіння Мікалаеўна*, даярка калгаса імя Леніна (1958).
КАСЬЯНАЎ *Іван Сцяпанавіч*, брыгадзір трактарнай брыгады Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгасхімія» (1966).
КІРЫЛЕНКА *Віктар Міхайлавіч*, звеннявы Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1984).
КІРЫЛЕНКА *Уладзімір Міхайлавіч*, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1966).
КІРЫЧЭНКА *Іван Афанасьевіч*, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1972).
КІРЫЧЭНКА *Марфа Яўменаўна*, свінарка калгаса «Новае жыццё» (1958).
КІРЭЕНКА *Васіль Іванавіч*, трактарыст саўгаса «Камінтэрн» (1988).
КОБРУСЕВА *Софія Сцяпанаўна*, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1975).
КОБРУСЕЎ *Іван Сцяпанавіч*, брыгадзір калгаса «Чырвоны шлях» (1978).
КУЗЬМІН *Мікалай Іларыёнавіч*, трактарыст калгаса «Іскра» (1977).
КУЗЬМЯНКОВА *Любоў Пятроўна*, брыгадзір саўгаса «Краснаакцябрскі» (1978).
КУНІЦКІ *Яраслаў Адольфавіч*, старшыня калгаса імя Чапаева (1958).
КУРЫЛЕНКА *Іван Аляксандравіч*, дырэктар саўгаса «Камунар» (1966).
КУХАРАВА *Ганна Фёдараўна*, даярка саўгаса «Шлях Ільіча» (1976).
КУЦАНАЎ *Уладзімір Іванавіч*, дырэктар міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1977).
ЛАБУШАЎ *Іван Іванавіч*, брыгадзір калгаса імя Калініна (1977).
ЛАПАЧКОЎ *Віктар Сцяпанавіч*, трактарыст племсаўгаса «Дзербічы» (1978).
ЛАПІЦКАЯ *Таццяна Афанасьеўна*, чабан саўгаса «Краснаакцябрскі» (1966).
ЛОГВІНАВА *Марыя Мікалаеўна*, калгасніца калгаса «Авангард» (1966).
ЛОГВІНАЎ *Мікалай Аляксеевіч*, старшыня калгаса «Чырвоная зорка» (1966).
ЛЯХАЎ *Сцяпан Міхайлавіч*, трактарыст Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1986).

МАІСЕЕНКА Пётр Цярэнцьевіч, тэхнік па штучным асемяненні жывёлы калгаса імя Суворава Уваравіцкага раёна (1958).

МАКАРАНКА Міхаіл Іванавіч, трактарыст саўгаса «Патапаўскі» (1972).

МАЛАШАНКА Кацярына Самуйлаўна, свінарка саўгаса «Патапаўскі» (1966).

МАРКАВА Надзея Іванаўна, калгасніца калгаса імя Калініна (1978).

МАРТЫНЕНКА Мікалай Фёдаравіч, сакратар партыйнай арганізацыі эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1966).

МАРТЫНЕНКА Рыгор Рыгоравіч, брыгадзір калгаса імя Чапаева (1966).

МЕЛЬНІЧЭНКА Уладзімір Пятровіч, трактарыст Кісялёўскай МТС Уваравіцкага раёна (1958).

МІНАЎ Валерый Іванавіч, старшыня вытворчых работ эксперыментальнай базы «Пянчын» (1988).

МЯДЗВЕДЗЕВА Паліна Апанасаўна, даярка саўгаса «Чабатовічы» (1977).

МЯШКОЎ Мікалай Маркавіч, трактарыст саўгаса «Патапаўскі» (1976).

НАВІЦКІ Іван Іванавіч, начальнік вытворчага ўчастка саўгаса «Марозавічы» (1977).

НОВІКАВА Лідзія Лявонаўна, старшыня выканкома Камунараўскага сельскага Савета народных дэпутатаў (1981).

ПАДАЛЯЧЫНА Надзея Рыгораўна, даярка калгаса імя Чапаева.

ПАЖАРКОЎ Іван Кузьміч, шафёр калгаса імя Калініна (1977).

ПАКІДЗЬКА Мікалай Іванавіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1975).

ПАНАМАРЦАВА Паліна Сцяпанаўна, настаўніца Недайскай школы (1939).

ПАНЦЯЛЕЕНКА Васіль Рыгоравіч, камбайнер калгаса «Новае жыццё» (1966).

ПАРФЁНАВА Ксенія Пракопаўна, звеннявая па вырошчванні лёну калгаса імя Леніна (1958).

ПАЎЛАЎ Аляксандр Іванавіч, трактарыст саўгаса «Дзербічы» (1986).

ПАХОМАЎ Якаў Іванавіч, калгаснік калгаса імя Энгельса (1966).

ПЕТРУШЭНКА Пётр Ігнатавіч, галоўны аграном эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1975).

ПЕЎНЕЎ Анатоль Мацвеевіч, дырэктар саўгаса «Дзербічы» (1977).

ПІЛІПЧАНКА Міхаіл Яфрэмавіч, звеннявы саўгаса «Шлях Ільіча» (1966).

М.Ф.Мартыненка.

В.Ф.Рудзянкоў.

ПРОХАРЦАЎ Васіль Маркавіч, трактарыст саўгаса «Шлях Ільіча» (1986).

РАБЦАЎ Іларыён Ксенафонтавіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1975).

РАВЯНОК Аляксандр Аляксандравіч, першы сакратар Буда-Кашалёўскага РК КПБ (1978).

РУБАНАЎ Іван Рыгоравіч, слесар Кісялёўскай МТС (1958).

РУДЗЯНКОЎ Васіль Фёдаравіч, шафёр эксперыментальнай базы «Уваравічы».

РЭМАВА Надзея Фамінічна, начальнік аддзялення Буда-Кашалёўскага раённага вузла сувязі (1981).

САЛАЎЁВА Анастасія Яфімаўна, даярка калгаса імя Леніна (1981).

САЛАЎЁВА Марыя Макараўна, свінарка калгаса імя Леніна (1975).

САРОКІН Іван Якаўлевіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1972).

САЧНЁВА Ева Пятроўна, даярка калгаса імя Леніна (1966, 1982).

СВІРЫДАЎ Сямён Пятровіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1975).

СЕЛІХАНОВІЧ Пётр Фёдаравіч, старшыня выканкома Уваравіцкага раённага Савета дэпутатаў працоўных (1949).

СЕРАДОЎ Фёдар Якаўлевіч, брыгадзір трактарнай брыгады калгаса «Прагрэс» (1958).

СІЛІН Віктар Іванавіч, трактарыст калгаса «Юбілейны» (1978).

СМЕЛЯКОВА Тацццяна Акімаўна, загадчыца аддзялення Буда-Кашалёўскай раённай бальніцы (1966).

СТАГНАЧОЎ Фёдар Лаўрэнцьевіч, старшыня калгаса «Зара» (1966).

СТАРАДУБЕЦ Павел Мяфодзьевіч, дырэктар саўгаса «Чабатовічы» (1966).

СТАРЫКАЎ Альберт Ціханавіч, галоўны заатэхнік Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1982).

СТАРЫКАЎ Мікалай Сцяпанавіч, даглядчык жывёлы калгаса «Прагрэс» (1977).

СТУКАЛАЎ Барыс Апанасавіч, трактарыст саўгаса «Чабатовічы» (1984).

СЦЕПАНЕНКА Ніна Якаўлеўна, цялятніца саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1975).

СЦЕПАНЦОВА Любоў Іванаўна, даярка калгаса імя Ульянава (1977).

СЦЯПУК Софія Майсееўна, настаўніца Дуравіцкай сярэдняй школы (1966).

ТАРАСЕНКА Анастасія Піліпаўна, чабан міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1977).

ТКАЧОВА Лідзія Арцёмаўна, свінарка калгаса «Зара» (1958).

ТОРМАНАЎ Карп Апанасавіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Энгельса (1966).

ТРАФІМОВІЧ Пётр Іосіфавіч, настаўнік Камунараўскай сярэдняй школы (1976).

ТУР Аляксандр Іосіфавіч, калгаснік калгаса «Чырвоная зорка» (1966).

ФРАНТАЎ Георгій Севасцьянавіч, камбайнер Уваравіцкай МТС (1958).

ХАЛАЕЎ Міхаіл Якаўлевіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1972).

ХАРЫТОНЕНКА Канстанцін Іванавіч, загадчык фельчарскага пункта Забалоцкага сельсавета (1949).

ХОМЧАНКА Аляксандра Рыгораўна, даярка калгаса «Перамога» (1977).

ЦЫРКУНОВА Марыя Іванаўна, калгасніца калгаса імя Чапаева (1966).

ЦІМАШЭНКА Лідзія Іванаўна, звеннявая калгаса імя Горкага (1966).

ЦІШЧАНКА Вольга Васільеўна, даярка калгаса імя Леніна (1975).

ЧАЙКУН Канстанцін Арсенцьевіч, старшыня Буда-Кашалёўскага выканкома (1949).

ЧУБАНАЎ Аляксандр Навумавіч, брыгадзір комплекснай брыгады калгаса імя Чапаева (1958).

ШАРЫКАВА Софія Мікітаўна, даярка калгаса імя Чапаева (1958).

ШАЎЦОВА Валянціна Герасімаўна, даярка саўгаса «Дубавіцкі».

ШАЎЧЭНКА Ульяна Сяргееўна, даярка калгаса імя Чапаева (1977).

ШАЦІЛАВА Любоў Арцёмаўна, птушніца Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1981).

ШУНДЗІКАВА Ніна Арцёмаўна, тэхнік-асемянатар эксперыментальнай базы «Пянчын» (1986).

ШЧУПКОЎ Сцяпан Нікіфаравіч, пастух калгаса імя Горкага (1958).

ШЫХАНЦОЎ Лаўрэнцій Сцяпанавіч, сакратар Буда-Кашалёўскага райкома КП(б)Б (1949).

ЮРКОЎ Іван Яфімавіч, брыгадзір саўгаса «Рагінь» (1972).

ЯКІМЕНКА Уладзімір Апанасавіч, сакратар партыйнай арганізацыі саўгаса «Рагінь» (1966).

ЯНАЧКІН Мікалай Антонавіч, старшыня калгаса «Прагрэс» (1966).

ЯНАЧКІН Уладзімір Цітавіч, трактарыст калгаса імя Чапаева.

ЯНКЕВІЧ Міхаіл Сцяпанавіч, галоўны аграном саўгаса «Рагінь» (1966).

ЯЎСЕЕВА Феня Аляксандраўна, трактарыстка калгаса «Іскра» (1986).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАЙ СЛАВЫ II І III СТУПЕНЕЙ

БАЛАБАЕЎ Іван Іванавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1975, 1977).

БРАЦІКАЎ Рыгор Канстанцінавіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1986).

ВЯЛІЧКА Марыя Іосіфаўна, даярка саўгаса «Краснаакцябрскі» (1977, 1988).

КУПРЫЯШАНКА Марыя Максімаўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1980, 1986).

МАРЧАНКА Міхаіл Дзмітрыевіч, звеннявы саўгаса «Рагінь» (1976, 1981).

ПАДЛОБНІКАВА Валянціна Канстанцінаўна, даярка саўгаса «Камінтэрн» (1981, 1986).

ЯКАЎЛЕВА Зінаіда Паўлаўна, даярка племсаўгаса «Дзербічы» (1975, 1977).

УЗНАГАРОДЖАНЫ ОРДЭНАМ ПРАЦОЎНАЙ СЛАВЫ III СТУПЕНІ

АЛЕЙНІКАЎ Аляксей Рыгоравіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1975).

АЛЕКСІН Пётр Дзмітрыевіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1981).

АНІКЕЕНКА Аляксей Аляксеевіч, брыгадзір саўгаса «Марозавічы» (1982).

АТРОШЧАНКА Іван Сямёнавіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Пянчын» (1988).

БАДЗЮКОЎ Пётр Рыгоравіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1977).

БАНДАРЭНКА Валянціна Сцяпанаўна, даярка саўгаса «Чабатовічы» (1984).

БАРАНАЎ Мікалай Фёдаравіч, трактарыст калгаса «Юбілейны» (1986).

БАРЫСЕНКА Іван Кузьміч, дарожны майстар дарожна-эксплуатацыйнага ўчастка № 184 (1975).

БУЯНАЎ Анатоль Пятровіч, трактарыст міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1988).

ВАЛЧАНКОЎ Васіль Васільевіч, трактарыст калгаса імя Энгельса (1977).

ВАЛЧКОЎ Леанід Рыгоравіч, трактарыст калгаса «Чырвоная зорка» (1977).

ВАСІЛЕЎСКАЯ Людміла Андрэеўна, настаўніца Уваравіцкай сярэдняй школы (1986).

ВАСІЛЕЎСКІ Мікалай Уладзіміравіч, трактарыст калгаса імя Калініна (1981).

ГЛІННІКАЎ Іван Іванавіч, трактарыст саўгаса «Чабатовічы» (1977).

ГЛУШАКОЎ Васіль Сяргеевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1981).

ГНІДЗІН Віктар Фёдаравіч, трактарыст калгаса «Авангард» (1986).

ГУДКОВА Ганна Андрэеўна, палявод калгаса імя Калініна.

ГУЗАЎ Сяргей Ільіч, трактарыст калгаса імя Энгельса (1982).

ДАНІЛЕНКА Кацярына Дзмітрыеўна, даярка саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1975).

ДЗЕМІДКОВА Софія Мікітаўна, даярка калгаса імя Чапаева (1977).

ДОМНЕНКА Аляксандр Фёдаравіч, шафёр Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1977).

ДРАЙЦАЎ Уладзімір Лазаравіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1977).

ЖУРАЎ Андрэй Сямёнавіч, аператар па адкорме свіней калгаса імя Леніна (1976).

ЗЯЦІКАВА Ганна Іосіфаўна, даярка саўгаса «Шарыбаўскі» (1977).

ІВАНОВА Ганна Макараўна, даярка саўгаса «Марозавічы» (1982).

КАЗЛОЎ Дзмітрый Уладзіміравіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1976).

КАЗЛОЎ Іван Дзмітрыевіч, трактарыст калгаса «Юбілейны» (1975).

КАЗЛОЎСКІ Іван Мікалаевіч, машыніст-бульдазерыст Буда-Кашалёўскага будаўніча-мантажнага ўпраўлення трэста «Гомельвадбуд» (1975).

КАЛІБЕРАЎ Сяргей Фёдаравіч, трактарыст калгаса «Авангард» (1977).

Т.А.Карасёва.

КАПАЕЎ Мікалай Ягоравіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1982).

КАРАСЁВА Таццяна Андрэеўна, шафёр калгаса імя Ульянава (1975).

КАРЛОЎСКАЯ Любоў Барысаўна, загадчыца магазіна Уваравіцкага спажывецкага таварыства (1985).

КАРОТЧЫКАЎ Іван Пятровіч, вадзіцель аўтамабіля Буда-Кашалёўскай міжкалгаснай будаўнічай арганізацыі (1975).

КРУГЛЯКОЎ Сяргей Сямёнавіч, вадзіцель аўтамабіля міжкалгаснай перасовачнай механізаванай калоны (1986).

КУЗЬМІН Мікалай Іларыёнавіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1975).

КУЛАЖАНКА Міхаіл Карпавіч, брыгадзір саўгаса «Марозавічы» (1981).

ЛЕБЕДЗЕЎ Юрый Лаўрынавіч, трактарыст саўгаса «Праўда» (1975).

МАЙСЕЕНКА Надзея Фёдараўна, даярка вучэбна-вытворчай гаспадаркі Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1977).

МАЛЧАНАВА Таццяна Уладзіміраўна, даярка калгаса «Чырвоная зорка» (1986).

МАРАЧКІН Міхаіл Несцеравіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1976).

МАРТЫНАВА Тамара Якаўлеўна, даярка саўгаса «Шарыбаўскі» (1986).

МАРЧАНКА Мікалай Васільевіч, трактарыст саўгаса «Камінтэрн» (1986).

МАСЛЕНЧАНКА Васіль Елісеевіч, шафёр Буда-Кашалёўскай міжкалгаснай будаўнічай арганізацыі (1975).

МАСЛЕНЧАНКА Міхаіл Трафімавіч, звеннявы саўгаса імя Галавачова (1977).

МІНАЎ Аляксандр Іванавіч, шафёр калгаса «Новае жыццё» (1986).

МУЗЫЧЭНКА Пётр Андрэевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1977).

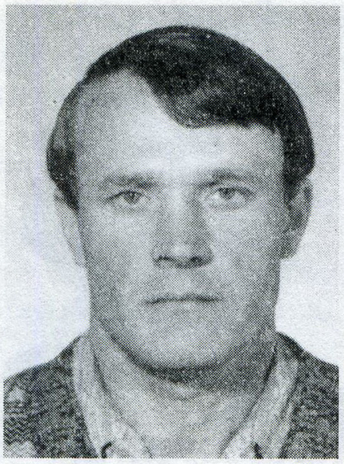

А.Ц.Немцаў.

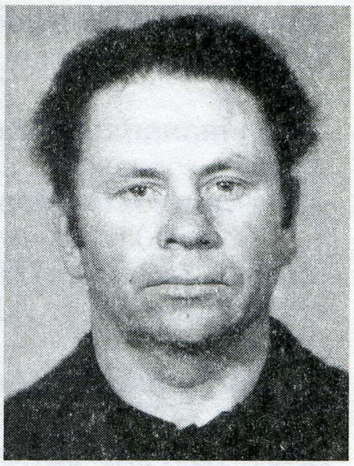

У.П.Раманенка.

А.Дз.Рубанаў.

У.А.Тодараў.

С.А.Чарняўскі.

НЕМЦАЎ Аляксандр Цімафеевіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Пянчын» (1986).

НЕМЧАНКА Кацярына Мікалаеўна, даярка калгаса «Чырвоны шлях» (1980).

НІВЯРОВІЧ Мікалай Мікалаевіч, трактарыст міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1986).

ПАПЯЛЯЕЎ Дзмітрый Аляксандравіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1986).

ПЕТРАКОЎ Мікалай Сямёнавіч, трактарыст калгаса «Перамога» (1975).

ПЕТРУШКОВА Дзіяна Пятроўна, апаратчыца Буда-Кашалёўскага маласыразавода (1975).

ПРЫХОДЗЬКА Валянціна Мікалаеўна, загадчыца Мачулішчанскага аддзялення сувязі (1978).

РАДЗЬКОВІЧ Аляксандр Аляксандравіч, трактарыст калгаса «Чырвоная зорка» (1975).

РАМАНЕНКА Віктар Андрэевіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1977).

РАМАНЕНКА Уладзімір Пракопавіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1978).

РУБАНАЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, шафёр эксперыментальнай базы «Пянчын» (1975).

САВІЦКІ Аляксандр Яўгеньевіч, звеннявы саўгаса «Марозавічы» (1982, 1988).

САЛАЎЁЎ Міхаіл Іванавіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1986).

САЛОНЕНКА Любоў Іванаўна, даярка саўгаса «Краснаакцябрскі» (1975).

САЎЧАНКА Марыя Сцяпанаўна, цялятніца калгаса імя Леніна (1977).

СПАСІБАЎ Міхаіл Міхайлавіч, звеннявы калгаса «Зара» (1982).

СТАЛЫБКА Рыгор Канстанцінавіч, трактарыст саўгаса «Праўда» (1977).

СТАЛЯРОВА Тамара Мікалаеўна, птушніца птушкафабрыкі «Камунарка» (1975).

СТАРАВОЙТАЎ Іван Мікалаевіч, машыніст бульдозера Буда-Кашалёўскага будаўніча-мантажнага ўпраўлення (1976).

ТАРАРЭНКА Міхаіл Рыгоравіч, трактарыст саўгаса «Камінтэрн» (1975).

ТКАЧОВА Лідзія Антонаўна, калгасніца калгаса «Зара» (1968).

ТОДАРАЎ Уладзімір Аляксеевіч, звеннявы калгаса «Зара» (1968).

ТРАФІМАЎ Міхаіл Ісакавіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1975).

ЦІЛІЧЭНКА Мікалай Аляксеевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1975).

ЧАРНЯКОЎ Уладзімір Мікалаевіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1986).

ЧАРНЯЎСКІ Станіслаў Аляксеевіч, трактарыст калгаса імя Ульянава (1977).

ЧУВАСАВА Кацярына Піліпаўна, даярка саўгаса «Шлях Ільіча» (1975).

ШАЎЦОЎ Віктар Мікалаевіч, трактарыст калгаса імя Горкага (1977).

ШАЎЦОЎ Іван Іванавіч, звеннявы калгаса імя Горкага (1968).

ЯКІМЕНКА Уладзімір Мікалаевіч, слесар Буда-Кашалёўскага лясгаса (1975).

ЯРОМАЎ Сяргей Ягоравіч, трактарыст саўгаса «Марозавічы» (1986).

ЯЎСЕЕНКА Валянціна Сяргееўна, даярка саўгаса «Краснаакцябрскі» (1977).

УЗНАГАРОДЖАНЫ МЕДАЛЁМ «ЗА ПРАЦОЎНУЮ ДОБЛЕСЦЬ»

АЛЕЙНІКАВА Галіна Яфімаўна, цялятніца саўгаса імя Галавачова (1977).

АЛЕКСАНДРОНАК Мікалай Раманавіч, галоўны эканаміст птушкафабрыкі «Камунарка» (1977).

АЛЕКСІНА Марыя Васільеўна, цялятніца саўгаса «Шарыбаўскі» (1983).

АНАНЬЕЎ Якаў Васільевіч, тэлеграфіст Буда-Кашалёўскай канторы сувязі (1954).

АНТАНЮК Сяргей Сцяпанавіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1968).

АРЛОВА Еўдакія Аляксандраўна, даярка саўгаса «Чабатовічы» (1966).

АСІПЕНКА Вера Парфенаўна, звенявая калгаса імя Горкага (1966).

АСІПЕНКА Якаў Пятровіч, шафёр калгаса «Іскра» (1975).

БАЖАНКОЎ Мікалай Сцяпанавіч, трактарыст саўгаса «Дубавіцкі» (1978).

БАЗЫЛЕВА Наталля Кірылаўна, дастаўшчыца тэлеграм Буда-Кашалёўскай канторы сувязі (1954).

БАРАБАНАЎ Пётр Лаўрэнцьевіч, загадчык Уваравіцкага раённага аддзела народнай адукацыі (1954).

БАРЫСЕНКА Міхаіл Ільіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1975).

БАРЭЙША Софія Цярэнцьеўна, птушніца Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1986).

БАЧУРКОВА Тамара Захараўна, даярка калгаса «Зара» (1986).

БЕЛАМУТАЎ Фёдар Ігнатавіч, брыгадзір эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1966).

БЕРАГАЎЦОВА Ганна Панцялееўна, свінарка саўгаса «Чабатовічы» (1966).

БУЯНАЎ Анатоль Пятровіч, трактарыст міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1977).

Я.І.Асіпенка.

БЫКАЎ Іван Аляксандравіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1977).

БЫКАЎ Уладзімір Акімавіч, трактарыст Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1986).

ВАРАНКОВА Аксіння Рыгораўна, цялятніца калгаса імя Чапаева (1986).

ВАСІЛЕНКА Анатоль Іванавіч, трактарыст калгаса «Новае жыццё» (1982).

ВАСІЛЬЦОЎ Мікалай Фёдаравіч, трактарыст саўгаса «Камінтэрн» (1977).

ВІШНЯКОВА Аксіння Мікалаеўна, даярка калгаса імя Калініна (1986).

ВОІНАЎ Міна Андрэевіч, звеннявы па вырошчванні тытуню калгаса «1 Мая» (1958).

ГАБРУСЕЎ Аляксандр Аляксандравіч, брыгадзір паляводчай брыгады саўгаса «Рагінь» (1958).

ГАЕЎ Аляксандр Іосіфавіч, сакратар парткома саўгаса «Шарыбаўскі» (1975).

ГАЕЎ Сяргей Іванавіч, брыгадзір саўгаса «Зара» (1966).

ГАЛУШКІН Аксён Сямёнавіч, трактарыст калгаса імя Калініна (1968).

ГАРАЕВА Паліна Іванаўна, старшы бухгалтар Уваравіцкага спажывецкага таварыства (1981).

ГАРНОВА Дар'я Мікалаеўна, даярка калгаса «Іскра» (1966).

ГАРУСАВА Ірына Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

ГАРУСАЎ Іван Ягоравіч, даглядчык жывёлы, пастух калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

ГАЎРЫЛЕНКА Леанід Ягоравіч, шафёр калгаса імя Горкага (1975).

ГАЎРЫЛІНА Марыя Андрэеўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1986).

М.К.Калеснікаў.

ГЛУШАКОВА Надзея Міхайлаўна, даярка эксперыментальнай базы «Пянчын» (1985).

ГЛУШАКОЎ Міхаіл Карнеевіч, камбайнер саўгаса «Марозавічы» (1966).

ГОЛУБЕЎ Мікалай Якаўлевіч, шафёр міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1978).

ГУДКОВА Вольга Фамінічна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1966).

ГУДКОВА Ганна Андрэеўна, калгасніца калгаса імя Чапаева (1975).

ГУЗАВА Фаіна Несцераўна, загадчыца Елянецкага фельчарска-акушэрскага пункта (1966).

ГУЗАЎ Віктар Несцеравіч, брыгадзір калгаса «Зара» (1966).

ГУЛЯНКОВА Валянціна Андрэеўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

ГУРШЧАНКОВА Аляксандра Міронаўна, даярка Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (1977).

ГУСАКОЎ Піліп Піліпавіч, галоўны аграном калгаса імя Ульянава (1966).

ДЗМІТРАЧЭНКА Віктар Паўлавіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1975).

ДЗЮБЧАНКА Іван Іосіфавіч, трактарыст калгаса імя Энгельса (1981).

ДОМНЕНКА Васіль Галакціёнавіч, рабочы Буда-Кашалёўскага камбіната камунальных прадпрыемстваў (1967).

ЕМЯЛЬЯНАЎ Іван Мікалаевіч, трактарыст калгаса «Зара» (1988).

ЖУКАВА Ніна Мікалаеўна, цялятніца калгаса імя Леніна (1977).

ЖУКАЎ Міхаіл Фёдаравіч, звеннявы саўгаса «Рагінь» (1966).

ЖЫГЛЯНКОЎ Віктар Аляксеевіч, брыгадзір эксперыментальнай элітна-насенняводчай гаспадаркі «Марозавічы» (1975).

ЗАБЕЛАЎ Антон Авілавіч, калгаснік калгаса «Чырвоная зорка» (1949).

ЗУБАВА Марыя Макараўна, даярка саўгаса «Патапаўскі» (1975).

ІВАНЧЫКАВА Ніна Ульянаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1968).

ІВАНЧЫКАЎ Міхаіл Іванавіч, трактарыст Кісялёўскай МТС (1958).

ІЛЬЮШЧАНКА Марыя Паўлаўна, даярка саўгаса «Рагінь» (1966).

КАБАЕВА Кацярына Андрэеўна, цялятніца калгаса імя Леніна (1977).

КАВАЛЁЎ Сямён Іванавіч, брыгадзір калгаса «Чырвоная зорка» (1966).

КАВАЛЬЧУК Іван Кірылавіч, трактарыст калгаса «Чырвоны шлях» (1977).

КАЖАМЯКІН Альберт Іванавіч, даглядчык жывёлы калгаса «Новае жыццё» (1986).

КАЗЛОВА Марыя Мікалаеўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

КАЗЛОВА Ніна Мікалаеўна, даярка калгаса «Юбілейны» (1977).

КАЗЛОВА Тамара Іванаўна, швачка Буда-Кашалёўскага камбіната бытавога абслугоўвання насельніцтва (1966).

КАЙТАНАВА Марыя Данілаўна, звеннявая па вырошчванні лёну калгаса імя Горкага (1958).

КАЙТАНАВА Сенкляцея Восіпаўна, калгасніца калгаса «Агульная праца» (1949).

КАЛЕСНІКАЎ Мікалай Кірылавіч, дырэктар саўгаса «Шлях Ільіча» (1966).

КАНАВАЛЕНКА Таццяна Якаўлеўна, аператар птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1981).

КАНЦАВАЯ Лідзія Фёдараўна, даярка калгаса «Прагрэс» (1976).

КАРАБАНЬКОВА Васіліса Іванаўна, работніца саўгаса «Уваравічы» (1949).

КАРНЕЕЎ Васіль Апанасавіч, шафёр саўгаса «Камінтэрн» (1977).

КАРПЯНКОЎ Генадзь Сяргеевіч, шафёр Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1977).

КАРПЕНКА Антон Рыгоравіч, птушнік саўгаса «Уваравічы» (1958).

КАРПОВІЧ Еўдакія Васільеўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

КАРПОВІЧ Іван Пятровіч, брыгадзір паляводчай брыгады саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1958).

КАРТАВЕНКА Алена Цімафееўна, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1982).

КАРТАВЕНКА Ганна Якаўлеўна, птушніца саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

КЕКЕЛЕВА Лідзія Сафронаўна, птушніца калгаса «Чырвоны шлях» (1958).

КІРЫЧЭНКА Марыя Данілаўна, звеннявая калгаса «Новае жыццё» (1949).

КІРЭЕНКА Таццяна Андрэеўна, птушніца птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1982).

КІР'ЯНАЎ Яўген Апанасавіч, трактарыст міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1979).

КІСЯЛЁЎ Васіль Нікіфаравіч, дырэктар Недайскай сярэдняй школы (1966).

КЛІМЕНКА Мікалай Леанідавіч, трактарыст саўгаса «Краснаакцябрскі» (1978).

КЛІМЕНКА Фёкла Емяльянаўна, конюх калгаса «Чырвоная Беларусь» (1949).

КЛІМЯНКОВА Клаўдзія Іосіфаўна, даярка калгаса імя Ульянава (1976).

КЛІМЯНКОЎ Аляксей Максімавіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Ульянава (1986).

КОШАЧКІН Іван Міхайлавіч, сакратар Уваравіцкага РК КП(б)Б (1949).

КРАЎЧАНКА Кацярына Лявонцьеўна, настаўніца Узоўскай сярэдняй школы (1981).

КРАЎЧАНКА Людміла Калінікаўна, дырэктар Пянчынскай васьмігадовай школы (1976).

КРУГЛЯКОЎ Мікалай Савельевіч, слесар Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1977).

КРЫВАШЭЕЎ Васіль Міронавіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1958).

КУДАСАЎ Уладзімір Васільевіч, трактарыст саўгаса «Чачора» (1986).

КУЛАГІН Міхаіл Іванавіч, трактарыст калгаса «Чырвоны шлях» (1982).

КУЛАГІНА Акуліна Еўдакімаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

КУЛІКОЎСКІ Рамуальд Самуйлавіч, начальнік планава-фінансавага аддзела Буда-Кашалёўскага раённага вытворчага ўпраўлення сельскай гаспадаркі (1966).

КУРКОЎ Віктар Сямёнавіч, шафёр саўгаса «Праўда» (1982).

Е.Л.Лебедзева.

ЛАГОДЗІЧ Уладзімір Мікалаевіч, шафёр саўгаса «Шарыбаўскі» (1982).

ЛАГУЦІНА Ганна Васільеўна, цялятніца саўгаса «Шарыбаўскі» (1984).

ЛАПАЦЕНКА Іван Іванавіч, шафёр саўгаса «Чачора» (1986).

ЛАХМАНКОВА Ефрасіння Парфір'еўна, звеннявая насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

ЛЕБЕДЗЕВА Еўдакія Лук'янаўна, калгасніца калгаса «Іскра» (1966).

ЛЕТУНОВІЧ Аляксандр Пятровіч, начальнік Буда-Кашалёўскага будаўнічамантажнага ўпраўлення абласнога трэста па правядзенні меліярацыйных работ (1966).

ЛІЦЯГІНА Яніна Станіславаўна, цялятніца калгаса імя Ульянава (1966).

ЛУК'ЯНЦАЎ Іван Якаўлевіч, брыгадзір калгаса «Новае жыццё» (1988).

ЛЯМЦАВА Ганна Захараўна, брыгадзір калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ЛЯСКОЎСКІ Іван Нічыпаравіч, шафёр птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1982).

МАГОНАВА Ганна Іванаўна, кандытар Буда-Кашалёўскага харчкамбіната (1966).

МАКСІМЕНКА Любоў Мікалаеўна, рабочая эксперыментальнай базы «Пянчын» (1984).

МАЛАШКАВА Марыя Емяльянаўна, краўчыха Буда-Кашалёўскага камбіната бытавога абслугоўвання (1976).

МАНЯЦКОВА Марыя Яфімаўна, звеннявая калгаса «Новае жыццё» (1949).

МАРАЧКІНА Пелагея Прохараўна, свінарка калгаса «Перамога» (1966).

МАРКАЎ Павел Пятровіч, намеснік старшыні калгаса імя Калініна (1975).

МАРЦЭЛЕВА Вера Іванаўна, рабочая саўгаса «Шарыбаўскі» (1966).

В.І.Старыкава.

М.І.Стрыгалёва.

МАСЛЮКОВА Тацццяна Фядосаўна, тэхнік саўгаса «Дубавіцкі» (1986).

МЕЛЯНКОВА Яўгенія Ільінічна, даярка калгаса «Зара» (1966).

МІХАЛЕЎ Аляксей Ціравіч, трактарыст саўгаса «Марозавічы» (1968).

МІЦКЕЎСКІ Уладзімір Рыгоравіч, ляснік Наспенскага лясніцтва Буда-Кашалёўскага лягаса (1966).

НАДТАЧАЕЎ Сяргей Аляксандравіч, звеннявы саўгаса «Шлях Ільіча» (1978).

НЕСЦЯРЭНКА Іван Аляксандравіч, газаэлектразваршчык Буда-Кашалёўскай райсельгастэхнікі (1981).

НІКАЛАЕВА Марыя Апанасаўна, рабочая саўгаса «Шарыбаўскі» (1966).

НІЦІЕЎСКАЯ Лідзія Дзмітрыеўна, настаўніца Любавінскай сямігадовай школы (1960).

НОВІКАЎ Ігнат Фядосавіч, брыгадзір Буда-Кашалёўскай міжкалгаснай будаўнічай арганізацыі (1966).

ОСІПАЎ Пётр Піменавіч, трактарыст саўгаса «Чачора» (1977).

ПАЛУБЕЦ Мікалай Лук'янавіч, галоўны заатэхнік эксперыментальнай базы «Пянчын» (1981).

ПАНГЛІШ Барыс Пятровіч, дырэктар Уваравіцкай сярэдняй школы (1960).

ПАПЕКА Леанід Іванавіч, даглядчык жывёлы калгаса «Іскра» (1976).

ПАПКОВА Ксенія Мікалаеўна, птушніца птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1977).

ПАРФЁНАВА Анастасія Савельеўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

ПАРФЁНАВА Ксенія Пракопаўна, калгасніца калгаса імя Леніна (1966).

ПАРФЁНЕНКА Ганна Лявонаўна, майстар Буда-Кашалёўскага будаўніча-мантажнага ўпраўлення абласнога трэста па правядзенні меліярацыйных работ (1966).

ПАЦЕЕЎ Уладзімір Ягоравіч, дырэктар саўгаса «Чачора» (1975).

ПАШЭВІЧ Ніна Савельеўна, настаўніца Уваравіцкай сярэдняй школы (1954).

ПРАКАПЕНКА Ніна Цярэнцьеўна, рабочая саўгаса «Камунар» (1966).

ПРЫЛЕПАВА Валянціна Іванаўна, даярка калгаса «Юбілейны» (1986).

РАЗІНСКІ Іван Ануфрыевіч, аграном калгаса імя Леніна (1958).

РАЗУВАНАЎ Мікалай Ільіч, трактарыст калгаса імя Энгельса (1977).

РАМАНАЎ Яўген Пракопавіч, электразваршчык Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1966).

РАМАНЕНКА Уладзімір Пракопавіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1968, 1986).

РАМАНОЎСКІ Іван Іванавіч, даглядчык жывёлы калгаса імя Калініна (1982).

РАТНІКАЎ Уладзімір Захаравіч, шафёр эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1982).

РУБАНАВА Матрона Адамаўна, рабочая эксперыментальнай базы «Пянчын» (1977).

РУЖЫЦКІ Станіслаў Рафаілавіч, галоўны інжынер эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1986).

РЫМАРАВА Лідзія Рыгораўна, калгасніца калгаса імя Ульянава (1977).

САЛАЎЁЎ Іван Міхайлавіч, шафёр калгаса «Юбілейны» (1981).

САМОЙЛЕНКА Ганна Іосіфаўна, апрацоўшчыца Буда-Кашалёўскага прамкамбіната (1966).

САМУСЕВА Ганна Васільеўна, калгасніца калгаса «Камінтэрн» (1949).

СВЯРДЛОВА Паліна Сцяпанаўна, даярка калгаса імя Леніна (1958).

СЕМЯНЯКІНА Ніна Андрэеўна, даярка калгаса імя Калініна (1966).

СІДАРЭНКА Васіль Ігнатавіч, жывёлавод калгаса «Прагрэс» (1966).

СІЛІВОНЧЫК Іван Іванавіч, начальнік цэха Буда-Кашалёўскага раённага прадпрыемства па вытворча-тэхнічным абслугоўванні аграпрамысловага комплексу (1986).

СІЛЬЧАНКА Вера Мікалаеўна, тэхнік саўгаса «Дзербічы» (1988).

СОПАЎ Віктар Іванавіч, трактарыст саўгаса «Праўда» (1977).

СТАГНАЧОВА ***Любоў Іванаўна***, трактарыстка калгаса «Авангард» (1988).

СТАЛЯРОЎ Васіль Купрыянавіч, брыгадзір саўгаса «Шлях Ільіча» (1966).

СТАЛЯРОЎ Павел Мікалаевіч, брыгадзір калгаса «Чырвоная Ліпа» (1951).

СТАРЫКАВА ***Вера Іванаўна***, калгасніца калгаса «Прагрэс» (1966).

СТРАЛЯЕВА ***Людміла Паўлаўна***, брыгадзір Буда-Кашалёўскай міжкалгаснай будаўнічай арганізацыі (1966).

СТРЫГАЛЁВА ***Марыя Ігнатаўна***, калгасніца калгаса «Прагрэс» (1966).

СУВОРАВА ***Ганна Міхайлаўна***, даярка саўгаса «Чырвоная зорка» (1975).

СУЛАКОВА ***Валянціна Кандратаўна***, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1986).

СУПРОНЕНКА Міхаіл Паўлавіч, інструктар Буда-Кашалёўскага РК КПБ (1966).

СУРНАКОЎ Іван Фядотавіч, галоўны інжынер саўгаса «Дзербічы» (1978).

СЫСОЕВА ***Марыя Цярэнцьеўна***, калгасніца калгаса «Парыжская Камуна» (1949).

СЫСОЕВА ***Тацццяна Анісімаўна***, работніца саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

СЯМЁНАВА ***Акуліна Савельеўна***, калгасніца калгаса імя Чапаева (1966).

ТКАЧОВА ***Алена Мікалаеўна***, калгасніца калгаса «Парыжская Камуна» (1949).

ТКАЧОВА ***Лідзія Арцёмаўна***, калгасніца калгаса «Зара» (1968).

ТОДАРАЎ Уладзімір Аляксеевіч, звеннявы калгаса «Зара» (1968).

УГАРАВА ***Праскоўя Мікалаеўна***, загадчыца птушкагадоўчай фермы калгаса «Новае жыццё» (1958).

ФІЛІПАЎ Уладзімір Леанідавіч, брыгадзір перасоўчанай калоны Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка» (1983).

ФІЛІПОВІЧ ***Надзея Сяргееўна***, загадчыца Буда-Кашалёўскага раённага аддзела народнай адукацыі (1960).

ХОМЧАНКА ***Надзея Нічыпараўна***, даярка калгаса «Авангард» (1986).

ЦЕРАШКОЎ Аляксандр Валянцінавіч, шафёр Буда-Кашалёўскай райсельгасхіміі (1988).

ЦІМАШЭНКА ***Анастасія Фёдараўна***, калгасніца калгаса «Агульная праца» (1949).

ЦІТАРЭНКА ***Вольга Ісакаўна***, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

ЦІТАРЭНКА ***Кацярына Іосіфаўна***, свінарка калгаса «Чырвоны шлях» (1976).

ЦЫБРАНКОЎ Міхаіл Антонавіч, трактарыст калгаса «Чырвоны шлях» (1986).

ЦЫГАНКОЎ Сцяпан Іванавіч, трактарыст саўгаса «Праўда» (1988).

ЦЫТРЫКАВА ***Зінаіда Аляксееўна***, даярка саўгаса «Дзербічы» (1966).

ЧАРНЯЕЎ Аляксей Сцяпанавіч, механік-камбайнер Буда-Кашалёўскай МТС (1958).

ЧАРНЯЎСКАЯ ***Тацццяна Іванаўна***, даярка калгаса «Новае жыццё» (1977).

ЧАРНЯЎСКІ Рыгор Андрэевіч, калгаснік калгаса «Зара» (1966).

ЧУЯНКОВА ***Кацярына Афанасьеўна***, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

ШАБАЛІН Павел Рыгоравіч, загадчык Уваравіцкага раённага аддзела народнай адукацыі (1960).

ШАВЯЛЁЎ Піліп Сяргеевіч, пастух, даглядчык жывёлы калгаса імя Леніна (1958).

ШАЛЬМАНАЎ Мікалай Фядосавіч, брыгадзір саўгаса «Рагінь» (1966).

ШАРШНЁЎ Яўсей Кузьміч, даглядчык жывёлы, пастух саўгаса «Уваравічы» (1958).

ШАЎЦОЎ Іван Іванавіч, звеннявы калгаса імя Горкага (1968).

ШМІДАЎ Юрый Евелевіч, дырэктар Камунараўскай сярэдняй школы (1960).

ШУЛЬЧАНКА Іван Мікітавіч, трактарыст птушкафабрыкі «Буда-Кашалёўская» (1986).

ШЧАРБАКОВА ***Ганна Дзмітрыеўна***, настаўніца Калінінскай сярэдняй школы (1960).

ШЧАРБАКОЎ Іван Дзмітрыевіч, дырэктар саўгаса «Краснаакцябрскі» (1966).

ЮРКОЎ Андрэй Сямёнавіч, дырэктар Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы № 1 (1960).

ЯЖОЎ Мікалай Мікалаевіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1977).

ЯНКОЎ Аляксей Ягоравіч, брыгадзір паляводчай брыгады калгаса «Зара» (1958).

УЗНАГАРОДЖАНЫ МЕДАЛЁМ «ЗА ПРАЦОЎНУЮ АДЗНАКУ»

АКСЁНАЎ Барыс Аляксандравіч, рабочы саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1966).

АНДРЭЕЎ Ціхан Цімафеевіч, дырэктар Сталінскай сярэдняй школы (1949).

АНТАНЮК Сяргей Сцяпанавіч, шафёр Буда-Кашалёўскай райсельгасхіміі (1986).

АНТОНЕНКА Анатоль Макаравіч, дырэктар эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1981).

АРЦЁМАЎ Іван Андрэевіч, трактарыст калгаса імя Калініна (1986).

АСІПЕНКА Якаў Іванавіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1966).

АСІПЦОЎ Аляксей Іванавіч, камбайнер саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1958).

АТРОШЧАНКА Пётр Андрэевіч, галоўны аграном міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1979).

БАБУШКІНА Ганна Дзмітрыеўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

БАБУШКІНА Ефрасіння Патапаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

БАЛДУЕЎ Міхаіл Ягоравіч, звеннявы саўгаса «Дубавіцкі» (1975).

БАРАНАЎ Аляксандр Дзмітрыевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1982).

БАРКОВА Ірына Аляксандраўна, даярка калгаса імя Горкага (1966).

БАРЫСАВА Марыя Фёдараўна, рабочая саўгаса «Рагінь» (1982).

БАРЫСЕНКА Марыя Іванаўна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1949).

БАРЫСЕНКА Міхаіл Аляксандравіч, шафёр саўгаса «Чачора» (1981).

БАРЫСЕНКА Міхаіл Ільіч, шафёр Буда-Кашалёўскай райаграпрамтэхнікі (1988).

БАЧАРОВА Ніна Захараўна, тэлефаністка Уваравіцкай канторы сувязі (1954).

БЯЛОЎ Рыгор Іванавіч, машыніст экскаватара Буда-Кашалёўскага будаўніча мантажнага ўпраўлення абласнога трэста па правядзенні меліярацыйных работ (1966).

ВАМБРЫКАЎ Уладзімір Васільевіч, электразваршчык Буда-Кашалёўскай аграпрамтэхнікі (1988).

ВАРАШЫЛІН Дзмітрый Самуйлавіч, камбайнер Буда-Кашалёўскай МТС (1958).

ВАРОНКІН Сямён Данілавіч, загадчык навучальнай часткі Смычкоўскай сямігадовай школы (1949).

ВАСІЛЕНКА Таццяна Сцяпанаўна, даярка калгаса «Новае жыццё» (1977).

ВАСІЛЕНКА Ульяна Трафімаўна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1949).

ВІНАКУРАВА Юлія Ягораўна, калгасніца калгаса імя Калініна (1968).

ВОІНАЎ Леанід Паўлавіч.

ВОЙТАЎ Аляксей Данілавіч, шафёр калгаса «Авангард» (1986).

ГАНЧАРОЎ Уладзімір Мікалаевіч, старшыня калгаса імя Чапаева (1966).

ГАРУСАВА Антаніна Якаўлеўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ГАЎРЫЛЕНКА Віктар Паўлавіч, брыгадзір калгаса «Новае жыццё» (1975).

ГЕРАСІМАВА Вольга Яфімаўна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1949).

ГЕРАСІМАВА Тамара Цітаўна, даярка калгаса «Прагрэс» (1977).

ГРЫШАНКОВА Тамара Ісакаўна, даярка калгаса «Іскра» (1975).

ГУДКОВА Пелагея Андрэеўна, калгасніца насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

ГУЗАЎ Міхаіл Мікалаевіч, трактарыст калгаса «Зара» (1975).

ГУЗАЎ Уладзімір Міхайлавіч, калгаснік калгаса «Зара» (1984).

ГУЛЕВІЧ Юлій Аляксандравіч, брыгадзір калгаса імя Ульянава (1966).

ГУЛЯНКОВА Валянціна Андрэеўна, даярка калгаса імя Леніна (1966).

ГУЦАНКОВА Ганна Мацвееўна, даярка саўгаса імя Галавачова (1985).

ДАМАРАДАЎ Мікалай Васільевіч, галоўны ветэрынарны ўрач Гомельскай бройлернай фабрыкі (1986).

ДЗЕГЦЯРОВА Валянціна Віктараўна, рабочая саўгаса «Краснаакцябрскі» (1986).

ДЗЕДАЎ Васіль Васільевіч, даглядчык жывёлы саўгаса «Краснаакцябрскі» (1977).

ДЗЕМІНА Еўдакія Андрэеўна, даярка саўгаса «Шарыбаўскі» (1966).

ДЗМІТРАЧЭНКА Віктар Паўлавіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1966).

ДЗЯМ'ЯНАЎ Ягор Карнеевіч, загадчык жывёлагадоўчай фермы калгаса імя Варашылава (1949).

ДОМНЕНКА Мікалай Васільевіч, звеннявы саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (1968).

ДРАЗДОВА Агрыпіна Іосіфаўна, калгасніца насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

ДРАЗДОВА Марыя Анціпаўна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1949).

ДУЛЯНЕЦ Пётр Паўлавіч, звеннявы саўгаса «Камунар» (1966).

ЕЛІСЕЕЎ Пётр Емяльянавіч, старшыня выканкома Прыбарскага сельсавета (1949).

ЕЛІСЕЕЎ Яўген Фаміч, трактарыст саўгаса «Шлях Ільіча» (1982).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Лукер'я Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАВА Ніна Міхайлаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ЖУКАЎ Мікалай Аляксеевіч, машыніст бульбаўборачнага камбайна саўгаса «Рагінь» (1958).

ЖУКАЎ Мікалай Цярэнцьевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Марозавічы» (1975).

ЖЫТНІКАВА Валянціна Нічыпараўна, даярка саўгаса імя Галавачова (1984).

ЗАВІРУХІНА Марыя Якаўлеўна, даярка калгаса «Авангард» (1986).

ЗАЙЦАЎ Мікалай Мікалаевіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1986).

ЗАХАРАВА Праскоўя Лукінічна, калгасніца насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

ЗАХАРАЎ Барыс Дзмітрыевіч, калгаснік калгаса «Новае жыццё» (1949).

ЗАХАРЧАНКА Рыгор Піліпавіч, загадчык Асобінскай пачатковай школы (1949).

ЗДОЛЬНІКАЎ Іван Цітавіч, трактарыст саўгаса «Дзербічы» (1986).

ЗЯЗЮЛІН Іван Іосіфавіч, брыгадзір калгаса «Авангард» (1968).

ІВАНЧЫКАЎ Аркадзь Пятровіч, трактарыст саўгаса «Чачора» (1977).

ІВАНЬКОЎ Міхаіл Аляксандравіч, шафёр калгаса імя Ульянава (1982).

ІГНАЦЕНКА Аляксей Аляксеевіч, брыгадзір саўгаса «Чачора» (1968).

КАБІРАВА Надзея Дзянісаўна, стрэлачніца станцыі Шарыбаўка (1954).

КАВАЛЕНКА Тацяна Авяр'янаўна, рабочая эксперыментальнай базы «Пянчын» (1977).

КАВАЛЁЎ Аляксандр Фёдаравіч, намеснік старшыні калгаса імя Чапаева (1966).

КАВАЛЁЎ Кандрат Андрэевіч, пастух калгаса «Зара» (1958).

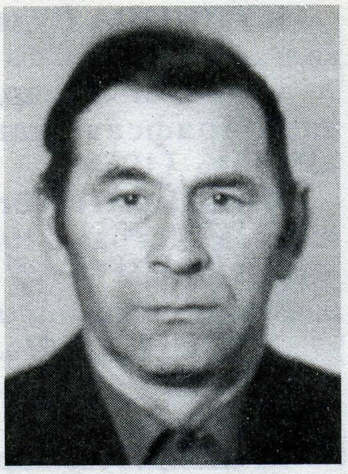

М.В.Кірычэнка.

КАВАЛЁЎ Максім Мікалаевіч, дырэктар Макаўеўскага цагельнага завода (1966).

КАЖАМЯКІН Рыгор Пятровіч, шафёр Буда-Кашалёўскай райсельгастэхнікі (1984).

КАЖАМЯКІНА Зінаіда Іванаўна, рабочая саўгаса «Краснаакцябрскі» (1978).

КАЗЛОВА Ірына Антонаўна, даярка эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1980).

КАЗЛОЎ Іван Кузьміч, трактарыст калгаса імя Максіма Горкага (1968).

КАЗЛОЎ Іван Сяргеевіч, трактарыст калгаса імя Энгельса (1982).

КАМАРОВА Марыя Аляксееўна, даярка саўгаса «Камунар» (1966).

КАМКОЎ Мікалай Якаўлевіч, звеннявы эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1968).

КАРПЕНКА Фёдар Міронавіч, брыгадзір саўгаса «Краснаакцябрскі» (1966).

КАСТУНОВА Ганна Сямёнаўна, цялятніца калгаса імя Горкага (1977).

КАСЦЮЧКОВА Еўдакія Парфенаўна, калгасніца калгаса імя Чапаева (1982).

КІРЫЧЭНКА Мікалай Васільевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1981).

КЛІМАВА Настасся Сцяпанаўна, свінарка калгаса «Чырвоны Днепр» (1958).

КЛІМКОЎ Дзмітрый Ягоравіч, сакратар Буда-Кашалёўскага райвыканкома (1975).

КУЛАЖАНКА Міхаіл Карпавіч, брыгадзір саўгаса «Марозавічы» (1986).

КУНДЗЕЛЕЎ Васіль Максімавіч, брыгадзір эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1966).

КУПЦОВА Еўдакія Паўлаўна, даярка калгаса імя Горкага (1975).

КУР Іван Эдуардавіч, старшыня рабочага прафсаюзнага камітэта саўгаса «Рагінь» (1966).

ЛАГОЙКІН Пётр Герасімавіч, шафёр калгаса «Іскра» (1982).

ЛАЗЕБНІКАЎ Рыгор Андрэевіч, начальнік станцыі Буда-Кашалёўская (1954).

ЛАПІЦКАЯ Валянціна Васільеўна, настаўніца Камунараўскай сярэдняй школы (1986).

ЛАПІЦКІ Леанід Ягоравіч, трактарыст саўгаса «Праўда» (1977).

ЛАХМАНКОВА Еўдакія Міхееўна, калгасніца насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

ЛЕВЯНКОВА Лідзія Міхайлаўна, свінарка калгаса імя Леніна (1958).

МАЖАЕВА Зінаіда Ягораўна, свінарка калгаса «Чырвоны шлях» (1966).

МАІСЕЕНКА Іосіф Еўдакімавіч, шафёр эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1978).

МАКЕЕВА Марыя Максімаўна, калгасніца калгаса «Іскра» (1981).

МАЛЧАНАВА Ганна Майсееўна, даярка калгаса імя Калініна (1975).

МАНЯНКОВА Софія Мікалаеўна, калгасніца насенняводчага калгаса «Новае жыццё» (1951).

МАРАЧКІНА Праскоўя Яфімаўна, аператар па вырошчванні парасят калгаса імя Чапаева (1981).

МАРЫНЧЫНА Ульяна Андрэеўна, даярка калгаса «Авангард» (1988).

МАСЛЕНЧАНКА Якаў Пятровіч, трактарыст саўгаса імя Галавачова (1977).

МАСЛЮКОВА Вольга Міронаўна рабочая саўгаса «Дубавіцкі» (1982).

МЕЛЬНІЧЭНКА Еўдакія Сямёнаўна, свінарка калгаса імя Леніна (1958).

МІНАВА Ганна Дарафееўна, калгасніца калгаса «Новае жыццё» (1949).

МІХАЛЕНКА Тацяна Рыгораўна, тэхнік па штучным асемяненні жывёлы саўгаса «Камунар» (1966).

МІХАЛЕЎ Мікалай Георгіевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1984).

МЯДЗВЕДЗЕЎ Васіль Іванавіч, трактарыст саўгаса «Шарыбаўскі» (1977).

НЕМЦАВА Тацяна Сцяпанаўна, даярка саўгаса «Чабатовічы» (1975).

НЕМЧАНКА Мікалай Паўлавіч, трактарыст саўгаса «Чабатовічы» (1986).

НІКАЛАЕЎ Міхаіл Аляксеевіч, трактарыст саўгаса імя Галавачова (1978).

НІКАНАЎ Мікалай Канстанцінавіч, даглядчык жывёлы саўгаса «Дубавіцкі» (1977).

НОВІКАВА Еўдакія Ільінічна, рабочая саўгаса «Рагінь» (1975).

ПАДАЛЯЧЫНА Анастасія Рыгораўна, даярка калгаса імя Чапаева (1986).

ПАНКРАЦЕНКА Іван Трафімавіч, старшыня калгаса «Новае жыццё» (1949).

ПІНЧУКОВА Ганна Якаўлеўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ПІНЧУКОВА Ніна Патапаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ПРАКАПЕНКА Дзмітрый Андрэевіч, брыгадзір трактарнай брыгады Буда-Кашалёўскай МТС (1949).

ПРАКАПЕНКА Тамара Іванаўна, чабан міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна» (1986).

ПРАКОФ'ЕЎ Іван Яфрэмавіч, брыгадзір саўгаса «Чабатовічы» (1966).

РАМАНЕНКА Міхаіл Малахавіч, настаўнік пачатковых класаў Дуравіцкай сямігадовай школы (1949).

РУДЗЯНКОВА Ніна Дзмітрыеўна, калгасніца калгаса «Іскра» (1966).

САЗОНАВА Клаўдзія Фёдараўна, даярка саўгаса «Камінтэрн» (1975).

САЗОНАВА Любоў Барысаўна, калгасніца калгаса імя Калініна (1966).

САРАЙКІН Дзмітрый Цімафеевіч, трактарыст міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны (1981).

САТЫРАВА Анастасія Васільеўна, даярка калгаса імя Калініна.

СВІРЫДЗЕНКА Міхаіл Васільевіч, трактарыст калгаса імя Ульянава (1981).

СЕРБУНОЎ Уладзімір Дзянісавіч, камбайнер калгаса «Чырвоная зорка» (1977).

СЕРДЗЮКОЎ Дзмітрый Кірылавіч, даглядчык жывёлы, пастух калгаса «Зара» (1966).

СІДАРЭНКА Тацяна Сцяпанаўна, даярка калгаса «Шлях Ільіча» (1966).

СІЛІН Яўген Іванавіч, шафёр калгаса «Юбілейны» (1986).

СІЛЬЧАНКА Міхаіл Пятровіч, трактарыст саўгаса «Дзербічы» (1966).

СКАКАЛАВА Ганна Мікітаўна, свінарка калгаса «Авангард» (1966).

СМАЛЯРОВА Тамара Ціханаўна, даярка калгаса «Авангард» (1975).

СТАЛЯРОВА Софія Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоная Ліпа» (1951).

СТАРАВОЙТАВА Марыя Іванаўна, цялятніца эксперыментальнай базы «Пянчын» (1981).

СТАРАДУБЦАВА Аляксандра Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

СЦЕПАНЕНКА Емяльян Іванавіч, рабочы саўгаса «Марозавічы» (1966).

СЦЕПАНЕНКА Рыгор Маркавіч, шафёр саўгаса «Марозавічы» (1977).

СЯХОВІЧ Павел Георгіевіч, галоўны аграном Буда-Кашалёўскага раённага вытворчага ўпраўлення сельскай гаспадаркі (1966).

ТАРАСІКАВА Марыя Мікалаеўна, работніца саўгаса «Чабатовічы» (1966).

ТКАЧОЎ Мікалай Арцёмавіч, шафёр калгаса «Зара» (1982).

ТОДАРАЎ Якаў Ільіч, рабочы саўгаса «Шарыбаўскі» (1966).

ТУЗАЎ Мікалай Яўменавіч, галоўны аграном калгаса «Чырвоны шлях» (1984).

ФАЙГЕЛЬ Вячаслаў Якаўлевіч, дырэктар Іванаўскай сямігадовай школы (1949).

ФАМІНАВА Марыя Емяльянаўна, даярка саўгаса «Патапаўскі» (1966).

ФЁДАРАВА Таццяна Фёдараўна, даярка калгаса імя Ульянава (1986).

ФІЛІПАВА Марыя Паўлаўна, свінарка саўгаса «Марозавічы» (1966).

ФІЛІПАЎ Міхаіл Рыгоравіч, шафёр калгаса «Зара» (1986).

ХАЛЕЦКІ Міхаіл Тарасавіч, трактарыст калгаса імя Леніна (1981).

ХАЛЯЗНІКАЎ Васіль Міхайлавіч, трактарыст калгаса «Іскра» (1968).

ХАЎХЛЯНЦАВА Марыя Герасімаўна, настаўніца пачатковай школы на ст. Уза (1954).

ХОМЧАНКА Васіль Іванавіч, сакратар партарганізацыі калгаса імя Чапаева (1958).

ХОМЧАНКА Ганна Іванаўна, цялятніца калгаса «Перамога» (1966).

ЦЕРАХАЎ Аляксандр Ігнатавіч, галоўны аграном эксперыментальнай базы «Пянчын» (1975).

ЦІЛІЧЭНКА Марыя Кузьмінічна, птушніца Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1982).

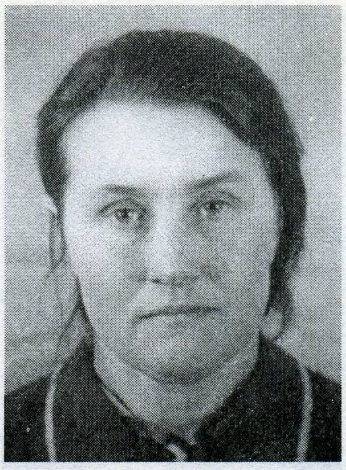

Т.С.Сідарэнка.

ЦІЛІЧЭНКА Мікалай Аляксеевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Уваравічы» (1986).

ЦІТАРЭНКА Іван Лявонавіч, даглядчык жывёлы калгаса «Чырвоны шлях» (1977).

ЦІТАРЭНКА Яўгенія Іванаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ЧАРНЫШОЎ Пётр Кірылавіч, шафёр саўгаса «Чачора» (1978).

ЧАРНЯКОЎ Васіль Сямёнавіч, трактарыст саўгаса «Рагінь» (1975).

ЧУЯНКОВА Домна Апанасаўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1951).

ЧУЯНКОВА Марыя Савельеўна, калгасніца калгаса «Чырвоны шлях» (1950).

ЧУЯШКОВА Тамара Іванаўна, настаўніца Патапаўскай сярэдняй школы (1981).

ЧЫЖОЎ Уладзімір Кузьміч, брыгадзір калгаса імя Калініна.

ШАВАЛЬСКІ Уладзімір Фёдаравіч, даглядчык жывёлы калгаса «Юбілейны» (1977).

ШАЛЬМАНАВА Анастасія Мікітаўна, рабочая саўгаса «Рагінь» (1978).

ШАЛЬМАНАЎ Мікалай Іванавіч, брыгадзір калгаса «Іскра» (1977).

ШАЎЦОВА Валянціна Герасімаўна, даярка саўгаса «Дубавіцкі».

ШАЎЦОВА Софія Кузьмінічна, тэхнік калгаса імя Энгельса (1985).

ШУГАВА Наталля Ільінічна, сакратар парткома Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (1986).

ШУНДЗІКАЎ Міхаіл Сідаравіч, шафёр эксперыментальнай базы «Пянчын» (1986).

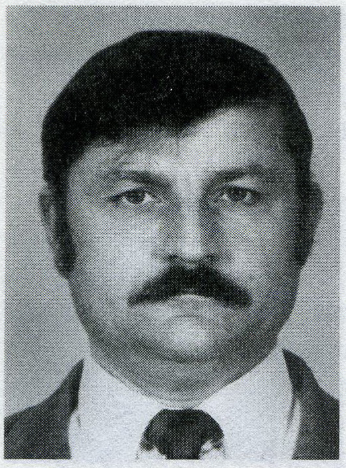

В.В.Крэпастноў.

В.А.Гаўрыленка.

В.В.Зюзянкоў.

ШУНДЗІКАЎ Сяргей Якаўлевіч, трактарыст эксперыментальнай базы «Пянчын» (1987).

ШУРУЕВА Аляксандра Мікітаўна, птушніца птушкафабрыкі «Камунарка» (1977).

ШЧЭРБІН Іван Гаўрылавіч, трактарыст племсаўгаса імя Галавачова (1982).

ЮДЗЯНКОЎ Адам Рыгоравіч, трактарыст саўгаса «Чабатовічы» (1975).

ЮРКОВА Ганна Макараўна, калгасніца калгаса «Чырвоная Ліпа» (1951).

ЮРЦОЎ Міхаіл Захаравіч, трактарыст саўгаса «Патапаўскі» (1968).

ЯНЧУК Зінаіда Мікалаеўна, свінарка калгаса імя Леніна (1980).

ЯРМОЛЕНКА Іосіф Фядосавіч, брыгадзір саўгаса «Дзербічы» (1979).

ЯЎСЕЕНКА Уладзімір Іванавіч, шафёр саўгаса «Праўда» (1981).

ЯФІМЕНКА Тамара Іванаўна, даярка саўгаса «Марозавічы» (1981).

Падрыхтаваў І.А.Процкін.

ЛАЎРЭАТЫ ДЗЯРЖАЎНАЙ ПРЭМІІ БЕЛАРУСІ

ЕМЯЛЬЯНАЎ Віктар Андрэевіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Вучоныя).

КРЭПАСТНОЎ Віктар Віктаравіч, нарадзіўся 17.8.1952 г. у в. Ліпінічы. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь 1994. Закончыў Ліпініцкую няпоўную сярэднюю школу, Буда-Кашалёўскі тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі (1969), Беларускі політэхнічны інстытут (1979). Працаваў у Казахстане на цалінных землях, потым электраманцёрам, майстрам, намеснікам начальніка, начальнікам цэха, галоўным інжынерам, а з 1995 г. — дырэктарам завода самаходных камбайнаў вытворчага аб'яднання «Гомсельмаш». Член-карэспандэнт (1994), акадэмік (1999) Беларускай інжынернай акадэміі.

ЗАСЛУЖАНЫЯ РАБОТНІКІ БЕЛАРУСІ

ЗАСЛУЖАНЫЯ АРТЫСТЫ

КРЫЛОВІЧ Валянціна Міхайлаўна (глядзі Імі ганарацца землякі: Творцы).

МАЛЧАНАЎ Павел Сцяпанавіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Творцы).

ЧЭПЕЛЕЎ Віктар Іосіфавіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Творцы).

ЗАСЛУЖАНЫЯ РАБОТНІКІ АХОВЫ ЗДАРОЎЯ

ГАЎРЫЛЕНКА Вольга Акімаўна, нарадзілася ў 1919 г. у в. Пагост Салігорскага раёна Мінскай вобл. Закончыла Мінскі медыцынскі інстытут (1941). У гады Вялікай Айчыннай вайны працавала на акупіраванай тэрыторыі ўрачом на Краснадворскім участку. З кастрычніка 1945 г. у Буда-Кашалёве: галоўны ўрач раённай амбулаторыі, галоўны ўрач радзільнага дома. Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР. Узнагароджана медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1968 г.

ЗЮЗЯНКОЎ Віктар Васільевіч, нарадзіўся 21.11.1939 г. у в. Гаўлі. Закончыў Гаўлеўскую сярэднюю школу, Мінскі медыцынскі інстытут (1963). Працаваў галоўным урачом участковай бальніцы ў Лагойскім раёне, намеснікам галоўнага ўрача Лагойскага раёна, загадчыкам неўралагічнага аддзялення, намеснікам галоўнага ўрача Мінскай абласной клінічнай бальніцы. З 1978 г. галоўны ўрач, з 2001 г. наместнік галоўнага ўрача па медыцынскай частцы дарожнай

бальніцы на станцыі Мінск. Узнагароджаны Граматай Вярхоўнага Савета БССР і Граматай Савета Міністраў Беларусі. Ганаровае званне прысвоена ў 1990 г.

ЧАСНАКОВА Галіна Георгіеўна, нарадзілася ў 1932 г. у г. Магнітагорск. Закончыла Львоўскі медыцынскі інстытут (1957). Па накіраванні прыехала на работу ў Буда-Кашалёўскі раён. Працавала ўрачом-тэрапеўтам, загадчыкам інфекцыйнага аддзялення, урачом-інфекцыяністам раённай паліклінікі. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны» (1978). Ганаровае званне прысвоена ў 1976 г.

ЗАСЛУЖАНЫ ЗААТЭХНІК

ТУЗАЎ Мікалай Яўменавіч, нарадзіўся 22.5.1938 г. у пас. Старое Сяло Быхаўскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Жыліцкі сельгастэхнікум (1961), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1970). Працаваў брыгадзірам паляводчай брыгады, кіраўніком аддзялення саўгаса, з 1970 г. галоўным аграномам калгаса «Чырвоны шлях» (усё ў Буда-Кашалёўскім раёне). Узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г.

ЗАСЛУЖАНЫЯ ДЗЕЯЧЫ КУЛЬТУРЫ

КІРЫЛЕНКА Эдуард Васільевіч, нарадзіўся 12.11.1937 г. Дзяцінства прайшло ў Буда-Кашалёўскім раёне. Закончыў сем класаў Любавінскай сярэдняй школы, Гомельскае музычнае вучылішча (1956), Беларускую дзяржаўную кансерваторыю імя А.В.Луначарскага (1967). Працаваў выкладчыкам музычнай школы, дырэктарам Слонімскай, Лідскай, Маладзечанскай музычных вучылішчаў, Гомельскага каледжа мастацтваў імя Сакалоўскага. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1998 г.

КІСЯЛЁЎ Рыгор Якаўлевіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Дзяржаўныя дзеячы).

РАГОЎСКАЯ Валянціна Георгіеўна, нарадзілася 15.1.1935 г. у в. Нова-Кузнечная Лоеўскага раёна. Закончыла Маскоўскі інстытут культуры (1961). Працавала загадчыцай сельскай бібліятэкі, у райкоме камсамола, загадчыцай аддзела культуры Рэчыцкага райвыканкома, сакратаром парткома саўгаса «Буда-Кашалёўскі», загадчыцай аддзела культуры Буда-Кашалёўскага райвыканкома, Гомельскага гарвыканкома, дырэктарам Гомельскага абласнога драматычнага тэатра. Ганаровае званне прысвоена ў 1997 г.

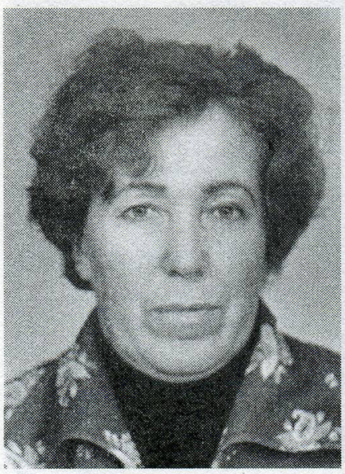

Г.Г.Часнакова.

М.Я.Тузаў.

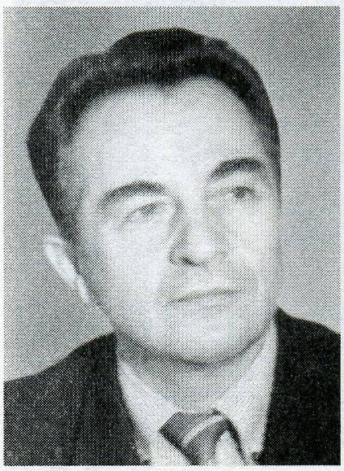

Э.В.Кірыленка.

В.Г.Рагоўская.

П.І.Свярдлоў.

ЗАСЛУЖАНЫ РАБОТНІК КУЛЬТУРЫ

СВЯРДЛОЎ Пётр Іванавіч, нарадзіўся 13.5.1957 г. у г.п. Уваравічы. Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу (1972), Магілёўскае культурна-асветнае вучылішча (1975), Мінскі інстытут культу-

Б.І.Анішчанка.

П.П.Хлебаказаў.

А.П.Летуновіч.

ры (1982). Працаваў мастацкім кіраўніком народнага вакальна-харэаграфічнага ансамбля «Гомій», дырэктарам гарадскога цэнтра культуры і адпачынку, балетмайстрам Гомельскага абласнога драматычнага тэатра. Лаўрэат рэспубліканскіх конкурсаў па стварэнні сюжэтна-тэматычных танцаў (1982, 1987), 1-га рэспубліканскага фестывалю «Беларусь — мая песня» (1998). Ганаровае званне прысвоена ў 1991 г.

ЗАСЛУЖАНЫЯ ЛЕСАВОДЫ

АНІШЧАНКА Барыс Іванавіч, нарадзіўся 20.3.1939 г. у пас. Бурлак. Закончыў 7 класаў Дуравіцкай няпоўнай сярэдняй школы (1953), Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1957), Бранскі тэхналагічны інстытут (1965). Працаваў участковым тэхнікам-лесаводам, інжынерам аховы і абароны лесу, галоўным ляснічым, дырэктарам Рэспубліканскай станцыі па барацьбе са шкоднікамі і хваробамі лесу Міністэрства лясной гаспадаркі БССР, галоўным ляснічым упраўлення лясной гаспадаркі Гомельскай вобл., начальнікам гэтага ўпраўлення, генеральным дырэктарам, намеснікам генеральнага дырэктара па інфармацыйнай рабоце вытворчага лесагаспадарчага аб'яднання Гомельскай вобл. Удзельнік ліквідацыі наступстваў аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1998 г.

ХЛЕБАКАЗАЎ Пётр Пятровіч, нарадзіўся ў 1925 г. у в. Чабатовічы. Закончыў Чабатовіцкую няпоўную сярэднюю школу, Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1949), Мінскі лесатэхнічны інстытут (1962). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў ляснічым. З 1959 г. па 1997 г. узначальваў Чачэрскі лясгас. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I і II ступеней (1957, 1985), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1967), медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1968 г.

ЗАСЛУЖАНЫ МАШЫНАБУДАЎНІК

КАВАЛЁЎ Пётр Купрыянавіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

ЗАСЛУЖАНЫ МЕЛІЯРАТАР

ЛЕТУНОВІЧ Аляксандр Пятровіч, нарадзіўся 15.9.1920 г. у в. Дзераўцы Асіповіцкага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Мінскі гідрамеліярацыйны тэхнікум (1940). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1952 г. па сакавік 1972 г. дырэктар Буда-Кашалёўскага будаўніча-мантажнага ўпраўлення меліярацыйных работ. Ганаровае званне прысвоена ў 1966 г. Памёр 8.4.1990 г.

ЗАСЛУЖАНЫ ДЗЕЯЧ НАВУКІ

БУСЛАЎ Казімір Паўлавіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Вучоныя).

ЗАСЛУЖАНЫЯ НАСТАЎНІКІ

АНДРЭЕЎ Ціхан Цімафеевіч, нарадзіўся ў 1912 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Закончыў Гомельскі настаўніцкі інстытут (1939). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў настаўнікам, дырэктарам школ. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «За баявыя заслугі». Ганаровае званне прысвоена ў 1968 г. Памёр у 1973 г.

АЎРАМЕНКА Вольга Сысоеўна (глядзі Народны настаўнік СССР).

БРУНДУКОЎ Барыс Данілавіч, нарадзіўся ў 1928 г. у пас. Сенавец. Закон-

чыў Гомельскі педагагічны інстытут. З 1952 г. працаваў настаўнікам, дырэктарам школ у Веткаўскім раёне. Ганаровае званне прысвоена ў 1972 г.

ГАКАВА Эмілія Антонаўна, нарадзілася 27.3.1921 г. у в. Атраднае Мікалаеўскай вобл. Закончыла Адэскі дзяржаўны універсітэт (1945). Працавала настаўніцай на Украіне, з 1949 г. па 1970 г. выкладчыца рускай мовы і літаратуры Буда-Кашалёўскага сельгастэхнікума. Узнагароджана медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна». Ганаровае званне прысвоена ў 1966 г.

ГАРУНОЎ Іван Сямёнавіч, нарадзіўся 19.9.1916 г. у в. Недайка. Закончыў Магілёўскі палітасветніцкі інстытут (1936), Сталінградскае ваеннае вучылішча сувязі (1941). Працаваў дырэктарам сямігадовай школы ў в. Чкалава, намеснікам дырэктара Бабовіцкай сярэдняй школы Гомельскага раёна. З 1939 г. у Чырвонай арміі. Удзельнічаў у баях на Бранскім фронце, дзе быў цяжка паранены, у партызанскім руху на Гомельшчыне — памочнік начальніка штаба, начальнік штаба партызанскага атрада імя В.П.Чкалава партызанскай брыгады «Бальшавік». Пасля вызвалення Гомельшчыны зноў на фронце — начальнік сувязі мінамётнага палка. Удзельнічаў у баях на 1, 2 і 3-м Беларускіх франтах. Вайну закончыў пад Кёнігсбергам. У 1946 г. вярнуўся ў Гомель, працаваў да 1983 г. дырэктарам пазменнай сярэдняй школы № 7. Узнагароджаны ордэнамі Леніна (1976), Айчыннай вайны I і II ступеней, 14 медалямі, Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР. Ганаровае званне прысвоена ў 1966 г.

ГРАМЫКА Аляксандра Паўлаўна, нарадзілася ў 1920 г. у пас. Старэва Слуцкага раёна Мінскай вобл. Закончыла Гомельскі педагагічны тэхнікум (1939), Гомельскі настаўніцкі інстытут (1950), Магілёўскі педагагічны інстытут. У гады Вялікай Айчыннай вайны — сувязная партызанскага атрада імя Кірава. Працавала настаўніцай пачатковых класаў, рускай мовы і літаратуры, арганізатарам пазашкольнай і пазакласнай работы сярэдняй школы № 1 ў Буда-Кашалёве. Узнагароджана медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1967 г.

ГУСАКОВА Лідзія Дзмітрыеўна, нарадзілася 11.5.1925 г. у в. Шутнае. Закончыла Гомельскі настаўніцкі інстытут (1946), Гомельскі педагагічны інстытут

Э.А.Гакава.

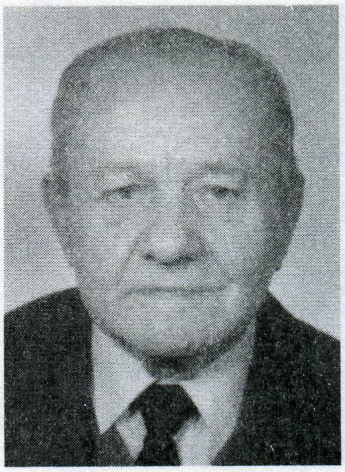

І.С.Гаруноў.

А.П.Грамыка.

Л.Дз.Гусакова.

Т.А.Далецкая.

(1962). Удзельніца партызанскага руху на Гомельшчыне ў Вялікую Айчынную вайну. Працавала настаўніцай рускай мовы і гісторыі, завучам няпоўнай сярэдняй школы, намеснікам дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце. Узнагароджана медалём «За працоўную доблесць» (1960). Ганаровае званне прысвоена ў 1965 г.

ДАЛЕЦКАЯ Таццяна Андрэеўна, нарадзілася ў 1916 г. Закончыла Мсціслаўскі

С.П.Зяцікаў.

М.М.Кісялёва.

В.Н.Кісялёў.

Н.Н.Круглова.

К.П.Лусікава.

Н.С.Пашэвіч.

педагагічны тэхнікум (1937), Магілёўскі педагагічны інстытут (1950). Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры, завучам сярэдняй школы. Ганаровае званне прысвоена ў 1967 г.

ЗЯЦІКАЎ Сямён Пятровіч, нарадзіўся 4.2.1914 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Магілёўскі педагагічны інстытут (1938). Працаваў настаўнікам Марозавіцкай і Кашалёўскай школ. У Вялікую Айчынную вайну ў 1941 — 1945 гг. на фронце. Быў цяжка кантужаны. Працаваў выкладчыкам і дырэктарам Пінскага крэдытна-фінансавага тэхнікума (1957 — 1977). Педагагічны стаж яго склаў 56 гадоў. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі, значком «Выдатнік асветы». Ганаровае званне прысвоена ў 1973 г. Памёр у 1999 г.

КІСЯЛЁВА Марыя Міхайлаўна, нарадзілася ў 1930 г. у в. Навасёлкі Веткаўскага раёна. Закончыла Магілёўскі педагагічны інстытут (1962). У 1951 — 1999 гг. працавала настаўніцай гісторыі. Узнагароджана медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна» (1970). Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г.

КІСЯЛЁЎ Васіль Нікіфаравіч, нарадзіўся ў 1920 г. у в. Мікалаеўка. Закончыў Магілёўскі педагагічны інстытут (1960). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў настаўнікам, дырэктарам у школах Буда-Кашалёўскага раёна (1948 — 1987). Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені, медалямі, знакам «Выдатнік асветы СССР» (1975). Ганаровае званне прысвоена ў 1985 г.

КРУГЛОВА Ніна Нічыпараўна, нарадзілася 17.4.1934 г. у в. Селішча Гарадоцкага раёна Віцебскай вобл. Закончыла Віцебскі педагагічны інстытут (1957). Працавала настаўніцай у школах Буда-Кашалёўскага раёна, інспектарам Буда-Кашалёўскага райана, Гомельскага аблана. Ганаровае званне прысвоена ў 1979 г.

ЛУСІКАВА Кацярына Пятроўна, нарадзілася ў 1920 г. у в. Рудня-Лозаўская. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1938). Працавала настаўніцай матэматыкі Рагінскай школы (1943 — 1978). Ганаровае званне прысвоена ў 1971 г.

МЕЛЬНІКАЎ Васіль Дзямідавіч, нарадзіўся ў пас. Барчанкі Веткаўскага раёна. Закончыў Гомельскае педагагічнае вучылішча (1939), Гомельскі педагагічны інстытут (1956). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў настаўнікам фізікі і матэматыкі Міхалёўскай школы (1946 — 1997). Ганаровае званне прысвоена ў 1967 г. Памёр у 1997 г.

ПАШЭВІЧ Ніна Савельеўна, нарадзілася ў 1923 г. у в. Бацунь. Закончыла Уваравіцкую сярэднюю школу (1941), Гомельскі педагагічны інстытут (1953). Працавала настаўніцай рускай мовы і

літаратуры, беларускай мовы і літаратуры. Узнагароджана медалём «За працоўную адзнаку» (1953). Ганаровае званне прысвоена ў 1962 г.

ПІГУЛЕЎСКІ Сцяпан Цімафеевіч, нарадзіўся 4.8.1922 г. у в. Навасёлкі Петрыкаўскага раёна. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут. Працаваў настаўнікам, намеснікам дырэктара Торфазаводскай (1945—1958), дырэктарам Гусявіцкай, Рудзянецкай і Узоўскай школ (1961—1982), інспектарам Уваравіцкага райана, кіраўніком атрада «Пошук» Касцюковіцкага СПТВ-179 (1983—1991). Дэлегат VI з'езда настаўнікаў Беларусі (1978). Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1971), медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Берліна» і інш. Ганаровае званне прысвоена ў 1970 г.

САЛАЎЁВА Раіса Уладзіміраўна, нарадзілася ў 1925 г. у в. Студзёнка Смалявіцкага раёна Мінскай вобл. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1947). Больш за 30 гадоў працавала настаўніцай матэматыкі Буда-Кашалёўскай СШ № 1, з якіх 25 гадоў намеснікам дырэктара па вучэбнай рабоце. Узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1964 г. Памерла 5.2.1995 г.

САЦЭВІЧ Софія Аляксандраўна, нарадзілася ў 1897 г. у м. Мельнік былога Сямяцінскага раёна Брэсцкай вобл. Закончыла 2-гадовыя педагагічныя курсы (1914). З 1914 г. працавала настаўніцай у школах Гомельскай і Уваравіцкай валасцей (Гусявіцкая, Сінічанская школы, дырэктарам Івольскай школы), з 1944 г. у Рудзянецкай школе. Узнагароджана ордэнам Леніна (1949). Ганаровае званне прысвоена ў 1949 г. Памерла ў 1968 г.

СКВАРЦОВА (АНДРЫЕЎСКАЯ) *Людміла Іосіфаўна,* нарадзілася ў 1914 г. у в. Астрагляды Брагінскага раёна. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1939). Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры ў школах ваенных гарнізонаў у Прыбалтыцы, у гады вайны ў г. Бугуруслан. З кастрычніка 1944 г. працавала адказным рэдактарам уваравіцкай раённай газеты «Сцяг Ільіча», з 1952 г. па 1967 г. настаўніцай рускай мовы і літаратуры сярэдняй школы торфазавода «Бальшавік». Узнагароджана медалём «За доблесную працу ў

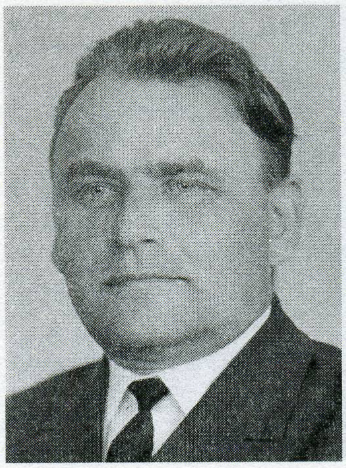

С.Ц.Пігулеўскі.

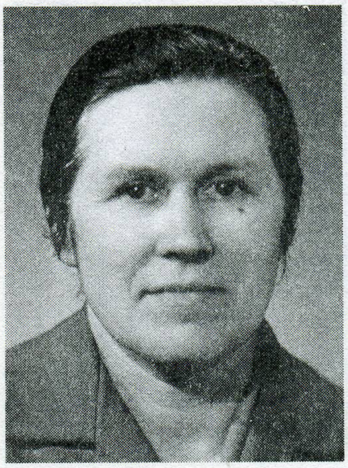

Р.У.Салаўёва.

С.А.Сацэвіч.

С.М.Сцяпук.

Л.І.Скварцова (Андрыеўская) з мужам П.Ф.Скварцовым (загінуў у Вялікую Айчынную вайну).

Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.» і інш. Ганаровае званне прысвоена ў 1967 г.

СЦЯПУК Софія Майсееўна, нарадзілася ў 1923 г. у в. Гарадзішча Петрыкаўскага раёна. Удзельніца Вялікай Айчыннай вайны. Закончыла Мазырскае педагагічнае

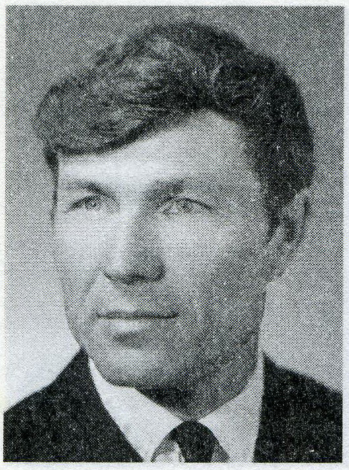

П.В.Трафімовіч.

М.Л.Шатанава (Халецкая).

Т.М.Юркова (Патапава).

А.С.Юркоў.

А.М.Антоненка.

вучылішча (1949). Працавала настаўніцай пачатковых класаў, у апараце райкома партыі, з 1950 г. па 1981 г. настаўніцай пачатковых класаў Дуравіцкай сярэдняй школы. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны», медалём «За баявыя заслугі».

ТРАФІМОВІЧ Пётр Восіпавіч, нарадзіўся ў 1934 г. у в. Насовічы Добрушскага раёна. Закончыў Гомельскі тэхнікум фізічнай культуры (1953), Беларускі інстытут фізічнай культуры (1964). З 1957 г. працуе настаўнікам фізічнага выхавання Камунараўскай сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны» (1976), медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна» (1970). Ганаровае званне прысвоена ў 1972 г.

ШАТАНАВА (ХАЛЕЦКАЯ) Марыя Лявонцьеўна, нарадзілася ў 1924 г. у в. Навасёлкі. Закончыла Гомельскае педагагічнае вучылішча (1944). З 1944 г. па 1980 г. працавала настаўніцай пачатковых класаў у Аляксандраўскай, Папоўскай, Старабеліцкай, Уваравіцкай школах. Ганаровае званне прысвоена ў 1968 г.

ЮРКОВА (ПАТАПАВА) Тамара Мікалаеўна, нарадзілася 22.12.1936 г. у г. Рэчыца. Закончыла Рэчыцкае педагагічнае вучылішча (1956). Працавала настаўніцай пачатковых класаў Лозаўскай (1956–1961) і Рагінскай (1961–1981) школ. Узнагароджана медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна». Ганаровае званне прысвоена ў 1979.

ЮРКОЎ Андрэй Сямёнавіч, нарадзіўся ў 1923 г. у в. Бронніца. У 1938 г. паступіў у Гомельскі педагагічны тэхнікум. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Пасля вайны працаваў настаўнікам у Негаўскай школе, на камсамольскай рабоце, дырэктарам Бушаўскай школы, загадчыкам Буда-Кашалёўскага райана, настаўнікам і дырэктарам сярэдняй школы №1 г. Буда-Кашалёва. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1968 г.

ЗАСЛУЖАНЫ РАБОТНІК ПРАМЫСЛОВАСЦІ

БАРЭЙША Браніслаў Тарасавіч, нарадзіўся 21.2.1921 г. у в. Лапічы. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Пасля дэмабілізацыі працаваў на Гомельскім аўтарамонтным заводзе. Яго працоўная дзейнасць адзначана ордэнам «Знак Пашаны», медалём «За працоўную доблесць». Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г. Памёр у 1994 г.

ЗАСЛУЖАНЫЯ РАБОТНІКІ СЕЛЬСКАЙ ГАСПАДАРКІ

АНТОНЕНКА Анатоль Макаравіч, нарадзіўся 15.1.1938 г. у в. Аравічы Хойніцкага раёна. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1968). Працаваў

заатэхнікам, дырэктарам саўгаса «Патапаўскі», з 1976 г. дырэктар эксперыментальнай базы «Уваравічы». Узнагароджаны медалём «За працоўную адзнаку». Ганаровае званне прысвоена ў 1998 г.

ГЕРАСІМАЎ Іван Іванавіч, нарадзіўся 16.10.1921 г. у в. Рубеж былога Уваравіцкага раёна. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў загадчыкам майстэрні, майстрам, слесарам у калгасе «1 Мая». Узнагароджаны шасцю баявымі ордэнамі, у тым ліку Чырвонага Сцяга (двойчы), Чырвонай Зоркі (двойчы). Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г.

ЖЫРЫКАЎ *Фёдар Іванавіч,* нарадзіўся 6.3.1948 г. у пас. Новая Сямёнаўка. Закончыў Чырвонабярэжскі сельскагаспадарчы тэхнікум (1967), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1981). Працаваў інжынерам-меліяратарам, начальнікам участка саўгаса «Залессе», старшым тэхнікам Гомельскага МУААС, аграномам па хімахове раслін, аграномам, намеснікам дырэктара, галоўным аграномам эксперыментальнай базы «Уваравічы». Ганаровае званне прысвоена ў 1998 г.

КАВАЛЁВА *Валянціна Сцяпанаўна,* нарадзілася ў 1937 г. у г.п. Уваравічы. Закончыла Уваравіцкую сярэднюю школу (1955). Працавала больш за 40 гадоў даяркай эксперыментальнай базы «Уваравічы». Узнагароджана ордэнам Леніна. Ганаровае званне прысвоена ў 1986 г.

КАНДРАЦЬЕЎ Іван Васільевіч, нарадзіўся 28.10.1918 г. у в. Сухая Бярозаўка Бабpоўскага раёна Варонежскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў трактарыстам у саўгасе «Патапаўскі». Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г.

КОБРУСЕЎ Аркадзь Тарасавіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

ПАЗНЯКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, нарадзіўся 7.9.1929 г. у в. Івольск. Закончыў Клімавіцкі зааветтэхнікум (1957). Працаваў участковым заатэхнікам, галоўным заатэхнікам калгаса «Чырвоны шлях», з 1966 г. па 1983 г. старшынёй, інжынерам па меліярацыі, намеснікам старшыні ў калгасе імя Калініна. Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (1966,1973), медалямі ВДНГ СССР. Ганаровае званне прысвоена ў 1978 г. Памёр у 2000 г.

РАСОЛАВА Галіна Іванаўна, нарадзілася 15.7.1936 г. у в. Дабрынь Ельскага раёна. Закончыла Уваравіцкую сярэднюю школу. Маці шасці дзяцей. Працавала больш за 40 гадоў даяркай эксперыментальнай базы «Уваравічы». Узнагароджана медалём «За працоўную доблесць». Ганаровае званне прысвоена ў 1985 г. Памерла ў 1998 г.

САПЛІЦКІ Дзяніс Ігнатавіч, нарадзіўся 31.5.1914 г. у в. Марозавічы. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў

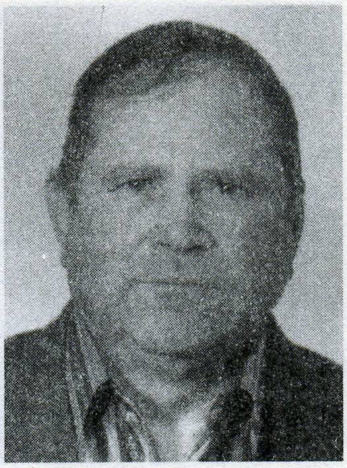

Ф.І.Жырыкаў.

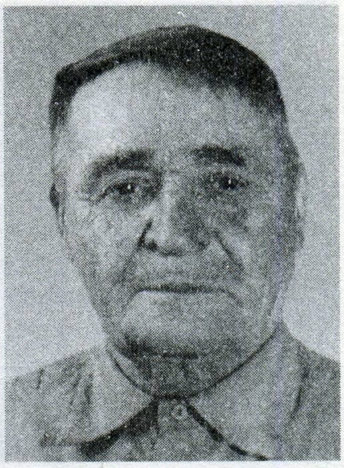

І.В.Кандрацьеў.

М.Ф.Пазнякоў.

Г.І.Расолава.

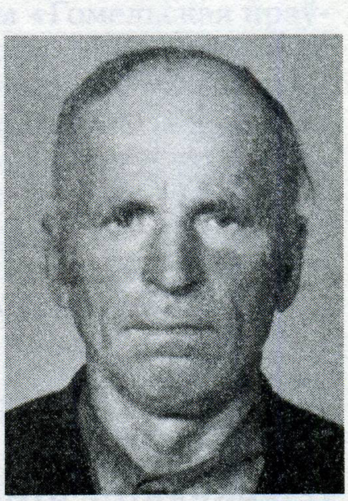

Дз.І.Сапліцкі.

В.С.Чарнякоў.

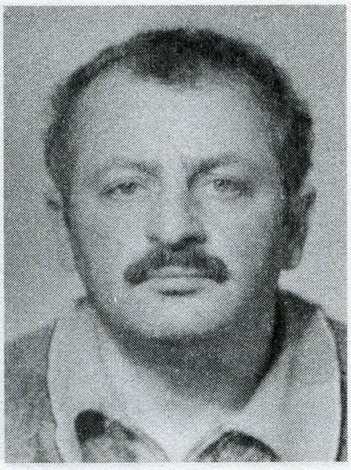

Р.Б.Басін.

А.В.Кутай.

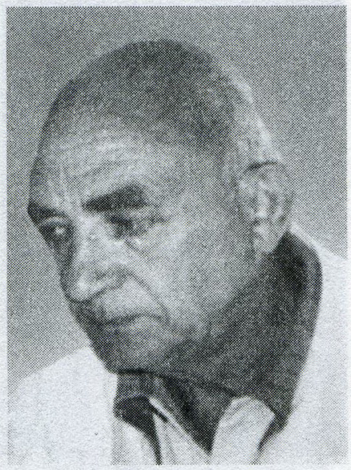

І.М.Шапіра.

К.Ф.Якаўцава.

брыгадзірам паляводчай брыгады, старшынёй калгаса, рабочым саўгаса, даглядчыкам жывёлы, качагарам. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны II ступені, Славы II і III ступеней, Працоўнага Чырвонага Сцяга. Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г.

ЧАРНЯКОЎ Васіль Сямёнавіч, нарадзіўся ў 1925 г. у в. Рагінь. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў старшынёй Рагінскага сельсавета, старшынёй калгаса, намеснікам старшыні ўзбуйненага калгаса, брыгадзірам трактарнай брыгады, з 1958 г. па 1976 г. трактарыстам калгаса «Рагінь». Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны І ступені, медалём «Партызану Вялікай Айчыннай вайны» і інш. Ганаровае званне прысвоена ў 1975 г. Памёр 11.3.1985 г.

ЗАСЛУЖАНЫЯ ТРЭНЕРЫ

БАСІН Рыгор Барысавіч, нарадзіўся 2.3.1937 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт (1969). З 1978 г. працаваў выкладчыкам, старшым выкладчыкам кафедры фізічнага выхавання і спорту Беларускага інстытута інжынераў чыгуначнага транспарту. Ганаровае званне прысвоена ў 1992 г.

КУТАЙ Алена Віктараўна, нарадзілася ў 1949 г. у в. Клімавічы Зэльвенскага раёна Гродзенскай вобл. Закончыла Віцебскі тэхнікум фізічнай культуры (1969), Гомельскі дзяржаўны універсітэт (1986). Працавала інструктарам-метадыстам, настаўнікам фізічнага выхавання, з 1983 г. інструктарам вытворчай гімнастыкі калектыву Буда-Кашалёўскай бройлернай птушкафабрыкі. Ганаровае званне прысвоена ў 1989 г.

ЗАСЛУЖАНЫЯ ЎРАЧЫ

КУТАСАЎ Іван Елісеевіч, нарадзіўся 17.4.1919 у в. Кашалёва. Урач-хірург. Закончыў Мінскі медыцынскі інстытут (1946). Працаваў загадчыкам урачэбнага участка, галоўным урачом і хірургам Чэрыкаўскай раённай бальніцы, загадчыкам хірургічнага аддзялення. Узнагароджаны медалём «За працоўную доблесць» (1961). Ганаровае званне прысвоена ў 1966 г.

ШАПІРА Іосіф Міронавіч, нарадзіўся 27.1.1924 г. у Мінску. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Мінскі медыцынскі інстытут (1950). З 1950 г. працаваў галоўным урачом Недайскай участковай бальніцы, а ў 1985 — 1993 гг. галоўным урачом Буда-Кашалёўскага раёна, старшым урачом Гомельскай бальніцы хуткай дапамогі. Ганаровае званне прысвоена ў 1966 г. Памёр 2.10.1997 г.

ЗАСЛУЖАНЫ ЭКАНАМІСТ

ЯКАЎЦАВА Ксенія Фадзееўна, нарадзілася 23.12.1920 г. у г.п. Уваравічы. Працавала бухгалтарам, сакратаром Буда-Кашалёўскага народнага суда, інспектарам

па нарыхтоўках, намеснікам начальніка, а з 1971 г. начальнікам Буда-Кашалёўскай інфармацыйна-вылічальнай станцыі. Ганаровае званне прысвоена ў 1973 г. Памерла ў 1997 г.

ЗАСЛУЖАНЫ РАБОТНІК МУС СССР

ЖЫРЫКАЎ Мікалай Ільіч, нарадзіўся 20.6.1931 г. у в. Недайка. Закончыў Магілёўскую спецшколу міліцыі (1958), Вышэйшую школу Міністэрства аховы грамадскага парадку РСФСР (1964). Працаваў загадчыкам хаты-чытальні, оперупаўнаважаным крымінальнага вышуку лінейнага аддзялення міліцыі Гомельскага порта, оперупаўнаважаным крымінальнага вышуку Гомельскага райвыканкома, старшым оперупаўнаважаным па асобых справах крымінальнага вышуку Гомельскага аблвыканкома, начальнікам аддзела ўнутраных спраў Веткаўскага, Савецкага (г. Гомель) райвыканкомаў, юрысконсультам Савецкага райпрамгандлю г. Гомеля, юрысконсультам завода пластмасавых вырабаў. Узнагароджаны медалямі «За выдатную службу па ахове грамадскага парадку» I,II і III ступеней. Мае ганаровае званне «Заслужаны работнік МУС СССР».

НАРОДНЫ НАСТАЎНІК СССР

АЎРАМЕНКА Вольга Сысоеўна, нарадзілася 23.11.1934 г. у г.п. Уваравічы. Заслужаны настаўнік БССР (1973). Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1956). З 1956 г. настаўніца рускай мовы і літаратуры Уваравіцкай сярэдняй школы. Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны». Ганаровае званне прысвоена ў 1979 г.

Ганаровыя грамадзяне

ЗЕМЛЯКІ — ГАНАРОВЫЯ ГРАМАДЗЯНЕ ГОМЕЛЯ

КАВАЛЁЎ Пётр Купрыянавіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

КУПЦОЎ Сяргей Паўлавіч, нарадзіўся 5.7.1913 г. у в. Хоўхла. Закончыў Чабатовіцкую пачатковую і Горвальскую сямігадовую школы, прафесійна-тэхнічную школу хімікаў, школу металістаў, рабфак і 2 курсы Гомельскага педагагічнага інстытута (1941). Працаваў кавалём у сельскай кузні, лабарантам на заводзе «Чырвоны хімік», токарам на заводзе «Рухавік рэвалюцыі» і на будаўніцтве Касцюковіцкага шклозавода, карэспандэнтам газет «Гомельская праўда», Добрушскай раённай шматтыражнай, «Чыгуначнік Беларусі». У Вялікую Айчынную вайну сакратар Гомельскага падпольнага гаркома камсамола (з мая 1943 г. першы сакратар гаркома камітэта ЛКСМБ Гомеля). У 1943 — 1952 гг. працаваў старшынёй Гомельскага камітэта па радыёфікацыі і радыёвяшчанні. У 1952 — 1955 гг. старшыня выканаўчага камітэта Цэнтральнага раёна Гомеля, затым да 1972 г. загадчык аддзела рэдакцыі газеты «Гомельская праўда». Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Чырвонай Зоркі, «Знак Пашаны», медалём «За адвагу» і інш. Неаднаразова выбіраўся дэпутатам Гомельскага гарадскога Савета. З 1970 г. узначальваў пастаянную камісію гарвыканкома па справах партызан і падпольшчыкаў Вялікай Айчыннай вайны. Ганаровы грамадзянін з 1977 г. Памёр у 2001 г.

М.І.Жырыкаў.

В.С.Аўраменка.

ГАНАРОВЫЯ ГРАМАДЗЯНЕ БУДА-КАШАЛЁВА

БЕЛКІН Уладзімір Міхайлавіч, нарадзіўся 11.4.1923 г. у Маскве. Закончыў Маскоўскі інстытут усходазнаўства (1951). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў выкладчыкам, дацэнтам, прафесарам Маскоўскага дзяржаўнага універсітэта. Доктар філалагічных навук. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, Дружбы народаў, медалямі «За адвагу», «За баявыя заслугі», «За абарону Масквы», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна» і інш. Памёр у 2000 г.

ГАЛАВАЧОЎ Павел Якаўлевіч (глядзі Землякі — Героі Савецкага Саюза).

І.М.Іўкін.

Р.М.Купрыяшчанка.

Б.П.Лебедзеў.

І.М.Мурзаеў.

Р.Ф.Пасько.

ІЎКІН Іван Міхайлавіч, нарадзіўся 15.2.1924 г. у г. Бранск. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У лістападзе 1943 г. прымаў удзел у вызваленні ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў Буда-Кашалёва і іншых населеных пунктаў раёна. Працаваў начальнікам пажарнай часці, выкладчыкам ў пажарна-тэхнічным вучылішчы, начальнікам абласной пажарна-тэхнічнай выстаўкі (г. Бранск). Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны I ступені, медалямі.

КУПРЫЯШЧАНКА Рыгор Мікітавіч, нарадзіўся ў 1927 г. у в. Каромка. Удзельнік партызанскага руху на Гомельшчыне. З 1945 г. у Ваенна-марскім флоце. Капітан 1-га рангу. Закончыў Ленінградскі дзяржаўны універсітэт (1965). Кандыдат гістарычных навук (1988). Член Пятроўскай акадэміі навук і мастацтва. Адзін з заснавальнікаў міжрэгіянальнай грамадскай арганізацыі «Руска-беларускае брацтва» ў Санкт-Пецярбургу, кіраўнік секцыі былых беларускіх партызан, якія пражываюць у Санкт-Пецярбургу. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны (двойчы), медалямі «За адвагу», «Партызану Вялікай Айчыннай вайны» I і II ступеней, «За баявыя заслугі».

ЛЕБЕДЗЕЎ Барыс Пятровіч, нарадзіўся 13.3.1925 г. у в. Супанева Бранскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Бранскі лесагаспадарчы інстытут (1951). Працаваў настаўнікам, выкладчыкам, намеснікам дырэктара, дырэктарам Ціхвінскага палітэхнікума Ленінградскай вобл. Старшыня савета ветэранаў 4-й Бежыцкай ордэна Суворава стралковай дывізіі. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I ступені, «Знак Пашаны»,14 медалямі. Ганаровы грамадзянін Хвастовіцкага раёна Калужскай вобл.

МУРЗАЕЎ Іван Міхайлавіч, нарадзіўся ў 1916 г. у в. Дуброўскае Ілічоўскага раёна, Мардовія. Закончыў Беларускі інстытут народнай гаспадаркі імя Куйбышава. Працаваў намеснікам галоўнага бухгалтара, кіраўніком Буда-Кашалёўскага аддзялення Дзяржбанка СССР. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I (двойчы) і II ступеней, Чырвонай Зоркі, медалямі.

ПАСЬКО Рыгор Фёдаравіч, нарадзіўся 1.5.1921 г. у в. Пераваловна Палтаўскай вобл. Закончыў Днепрадзяржынскі металургічны тэхнікум (1939). Па камсамольскім наборы мабілізаваны ў Ваенна-марскі флот. Служыў на эскадраным мінаносцы «Стойкі» (пазней перайменаваны ў «Віцэ-адмірал Дрозд»). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, абараняў г. Ленінград. Служыў на флоце да 1963 г. Пасля дэмабілізацыі працаваў загадчыкам Буда-Кашалёўскай канторы «Табакапром», а ў 1964 — 1982 гг. старшынёй Буда-Кашалёўскага гарсавета, загадчыкам канторы «Другасчормет». Старшыня райсавета ветэранаў вайны і працы. Узнагароджаны ордэнамі

Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі.

СТРОГАНАЎ *Яўген Васільевіч*, нарадзіўся 17.8.1924 г. у г. Тула. Закончыў Адэскае артылерыйскае вучылішча (1943), Ваенную артылерыйскую акадэмію (1954), Акадэмію Генштаба (1966). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Вызваляў Буда-Кашалёўскі раён ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. Займаў пасады камандзіра артпалка, ракетнай брыгады, начальніка Каломенскага артвучылішча, намесніка начальніка ракетных войскаў Ленінградскай ваеннай акругі, начальніка ракетных войскаў Сібірскай ваеннай акругі, ракетных войскаў Узброеных сіл СССР. Генерал-лейтэнант. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені (двойчы), Чырвонай Зоркі (тройчы), «За службу Радзіме ва Узброеных Сілах СССР» III ступені, польскім крыжам, двума ордэнамі ГДР, 21 медалём. Памёр 27.11.1996 г. Пахаваны ў Маскве.

ЦАРЫК Уладзімір Васільевіч, нарадзіўся 23.8.1912 г. у г.п. Тураў Жыткавіцкага раёна. Закончыў Аршанскі настаўніцкі інстытут. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў настаўнікам, дырэктарам школы ў Буда-Кашалёўскім раёне. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі.

Я.В.Строганаў.

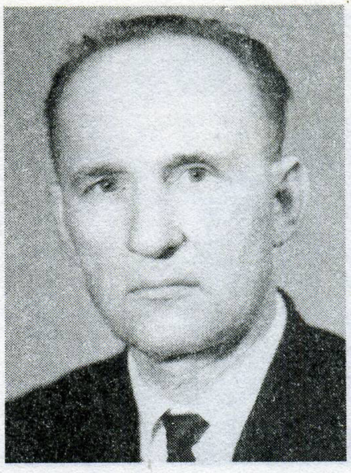

У.В.Царык.

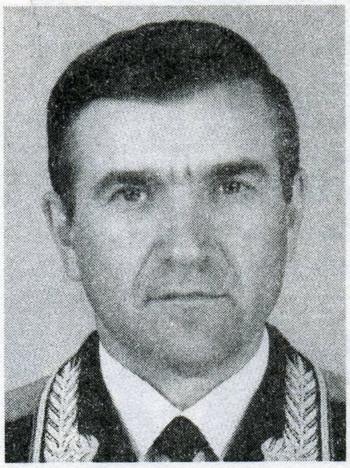

М.Ф.Казлоў.

А.А.Маркаў.

Імі ганарацца земляки

ВАЙСКОЎЦЫ

ГАЛАВАЧОЎ *Павел Якаўлевіч* (глядзі Землякі — Героі Савецкага Саюза).

ДРОЗД Валянцін Пятровіч (глядзі Віцэ-адмірал флоту).

ДРАЯНКОЎ Фёдар Савельевіч (глядзі Незабыўныя старонкі жыцця).

КАЗЛОЎ Міхаіл Фёдаравіч, нарадзіўся ў 1946 г. у в. Гаўлі. Генерал-лейтэнант. Вучыўся ў Гаўлеўскай няпоўнай сярэдняй і Пірэвіцкай сярэдняй школах. Працаваў трактарыстам у саўгасе «Патапаўскі». Пасля службы ў арміі закончыў Благавешчанскае вышэйшае каманднае танкавае вучылішча (1970), пазней Ваенную акадэмію бранятанкавых войскаў (1977). Прайшоў шлях ад камандзіра танкавага ўзвода да камандуючага танкавай арміяй, стаў начальнікам Галоўнага штаба Узброеных сіл Рэспублікі Беларусь. У 1979 — 1981 гг. у Афганістане, камандзір танкавага палка. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, «За службу Радзіме ва Узброеных Сілах СССР» II і III ступеней, медалямі.

МАРКАЎ Аляксандр Адамавіч, нарадзіўся 10.12.1939 г. у в. Івольск. Генерал-лейтэнант. Закончыў Ваенную акадэмію бранятанкавых войскаў (1973). Служыў на розных камандных і штабных пасадах у Групе савецкіх войскаў у Германіі (ГСВГ), у Прыволжскай, Маскоўскай ваенных акругах, зноў у ГСВГ. З 1979 г. у Галоўным упраўленні кадраў Міністэрства абароны СССР: намеснік начальніка, начальнік аддзела, намеснік начальніка ўпраўлення. У 1993 — 1997 гг. начальнік упраўлення кадраў Генеральнага штаба Узброеных сіл Расійскай Федэрацыі. З 1997 г. у запасе, саветнік упраўлення Дзяржаўнай тэхнічнай камісіі пры Прэзідэнце Расійскай Федэрацыі. Узнагароджаны ордэнамі Чырво-

М.М.Алексін.

Л.І.Алексіна.

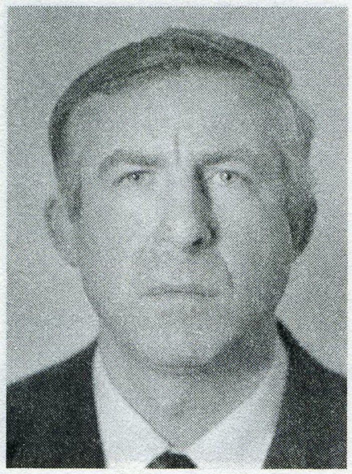

Г.П.Атрошчанка.

С.Дз.Бадруноў.

най Зоркі (1967), «За службу Радзіме ва Узброеных Сілах СССР» III ступені (1978), «Знак Пашаны» (1986), медалямі.

ВУЧОНЫЯ

АЛЕКСІН ***Міхаіл Міхайлавіч,*** нарадзіўся 17.3.1965 г. у в. Струкі. Закончыў Струкаўскую сярэднюю школу (1982), Віцебскі ветэрынарны інстытут (1989) і аспірантуру пры ім (1993). Кандыдат ветэрынарных навук (1997). Працаваў малодшым навуковым супрацоўнікам вопытнай станцыі, дацэнтам кафедры ветэрынарна-санітарнай экспертызы, намеснікам дэкана факультэта ветэрынарнай медыцыны Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі. Аўтар 27 навуковых прац. Уладальнік патэнта на выраб бактэрыяльных і лекавых прэпаратаў.

АЛЕКСІНА ***Лідзія Іванаўна,*** нарадзілася 8.3.1942 г. у в. Рудня-Віктарынская. Закончыла Бронніцкую сярэднюю школу (1958), Гомельскае будаўнічае вучылішча № 92, Мінскі педагагічны інстытут (1968), аспірантуру пры Маскоўскім навукова-даследчым інстытуце дэфекталогіі (1977). Кандыдат педагагічных навук (1978), дацэнт (1979). Працавала цялятніцай, маляром-тынкоўшчыкам, настаўніцай, выхавальніцай, лабарантам, асістэнтам, старшым выкладчыкам, дацэнтам, з'яўлялася дэканам дэфекталагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага педагагічнага універсітэта імя М.Танка. Узнагароджана значком «Выдатнік адукацыі Рэспублікі Беларусь» (1992).

АТРОШЧАНКА ***Генадзь Парфенавіч,*** нарадзіўся ў 1949 г. у в. Пянчын. Закончыў Пянчынскую сярэднюю школу, Чырвонабярэжскі сельгастэхнікум, Ленінградскі сельскагаспадарчы інстытут (1975), аспірантуру (1979). Кандыдат сельскагаспадарчых навук (1980). Працуе старшым навуковым супрацоўнікам кафедры пладаводства Санкт-Пецярбургскага універсітэта.

БАДРУНОЎ ***Сяргей Дзмітрыевіч,*** нарадзіўся 25.8.1958 г. у в. Брылёў. Доктар эканамічных навук (1994). Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу, матэматычны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны (1980). Працаваў у Гомелі: інжынерам Цэнтра навукова-тэхнічнай інфармацыі, малодшым навуковым супрацоўнікам, інжынерам ва універсітэце імя Ф.Скарыны; з 1988 г. інжынер, загадчык аддзела, дырэктар Цэнтра навукова-тэхнічнай інфармацыі. У 1989 г. закончыў аспірантуру Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны па спецыялізацыі прыкладная матэматыка. У 1990 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю. З красавіка 1990 г. генеральны дырэктар Беларускага рэспубліканскага агенцтва навукова-тэхнічнай інфармацыі, са снежня 1991 г. старшыня праўлення сумеснага прадпрыемства «Інфатэх». З 1992 г. начальнік аддзела маркетынгу, з 1994 г. дырэктар па знешнепалітычнай дзейнасці, з чэрвеня 1995 г. прэзідэнт акцыянернага аб'яднання «Піраметр» (г. Санкт-Пецярбург). Аўтар звыш 30 навуковых прац. Член-карэспандэнт Санкт-Пецярбургскай інжынернай акадэміі, прэзідэнт Нацыянальнай асацыяцыі авіяпрыборабудаўнікоў (Расія), правадзейны член Міжнароднай асацыяцыі «Навука. Медыцына. Экалогія».

БАРАНАЎ ***Міхаіл Мікалаевіч,*** нарадзіўся ў 1948 г. у в. Камунар. Закончыў Камунараўскую сярэднюю школу з залатым медалём (1966), Вышэйшае ваенна-марское вучылішча радыёэлектронікі імя

А.С.Папова (1971), Ваенна-марскую акадэмію (1981), ад'юнктуру (1991). Кандыдат тэхнічных навук (1991). 8 гадоў служыў на атамнай падводнай лодцы, потым у апараце галоўнакамандуючага Ваенна-марскім флотам, кіраўнік аднаго з падраздзяленняў НДІ ВМФ, дырэктар НДІ ВМФ Расіі. Капітан 1-га рангу.

БАЧЫЛА Надзея Рыгораўна, нарадзілася 13.9.1935 г. у в. Калініна. Доктар сельскагаспадарчых навук (1991). Закончыла Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1964), аспірантуру пры Беларускім навукова-даследчым інстытуце земляробства (1970). У 1973 г. абараніла кандыдацкую дысертацыю. Прайшла шлях ад малодшага да вядучага навуковага спецыяліста лабараторыі апрацоўкі глебы БелНДІ земляробства і кармоў (г. Жодзіна). Аўтар шэрагу навуковых прац.

БУСЛАЎ Казімір Паўлавіч, нарадзіўся 25.10.1914 г. у в. Кашалёў. Беларускі філосаф. Акадэмік АН Беларусі (1972), доктар філасофскіх навук (1965), прафесар (1966). Заслужаны дзеяч навукі БССР (1978). Закончыў Смаленскі педагагічны інстытут (1938), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КП(б)У (1947), Акадэмію грамадскіх навук пры ЦК ВКП(б) (1951). У 1944—1948 гг. лектар ЦК КП(б)Б, у 1951—1956 гг. загадчык аддзела ЦК КПБ, у 1956—1972 гг. дырэктар, з 1976 г. загадчык сектара Інстытута філасофіі і права АН Беларусі. У 1970—1972 гг. выконваючы абавязкі, у 1973—1976 гг. акадэмік-сакратар Аддзялення грамадскіх навук АН

К.П.Буслаў.

Беларусі. З 1951 г. выкладаў у БДУ, Мінскім радыётэхнічным інстытуце. З 1972 г. старшыня аддзялення Філасофскага таварыства СССР. Кандыдат у члены ЦК КПБ у 1952—1954 гг., член ЦК КПБ у 1954—1961 гг. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР 1955—1959 гг. Навуковыя працы прысвечаны гістарычнаму матэрыялізму, праблемам сацыялістычнага прагрэсу, гуманізму і культуры. Узнагароджаны ордэнам Кастрычніцкай Рэвалюцыі (1974), медалямі. Памёр 20.1.1983.

Творы: Свобода должна быть свободой на деле. Мн., 1961; О критерии внутриклассовых различий в СССР. М., 1965; Социальное единство, противоречия, ответственность. Мн., 1972; Социально-историческое развитие классов в СССР. Мн., 1979; Формирование социального в человеке. Мн., 1980.

ВЕЛІЧКЕВІЧ Фелікс Юльянавіч, нарадзіўся 4.1.1942 г. у в. Завідаўка. Беларускі палеабатанік. Доктар біялагічных навук (1983). Закончыў Ленінградскі

М.М.Баранаў (злева) і яго брат Віктар Мікалаевіч Баранаў (10 гадоў служыў на атамнай падводнай лодцы, таксама закончыў Ваенна-марскую акадэмію).

А.С.Галавачоў.

У.П.Грыханаў.

педагагічны інстытут імя А.І.Герцэна (1969). З 1972 г. у Інстытуце геалагічных навук АН Беларусі: старшы інжынер, малодшы, старшы навуковы супрацоўнік, загадчык лабараторыі, галоўны навуковы супрацоўнік. Навуковыя працы па палеакарпалогіі і палеаграфіі антрапагену, эвалюцыйнай марфалогіі, гісторыі познакайназойскай флоры. Амерыканскім біяграфічным інстытутам прызнаны «Чалавекам года» (1997). Аўтар 175 апублікаваных навуковых прац, у т.л. 5 манаграфій. Адкрыў 38 новых відаў і разнавіднасцей раслін у плейстацэнавай флоры Усходне-Еўрапейскай раўніны.

Творы: Антропогеновые семенные флоры Белоруссии и смежных областей. Мн., 1973; Плейстоценовые флоры ледниковых областей Восточно-Европейской равнины. Мн., 1982: Позднеплиоценовая флора Дворца на Днепре. Мн., 1990.

ГАЛАВАЧОЎ Аляксандр Сцяпанавіч, нарадзіўся 15.6.1935 г. у в. Недайка. Доктар эканамічных навук (1989), прафесар (1990). Заслужаны работнік адукацыі Рэспублікі Беларусь (2001). Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум, Беларускі тэхналагічны інстытут (1963), аспірантуру (1966). Працаваў памочнікам ляснічага ў Бярэзінскім лягчасе Мінскай вобласці, з 1957 г. у сістэме лясной гаспадаркі Беларусі: тэхнік, старшы інжынер, ляснічы, намеснік начальніка аддзела лясной гаспадаркі Беларускай ваеннай акругі. Пасля абароны кандыдацкай дысертацыі (1968) на навукова-педагагічнай рабоце ў Беларускім інстытуце народнай гаспадаркі: навуковы супрацоўнік, загадчык навукова-даследчай лабараторыі навуковай арганізацыі працы, загадчык кафедры эканомікі галін народнай гаспадаркі. У 1978—1980 гг. і 1983—1985 гг. працаваў саветнікам-кансультантам Міністэрства вышэйшай адукацыі Рэспублікі Куба. З 1991 г. у Акадэміі кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь: загадчык кафедры праблем рынку і гаспадарчага механізму, прарэктар па навуковай рабоце (з 1993), загадчык кафедры эканамічнай тэорыі (з 1998). Пад яго кіраўніцтвам падрыхтавана 8 кандыдатаў і 1 доктар эканамічных навук. Аўтар 150 навуковых прац, у т.л. 6 манаграфій і 9 вучэбных дапаможнікаў. Акадэмік Міжнароднай акадэміі арганізацыйных і кіраўніцкіх навук (1994), Беларускай інжынернай акадэміі (1997), член саветаў па абароне дысертацый пры Акадэміі кіравання і пры Беларускім эканамічным універсітэце, Навукова-кансультатыўнага савета па грашова-крэдытнай палітыцы Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь, рэдакцыйнай калегіі часопіса «Эканоміка, фінансы, кіраванне» і інш.

ГРЫХАНАЎ Уладзімір Платонавіч, нарадзіўся 4.1.1950 г. у в. Недайка. Закончыў Недайскую сярэднюю школу (1967), Мінскі педагагічны інстытут імя А.М.Горкага (1971), аспірантуру пры ім. Кандыдат педагагічных навук (1978). Працаваў настаўнікам спецыяльнай і дапаможнай школ, намеснікам дэкана дэфекталагічнага факультэта, загадчыкам кафедры спецыяльных методык Мінскага педагагічнага інстытута імя А.М.Горкага. Пазней — дацэнт кафедры алігафрэнапедагогікі Беларускага педагагічнага універсітэта імя Максіма Танка, загадчык лабараторыі алігафрэнапедагогікі Нацыянальнага інстытута адукацыі Рэспублікі Беларусь. Асноўныя тэмы даследаванняў — спецыяльныя методыкі выкладання матэматыкі, карэкцыйная педагогіка. Аўтар больш за 50 навуковых і навукова-метадычных прац, з іх 5 падручнікаў для спецыяльнай школы, 11 праграм адукацыі дзяцей з асаблівасцямі развіцця, дапаможнікі для настаўнікаў і студэнтаў.

ДЗЯРЖЫНСКІ Іван Ігнацьевіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

ДРАЯНКОЎ Алесь Фёдаравіч, нарадзіўся 15.2.1936 г. у пас. Дзедаў Курган у сям'і вясковага настаўніка, які пазней стаў вайскоўцам. Спачатку жыў у Буда-Кашалёве, пазней у Маскве. Закончыў Маскоўскае вышэйшае тэхнічнае вучылішча імя Баўмана, аспірантуру, абараніў кандыдацкую

дацкую дысертацыю. Працаваў у галіне практычнай касманаўтыкі, займаўся чарнобыльскімі пытаннямі. Адзін з заснавальнікаў Маскоўскага таварыства беларускай культуры імя Ф.Скарыны (1989), намеснік, а ў 1990—1992 гг. старшыня таварыства. Аўтар трох сцэнарыяў для навуковых фільмаў. Выступае з артыкуламі і апавяданнямі ў беларускім друку.

ЕЛІСЕЕЎ Міхаіл Герасімавіч, нарадзіўся 17.1.1940 г. у в. Кашалёў. Гісторык-германіст. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт і аспірантуру пры ім (1967). Кандыдат гістарычных навук (1967), дацэнт. Працаваў асістэнтам, выкладчыкам, дацэнтам кафедры новай і навейшай гісторыі Беларускага дзяржаўнага універсітэта. Аўтар больш за 40 навуковых прац, у т.л. 2 манаграфій. Памёр у 1997 г.

ЕМЯЛЬЯНАЎ Віктар Андрэевіч, нарадзіўся 3.5.1948 г. у г. Тукумс, Латвія. Член-карэспандэнт НАН Беларусі (2000), доктар тэхнічных навук (1999), прафесар (1998). Закончыў Буда-Кашалёўскую сярэднюю школу № 2 (1966), Харкаўскі авіяцыйны інстытут (1973). Працаваў кіраўніком авіямадэльнага гуртка Буда-Кашалёўскага Дома піянераў (1966—1967), слесарам-зборшчыкам, кантрольным майстрам, майстрам Харкаўскага авіяцыйнага завода (1967—1973), старшым інжынерам-тэхнолагам, старшым майстрам, намеснікам начальніка цэха, начальнікам цэха, галоўным інжынерам завода «Модуль» Гомельскага вытворчага аб'яднання (ВА) «Карал» (1974—1985), галоўным інжынерам ВА «Карал» — галоўным інжынерам Гомельскага электравакуумнага завода (1985—1990), генеральным дырэктарам ВА «Карал» — дырэктарам Гомельскага электравакуумнага завода (1990—1992). З 1992 г. генеральны дырэктар НВА «Інтэграл» — дырэктар унітарнага прадпрыемства «Завод паўправаднiковых прыбораў». Навуковы кіраўнік дзяржаўнай навукова-тэхнічнай праграмы «Белэлектроніка» (з 1996), старшыня секцыі Міжнароднага інстытута інжынераў па электратэхніцы і электроніцы ў Беларускім рэгіёне (ЗША, з 1997), віцэ-прэзідэнт Беларускай навукова-прамысловай асацыяцыі (з 1997), 1-ы намеснік старшыні савета кіраўнікоў міждзяржаўнай фінансава-прамысловай групы «Электронныя тэхналогіі» (прадпрыемствы Расійскай Федэрацыі і Рэспублікі Беларусь, з 1998), член падкамітэта па Дзяржаўных прэміях Рэспублікі Беларусь у галіне навукі і тэхнікі (з 2000). Ганаровы работнік электроннай прамысловасці СССР (1981), лаўрэат прэмій Савета Міністраў СССР (1990), Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь (1991), Дзяржаўнай прэміі Рэспублікі Беларусь (1998). Асноўны кірунак навуковай дзейнасці — матэрыялазнаўства ў мікраэлектроніцы. Аўтар больш за 180 навуковых прац, у т.л. 7 манаграфій, 13 навуковых і навукова-метадычных дапаможнікаў. Мае 24 аўтарскія пасведчанні і патэнты.

В.А.Емяльянаў.

З успамінаў В.А.Емяльянава

Большасці з нас вядома шчымлівае адчуванне, калі сэрца імкнецца прыхіліцца да сваіх каранёў. Імкнецца туды, дзе прайшлі гады дзяцінства, дзе гучаў школьны званок, дзе пражыты першыя, найбольш яскравыя, імгненні подыху юнацтва.

Думкі пра радзіму для мяне перш за ўсё — гэта светлыя ўспаміны пра бацькоў Андрэя Антонавіча і Ганну Мікалаеўну. Бацька нарадзіўся і вырас у в. Мікалаеўка Губіцкага сельсавета. У 1960-я гады, пасля дэмабілізацыі з радоў Савецкай арміі, ён прыняў рашэнне вярнуцца на зямлю сваіх продкаў. Дагэтуль мы ўвесь час жылі на клунках і чамаданах, у пераездах з гарні-

зона ў гарнізон па месцы службы бацькі. Сям'я Емяльянавых прыехала ў Буда-Кашалёва. Вось так у мяне, тады малога хлапчука, з'явіўся свой родны край — дом, вуліца, школа і мноства сяброў.

Бацька і матуля. Кожны з іх быў неардынарным і па-свойму моцным чалавекам. Іх лёсы з'яднала Вялікая Айчынная вайна. Разам з першых і да апошніх дзён вайны, за выключэннем часу кантузій і раненняў. Пешшу ў адступленні да Ленінграда, затым наступленне ад Ленінграда да Усходняй Прусіі. Ён — камандзір роты, яна — камандзір аддзялення ў яго роце. Матуля адзіная з вялікай сям'і засталася жывой, пяць братоў загінулі амаль адразу, у 1941 г. Бацькі разам перажылі самыя жудасныя імгненні свайго жыцця, выпілі чашу смутку і горычы, разам святкавалі Вялікую Перамогу. У іх на дваіх была адзіная, святая памяць аб тым страшэнным ліхалецці. Колькі я іх памятаю, яны заўсёды глыбока паважалі адзін аднаго і шанавалі саму існасць жыцця...

Мы рана засталіся без бацькі. Ён пахаваны на радзіме, у Буда-Кашалёве. І матуля там пахавана. Іх, праз гады, усё-такі дагнала вайна. На жаль, дзеці вельмі многае не паспяваюць сказаць сваім бацькам. У дзіцячыя і юнацкія гады я больш за ўсё на свеце хацеў быць падобным на бацьку — добрага, разумнага, шырокай душы чалавека. А як цікава ён умеў апавядаць аб усім на свеце! У вольны час суседзі любілі збірацца да нас, пасядзець на лавачцы, пагутарыць «за жыццё». Бацька памятаў любое здарэнне, любое слова, сказанае раней. Сам ён быў чалавекам, які заўсёды выконвае свае абяцанні. Чалавекам з павышаным пачуццём справядлівасці. Яму было цяжка змірыцца з тым, што людзі могуць гаварыць адно, а рабіць другое. У такія моманты нават франтавікі пабойваліся яго вострага слоўца. На нашай вуліцы бацька карыстаўся прызнаным аўтарытэтам, бо заўсёды мог выказаць аб'ектыўную пазіцыю, адсякаючы эмоцыі і асабістыя сімпатыі.

Дарэчы, я перакананы, што ўсе нашы суседзі былі мужнымі, справядлівымі людзьмі. Амаль на ўсёй вуліцы Калініна тады жылі ветэраны вайны — франтавікі і партызаны. Афіцэр сувязі Бадзілоўскі, ваенны шафёр Анішчанка, танкісты Апалькоў і Шарыкаў, афіцэр, палявы ўрач Лосеў... Яны прайшлі чысцілішча вайны, іх характары і погляды адшліфавала суровая праўда ваенных будняў. Гэта былі людзі асобай закваскі. Сваімі ўспамінамі, пачуццямі ад перажытага яны абменьваліся на нашай лавачцы. Мы, хлапчукі, забываліся на гульні, ціхенька кучкаваліся побач і слухалі ў захапленні. Усе такія размовы дарослых амаль заўсёды завяршаліся тым, што «вайны больш ніколі не будзе: усяму міру стала вядома, што ніхто не здольны змагацца так, як змагаўся савецкі салдат». Яны многа і самаадданa працавалі, будавалі (як і наша сям'я) дамы, гадавалі дзяцей і наладжвалі дабрабыт. І ў кожнай сям'і ветэранаў вайны на вуліцы Калініна рос, як мінімум, адзін сын...

Заўсёды з вялікай цеплынёй і пашанай думаю пра сваіх настаўнікаў сярэдняй школы № 2. Дырэктар школы Іосіф Сцяпанавіч Казлоў чалавек моцных устояў і паслядоўны ў сваіх поглядах. Настаўнік фізкультуры Барыс Якаўлевіч Адашкевіч, які лічыў сваім абавязкам рабіць прабежкі па 10 — 20 кіламетраў разам з вучнямі. Настаўнік фізікі Яўген Міхайлавіч Жамчужны... Чалавек-крэмень, без меж улюбёны ў сваю дысцыпліну. Яго, шчыра кажучы, я вельмі паважаў і нават крыху пабойваўся. Жамчужны быў перакананы, што мая будучыня будзе звязана з фізікай. І пасля абласных спартыўных спаборніцтваў, а значыць і прапушчаных школьных заняткаў, заўсёды гаварыў «кароннае»: «Было ў бацькі два сыны, адзін разумны, а другі спартсмен. Емяльянаў, да дошкі!». А да настаўніка геаграфіі і астраноміі Уладзіміра Мікалаевіча Закрэўскага мы цэлымі гуртамі любілі прыходзіць дамоў. З захапленнем слухалі яго найцікавейшыя аповяды і глядзелі ў тэлескоп на зорнае неба... Увогуле, можна назваць паіменна ўсіх нашых настаўнікаў! Не шкадуючы сябе, яны трацілі на нас свой час, свае сілы і чалавечую цеплыню. Як шчыра яны радаваліся, калі мы, дзякуючы атрыманым у школе ведам, пачалі ўпэўнена крочыць па жыцці.

Я вельмі ўдзячны дырэктару Дома піянераў і школьнікаў Цімафею Фёдаравічу Сцепаненку. У часы вайны ён быў у партызанах, застаўся без рукі, але бяда не змагла пахіснуць ні яго жыццёвы аптымізм, ні прыродную юнацкую гарэзлівасць душы. Цімафей Фёдаравіч вадзіў нас, дзяцей, у шматкіламетровыя паходы да Губіцкага кардону. Колькі радасці прыносілі нам тыя

вандраванні па партызанскіх сцяжынках! Сцепаненка таксама жыў на нашай вуліцы, я быў у 3-м класе, калі ён прывёў мяне ў авіямадэльны гурток Дома піянераў і школьнікаў. На той час гэта быў адзіны гурток, куды бралі хлапчукоў майго ўзросту. Мабыць, гэта быў адзін з самых важных момантаў у маім жыцці. У авіямадэльным я пачаў маляваць, канструяваць, яшчэ не ведаючы па школьнай праграме азоў чарчэння. Заняткі тэхнічна развілі мяне, і менавіта яны, у першую чаргу, прывялі да таго, што зараз называецца вялікай навукай. У той час выходзіла ў свет серыя кніг пра жыццё знакамітых людзей. У старшых класах я зачытваўся кнігамі пра канструктараў Якаўлева, Тупалева... Захапленне стала марай, якая і прывяла мяне ў Харкаўскі авіяцыйны інстытут. На той час гэта была вышэйшая канструктарская школа з найбольш моцнай тэхнічнай базай. Хоць, калі шчыра, былі думкі і аб Чарнігаўскім лётным. Але бацька папрасіў мяне ўсё добра ўзважыць: «Мы, сынок, адслужылі і за цябе, і за тваіх унукаў...»

Колькі ўжо гадоў мінула з таго часу! І кожны год, які б напружаны не быў графік працы, я прыязджаю ў Буда-Кашалёва, каб ушанаваць велічную для мяне памяць аб маіх бацьках, настаўніках, суседзях...

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Віктар Іванавіч, нарадзіўся ў 1938 г. у в. Бацунь. У гады Айчыннай вайны загінулі яго бацькі. Гадавала бабуля. Пасля заканчэння Уваравіцкай сярэдняй школы (1957) паступіў у Ленінградскі політэхнічны інстытут, які закончыў у 1962 г. Працаваў інжынерам на новабудоўлях у Беларусі, старшым навуковым супрацоўнікам у Мінскім энергетычным інстытуце імя Кржыжаноўскага, Беларускім навукова-даследчым праектна-канструктарскім інстытуце прамысловай энергетыкі. Кандыдат тэхнічных навук (1980).

ЖАНДАРАЎ Сяргей Фёдаравіч, нарадзіўся ў 1962 г. у в. Патапаўка. Закончыў Патапаўскую сярэднюю школу з залатым медалём. Кандыдат фізіка-матэматычных навук.

ЗАЙЦАЎ Барыс Макаравіч, нарадзіўся 1.3.1938 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут імя В.П.Чкалава (1959), аспірантуру Акадэміі педагагічных навук СССР. Кандыдат

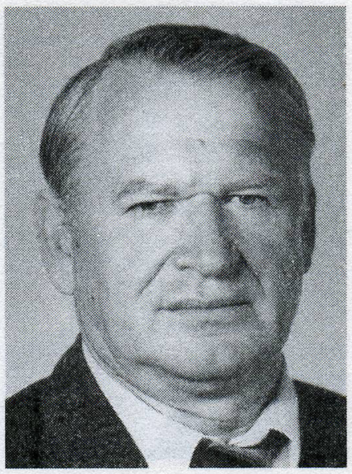

Б.М.Зайцаў.

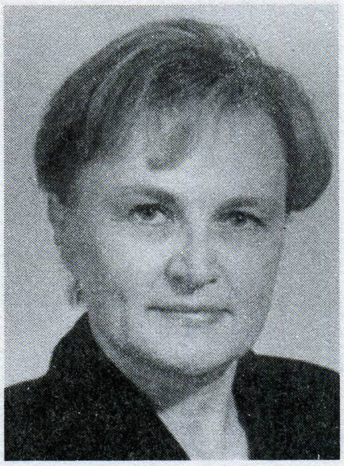

Т.Я.Зыль (Жамчужная).

псіхалагічных навук. Заслужаны трэнер БССР. Працаваў выкладчыкам фізкультуры Буда-Кашалёўскага тэхнікума электрыфікацыі і механізацыі сельскай гаспадаркі, выкладчыкам тэорыі і методыкі фізічнага выхавання, дэканам факультэта фізічнай культуры Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны. Аўтар шматлікіх навуковых публікацый. Узнагароджаны знакам «Выдатнік адукацыі вышэйшай школы Рэспублікі Беларусь».

ЗЫЛЬ (ЖАМЧУЖНАЯ) Таццяна Яўгеньеўна, нарадзілася 14.11.1949 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыла Мінскі педагагічны інстытут імя А.М.Горкага (1971). Кандыдат педагагічных навук (1978), дацэнт. Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры ў сярэдніх школах г. Мінска. Пазней — выкладчык, дацэнт кафедры рыторыкі і методыкі выкладання мовы і літаратуры філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта. Аўтар шэрагу навуковых прац па праблемах методыкі вывучэння стылю пісьменнікаў на ўроках літаратуры ў сярэдняй школе.

ЗЮЗЯНКОЎ Міхаіл Васільевіч, нарадзіўся 4.12.1936 г. у в. Гаўлі. Доктар медыцынскіх навук (1996), прафесар (1998). Закончыў Мінскі медыцынскі інстытут (1960). Працаваў тэрапеўтам у бальніцах Мазыра і Смалявіч, цэхавым тэрапеўтам і ўрачом-лабарантам паліклінікі абутковага вытворчага аб'яднання «Прамень», урачом-тэрапеўтам, загадчыкам кардыярэўматалагічнага аддзялення 2-й Мінскай гарадской клінічнай бальніцы, асістэнтам 2-й кафедры шпітальнай тэрапіі, дацэнтам і адначасова загадчыкам аддзела інтэрнатуры Мінскага медыцынскага інстытута, з 1994 г. загадчык кафедры

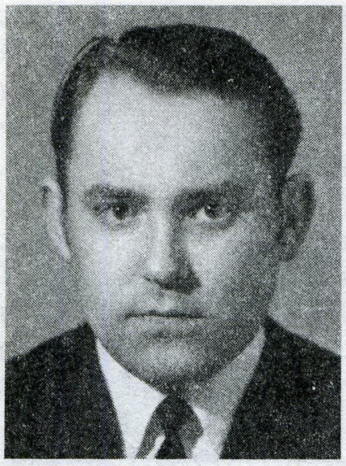
М.В.Зюзянкоў.

М.І.Кабаеў.

М.М.Кавалёў.

Г.М.Каропа.

паліклінічнай падрыхтоўкі гэтага інстытута. Вядучы кірунак навуковай дзейнасці М.В.Зюзянкова — праблемы лячэння захворванняў сэрца. Даў навуковае абгрунтаванне практычнаму прымяненню і ўвёў у клінічную практыку выкарыстанне розных саставаў палярызуючых сумесей для лячэння ішымічнай хваробы сэрца. Паглыблена распрацоўвае пытанні лячэння захворванняў сэрца ў людзей з дыфузным паражэннем злучальнай тканкі пераважна пры сістэмнай чырвонай ваўчанцы. Аўтар дыферэнцыяльна-дыягнастычных крытэрыяў паражэння сэрца пры сістэмнай чырвонай ваўчанцы. Прапанаваў і абгрунтаваў новыя падыходы да павышэння эфектыўнасці лячэння гэтай хваробы. Яго доктарская дысертацыя «Паталогія сэрца пры сістэмнай чырвонай ваўчанцы» з'яўляецца першым абгрунтаваным даследаваннем гэтай праблемы ў рэспубліцы. Аўтар 87 навуковых прац, з якіх 6 выйшлі ў замежных выданнях. Удзельнік ліквідацыі вынікаў аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Узнагароджаны 2 медалямі.

КАБАЕЎ Мікалай Ільіч, нарадзіўся 13.6.1938 г. у в. Бацунь. Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу (1955), Смаленскі педагагічны інстытут (1960), аспірантуру пры Інстытуце фізікі АН Беларусі. Кандыдат фізіка-матэматычных навук (1973), дацэнт (1978). Працаваў настаўнікам фізікі ў сярэдняй школе, супрацоўнікам Інстытута фізікі АН Беларусі, выкладчыкам фізікі Магілёўскага тэхналагічнага інстытута, дацэнтам кафедры фізікі Гомельскага дзяржаўнага тэхнічнага універсітэта імя П.В.Сухога. Аўтар шэрагу навуковых артыкулаў і вынаходніцтваў.

КАВАЛЁЎ Міхаіл Мікалаевіч, нарадзіўся 1.1.1957 у в. Чабатовічы. Закончыў Чабатовіцкую сярэднюю школу з залатым медалём (1954), Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1979). Кандыдат эканамічных навук (1992). Праграміст, загадчык бюро і аддзела аўтаматызаванай сістэмы кіравання вытворчасці завода самаходных камбайнаў «Гомсельмаш». Аўтар больш за 15 навуковых прац.

КАЗЛОЎСКАЯ Ала Яфімаўна, нарадзілася 19.10.1938 г. у в. Уза. Кандыдат гістарычных навук (1976). Закончыла Беларускі дзяржаўны універсітэт (1961), працавала ў Інстытуце гісторыі АН Беларусі, з 1985 г. у Мінскім медыцынскім інстытуце. Даследуе гісторыю рабочага класа і культурнага будаўніцтва на Беларусі. Адна з аўтараў «Гісторыі Беларускай ССР», «Гісторыі рабочага класа Беларускай ССР».

КАЗЛОЎСКІ Антон Ігнатавіч, нарадзіўся 27.8.1899 г. у в. Шутнае. Беларускі вучоны ў галіне селекцыі сельскагаспадарчых раслін. Доктар сельскагаспадарчых навук (1955), прафесар (1956). Закончыў Маскоўскую сельскагаспадарчую акадэмію імя Ціміразева (1924). З 1958 г. у Беларускім навукова-даследчым інстытуце земляробства. Навуковыя працы па пытаннях вытворчасці кармоў, агратэхнікі вырошчвання, селекцыі і насенняводства цукровых буракоў. Вывеў 4 сарты кармавых караняплодаў. Памёр 27.2.1972 г.

КАРОПА Генадзь Мікалаевіч, нарадзіўся 25.6.1961 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў СШ № 2 г. Буда-Кашалёва (1978), геаграфічны факультэт Беларускага дзяржаўнага універсітэта (1983), аспірантуру Мінскага педагагічнага інстытута імя А.М.Горкага (1990), дактарантуру Нацыянальнага інстытута адукацыі Рэспублікі

Беларусь (2000). Кандыдат педагагічных навук (1990), дацэнт (1997). Працаваў настаўнікам геаграфіі СШ № 25 г. Гомеля, метадыстам, загадчыкам кабінета выхаваўчай работы Гомельскага інстытута ўдасканальвання настаўнікаў. Пазней — старшы выкладчык, дацэнт, загадчык кафедры геаграфіі Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны. Аўтар больш за 55 навуковых і вучэбна-метадычных прац, апублікаваных у Беларусі, Расіі, Вялікабрытаніі, Італіі, ЗША, Канадзе і Францыі. За цыкл навуковых і вучэбна-метадычных прац па праблеме экалагічнай адукацыі і экалагічнай этыкі ўдастоены прэміі імя Ф.Скарыны (1998). Адзін з заснавальнікаў Беларускага саюза «Чарнобыль». Член Брытанскага экалагічнага таварыства.

Творы: Экологическое образование учащихся сельских школ. Мн., 1993; Системный подход к экологическому образованию и воспитанию школьников. Мн., 1994; Проблемы окружающей среды и устойчивого развития в современной школе. Мн., 1998; Теоретические основы экологического образования. Мн., 1999; Теория и практика экологического образования и воспитания. Гомель, 1999; і інш.

КАРЦЯЛЁЎ *Уладзімір Рыгоравіч,* нарадзіўся ў 1935 г. у в. Патапаўка. Доктар тэхнічных навук. Закончыў 7 класаў Патапаўскай сярэдняй школы, Буда-Кашалёўскі тэхнікум лясной гаспадаркі, Мінскі інстытут лясной гаспадаркі, аспірантуру. Працаваў ляснічым, навуковым супрацоўнікам.

КАЦУБА *Святлана Пятроўна,* нарадзілася 6.8.1959 г. у г. Катоўск Адэскай вобласці. Кандыдат юрыдычных навук (1999). Дзяцінства прайшло ў в. Губічы. Закончыла Губіцкую васьмігадовую школу, Гомельскае педагагічнае вучылішча (1978), гісторыка-філалагічны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны (1985), юрыдычны факультэт Беларускага дзяржаўнага універсітэта (1993), аспірантуру Інстытута філасофіі і права НАН Беларусі (1999). Працавала настаўніцай пачатковых класаў, метадыстам, выкладчыкам Гомельскага педвучылішча, Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны, зараз выкладае права і выконвае абавязкі загадчыка кафедры гаспадарчага права Гомельскага дзяржаўнага тэхнічнага універсітэта імя П.В.Сухога. Працуе над праблемамі прававой адукацыі і выхавання моладзі. Аўтар больш за 40 навуковых, метадычных прац, навучальных дапаможнікаў, зборнікаў і інш.

С.П.Кацуба.

В.А.Краўчанка (Салаўёва).

КОТАЎ *Васіль Міхайлавіч,* нарадзіўся 17.12.1939 у в. Гусявіца. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1961). Кандыдат эканамічных навук. Працаваў інжынерам, старшым інжынерам, кіраўніком групы, намеснікам загадчыка, загадчыкам аддзела эканомікі будаўніцтва «Дзіпрасельбуда», загадчыкам аддзела, дырэктарам інстытута «Белаграпраект», намеснікам старшыні Ашчадбанка Рэспублікі Беларусь, намеснікам генеральнага дырэктара «Белаграінгандаль». Аўтар 17 навуковых артыкулаў. Заслужаны работнік сельскай гаспадаркі Беларусі (1989).

КРАЎЧАНКА (САЛАЎЁВА) *Вольга Аляксееўна,* нарадзілася 8.7.1951 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыла Буда-Кашалёўскую сярэднюю школу №1 з залатым медалём (1968), Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1973). Працавала выкладчыкам кафедры матэматычнага аналізу, малодшым навуковым супрацоўнікам гэтага універсітэта, пазней — старшы выкладчык кафедры матэматыкі, дацэнт кафедры інфармацыйных тэхналогій Гомельскага дзяржаўнага тэхнічнага універсітэта імя П.В.Сухога. Кандыдат фізіка-матэматычных навук (1989), дацэнт (1993). Аўтар звыш 35 навуковых і навукова-метадычных работ, у т.л. 2 манаграфій.

МАРКЕВІЧ *Аляксандр Аляксеевіч,* нарадзіўся ў 1968 г. у в. Кашалёў. Закончыў Кашалёўскую няпоўную сярэднюю школу, Буда-Кашалёўскі саўгас-тэхнікум (1967), Вышэйшае ваеннае вучылішча (1992). Кандыдат тэхнічных навук (1996). Працаваў у НДІ навуковым супрацоўнікам, выкладчыкам ваеннага вучылішча.

С.В.Марцэлеў.

У.П.Мармалюкоў.

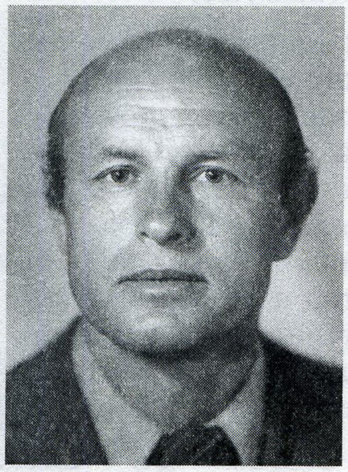

Я.І.Марчанка.

МАРЦЭЛЕЎ *Станіслаў Віктаравіч,* нарадзіўся 1.1.1925 г. у в. Шарыбаўка. Беларускі гісторык культуры. Член-карэспандэнт АН Беларусі (1980), доктар гістарычных навук (1972), прафесар (1992). Заслужаны дзеяч навукі Рэспублікі Беларусь (2000). Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт і Рэспубліканскую партыйную школу пры ЦК КП(б)Б (1950). Удзельнік партызанскага руху на Беларусі ў гады Айчыннай вайны. У 1944—1948 гг. сакратар, рэдактар відзскай газеты «Чырвоны сцяг», у 1950—1953 гг. рэдактар газеты палітаддзела Падсвільскай МТС Полацкай вобласці. З 1953 г. у апараце ЦК КПБ: інструктар, загадчык сектара, намеснік загадчыка аддзела, з 1965 г. загадчык аддзела культуры. У 1976—1994 гг. дырэктар Інстытута мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору (ІМЭФ) АН Беларусі. У 1980—1991 гг. рэдактар навукова-метадычнага бюлетэня «Помнікі гісторыі і культуры Беларусі». З 1994 г. саветнік пры дырэкцыі, з 1997 г. галоўны навуковы супрацоўнік ІМЭФ. З 1996 г. старшыня праўлення Беларускага добраахвотнага таварыства аховы помнікаў гісторыі і культуры. Даследуе праблемы гісторыі і культуры Беларусі. Галоўны рэдактар і адзін з аўтараў «Збору помнікаў гісторыі і культуры Беларусі» (т. 1—7, 1984—1988; Дзяржаўная прэмія БССР 1990), галоўны рэдактар і адзін з аўтараў «Гісторыі беларускага мастацтва» (т. 1—6, 1987—1994). Кандыдат у члены ЦК КПБ у 1966—1976 гг., дэпутат Вярхоўнага Савета БССР у 1967—1980 гг. Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (1967, 1971, 1976), Айчыннай вайны І ступені, «Знак Пашаны», медалямі.

Творы: Печать Советской Белоруссии: (Исторический очерк). Мн., 1967; К духовному расцвету: Исторический опыт развития белорусской советской культуры. Мн., 1974; Художественная культура Белоруссии на современном этапе. Мн., 1978; Печать Белоруссии в период развитого социализма. Мн., 1982.

МАРМАЛЮКОЎ *Уладзімір Пятровіч,* нарадзіўся 17.10.1951 г. у г.п. Уваравічы. Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу з залатым медалём (1968), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1973). Кандыдат тэхнічных навук (1980). Старшы навуковы супрацоўнік, загадчык аддзела навукова-даследчага інстытута сельскай гаспадаркі. Аўтар больш за 30 навуковых прац, у т.л. манаграфіі «Апрацоўка караняплодаў па інтэнсіўнай тэхналогіі» (1990), 2 патэнтаў на вынаходніцтва, 18 аўтарскіх пасведчанняў. Памёр у 1993 г.

МАРЧАНКА *Якаў Іларыёнавіч,* нарадзіўся 10.2.1939 г. у в. Славянец. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1957), Беларускі тэхналагічны інстытут (1967), аспірантуру. Служыў на Ціхаакіянскім флоце (1958—1962). Працаваў тэхнікам-лесаводам у Барысаўскім лясгасе Мінскай вобласці (1957—1958), старшым інжынерам Рэспубліканскай станцыі па барацьбе са шкоднікамі і хваробамі лесу Міністэрства лясной гаспадаркі Беларусі (1967—1972, Гомель). З 1972 г. у Беларускім НДІ лясной гаспадаркі, дзе закончыў аспірантуру і прайшоў шлях ад малодшага навуковага супрацоўніка да загадчыка лабараторыі. У 1978 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю. З 1996 г. у структуры Міністэрства лясной гаспадаркі Рэспублікі Беларусь, працуе дырэктарам Рэспубліканскага вытворчага прадпрыемства па ахове і маніторынгу лесу «Беллесаахова». Аўтар і сааўтар больш за

100 навуковых прац, у т.л. «Лес і Чарнобыль» (1994), «Атлас насякомых шкоднікаў лясных парод у Беларусі» (1999), «Лес, чалавек, Чарнобыль» (1999).

МАШЧЫЦКІ Рыгор Пятровіч, нарадзіўся 23.4.1911 г. у в. Крыўск. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1939). Удзельнік Айчыннай вайны. Кандыдат гістарычных навук (1961), дацэнт (1967). Працаваў у Беларускім інстытуце інжынераў чыгуначнага транспарту асістэнтам, старшым выкладчыкам, дацэнтам кафедры гісторыі КПСС і навуковага камунізму. Аўтар 16 навуковых прац, у т.л. па праблемах рэвалюцыйнага руху на Палессі. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I і II (двойчы) ступеней, 10 медалямі. Памёр у 2000 г.

МЯЧЫКАВА Ірына Іванаўна, нарадзілася ў 1964 г. у в. Чабатовічы. Закончыла Чабатовіцкую сярэднюю школу, Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны, аспірантуру пры Беларускім дзяржаўным універсітэце. Кандыдат філалагічных навук. Працавала настаўніцай рускай мовы і літаратуры Смычкоўскай школы, пазней — асістэнт, старшы выкладчык, дацэнт Беларускага дзяржаўнага універсітэта. Аўтар шэрагу навуковых прац.

НАРКЕВІЧ Мікалай Мікалаевіч, нарадзіўся 13.4.1959 г. на ст. Уза. Закончыў Рудзянецкую сярэднюю школу з залатым медалём (1976), Ленінградскі ваенны інжынерна-касмічны інстытут імя А.Ф.Мажайскага (1981), ад'юнктуру пры ім (1991). Кандыдат тэхнічных навук (1991), дацэнт (1996). Працаваў на касмадроме «Байканур», пазней — выкладчык, начальнік кафедры ракетных рухавікоў і энергетычных установак касмічных апаратаў Ваеннага інжынерна-касмічнага універсітэта імя А.Ф.Мажайскага. Аўтар больш за 30 навуковых публікацый, 4 вынаходніцтваў па касмічнай тэхніцы. Палкоўнік (1994). Узнагароджаны медалямі.

НАХАЕНКА Аляксандр Уладзіміравіч, нарадзіўся ў 1965 г. у в. Елянец. Закончыў Елянецкую няпоўную сярэднюю школу (1981), Рэчыцкі сельгастэхнікум (1984), Віцебскую ветэрынарную акадэмію (1992). Кандыдат сельскагаспадарчых навук (1997). З 1996 г. загадчык аддзела, у 1998—2001 гг. першы намеснік старшыні Дзяржкамітэта па справах моладзі Рэспублікі Беларусь.

ПАРОШЫН Валерый Дзмітрыевіч, нарадзіўся 22.8.1952 г. у в. Чырвоны Пахар Веткаўскага раёна. Доктар геолага-мінералагічных навук (1998). У 1954 г. бацькі пераехалі ў в. Радзеева. Закончыў Увараўіцкую сярэднюю школу (1969), геалагічны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны (1975), завочную аспірантуру Гомельскага дзяржаўнага універсітэта (1984). Працаваў участковым гідрагеолагам, інжынерам, старшым інжынерам, старшым навуковым супрацоўнікам, вядучым навуковым супрацоўнікам, загадчыкам сектара, загадчыкам лабараторыі нафтапрамысловай гідрагеалогіі «БелНДПІнафта». У 1990—1992 гг. знаходзіўся ў замежнай камандзіроўцы ў Алжыры, працаваў у адной з мясцовых фірмаў на пасадзе галоўнага інжынера. В.Дз.Парошын — вядучы спецыяліст Рэспублікі Беларусь па пытаннях нафтагазаразведачнай геалогіі і гідралогіі. З яго прозвішчам звязана станаўленне і развіццё ў Беларусі такіх кірункаў даследаванняў як літагідрагеахімія і нафтапрамысловая гідрагеалогія. Навуковыя працы прысвечаны перспектыўнаму і аператыўнаму плана-

Р.П.Машчыцкі.

М.М.Наркевіч.

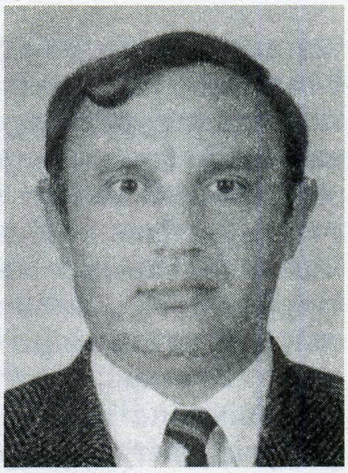

В.Дз.Парошын.

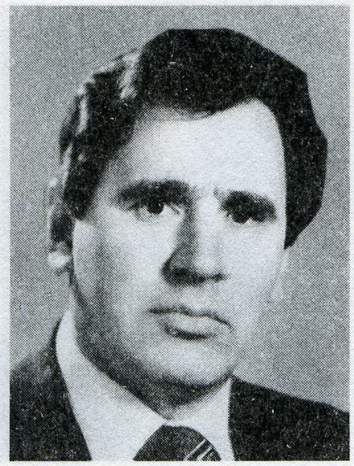
В.І.Парфёнаў.

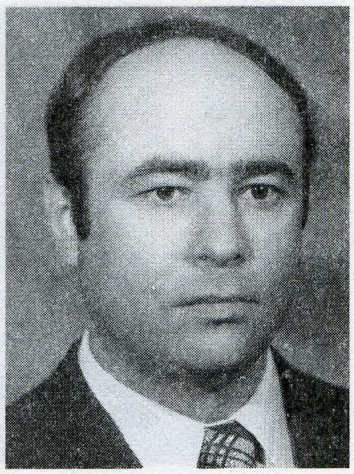
Я.Г.Пятроў.

ванню геолагаразведачных работ на нафту і газ. Ён аўтар 3 колькасных ацэнак прагнозных рэсурсаў вуглевададародаў Прыпяцкай нафтагазаноснай вобласці і геолага-эканамічнай ацэнкі рэсурсаў нафты і газу гэтага рэгіёна, асобныя публікацыі прысвечаны пытанням нафтагазаразведачнай гідрагеалогіі Дняпроўска-Данецкай лагчыны, Іркуцкага амфітэатра і Алжырскай Сахары. Яго распрацоўкі знайшлі практычнае прымяненне і ў іншых нафтагазаносных рэгіёнах свету. Аўтар манаграфіі, 4 брашур, 2 вынаходніцтваў і каля 100 навуковых артыкулаў, частка з якіх пераведзена на англійскую мову і перавыдадзена за мяжой.

ПАРФЁНАЎ ***Віктар Іванавіч,*** нарадзіўся 23.9.1934 г. у в. Прудкі Пачынкаўскага раёна Смаленскай вобласці. З 1944 г. пражывае ў Беларусі. Беларускі вучоны-батанік і эколаг, заснавальнік сучаснай беларускай фларыстычнай школы. Акадэмік НАН Беларусі (1988), член-карэспандэнт (1980), доктар біялагічных навук (1976), прафесар (1988). Заслужаны дзеяч навукі Беларусі (2000). Удзельнік ліквідацыі аварыі на ЧАЭС. Закончыў 7 класаў Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы (1949), Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1952), Беларускі лесатэхнічны інстытут (1957). У 1959 — 1964 гг. і з 1968 г. у Інстытуце эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча АН Беларусі (да 1972 г. загадчык лабараторыі, намеснік, выконваючы абавязкі дырэктара, з 1973 г. дырэктар інстытута). У 1965 — 1968 гг. вучоны сакратар савета па каардынацыі навуковай дзейнасці АН Беларусі. Асноўныя працы па фларыстыцы, фітагеаграфіі, геабатаніцы, экалогіі, сістэматыцы і эвалюцыі раслін, радыеэкалогіі. Устанавіў заканамернасці фарміравання росту і прадукцыйнасці фітацэнозаў, асаблівасці біялогіі відаў і папуляцый раслін у аптымальных і экстрымальных умовах. Правёў біясістэматычнае вывучэнне асобных відаў і родаў беларускай флоры, даследаваў заканамернасці сучасных антрапагенных змяненняў флоры і расліннасці. Распрацаваў тэарэтычныя асновы захавання расліннага свету рэспублікі і стварэння сістэмы запаведных аб'ектаў. Ім прапанаваны прынцыпы экалагічна аптымальнага кампанента натуральных, парушаных і пераўтвораных экасістэм, абаснаваў новыя тэарэтычныя падыходы ў эвалюцыі вышэйшых раслін, даследаваў заканамернасці міграцыі радыенуклідаў у прыродна-раслінных комплексах. Дзяржаўная прэмія Беларусі за цыкл прац па вывучэнні расліннасці Беларусі (1972). Аўтар больш за 300 навуковых прац, у т.л. 38 манаграфій і брашур. Узнагароджаны ордэнам Дружбы народаў (1981), медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна» (1970), ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР (1979, 1984), Граматай Вярхоўнага Савета БССР (1971). Ганаровы член шэрагу навуковых устаноў свету. Міжнародным біяграфічным цэнтрам (Кембрыдж, Вялікабрытанія) названы «Чалавекам года» (1998), «Чалавекам стагоддзя» (1999). Амерыканскім біяграфічным цэнтрам яго імя ўнесена ў энцыклапедыю «Хто ёсць хто ў свеце» (1998).

Творы: Обусловленность распространения и адаптации видов растений на границах ареолов. Мн., 1980; Флора Белорусского Полесья: (современное состояние и тенденции развития). Мн., 1983; Радиоактивное загрязнение растительности Белоруссии (в связи с аварией на Чернобыльской АЭС). Мн., 1985 (у сааўтарстве); Определитель высших растений Беларуси. Мн., 1999 (у сааўтарстве).

ПЯТРОЎ ***Яўген Германавіч,*** нарадзіўся 19.3.1939 г. у г. Буда-Кашалёва. Доктар біялагічных навук (1983). Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1957), Беларускі тэхналагічны інстытут (1962). Працаваў у Смалявіцкім лягсасе, пазней — малодшы, старшы навуковы супрацоўнік, загадчык лабараторыі прадукцыйнасці і ўстойлівасці лясных экасістэм Інстытута эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча АН Беларусі (1986 — 1994), прафесар кафедры лесаводства Беларускага дзяржаўнага тэхналагічнага універсітэта (1994), віцэ-прэзідэнт Беларускага батанічнага таварыства, член экспертнага савета ВАК Беларусі. Аўтар шэрагу наву-

ковых прац. Узнагароджаны сярэбраным медалём ВДНГ СССР, Ганаровай граматай Міністэрства лясной гаспадаркі Рэспублікі Беларусь і інш.

Творы: Водное питание и продуктивность сосновых фитоценозов. Мн., 1983; Водный режим и продуктивность лесных фитоценозов на почвах атмосферного увлажнения. Мн., 1983; і інш.

САЛДАЦЕНКА *Яфім Іванавіч*, нарадзіўся 3.11.1903 г. у в. Смычок. Закончыў Інстытут чырвонай прафесуры. Працаваў загадчыкам Чабатовіцкай хаты-чытальні, настаўнікам. Потым у Чырвонай арміі, кадравы афіцэр. Кандыдат гістарычных навук. Аўтар шэрагу навуковых прац па гісторыі працоўнага подзвігу рабочага класа ў гады Айчыннай вайны. Удзельнік камісіі па стварэнні гісторыі «Вялікай Айчыннай вайны Савецкага Саюза 1941—1945 гг.» Узнагароджаны ордэнамі і медалямі. Памёр у лютым 1986 г. Пахаваны на Міцінскіх могілках у Маскве.

САЎЧАНКА *Уладзімір Кірылавіч*, нарадзіўся 27.9.1939 г. у в. Хмяльное. Беларускі вучоны-генетык. Член-карэспандэнт НАН Беларусі (1989), доктар біялагічных навук (1977), прафесар (1988), лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР (1984). Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1957), Беларускі тэхналагічны інстытут імя С.М.Кірава (1962), аспірантуру пры АН Беларусі (1965). Стажыраваўся ў Гарвардскім і Каліфарнійскім універсітэтах (1981). Малодшы, старшы навуковы супрацоўнік, загадчык лабараторыі тэарэтычнай генетыкі Інстытута генетыкі і цыталогіі АН Беларусі. Старшыня Беларускага нацыянальнага камітэта па праграме ЮНЕСКА «Чалавек і біясфера», неаднаразовы ўдзельнік міжнародных сесій і канферэнцый па гэтай праграме, з 1990 г. намеснік дырэктара экалагічных навук ЮНЕСКА. Аўтар больш за 280 навуковых прац, у т.л. 7 манаграфій, 3 вынаходніцтваў. Навуковыя даследаванні ў галіне агульнай і тэарэтычнай генетыкі, генетычнага аналізу, генетычных асноў селекцыі, біясферы і глабальнай экалогіі, філасофіі, міжнародных навуковых праграм. Распрацаваў навуковыя асновы міжнароднай міждысцыплінарнай праграмы па даследаванні Чарнобыльскай катастрофы і ва ўзаемадзеянні з акадэміямі навук Беларусі, Расіі і Украіны арганізаваў Чарнобыльскую экалагічную навуковую сет-

Я.І.Салдаценка.

У.К.Саўчанка.

ку ЮНЕСКА. Абгрунтаваў канцэпцыю генасферы, каэвалюцыйна ўзаемазвязанай генетычнай сістэмы біясферы, тэарэтычна абаснаваў канцэпцыю асацыятыўнага адбору, прапанаваў спосаб адбору па комплексе ацэнак для выкарыстання ў селекцыі раслін і жывёлы. Тэарэтычна даследаваў і эксперыментальна вывучыў разнастайныя генетычныя працэсы пры працяглым адборы ў папуляцыях. Узнагароджаны сярэбраным медалём ВДНГ СССР (1982); Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР (1985), медалём Міжнароднага біяграфічнага цэнтра «2000 выдатнейшых вучоных 20 стагоддзя» (Кембрыдж, Англія, 1999); дыпломам Амерыканскага біяграфічнага інстытута «Дасягненні дваццатага стагоддзя» (1999).

Творы: Генетика полиплоидных популяций. Мн., 1976; Генетический анализ в сетевых пробных скрещиваниях. Мн., 1984; Длительный отбор в популяциях. Мн., 1985 (у сааўтарстве); Генетический анализ и синтез практической селекции. Мн., 1986; Экология Чернобыльской катастрофы. Научные основы международной программы исследований. Мн., 1997.

СЕРДЗЮКОЎ *Анатоль Мікалаевіч*, нарадзіўся 15.5.1944 г. у пас. Герой. Фізік-тэарэтык. Член-карэспандэнт НАН Беларусі (1996), доктар фізіка-матэматычных навук (1987), прафесар (1988). Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1965). Працаваў старшым інжынерам-канструктарам, малодшым навуковым супрацоўнікам Інстытута фізікі АН Беларусі. З 1973 г. старшы выкладчык, дацэнт, старшы навуковы супрацоўнік, загадчык кафедры, прарэктар па навуковай рабоце Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны. Навуковыя вынаходніцтвы ў вобласці тэарэтычнай фізікі ў галіне праблем электра-

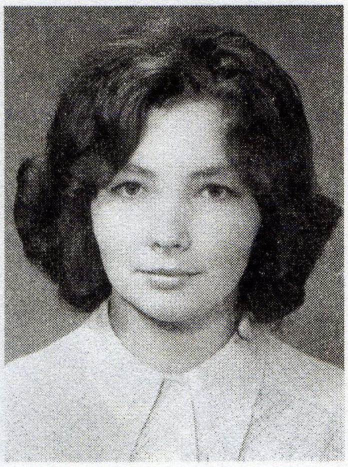

Т.І.Цыбранкова.

дынамікі і акустыкі кіральных асяроддзяў. У яго вынаходніцтвах дасягнута ўзгадненне электрадынамічных матэрыяльных ураўненняў з гранічнымі ўмовамі і законамі захавання, а таксама ўстаноўлена ўзаемасувязь паміж рознымі спосабамі фенаменалагічнага апісання гіратрапіі. Аўтар самаўзгаднянай тэорыі выпрамянення, распаўсюджвання, адбіцця, паглынання, рассейвання і нелінейнага ўзаемадзеяння хваль у кіральных асяроддзях. Выканаў цыкл работ па тэарэтычным вывучэнні пругкіх хваль у кіральных асяроддзях. Прадказаў эфект і пабудаваў тэорыю акустычнага і кругавога дыхраізму, сфармуляваў законы захавання для гукавых хваль з улікам частотнай і прасторавай дысперсіі, вырашыў шмат задач фотаакустыкі. Аўтар больш за 150 навуковых прац, у т.л. 8 вынаходніцтваў і навучальнага дапаможніка.

Творы: Основы теоретической кристаллооптики. Гомель, 1987; Фотоакустическая спектроскопия гидротропных слоистых образцов //Журнал прикладной спектроскопии 1990. Т. 53. №4; Фотоакустическая спектроскопия холестирических жидких кристаллов. Область бреговского отражения// Оптика и спектроскопия. 1992. Т. 72. № 2; Photoacustic Spectroscopy of Magnetoactive Layers Structures // Ceramics-47. 1995. Polish Ceramin Bulleten. T. 9.

А.М.Сердзюкоў (злева) з калегай па працы, доктарам фізіка-матэматычных навук В.І.Башлаковым. 2000 г.

СМОЛЯК Леанід Пятровіч, нарадзіўся 8.6.1923 г. в. Асобіна. Беларускі геабатанік. Доктар біялагічных навук (1968), прафесар (1979). Закончыў Беларускі лесатэхнічны інстытут (1948). Удзельнік Айчыннай вайны. З 1950 г. у Інстытуце лесу АН Беларусі. У 1956—1960 гг. загадчык аддзела гідралесамеліярацыі і глебазнаўства БелНДІ лясной гаспадаркі, у 1971—1977 гг. загадчык лабараторыі прадукцыйнасці і воднага рэжыму фітацэнозаў Інстытута эксперыментальнай батанікі АН Беларусі, з 1977 г. загадчык кафедры дэндралогіі і фізіялогіі раслін Беларускага тэхналагічнага інстытута. Працы па гідралесамеліярацыі і лясным балотазнаўстве. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР (1972).

Творы: Болотные леса и их мелиорация. Мн., 1969; Эколого-физиологические основы мелиорации лесных почв. Мн., 1971 (у сааўтарстве); Эколого-физиологические основы мелиорации почв агрофитоценозов. Мн., 1974 (у сааўтарстве); Водное питание и продуктивность сосновых фитоценозов. Мн., 1978.

ЦЫБРАНКОВА Тамара Іванаўна, нарадзілася 8.6.1958 г. у в. Крыўск. Закончыла Крыўскую васьмігадовую школу (1973), гомельскія кааператыўныя тэхнікум (1976) і інстытут (1980), педагагічны факультэт Маскоўскага кааператыўнага інстытута (1981), аспірантуру пры Маскоўскім інстытуце народнай гаспадаркі імя Г.В.Пляханава (1988). Кандыдат тэхнічных навук (1989). Асістэнт, старшы выкладчык, дацэнт, намеснік загадчыка кафедры непрадуктовых тавараў Гомельскага кааператыўнага інстытута. Аўтар больш за 30 навуковых і вучэбна-метадычных прац. Сааўтар 3 пасведчанняў на вынаходніцтвы і адкрыцці.

ЦЫКУНОВА Іна Валянцінаўна, нарадзілася 26.11.1969 г. у в. Стараселле. Закончыла Буда-Кашалёўскую школу № 2 з залатым медалём (1987), Віцебскі медыцынскі інстытут (1993), клінічную ардынатуру (1995). Асістэнт, выкладчык Беларускага дзяржаўнага інстытута ўдасканальвання ўрачоў. Кандыдат медыцынскіх навук. Аўтар 13 навуковых прац, у т.л. манаграфіі «Атэрасклероз і радыяцыя».

ЧАЯНКОВА Галіна Міхайлаўна, нарадзілася 17.8.1956 г. у в. Бацунь. Закончы-

ла Бацунскую сярэднюю школу з залатым медалём (1973), Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1978), аспірантуру. Кандыдат гістарычных навук (1989), дацэнт (1994). Працавала настаўніцай гісторыі, лабарантам, асістэнтам, старшым выкладчыкам, дацэнтам кафедры гісторыі і паліталогіі, дэканам гуманітарна-эканамічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага універсітэта транспарту. Аўтар больш за 15 навуковых прац па гісторыі Беларусі.

ЧЭПІКАЎ Віктар Цімафеевіч, нарадзіўся 7.11.1950 г. у в. Чабатовічы. Доктар педагагічных навук (1998). Закончыў Чабатовіцкую сярэднюю школу з сярэбраным медалём (1967), Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1972), аспірантуру (1983). Працаваў настаўнікам, на камсамольскай і партыйнай рабоце, выкладчыкам, загадчыкам кафедры, намеснікам дырэктара педагагічнага каледжа, пазней — прафесар кафедры педагогікі і методыкі пачатковага навучання Гродзенскага дзяржаўнага універсітэта імя Янкі Купалы. Аўтар больш за 90 навуковых і навукова-метадычных прац, з якіх 2 манаграфіі.

ШАКЛАНАЎ Іван Рыгоравіч, нарадзіўся ў 1925 г. у в. Крыўск. Закончыў Крыўскую сямігадовую школу (1940). Удзельнік Айчыннай вайны. Пасля дэмабілізацыі закончыў сярэднюю школу працоўнай моладзі, Мінскі кааператыўны інстытут (1953), аспірантуру. Кандыдат эканамічных навук. Працаваў дырэктарам дзяржаўнага універмага ў Мінску, выкладчыкам, дацэнтам Беларускага інстытута народнай гаспадаркі. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Памёр 13.11.1998 г.

ЯЦКОЎ Васіль Сяменавіч, нарадзіўся ў 1930 г. у в. Гаўлі. Доктар эканамічных навук (1976). Закончыў Гаўлеўскую сямігодку, сярэднюю школу працоўнай моладзі (1951), Днепрапятроўскі горны інстытут імя Арцёма (1957). Па накіраванні інстытута працаваў нарміроўшчыкам на Змеінагорскім свінцова-цынкавым рудніку ў Алтайскім краі. З 1958 г. працаваў інжынерам, старшым вядучым інжынерам, начальнікам сектара, намеснікам, начальнікам аддзела ў Данецкім навукова-даследчым вугальным інстытуце. У 1963 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю. З'яўляўся начальнікам сектара Данецкага аддзялення Інстытута эканомікі АН УССР, загадчыкам аддзела эканамічных праблем тэхнічнага прагрэсу Інстытута эканомікі прамысловасці Украіны.

Г.М.Чаянкова.

І.Р.Шакланаў.

В.С.Яцкоў.

Падрыхтавалі А.М.Галіцкі, У.Я.Райскі, Г.М.Чаянкова.

ДЗЯРЖАЎНЫЯ ДЗЕЯЧЫ І ДЭПУТАТЫ ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

АРОЛ Нічыпар Максімавіч, нарадзіўся ў 1893 г. у в. Рудзянец. Удзельнік барацьбы за савецкую ўладу на Беларусі ў гады грамадзянскай вайны і ваеннай інтэрвенцыі. За ўдзел у сялянскіх хваляваннях быў зняволены ў турму. З 1912 г. працаваў на чыгуначным вузле ў Гомелі. У снежні 1917 г. уступіў у 1-ы Палескі чырвонагвардзейскі атрад. З пачатку 1918 г. на чале атрада ўдзельнічаў у барацьбе супраць легіянераў Доўбар-Мусніцкага і нямецкіх акупантаў. Летам 1918 г. атрад пад яго камандаваннем ахоўваў участак чыгункі Сімбірск — Бугульма ад узброеных бандаў, што не прапускалі эшалоны з харчаваннем у Пет-

Е.Т.Гуцанкова.

В.П.Сердзюкоў.

раград і Маскву, насельніцтва якіх галадала. Вярнуўшыся на радзіму, вёў падпольную барацьбу супраць інтэрвентаў, закончыў Гомельскую школу саўпартработнікаў і ў 1924—1926 гг. працаваў у Клінцах, Бежыцы, пазней — дырэктар саўгаса, інстытута соі, інспектар саўгасаў Наркамзема СССР. Памёр 13.5.1934 г.

АЎРАМЕНКА Вольга Сысоеўна (глядзі Народны настаўнік СССР).

БУСЛАЎ Казімір Паўлавіч (глядзі Імі ганарацца землякі: Вучоныя).

ВІШНЯКОВА Любоў Раманаўна, палявод калгаса імя Чапаева. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР 9-га склікання.

ГУЦЯНКОВА Еўдакія Трафімаўна, нарадзілася 27.2.1905 г. у в. Сялец. Дзяржаўны дзеяч БССР. Закончыла ВПШ пры ЦК ВКП(б) (1951). З 1927 г. на партыйнай, гаспадарчай, прафсаюзнай рабоце. У 1938—1959 гг. — міністр сацыяльнага забеспячэння БССР. Член ЦК КПБ (1952—1956). Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР (1938—1959).

ДЗЯРЖЫНСКІ Іван Ігнацьевіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

ЖУКАЎ Васіль Аляксеевіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

ІЛЬЮШЧАНКА Кацярына Савельеўна, нарадзілася 28.4.1928 г. у в. Бацунь. Закончыла 7 класаў Бацунскай школы, працавала калгасніцай, даяркай у калгасе «Чырвоны шлях». Узнагароджана ордэнамі Леніна, Кастрычніцкай Рэвалюцыі, «Знак Пашаны», медалямі. Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР. Як дэпутат працавала ў складзе аграрных камісій Вярхоўнага Савета БССР.

КАВАЛЁЎ Пётр Купрыянавіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

КАСТРОВА Нэлі Вітольдаўна (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

КІРЫЛЕНКА Уладзімір Міхайлавіч (глядзі Героі Сацыялістычнай Працы).

КІСЯЛЁЎ Рыгор Якаўлевіч, нарадзіўся 18.5.1913 г. у в. Мікалаеўка. Дзяржаўны дзеяч БССР. Кандыдат гістарычных навук (1951). Заслужаны дзеяч культуры БССР (1963). Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут, Акадэмію грамадскіх навук пры ЦК ВКП(б) (1951). У 1932—1936, 1938—1939 на педагагічнай рабоце ў Буда-Кашалёўскім і Касцюковіцкім раёнах. З 1939 г. на палітычнай рабоце ў Чырвонай арміі. Удзельнік Айчыннай вайны, двойчы быў паранены. З 1942 г. загадчык партыйнага кабінета, аргінструктарскага аддзела, 2-і сакратар Петухоўскага райкома ВКП(б) Курганскай вобл. З 1945 г. на кіруючых пасадах у партыйных і савецкіх органах БССР: 2-і сакратар Гомельскага райкома партыі, намеснік загадчыка аддзела кадраў Гомельскага абкома партыі. З 1947 г. у ЦК КП(б)Б: загадчык аддзела, намеснік начальніка ўпраўлення кадраў, загадчык аддзела ВНУ. З 1953 г. міністр культуры, з 1964 г. міністр адукацыі БССР, у 1968—1970 гг. намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР. Член ЦК КПБ (1952—1970). Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР (1951—1970). Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонай Зоркі, «Знак Пашаны», медалямі. Памёр 19.4.1970 г.

ЛЯЛІХАВА Лідзія Дзмітрыеўна, нарадзілася ў 1942 г. у в. Бронніца. Працавала даяркай. Узнагароджана ордэнам Кастрычніцкай Рэвалюцыі, медалямі ВДНГ СССР. Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

МАРЧАНКА Міхаіл Рыгоравіч, нарадзіўся ў в. Гусявіца. Шафёр калгаса імя Леніна. Узнагароджаны ордэнамі Леніна і Працоўнага Чырвонага Сцяга. Выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

НОВІКАВА Алена Аляксандраўна, нарадзілася ў 1960 г. у г. Орша Віцебскай вобл. Закончыла Лужаснянскі саўгастэхнікум (1979). Працуе на Гомельскай бройлернай фабрыцы старшым аператарам у цэху інкубацыі. Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

СЕРДЗЮКОЎ Валерый Паўлавіч. Дзяржаўны дзеяч Расіі. Нарадзіўся 9.11.1945 г. у в. Харошаўка. Закончыў Ленінградскую вышэйшую партшколу

(1975), Ленінградскі горны інстытут імя Г.В.Пляханава (1987). Кандыдат эканамічных навук. Акадэмік Міжнароднай акадэміі экалогіі і бяспекі прыроды і чалавека. Працаваў у геадэзічным атрадзе ў Якуціі, фармоўшчыкам на заводзе «Гомсельмаш», сезонным рабочым геадэзічнага атрада ў Чыцінскай вобл. Пасля дэмабілізацыі ў 1967 г. з Савецкай арміі працаваў падземным горнарабочым, камсоргам шахты № 32 камбіната «Варкутавугаль». З 1975 г. па 1990 г. знаходзіўся на партыйнай рабоце: інструктар, загадчык аддзела аргпартработы, сакратар, 2-і, 1-ы сакратар Варкуцінскага ГК КПСС. З 1990 г. намеснік генеральнага дырэктара, начальнік упраўлення тэхнічнага кантролю якасці вугалю і стандартаў аб'яднання «Варкутавугаль». З 1996 г. віцэ-губернатар, першы віцэ-губернатар, в.а. губернатара, з верасня 1999 г. губернатар Ленінградскай вобласці Расійскай Федэрацыі. Узнагароджаны ордэнамі Працоўнай славы III ступені, Пашаны, нагрудным знакам «Шахцёрская слава» I, II і III ступеней.

ШАРЫКАВА Еўдакія Іванаўна, нарадзілася 23.6.1935 г. у в. Крыўск. Працавала свінаркай, паляводам. Узнагароджана сярэбранымі медалямі ВДНГ (двойчы). Выбіралася дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

ТВОРЦЫ

АДАШКЕВІЧ Барыс Якаўлевіч, нарадзіўся 20.6.1934 г. у г.п. Буда-Кашалёва. Паэт. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1959). Працаваў у в. Палессе Чачэрскага раёна, з 1960 г. у сярэдняй школе № 2 г. Буда-Кашалёва настаўнікам фізічнага выхавання. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», медалём. Больш за 30 гадоў захапляецца паэзіяй. Выйшлі дзве кнігі вершаў.

БАБКОЎ Уладзімір Рыгоравіч, нарадзіўся ў 1946 г. у в. Салтанаўка. Паэт. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт. Працаваў у рэдакцыях раённых газет, на абласным радыё. Выкладаў гісторыю ў Буда-Люшаўскай сярэдняй школе. Аўтар зборнікаў вершаў для дзяцей «Што такое БМП» (1978), «Калі ветрык спачывае», а таксама адзін з аўтараў аповесці «Світанак над сялом» (1968). Закранае праблемы працоўнага, патрыятычнага і эстэтычнага выхавання дзяцей, падлеткаў.

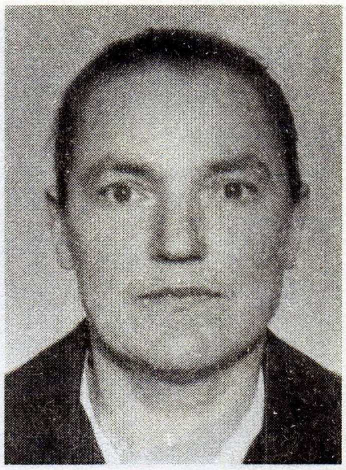

Е.І.Шарыкава.

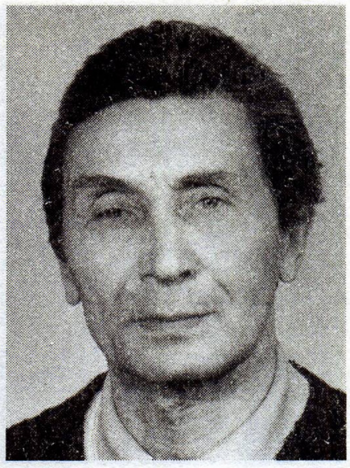

Б.Я.Адашкевіч.

ГАБЕЕЎ Васіль Хрысанавіч, нарадзіўся 24.10.1922 г. у в. Пыцькаўка. Паэт. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Першыя вершы надрукаваны яшчэ да вайны. У іх гучыць напружанасць тагачаснага жыцця, пафас мірнай стваральнай працы. Выступаў на старонках рэспубліканскіх газет «Літаратура і мастацтва», «Настаўніцкая газета». Адзін з аўтараў калектыўнага зборніка паэзіі «Перасветы». У яго творах пераплятаюцца ўспаміны пра даваенны час і суровы вясковы побыт з мірным сённяшнім жыццём. Вершы лірычныя, прачулыя, у іх нязменна прысутнічаюць светлыя, непаўторныя палескія краявіды. Як і многіх сённяшніх паэтаў, яго хвалюе лёс роднай мовы, роднага народа:

Якія б мовы я не ведаў,
Але з усіх пазнаных моў
Я мову прадзедаў і дзедаў
Забыць бы аніяк не змог...
У роднай мове — быль і казка,
Мой шчасны лёс, мой мужны час,
Пяшчота матчынае ласкі
І строгі бацькаўскі наказ.

Лірыка паэта — з'ява па-свойму цікавая і ў мастацкім плане. Ён умее перадаваць нараджэнне думкі, ход разважанняў. І гэта надае яго творам надзвычай прывабную якасць: яны спалучаюць непасрэднасць пачуцця паэта з інтэлектуальнай сталасцю яго лірычнага «Я».

ГАРЭЛІКАВА Таццяна Іванаўна, нарадзілася 28.11.1947 г. у в. Патапаўка. Беларускі празаік. Закончыла Беларускі дзяржаўны універсітэт (1970). Працавала бібліятэкарам, старшай піянерважатай, арганізатарам пазакласнай і пазашкольнай выхаваўчай работы, дырэктарам сярэдняй

Ф.С.Грыг'ян.

школы, інспектарам Мінскага раёна, з 1979 г. намеснікам загадчыка аддзела прапаганды і агітацыі, сакратаром Мінскага райкома КПБ, з 1985 г. рэдактар аддзела прозы часопіса «Нёман». Член Саюза беларускіх пісьменнікаў (1979). З першымі апавяданнямі выступіла ў друку у 1962 г. Выдала зборнікі аповесцей і апавяданняў «Дзе лес шуміць» (1978), «Пры святле расставанняў» (1985) і інш.

ГАСПАДАРОЎ Піліп Паўлавіч, нарадзіўся ў 1865 г. у в. Забаб'е. Народны казачнік. У 1905 г. за ўдзел у сялянскім выступленні на Магілёўшчыне быў сасланы ў в. Шуя (Карэлія). Пасля вызвалення з-пад нагляду паліцыі ў 1907 г. перасяліўся ў г. Петразаводск. Працаваў кавалём на Аляксандраўскім заводзе. Казачны рэпертуар засвоіў у дзяцінстве ад аднавяскоўца, селяніна К.К.Шаўцова. У 1937—1938 гг. ад Гаспадарова фальклардыст М.У.Новікаў запісаў 106 казак, прыказкі, загадкі. Традыцыйная для беларускага казачнага эпасу антыпамешчыцкая і антыклерыкальная накіраванасць характэрная і для казак Гаспадарова («Салдацкія сыны», «Пра дурнога Амелю», «Пра залатое яечка», «Поп і работнік», «Каваль і поп», «Праўда пра святога Феадосія»). На аснове традыцыйных сюжэтаў створаны казкі на савецкую тэматыку («Як мужык і рабочы праўду шукалі», «Чырвоныя арляняты», «Як Мар'я з Іванам зраўняліся»). Казкі Гаспадарова вылучаюцца шырокім выкарыстаннем сродкаў традыцыйнай фальклорнай паэтыкі, трапных прыказак, загадак, майстэрствам дыялогаў. Казка Гаспадарова «Салдацкія сыны» ў перакладзе на нямецкую мову Г.І.Грыма ўвайшла ў складзены Л.Р.Барагам зборнік «Беларускія народныя казкі» (Берлін, 1966). Памёр П.П.Гаспадароў 9.7.1938 г.

ГРЫГ'ЯН Францыс Станіслававіч, нарадзіўся 26.3.1937 г. у Латвіі. Мастацкую адукацыю атрымаў у Рызе і на мастацка-графічным факультэце Віцебскага педагагічнага інстытута. Жывапісец. Вядомы як пейзажыст. Яго творы вылучаюцца спакойнай гармоніяй фарбаў і няяркім каларытам, але ў іх жыве подых прыроды. Асабліва вабяць кампазіцыі мастака пра поры года. Яго пейзажы «Бярозавы гай», «Звініць лета», «Далягляды», «Іней», «Жыта паспела», «Асенняя сімфонія» і многія іншыя ярка адлюстроўваюць беларускую зямлю, перадаюць адзінства навакольнага асяроддзя з чалавекам. Акрамя пейзажаў Францыс Станіслававіч напісаў нямала тэматычных карцін. Выдзяляецца высокім зместам яго

М.Гуршчанкоў. Ля возера.

трыццех аб мінулай вайне, мужнасці нашых салдат, пра тых маці, якія страцілі сваіх мужоў і сыноў на франтавых дарогах і ў партызанскіх атрадах. Ф.С.Грыг'ян з'яўляецца таксама аўтарам маляўнічых нацюрмортаў. Жыве і працуе ў г. Буда-Кашалёва.

А.М.Шныпаркоў.

ГУРШЧАНКОЎ Мікалай Ігнатавіч, нарадзіўся 6.2.1950 г. у в. Гаўлі. Закончыў Патапаўскую сярэднюю школу, Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут (1976). Член Беларускага саюза мастакоў (1988). Працаваў на заводзе «Гомсельмаш» і адначасова займаўся ў студыях выяўленчага мастацтва г. Гомеля. З 1976 г. удзельнічае ў выставах. На пачатку творчага шляху асноўную ўвагу надаваў графіцы, у апошні час актыўна займаецца і жывапісам. Галоўныя тэмы — жыццё вёскі, маляўнічая родная прырода. Асноўныя работы: «Вясна ў вёсцы», «Дзед Андрэй», «Сад пад дажджом», «Ля возера», «Летні поўдзень», «Вясна на Палессі» і інш. У 1980-я гады працаваў у Гомельскіх вытворча-мастацкіх майстэрнях (цяпер камбінат «Мастацтва»), дзе стварыў шэраг манументальных работ для мастацкага афармлення будынкаў. Творы мастака знаходзяцца ў Гомельскім і Брэсцкім абласных краязнаўчых музеях, музеях Заслаў'я, Веткі, Кобрына. У 1999 г. мастак быў удзельнікам міжнароднага пленэра жывапісу ў Буда-Кашалёве, які прысвячаўся памяці народнага мастака СССР Я.Я.Майсеенкі. Жыве ў Брэсце.

А.М.Шныпаркоў.

ДЗЮБА Уладзімір Іванавіч, нарадзіўся 24.2.1946 г. у г. Палтава, Украіна. Беларускі паэт і драматург. Дзяцінства прайшло ў в. Патапаўка. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1968). Працаваў выкладчыкам беларускай мовы і літаратуры ў Мікалаеўскай сярэдняй школе Буда-Кашалёўскага раёна, арганізаваў літаратурнае аб'яднанне пры раённай газеце «Авангард». Служыў у Савецкай арміі (1969—1970), пасля працаваў літсупрацоўнікам у веткаўскай раённай газеце «Перамога Кастрычніка», з 1971 г. рэдактар на Гомельскай студыі тэлебачання, у 1972—1977 гг. літсупрацоўнік газеты «Гомельская праўда», з 1978 г. карэспандэнт газеты «На страже Октября», з 1980 г. — старшы рэдактар літаратурна-драматычнага вяшчання на Беларускім радыё. Член Саюза беларускіх пісьменнікаў з 1986 г. Узнагароджаны медалём.

М.І.Гуршчанкоў.

У.І.Дзюба.

Першы верш «Выйду ў поле» надрукаваў у буда-кашалёўскай раённай газеце «Ленінскі шлях» яшчэ ў школьныя гады. У 1963 г. адбыўся яго літаратурны дэбют у рэспубліканскім друку — падборка вершаў у газеце «Чырвоная змена». Аўтар зборнікаў паэзіі «Вуліцы без назваў» (1972), «Кругазварот» (1976), «Карані бліскавіцы» (1986), вершаванай драмы «Доктар Русель» (1985, пра ўраджэнца Магілёўшчыны, рэвалюцыянера-народніка М.Судзілоўскага), вершаваных драматычных аповесцей «На Радзівілішчы» (1992), «Памінальная па Банапарту каля беларускага тракту» (1995), радыёп'ес у вершах «Жыццё рэвалюцыянера» (з А.Пётухам, пастаўлена ў 1987), «Я, Арлоўскі» (пастаўлена ў 1989), «Нарачным. Рукевічу. Рылееў» (пастаўлена ў 1990). Для творчасці У.Дзюбы характэрны лірызм, філасофскі роздум. У апошніх творах распрацоўвае гістарычную тэматыку.

П.І.Навуменка.

ЗЭКАЎ Анатоль Мікалаевіч, нарадзіўся 20.1.1955 г. у в. Патапаўка. Беларускі паэт, празаік. У 1977 г. закончыў гісторыка-філалагічны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта. Яшчэ будучы студэнтам пачаў працаваць карэспандэнтам гомельскай раённай газеты «Маяк». Са снежня 1977 г. па жнівень 1980 г. у Гомельскім райкоме камсамола: загадчык аддзела, 2-і сакратар. У 1980 г. накіраваны на вучобу ў Вышэйшую камсамольскую школу пры ЦК ВЛКСМ, пасля заканчэння якой працаваў інструктарам ЦК ЛКСМБ. З 1985 г. па 1990

г. у рэдакцыі рэспубліканскай маладзёжнай газеты «Чырвоная змена»: загадчык аддзела, адказны сакратар, наменік рэдактара. Потым узначальваў мінскую гарадскую газету «Добры вечар» і штотыднёвік «Сталіца», працаваў намеснікам галоўнага рэдактара штотыднёвіка «Книга и мы». Са снежня 1997 г. галоўны рэдактар «Беларускай лясной газеты». Першы верш апублікаваў у 1969 г. у газеце «Піянер Беларусі». Выступае ў розных літаратурных жанрах (паэзія, проза, драматургія, крытыка, публіцыстыка). Член Саюза беларускіх пісьменнікаў з 1994. Выдаў паэтычныя зборнікі «Боль сумлення» (1989), «Дуэль» (1994), «Дуэль-2» (1995), кнігі казак для дзяцей «Чатыры зярняткі» (2000) і апавяданняў «Вясельнае падарожжа ў Стамбул» (2000). Асобным выданнем выйшла паэма пра чарнобыльскую трагедыю «Аварыя сумлення» (1996). Творы А.Зэкава перакладаліся на рускую мову, некаторыя яго вершы пакладзены на музыку.

З твораў Анатоля Зэкава

БУДА-КАШАЛЁВА

Хай хтось ляціць у свет за словам,
Каб недзе адшукаць радок,
А я — у Буда-Кашалёва,
Хачу ў раённы гарадок.
Хай ён нічым і не багаты,
І хай на помнікі — не Бог,
Ён для мяне — жыцця пачатак,
Пачатак ўсіх маіх дарог.
Я тут не ведаю знямогі,
Я тут не ведаю бяды.
Куды б не йшлі мае дарогі,
Яны вяртаюцца сюды.
Нібы праверыць вернасць слову,
Праверыць кожны свой радок
Прыходжу ў Буда-Кашалёва,
Ў раённы ціхі гарадок.

ПАТАПАЎСКІЯ МОГІЛКІ

На могілках — спакой і ціша.
Тут нават не гудуць вятры.
У цэнтры вёскі, на узвышшы,
ляжаць яе гаспадары.

Ляжаць Марылі і Іваны
пад дзірванамі траў густых.
Іх не разбудзяць пеўні рана,
не закалышуць зоры іх.

Не ім — снягі, дажджы і сонца.
Невінаватыя ні ў чым,
ляжаць мае аднавяскоўцы
пад кронай белых аблачын.

Хто — похапкам,
хто — нетаропка,
як хто з іх мог —
так век пражыў.
На лёсах іх апошняй кропкай
Стаяць замшэлыя крыжы.

Анатоль Зэкаў з бацькам Мікалаем Абрамавічам і маці Наталляй Цімафееўнай каля роднай хаты. 1997 г.

ЖЫВЕ МАЯ ПАТАПАЎКА!

Пры ўездзе ў маю родную вёску, у нейкай сотні метраў ад чыгуначнага пераезду, над асфальтавым шляхам правісаюць нацягнутыя на металічныя слупкі, што зроблены ў выглядзе стылізаваных жытнёвых каласкоў, дзевяць выпілаваных драўляных літар, якія складаюць слова ПАТАПАЎКА. Некалі, праводзячы мяне з дому на цягнік на Мінск, бацька кінуў: «Мая работа, — і не без гонару дадаў: — Па тры рублі за кожную заплацілі...» На той час, калі ён атрымліваў у саўгаснай сталярцы 60 рублёў, а бохан хлеба каштаваў 14 капеек, гэта і сапраўды былі немалыя грошы. Хоць, наўрад ці імі вымяраецца бацькаў гонар?!

Адкуль паходзіць назва Патапаўка, я, на жаль, не ведаю. Кажуць, даўно, калі на месцы сённяшняй вёскі былі адно што зацямрэчаныя лясы ды непраходныя балоты, сюды ўцяклі, ратуючыся ад жорсткага пана, браты Яўсей і Патап. Шукаючы месца пад будучае паселішча, разышліся. Колькі яны так блукалі паасобку, невядома, аднак, калі Яўсей урэшце ўзбіўся на больш-менш прыгодны пагорачак, то адразу ж, як і дамаўляліся, пачаў клікаць брата: «Патапка-а-а, Патапка-а-а...» І хоць рэха далёка разносіла Яўсееў голас, брат так і не адгукнуўся. Загінуў, пэўна, недзе ў пражорлівай багне. І пасяліўся Яўсей сярод лясоў і балот адзін. А неўзабаве і яшчэ той-сёй прыбіўся да ягонага будана. Так і з'явілася людское паселішча, названае ў гонар Яўсеевага брата Патапка, якое стала потым Патапаўкай.

Быль гэта ці легенда, не ведаю. Можа, калі хто з маіх больш настырных землякоў і дакапаецца да існых каранёў назвы? Хацелася б, калі ў самога рукі не даходзяць...

А так мая родная вёска нічым адметным не вылучаецца. Бадай, такая ж, як і шмат іншых, што месцяцца ў межах Буда-Кашалёўшчыны — хіба што, можа, «абскакала» большасць з іх па памерах: пры маім нараджэнні звыш 800 двароў налічвала. Яе вуліцы і завулкі разбягаюцца ад цэнтра, дзе могілкі, нібыта галіны і галінкі ад ствала вялікага дрэва. Мусіць, каб узняцца ўгару на верталёце — менавіта так бы яно і ўбачылася. «Ствол» жа гэтага разгалага «дрэва» лёг узбоч чыгункі (ці, хутчэй, яна каля яго). Далёка разцягнулася мая Патапаўка — то ж цягнік-дызель аж два прыпынкі робіць у вёсцы! Спачатку яны так і называліся: Патапаўка-1 і Патапаўка-2. Для сваіх, безумоўна, усё зразумела, а прыезджыя зазвычай блыталіся, з якога боку лічыць. Вось і перайменавалі «другую» Патапаўку ў Качанава.

Гісторыя вёскі, вядома ж, сягае ў пазарэвалюцыйны час, аднак большасцю сваёй усё ж часцей згадваюцца падзеі пасля 1917 года. Шмат перажыла мая Патапаўка: прайшла і праз раскулачванне, і праз сталіншчыну, і праз Айчынную вайну. Бацькавы ўспаміны пра апошнюю вайну (а калі тая пачалася, яму было 12 гадоў) у памяці заселі найбольш учэпіста. Пра яе нагадвае і помнік воіну-вызваліцелю каля былога сельскага клуба. Дарэчы, у 1943-м, калі ішло наступленне, у баі, што разгарнуўся тут, палегла 634 воіны. Балючай згадкай пра вайну — і чырвоныя зорачкі на вясковых хатах, адкуль пайшлі на фронт і куды не вярнуліся мае землякі. 470 сваіх жыхароў ахвяравала Патапаўка на алтар агульнай Перамогі. Уяўляеце: калі б памяць кожнага з гэтых 1104 загінуўшых воінаў ушанаваць хвілінай маўчання, мы б замоўклі на васемнаццаць з паловай гадзін!..

Дзеці і ўнукі — нашчадкі ратнай славы сваіх гераічных бацькоў і дзядоў — адбудавалі вёску, памножылі яе дабрабыт. Прыемна, што Патапаўка паставіла на крылы аж трох членаў Саюза беларускіх пісьменнікаў: акрамя мяне, гэта Уладзімір Дзюба і Таццяна Гарэлікава. Усім любоў да роднай мовы прывіла адна і тая ж настаўніца — Ульяна Фёдараўна Лазавенка. Светлую памяць пра яе кожны з нас захавае датуль, покуль і жыць будзе. Сярод маіх землякоў — вучоныя і інжынеры, ваенныя і настаўнікі, урачы і юрысты, кіраўнікі розных рангаў і хлебаробы. Шкада толькі, што незайздросны лёс, які напаткаў нашы айчынныя вёскі, не абышоў і маю Патапаўку. З усіх сіл выпіналіся вяскоўцы, выпраўляючы сваіх сыноў і дачок далей ад няўтульных мехмайстэрань і непралазных ад гразі фермерскіх двароў да чысцейшай работы ў вабны горад. А тут яшчэ і Чарнобыль сваім чорным крылом зачапіў. І таму ўсё самотней становіцца ў вёсцы без звонкіх дзіцячых галасоў. Сёння тут, як і ва ўсёй краіне, больш памірае, чым нараджаецца.

І ўсё ж жыве мая Патапаўка, цяжка, з надрывам, але жыве. І моладзь застаецца ў ёй, і той-сёй са з'ехаўшых, паспытаўшы гарадскога хлеба, вяртаецца назад, да баць-

А.С.Кейзераў.

В.М.Крыловіч.

М.І.Літвінаў.

коўскіх сялібаў. І працягваецца радавод Зэкавых, Кірыленкаў, Гарэлікавых, Шутавых, Янчанкаў... І ў школу бягуць мае землякі, і ў Буда-Кашалёўскі аграгэхнічны каледж, што ў чатырох кіламетрах ад вёскі, паступаюць...

Жыве мая Патапаўка, жыве! Няхай доўга жыве! Вечна!

КЕЙЗАРАЎ (сапр. **КЕЙЗЕРАЎ**) ***Аляксей Сцяпанавіч,*** нарадзіўся 4.10.1928 г. у в. Бронніца. Беларускі пісьменнік. Закончыў Гомельскі тэхнікум чыгуначнага транспарту (1948), Гомельскі настаўніцкі інстытут (1955). Працаваў апаратарам, дыспетчарам станцыі Казань, старшым памочнікам начальніка станцыі ў Калінкавічах, настаўнікам (1951—1962, 1964—1967). У 1962—1963 гг. карэспандэнт газеты «Калгасная праўда», у 1967—1974 гг. рэдактар на Беларускім радыё, у 1974—1988 гг. карэспандэнт часопіса «Беларусь», літкансультант часопіса «Нёман». Член Саюза беларускіх пісьменнікаў з 1982. Друкуецца з 1953 г. Піша на рускай мове. Аўтар кніг прозы «Нас было сямёра» (аповесці, 1963), «Не ведаючы спакою» (нарыс, 1963), «Рэха на Палессі» (дакументальная аповесць, Масква, 1979). Для дзяцей выдаў кнігі «Хітры цвічок» (1966), «Першы разведузвод» (1969), "У нас у Тапалёўцы» (1976), «І вернуцца жураўлі» (1998).

У яго літаратурным запісе выйшлі кнігі ўспамінаў удзельнікаў Вялікай Айчыннай вайны Э.Лаўрыновіча «Вогненныя рэйкі» (1970, 1974), І.Зуевіча «Райком у падполлі» (1972), С.Ляснічага «Далёка за фронтам» (1972), М.Дзмітрыева «У ціхай Серабранцы» (1975) і «У імя жыцця» (1981), М.Фядотава «Разведка вядзе пошук» (1976) і «Разведка працягвае пошук» (1988), М.Гірыловіча «Дальва — сястра Хатыні» (1977, 1981, 1987), А.Мазанік «Кара» (1981, 1988), М.Усава «У сям'і партызанскай» (1988).

КРЫЛОВІЧ *Валянціна Міхайлаўна,* нарадзілася 1.6.1951 г. у в. Буда-Люшаўская. Заслужаная артыстка Беларусі (1988). Закончыла Буда-Люшаўскую сярэднюю школу (1968), школу Гомельскага Дома народнай творчасці. Працавала дырэктарам Уваравіцкага Дома культуры. З 1969 г. харыстка, з 1971 г. салістка Дзяржаўнага акадэмічнага народнага хору імя Цітовіча. Узнагароджана ордэнам «Знак Пашаны».

ЛІТВІНАЎ *Мікалай Іванавіч,* нарадзіўся 1.5.1946 г. у пас. Новы Свет. Закончыў Чабатовіцкую сярэднюю школу (1963), філалагічны факультэт Гомельскага дзяржаўнага універсітэта імя Ф.Скарыны. Некаторы час працаваў у Старабудскай школе, першым сакратаром Буда-Кашалёўскага райкома камсамола, сакратаром Гомельскага абкома камсамола, на партыйнай рабоце. З 1983 г. — у органах унутраных спраў. М.І.Літвінаў вядомы і як паэт. Яго вершы друкаваліся ў абласным і рэспубліканскім друку, калектыўных зборніках «Магістраль-92», «Магістраль-95». Ён аўтар зборніка вершаў «Світанак», аповесці «Актава». Член Беларускага саюза журналістаў (1980).

МАЙСЕЕНКА *Яўсей Яўсеевіч,* нарадзіўся 28.8.1916 г. у г.п. Уваравічы. Савецкі жывапісец. Правадзейны член АМ СССР (1973). Народны мастак РСФСР (1965), СССР (1970). Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі РСФСР імя Рэпіна (1966), Ленінскай прэміі (1974), Дзяржаўнай прэміі СССР (1983). Герой Сацыялістычнай Працы (1986). Узнагароджаны ордэнам Дружбы народаў (1976). Закончыў Уваравіцкую

сямігадовую школу (1931), Маскоўскае мастацка-вытворчае вучылішча імя Калініна (1935), вучыўся ў Акадэміі мастацтваў у Ленінградзе (1936—1947). У 1941 г. удзельнік абароны Ленінграда, трапіў у фашысцкі палон, знаходзіўся ў канцлагеры Альтэнграбен, каля Магдэбурга. Пасля вызвалення з палону — у Чырвонай арміі. З 1958 г. выкладаў у Ленінградскім інстытуце жывапісу, скульптуры і архітэктуры імя І.Я.Рэпіна (з 1963 г. прафесар кафедры жывапісу). Працаваў пераважна ў батальным, пейзажным, партрэтным жанрах. Падзеям грамадзянскай вайны і калектывізацыі ў Беларусі прысвечаны карціны «Чырвоныя прыйшлі» (1961), «Чарэшня» (1969), «У калгас» (1987) і інш. Вялікай Айчыннай вайне прысвечаны палотны «Генерал Даватар» (1947), «Апалчэнцы» (1960), «Перамога» (1972), «Ветэраны» (1978), цыкл «Гэтага нельга забыць» і інш. Жывапіс Майсеенкі адметны шырокай экспрэсіўнай манерай пісьма, дынамікай кампазіцыйных рытмаў. Сярод буйнейшых твораў мастака — «Зямля» (1964), «Сяргей Ясенін з дзедам» (1964), «Цішыня» (1970), «Дон Кіхот» (1974), «Песня» (1982) і інш. Ім створана таксама галерэя партрэтаў, нацюрморты рознай тэматыкі. Толькі ў Дзяржаўным Рускім музеі ў Санкт-Пецярбургу захавалася больш за 200 палотнаў майстра, значная іх колькасць у асабістых калекцыях і іншых музеях. Беларусі прысвечаны карціны «З дзяцінства» (1977), «У вайну» і «Жанчына ў чорным» (абедзве 1978) і іншыя. Памёр Я.Я.Майсеенка 29.11.1988 г. Пахаваны ў г. Санкт-Пецярбург. На доме па Сувораўскім праспекце ў Санкт-Пецярбургу ўстаноўлена мемарыяльная дошка.

ДЗЯРЖАВА ЖЫВАПІСУ ЯЎСЕЯ МАЙСЕЕНКІ

У жніўні 1999 года ў Буда-Кашалёве адбылася жаданая падзея ў сучасным культурным жыцці — пленэр для мастакоў... Трынаццаць майстроў пэндзля з Беларусі, Украіны і Расіі выказалі на палотнах свае светаадчуванні.

Буда-Кашалёўскі раён, дзе каля трох тыдняў жылі мастакі, быў абраны не выпадкова. Справа ў тым, што ў раёне, у г.п. Уваравічы, нарадзіўся вядомы класік жывапісу савецкай эпохі Яўсей Яўсеевіч Майсеенка, памяці якога і быў прысвечаны названы пленэр... Жывапісны стыль

Я.Я.Майсеенка.

славутага земляка, у якім рэалізм узмацняецца рамантычнымі інтанацыямі, стаў для мастакоў прыкладам высокага майстэрства.

Імклівы, палкі вобраз Я.Майсеенкі ўдала стварыў у сваім трыпціху мінчанін Святаслаў Федарэнка. Адразу пазнаюцца адметныя рысы майстра. Вось ён — сялянскі сын (і адначасова быццам нейкі былінны герой) упэўнена крочыць праз браму сваёй уваравіцкай сядзібы. У адной руцэ — падрамнік будучай карціны, у другой — жменя спелых вішань як сімвал сокаў роднай зямлі, сокаў жыцця. Вобраз

Я.Майсеенка. Дома. 1985 г.

мастака дапаўняюць лірычны краявід з млынам на ўзгорку, дзе прайшло юнацтва Майсеенкі, і партрэт яго маці, якая трымае сваімі спрацаванымі рукамі падол, паўнюткі яблыкаў.

Сярод выстаўленых на пленэры работ С.Федарэнкі акрамя партрэта самога Майстра ёсць і каларытныя партрэты землякоў Яўсея Яўсеевіча.

Сярод удзельнікаў пленэру неабходна адзначыць гамяльчаніна Роберта Ландарскага. Кожнае яго палатно — своеасаблівы верш, у якім шчыра выказана любоў да роднай прыроды. Такому паэтычнаму ўспрыманню карціны садзейнічае незвычайная пабудова кампазіцыі. У гэтым таксама бачны ўплыў Я.Майсеенкі, які быў упэўнены, што «...без лірычнага пачатку ў жывапісе немагчыма стварыць сапраўднае мастацтва».

Так, асоба Майстра будзе прыцягваць і хваляваць не адно пакаленне. У гэтым пераконваешся, калі бачыш палотны вучня Я.Майсеенкі — мастака з Санкт-Пецярбурга Я.Барскага. Драматызм і лірызм, суровасць і пяшчота гарманічна спалучаюцца ў яго карцінах, адна з якіх, дарэчы, мае назву «Родныя мясціны Настаўніка».

Подыхам сучаснага жыцця насычаны работы ўсіх удзельнікаў пленэру. Асабліва вылучаецца ў гэтым сэнсе трыпціх мінчаніна Г.Лойкі «Людзі з радзімы Майсеенкі». Гэта не проста партрэты землякоў вялікага мастака, хутчэй гэта — цікавая спроба стварыць вобразы суайчыннікаў. Аўтарскую манеру вылучаюць лаканічнасць і дынамізм. Звяртаюць увагу і яго своеасаблівыя па кампазіцыі пейзажы.

Тонкім пачуццём святла і колеру, сваёй шчырасцю кранаюць карціны прыроды яшчэ аднаго мінчаніна — Л.Гоманава.

Не пакідаюць абыякавымі і пейзажы іншых удзельнікаў пленэру. Малюючы з натуры, мастак з Мазыра В.Сідоркін адчувае сябе цалкам у сваёй стыхіі. Родам з гэтых жа мясцін, ён стварае ў сваіх краявідах цэлую панараму цёплых пачуццяў да сваёй роднай зямлі, да свайго народа. Дзякуючы гучанню колеру Палессе на яго палотнах паўстае адначасова велічна і лірычна.

Кожны па-свойму, асаблівымі выразнымі сродкамі жывапісу, выказалі сувязь са славянскімі каранямі і іншыя ўдзельнікі пленэру: беларусы В.Юркоў, В.Мартынчук, В.Ціханенка і М.Гуршчанкоў; расіянін В.Камароў; украінцы В.Радзецкі, А.Какала. Імі свядома быў успрыняты зварот Я.Майсеенкі: «...Я кажу маладым: не праходзьце міма турбот і трывог сваіх сучаснікаў. Імкніцеся да людзей. Будзьце з імі і ў святы, і ў будні, і ў нягоды».

Імя Майсеенкі стала аб'яднальным сімвалам для мастакоў з Беларусі, Расіі і Украіны. Пры ўсіх адрозненнях творчых почыркаў удзельнікі пленэру адчувалі ўнутраную еднасць...

Дарэчы, пленэр садзейнічаў хутчэйшаму ўтварэнню музея Я.Майсеенкі, будаўніцтва якога ўжо пачалося ў Буда-Кашалёве. Бо і тыя пленэрныя работы мастакоў, якія закупіла Міністэрства культуры Беларусі, і тыя карціны, якія яны самі падаравалі, складуць значную частку экспазіцыі будучага музея.

Так, дзяржава жывапісу Майсеенкі будзе існаваць надалей...

Алег Ананьеў.

Культура. 1999. 14—20 жн.

Асобныя выказванні Я.Я.Майсеенкі

— Мои самые первые ощущения — под босыми ногами мокрый луг или теплая пыль проселочных дорог, белорусские дали, стрекот кузнечиков — связаны с родной деревней Уваровичи. Из детства несу я любовь к отчему дому, распаханному полю, натруженным крестьянским рукам, ко всему живому. Доводилось мне и косить, и ходить за лошадьми, скакать с деревенскими мальчишками в ночное, на водопой... Такое, как теперь говорят, раскованное детство, развивало воображение, а первые книжки — «Му-му» и «Записки охотника» Тургенева — будоражили чувства. Рассказы моего деда, бывалого человека, батрачившего у помещика, служившего семь лет в солдатах, гонявшего по рекам плоты, пробуждали любопытство, желание самому все увидеть, запомнить, понять.

Искусство начинается с личности, его создающей. Истоки формируются с детства. В зрелом возрасте лучше понимаешь необходимость неразрывной связи со старшим поколением, с тем духовным наследием, которое нам завещано.

Неделя. 1982. 24 июля—1 авг.

— Всегда считал и продолжаю считать, что художник начинается с детской поры, от первых впечатлений детства. Ночное поле, всполохи костра, огромное звездное небо над головой, ощущение земли, трав, тишины — были моими первыми уроками искусства... Стоя за дощатым забором, я с восторгом смотрел на проносившихся мимо меня запыленных всадников-красноармейцев на взмыленных конях, они казались гигантами. Это было необыкновенно. Такими я их помню и поныне, такими они воплощены в моей картине «Красные пришли». А вот другая картина, «Мальчишки», — ее тема также из моего крестьянского детства, когда ходил босиком по траве, встречал зарю в поле, бежал росистым лугом к дому, к матери.

...Своим человеческим становлением я обязан деду Прокофию... Именно в родных Уваровичах я работал над картиной «Сергей Есенин с дедом», ибо ощущал кровное родство с Есенинской биографией...

В мире книг. 1986. № 8. С. 72—73.

П.С.Малчанаў.

МАЛЧАНАЎ Павел Сцяпанавіч, нарадзіўся 14.3.1902 г. у в. Івольск. Беларускі савецкі акцёр. Народны артыст БССР (1940). Народны артыст СССР (1948). Закончыў Беларускую драматычную студыю ў Маскве (1926). Працаваў у беларускіх тэатрах імя Я.Коласа (1926—1930, 1936—1951; у 1944 узначальваў франтавую тэатральную брыгаду), Беларускім ТРАМе (1935—1936) і тэатры імя Я.Купалы (з 1952). Акцёр шырокага творчага дыяпазону, дасканала валодаў майстэрствам пераўвасаблення. Для яго творчасці характэрна спалучэнне прастаты, чалавечнасці з яркім тэмпераментам. Найбольш значныя ролі ў трагедыйным рэпертуары, дзе глыбока раскрываў унутраную супярэчнасць і перажыванні герояў, выяўляў іх моцныя пачуцці і страсці: Гамлет («Гамлет» У.Шэкспіра), Освальд («Здані» Г.Ібсена), Фёдар («Нашэсце» Л.Лявонава), Федзя Пратасаў («Жывы труп» Л.Талстога). Стварыў вобразы драматычных герояў, людзей глыбокіх, мэтанакіраваных, моцных, якія могуць рашуча змагацца і адстойваць свае прынцыпы, шукаць ісціну, моцна любіць і ненавідзець, людзей гераічных і палымяных: Яравы («Любоў Яравая» К.Транёва), Караневіч («Проба агнём» К.Крапівы), Сміт («Рускае пытанне» К.Сіманава), Заслонаў («Цэнтральны ход» К.Губарэвіча і І.Дорскага), Ранк («Нора» І.Ібсена), Сорын («Чайка» А.Чэхава), Доктар («Забыты ўсімі» Назыма Хікмета). Вядомы і як стваральнік яркіх народных характараў, вобразаў камедыйных і сатырычных, простых, сардэчных, магчыма, крыху смешных, наіўных і камічных людзей: Кутас («Прымакі» Я.Купалы),ураднік Шышла і Дарвідошка («Вайна вайне» і «У пушчах Палесся» Я.Коласа), Каліберaў, Глуздакоў («Выбачайце, калі ласка!», «Лявоніха на арбіце» А.Макаёнка), Пярчыхін, Лука («Мяшчане», «На дне» М.Горкага), Бобчынскі («Рэвізор» М.Гогаля). Першы на беларускай сцэне ўвасобіў вобраз У.І.Леніна («Чалавек з ружжом» М.Пагодзіна, 1938), работу над якім працягваў у спектаклях «Крамлёўскія куранты» М.Пагодзіна, «Вечная крыніца» Дз.Зорына, «Незабыўны 1919-ы» У.Вішнеўскага, «Навальнічны год» А.Каплера. Апошняя роля ў тэатры — Віктор Чэрмлені ў спектаклі «Гульня з кошкай» І.Эркеня (1976). Зняўся ў фільмах «Баям насустрач», «Жанчына», «Масква—Генуя» і інш. У 1930—1935 гг. працаваў на кінастудыі «Савецкая Беларусь». Выступаў як рэжысер кіно (фільм «Палескія рабінзоны», 1934, з І.Бахарам) і тэатра. Сярод тэатральных пастановак: «Арыстакраты» М.Пагодзіна (1935, разам з Г.Ферманам) у Беларускім ТРАМе; «Вечар беларускіх вадэвіляў» («Пінская шляхта» В.Дуніна-Марцінкевіча, «Паўлінка» і «Прымакі» Я.Купалы, 1936), «Пагібель воўка» Э.Самуйленка (1939), «Хлопец з нашага горада» (1941) і «Рускае пытанне» (1947) К.Сіманава — у тэатры імя Я.Коласа; «Патрабуецца лгун» Дз.Пратасава (1965),

«Адкуль грэх?» А.Петрашкевіча (1969) — у тэатры імя Я.Купалы; «Хлапчыш-Кібальчыш» паводле А.Гайдара (1963) і «Дама-невідзімка» П.Кальдэрона (1964) у Беларускім тэатры юнага гледача. Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі СССР (1946). Пра Малчанава створаны хранікальна-дакументальны фільм «Дзесяць мінут з Паўлам Малчанавым» (1969). Памёр П.С.Малчанаў 24.2.1977 г. У Мінску, на доме, дзе ён жыў, устаноўлена мемарыяльная дошка.

У 1984 г. выйшла кніга ўспамінаў П.С.Малчанава «Тэатр — жыццё маё».

ЁН БЫ ЗНОЎ ВЫБРАЎ ТЭАТР

З успамінаў Аляксея Слесарэнкі

Гэта было яшчэ да рэвалюцыі. Навучэнцы Гомельскай настаўніцкай семінарыі ставілі «Вяселле» Антона Чэхава. На сцэну выйшаў лёкай і сказаў: «З чым загадаеце падаць марожанае — з ромам, з мадэрай, а можа, яшчэ з чым?..» Вось і ўся роля, у якой выступіў малады семінарыст. І хіба мог тады хто-небудзь уявіць сабе, прадугадаць, што гэтыя некалькі слоў стануць першымі вымаўленымі са сцэны словамі будучага народнага артыста СССР, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі СССР Паўла Сцяпанавіча Малчанава?

У вёсцы Івольск Гомельскага павета Чабатовіцкай воласці хату Малчанава мог паказаць кожны. Яе гаспадар Сцяпан, хоць і бедны малазямельны селянін, быў усё ж чалавек надзвычай жыццярадасны, вясёлы, гасцінны. Да таго ж заўзяты скрыпач. І ў хаце заўжды было мнагалюдна, шумна. Дужа жвавы і ўражлівы, старэйшы сын Павел зачаравана слухаў бацькаву музыку, спевы, былі-небыліцы. Заўважыўшы ў сыне цікавасць, бацька сказаў аднойчы: «Трэба вучыцца табе, сынок. Няхай я непісьменны, няхай астатніх дзяцей не здолею вывучыць, а ты паспрабуй у навуку прабіцца...».

«Я ішоў па дарозе з бацькам, — гаварыў акцёр, — ад яго слоў набягалі на вочы слёзы, але я стрымліваўся і даваў самому сабе наказ добра вучыцца, спраўдзіць клопат і спадзяванні бацькі».

У 1913 годзе адзінаццацігадовы Павел Малчанаў паступіў у двухкласнае сельскае вучылішча за дзевяць кіламетраў ад яго роднай вёскі ў валасным сяле Чабатовічы. Кожную нядзелю вучань прыбягаў дадому па харчы — бохан хлеба, пляшку алею, фунты два проса клалі яму ў торбу на тыдзень. Бацька часам даваў яму яшчэ рубель грошай. Вучыўся Павел выдатна. На ўроках спеваў хутка авалодаў нотамі і ў 14 гадоў ужо някепска разбіраўся ў харавой партытуры, яму давяралі камертон, і ён падчас кіраваў хорам самастойна. Потым навучыўся граць на народных інструментах, а таксама на скрыпцы і гармоніку. Удзельнічаў у струнным аркестры — іграў на ўсіх інструментах. Вялікі аматар музыкі і спеваў чабатовіцкі свяшчэннік не забываўся прыйсці на школьны канцэрт ні ў будзень, ні ў свята. З асаблівай сімпатыяй і павагай ставіўся ён да Паўла, заводзіў яго да сябе ў дом, даваў чытаць кніжкі са сваёй бібліятэкі, частаваў чаем, мёдам з агуркамі, садавінай, праводзячы, надзяляў ладным кавалкам сала ці вяндліны. Неяк, спаткаўшы на кірмашы Сцяпана Малчанава, бацюшка сказаў яму: «Даражыце сынам. Ён у вас дзіва-дзіўнае... Вялікім чалавекам будзе. Памянеце маё слова!»

...У 1918 годзе памёр бацька, маці засталася з малымі дзецьмі. Павел, ужо семінарыст, не мог разлічваць на дапамогу з дому. Два апошнія гады навучання ў Гомелі былі самыя цяжкія — у краіне ішла грамадзянская вайна.

Скончыўшы педтэхнікум (так стала называцца семінарыя), вясною 1920 года Павел Малчанаў нейкі час настаўнічаў на Гомельшчыне, а потым паехаў на Украіну, запрошаны ўкраінскімі таварышамі па семінарыі. «Я палюбіў украінскую мову, — гаварыў Павел Сцяпанавіч, — хутка вывучыў яе і стаў свабодна выкладаць на ёй у школе. У мястэчку Калядзін Чарнігаўскай губерні, дзе я атабарыўся, быў Народны дом. Я арганізаваў там вялікі хор і аркестр струнных інструментаў. Са спектаклямі і канцэртамі мы часта выязджалі ў вёску і на хутары, там нас заўсёды сустракалі з радасцю. Мясцовыя жыхары запрашалі нас у свае беленькія і вельмі чыстыя хаты, усаджвалі за сталы, рассцілалі кожнаму на калені вышытыя ручнікі і частавалі рознымі ўкраінскімі стравамі. Вельмі многа было смачных галушак, варэнікаў з рознымі начынкамі. Запівалі мы іх рэзкім квасам з вішань, грушак-дзічак, чырвоных парэчак альбо салодкім узварам з малінаў ці суніцаў. Усе разам — гаспадары і мы, госці, — да глыбокай ночы спявалі розныя

песні. Мне заўжды даводзілася знаёміць мясцовых жыхароў з песнямі беларускага Палесся. І тое, што найболей падабалася, мае слухачы завучвалі па-беларуску. Час, пражыты на Чарнігаўшчыне, быў самы светлы ў маім юнацтве...»

Амаль праз два гады Павел Малчанаў вярнуўся ў родны кут і быў прызначаны ў двухкласную школу ў Чабатовічах, у якой некалі вучыўся сам. Тут ён шырока выкарыстаў свой вопыт кіраўніка мастацкай самадзейнасці, набыты на Украіне. Крыху палепшылася ягонае матэрыяльнае становішча: нарэшце набыў бобрыкавае паліто, чаравікі і крамную кашулю фабрычнага вырабу.

Аднак яму захацелася вучыцца далей. Некаторыя яго сябры па семінарыі вучыліся ў вышэйшых навучальных установах Масквы, Ленінграда, Харкава, Кіева і Мінска. Нейкім чынам Малчанаў даведаўся, што ў Маскве ўжо другі год існуе Беларуская драматычная студыя, якая забяспечвае стыпендыяй і інтэрнатам. Карацей кажучы, у снежні 1922 года ён быў ужо ў Маскве, у гэтай студыі.

Жывучы ў Маскве, юнак з сялянскай стараннасцю вучыўся ў студыі, а вечарамі хадзіў у тэатры. З захапленнем глядзеў спектаклі, дасканала вывучаў манеру ігры акцёраў. Ягоную чулую душу цалкам паланілі славутыя артысты — зямляк Васіль Качалаў, Міхаіл Чэхаў, Павел Арленеў, Іван Масквін, а пазней Леанід Леанідаў і Міхаіл Тарханаў.

У часе навучання ў студыі Павел Малчанаў назаўжды здружыўся са студыйкай Любоўю Іванаўнай Мазалеўскай, якая пасля стала шырокавядомай беларускай драма- і кінаакторкай, а затым тэатральным рэжысёрам. Яна была жонкай і адданай сяброўкай Малчанаву, незаменным памочнікам у сцэнічнай творчасці. Рэдка хто з іншых тэатральных дзеячаў працаваў над сваім творчым развіццём з такой непахіснай адданасцю, як Любоў Мазалеўская.

Павел Сцяпанавіч гаварыў мне: «У гады майго навучання ў студыі, у Маскве, было шмат тэатраў самага рознага накірунку. Я — няспелы і нявопытны правінцыял, жыхар беларускіх палёў і лясоў, трапіў адразу ў такі вір канструктывізму, эстэтызму і трукацтва, што не цяжка было заблытацца і зламаць сабе галаву. Пасля такіх спектакляў, як «Велікадушны раганосец» альбо «На ўсякага мудраца хапае прастаты», я вяртаўся дамоў з болем у галаве, пакутліва рашаў рэбусы левых рэжысёраў і прыходзіў да вываду, што я нічога не разумею ў мастацтве і толку з мяне не будзе. У Мастацкім і Малым тэатрах мне было лёгка і ўсё зразумела, такім я ведаў тэатр з першых крокаў і акцёрам такога тэатра я хацеў быць. Нас выхоўвалі па сістэме Станіслаўскага, і ёй я застаўся адданы на ўсё жыццё». І менавіта тут дарэчы будзе падкрэсліць, што ў Беларусі не было яшчэ акцёра, які б так дасканала валодаў сістэмай Станіслаўскага, як Малчанаў.

«Беларускі ўрад матэрыяльна падтрымліваў выкладчыкаў і нас, студыйцаў, — гаварыў Павел Сцяпанавіч. — Нас неаднаразова наведвалі ў перыяд вучобы Янка Купала і Міхась Чарот. Яны цікавіліся нашым творчым выхаваннем. Падбадзёрвалі. Купала неяк асабліва прыхільна ставіўся да мяне, і я стаў яго асабістым другам назаўжды».

Расказвала Любоў Іванаўна Мазалеўская:

— Купала прыходзіў да нас у інтэрнат. І асабліва надоўга затрымліваўся, калі гэта быў выхадны альбо святочны дзень. Запомнілася, як ён гаварыў, што спадзяецца на нас у будучым. І што мы шчаслівыя ў тым, што будзем першымі ствараць не аматарскі, а высокакваліфікаваны, нацыянальны тэатр. Купала раіў нам бяспынна нарошчваць сцэнічнае майстэрства тут, у Маскве, але заўжды помніць пра Беларусь. І ўсяляк удасканальваць жывое гучанне роднай мовы...

Іван Дамінікавіч спяваў разам з намі беларускія песні, жартаваў, смяяўся. Тады ён яшчэ верыў у росквіт нацыянальнай літаратуры і мастацтва і быў даволі энергічны і вясёлы... Мы частавалі яго гарачаю гарбатай і вельмі смачнымі пернікамі, якія «падукорску» пякла, як яна казала, наша студыйка Таццяна Бандарчык. Мы, яшчэ зусім маладыя і гарэзныя, здаралася, стамлялі Купалу. І калі здагадваліся пра гэта, рассцілалі для яго ложак, каб ён мог крыху паспаць у цішыні. Адпачыўшы ў нас якую гадзіну, паэт меў звычку прайсціся па Арбацкай вуліцы. Неаднаразова запрашаў з сабою на прагулку Паўла Малчанава. Паэт распытваў яго пра семінарскае жыццё і гады настаўніцтва на Украіне і ў Беларусі.

Іншы раз яны доўга хадзілі і маўчалі абодва. Яны так падабаліся адзін аднаму,

што і памаўчаць разам было ім прыемна, а можа, нават і патрэбна. А яшчэ Янка Купала вельмі любіў слухаць свае вершы, калі іх чытаў уголас Павел Малчанаў.

...У 1926 годзе выпускнікі студыі заснавалі Другі беларускі дзяржаўны тэатр у горадзе Віцебску. Артысты былі добра падрыхтаваны. З энтузіязмам, уласцівым маладосці, сыграў Павел Малчанаў матроса-гаваруна ў п'есе Барыса Лаўранёва «Разлом». Гэты спектакль цалкам быў удалы, ён высока ўзняў аўтарытэт тэатра ў рэспубліцы. «Я спяваў, — расказваў акцёр, — перакульваўся на палубе, выдумляў усялякія гісторыі, жартаваў. Нельга было не заўважыць такога вясёлага матросіка, і мяне адзначылі поруч з выканаўцамі асноўных роляў».

У 1930 годзе Павел Малчанаў па камандзіроўцы Наркамасветы быў накіраваны ў Ленінград на Беларускую кінафабрыку. Там працаваў пяць гадоў: быў асістэнтам рэжысёра, рэжысёрам і адначасова здымаўся ў кіно як акцёр. У 1932 годзе чатыры месяцы пражыў на Далёкім Усходзе, там стварыў дакументальны фільм пра Бірабіджан, у 1934 годзе сумесна з кінасцэнарыстам і кінарэжысёрам Іосіфам Бахарам зняў карціну для юнацтва «Палескія рабінзоны». Аўтар гэтых радкоў іграў у ёй адну з галоўных роляў.

...Прыгадваецца 1935 год. Працаваць далей у «Белдзяржкіно» стала для Малчанава невыносным выпрабаваннем. Не зважаючы на ўсесаюзны поспех «Палескіх рабінзонаў», пастаноўшчыка распачалі ігнараваць яўныя і скрытыя ворагі беларушчыны. Малчанава і Мазалеўскую абражалі. Называлі «заядлымі нацдэмамі». Яны, маўляў, не толькі між сабою гавораць па-свойму, але і ў канцэртах знарок выконваюць творы беларускіх паэтаў у арыгінале. Робяць гэта ўпарта і не толькі ў сценах кінафабрыкі, але і ў рабочых клубах і навучальных установах Ленінграда, там, дзе працуюць ці вучацца беларусы. Заўжды з імі выступае студэнт з Інстытута сцэнічных мастацтваў Пятро Алейнікаў. Ён з шумным поспехам чытае паэму «Тарас на Парнасе» і такім чынам «распаўсюджвае нацыяналізм».

Малчанава і Мазалеўскую аблівалі памыямі на розных пасяджэннях, вытворчых нарадах і сходах. Яны чакалі абароны ад дырэкцыі, але там маўчалі. Павел Сцяпанавіч меркаваў, што бруднае плявузганне сцішыцца, калі ён ад'едзе ў кінаэкспедыцыю. І ён апынуўся ў Віцебску, дзе здымаў чарговы фільм. Але неўзабаве кіраўніцтва не толькі прыпыніла далейшую працу над пастаноўкай, але наогул звольніла Малчанава з «Белдзяржкіно». І атрымаў ён свайго роду «воўчы білет». У працоўную кніжку ўпісалі: «Уволен из «Белгоскино» за творческую несостоятельность».

І як ні дзіўна, але і гэта было шчасце. Бо магло быць значна горш. Такі быў час...

Пазбаўлены працы, а значыць і сродкаў для жыцця, Малчанаў засумаваў. Куды падацца? Здавалася б, прасцей за ўсё вярнуцца ў БДТ-2. Але на свой далікатны ліст з намёкам, што ён гатовы вярнуцца, адказу Малчанаў не атрымаў. І ўсё ж паехаў у Мінск. Выспела рашэнне: пайду да Купалы...

Як роднага сына сустрэў яго Іван Дамінікавіч. Узяў да сябе жыць.

Неўзабаве праз высокае начальства ўдалося Івану Дамінікавічу ўладкаваць Паўла Сцяпанавіча на працу ў якасці другога рэжысёра ў Мінскі тэатр рабочай моладзі. Галоўны рэжысёр гэтага тэатра рыхтаваўся ў той час да пастаноўкі спектакля па п'есе Мікалая Пагодзіна «Арыстакраты». Але вось бяда: у тэатры не знайшлося акцёра на галоўную ролю Косці-капітана. «А што, калі сыграць мне», — нясмела прапанаваў Малчанаў. Ніхто яшчэ не ведаў тут яго акцёрскіх здольнасцей, але іншага выйсця не было, і вырашылі рэпетыраваць. «Я з такім шаленствам, з такім энтузіязмам ухапіўся за працу, — гаварыў акцёр, — што не помню, каб так унутрана гарэў калі-небудзь потым. Прарвалася маладая энергія, што была ў застоі, кансерваваў у час маёй доўгай занятасці ў кіно». «Арыстакраты» іграліся пры суцэльных аншлагах.

У лютым 1936 года пасля шасцігадовага перапынку ён зноў апынуўся ў сваім родным віцебскім тэатры. Першым выдатным вынікам з'явілася роля ўрадніка Шышлы ў п'есе Якуба Коласа «Вайна вайне». Вобраз быў створаны ў востракамедыйным плане і часта выклікаў ажыўленасць у зале і смех. Пра гэты вобраз Малчанаў успамінаў: «Унесеныя мною ў ролю дапаўненні і ігра на гітары, спевы — рабілі эпізадычную фігуру Шышлы больш каларытнай, прыкметнай. У гэтым часта і заключаецца работа, а дакладней — задача

акцёра: расквеціць ролю дэталямі, зрабіць яе запамінальнай. Колас заўважыў наконт майго выканання ролі Шышлы, што гэта значна ўзбагаціла вобраз, па сутнасці, узбагаціла аўтарскі матэрыял».

Неяк ізноў, сустрэўшыся з Малчанавым, Якуб Колас сказаў:

— Я ўсё думаю, як гэта вам удалося так адпаведна, так лоўка сыграць Шышлу? Калі ў нас існавалі ўраднікі, вы ж былі яшчэ непаўналеткам…

— Так, так, шаноўны Канстанцін Міхайлавіч! Я сапраўды быў малы. Але справа ў тым, што адзін мой сваяк быў ураднікам. Я яго часта бачыў. А цяпер вось, пераняў…

— Вунь як! — толькі і сказаў Колас.

Увогуле, Якуб Колас цаніў і паважаў Паўла Малчанава. У п'есе Коласа «У пушчах Палесся» акцёр іграў ролю Дарвідошкі. Аўтар лічыў яе другараднай і не надаваў ёй асаблівага значэння. Але ўбачыўшы сцэнічны вобраз, створаны Малчанавым, Якуб Колас быў радасна здзіўлены і нават палічыў патрэбным пашырыць гэтую ролю.

У сваёй кнізе «Тэатр — маё жыццё» Малчанаў пісаў:

«…Пазней, хаця Колас і не пісаў больш для тэатра, мы не забывалі яго. Гастралюючы ў Мінску, мы заўсёды запрашалі Коласа ў тэатр, а таксама хадзілі наведваць яго на кватэру. Ён усіх добра помніў і прымаў вельмі ласкава і гасцінна… Мы тады доўга сядзелі з ім на лавачцы каля хаты. У двары было многа простых палявых кветак, асабліва любімых паэтам, і нават лапік жыта. Ён спецыяльна сеяў яго, каб было так, як у полі… Мяне заўсёды здзіўляла, — піша далей Малчанаў, — у ім незвычайная любасць да прыроды. Ён быў заядлы грыбнік і рыбак, і гэта захапленне ішло ў яго ад імкнення больш быць сам-насам з прыродай…

Колас быў чалавекам адкрытым. Ён заўсёды з задавальненнем чытаў свае яшчэ не надрукаваныя вершы. Яму трэба было ведаць, як яны будуць успрыняты…»

Працуючы ўжо ў Мінску, Павел Малчанаў іграў ролю Якуба Коласа ў п'есе Васіля Віткі «Шчасце паэта». Колас ведаў пра гэта, але прыехаць і паглядзець спектакль у тэатры не адважваўся. Напэўна, лічыў гэта нясціплым.

Набліжалася сямідзесяцігоддзе з дня нараджэння Якуба Коласа. Павел Малчанаў быў сярод гасцей. Нехта папрасіў яго паказаць Коласа, прачытаць маналог з п'есы Васіля Віткі. Павел Сцяпанавіч збянтэжана зірнуў на юбіляра. Не меней збянтэжаны Колас махнуў рукой: «Давайце!»

Паказаны вобраз выклікаў радасныя воплескі, бо вызначаўся дакладнасцю і дасканаласцю. Якуб Колас абняў акцёра і ўсміхнуўся:

— Ну, што вы скажаце… Артыст, адным словам, артыст!

Выключнай падзеяй, якая здзівіла шэкспіразнаўцаў, вяхою на творчым шляху артыста было стварэнне вобраза Гамлета — самай складанай і цяжкай ролі ў сусветным класічным рэпертуары. Павел Сцяпанавіч прызнаецца, што яго вельмі ўсхваляваў пераклад «Гамлета» на беларускую мову, зроблены пісьменнікам Юркам Гаўруком.

Пастаноўку здзейсніў вопытны маскоўскі рэжысёр Валерый Міхайлавіч Бебутаў, які шмат гадоў спецыялізаваўся галоўным чынам на сцэнічным вырашэнні шэкспіраўскіх драматычных твораў, а яго родная сястра Алена Міхайлаўна — на мастацкім дэкарацыйным афармленні.

Сусветна вядомы савецкі знаўца Шэкспіра прафесар Міхаіл Марозаў адклаў усе свае маскоўскія справы і прыехаў у Віцебск з мэтай пабачыць Паўла Малчанава ў ролі Гамлета.

У газеце «Віцебскі рабочы» № 205 за 16 кастрычніка 1946 года Міхаіл Марозаў напіша:

«Павел Сцяпанавіч Малчанаў выдатна іграе Гамлета. Перад намі чалавек неспакойнай усхваляванай думкі. Чалавек адначасова і гнеўны, і любячы. Які ласкавы ён з Гарацыо, які пяшчотны ён з Афеліяй, і як ненавідзіць ён свайго ворага Клаўдзія, з якой пагардай ставіцца ён да хітрага шэльмы старога Палонія. Малчанаў валодае багацейшай акцёрскай палітрай…

Гэты спектакль з'яўляецца не толькі творчай перамогай здольнага калектыву. Ён гаворыць аб тым, як глыбока і ўсебакова ўмее савецкі тэатр раскрываць найвялікшыя творы сусветнай драматургіі. Тэатр імя Якуба Коласа стварае ўпершыню ў гісторыі беларускага тэатра спектакль «Гамлет». І зараз можна смела сказаць, што Беларускі тэатр унёс ужо каштоўнейшы ўклад у агульную работу савецкага тэатра над Шэкспірам. Спектакль «Гамлет» з'яўляецца святам беларускага тэатральнага мастацтва».

…Так, гэта было свята. Многія прызнаныя акцёры з Масквы, Ленінграда, Кіева і

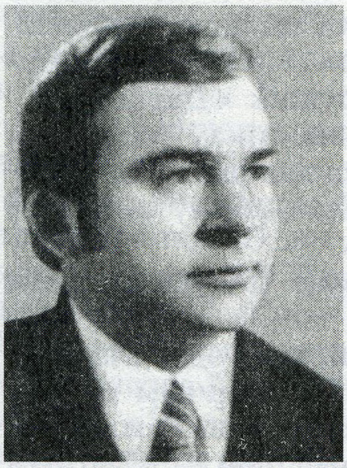

Я.Ф.Пятроў.

іншых гарадоў прыязджалі ў Віцебск альбо ў Мінск, каб убачыць Малчанава ў «Гамлеце». Прыязджалі паглядзець спектакль супрацоўнікі Брытанскага пасольства ў СССР і запэўнівалі, што такога бліскучага Гамлета яшчэ не бачылі ў сябе, на радзіме вялікага Шэкспіра.

...У Мінску стала вядома, што Малчанава «сватаюць» у МХАТ. Гэта стала сенсацыяй. І тут адбылося нечаканае: у Маскве Малчанава наведаў сакратар Цэнтральнага Камітэта Кампартыі Беларусі Цімафей Гарбуноў і перадаў яму афіцыйнае запрашэнне пераехаць з Віцебска ў Мінск, на сталую працу ў тэатр імя Янкі Купалы. Роздум акцёра быў кароткі і рашучы. Павел Сцяпанавіч напісаў мне: «Я выязджаю ў Віцебск, пабуду там некалькі дзён з сям'ёю — я яе даўно не бачыў і засумаваў, а затым прыеду ў Мінск. Гарбуноў хацеў, каб я адразу паехаў у Мінск з Масквы, але я дамовіўся заехаць дадому».

Кіраўніцтву МХАТа Малчанаў паведаміў, што яму не пад сілу пакінуць бацькаўшчыну, дзе ён рос, дасягнуў прызнання.

Неўзабаве акцёр прыехаў у Мінск...

Сапраўднай удачай апошніх гадоў жыцця Малчанава была роля Доктара ў п'есе Назыма Хікмета «Забыты ўсімі». Гэта прызналі і гледачы, і самыя патрабавальныя тэатральныя крытыкі. З асаблівым захапленнем успрынялі гэты сцэнічны вобраз не толькі мінчане, але і кіяўляне. У канцы спектакля ў зале тэатра імя Лесі Украінкі, дзе гасцяваў Купалаўскі тэатр, раздаваліся выбухі воплескаў і скандзіроўкі: «Бе-ла-ру-сі — слава! Мал-ча-на-ву — слава!..»

Адразу пасля вяртання з гастроляў у Мінск быў створаны кінафільм «Дзесяць хвілін з Паўлам Малчанавым». У ім коратка, але змястоўна расказана пра творчыя здабыткі тытана беларускага мастацтва.

Хвалюе апошні кадр гэтай унікальнай рэліквіі: сівы, але яшчэ поўны энергіі, з жывым бляскам у вачах, акцёр зняты буйным планам. Звяртаючыся да гледачоў, ён гаворыць, што, калі б да яго вярнулася маладосць і ўсё давялося пачынаць спачатку, ён бы зноў выбраў тэатр...

Да апошніх дзён жыцця Павел Сцяпанавіч Малчанаў быў поўны жадання творчасці. Ён спатольваў смагу працай з маладымі драматургамі, выступаў на радыё, па тэлебачанні. Сустракаўся з гледачамі ў самых аддаленых кутках Беларусі, натхнёна працаваў над кнігай пра свой нялёгкі, але светлы і плённы шлях да вяршынь.

Друкуецца са скарачэннямі: Полымя. 1994. № 3.

Падрыхтаваў М.З.Башлакоў.

ПЯТРОЎ *Яраслаў Фёдаравіч,* нарадзіўся 11.6.1942 г. у г. Буда-Кашалёва. Беларускі спявак (бас). Народны артыст Беларусі (1984). Закончыў Беларускую кансерваторыю (1974). З 1973 г. у Нацыянальным акадэмічным тэатры оперы Беларусі (дэбютаваў партыяй Грэміна ў оперы П.Чайкоўскага «Яўген Анегін»). Валодае моцным голасам прыемнага тэмбру, сцэнічнай абаяльнасцю. Творчасці Пятрова ўласцівы тэмперамент, непасрэднасць і шчырасць у перадачы пачуццяў, глыбокае пранікненне ў вобраз, гранічная выразнасць кожнага створанага характару. У спектаклях нацыянальнага і класічнага рэпертуару стварыў запамінальныя вобразы Найміта («Сівая легенда» Дз.Смольскага), Млынара («Русалка» А.Даргамыжскага), Канчака, князя Ігара, Галіцкага («Князь Ігар» А.Барадзіна), караля Рэнэ («Іаланта» П.Чайкоўскага), Мефістофеля («Фауст» Ш.Гуно), Рыгора («Дзікае паляванне караля Стаха» У.Солтана). Найбольш блізкія спеваку складаныя псіхалагічныя партыі: эпічна-велічныя і разам з тым чалавечныя вобразы Івана Сусаніна («Іван Сусанін» М.Глінкі), Кутузава («Вайна і мір» С.Пракоф'ева), глыбока драматычныя — Барыса Гадунова («Барыс Гадуноў» М.Мусаргскага) і Філіпа II («Дон Карлас» Дж.Вердзі). Мае вялікі камерны рэпертуар, у якім значнае месца належыць беларускім і рускім народным песням, творам беларускіх кампазітараў.

СІДОРКІН Валерый Барысавіч, нарадзіўся 19.4.1955 г. у в. Галавачы. Закончыў Беларускі тэатральна-мастацкі інстытут (1979). У яго творчасці дастойнае месца займаюць тэматычныя карціны. Гэта палотны «Поўдзень», «Жніво», «Канец жніўня» і інш. В.Б.Сідоркін — вядомы пейзажыст. Працы мастака ў гэтым жанры вельмі маляўнічыя, тонкія па настроі, гарманічныя па каларыце. Пейзажы яго носяць як эпічны, так і камерны характар. Яны мажорныя і аптымістычныя. Высокую мастацкую вартасць маюць палотны «Пейзаж з вясёлкамі», «Снег ужо растае», «Прыціхла», «Маладая зеляніна», «Прыпяць», «Вечар на Мазыршчыне», «Таполі». В.Б.Сідоркін — удзельнік шматлікіх выставак. Член Беларускага саюза мастакоў (1985). Жыве ў Мазыры.

СТРЫГАЛЁЎ Міхаіл Лаўрэнцьевіч (Міхась Стрыгалёў), нарадзіўся 25.5.1938 г. у в. Недайка. Закончыў Недайскую сярэднюю школу (1955), Беларускі політэхнічны інстытут (1961), Літаратурны інстытут імя Горкага ў Маскве (1969, завочна). Працаваў у калгасе, старшым інжынерам вайсковай часці, інжынерам трэста «Уралмантажаўтаматыка», старшым інжынерам лабараторыі трэста «Пермгаррамбуд», літкансультантам Пермскай абласной арганізацыі Саюза пісьменнікаў РСФСР,

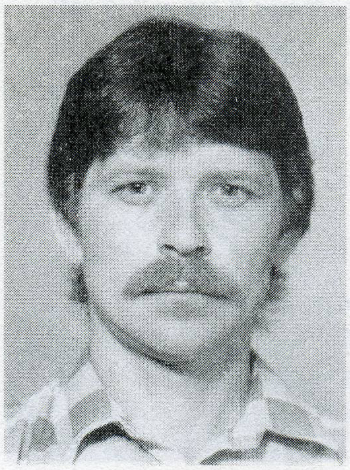

В.Б.Сідоркін.

М.А.Стрыгалёў.

загадчыкам Фальклорна-выдавецкага аддзела Пермскага Дома народнай творчасці, рэдактарам шматтыражнай газеты трэста «Будтэрмізаляцыя» і інш. З 1978 г. жыве ў г. Барысаве. У 1980—1982 гг. — сцэнарыст кінастудыі «Беларусьфільм». З 1980 г. кіруе літаратурным аб'яднаннем «Бярэзіна» (г. Барысаў). У 1988 г. стаў членам Саюза пісьменнікаў БССР. Упершыню ў друку выступіў у 1956 г. Спачатку пісаў на рускай мове, з 1961 г. — і на беларускай. Аўтар зборнікаў паэзіі «Хмель» (1966), «Краса часу» (1971), кнігі перакладаў «Чатыры вятры: Паэзія народаў Пры-

В.Сідоркін. Звініць лета.

В.Цвірка. Каложа.

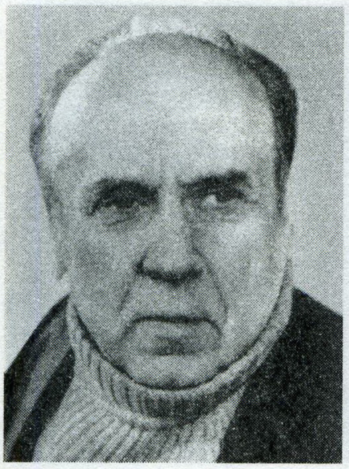

В.К.Цвірка.

М.М.Чарняўскі.

камья» (1970). У Мінску выйшлі кнігі паэзіі «Белая Русь» (1967), «Ростань» (1974), «Чырвоная казарма» (1978), «Кола фартуны» (1981), «Дзевяты кардон» (вершы і паэма, 1990).

ЦВІРКА Віталь Канстанцінавіч, нарадзіўся 14.2.1913 г. у в. Радзеева. Беларускі мастак, педагог. Народны мастак БССР (1963). Закончыў Віцебскі мастацкі тэхнікум (1932), Маскоўскі мастацкі інстытут імя В.Сурыкава (1942). Член Саюза мастакоў Беларусі з 1946 г. З 1947 г. выкладчык Мінскага мастацкага вучылішча, з 1952 Беларускага тэатральна-мастацкага інстытута (у 1958—1960 гг. рэктар гэтага інстытута). Працаваў у розных жанрах станковага жывапісу. У першых значных творах — «Палонных вядуць» (1945), «Непакорныя» (1947), партрэты камандзіра партызанскага атрада М.П.Скаромніка (1944), камісара партызанскай брыгады А.Н.Захаравай (1948) — паказаў гераізм і мужнасць савецкага народа ў гады Айчыннай вайны. Вызваленчай барацьбе працоўных Заходняй Беларусі прысвяціў карціну «Паўстанне рыбакоў на возеры Нарач» (1957). Значнае месца ў творчасці майстра займаў пейзаж. У лірычна-пранікнёных і эпічных карцінах ён стварыў абагульнены велічны вобраз беларускай прыроды. Выразныя кампазіцыйныя рашэнні, узвышана-эмацыянальны каларыт, лаканічнасць і дакладнасць мастацкай мовы прыдаюць пейзажам мастака непаўторную своеасаблівасць. Сярод твораў гэтага жанру вылучаюцца «Разліў у Мінску» (1945), «Сакавік» (1947), «Беларускі пейзаж» (1951, 1955, 1956), «Цішыня» і «Ля млына» (1954), «Поўдзень», «Хата рыбака», «Возера Нарач» (1956), «Вясна» і сюіта «Поры года» (1958), «Вечар у вёсцы» (1959), трыпціх «На зямлі беларускай» («Вясна», «Лета», «Восень», 1961), «Нёман» і «Пачатак сакавіка» (1952), «Ваколіца» (1964), «Вялікая вада» (1965), «Пяскі» (1966), серыя пейзажаў «На зямлі беларускай» («Прыпяць», 1963, «Сказ пра Палессе», 1965, «Браслаў», 1966, і інш.; Дзяржаўная прэмія БССР 1967), «Беларускі матыў» (1967), «Сказ аб Нёмане» (1968), «Каложа» і «Ганча. Зямля партызанская» (1969), «Былое» і «Нарач» (1971), «Збожжа ўбрана» (1972) і інш. Стварыў серыі мемарыяльных гарадскіх пейзажаў, звязаных з падзеямі Вялікай Айчыннай вайны на Беларусі, партрэтаў удзельнікаў партызанскага руху для Дзяржаўнага музея гісторыі Вялікай Айчыннай вайны ў Мінску. В.К.Цвірка быў сакратаром праўлення саюза мастакоў СССР у 1961—1967 гг., старшынёй праўлення Саюза мастакоў БССР у 1962—1963 гг. Памёр 11.6.1993 г.

ЧАРНЯЎСКІ Мікалай Мікалаевіч (Мікола Чарняўскі), нарадзіўся 16.1.1943 г. у в. Буда-Люшаўская. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1966). Адначасова з вучобай працаваў рэдактарам Беларускага радыё. У 1966—1988 гг. — літсупрацоўнік, старшы рэдактар аддзела, адказны сакратар часопіса «Бярозка», з 1989 г. — літаратурны рэдактар часопіса «Вясёлка». Член Саюза беларускіх пісьменнікаў (1972). Першы верш надрукаваў у 1958 г. у газеце «Піянер Беларусі». Выйшлі кніжкі паэзіі для дзяцей «Дзе лета канчаецца» (1963), «Апошні бой» (1967), «Сонца ў хованкі гуляе» (1970), «Кліча горн» (1974), «Адрас наш — дзіцячы сад» (1975), «Парад» (1976), «Залатая ніва» (1977), «Дзе пяцёркі прадаюцца?» (1978), «Я збіраюся на БАМ» (1979), «Хто сябруе з добрым днём?» (1981), «Звініць званок...» (1982), «Зоркі-зорачкі» (1984), «Навечна з сонцам» (1986), «Аб чым пяе крынічка» (1989), а таксама аповесці «Бегунок пачынае думаць» (1965), «Акадэмія... на колах, альбо За вясёлкай наўздагон» (1990). Выдаў зборнікі паэзіі «Чалавечнасць» (1971), «Трывога» (1988), зборнікі сатыры і гумару «Казёл-моднік» (1978), «І не косяць, і не жнуць...» (1982), «Камар на матацыкле» (1985), «Нашто бабе агарод?» (1989). Аўтар шэрагу тэкстаў піянерскіх песень і кантат. Пераклаў на беларускую мову творы пісьменнікаў народаў СССР.

З вершаў Міколы Чарняўскага

Патыхнула настоем грушавым.
Лёгка, весела жаўруку.
Добрай раніцы, Буда-Люшава,
Добрай раніцы, родны кут!

Знерухомелі роздумна яблыні,
Просяць піць перапёлкі ў жытах,
Пчолы ўсе — музыканты заядлыя —
Баль спраўляюць у белых садах.

Крочу вулічнай пыльнай дарогаю —
Колькі просіцца шчырых слоў!
Тут дзяцінства маё басаногае
І няласкавае прайшло.

Ды ніколі нідзе не забудзецца.
Я запомніў, сябры, назаўжды
Аксамітныя гэтыя вуліцы,
Спелы водар садоў маладых.

Шмат чаго ў жыцці ў нас бывае,
Шмат нас водзіць шляхоў і дарог.
Людзі часам сяброў забываюць,
Ды не родны бацькоўскі парог.

Той парог, што рукой клапатліваю
Выпраўляе ў жыццё ўсіх нас,
Той парог, што ўсмешкай шчасліваю
Сустракае цябе кожны раз.

Патыхнула настоем грушавым.
Родны дом…
І вяргіні ў садку…
Добрай раніцы, Буда-Люшава,
Дарагі мне да болю кут!

1962 г.

* * *

У тым кутку,
Дзе нарадзіўся я,
Пад светлай жаўруковай сінявою,
Пушчанскага не ўчуеш салаўя,
Не адгукнецца рэха баравое.

Далёка адступіліся лясы
Ад ніў,
Ад сенажацяў,
Ад балота:
Замест ядлоўцу —
Купінкі лазы,
Замест пралесак —
Палявая лотаць.

Ды ўсё ж не ў крыўдзе,
Што куточак мой,
Нібы абдзелены прыродай крышку,
Што калісь тут
Ні ўлетку, ні зімой
Не бачыў дзятла
Ні здалёк, ні зблізку.

Сцяжынкаю штодня не тупацеў
Чарніц набраць, ахвотай апантаны, —
Таму, відаць, яшчэ й дасюль цвіце
Чарнічнік той, што калісь не стаптаны.

Пад шаты кошыка, нажа не браў, —
Таму, відаць, магу паспадзявацца:
Баравікі, што калісь не сабраў,
Яшчэ й дагэтуль недзе нерушацца…

Я рад,
Што ў дні вясновыя мае
Не меў спакусы ад красы сасновай,
Што я цяпер
Магу любіць яе
Любоўю
Нерастрачанай,
Вясновай!

ЧЭПЕЛЕЎ Віктар Іосіфавіч, нарадзіўся 26.10.1953 г. у г.п. Уваравічы. Заслужаны артыст Рэспублікі Беларусь (1997). Закончыў Магілёўскае культурна-асветнае вучылішча (1976), Дзяржаўны інстытут тэатральнага мастацтва імя А.В.Луначарскага (1984). Працаваў акцёрам Магілёўскага і вядучым акцёрам Гомельскага абласных драматычных тэатраў. Выканаўца вострахарактарных камедыйных роляў, рознасацыяльных характарных вобразаў. Сярод лепшых роляў: Нельсан («Ледзі Гамільтан» Т.Рэтыгана), Бурыдан («Нельская вежа» А.Дзюма), Жывота Цвейшовіч («Доктар філасофіі» Б.Нушыча), Сірано («Сірано дэ Бержэрак» Э.Растана), Ягайла («Купала» А.Дударава), Генерал («Тайна адной споведзі» Б.Васільева), Міхалеў («Спартыўныя сцэны 1981 года» Э.Радзінскага), Шарыкаў («Сабачае сэрца» М.Булгакава), Яўхім Глушак («Страсці эпохі» паводле І.Мележа), Блез [«Блез» («Сем жанчын на шыі») К.Мане]. Узнагароджаны ганаровым знакам Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь «За значны асабісты ўклад у развіццё беларускай культуры» (1999).

В.І.Чэпелеў.

І.І.Шальманаў.

ТАЛЕНАВІТЫ АРТЫСТ

З успамінаў народнай артысткі Беларусі Людмілы Корхавай

Прыход у трупу Гомельскага абласнога драматычнага тэатра Віктара Чэпелева азнаменаваў новы, яркі этап у жыцці нашага тэатра. Адкрыццём артыста стала выкананне ролі Міхалева ў спектаклі па п'есе Радзінскага «Спартыўныя сцэны 1981 года (Бег трусцой)». На сцэне з'явіўся новы герой, праз вобраз якога акцёр заявіў аб сабе таленавіта, ярка і ўладарна.

Вядучы беларускі тэатральны крытык Таццяна Арлова адзначала: «Акцёрская работа В.Чэпелева сапраўды дакладная і выразная. Прафесіянальнае майстэрства сумяшчаецца з глыбокай чалавечай аддачай. Зразумелы кожны рух, кожная думка, даходлівыя паўзы. Бязлітасна і цэласна абведзены чалавечы лёс. Акцёр мае поспех у гледача».

Лагічным працягам творчага поспеху артыста стала прапанова рэжысёра Лідзіі Манаковай выканаць ролю Шарыкава ў п'есе М.Булгакава «Сабачае сэрца». Дзякуючы таленту Чэпелева, спектакль стаў падзеяй у тэатральным жыцці рэспублікі.

Камедыйны талент акцёра праявіўся ў спектаклях «Сем жанчын на шыі» («Блез») К.Манье, «Лякарства для здрады» Ж.Пуарэ, «Фрэдзі» Р.Тома, «Суцяшальнік удоў» Дж.Марота.

Асобнае месца ў творчасці Віктара Чэпелева займае беларуская класіка. Гомельскі тэатр свой 50-ы творчы сезон адкрыў спектаклем «Страсці эпохі» паводле рамана Івана Мележа «Завеі, снежань». Віктар Чэпелеў паспяхова сыграў ролю Яўхіма Глушака. А 55-ы тэатральны сезон адкрыўся прэм'ерай спектакля «Купала» па п'есе Аляксея Дударава. І зноў у галоўнай ролі паспяхова выступае Віктар Чэпелеў. Драматычныя і псіхалагічныя межы таленту артыста адкрыліся ў ролі вялікага князя літоўскага Ягайлы.

Значнай падзеяй ў творчасці В.І.Чэпелева стала выкананне ролі вялікага англійскага адмірала Нельсана ў спектаклі «Ледзі Гамільтан» па п'есе Т. Рэтыгана. Мастацкі кіраўнік тэатра Уладзімір Караткевіч даручыў гэту ролю Чэпелеву і не памыліўся. Прэм'ера спектакля адбылася 17 верасня 1993 г. у Мінску, дзе праходзілі гастролі тэатра. На прэм'еру прыйшла тэатральная грамадскасць сталіцы. Мне пашанцавала быць удзельніцай гэтага спектакля. Я іграла ледзі Гамільтан. Такога вялікага поспеху абласнога тэатра ў Мінску даўно не было. Гэтай пастаноўкай рэжысёр Уладзімір Караткевіч увайшоў у лік лепшых рэжысёраў Беларусі.

Гэты спектакль я назвала б і зорным часам Віктара Чэпелева. Яго ігра — як з'яўленне нейкай невядомай энергіі, нейкай прыцягальнай сілы. Аўра духоўнай сілы акружае яго з першых жа хвілін з'яўлення на сцэне. Пасля прэм'еры міністр культуры Беларусі выказаў падзяку пастановачнаму калектыву, дырэктару, заслужанаму работніку культуры Рагоўскай Валянціне Георгіеўне, і тады ж было прынята рашэнне аб тым, каб за творчыя дасягненні на тэатральнай сцэне і высокае выканаўчае майстэрства артысту Віктару Чэпелеву прысвоіць высокае званне «Заслужаны артыст Рэспублікі Беларусь».

Майстэрству таленавітага артыста апладзіравалі гледачы Чарнігава, Жытоміра, Сухумі, Краснадара, Кастрамы, шмат іншых гарадоў Расіі, Украіны, дзе праходзілі гастролі Гомельскага абласнога драматычнага тэатра.

ШАЛЬМАНАЎ Іван Ігнатавіч, нарадзіўся 5.9.1936 г. у в. Каромка. Закончыў Рагінскую сярэднюю школу (1955), Вышэйшыя літаратурныя курсы ў Маскве (1981). Працаваў рабочым на Мінскім цагельным заводзе, качагарам на паравозе, слесарам. З 1968 г. літсупрацоўнік рэдакцыі газеты «Связист Белоруссии», рэдактар на Беларускім радыё. З 1975 г. рэдактар, намеснік дырэктара Мінскага абласнога Дома народнай творчасці, у 1976 — 1979 гг.

старшы рэдактар Мінскага эксперыментальна-канструктарскага тэхналагічнага бюро скургалантарэйнай і фурнітурнай прамысловасці, з 1981 г. на Беларускім радыё. У 1977 г. прыняты ў Саюз пісьменнікаў БССР. Першае апавяданне надрукаваў у 1960 г. у газеце «Чырвоная змена». Аўтар аповесці «Зарыва ў начы» (1968), зборніка апавяданняў «Дзень пачаўся» (1969), аповесці «Цагельня» (1977).

СПАРТСМЕНЫ

БУСЛАЎ Міхаіл Рыгоравіч, нарадзіўся 14.9.1940 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1961). Працуе выкладчыкам фізічнага выхавання Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа. Майстар спорту па вольнай барацьбе. Неаднаразовы прызёр, чэмпіён Беларусі.

ДУПАНАЎ Сяргей Леанідавіч, нарадзіўся ў 1974 г. у в. Недайка. Закончыў Гомельскую школу алімпійскага рэзерву. Майстар спорта міжнароднага класа па веславанні на байдарках і каноэ. Сярэбраны прызёр першынства свету (1993), неаднаразовы чэмпіён Беларусі.

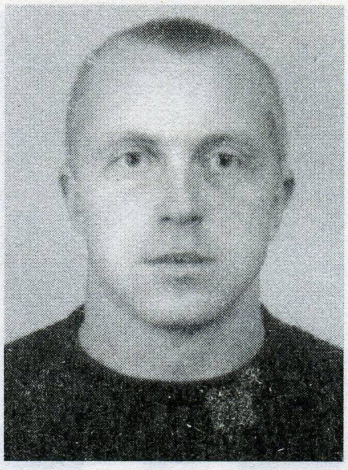

С.Л.Дупанаў.

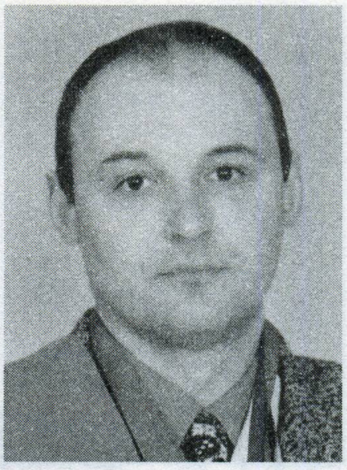

В.І.Пусеў.

ЖУРАЎЛЁЎ Віктар Мікалаевіч, нарадзіўся ў 1960 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Гомельскую школу алімпійскага рэзерву. Майстар спорту па веславанні на байдарках і каноэ. Сярэбраны прызёр першынства СССР (1982).

ПУСЕЎ Віктар Іванавіч, нарадзіўся ў в. Уза. Закончыў Гомельскую школу алімпійскага рэзерву. Заслужаны майстар спорту па веславанні на байдарках і каноэ (1991), прызёр чэмпіянату свету (1991).

Людзі, дастойныя памяці

Камісія па стварэнні гісторыка-дакументальнай хронікі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён» лічыць немагчымым пакінуць без увагі тых, хто ўсе свае сілы, талент, жыццёвую энергію аддаваў і аддае сёння справе развіцця раёна, асветы, аховы здароўя, культуры, захаванню нацыянальных рыс і традыцый насельніцтва Буда-Кашалёўшчыны. Няхай нават яны і не адзначаны высокімі званнямі.

БОНДАРАЎ Рыгор Васільевіч, нарадзіўся ў 1922 г. у в. Іволъск. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Прымаў удзел у абароне Ленінграда, трапіў у палон, зведаў жах канцэнтрацыйных лагераў у Прыбалтыцы, Польшчы, Германіі. Пасля вызвалення працягваў ваяваць, вайну закончыў у Берліне. З 1946 г. да 1985 г. працаваў брыгадзірам паляводчай брыгады, аграномам-садаводам, начальнікам вытворчага ўчастка калгаса імя Калініна Буда-Кашалёўскага раёна. Узнагароджаны ордэнамі Славы III ступені, Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі.

БУКА Даніла Ільіч, нарадзіўся 10.12.1918 г. у в. Рыжкаўка Быхаўскага раёна Магілёўскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1946 г. працаваў участковым інспектарам міліцыі ў Буда-Кашалёве. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Варшавы», «За ўзяцце Берліна» і інш.

БЯЛАНАВА Валянціна Сцяпанаўна, нарадзілася 23.11.1950 г. у в. Губічы. Закончыла Губіцкую сярэднюю школу (1967), Мінскі педагагічны інстытут (1972). Пра-

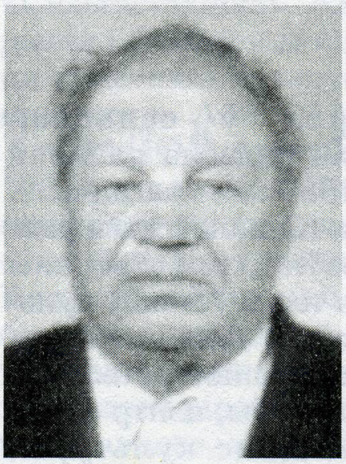

Р.В.Бондараў.

В.С.Бяланава.

Н.М.Бянчук.

М.С.Васіленка.

А.Ф.Гаўрыленка.

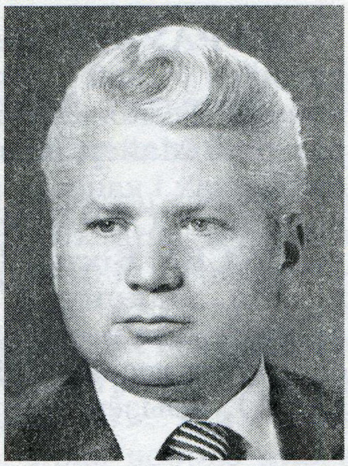

С.С.Гудкоў.

П.П.Гусакоў.

цавала бібліятэкарам у сельскай бібліятэцы, загадчыцай аддзела раённай бібліятэкі, са жніўня 1983 г. — загадчыца аддзела культуры Буда-Кашалёўскага райвыканкома. Пад яе кіраўніцтвам створаны новыя, нетрадыцыйныя тыпы ўстаноў культуры, такія як Пыцькаўскі Дом-музей народных рамёстваў, школа майстэрства пры Шырокаўскім Доме культуры, цэнтр фальклору пры Івольскім Доме культуры, Губіцкі Дом рамёстваў, Дом народнай медыцыны пры Старабудскай сельскай бібліятэцы. За развіццё і прапаганду народнага мастацтва і творчасці, захаванне культурнай спадчыны В.С.Бяланава ўзнагароджана медалём Францыска Скарыны (1998). Трагічна загінула ў 2001 г. Пахавана ў Буда-Кашалёве.

БЯНЧУК Надзея Мацвееўна, нарадзілася ў 1929 г. у г.п. Уваравічы. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1970). Працавала бібліятэкарам, старшай піянерважатай у школе, дырэктарам РДК, загадчыцай аддзела культуры, з 1975 г. адказным сакратарам раённага таварыства «Веды». Узнагароджана медалём «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна», знакам «За выдатную працу» Міністэрства культуры СССР (1969), Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР.

ВАСІЛЕНКА Міхаіл Сцяпанавіч, нарадзіўся 25.10.1935 г. у пас. Макаўе. Працаваў калгаснікам, загадчыкам склада ГЗМ, брыгадзірам паляводчай брыгады, з 1969 г. па 1976 г. аграномам, з 1976 г. па 1983 г. намеснікам старшыні калгаса, з 1983 г. галоўным аграномам. Уся працоўная дзейнасць звязана з калгасам «Новае жыццё» Буда-Кашалёўскага раёна.

ГАЎРЫЛЕНКА Аляксандр Фёдаравіч, нарадзіўся 11.2.1934 г. у пас. Чарняцін. Закончыў Чырвонабярэжскі сельгастэхнікум (1974). Каля 40 гадоў працаваў старшынёй Глазаўскага сельскага Савета. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны», Ганаровай граматай і Граматай Вярхоўнага Савета БССР.

ГУДКОЎ Сяргей Сцяпанавіч, нарадзіўся ў 1938 г. у пас. Чырвоны Сцяг. Закончыў Кіеўскі тэхналагічны інстытут лёгкай прамысловасці (1965), пасля якога працаваў інжынерам аддзела тэхнічнага кантролю, начальнікам змены, начальнікам цэха на абутковай фабрыцы «Праца». З 1971 г. па 1976 г. на партыйнай рабоце. З 1976 г. дырэктар абутковага вытворчага аб'яднання «Праца». Неаднаразова выбіраўся дэпутатам Гомельскага гарадскога і абласнога Саветаў, узнагароджаны некалькімі медалямі.

ГУСАКОЎ Пілiп Пiлiпавiч, нарадзіўся ў 1924 г. у в. Бацвінава Чачэрскага раёна. У 1925 г. бацькі пераехалі ў в. Шутнае. Закончыў дзевяць класаў Пірэвіцкай сярэдняй школы (1941), Усесаюзны сельска-

гаспадарчы тэхнікум (1957). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Цяжка кантужаны (1944). Пасля вайны працаваў участковым упаўнаважаным, памочнікам оперупаўнаважанага Буда-Кашалёўскага РАУС. У 1959—1966 гг. працаваў галоўным аграномам у калгасах раёна, з 1966 г. па 1968 г. старшынёй, потым да 1979 г. галоўным аграномам калгаса імя Ульянава, з 1979 г. па 1985 г. старшыней Буда-Люшаўскага сельскага Савета. Узнагароджаны медалём «За доблесную працу» (1966), Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР (1969).

ДЗЕРВЯНКОЎ Уладзімір Іванавіч, нарадзіўся 25.11.1957 г. у г. Буда-Кашалёва. Закончыў Буда-Кашалёўскую сярэднюю школу, Разанскае вышэйшае ваеннае паветрана-дэсантнае каманднае вучылішча (1979), Акадэмію кіравання пры Прэзідэнце Рэспублікі Беларусь (1999). Служыў на афіцэрскіх пасадах ва Узброенных Сілах СССР (снежань 1979 г. — ліпень 1981 г. у складзе абмежаванага кантынгенту савецкіх войскаў у Афганістане). Пасля дэмабілізацыі працаваў інжынерам Гомельскай абласной базы «Бакалея», інжынерам, начальнікам рэкламна-інфармацыйнага аддзела канцэрна «Інтэрцэнтр-ВЕДА», генеральным дырэктарам выдавецтва агенцтва «Веда-РІД», генеральным дырэктарам выдавецтва «РІД», першым намеснікам кіраўніка, кіраўніком адміністрацыі Цэнтральнага раёна г. Гомеля. Дэпутат Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь (з 2000). Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі.

ЕМЯЛЬЯНЧЫКАЎ Віктар Ягоравіч, нарадзіўся 19.5.1941 г. у в. Бацунь. Закончыў Бацунскую сярэднюю школу, Ленінградскае ваеннае вучылішча сувязі. Служыў на розных пасадах у Забайкаллі. З 1973 г. начальнік штаба грамадзянскай абароны (ГА) аднаго з раёнаў г. Чыта, начальнік курсаў, намеснік начальніка штаба ГА г. Бірабіджана, з ліпеня 1985 г. начальнік штаба ГА г. Белагорска. Палкоўнік. Узнагароджаны медалямі. Прымаў актыўны ўдзел у ліквідацыі аварыі на Чарнобыльскай АЭС. Памёр 12.6.1988 г.

ЖАРЭБЧАНКА Міхаіл Андрэевіч, нарадзіўся 1.2.1913 г. у в. Аляксандраўка. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1945 г. па 1949 г. працаваў ва Уваравіцкім райваенкамаце, з 1949 г. па 1969 г. старшынёй калгаса імя Леніна Буда-Кашалёўскага раёна. За высокія дасягненні ў сельскай гаспадарцы М.А.Жарэбчанка ўзнагароджаны ордэнам Леніна, іншымі ордэнамі і медалямі. Памёр у 1991 г.

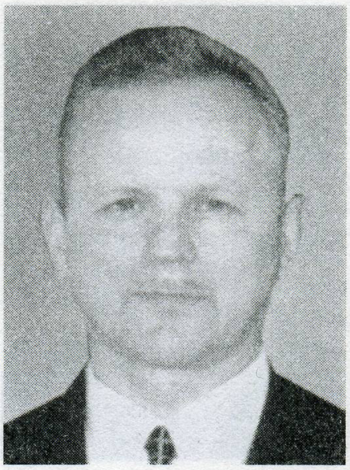
У.І.Дзервянкоў.

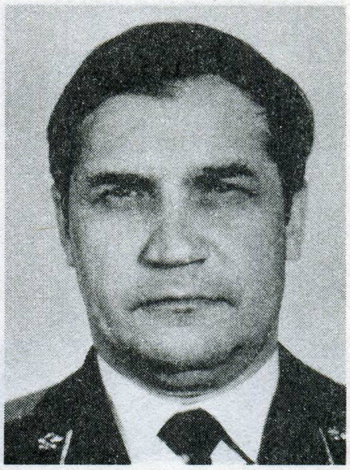
В.Я.Емяльянчыкаў.

М.І.Зянкевіч.

А.І.Іваноў.

ЗЯНКЕВІЧ Міхаіл Іосіфавіч, нарадзіўся 1.1.1952 г. у в. Хальч Жлобінскага раёна. Закончыў Беларускі інстытут механізацыі сельскай гаспадаркі (1974). Працаваў слесарам, загадчыкам майстэрань, галоўным інжынерам, кіраўніком Буда-Кашалёўскага раённага аб'яднання «Сельгастэхніка». Адзін з ініцыятараў стварэння і бязменны кіраўнік з дня заснавання сумеснага беларуска-галандскага прадпрыемства ААТ «АМІПАК».

ІВАНОЎ Адам Іванавіч, нарадзіўся ў 1925 г. у пас. Козі Рог. Закончыў мясцовую сямігодку, чыгуначнае вучылішча (1942), мінамётнае вучылішча (1943). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Пасля дэмабілізацыі працаваў у калгасе разнарабочым, загадчыкам малочна-таварнай фермы, тэхнічным кіраўніком на мясцовым цагельным заводзе, з 1949 г. па 1979 г. у органах міліцыі: участковы інспектар Кашалёўска-

В.М.Кавалёў.

М.Я.Кандраценка.

В.К.Клімкоў.

У.І.Куцанаў.

га, Дуравіцкага сельсаветаў. Капітан міліцыі. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Айчыннай вайны II ступені, Чырвонай Зоркі, медалямі.

КАВАЛЁВА Юлія Парфенаўна, нарадзілася у 1936 г. у в. Чабатовічы. Закончыла мясцовую сярэднюю школу, Лоеўскую школу краўцоў і 46 гадоў нязменна працавала па сваёй прафесіі ў Чабатовіцкім Доме быту. Узнагароджана медалямі «За працоўную адзнаку», «Ветэран працы», знакам «Выдатнік службы быту».

КАВАЛЁЎ Валерый Мікалаевіч, нарадзіўся 20.2.1949 г. у г.п. Уваравічы. Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу (1966), Буда-Кашалёўскі тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі (1969), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1983). Працаваў аўтамеханікам, загадчыкам майстэрань калгаса імя Леніна, галоўным інжынерам, з 1985 г. старшынёй калгаса «Новае жыццё».

КАНДРАЦЕНКА Міхаіл Яфімавіч, нарадзіўся ў 1919 г. у в. Царкоўе. Закончыў Рагачоўскае педагагічнае вучылішча (1938), Смаленскае стралкова-кулямётнае вучылішча (1941). У Вялікую Айчынную вайну на фронце. Удзельнік абароны Мінска ў ліпені 1941 г. Пры пераправе цераз Днепр быў паранены. Актыўна ўдзельнічаў у арганізацыі падпольных груп і партызанскіх атрадаў на Буда-Кашалёўшчыне, з кастрычніка 1943 г. камандзір партызанскага атрада імя М.І.Кутузава. Пасля вызвалення Буда-Кашалёва працаваў загадчыкам раённага аддзела народнай асветы, адказным рэдактарам раённай газеты «Ленінскі шлях», дырэктарам сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I ступені, медалямі «За адвагу» «Партызану Айчыннай вайны» I ступені і іншымі. Памёр у 1998 г.

КАРАСЁВА Таццяна Андрэеўна, нарадзілася ў 1942 г. у в. Слабада. Закончыла курсы аўтавадзіцеляў (1961). З 1961 г. шафёр малакавоза ў калгасе імя Ульянава. Узнагароджана ордэнам Працоўнай славы III ступені.

КЛІМКОЎ Валянцін Кірылавіч, нарадзіўся 28.7.1928 г. у г. Вязьма Смаленскай вобл. Закончыў інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту (1951). Працаваў брыгадзірам, начальнікам аддзела, галоўным інжынерам, начальнікам Віцебскага дэпо, начальнікам вагоннага дэпо ст. Полацк, дырэктарам Полацкага і Гомельскага заводаў сантэхабсталявання. У 1976 — 1989 гг. дырэктар Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі (пас. Камунар). Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (1974), Дружбы народаў (1988), медалямі.

КУЦАНАЎ Уладзімір Іванавіч, нарадзіўся 5.3.1937 г. у в. Рагінь. Закончыў Уваравіцкую сярэднюю школу (1957), Рэчыцкі зоаветтэхнікум (1961), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1969). Працоўную дзейнасць пачаў рабочым у саўгасе «Уваравічы» ў 1955 г. З 1961 г. працаваў заатэхнікам, брыгадзірам малочна-таварнай фермы эксперыментальнай базы «Уваравічы», з 1975 г. галоўным заатэхнікам у саўгасах «Буйнавічы» і «Краснаакцябрскі». У 1975 — 1999 гг. дырэктар міжгаспадарчага прадпрыемства па вытворчасці воўны і бараніны «Асобіна». Узнагароджаны ордэнамі «Знак Пашаны» (1976) і Працоўнага Чырвонага Сцяга (1982).

ЛАЗАВЕНКА Ульяна Фёдараўна, нарадзілася 24.3.1923 г. у в. Будзішча Гомель-

скага раёна. Пасля заканчэння Гомельскага настаўніцкага інстытута (1949) усё жыццё працавала настаўніцай беларускай мовы і літаратуры ў Патапаўскай сярэдняй школе. Яна прывіла любоў да роднай мовы многім сваім вучням, трое з якіх сталі пісьменнікамі. Памерла ў 1995 г.

МАЦЮШКОЎ Пётр Яфрэмавіч, нарадзіўся ў 1920 г. у в. Анастасеўка. Працаваў трактарыстам у Рагінскай МТС. У 1940 г. прызваны ў Чырвоную армію. З першага дня вайны на фронце, камандзір гарматы. У баях пад Бярдзічавам быў паранены. Актыўны ўдзельнік партызанскага руху на Буда-Кашалёўшчыне: камандзір атрада імя Кутузава, а з кастрычніка 1943 г. начальнік штаба 1-й Буда-Кашалёўскай партызанскай брыгады. Пасля вызвалення раёна ад акупантаў П.Я.Мацюшкоў працаваў намеснікам старшыні Буда-Кашалёўскага райвыканкома, на іншых пасадах. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга (двойчы), Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За адвагу», «Партызану Айчыннай вайны» I і II ступеней і іншымі. Памёр у 1990 г. Пахаваны ў Буда-Кашалёве.

МЕРЫНОВІЧ Вера Макараўна, нарадзілася ў 1960 г. у в. Сінічына. Закончыла Целяшоўскую сярэднюю школу. З 1977 г. працуе трактарысткай у калгасе імя Калініна. Узнагароджана прызам імя П.Ангелінай (1984).

ПАЗНЯКОЎ Міхаіл Фёдаравіч, нарадзіўся 7.9.1929 г. у пас. Чырвоны Лужок. Закончыў Клімавіцкі саўгас-тэхнікум. Працаваў заатэхнікам у калгасах імя Чапаева і «Чырвоны шлях». У 1966 – 1983 гг. старшыня калгаса імя Калініна. Узнагароджаны ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга, Граматай Вярхоўнага Савета БССР. Выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР.

ПАЛІКШАНАЎ Ягор Фёдаравіч, нарадзіўся 13.12.1934 г. у в. Бахань Слаўгарадскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Гомельскі сельскагаспадарчы тэхнікум (1954) і Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1971). Працаваў аграномам, начальнікам вытворчага ўчастка калгаса імя Лепяшынскага, старшынёй калгаса «Рассвет» Кармянскага раёна, эксперыментальнай базы «Доўск» Рагачоўскага раёна. У 1983 – 1997 гг. дырэктар саўгаса «Краснаакцябрскі» Буда-Кашалёўскага раёна. Узнагароджаны ордэнамі «Знак Пашаны» (1966), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1973, 1988). Выдатнік народнай асветы Беларусі (1974).

В.М.Мерыновіч.

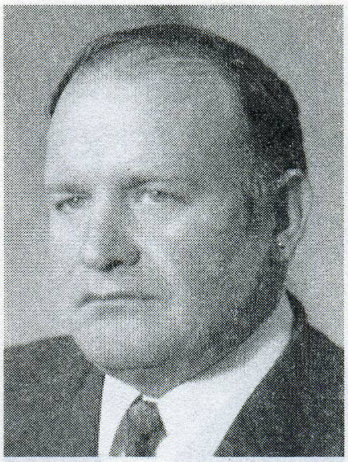

Я.Ф.Палікшанаў.

М.М.Паркалаў.

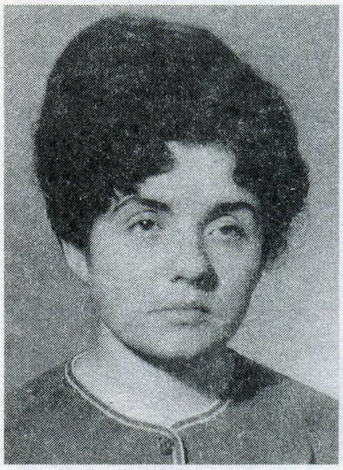

Т.М.Самардакова.

ПАРКАЛАЎ Мікалай Мартынавіч, нарадзіўся 1.1.1927 г. у в. Запруддзе Клічаўскага раёна Магілёўскай вобл. Пасля заканчэння школы будаўнікоў у Мінску працаваў тэхнікам-будаўніком, загадчыкам аддзела будаўніцтва Клічаўскага і Буда-Кашалёўскага райвыканкомаў. З 1960 г. па 1979 г. узначальваў Буда-Кашалёўскую міжкалгасную будаўнічую арганізацыю, затым працаваў інжынерам МПМК № 43.

САМАРДАКОВА Тамара Мітрафанаўна, нарадзілася 3.3.1945 г. у в. Губічы. Закончыла Недайскую сярэднюю школу, Гомельскі педагагічны інстытут (1968). Працавала настаўніцай фізікі ў школе, больш за 32 гады выкладчыкам, старшым выкладчыкам Мазырскага педагагічнага інстытута. Аўтар звыш 30 навуковых прац і метадычных дапаможнікаў для студэнтаў фізіка-матэматычных факультэтаў педагагічных ВНУ.

СІДАРЭНКА Праскоўя Адамаўна, нарадзілася ў 1914 г. у в. Блюдніца. Закон-

П.А.Сідарэнка.

К.П.Сяміход.

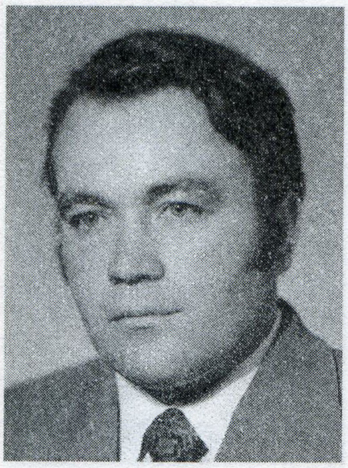
П.А.Торманаў.

А.К.Харкевіч.

М.П.Чарнякоў.

чыла Блюдніцкую пачатковую школу (1926). Працавала рабочай саўгаса «Камунар», калгасніцай, брыгадзірам паляводчай брыгады калгаса імя В.П.Куйбышава, брыгадзірам паляводчай брыгады і птушкафермы саўгаса «Камунар». Узнагароджана ордэнам Працоўнага Чырвонага Сцяга. Памерла 28.5.1998 г.

СЯМІХОД Кацярына Пятроўна, нарадзілася 2.12.1963 г. у в. Губічы. Закончыла Мінскі інстытут культуры (1986). Працоўную дзейнасць пачала ў жніўні 1981 г. бібліятэкарам, з 1986 г. загадчыца Губіцкай сельскай бібліятэкі.

ТОРМАНАЎ Пётр Аляксеевіч, нарадзіўся 30.8.1946 г. у в. Губічы. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1972). У 1976—1995 гг. быў старшынёй калгаса «Чырвоная зорка» Буда-Кашалёўскага раёна. Памёр 13.6.1996.

ХАРКЕВІЧ Арсеній Кузьміч, нарадзіўся ў 1913 г. у в. Лосеўка Дубровенскага раёна Віцебскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1953 г. у Буда-Кашалёўскім раёне: сакратар парткома Буда-Кашалёўскай МТС, кіраўнік аддзялення саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (з 1958), старшыня калгаса імя Энгельса (з 1961), зноў кіраўнік аддзялення саўгаса «Буда-Кашалёўскі» (з 1962), дырэктар саўгаса «Шарыбаўскі» (1965—1972). Узнагароджаны ордэнамі Кастрычніцкай Рэвалюцыі, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны I ступені, медалямі. Памёр у 1992 г.

ЧАРНЯКОЎ Мікалай Пятровіч, нарадзіўся 22.5.1940 г. у пас. Чырвоны Сцяг Рагінскага сельсавета. Закончыў Навагрудскі сельскагаспадарчы тэхнікум (1961). Працаваў брыгадзірам у саўгасе «Рагінь» (1961—1965), аграномам у калгасе імя Горкага (1966—1971). У 1971—1998 гг. старшыня калгаса «Авангард». Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга і «Знак Пашаны».

УЗНАГАРОДЖАНЫ ЗНАЧКОМ «ВЫДАТНІК АХОВЫ ЗДАРОЎЯ»

АРУНАС Станіслаў Іосіфавіч (1968). Нарадзіўся 1.9.1926 г. у в. Бронніца. Закончыў Гомельскае медыцынскае вучылішча (1947). З 1947 г. працаваў фельчарам, загадчыкам Негаўскага фельчарска-акушэрскага пункта.

АХРЭМЕНКА Антаніна Яўгеньеўна (1986). Нарадзілася 25.7.1957 г. у в. Славянец. Закончыла Гомельскае медыцынскае вучылішча (1976). Зубны тэхнік Буда-Кашалёўскай цэнтральнай раённай бальніцы.

ІЛЬЮШКІН Мікалай Аляксандравіч (1989). Нарадзіўся 11.1.1951 г. у в. Забор’е Расонскага раёна Віцебскай вобл. Закончыў Віцебскі мединстытут (1974). У 1985–1995 гг. галоўны ўрач Буда-Кашалёўскай раённай бальніцы.

КНЯЗЕВА Вольга Аркадзьеўна (1998). Нарадзілася 21.1.1960 г. у в. Нёман Мастоўскага раёна Гродзенскай вобл. Закончыла Гродзенскі медінстытут (1983). З 1984 г. участковы ўрач-тэрапеўт, з 1995 г. загадчыца паліклінікі.

КРЫВІЦКІ Яўген Міхайлавіч. Нарадзіўся 8.6.1934 г. у в. Рэчкі Веткаўскага раёна. Закончыў Мінскі медінстытут (1967). З 1967 г. урач-стаматолаг Буда-Кашалёўскай раённай бальніцы, з 1970 г. намеснік галоўнага ўрача. Памёр 12.10.1993 г.

САЗОН Ніна Іванаўна (1986). Нарадзілася 15.3.1946 г. у в. Закупленнае Клічаўскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыла Мінскі медінстытут (1968). З 1971 г. працавала ў раённай бальніцы ў Буда-Кашалёве. Памерла ў 1992 г.

СМОЛЬНІКАВА Валянціна Фёдараўна (1986). Нарадзілася 27.11.1941 г. у г. Пінску. Закончыла Львоўскі медінстытут. З 1979 г. урач-педыятр Буда-Кашалёўскай раённай бальніцы, раённы педыятр. Адна з заснавальнікаў і кіраўнікоў Буда-Кашалёўскага аддзялення грамадскага фонду «Дзецям Чарнобыля».

СУВОРАЎ Аляксандр Максімавіч (1990). Нарадзіўся 27.3.1943 г. у в. Вялікая Зімніца Слаўгарадскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Рагачоўскае медвучылішча (1969), Мінскі медінстытут (1976). З 1976 г. галоўны санітарны ўрач Буда-Кашалёўскай раённай СЭС. Узнагароджаны медалём М.І.Пірагова (1987) за заслугі ў дзейнасці таварыства Чырвонага Крыжа.

СЯЎКО Анатоль Міхайлавіч (1970). Нарадзіўся 9.6.1934 г. у в. Качаны Бераставіцкага р-на Гродзенскай вобл. Закончыў Віцебскі медінстытут (1959). Працаваў урачом-фтызіятрам, урачом-неўрапатолагам, намеснікам галоўнага ўрача, галоўным урачом Уваравіцкай раённай бальніцы.

УЗНАГАРОДЖАНЫ ЗНАЧКОМ «ВЫДАТНІК НАРОДНАЙ АСВЕТЫ»

АФАНАСЕНКА Марыя Гаўрылаўна. Нарадзілася ў 1922 г. у в. Гаўлі, 50 гадоў працавала настаўніцай пачатковых класаў у Гаўлеўскай школе. Памерла ў 1995 г.

БОНДАР Аляксандр Лявонавіч (1982). Нарадзіўся 10.1.1945 г. у в. Ізбіне Пухавіцкага раёна Мінскай вобл. Закончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт (1969). Працаваў настаўнікам фізікі, намеснікам дырэктара, з 1975 г. дырэктарам Рагінскай сярэдняй школы.

А.Я.Ахрэменка.

В.А.Князева.

Н.І.Сазон.

В.Ф.Смольнікава.

А.М.Сувораў.

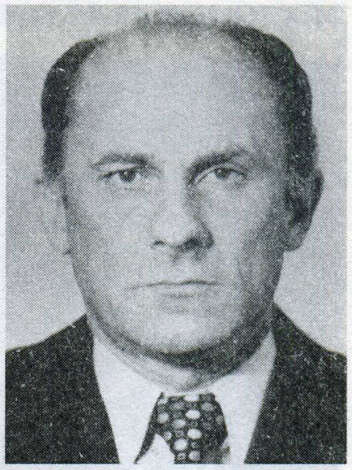
А.М.Сяўко.

А.Л.Бондар.

Л.М.Венцэль.

Я.А.Далецкі.

М.А.Казакоў.

Н.М.Кандрацэнка.

С.З.Качэргаў.

ВЕНЦЭЛЬ *Леанід Мікалаевіч* (1991). Нарадзіўся 31.8.1938 г. у г. Ельску Гомельскай вобл. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1968). Працаваў настаўнікам, з 1983 г. дырэктарам Камунараўскай сярэдняй школы.

ДАЛЕЦКІ *Яўген Амосавіч* (1963). Нарадзіўся ў в. Ажэгаўшчына Мсціслаўскага раёна Магілёўскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Магілёўскі педагагічны інстытут (1954). Працаваў настаўнікам пачатковых класаў, выкладчыкам геаграфіі, з 1958 г. па 1993 г. інспектарам Буда-Кашалёўскага райана. Узнагароджаны ордэнамі Славы III ступені, «Знак Пашаны», медалямі.

ДЗМІТРЫЕВА *Зінаіда Іванаўна*. Нарадзілася 1.1.1925 г. у в. Дзербічы. Удзельніца Вялікай Айчыннай вайны. Закончыла Брэсцкі педагагічны інстытут (1964). Працавала настаўніцай, бібліятэкарам, выхавальніцай у дзіцячым садзе, сакратаром палітаддзела МТС, дырэктарам школы, адказным сакратаром Бярозаўскага гарадскога аддзела аховы помнікаў гісторыі і культуры, інспектарам і метадыстам райана. Узнагароджана ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За ўзяцце Кёнігсберга», «За перамогу над Германіяй», «За перамогу над Японіяй» і іншымі, Ганаровай граматай Вярхоўнага Савета БССР (1980), ганаровымі граматамі Міністэрстваў адукацыі БССР (1964, 1985) і СССР (1975), нагруднымі знакамі «Выдатнік народнай асветы БССР» і «Выдатнік асветы СССР» (1980).

КАЗАКОЎ *Мікалай Аляксеевіч*. Нарадзіўся 3.5.1923 г. у пас. Дзедаў Курган. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Рагачоўскі настаўніцкі інстытут (1940), ВПШ пры ЦК КП(б)Б (1950), Магілёўскі педагагічны інстытут (1963). Працаваў настаўнікам, сакратаром РК ЛКСМБ, у апараце РК КПБ, дырэктарам Гаўлеўскай базавай школы (1953 – 1983), рэдактарам шматтыражнай калгаснай газеты «За высокі ўраджай». Адзін з ініцыятараў стварэння на Гомельшчыне таварыства Кірылы Тураўскага. Узнагароджаны медалямі.

КАНДРАЦЕНКА *Ніна Мікалаеўна* (1977). Нарадзілася ў 1936 г. у в. Серабранка Рагачоўскага раёна. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1959). Працавала настаўніцай матэматыкі, загадчыцай метадычнага кабінета райана, настаўніцай пачатковых класаў.

КАЧЭРГАЎ *Сяргей Захаравіч* (1955). Нарадзіўся 19.5.1916 г. у в. Рудня Жлобінскага раёна. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1941). Працаваў настаўнікам матэматыкі Уваравіцкай сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі. Памёр 12.10.1975 г.

ЛУК'ЯНЕНКА Мікалай Ільіч (1983). Нарадзіўся 17.5.1941 г. у г.п. Уваравічы. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1965). Працаваў намеснікам дырэктара Уваравіцкай сярэдняй школы, з 1976 г. намеснікам, а з 1979 г. дырэктарам вучэбна-вытворчага камбіната г. Буда-Кашалёва, намеснікам загадчыка Буда-Кашалёўскага раёна. Памёр 1.5.1991 г.

ЛУК'ЯНЕНКА Тамара Іванаўна (1998). Нарадзілася 8.4.1948 г. у в. Пянчын. Закончыла Віцебскі педагагічны інстытут. Працавала выхавальніцай Уваравіцкага дзіцячага дома, настаўніцай пачатковых класаў Уваравіцкай СШ і Буда-Кашалёўскай СШ № 2, намеснікам дырэктара па вучэбна-выхаваўчай рабоце Буда-Кашалёўскай СШ № 2. З 1995 г. дырэктар пачатковай школы ў Буда-Кашалёве.

МАНЬКОЎСКАЯ Вера Аляксандраўна (1967). Нарадзілася ў 1926 г. у г. Клінцы Бранскай вобл. У Буда-Кашалёўскім раёне пражывае з 1933 г. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1950). Працавала настаўніцай гісторыі Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы № 1, інспектарам раёна, загадчыцай метадычнага кабінета, выкладчыцай гісторыі ў Буда-Кашалёўскім тэхнікуме механізацыі сельскай гаспадаркі, загадчыцай музея баявой і працоўнай славы тэхнікума.

МІХАЛЕНКА Аляксандр Сцяпанавіч. Нарадзіўся ў 1922 у в. Забаб'е. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут. Працаваў настаўнікам, завучам, дырэктарам Рагінскай сярэдняй школы. Узнагароджаны медалямі.

МУХА Фёдар Фёдаравіч (1991). Нарадзіўся 16.10.1949 г. у в. Глазаўка. Закончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт (1973). Працаваў настаўнікам матэматыкі, дырэктарам Негаўскай васьмігадовай школы, з 1978 г. дырэктар Чабатовіцкай сярэдняй школы, намеснік загадчыка, загадчык Буда-Кашалёўскага раёна, адзін з заснавальнікаў вочна-завочнай школы давузаўскай падрыхтоўкі ў Буда-Кашалёве.

ПЕЎНЕВА Марыя Пракопаўна. Нарадзілася ў 1938 г. у в. Гаўлі. Працуе настаўніцай пачатковых класаў з 1960 г.

СЕВАСЦЬЯНАВА Аляксандра Фёдараўна (1984). Нарадзілася ў 1924 г. у в. Радзеева. Удзельніца Вялікай Айчыннай вайны. Закончыла Мінскі педагагічны інстытут (1968). Працавала настаўніцай гісторыі ў сярэдняй школе. Узнагароджана медалём «За баявыя заслугі». Памерла ў 1994 г.

М.І.Лук'яненка.

Т.І.Лук'яненка.

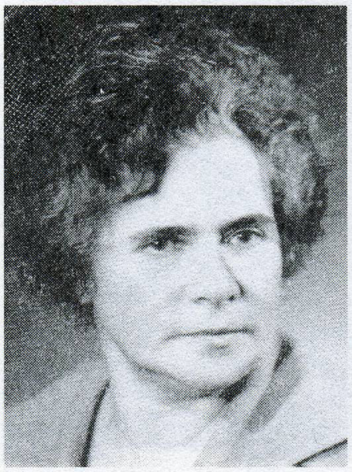
В.А.Манькоўская.

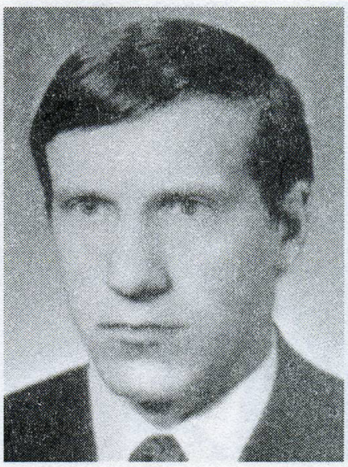
Ф.Ф.Муха.

М.П.Пеўнева.

С.П.Серакоў.

СЕРАКОЎ Сцяпан Парфенавіч (1956). Нарадзіўся ў 1914 г. у в. Чабатовічы. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Рэчыцкі педагагічны тэхнікум (1935), Гомельскі педагагічны інстытут (1956). Працаваў настаўнікам біялогіі Чабатовіцкай школы. Арганізатар і кіраўнік аднаго з лепшых у вобласці вучэбна-вы-

Л.І.Хлапіцкі.

Ю.Е.Шмідаў.

Ф.А.Лапушкоў.

З.С.Яўстраценка.

ворчага прышкольнага ўчастка. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі (двойчы), медалём «За адвагу».

ХЛАПІЦКІ Леанід Іванавіч. Нарадзіўся ў 1920 г. у в. Сетнае Уздзенскага раёна Мінскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1959). Працаваў настаўнікам, дырэктарам Камунараўскай сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны II ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга (1955), медалём «За баявыя заслугі».

ШМІДАЎ Юрый Евелевіч (1957). Нарадзіўся ў 1920 г. у г.п. Уваравічы. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1951). Працаваў з 1946 г. настаўнікам, завучам, дырэктарам Акцябрскай і Камунараўскай сярэдніх школ, загадчыкам Уваравіцкага, Буда-Кашалёўскага райана, дырэктарам школы-інтэрната, Патапаўскай сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі.

* * *

ЛАПУШКОЎ Фёдар Антонавіч. Нарадзіўся ў 1923 г. у в. Ліпа. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Навазыбкаўскі настаўніцкі інстытут (1954). Працаваў настаўнікам гісторыі, завучам, дырэктарам Чабатовіцкай сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі, значком «Выдатнік асветы СССР» (1980). Памёр у 1981 г.

ЯЎСТРАЦЕНКА Зінаіда Савельеўна. Нарадзілася ў 1936 г. у в. Дудзічы Чачэрскага раёна Гомельскай вобл. Закончыла Гомельскі педагагічны інстытут (1959). З 1967 г. па 1989 г. працавала настаўніцай у Мікалаеўскай сярэдняй школе. Узнагароджана значком «Выдатнік асветы СССР» (1978).

Звязаныя лёсам з краем

БАШЫЛАЎ Віктар Нічыпаравіч, нарадзіўся 16.10.1934 г. у пас. Крысін Веткаўскага раёна. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут імя Чкалава (1959). Працаваў настаўнікам хіміі і біялогіі, завучам, дырэктарам сямігадовай школы, дырэктарам вячэрняй школы працоўнай моладзі, інспектарам школ Уваравіцкага райана, дырэктарам Уваравіцкай СШ. У 1979–1995 гг. старшыня пасялковага Савета г.п. Уваравічы. Узнагароджаны медалямі «Ветэран працы» (1985), «За працоўную адзнаку» (1986).

ГАЎРУШАЎ Аляксандр Анатолевіч, нарадзіўся 3.11.1956 г. у г. Рэчыца. Закончыў Беларускі інстытут народнай гаспадаркі (1978). Працаваў эканамістам Мазырскага аддзялення Дзяржбанка (1978—1979), намеснікам кіраўніка, кіраўніком Буда-Кашалёўскага аддзялення Дзяржбанка (1979—1987), начальнікам Гомельскага абласнога ўпраўлення Аграпрамбанка СССР (1987—1991), старшынёй праўлення Гомельскага аддзялення Белаграпрамбанка (1991–1996), старшынёй праўлення Белаграпрамбанка (1996–2000), з 2000 г. старшыня праўлення ААТ «Белаграпрамбанк».

ГОЛАД Дзмітрый Сцяпанавіч, нарадзіўся 17.9.1932 г. у в. Перароўскі Млынок Жыткавіцкага раёна. Беларускі вучоны-геабатанік. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны

тэхнікум (1952), Беларускі лесатэхнічны інстытут (1957). З 1959 г. у Інстытуце эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча НАН Беларусі: малодшы, старшы навуковы супрацоўнік, з 1988 г. загадчык лабараторыі геабатанікі. У 1966 г. абараніў кандыдацкую дысертацыю, а ў 1995 г. стаў доктарам біялагічных навук. За значны ўклад у развіццё лесазнаўства і лясной экалогіі ў 1999 г. абраны акадэмікам Лясной акадэміі навук Украіны, у 1999 г. членам-карэспандэнтам, а ў 2000 г. акадэмікам Беларускай інжынернай акадэміі.

За цыкл прац па вывучэнні структуры раслiннага покрыва Беларусі і рацыянальнага выкарыстання раслінных рэсурсаў рэспублікі прысуджана Дзяржаўная прэмія БССР (1972). Апублікаваў больш за 240 навуковых прац, у т.л. 7 манаграфій.

Творы: Растительность Белоруссии, ее картографирование, охрана и использование. Мн., 1979 (разам з І.Д.Юркевічам, У.С.Адзярыхам); Бластомогены в лесных биогеоценозах. Мн., 1987 (разам з І.Д.Юркевічам, Н.І.Петручук); Рекреационные ресурсы бассейна Нарочи и их использование. Мн., 1989 (разам з І.Д.Юркевічам, Я.Л.Красоўскім).

ДУБІЦКАЯ Марыя Фамінічна, нарадзілася 15.2.1925 г. у в. Язвіны Уздзенскага раёна Мінскай вобл. Закончыла Мінскі медыцынскі інстытут па спецыяльнасці ўрач-лячэбнік (1949). Была накіравана ва Уваравіцкі раён. Працавала райдзяржсанінспектарам Уваравіцкага раёна, галоўным урачом Уваравіцкай раённай санэпідэмстанцыі, галоўным урачом 2-й райбальніцы, урачом-інфекцыяністам. Памерла 2.5.1995 г.

КАВАЛЬКОЎ Міхаіл Пятровіч. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1950), Беларускі лесатэхнічны інстытут, аспірантуру. Кандыдат эканамічных навук (1975).

КАЛАЧ Барыс Пілiпавіч, нарадзіўся 11.8.1923 г. у г. Гарадня Чарнігаўскай вобл. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1950). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У 1950 – 1955 гг. працаваў дырэктарам Буда-Кашалёўскай рускай сярэдняй школы. Герой Савецкага Саюза (2.5.1945). Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «Партызану Вялікай Айчыннай вайны» I ступені. Памёр 20.12.2001 г.

КАНАНОВІЧ Канстанцін Юльянавіч, нарадзіўся 8.12.1872 г. у в. Грабаўка Гомельскага раёна. Беларускі вучоны ў галіне санітарыі і эпідэміялогіі, урач-оталарынголаг. У 1899 г. закончыў Кіеўскі універсітэт. Працоўную дзейнасць пачаў у лютым 1890 г. сельскім урачом у м. Уваравічы, дзе пад яго кіраўніцтвам была пабудавана бальніца. Працаваў у Гомелі, Магілёве. У 1922 г. арганізаваў першую ў СССР Гомельскую санітарна-эпідэміялагічную станцыю. Удзельнік 1-й сусветнай, Вялікай Айчын-

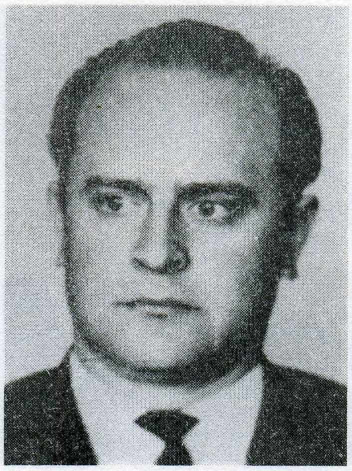
В.Н.Башылаў.

А.А.Гаўрушаў.

Дз.С.Голад.

М.Ф.Дубіцкая.

М.П.Кавалькоў.

Б.П.Калач.

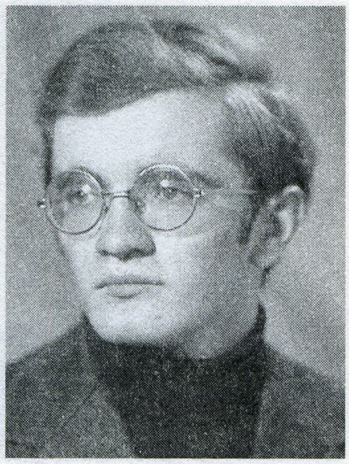

У.А.Канопліч.

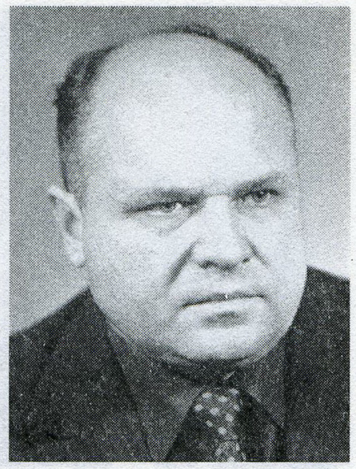

М.В.Каропа.

Дз.Я.Клімкоў.

най войнаў. Узнагароджаны ордэнам Леніна, медалямі. Аўтар шэрагу навуковых прац. Памёр 16.3.1954 г.

КАНОПЛІЧ Уладзімір Арсенцьевіч, нарадзіўся 31.5.1958 г. у в. Забалоцце Мазырскага раёна. Закончыў Мазырскі педагагічны інстытут (1980). Кандыдат педагагічных навук (1990), дацэнт (1993). Працаваў настаўнікам, дырэктарам Недайскай сярэдняй школы, у Буда-Кашалёўскім райкоме кампартыі Беларусі, потым — выкладчык, старшы выкладчык, загадчык кафедры працоўнага навучання Мазырскага пед-інстытута. Аўтар каля 40 навуковых і вучэбна-метадычных прац.

КАРГІН Аляксей Георгіевіч, нарадзіўся ў 1924 г. у в. Пуркаева Дубенскага раёна, Мардовія. Герой Сацыялістычнай Працы (1966). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 1945 г. лёс звязаны з Буда-Кашалёўшчынай. З 1948 г. на партыйнай рабоце: загадчык аддзела Уваравіцкага РК КПБ, загадчык сектара Гомельскага абкома, 2-і сакратар Гомельскага РК КПБ, 1-ы сакратар Гомельскага РК КПБ і інш. У 1970—1979 гг. галоўны дзяржаўны інспектар па закупках і якасці сельгаспрадуктаў па Гомельскай вобласці. Член ЦК КПБ у 1960—1971 гг. Дэпутат Вярхоўнага Савета СССР у 1962—1966 гг. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны І і II ступеней, Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны» (двойчы). Памёр у 1992 г.

КАРОПА Мікалай Васільевіч, нарадзіўся 19.12.1932 г. у в. Казакоўка Слаўгарадскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Беларускі інстытут народнай гаспадаркі (1957), аспірантуру пры Беларускай сельскагаспадарчай акадэміі (1963). Працаваў галоўным бухгалтарам саўгаса «Меркулавічы» Чачэрскага раёна, саўгаса «Буда-Кашалёўскі», упраўлення сельскай гаспадаркі Буда-Кашалёўскага раёна. У 1967—1996 гг. дырэктар саўгаса «Марозавічы» Буда-Кашалёўскага раёна. Аўтар шэрагу артыкулаў па праблемах эканомікі сельскай гаспадаркі. Памёр у 1996 г.

КЛІМАЎ Іван Фролавіч, нарадзіўся 10.9.1903 г. у в. Касцюкоўка Гомельскага раёна. Дзяржаўны і партыйны дзеяч Беларусі, адзін з арганізатараў і кіраўнікоў падполля і партызанскага руху ў Мінскай і Вілейскай абласцях у Вялікую Айчынную вайну. З 1923 г. на прафсаюзнай, камсамольскай і партыйнай рабоце. У 1923—1924 гг. быў старшынёй прафсаюзнага камітэта саўгаса «Уваравічы». З 1940 г. 1-ы сакратар Вілейскага абкома КП(б)Б. У 1943—1944 гг. 1-ы сакратар Вілейскага падпольнага абкома КП(б)Б. З 1944 г. 1-ы сакратар Вілейскага, Маладзечанскага, Баранавіцкага абкомаў партыі. З 1962 г. намеснік Старшыні Савета Міністраў БССР. У 1968—1974 гг. намеснік Старшыні Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР. Адзін з аўтараў кнігі «Партызаны Вілейшчыны» (1970). Памёр 9.10.1991 г.

КЛІМКОЎ Дзмітрый Ягоравіч, нарадзіўся 23.2.1931 г. у в. Данілавічы Веткаўскага раёна. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1954). Працаваў настаўнікам гісторыі, намеснікам дырэктара, дырэктарам сямігадовай школы, прапагандыстам Уваравіцкага РК КПБ, дырэктарам Рагінскай сярэдняй школы, загадчыкам Буда-Кашалёўскага райана, сакратаром Буда-Кашалёўскага райвыканкома, выкладчыкам грамадскіх навук Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума, старшынёй Буда-Кашалёў-

скага райкома прафсаюзаў работнікаў адукацыі, дырэктарам Буда-Кашалёўскай СШ № 2. Узнагароджаны медалямі «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна» (1970), «За працоўную адзнаку» (1971), «Ветэран працы» (1988), значком «Выдатнік народнай асветы БССР» (1968).

КРУЧКОЎ Валянцін Пятровіч, нарадзіўся 27.11.1948 г. у пас. Савінцы Савінкаўскага раёна Харкаўскай вобл. Закончыў Беларускі інстытут механізацыі сельскай гаспадаркі (1971). Працаваў галоўным інжынерам калгаса «Новае Палессе» Лунінецкага раёна Брэсцкай вобласці, намеснікам старшыні калгаса «Зара» таго ж раёна, дырэктарам Буда-Кашалёўскага саўгаса-тэхнікума (з 1991 г. аграрна-тэхнічны каледж), дэпутат Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь 13-га склікання і Палаты прадстаўнікоў Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь (старшыня Камісіі па праблемах Чарнобыльскай катастрофы, экалогіі і прыродакарыстання). Памёр у жніўні 2001 г. Пахаваны ў Мінску.

КУНІЦКІ *Яраслаў Адольфавіч*, нарадзіўся 8.11.1920 г. у в. Шастакі Капыльскага раёна Мінскай вобл. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1950). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Адзін з арганізатараў і актыўных удзельнікаў партызанскай барацьбы ў 1942—1943 гг. у былым Уваравіцкім раёне. Працаваў намеснікам старшыні Уваравіцкага райвыканкома, старшынёй калгаса імя Чапаева (1953—1963), дырэктарам саўгаса «Рагінь» (1963—1974). Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Кастрычніцкай Рэвалюцыі, Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, «Знак Пашаны», медалямі.

ЛЫНЬКОЎ Міхаіл Ціханавіч (Міхась Лынькоў), нарадзіўся 30.1.1899 г. у в. Зазыбы Віцебскага раёна Віцебскай вобл. Беларускі пісьменнік. Закончыў Рагачоўскую настаўніцкую семінарыю (1917). Настаўнічаў у Ліпініцкай земскай школе (цяпер Буда-Кашалёўскі раён). У 1919—1922 гг. служыў у Чырвонай арміі. Удзельнічаў у савецка-польскай вайне 1920 г., у разгроме атрадаў Булак-Балаховіча. Настаўнічаў у в. Свержань Рагачоўскага раёна. У 1925—1928 гг. адказны сакратар рэдакцыі, намеснік рэдактара, у 1928—1930 гг. рэдактар бабруйскай акруговай газеты «Камуніст». Быў арганізатарам і кіраўнікам Бабруйскай філіі «Маладняка», адным з кіраўнікоў БелАПП. У 1930—1941 гг. працаваў у Дзяржаўным выдавецтве БССР, сакратаром аргкамітэта, галоўным рэдактарам часопіса «Полымя рэвалюцыі». Старшыня праўлення Саюза пісьменнікаў БССР (1938—1948), рэдактар франтавой газеты «За Савецкую Беларусь». У 1943—1946 і 1949—1952 гг. дырэктар Інстытута літаратуры, мовы і мастацтва АН БССР. Выбіраўся кандыдатам у члены ЦВК БССР (1921—1931), дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР (1940—1945). Як член дэлегацыі БССР неаднаразова ўдзельнічаў у рабоце сесій Генеральнай Асамблеі ААН. Акадэмік АН БССР. Член СП СССР з 1934 г. Узнагароджаны ордэнамі Леніна (тройчы), Працоўнага Чырвонага Сцяга (тройчы), Чырвонай Зоркі, медалямі. Народны пісьменнік БССР (1962). Лаўрэат Дзяржаўнай прэміі БССР імя Якуба Коласа (1968) за раман «Векапомныя дні». Для дзяцей выдаў кнігі «Пра смелага ваяку Мішку і яго слаўных таварышаў», «Міколка-паравоз», «Янка-парашутыст» (усе ў 1937) і інш. Пераклаў на беларускую мову асобныя творы М.Горкага, М.Ціханава і інш. Памёр 21.9.1975 г.

В.П.Кручкоў.

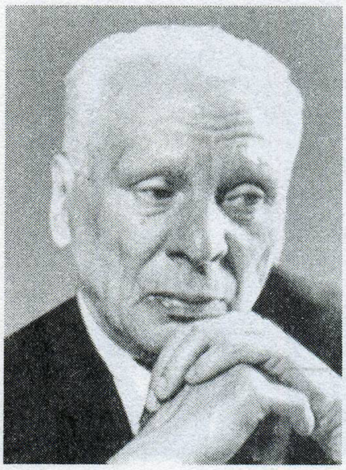

М.Ц.Лынькоў.

МАРЦІНОВІЧ Барыс Сяргеевіч, нарадзіўся 25.8.1932 г. у в. Падлужжа Глускага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1951). Беларускі лесатэхнічны інстытут (1957), аспірантуру пры Інстытуце эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча АН БССР (1966). Кандыдат біялагічных навук (1967). Працаваў таксатарам Мінскай аэрафоталесаўпарадкавальнай экспедыцыі, малодшым навуковым супрацоўнікам у БелНДІ механізацыі і электрыфікацыі

Б.С.Марціновіч.

П.П.Міклашэвіч.

М.К.Новікаў.

А.А.Паташкін.

сельскай гаспадаркі, у Цэнтральным батанічным садзе АН БССР, затым — малодшы, старшы, вядучы навуковы супрацоўнік Інстытута эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча НАН Беларусі. Аўтар шматлікіх навуковых распрацовак і артыкулаў. Узнагароджаны Граматай Вярхоўнага Савета БССР, Ганаровай граматай Міністэрства лясной гаспадаркі БССР.

МІКЛАШЭВІЧ *Пётр Пятровіч*, нарадзіўся 18.10.1954 г. у в. Касута Вілейскага раёна Мінскай вобл. Закончыў юрыдычны факультэт Беларускага дзяржаўнага універсітэта (1981). Працаваў рабочым на заводзе жалезабетонных вырабаў, стажорам суддзі, суддзёй, старшынёй суда Буда-Кашалёўскага раёна, членам і старшынёй Гомельскага абласнога суда. У 1998—1999 гг. 1-ы намеснік міністра юстыцыі Рэспублікі Беларусь. З верасня 1999 г. 1-ы намеснік старшыні Вярхоўнага суда Рэспублікі Беларусь.

НОВІКАЎ *Міхаіл Кірылавіч*, нарадзіўся 22.5.1933 г. у в. Отар Чачэрскага раёна. Закончыў Беларускі лесатэхнічны інстытут (1957). Працаваў ляснічым, з 1966 г. па 1998 г. дырэктарам Буда-Кашалёўскага лясгаса, шмат сіл і прафесійных ведаў аддаў справе развіцця лясной гаспадаркі раёна. Ён таленавіты чалавек. Яго паэтычныя творы і апавяданні друкаваліся ў раённай і галіновай газетах. Узнагароджаны медалямі, ганаровымі граматамі Вярхоўнага Савета БССР, Міністэрства лясной гаспадаркі і інш. Жыве ў Буда-Кашалёве.

ПАТАШКІН *Адольф Аляксеевіч*, нарадзіўся 6.3.1926 г. у в. Дураўкі Манастыршчынскага раёна Смаленскай вобл. Герой Сацыялістычнай Працы (1990). Працаваў у Гомельскім і Буда-Кашалёўскім дзіцячых дамах, старшынёй калгаса «Шлях да камунізму» Буда-Кашалёўскага, старшынёй міжкалгасбуда, намеснікам старшыні калгаса «За Радзіму» Гомельскага раёнаў. З 1964 г. старшыня, потым намеснік старшыні, калгаса імя Урыцкага Гомельскага раёна. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны».

РАМАНАЎ *Уладзімір Сяргеевіч*, нарадзіўся 20.5.1926 г. у в. Чыстыя Лужы Веткаўскага раёна. Беларускі вучоны ў галіне лясной гаспадаркі. Доктар сельскагаспадарчых навук, прафесар (1976), акадэмік Беларускай інжынернай акадэміі. Заслужаны дзеяч навукі Беларусі (1980). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1947), Ленінградскую лесатэхнічную акадэмію (1952). Працоўную дзейнасць пачаў з пасады ляснічага, быў дырэктарам Жаркоўскай лясной вопытнай станцыі (1955—1957), запаведна-паляўнічай гаспадаркі «Белавежская пушча» (1957—1966), намеснікам міністра лясной гаспадаркі БССР (1966—1973), рэктарам Беларускага тэхнічнага інстытута (1973—1991), рэктарам Усходнееўрапейскага недзяржаўнага інстытута бізнесу і права. Аўтар звыш 150 навуковых работ. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Чырвонай Зоркі, Айчыннай вайны І ступені, Працоўнага Чырвонага Сцяга, камандорскім ордэнам «Заслугі перад Польшчай».

РУСАЛЕНКА *Аркадзь Іванавіч*, нарадзіўся 9.5.1939 г., у в. Адрубы Жлобінскага раёна. Доктар біялагічных навук (1991). Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1957), Беларускі лесатэхнічны інстытут (1962), аспірантуру пры Інстытуце эксперыментальнай батанікі імя В.Ф.Купрэвіча АН Беларусі. Яго працоўны шлях — інжынер-эканаміст, галоўны ляснічы лясгаса, малод-

шы навуковы супрацоўнік, вучоны сакратар інстытута, прафесар Беларускага дзяржаўнага тэхналагічнага універсітэта. Аўтар шматлікіх навуковых распрацовак і артыкулаў у галіне біялагічнай прадукцыйнасці сасновых фітацэнозаў.

СУПРОНЕНКА Міхаіл Паўлавіч, нарадзіўся 1.4.1924 г. у в. Хута-Зайцаў Дабранскага раёна Чарнігаўскай вобл. З 1933 г. разам з сям'ёй пераехаў у Буда-Кашалёўскі раён. Закончыў 7 класаў Патапаўскай сярэдняй школы, Ленінградскае прафесійнае вучылішча (1941), Мінскі фінансава-эканамічны тэхнікум (1961). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў на савецкай і партыйнай рабоце. З 1966 г. па 1984 г. загадчык фінансавага аддзела Буда-Кашалёўскага райвыканкома. Узнагароджаны ордэнам Айчыннай вайны II ступені, медалямі. Памёр у 1997 г.

ТУЖЫКАЎ Валерый Андрэевіч, нарадзіўся 4.3.1933 г. у в. Мінькаў Рагачоўскага раёна. Закончыў Буда-Кашалёўскі лясны тэхнікум (1951), Беларускі тэхналагічны інстытут (1963). Служыў у Савецкай арміі. Працаваў тэхнікам і інжынерам Магілёўскай лесаўпарадкавальнай экспедыцыі, інжынерам і начальнікам лесаўпарадкавальнай партыі Беларускага лесаўпарадкавальнага прадпрыемства, старшым інжынерам у Міністэрстве лясной гаспадаркі: рэферэнтам і старшым рэферэнтам па пытаннях лясной гаспадаркі і аховы прыроды ў СМ БССР, намочнікам міністра лясной гаспадаркі Рэспублікі Беларусь.

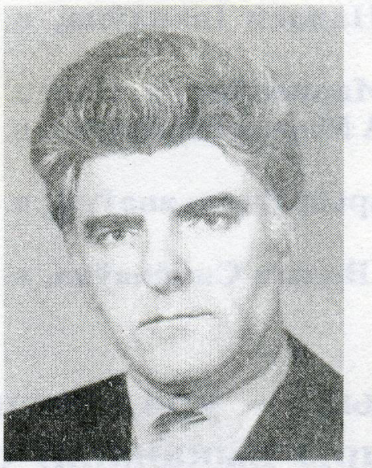

А.І.Русаленка.

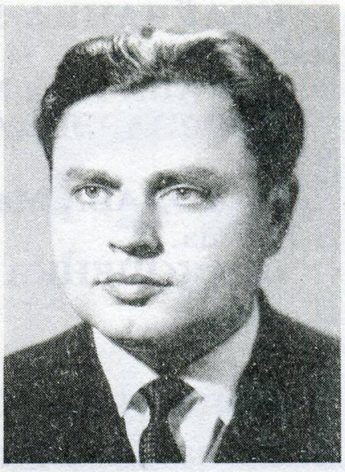

В.А.Тужыкаў.

Мацярынская слава

БЯЛІНСКАЯ Зоя Валянцінаўна, в. Шарыбаўка.

БІРЧУКОВА Акуліна Фёдараўна, в. Беразіна.

ГРЫЦКОВА Зоя Рыгораўна, в. Старая Буда.

ЖЫВАДЗЁРАВА Ніна Аляксееўна, в. Крыўск.

Жанчыны-маці на сустрэчы з кіраўніцтвам Буда-Кашалёўскага райвыканкома. 2001 г.

КРАЎЧАНКА Надзея Іванаўна, в. Патапаўка.

МІНАВА Ніна Мацвееўна, в. Сялец.

НІЧЫПАРЭНКА Марыя Мікітаўна, в. Дуравічы.

ПАХОДАВА Марыя Емяльянаўна, в. Выдрыца.

ПРАКОПЕНКА Вольга Сямёнаўна, в. Брылёў.

РАДЧАНКА Марыя Цітаўна, в. Бушаўка.

САВІЦКАЯ Марыя Пракопаўна, в. Асобіна.

СЛЕСАРАВА Валянціна Цімафееўна, в. Броды.

ШАБЛОЎСКАЯ Праскоўя Іванаўна, саўгас «Чачора».

ШЧАРБАКОВА Ульяна Кірылаўна, калгас імя Кірава.

Ваеннаслужачыя — ураджэнцы Буда-Кашалёўскага раёна, якія загінулі пры выкананні службовых абавязкаў

АКЦЯБРСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ВІШАНКОЎ Іван Сяргеевіч, н. у 1915 у в. Ліпа, лейтэнант, прапаў без вестак у 1946.

КАРПАЎ Мікалай Фёдаравіч, н. у 1949, сяржант, загінуў 13.2.1970, пахаваны ў в. Пыцькаўка.

МІХАЛЕВІЧ Сяргей Васільевіч, н. у 1964, яфрэйтар, загінуў 2.6.1984, пахаваны ў в. Чэрапаўка.

УЛАСЕНКА Кірыла Яфрэмавіч, н. у пас. Красны Акцябр, радавы, прапаў без вестак 7.12.1945.

БУДА-КАШАЛЁЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АНТОНЧАНКА Віктар Іванавіч, н. у 1937, капітан 2-га рангу, загінуў 13.11.1977, пахаваны ў г. Кранштат, Расія.

ГАЛОТА Леанід Адамавіч, н. у г. Буда-Кашалёва, радавы, загінуў 9.9.1947.

ГАЎРЫЛЮК Мікалай Пятровіч, н. у 1965, сяржант, загінуў 25.6.1984, пахаваны ў г. Буда-Кашалёва.

ГАЦКОЎ Уладзімір Іванавіч, н. у 1953, радавы, памёр 31.1.1972, пахаваны ў г. Буда-Кашалёва.

ГУБАНАЎ Уладзімір Сямёнавіч, н. у 1935, ст. лейтэнант, загінуў у 1958, пахаваны у г. Шверын, Германія.

ЛАДЗІК Аляксандр Іванавіч, н. у 1912 у г. Буда-Кашалёва, радавы, прапаў без вестак у ліпені 1947.

БУДА-ЛЮШАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЯКСЕЕЎ Ігар Іосіфавіч, н. у 1966, радавы, загінуў 17.10.1987, пахаваны ў в. Любавін.

МАЛАШАНКА Міхаіл Васільевіч, н. у 1946, радавы, загінуў 27.9.1966, пахаваны ў в. Хмяльное.

РЭПІНСКІ Іван Ягоравіч, н. у в. Буда-Люшаўская, сяржант, загінуў 14.12.1948.

БЯРВЁНАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ЗАБЕЛАЎ Лаўрэнцій Герасімавіч, н. у 1918 у в. Хоўхла, радавы, памёр ад ран у 1946.

КУЦЫЛАЎ Віктар Міхайлавіч, н. у 1958, капітан, загінуў 17.1.1987, пахаваны ў в. Хоўхла.

СЕМУКОЎ Ціхан Сцяпанавіч, ст. сярж., загінуў 1.1.1946.

ГЛАЗАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ЛАЎРЭНЦІКАЎ Васіль Адамавіч, н. у в. Глазаўка, радавы.

УДОДАЎ Рыгор Рыгоравіч, н. у 1941, радавы, загінуў 22.9.1965, пахаваны ў г. Сяміпалацінск, Казахстан.

ЯЎМЕНЧЫКАЎ Леанід Ісаевіч, н. у пас. Новы Свет, радавы, загінуў 18.7.1946, пахаваны ў г. Шаўляй, Літва.

ГУБІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ПЛЯКІН Мікалай Іосіфавіч, н. у 1963, радавы, памёр 30.6.1981, пахаваны ў в. Крукі Брагінскага раёна.

ГУСЯВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

КАБАЕЎ Карп Фёдаравіч, н. у 1909 у в. Гусявіца, прапаў без вестак у 1946.

КУНДЗЕЛЕЎ Віктар Яўсеевіч, н. у 1942, загінуў 2.11.1963, пахаваны ў в. Пянчын.

МІНКОЎ Трафім Паўлавіч, н. у 1913 у в. Гусявіца, радавы, прапаў без вестак у 1946.

ЦІШЧАНКА Фёдар Васільевіч, н. у 1919 у в. Гусявіца, лейтэнант, прапаў без вестак у 1946.

ШЭВЕЛЕЎ Фёдар Герасімавіч, н. у в. Івашкаў, радавы, памёр 22.7.1945.

ДУРАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ШУРАЎ Генадзь Іванавіч, н. у 1967, радавы, загінуў 16.11.1987, пахаваны ў в. Бурлак.

ЗАБАЛОЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

АСІПЕНКА Іван Сцяпанавіч, н. у 1918 у пас. Мікольск, капітан, прапаў без вестак у студзені 1947.

КАШАЛЁЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

АЛЯКСЕЙКАЎ Васіль Іванавіч, н. у 1919 у в. Кашалёў, сяржант, загінуў 4.10.1946.

ВАЛЮШЭНКА Іван Аляксандравіч, н. у 1926 у в. Зарэчча, радавы, памёр 6.9.1946.

КРЫЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БЯГУН Васіль Фёдаравіч, н. у 1956, радавы, загінуў 25.6.1978, пахаваны ў в. Кулажын Брагінскага раёна.

ГАНАКОЎ Іван Восіпавіч, н. у в. Крыўск, мал. лейтэнант, памёр ад ран 19.1.1949.

ПІНЧУКОЎ Уладзімір Пятровіч, н. у 1946, радавы, загінуў 18.1.1968, пахаваны ў в. Бацунь.

ХАМЯЧЭНКА Пётр Іванавіч, н. у 1925 у в. Крыўск, сяржант, загінуў 9.6.1946.

ЦЫБРАНКОЎ Рыгор Міхайлавіч, н. у 1959, сяржант, загінуў 23.1.1984, пахаваны ў в. Бацунь.

ЛІПІНІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАБІЧАЎ Васіль Андрэевіч, н. у 1921 у в. Негаўка, лейтэнант, прапаў без вестак у 1946.

ВАРАНКОЎ Мікалай Мікітавіч, н. у 1912 у в. Салтанаўка, сяржант, прапаў без вестак у ліпені 1945.

КІРЫЛЕНКА Іван Кірылавіч, н. у 1905 у в. Негаўка, радавы, прапаў без вестак у жніўні 1945.

КІРЫЛЕНКА Павел Рыгоравіч, н. у 1921 у в. Негаўка, мал. лейтэнант, памёр ад ран 10.6.1945, пахаваны ў г. Гданьск, Польшча.

МІСІЯНЦАЎ Пётр Акімавіч, н. у 1917 у в. Струкі, радавы, памёр ад ран 27.7.1945.

РУСАКЕВІЧ Андрэй Аляксандравіч, н. у 1924, прапаў без вестак у снежні 1945.

ШЫМБАЛЕЎ Міхаіл Дзмітрыевіч, н. у в. Бронніца, радавы, загінуў 1.8.1945.

ЯНКОЎ Міхаіл Маркавіч, н. у 1925 у пас. Зялёны Дуб, курсант, загінуў 17.7.1945.

ЯРОМАЎ Яўхім Паўлавіч, н. у 1923 у в. Салтанаўка, мал. лейтэнант, памёр ад ран 23.12.1945, пахаваны ў с. Таманаўка Сафіеўскага раёна Днепрапятроўскай вобл., Украіна.

Ф.В.Цішчанка.

МАРОЗАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ДРЫЧОЎ Міхаіл Андрэевіч, н. у 1934, загінуў 16.5.1954, пахаваны ў г. Екацярынбург, Расія.

КУЦАПАЛЕНКА Іван Апанасавіч, н. у 1926 у в. Славянец, сяржант, памёр 24.7.1945, пахаваны ў г. Кастрама, Расія.

МАШЫХІН Мікалай Аляксеевіч, н. у 1937, прапаршчык, загінуў 3.5.1981, пахаваны ў в. Новая Буда.

ПАШЧАНКА Сямён Пятровіч, н. у 1906 у в. Марозавічы, радавы, памёр 30.11.1945, г. Гляйвіц, Германія.

СЕМЧАНКА Андрэй Дзмітрыевіч, н. у 1972, радавы, загінуў 2.8.1991, пахаваны ў в. Беразіна.

СТАЛЯРОЎ Дзмітрый Андрэевіч, н. у 1897 у в. Марозавічы, прапаў без вестак у лютым 1947.

МІКАЛАЕЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

МАЦЮШЭНКА Васіль Аляксеевіч, н. у 1914 у в. Зорка, загінуў у 1946.

СТАЛЯРОЎ Пётр Іванавіч, н. у 1925 у в. Зорка, матрос, памёр 24.5.1947.

НЕДАЙСКІ СЕЛЬСАВЕТ

КІРЭЕЎ Нікан Лявонавіч, н. у пас. Барок, радавы, памёр ад ран 25.11.1945.

ПАТАПАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БУЛАЦКІ Васіль Мікалаевіч, н. у 1915 у в. Галы, лейтэнант, прапаў без вестак у 1946.

ГАРЭЛІКАЎ Міхаіл Мацвеевіч, н. у в. Гаўлі, мал. сяржант, загінуў 13.1.1946.

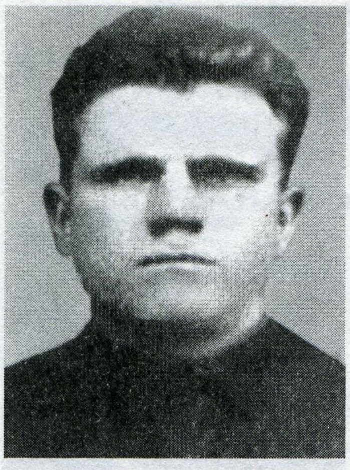

Я.В.Котаў.

Я.Р.Кавалёў.

ЗЭКАЎ *Ягор Андрэевіч*, н. у 1907 у в. Патапаўка, радавы, прапаў без вестак у красавіку 1947.

ФЁДАРАЎ *Аляксандр Уладзіміравіч*, н. у 1962, загінуў 14.5.1982, пахаваны ў п. Першамайскі Чыцінскай вобл., Расія.

РАГІНСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БУБЛІКАЎ Васіль Антонавіч, н. у 1919 у в. Лозаў, гв. лейтэнант, загінуў 3.8.1945, пахаваны ў м. Айдзеры Тукумскага раёна, Латвія.

ГРЫШАНКОЎ *Леанід Аляксандравіч*, н. у 1964, мал. сяржант, загінуў 30.5.1985, пахаваны ў в. Дзербічы.

КОТАЎ *Якаў Васільевіч*, н. у 1914 у в. Рудня Лозаўская, радавы, прапаў без вестак у студзені 1941.

ЧУРАКОЎ Мікалай Сяргеевіч, н. у 1924 у в. Рагінь, радавы, памёр ад ран 21.8.1945.

УВАРАВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

ДЗЯСНІЦКІ Сяргей Барысавіч, н. у в. Радзеева, радавы, загінуў 12.2.1947.

КАВАЛЁЎ Яўген Рыгоравіч, нарадзіўся ў г.п. Уваравічы. Закончыў з залатым медалём Уваравіцкую СШ, Калінінградскае ваенна-марское вучылішча. Служыў на падводных лодках на Ціхаакіянскім флоце. У канцы 1960-х гадоў падводная лодка «К-129», у складзе экіпажа якой служыў капітан 3-га рангу Я.Р.Кавалёў, патанула каля берагоў Амерыкі. Доўгі час звесткі аб гібелі лодкі і экіпажа былі засакрэчаны, і толькі ў апошнія гады гэта трагедыя стала агульнавядомай. Я.Р.Кавалёў пасмяротна ўзнагароджаны расійскім ордэнам Мужнасці.

МАРМАЛЮКОЎ Павел Піліпавіч, н. у 1907 у г.п. Уваравічы, радавы, загінуў у лістападзе 1945, пахаваны ў г. Ельня Смаленскай вобл., Расія.

САВАСЦЬЯНАЎ Мікіта Лявонавіч, н. у 1919 у в. Радзеева, капітан, прапаў без вестак у 1946.

СУДАКОЎ Мікалай Мікалаевіч, н. у 1966, загінуў 26.5.1986, пахаваны ў г.п. Уваравічы.

ТКАЧЭНКА *Аляксандр Паўлавіч*, н. у г.п. Уваравічы, радавы, памёр ад ран 27.3.1946.

ЮРАСАЎ *Адам Фядотавіч*, н. у 1922 у г.п. Уваравічы, капітан, памёр ад ран 2.11.1948.

УЗОЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

ХРАМЦОЎ Васіль Мікалаевіч, н. у 1922 у в. Рудзянец, прапаў без вестак у 1946.

ЧАБАТОВІЦКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАНДАРЭНКА *Антон Сцяпанавіч*, н. у 1909, ст. сяржант, памёр ад ран, пахаваны ў в. Казіміраўка Гомельскай вобл.

ГЕРМАНАЎ *Аляксандр Мітрафанавіч*, н. у пас. Смычок, мал. сяржант, загінуў 25.7.1950.

ДРАЛОЎ *Міхаіл Мікалаевіч*, н. у 1977, радавы, загінуў 26.10.1996, пахаваны ў в. Чабатовічы.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Іванавіч, н. у 1951, загінуў у 1971, пахаваны ў в. Чабатовічы.

ЗЫКАЎ *Васіль Іванавіч*, н. у 1955, капітан, загінуў 29.12.1983, пахаваны ў п. Рудня-Альхоўка.

МЯЧЫКАЎ *Сяргей Дзмітрыевіч*, н. у 1960, мал. сяржант, загінуў 27.11.1980, пахаваны ў в. Чабатовічы.

ШЫРОКАЎСКІ СЕЛЬСАВЕТ

БАЙКОВА Таццяна Фёдараўна, н. у 1919, лейтэнант медыцынскай службы, прапала без вестак у 1946.

ДРЫГАЛЁЎ *Ягор Фёдаравіч*, н. у 1902, пас. Чараты, радавы, прапаў без вестак у 1946.

ЦЕЦЕРАЎ *Фёдар Аўдзеевіч*, н. у 1921, в. Яраполле, радавы, прапаў без вестак у сакавіку 1946.

Падрыхтавалі В.Т.Бабраўнічы, Л.У.Яжова.

Загінулі ў Афганістане

АЛДАНАЎ Сяргей Аляксандравіч, нарадзіўся 30.8.1960 г. у р.п. Ялізава Асіповіцкага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў 8 класаў Буда-Кашалёўскай сярэдняй школы № 2 (1975), Мінскае сувораўскае ваеннае вучылішча (1977), Ленінградскае вышэйшае артылерыйскае каманднае вучылішча (1981). Служыў у Манголіі, потым у Прыволжскай ваеннай акрузе. У лютым 1986 накіраваны ў Афганістан. 2.9.1987 г. у час выканання баявога задання машына капітана С.А.Алданава падарвалася на міне. Пахаваны ў г. Буда-Кашалёва. Пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

БАНДУРЫСТЫ Віталь Анатольевіч, нарадзіўся 12.5.1964 г. у в. Джамбул Паўладарскай вобл. У 1981 закончыў Забалоцкую сярэднюю школу. Працаваў шафёрам у калгасе «Іскра». У 1982 г. прызваны ў Савецкую армію Буда-Кашалёўскім РВК, быў накіраваны ў Афганістан. У адной з аперацый радавы В.А.Бандурысты быў цяжка паранены і 19.3.1984 г. памёр ад ран. Пахаваны ў в. Забалоцце.

ІВАШУЦІН Валерый Альфрэдавіч, нарадзіўся 9.6.1965 г. у г. Лесазаводск Прыморскага краю. У 1982 г. закончыў Дуравіцкую сярэднюю школу і курсы пры вучэбна-вытворчым камбінаце ў г. Буда-Кашалёва. Працаваў у саўгасе «Дубавіцкі». У кастрычніку 1983 г. прызваны ў Савецкую армію Буда-Кашалёўскім РВК. Накіраваны ў Афганістан. Радавы В.А.Івашуцін загінуў 8.9.1984 г. Пахаваны ў в. Дуравічы. Узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга.

ІГНАЦЕНКА Генадзь Міхайлавіч, нарадзіўся 7.2.1959 г. у с. Высокая Грыва Панкрушыхінскага раёна Алтайскага краю. Дзяцінства прайшло ў пас. Камунар. У 1974 г. закончыў 8 класаў Камунараўскай сярэдняй школы, у 1977 г. рачное вучылішча ў Гомелі. Працаваў токарам на Гомельскім заводзе пускавых рухавікоў. У 1977 г. прызваны ў Савецкую армію Гомельскім РВК. У 1979 г. закончыў школу прапаршчыкаў. Служыў у Ленінградскай вобласці. У 1982 г. па асабістай просьбе накіраваны ў Афганістан. Прапаршчык Г.М.Ігнаценка загінуў 24.4.1983 г. Пахаваны ў в. Асобіна. Пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі.

МАЙСЕЕЎ Пётр Пятровіч, нарадзіўся 13.9.1967 г. у в. Дубавіца. У 1983 г. закончыў 8 класаў Дуравіцкай сярэдняй школы. Працаваў рабочым у брыгадзе па вырошчванні агародніны ў саўгасе «Дубавіцкі». У 1986 г. прызваны ў Савецкую армію Буда-Кашалёўскім РВК. Накіраваны ў Афганістан. Малодшы сяржант П.П.Майсееў загінуў 6.4.1988 г. Пахаваны ў в. Дуравічы. Узнагароджаны медалямі «Воіну-інтэрнацыяналісту ад удзячнага афганскага народа», «За адзнаку ў воінскай службе» і іншымі.

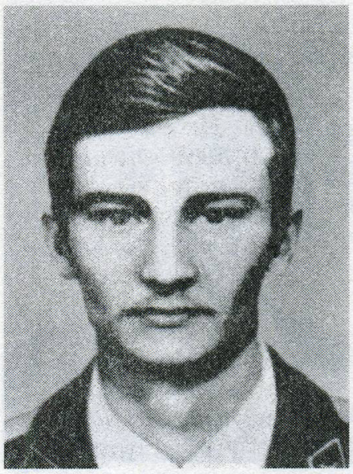
С.А.Алданаў.

В.А.Бандурысты.

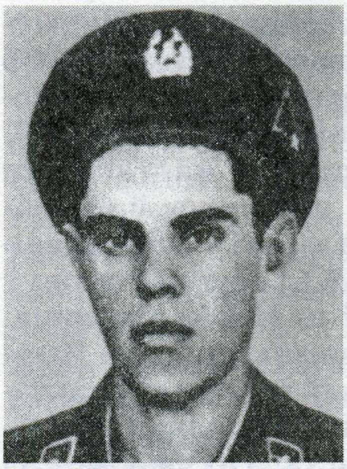
В.А.Івашуцін.

Г.М.Ігнаценка.

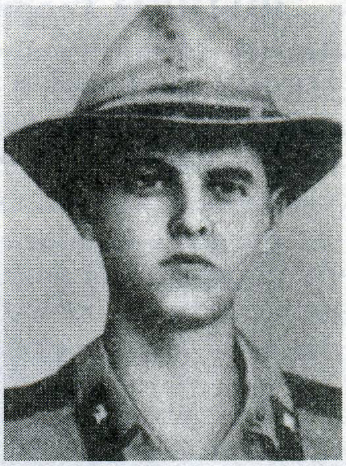
П.П.Майсееў.

Ю.І.Чэпікаў.

Г.М.Шыйко.

ЧЭПІКАЎ *Юрый Іванавіч*, нарадзіўся 14.3.1967 г. у в. Новая Гусявіца. У 1985 г. закончыў Гусявіцкую васьмігадовую школу, у 1986 г. Касцюкоўскае ПТВ № 179. Працаваў трактарыстам у калгасе імя Леніна. У маі 1986 г. прызваны ў Савецкую армію Буда-Кашалёўскім РВК. Накіраваны ў Афганістан. Ю.І.Чэпікаў загінуў 9.2.1988. Пахаваны ў в. Новая Гусявіца. Пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі. Юрый быў адзначаны таксама вымпелам «Лепшы вадзіцель» (20 рэйсаў па дарогах Афганістана) і знакам «За самаадданую ратную працу».

ШЫЙКО *Георгій Мікалаевіч*, нарадзіўся 14.9.1962 г. у Мінску. У 1977 г. Георгій закончыў 8 класаў сярэдняй школы № 12 Мінска, сярэднюю адукацыю атрымаў у школе № 51. У 1981 г. закончыў з адзнакай Мінскае ПТВ № 12, атрымаў спецыяльнасць фатографа. У сакавіку 1981 г. прызваны ў Савецкую армію Маскоўскім РВК Мінска. З чэрвеня 1981 г. у Афганістане. Радавы Г.М.Шыйко загінуў 20.4.1983 г. Пахаваны па жаданні маці на яе радзіме ў г.п. Уваравічы. Пасмяротна ўзнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалём «Воіну-інтэрнацыяналісту ад удзячнага афганскага народа». У музеях школ і ПТВ, дзе вучыўся воін-інтэрнацыяналіст Г.М.Шыйко, яму прысвечаны экспазіцыі.

...Паводле ўспамінаў саслужыўцаў Г.М.Шыйко, яны заўсёды дзівіліся яго аптымізму, уменню быць жыццярадасным, вясёлым. Ён быў сумленным і справядлівым, гатовым дапамагчы ў цяжкую хвіліну і ніколі не прыніжаўся. Баявая абстаноўка не зрабіла яго сэрца жорсткім, ён умеў папярэджваць канфлікты ў калектыве. За час службы ў Афганістане перанёс хваробу Боткіна і брушны тыф. Яго павінны былі перавесці служыць на тэрыторыю СССР, але ён змог пераканаць сваіх камандзіраў, каб яго пакінулі ў родным палку. Георгій марыў зрабіць фотавыстаўку аб салдацкім жыцці ў Афганістане. У апошнія дні сваёй службы Г.М.Шыйко знаходзіўся на пасту № 17 паблізу населенага пункта Шукундурбаб на дарозе Джалалабад — Кабул. Як лепшага салдата Георгія вырашылі дэмабілізаваць у ліку першых. 20 красавіка 1983

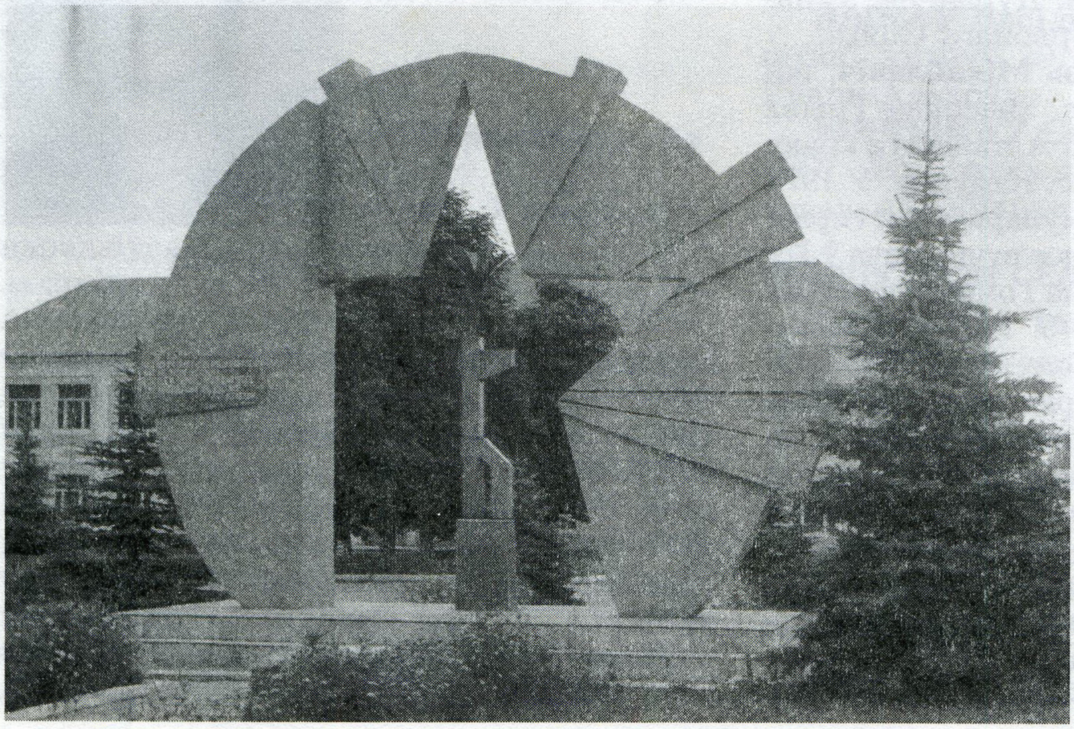

Помнік землякам, якія загінулі ў Афганістане, у г. Буда-Кашалёва.

г. калону машын, што ішла ў Кабул, абстралялі душманы. «ЗІЛ-131», у якім ехаў у сваю часць Георгій, быў пашкоджаны. Вадзіцель Назар Бекмуратаў стараўся зачапіць тросам свой грузавік на буксір за іншыя машыны. Георгій з кузава вёў агонь па душманах з аўтамата вадзіцеля, бо сам ехаў без зброі, якую здаў на пасту з прычыны дэмабілізацыі. Калі грузавік удалося адцягнуць у бяспечнае месца, баявыя сябры зазірнулі ў кузаў і ўбачылі Георгія, які ляжаў, моцна сціскаючы аўтамат. Хлопец быў смяротна паранены ў грудзі і галаву.

Яны кіравалі раёнам

КІРАЎНІКІ РАЙВЫКАНКОМАЎ І РАЙКОМАЎ КП(б)Б У ДАВАЕННЫЯ ГАДЫ

СТАРШЫНІ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

ЮРАШКЕВІЧ А.Н. (з 1924 – ?).
МАРОЗ І.К. (1926 – 1928).
ЧЫКУНОЎ Е.Ф. (з 1931, займаў пасаду 1 год і 8 месяцаў).
ШУМЕЙКА (1937).
ГРЫБАЕДАЎ (1938).
КАЧАРЭЦКІ (1939).
ЭЙСМАНТ (1940).
ШЧЭБЕТАЎ С.Я. (верасень 1940 — жнівень 1941).

ПЕРШЫЯ САКРАТАРЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РК КП(б)Б

НАЙДУН Дз.Б. (1926 — ?).
ПАПОВІЧ С.М. (1928).
БУДНІК В.Я. (чэрвень 1929 — ліпень 1930).
ШПАК Р.К. (ліпень 1930 — студзень 1932).
МАЎШОВІЧ С.Ф. (ліпень 1935 — 1937).
ЛАПІЦКІ (1940 — жнівень 1941).

СТАРШЫНІ УВАРАВІЦКАГА РАЙВЫКАНКОМА

КСЕНДЗІКАЎ (1927).
САВОСТАВА М.Н. (люты 1928 — ?).
КАРАЛЕНКА (1932 – 1933).
ІСАЧАНКА С. С. (1934 – ?).
ІСАЧАНКА В.С. (1937).
ПРЫМАК М.Р. (1937 – ?).

ПЕРШЫЯ САКРАТАРЫ УВАРАВІЦКАГА РК КП(б)Б

КУХАРКІН (ліпень 1925 — ?).
ШПАК Р.К. (1928 — ліпень 1930).
ІСАЧАНКА С.С. (1934 – ?).

КІРАЎНІКІ РАЙВЫКАНКОМАЎ І РАЙКОМАЎ КПБ, ЯКІЯ ПРАЦАВАЛІ Ў ПАСЛЯВАЕННЫЯ ГАДЫ

СТАРШЫНІ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЙВЫКАНКОМА

БОНДАРАЎ Мікалай Іосіфавіч, нарадзіўся 24.12.1911 г. у в. Леніна Гомельскай вобл. Закончыў ветэрынарны тэхнікум (1931), курсы партыйных работнікаў. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Пасля дэмабілізацыі з лютага 1947 г. па ліпень 1948 г. працаваў старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома. Узнагароджаны ордэнам Чырвонага Сцяга (1941), медалямі.

ГАЛКІН Аляксандр Кузьміч, нарадзіўся 1.5.1930 г. у в. Галубічы Трубчэўскага раёна Бранскай вобл. Закончыў Мінскі юрыдычны інстытут (1954). Працаваў народным суддзёй Уваравіцкага раёна, 2-м сакратаром Уваравіцкага РК КПБ, з красавіка 1962 г. па студзень 1965 г. старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома, затым — намеснікам старшыні Чачэрскага райвыканкома, суддзёй Гомельскага абласнога суда, намеснікам начальніка аддзела юстыцыі Гомельскага аблвыканкома,

М.І.Бондараў.

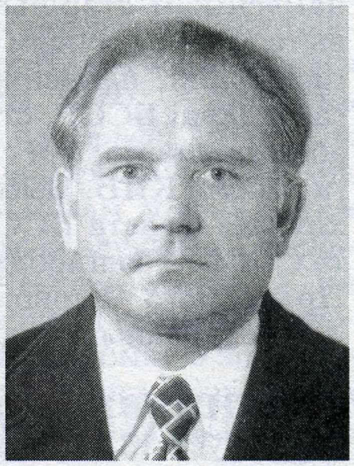
А.К.Галкін.

У.М.Данцэвіч.

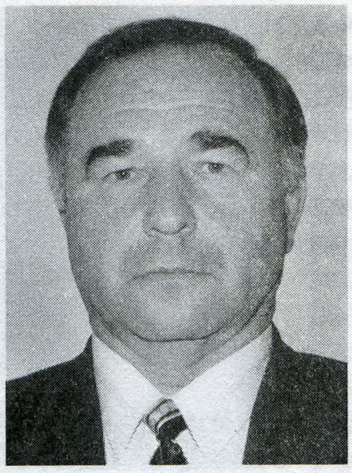

У.А.Корсак.

М.Ф.Краўчанка.

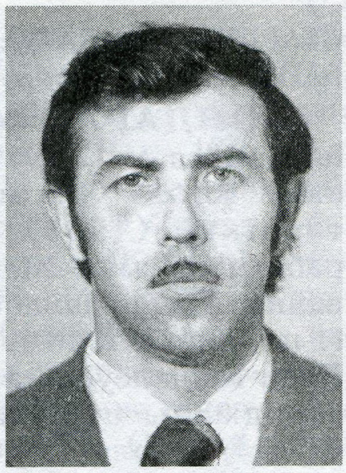

Г.П.Крот.

наме́снікам старшыні Гомельскага абласнога суда. Узнагароджаны медалём «За працоўную доблесць» і інш.

ГРАХОЎСКІ Аляксандр Адамавіч, нарадзіўся 6.3.1938 г. у в. Дуброва Жлобінскага раёна Гомельскай вобл. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію, Акадэмію грамадскіх навук пры ЦК КПСС. Працаваў механікам калгаса, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (снежань 1971 — верасень 1974), намеснікам старшыні Дзяржкамітэта па вытворча-тэхнічным забеспячэнні сельскай гаспадаркі, намеснікам міністра сельскай гаспадаркі БССР, старшынёй Гомельскага аблвыканкома, 1-м сакратаром Гомельскага абкома КПБ. Выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР і Вярхоўнага Савета СССР. Узнагароджаны ордэнамі Леніна, Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), «Знак Пашаны», медалямі. Памёр у чэрвені 1991 г.

ДАНЦЭВІЧ Уладзімір Мікалаевіч, нарадзіўся 13.11.1929 г. у в. Кусанка Бабруйскага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Краснабярэжскі тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі (1957), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1964). Працаваў тэхнікам-нарміроўшчыкам, інжынерам па нарміраванні працы, брыгадзірам трактарнай брыгады калгаса, старшынёй калгаса, кіраўніком Жлобінскага аддзялення сельгастэхнікі, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (14.9.1974 — 15.12.1982), намеснікам начальніка ўпраўлення прамысловасці Гомельскага аблвыканкома, дырэктарам саўгаса-камбіната «Усход». Узнагароджаны ордэнамі Леніна (1971), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1973), «Знак Пашаны» (1966, 1978), медалямі. Памёр 30.5.1995 г.

КАЧУРА Сцяпан Іванавіч, нарадзіўся 25.2.1925 г. у в. Карпавічы Светлагорскага раёна Гомельскай вобл. Закончыў Жлобінскую чыгуначную школу памочнікаў машыністаў паравозаў, Рэспубліканскую партыйную школу пры ЦК КП(б)Б (1951), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС (1960). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў на камсамольскай рабоце, старшынёй райвыканкома Буда-Кашалёўскага раёна (жнівень 1958 — красавік 1960), старшынёй калгаса, старшынёй праўлення райспажыўсаюза, намеснікам старшыні праўлення Гомельскага аблспажыўсаюза, начальнікам упраўлення нарыхтовак. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны І ступені, «Знак Пашаны» (1973). Памёр у 1984 г.

КОРСАК Уладзімір Аляксандравіч, нарадзіўся ў 1949 г. у в. Мнюта Глыбоцкага раёна Віцебскай вобл. Закончыў Велікалуцкі сельскагаспадарчы інстытут (1975). Працаваў нарміроўшчыкам калгаса, галоўным аграномам вучэбна-вопытнай гаспадаркі, намеснікам старшыні калгаса, старшынёй калгаса. З сакавіка 1999 г. старшыня Буда-Кашалёўскага райвыканкома. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны» (1986).

КРАЎЧАНКА Мікалай Фёдаравіч, нарадзіўся ў 1957 г. у в. Мацюты Горацкага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1979). Працаваў галоўным інжынерам калгаса «Зара», дырэктарам саўгаса «Шарыбаўскі», старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (1994 — сакавік 1999).

КРОТ Генадзь Паўлавіч, нарадзіўся 20.6.1945 г. у г. Хойнікі Гомельскай вобл.

Закончыў Віцебскі ветэрынарны інстытут (1971). Працаваў галоўным заатэхнікам саўгаса, намеснікам старшыні, старшынёй калгаса, інструктарам абкома КПБ, 2-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (чэрвень 1986 — сакавік 1990), потым — начальнік аддзела кадраў аблсельгасхарча, генеральны дырэктар Гомельскага ААТ «Малочныя прадукты».

ЛАЎРЫНОВІЧ Э.В. (снежань 1943 — кастрычнік 1946). Глядзі «Памяць. Буда-Кашалёўскі раён», кніга 1-я, с. 336 — 337.

НАБОКІН Данііл Міхайлавіч, нарадзіўся 27.1.1921 г. у г. Ветка Гомельскай вобл. Закончыў 1-ю Кіеўскую авіяцыйную школу ваенных пілотаў (1941), Чарнігаўскае авіяцыйнае вучылішча знішчальнай авіяцыі (1944), афіцэрскую вайсковую школу штурмавой і знішчальнай авіяцыі (1946), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС (1960). Быў на афіцэрскіх пасадах у Савецкай арміі, загадчыкам культурна-асветнага аддзела Веткаўскага райвыканкома, 2-м і 1-м сакратаром Веткаўскага РК ЛКСМБ, загадчыкам аддзела Гомельскага абкома ЛКСМБ, намеснікам начальніка аблсельгасупраўлення, сакратаром Гомельскага абкома ЛКСМБ, сакратаром Добрушскага РК КПБ, старшынёй калгаса, інструктарам абкома КПБ, 2-м сакратаром Кармянскага РК КПБ, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (май 1960 — красавік 1962), начальнікам вытворчага калгасна-саўгаснага ўпраўлення, рэферэнтам абласной грамадскай арганізацыі «Веды», намеснікам камандзіра авіяатрада грамадзянскай авіяцыі па палітчастцы, намеснікам дырэктара млынкамбіната, эканамістам аблрэмбудтрэста, галоўным інжынерам, намеснікам загадчыка аддзела паліва аблвыканкома. Узнагароджаны медалямі «За перамогу над Германіяй у Вялікай Айчыннай вайне 1941 — 1945 гг», «За працоўную адзнаку» (1949) і інш. Памёр 19.7.1976 г.

ПРАХАРЭНКА Піліп Пятровіч (1953 — 1954).

ПЯТРЭНКА Дзмітрый Кірылавіч, нарадзіўся 22.9.1915 г. у в. Панарніца Корапскага раёна Чарнігаўскай вобл. Закончыў Харкаўскі педагагічны інстытут (1948), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК ВКП(б) (1952). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З красавіка 1952 г. па люты 1954 г. працаваў 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ, з лютага 1954 г. па сакавік 1956 г. старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі (1945), медалямі.

Д.М.Набокін.

Дз.К.Пятрэнка.

А.А.Равянок.

РАВЯНОК Аляксандр Аляксандравіч, нарадзіўся 27.9.1930 г. у в. Новая Лутава Лоеўскага раёна Гомельскай вобл. Закончыў Гомельскае медыцынскае вучылішча (1952), Беларускі дзяржаўны універсітэт, Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС (1970). Працаваў фельчарам сельскай бальніцы, быў на камсамольскай і партыйнай рабоце, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (люты 1970 — снежань 1971), з снежня 1971 г. па чэрвень 1979 г. 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага райкома КПБ, потым начальнікам упраўлення прафесіянальна-тэхнічнай адукацыі Гомельскай вобл., загадчыкам аддзела па арганізацыйна-метадычнай і кадравай рабоце Гомельскага аблвыканкома. Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (1973), «Знак Пашаны» (1971, 1978), медалямі.

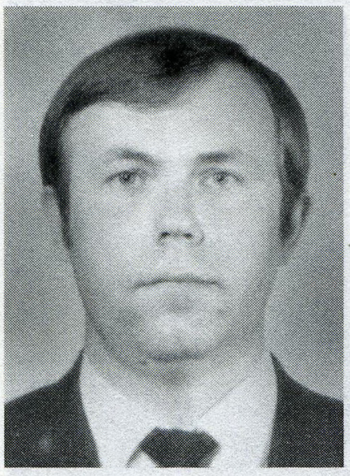

М.М.Стош.

К.А.Чайкун.

І.І.Якаўцаў.

СТОШ Мікалай Мікалаевіч, нарадзіўся 27.12.1953 г. у г.п. Уваравічы. Закончыў Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1976), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПБ (1990). Працаваў цесляром, галоўным эканамістам саўгаса, інструктарам, загадчыкам аддзела, 2-м сакратаром Буда-Кашалёўскага райкома КПБ, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (сакавік 1990 — 1994), пазней — намеснік кіраўніка дарожна-будаўнічага трэста № 2, начальнік аддзела знешнеэканамічных і міжрэгіянальных сувязей, намеснік старшыні аблсельдзяржхарча, дырэктар прадстаўніцтва Белдзяржстраха па Гомельскай вобласці.

ЧАЙКУН Канстанцін Арсенцьевіч, нарадзіўся 27.9.1910 г. у в. Быкава Слуцкага раёна Мінскай вобл. Закончыў Гомельскі педагагічны інстытут (1949). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў рабочым, калгаснікам, электраманцёрам, дырэктарам вячэрняй школы працоўнай моладзі, быў на камсамольскай і партыйнай рабоце, прапагандыстам, загадчыкам аддзела прапаганды РК КПБ, начальнікам палітаддзела МТС, 2-м і 1-м сакратаром РК КПБ, сакратаром Гомельскага абкома КПБ, з ліпеня 1948 г. па жнівень 1952 г. старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома, потым намеснікам старшыні аблспажыўсаюза, старшынёй калгаса «Беларусь» Добрушскага раёна, дырэктарам фабрыкі «Палесдрук». Узнагароджаны ордэнамі «Знак Пашаны» (1949), Айчыннай вайны II ступені (1985), медалямі «За баявыя заслугі», «За доблесную працу ў Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.» (1946) і інш. Памёр 1.6.1988 г.

ЧЭРКАС Міхаіл Мікалаевіч, нарадзіўся 3.6.1949 г. у в. Дзякавічы Жыткавіцкага раёна Гомельскай вобл. Закончыў Краснабярэжскі сельгастэхнікум (1968), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1975), Мінскую вышэйшую партыйную школу (1986). Працаваў брыгадзірам, аграномам, галоўным аграномам раёна, старшынёй калгаса, інструктарам сельгасаддзела Гомельскага абкома КПБ, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (май 1982 — чэрвень 1986), пазней — намеснік старшыні аграпрамысловага комплексу, намеснік старшыні савета калгасаў, загадчык Гомельскай гаррайінспекцыі прыродных рэсурсаў і аховы навакольнага асяроддзя.

ЯКАЎЦАЎ Іван Іванавіч, нарадзіўся ў 1927 г. у г. Ветка Гомельскай вобл. Закончыў Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПБ (1955), Беларускую сельскагаспадарчую акадэмію (1977). Працаваў цесляром, загадчыкам аддзела Веткаўскага РК ЛКСМБ, памочнікам начальніка палітаддзела па камсамоле Свержанскай МТС, 1-м сакратаром Стаўбцоўскага РК ЛКСМБ Мінскай вобл., інструктарам Стаўбцоўскага РК КПБ, інструктарам аддзела сельскай моладзі ЦК ЛКСМБ, адказным арганізатарам ЦК ЛКСМБ, намеснікам старшыні Буда-Кашалёўскага райвыканкома (жнівень 1959 — люты 1963), старшынёй камітэта партыйна-дзяржаўнага кантролю Буда-Кашалёўскага раёна, старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома (студзень 1965 — студзень 1970), 1-м сакратаром Калінкавіцкіх РК і ГК КПБ, старшынёй аблпрафсаюза працоўных аграпрамысловага комплексу, упаўнаважаным аблсаўпрофа ў Хойніцкім раёне, старшынёй Гомельскай гарадской арганізацыі Беларус-

кага таварыства абароны правоў спажыўцоў. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР (1975—1979). Узнагароджаны ордэнамі Працоўнага Чырвонага Сцяга (1971, 1973).

СТАРШЫНІ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РАЁННАГА САВЕТА ДЭПУТАТАЎ

ГАЛІЦКІ Аляксандр Максімавіч, нарадзіўся ў 1952 г. у в. Недайка. Закончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1974), Беларускі дзяржаўны універсітэт (1993). Працаваў настаўнікам, сакратаром РК ЛКСМБ, лектарам, загадчыкам ідэалагічнага аддзела Буда-Кашалёўскага РК КПБ, загадчыкам аддзела арганізацыйнай і кадравай работы. З 1995 г. старшыня раённага Савета дэпутатаў.

ПЕРШЫЯ САКРАТАРЫ БУДА-КАШАЛЁЎСКАГА РК КПБ

ГРЫНКЕВІЧ Генадзь Вітальевіч, нарадзіўся 26.7.1940 г. у в. Гаішча Мінскага раёна Мінскай вобл. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1966), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС (1978). Працаваў токарам, наладчыкам, слесарам, інструктарам Мінскага РК КПБ, інспектарам камітэта народнага кантролю БССР, першым сакратаром Буда-Кашалёўскага райкома партыі (ліпень 1979 — кастрычнік 1985). У лістападзе 1985 г. назначаны загадчыкам прыёмнай па скаргах і пісьмах працоўных Савета Міністраў БССР. Памёр 12.1.1999 г.

ЗАЙЦАЎ Л.В. (лістапад 1943 — красавік 1946).

КАСЦЯНОК Феафан Фёдаравіч, нарадзіўся 23.1.1922 г. у в. Грудская Рэчыцкага раёна Гомельскай вобл. Закончыў Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПБ (1955). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў загадчыкам пачатковай школы, сакратаром партарганізацыі Хойніцкай МТС, інструктарам, загадчыкам арганізацыйна-інструктарскага аддзела Рэчыцкага РК КПБ, сакратаром Даманавіцкага РК КПБ, інструктарам аддзела парторганаў Гомельскага абкома КПБ, першым сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ (12.9.1960—25.12.1971), загадчыкам арганізацыйна-інструктарскага аддзела Гомельскага аблвыканкома, загадчыкам аддзела па працы Гомельскага аблвыканкома. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Кастрычніцкай Рэвалюцыі,

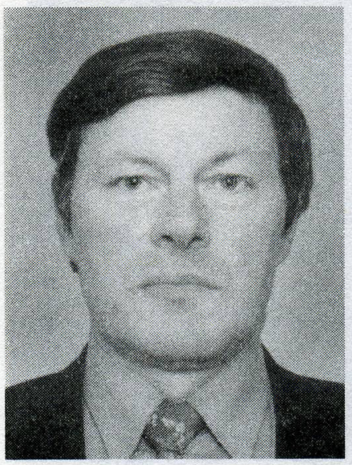

А.М.Галіцкі.

Ф.Ф.Касцянок.

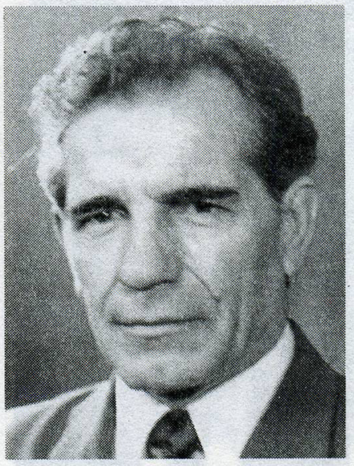

Ф.М.Нікіфараў.

медалямі «За баявыя заслугі» і інш. Памёр 31.3.1982 г.

НІКІФАРАЎ Фёдар Мікалаевіч, нарадзіўся 22.12.1915 г. у в. Вуглы Рагачоўскага р-на Гомельскай вобл. Закончыў Рагачоўскі педагагічны тэхнікум (1933), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК ВКП(б) (1946). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Быў камісарам партызанскага атрада імя Чапаева 1-й Буда-Кашалёўскай партызанскай брыгады. Пасля дэмабілізацыі працаваў загадчыкам аддзела школ Гомельскага абкома КП(б)Б, з ліпеня 1947 г. па студзень 1950 г. 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КП(б)Б, загадчыкам аддзела партыйных, прафесійных і камсамольскіх органаў Гомельскага абкома КПБ, дырэктарам гандлёва-кааператыўнага тэхнікума, намеснікам загадчыка праўлення аблспажыўсаюза. У 1958—1986 гг. старшыня Гомельскага абласнога камітэта па тэлебачанні і радыёвяшчанні. Пасля выхаду на пенсію ў 1986 г. працаваў у камітэце да 1996 г. Заслужаны дзеяч культуры БССР (1968). Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга

П.П.Прахарэнка.

В.А.Цымлякоў.

Л.С.Шыханцоў.

(1944), Працоўнага Чырвонага Сцяга (двойчы), Айчыннай вайны II ступені, медалямі. Памёр 2.4.1996 г.

ПРАХАРЭНКА Піліп Пятровіч, нарадзіўся 25.12.1909 г. у г. Добруш. Закончыў курсы камісараў пры Ваенна-палітычнай акадэміі (1941). З 1928 г. працаваў слесарам Добрушскай фабрыкі «Герой працы». Пасля заканчэння курсаў паліткадраў (1939) служыў афіцэрам у Чырвонай арміі. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. З 12.1.1949 г. па 23.8.1950 г. працаваў 1-м сакратаром Уваравіцкага РК КП(б)Б, у 1953 — лютым 1954 гг. — старшынёй Буда-Кашалёўскага райвыканкома, з лютага 1954 г. па студзень 1957 г. 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ, пазней — загадчыкам аддзела сацыяльнай бяспекі Гомельскага аблвыканкома. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга (1943), Айчыннай вайны II ступені (1945), Працоўнага Чырвонага Сцяга (1949), медалямі. Памёр 4.8.1981 г.

РАВЯНОК Аляксандр Аляксандравіч (снежань 1971 — чэрвень 1979).

СЕРАКОЎ А.А. (красавік 1946 — ліпень 1947).

ЦЫМЛЯКОЎ Васіль Арсенцьевіч, нарадзіўся 16.2.1908 г. у в. Братухіна Валагодскай вобл. Закончыў Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПБ (1956). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў загадчыкам аргінструктарскага аддзела РК КПБ, намеснікам загадчыка аддзела працы з партыйнымі, прафесійнымі і камсамольскімі арганізацыямі Гомельскага абкома КПБ, 2-м сакратаром Рагачоўскага РК КПБ, 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ (снежань 1956 — верасень 1960), дырэктарам саўгаса, намеснікам дырэктара млынкамбіната, старшым інспектарам па кадрах млынкамбіната. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі (двойчы), «Знак Пашаны», Айчыннай вайны I ступені, медалямі «За баявыя заслугі», «За вызваленне Кіева», «За вызваленне Варшавы», «За працоўную доблесць» і інш. Памёр у 1996 г.

ШКУРКО Валянцін Пятровіч, нарадзіўся ў 1940 г. у Мінску. Закончыў Украінскі інстытут інжынераў воднай гаспадаркі (1970), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПБ (1984). Працаваў тэхнікам-геадэзістам, старшым тэхнікам, інжынерам пошукавай экспедыцыі, начальнікам пошукавай партыі, галоўным інжынерам экспедыцыі, начальнікам экспедыцыі Гомельскага праектна-пошукавага аддзела «Белгіправадгаса», інструктарам, намеснікам загадчыка сельгасаддзела Гомельскага абкома КПБ, 1-м сакратаром Чачэрскага РК КПБ, сакратаром Гомельскага аблсаўпрофа, 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КПБ (кастрычнік 1985 — сакавік 1991).

ШЫХАНЦОЎ ***Лаўрэнцій Сцяпанавіч***, нарадзіўся 6.8.1914 г. у в. Ніжняя Алба Жлобінскага р-на Гомельскай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Закончыў Магілёўскі педагагічны інстытут (1934), Ваенна-палітычнае вучылішча (1941), Гомельскі педагагічны інстытут (1949). Працаваў загадчыкам пачатковай школы, дырэктарам сямігадовай школы, інструктарам аддзела прапаганды і агітацыі Гомельскага абкома КПБ, 2-м, 1-м сакратаром Буда-Кашалёўскага РК КП(б)Б (студзень 1950 — красавік 1952), намеснікам загадчыка аддзела партыйных органаў Гомельскага абкома КПБ, намеснікам загадчыка аддзела народнай асветы Гомельска-

га аблвыканкома, дырэктарам сярэдняй школы. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны» (1949), медалямі.

СТАРШЫНІ УВАРАВІЦКАГА РАЙВЫКАНКОМА

БАЙКОЎ А.П. (снежань 1943 — май 1945).

ЗАЙЦАЎ Кірыла Рыгоравіч, нарадзіўся 10.3.1917 г. у в. Высокае Омскай вобл. Закончыў Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КП(б)Б (1951). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Двойчы быў цяжка паранены. Працаваў слесарам, брыгадзірам, інструктарам Гомельскага абкома КПБ, сакратаром райкома КПБ Цэнтральнага раёна г. Гомеля, старшынёй Уваравіцкага райвыканкома (лістапад 1953 — 29.3.1957), старшынёй калгаса, майстрам, інжынерам па тэхнічнай інфармацыі, начальнікам аддзела кадраў фанерна-запалкавай фабрыкі. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі (1943), медалямі «За ўзяцце Берліна» і інш. Памёр 1.1.1979 г.

КАРЧЭЎСКІ Канстанцін Аляксандравіч, нарадзіўся ў 1918 г. у в. Ясень Асіповіцкага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў аўтамабільны тэхнікум (1938), Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС (1956). Удзельнік Вялікай Ачыннай вайны. Працаваў загадчыкам аўтагаража, шафёрам, інспектарам вытворчасці грамадскага харчавання, інструктарам, памочнікам сакратара, 2-м сакратаром Уваравіцкага РК КПБ, старшынёй Уваравіцкага райвыканкома (11.3.1957 — 6.6.1960), 1-м сакратаром Ельскага РК КПБ, парторгам калгасна-саўгаснага ўпраўлення, намеснікам загадчыка палітаддзела сельскага абкома КПБ, намеснікам загадчыка партработы Гомельскага абкома КПБ, начальнікам абласнога ўпраўлення прафесійна-тэхнічнай адукацыі. Узнагароджаны ордэнамі «Знак Пашаны», Айчыннай вайны II ступені, медалямі «За адвагу» (двойчы) і інш. Памёр 30.4.1996 г.

КУНІЦКІ Яраслаў Адольфавіч (чэрвень 1960 — 1962).

СЕЛІХАНОВІЧ Пётр Фёдаравіч, нарадзіўся 22.7.1909 г. у в. Вязьмічы Аршанскага раёна Віцебскай вобласці. Закончыў Смалянаўскі сельскагаспадарчы тэхнікум (1930). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў аграномам-заатэхнікам у Веткаўскім і Мінскім райкалгассаюзах,

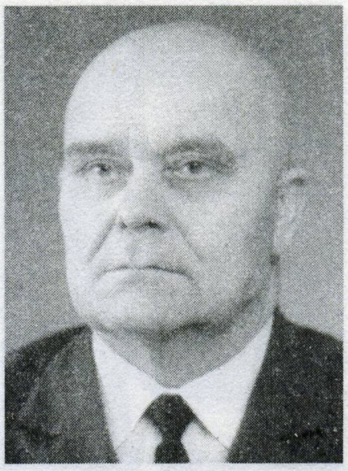

К.Р.Зайцаў.

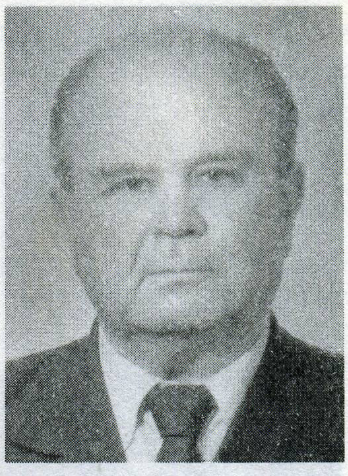

К.А.Карчэўскі.

П.Ф.Селіхановіч.

дырэктарам саўгаса «Уваравічы» (1937 — 1941, 1943 — 1947). Са жніўня 1947 г. па сакавік 1953 г. старшыня Уваравіцкага райвыканкома. Быў дырэктарам саўгаса «Брылёва» Гомельскага раёна, дырэктарам пладова-агародніннага камбіната аблспажыўсаюза. Узнагароджаны ордэнамі «Знак Пашаны» (двойчы), медалямі «За баявыя заслугі», «За доблесную працу ў гады Вялікай Айчыннай вайны 1941 — 1945 гг.» і інш. Памёр 10.8.1995 г.

СЫСОЕЎ С.А. (май 1946 — май 1947).

ШАРКОЎ Р.І. (май 1945 — май 1946).

ПЕРШЫЯ САКРАТАРЫ УВАРАВІЦКАГА РК КПБ

АДАМОВІЧ Павел Сямёнавіч, нарадзіўся ў 1926 г. Закончыў завочны Усесаюзны фінансавы інстытут і Вышэйшую партыйную школу пры ЦК КПСС. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў кантралёрам-рэвізорам Гомельскага абласнога фінаддзела, 2-м сакратаром Жлобінскага РК ЛКСМБ, 1-м сакратаром Лоеўскага ЛКСМБ, з 1954 г. загадчыкам аддзе-

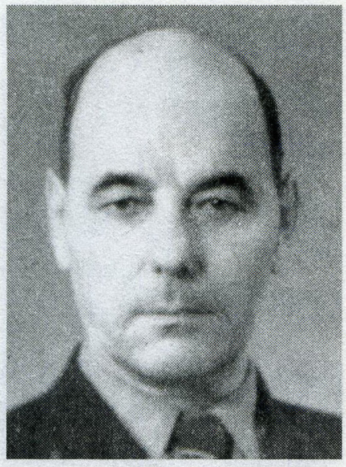
М.І.Анішчанка.

П.С.Васіленка.

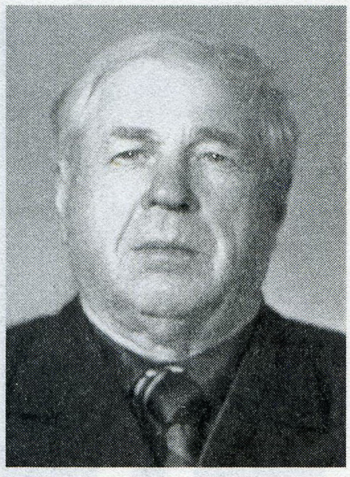
М.П.Зайцаў.

ла Лоеўскага РК КПБ, 2-м і 1-м сакратаром Гомельскага абкома ЛКСМБ. У 1958—1962 гг. 1-ы сакратар Уваравіцкага РК КПБ. З 1962 г. парторг Гомельскага абкома КПБ па Жыткавіцкім вытворча-калгасна-саўгасным упраўленні, з 1963 г. інспектар, з 1966 г. загадчык аддзела харчовай прамысловасці, з 1976 г. загадчык аддзела адміністрацыйных органаў ЦК КПБ. Член ЦК КПБ. Старшыня камітэта па ахове здароўя і сацыяльным забеспячэнні. Дэпутат Вярхоўнага Савета БССР 7—10-га скліканняў.

АНІШЧАНКА Мікалай Іванавіч, нарадзіўся 3.7.1899 г. у г. Гомель. Скончыў Усесаюзны камуністычны сельскагаспадарчы універсітэт імя Я.М.Свярдлова (1936). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны і партызанскага руху на Беларусі (сакратар Лоеўскага падпольнага райкома КП(б)Б, камісар партызанскага атрада «За Радзіму»). Працаваў слесарам, шафёрам, загадчыкам аргаддзела Гомельскага, Рэчыцкага райкомаў КП(б)Б, дырэктарам МТС, дырэктарам аўтатрэста г. Краснаярска, 1-м сакратаром Лоеўскага РК КП(б)Б, 1-м сакратаром Свяцілавіцкага, Уваравіцкага (май 1945 — ліпень 1946) райкомаў КП(б)Б, сакратаром Гомельскага аблвыканкома. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны II ступені, «Знак Пашаны», медалямі «Партызану Айчыннай вайны» I і II ступеней і інш. Памёр 25.1.1971 г.

ВАСІЛЕНКА Піліп Сяргеевіч, нарадзіўся 27.11.1909 г. у в. Радзеева. Закончыў Рэспубліканскую партыйную школу (1951). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Двойчы быў паранены. Працаваў пастухом, рамонтнікам дыстанцыі пуці, сакратаром Лапіцкага сельсавета, старшым інспектарам Уваравіцкага Сельгасбанка, 1-м сакратаром Уваравіцкага РК ЛКСМБ, загадчыкам аддзела Уваравіцкага РК КПБ, брыгадзірам, старшынёй калгаса, намеснікам начальніка аблземаддзела Гомельскай вобласці, 2-м сакратаром Добрушскага, Жлобінскага райкомаў КПБ, 1-м сакратаром Уваравіцкага РК КПБ (жнівень 1954 — снежань 1958), старшынёй Уваравіцкага райспажыўсаюза, загадчыкам аддзела сацыяльнага забеспячэння, дыспетчарам аўтабазы, старшынёй Уваравіцкага пасялковага Савета. Узнагароджаны ордэнам «Знак Пашаны» (1958), медалямі. Памёр 19.4.1986 г.

ЗАЙЦАЎ Міхаіл Паўлавіч, нарадзіўся 3.6.1904 г. у в. Галенск Старадубскага раёна Бранскай вобл. Закончыў Магілёўскі землеўпарадкавальны тэхнікум (1931). Працаваў тапографам Беларускага дзяржаўнага геадэзічнага ўпраўлення, дырэктарам картаграфічнай фабрыкі, старшым землеўпарадчыкам, загадчыкам райза (г. Горкі Магілёўскай вобл.). З чэрвеня 1938 г. 1-ы сакратар Горацкага РК КП(б)Б. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Пасля дэмабілізацыі працаваў 1-м сакратаром Уваравіцкага РК КПБ (жнівень 1946 — ліпень 1948), намеснікам старшыні Стрэшынскага райвыканкома. У 1950—1960 гг. працаваў на розных адказных пасадах ва Уваравіцкім раёне. Узнагароджаны ордэнамі Айчыннай вайны I і II ступеней, медалём «За адвагу» і інш. У 1947 г. выбіраўся дэпутатам Вярхоўнага Савета БССР. Памёр 2.3.1985 г.

ЕРМАКОЎ І.В. (жнівень 1950 — снежань 1953).

КОРНЕЎ Адам Емяльянавіч, нарадзіўся 23.12.1911 г. у в. Старыя Церушкі Салігорскага раёна Мінскай вобл. Закончыў Слуцкі педагагічны тэхнікум (1931), Магілёўскі педагагічны інстытут (1940). Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. Працаваў загадчыкам пачатковай школы, завучам сярэдняй школы, інспектарам района, намеснікам старшыні райвыканкома, сакратаром, 2-м сакратаром Рагачоўскага РК КП(б)Б, загадчыкам аддзела Гомельскага абкома КПБ, 1-м сакратаром Уваравіцкага РК КПБ (20.12.1953 — 21.7.1954), загадчыкам аддзела Гомельскага абкома КПБ. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонай Зоркі, Працоўнага Чырвонага Сцяга, «Знак Пашаны», медалямі. Памёр 4.10.1982 г.

КУЗЬМЯНОК М.І. (красавік 1944 — сакавік 1945).

ПРАХАРЭНКА Піліп Пятровіч (студзень 1949 — жнівень 1950).

САДАВЫ Яўген Рыгоравіч, нарадзіўся ў 1913 г. у в. Паташня Бершадзскага раёна Вінніцкай вобл. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, палітрук танкавай роты, камісар танкавага батальёна. У жніўні 1943 г. — верасні 1943 г. камісар партызанскага атрада «Смерць фашызму», верасні — лістападзе 1943 г. камісар партызанскай брыгады імя П.К.Панамарэнкі. З лістапада 1943 г. па лістапад 1946 г. 1-ы сакратар Стрэшынскага РК КП(б)Б, а з лістапада 1946 г. па жнівень 1948 г. слухач Вышэйшай партыйнай школы пры ЦК КП(б)Б, з лістапада 1948 г. па красавік 1950 1-ы сакратар Уваравіцкага РК КП(б)Б, потым інспектар школ района, старшыня Бершадзскага райвыканкома, дырэктар маслазавода, начальнік аўтабазы, старшы інжынер па спецрабоце, памочнік дырэктара па кадрах Светлагорскага завода штучнага валакна. Узнагароджаны ордэнамі Чырвонага Сцяга, Айчыннай вайны I і II ступеней, Працоўнага Чырвонага Сцяга, медалямі «Партызану Айчыннай вайны» I ступені, «За доблесную працу ў Вялікай Айчыннай вайне 1941—1945 гг.», «За абарону Каўказа» і інш. Памёр 1.11.1999 г.

А.Е.Корнеў.

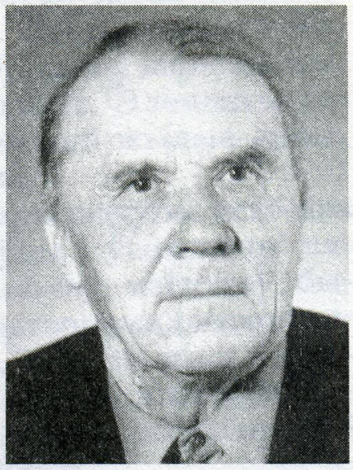

Я.Р.Садавы.

ШКРОБЫШАЎ Пётр Фёдаравіч, нарадзіўся 25.6.1906 г. у в. Радзівонаўка Горацкага раёна Магілёўскай вобл. Закончыў Горкаўскую бранятанкавую школу (1933). Працаваў начальнікам паштовага аддзялення, на камандных пасадах у Чырвонай арміі, інструктарам, загадчыкам ваеннага аддзела РК КП(б)Б. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны. У красавіку — лістападзе 1943 г. камандзір партызанскага атрада «За Савецкую Беларусь» партызанскай брыгады імя Шчорса. У снежні 1943 г. — лістападзе 1944 г. 1-ы сакратар Уваравіцкага РК КП(б)Б, потым працаваў дырэктарам Кісялёўскай МТС, старшынёй калгаса, прыёмшчыкам заказаў, рабочым прамкамбіната, майстрам цагельнага завода. Узнагароджаны ордэнам Чырвонай Зоркі, медалямі. Памёр у 1972 г.

Падрыхтавалі У.Я.Райскі, Г.М.Чаянкова.

З МАТЭРЫЯЛЬНАЙ І ДУХОЎНАЙ СПАДЧЫНЫ

Асаблівасці архітэктуры Буда-Кашалёўшчыны

Архітэктура Буда-Кашалёўскага раёна мае не толькі характэрныя для традыцыйнага беларускага дойлідства рысы, але і пэўныя своеасаблівасці, прыўнесеныя ў забудову мястэчак, вёсак, слабод, ваколіц перасяленцамі з іншых рэгіёнаў — палякамі, немцамі, яўрэямі з Польшчы і Прыбалтыкі, старaверамі з Расіі і інш. Гэта тычыцца колішніх мястэчак, такіх як Недайка, Патапаўка, Кашалёва, Уваравічы і інш.

Уваравічы размешчаны на ўзгоркавай мясцовасці з мноствам яроў, што сходзяць да ракі Уза. Гэта надае пасёлку адметны выгляд. Планіровачным ядром з'яўлялася кірмашовая плошча, уздоўж якой стаялі крамы. Побач з плошчай — драўляная, на цагляным падмурку праваслаўная царква Раства Багародзіцы. Яна ўяўляла сабой тыповую вясковую царкву: аднакупальная са званіцай, аднапрастольная. Была пабудавана за кошт мясцовых памешчыкаў Ліпінскага і Прудоўскай. На Буда-Кашалёўшчыне ў 1909 г. было 10 такіх цэркваў.

Сярод помнікаў дойлідства можна згадаць цэрквы і касцёлы, пабудаваныя ў XVIII—XIX ст. Царква ў в. Кашалёў — адна з іх.

У Лапічах і Ціхінічах у канцы XIX ст. былі адкрыты касцёлы. У Люшаве касцёл Нараджэння Маці Боскай існаваў яшчэ з пачатку XVII ст.

Ва Уваравічах існавалі сінагога і малітвенная школа, у Рагіні — сінагога.

Будынак былой царквы ў в. Недайка, XIX ст.

Цэнтрам мястэчак з'яўляліся кірмашовыя плошчы, ад якіх адыходзілі вуліцы, што акрэслівалі межы прылягаючых адзін да аднаго кварталаў. Яўрэі жылі абшчынамі, ім не дазвалялася жыць сярод хрысціян без размяжоўваючага абазначэння — іх дамы павінны былі размяшчацца побач або прымыкаць адзін да аднаго, знаходзіцца ў асобай акрузе. Яўрэйскія кварталы аддзяляліся ад хрысціянскіх агароджай, сцяной, ровам. Такія абшчынныя яўрэйскія паселішчы вылучаліся з агульнага архітэктурнага плана сяла або мястэчка. Сустракаліся змешаныя тыпы пасяленняў. Яўрэі таксама сяліліся і асобнымі сем'ямі. У асноўным гэта былі рамеснікі, майстравыя ці дробныя гандляры.

Раскольнікі-стараверы з Расіі сяліліся на няўдобіцах. Так у в. Івольск стварылася вялікая абшчына старавераў. Іх жылыя дамы і забудовы старарускага тыпу выдзяляліся знешнім выглядам. Старавер Павел Акінчыц меў свой фальварак Івольск, што за 8 вёрст ад в. Чабатовічы. Свой хутар Хачэмля мела А.Пітунова, хутарам Дразды валодаў Таманскі, купец Дрыбінцаў меў сваю сядзібу Дуравічы, фальварак Мікольск, хутар Вярхулішча. Яму ж належалі лясныя масівы са старожкай Ракоўскай. Сядзібу ў в. Недайка 1-я мела ўдава старавера Якаўлева. Старавер Шкляр быў уладальнікам фальваркаў Аляксандраўка і Царкоўе, вёскі Анастасьеўка.

Жылыя будынкі стараверы ўпрыгожвалі разьбой. Ліштвы, карнізы, вароты аздаблялі драўлянымі карункамі. На Буда-Кашалёўшчыне, як і ў большасці беларускіх рэгіёнаў, пры будаўніцтве бытаваў «цяслярскі» падыход. Дэкаратыўны пачатак прыўнеслі ў аздобу дамоў першыя жыхары стараверскіх слабод. Элементы дамавой разьбы ўпрыгожвалі жылыя дамы, храмы, іншыя будынкі.

Уплыў заходняй архітэктуры асабліва відавочны ў планіроўцы і ўзвядзенні сядзібна-паркавых ансамбляў, маёнткаў, бытавых, службовых і вытворчых памяшканняў прадпрыемстваў, якія належалі мясцовым памешчыкам і заможным купцам. Аб гэтым сведчаць апісанні іх маёнткаў і сядзіб, якія не захаваліся.

Знатныя шляхціцы ў сядзібе мелі два дамы: адзін — стары, а другі — новы, на каменным падмурку, двухпавярховы, архітэктурна аформлены, абнесены вакол каменнай агароджай. Пры новым — кветкавая аранжарэя, рэгулярны сад з праспектамі, абсаджанымі ліпамі. Для захавання межаў меўся фарпост з домам простай архітэктуры для аканома.

Сялянскія хаты былі курнымі. Нізкія і цёмныя, яны былі без сяней, зрубленыя большай часткай з дробнага асінавага ці яловага лесу. Побач з імі ўзводзіліся розныя гаспадарчыя пабудовы, пакрытыя, як і хаты, саломай. Каля сваіх двароў сяляне мелі маленькія агароды.

Насельніцтва мястэчак складалася з гандляроў і вялікай колькасці майстроў-рамеснікаў: гарбароў, краўцоў, шаўцоў, сярэбранікаў, меднікаў, кавалёў, сталяроў. У XIX ст. у мястэчках сталі ўзнікаць розныя віды прыгонных мануфактур: заводы, фабрыкі, лесапільні, млыны і інш. Будынкі

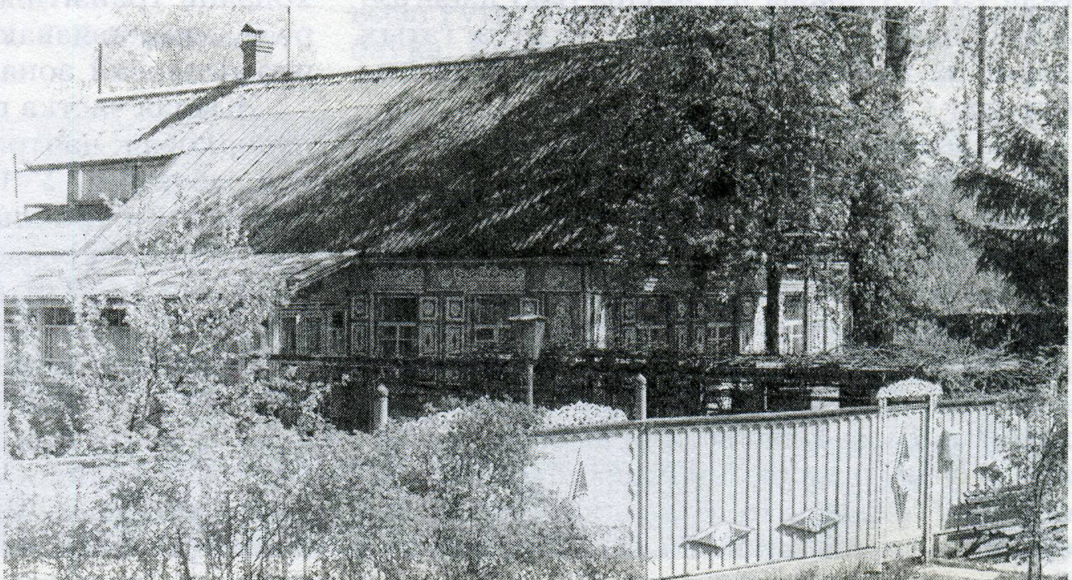

Дом у Буда-Кашалёве, у аздобе якога выкарыстаны элементы дамавой разьбы.

прадпрыемстваў мянялі аблічча і планіроўку пасяленняў.

Мястэчкі заставаліся і гандлёвымі цэнтрамі акругі. Кірмашы з удзелам прыезджых купцоў, як правіла, праводзіліся ў мястэчках і ў некаторых вялікіх сёлах. Былі кірмашы ці таргі і невялікія, вузкамясцовага значэння, без удзелу прыезджых купцоў. Прымеркаваныя да якога-небудзь свята, яны працягваліся адзін дзень. Сюды сяляне з бліжэйшых пасяленняў з'язджаліся на «багамолле». Пад кірмашы ці таргі адводзіліся плошчы паблізу царквы ці касцёла. Тут размяшчаліся гандлёвыя лаўкі, піцейныя ўстановы і саляныя магазіны, склады.

Для прыезджых купцоў былі спецыяльныя лаўкі, дзе раскладваліся прывезеныя тавары. У сяле Царкоўе штогадовы кірмаш працягваўся тры дні, прыязджалі з бліжэйшых маёнткаў купцы і мяшчане з рознымі таварамі. У гэтым жа сяле жылі і свае купцы і два мешчаніны, якія мелі свае лаўкі.

Тыповым для мястэчак Магілёўскай губерні быў і гандаль «па сваіх дамах», пры якіх абсталёўваліся невялікія лаўкі. У такім доме звычайна побач з надворнымі ўваходнымі дзвярамі знаходзіўся прылавак, за якім сядзеў гаспадар і гандляваў рознымі дробязнымі таварамі. Звычайна так гандлявалі яўрэі, якія пры сваіх дамах займаліся дробным «піцейным» гандлем.

Мясцовую архітэктуру Буда-Кашалёўшчыны дапаўнялі паштовыя станцыі і дарогі-бальшакі, пабудаваныя ў 1773—1777 гг. па загадзе генерал-губернатара З.Р.Чарнышова. Шырыня бальшака дасягала 15 м. Канавы па абодва бакі дасягалі 3 м шырыні і 1,5 м глыбіні. Уздоўж гэтых дарог за канавамі былі густа пасаджаны бярозкі (да 2 тысяч на кіламетр).

Бальшакі і паштовыя станцыі мелі не толькі эканамічнае, але і культурнае значэнне. Побач з пабудаванымі станцыямі і заезнымі дварамі добраўпарадкоўваліся і мясцовыя пасяленні, а асушаныя выкапанымі каля дарог канавамі балоты ператвараліся ў паркі і фруктовыя сады, дагледжаныя палі, што значна ўпрыгожвала навакольле. Буда-Кашалёва тады было невялікім лясным пасёлкам у Кашалёўскай воласці. На ўездзе ў пасёлак стаяў паласаты слуп з выявай герба Расійскай імперыі і ўказаннем колькасці двароў — 15 і душ насельніцтва — 95. У 1873 г. праз пасёлак прайшла ветка Лібава-Роменскай чыгункі, на карце ўпершыню была адзначана станцыя Буда-Кашалёўская. Гэта спрыяла росту пасёлка, тут быў пабудаваны завод па вырабе драўляных дэталей для ткацкіх станкоў, царкоўна-прыходская школа, у 1912 г. з Полацка ў Буда-Кашалёва пераведзена ніжэйшая лясная школа, пабудавана земская бальніца.

Новы імпульс развіццю Буда-Кашалёва надало атрыманне ім статуса раённага цэнтра ў 1924 г. У 1930-я гады тут пабудаваны тыповы для свайго часу драўляны будынак школы-сямігодкі, амбулаторыі, двухпавярховы цагляны будынак райвыканкома, пажарнае дэпо.

Генплан перспектыўнай забудовы г. Буда-Кашалёва распрацаваны ў 1983 г. і скарэкціраваны ў 1991 г. Праект дэталёвай планіроўкі, створаны Беларускім навукова-даследчым праектным інстытутам горадабудаўніцтва з улікам ахоўных зон помнікаў архітэктуры, захоўвае рэгулярную планіроўку кварталаў цэнтральнай часткі горада. Архітэктурна-планіровачная структура горада ўяўляе сабой сістэму рознавялікіх кварталаў жылой, грамадскай і прамысловай забудовы ў асноўным з прамавугольнай сеткай вуліц — дробных кварталаў у зоне сядзібнай забудовы і больш вялікіх кварталаў у зоне жылой забудовы без прысядзібных участкаў.

Галоўныя вуліцы ў паўночна-ўсходняй частцы горада — Леніна, Савецкая, 50 год Кастрычніка, Горкага, Прышчэпы, у паўднёва-заходняй частцы — імя В.П.Дразда, а ў залінейнай — Вакзальная. Па іх праходзяць транзітныя транспартныя магістралі, якія звязваюць жылыя кварталы з прамысловай зонай.

Жылая частка горада ў асноўным аднапавярховая, цэнтральная — 2—5-павярховай забудовы. У 1980—1990-я гады ўзведзены мікрараёны Усходні і па вуліцы Саўгаснай, якія забудаваны 2—5-павярховымі дамамі. Тут размешчаны 2 дзіцячыя сады, сярэдняя школа, універмаг, раённы вузел сувязі, кінатэатр, унутрыгарадская кацельня.

Цэнтр горада фарміруюць галоўная плошча і вуліца Леніна. Тут размешчаны два адміністрацыйныя будынкі, банк, Дом культуры, камбінат бытавога абслугоўвання, гандлёвыя прадпрыемствы, Дом дзіця-

чай творчасці, аўтастанцыя, 2 бібліятэкі, вузел паштовай і электроннай сувязі.

Прамыслова-камунальная зона размешчана на перыферыі ў напрамках асноўных транспартных магістралей, вызваляючы такім чынам цэнтральную частку горада, яго жылыя кварталы ад забруджвання і шуму. Умоўна можна выдзеліць тры прамысловыя зоны: усходнюю, зону ўздоўж чыгункі і паўночную. Ва ўсходняй зоне размешчаны: птушкафабрыка (прылягае да горада), тэхсервіс, склады міжрайбазы, аўтабаза райспажыўсаюза, ДРБУ-184, база КБА, гаргаз, гарадская кацельня і інш. У прычыгуначную прамысловую групу ўваходзіць МПМК-92, кансервавы завод, хлебазавод, хлебапрыёмны пункт, нафтабаза, агразабеспячэнне, хімбаза, гарпаліва і інш. У паўночную прамысловую зону ўваходзяць: райсельгасэнергаўчастак Чачэрскага ДЭУ-45, медсклады, ветсклады, аб'яднанне «АМПАК», райсельгасхімія, вучэбны камбінат.

Уся прамысловасць у асноўным зарыентавана на абслугоўванне патрэб жыхароў горада і раёна.

Будуецца раённы бальнічны комплекс, станцыя водаачысткі, праводзіцца газіфікацыя жылога сектара.

Зялёная зона горада не мае адзінай сістэмы. Функцыю гарадскога парка выконваюць невялікія скверы ў межах вуліц Горкага і Савецкай, каля універмага, па вуліцы Камсамольскай.

Лесапаркавая зона вакол горада з усходняга, паўднёвага і заходняга бакоў — лясны запаведнік, што значна паляпшае экалогію горада.

У.Я.Райскі, Т.В.Чарнышова.

ПОМНІК СЯДЗІБНАЙ АРХІТЭКТУРЫ — МАЁНТАК ВІКТАРЫН

Гісторыя Віктарына вядома толькі з 2-й паловы XVIII ст., калі маёнтак стаў галоўнай сядзібай Дарыя-Дзерналовічаў герба Любіч. Раней іх сядзіба знаходзілася ў Шарсціне, але ў 1739 г. згарэла.

Як мяркуецца, першым памешчыкам Віктарына (маёнтак меў тады іншую назву) быў Францішак Казімір Дарыя-Дзерналовіч, рэчыцкі гарадскі суддзя (памёр у 1742 г.). Найбольш верагодна, што толькі яго сын Лявон Юзаф (памёр у 1793 г.), падкаморы рэчыцкі, ад імя сваёй жонкі Вікторыі Хлявінскай змяніў назву новай сямейнай сядзібы на Віктарын. Яму, сучасніку караля Станіслава Аўгуста, прыпісваецца ўзвядзенне ў Віктарыне дома ў стылі класіцызму, з прыкметамі, якія былі характэрны для зямель паўночна-ўсходніх тэрыторый Рэчы Паспалітай.

Пасля смерці Лявона Юзафа Віктарын перайшоў да яго сына Вінцэнта (памёр у 1829 г.), каралеўскага падкаморага, жанатага з Канстанцыяй Грабоўскай, а пасля сыну Вінцэнта — Тадэвушу Раймонду Дарыя-Дзерналовічу (1794—1860). З-за таго, што Тадэвуш Раймонд не меў нашчадка па мужчынскай лініі, маёнтак атрымала ў спадчыну яго дачка Ева (нарадзілася ў 1844 г.), якая была павянчана са сваім кузэнам Севярынам Дзерналовічам у Рагіні. Пасля смерці жонкі Севярын Дзерналовіч, а таксама яго сын Станіслаў (нарадзіўся ў 1880 г.) былі апошнімі ўладальнікамі Віктарына.

У 2-й палове XVIII ст. на Буда-Кашалёўшчыне Дарыя-Дзерналовічам належалі вёскі Гута, Ліпа, Забалоцце, Струкі, Шарыбаўка, Бронніца, Рудня-Віктарынская.

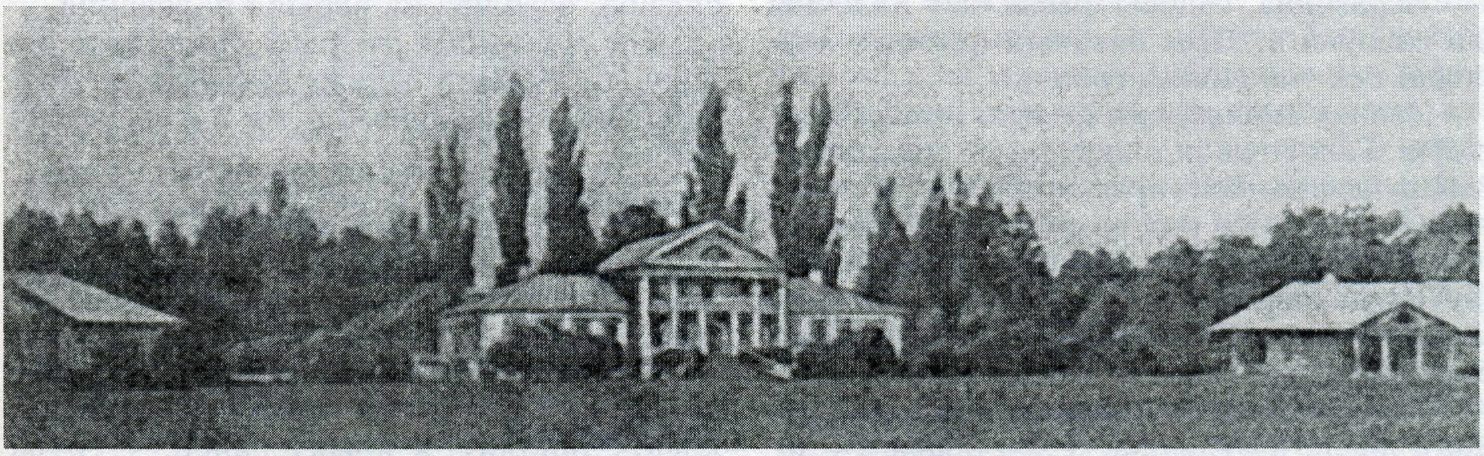

Агульны выгляд сядзібы Віктарын, XIX ст.

Зямельныя надзелы ў фальварку Бронніца складалі больш за 350 дзесяцін ворнай зямлі і 100 дзесяцін лесу, у маёнтку Віктарын — адпаведна 4841 і 3881 дзесяцін, у фальварку Забалоцце — 2990 і 3000 дзесяцін. Амаль 1000 дзесяцін зямлі складалі няўдобіцы.

Дарыя-Дзерналовічы на Буда-Кашалёўшчыне валодалі: сукнавальнымі заводамі ў в. Рагінь, у в. Рудня Ліпіцкая; вінакурнымі ў Рагіні, Забалоцці, Плюціцы, Кленавіцы; мелі заводы крухмальны, сухой перагонкі драўніны ў Буда-Кашалёве, дзягцярны завод ва ўрочышчы Разгуляеўка. Значная колькасць зямлі ў валоданнях Дарыя-Дзерналовічаў у названых вёсках была перададзена сялянскім абшчынам, прамысловыя прадпрыемствы — арандатарам. Напярэдадні 1917 г. плошча гэтых уладанняў складала каля 13 тыс. дзесяцін, пераважна лясоў.

Але галоўнай сядзібай Дарыя-Дзерналовічаў на Буда-Кашалёўшчыне заставаўся Віктарын. Памешчыцкі дом у маёнтку быў драўляны, аднапавярховы, з двухпавярховай цэнтральнай часткай. Узвышаўся над высокімі жылымі падваламі і меў план падоўжанага чатырохвугольніка. Да цэнтральнай часткі галоўнага фасада, якая крыху выступала, прымыкаў порцік з шасцю калонамі, якія стваралі агульны рад унізе. Дзве пары крайніх калон праходзілі праз два паверхі, падтрымліваючы перакрыццё з трохвугольным франтонам, у якім прабіта паўкруглае акно. Дзве сярэднія падпіралі адзіны балкон другога паверха, што змяшчаўся над галоўным уваходам.

Перад порцікам знаходзілася вялікая тэраса, на якую вяла лесвіца з некалькіх прыступак, якая звужвалася ўверсе і была шырэйшай унізе.

Верагодна, садовы фасад быў падобны да галоўнага. Пры бакавых фасадах знаходзіліся маленькія ганачкі.

Звонку сцены дома не мелі ніякай тынкоўкі. Галоўную іх пластычную дэкаратыўнасць адыгрывалі гарызантальныя ліштвы, што змяшчаліся над вялікімі васьмішыбавымі прадаўгаватымі вокнамі белага колеру. Будынак накрываў гонтавы дах, над аднапавярховымі часткамі — трохсхільны, над сярэдняй часткай — двухсхільны.

На даволі вялікай адлегласці ад галоўнага жылога будынка, з яго правага і левага бакоў былі пабудаваны два аднолькавыя двухвосевыя аднапавярховыя флігелі. Яны былі размешчаны да цэнтральнага корпуса не перпендыкулярна, не паралельна, а наўскос. У выніку такой сістэмы паміж трыма аб'ектамі сядзібнага комплексу з боку пад'езду ўтвараўся вялізны, без дрэваў, газон паўкруглай формы. З вокнаў дамоў адкрывалася шырокая перспектыва. Абодва флігелі былі вытрыманы ў тым жа стылі, што і галоўны корпус: трохвосевыя сярэднія часткі іх акцэнтаваліся шырока расстаўленымі чатырма калонамі і завяршаліся трохвугольнымі франтонамі з вялікімі паўкруглымі вокнамі пасярэдзіне. Сцены таксама не былі атынкаваныя. Абодва флігелі накрываў высокі чатырохсхільны дах. Адзін з флігеляў служыў кухняй, другі — для пражывання аканома.

Унутраная планіроўка дома вядома толькі фрагментарна. Ён умяшчаў некалькі прасторных пакояў. За пярэдняй, як быццам паўкруглай, насупраць садовай алеі знаходзілася вялікая бальная зала, якую выкарыстоўвалі апошнім часам як сталовую. Да яе прылягаў меншага памеру салончык. Падлога была ўпрыгожана ўзорыстым паркетам. Пакоі другога паверха служылі звычайна як гасцявыя.

Старасвецкае ўражанне віктарынскага дома складалася ад мэблі, верагодна, мясцовага выканання. Галоўнае месца ў інтэр'еры займалі галерэя сямейных партрэтаў і багаты архіў, што даходзіў да пачатку XVI ст. Усе найкаштоўнейшыя рэчы, аднак, былі вывезены адтуль напярэдадні 1917 г., паколькі Дзерналовічы валодалі яшчэ іншымі землямі ў цэнтральнай Польшчы — спачатку Рэпікам, а пазней Мінскам Мазавецкім, дзе часцей знаходзіліся. Віктарын, такім чынам, служыў як летняя сядзіба, асабліва на перыяд палявання.

Усе мастацкія творы і сямейныя рэліквіі, сабраныя ў Мінску Мазавецкім, былі знішчаны гітлераўцамі ў час 2-й сусветнай вайны.

Сядзібны дом у Віктарыне знаходзіўся сярод прасторнага англійскага парку, цэнтрам якога быў згаданы шырокі парадны двор з травяным газонам перад домам.

Каля дома раслі дэкаратыўныя кусты, з тыльнага яго боку — рад старых італьянскіх таполяў, а крыху далей — група елак. З аднаго боку, бліжэй да правага

флігеля, праходзіла дарога, якая вяла да чыгуначнай станцыі Буда-Кашалёўская. З другога боку парк злучаўся непасрэдна з лесам. У азярцы, што было недалёка ад дома, вольна жылі бабры.

З процілеглага ад дома боку, каля дарогі, стаяў драўляны касцёл з тымі ж стылёвымі прыкметамі, што і сядзіба. Верагодна, ён быў пабудаваны таксама пры жыцці Лявона Юзафа Дзерналовіча і ў той жа самы час, што і дом. Пабудова гэтая па памерах невялікая, але мела даволі значную вышыню. Галоўны ўваход знаходзіўся пад чатырохкалонным порцікам. Касцёл служыў яшчэ капліцай-пахальняй, бо змяшчаў мураваны склеп, дзе хавалі нябожчыкаў сямейства Дарыя-Дзерналовічаў.

Падрыхтавала Т.Ф.Літвінава.

Крыніцы: Aftanazy R. Dzieje rezydencji na dawnych kresach Rzeczypospolitej. Wrozlaw, 1991. T. 1. S. 170 – 171.

КРЫНІЧКА КАЛЯ ВЁСКІ СЯЛЕЦ

Спрадвеку чалавек лічыў, што водная стыхія — усемагутная сіла, здольная «змыць» любую хваробу: сурокі, нагавор, спалох і г.д. Крыніцы здаўна лічыліся свяшчэннымі.

Каля вёскі Сялец ёсць такая крынічка. Калі яна ўтварылася, ніхто не памятае. Яшчэ ў 1930-я гады побач з крынічкай быў пабудаваны драўляны домік, дзе збіраліся людзі, прыходзіў свяшчэннік. Стаялі крыжы. На іх людзі вешалі ручнікі і кожны год на Макоўе (Макавей, 14 жніўня) сюды прыходзілі жыхары суседніх вёсак. Свяшчэннік асвячаў ваду. Людзі маліліся, бралі з крынічкі ваду і асвячалі яблыкі, кветкі, моркву, пілі яе самі, змазвалі вочы, рукі, ногі, абараняючы іх ад хвароб. У слоіках неслі ваду дадому, і хто хварэў, таму давалі яе піць. І гэтак з году ў год. У апошняе дзесяцігоддзе крыніцу добра абсталявалі: паставілі агароджу, зрабілі прыступкі, якія вядуць да вады. Нават у лютыя калядныя маразы крыніца не замярзае і людзі называюць яе ваду «жывой вадой».

Крынічка каля в. Сялец.

ПАРК-ГАЙ

На тэрыторыі саўгаса «Камінтэрн» ёсць парк-гай. Да рэвалюцыі тут размяшчаўся маёнтак памешчыцы Ванды Селістроўскай. Жыла яна адна, без радні. Усе яе блізкія жылі ў Польшчы. Навокал стаялі першародныя лясы. Пані Ванда прадавала будаўнічы лес, мела вінаробчы завод, маслабойню і кузню. Побач з маёнткам у бараках жылі парабкі. Вёска іх так і называлася — Батрак (пасля рэвалюцыі — Новая Гута). Зараз гэтай вёскі няма. Пасля аварыі на Чарнобыльскай АЭС жыхары выселены, вёска пахавана. Але ў тыя гады, калі жыла пані Ванда, тут была аранжарэя кветак. Нават зімой у маёнтку былі жывыя кветкі. Гаманіў вялікі пладова-ягадны сад. У маёнтку былі возера і парк, у якім раслі 42 віды розных парод дрэў. Парк захаваўся і да гэтага часу, але зараз гэта ўжо не парк, а парк-гай. У мінулым тут раслі пераважна серабрыстыя таполі, ліпы, дубы, клёны, піхты, лістоўніцы і іншыя пароды дрэў. Пані Ванда Селістроўская памерла да рэвалюцыі. Пахавалі яе без каштоўнасцей на сельскіх могілках. На магіле — надмагільная мармуровая пліта. Пасля смерці Селістроўскай маёнтак перайшоў пляменніку, барону Віктару Нэлькіну. У рэвалюцыю барон збег у

Польшчу. Маёнтак разрабавалі. Парк застаўся без належнага нагляду, паступова ператварыўся ў паркавы гай, які і зараз упрыгожвае наваколле в. Камінтэрн.

ПАРК У ВЁСЦЫ РАГІНЬ

У маёнтку памешчыка Дзерналовіча, побач з мураваным двухпавярховым жылым домам, быў прыгожы, дагледжаны парк. У аснове паркавай кампазіцыі ляжаў прынцып чаргавання невялікіх палян з салітэрамі драўляных груп. Маляўнічасць насаджэнняў дасягалася шырокім выкарыстаннем экзотаў (сасны веймутава, елкі калючай, лістоўніцы, глогу, бэзу і інш). Арыгінальнае рашэнне атрымаў уезд у маёнтак. Уязная алея пралягала па насыпанай дамбе паміж двума штучнымі вадаёмамі, чым дасягаўся зрокавы эфект павелічэння паркавай прасторы. Практычна плошча парка складала не больш за 4 гектары.

Пасля рэвалюцыі цагляны будынак разабралі на будаўніцтва школы. На тэрыторыі парку ў 1956 г. размясцілі памяшканні ўчастковай бальніцы, у 1958 г. пабудавалі двухпавярховы будынак канторы саўгаса «Рагінь». У 1962 г. паставілі помнік — скульптурную групу «Воін са схіленым сцягам, стары і жанчына», якія ўвекавечваюць памяць воінаў-землякоў, загінуўшых у Вялікую Айчынную вайну. У парку яшчэ шумяць векавыя дрэвы: дубы і ліпы, растуць клёны, таполі, глог, белая акацыя, бэз.

Адраджэнне і развіццё праваслаўя на Буда-Кашалёўшчыне

На мяжы XIX—XX ст. храмы будаваліся звычайна ў валасных цэнтрах. Царква ў в. Кашалёў — храм Міхаіла Архістраціга — адна з іх. Яна была драўляная, рубленая сякерамі. Цвікі кавалі ў кузні. Зруб ашаляваны. Навокал раслі ліпы, старэйшыя за храм. На званіцы меліся 4 моцныя званы. Іх звон чуўся і ў навакольных вёсках, урачыстым пераздвонам склікаючы жыхароў прыхода на царкоўныя святы.

У царкве служылі 4 свяшчэннікі: Цількевіч, Бядрыцкі, Корабаў, Пухальскі. Усе яны мелі духоўную адукацыю, добра пастаўленыя галасы. Мелі і свае падвор'і ў Кашалёве. Былі пры царкве і 2 дыяканы. Адзін з іх, Якаў Маслячэнка, таксама меў духоўную адукацыю.

Да прыняцця Дэкрэта «Аб аддзяленні царквы ад дзяржавы і школы ад царквы» (1918) свяшчэннікі на брычках прыязджалі ў сельскія пачатковыя школы воласці, праводзілі ўрокі Закона Божага, першымі па раскладу.

У 1930-я гады ўзмоцніліся ганенні на свяшчэннаслужыцеляў. З Кашалёва невядома куды з'ехаў Цількевіч, Корабава з матушкай забралі сыны ў Маскву. Пухальскага з-за старога ўзросту не арыштавалі. Да апошняга дня служыў у царкве айцец Арсеній (Бядрыцкі). Яму прыйшлося зведаць усе пакуты ў лагеры ГУЛАГа. Вяр-

Святар Буда-Кашалёўскай царквы Міхаіл (М.А.Мандрык) з прыхаджанамі, 1960-я гады.

нуўся пасля вайны хворым і хутка памёр.

Дамы свяшчэннікаў разабралі на будаўніцтва школ. Маёмасць і жывёлу канфіскавалі.

Напярэдадні Другой сусветнай вайны купал царквы разбурылі, скінулі на зямлю званы (царкоўны будынак быў прыстасаваны пад ткацкую арцель). Іконы, царкоўныя атрыбуты здалі як макулатуру і металалом у нарыхтоўчы пункт Буда-Кашалёва. Усё гэта рыхтавалі вывезці ў Гомель. Жыхар Буда-Кашалёва Восіп Рыгоравіч Лісейчыкаў упрасіў нарыхтоўшчыкаў аддаць яму на захаванне 2 малыя званы. Вывез і схаваў іх. Калі ў Буда-Кашалёве адкрылася царква, ён перадаў гэтыя званы. І зараз яны гучаць са званіцы Свята-Мікалаеўскага храма ў Буда-Кашалёве.

У 1941 г. царква ў Кашалёве была адноўлена. Службу да 1953 г. вёў манах Ерафей. Ён прывёз з сабой з Кіева-Пячэрскай лаўры чашу, кнігі, драўляныя падсвечнікі. Ён жа вёў службу ў будынку, прыстасаваным пад царкву ў Буда-Кашалёве.

У 1953 г. у дзень прастольнага свята храм у Кашалёве згарэў. На яго месцы паставілі помнік воінам-землякам, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

Пасля вызвалення Буда-Кашалева ад нямецкіх акупантаў, у 1943 г. царкоўны савет набыў жылы дом, які быў прыстасаваны пад царкву. Пабудавалі званіцу з двума званамі.

Першым настаяцелем у Буда-Кашалёве быў свяшчэннік Мікалай (свецкае імя М.Шынкевіч, служыў у 1943—1960 гг.). Ён карыстаўся аўтарытэтам у прыхаджан. Пры ім былі адрамантаваны алтар, малітвенная зала, сабрана шмат ікон, напісаны новыя — Збавіцеля, Божай Маці, архангела Гаўрыіла, архангела Міхаіла з трубой, чатырох евангелістаў і інш.

У 1960-я гады, калі зачыняліся манастыры і цэрквы, была апісана і ўся маёмасць Буда-Кашалёўскай царквы. З вялікімі цяжкасцямі тады айцу Міхаілу (Мандрык Міхаіл Аляксеевіч), які служыў настаяцелем у 1960—1969 гг., удалося захаваць храм. У 1972 — 1975 гг. настаяцелем у Буда-Кашалёве быў айцец Піоній (Яроменка Пётр Фёдаравіч), які нарадзіўся ў п. Рэкорд Буда-Кашалёўскага раёна ў набожнай сялянскай сям'і. Удзельнік Вялікай Айчыннай вайны, узнагароджаны медалём «За адвагу», пасля дэмабілізацыі ў 1951 г. ён стаў свяшчэннаслужыцелем, прайшоў шлях ад манаха да ігумена, ад псаломшчыка да архімандрыта. Па службе царкоўнай удастоены граматы Патрыяршага экзарха ўсяе Беларусі Філарэта, юбілейнай Благаславеннай граматы Патрыярха Маскоўскага і ўсяе Русі Аляксія II.

З 1976 г. па 1987 г. настаяцелем царквы быў айцец Данііл (Адзінокі Данііл Іванавіч), а з 1987 г. па 1989 г. — айцец Ігар (Пташынскі Ігар Паўлавіч), выпускнік Маскоўскай семінарыі.

У гэтыя гады значна ўзрасла колькасць прыхаджан. Прыход Буда-Кашалёўскай царквы ахопліваў Буда-Кашалёва, Патапаўку, Шарыбаўку, Кашалёў, Дуравічы, Марозавічы, Бушаўку, пасёлкі перасяленцаў з 30-кіламетровай чарнобыльскай зоны. Для свяшчэнніка быў куплены дом, але па стане здароўя айцец Ігар быў пераведзены ў другі прыход Гомельскай епархіі.

З 1989 г. настаяцелем стаў іерэй Сергій (Пяшко Сяргей Васільевіч).

Піоній (П.Ф.Яроменка).

У канцы 1989 г. прыхаджане Свята-Мікалаеўскай царквы ў Буда-Кашалёве звярнуліся ў мясцовыя органы ўлады з просьбай дазволіць будаўніцтва новага храма.

25 снежня 1989 г. было атрымана пісьмовае паведамленне Савета па справах рэлігій пры Савеце Міністраў СССР аб дазволе на будаўніцтва царквы.

Мітрапаліт Мінскі і Слуцкі Філарэт, Патрыяршы экзарх усяе Беларусі, 12 ліпеня 1990 г. благаславіў праект новага храма. У верасні 1990 г. благачынны Гомельскай акругі протаіерэй Стафан Гладышчук асвяціў месца пад будучы храм, а у кастрычніку 1990 г. настаяцель Свята-Мікалаеўскай царквы іерэй Сергій асвяціў камень пры закладцы падмурка. Храм будаваўся на даходы царквы і на ахвяраванні прыхаджан і арганізацый. Ён быў узведзены ў 1994 г.

19 мая 1994 г. епіскап Гомельскі і Жлобінскі Арыстарх асвяціў прастол Свята-Мікалаеўскай царквы, першае богаслужэнне было адпраўлена на Вялікдзень.

За дапамогу ў будаўніцтве Свята-Мікалаеўскага храма Руская праваслаўная царква ўзнагародзіла дырэктара ААТ «АграпрамтэхПАК» М.І.Зінкевіча ордэнам Благавернага князя Данііла Маскоўскага III ступені.

Свята-Мікалаеўская царква ў Буда-Кашалёве стала цэнтрам духоўнасці, сімвалам адраджэння праваслаўя ў раёне.

Мясцовы мастак Васіль Піліпавіч Канановіч напісаў для царквы іконы. Вакол храма прыхаджане заклалі парк і кветнік. Пабудавалі падсобныя памяшканні. Быў куплены будынак для нядзельнай школы на тэрыторыі, прылягаючай да храма.

Дзякуючы намаганням айца Сергія, нядзельная школа стала працаваць з 1993 г. Заняткі ідуць па праграме выкладання Закона Божага. Кантынгент навучэнцаў складаюць вучні агульнаадукацыйных школ горада. Узрост іх розны. У школе вывучаюць гісторыю Старога і Новага Запаветаў, гісторыю хрысціянскай царквы. Дзеці засвойваюць малітвы, пішуць сачыненні на біблейскія тэмы, малююць, спяваюць, рыхтуюць паказальныя выступленні. На гутаркі да дзяцей прыходзіць айцец Сергій. Двойчы ў год навучэнцы спавядаюцца і прымаюць святое прычасце. Некаторыя з выпускнікоў нядзельнай школы прыслужваюць настаяцелю храма ў час богаслужэнняў.

Прыхаджане спраўляюць і паломніцкія паездкі па святых месцах — у Жыровічы, Пачаеўскую лаўру і інш.

Пры храме ёсць бібліятэка, якая налічвае больш за 200 экзэмпляраў кніг, газеты, часопісы.

В.А.Манькоўская.

СВЯТА-ПАКРОЎСКАЯ ЦАРКВА Ў в. ГЛАЗАЎКА

Да 1936 г. царква ў Глазаўцы працавала пастаянна. Настаяцелем быў айцец Мітрафан. У 1938 г. царкву зачынілі. У будынку размясціўся сельскі клуб. У 1944 г. па хадайніцтве жыхароў будынак зноў быў перададзены пад царкву. Настаяцелі часта мяняліся. У 1961 г. царкву зачынілі, будынак разабралі, на месцы царквы пабудавалі фельчарска-акушэрскі пункт.

Толькі праз 30 гадоў у 1991 г. праўленне калгаса «Новае жыццё» вылучыла для малітвеннага дома будынак былой ветлячэбніцы. Прыхаджане адрамантавалі яго і адкрылі царкву. У кастрычніку 1991 г. пачалася служба. Настаяцелем быў мясцовы настаўнік Шмідаў Юрый Міхайлавіч (айцец Георгій). У 1996 г. быў атрыманы дазвол на будаўніцтва новай царквы, якую і ўзвялі прыхаджане на свае сродкі і сродкі, вылучаныя спонсарамі з даходаў бліжэйшых гаспадарак. Адкрыццё адбылося 27 кастрычніка 1996 г.

ЦАРКВА Ў г.п. УВАРАВІЧЫ

Будынак царквы пабудаваны яшчэ на сродкі памешчыка Ліпінскага і пані Прудоўскай. У 1934 г. цагляны будынак царквы разабралі і пабудавалі школу. У 1945 г. на ахвяраванні жыхароў г.п. Уваравічы і бліжэйшых вёсак пабудавана драўляная царква. Настаяцель — Яроменка Пётр Фёдаравіч (айцец Піоній).

СВЯТА-МІХАЙЛАЎСКАЯ ЦАРКВА Ў в. ІВОЛЬСК

У чэрвені 1995 г. на сходзе жыхароў в. Івольск было вырашана адкрыць царкву. Выбралі парафіяльны савет, які ўзначаліў Васіль Антонавіч Лабушаў. Пад яго кіраўніцтвам на сродкі прыхаджан пад царкву пераабсталявалі будынак старой школы. Служба пачалася 4 жніўня. Царкву назвалі Свята-Міхайлаўскай, адкрылі 19 снежня 1996 г.

З ВОПІСУ МАЁМАСЦІ КАШАЛЁЎСКАЙ МІХАЙЛАЎСКАЙ ЦАРКВЫ РАГАЧОЎСКАГА ПАВЕТА (КІРУЮЧЫСЯ ВОПІСАМ, ЯКІ МЕЎСЯ ПРЫ ГЭТАЙ ЦАРКВЕ ЗА 1885 г.)

19 лютага 1923 г.

…Церковь деревянная на кирпичном фундаменте и цоколе, крытая жестью, с шпилем на колокольне. Длина церкви с алтарем, трапезной и колокольней — 12 1/6 саж., шириной в средней части 5 саж., высотой от земли до цоколя — 1 арш., от цоколя до карниза в средней части — 11 арш., от карниза до крыши — 8 арш. В церкви полы и потолки из сосновых досок. Окон подъемных с зимними переплетами — 8 и глухих с зимними переплетами — 6, дверей створчатых с замками — 4. На колокольню для входа имеется постоянная лестница. При церкви — 3 крыльца, крытых железом. Снаружи церковь ошелевана однодюймовыми досками. Как изнутри, так и снаружи церковь окрашена масляной краской. Алтарь отделан синею. Для входа имеется три двери: царские, северные и южные. В нем — святой престол, устроенный по чиноположению, деревянный, площадью в 1 1/2 кв арш. на кирпичном фундаменте. Жертвенник деревянный длиной 1 3/4, шириной 1,0 арш., треугольный. Над жертвенником в 1905 г. сделана икона моления Господа Иисуса о чаше. Писано на холсте масляной краской, высота — 1 1/4 арш., ширина — 3/4 арш.

На горнешнем месте — распятие Господа Иисуса Христа, сделана икона в 1905 г., писана на жести масляными красками, высотой 2 1/2 арш., шириной 1 1/4 арш.

На горнешнем месте справа — икона Божьей Матери в раме за стеклом, пожертвована крестьянином Алексеем Борченковским в 1906 г.

КАПЕТАСМА

цвета бордо, приобретена в 1913 г.

ПРЕДАЛТАРНЫЙ ИКОНОСТАС

Царские врата новые, резные, с изображением Св. креста посредине, на вратах — изображения Благовещания Божьей Матери и Архангела Гавриила на золотом фоне, а также изображения Св. Евангелистов, овальной формы на золотом фоне. Иконостас в 1905 г. ремонтирован.

На правой стороне царских врат образ Спасителя на жести в золоченой раме длиной 2 арш., шириной 1 арш.

За оным южная дверь длиной 3 1/2 арш., шириной 1 1/4 арш., в ней образ Св. Архистратига Гавриила.

За оной дверью — киот, в котором храмовый образ Архистратига Михаила длиной 2 арш., шириной 4 арш.

По левую сторону царских врат образ Богоматери на жести, держащей в левой руке Спасителя, в золоченой раме одной мерой с иконой Спасителя.

За оной северная дверь такой же длины и ширины, как и первая, в ней образ Св. Архидиакона Стефана мерою такой же, как в южной двери.

За оною дверью киот с иконою Покрова Божьей Матери мерою одною с иконой Храмовою.

Над царскими воротами икона Тайной вечери, по сторонам в рамках раззолоченных — икона двунадесятых праздников на кипарисе писаных.

На Тайной вечере образ царя Славы, сидящего на престоле в золоченой раме, писанный на холсте высотой 3 арш., шириной 1 1/2 арш.

По сторонам, в рамках золоченых, лики святых угодников православной церкви, во втором и третьем ярусах иконостаса и вверху — два кронштейна резные, вызолоченные.

Икона Божьей Матери в золоченой раме с резьбою в ризе посеребренной в алтаре над иконостасом.

Иконы в прочих местах храма в серебре — 4.

Икона Св. мучеников Маккавеев на чеканном золотом фоне на правом клиросе, дар прихожанина в 1900 г.

Киот с иконой на золотом фоне Божья Матерь всех скорбящих на левом клиросе.

Выносная на древке икона с изображением с одной стороны Воскрешения Христова, с другой стороны — Св. Архангела Михаила, дар прихожанина 1901 г.

Икона Святого Александра Невского на левом клиросе.

Киот большой. По правой стороне в нем икона Св. Николая Чудотворца на золоченном чеканном фоне, передана на хранение в 1918 г. служащим ст. Буда-Кошелево.

Икона Св. Ефросиньи Полоцкой на холсте, в золоченной багетной раме — по левую сторону.

Плащаница на бархате, по углам алтаря — Евангелисты.

Вторая плащаница на деревянной доске с изображением Спасителя.

Две хоругвии, писанные на холсте, обложенном малиновым штофом, — изображение Божьей Матери, Крещения Господня.

Две светолические хоругвии, подношение-пожертвование крестьян с. Кошелево.

Икона изображения предания Иудой Спасителя в саду Гефсиманском.

Гроб господень, деревянный, пожертвование прихожан в 1901 г.

Икона Св. Тихона деревянная, пожертвование крестьян д. Дуравичи.

Икона Св. Николая деревянная, вызолоченная, пожертвование крестьянина д. Бушевка Константина Алейникова.

Икона Св.мучеников Флора и Лаврия, писанная масляными красками.

Икона Св. Георгия Победоносца, писанная масляными красками.

Икона Св. Николая.

Две иконы Божьей Матери и Св. Архангела Михаила на 2-х аналоях перед иконостасом.

Икона Св. Архангела Михаила.

Икона двунадесятых праздников, приобретенная в 1913 г.

Крест.

Две хоругвии на малиновом сукне (Св. Николай, Божьей Матери).

Икона Богослова.

Икона Божия Матерь Казанская на золоченом фоне.

Икона Божей Матери, пожертвование А.Бариненкова.

ЛАМПАДЫ И ПОДСВЕЧНИКИ

Напрестольное Евангелие, обложенное красным бархатом, на ней, в средине — образ воскрешения Христа, по углам — 4 Евангелиста, все серебряные, позолоченные с серебряными наконечниками и в средине — изображение Креста серебр.

Напрестольное евангелие в медной посеребряной оправе.

Кресты напрестольные — 3.

Священные служебные сосуды — 11.

Колокола: 1 — 22 пуда 10 фунтов, 1 — 10 пудов, 7 фунтов, 1 — 5 пудов 6 фунтов, 1 — 2 пуда 3 фунта.

КНИГИ и ДОКУМЕНТЫ, в т.ч.:

Метрическая книга с 1833 г.

Книга бракосочетания с 1833 г.

Книга умерших с 1833 г.

Священник А.Бедрицкий, др.

Дзяржаўны архіў Гомельскай вобл. Ф. 1072. Воп.1. Спр.23. Л.1–6.

Падрыхтаваў У.Я.Райскі.

Таварыства Кірылы Тураўскага

22 снежня 1992 г. у Гомелі быў створаны арганізацыйны камітэт па падрыхтоўцы ўстаноўчага сходу, каб афіцыйна аформіць Таварыства Кірылы Тураўскага на Гомельшчыне. Менавіта з гэтага дня члены камітэта пачалі работу ў раёнах вобласці, вышэйшых навучальных установах, школах, бібліятэках і іншых калектывах па стварэнні ініцыятыўных камітэтаў.

6 лютага 1993 г. такі ўстаноўчы сход адбыўся ў Буда-Кашалёве. Сход пастанавіў стварыць Буда-Кашалёўскую тэрытарыяльную арганізацыю Таварыства Кірылы Тураўскага. У склад арганізацыйнага праўлення ўвайшлі: Г.Е.Грыгарэнка (старшыня), В.Т.Бабраўнічы, Н.І.Гадэйка. Такія мерапрыемствы прайшлі і ў іншых раёнах.

14 красавіка 1993 г. у Гомелі адбыўся ўстаноўчы сход, на якім прадстаўнікі навукі, асветы, культуры прынялі пастанову аб стварэнні Гомельскага абласнога Таварыства Кірылы Тураўскага. Выбралі праўленне на чале са старшынёй В.С.Сяліцкім, у склад праўлення ўвайшлі У.Р.Казлоўскі — дырэктар Гомельскага абласнога грамадска-культурнага цэнтра, А.Р.Майсеенка — загадчык упраўлення культуры Гомельскага аблвыканкома, М.А.Казакоў — ад Буда-Кашалёўскай раённай арганізацыі Таварыства Кірылы Тураўскага, Г.І.Харошка — кандыдат філасофскіх навук, заслужаны дзеяч культуры Рэспублікі Беларусь, В.В.Матусевіч — кандыдат гістарычных навук, С.С.Сільчанка — пенсіянер, Д.І.Міцкевіч — загадчыца бібліятэкі, Я.Д.Шчэрбін — намеснік старшыні праўлення таварыства «Веды», айцец Стафан (Стафан Мікалаевіч Гладышчук).

Распрацавалі Статут Таварыства, дзе вызначылі прадмет, сэнс і напрамак яго існавання і дзейнасці:

«2.1. Таварыства Кірылы Тураўскага створана з мэтай масавай адукацыі і выхавання насельніцтва на аснове аб'ектыўных гістарычных ведаў, культурных традыцый і духоўнай спадчыны, якія сыходзяць глыбокімі каранямі да вытокаў фарміравання, станаўлення і развіцця ўсходніх славян на тэрыторыі Беларускага Палесся і акружаючых яго рэгіёнаў.

2.2. Таварыства ажыццяўляе сваю дзейнасць па наступных напрамках:

— аказвае ўсебаковае садзейнічанне глыбокаму вывучэнню гісторыі і культуры Беларускага Палесся са старажытных часоў да цяперашняга перыяду;

— імкнецца да аднаўлення і захавання матэрыяльных і духоўных помнікаў старажытных славян, садзейнічае станаўленню і развіццю беларускай культуры;

— выключнае значэнне прыдае адраджэнню гістарычнага і культурнага мінулага Тураўскага княства, духоўнай спадчыны выдатнага мысліўца XII стагоддзя Кірылы Тураўскага;

— распаўсюджвае і прапагандуе сярод усіх слаёў насельніцтва гістарычныя веды і культурныя традыцыі славянскіх народаў, якія вядуць свае вытокі з Палескай зямлі;

— садзейнічае развіццю музейнага руху на Палессі, стварэнню бібліятэк і іншых культурных цэнтраў, правядзенню гісторыка-культурных і археалагічных пошукаў і экспедыцый, узнаўленню памятных месц, правядзенню масавых культурна-асветных мерапрыемстваў з насельніцтвам;

— фарміруе грамадскую думку і меры па праблемах выратавання помнікаў гісторыі і культуры ў пацярпеўшых ад аварыі на ЧАЭС раёнах».

Творчасць Кірылы Тураўскага высока ацэнена сучаснікамі, якія называлі яго «Златоуст, паче всех воссиявший нам на Руси».

Багатая і разнастайная спадчына Кірылы Тураўскага з'яўляецца той невычарпальнай крыніцай, з якой бяруць свой пачатак вытокі і славянскай (і яе састаўной часткі — беларускай) культуры.

Амаль усё жыццё Залатавуст правёў на беларускай зямлі, у Тураве. Уплыў яго думак, ацэнак, парад у першую чаргу ўспрынялі тыя, хто быў побач з ім — нашы далёкія продкі. Ён быў адным з тых, хто стварыў падмурак, на якім выраслі такія якасці асоб, як свядомасць, самасвядомасць, стыль жыцця, мысленне, паводзіны, праца, адносіны да чалавека, прыроды, дзяржавы і г.д.

Біяграфічныя звесткі пра вялікага тураўчаніна вельмі сціплыя. Энцыклапедычныя даведнікі называюць год яго нараджэння — каля 1113, смерці — пасля 1190. Захаваўся толькі дзень яго нараджэння — 28 красавіка (па старым стылі, 11 мая па новым), які і адзначаецца як Дзень памяці святога Кірылы Тураўскага. Невядомы аўтар XII ст. у невялікім матэрыяле «Памяць святога нашага айца Кірылы, епіскапа Тураўскага» піша, што Кірыла нарадзіўся і быў узгадаваны «ў рускім горадзе Тураве. Ён быў сынам багатых бацькоў, але не любіў багацця і марнай славы гэтага свету, а любіў больш за ўсё вучэнні Боскіх кніг. І, навучыўшыся Боскім пісанням, пайшоў у манастыр і зрабіўся манахам, адракаючыся ад свецкіх радасцей жыцця дзеля духоўнага ўзвышэння. Пасля некатарага часу, жадаючы вялікіх подзвігаў, ён увайшоў у «слуп» (вежападобнае збудаванне) і нейкі час жыў пустэльнікам, яшчэ больш шчыруючы ў пастах і малітвах. І выклаў ён многія пісанні Боскія і ўславіўся на ўсёй зямлі той».

У Іпацьеўскім летапісе адзначаецца, што ў 1169 г. Кірыла быў узведзены ў сан

епіскапа Тураўскага княства. Гэтыя абавязкі ён выконваў да 1182 г.

Чым жа прываблівае Залатавуст нашых сучаснікаў? Перш за ўсё тым, што ўся яго творчасць зарыентавана на ўзор ідэальнага чалавека. Ён не прымаў падману, подласці, здрады. Ён звяртаецца да душы і самасвядомасці кожнага, абвяшчае хрысціянскія і агульначалавечыя маральныя каштоўнасці. Яго асветніцкая дзейнасць накіравана на фарміраванне ў кожным чалавеку чыстых, светлых якасцей. Трэба асобна падкрэсліць, што ў яго творах важнае месца займае ідэя адзінства славян. Толькі ў гэтым адзінстве ён бачыў залог поспехаў у барацьбе з ворагам, вельмі балюча ўспрымаў тую міжусобіцу, якая ў яго час раздзірала славянскія княствы.

Кірыла Тураўскі пакінуў нам значную і разнастайную спадчыну. Гэта — «Словы», якія вымаўляюцца пад час свят, а таксама прытчы, паданні, пасланні, малітвы (каля 30), павучанні, малітоўныя каноны і інш. У творах многа слоў, якія захаваліся ў сучаснай беларускай мове, гэта дазваляе сцвярджаць, што вытокі беларускай мовы ўзыходзяць да старажытных часоў.

Творы вялікага мысліцеля на працягу стагоддзяў перапісваліся, уваходзілі ў склад розных зборнікаў, з XVI ст. яны пачалі выходзіць друкарскім спосабам.

Спадчына Кірылы Тураўскага заслугоўвае таго, каб яна стала даступнай усім, і перш за ўсё моладзі. Таму зразумела, што першымі сталі гаварыць пра гэта тыя, хто займаецца з моладдзю, — настаўнікі, выкладчыкі вышэйшых навучальных устаноў, работнікі культуры.

Перш за ўсё трэба было сабраць творы святога Кірылы, матэрыялы, звязаныя з яго дзейнасцю. З мэтай прыцягнення ўвагі навуковых супрацоўнікаў у Гомелі ў 1994 г. была падрыхтавана і праведзена 1-я навуковая канферэнцыя «Спадчына Кірылы Тураўскага і сучаснае грамадска-культурнае жыццё».

Удзельнікамі канферэнцыі, акрамя прадстаўнікоў Беларусі, былі вучоныя з Расіі, Украіны, Польшчы. Матэрыялы канферэнцыі былі надрукаваны і сталі набыткам бібліятэк, шырокіх колаў чытачоў. Паступова ствараліся аддзяленні і таварыствы ў іншых рэгіёнах — у Мінску, Маскве, Тураве, Мазыры і інш. гарадах. Была разгорнута работа ў школах, бібліятэках. Шырока выкарыстоўваўся першы вопыт дзейнасці Буда-Кашалёўскага аддзялення Таварыства Кірылы Тураўскага.

Узнікла патрэба замацаваць першыя поспехі, і ў 1995 г. Таварыства правяло 2-ю навуковую канферэнцыю на тэму, якая знайшла сваё адлюстраванне ў творах Кірылы Тураўскага: «Адзінства ўсходнеславянскіх народаў: мінулае, сучаснае, перспектывы». Калі ў першай канферэнцыі прынялі ўдзел 48 асоб, то ў другой — ужо 98. Гэта яскрава сведчыць аб дзейнасці Таварыства. Сабраныя за два гады матэрыялы дазволілі ў 1996 г. выдаць брашуру «Кірыла Тураўскі. Бібліяграфічны паказальнік» (складальнікі С.М.Лазарава, Г.С.Макерынкова), куды разам з творамі Залатавуста былі ўключаны працы гісторыкаў, філосафаў, літаратуразнаўцаў, а таксама літаратура аб Тураўскай зямлі. Праца гэта была выканана ў Мазырскім педагагічным інстытуце.

Заснавальнікі Таварыства Кірылы Тураўскага.

З'явіліся першыя даследаванні твораў Кірылы Тураўскага, якія вядуць актывісты Таварыства. Так, у 1996 г. у Гомелі выйшла брашура доктара філалагічных навук, дырэктара цэнтра беларусазнаўчых даследаванняў Расійскай акадэміі навук Ю.А.Лабынцава «Заззяўшы нам на Русі». Праца прысвечана гісторыі вывучэння спадчыны Залатавуста. Як піша аўтар, у XVI ст.,Скарынавым «залатым» стагоддзі беларускай культуры, з'яўляецца першае друкаванне твораў Кірылы Тураўскага. Яно выходзіць у Вільні 26 кастрычніка 1596 г. у кніжцы «Малітвы штодзённыя». Першае друкаванае выданне было бездакорным і стала ўзорам для іншых выданняў, з яго пачалося другое жыццё Кірылавых малітоўных твораў.

У 1997 г. выдадзена брашура кандыдата гістарычных навук М.Я.Абраменкі «Кірыла Тураўскі» (праблема аўтарства «Слова пра паход Ігаравы»). Яна прысвечана аналізу ідэй пра тое, што выдатны літаратурны твор, магчыма, быў напісаны Кірылам Тураўскім.

Улічваючы ўзрастаючую цікавасць да дзейнасці Таварыства, у 1996 г. была праведзена чарговая міжнародная канферэнцыя «Славянскія народы і іх культура ў сучасным свеце», у якой прынялі ўдзел 112 вучоных з розных краін. Канферэнцыя яскрава пацвердзіла, што славянская культура — гэта адзіная культура, якая заўсёды аказвала ўплыў на сусветную культуру, якія б змены ні адбываліся ў славянскім свеце, духоўнасць славянскіх народаў заўсёды будзе забяспечваць іх адзінства.

Важнай справай Таварыства заўсёды было і застаецца прыцягненне моладзі да спадчыны Кірылы Тураўскага. Гэта ажыццяўляецца па розных накірунках. Каб зрабіць творы Залатавуста дасягальнымі для моладзі, Таварыства надрукавала два выпускі брашуры «Кірыла Тураўскі: выбраныя творы» (складальнікі Г.І.Харошка, А.І.Халяўка). Змешчаныя ў гэтых брашурах найбольш вядомыя творы мысліцеля дазваляюць моладзі не толькі пазнаёміцца са спадчынай вялікага тураўчаніна, але і рыхтаваць даклады, выступаць на розных канферэнцыях, чытаннях. Улічваючы вялікую цікавасць моладзі да твораў Залатавуста, у 1998 г. была праведзена міжнародная навуковая маладзёжная канферэнцыя «Усходнеславянскае адзінства ў мінулым, сучасным і будучым», на якой моладзь розных краін аднадушна выказала жаданне мацаваць адносіны паміж славянскімі народамі. Пры актыўным удзеле Таварыства ў лістападзе 1999 г. была праведзена міжнародная навуковая канферэнцыя «Актуальныя праблемы славянскай фразеалогіі». Увогуле пытанні мовы, красамоўства пастаянна знаходзяцца ў полі зроку Таварыства. Мова Кірылы Тураўскага — гэта выдатны ўзор бліскучай прамоўніцкай прозы, сведчанне высокай адукаванасці аўтара, ведання і ўмелага прымянення разнастайных прыёмаў красамоўства, што і прынесла яму славу Залатавуста.

Цікава прайшла сустрэча на тэму «Гомельшчына праваслаўная: гісторыя, сучаснасць, будучыня». Сталі традыцыйнымі паездкі ў Тураў на святкаванне Дня Кірылы Тураўскага, а таксама на скрыжаванне межаў трох славянскіх народаў і інш. У Гомелі адна з бібліятэк носіць імя Залатавуста і праводзіць актыўную работу сярод насельніцтва па прапагандзе яго спадчыны, сістэматычна ладзіць выставы яго твораў і прац, прысвечаных дзейнасці Кірылы Тураўскага.

Актыўны ўдзел у мерапрыемствах Таварыства прымаюць прадстаўнікі праваслаўнай царквы. Яны прысутнічаюць на канферэнцыях, сходах, выказваюць свае думкі і наконт спадчыны Кірылы Тураўскага, яго хрысціянскіх поглядаў і месцы ў жыцці праваслаўнай царквы.

Сёння імя Залатавуста ўсё больш прыцягвае ўвагу вучоных і адукаванай моладзі Беларусі. У 1997 г. была выдадзена манаграфія А.А.Мельнікава «Кірыл, епіскап Тураўскі», у якой падрабязна разглядаецца гісторыя жыцця Свяціцеля, яго дзейнасць, сэнс яго твораў, выказваюцца погляды аўтара на многія спрэчныя пытанні. У 1999 г. выйшла манаграфія актыўнай удзельніцы Таварыства доктара філалагічных навук А.А.Кожынавай «Інтравертыўны вобраз свету ў тэкстах Кірылы Тураўскага».

Па ініцыятыве членаў праўлення Таварыства на Замкавай гары ў г.п. Тураў быў устаноўлены велічны помнік вялікаму тураўчаніну, праведзены пленэр мясцовых мастакоў і падараваны Тураўскаму музею карціны, што адлюстроўваюць краявіды Тураўшчыны, арганізавана ў Гомелі спе-

цыялізаваная славянская бібліятэка, загадчыцай якой стала зямлячка з Буда-Кашалёўшчыны Таццяна Аляксееўна Бяланава.

Дзейнасць Таварыства Кірылы Тураўскага атрымала благаславенне мітрапаліта Мінскага і Слуцкага Філарэта, Патрыяршага Экзарха ўсяе Беларусі, які заўсёды прымае актыўны ўдзел у мерапрыемствах Таварыства ў Тураве. Уладыка падарыў славянскай бібліятэцы шэраг рэдкіх змястоўных кніг.

Каштоўныя кнігі падарыў і епіскап Гомельскі і Жлобінскі Арыстарх, які таксама ўдзельнічае ў мерапрыемствах Таварыства.

Творчы ўдзел у рабоце Таварыства прымаюць дырэктар Гомельскага абласнога грамадска-культурнага цэнтра В.Р.Казлоўскі, акадэмік Нацыянальнай акадэміі навук Рэспублікі Беларусь В.А.Іпацьеў, каардынатар Таварыства — М.А.Казакоў, доктар філалагічных навук У.І.Коваль, доктар тэхнічных навук, прафесар П.С.Грунтоў, доктар сацыялагічных навук В.С.Осіпава, адказны сакратар праўлення В.А.Механікава і інш.

Значна пашырыліся міжнародныя сувязі Таварыства. Перш за ўсё трэба адзначыць станоўчыя сувязі з Расійскай акадэміяй навук, Інстытутам славяназнаўства і балканістыкі, супрацоўнікі якога прымаюць удзел у канферэнцыях, іншых мерапрыемствах. Добрыя адносіны скласіся з актывістамі Кіева, Ноўгарада, Навазыбкава і інш. гарадоў Расіі і Украіны.

Буда-Кашалёўскае і іншыя раённыя аддзяленні Таварыства Гомельшчыны, выкарыстоўваючы ідэі Залатавуста аб адзінстве вытокаў культуры славянскіх народаў, разам з актывістамі з Украіны і Расіі пашыраюць дзейнасць па аб'яднанні брацкіх славянскіх народаў.

В.С.Сяліцкі, Г.І.Харошка.

Фальклорна-этнаграфічныя традыцыі Буда-Кашалёўшчыны

На тэрыторыі Буда-Кашалёўскага раёна добра прадстаўлены фальклорныя творы розных жанраў. Устойлівасцю захавання адрозніваецца абрадавы фальклор, нягледзячы на тое, што бытуе ён сёння ў асноўным у пасіўнай памяці інфарматараў. У старажытнасці абрады і песні, прымеркаваныя да святаў, мелі аграрна-магічны характар.Звернемся спачатку да характарыстыкі **каляндарна-абрадавай паэзіі** Буда-Кашалёўскага раёна.

Піліпаўка — шасцітыднёвы перадкалядны пост — з'яўлялася своеасаблівым пралогам зімовага цыкла земляробчага календара і вызначалася звычаем прасці кудзелю і спяваць піліпаўскія песні. З вялікай павагай адносіліся да гэтай старажытнай традыцыі жанчыны на тэрыторыі Буда-Кашалёўскага раёна.

Паводле ўспамінаў Вольгі Адамаўны Парцянковай, 1920 г.н., з в. Дзікава, «на Філіпа гуляліся загавіны. Жонкі з дочкамі канчалі лён і канаплю скубці. А вечарам бацька з сынамі перлі ў чырвоны вугал тканкі (кросны). А навутра ўся сям'я навівала на тканкі пражу, і пры гэтым часалі дзеравянным грэбнем спецыяльным. Захоўвалі яго за іконай».

Прадзенне кудзелі з'яўлялася важнай гаспадарчай работай. Невыпадкова перш чым сесці за кросны, прамаўлялі замову: «Тканкі добры, адзеньце мяне, маіх сыноў, дачок у добра рыззё, добра адзенне» (в. Дзікава). Кросны ў хаце стаялі аж да вясны, «іх берaглі, пыль выцiралі». Каб пазбегнуць няякаснага прадзіва, не сварыліся, «калі тканкі былі ў хаце». З хуткасцю прадзення звязвалі надзеі на добры ўраджай: «Калі хутка буду прасці, тады будзе добры ўраджай, а калі путалася, рвалася нітка, то не будзе» (в. Дзікава).

Піліпаўскія вечары звычайна збіралі ў якой-небудзь адной вялікай хаце шмат жанчын на так званых попрадках, калі можна было адпачыць усім разам ад цяжкай працы, атрымаць душэўную разрадку за прасніцай, выказаць свае думкі і пачуцці ў песнях. Як заўважыла В.А.Парцянкова, «на вячоркі хадзілі ў хату вяліку. І тама і пралі, і гулялі, і ткалі, тута і песні пелі»:

Пойдзем, дзевачкі, у начлежкі,
Люлі, люлі, у начлежкі.
Возьмем, дзевачкі, мычачку,
Напрадзём, дзевачкі, цэвачку,
Аснуём, дзевачкі, субачку,
Пойдзем, дзевачкі, бёрда шукаць,
Усё абышлі, бёрда не нашлі.
Будзем, дзевачкі, у тканкі снаваць,
Будзем, дзевачкі, у тканкі ткаць!

Рэпертуар піліпаўскіх песень прадстаўлены сюжэтамі сямейна-бытавога характару. У цэнтры песень пападрух вобраз маладой жанчыны-праллі, лёс якой нешчаслівы: «мужык дужа ненавісны», «п'е гарэлку, як халодную ваду». Унутраны стан лірычнай гераіні перададзены ў песні «Прала б я кудзелю» пры дапамозе яркіх мастацкіх параўнанняў, адметных эпітэтаў, сэнсава ёмістых дзеясловаў і іх паўтораў.

Сярод матываў піліпаўскіх песень вылучаюцца наступныя: нараканне дачкі на горкую долю і ліхога мужа-п'яніцу, які «ў карчму ідзе — як мак расцвіце. А з карчмы ідзе — як ліст ападзе» (в. Елянец); расчараванне маладой замужніцы-сіраты, якая «выйшла замуж — галовачку ўтапіла, утапіла галовачку ў ваду, папаўся мілы паганага роду» (в. Елянец); сум жанчыны па жыццці ў бацькоўскай хаце, жаданне вярнуцца ў «двор пад гарою», «у вішнёвы сад схадзіць» (в. Елянец); перажыванні дзяўчыны, якую разлучылі з мілым: «Твая маці — чарадзейка, сёстры — разлучніцы» (в. Недайка); асуджэнне сквапнасці брата, які загадвае жонцы: «Прымай, жана, хлеб-соль з стала, ідзе сястра галодная» (в. Недайка); просьба дачкі да бацькі «не аддаваць замуж за каго не хочацца», бо «не за роўным быць — сухата мая, а за любым быць — красата мая», просьба цешчы да зяця не здзекавацца з яе дачкі (в. Кленавіца).

Мастацкія вобразы ў асобных тэкстах жартоўных піліпаўскіх песень ствараюцца пры дапамозе іроніі, гратэску:

Там на рэчцы, рэчцы
Ды на гібкай дошцы
Там дзяўчына бела плацце мыла.
Прыехаў хлапчына:
— Бог помач, дзяўчына,
Бела плацце мыці.
Дзяўчына заспяшыла,
Не кажа: «Спасіба».
Красная дзяўчына,
Напаі майго каня
Сярод сіня мора,
Каб конік напіўся,
Капыт не ўзмачыўся.
— Міленькі малойчык,
Пашый мне шляхорчык
З макавага цвету.
— Красная дзяўчына,
Напрадзі мне нітак
З дажджавыя каплі.
— Міленькі малойчык,
Вытач вераценца,
Вытач вераценца
З камарова сэрца.
(в. Кленавіца)

Тэкст піліпаўскай песні,запісанай у в. Недайка ад М.А.Котавай,1922 г.н., уражвае прыгожым мастацкім паралелізмам:

Ой, зіма, зіма марозная,
Чаго рана становішся?
— А я не рана, а я не позна,
А калі мая пара прыйшла —
Лісточак падзець, травіцу кладзець,
То мая пара прыйшла.
— Чаго, Мар'ечка, чаго, малада
Рана замуж ішла?
— А я не рана, а я не позна.
То мая пара прыйшла.
Мамачка і татачка аддаюць,
Максімка бярэ.
То мая пара прыйшла.

Піліпаўка як з'ява каляндарна-абрадавага фальклору выяўляе цесную сувязь з сямейна-абрадавай паэзіяй. Як адзначылі інфарматары з в. Дзікава, на святочную вячэру абавязкова запрашалі «бабку — вясельную пупарэзніцу»,«па восені ўсе вяселлі яна запраўляла, дык і на Філіпаўку яна далжна была быці». Зімовая гульня шлюбнай тэматыкі «Яшчур» («Яшчыр») добра захавалася ў памяці старажылаў. У в. Дзікава на попрадках хлопцы і дзяўчаты «сярод хаты стаўлялі бочку, і вядушчы хлопец станавіўся на яе, а дзеўкі ў круг станавіліся вакруг «Яшчыра».

Дзяўчаты выконвалі песню, адрасаваную «Яшчыру», які знаходзіўся ў цэнтры карагода:

Сядзі, сядзі, Яшчыр,
На залатым крэслі,
Вазьмі сабе панну,
Каторую любіш.

Калі «Яшчуру» падабалася якая-небудзь дзяўчына з карагода, то ён спяваў:

Ой, люблю Марыську,
Што з русай касіцай,
У чырвонай спадніцы,
З шоўкавым паясочкам,
У кветачак вяночку.

Дзяўчына падыходзіла да яго і «завязвала Яшчыру на шыю ленту з касы». Ёсць падставы бачыць у гэтай гульні не толькі

прыгожую забаву моладзі, але і водгаласы тых рытуальных дзеянняў, што генетычна звязваюцца з вясельнай абраднасцю.

Калядна-навагодні комплекс на тэрыторыі Буда-Кашалёўскага раёна вызначаецца такімі традыцыйнымі структурнымі элементамі, як абходныя калядныя шэсці з «казой» і «мядзведзем», рытуал заклінання марозу, калядная варажба, хаджэнне з маскамі і пераапрананнем, выкананне калядных і шчадроўных песень. У г.п. Уваравічы менавіта напярэдадні Новага года хадзілі калядоўшчыкі з «мядзведзем». Паводле ўспамінаў Аляксандры Канстанцінаўны Кругляковай,1910 г.н., «мядзведзя рабілі з дрэва, бралі калоду, знутры ўсё выдзёўбывалі, дзелалі вочы, рот. Дрэва абклейвалі воўнай, дзелалі касматую галаву і рабілі касматую лапу, якой мядзведзь збіраў пачастункі. Перад тым як увайсці ў хату, пыталі ў гаспадароў дазволу: «Добры вечар, хазяева, разрашыце нашаму мядзведзю ў вашай хаце прагуляцца. З праздпічкам вас, з святым Раждзяствам! (уводзяць мядзведзя)».

Дыялог паміж персанажамі адной з інтэрмедый батлеечнага прадстаўлення нагадала далей А.К.Круглякова:

Салдат у хату мядзведзя ўводзе,
Праз парог яго праводзя.
— Ты, мядзведзюшка, заходзь!
Салдат шапку здзяёт,
Мядзведзь хазяіну кланяецца.
Тут дзевушка хату адкрывае і з салдатам размаўляе:
— Каляда, каляда, поўна дзенег карманы набіта.
А салдат дзеўкі атвячае:
— Брэшыш, дзеўка, не ўзнала,толькі крэмень ды крысала.

Прыведзены прыклад сведчыць аб тым, што на Каляды хадзілі таксама і батлеечнікі. Тэзіс аб арганічнай спалучанасці язычніцкага святкавання Каляд і хрысціянскага рытуалу Нараджэння Хрыстова пацвердзілі інфарматары: «Увесь вечар шчадроўшчыкі славілі Ісуса Хрыста, расказывалі ўсякія гісторыі аб яго нараджэнні» (г.п. Уваравічы, ад А.К.Кругляковай).

Рэпертуар рэлігійна-містэрыяльнага тэатра батлейкі складаўся з трох частак: сцэн і песень рэлігійнага зместу, драмы «Цар Ірад» і народных інтэрмедыйных сцэн.

Цікавасць уяўляюць асобныя эпізоды містэрыяльнай драмы «Цар Ірад», якая мела біблейскую аснову і была звязана з Калядамі:

— Нынешні высокі таржэственны дзень. Кагдата было паняціе «хресцьянское». А ты, друг, чего стоіш, о рождестве Хрістовом нічего не гаваріш?

— Я тагда не выдавал, когда царь Ірод стребіць его желал.

— А что б оні ему сатварілі, кагда б его в рукі славілі?

— Оні хацелі его убіць, чтобы земного царства не погубіць.

— Друг мой! Ізволь мне сейчас сказаць, сколько тысяч младзенцев страбілі?

— 14 тысяч младзенцев страбілі, но Ісуса Хріста не погубілі. Як сталі в лес волхов пасылаць, чтоб Ісуса Хріста разыскаць. Волхі в горад явіліся, Ісусу Хрісту пакланіліся. Что на нынешней недзелі была радасць во Хлееме, эта чуда немала, дзе земля лікавала, нада чуда расказаць, многа лета паздраўляць.

(г.п. Уваравічы, ад А.К.Кругляковай).

Абрад шчадравання, які адбываўся вечарам напярэдадні Новага года, у вёсках Буда-Кашалёўскага раёна меў назву «хадзіць па цыганах», калі збіраўся гурт моладзі і выконваў песні, заходзячы ў кожную хату, як напрыклад:

На даліне снег упаў,
Там мой мілы з каня ўпаў.
Як упаў, так і ляжыць,
Пакуль мілка прыбяжыць.
А мілка прыбягала,
За ручаньку падзяржала:
— Устань, мілы, не ляжы,
Сядлуй каня да бяжы
Да Марусенькі-душы.
— Марусенька-душа,
Твая маць хараша.
На дварэ мароз —
Стаяці не можна.
Стаіць карваць нова, цясова,
Ножкі точоныя, пазалочаныя.
(в. Елянец)

Як паведаміла М.І.Каленчукова,1943 г.н., з в. Елянец, «як праспяваюць песню, цыганы сыпалі жыта па хаце, гаспадыня давала ім пачастункі і запрашала прыходзіць на наступны год».

Сярод велічальна-віншавальных калядна-шчадроўных песень вылучаюцца калядкі і шчадроўкі, адрасаваныя дачцэ і сыну гаспадара. У цэнтры іх — ідэалізацыя якасцей характару маладых людзей, адлюстраванне іх імкнення стварыць шчаслівую сям'ю.

Сімвалічныя атрыбуты вяселля («залаты пярснёк», «шаўковы платок», «трубка сукна», «бочка віна», «вянок»), якія сустракаюцца ў калядных песнях, — сведчанне першаступеннай важнасці ў народным календары ідэі прадаўжэння роду, захаванасці жыцця.

Звернемся да тэкстаў калядных песень, адрасаваных моладзі, і адзначым прысутнасць у іх кампазіцыі прынцыпу траістасці:

Пава лятала, пер'е раняла,
Маладая Людачка пер'е збірала.
Святы вечар, святы вечар!
У рукавок клала,
З рукаўка брала, вяночак віла.
Святы вечар, святы вечар!
Савіўшы вянок,
Пайшла ў танок.
Святы вечар, святы вечар!
У тым таночку трох палюбіла.
Святы вечар, святы вечар!
Трох спалюбіла, усіх падарыла.
Святы вечар, святы вечар!
Першаму дала шаўковы платок.
Святы вечар, святы вечар!
Другому дала залаты пярснёк.
Святы вечар, святы вечар!
А за трэцяга дый сама пайшла.
Святы вечар, святы вечар!
(в. Рагінь)

Ой, рана, рана куры папелі
Святы вечар![1]
А раней таго Колечка ўстаў.
Святы вечар!
Тры свячы ссукаў.
Святы вечар!
Ды ўсе свечы папаліў.
Святы вечар!
Першую спаліў, па сенях ходзячы.
Святы вечар!
Другую спаліў, званком звонячы.
Святы вечар!
Трэцяю спаліў, брацця ў будзячы.
Святы вечар!
— Уставайце, браццы, коніка сідлаць.
Святы вечар!
Коніка сідлаць ды з двара з'їзжаць.
Святы вечар!
Ой, ты, конь, мой конь златагрывенькі.
Святы вечар!
Не прадам цябе, не за 100, не за 1000.
Святы вечар!
А прадам цябе за трубку сукна.
Святы вечар!
За трубку сукна, за бочку віна.
Святы вечар!
А з трубкі сукна світу пашыю.
Святы вечар!
А за бочку віна жаніцца буду.
Святы вечар!
(в. Рагінь)

Адрозніваюцца ад гаспадарскіх і маладзёжных калядак і шчадровак па стылі і мелодыі калядныя песні хрысціянізаванага характару. Варта адзначыць, што ў гэтых творах адлюстраваліся старажытныя язычніцкія ўяўленні земляроба (бог і апосталы паводзяць сябе, як людзі):

— Святыя вечары,
Дзе ў Бога былі?
Святы вечар![2]
Дзе ў Бога былі?
— Цэркву рабілі.
Святы вечар!
З трамі вокнамі,
З двамі дзвярамі.
Святы вечар!
У перша вакенца
Месяц засіяў.
Святы вечар!
У друго вакенца
Сонейка ўзышло.
Святы вечар!
У трэцяе вакенца
Голуб уляцеў.
Святы вечар!
Голуб уляцеў,
Слёзачку ўраніў.
Святы вечар!
З тыя слёзачкі
Плылі рэчачкі.
Святы вечар!
Што ў той рэчачцы
Сам Гасподзь купаўсь.
Святы вечар!
Сам Гасподзь купаўсь,
У рызы адзяваўсь.
Святы вечар!
У рызы адзяваўсь
З Ісусам Хрыстом!
Святы вечар!
З Ісусам Хрыстом
З святым Ражаством.
Святы вечар!
(в. *Іванаўка*)

[1] Рэфрэн паўтараецца пасля кожнага радка.

[2] Рэфрэн паўтараецца пасля кожных двух радкоў.

З найбольшай цеплынёй, гарэзлівым агеньчыкам у вачах і пяшчотай узгадвалі жыхары Буда-Кашалёўшчыны зімовую варажбу, звязаную з іх успамінамі аб маладосці, каханні, выбары шлюбнай пары. Напрыклад, каб даведацца, ці выйдзе дзяўчына ў гэтым годзе замуж, варажылі з дзяжой: «Ставілі яе пасрэдзі хаты, станавіліся ліцом к парогу, павярнуўшыся да дзяжы спіной, па чарзе ішлі да яе. Еслі дзяўчына садзілася на дзяжу, значыць, будзе вяселле» (г.п. Уваравічы).

Каб вызначыць характар суджанага, дзяўчаты раней у в. Жытанежжа, паводле ўспамінаў Марыі Мікалаеўны Крастоўскай, 1918 г.н.,

«ішлі к калодзежу, кідалі туды астаткі куцці і слухалі шум. Калі ціха — муж будзе ціхі характерам, а калі гулкі выплеск, то ліхі будзе мужык, гора не абярэшся». Як адзначыла далей інфарматар, дзяўчат хвалявала і пытанне заможнасці і дастатку ў сямейным жыцці, з гэтай нагоды «дзеўка надзявала пустую міску з-пад куцці на галаву і ішла к бані. Сунула руку ў вакно і шчупала вакруг. Калі гладкая — мужык бедны, як верабей падстрэшны. А вось калі кашлатае — ого, багаты будзе! Будзеш жыць, як свіння. І есці прынясуць, і на свята спіну пашкрабаюць!»

Варажылі аб сваім лёсе не толькі дзяўчаты, але і хлопцы, пра цікавую варажбу якіх і паведаміў Васіль Мікалаевіч Цыкуноў, 1921 г.н., з в. Недайка:

«Гэта толькі хлопцы варажылі, і то ўжо пажанатыя. Увечары плавілі воск і ждалі, пакуля ён трохі застыне, трохі мяккі будзе, каб рукамі жамкаць яго. Тады кожны хлопец ляпіў 2 лебедзя, аднаго — большага, другога — меншага. На меншага на шыю вешалі абручальны пярсцёнак, што абазначала дзеўку. Потым налівалі ў чашку вады, ставілі лебядзей туды, глядзелі, як яны плаваюць. Тады чашку накрывалі платком. І кожны хлопец нёс чашку з обшчай хаты ў сваю. І не глядзелі туды. Чашку ставіў хлопец пад краваць. І спаць лажыліся. А ў чашку не глядзелі, вутрам глядзелі. Калі лебедзі плаваюць радам, то і пажанаты хлопец будзе добра жыць са сваёй жонкай, а калі па розныя стораны, то ўжо трэба было думаць, як з хаты ўцякаць, бо жонка з'есць беднага».

Прыведзеныя ўзоры народнай варажбы добра адлюстроўваюць адзін з магічных элементаў міфалагічнай свядомасці чалавека. Дзякуючы варажбе, можна зразумець, наколькі паэтычным, фантастычна-багатым, эмацыянальна-вобразным было спасціжэнне чалавекам свету, якой тонкай далікатнасцю і філасофскай мудрасцю адрозніваліся народныя погляды на пытанні аб выбары шлюбнай пары і стварэнні сям'і.

Веснавы цыкл земляробчага календара прадстаўлены ў Буда-Кашалёўскім раёне такімі абрадамі і святамі, як гуканне вясны, Саракі, Юр'я, Вялікдзень, Тройца, абрадамі праводзін русалкі і пахавання стралы.

Гукаць вясну пачыналі на другі дзень пасля Вялікадня, вадзілі карагоды, гушкаліся на арэлях, гулялі ў гульні, выконвалі песні:

Вясна красна, што вынесла?
Дзеўкам — росту, хлопцам — каросту.
Ой, вясна, вясна, вясенечка,
Дзе твая дачка Марфенечка?
Мая дачка сядзіць у садочку,
Шые сарочку свайму сыночку Васілёчку.
(в. Рагінь)

Асноўныя матывы вяснянак не абмяжоўваліся аграрна-гаспадарчай накіраванасцю. Як адзначыла П.І.Верабʼёва, 1925 г.н., з в. Рагінь, «дзяўчатамі маладымі былі, таму і песні нашы былі аб любові, аб жыцці і замужастве»:

Весеначка, не трапятайся,
Ты горкая
У-у-у!
А мне, маладзе,
Гарчэй цябе.
У-у-у!
Гарчэй цябе, а той нелюбы
Штодзень пабʼе
У-у-у!
Ратуй мяне, свёкарка,
Папка.
У-у-у!
Не ратуе, бліжэй нагайку
Падкідвае.
У-у-у!
— Бі, сыночак, нагайкаю,
Штоб была шэльма хазяйкаю.
У-у-у!
(в. Рагінь)

У в. Патапаўка вясну гукалі 7 красавіка на Дабравешчанне (Благавешчанне):

— Вясна, вясна-вясняначка,
Дзе твая дачка-паненачка?
— Мая дачка ў садочку,
Шые міламу сарочку.

Адметнасцю мясцовай традыцыі гукан-

ня вясны з'яўляецца выкананне наступнай вясенняй песні:

Сягодні ў нас Благавешчанне,
Ой-лі, ой, люлі, Благавешчань...
Нашым дзевачкам перамешчання,
Ой-лі, ой, люлі, перамешчань...
Жытансжскія дзевачкі, перайдзіце к нам,
Ой-лі, ой, люлі, перайдзіце...
А ў нас хлопчыкі дзешавы тавар,
Ой-лі, ой, люлі, дзешавы тав...
За Іваначку куль саломы,
Ой-лі, ой, люлі, куль сало...
За Віцячку мех паловы,
Ой-лі, ой, люлі, мех пало...
Савіла вянок да й пашла ў танок,
Ой-лі, ой, люлі, у тан...
Што і ў тым танку троіх ізлюбіла,
Ой-лі, ой, люлі, троіх ізлюбіл...
Троіх ізлюбіла, усех надзяліла,
Ой-лі, ой, люлі, усех надзялі...
Ой,Сярожку руцьвяны вянок,
Ой-лі, ой, люлі, руцьвяны вян...
А Васячку золат персцянёк,
Ой-лі, ой, люлі, золат персцян...
За Міцячку да й сама пайду,
Ой-лі, ой, люлі, да й сама пайд...
(в. Іванаўка)

Шлюбную скіраванасць мае тэкст вяснянкі, якую выконвалі ў в. Буда-Люшаў:

Пусці, маменька, на ручай гуляць,
На ручай гуляць, селязнёў ганяць.
То не селязні ўсе касатыя,
Два малодчыкі не жанатыя.
Яны ішлі, ішлі, станавіліся,
За адну дзевачку пасварыліся.
Вы не біцеся, не сварыцеся,
Па-харошаму разыдзіцеся
Астануся я аднаму каму,
Ванььку браваму, кучараваму.

Цікавай мясцовай фальклорнай традыцыяй з'яўляецца і такая з'ява, што абрад гукання вясны ў в. ІволЬск быў вядомы пад назвай Мікольшчына і адзначаўся на Дабравешчанне. Паводле ўспамінаў Соф'і Макараўны Ваўчковай, 1929 г.н., «дзеўкі сабіраліся разам, ішлі на высокае месца за вёску і пелі загукальныя песні. А калі сабіралася ўся моладзь вёскі, то яны ішлі па ўсёй вёсцы і абыходзілі ўсе двары. Возлі кожнага двара яны вадзілі карагоды і жадалі гаспадарам дабрабыту і добрага ўраджаю. Гаспадары звалі загукальнікаў у хату і запрашалі за стол, у народзе гаварылі: «На Мікольшчыну заві друга, заві ворага — за сталом усе будуць сябрамі».

Пачаставаўшыся пірагамі і півам (галоўныя стравы па Мікольшчыну), загукальнікі выконвалі песню «Ой, хаджу я, хаджу»:

Ой, хаджу я, хаджу
Па вішнёвым саду.
Аддалі мяне замуж
На чужую старану.
На чужую старану,
Да ў вялікую сям'ю,
А вялікая сям'я
Шчэ й вячэраць пасела
А мяне, маладу,
Пасылаюць па ваду.
Я па ваду пайшла,
Крынічэнькі не знайшла.
Як крынічку знайшла,
Зачарпнула паўвядра,
А дадому ішла —
Ды слязамі даліла.
Прынесла да дзвярэй,
Сама стала ў сенях.
Ды паслухаю я,
Што гаворыць сям'я.
А вяліка сям'я
Навучае мужыка,
Чаму жонкі не б'еш,
Чаму волю ёй даеш.
А за што ж яе біць,
Яна ўмее ўсё рабіць:
І тапіць, і варыць,
І са мною гаварыць,
І чытаць, і пісаць,
І па садзіку гуляць.

Загукальнікі на Мікольшчыну расказваюць займальныя гумарэскі, легенды, узгадваюць павер'і, спяваюць песні «Людзі кажуць», «Ой, дубе, мой дубе», «А за нівамі».

Павесяліўшыся, патанцаваўшы, загукальнікі развітваюцца з гаспадарамі:

Павесяліліся мы ўволю.
Каб даў Бог усім харошую долю,
Шчасця, здароўя ўсім жадаем,
А самі дадому ад'язджаем.

Выконваюць таксама песню «Каціласъ, каціласъ», танцуюць полечку і па чарзе выходзяць з хаты:

Каціласъ, каціласъ
Калода з печы
Ды ўдарыла, ударыла
Мілага ў плечы.

Мілы раззлаваўся,
Ледзь не пабіўся.
Мяне з хаты выгнаў, выгнаў,
А сам закрыўся.
Дзякуй табе, міла,
Што мяне біла.
Што ты мяне біла, біла
Ды не любіла,
Я не буду біці,
Буду любіці.
Пусці мяне ў хату, у хату,
Будзем з табой жыці.

Прывядзём запісаныя ў в. Івольск прыклады гумарэскі і легенды, месца якіх у структуры мясцовай традыцыі гукання вясны было не выпадковым: народны маральна-этычны кодэкс патрабаваў працавітасці і руплівасці, паважлівых адносін адзін да аднаго.

ГУМАРЭСКА «КУМАЧКІ»

Адна дзяўчына была маладая ды няўдалая. Яна не ўмела работаць, а толькі любіла спаць. Кагда ў яе нарадзілася пяць дзетак, яна выбірала на кожнага новую куму. А для чаго, яна казала так: «Узяла я першую куму. Прынесла 10 яіц. Ну, што таго дзесятка. Раз селі за стол і няма. Не спадабалася мне такая кума. Я яе адправіла.

Узяла другую куму. Тая прынесла бліноў. Тоўстых жытніх. А тыя аж чорныя. Нашто мне такая кума. Я гэту куму адправіла. Трэцяя кума прынесла міску заціркі. Селі мае дзеткі, ложкамі пасёрбалі і няма. І гэта кума мне не спадабалася. Нашто мне такая кума.

Чацвёртая кума прынесла пампушак, ды і тыя ў малако памочаныя. Я не вытрымала ды ёй кажу: «Кумачка мая! Няўжо ж ты не магла іх у смятанку памачыць. У цябе ўсё ж такі двое коней і трое кароў». А кума мне гаворыць, што сваю сям'ю пасадзіла, пампушкі паставіла, смятанай паліла, чуць паспела гэтыя схаваць. І гэтая кума мне нашто.

Ну, а ўжо пятая кума і несла, і везла мне, і ў руках, і на плячах. Цэлы месяц мы са сваёй сям'ёй елі ды куму хвалілі.

Ну, што ж далей: надышло жніво. Прыходзіць да мяне кума ды просіць дапамагчы ёй пшаніцу жаць. Ох, не спадабалася мне яе слухаць. Не хацелася мне ісці работаць, бо я ж нікагда не рабіла, таму што добра мужыку гадзіла. Ён за мяне ўсё сам дзелаў. Нельга куме адказаць. Начала я збірацца. Доўга збіралася. Чуць к абеду прыйшла я к куме на паласу. А кума і рада, што памочніца хоць к абеду прыйшла. Стала я пшаніцу жаць. А сонца ўсё вышэй падымаецца, усё сільней пячэ. А каласкі мае белыя ручкі коль да коль. Кінула я сярпок ды сама лягла пад снапок. Ляжу, чакаю, калі кума мяне пазаве есці і яшчэ налье чарку. Доўга я ляжала, не дачакалася і пайшла дамоў.

Во, якая кума!

Ну, што ж, мае людцы, прыйшла зіма, няма чаго есці маім дзецям. Узяла я місачку, дай, думаю, пайду к куме, можа, пашкадуе, не дасць яна мне і маім дзеткам з голаду памерці. Прыйшла я ў хату, паздаравалася. Не буду брахаць, кума мая ветліва мяне сустрэла. За місачку ды і пайшла ў клеці за мукой. Ды скора вяртаецца і пустую міску падае і кажа: «Кумачка, хацела я браць муку ды штосьці кальнула мяне ў руку». Зразумела я адразу, што кума мая намякнула. Рассярдзілася я ды кажу: «Кумачка, каб цябе ўдавіла, як ты мяне і маіх дзетак не пакарміла». А кума адказвае: «А каб цябе разарвала, ты мне жаць не памагала».

ЛЕГЕНДА

На Мікольшчыну існуе такое павер'е, што Мікола на гару два разы ходзіць. Людзі гавораць, што аднойчы восенню застраў мужык з возам у гразі. Міма шоў Касьян-угоднік. Мужык пачаў яго прасіць, каб памог. Не памог Касьян, сказаў, што няма калі і пайшоў сваёй дарогай. Крыху пазней па той дарозе Мікола-ўгоднік ішоў. Мужык пачаў яго прасіць. Мікола памог мужыку воз выцягнуць. Вось прыйшлі Касьян-угоднік і Мікола-ўгоднік к Богу ў рай. Стаў Бог у іх пытацца, дзе былі. Касьян расказаў, што на зямлі быў, ішоў міма мужыка з возам, той дапамогі прасіў, а я не стаў мараць райскага плацця.

«Ну, а ты дзе так вымазаўся?» — спрашывае Бог у Міколы.

«А я быў на зямлі, ішоў па той жа дарозе і памог мужыку воз выцягнуць», — адказаў Мікола.

І сказаў тады Бог: «Паслухай, Касьма! Не памог ты мужыку воз выцягнуць. За гэта цябе будуць цераз тры гады ўспамінаць. А цябе, Мікола-ўгоднік, за тое, што памог мужыку, два разы ў год будуць празднаваць».

Юраўскія абрады і песні добра захаваліся і на Буда-Кашалёўшчыне. У в. Патапаўка выганялі жывёлу на пашу вярбінкай, прамаўляючы замову: «Добры дзень таму, хто ў етым хляву. У етым хляву дуб кашлаты — дзед барадаты. Святы Ягоры па хляву меднай пугай шчагае, усю нішчату з гэтага хлева выганяе». Шчыра верылі вяскоўцы ў магчымасць з дапамогай магічных слоў і дзеянняў прадухіліць бяду, выратаваць жывёлу, паспрыяць тым самым дастатку ў гаспадарцы: «На Юр'я клала гаспадыня тапор на зямлю каля варотаў (на двары) ды прыгаварывала: «Як гэтае жалеза ляжыць, хай так і скаціна з поля не сходзіць» (в. Патапаўка). У в. Рагінь, як

пацвердзілі інфарматары, «на Юр'я хадзілі валачобнікі, асабліва дзяўчаты, а з імі музыка-скрыпач. Дзяўчаты спяваюць, прыбіраюцца ў кветкі і ішлі па ўсю ноч, каб усе двары абысці. Не дай, Гасподзь, мінуць чыю хату». Атрымаўшы ад гаспадароў дазвол «развесяліць хату», спявалі:

Дай, Божа, каб гэты год праваджалі,
Другога года сустракалі,
Дачакалі ў радасці і ўраджаі.

Іншы раз пажаданне, адрасаванае гаспадарам, было жартаўліва-іранічным:

Маладая маладзіца, малодка,
Каб цябе ігла вукалола,
Каб цябе паднімалі падводаю.

Існаваў у в. Рагінь і такі цікавы звычай на Юр'я, як віншаванне хлопцамі і дзяўчатамі замужніц, якія частавалі іх сырам: «Дасі сыра — народзіш сына». Асноўныя матывы юраўскіх песень: адмыканне зямлі і выпусканне расы, заклінанне ўраджайнасці, услаўленне шлюбу:

Юр'я, устань рана,
Юр'я, мыйся бела,
Юр'я, ідзі ў стайню,
Юр'я, сядлай коней,
Юр'я, едзь у поле,
Юр'я, пусці расу,
Юр'я, цёпленькую, Юр'я, беленькую.
(в. Рагінь)

— Юр'я, падай ключы!
— Мамка, каторыя?
— Сынку, земляныя,
Зямельку адмыкаці,
Траўку выпускаці,
Траўка для каровак.
(в. Дзербічы)

Юр'я, Юр'я па полі ходзіць,
Юр'я, Юр'я ды Бога просіць:
«Зарадзі, Божа, жыта
Ды на новае лета.
Юр'я — юр'ева,
Коласам каласіста,
На ядро ядраніста,
Юр'я — юр'ева,
На таку — умалотам,
На млыне — прымолам,
Юр'я — юр'ева».
(в. Дзербічы)

Трывалымі ў вясковым побыце жыхароў Буда-Кашалёўшчыны з'яўляюцца траецкія (сёмушныя) абрады і песні. Тройцу адзначалі на пяцідзесяты дзень пасля Вялікадня. У г.п. Уваравічы маладыя дзяўчаты ішлі ў лес і завівалі вянкі з галінак бяроз, а праз тыдзень іх развівалі. З гэтымі дзеяннямі была звязана іх варажба аб будучым, аб шлюбе, аб лёсе. «Вянкі кідалі ў ваду і глядзелі: калі ўтопе вянок, значыць, тую маладзіцу ждзе гора ці непрыятнасць, а калі паплыве — то тая дзеўка пойдзе замуж» (г.п. Уваравічы).

Перапляценне шлюбных і аграрна-гаспадарчых матываў мае месца ў тэксце наступнай траецкай песні:

Мы, дзеўкі-дзевачкі,
Пойдзем на лужочкі.
Мы заўём вяночкі
Да на ўсе святочкі,
Да на самыя святыя,
Да на ўсе Духавыя.
Пойдзем, дзевачкі,
На лугі завіваць вяночкі
На годы доўгія,
На жыта густое,
На ячмень каласісты,
На авёс расісты.

Быў вядомы ў вёсках Буда-Кашалёўскага раёна і звычай упрыгожваць хату і падвор'е зелянінай, якая, на думку мясцовых жыхароў, была заклікана ахоўваць пасевы, садзейнічаць росту жыта, пшаніцы, агародніны.

На Тройцу ў в. Буда-Люшаў «свячу пераношвалі, год яна стаіць у адной хаце, на другі год пераносяць у другую».

Траецкую зеляніну не выкідвалі, а высушвалі і выкарыстоўвалі ў лекавых мэтах: «купалі ў гэтых галючках дзяцей ад розных хвароб» (в. Буда-Люшаў), «спальвалі на купальскім кастры» (г.п. Уваравічы), «асінавыя веткі станавілі на варотах, потым забівалі іх пад дзвярыма хлява, каб карова праходзіла цераз іх і ногі не балелі» (г.п. Уваравічы).

Траецкі абрад кумлення ў в. Рагінь адбываўся, калі «ўвечары хадзілі адзін да аднаго, як падаілі кароў, з бутылкай і закускай. Калі добра вып'ем, закусім, тады цалуемся»

Сямейна-бытавыя матывы гучаць у песні «Тройца, Тройца, святая Багародзіца»:

Тройца, Тройца, святая Багародзіца,
Пасею лёна, нехай зародзіцца.
Што харошы лён, то для маманькі маёй,

А што найхарошы, то для мяне, маладой.
А што з чарыўкаю, то для свякроўкі злой,
Бо свякроўка не родна маці,
Будзе хадзіць ды чарыўку вырываць.
(г.п.Уваравічы)

Як адзначылі інфарматары з в. Рагінь, «на Тройцу добра сеяць гуркі. Загадзя трэба зрабіць радочкі, хаця б два-тры. Як прыйдуць госці, пасадзіўшы іх за накрыты стол, трэба хуценька бегчы і пасадзіць гуркі. Вельмі добрыя тады будуць».

Трэба адзначыць, што фальклорныя традыцыі Буда-Кашалёўшчыны ўзбагаціліся ў сувязі з тым, што прыехала шмат перасяленцаў з іншых мясцін Гомельшчыны.

Сваю новую малую радзіму ў в. Старая Буда знайшлі Кацярына Рыгораўна Скачок (1936 г.н.) і Паўліна Піліпаўна Лабянок (1929 г.н.) з в. Міхалёўка Брагінскага раёна. Яны і прывезлі з сабой цікавы русальны абрад, удзельнікамі якога былі і старыя, і маладыя, прыбраныя ў вянкі з асінавых галінак. Звычайна русалак праводзілі ў панядзелак пасля Тройцы да могілак, выконваючы песні:

Правяду русалку ў чысты бор,
А сама вярнуся к татку ў двор.
Я русалку правяду,
Да й асінаю заламлю,
Штоб яны да нас не хадзілі,
Дай нашых сабак не дражнілі,
І нашых дзяўчат не пужалі.

* * *

Сядзела русалка на белай бярозе.
Ой, рана-рана, на белай бярозе.
Русалка ўстала, дзяцей напугала.
Дзеткі, не пужайцесь да ў лес не хавайцесь.
Ой, рана-рана, у лес не хавайцесь.
Да скажыце праўду,
Хто мяне любіць.
Ой, хто мяне любіць,
Чаравічкі купіць.
Ой, рана-рана, чаравічкі купіць.

Адметнасцю веснавой каляндарна-абрадавай паэзіі на Гомельшчыне з'яўлясцца абрад пахавання стралы, асобныя элементы якога захаваліся ў вёсках Буда-Кашалёўскага раёна. Напрыклад, у в. Патапаўка на Ушэсце «дзеўкі, хлопцы хадзілі з гармонямі і песнямі на мяжу жыта, па вуліцы вадзілі карагоды, выконваючы песню «Я па вуліцы карагод ваджу».

Я па вуліцы карагод ваджу,
Я ў цябе, мой татачка, халасты хаджу,
Халастуценькі, нежанаценькі.
Халастуценькі, нежанаценькі.
— Жанісь, сыночку,
Жанісь, родненькі.
Ой, лі, ой, люлі, жанісь, родненькі!
Ты бяры сабе доч папоўскую,
Ой, лі, ой, люлі, доч папоўскую.
— Доч папоўская — не мая жана,
Ой, лі, ой, люлі, не мая жана.
Не мая жана, не твая слуга,
Ой, лі, ой, люлі, не твая слуга!
Дык бяры сабе доч хрысцьянскую,
Доч хрысцьянскую.
Доч хрысцьянская — то мая жана,
Ой, лі, ой, люлі, ды твая слуга!

Адным з маляўнічых карагодаў, якія былі прымеркаваны да абраду пахавання стралы, з'яўляецца »Драма». Паводле ўспамінаў Гарпіны Мануйлаўны Сачыўкінай, «гэты карагод водзяць на Дабравешчанне, пасярод круга людзей ставяць прасніцу з кудзеляю, садзяць жанчыну, кругом пяюць, водзяць танок»:

Драма дрэмле над кудзеляю,
Драма дрэмле над шаўковаю.
Устань, драма, свёкар едзе.
Свёкар едзе, журбу вязе.
— Я не ўстану, не пагляджу.
Яны праўды не сказалі.
Цяпер людзі ўсе лукавы.
Яны праўды не сказалі,
Маё гора вывядалі...

Жанчына адмаўляецца ўстаць не толькі тады, калі свёкар едзе, але і свякруха, бацька, маці; калі ж гучыць паведамленне, што мілы едзе, то падхопліваецца і пачынае месці хату. У в. Недайка выконвацца наступная песня стралы баладнага характару:

Я пушчу стралу па ўсім сялу,
Да й удоўж сяла ў канец вуліцы.
Як уб'е страла добра моладца,
Па том моладцу некаму плакаці:
Матка старэнька, сястра маленька,
Деткі дробныя да й усе роўныя,
Жана малада кола горада.
Дзе матка плача — там рэчка цячэ,
Дзе сястра плача — там калодзезі,
Дзе деткі плачуць — ручайкі бягуць,
Дзе жана плача — там расы няма.
А матка плача — да смерці,
Сястра плача — да замужжа,

Дзеці плачуць — да выросту,
А жана плача — да абеду.
Пасля абеду ў танок пайшла,
У танок пайшла, сямёх палюбіла,
Сямёх палюбіла, усіх надарыла.
Аднаму — платочак шаўковы,
Другому — залаты персцень,
Трэцяму — стужачку з касы,
Чацвёртаму — калечка тонкае,
Пятаму — пацалункі гарачыя,
Шостаму — пасцельку пухаву,
А за сёмага ды й сама пайшла.

Трагічныя матывы ў прыведзенай песні народжаны сітуацыяй забойства стралой «добра моладца». У в. Патапаўка запісаны тэкст карагоднай песні стралы з любоўным сюжэтам:

На Чачоры, на рацэ, шэры гусі сядзелі.
Шэры гусі сядзелі, светлу воду муцілі*.
Прыйшла дзеўка воду браць і з малойцам размаўляць.
Размахнула рукаўцом, зачарпнула ведзярцом.
— Ты не поп, ты не дзяк, не цалуй мяне так.
Пацалуе мяне так чарнаморацкі казак.
Чарнаморац ідзе, ажно вуліца гудзе.
Як пачула галасы, расчасала валасы.
Дзверы выстучыла, к хлопцу выскачыла.

Аграрна-магічны абрад ваджэння стралы, як растлумачылі інфарматары, «рабіўся дзеля таго, каб засцерагчыся ад Перуна, а з цягам часу стаў як бы ўспамінаннем аб памерлых родзічах і блізкіх людзях» (в. Івольск).

Летні цыкл земляробчага календара прадстаўлены на Буда-Кашалёўшчыне купальскай і жніўнай абраднасцю і песнямі. Як паведаміла Ніна Ягораўна Татарынава, 1917 г.н., з в. Ціхінічы,

«на Купалле хараводы вадзілі, выбіралі Купалку, прыгалі чэраз касцёр, варажылі на вінках. На вінок лажылі накрыст дзве палачкі, пасіродкі прыдзелавалі запаленую свечку, пускалі вінок на ваду і гаварылі:

Плыві, мой вінок,
То ўніз, то ўгору,
К свікровінаму дому.

Калі вінок круціцца — быць у старых дзевах, еслі паплыве — замуж пойдзе, еслі стаіць на месце — замуж пака не пойдзе».

Бытаваў у Буда-Кашалёўскім раёне і купальскі звычай, які быў вядомы на Барысаўшчыне і апісаны Адамам Багдановічам у працы «Пережитки древнего миросозерцания у белорусов» (Гродна, 1895).

Як паведамілі інфарматары з в. Ціхінічы і г.п. Уваравічы, «на Купалле дзяўчаты ў вянках з кветак станавіліся ўперамешку з хлопцамі, дзелаючы харавод, потым з харавода выхадзіла засватаная дзэўка (тая, што заранее запасалася ручніком ці куском палатна) і выбірала сабе хлопца, закрыўшы ліцо чубром (пакрывалам з палатна). Хлопец снімаў з яе пакрывала і завязываў сабе чэраз плячо, а дзеўку звалі Купалкай»:

Ішла Купала сялом, сялом,
Закрыўшы вочы пяром, пяром.
На Івана Купалу.
Закрыўшы вочы пяром, пяром,
Пытала хлопцаў чалом, чалом,
На Івана Купалу.
Пытала хлопцаў чалом, чалом,
Свяціла ночы агнём, агнём,
Пляла вяночкі шаўком, шаўком,
Слыла Купалка цяплом, дабром,
Славу Купалу пяём, пяём».

Купальскае свята тоіць у сабе шмат міфалагічных уяўленняў і веранняў, якія пацвярджаюць, наколькі цікавым і ўзнёсла-паэтычным было асэнсаванне свету нашымі продкамі. У якасці доказу прывядзём тэкст легенды, звязанай з пошукамі ў купальскую ноч кветкі-папараці і запісанай у в. Жытанежжа ад Марыі Мікалаеўны Крастоўскай (1918 г.н.):

«...Кажуць, што на Купалле папарацень-кветка цвіце. І хто найдзе яе, той усю жызнь шчаслівым будзе і будзе разумець язык раслін, птушак, звярэй, і ніхто яго зглазіць не зможа.

Дык аднойчы адзін хлопец Іванка найшоў папараць-кветку, да не ўтрымаў яе. А было гэта вось як.

На Івана Купалу шло свята. А Іванка сядзеў адзін, скучаў. Ён быў самы гожы хлопец з дзярэўні, але яму ніхто не глянуўся. У тыя часы быў абычай вянкі надзяваць або ў рукі даваць таму, хто дзэўцы глянуўся. І калі хлопец згодны, то трэба было гэты вянок разарваць і кінуць сабе пад ногі. А Іванку аж цэлых 4 дзеўкі вянкі аддалі. І стаялі радам, глядзелі, ці разарве ён каторы з вянкоў. А ён паглядзеў на дзевак, на вянкі, паклаў іх на траву, не тронуўшы, і

* Кожны радок паўтараецца, акрамя першага і апошняга.

пайшоў. Ішоў, ішоў і дайшоў да лесу. Сеў на пень, закрыў ліцо рукамі і думае. І чуе, нехта яго заве:

— Іванка, азірніся.

Ён азірнуўся і бачыць, што стаіць дзевачка, прыгожа-прыгожа. І гаворыць яму:

— Устань, Іванка, ідзі ў чашчу лясную, цераз багны, балоты, углыб. Там папараць-кветка расце. Я яе дару табе.

Іванка працёр вочы, а дзевачка не iсчазае, стаіць. І такая празрачная ўся, вецер яе калыша. І дзевачка тая знімае з галавы вяночак, кідае яго Іванку і кажа: «Знайдзеш папарацень-кветку — я буду тваёй нявестай».

Іванка толькі сабраўся разарваць вяночак, а дзевачка махае рукой і кажа:

— Падажджы, Іванка, не спяшай! Прынясеш папарацень-кветку — разарвеш вяночак. І помні адно: не аглядвайся назад! Што б ні казалі табе, не аглядвайся...

І пачала дзевачка знікаць. Іванка аж падпрыгнуў і закрычаў:

— Пачакай, любая! Як зваць хоць цябе?

Здалёку данѣслося:

— Купалінка!..

І вось Іванка дужа захацеў папарацень-кветку найці. І пайшоў ён туды, куды яму ісці сказала Купалінка. Ішоў ён, ішоў, бачыць — балоты кругом, твань. І чэрці страшныя прыгаюць вакруг, крыўляюцца. І сразу рэзка пасвятлела. Глядзіць Іванка — уперадзе маленькая, кругленькая паляначка, зялёненькая-зялёненькая, і зорачкі цвітуць на ёй. А ў серадзіне гэтай палянкі цвіце яркім розавым папарацень-кветка. А вакруг яе скруцілася тоўстая гадзіна (змяюка) і спіць. Іванка падбег туды, перасігнуў цераз гадзіну і сарваў папарацень-кветку. І ўцякаць пабег. Адразу тая гадзіна, што ля кветкі ляжала, здохла. Іванка палажыў папарацень-кветку за рубаху і пайшоў выхаду шукаць. І сразу яму хараша і лёгенька стала. Вакруг яго чэрці прыгаюць, крыўляюцца, ведзьмы бегаюць, пужаць хочуць Іванку. А яму не страшны ні ведзьмы, ні чэрці. Ён чуе, як дрэвы гаворуць між сабой:

— Не данясе ён папараць-кветку дадому. Ведзьмы што-небудзь вытваруць...

А Іванка ідзе і ідзе ўперад. Помніць, што яму Купалінка казала: не аглядвацца. Ззаду і дзеўкі нібы смяюцца, і хлопцы. І маці нібы Іванку звала, ён ідзе не аглядвасцца. І вось ідзе ён, ідзе, ужо і дзярэўню відаць. І тут раптам чуе Іванка голас Купалінкі:

— Іванка, любы, дапамажы, паміраю!..

Іванка аглянуўся. І бачыць страшэнную ведзьму. Сразу стала цёмна-цёмна, завішчалі ведзьмы, заржалі чэрці. Іванка ўпаў. Невядома сколькі ляжаў ён. Калі ўстаў, было светла. Ён выйшаў з лесу, сеў на пень і шмат думаў. Сунуў руку за пазуху, а там — галюка сухая. Іванка ўстаў і пайшоў у лес. І ніхто яго больш у дзярэўні не бачыў. А ў лесе з тых пор чутна, што дзявоцкі і хлапоцкі галасы пераклікаюцца. І рогат чуваць. Дзявоцкі голас плача і гаворыць праз слёзы:

— Іванка, найдзі мяне.

Хлопец нібы адказвае:

— Купалінка, дзе ты, дзе ты?

... І рогат.

Гэта ведзьма рагоча, што Іванка з Купалінкай друг друга адшукаць не могуць».

У в. Марозавічы на Купалле ў выбранае для вогнішча месца «ўбівалі ў зямлю кол, абложвалі яго саломай, а ўверсе прывязвалі пук саломы. Калі пачынала цямнець, то гэты кол запальвалі і зразу сюды прыбягалі прыбраныя людзі з бярозавымі дрэўкамі ў руках, якія кідалі ў стоўб, прыгаворваючы: «Каб мой лён быў такі вялікі, як гэтая хварасціна».

Асноўныя матывы купальскіх песень, запісаных на Буда-Кашалёўшчыне, звязаны з асноўнымі структурнымі элементамі купальскай абраднасці, якая, на жаль, у пэўнай сістэме не захавалася.

Пачыналася ж свята са збору купальскіх траў і кветак раніцай 6 ліпеня, што і адпаведна суправаджалася песняй:

Ой, на Купалле, на Яна
Дзевачкі зелле збіралі.
Яны збіралі, не зналі,
У старога дзеда спыталі:
— Што гэта, дзядулька, за зелле,
Чорны галоўкі насення?
— На што вы яго збіралі,
Калі вы яго не зналі?
Ваша дзявоцкая красата —
Вашаму сэрцу сухата.
(г.п. Уваравічы)

Калі запрашалі на Купалле, то спявалі песню:

Хадзіў чыжык па вуліцы,
Рана па вуліцы.
Прасіў дзевак на Купалле,
Рана на Купалле.
Вам, дзеванькі, свая воля,
Маладзіцам волі нету,
Рана-рана волі нету.
Я свякроўкі не баюся,
Рана-рана не баюся.
Я свёкару пакланюся,
Рана-рана пакланюся.
Сама пайду на Купалле,
Рана-рана на Купалле.
(г.п. Уваравічы)

Выразную шлюбную скіраванасць мае тэкст купальскай песні з матывам пляцення вянкоў:

Купалінка, Купалінка,
А дзе твая дочка?
— Мая дочка ў садочку
Кветкі рвець,
Вяночкі пляцець.
А ўсім дзевачкам
Па вяночку,
А Галечцы — ажно тры.
Адзін венчык — на злучэнне,
Другі венчык — на вянчанне,
А трэці венчык — на ад'язджанне.
(в. Дзербічы)

Назіранне за «ігрой» сонца ўдзельнікаў Купалля — важны рытуал у сістэме купальскай абраднасці, звязанай з закліканнем добрай ураджайнасці:

А на Купалу
Рана сонца ірала,
Рана сонца ірала,
На добрыя гады,
На цёплыя росы,
На цёплыя росы,
На хлябы-ўраджаі.
(в. Дзербічы)

Структура ж н і ў н ы х а б р а д а ў на Буда-Кашалёўшчыне ўключае некалькі частак, звязаных з этапамі жніва — з а ж ы н к а м і, у л а с н а ж н і в о м і д а ж ы н к а м і. Надзвычай глыбока яны адлюстравалі працоўны вопыт чалавека, яго светапогляд, па-мастацку асэнсавалі яго духоўны свет, паказалі непарушнасць спрадвечных маральных норм і ацэнак. Пра зажынкі ў в. Бацунь паведаміла Гарпіна Мануйлаўна Сачыўкіна, 1909 г.н.: «На Палупятра ішлі з хлебам і соллю ў поле, звярталіся да нівы: «Добры дзень, ніўка!» Зажыналі пару жмень жыта і клалі нахраст, а паверх клалі хлеб і соль, спальвалі, а потым пачыналі жаць пад хрэст. Калі нажыналі першы сноп, абвязвалі спіну, каб не балела, чыталі малітву, казалі такія словы: «Бачыць маё вочка, што жаць недалёчка». Складалі скірды, зналі нейкія словы, каб і мышы не тачылі, дождж не забіваў.

Як ішлі жаць, дык нельга было пераходзіць каму-небудзь дарогу і каб табе ніхто не перайшоў, асабліва з пустым вядром. Нельга было пераступаць цераз серп, а то парэжаш руку, як будзеш жаць, альбо асцюк з жыта ў вока пападзе. Зажынкі спраўлялі ў хаце нядугі (нявесты)».

Звычайна ў зажынкавых песнях адлюстроўвалася ўласцівая для зажынак абрадавая сітуацыя. У песнях канстатуецца факт пачатку жніва — цяжкай напружанай працы хлебароба:

Сёння ў нас зажыначкі.
Жнейкі, жнейкі маладыя,
Жнейкі жыта зажыналі,
У снапы вязалі.
Свайго гаспадара
Снапамі звязалі.
А наш гаспадар маладзенькі,
У яго конь вараненькі.
(в. Дзербічы)

Дажынкі, як заключны этап жніва, суправаджаліся таксама песнямі і абрадавымі сімвалічнымі дзеяннямі. Напрыклад, калі канчалі жаць у г.п. Уваравічы, то завівалі «бараду»: «У самым канцы поля астаўлялі штук сколькі калоссяў, завязвалі ў вузел так, каб каласкі глядзелі ўніз, у зямлю. Патом пплялі з цвятоў, якія растуць на полі, вянок і клалі на бараду. Яшчэ туды ў вянок клалі кусок хлеба, соль і вадзічку і гаварылі ўсе жанчыны: «Барада, барадзіца, харошая маладзіца, табе хлеб, соль і вадзіца. Будзь здарова, зямлякарміцелька, да будушчага года».

Такім спосабам людзі імкнуліся ўлагодзіць зямлю, захаваць яе ўраджайнасць на будучы год. Матывы ўласна жніўных песень звязаны з узаемаадносінамі замужняй жанчыны са свёкрам, свякрухай, сумам па бацькоўскай хаце, з нараканнямі на цяжкую працу, нешчаслівую долю:

Пара, маці, жыта жаці,
Ой, колас пахіліўся!
Колас пахіліўся,
Пара, маці, жыта жаці!
Голас ізмяніўся,
Пара, маці, жыта жаці!
Ой, салома павяла!
Салома, ой, павяла,
Жалка тога вічарочка,
Ой, што я не гуляла!
(в. Патапаўка)

Зашумеў, зашумеў
Сілен дробны дожджык
Ды па чыстаму полю.

Зажурыўся, зажурыўся,
Ды мой татачка родны
Ды па маёй горкай долі.
Было тады дождждыку
Ісці, як хмарка была.
А было табе, татачка, журыцца,
Як я малая была.
(в. Дзербічы)

Спяваюць на Буда-Кашалёўшчыне не толькі, калі жыта жнуць, але і калі «сцеляць лён пад жнівеньскія росы. Даслаўшы, кладуць з лёну зеркала, штоб лён бяліўся, у зеркала глядзеўся», пры гэтым спяваюць песню «Брала дзеўка лён, брала канапелькі»:

Брала дзеўка лён, брала канапелькі,[1]
Яна брала-брала да сырой зямелькі.
Сырая зямелька — маць мая радненька.
Туда ішоў казача: «Памагай Бог, дзеўка!»
Дзяўчынанька ўстала, «спасіба» сказала.
— Казача й казача, сватай сабе дзеўку.
Ня тую, другую, мяне, маладую!
Каб я, маладая, у наймы не хадзіла,
Чужыя работы болей не рабіла.
А прыйдзе субота — чужая работа!
Як прыйдзе субота — чужая работа!
Як прыйдзе нядзеля — рубашка не бела!

З усіх відаў с я м е й н а - а б р а д а в а й п а э з і і асабліва добрай устойлівасцю захавання адрозніваюцца традыцыі в я с е л ь н а й а б р а д а в а й п а э з і і, якія ў розных вёсках маюць свае лакальныя адметнасці, цікавыя рытуалы, непаўторныя міфалагічныя прыкметы і павер'і.

У вясельным абрадзе Буда-Кашалёўскага раёна можна вылучыць такія этапы, як сватанне, заручыны, выпечка каравая, вяселле (3 дні), адведкі. Сватанне адбывалася звычайна ў суботу, у сваты хадзілі бацька жаніха, жаніх, маці, родзічы (в. Кашалёў), у в. Бацунь у сваты хадзілі толькі мужчыны.

Як прыходзяць у сваты ў в. Сінічына, спяваюць песню:

А чыя та рута-мята за гарой
Зарасла сінім цвстам, лебядой?
Ой, вы, дзевачкі, сястрыцы,
На мяне, маладую, не глядзіце,
А мне не да руты, не да мяты,
Прыйшоў ка мне Ванька ў сваты...

Сватанне ў в. Забалоцце суправаджалася наступнымі песеннымі радкамі:

Пайшла Танечка па ваду[2]
Зачула гасцей у бару.
Кінула вядзерцы пад гару,
А сама пайшла дадому
Да схавалася ў камору.
— Гатуйся, мамачка, гатуйся,
У чырвоныя боцікі абуйся.
А ў шчырым бару конь заржаў,
Вясёлыя сваточкі песні пяюць,
А мне, маладой, звесць даюць.

Дыялог, які адбываўся паміж бацькамі нявесты і сватамі з боку жаніха, дапамагаў высветліць галоўнае пытанне — ці згодна дзяўчына на шлюб. Калі яна давала згоду выйсці замуж, то кланялася сватам, ставіла посуд на стол. Пасля дасягнення ўзаемнай дамоўленасці аб шлюбе нявеста абвязвала ручнікамі ўсіх сватоў, а жаніху завязвалі хустку на шыю. Пахвала ў адрас дачкі гучала не толькі ў час рытуальнага дыялогу з боку яе бацькоў, што яна і «старанная, і разумная, і слухмяная, і з твару прыгожая, і зварыць, і спячэ, і ткаці, і прасці умее», але і ў спецыяльнай песні «Сваткі любімыя»:

Сваткі любімыя,
Дружкі любсзныя,
З нас вачэй не вараціця,
На нас, любезныя, узгляніця,
Да і саміх сябе пакажыця.
Глядзіця, вот наша нявеста,
Не храма, не крыва.
Яна тонка прадзець,
Кросны звонка тчэць,
Халсты бела беліць.
Напрала, наткала,
Дар'я наспраўляла.
(в. Дземідоўка)

У в. Кашалёў, калі ўжо дзяўчыну высваталі, то спявалі песню:

Запіта дзеванька, запіта,
Шоўкам хустанька шыта.
Запівалі яе ўначы,
Вышывалі хустаньку пры свячы.
Запівалі яе ўвесь род,
Родны бацсенька напрарод.
Ох, п'яна я ды хілюся,
Іду дадому ды баюся,
Паганага мужа маю,
Будзе біці — добра знаю.

[1]Другі — сёмы і дзевяты радкі паўтараюцца.
[2]Кожны радок паўтараецца.

Асноўнымі рытуаламі заручын на Буда-Кашалёўшчыне з’яўляліся наступныя: абменьванне пярсцёнкамі, заплятанне касы нявесты, звязванне над хлебам ручніком рук маладых, упрыгожванне елкі, якая з’яўлялася сімвалам жыцця, маладосці, дзявоцтва, прыгажосці. Паводле ўспамінаў Ганны Іванаўны Бажанковай, 1911 г.н., з в. Кашалёў, «калі маладую вязуць да маладога, то ад елкі стараліся прынесці дамоў кветкі, упрыгажэнні», што павінна было прынесці шчасце ўсёй сям’і.

Заручыны замацоўвалі згоду нявесты на шлюб і суправаджаліся песнямі:

Прапіў бацька дачку
На салодкім мядочку
Ды й на белай тарэлцы,
Ды й на белай тарэлцы,
Ды й на горкай гарэлцы.
Да, напіўшыся, скача,
Да, напіўшыся, скача,
А праспаўшы, усё плача:
— Куды ж маё да дзіця пайшло,
А ці ў бор да па ягады?
А ці ў бор да па ягады,
Ці ў святліцу за вадзіцай?
Сватачка, сватачка, мая мамачка,
Глядзі ж майго да дзіцятачка.
(в. Іванаўка)

Напярэдадні вянчання ў хаце бацькоў маладой адбываўся такі вясельны абрадавы момант, як пасад, калі нявесту садзілі на дзяжу, засланую кажухом (навыварат). Брат ці сястра маладой вялі яе на пасад, прычым, «дарожка да дзяжы замятаецца вышытым ручніком, каб быў светлы шлях у жыцці. Маладой расчэсвалі косы і грэбень закідвалі на печ».

Калі вялі маладую-сірату на пасад, выконвалі песню:

Станавіся, радзіначка, уся ў рад,
Да вядуць Наташку на пасад.
На пасад пасаджана, як лебядзінка,
А Наташа-сіраціначка.
Усю радзіначку яна абышла,
Свае роднай мамкі не знайшла.
Усю радзінку мінае,
Свая родну мамку шукае.
Галовачка мая бедная ў вяночку,
Няма мае роднае мамкі ў радочку.
Галовачка мая бедная ў цвеце,
Няма мае роднае мамкі ў свеце.
(в. Сінічына, п. Расцяробы)

Матывамі смутку і журбы прасякнуты і наступны тэкст песні, якой суправаджаўся пасад у в. Кашалёў:

Галечка дзевачак сабрала,
Сабрала забор таткаў —
Гібкія лавачкі масціла
І ў рад дзевачак садзіла.
А сама села вышэй усіх,
Думачку задумала горш усіх.
Чым мне па двару пасласці,
А як мне свякроўку назваці.
Лістом па двару трэба слаcці,
Свякроўку мамачкай называці,
А свёкарку татачкам зваці.

Рытуал расплятання касы, які адбываўся пад час пасаду нявесты, адлюстроўваецца ў песні «Меншы братачка касу расплятаў»:

Меншы братачка касу расплятаў,
Павесіў уплёт,
Куды мамачка ў клець ходзе.
У клець будзе ісці — забача,
З клеці будзе ісці — заплача:
Гэта маёй дачушкі ўплёты,
Усе дзявоцкія работы.
Як яна ўсе гэтыя ўплёты насіла,
Таткаў двор красіла,
Кінула ўплёты насіць,
Кінула таткаў двор красіць.
(в.Кашалёў)

У першы дзень вяселля жаніх прыязджае за нявестай. Калі збіраліся ехаць да маладой, то спявалі:

Добранач, бацюхна,
Ды не лажыся спаці,
Ды не лажыся спаці,
Бо не будзем начаваці,
Бо ночанька цёмненька,
Дарожанька дрэнненька,
Каб нам ды не зблудзіці
Ды чаго б не забыці.
(в.Ліпа)

* * *

Там поле роўненька,
На двары коней поўненька.
А там хлопчыка каня павёў,
У каня праўду запытаў:
— Коню, мой коню вараны,
Ці надзеешся на сілу,
Ці давязеш маю дружыну?
Мая дружына невялічка,
Сем каней вараных прыстала,
Сінюю карэту зламала.
(в. Дзербічы)

У хаце маладой чакалі прыезду жаніха, «з абеда пачынналі збірацца госці — яе радзіначка». Дзяўчаты імкнуліся схаваць нявесту ад жаніха дзе-небудзь у суседзяў. Як паведамілі ў в. Іванаўка, да выбару такога месца існавалі пэўныя патрабаванні: «чэраз вуліцу маладую не праводзілі, нельга, а вялі ў хату, якая стаяла па тым баку вуліцы, дзе жыве нявеста; і дайжа еслі жаніх будзе ехаць з якога боку, дык туды на сустрэчу не вязлі, наадварот ад жаніха, у другую старану, а яшчэ нельга было пераапранаць нявесту ў хаце ўдавы або ўдаўца».

Прыезд дружыны жаніха па нявесту звязаны з рытуалам яе выкупу, які адбываецца ў цікавай гульнёва-тэатралізаванай форме і суправаджаецца выкананнем кароценькіх песень:

Куды вы нашу маладзіцу дзелі?
Хоць бы мы на яе паглядзелі,
Новую кашулю ёй надзелі.

Наша маладая ў клеці сядзіць,
У клеці сядзіць ды каралечкі ніжа,
Не чорненькія, а чырвоненькія.
(в. Кашалёў)

Старажытным момантам з'яўляецца такая дэталь, як зліццё гарэлкі з боку жаніха і нявесты ў адзін посуд, а затым яе наліванне з міскі лыжкай у чарку, «якая абходзіць усіх кругам». Пры гэтым прыгаворвалі: «Божа, радзі, радзі жыта, пару дзяцей благаславі, каб былі багаты, не былі пыхаты, каб шанавалі бога на небе, людзей на зямлі, свае маладосці і нашы старасці».

Водгукі старажытных міфалагічных уяўленняў даносіць да нас тэкст вясельнай песні, якая суправаджала прыезд дружыны жаніха да маладой у в. Балсуны. У цэнтры песеннага сюжэта міфалагічны персанаж — заяц, сімволіка якога мае любоўна-шлюбны характар, але сустрэча вясельнай дружыны з зайцам асэнсоўвалася ў народнай міфалогіі як з'ява небяспечная:

Сядзіць заінька пад ёлачкай,
Вочкі трэ.
Едзе Мішачка жаніціся,
Зайку б'е.
— За што, за што, малады Мішачка,
Мяне б'еш?
Ці я твае вараныя конікі папудзіў,
Ці тваю маладу Анечку адгудзіў?
Аскудзілі тваіх конікаў мядзведзі,
Адгаварылі тваю Анечку суседзі,
А спудзілі тваіх конікаў лісіцы,
Адгаварылі тваю Анечку сястрыцы.
(в. Балсуны)

Паводле народных павер'яў, маладым забаранялася пі́ць, бо яны ехалі ў царкву вянчацца.

Матывам пажадання долі прасякнуты песенныя радкі, адрасаваныя маладым пад час іх ад'езду ў царкву:

Паедзем, Галенька, да Божага дому,
Не станавіся ў царкве пры сцяне.
Стань, малодзенька, пасярод царквы.
Анёлы абяцаюць ды долю дадуць.
А як пытаюць, што за долю даць,
Ці хлебавую, ці грашовую,
Ой, дай жа, Божа, ды ўсялякую.
(в. Кашалёў)

Калі маладыя ўжо павянчаліся, то сустракалі іх у хаце нявесты яе бацькі, благаслаўляючы «на быт добры, на век доўгі», пры гэтым выконвалася песня:

Прысхала Галенька з вянца
Ды села ў святліцы на лаўцы,
Палічыла пярсцёнкі на пальцы,
Ды адзін пярсцёнак не такі,
Што купіў Іванка малады.

Калі маладыя вяртаюцца з царквы, то выконваюць і наступную песню:

Мамачка, мамачка мая родная,
Разрышы мне на ручнічок стаць.
Разрышы мне, разрышы мне на ручнічок стаці,
Васечку павітаць.
Васечку, Васечку павітаці,
Перснейкі падмяняць.
Перснейкі, перснейкі падмяняці,
Мужам, жаной назваць.
Мужам, жаной, мужам, жаной назваці,
Здароўейка пажалаць,
Здароўейка, здароўейка пажалаці,
Ай да веку да веку, ай да веку да веку,
А Васечку-чалавеку.
(в. Іванаўка)

Ішла Манечка з падвянца,
Сыпала чорны мак з рукаўца:
— Зарадзі, Божа, чорны мак,
Усе залатыя макаўкі,
Чырвоныя лісточкі.
Чырван чырвонец — Іванечка,
Чырвоны лісток — Манечка.
(в. Ліпа)

Вяселле ў хаце нявесты суправаджасцца шматлікімі жартоўнымі песнямі, у якіх адлюстроўваюцца народны светапогляд, мараль, майстэрства імправізаваць, ствараць вясёлыя камічныя сітуацыі, незласліва абсмейваць вясельнікаў-сватоў, дружак, шаферак:

Сваце, сваце,
Чыні лад у хаце,
А не чыніся ладу,
То падлазь пад лаву,
Ступаю закаціся,
Таўкачом бараніся.
Наш дружка наеўся, напіўся,
На ім пояс рассеўся, разваліўся.
Мы ж пасдзем да Гомеля, Гомеля
Абручкі купляць, купляць,
На дружку набіваць, набіваць.
Наша дружка-хітрушка
Цыцкаю парася забіла,
Перад сваім дружкам палажыла.
— Еш, дружок, парасятка,
Яшчэ заб'ю парасятка.
(в. Кашалёў)

Яскравым сведчаннем трывожнага псіхалагічнага стану маладой у сувязі з яе расстаннем з бацькамі, родным домам, з'яўляюцца тэксты вясельных песень, якімі суправаджаўся яе ад'езд да бацькоў жаніха:

— Куды, куды... млода Манечка, ад'язджаеш?
Каму, каму сваю рутачку кідаеш?
— Ой, паеду, паеду, мая мамачка, ад цябе,
Пакідаю сваю рутачку я табе.
Уставай, мая мамачка, раненька
Да палівай маю рутачку часценька,
Не палівай маю рутачку слязою,
А палівай халоднаю вадою.
Ад слёзак мая рутачка завянець,
Ад вадзіцы мая рутачка буявець.
Ад слёзак мая рутачка сцямнеець,
Ад вадзіцы мая рутачка зелянеець.
(в.Гаўлі)

Як табе, мая матка, жаль не жаль,
Як твае сэрца ні канє,
Што твае дзіцятка ні згляне.
Як села ўчора звячора,
Сядзіць сягоння да тас пары,
Спусціўшы вочкі да зямлі,
Палажыўшы ручкі на скам'і!
— Беленькія мае ручкі, беленькія,
Ці будзеце вы беленькія ў свякроўкі?
Як я ў маткі была, то я час мела
Беленькія ручкі вымываці,
Засталася ў свякроўкі,
Стала слёзкамі паліваці.
(в. Антонаўка)

У першы дзень вясельнага застолля пачынаецца дзяльба каравая ў маладой традыцыйнай славеснай формулай: «Запрашаю на каравай, на божы дар. Наш каравай дарагі, спечаны з 7 палёў пшаніцы, з 7 кароў масла, спечаны ў печы і вельмі смачны». Каравайныя пажаданні, запісаныя ў в. Кашалёў, адрозніваюцца іскрыстым народным гумарам, мудрай назіральнасцю, высокімі маральна-этычнымі прынцыпамі:

«Дарую бочку гуркоў,
Каб не любіла чужых мужыкоў»;
«Колькі на бярозе почак,
Каб столькі было дочак;
Колькі ў лесе пянькоў,
Каб столькі было сынкоў»;
«Дарую галіну бярозы,
Каб мужык прыходзіў цвярозы;
Дарую дугой, каб не хадзіў да другой».

Першы дзень вяселля на Буда-Кашалёўшчыне заканчваецца рытуалам выкупу пасагу нявесты («яе пасцелі, падушак»). Развітваючыся з дачкой, маці галосіць, «прычытае», гучыць песня:

Што ты, дачушка, за бяду зрабіла,
Што сваю мамачку ды пасіраціла?
Чужая сямейка п'е ды гуляе,
А твая мамачка слёзы раняе.
Чужая сямейка п'е ды скача,
А твая мамачка сільненька плача.
На тваё месца няма каму сесці,
Тваёю лыжкаю няма каму есці,
Ды тваё месцейка за сталом гуляе,
А твая лыжачка ды ляжыць сухая,
А твая мамачка слёзы выцірае.
(в. Кашалёў)

Калі везлі маладую да маладога, у в. Сінічына гучалі песенныя радкі:

Пара, маці, дай вячэраць,
Павячэраўшы, дзяліцеся.
Табе, маці, што ў хаце,
А мне, маці, што ў клеці.
Табе, маці, кубел дай каробка,
А мне, маці, бурая кароўка.

Перад ад'ездам да хаты жаніха нявеста ў в. Бацунь спявала:

Ці я табе, мамка, не дзіцятка,
Што мяне проці ночы шлеш упрочкі?
Ці я табе, мамка, кудзелі не прала?
Прала, прала кудзелечку тоненьку,
Слала, слала пасцелечку беленьку.

Абрадавы этап сустрэчы маладой бацькамі жаніха суправаджаўся рытуалам расплятання касы, калі «свякроў знімала вянец, расплятала касу і захіхляла (завязвала хусткай) нявестку» (в. Сінічына).

Калі ж пад'язджалі, напрыклад, да хаты жаніха ў в. Кашалёў, то звярталіся да яго маці:

Выхадзі, свякроўка, чубата,
Прыехала нявеста багата.
Расцялі, мамачка, трубачку,
Прывязлі невесту-любачку.

У адказ жа гучалі словы маці жаніха:

Раскаціла б я і бярэмя,
Каб верыла, што нядрэнна.

У тэатралізаваным народным вясельным спектаклі, здаецца, было ўсё прадугледжана і ўлічана. Пакідаючы маладую ў хаце жаніха, яе радня спявала развітальную песню:

Дадому, госцейкі, дадому,
Паелі конікі салому.
А саломкі жменька каротка,
А сена клачок-пятачок.

А потым звярталася з просьбай да радні маладога не крыўдзіць маладую жанчыну, забяспечыць ёй шчаслівае жыццё:

Да, суседачкі, да галубачкі, просім вас,
Каб не было нашай Галечкі кепска ў вас,
Каб не стаяла з цёмнай ночы пад акном,
Каб не ўцірала дробных слёзкаў рукавом,
Каб не была ды паветачка за хатку,
Каб не была суседачка за матку.
(в. Кашалёў)

Другі дзень вяселля на Буда-Кашалёўшчыне называўся «пярэзвы жаніховы», калі госці з боку маладой прыходзілі да жаніха і вяселле працягвалася, гучалі вясельныя песні жартоўнага характару:

Нашы пчолкі параіліся,
Дай ім, Божа, сад добры.
Нашы маладыя пажаніліся,
Дай ім, Божа, век доўгі,
Каб яны пілі, елі
Да хараша гаварылі.
Ой, Галечкін айцец
Ездзіў на кірмаш выбіраць.
Ажно выбраў да нягоднага:
Як стаў пры парозе —
Як пень пры дарозе.
Як стаў ён каля ямкі,
Пацягаў усе дзялянкі,
Стаіць, мармыча,
А сваё Галечкі не кліча.
(в. Кашалёў)

Заканчваецца гэты этап вяселля дзяльбой каравая і адорваннем маладой радні жаніха падарункамі.

На трэці дзень вяселля, як паведаміла Ганна Іванаўна Бажанкова з в. Кашалёў, «госці нявесты рыхтуюцца ісці ламаць печ у жаніха». Паслявясельная ж частка была вядома пад назвай «адведкі», захоўваецца гэты вясельны момант і сёння, калі да бацькоў нявесты праз тыдзень прыходзяць у госці блізкія, сваякі жаніха разам з маладымі. Лічылася, што да гэтага дня нявеста не мела права наведваць сваіх бацькоў. Як бачым, структура вясельнай абраднасці ў вёсках Буда-Кашалёўскага раёна ўключае, як і традыцыйнае беларускае вяселле, тры часткі — давясельную, уласна вясельную і паслявясельную, вызначаецца ў той жа час мясцовымі адметнасцямі. Кожны вясельны этап суправаджаецца адпаведнымі песнямі-ілюстрацыямі, у якіх праходзіць перад намі жыццё чалавека ў надзвычай адказны яго момант, калі нараджаецца сям'я, працягваецца яго род, у рэшце рэшт — захоўваецца само жыццё на зямлі.

Адсюль такая багатая гама пачуццяў і перажыванняў, увасобленых у вясельных песнях з дапамогай трапнага паэтычнага народнага слова, адсюль і такая строгая абавязковасць неабходных магічных дзеянняў, рытуалаў на кожным з вясельных этапаў. А якая чароўная мелодыя вясельных песень, у іх сапраўды адлюстравалася душа народа!

З абрадавых відаў народнай творчасці добра прадстаўлены на тэрыторыі раёна і **замовы** — устойлівыя славесныя формулы, якім надавалася магічнае значэнне і з дапамогай якіх імкнуліся людзі знайсці паратунак ад хвароб, паспрыяць сабе ў гаспадарчай дзейнасці і сацыяльна-грамадскім жыцці.

Замовы, запісаныя ў вёсках Буда-Кашалёўскага раёна,— яскравае сведчанне праверанай вякамі народнай мудрасці, прыроднай кемлівасці і назіральнасці, дасканалых рэцэптаў народнай медыцыны, тонкага высокамастацкага густу ў карыстанні народным мастацкім словам. Яшчэ і

сёння моцна трымаецца ў народзе вера ў магічную сілу слоў і дзеянняў. Арыгінальнасць псіхалогіі мыслення і вераванняў жыхароў Буда-Кашалёўшчыны добра выявілася ў замоўных формулах — своеасаблівай энцыклапедыі практычных медыцынскіх ведаў нашых продкаў.

АД ГАДЗІНЫ

Ёсць на моры, на лукамор'і куст, а ў том кусці чорнае руно, а ў тым руні — чорная гадзіня Адарэнадзіня. Вот я прашу цябе, Адарэнадзіню, вынь ты свой зуб, а ня выніш свайго зуба, я цябе саломай абнясу і спалю, і папялок разадму (в. Крыўск).

АД ШАЛУ

Устану я рана-раненька, умоюсь бела-бяленька, узыду на крутую гару, зірну пад ясную зару — там стаіць дзядзька-лябедзька, стары, барадаты. Дзядзька-лябедзька, унімай свайго сабаку-кусаку,круцяку і вярцяку: укусіў ён раба божага. Вынімай шал із касцей, із машчэй, із чорных печаней, із сініх жыл, з гаручыя крыві і буйныя галавы, штоб у раба божага косці не ламіла, гаручыя крыві не марыла, ясных вачэй не круціла (в. Хоўхла).

АД СКУЛЫ

Кол-калавіца, скула-скулавіца, жэлта-жэлтавіца, бела-белявіца, чэрна-чэрнавіца. Скула прыдуманая, скула прыгаданая, скула вадзяная, скула прыстрэчная, ідзі ты на мох, на балота, там сталы стаяць віном паналіваны. Ні валяйся, ні качайся, рабу божую не чапай, па косці не хадзі, косці не ламі, па крові не хадзі, крові не заражай, цела не пушы, галаву не тамі. Кол-калавіца, я са славамі. Гасподзь Бог з помаччу (г.п. Уваравічы).

АД ЗЛЯКУ, ПРЫСТРЭКУ (СПАЛОХУ)

Першым разам, божым часам, Госпад Бог з помаччу. Ты, святая пятніца, вячэрняя зара, і часінкі, і мінуткі, станьце ўсе на помач!

Устану я рана-параненька, умыюсь бела-пабяленька, пайду я, малада, пад жаркае сонца. Пад жаркім сонцам ляжыць Масіяс. Як таму Масіясу не ўставаць, так і Рэні, раджонае, хрышчонае, зляку, прыстрэку не бываць, ні калючага, ні балючага, ні ўцешнага, ні смешнага, ні падумнага, ні пагаднага, ні прыгаворнага. І ссылаю злякі-прыстрэкі да на быстрыя рэкі.Там жа вам гуляць і бываць, рабе божай Рэні помачы даваць. Я з словам, Госпад Бог з помачай. Амінь (в. Іванаўка).

Важнае месца ў сістэме фальклорных жанраў займаюць і **пазаабрадавыя песні**, сярод якіх у мясцовым песенным рэпертуары шмат любоўных, сямейна-бытавых, сацыяльна-бытавых, жартоўных песень, балад, частушак, калыханак. Добра ведаюць і любяць спяваць вяскоўцы рускія песні фальклорнага і літаратурнага паходжання.

Прывядзём некалькі ўзораў пазаабрадавай паэзіі Буда-Кашалёўскага раена.

СЯМЕЙНА-БЫТАВАЯ

Каб я знала,
Што мая доля злая,
Не пайшла б я замуж,
Я, такая маладая.
Маю мужа ліхога
Ды люблю і такога.
А мой мілы гуляе,
Сабе іншую мае.
Слёзкі мае, слёзкі,
Падайце ўсюды,
А таксама на тую,
Саперніцу злую.
Яна ж мяне разлучыла,
Такую маладую.
Сколькі ў рэшаце вады,
Столькі ў мілага праўды.
(в. Дземідоўка)

КАЛЫХАНКА

Люлі-люлі-люлі,
Усе дзеткі паснулі.
Усе куры паснулі,
Усе гусі паснулі.
Не спіць адзін коця,
Бегаў па балоце,
Адмарозіў лапкі,
Палез на палаткі.
Не хадзі, коцік, па мастку,
Буду біць па хвасту.
Не хадзі, коцік, па печы,
Буду біць у плечы.
Не хадзі, коцік, па лаўцы,
Буду біць па лапцы.
Пабег коцік у лясок,
На ём чырвоны паясок.
Трэба коціка дагнаць,
Паясочак адабраць,
Будзе дзіця лепей спаць.
(в. Рагінь)

БАЛАДА

Ой, у полі бяроза кудрава стаяла,
А на той бярозе, ой, зязюля кукавала.
А то не зязюля, усё родна маці.
І яна выпраўляла сына ў салдаты.
— Ты ідзі, сыночак, толькі не барыся,
А на трэці гадочак назад вараціся.
Ой, прайшоў гадочак, не едзе сыночак.

А на трэці гадочак вярнуўся сыночак.
Ой, ці рада ты, маці, ці рада ты мною,
Ці рада ты мною, маёю жаною?
— Рада я, сыночак, рада табою,
Толькі я не рада тваёю жаною.
Пасадзіла сынку за дубовы столік,
А нялюбую нявехну стоя ў парозе.
Налівае сынку салодкага мёду,
А нялюбай нявестцы кіпучага ёду.
— Не пі, не пі, мая міла,
Давай з табой вып'ем па палавіне.
— Ой, Божа, мой Божа!
Што ж я нарабіла?
Што ж я нарабіла?
Маладую пару навек загубіла.
Пасадзіла сыну салодкую маліну,
Нялюбай нявестцы калючую шыпшыну.
Салодкая маліна сохне-пасыхае,
А калючая шыпшына цвіце-расцвітае.
(в. Рагінь)

ПРЫПЕЎКІ

А ў майго мілёнка
Худая кабылёнка.
Не даехаў да гары —
Кабылу з'елі камары.

Каб я знала, каб я знала,
Дзе мне замужам бываць,
Памагала б я той свякроўцы
Хоць капусту паліваць.

У мяне голасу не стала,
У дзяўчыны маладой.
Напаіў мяне мой мілы
Ды халоднаю вадой.

Колькі лесам ні хадзіла,
Мацней дуба не знайшла.
Колькі хлопцаў ні любіла,
Лепей Васі мне няма.

У падружкі кохта бела,
У мяне — ружовенька.
У падружкі хлопец сумны,
У мяне — вясёленькі.
(г. Буда-Кашалёва)

У **малых фальклорных жанрах** — прыказках і прымаўках — знайшлі адлюстраванне светапогляд і практычны вопыт чалавека-працаўніка. Калі гаспадар угаворвае госця выпіць, а той адмаўляецца, іншы раз гавораць так: «Села птушачка на гвоздь, як хазяйка, так і госць».

«Калі б не клін, да не мох, так і плотнік бы здох» — гэта прыказка, пэўна, з'явілася тады, калі цеслярам мала плацілі за працу. Таму ім прыходзілася халтурыць, каб зрабіць сваю справу як мага хутчэй — з дапамогай кліна затыкаць дзіркі паміж бярвеннямі ці выраўніваць.

А каб падбадзёрыць навічка, цесляры гаварылі: «Як гультай за тапор, так мазалі на рукі».

«Ранняя птушка дзюбку чысціць, а позняя — вочы прадзірае» — так гаварылі гультаю, упікаючы яго.

Вялікую ролю ў жыцці чалавека мелі прыкметы і павер'і, вераванні, асобныя з іх мелі забабонны, смешны характар, але ў большасці з іх усё ж адлюстраваўся багаты практычны вопыт чалавека, яго назіральнасць, уменне жыць з прыродай у гарманічнай еднасці, мудрасць, што перадавалася з пакалення ў пакаленне, імкненне зразумець навакольныя з'явы, спасцігнуць і растлумачыць семантыку рэчаў, навучыцца засцерагацца ад шкоднага ўздзеяння некаторых прыродных з'яў і істот. Калі фальклор увабраў у сабе маральна-этычны і жыццёва-практычны вопыт чалавека, то міфалогія суправаджала яго на кожным кроку: праз сістэму павер'яў, прыкмет і вераванняў селянін імкнуўся прадбачыць будучыню, паўздзейнічаць на неспрыяльныя прыродныя ўмовы, засцерагчы сябе, сваю сям'ю і гаспадарку ад розных нечаканасцей. Шкада, што гэта частка народнай культуры сёння яшчэ не дастаткова вывучана, а той факт, што трэба вывучаць народную міфалогію, сумненняў не выклікае. Веданне не толькі абрадаў і звычаяў, узораў вуснай народнай паэзіі, але і вывучэнне штодзённых наіўных імкненняў чалавека ўбачыць і растлумачыць навакольны свет, таямніцы свайго жыцця — дазваляюць зразумець вытокі першаснага алегарычна-сімвалічнага, эмацыянальна-пачуццёвага асэнсавання свету, паэтычнасць мыслення нашых продкаў. Звернемся да канкрэтных прыкладаў, каб пераканацца ў гэтым. На пытанне «Адкуль узялася нячыстая сіла?» Марыя Маісееўна Сапелкіна, 1922 г.н., з в. Радзеева адказала: «Да таго, як бог стварыў чалавека, ён жыў у раі з анёламі, усю сваю любоў аддаваў ім. Анёлы лічылі сябе адзінымі істотамі, любімымі богам. Але калі бог стварыў чалавека, даў яму душу і даў яму сваю любоў, то анёлам гэта не спада-

балася. Некаторыя вырашылі вярнуць усё тое, што было раней, каб бог зноў усю сваю любоў аддаваў толькі ім. Анёлы паўсталі на бога, за што былі пакараны богам і адпраўлены ў пекла. Нячыстая сіла — гэта падшыя анёлы».

Як раней чалавек асэнсоўваў жыццё і смерць, сэнс свайго існавання, розныя адказы даюць жыхары Буда-Кашалёўшчыны. Напрыклад, паводле ўяўленняў Таццяны Дзянісаўны Свірыдзенка, 1923 г.н., з в. Буда-Люшаў, «людзі адчувалі час сваёй смерці. Чалавек захварэў: аднойчы вырашыў палезць на дрэва, каб паглядзець, ці ляцяць пчолы дадому. Чалавек упаў з дрэва і захварэў яшчэ больш. Калі прыйшлі яго родныя, ён сказаў ім, каб яны выйшлі, бо ён хоча паспаць, а яны будуць перашкаджаць яму. Калі ўсе выйшлі, чалавек убраў падушкі, лёг роўна, склаў рукі і памёр. А да гэтага ён сваім родным сказаў, што заўтра ён іх ужо не пабачыць».

Чалавеку няшчасце магла прадказаць і нейкая сіла: «ішоў чалавек па жыце, па мяжы і ўбачыў прад сабою гроб наперадзе. Чалавек спужаўся і пайшоў назад. Праз некалькі месяцаў чалавек ажаніўся, і ў яго нарадзілася дзіцяці. Але ж яго жонка памерла пры родах сваёй дачкі. Гроб сваёй будучай жонкі і ўбачыў тады чалавек у жыце, на мяжы».

«Вечарам нельга выносіць на двор смецце, бо дзеці будуць сляпыя».

Як змагаліся раней людзі з засухай?

«Засуха — гэта бог наказвае. Ад засухі мак кідалі ў калодзеж. Жанчыны цягалі плуг па дарозе тры разы. Калі дажджу няма, гэта, значыць, нехта на святой нядзелі забор загарадзіў. Калі людзі дазнаваліся, хто загарадзіў забор, то хадзілі разгараджваць яго, каб дождж пайшоў» (в. Буда-Люшаў).

На пытанне «Хто такія былі русалкі?» — у в. Губічы адказалі, што «русалкамі былі маладыя красівыя дзеўкі, якія налажылі на сябе рукі. Ноччу яны садзіліся на веткі дзярэўяў ці сядзелі на беразе ракі і пелі песні. Кажуць, добра хлопцаў прыгожых любілі. Калі ўбачаць хлопца, то кідаліся на яго і цягнулі ў рэчку за сабой».

Верылі на Буда-Кашалёўшчыне, што свет заселены празнымі духамі, напрыклад, што ў хаце жыве дамавік. М.М.Сапелкіна з в. Радзеева не сумняецца ў сапраўднасці існавання гэтай ніжэйшай міфалагічнай істоты: «У мяне быў выпадак, калі, прыйшоўшы да мяне, мая сяброўка стала хваліць майго дамавіка, расказваючы, што ў яе дамавік шкодны. Такім чынам, яна ўвяла майго дамавіка да сябе, пасля чаго ў маёй хаце пайшоў разлад ва ўсім. Каб усё вярнуць на сваё месца, я хадзіла забіраць свайго дамавіка з яе хаты. Пасля гэтага я свайго дамавіка нікому не аддаю».

Заканчваючы кароткі агляд фальклорна-этнаграфічнай і міфалагічнай спадчыны Буда-Кашалёўскага раёна, варта падкрэсліць, як важна нам, сучаснікам, не адракацца ад жывых народных традыцый, бо іх мудрасць і святло дапамогуць выхаваць духоўна багатага чалавека, сапраўднага інтэлігента з пачуццём уласнай нацыянальнай годнасці.

В.С.Новак.

Адзенне жыхароў Буда-Кашалёўшчыны

Паводле класіфікацыі беларускіх народных касцюмаў, традыцыйнае адзенне мясцовых жыхароў адносіцца да буда-кашалёўскага строю, пашыранага на тэрыторыі Гомельскага і Рэчыцкага раёнаў. Мастацтвазнаўча-этнаграфічнае раяніраванне беларускага народнага адзення XIX — пачатку XX ст. зрабіў М.Ф.Раманюк. Ён даследаваў і буда-кашалёўскі строй. Характэрнай рысай гэтага строю была стрыманасць каларыту, дапоўненага разнастайнай вышыўкай.

Асноўнае паяснае адзенне жанчыны — спадніца (андарак ці палатнянік цёмна-чырвонага колеру з чорнай клеткай з шарсцяной або паўшарсцяной саматканкі). Святочныя андаракі звычайна гафрыравалі. Андарак захоўваўся прыкладна да сярэдзіны XX ст.

Важнай часткай жаночага гарнітура была кашуля з прамымі плечавымі ўстаўкамі, шырокімі рукавамі і адкладным каўняром. Кашулі аздаблялі разнастайнымі геаметрычнымі вышыванымі ўзорамі на рукавах, зарукаўі, каўняры, абшлагах.

Адметнасцю буда-кашалёўскай аздобы было ўпрыгожванне сакаленнем і маршчэннем. Сакаленне — гэта адзін са ста-

Жанчыны з в. Рудня-Альхоўка ў святочным адзенні.

ражытных відаў вышыўкі, якую выконваюць на сетцы, утворанай выцягваннем пэўнай колькасці нітак асновы; маршчэнне — збіранне тканіны ў дробныя (радзей буйныя) складачкі. Такім спосабам упрыгожвалі рукавы, кашулі. Паверх кашулі апраналі гарсэт-шнуроўку з чорнай ці цёмна-сіняй тканіны. У адрозненне ад іншых мясцовасцей тут гарсэт быў доўгі і са складкамі на спіне.

Фартух-запінку шылі з белага льнянога палатна ў адну полку, знізу аздаблялі фальбонай, мацавалі на таліі завязкамі ці матузкамі. Святочныя фартухі багата аздаблялі вышыўкай, карункамі. Стылістыка арнаменту адпавядала характару аздобы кашулі. Самыя пашыраныя — гарызантальныя палосы чырвона-чорнага колеру, якія размяшчаліся ўнізе, паступова пераходзячы ў гладкае поле.

Галаўнымі ўборамі жанчын і дзяўчат былі намітка, чапец з кужалю ці паркалю, даматканая ці крамная хустка, завязаная «на ўрожкі». Намітка і чапец (па мясцоваму — чэпік) — галаўныя ўборы замужніх жанчын. Першы раз у намітку ўбіралі на вяселлі пад час завівання, пасля гэтага жанчына не выходзіла на людзі без наміткі. З цягам часу намітку і чапец выцеснілі хусткі (на мяжы XIX — XX ст.). Святочны жаночы касцюм дапаўнялі шыйныя ўпрыгожанні — каралі, стужкі, крыжыкі.

Мужчынскі гарнітур буда-кашалёўскага строю складаўся з тунікападобнай кашулі з адкладным або стаячым каўнярам, ільняных ці суконных нагавіц і ўзорыстатканага пояса з вялікай гронкай кутасоў. Крой кашулі — адзін з самых старажытных, вядомых на тэрыторыі Беларусі. Яго сутнасць заключалася ў тым, што ў згорнутым удвая палотнішчы на перагібе праразалася дзірка для галавы.

Галаўныя ўборы мужчын нічым не адрозніваліся ад агульнанацыянальных. Гаворачы пра адметнасці буда-кашалёўскага строю, неабходна заўважыць, што ён вылучаўся ахраматычнасцю і дакладнасцю старадаўніх матываў, аднаколернай вышыўкай (чорнымі ці белымі баваўнянымі ніткамі), ювелірнай выверанасцю рамбічнага арнаменту. Мясцовая двухбаковая гладзь спалучаецца з сакаленнем, мярэжкай, аблямоўкай і найбольш характэрным для дадзенага строю маршчэннем, якое дазваляла ўтвараць рэльефныя ўзорыстыя складачкі.

Дз.Дз.Паўлавец.

Буда-кашалёўскія ручнікі

Традыцыйныя тканыя ручнікі, што вырабляюць народныя майстры вёсак Буда-Кашалёўскага, Гомельскага, Рэчыцкага раёнаў. Вядомы з сярэдзіны XIX ст. Даўжыня 130 — 360 см, шырыня 27 — 31 см. Ткуць з адбеленага кужалю або белай бавоўны (белька) палатняным перапляценнем. Аздабляюць на канцах узорыстым натыканнем (пераборамі) баваўнянымі ніткамі (гарынь, забалач), а таксама белымі карункамі, мохрыкамі, устаўкамі і нашыўкамі з чырвонага паркалю. У арнаментыцы пераважаюць геаметрычныя ўзоры (ромбы, зоркі-пальметкі, крыжыкі, вузкія паскі). Сустракаюцца і ручнікі, вышытыя зааморфнымі матывамі. Арнамент раўнамерна-шчыльны, без кампазіцыйных акцэнтаў, кампануецца ў клетачках, утвораных прама ці коса размешчанымі палосамі. Пераважаюць чорны, чырвоны або чорна-чырвоны колеры. Пераход узорыстай часткі канцоў да гладкага белага цэнтра досыць рэзкі. Уласцівыя ім узорыстасць, графічна-выразны арнамент складанага малюнку назіраюцца і ў афармленні народнага адзення, розных відаў мастацкіх тканін гэтай этнаграфічнай зоны.

М.Ф.Раманюк.

Друкуецца па кн.: Этнаграфія Беларусі: Энцыклапедыя. Мн., 1989. С. 91.

Ручнік з в. Уваравічы. 1930-я гады.

Быццам спяваюць звонкія колеры

...У канцы XVII ст. у глухіх лясах ніжагародскіх зямель знаходзілі сабе прытулак раскольнікі-стараверы, некаторыя накіраваліся на гомельскую зямлю і заснавалі на ёй у тыя ж самыя часы Ветку. У Ветцы, каля Сожа, стваралася ткацкае мастацтва, не падобнае ні на якое іншае ў Беларусі, бо аб'ядналіся ў ім густы і традыцыі двух зямель.

І вось сустрэліся на выставе знакамітыя веткаўскія ручнікі вёскі Неглюбка з хахламскім роспісам майстроў горада Сяменава — сустрэліся парасткі адных старадаўніх каранёў.

Побач з неглюбскімі ручнікамі славутых дынастый Барсуковых, Кавалёвых — традыцыйнае па колерах ткацтва Цыбранковых з вёскі Сінічана Буда-Кашалёўскага раёна: Настассі Іванаўны, Марыі Андрэеўны, Надзеі Данілаўны, Марыі Лаўрэнцьеўны.

Вышываныя крыжам пано, вязанне — ад колішняга абруса да сучасных сурвэтак і каўнерыкаў — прадстаўляе на выставе дынастыя Васілеўскіх, таксама з вёскі Сінічына. Адна з малодшых у гэтай дынастыі, Людміла Мікалаеўна, не толькі ўмее цудоўна вышываць, але і збірае, прапагандуе народную творчасць, прысвяціла гэтаму жыццё і працуе дырэктарам Дома культуры вёскі Іволськ.

Быццам спяваюць на выставе звонкія, чыстыя колеры ручнікоў, працін, навалачак, што вышывалі сёстры Козыравы —

Любоў і Наталля, а з малодшых пакаленняў — Валянціна Гапонава і яе дачка Людміла. Не дзіва, што нараджаюцца пявучыя ўзоры ў руках майстрых, якія самі ўмеюць хараша спяваць і берагуць матчыну песню, старыя абрады. Любоў Ягораўна Козырава, Марыя Пятроўна Васілеўская, Наталля Іванаўна Цыбранкова — удзельніцы народнага фальклорнага калектыву «Сінічкі».

Кажуць, у Л.Я.Козыравай — не дом, а музей ткацтва і вышыўкі, а ў М.Л.Цыбранковай — дзве шафы ўзораў.

Выстава ў Гомелі — толькі невялічкая частка народнага мастацтва.

В.Лямцава-Канасевіч.

Творчасць продкаў зберaглі

Ліпа, Новая Ліпа, Лучынічы, Уютны, Баявы, Салаўёўка... Вёскі гэтыя «прыгаварыў» Чарнобыль, іх няма ўжо на карце раёна. Выплакаўшы сваё гора, людзі пакідалі абжытыя мясціны, увозячы з сабой усё нажытае гадамі нялёгкай працы. Паступова магла знікнуць унікальная культура аднаго з самабытных куточкаў Буда-Кашалёўшчыны. Магла б...Калі б не Любоў Пятроўна Карпава. Працавала яна тады загадчыцай Пыцькаўскага сельскага клуба.

«Памяць трэба захаваць пра тыя мясціны, пра людскія таленты» — так думала Любоў Пятроўна. І аднойчы яна пайшла да людзей, якія збіраліся пераязджаць на новае месца жыхарства, расказала ім пра сваю задумку — стварыць клуб-музей народных рамёстваў. Сяльчане зразумелі яе і аддавалі рэчы, да якіх сэрцам прыкіпелі. Колькі сцежак-дарожак прайшла Любоў Пятроўна з вёскі ў вёску! Затое зараз Пыцькаўскі дом-музей народных рамёстваў — установа даволі унікальная. Чаго тут толькі няма! Рэдкае ткацтва, вышыўка, вязанне, вырабы з лазы, дрэва, народныя іконы мясцовых мастакоў і яшчэ шмат розных рэчаў, што спрадвеку не толькі ўпрыгожвалі сялянскі быт, але і душу цешылі прыгажосцю, дасканалай тэхнікай выканання.

У кожнай выселенай вёскі быў свой, характэрны толькі для яе, від народнай творчасці. Напрыклад, Ліпа размяшчалася каля самага лесу, таму і славіліся мясцовыя майстры лозапляценнем, адмысловымі вырабамі з дрэва. А ў Новай Ліпе больш займаліся ткацтвам, бо многа льну вырошчвалі.

Але сабраць прадметы дэкаратыўна-прыкладной творчасці продкаў — гэта яшчэ паўсправы. Важна было даць усяму гэтаму працяг. І вось пыцькаўскія жанкі селі за кросны, хаця справа гэтая ў вёсцы

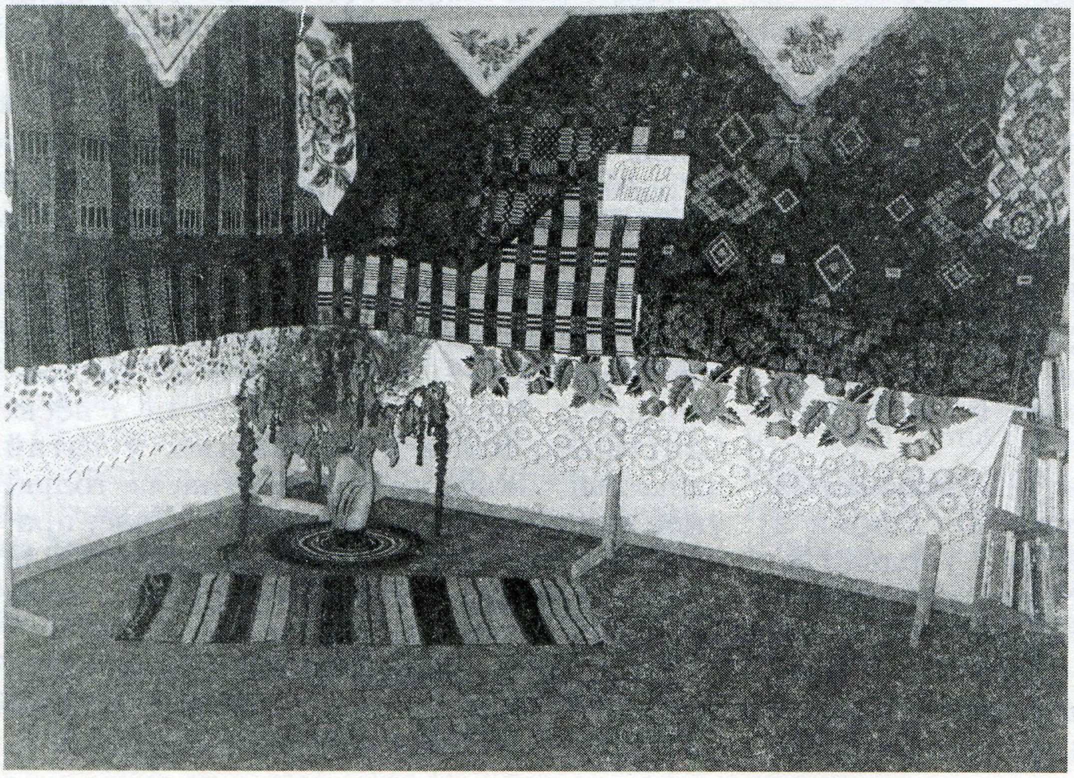

Выстаўка «Губіцкія посцілкі» ў сельскай бібліятэцы в. Губічы.

гадоў з 1960-х была закінута. І спакваля прыходзіла да іх майстэрства, якім цудоўна валодалі іх маці і бабулі. На градках і лён пачалі вырошчваць.

А зараз вырабы ткачых — тканыя ручнікі, вышываныя сурвэткі, абрусы, фартукі — можна бачыць на розных выставах вобласці. Соф'я Данілаўна Ратнікава, Марыя Паўлаўна Дзегцярова, Надзея Іванаўна Ганчарова, Сцепаніда Фядосаўна Міхалкіна, Любоў Пятроўна Карпава і іх малодшая сяброўка, зараз загадчыца клуба-музея Лідзія Кажамякіна — майстрыхі на ўсе рукі. У іх таленту таксама ёсць працяг. Вучаніцы мясцовай Акцябрскай школы — нярэдкія госці ў доме-музеі. Яны таксама спасцігаюць сакрэты старадаўніх рамёстваў.

Гомельская праўда. 1996. 6 крас.

Народны майстар

У Прыбарскай сельскай бібліятэцы шмат вырабаў з дрэва мясцовага мастака.

У знакамітай паэме Максіма Танка гаворыцца, што след творчасці Люцыяна Таполі — майстра па вырабе з дрэва цудаў — недзе згубіўся. А след не згубіўся, гэта майстэрства перанялі народныя ўмельцы. Сярод такіх творцаў і Мікалай Васільевіч Лебедзеў, жыхар вёскі Саўгасная, які працуе даглядчыкам жывёлы ў саўгасе «Чачора», а ў вольны час займаецца цікавай і карыснай справай. Свае думкі, багатую фантазію ўкладвае ў вырабы з дрэва, у якіх адлюстраваны і людзі, і жывёлы, і расліны, ды і ўсё жыццё ва ўсёй шматаблічнасці. Вырабы яго маюць аўтэнтычны характар і вызначаюцца самабытнымі рысамі, а яшчэ ў іх адлюстраванне сучаснага светабачання і светаадчування майстра.

І. Пісараў.

Каб добры след пакінуць

Нейк на адной з выстаў я ўбачыла прыгожыя маляўнічыя карціны, вышываныя рукамі. І мне захацелася сустрэцца з гэтым цудоўным майстрам.

З першага позірку я ўпэўнілася ў справядлівасці таго, што ўжо давялося чуць пра Ірыну Акімаўну Пруднікаву. Пажылая жанчына з ветлівай усмешкай сустрэла мяне ў бібліятэцы, дзе працуе зараз аператарам. Размаўляць з ёю было лёгка і цікава. Расказвала жанчына пра сваё жыццё-быццё, але больш хацелася ёй гаварыць пра сваё захапленне, пра тое, чым жыве душа, што радуе не толькі яе самую, але і акружаючых. Гэта карціны, якім аддае Ірына Акімаўна нямала часу, падбіраючы кожную нітачку. Акрамя таленту тут патрэбна яшчэ і цярплівасць, каб дзень у дзень накладваць на палатно малюнак.

Цікавасць да вышывання прывіла Ірыне яе бабка.

Так ужо склалася, што вышыванне не стала прафесіяй Ірыны Акімаўны, і займацца ім даводзілася толькі ў вольны час. Але гэта было для яе не толькі захапленнем, у гэтым уся яна, сэнс яе жыцця...

Жыццё Ірыны Акімаўны не вызначалася нічым асаблівым.

Нарадзілася яна ў 1933 г. у Мінску ў сям'і служачых. Калі Ірыне было ўсяго тры гады, памёр бацька. І тады маці з дзвюма дочкамі пераехала ў Буда-Кашалёва. Так і засталіся тут, тут прайшло ўсё жыццё Ірыны. Праўда, пасля атрымання сярэдняй адукацыі маладая дзяўчына не затрымалася ў бацькоўскай хаце, а падалася на Урал, у Чэлябінск, дзе і паступіла ў будаўнічае вучылішча. Атрымала спецыяльнасць нарміроўшчыка будаўнічай справы і на восем гадоў засталася ў Забайкаллі. У Буда-Кашалёва вярнулася ўжо дарослай, з разуменнем усіх складанасцей жыцця. Маці засталася адна, бо старэйшая дачка жыла ў Мінску, і Ірына вырашыла больш не пакідаць яе. Хутка ўладкавалася на працу ў ПМК і адпрацавала там да самай пенсіі. Але Ірыне Акімаўне не ў прывычку сядзець без справы, таму і знайшла яна сабе месца ў бібліятэцы.

Тут Ірыну Акімаўну любяць і паважаюць. Паважаюць за яе дабрыню, за чуласць, за адказнасць у адносінах да сваёй працы. Не менш любяць і яе карціны, якія ёсць, бадай, у кожнага знаёмага і сябра.

Н. Лутчанка.

Тут зберагаюць спадчыну

ШЫРОКАЎСКІ ДОМ РАМЁСТВАЎ

Заснаваны пры Шырокаўскім сельскім Доме культуры. Працуюць групы вязання, вырабаў мяккіх цацак, фларыстыкі (кветкі, пано), вырабаў з саломкі і інш. Аматарамі і кіраўнікамі розных творчых груп Дома рамёстваў з'яўляюцца Наталля Віктараўна Максіменка і Ніна Васільеўна Максіменка. З іх дапамогай і непасрэдным удзелам аматары клуба, дзеці школьнага ўзросту, штогод творча працуюць у гуртках, пераймаючы традыцыі мясцовых рамёстваў. Яны неаднаразова ўзнагароджваліся ганаровымі граматамі, дыпломамі і прызамі на раённых, абласных і рэспубліканскіх выставах дзіцячай творчасці. Асаблівых поспехаў дасягнула група фларыстыкі. Іх кампазіцыі кветак, пано неаднаразова адзначаліся на абласных выставах прызамі і прэміямі.

Ёсць пры Шырокаўскім доме рамёстваў і клас народнага танца. Пад кіраўніцтвам Ніны Васільеўны Максіменка тут займаюцца школьнікі 8—9-х класаў. У рэпертуары калектыву беларускія народныя танцы «Лявоніха», «Карапэт», «Каробачка», «Падыспан» і інш.

Калектыў — неаднаразовы ўдзельнік аглядаў-конкурсаў і аглядаў мастацкай самадзейнасці, быў лаўрэатам фестывалю «Беларусь — мая песня».

Народныя ўмельцы М.П.Дзегцярова і Н.І.Ганчарова ў Пыцькаўскім клубе-музеі народных промыслаў.

Вышывальшчыца з в. Гаўлі Л.Гурчанкова.

ПЫЦЬКАЎСКІ КЛУБ-МУЗЕЙ НАРОДНЫХ ПРОМЫСЛАЎ

Заснаваны ў складзе аматарскіх аб'яднанняў «Клапатлівая гаспадынька» і «Ткачыха». Тут займаюцца апрацоўкай і ткацкай справай. Кіраўнік — Дзіна Мікалаеўна Кумашова. У аб'яднаннях працуюць жанчыны пенсіённага ўзросту. Ткуць ручнікі, сурвэткі, вышываюць кашулі і ручнікі і інш. Калектывы ўдзельнічаюць у розных выставах народнай творчасці ў раёне і вобласці. Неаднаразова адзначаны дыпломамі і ганаровымі граматамі.

БУДА-ЛЮШАЎСКАЯ ШКОЛА НАРОДНАГА МАЙСТЭРСТВА

Працуе па трох напрамках народнага майстэрства: народныя інструменты, разьба па дрэве, вышыванне.

Групай навучання ігры на народных інструментах кіруе Вітольд Францавіч Гулевіч, таленавіты чалавек, які прывівае дзецям любоў да народнай музыкі. У рэпертуары калектыву беларускія і рускія народныя песні, музыка. Дзеці іграюць на гармоніках, балалайках, домрах і іншых інструментах, выступаюць на ўрачыстасцях, паспяхова ўдзельнічаюць у аглядах-конкурсах мастацкай самадзейнасці. Менавіта так адраджаецца і развіваецца традыцыйнае народнае інструментальнае мастацтва.

Групай навучэнцаў разьбе па дрэве кіруе Мікалай Васільевіч Брайчук. Выразаюць з дрэва абрамленне, вешалкі, падстаўкі для кветак, тэлефонаў і інш. Неаднаразова прымалі ўдзел у выставах народнай творчасці раёна і вобласці, узнагароджаны граматамі.

Групай вышывальшчыц кіруе Ларыса Сяргееўна Новікава. Тут вучні 8—9-х класаў паспяхова пераймаюць прамудрасці вышыўкі цудоўных традыцыйных беларускіх арнаментаў і малюнкавых упрыго-

жанняў. Удзельнікі раённых мастацкіх выстаў.

ІВОЛЬСКІ ЦЭНТР ФАЛЬКЛОРУ

Пры цэнтры працуюць аматарскія аб'яднанні «Вяргіначка» і «Клапатлівая гаспадынька». У іх займаюцца школьнікі ад 10 да 16 гадоў. Вывучаюць ткацкую справу, вышыванне. Навучэнцы ўдзельнічаюць у раённых і абласных выставах-аглядах. На абласным аглядзе-конкурсе на лепшае аматарскае аб'яднанне абодва калектывы былі адзначаны ганаровымі граматамі. Кіраўнік творчых аб'яднанняў — Людміла Мікалаеўна Стахавец, таленавіты і адданы аматарскай справе чалавек.

Працуе пры цэнтры і клас навучання ігры на народных інструментах. Кіраўнік — Пётр Дзмітрыевіч Бобікаў. У рэпертуары гурта беларускія і рускія народныя песні.

СТАРАБУДСКІ ДОМ НАРОДНАЙ МЕДЫЦЫНЫ

Сумесна з аднавяскоўцамі, аматарамі народнай медыцыны з в. Старая Буда, Ніна Уладзіміраўна Сярэбраная арганізавала пры сельскім клубе аматарскае аб'яднанне «Здароўе». Здаўна старабудцы займаюцца зборам лекавых траў і гатуюць лекі. З пакалення ў пакаленне перадавалася гэта традыцыя. Ніна Уладзіміраўна кіруе дзіцячым гуртком народнай медыцыны. Школьнікі ва ўзросце ад 13 да 15 гадоў з задавальненнем прымаюць удзел у вывучэнні і зборы лекавых траў, гатункаў лекаў. Калектыў аматарскага аб'яднання ўдзельнічае ў выставах мясцовага і раённага маштабу.

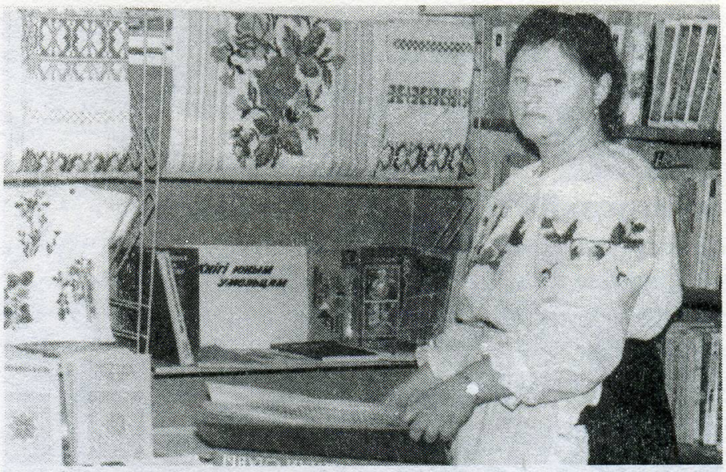

Н.У.Сярэбраная.

ГУБІЦКІ ДОМ РАМЁСТВАЎ

Пры Доме рамёстваў працуюць класы апрацоўкі льну і ткацтва, апрацоўкі дрэва, вышывання.

Кіраўнік класа апрацоўкі льну і ткацтва — Лілія Васільеўна Торманава. Ткуць ручнікі і сурвэткі дзеці школьнага ўзросту. Лілія Васільеўна перадае старадаўнія прыёмы ткацтва льну, вышыўкі. Аматарскае аб'яднанне захоўвае высокі ўзровень ткацтва мастацкіх рэчаў, адзінак убранства і адзення. Зробленыя дзіцячымі рукамі ручнікі і сурвэткі неаднаразова ўпрыгожвалі выставы народных рамёстваў у раёне і вобласці, адзначаны ганаровымі граматамі.

Фрагмент этнаграфічнай экспазіцыі ў Івольскім цэнтры фальклору.

Майстрыха па ткацтве і вышыўцы з в. Губічы П.С.Філіч.

Класам апрацоўкі дрэва кіруе Уладзімір Мікалаевіч Кайтанаў. Тут захоўваюцца старадаўнія мастацкія прыёмы разьбы па дрэве, выпрацоўкі дэталей і вырабаў. Творы гэтага аб'яднання ўдзельнічалі ў раённых выставах народнай творчасці.

Класам вышыўкі і інкрустацыі саломкай кіруе Таццяна Міхайлаўна Маскалюк. Вышываюць ручнікі, кашулі, сурвэткі. Зробленыя тут рэчы карыстаюцца попытам у мясцовых жыхароў. Лепшыя творы паспяхова дэманструюцца на раённых і абласных выставах самадзейнага мастацтва і народнай творчасці.

НЕГАЎСКІ ДОМ ФАЛЬКЛОРУ

Здаўна ў Негаўцы жанчыны займаюцца вышыўкай, упрыгожваюць убранства кватэры, адзенне рознакаляровымі ўзорамі, вышываюць ручнікі, сурвэткі, кашулі і інш. Пры сельскім клубе працуе і дом фальклору. Менавіта традыцыйныя арнаменты і матывы беларускага фальклору адраджаюцца ў творчасці негаўскага гурта вышыўкі, якім кіруе Таццяна Дзмітрыеўна Асіпцова. Аматары гурта — вучні мясцовай школы — паспяхова ўдзельнічаюць у школьных выставах, у выставах цэнтра фальклору.

І.В.Куніца.

Народныя калектывы Буда-Кашалёўшчыны

Ансамбль «Крыніцы» Іванаўскага сельскага клуба. Створаны ў 1973 г. аматарам народнай песні Нінай Сцяпанаўнай Казловай. Мастацкі кіраўнік Людміла Аляксееўна Ісайчыкава.

У рэпертуары беларускія народныя песні «Святыя вечары», «Красна-красна каліна», «Хадзіла-скакала», «Зімушка-зіма», «Драма», «Благавешчанне», «Зялёненькі падарожнік», «Мамачка, дазволь мне на ручнічок стаць» і інш.

Ансамбль — удзельнік рэспубліканскіх, абласных, раённых фестываляў, аглядаў, свят. Дыпламант Рэспубліканскага фестывалю народнага танца «Пярэзвы-92», Усесаюзнага фестывалю самадзейнай творчасці, міжнароднага фестывалю «Беларуская полька». Званне народнага прысвоена ў 1993 г.

Ансамбль «Крыніцы» ў час святкавання Купалля.

Ансамбль «Сінічкі» Івольскага сельскага Дома культуры. Створаны ў 1989 г. Мастацкі кіраўнік ансамбля П.Д.Бобікаў. Аснову ансамбля складаюць жыхары в. Сінічына. У ансамблі 30 чалавек. Сярод іх ёсць і сямейныя дынастыі — Козыравы, Васілеўскія і інш. Старэйшай удзельніцы ансамбля Н.Д.Бобікавай — ужо больш за 80 гадоў, але калі яна выходзіць на сцэну з бубнам, яе голас і манера спеваў аказваюць незвычайнае ўражанне на слухачоў. Удзельнікаў калектыву аб'ядноўвае вялікая любоў да народнай песні і музыкі. У рэпертуары народныя і аўтарскія песні беларускіх, рускіх і ўкраінскіх кампазітараў.

«Сінічкі» — удзельнік шматлікіх свят і мерапрыемстваў раённага, абласнога і рэспубліканскага ўзроўню, лаўрэат 1-га Міжнароднага фестывалю фальклору ў Пінску, дыпламант фестывалю «Чачэрская полька», 1-га фестывалю «Беларусь — мая песня». Званне народнага прысвоена ў 1993 г.

Жаночы вакальны ансамбль «Калініца» Камунараўскага Дома культуры Гомельскай бройлернай фабрыкі. Створаны ў 1974 г. Першым кіраўніком ансамбля быў Мікалай Сямёнавіч Сапуноў.

Мастацкі кіраўнік У.М.Птушанёнак, хормайстар С.А.Каплан. Гонар ансамбля — яго старэйшыя ўдзельнікі: Л.А.Гусева, Л.І.Кароўкіна, В.В.Няплюева, В.П.Кір'янава, сёстры Т.А.Пашкіна, Г.А.Ермакова, В.А.Мядзведзева, таксама актыўнымі ўдзельнікамі з'яўляюцца Н.А.Кашлачова, Н.А.Ткачова, харэограф Н.М.Кончыц і інш.

Аснову рэпертуару складаюць беларускія народныя песні, у т.л. «Калініца», «Ой, вярбічанька, бела лічанька», раманс «Ой, ты, сэрца» і іншыя, песні беларускіх і рускіх кампазітараў.

Калектыў вядзе актыўную канцэртную дзейнасць, удзельнічае ў абласных, раённых конкурсах мастацкай самадзейнасці, неаднаразова ўзнагароджваўся дыпломамі і ганаровымі граматамі. У 1998 г. ансамбль стаў дыпламантам 1-га Беларускага фестывалю народнага мастацтва «Беларусь — мая песня». Званне народнага прысвоена ў 1999 г.

Хор Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа. Створаны ў 1968 г. Мастацкія кіраўнікі С.А.Каплан, У.М.Птушанёнак. У хоры спявае 36 чалавек.

Рэпертуар калектыву адрозніваецца разнастайнасцю: тут прысутнічаюць беларускія, рускія, украінскія народныя і аўтарскія песні.

Хор вядзе пастаянную канцэртную дзейнасць у межах Беларусі. Сістэматычна ўдзельнічае ў святах і мерапрыемствах рознага ўзроўню: ад раённага да рэспубліканскага. Калектыў удастоены шматлікіх узнагарод за сваю плённую дзейнасць, стаў дыпламантам фестывалю «Беларусь — мая песня». Званне народнага прысвоена ў 1988 г.

І.В.Куніца.

Аўтэнтычны гурт Дзербіцкага сельскага Дома культуры. Створаны ў 1977 г. Арганізавала і сабрала аматараў песні

Ансамбль «Сінічкі».

Галіна Георгіеўна Майсеенка, дырэктар Дзербіцкага сельскага Дома культуры.

У рэпертуары народныя песні, якія бытуюць у в. Дзербічы, у т.л. шчадроўныя («Ай, у ляску, ляску, на жоўтым пяску», «Ой, у лузе», «На новае лета», «Ой, вясна, вясняначка»), карагодныя («Сонца нізка», «Із-пад лесу, лесу цёмнага»), жніўныя («Ад мяжы да мяжы», «Ой, да па полю, да па чыстаму, тудою ішла маць Прачыстая»), восеньскія («Ой, мамачка-восень»), пазаабрадавыя («Зоркі вецер усе павівае», «Калініца», «У зялёным садзе», «Сонца нізка, вечар блізка»).

Калектыў мастацкай самадзейнасці пастаянна прымае ўдзел у розных фестывалях, святах, абрадах. У раённых аглядах неаднаразова з'яўляўся лідэрам і займаў прызавыя месцы. У 1990 г. удзельнічаў у аглядах-конкурсах — у рамках праграмы «Спадчына», дзе заняў 3-е месца, і абрадавых свят, дзе выступаў са святам «Пакровы» і заняў 2-е месца.

Фальклорны гурт «Весялухі» Буда-Люшаўскага сельскага Дома культуры. Створаны ў 1963 г. Мастацкі кіраўнік Вітольд Францавіч Гулевіч. У калектыве 24 удзельнікі. У рэпертуары беларускія народныя песні «Звіняць, звіняць звончыкі», «Ой, доля мая », «Ехаў Ясь на кані», «Ой, за гаем, гаем», «Ой, ты, Галя», «Гуляю я», «Чубаценькі верабей», полька «Янка». Цудоўна гучыць гумарыстычная народная песня «Як я служыў у пана» ў выкананні салістаў Георгія Баркова і Ларысы Новікавай (дырэктар Буда-Люшаўскага СДК). Калектыў вядзе пастаянную канцэртную дзейнасць, удзельнічае ў мерапрыемствах розных узроўняў, штогод займае прызавыя месцы ў раённых аглядах-конкурсах на лепшую пастаноўку фальклорнага свята «Пад белымі крыламі». Акампаніруе гурту дзіцячы інструментальны ансамбль «Гармонь, балалайка».

Фальклорны гурт «Губічанка». Створаны ў 1987 г. пры Губіцкім сельскім Доме культуры. Спяваюць 10 чалавек. Кіраўніком гурта з пачатку яго існавання з'яўляецца Ірына Віктараўна Гардзіенка.

«Губічанка» — пастаянны ўдзельнік раённых свят і конкурсаў. З канцэртнымі праграмамі выступае ў роднай і суседніх вёсках. Вядзе пошукавую працу па адраджэнні і захаванні песенна-абрадавага фальклору сваёй вёскі. У рэпертуары толькі беларускія народныя песні, у т.л. «А зязюля куе», «Азерачка», «Што й на гары два дубкі». Адноўлены і паказаны на сцэне абрады трэцяга дня вяселля — «Куры», «Хрысціны», «Прачыстая» і інш.

Фальклорны гурт «Жамчужына». Створаны ў 1984 г. па ініцыятыве дырэктара Чабатовіцкага сельскага Дома культуры Алены Паўлаўны Шаўчэнка. Зараз ім кіруе Святлана Іванаўна Валасевіч. Спяваюць 15 жанчын.

Калектыў вядзе плённую працу па адраджэнні песенна-абрадавага фальклору

Выступае фальклорны ансамбль «Спадчына».

сваёй вёскі. У рэпертуары такія абрадавыя песні, як «Гуканне вясны» і песні вясельнага цыкла, народныя песні («Куры, мае куры», «Ой,пад вішанькай», «Ой, аралі хлопцы ніву», «Ой, у полі крынічанька», «Камора».

Калектыў удзельнічае ў раённых святах і аглядах. У 1999 г. у раённым аглядзе-конкурсе на лепшую пастаноўку фальклорнага свята стаў адным з прызёраў.

Фальклорны гурт «Зорачкі». Створаны ў 1965 г. Спяваюць 18 жанчын. Кіраўніком гурту з моманту заснавання з'яўляецца Глазунова Зінаіда Васільеўна — мастацкі кіраўнік Шарыбаўскага сельскага Дома культуры. У калектыве на працягу амаль 34 гадоў разам спяваюць М.Б.Круглякова, Т.Г.Мядзведзева,Ф.В.Аляковіч.

У рэпертуары беларускія народныя песні «Не свяці, месячэнька», «За горою у колодца», «Восень наступае», «Вылецела зязюля», «Ой,восень мая», «На гарэ дзеўка пшанічаньку мае», «Ярынка-ярына», «Ляцелі гусачкі праз сад» і інш.

Гурт пастаянна ўдзельнічае ў раённых, абласных святах, фестывалях, конкурсах, выступае з канцэртнымі праграмамі ў роднай і суседніх вёсках.

Фальклорны гурт «Спадчына». Створаны ў 1990 г. пры Негаўскім сельскім Доме культуры. Яго заснавальнікам і кіраўніком была Валянціна Фёдараўна Усціненка. Потым «Спадчыну» ўзначальвалі Ганна Аляксандраўна Старасотнікава, Таццяна Дзмітрыеўна Асіпцова. Спяваюць 15 жанчын. У рэпертуары беларускія песні «Ляснік», «Вішнёвы сад», «Каваль», «Сумная песня», «Дзве лябёдкі».

Калектыў актыўна ўдзельнічае ў раённых святах і мерапрыемствах. Вялікую работу вядзе па адраджэнні мясцовых абрадаў, песеннага і танцавальнага скарбаў сваёй вёскі.

Музеі Буда-Кашалёўшчыны

МУЗЕЙ БУДА-КАШАЛЁЎСКАЙ СЯРЭДНЯЙ ШКОЛЫ № 1

Заснаваны 22 красавіка 1964 г. Ініцыятарамі яго стварэння сталі настаўнікі школы А.С.Юркоў, Р.У.Салаўёва, М.М.Шчыракоў і інш.

Кожнаму настаўніку школы, кожнаму вучню ў справе стварэння музея знайшоўся занятак. Восенню 1963 г. быў арганізаваны савет будучага музея, куды ўвайшлі 20 актывістаў з вучняў і 5 настаўнікаў. Размеркавалі абавязкі: Якіменка Саша, Салаўёва Вольга, Кавалёў Саша наладжвалі сувязі са старэйшымі ўдзельнікамі рэвалюцыйнай барацьбы на Буда-Кашалёўшчыне, Ануфрыева Яўгенія і Тукаленка Галя адказвалі за працу школьнага клуба «Дружба», Лукомскі Уладзімір і Шаўчэнка Дзмітрый — за падрыхтоўку макетаў, стэндаў, мэблі для музея, Аляксейкаў Іван і Лаўрыненка Ала — за падрыхтоўку экскурсаводаў, Сальнікава Людміла — за бібліятэку, старшыня савета музея Барадзіна Людміла за падрыхтоўку і правядзенне пасяджэнняў савета музея.

Юныя краязнаўцы наладжвалі сувязь са знакамітымі землякамі, вядучымі музеямі краіны, мастакамі, пісьменнікамі, землякамі — наватарамі вытворчасці, ветэранамі вайны і працы.

Музей размеркавалі ў прасторным светлым пакоі плошчай больш за 100 м^2.

Урачыстае адкрыццё музея прайшло ў прысутнасці актыўнага ўдзельніка рэвалюцыйных падзей 1917 г. С.Я.Жданко і Героя Савецкага Саюза Э.В.Лаўрыновіча, прадстаўнікоў партыйных, камсамольскіх і савецкіх органаў вобласці і раёна, журналістаў і абласнога тэлебачання, настаўнікаў школ, вучняў.

29 мая 1964 г. Гомельская тэлестудыя арганізавала перадачу, прысвечаную стварэнню і рабоце музея. І сапраўды, музей працаваў па шматлікіх накірунках. Савет музея арганізоўваў сустрэчы, праводзіў экскурсіі вучняў і настаўнікаў у вядучыя музеі краіны. Зацвердзілі Кнігу гонару, куды заносілі прозвішчы лепшых вучняў, пераможцаў спартыўных спаборніцтваў, конкурсаў і алімпіяд. Кніга адкрылася фотаздымкам першага старшыні савета музея Любы Кухарэнка.

Ганаровымі членамі савета музея сталі славутыя землякі — двойчы Герой Савецкага Саюза П.Я.Галавачоў, дэлегат 2-га з'езда Саветаў К.Р.Новікаў, персанальны пенсіянер С.Я.Жданко, Герой Савецкага Саюза Э.В.Лаўрыновіч, пісьменнік М.Ц.Лынькоў.

Конкурсы піянерскіх дружын школы

ва ўдзеле па афармленні музея, Ленінскія чытанні, навукова-практычныя канферэнцыі, экскурсіі па месцах рэвалюцыйных і баявых падзей на Буда-Кашалёўшчыне, сустрэчы з удзельнікамі гэтых падзей, нашымі землякамі пашырылі сувязі юных краязнаўцаў. У хуткім часе бібліятэка музея налічвала больш за 2000 кніг на 22 мовах народаў СССР і краін замежжа.

18 красавіка 1966 г. пастановай бюро Буда-Кашалёўскага РК КПБ і райвыканкома музею прысвоена званне народнага.

Сёння ў музеі больш за 7 тыс. экспанатаў.

Працуюць два аддзелы: першы — прысвечаны жыццю і рэвалюцыйнай дзейнасці У.І.Леніна, другі — баявой і працоўнай славе землякоў-будакашалёўцаў.

Спецыяльны падраздзел прысвечаны падзеям рэвалюцыі і грамадзянскай вайны, якія адбываліся на Буда-Кашалёўшчыне. Асобна паказаны падзеі перыяду Вялікай Айчыннай вайны, дзейнасць падполля і партызанскага руху на Буда-Кашалёўшчыне, людзі — актыўныя ўдзельнікі барацьбы з акупантамі.

Выдзелены стэнды, прысвечаныя генералу М.А.Прышчэпу, які загінуў у жніўні 1941 г. у баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі і пахаваны ў Буда-Кашалёве. Таксама асобны раздзел прысвечаны нашаму земляку віцэ-адміралу В.П.Драздү, які загінуў пры абароне Ленінграда ў 1943 г. Захоўваюцца ўспаміны чэшскага патрыёта Уладзіслава Дынды, які змагаўся супраць нямецка-фашысцкіх акупантаў на тэрыторыі раёна ў складзе партызанскага злучэння і інш.

Члены савета музея вядуць перапіску са знакамітымі людзьмі: пісьменнікамі, касманаўтамі, вучонымі, дзеячамі мастацтва. У вітрынах музея з дароўнымі надпісамі кнігі пісьменнікаў М.Танка, П.Броўкі, Я.Брыля, М.Ісакоўскага, Р.Раждзественскага, Г.Серабраковай, А.Твардоўскага, В.Інбер, М.Шагінян, К.Сіманава і інш.

Асабліва цікавымі з'яўляюцца ўспаміны непасрэдных удзельнікаў гістарычных падзей М.І.Ігнацюка, А.К.Жураўлёва, А.А.Вадзюціна, К.Р.Новікава, В.В.Царыка, Г.Ф.Сцепаненкі, А.С.Юркова, С.В.Голухавай, Г.Ф.Пасько і іншых.

Сабраны багаты ілюстрацыйны матэрыял аб нашых земляках, знакамітых людзях. Праводзяцца сустрэчы, перапіска і канферэнцыі з удзелам тых, кім ганарыцца наша Буда-Кашалёўшчына.

У кнізе наведвальнікаў музея пакінулі свае ўражанні беларускі пісьменнік-сатырык Міхась Скрыпка, абаронца Брэсцкай крэпасці П.Клыпа, двойчы Герой Савецкага Саюза генерал-лейтэнант П.Я.Галавачоў, навуковы супрацоўнік У.Драянкоў.

З кожным годам аднаўляюцца і ўзбагачаюцца экспанаты музея, пашыраюцца сувязі і актыўная выхаваўчая работа савета музея па патрыятычным выхаванні вучняў школ горада і раёна.

І.У.Уласава.

МУЗЕЙ АГРАРНА-ТЭХНІЧНАГА КАЛЕДЖА

Аграрна-тэхнічны каледж — адна са старэйшых навучальных устаноў Буда-Кашалёўшчыны. Свой пачатак бярэ ад Полацкай ніжэйшай лясной школы, заснаванай у 1902 г. У 1912 г. школу перавялі ў Кашалёўскае лясніцтва і пераўтварылі ў Буда-Кашалёўскую лясную школу. У 1921 г. на яе базе створаны лясны тэхнікум, які ў 1956 г. рэарганізаваны ў тэхнікум механізацыі сельскай гаспадаркі, а ў 1991 г. — у аграрна-тэхнічны каледж.

У 1972 г. было вырашана арганізаваць музей баявой і працоўнай славы. Стварылі савет, пошукавую групу «Чырвоны гваздзік». Пачалася перапіска з ветэранамі партызанскай брыгады імя Чапаева, 1-й Буда-Кашалёўскай імя Шчорса, устанавілі сувязь з былымі камандзірамі М.Дз.Сцефановічам, А.П.Байковым, Э.В.Лаўрыновічам, А.М.Дземчанкам, камісарамі С.П.Каспруком, С.І.Касьянавым, многімі партызанамі. Так была створана экспазіцыя «Партызанскі рух на Буда-Кашалёўшчыне», якая ўключае ўспаміны, копіі ўзнагародных лістоў і асабістых дакументаў, фатаграфіі, асабістыя рэчы, ордэнскія кніжкі і знакі. У выніку ў пакоі, вылучаным для музея, з'явілася пяць экспазіцый і панарама Лозаўскага бою. У 1974 г. адкрыты пакой баявой славы. Але для музея матэрыялаў было недастаткова, таму працягвалася пошукавая і даследчая работа, якой кіравала выкладчыца гісторыі Вера Аляксандраўна Манькоўская.

Пашырыўся дыяпазон пошуку. Пашанцавала звязацца з камандзірам 96-й Гомельскай Чырванасцяжнай ордэна Суворава дывізіі генералам Ф.Г.Булатавым,

якая вызваляла Буда-Кашалёўскі раён. З атрыманага фактычнага матэрыялу аформілі тры экспазіцыі ў гонар гэтай дывізіі. Вызначылі, што тэрыторыю саўгаса-тэхнікума вызвалялі часці Бранскай Чырванасцяжнай ордэна Суворава II ступені дывізіі. Наладзілі сувязь з камандзірам дывізіі С.Ф.Украінцам і сакратаром савета ветэранаў дывізіі Ф.П.Гожавым, з саветам ветэранаў 4-й Бежыцкай стралковай дывізіі. У выніку ў музеі былі аформлены яшчэ дзве экспазіцыі дакументаў і фотаматэрыялаў.

З чэрвеня 1981 г. быў адкрыты музей баявой і працоўнай славы. Пошук новых дакументаў і матэрыялаў для музея працягваўся. Савету ўдалося наладзіць кантакт з ветэранамі 282-й Гомельскай Чырванасцяжнай ордэна Суворава II ступені знішчальнай авіяцыйнай дывізіі, у склад якой уваходзілі 774-ы Берлінскі ордэнаў Суворава і Аляксандра Неўскага знішчальна-авіяцыйны полк (камандзір М.М.Найдзенка), 517-ы Калінкавіцкі ордэна Суворава знішчальны авіяполк (камандзір С.В.Баранаў) і 127-ы знішчальны авіяполк (камандзір В.В.Кузейкін), асабіста з камандзірам гэтай дывізіі гвардыі генерал-маёрам Юрыем Міхайлавічам Беркалем. Генерал Беркаль аказаў вялікую дапамогу ў пошуку ветэранаў і матэрыялаў па гісторыі гэтай дывізіі. У выніку былі разгорнуты яшчэ дзве экспазіцыі баявога шляху гэтай дывізіі.

У музеі ўвекавечана памяць пра нашых землякоў — Герояў Савецкага Саюза і выдатных военачальнікаў П.Я.Галавачова, А.Л.Ісачанку, Э.В.Лаўрыновіча, С.А.Панамарова, А.Т.Краўцова, В.П.Дразда, Ф.С.Драянкова, подзвігі нашай зямлячкі С.В.Голухавай, удастоенай вышэйшай узнагароды Міжнароднага камітэта Чырвонага Крыжа — залатога медаля Флорэнс Найцінгейл.

Памяці загінуўшых у Вялікую Айчынную вайну партызан прысвечана пяць экспазіцый. Ва ўрочышчы Кардон, на беразе Дняпра, пастаўлены помнік у гонар камсамольцаў-падрыўнікоў партызанскай брыгады імя Чапаева, якія загінулі ў барацьбе з ворагам. Права перарэзаць стужачку пры адкрыцці помніка атрымалі камсамольцы саўгаса-тэхнікума, члены клуба «Чырвоны гваздзік», тыя, хто вёў пошук і ўстанавіў імёны загінуўшых.

За актыўны ўдзел у ваенна-патрыятычным выхаванні моладзі саўгас-тэхнікум быў узнагароджаны граматамі Савецкага камітэта ветэранаў вайны і Беларускага рэспубліканскага Савета ветэранаў вайны.

У музеі сабраны і дэманструецца багаты матэрыял па гісторыі раёна. Адкрыты этнаграфічны аддзел. Аформлена шэсць экспазіцый. Працоўнай славе дасягненняў саўгаса-тэхнікума прысвечана 16 экспазіцый, работнікам музея, ветэранам вайны — 2.

На 79 стэндах размешчана 788 фатаграфій, 33 дакументы знаходзяцца ў вітрынах, у архівах музея — 775 экспанатаў, больш за 100 фотаілюстрацый.

Плошча музея 200 м². Уваход асобны.

За вялікую плённую ідэйна-выхаваўчую работу па патрыятычным выхаванні моладзі пастановай калегіі Міністэрства

У музеі аграрна-тэхнічнага каледжа. 2001 г.

У школьным музеі ў в. Гаўлі.

культуры БССР № 42 ад 29 красавіка 1987 г. музею прысвоена званне народнага.

Вялікая роля ў арганізацыі музея і выхаваўчай рабоце належыць савету музея. Непасрэдную арганізатарскую і выхаваўчую работу ў музеі з 1981 г. праводзілі намеснік дырэктара па выхаваўчай рабоце В.І.Янчанка, пошукавую работу — ветэран працы, выдатнік народнай асветы В.А.Манькоўская.

Т.А.Бяланава.

ГАЎЛЕЎСКІ ШКОЛЬНЫ КРАЯЗНАЎЧЫ МУЗЕЙ

У пачатку 1960-х гадоў у в. Гаўлі быў адкрыты першы ў раёне школьны музей. Ён меў аддзелы гісторыі вёскі ад старажытнасці да сучаснасці, гісторыі школы і гісторыі Вялікай Айчыннай вайны. Пад кіраўніцтвам настаўнікаў вучні збіралі, афармлялі, зберагалі каштоўныя матэрыялы і далучаліся тым самым да гісторыі сваёй малой радзімы. Дзякуючы руплівай дзейнасці юных краязнаўцаў удалося ўзнавіць нямала забытых старонак гісторыі, устанавіць прозвішчы загінуўшых у вайну землякоў. Захоўваюцца фатаграфіі, дакументы, розныя рэчы, якія расказваюць аб людзях вёскі, іх сем'ях, радаводах. Тут праводзяцца тэматычныя ўрокі амаль па ўсіх прадметах, пасвячэнні ў земляробы выпускнікоў школы. Галоўныя спецыялісты калгаса, кіраўнікі сярэдняга звяна — у большасці былыя выпускнікі школы.

У музеі нярэдка праходзяць міжшкольныя і раённыя мерапрыемствы: экскурсіі, адкрытыя ўрокі, семінары настаўнікаў, кіраўнікоў школ.

М.А.Казакоў.

З гісторыі населеных пунктаў

БУДА-КАШАЛЁВА, горад, цэнтр раёна, за 18 км ад аўтастрады Санкт-Пецярбург — Адэса.

Вядомы з XIX ст. як вёска Буда ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні, дзяржаўная ўласнасць. У 1824 г. у складзе казённага маёнтка Кашалёва. У другой палавіне XIX ст. вёска, 95 жыхароў. Мелася карчма. У 1873 г. праз тэрыторыю Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні была пракладзена чыгунка і на карце таго ж года ўпершыню было адзначана «...чыгуначная станцыя III класа Буда-Кашалёўская». У 1880 г. вёска, 28 двароў, 250 жыхароў. У 1888 г. заснавана прадпрыемства па вырабе драўляных дэталей для ткацкіх станкоў. У 1890 г. тут працавала 15 рабочых, у тым жа годзе быў уведзены паравы млын. Паводле перапісу 1897 г., у Буда-Кашалёве налічвалася 517 жыхароў. На пачатку XX ст. вёска адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёў-

скага праваслаўнага прыхода. У 1905 г. на чыгуначнай станцыі Буда-Кашалёўская, якая была апошняя ў Рагачоўскім павеце, грузілася да 90 тыс. пудоў лясных грузаў. У 1907 г. епархіяльным ведамствам была адкрыта школа. У 1909 г. 57 двароў, 370 жыхароў. На чыгуначнай станцыі жыло 74 жыхары. Напярэдадні 1-й сусветнай вайны тут было 58 двароў, ветраны млын, вінная лаўка, хлебазапасны магазін, паштова-тэлеграфнае аддзяленне. У 1914 г. для школы быў пабудаваны будынак. Савецкая ўлада ўстаноўлена ў лістападзе 1917 г. У сакавіку — лістападзе 1918 г. веску акупіравалі войскі кайзераўскай Германіі. З красавіка 1919 г., у сувязі з ліквідацыяй Магілёўскай губерні, Рагачоўскі павет (у т.л. Буда-Кашалёва) увайшоў у склад Гомельскай губерні, якая тады адносілася да РСФСР. 28 мая 1923 г. адміністрацыйны цэнтр воласці перанесены з с. Кашалёва ў в. Буда-Кашалёва. Архіўныя дакументы сведчаць, што ў 1923 г. мястэчка Буда-Кашалёва складалася з чатырох зямельных таварыстваў: Буда-Кашалёва, выселак Івонь-1, Івонь-2 і Баравая Карма. З сакавіка 1924 г. у складзе БССР, у Бабруйскай акрузе. 17 ліпеня 1924 г. утвораны Буда-Кашалёўскі раён (першы старшыня райвыканкома — Аляксандр Мікалаевіч Юрашкевіч). Пачалося будаўніцтва аграцэнтра, бальніцы, пракатнай станцыі трактароў, сельгастэхнікі, ветлячэбніцы. Працавала школа 1-й ступені, гурток па ліквідацыі непісьменнасці, бібліятэка.

Паводле перапісу 1926 г., 269 двароў, 1163 жыхары. На чыгуначнай станцыі было 23 двары, 95 жыхароў.

З 27.10.1927 г. Буда-Кашалёўскі раён у складзе Гомельскай акругі. Да 1932 г. у Буда-Кашалёве пабудавалі памяшканне сямігадовай школы, амбулаторыю, пажарнае дэпо, цагляную кузню на Красным Кургане, двухпавярховы цагляны будынак райвыканкома. Выдавалася шматтыражная раённая газета «Ленінскі шлях».

У 1938 г. вёску Буда-Кашалёва Гомельскай вобласці перайменавалі ў гарадскі пасёлак. У 1939 г. тут пражывала 3400 чалавек.

Са жніўня 1941 г. да 27.11.1943 г. населены пункт знаходзіўся пад акупацыяй нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У кастрычніку — снежні 1941 г. акупанты загубілі каля 500 мірных жыхароў.

У горадзе і на тэрыторыі раёна дзейнічалі падпольныя райкомы КП(б)Б і ЛКСМБ. Падпольна выдавалася газета «Ленінскі шлях». Вызвалены ў ходзе Гомельска-Рэчыцкай аперацыі 1943 г. войскамі 4-й стралковай дывізіі і 231-га танкавага палка 48-й арміі Беларускага фронту.

У пасляваенныя гады аднавілі сваю працу райпрамкамбінат, абозна-мэблевая арцель, райхарчкамбінат, млын, маслабойня і МТС. У 1959 г. тут пражывала 4600, а ў 1969 г. — 7200 жыхароў. Да 1970-х гадоў многія буда-кашалёўскія майстэрні і арцелі перараслі ў буйныя заводы — маслсыразавод, кансервавы, хлебазавод.

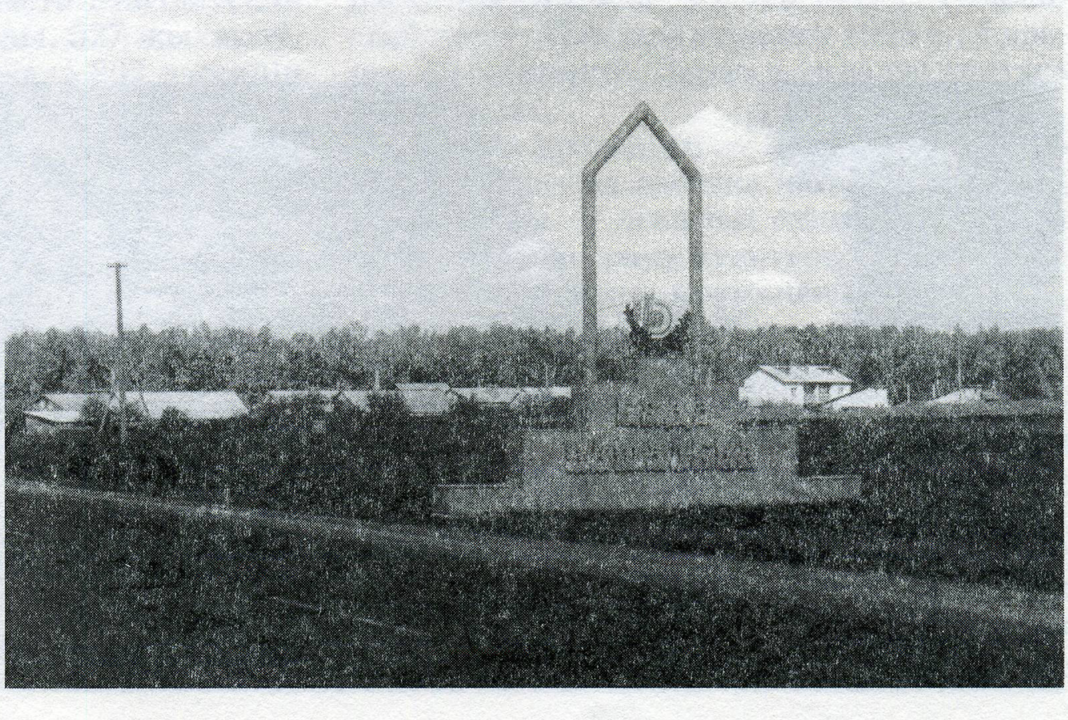

Уезд у г. Буда-Кашалёва.

31 снежня 1971 г. г.п. Буда-Кашалёва пераўтвораны ў горад раённага падпарадкавання. Дзейнічаюць камбінат бытавога абслугоўвання, лясгас, райаддзяленне дзяржкамсельгастэхнікі, аграрны каледж, 2 сярэднія і 2 спартыўныя (мужчынская і дзіцяча-юнацкая) школы, Дом культуры, 2 бібліятэкі, бальніца. Выдаецца раённая газета «Авангард».

Разгортваецца гарадское будаўніцтва цэнтра і мікрараёна са шматпавярховымі жылымі дамамі, грамадскімі пабудовамі. Горад набывае прамавугольную структуру вуліц, якія ў асноўным па-ранейшаму забудаваны аднапавярховымі драўлянымі будынкамі.

Чыгунка ў паўднёвай частцы горада аддзяляе раён, дзе размешчаны чыгуначная станцыя і вакзал. Грамадскі цэнтр фарміруе цэнтральная плошча і вуліца імя Леніна.

Радзіма віцэ-адмірала В.П.Дразда, народнага артыста БССР Я.Ф.Пятрова.

Брацкая магіла савецкіх воінаў, якія загінулі ці памерлі ад ран пры вызваленні Буда-Кашалёва ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў — на паўночна-заходняй ускраіне горада, на тэрыторыі аграрнатэхнічнага каледжа. У 1952 г. пастаўлены абеліск.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан, якія загінулі ў лістападзе — снежні 1943 г. у час вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў, размешчана ў цэнтры горада. У 1960 г. пастаўлены помнік, рэканструяваны ў 1990 г.

Помнік земляку двойчы Герою Савецкага Саюза, ганароваму грамадзяніну г. Буда-Кашалёва П.Я.Галавачову. У 1951 г. пастаўлены бронзавы бюст.

Помнік земляку віцэ-адміралу В.П.Дразду — стэла ў выглядзе насавой часткі карабля з рэльефнай выявай віцэ-адмірала каля штурвала, на скрыжаванні вуліц імя Леніна — Лугавой. Пастаўлены ў 1968 г.

Магіла ахвяр фашызму. За 1,5 км на паўночны захад ад горада. Пахаваны 483 мірныя жыхары Буда-Кашалёва, расстраляныя акупантамі ў снежні 1941 г. На магіле пастаўлены абеліск.

Мемарыяльная дошка выхаванцам школы. Вул. Пушкіна, 2, на будынку былой сярэдняй школы № 1 (зараз раённы Дом піянераў). Устаноўлена ў 1966 г. на ўшанаванне памяці 16 выпускнікоў школы, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны.

Курган Славы. Насыпаны ў 1971 г. на ўшанаванне памяці савецкіх воінаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі на тэрыторыі раёна.

Магіла капітана Маладзёнкава Васіля Міхайлавіча, начальніка Буда-Кашалёўскага райаддзела МДБ. Загінуў 17.5.1950 г. пры выкананні службовых абавязкаў. У 1950 г. пастаўлены абеліск.

АКЦЯБР (да 30 снежня 1961 г. Сталіна), вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Краснаакцябрскі», 337 двароў, 880 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вуліца 50 гадоў Кастрычніка ў г. Буда-Кашалёва.

Археалагічны курганны могільнік, які размешчаны на паўночна-заходняй ускраіне вёскі, сведчыць, што гэта мясцовасць была заселена людзьмі яшчэ ў старажытнасці. Вядома з 1920-х гадоў як пасёлак, які ўзнік на былых памешчыцкіх землях пад назвай Сталіна. З 8.12.1926 г. пасёлак знаходзіўся ў Троцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 6 двароў, 43 жыхары. У 1930 г. быў створаны першы калгас «Абуджэнне», працавалі кузня, ветраны млын. З 1931 г. цэнтр Троцкага сельсавета, які быў перайменаваны ў Сталінскі.

У час Вялікай Айчыннай вайны ў баях за вызваленне вёскі ў 1943 г. ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў загінула 11 воінаў. З 30.12.1961 г. цэнтр Акцябрскага сельсавета. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. 191 двор, 630 жыхароў. Меліся васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, дзіцячыя яслі і сад, бальніца, аптэка, сталовая, 2 магазіны. У 1994 г. 309 двароў, 830 жыхароў; сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аптэка, аддзяленне сувязі, 2 магазіны.

Брацкая магіла савецкіх воінаў у цэнтры вёскі. У 1958 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна са схіленым сцягам.

Помнік археалогіі — курганны могільнік. На паўночна-заходняй ускраіне вёскі, злева ад дарогі на в. Доўск. З 1873 г. тут вядомы 9 насыпаў вышынёй 0,8 — 1,2 м, дыяметрам 7 — 9 м. З іх 3 курганы пашкоджаны. Раскопкі не праводзіліся.

АЛЬХОЎКА, былая вёска ў Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1908 г. 73 двары, 527 жыхароў. Сельскай грамадзе належала 807 дзесяцін зямлі.

АЛЯКСАНДРАЎКА, вёска ў Гусявіцкім сельсавеце, 30 двароў, 54 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнікла як пасёлак у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Старагусявіцкім, з 30.12.1927 г. у Гусявіцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 45 двароў, 277 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўвайшлі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе калгаса імя Леніна.

АЛЯКСАНДРАЎКА, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 15 двароў, 27 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як фальварак Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. фальварак, 1 двор, 7 жыхароў. З 20.8.1924 г. хутар у Рагінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 2 двары, 10 жыхароў. У 1930 г. на базе фальварка быў створаны калгас. Зараз у складзе саўгаса «Рагінь».

АНТОНАЎКА, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 22 двары, 37 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XIX ст. у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 20 двароў, 120 жыхароў, млын, хлебазапасны магазін, кузня. Адносілася да Успенскай царквы Рагінскага прыхода. У 1909 г. 34 двары, 199 жыхароў. У 1918 г. адкрыта пачатковая школа, якая размяшчалася ў сялянскай хаце. З 20.8.1924 г. у Рагінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 26 двароў, 139 жыхароў. Зараз у складзе саўгаса «Дзербічы».

АСАВОК, пасёлак у Старабудскім сельсавеце (да 1928 г. СТРЭЛКА), 12 двароў, 31 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Археалагічнае паселішча, якое размешчана побач з пасёлкам, сведчыць, што гэта мясцовасць была заселена людзьмі яшчэ ў старажытнасці. Вядомы з канца XIX ст. як хутар у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. 2 двары, 12 жыхароў. З 20.8.1924 г. хутар у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 4 двары, 20 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Авангард».

Помнік археалогіі — паселішча. За 0,5 км на поўнач ад пасёлка на правым беразе р. Ваўчыцы. У агаленні схілу берага каля пераезда цераз раку культурны пласт 0,2 — 0,3 м. Знойдзены крамянёвыя нуклеусы, скрабкі з рэтушшу, ляпная кераміка. Паселішча адносіцца да позняга перыяду бронзавага і пачатку жалезнага вякоў. Датуецца канцом 2-га — пачаткам 1-га тысячагоддзя да н.э. Матэрыялы абследавання захоўваюцца ў Інстытуце гісторыі НАН Беларусі.

АСОБІНА, вёска ў Камунараўскім сельсавеце, цэнтр міжгаспадарчага аб'яднання «Асобіна», 61 двор, 134 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Меліся ветраны млын, школа граматы. Вёска адносілася да Успенскай царквы Рудзянецкага прыхода.

У 1909 г. 96 двароў, 653 жыхары. Дзейнічаў ветраны млын. З 20.8.1924 г. цэнтр Асобінскага сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. 30.12.1927 г. тэрыторыя сельсавета далучана да Блюдніцкага сельсавета. У 1930 г. створаны калгас «Бранявік». Меліся кузня, ветраны млын. У 1931 г. пачало працаваць торфараспрацоўчае прадпрыемства. У час Вялікай Айчыннай вайны ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў 1943 г. пры вызваленні вёскі загінула 8 савецкіх воінаў. З 17.4.1962 г. у складзе Буда-Кашалёўскага раёна. З 28.6.1973 г. у Камунараўскім сельсавеце. Клуб, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма беларускага вучонага Л.П.Смоляка.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. У 1951 г. на магіле пастаўлены абеліск.

БАГАМОЛАЎКА, пасёлак у Крыўскім сельсавеце, 9 двароў, 11 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядомы з XIX ст. як хутар у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, які належаў селяніну А.Багамолаву. У 1909 г. 3 двары, 34 жыхары. З 8.12.1926 г. у Крыўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 10 двароў, 72 жыхары. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе калгаса імя Чапаева.

БАЛДУІ, пасёлак у Дуравіцкім сельсавеце, 6 двароў, 13 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядомы з пачатку XX ст. як выселак Павісліда (Балдуі) у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. выселак, 6 двароў, 48 жыхароў. Адносіўся да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. З 20.8.1924 г. у Буда-Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 52 жыхары. Зараз у складзе саўгаса «Дубавіцкі».

БАРКІ, пасёлак ва Узоўскім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Рудзянецкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 43 двары, 226 жыхароў. Зараз у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

БАРОК, пасёлак у Старабудскім сельсавеце, 10 двароў, 15 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Утвораны ў 1920-я гады жыхарамі з навакольных вёсак на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 21 двор, 107 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Авангард».

БАРОК, пасёлак у Ліпініцкім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 74 жыхары. Зараз у складзе калгаса «Зара».

БАЦУНЬ, вёска ў Крыўскім сельсавеце, цэнтр калгаса «Чырвоны шлях», 249 двароў, 519 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Згодна інвентара 1640 г. Гомельскага староства, сяло, 3 дымы, 2 службы. Адносілася да Гомельскага замка. У 1773 г. цэнтр Бацунскага староства, у якое ўваходзіла 2 вёскі, 240 сялянскіх душ мужчынскага полу. Уладанне паноў Халецкіх. З 1877 г. маёмасць нашчадкаў адстаўнога паручыка Пішчэвіча, якім належала 623 дзесяціны зямлі. У 1880 г. вёска, 53 двары, 344 жыхары, у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У вёсцы былі распаўсюджаны бандарны, кравецкі, стальмашны промыслы. Меліся млын, царкоўна-прыходская школа (у 1908 г. была настаўніцай К.Ц.Ціханравава). Вёска адносілася да Праабражэнскай царквы Івольскага праваслаўнага прыхода. На пачатку XX ст. вёска — цэнтр Бацунскай сельскай грамады, якой належала 1081 дзесяціна зямлі. У 1909 г. 103 двары, 834 жыхары. Працавала народнае вучылішча. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 61 жыхар. Побач размяшчаліся аднайменныя хутары (2 двары, 18 жыхароў). У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны шлях». Працавалі кузня, паравы і ветраны млыны. У час Вялікай Айчыннай вайны ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі

загінула 105 жыхароў вёскі. У 1970 г. 262 двары, 771 жыхар. Сепаратарны пункт, швейная майстэрня. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. Цяпер сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін.

Помнік землякам. Каля будынка праўлення калгаса, у скверы. На ўшанаванне памяці 105 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1968 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

БАЯВЫ, пасёлак у Акцябрскім сельсавеце.

Узнік у 1920-я гады ў выніку перасялення жыхароў з навакольных вёсак і хутароў на былыя памешчыцкія землі. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, з 30.12.1927 г. у Ліпскім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 20 двароў, 106 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Пасля аварыі на Чарнобыльскай АЭС адселены. Не існуе.

БЕРАЗІНА, пасёлак у Патапаўскім сельсавеце.

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1925 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 8 двароў, 28 жыхароў. З 14.12.1961 г. у Патапаўскім сельсавеце. Не існуе.

БЛЮДНІЦА, пасёлак у Камунараўскім сельсавеце, 37 двароў, 52 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Курганы, размешчаныя побач з вёскай, сведчаць, што гэтыя мясціны былі заселены людзьмі яшчэ ў старажытнасці. У XX ст. вёска ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Меліся млын, царкоўна-прыходская школа. На пачатку XX ст. вёска, 1104 дзесяціны зямлі належалі сельскай грамадзе. У 1909 г. 136 двароў, 921 жыхар. Млын, земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 20.2.1938 г. у складзе Гомельскай вобласці. Створаны саўгас «Камунар», працавалі кузня, хлебапякарня, трактарны млын. З 16.7.1954 г. у Блюдніцкім сельсавеце, пасля 17.4.1962 г. у складзе Буда-Кашалёўскага раёна. 28.6.1973 г. сельсавет перайменаваны ў Камунараўскі. Вёска ў складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна». У вёсцы ёсць клуб.

Помнікі археалогіі — курганны могільнік. За 0,2 км на паўднёвы захад ад вёскі на могілках. 10 насыпаў, вышынёй 1,5—2 м, дыяметрам 10—12 м. Вядомы з 1873 г. Тры насыпы пашкоджаны. Курган. За 0,3 км на поўнач ад вёскі, у пойме ракі Блюдніца. Вышынёй 2 м, дыяметрам 15 м. Вядомы з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся.

БРОДЫ, вёска ў Дуравіцкім сельсавеце, 42 двары, 95 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнікла ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. пасёлак у Дуравіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Пасялковыя дзеці наведвалі школу за 3 км у в. Дуравічы, дзе ў 1924 г. вучыліся 53 вучні з пасёлка. Паводле перапісу 1926 г., 33 двары, 189 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны прамень», працавала кузня. Зараз у складзе саўгаса «Дубавіцкі».

БРОННІЦА, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, 81 двор, 223 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Курганны могільнік, размешчаны каля вёскі, сведчыць, што гэта мясцовасць была заселена людзьмі ў глыбокай старажытнасці. У XIX ст. вёска ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 34 двары, 253 жыхары. Меўся ветраны млын. Вёска адносілася да Мікалаеўскай царквы Рагінскага прыхода. У 1909 г. было 62 двары, 473 жыхары. Побач размяшчаўся фальварак, 1 двор, 16 жыхароў, належаў двараніну Дарыя-Дзерналовічу, які валодаў 2500 дзесяцінамі зямлі. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Працавала аднакласная пачатковая школа. Паводле перапісу 1926 г., 43 двары, 226 жыхароў. У 1930 г. створаны 2 калгасы — «Перадавік» і «Чырвоны партызан». У 1969 г. у вёску перасялены жыхары пасёлка Пад'ясень. Зараз у складзе калгаса «Зара».

Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы М.Я.Ткачовай, беларускага пісьменніка А.С.Кейзерава.

Помнік археалогіі — курганны могільнік. За 2 км на ўсход ад вёскі, 4 насыпы, з якіх 3 — вышынёй 1,3—1,5 м, дыяметрам 7—8 м, чацвёрты — адпаведна 2 м і 12 м. Раскопкі не праводзіліся.

БУДА, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, 6 двароў, 13 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У пачатку XX ст. вядома як хутар у Ка-

шалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 15 двароў, 94 жыхары. Зараз у складзе калгаса «Зара».

БУДА-ЛЮШАЎСКАЯ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Ульянава, 231 двор, 650 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Могільнік, размешчаны побач з вёскай, сведчыць, што гэта мясцовасць была заселена людзьмі ў глыбокай старажытнасці. У XVIII ст. вёска ў складзе маёнтка Люшава ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1858 г. вёска, 24 двары, 202 сялянскія душы, уладанне памешчыка, калежскага асэсара Міхаіла Перасвет-Солтана. У 1894 г. была адкрыта школа, для якой у 1908 г. быў узведзены будынак. На пачатку XX ст. вёска ў Старарудня́нскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. 71 двор, 597 жыхароў.

З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 148 двароў, 797 жыхароў. Побач размяшчаліся хутары, 9 двароў, 46 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Дыктатура пралетарыяту», працавала кузня. У 1970 г. 145 двароў, 461 жыхар. Камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Цяпер — камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. Радзіма беларускага паэта М.М.Чарняўскага.

Помнік археалогіі — курганны могільнік. За 1 км на паўночны ўсход ад вёскі. 2 курганы вышынёй каля 1 м, дыяметрам 8—10 м. Раскопкі не праводзіліся.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 72 воіны, якія загінулі ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1979 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 190 землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1969 г. пастаўлены помнік — скульптурная група: 3 воіны, якія ідуць у атаку.

БУДЗІШЧА, пасёлак. У 1908 г. 9 двароў, 51 жыхар, 440 дзесяцін зямлі. Не існуе.

БУДЗІШЧА, хутар, у пачатку XX ст. 1 двор, 5 жыхароў, 2 дзесяціны ворнай зямлі, належаў грамадзяніну Дрыбінцаву. Не існуе.

БУРЛАК, вёска ў Дуравіцкім сельсавеце, 27 двароў, 40 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнікла як пасёлак на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Дуравіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1929 г. арганізаваны калгас імя Парыжскай камуны, працавала кузня. Зараз у складзе саўгаса «Дубавіцкі».

БУШАЎКА, вёска ў Марозавіцкім сельсавеце, 71 двор, 144 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў складзе маёнтка Кашалёва Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1847 г., 51 гаспадарка. Належала казне. У 1880 г. 103 двары, 672 жыхары. Вёска адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. Меліся царкоўна-прыходская школа, карчма, 2 ветраныя млыны. У 1909 г. 121 двор, 868 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг, з 20.2.1938 г. Гомельскай вобл. На базе дарэвалюцыйнай школы створана працоўная школа, у якой у 1924 г. вучылася 90 вучняў. Паводле перапісу 1926 г., 172 двары, 941 жыхар. Побач знаходзіліся Бушаўскія хутары, 6 двароў, 43 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Ударнік», працавала кузня. Зараз у складзе саўгаса «Марозавічы». Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

БУШАЎКА, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 4 двары, 5 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі навакольных вёсак у час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 9 двароў, 32 жыхары. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г.у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе саўгаса «Чабатовічы».

БЯРВЁНАЎКА, вёска, 18 двароў, 44 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У пачатку XX ст. у складзе аднайменнага маёнтка ў Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У 1879 г. маёнтак належаў

купцу Ляскоўскаму, які меў тут 1600 дзесяцін зямлі. У 1880 г. вёска, 20 двароў, 113 жыхароў, у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. Былі распаўсюджаны кавальскае і стальмашнае рамёствы. На пачатку XX ст. ваколіца, належала Чабатовіцкаму царкоўнаму прыходу. У 1909 г. 30 двароў, 187 жыхароў. З 30.12.1927 г. вёска, цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1930 г. створаны калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. у вёску пераселены жыхары пас. Вялікі Рог. З 15 жніўня 1974 г. цэнтр сельсавета размешчаны ў в. Хоўхла. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Пянчын». Дом культуры, бібліятэка.

ВАЗРАЖДЗЕННЕ (да 15 кастрычніка 1964 г. Гута), пасёлак у Патапаўскім сельсавеце.

Вядомы як вёска Гута ў Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. На пачатку XX ст. тут размяшчаліся лесапільны, шкляны, вінакурны і вугальны заводы. У 1908 г. адкрыта царкоўнапрыходская школа, для якой у 1914 г. на сродкі ўладальніка заводаў Сямёна Курындзіна ўзведзены будынак. У 1909 г. вёска мела 12 двароў, 150 жыхароў. Апрача сялян тут жылі рабочыя заводаў. У 1918 г. на базе дарэвалюцыйнай школы створана працоўная школа 1-й ступені. У 1921 г. шкляны завод атрымаў назву «Вазраждзенне». З 21.8.1925 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1926 г. у засценку Вазраждзенне налічвалася 88 двароў, 346 жыхароў. Не існуе.

ВАРВАРЫНА, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 18 двароў, 32 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XIX ст. у складзе маёнтка Самуйлава ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1858 г., вёска, 13 двароў, 97 жыхароў, належала памешчыку Дз.Турчанінаву. На пачатку XX ст. вёска, 309 дзесяцін зямлі, у Гарадзецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні, адносілася да Мікалаеўскай царквы Любанскага прыхода. У 1909 г. 28 двароў, 245 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі. З 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 20.2.1938 г. — у Гомельскай вобласці. Зараз у складзе калгаса «Шлях Ільіча».

ВАСІЛЬЕЎКА, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 23 двары, 30 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады сялянамі навакольных вёсак і хутароў на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Глазаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 31 двор, 182 жыхары. У 1929 г. створаны калгас «Камунар», працавала кузня, ваўначоска. З 17.4.1962 г. у складзе калгаса «Новае жыццё».

ВАСІЛЬПОЛЛЕ, вёска ў Бярвёнаўскім сельсавеце, 15 двароў, 19 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XX ст. назву Васільполле мелі фальварак і пасёлак у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Адносіліся да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. У 1909 г. 10 двароў, 64 жыхары. Побач размяшчаўся фальварак, 2 двары, 12 жыхароў, належаў нашчадкам двараніна Ляснеўскага, якія валодалі 510 дзесяцінамі зямлі. З 30.12.1927 г. у Бярвёнаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 20.2.1938 г. у Гомельскай вобл. У 1930 г. на базе фальварка быў створаны калгас «Чырвоны маліннік», працавала кузня. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. сюды пераселены жыхары пасёлка Хвашчоўка. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Пянчын».

ВІКТАРЫНСКАЯ РУДНЯ, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 26 двароў, 54 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска Віктарынская Рудня (яна ж Рудня Ліпініцкая) знаходзілася ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1848 г. вёска, 115 жыхароў, 12 618 дзесяцін зямлі, з якіх 3007 дзесяцін належалі мясцовым сялянам. На пачатку XX ст. вёска, 228 дзесяцін зямлі, належала вясковай грамадзе. У 1909 г. 30 двароў, 237 жыхароў. Побач размяшчаўся маёнтак, 3 двары, 36 жыхароў, належаў двараніну Ф.Дарыя-Дзерналовічу. Ён меў тут 9282 дзесяціны зямлі і аднайменны хутар, 1 двор, 7 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім

сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 54 двары, 259 жыхароў, у маёнтку 10 двароў, 54 жыхары. У 1930 г. на базе маёнтка Віктарын арганізаваны калгас «Новае жыццё». Зараз у складзе саўгаса «Шарыбаўскі».

ВОЗЕРА-ПОЙМА, пасёлак у Кашалёўскім сельсавеце, 20 двароў, 22 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядомы з пачатку XX ст. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна. Паводле перапісу 1926 г., 18 двароў, 83 жыхары. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. У 1941 г. 23 двары, 76 жыхароў. У час Вялікай Айчыннай вайны ў кастрычніку 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 19 двароў. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся.

ВЫДРЫЦА, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 12 двароў, 16 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XIX ст. як слабада ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1816 г. слабада, 1 двор. У 1858 г. вёска, 7 двароў, 39 жыхароў, маёмасць памешчыка Аляксандра Сенажынскага. На пачатку XX ст. вёска належала Фундамінкаўскай сельскай грамадзе. У 1909 г. 14 двароў, 139 жыхароў, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 20.8.1924 г. у Меркулавіцкім сельсавеце Гарадзецкага раёна Бабруйскай акругі, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага, а з 5.4.1936 г. Чачэрскага раёнаў. У 1930 г. створаны калгас «Зялёны сад», працаваў ветраны млын. З 25.12.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 28.6.1973 г. у Мікалаеўскім сельсавеце. У складзе калгаса «Шлях Ільіча».

ВЫСОКАЯ ГРЫВА, пасёлак ва Уваравіцкім пасялковым савеце, 39 двароў, 60 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Радзеўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 30.12.1927 г. у Лапіцкім сельсавеце гэтага ж раёна, з 20.2.1938 г. у Гомельскай вобл. Паводле перапісу 1926 г., 25 двароў, 143 жыхары. З 16.7.1954 г. у Блюдніцкім сельсавеце, а з 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы».

ВЯЛІКАЯ ГРЫВА, хутар, 2 двары, 23 жыхары, 227 дзесяцін зямлі, належаў мяшчанам Капусціну і Мінянкову. Не існуе.

ВЯЛІКАЯ СТОЎПНЯ, хутар. На пачатку XX ст. належаў селяніну Пранузу, 5 двароў, 40 жыхароў, 133 дзесяціны зямлі. Не існуе.

ВЯЛІКІ РОГ, фальварак, 1 двор, 2 жыхары, 50 дзесяцін зямлі, належаў двараніну Чыжу. Не існуе.

ВЯЛІКІ РОГ, хутар, 1 двор, 6 жыхароў, 56 дзесяцін зямлі, належаў селяніну Краснабаю. Не існуе.

ГАЛАВАЧЫ, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 19 двароў, 26 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XVIII ст. вёска ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства. У 1765 г. 15 дымоў. У 1880 г. вёска, 53 двары, 312 жыхароў, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Меліся млын, піцейны дом, хлебазапасны магазін. Вяскоўцы былі прыхаджанамі Узнясенскай царквы Меркулавіцкага прыхода. На пачатку XX ст. вёска, 647 дзесяцін зямлі належалі сельскай грамадзе. У 1909 г. 93 двары, 555 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Чачора».

ГАЛІНКІ, хутар, 5 двароў, 39 жыхароў, 160 дзесяцін зямлі. У 1908 г. належаў селяніну Галіцкаму. Не існуе.

ГАЛЫ, вёска ў Патапаўскім сельсавеце, 27 двароў, 39 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як ваколіца ў Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 1868 г. вёска, 12 двароў, 194 жыхары, уладанне нашчадкаў памешчыка С.Сенажынскага-Войніча, якім належала 998 дзесяцін зямлі. Вёска адносілася да Мікалаеўскай царквы Стара-Руднянскага прыхода. На пачатку XX ст. вёска, 292 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 19 двароў, 133 жыхары. З 20.8.1924 г. у Патапаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 38 двароў, 180 жыхароў. Побач размяшчаліся аднайменныя хутары, 6 двароў, 29 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас. Зараз у складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

ГАРАДЗІШЧА, пасёлак у Кашалёўскім сельсавеце, 27 двароў, 44 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядомы з канца XIX ст. як хутар у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. хутар, 1 двор, 5 жыхароў, належаў двараніну Дарыя-Дзерналовічу. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім

сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 8 двароў, 43 жыхары. Цяпер у складзе саўгаса «Шарыбаўскі».

ГАРАДОК, хутар, 7 двароў, 42 жыхары, у 1908 г. належаў селяніну І.Паўлаву. Мелася 182 дзесяціны зямлі. Не існуе.

ГАЎЛІ, вёска ў Патапаўскім сельсавеце, 78 двароў, 168 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Назва паходзіць ад дыялектнага слова, якое азначае «варона» (Чарнігаўшчына). У пераносным значэнні — рассеяны чалавек, наіўны. У XIX ст. вёска ў Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1858 г. 184 жыхары. Адносілася да Троіцкай царквы Недайскага прыхода. Меліся царкоўна-прыходская школа, 2 ветраныя млыны, карчма. На пачатку XX ст. вёска, 552 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 87 двароў, 627 жыхароў. Працаваў ветраны млын. На базе дарэвалюцыйнай школы створана пачатковая школа. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета, які 21.8.1925 г. перайменаваны ў Забабскі сельсавет Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1930 г. створаны калгас «Ураджай», працавала кузня. З 14.12.1961 г. у Патапаўскім сельсавеце. У 1969 г. у вёску перасялены жыхары пас. Першамайскі. Цяпер у складзе Буда-Кашалёўскага аграрнатэхнічнага каледжа. Бібліятэка, магазін.

Радзіма генерал-лейтэнанта М.Ф.Казлова, беларускіх вучоных М.В.Зюзянкова і В.С.Яцкова.

Курган Славы. За 1,5 км на ўсход ад вёскі. На ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі на франтах Вялікай Айчыннай вайны, і воінаў, што загінулі пры вызваленні вёскі. Насыпаны ў 1969 г.

ГЛАЗАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Новае жыццё», 254 двары, 627 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У 1870 г. уладанне памешчыцы А.Юрлавай, якой належалі 1283 дзесяціны зямлі, піцейны дом. У 1880 г. вёска пры рацэ Крывой, 112 двароў, 743 жыхары, у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. Меліся 3 ветраныя млыны, карчма, казённая вінная лаўка. У 1895 г. пабудавана драўляная Пакроўская царква, да прыхода якой адносіліся жыхары 8 вёсак, 2073 прыхаджаніны. На пачатку XX ст. вёска, 1236 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 192 двары, 1378 жыхароў. У маёнтку працавала земская школа (настаўнік Ф.В.Лебедзеў), ветраны млын, казённая вінная лаўка. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1930 г. створаны калгас «Камунар». Працавалі ветраны млын, кузня. У Вялікую Айчынную вайну ў баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі за вызваленне вёскі ў 1943 г. загінула 13 воінаў. З 17.4.1962 г. у складзе Буда-Кашалёўскага раёна. У 1970 г. 276 двароў, 868 жыхароў. Хлебапякарня, швейная майстэрня. Цяпер хлебапякарня, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма братоў Аляксея, Рамана, Фёдара Стрыгалёвых, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У іх гонар названа адна з вуліц вёскі.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 13 воінаў, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баі за вызваленне вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1974 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ГЛІНІШЧА, лесніčоўка, належала двараніну Палухіну, 1 двор, 8 жыхароў.

ГРЫГОРАЎКА, пасёлак у Гусявіцкім сельсавеце, 19 двароў, 28 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Старагусявіцкім, з 30.12.1927 г. у Гусявіцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 23 двары, 167 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе калгаса імя Леніна.

ГУБІЦКІ КАРДОН, пасёлак у Губіцкім сельсавеце, 3 двары, 6 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядомы як выселак на р. Дняпро ў Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Дзейнічала прыстань. У 1909 г. выселак, 3 двары, 24 жыхары, 50 дзесяцін зямлі, належаў двараніну Вязміцінаву. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., пасёлак, 7 двароў, 39 жыхароў. Цяпер у складзе калгаса імя Энгельса.

Помнік партызанам. На паўднёвай ускраіне пасёлка. 28.6.1943 г. 8 камсамольцаў-падрыўнікоў партызанскага атрада імя Чапаева загінулі ў няроўным баі. У 1974 г. на месцы гібелі пастаўлена стэла.

ГУБІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Энгельса, 293 двары, 700 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVI ст. як сяло ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства Вялікага княства Літоўскага. Паводле інвентара 1640 г. Гомельскага староства, сяло, 15 дымоў, 4 службы. У 1858 г. вёска, 388 сялянскіх душ ва ўладанні памешчыка М.Васіна. З канца XVII ст. лёс жыхароў вёскі цесна звязаны з развіццём прадпрыемстваў у навакольных фальварках і каля в. Наспа, дзе працавалі шкляны, цукровы, цагельны, масласыраварны, лесапільны заводы, якія належалі купцам Курындзіным, памешчыкам Вязміцінавым і інш. У 1858 г. заснавана сукнавальня, млын. У пачатку XX ст. вёска, 1162 дзесяціны зямлі, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Троіцкай царквы Недайскага прыхода. У 1909 г. 141 двор, 1004 жыхары. Меліся млын, карчма, земская школа (настаўніца А.М.Масленнікава). У 1918 г. вёску спалілі польскія захопнікі (згарэла 87 двароў), а потым кайзераўскія акупанты спалілі яшчэ 7 двароў і будынак вясковай школы. У 1922 г. сельсавет купіў будынак для пачатковай школы, а вяскоўцы яго адрамантавалі.

З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 199 двароў, 1052 жыхары. Побач размяшчаўся аднайменны хутар, 40 двароў, 214 жыхароў. У 1929 г. быў створаны калгас імя Красіна, працавалі кузня, ваўначоска, ветраны млын. У 1941 г. 117 двароў, 496 жыхароў. У лістападзе 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 113 двароў і забілі 9 мірных жыхароў. У баях з нямецка-фашысцкімі захопнікамі за вызваленне вёскі ў лістападзе—снежні 1943 г. загінулі 74 воіны і 11 партызан. Пасля вайны вёска адбудавалася. У 1951 г. дробныя калгасы — імя Энгельса, Чапаева, «Інтэрнацыянал» і «Чырвоны Днепр», якія знаходзіліся на тэрыторыі сельскага савета, аб'ядналіся ў калгас імя Энгельса. У 1971 г. 206 двароў, 561 жыхар. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. У сувязі з аварыяй на ЧАЭС у 1986 г. для перасяленцаў з Брагінскага раёна было пабудавана больш за 100 дамоў. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, Дом рамёстваў, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Помнік землякам. У цэнтры вёскі. Пахаваны 79 воінаў і 11 партызан, якія загінулі ў лістападзе—снежні 1943 г. у час вызвалення раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. На магіле пастаўлены помнік — скульптуры жанчыны ў жалобе і воіна, побач — пліты з імёнамі тых, хто пахаваны. Помнік ушаноўвае таксама 256 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

ДЗЕДАЎ КУРГАН, пасёлак у Патапаўскім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Гандлёвы цэнтр у в. Губічы.

У XIX ст. вядомы як маёнтак у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. маёнтак, 4 двары, 15 жыхароў, 300 дзесяцін зямлі, належаў пані Ландшэўскай. З 21.8.1924 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акругі. На базе маёнтка быў створаны калгас «Шлях сацыялізма», працавала кузня. Зараз у складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

ДЗЕРБІЧЫ, вёска ў Рагінскім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Дзербічы», 216 двароў, 600 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Назва вёскі паходзіць ад слова «дзерба» (дзернавіна, неапрацаваны ўчастак). Вядома як сяло з канца XVI ст., у Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства Вялікага княства Літоўскага. У XIX ст. цэнтр аднайменнага маёнтка ў Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1816 г. вёска, 12 двароў, 91 жыхар, належала памешчыку Іосіфу Казіміраву. Паводле інвентара 1846 г., належала розным уладальнікам: 59 сялянскіх душ, 582 дзесяціны зямлі — памешчыку Гіжыцкаму; 23 сялянскія душы, 306 дзесяцін зямлі — памешчыку Сахноўскаму і 23 сялянскія душы, 250 дзесяцін зямлі — памешчыку Шацілу. У 1878 г. была заснавана крупадзёрка, якой валодаў мешчанін І.Басін. У 1880 г. 34 двары,188 жыхароў. Частка жыхароў займалася кравецкім, сталярным, бандарным промысламі. Меўся хлебазапасны магазін. У 1893 г. адкрыта царкоўна-прыходская школа, у гэтым жа годзе для школы быў пабудаваны будынак. Вёска адносілася да Мікалаеўскай царквы Рагінскага прыхода. На пачатку XX ст. вёска, 367 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 48 двароў, 325 жыхароў, земская школа, казённая вінная лаўка. З 20.8.1924 г. у складзе Рагінскага сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.1.1927 г. Гомельскай акруг. На базе дарэвалюцыйнай школы створана працоўная школа 1-й ступені імя Урыцкага, у якой у 1924 г. вучыліся 43 вучні. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 63 двары, 339 жыхароў; пасёлак, 9 двароў, 55 жыхароў; хутар, 13 двароў, 72 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Пралетарый». Працавала кузня. У час Вялікай Айчыннай вайны ў баях з нямецкафашысцкімі захопнікамі загінула 127 жыхароў. У 1971 г. 182 двары, 691 жыхар. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. У сувязі з аварыяй на ЧАЭС перасяленцамі з забруджаных раёнаў заселена 50 катэджаў. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт; аддзяленне сувязі, магазін.

Помнік землякам. На тэрыторыі школы. На ўшанаванне памяці 127 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1966 г. пастаўлены помнік — скульптурная група: воін са схіленым сцягам, стары і жанчына.

ДЗЁМІНА, вёска ў Патапаўскім сельсавеце, 9 двароў,10 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У канцы XIX ст. вядома як хутар у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. пасёлак Дзёмін Курган, 1 двор, 6 жыхароў. З 21.8.1925 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 13 двароў, 65 жыхароў. З 14.12.1961 г. у Патапаўскім сельсавеце. У складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

ДЗІКАВА, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 17 двароў, 27 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 19 двароў, 65 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Новае жыццё».

ДОБРАЯ НАДЗЕЯ, пасёлак у Крыўскім сельсавеце, 3 двары, 4 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядомы як фальварак у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1846 г. фальварак, маёмасць памешчыка М.Баркоўскага, які меў 891 дзесяціну зямлі. Побач размяшчаўся аднайменны фальварак, які належаў памешчыцы В.Статкевіч. З 1857 г. працавала мылаварнае прадпрыемства. З 8.12.1926 г. у Бацунскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 9 двароў, 73 жыхары. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Цяпер у складзе калгаса «Чырвоны шлях».

ДРАЗДЫ, хутар, 6 двароў, 37 жыхароў, 802 дзесяціны зямлі. У 1908 г. належаў мяшчанам Таманскім. Не існуе.

ДУБАВІЦА, вёска ў Дуравіцкім сельсавеце, 32 двары, 48 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнікла як пасёлак у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Дуравіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 52 двары, 268 жыхароў. У складзе саўгаса «Дубавіцкі». Магазін.

ДУБРАЎКА, пасёлак у Патапаўскім сельсавеце, 20 двароў, 36 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 21.8.1925 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 88 жыхароў. З 14.12.1961 г. у Патапаўскім сельсавеце. У складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

ДУРАВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Дубавіцкі», 274 двары, 689 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Упершыню ўпамінаецца ў 1492 г. як сяло ў Вялікім княстве Літоўскім. Да 1452 г. належала пану Свідрыгайлу Альбертавічу, а пасля яго смерці з 1452 г. перайшло ва ўласнасць трокскага ваяводы Андрэя Саковіча. У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка, маёмасць памешчыкаў Фашчоў у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У склад маёнтка ўваходзіў фальварак Дуравічы, 2 вёскі, 1 сяльцо. У 1858 г. сяльцо, 42 двары, 307 жыхароў; маёнтак, 666 рэвізскіх душ, 4152 дзесяціны зямлі, належаў калежскаму рэгістратару, памешчыку А.Фашчу, з 1862 г. яго нашчадкам Феліксу і Антону. Меліся хлебазапасны магазін, вадзяны і ветраны млыны, капліца. Вёска адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1889 г. царкоўна-прыходская школа, вінакурня, карчма, лаўка.

На пачатку XX ст. вёска, 81 дзесяціна зямлі. У 1909 г. 106 двароў, 757 жыхароў. Побач размяшчаўся маёнтак, 1 двор, 36 жыхароў, 4700 дзесяцін зямлі, належаў стараверу Дрыбінцаву. У 1911 г. пабудаваны будынак для школы. У 1913 г. працаваў вінакурны завод, на якім выраблялся спіртсырэц (53 851 л у год). З 20.8.1924 г. цэнтр Дуравіцкага сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1930 г. было створана 2 калгасы: «Чырвоны кастрычнік» і «Чырвоны прамень». Працавалі кузня і 2 млыны. У Вялікую Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў загінула 188 жыхароў вёскі. У 1971 г. 218 двароў, 874 жыхары. Цяпер сярэдняя школа, дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, кравецкая майстэрня, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 2 магазіны.

Помнікі археалогіі: курганны могільнік. За 2 км на паўночны ўсход ад вескі, 21 курган вышынёй каля 2 м, дыяметрам 10—12 м. Асобныя насыпы вышынёй 1 м, дыяметрам 7—8 м. Вядомы з 1873 г. Могільнік-2. За 1,8 км на паўночны захад ад вёскі. Тут 11 значна пашкоджаных курганоў вышынёй да 1 м, дыяметрам 7—10 м. Вядомы з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся. Могільнік-3. За 3 км на паўднёвы захад ад вёскі, ва ўрочышчы Чыстыя Лужы. Тут 33 насыпы вышынёй каля 1 м, дыяметрам 7—12 м. Вядомы з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. У скверы. На ўшанаванне памяці 188 жыхароў — воінаў і партызан. У 1956 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ЕЛЯНЕЦ, вёска ў Старабудскім сельсавеце, 122 двары, 245 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Археалагічны курганны могільнік, які размешчаны каля вёскі, сведчыць, што гэта мясцовасць была заселена людзьмі яшчэ ў старажытнасці. Упершыню ўпамінаецца ў інвентары 1640 г. Гомельскага староства. У XIX ст. вёска Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1858 г. 40 двароў, 399 жыхароў, належала памешчыку Station Станіславу Перасвет-Солтану. У 1880 г. 70 двароў, 509 жыхароў, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Вёска адносілася да Троіцкай царквы Недайскага прыхода. Меліся хлебазапасны магазін, царкоўна-прыходская школа, ветраны млын. У пачатку XX ст. вёска, 1200 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 119 двароў, 917 жыхароў. Дзейнічала земская школа (у 1908 г. настаўнікам быў М.М.Сцефаненкаў), ветраны млын. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 142 двары, 753 жыхары. Зараз у складзе калгаса «Авангард». Клуб, бібліятэка, магазін.

Помнік археалогіі — курганны могільнік. За 3 км на паўночны ўсход ад вёскі. 7

насыпаў вышынёй да 1 м, дыяметрам 6—7 м. Раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне 98 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, у 1967 г. пастаўлены помнік — скульптурная група: воін са схіленым у жалобе сцягам, стары і жанчына.

ЖЫТАНЕЖЖА, вёска ў Глазаўскім сельсавеце, 25 двароў, 45 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1858 г. 13 двароў, 135 сялянскіх душ — уладанне памешчыка Станіслава Перасвет-Солтана. У 1880 г. 78 двароў, 202 жыхары, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У вёсцы быў распаўсюджаны калёсны промысел, якім займалася 10 двароў, 15 жыхароў, даход складаў 30 руб. Жыхары наведвалі Троіцкую царкву Недайскага праваслаўнага прыхода. Меліся царкоўнапрыходская школа, хлебазапасны магазін, млын. На пачатку XX ст. вёска, 926 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 55 двароў, 412 жыхароў. Дзейнічала земская школа, для якой ў 1912 г. пабудавалі ўласны будынак. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 110 двароў, 568 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Трактарыст», працавалі ветраны млын, кузня, ваўначоска. Зараз у складзе калгаса «Новае жыццё».

ЗАБАБ'Е, вёска ў Патапаўскім сельсавеце, 37 двароў, 65 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1873 г. уладанне купца Яфіма Кузняцова, які валодаў тут 1327 дзесяцінамі зямлі. У тым жа годзе пачала працаваць чыгуначная станцыя на лініі Бабруйск — Гомель. Меліся хлебазапасны магазін, ветраны млын. Вёска адносілася да Мікалаеўскай царквы Стараруднянскага прыхода. На пачатку XX ст. вёска, 340 дзесяцін зямлі. У 1900 г. адкрыта царкоўнапрыходская школа. У 1909 г. 42 двары, 325 жыхароў. Побач размяшчаўся маёнтак, 1100 дзесяцін зямлі, належаў М.Кузняцову. Пасля Кастрычніцкай рэвалюцыі на базе мясцовай школы была створана працоўная школа 1-й ступені, у якой у 1924 г. вучылася 85 вучняў. З 21.8.1925 г. цэнтр Забабскага сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., меліся 3 аднайменныя пасёлкі: Забаб'е-1, 19 двароў, 99 жыхароў; Забаб'е-2, 20 двароў, 93 жыхары; Забаб'е-3, 17 двароў. У 1930 г. былі створаны 2 калгасы: «Перамога» і «Бальшавік». Працавала кузня. 14.12.1961 г. Забабскі сельсавет ліквідаваны, тэрыторыя далучана да Патапаўскага сельсавета. У складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа. Пачатковая школа, бібліятэка, магазін.

Радзіма беларускага казачніка П.П.Гаспадарова, Героя Сацыялістычнай Працы П.К.Кавалёва.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. На паўночна-ўсходняй ускраіне вёскі. Пахаваны 135 воінаў і 1 партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1953 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ЗАБАЛОЦЦЕ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Іскра», 106 двароў, 278 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Археалагічны курганны могільнік, які размешчаны каля вёскі, сведчыць, што гэту мясцовасць людзі засялілі ў глыбокай старажытнасці. У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. вёска, 107 двароў, 711 жыхароў. На пачатку XX ст. вёска, 615 дзесяцін зямлі. Адносілася да Пакроўскай царквы Роўкавіцкага прыхода, 1125 прыхаджан. Мелася і Кацярынінская праваслаўная царква. У 1909 г. 85 двароў, 725 жыхароў. Працаваў вінакурны завод. Побач з вёскай размяшчаўся фальварак, 1 двор, 36 жыхароў, 6440 дзесяцін зямлі, належаў двараніну Дарыя-Дзерналовічу. У 1909 г. земствам адкрыта школа, якая размяшчалася ў сялянскай хаце. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 162 двары, 798 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Селькор», працавала кузня. Мелася торфараспрацоўчая арцель. У 1971 г. 228 двароў, 715 жыхароў. Млын, лесапільня. Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячыя яслі, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. Цяпер лесапільня. Сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма Героя Савецкага Саюза А.Ц.Краўцова.

Помнік археалогіі. За 4,5 км ад вёскі. Больш за 30 насыпаў вышынёй 0,4—2 м, дыяметрам 4—12 м. Раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. Каля будынка праўлення калгаса «Іскра». На ўшанаванне памяці 192 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1956 г. пастаўлены помнік — скульптурная група: воін са схіленым сцягам, стары і жанчына.

ЗАВІДАЎКА, вёска ва Уваравіцкім сельсавеце, 15 двароў, 44 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У 1868 г. была заснавана вытворчасць па вырабе аўчыны, даход з якой складаў 150 руб. У 1888 г. адкрыта народнае аднакласнае вучылішча. З 8.12.1926 г. вёска ў Лапіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 32 двары, 163 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоная Завідаўка», працавала кузня. З 19.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Цяпер у складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы».

Радзіма беларускага вучонага Ф.Ю.Велікевіча.

ЗАРА, пасёлак у Гусявіцкім сельсавеце, 31 двор, 54 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Пянчынскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 19 двароў, 115 жыхароў. З 16.7.1954 г. у Гусявіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Пянчын».

ЗАРЭЧЧА, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 85 двароў, 236 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У 1908 г. фальварак, 1 двор, 2 жыхары, 100 дзесяцін зямлі, належаў селяніну Віктару Грушніцу. Вёска заснавана як пасёлак у 1920-я гады жыхарамі навакольных вёсак на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 10 двароў, 47 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Пралетарый», працавала кузня. У 1941 г. 50 двароў, 190 жыхароў. У Вялікую Айчынную вайну ў кастрычніку 1943 г. акупанты спалілі 49 двароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. Зараз у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

ЗАРЭЧЧА, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 55 двароў, 101 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 55 двароў, 300 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе саўгаса «Чабатовічы».

ЗАЦІШША, пасёлак у Акцябрскім сельсавеце.

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Ліпскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 22 двары, 113 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У сувязі з аварыяй на Чарнобыльскай АЭС і радыеактыўным забруджваннем жыхары пераселены. Не існуе.

ЗОРКА (да 1930 г. **САМУЙЛАЎ**), вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 45 двароў, 96 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як маёнтак Самуйлаў у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1858 г., у склад маёнтка ўваходзіла 6 вёсак, у якіх налічвалася 645 сялянскіх душ. Маёнтак належаў памешчыку Дз. Турчанінаву, які меў тут 2071 дзесяціну зямлі. У 1875 г. маёнтак, 1816 дзесяцін зямлі, уладанне памешчыка М.Сапруненкі. З 20.8.1924 г. вёска ў Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага р-наў Бабруйскай акругі. У 1929 г. у пасёлак пераселены жыхары пас. Зборны. У 1930 г. на базе фальварка створаны калгас. З 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Цяпер у складзе саўгаса «Чачора».

ЗЯЛЁНЫ ВОСТРАЎ, пасёлак ва Уваравіцкім пасялковым сельсавеце, 2 двары, 2 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Лапіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 27 двароў, 130 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы».

ЗЯЛЁНЫ ДУБ, пасёлак у Ліпініцкім сельсавеце, 8 двароў, 12 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 9 двароў, 54 жыхары. У 1969 г. сюды перaселены жыхары пас. Гром. У сувязі з аварыяй на ЧАЭС у пасёлку заселена перасяленцамі з забруджаных раёнаў 50 катэджаў. Маецца дзіцячы сад. Зараз у складзе саўгаса «Марозавічы».

ІВАНАЎКА, вёска ў Глазаўскім сельсавеце, 141 двор, 329 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1858 г. вёска, 19 двароў, 222 сялянскія душы, уладанне памешчыка Станіслава Перасвет-Солтана. У 1880 г. вёска, 56 двароў, 328 жыхароў, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Апрача земляробства, сяляне займаліся калёсным промыслам. 31 двор, 72 жыхары, даход складаў 30 рублёў. Вёска адносілася да Троіцкай царквы Недайскага прыхода. Меліся карчма, хлебазапасны магазін, 3 ветраныя млыны, царкоўна-прыходская школа. На пачатку XX ст. вёска, 1221 дзесяціна зямлі, належала мясцовай сельскай грамадзе. У 1909 г. 97 двароў, 795 жыхароў. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана пачатковая школа, якая размяшчалася ў наёмнай сялянскай хаце. У 1924 г. частка вёскі згарэла. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 192 двары, 788 жыхароў. У 1930 г. арганізаваны калгас «Агульная праца», працавала ваўначоска, кузня. Цяпер у складзе калгаса «Новае жыццё». У сувязі з аварыяй на ЧАЭС перасяленцамі з забруджаных раёнаў заселены 50 катэджаў. Базавая школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 22 воіны, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1953 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптуры воіна і жанчыны.

ІВОЛЬСК, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса імя Калініна, 177 двароў, 494 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Археалагічнае гарадзішча, якое размешчана побач з вёскай, сведчыць, што гэтыя мясціны былі заселены яшчэ ў глыбокай старажытнасці. Вядома ў XIX ст. як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1848 г. вёска, 55 двароў, 466 жыхароў, належала Дуніну-Баркоўскаму. Меліся 4043 дзесяціны зямлі, з якіх 1033,3 належалі сялянам. У 1864 г. пабудавана драўляная праваслаўная Праабражэнская царква, 2184 прыхаджаніны. У 1879 г. маёмасць мешчаніна Мельнікава, якому належалі 330 дзесяцін зямлі, піцейны дом, ветраны млын, карчма. На 1880 г. сяло, прыватнае ўладанне, 95 двароў, 490 жыхароў, хлебазапасны магазін, 3 млыны, цагельны завод. Былі распаўсюджаны промыслы: шавецкі, кавальскі, стальмашны, сталярны, бандарны. У пачатку XX ст. сяло пры рацэ Іволя, 918 дзесяцін зямлі належалі старaверам. У 1909 г. сяло, 163 двары, 994 жыхары, земская школа (настаўнік П.У.Скарубскі), млын, вінная лаўка; фальварак, 1 двор, 6 жыхароў, 246 дзесяцін зямлі; сядзіба, 2 двары, 13 жыхароў, 55 дзесяцін зямлі. Да 1922 г. у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні, царква, 3 млыны, кузня. У 1920 г. у школе 1-й ступені мелася пяць груп, 108 навучэнцаў (загадчык школы Р. Ф.Трусевіч, настаўнік М.Р.Яцкоў). У 1920 г. арганізавана пажарная дружына з сямі чалавек. Са жніўня 1922 г. у складзе Уваравіцкага валвыканкома Гомельскай губерні, 215 двароў, 1178 жыхароў. З 8.12.1926 цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 230 двароў, 1202 жыхары. У 1930 г. створаны калгас імя Калініна. Меліся 2 млыны, піларама. У Вялікую Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў загінулі 263 землякі, за вызваленне вёскі ад акупантаў загінулі 8 воінаў і 6 партызан. У 1971 г. 149 двароў, 397 жыхароў. Лесапільня, млын, камбінат бытавога абслугоўвання, механічная майстэрня. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін. Цяпер лесапільня, камбінат бытавога абслугоўвання, механічная майстэрня. Сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі.

Радзіма народнага артыста СССР і БССР П.С.Малчанава.

Помнікі археалогіі: гарадзішча-1. За 1 км на захад ад вёскі, на беразе р. Іволькі. Узвышаецца над поплавам на 1,5—2 м. Вонкавы дыяметр 20 м, унутраны — 10 м. Вядома з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся. Гарадзішча-2. Побач з гарадзішчам-1. Памерам 100 х 30 м, вышынёй да 2 м. Вядома з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. На ўскраіне вёскі. Пахаваны 8 воінаў, 6 партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1957 г. на магіле пастаўлены абеліск.

Помнік землякам. Каля будынка праўлення калгаса імя Калініна. На ўшанаванне памяці 263 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1973 г. пастаўлены помнік — стэла з барэльефнай шматфігурнай кампазіцыяй.

Помнік М.І.Калініну. Каля будынка праўлення калгаса імя Калініна. У 1979 г. устаноўлены бюст.

ІГНАТАЎКА, хутар, належаў мешчаніну Кушнераву, 1 двор, 11 жыхароў, 90 дзесяцін зямлі. Не існуе.

КАБЫЛІН, пасёлак, у XIX ст. вядомы як пасёлак, 18 двароў, 169 жыхароў, 462 дзесяціны зямлі. Побач з пасёлкам знаходзіўся выселак Кабылін, 1 двор, 2 жыхары, належаў селяніну Дзям'яну Аксёнаву. Не існуе.

КАЖАДУБАЎКА, пасёлак, 3 двары, 20 жыхароў, 31 дзесяціна зямлі. У пачатку XX ст. належаў мешчаніну Чубанаву. Не існуе.

КАЛІНІНА, пасёлак у Гусявіцкім сельсавеце, 9 двароў, 13 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі навакольных вёсак у час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Пянчынскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 29 двароў, 190 жыхароў. У 1929 г. створаны калгас «Чырвоная дывізія», меліся кузня, ветраны млын. З 16.7.1954 г. у Гусявіцкім сельсавеце, з 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Пянчын».

КАЛІНІНА (да 1924 г. **СЯМЁНАЎКА**), вёска ва Узоўскім сельсавеце, 293 двары, 715 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. Сямёнаўка вядома ў Рудзянецкай воласці. У 1848 г., фальварак, 47 жыхароў, належаў Драбышэўскаму. Паводле рэвізіі 1858 г., вёска, 227 жыхароў, належала памешчыку Сенажынскаму. У 1880 г. 127 двароў, 741 жыхар. Меліся 4 ветраныя млыны, крупадзёрная фабрыка (належала мешчаніну Дз.Усевічу), карчма. Вёска адносілася да царквы Праабражэння Рудзянецкага прыхода. У 1909 г. 202 двары, 1439 жыхароў, земская школа, казённая вінная лаўка. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 10 двароў, 47 жыхароў. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. — у Буда-Кашалёўскім раёне, у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна». Базавая школа, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. У цэнтры вёскі пахаваны 6 воінаў і 3 партызаны, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях за вызваленне вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў у лістападзе 1943 г. У 1958 г. на брацкай магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна ў жалобе.

КАМЕНКА, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 13 двароў, 18 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі з навакольных вёсак і хутароў. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 26 двароў, 113 жыхароў. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. У жніўні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 16 двароў, забілі 6 мірных жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе саўгаса «Чабатовічы».

В.В.Віталева.

КАМУНАР, пасёлак, цэнтр сельсавета і аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна», 884 двары, 2495 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны 21.2.1921 г. па ініцыятыве сялян — братоў Антона і Емяльяна Карпенкі, якія разам з 10 сем'ямі жыхароў навакольных пасёлкаў і вёсак арганізавалі сельгаскамуну імя К.Маркса. Новы пасёлак размясціўся паміж вёскамі Радзеева, Лапічы, Блюдніца і Асобіна. Гэта была першая камуна ў бліжэйшай акрузе. З гэтага часу і пачалася гісторыя пасёлка Камунар.

Менавіта ад слова «камуна» і ўтварылася назва пасёлка. У камуне меліся 250 дзесяцін зямлі, паравы млын, маслабойка. Да 1929 г. у гаспадарцы было 50 галоў буйной рагатай жывёлы, 15 коней, 50 свіней, 100 авечак. Першым старшынёй камуны быў А.Р.Карпенка. У 1929 г. камуна ўвайшла ў склад калгаса імя Энгельса, які перайменавалі ў «Камунар». У 1933 г. калгас «Камунар» рэарганізавалі ў саўгас. Меліся майстэрня, гараж, кузня, лазня. У 1937 г. на базе саўгаса арганізавана МТС. У 1957 г. была аднаўлена МТС, у 1958 г. пераўтворана ў саўгас «Камунар». У 1971 г. пасёлак у Блюдніцкім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Камунар», 204 двары, 1049 жыхароў. Сярэдняя школа-інтэрнат, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, швейная майстэрня, сталовая, 2 магазіны, гасцініца. У 1973 г. саўгас «Камунар» пераўтвораны ў птушкафабрыку «Камунарка». У 1976 г. пачалося будаўніцтва адной з буйнейшых на Беларусі бройлернай птушкафабрыкі. У 1979 г. аб'яднаны птушкафабрыка «Камунарка» і Гомельская бройлерная птушкафабрыка. У 1997 г. пасёлак, цэнтр сельсавета, 1111 двароў, 3024 жыхары. Гомельская бройлерная птушкафабрыка, камбінат хлебапрадуктаў. Сярэдняя школа, Палац культуры, 2 бібліятэкі, бальніца, аптэка, аддзяленне сувязі.

У 2000 г. на базе Гомельскай бройлернай птушкафабрыкі арганізавана аграпрамысловае прадпрыемства «Асобіна», у склад якога ўвайшлі Гомельская бройлерная птушкафабрыка, камбінат хлебапрадуктаў, міжгаспадарчае прадпрыемства «Асобіна», саўгасы «Праўда» і імя Галавачова.

Т.В.Чарнышова.

КАПАНКІ, хутар, 3 двары, 20 жыхароў. У 1908 г. належаў мешчаніну Хількевічу. Мелася 140 дзесяцін зямлі. Не існуе.

КАРОМКА, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 65 двароў, 105 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XVIII ст. вядома ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле рэвізіі 1816 г., вёска, 30 двароў, 151 жыхар. Адносілася да Мікалаеўскай царквы Рагінскага прыхода. Меліся школа граматы, ветраны млын. На пачатку XX ст. у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. 50 двароў, 443 жыхары. З 20.8.1924 г. у Забалоцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 77 двароў, 403 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Селянін». Меліся кузня, ветраны млын. Зараз у складзе саўгаса «Рагінь».

Радзіма беларускага пісьменніка І.І.Шальманава.

КАСТРЫШЧА, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 18 двароў, 22 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў складзе маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1847 г. уласнасць дзяржавы. Адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. На пачатку XX ст. вёска ў Кашалёўскай воласці. У 1909 г. 39 двароў, 278 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Патапаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 44 двары, 252 жыхары. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе саўгаса «Шарыбаўскі».

КАЧАН, пасёлак у Патапаўскім сельсавеце, 12 двароў, 19 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 15 двароў, 89 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 14.12.1961 г. у Патапаўскім сельсавеце. У складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

КАШАЛЁЎ, вёска, цэнтр сельсавета, 195 двароў, 417 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XVI ст. згадваецца як сяло ў Гомельскім старостве Вялікага княства Літоўскага. Паводле інвентара 1640 г., сяло, 12 дымоў, 4 службы, адносілася да Гомельскага замка. У 1765 г. цэнтр аднайменнага маёнтка, маёмасць пана Вышынскага. У XIX ст. цэнтр воласці і аднайменнага маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У склад маёнтка ўваходзіла 7 вёсак: Камянец, Рудня, Бушаўка, Славінец, Буда, Патапаўка, Кострыца. Паводле інвентара 1847 г., у маёнтку налічвалася 103 гаспадаркі. У 1859 г. пабудавана драўляная праваслаўная Свята-Міхайлаўская царква, 8188 прыхаджан. У 1880 г. 176 двароў, 1031 жыхар. Асноўным заняткам сялян было земляробства, якое яны спа-

лучалі з адыходным промыслам. У 1885 г. цэнтр воласці, 67 двароў, 573 жыхары. Тут размяшчаліся валаснос праўленне, вінакурны завод, ветраны і вадзяны млыны, карчма, 6 лавак, хлебазапасны магазін, народнае вучылішча, у якім у 1888 г. навучалася 39 хлопчыкаў і 5 дзяўчынак (у 1908 г. настаўнікамі працавалі А.П.Заранкін, А.П.Сусава і С.С.Сусаў). У 1898—1909 гг. лесапільны завод купца Ардашнікава, 45 рабочых. На пачатку XX ст. сяло, 2019 дзесяцін зямлі (у т. л. 300 дзесяцін балота) належалі мясцовай сельскай грамадзе. У 1909 г. сяло, 265 двароў, 1826 жыхароў; сядзіба Кашалёва, 1 двор, 7 жыхароў, 30 дзесяцін зямлі належала казне. Размяшчалася ўрачэбная часць. Дзейнічалі Кашалёўская вольная пажарная дружына, Кашалёўскае лясніцтва. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг, з 20.2.1938 г. Гомельскай вобл. Паводле перапісу 1926 г., 274 двары, 1142 жыхары. Побач размяшчаліся аднайменныя хутары, 38 двароў, 186 жыхароў. У 1930 г. быў створаны калгас. Працавалі 2 ветраныя млыны, конная крупарушка, нафтавы млын з крупарушкай. У 1971 г. цэнтр сельсавета, 174 двары, 494 жыхары. Масласыразавод. Васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. У 1998 г. цэнтр сельсавета і саўгаса імя Галавачова, 180 двароў, 479 жыхароў. Птушкафабрыка, масласыразавод. Базавая школа, бібліятэка, аддзяленне сувязі. Цяпер у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна». Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма беларускага вучонага К.П.Буслава, двойчы Героя Савецкага Саюза П.Я.Галавачова.

Помнік археалогіі — гарадзішча. За 0,5 км ад вёскі. Пляцоўка 50 х 50 м, умацавана валам і ровам. Вядома з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 101 жыхара вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1966 г. пастаўлены помнік — скульптура жанчыны з лаўровым вянком, побач стэла з імёнамі загінуўшых.

КЛЕНАВІЦА, вёска ў Чабатовіцкім сельсавеце, 21 двор, 33 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1816 г. уладанне памешчыка Р.Гарбачэўскага. У 1858 г. вёска, 15 двароў, 124 жыхары, уладанне памешчыка Станіслава Перасвет-Солтана. У 1880 г. у вёсцы 33 двары, 182 жыхары, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У вёсцы распаўсюджаны быў кавальскі промысел. Вёска адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. Меліся 2 ветраныя млыны. На пачатку XX ст. вёска, 513 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 49 двароў, 340 жыхароў. Маёнтак двараніна М.Раманава, 12 двароў, 23 жыхары, 4300 дзесяцін зямлі. Меліся ветраны млын, вугальны і шкляны заводы. У маёнтку меўся вінакурны завод, які належаў дваранíну Дарыя-Дзерналовічу. Паводле перапісу 1926 г., 61 двор, 325 жыхароў. Зараз у складзе саўгаса «Чабатовічы».

КОЛАС, пасёлак у Шыракаўскім сельсавеце, 7 двароў, 15 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі з навакольных вёсак на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, з 27.10.1927 г. у Ліпініцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 50 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 8.12.1966 г. у Шыракаўскім сельсавеце. Зараз у складзе саўгаса «Камінтэрн».

КРАСНАБУДСКІ, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 13 двароў, 21 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Створаны ў 1920-я гады жыхарамі навакольных вёсак на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., у пасёлку 15 двароў, 87 жыхароў. Зараз у складзе саўгаса «Чабатовічы».

КРАСНАГОРСК, пасёлак у Шыракаўскім сельсавеце, 23 двары, 37 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады сялянамі з навакольных вёсак і хутароў на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, а з 30.12.1927 г. у Ліпініцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 39 двароў, 185 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 12.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Камінтэрн».

КРАСНАЯ ПЛОШЧА, пасёлак у Івольскім сельсавеце, 22 двары, 32 жыхары (па 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1929 г. Зараз у складзе калгаса імя Калініна.

КРАСНЫ, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 21 двор, 31 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады у час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 98 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

КРАСНЫ АКЦЯБР, пасёлак у Акцябрскім сельсавеце, 22 двары, 41 жыхар (па 1.1.2001 г.).

Вядомы з 1920-х гадоў пад назвай Чарапоўка-2. Назву «Красны Акцябр» атрымаў у 1924 г. З 8.12.1924 г. у Троцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 8 двароў, 31 жыхар. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 1931 г. у Сталінскім (з 30.12.1961 г. Акцябрскім) сельсавеце. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Краснаакцябрскі».

КРАСНЫ КУРГАН, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 25 двароў, 36 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1924 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 19 двароў, 98 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

Помнікі археалогіі: могільнік-1. За 1,5 км на паўночны захад ад пасёлка, абапал дарогі на в. Патапаўка. Размешчана 18 курганоў вышынёй 0,7—1,6 м, дыяметрам 5—11 м. Зараслі хмызняком. 3 курганы моцна пашкоджаны. Могільнік-2. За 1 км на паўночны захад ад пасёлка, у лесе. Размешчана 50 курганоў вышынёй 1,5—2,5 м, дыяметрам 8—10 м. Раскопкі не праводзіліся.

КРАСНЫ СВЕТ, пасёлак у Старабудскім сельсавеце. Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце. Паводле перапісу 1926 г., 13 двароў, 61 жыхар. Не існуе.

КРЫЛОЎ, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 13 двароў, 28 жыхароў (па 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады сялянамі з навакольных вёсак і хутароў. У 1941 г. 19 двароў, 88 жыхароў. У 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 14 двароў. Пасля вайны пасёлак адбудаваўся. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

КРЫЎСК, вёска цэнтр сельсавета і калгаса імя Чапаева, 279 двароў, 762 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. цэнтр аднайменнага маёнтка ў Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1830 г. маёмасць памешчыцы Ф.Пазняк, якая валодала 251 дзесяцінай зямлі. Меўся млын. У 1848 г. фальварак, 75 жыхароў. Меліся карчма, хлебазапасны магазін, млын, Мікалаеўская царква. У вёсцы былі распаўсюджаны промыслы: кушнерскі, кавальскі, бандарны, сталярны, стальмашны. У 1880 г. 82 двары, 384 жыхары. У 1909 г. 132 двары, 982 жыхары. Земская школа, якую ўзначальваў Цярэнцій Парошын, настаўніцай працавала Я.М.Вязава. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, а з 20.2.1938 г. Гомельскай вобл. У 1930 г. створаны калгас імя Будзённага. Сталярная майстэрня, кузня. У 1931 г. пачала працаваць шавецкая арцель «Пераможац», 2 ветраныя млыны.З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. у вёску перасслены жыхары пасёлкаў Будзішча, Дубраўка. У 1972 г. 233 двары, 807 жыхароў. Ільнозавод, лесапільня, млын, швейная майстэрня. Васьмігадовая школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячыя яслі, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, 4 магазіны. У 1998 г. 449 дварбў, 904 жыхары. Ільнозавод, лесапільня. Сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, 3 магазіны.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 134 жыхароў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, у 1973 г. пастаўлены помнік — скульптурная група — 2 воіны, злева — сцяна з імёнамі загінуўшых.

КУЛЯШОЎКА, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 9 дварбў, 17 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XIX ст. як выселак у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета

Магілёўскай губерні. Адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1886 г. 48 двароў, 243 жыхары. Распаўсюджаны адыходны промысел. У 1909 г. 13 двароў, 101 жыхар. Меліся хлебазапасны магазін і ветраны млын. З 20.8.1924 г. у Кашалёўскім сельсавеце Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 18 двароў, 95 жыхароў. У 1941 г. 19 двароў, 87 жыхароў. У кастрычніку 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 14 двароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. Зараз у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

КУРГАННЕ, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 16 двароў, 29 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1858 г. 18 двароў, 137 жыхароў. У 1879 г. уладанне двараніна Фауста Гіжыцкага, які меў 1688 дзесяцін зямлі. У 1880 г. 10 двароў, 60 жыхароў, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Мікаласаўскай царквы Рагінскага прыхода. У 1909 г. вёска, 17 двароў, 92 жыхары; фальварак, 1 двор, 7 жыхароў, належаў памешчыку Гіжыцкаму; фальварак, 1 двор, 8 жыхароў, належаў мешчаніну Чарніцову. З 20.8.1924 г. вёска ў Рагінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 16 двароў, 109 жыхароў; хутар, 9 двароў, 42 жыхары. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. Зараз вёска ў складзе саўгаса «Дзербічы».

КУЧЫНСК, пасёлак у Забалоцкім сельсавеце, 2 двары, 2 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядомы як хутар у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 20.8.1924 г. у Забалоцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 14 двароў, 78 жыхароў; хутар, 2 двары, 12 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Іскра».

ЛАПІЧЫ, вёска ва Уваравіцкім пасялковым савеце, 66 двароў, 136 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVI ст. як сяло ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства Вялікага княства Літоўскага. У інвентары Чачэрскага староства 1726 г. Лапічы ўпамінаюцца як баярская сяліба, 8 дымоў, 1 служба. Усе жыхары насілі прозвішча Лапіч. Штогод яны плацілі Чачэрскаму замку падатак — 100 злотых. У 1880 г. 24 двары, 142 жыхары, у Рудзянецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Меліся хлебазапасны магазін, ветраны млын. Адносіліся да Рудзянецкага прыхода. У 1909 г. вёска, 36 двароў, 244 жыхары; ваколіца, 178 двароў, 577 жыхароў. Дзейнічала аднакласная школа (настаўніца Лідзія Мігай). Мелася казённая вінная лаўка. Цяпер у складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы».

ЛЕНІНА, вёска ў Дуравіцкім сельсавеце, 17 двароў, 33 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Заснавана як пасёлак у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Дуравіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 2.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 25 двароў, 256 жыхароў. У 1930 г. быў створаны калгас імя Леніна, працавала кузня.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 13 воінаў і 6 партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1957 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

ЛЕНІНСКІ, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 22 двары, 38 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў час калгаснага будаўніцтва ў 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 16 двароў, 104 жыхары. У 1929 г. створаны калгас «Ленінец», працавала кузня. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

ЛІПА, вёска у Акцябрскім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVIII ст. як вёска ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства. Паводле люстрацыі 1765 г., уладанне Рэчыцкага харунжага пана Вышынскага. У 1840 г. вёска, уласнасць памешчыцы Ванды Сулістроўскай. Сукнавальня, млын. У 1880 г. вёска пры р. Ліпа, 71 двор, 395 жыхароў, у Дудзіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Побач размяшчалася паштовая станцыя Ліпа. У вёсцы былі распаўсюджаны бандарны, кавальскі, кравецкі, стальмашны промыслы. Мелася маслабойнае прадпрыемства, на якім выраблялася алей з канаплянага семя, 2 ветраныя млыны, хлебазапасны магазін. Адносілася да Мікаласаўскай царквы Дудзіцкага прыхода. У 1909 г. вёска, 117

двароў, 797 жыхароў; хутар, 1 двор, 21 жыхар; паштовая станцыя, 1 двор, 13 жыхароў. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 114 двароў, 533 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоная Ліпа». Працавалі ветраны млын, кузня. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. у вёску перасслены жыхары пасёлка Гарадзец. У складзе саўгаса «Краснаакцябрскі». У выніку аварыі на ЧАЭС адселена.

Радзіма беларускага вучонага А.М.Сердзюкова.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызана. Пахаваны 31 воін і 1 партызан, якія загінулі ў 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1956 г. на магіле пастаўлены абеліск.

ЛІПІНІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Зара», 69 двароў, 181 жыхар (на 1.1.2001 г.).

У 1567 г. упамінаецца ў перапісе войска Літоўскага як «село в 5 человеков, пустовщина одна. Того села грунт суместный с людьми господарскими рогачевскими и чечерскими, новарозданные ротмистру Гомельскому пану Криштофу Ленскому». У XIX ст. вёска ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні, адносілася да Мікалаеўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1909 г. 70 двароў, 527 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 126 двароў, 638 жыхароў, дзейнічала працоўная школа 1-й ступені. У 1929 г. створаны калгас «Перамога», працавала кузня. У 1972 г. 98 двароў, 267 жыхароў. Камбінат бытавога абслугоўвання. Клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін. У 1999 г. 73 двары, 198 жыхароў. Дом культуры, бібліятэка, аддзяленне сувязі. Зараз сярэдняя школа, дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 2 магазіны.

Радзіма беларускага вучонага В.В.Крэпаснога.

Помнік землякам. У 1967 г. на ўшанаванне памяці 303 землякоў, воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну, пастаўлены помнік — скульптура жанчыны з лаўровым вянком.

ЛОЗАЎ, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 98 двароў, 159 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XVIII ст. вядома ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства. Паводле люстрацыі 1765 г., 16 дымоў. У 1773 г. вёска, 104 жыхары, уласнасць паноў Завадскіх. У XIX ст. цэнтр аднайменнага маёнтка на рацэ Чачора ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле рэвізіі 1816 г., 59 жыхароў. У 1880 г. 70 двароў, 401 жыхар, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Вяскоўцы апрача земляробства займаліся алейным, кравецкім, стальмашным, шавецкім промысламі. У вёсцы меліся вадзяны млын, сукнавальня, карчма, хлебазапасны магазін. Дзейнічала царкоўна-прыходская школа. У 1909 г. вёска, 103 двары, 644 жыхары. З 20.8.1924 г. у Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага раёна Бабруйскай акругі, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага, а з 5.4.1936 г. Буда-Кашалёўскага раёнаў. Паводле перапісу 1926 г., 114 двароў, 716 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Камунар», працавала кузня. Зараз у складзе саўгаса «Рагінь».

Месца бою 1943 г. За 8 км на захад ад вёскі, у Лозаўскім лесе. У красавіку 1943 г. партызаны 10-й Журавіцкай брыгады вялі бой супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1964 г. на месцы бою пастаўлена стэла.

ЛОЗКІ, вёска ў Івольскім сельсавеце, 31 двор, 44 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле рэвізіі 1858 г., 21 жыхар, уладанне памешчыка Клячоўскага. На пачатку XX ст. належала Прыбарскай сельскай грамадзе ў Целяшоўскай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. 7 двароў, 30 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Івольскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 15 двароў, 100 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоныя Лозкі», працавала кузня, ветраны млын. Зараз у складзе калгаса імя Калініна.

ЛУГІНІЧЫ, вёска ў Акцябрскім сельсавеце.

Упамінаецца ў XVIII ст. у Рэчыцкім павеце Вялікага княства Літоўскага. Паводле люстрацыі 1765 г., вёска, 17 дымоў, належала пану Вышынскаму. У XIX ст. у Дудзіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Мікалаеўскай царквы Дудзіцкага прыхода. У 1909 г. 46 двароў, 345 жыхароў. Дзейнічалі земская школа, млын. З 8.12.1926 г. цэнтр

сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, а з 30.12.1927 г. у Ліпскім сельсавеце. Паводле перапісу 1926 г., 62 двары, 363 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Баявы», працавала кузня, ветраны млын. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Клуб, магазін. У выніку аварыі на ЧАЭС адселена. Не існуе.

ЛУК'ЯНАЎ, пасёлак у Акцябрскім сельсавеце.

Заснаваны ў 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Лугініцкім, з 30.12.1927 г. Ліпскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 77 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У сувязі з аварыяй на ЧАЭС адселены. Не існуе.

ЛЮБАВІН, вёска ў Буда-Люшаўскім сельсавеце, 25 двароў, 45 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома ў XVIII ст. у Старарудняпскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. 60 двароў, 476 жыхароў. У 1917 г. адкрыта земская школа. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 39 двароў, 153 жыхары. Побач размяшчаліся Любавінскія хутары, 74 двары, 326 жыхароў. У 1929 г. быў створаны калгас імя Дзяржынскага, працавала кузня. З 16.7.1954 г. у Буда-Люшаўскім сельсавеце. У складзе калгаса імя Ульянава. Клуб, бібліятэка, магазін.

ЛЮБАНЬ, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 34 двары, 71 жыхар (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. сяло ў Гарадзецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1858 г. сяло, 137 жыхароў, уладанне памешчыка Дз.Турчанінава. Мелася драўляная праваслаўная Мікалаеўская царква, якой належалі 37 дзесяцін зямлі. Дзейнічала царкоўна-прыходская школа. У 1909 г. 33 двары, 386 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Шлях Ільіча».

ЛЮБІЦА, пасёлак у Кашалёўскім сельсавеце, 6 двароў, 7 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі навакольных вёсак. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 69 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе саўгаса «Шарыбаўскі».

ЛЮДКАВА, пасёлак у Гусявіцкім сельсавеце, 12 двароў, 20 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў час калгаснага будаўніцтва ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Старагусявіцкім (з 30.12.1927 г. Гусявіцкім) сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 18 двароў, 97 жыхароў. З 1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе калгаса імя Леніна.

ЛЮШАЎ, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, 11 двароў, 14 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка, уладанне памешчыкаў Перасвет-Солтанаў у Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У склад маёнтка ўваходзілі вёскі Люшава, Люшаўская Буда, Салтанаўка. У 1848 г. 35 двароў, 191 жыхар, належала памешчыку Случаноўскаму. У 1858 г. 26 двароў, 103 жыхары, 1413 дзесяцін зямлі, уладанне калежскага асэсара Міхаіла Перасвет-Солтана. У 1880 г. 30 двароў, 200 жыхароў, у Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Крупадзёрны завод, касцёл, 2 млыны, карчма. У 1884 г. адкрыта школа. У 1909 г. сяло, 31 двор, 290 жыхароў; фальварак, 3 двары, 4 жыхары, належаў памешчыку Ю.Перасвет-Солтану. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана працоўная школа 1-й ступені. З 20.8.1924 г. у Любавінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. З 26.7.1930 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Паводле перапісу 1926 г., 59 двароў, 212 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Камінтэрн», працавала кузня. Зараз у складзе калгаса «Юбілейны».

ЛЯСКІ, заказнік, 2 двары, 16 жыхароў, 34 дзесяціны ворнай зямлі. У заказніку знаходзілася 8 леснічовак і 10 двароў, 65 жыхароў, належаў Лібава-Роменскай чыгунцы. Не існуе.

МАЙСЕЕЎКА, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 43 двары, 79 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як вёска ў Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 26 двароў, 132 жыхары. Меўся хлебазапасны магазін. У 1909 г. 40 двароў, 235 жыхароў. З

20.8.1924 г. у Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага, з 5.4.1936 г. Буда-Кашалёўскага раёнаў. У складзе саўгаса «Дзербічы».

МАКАЎЕ, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 3 двары, 4 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Глазаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 71 жыхар. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Працавала кузня, цагельнае прадпрыемства. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе калгаса «Новае жыццё».

МАР'ІНА ПОЛЕ, пасёлак у Старабудскім сельсавеце.

У канцы XIX ст. вядомы як хутар у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносіўся да Троіцкай царквы Недайскага прыхода. У 1909 г. хутар, 12 двароў, 70 жыхароў, 148 дзесяцін зямлі, належаў селяніну Кур'янаву. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1930 г. хутаране ўступілі ў калгас. У складзе калгаса «Авангард». У сувязі з аварыяй на ЧАЭС адселены.

МАРОЗАВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Марозавічы», 143 двары, 388 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з канца XVI ст. як сяло ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства Вялікага княства Літоўскага. Паводле інвентара Гомельскага староства 1640 г., сяло, 4 дымы, 2 службы. У XIX ст. цэнтр маёнтка, уласнасць памешчыкаў Перасвет-Солтанаў, у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1855 г. належаў дваранiну Герасіму Ляшкевічу. У 1855 г. быў заснаваны вінакурны завод. У 1863 г. вёска, 184 жыхары. Меліся ветраны млын, хлебазапасны магазін, вінакурны завод, карчма, школа граматы. У 1864 г. уласнасць барона Станіслава Нолькіна, якому належала 1836 дзесяцін зямлі. У 1880 г. 79 двароў, 514 жыхароў. Промыслы: бандарны, стальмашны, шавецкі. Адносілася да Пакроўскай царквы Глазаўскага прыхода. У 1909 г. 153 двары, 1059 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Буда-Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 266 двароў, 1414 жыхароў. У 1929 г. створаны калгас «Гром». Працавала кузня. З 16.7.1954 г. цэнтр сельсавета ў Буда-Кашалёўскім раёне. Механічныя майстэрні, магазін, аддзяленне сувязі, базавая школа, дзіцячы сад, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1970 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна

МАЧУЛІШЧА, вёска ў Дуравіцкім сельсавеце, 16 двароў, 33 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядома з канца XIX ст. як засценак у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У пачатку XX ст. хутар, 25 дзесяцін зямлі, належаў селяніну А.Ляскоўскаму. У 1909 г. 6 двароў, 47 жыхароў. Адносіўся да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. З 20.8.1924 г. у Дуравіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 73 жыхары. У 1930 г. арганізаваны калгас імя Калініна, працавала кузня. Зараз у складзе саўгаса «Дуравіцкі». Клуб, бібліятэка, магазін.

МІГАЙ, пасёлак у Марозавіцкім сельсавеце, 2 двары, 3 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Буда-Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 77 жыхароў. З 16.7.1954 г. у Марозавіцкім сельсавеце. У складзе саўгаса «Марозавічы».

МІКАЛАЕЎКА, вёска ў Губіцкім сельсавеце, 11 двароў, 17 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як выселак у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1852—1867 гг. дзейнічаў цукровы завод магутнасцю 1000 пудоў цукру ў год, працавалі 202 рабочыя. У 1909 г. выселак, 28 двароў, 195 жыхароў, 160 дзесяцін зямлі, уладанне дваранiна Вязьміцінава. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 27 двароў, 121 жыхар. У 1930 г. жыхары ўступілі ў калгас. Зараз у складзе калгаса імя Энгельса.

МІКАЛАЕЎКА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Шлях Ільіча», 154 двары, 410 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў складзе маёнтка Самуйлава ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1858 г., вёска, 14 двароў, 119 жыхароў, належала памешчыку Дз.Турчанінаву. Адносілася да Мікалаеўскай царквы Любанскага прыхода. У 1909 г., 47 двароў, 71 жыхар, у Гарадзецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 2.8.1924 г. у Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі. З 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. З 28.6.1973 г. цэнтр сельсавета. Лесапільня, швейная майстэрня, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. У 1999 г. 158 двароў, 440 жыхароў, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, аддзяленне сувязі, фельчарска-акушэрскі пункт.

Радзіма Героя Савецкага Саюза С.А.Панамарова, Героя Сацыялістычнай Працы Р.Я.Кісялёва.

Помнік землякам. У цэнтры вёскі. На ўшанаванне памяці землякоў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1990 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

МІКОЛЬСК, пасёлак у Забалоцкім сельсавеце, 15 двароў, 21 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Вядомы з канца XIX ст. як фальварак у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. фальварак, 1 двор, 13 жыхароў, 416 дзесяцін зямлі, належаў стараверу В.С.Дрыбінцаву. З 20.8.1924 г. у Забалоцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., пасёлак Мікольск 1-ы, 21 двор, 144 жыхары; пасёлак Мікольск 2-і, 18 двароў, 89 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Іскра».

МУРАВЕЙ, пасёлак у Патапаўскім сельсавеце, 33 двары, 56 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў пачатку XX ст. З 20.8.1924 г. у Патапаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 13 двароў, 92 жыхары. Зараз у складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа.

МЯДЗВЕДЗЕВА, вёска ў Патапаўскім сельсавеце, 46 двароў, 64 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У пачатку XX ст. вядома як хутар у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні, 3 двары, 15 жыхароў. У 1908 г. належаў сялянам Берчанкову і Казлову, 225 дзесяцін зямлі. З 20.8.1924 г. у Патапаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна. Паводле перапісу 1926 г., 16 двароў, 69 жыхароў. У 1930 г. хутаране ўступілі ў калгас. Зараз вёска ў складзе Буда-Кашалёўскага аграрна-тэхнічнага каледжа. Бібліятэка, магазін.

НАДЗЕЖДЗІНА, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 35 двароў, 56 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1858 г., 12 двароў, 123 жыхары, належала памешчыку Дз.Турчанінаву. У 1878 г. было адкрыта лесараспрацоўчае прадпрыемства, у 1881 г. тут працавала 80 рабочых. На пачатку XX ст. 762 дзесяціны зямлі, адносілася да Мікалаеўскай царквы Любанскага прыхода. У 1909 г. 45 двароў, 377 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Прыбарскім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоная зорка». Меліся кузня, ветраны млын. З 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Зараз у складзе калгаса «Шлях Ільіча». Клуб.

НАСПА, вёска ў Губіцкім сельсавеце, 23 двары, 34 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У 1794 г. вядома як фальварак. Дзейнічала шкляная мануфактура, працавала 40 рабочых. У пачатку XIX ст. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка, уладанне памешчыка Васіля Іолшына. У 1835 г. 1169 дзесяцін зямлі, меліся 2 дзягцярныя заводы, лесапільна-дрэваапрацоўчы завод, працавала 155 рабочых. Карчма. У 1856 г. фальварак, належаў двараніну Вадзіму Аляксандравічу Вязьміцінаву, які заснаваў цукровы завод магутнасцю 342 пуды цукру ў год, на якім у 1862 г. працавалі 123 рабочыя, у большасці жанчыны. Паводле рэвізіі 1858 г., вёска, 225 жыхароў. У 1897 г. купцы Міхаіл Пятровіч Аўрамаў і Гаўрыла Сямёнавіч Курындзін заснавалі шклозавод, які працаваў да 1919 г. Меўся паравы рухавік, у 1913 г. працавала 200 рабочых. Меліся карчма, 2 ветраныя млыны, хлебазапасны магазін, школа граматы, лесапільны завод, які належаў купцу Бараноўскаму. На пачатку XX ст. 556 дзесяцін зямлі, у Недайскай воласці Рагачоўскага павета

Магілёўскай губерні. У 1909 г. вёска, 118 двароў, 779 жыхароў; маёнтак, 8 двароў, 25 жыхароў, 11 311 дзесяцін зямлі, належаў двараніну Вязьміцінаву. Дзейнічала земская школа, меліся млын, казённая вінная лаўка. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. 17.12.1924 г. на базе дарэвалюцыйнай школы была створана пачатковая школа, якая размяшчалася ў маёнтку. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 147 двароў, 736 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Інтэрнацыянал». Кузня, хлебапякарня, млын, лесапільня. Зараз у складзе калгаса імя Энгельса. Бібліятэка, магазін.

НЕГАЎКА, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, цэнтр калгаса «Юбілейны», 200 двароў, 527 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1852 г. вёска, 26 двароў, 238 жыхароў, 740 дзесяцін зямлі, належала памешчыку Э.Войніч-Сенажыцкаму. Меліся ветраны млын, хлебазапасны магазін. У 1884 г. 60 двароў, 526 жыхароў. У гэтым жа годзе была адкрыта царкоўна-прыходская школа. На пачатку XX ст. 1233 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 842 жыхары. З 20.8.1924 г. у Буда-Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана пачатковая школа, у 1924 г. 31 вучань. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 172 двары, 942 жыхары; хутар, 6 двароў, 32 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Шлях да камуны». Працавала кузня, ветраны млын. У сувязі з аварыяй на ЧАЭС для перасяленцаў з забруджаных раёнаў пабудавана 100 дамоў. Базавая школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма Героя Сацыялістычнай Працы У.М.Кірыленкі.

НЕДАЙКА, вёска ў Старабудскім сельсавеце, цэнтр калгаса «Прагрэс», 131 двор, 322 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр аднайменнага маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1848 г. фальварак барона Нолькіна, 120 жыхароў, 856 дзесяцін зямлі. Паводле рэвізіі 1858 г., 50 двароў, 475 жыхароў, уладанне памешчыка Станіслава Перасвет-Солтана. У 1862 г. адкрыта аднакласнае народнае вучылішча. У 1864 г. пабудавана драўляная Троіцкая царква. У 1878 г. уладанне памешчыка Новікава, 7623 дзесяціны зямлі. У 1880 г. вёска, 90 двароў, 680 жыхароў, цэнтр Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1885 г. сяло, мелася маслабойня, карчма, 2 ветраныя, валовы і вадзяны млыны, народнае вучылішча. У 1889 г. тут вучылася 48 хлопчыкаў, 3 дзяўчынкі. У 1894 г. пабудавана мураваная праваслаўная Троіцкая царква, у 1899 г. 2973 прыхаджаніны. У пачатку XX ст. сяло, 1562 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 196 двароў, 1356 жыхароў; маёнтак Недайка 1-я, 783 дзесяціны зямлі, належаў удаве стараверніка Якаўлева, маёнтак Недайка 2-я, 609 дзесяцін зямлі, належаў мешчаніну Д.А.Кушкараву. У сяле размяшчаліся лячэбны пакой, казённая вінная лаўка, земская школа. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана пачатковая школа. У 1926 г. 270 двароў. У 1930 г. арганізаваны калгас «Граніт». Меліся конная крупарушка, ветраны млын, кузня, цагельная арцель, медпункт. У 1969 г. у вёску пераселены жыхары пасёлка Новая Сямёнаўка. Камбінат бытавога абслугоўвання, лесапільня, млын, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма беларускага пісьменніка М.Л.Стрыгалёва.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 88 воінаў і партызан, якія загінулі ў 1943 г. У 1953 г. пастаўлены абеліск, у 1984 г. рэстаўрыраваны.

Магіла партызана Міхаіла Іванавіча Фёдарава, які загінуў у 1943 г. у баі супраць нямецка-фашысцкіх акупантаў. У 1945 г. пастаўлены абеліск.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці вяскоўцаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1990 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна.

НІВА, пасёлак у Камунараўскім сельсавеце, 9 двароў, 18 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У 1920-я гады хутар. З 8.12.1926 г. ва Уваравіцкім раёне Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 1 двор, 8 жыхароў. У 1930 г. хутаране ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. пасёлак у Буда-Кашалёўскім

раёне. Зараз у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

НОВАЕ ЖЫЦЦЁ, пасёлак у Губіцкім сельсавеце, 8 двароў, 10 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 28 двароў, 76 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе калгаса імя Энгельса.

НОВАЯ ГУСЯВІЦА, вёска, цэнтр сельсавета, 217 двароў, 632 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як вёска ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 70 двароў, 418 жыхароў, меліся ветраны млын, хлебазапасны магазін, карчма. Промыслы: бандарны, кравецкі, сталярны, стальмашны, шавецкі. На пачатку XX ст. 1338 дзесяцін зямлі. У 1909 г. 121 двор, 817 жыхароў. З 8.12.1926 г. у Старагусявіцкім (з 30.12.1927 г. Гусявіцкі) сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1930 г. створаны калгас «Вольная праца», пачала дзейнічаць дрэваапрацоўчая арцель «16-я гадавіна Кастрычніка», працаваў ветраны млын. У 1973 г. цэнтр сельсавета і калгаса імя Леніна. Лесапільня, млын, швейная майстэрня, васьмігадовая школа, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, магазін. Цяпер у складзе калгаса імя Леніна. Лесапільня, швейная майстэрня, сярэдняя школа, дзіцячы сад, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 2 магазіны.

Брацкая магіла савецкіх воінаў, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. У 1958 г. пастаўлены абеліск.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 189 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1971 г. пастаўлены абеліск.

НОВЫ ЛЮБАВІН, вёска ў Буда-Люшаўскім сельсавеце, 2 двары, 2 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Любавінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 9 двароў, 38 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 16.7.1954 г. у Буда-Люшаўскім сельсавеце. У складзе калгаса імя Ульянава.

НОВЫ СВЕТ, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 39 двароў, 58 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Глазаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 45 двароў, 244 жыхары. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 14.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе калгаса «Новае жыццё».

НОВЫ СВЕТ, пасёлак у Старабудскім сельсавеце.

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Недайскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 18 двароў, 80 жыхароў. Не існуе.

НОВЫ СВЕТ, пасёлак у Шырокаўскім сельсавеце.

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, з 30.12.1927 г. у Ліпскім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 63 жыхары. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 30.8.1966 г. у Шырокаўскім сельсавеце. У складзе калгаса «Камінтэрн». У сувязі з аварыяй на ЧАЭС адселены.

НОВЫ ШЛЯХ, пасёлак у Ліпініцкім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 14 двароў, 47 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе калгаса «Зара».

ПАБЕДНАЕ, фальварак. У 1908 г. 1 двор, 1 жыхар, 354 дзесяціны зямлі, належаў двараніну Уладзіміраву. Не існуе.

ПАДСЯМЁНАЎКА, пасёлак у Камунараўскім сельсавеце, 35 двароў, 59 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

З 8.12.1926 г. у Асобінскім, з 30.12.1927 г. у Блюдніцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 24 двары, 112 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 28.6.1973 г. у Камунараўскім сельсавеце.

ПАРАХОД, пасёлак. У 1908 г. 12 двароў, 62 жыхары, 609 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ПАТАПАЎКА, вёска, цэнтр сельсавета, 407 двароў, 992 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як вёска ў складзе маёнтка Кашалёва ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1847 г., вёска, належала казне. У 1873 г. праз вёску прайшла Лібава-Роменская чыгунка. У 1880 г. 82 двары, 689 жыхароў, адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1909 г. 148 двароў, 1014 жыхароў, дзейнічала земская школа. Побач размяшчаўся засценак Патапаўка (ён жа Макаўцы), 2 двары, 13 жыхароў, мелася 31 дзесяціна зямлі. У 1919 г. арганізавана камуна «Мамантаўская», меліся 3 ветраныя млыны. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана працоўная школа 1-й ступені. У 1924 г. 259 вучняў. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 233 двары, 1334 жыхары; пасёлак, 9 двароў, 43 жыхары. У 1930 г. створаны калгас імя Сталіна, працавала кузня. У пачатку 1960-х гадоў калгас пераўтвораны ў саўгас «Патапаўскі». Механічныя майстэрні, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма беларускага вучонага У.Р.Карцялёва.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 634 воіны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1958 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна.

Курганны могільнік. 50 насыпаў вышынёй 0,8 — 1,2 м, дыяметрам 10 — 13 м. Раскопкі не праводзіліся.

ПОРАСЛЬ, пасёлак у Крыўскім сельсавеце, 30 двароў, 49 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У канцы XIX ст. вядомы як фальварак у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. фальварак, 1 двор, 4 жыхары, 75 дзесяцін зямлі, уладанне мешчаніна Багдановіча. З 8.12.1926 г. у Крыўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., пасёлак, 18 двароў, 103 жыхары; хутар, 1 двор, 3 жыхары. У 1930 г. сяляне ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1969 г. у пасёлак перасялены жыхары пасёлка Рагавы. У складзе калгаса імя Чапаева.

ПЕРШАМАЙСКІ, пасёлак у Ліпініцкім сельсавеце, 14 двароў, 25 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны на былых памешчыцкіх землях у час калгаснага будаўніцтва. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 16 двароў, 96 жыхароў. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. У складзе калгаса «Зара».

ПРУДАЎКА, маёнтак. Належаў памешчыку Палухіну, 1 двор, 8 жыхароў. У 1908 г. мелася 875 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ПРЫБАР, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 57 двароў, 117 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў складзе маёнтка Самуйлава ў Гарадзецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1858 г. 18 двароў, 113 жыхароў, належала памешчыку Дз.Турчанінаву. У 1880 г. 23 двары, 147 жыхароў. У 1909 г. 42 двары, 278 жыхароў, 331 дзесяціна зямлі. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі. У 1930 г. створаны калгас «Новае жыццё». Меліся кузня, 3 ветраныя млыны. З 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чачора». Клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

ПРЫРЭЧЧА, пасёлак у Губіцкім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 7 двароў, 45 жыхароў. У складзе калгаса імя Энгельса.

ПЫЦЬКАЎКА, вёска ў Акцябрскім сельсавеце, 46 двароў, 83 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як вёска ў складзе маёнтка Дуравічы ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1858 г., 23 двары, 160 жыхароў, належала памешчыку Аляксандру Фашчу. У 1880 г. 49 двароў, 188 жыхароў. Царкоўна-прыходская школа. Меліся хлебазапасны магазін, ветраны млын. Вёска адносілася да Мікалаеўскай царквы Дудзіцкага прыхода. У 1909 г. 64 двары, 520 жыхароў, 596 дзесяцін зямлі. Царкоўна-прыходская школа, ветраны млын. З 8.12.1926 г. цэнтр Пыцькаўскага сельсавета Уваравіцкага раё-

на Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 90 двароў, 462 жыхары. З 30.12.1927 г. у Троцкім, з 26.7.1930 г. у Сталінскім сельсаветах. У 1930 г. створаны калгас «Кастрычнік». Меліся кузня, ваўначоска, 2 ветраныя млыны. З 30.12.1961 г. у Акцябрскім сельсавеце. У складзе саўгаса «Краснаакцябрскі». Магазін.

ПЯНЧЫН, вёска ў Гусявіцкім сельсавеце, цэнтр эксперыментальнай базы «Пянчын», 228 двароў, 648 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1846 г. сяло, 55 двароў. Дзейнічала царква. У 1862 г. маёмасць памешчыка Ю.Солтан-Перасвета, які валодаў тут 1691 дзесяцінай зямлі. У 1880 г. 100 двароў, 591 жыхар. Меліся ветраны млын, школа граматы, хлебазапасны магазін. Промыслы: бандарны, кушнерскі, стальмашны. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Уваравіцкага прыхода. У 1909 г. вёска, 131 двор, 921 жыхар, 1310 дзесяцін зямлі, належала сельскай грамадзе; маёнтак, 1 двор, 5 жыхароў, уладанне дваранкі Ядвігі Перасвет-Солтан. Школа, млын. З 8.12.1926 г. цэнтр Пянчынскага сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1929 г. створаны калгас «Рухавік». Працавала кузня, з 1931 г. цагельня, 3 ветраныя млыны, маслазавод. З 16.7.1954 г. у Гусявіцкім сельсавеце. Механічныя майстэрні, камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 97 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1962 г. пастаўлены помнік — скульптура воіна, абапал — сцены з іменамі загінуўшых.

РАГІНЬ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Рагінь», 362 двары, 890 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVI ст. як сяло ў Мінскім ваяводстве Вялікага княства Літоўскага. У XIX ст. цэнтр аднайменнага маёнтка, уласнасць памешчыкаў Дзерналовічаў, у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. Паводле рэвізіі 1816 г., 116 жыхароў. У 1846 г. 45 двароў. У 1858 г. 27 двароў, 193 жыхары, 5012 дзесяцін зямлі, уладанне Сцяпана Дзерналовіча. Меліся вадзяны млын, сукнавальня, заснаваныя ў 1651 г., якія належалі Цэзару Дарыя-Дзерналовічу. Даход складаў больш за 200 рублёў у год. Карчма. У 1860 г. пабудавана драўляная Мікалаеўская царква. У 1863 г. адкрыта царкоўна-прыходская школа. У 1880 г. сяло, 93 двары, 583 жыхары, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Меліся гарбарны завод, хлебазапасны магазін, народнае вучылішча, у якім у 1889 г. вучыліся 43 хлопчыкі і 2 дзяўчынкі, праваслаўная царква, у прыход якой у 1898 г. уваходзіла 2899 прыхаджан. Царкве належала 43,5 дзесяціны зямлі. Промыслы: бандарны, кавальскі, шавецкі. У 1893 г. у фальварку быў заснаваны вінакурны завод, на якім у 1900 г. працавала 12 рабочых, у год выраблялася 25 тыс. вёдзер спірту, даход складаў 15 тыс. рублёў. У 1909 г. сяло, 153 двары, 921 жыхар, 1135 дзесяцін зямлі; маёнтак, 1 двор, 11 жыхароў, належаў памешчыку Дарыя-Дзерналовічу, які валодаў 1327 дзесяцінамі зямлі. Дзейнічала народнае вучылішча, на базе якога ў 1918 г. створана працоўная школа 1-й ступені. Быў створаны плямгас «Рагінь», у якім у 1926 г. працавалі 83 рабочыя. З 20.8.1924 г. цэнтр сельсавета Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 217 двароў, 1075 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Улада Саветаў». Меліся вінакурны завод, масласыраварка, нафтавы млын, кузня. Дзейнічала торфараспрацоўчая арцель «Ударнік». У 1973 г. спіртзавод, вінзавод, лесапільня, швейная майстэрня, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, дзіцячы сад, бальніца, аддзяленне сувязі, сталовая, 3 магазіны. Цяпер спіртзавод, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, аптэка, аддзяленне сувязі, 3 магазіны.

Радзіма Герояў Сацыялістычнай Працы І.І.Дзяржынскага, В.А.Жукава.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 301 воін і 3 партызаны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1952 г. пастаўлены абеліск.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 332 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1962 г. пастаўлены помнік: скульптурная група — воін са схіленым сцягам, стары і жанчына.

РАДЗЕЕВА, вёска ва Уваравіцкім пасялковым Савеце, 174 двары, 395 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр маёнтка ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1873 г. тут быў пабудаваны чыгуначны раз'езд на лініі Бабруйск — Гомель. У 1880 г. вёска, 75 двароў, 398 жыхароў. Меліся 2 ветраныя млыны, карчма, хлебазапасны магазін. Адносілася да Успенскай царквы Рудзянецкага прыхода. У 1909 г. вёска, 165 двароў, 978 жыхароў, 2086 дзесяцін зямлі; маёнтак барона фон Фіцынгоф-Шэля, 170 дзесяцін зямлі. У вёсцы дзейнічалі земская школа, млын. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. у Лапіцкім сельсавеце. У 1930 г. створаны калгас імя Энгельса. Меліся кузня, сталярная майстэрня, конная крупарушка, 3 ветраныя млыны. Зараз у складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы». Базавая школа, клуб, бібліятэка, магазін.

Радзіма поўнага кавалера ордэнаў Славы А.Я.Андрэенкі, народнага мастака Беларусі В.К.Цвіркі.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 115 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1968 г. пастаўлены помнік — скульптура жанчыны з лаўровым вянком.

РАЗГУЛЯЕЎКА, дзягцярны завод, 1 двор, 7 жыхароў, у Ліпініцкай воласці, належаў дваранiну Е.Д.Дарыя-Дзерналовічу. Не існуе.

РАСЦЯРОБЫ, пасёлак у Іводьскім сельсавеце, 7 двароў, 9 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. У 1941 г. 19 двароў, 72 жыхары. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 18 двароў і загубілі 8 жыхароў. Пасля вайны адбудаваны. Зараз у складзе калгаса імя Калініна.

РУДЗЯНЕЦ, вёска ва Узоўскім сельсавеце, 157 двароў, 301 жыхар (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр маёнтка, казённая ўласнасць у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У склад маёнтка ўваходзілі фальварак і 5 вёсак. Меліся 2 вадзяныя млыны, 3 карчмы, сукнавальня. У маёнтку налічвалася 1097 жыхароў, 3320 дзесяцін зямлі. Сяляне мелі 3476 дзесяцін зямлі. У 1861 г. пабудавана драўляная Успенская царква, 3536 прыхаджан, 36 дзесяцін зямлі. У 1885 г. сяло, 81 двор, 491 жыхар, цэнтр Рудзянецкай воласці Рагачоўскага павета. Тут размяшчалася валасное праўленне, праваслаўная царква, народнае вучылішча, 2 ветраныя млыны. За 2 вярсты знаходзілася чыгуначная станцыя Сямёнаўка, за 6 вёрстаў паштовая станцыя Касцюкоўка. Промыслы: гарбарны, кавальскі, стальмашны, шавецкі. У 1848 г. праз вёску праходзіў гандлёвы шлях, які звязваў гарады Ноўгарад-Северскі, Навабеліцу, Гомель і Жлобін. У 1888 г. у народным вучылішчы вучыліся 52 хлопчыкі, 15 дзяўчынак. Прыход Успенскай царквы ахопліваў 4746 прыхаджан. Царкве належала 67 дзесяцін зямлі, 1 двор, 5 жыхароў, святарамі былі Павел Валатоўскі і Пётр Петрашэнь. У 1909 г. сяло, 185 двароў, 1115 жыхароў. Меліся народнае вучылішча, лячэбны пакой, казённая вінная лаўка, млын. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі, з 20.2.1938 г. Гомельскай вобл. У 1930 г. створаны калгас імя Леніна. Працавала кузня, ветраны млын. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна». Сярэдняя школа, Дом культуры, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 84 савецкія воіны і 4 партызаны, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1963 г. пастаўлены помнік: скульптурная група — воін, стары і жанчына.

РУДНЯ-АЛЬХОЎКА, вёска ў Чабатовіцкім сельсавеце, 47 двароў, 89 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома ў пачатку XX ст. у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. З 8.12.1926 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 127 двароў, 670 жыхароў. У 1929 г. створаны калгас «Чырвоны працаўнік». Меліся кузня, ветраны млын. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

РУДНЯ-КАШАЛЁЎСКАЯ, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 22 двары, 47 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў складзе маёнтка Кашалёў у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1830 г. тут заснаваны млын і сукнавальня. Паводле інвентара 1847 г., 15 двароў, казённая ўласнасць. У

1880 г. 302 двары, 256 жыхароў, адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. На пачатку XX ст. 404 дзесяціны зямлі. У 1909 г. 67 двароў, 515 жыхароў. З 20.8.1924 г. у Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг, з 20.2.1938 г. Гомельскай вобл. Паводле перапісу 1926 г., 65 двароў, 326 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Камунар», працавала кузня. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 56 воінаў, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1954 г. пастаўлены абеліск.

РУДНЯ-ЛІПІНІЦКАЯ, хутар. Належаў селяніну Кажамяку, 1 двор, 4 жыхары, 25 дзесяцін ворнай зямлі. Працаваў сукнавальны завод, уладальнік — дваранін Е.Д.Дарыя-Дзерналовіч, выраблялася 4600 аршын сукна. У 1880 г. меўся млын. Не існуе.

РУДНЯ ЛОЗАЎСКАЯ, вёска ў Рагінскім сельсавеце, 40 двароў, 66 жыхароў.

У XIX ст. вядома ў Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 32 двары, 198 жыхароў, адносілася да Мікалаеўскай царквы Рагінскага прыхода. У 1909 г. 44 двары, 301 жыхар, 431 дзесяціна зямлі. З 20.8.1924 г. у Рагінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 39 двароў, 182 жыхары. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе саўгаса «Дзербічы». Магазін, бібліятэка.

САЛАЎЁЎ, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 5 двароў, 9 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 87 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У выніку аварыі на ЧАЭС большасць жыхароў пераехала ў іншыя месцы.

САЛОНАЕ, пасёлак, у пачатку XX ст. 5 двароў, 51 жыхар, 70 дзесяцін зямлі. Не існуе.

САЛТАНАЎКА, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, 14 двароў, 26 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў складзе маёнтка Люшава, уладанне памешчыкаў Перасвет-Солтанаў, у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1858 г. вёска, 76 жыхароў, уласнасць калежскага асэсара Станіслава Перасвет-Солтана. З 20.8.1924 г. у Буда-Люшаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 50 двароў, 216 жыхароў. Зараз у складзе калгаса «Юбілейны».

САЎГАСНАЯ (да 1964 г. Царкоўе), вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Чачора», 179 двароў, 499 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр маёнтка ў Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1816 г. 161 жыхар. У 1841 г. была пабудавана драўляная царква Раства Багародзіцы. У 1875 г. маёмасць памешчыцы Турчанінавай, якая валодала 835 дзесяцінамі зямлі. Меліся вінакурны завод, вадзяны і ветраны млыны, сукнавальня. У 1880 г. выраблялася 20 тыс. аршын сукна. У 1880 г. 77 двароў, 475 жыхароў, у Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Дзейнічала царкоўнапрыходская школа, хлебазапасны магазін, 12 лавак. Штогод адбываўся кірмаш. Промыслы: калёсны, бандарны, кравецкі, стальмашны. У 1909 г. 102 двары, 618 жыхароў. З 20.8.1924 г. сяло, цэнтр Прыбарскага сельсавета Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі, з 5.4.1936 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1930 г. створаны калгас «Шлях Кастрычніка». Працавала кузня. З 28.6.1973 г. у Мікалаеўскім сельсавеце. У 1973 г. лесапільня, млын, швейная майстэрня, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, сталовая, магазін. Цяпер лесапільня, швейная майстэрня, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 37 воінаў і 2 партызаны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1979 г. пастаўлена мемарыяльная сцяна, абапал якой 2 стэлы з імёнамі загінуўшых.

СЕВЕРНЫ, пасёлак у Камунараўскім сельсавеце, 5 двароў, 6 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заспаваны ў 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва. З 20.8.1924 г. у Асобінскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 75 жыхароў. З 30.12.1927 г. у Блюдніцкім, з 28.6.1973 г. у Камунараўскім сельсаветах. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

СЕНАВЕЦ, вёска ў Чабатовіцкім сельсавеце, 25 двароў, 41 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XX ст. у Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. З 8.12.1926 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 25 двароў, 119 жыхароў. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. У 1941 г. 25 двароў, 129 жыхароў. У жніўні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 20 двароў і забілі 5 жыхароў. Пасля вайны вёска аднавілася. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

СІНІЧЫНА, вёска ў Івольскім сельсавеце, 117 двароў, 217 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома ў Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1848 г. вёска і маёнтак, 1223 дзесяціны зямлі, 249 жыхароў, належалі памешчыку Уласевічу. У 1880 г. вёска, 58 двароў, 363 жыхары. Меліся ветраны млын, карчма, хлебазапасны магазін. Промыслы: кавальскі, кравецкі, бондарны. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. У 1908 г. 98 двароў, 722 жыхары, 900 дзесяцін зямлі. Дзейнічала земская школа. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 у Івольскім сельсавеце. Паводле перапісу 1926 г., 178 двароў, 980 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Новы свет», працавалі кузня, 2 ветраныя млыны. Зараз у складзе калгаса імя Калініна. Клуб, бібліятэка, магазін.

СЛАБАДА-ЛЮШАЎСКАЯ, вёска ў Буда-Люшаўскім сельсавеце, 23 двары, 36 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска, цэнтр маёнтка ў Старарудпянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1860 г. уладанне памешчыкаў Ігнація і Івана Гурскіх. У 1909 г. адкрыта земская школа. З 20.8.1924 г. у Буда-Люшаўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна. На базе дарэвалюцыйнай школы ў былым панскім доме была адкрыта пачатковая школа. Паводле перапісу 1926 г., 54 двары, 286 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны араты», працавалі кузня, ваўначоска. Зараз у складзе калгаса імя Ульянава.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 13 воінаў, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну ў баях за вызваленне вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1952 г. пастаўлены абеліск.

Курганны могільнік. 10 курганоў вышынёй 1,5 — 2 м, дыяметрам 10 — 12 м. Вядомы з 1873 г. Раскопкі не праводзіліся.

СЛАВЯНЕЦ, вёска ў Марозавіцкім сельсавеце, 27 двароў, 54 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў складзе маёнтка Кашалёва Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Паводле інвентара 1847 г., вёска, 21 двор, належала казне. У 1880 г. 45 двароў, 290 жыхароў. У 1909 г. 65 двароў, 411 жыхароў, 568 дзесяцін зямлі. У 1930 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе саўгаса «Марозавічы».

СМАЛОВЫЯ ЛОЗКІ, пасёлак у Івольскім сельсавеце, 2 двары, 2 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Заспаваны ў 1930-я гады ў час калгаснага будаўніцтва. Напярэдадні Вялікай Айчыннай вайны 15 двароў, 71 жыхар. У верасні 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі 14 двароў. Пасля вайны пасёлак адбудавалі. Зараз у складзе калгаса імя Калініна.

СМЫЧОК, вёска ў Чабатовіцкім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Дняпро», 107 двароў, 321 жыхар (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVIII ст. як памежная вёска. У 1858 г. 20 двароў, 165 жыхароў, уладанне памешчыка Станіслава Перасвет-Солтана. У 1880 г. 38 двароў, 198 жыхароў у Недайскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Дзейнічала царкоўна-прыходская школа, хлебазапасны магазін, карчма, 2 ветраныя млыны. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. У 1909 г. 72 двары, 469 жыхароў. Працаваў ветраны млын. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. у Кленавіцкім сельсавеце. У 1930 г. створаны калгас «Палеская праўда». Меліся кузня, ветраны млын. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 18.1.1965 г. у Чабатовіцкім

сельсавеце. Базавая школа, дзіцячыя сад-яслі, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, фельчарска-акушэрскі пункт. У 1969 г. у вёску перасялены жыхары пасёлка Дняпроўск.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 4 воіны і 2 партызаны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. пры вызваленні раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1957 г. пастаўлены абеліск, у 1985 г. рэстаўрыраваны.

Месца базіравання Уваравіцкага падпольнага райкома КП(б)Б і партызанскай брыгады імя Шчорса. У 1968 г. каля дарогі Чабатовічы — Смычок пастаўлена стэла.

СТАРАСЕЛЛЕ, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 20 двароў, 39 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVII ст. У 1700 г. дзейнічала сукнавальная фабрыка, належала дваранам Мікалаю і Аляксею Пузыкам. З 21.8.1925 г. пасёлак у Забабскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 4 двары, 20 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Зараз у складзе саўгаса «Шарыбаўскі». Магазін.

СТАРАЯ БУДА, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Авангард», 205 двароў, 505 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска, цэнтр аднайменнага маёнтка ў Чабатовіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1878 г. уладанне памешчыцы Евяліны Солтан, якой належала 1359 дзесяцін зямлі. Меліся карчма, ветраны млын. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. Дзейнічала царкоўна-прыходская школа. У 1909 г. 91 двор, 655 жыхароў, 377 дзесяцін зямлі. Земская школа, ветраны млын. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 144 двары, 756 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Авангард», працавалі кузня, сталярная майстэрня, ветраны млын. У 1969 г. у вёску перасялены жыхары пасёлка Мікольск. У 1974 г. у Глазоўскім сельсавеце. Млын, швейная майстэрня, васьмігадовая школа, клуб, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. Цяпер камбінат бытавога абслугоўвання, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

Курганны могільнік. За 1 км на захад ад вёскі, 22 насыпы вышынёй 2—3,5 м, дыяметрам 8—12 м. Раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 98 жыхароў вёскі — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. Пастаўлены ў 1968 г. — скульптура жанчыны з лаўровым вянком.

СТАРАЯ ГУСЯВІЦА, вёска ў Гусявіцкім сельсавеце, цэнтр калгаса імя Леніна, 93 двары, 236 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 62 двары, 344 жыхары. Меліся хлебазапасны магазін, 2 ветраныя млыны. Адносілася да Успенскай царквы Рудзянецкага прыхода. Працавала царкоўнапрыходская школа. Промыслы: бандарны, сталярны, стальмашны. У 1909 г. 104 двары, 785 жыхароў, 1761 дзесяціна зямлі. Працавала земская школа (настаўніца П.А.Бадунова). Меўся ветраны млын. З 8.12.1926 г. цэнтр Старагусявіцкага сельсавета (з 30.12.1927 г. Гусявіцкі) Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1930 г. створаны калгас «Вольная праца». Меліся кузня, 2 ветраныя млыны. Цяпер сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, магазін.

СТОЎПНЯ (ПОЎЗАЎКА), хутар. У 1908 г. належаў селяніну М.М.Пранузу, 5 двароў, 40 жыхароў, 290 дзесяцін зямлі. Не існуе.

СТОЎПНЯ (ХАЛІМОНАЎКА), хутар. У пачатку XX ст. належаў селяніну Лунькову, 5 двароў, 39 жыхароў, 60 дзесяцін зямлі. Не існуе.

СТРУКІ, вёска ў Ліпініцкім сельсавеце, 59 двароў, 129 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вёска ў Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 38 двароў, 257 жыхароў. Меўся ветраны млын. У 1909 г. 53 двары, 397 жыхароў, 436 дзесяцін зямлі, адкрыта земская школа. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 27 двароў, 158 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас імя С.М.Будзённага, працавала кузня. Зараз у складзе калгаса «Зара». Сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, магазін.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 98 воінаў і 2 партызаны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях супраць

нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1953 г. пастаўлены абеліск.

СЯЛЕЦ, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, 57 двароў, 115 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома ў складзе маёнтка Кашалёў як уладанне памешчыка Перасвет-Солтана, у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1847 г. 28 двароў. У 1880 г. 48 двароў, 243 жыхары, у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1909 г. вёска, 64 двары, 526 жыхароў, 443 дзесяціны зямлі; выселак Сялец (Куляшоўка), 13 двароў, 101 жыхар, 85 дзесяцін зямлі. З 20.8.1924 г. у Кашалёўскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. У 1930 г. створаны калгас імя Сталіна, працавала кузня. У 1941 г. 86 двароў, 295 жыхароў. У кастрычніку 1943 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску і забілі 16 жыхароў. Пасля вайны вёска адбудавалася. Зараз у складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна». Бібліятэка, клуб, магазін.

Брацкая магіла партызан і савецкага воіна. Пахаваны 3 партызаны і 1 воін, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. пры вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1954 г. пастаўлены абеліск.

ТАТАРЫН, фальварак, належаў двараніну Перасвет-Солтану. У 1908 г. 2 двары, 455 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ТЭКЛЕЎКА, вёска ва Уваравіцкім сельсавеце, 43 двары, 92 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У 1909 г. вядома як фальварак, 1 двор, 5 жыхароў, у Рудзянецкай воласці Рагачоўскага павета, належаў дваранцы Праскоўі Акцыз. З 8.12.1924 г. ва Уваравіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе эксперыментальнай базы «Уваравічы».

УБОРКІ, пасёлак у Марозавіцкім сельсавеце, 32 двары, 56 жыхароў (на 1.1.2001 г.)

Узнік у 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Буда-Кашалёўскім раёне Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., пасёлак, 21 двор, 123 жыхары; хутар, 2 двары, 9 жыхароў. Цяпер у складзе саўгаса «Марозавічы».

УВАРАВІЧЫ, гарадскі пасёлак, цэнтр эксперыментальнай базы «Уваравічы», 3300 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Упершыню ўзгадваецца ў 1483 г. пры акрэсліванні меж Вялікага княства Літоўскага. У канцы XV і пачатку XVI ст. уладанне князёў Мажайскіх у Чарнігаўскім княстве. Паводле інвентара 1640 г., сяло Гомельскага староства ,11 дымоў, 5 службаў. Згадваецца царква. У XIX ст. у Гомельскім павеце Магілёўскай губерні. У 1826 г. заснавана сукнавальня, якая вырабляла 3600 аршын сукна (1880). Меўся млын. У 1858 г. 935 жыхароў. У 1861 г. адкрыта народнае вучылішча, у якім вучылася 30 хлопчыкаў і 4 дзяўчынкі. Мелася драўляная царква Раства Багародзіцы. У 1875 г. пабудавана мураваная царква. У 1876 г. заснавана крупадзёрнае прадпрыемства, у 1879 г. належала памешчыцы Праскоўі Акцыз. У 1880 г. мястэчка, 165 двароў, 902 жыхары, у Рудзянецкай воласці. Меліся царква, 4 ветраныя млыны, 2 цагельныя прадпрыемствы, вінакурны завод, 8 крам. У 1909 г. мястэчка, 314 двароў, 2372 жыхары, належала памешчыкам Ліпінскім; маёнтак, 2 двары, 14 жыхароў, належаў памешчыцы П.Акцыз. Меліся народнае вучылішча, лячэбны пакой, ветэрынарны пункт, паштовае аддзяленне, ашчаднае таварыства, карчма. З 1919 г. у складзе РСФСР, цэнтр воласці. З 8.12.1926 г. цэнтр раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 519 двароў, 2391 жыхар. Меліся сельскагаспадарчая арцель, саўгас «Новы шлях», рымарская майстэрня, сельскагаспадарчы крэдытны кааператыў, хлебапякарня, сыраварня, 2 ветраныя і 1 нафтавы млын, 2 пачатковыя школы, бібліятэка, урачэбны і ветэрынарны пункты. У 1928 г. пачала працаваць абутковая майстэрня «Працаўнік», з 1931 г. кравецкая майстэрня, цагельны завод, МТС, у 1932 г. адкрыта сталярная майстэрня, у 1933 г. маслазавод, друкарня раённай газеты «Калектывіст». З 27.9.1938 г. гарадскі пасёлак. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Прадпрыемствы: малочны, пладова-агародніннны, цагельны і хлебазаводы, камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя і музычная школы, дзіцячы сад, Дом культуры, 2 бібліятэкі, сталовая.

Радзіма народнага мастака СССР Я.Я.Майсеенкі.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 26 воінаў, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. пры вызваленні пасёлка ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1983 г. пастаўлена стэла.

Магіла ахвяр фашызму. Пахаваны 247 мірных жыхароў, якія былі расстраляны нямецка-фашысцкімі захопнікамі ў 1942 г. У 1948 г. пастаўлены абеліск.

Помнікі археалогіі: гарадзішча — за 1 км на ўсход ад пасёлка, вядома з 1873 г., раскопкі не праводзіліся; курганны могільнік — за 0,5 км на поўдзень ад пасёлка, 34 насыпы вышынёй 1 м, вядомы з 1873 г., раскопкі не праводзіліся; селішча — за 3 км на паўднёвы захад ад пасёлка, памеры 100х60 м, раскопкі не праводзіліся.

В.В.Віталева.

У З А, вёска, цэнтр сельсавета, 509 двароў, 1243 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядома з часоў Вялікага княства Літоўскага. У 1775 г. прыватнае ўладанне графа П.А.Румянцава-Задунайскага, якому ўказам ад 10.7.1775 г. імператрыца Кацярына II падарыла 293 тысячы дзесяцін зямлі. З 1834 г. маёмасць фельдмаршала Івана Фёдаравіча Паскевіча. У 1873 г. праз вёску прайшла Лібава-Роменская чыгунка. Чыгуначная станцыя. У 1922 г. адкрылася пачатковая школа. У 1930 г. жыхары вёскі адносіліся да калгаса імя Леніна. Меліся магазін, лазня. У 1974 г. агароднінасушыльны завод, камбінат бытавога абслугоўвання, пачатковая школа, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, 7 магазінаў. Цяпер сярэдняя школа, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, сталовая, 4 магазіны. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

Т.В.Чарнышова.

УЛАДЗІМІРАЎКА, пасёлак у Гусявіцкім сельсавеце, 43 двары, 99 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады. З 8.12.1924 г. у Пянчынскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 44 двары, 250 жыхароў. З 16.7.1954 г. у Гусявіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна. У складзе эксперыментальнай базы «Пянчын».

УЛАДЗІМІРАЎКА (да 1931 г. Пералаз), вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 15 двароў, 26 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. у складзе маёнтка Самуйлава ў Гарадзецкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1858 г. 10 двароў, 92 жыхары, належала памешчыку Дз.Турчанінаву. У 1909 г. 26 двароў, 220 жыхароў, 285 дзесяцін зямлі. З 4.8.1927 г. у Рагачоўскім раёне Бабруйскай акругі, з 5.4.1938 г. у Буда-Кашалёўскім раёне Гомельскай вобл. У складзе калгаса «Шлях Ільіча».

УЮТНЫ, пасёлак у Губіцкім сельсавеце, 4 двары, 5 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Створаны ў гады калектывізацыі. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, з 30.12.1927 г. у Ліпскім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 92 жыхары. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Краснаакцябрскі». У сувязі з аварыяй на ЧАЭС адселены.

ФАКЕЛ (да 1964 г. Чырвоны Сцяг), вёска ў Рагінскім сельсавеце, 47 двароў, 72 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнікла як пасёлак у 1920-я гады. З 20.8.1924 г. у Рагінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 11 двароў, 52 жыхары. У 1941 г. 63 двары, 245 жыхароў. У карасавіку 1942 г. нямецка-фашысцкія захопнікі спалілі ўсю вёску і забілі 16 мірных жыхароў. Пасля вайны адноўлена. У складзе саўгаса «Рагінь».

ФАШЧАЎКА, пасёлак, у 1908 г. 9 двароў, 71 жыхар, 178 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ФУНДАМІНКА, вёска ў Мікалаеўскім сельсавеце, 99 двароў, 203 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр маёнтка ў Меркулавіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1848 г. вёска, 41 двор, 372 жыхары, 1893 дзесяціны зямлі. У 1865 г. уладанне памешчыка Станіслава Сенажынскага, які меў 1212 дзесяцін зямлі, 2 млыны, карчму. У 1880 г. 83 двары, 476 жыхароў. Дзейнічала царкоўна-прыходская школа. Адносілася да Меркулавіцкага праваслаўнага прыхода. У 1909 г. 123 двары, 891 жыхар. Земская школа, млын, казённая вінная лаўка. З 20.8.1924 г. вёска ў Меркулавіцкім сельсавеце Гарадзецкага, з 4.8.1927 г. Рагачоўскага раёнаў Бабруйскай акругі. У 1928—1930 гг. пасёлкі Азэтаўка і Міхсеў зліліся з вёскай. У 1930 г. створаны калгасы імя Варашылава і «Беларусь». Працавалі конная крупарушка, кузня, 4 ветраныя млыны. У складзе саўгаса «Шлях Ільіча». Клуб, магазін, фельчарска-акушэрскі пункт.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Пахаваны 10 воінаў, якія загінулі ў 1943 г. пры

вызваленні вёскі ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1970 г. пастаўлены абеліск.

ХАРОШАЎКА, вёска ў Забалоцкім сельсавеце, 1 двор, 1 жыхар (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. вядома як цэнтр маёнка ў Дудзіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Адносілася да Успенскай царквы Дудзіцкага прыхода. У 1909 г. вёска, 42 двары, 281 жыхар, 230 дзесяцін зямлі; фальварак належаў графу І.Чарнышову-Круглікаву, які валодаў 3221 дзесяцінай зямлі. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Чачэрскага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. у Халоцкім сельсавеце. У выніку аварыі на ЧАЭС адсялена.

ХАЧЭМЛЯ, хутар, 2 двары, 19 жыхароў, належаў мешчаніну Пігунову. Мелася 345 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ХМЯЛЬНОЕ, вёска ў Буда-Люшаўскім сельсавеце, 21 двор, 29 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. 38 двароў, 260 жыхароў, у Стараруднянскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. З 20.8.1924 г. у Любавінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.12.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 56 двароў, 289 жыхароў. Побач размяшчаліся аднайменныя хутары, 20 двароў, 106 жыхароў. З 16.7.1954 г. у Буда-Люшаўскім сельсавеце. У складзе калгаса імя Ульянава.

Радзіма беларускага вучонага У.К.Саўчанкі.

ХОЎХЛА, вёска ў Бярвёнаўскім сельсавеце, цэнтр калгаса «Чырвоная зорка», 108 двароў, 213 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XVIII ст. цэнтр маёнтка ў Чабатовіцкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1876 г. належала мяшчанам Кушнярову і Літвінаву, 1213 дзесяцін зямлі. Мелася карчма. У 1880 г. 48 двароў, 298 жыхароў. Адносілася да царквы Раства Багародзіцы Чабатовіцкага прыхода. На пачатку XX ст. 476 дзесяцін зямлі, належала вясковай сельскай грамадзе. У 1909 г. вёска, 74 двары, 584 жыхары, 476 дзесяцін зямлі; фальварак, 1 двор, 10 жыхароў, 1129 дзесяцін зямлі, належаў мешчаніну Кушнярову. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. З 30.12.1927 г. у Бярвёнаўскім сельсавеце. Паводле перапісу 1926 г., 115 двароў, 688 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоная зорка». Працавалі 2 ветраныя млыны, кузня. З 25.12.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. Лесапільня, шавецкая і швейная майстэрні, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, аддзяленне сувязі, фельчарска-акушэрскі пункт, магазін.

Радзіма Героя Савецкага Саюза А.Л.Ісачанкі.

Брацкая магіла савецкіх воінаў і партызан. Пахаваны 6 воінаў і 4 партызаны, якія загінулі ў 1943 г. у баях супраць нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1958 г. пастаўлены абеліск, у 1990 г. заменены на новы.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 123 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1967 г. пастаўлены помнік — скульптура жанчыны з лаўровым вянком у руках.

ЦЁМНЫ ВОСАЎ, пасёлак у Камунараўскім сельсавеце, 12 двароў, 19 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Лапіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 53 двары, 160 жыхароў. З 17.7.1954 г. у Блюднінцкім, з 28.6.1973 г. у Камунараўскім сельсаветах. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

ЦІХІНІЧЫ, вёска ва Узоўскім сельсавеце, 43 двары, 94 жыхары (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. у Рудзянецкай воласці Гомельскага павета Магілёўскай губерні. У 1880 г. 10 двароў, 162 жыхары. Меўся хлебазапасны магазін. У 1909 г. 53 двары, 339 жыхароў. Дзейнічала вольная пажарная дружына, паштовае аддзяленне, народнае вучылішча, настаўнікі Андрэй Сямёнавіч Салаўёў і Георгій Аляксеевіч Някрасаў. Побач размяшчаўся маёнтак, 150 дзесяцін зямлі, належаў дваранiну Аляксандру Шалюту. З 8.12.1926 г. у Рудзянецкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 75 двароў, 376 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Перамога». Працавалі кузня, ветраны млын, торфаздабыўное прадпрыемства. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе аграпрамысловага прадпрыемства «Асобіна».

ЧАБАТОВІЧЫ, вёска, цэнтр сельсавета і саўгаса «Чабатовічы», 170 двароў, 380 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Вядома з XVI ст. як сяло ў Рэчыцкім павеце Мінскага ваяводства Вялікага княства Літоўскага. Паводле інвентара

1640 г., сяло Гомельскага староства, маёмасць паноў Васіля і Андрэя Халецкіх. У XIX ст. цэнтр маёнтка і валасці ў Беліцкім, з 1852 г. у Гомельскім паветах Магілёўскай губерні. У 1800 г. была пабудавана драўляная праваслаўная царква Раства Багародзіцы, 1692 прыхаджаніны. У 1852 г. уладанне калежскага асэсара памешчыка Венцслававіча, 4343 дзесяціны зямлі. Меліся млын, карчма, вялікі сад. У 1880 г. 115 двароў, 562 жыхары, цэнтр валасці. Размяшчалася валаснос праўленне, 2 ветраныя млыны, народнае вучылішча. Праваслаўная царква Раства Багародзіцы. Промыслы: бандарны, кравецкі, кавальскі, сталярны, цяслярны. У 1899 г. у прыходзе 4548 прыхаджан, 41 дзесяціна зямлі. У 1909 г. сяло, 186 двароў, 1405 жыхароў, 1310 дзесяцін зямлі, маёнтак, належаў дваранііну В.Людвігавічу. У сяле размяшчалася валаснос праўленне, лячэбны пакой (земскі ўрач Ф.А.Канцаловіч), казённая вінная лаўка, млын. У сакавіку 1913 г. адкрылася спажывецкае таварыства, старшыня — настаўнік земскай школы Ф.І.Пракапенка. З 8.12.1926 г. цэнтр сельсавета Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1929 г. створаны калгас «Ударнік пяцігодкі». Працавалі 2 ветраныя млыны, ваўначоска, кузня. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У 1974 г. лесапільня, млын, механічныя майстэрні, камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя школа, клуб, бібліятэка, бальніца, аптэка, ветэрынарны ўчастак, аддзяленне сувязі, сталовая, 3 магазіны. Цяпер лесапільня, механічныя майстэрні, камбінат бытавога абслугоўвання, сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, бальніца, аптэка, ветэрынарны ўчастак, 2 магазіны.

Радзіма беларускага вучонага В.Ц.Чэпікава.

Помнікі археалогіі: курганны могільнік-1 — за 1,5 км на паўночны захад ад пасёлка, 18 курганоў вышынёй да 1,6 м, дыяметрам 5—11 м, раскопкі не праводзіліся; могільнік-2 — за 1 км на паўночны захад ад пасёлка, 50 курганоў вышынёй да 2,5 м, дыяметрам 8—10 м, раскопкі не праводзіліся.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 234 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1966 г. пастаўлены помнік: скульптурная група — воін са схіленым сцягам, стары і жанчына.

ЧАРАТЫ, пасёлак у Шырокаўскім сельсавеце, 6 двароў, 10 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва. З 8.12.1926 г. у Мікалаеўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 18 двароў, 94 жыхары. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Камінтэрн».

ЧАРНЯЦІН, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 25 двароў, 49 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заспаваны ў 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва. З 8.12.1926 г. у Глазаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 32 двары, 155 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе калгаса «Новае жыццё».

ЧАРНЯЦІН, пасёлак у Шырокаўскім сельсавеце, 1 двор, 2 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады ў час калгаснага будаўніцтва на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Мікалаеўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 22 двары, 111 жыхароў. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Камінтэрн».

ЧАРНЯЦКАЯ ПАЛЯНА, пасёлак у Шырокаўскім сельсавеце, 11 двароў, 16 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Створаны ў 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Мікалаеўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. У 1929 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Камінтэрн».

ЧЫРВОНЫ СЦЯГ, пасёлак у Глазаўскім сельсавеце, 26 двароў, 49 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады сялянамі з навакольных вёсак на былых памешчыцкіх землях. З 8.12.1926 г. у Глазаўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 36 двароў, 200 жыхароў. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе калгаса «Новае жыццё».

ЧЫСТАЕ, пасёлак, у пачатку XX ст. 7 двароў, 66 жыхароў, 100 дзесяцін зямлі. Не існуе.

ЧЭРАПАЎКА, вёска ў Акцябрскім сельсавеце, 29 двароў, 58 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. хутар пры ў Дудзіцкай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. У 1909 г. хутар, 10 двароў, 39 жыхароў, 334 дзесяціны зямлі, належаў селяніну Лабудзеву. З 8.12.1926 г. у Блюдніцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., вёска, 30 двароў, 157 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас імя Варашылава. Працавалі кузня, ветраны млын, конная крупарушка. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Краснаакцябрскі».

ШАРЫБАЎКА, вёска ў Кашалёўскім сельсавеце, цэнтр саўгаса «Шарыбаўскі», 185 двароў, 480 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

У XIX ст. у Рагачоўскім павеце Магілёўскай губерні. У 1880 г. 64 двары, 440 жыхароў, у Кашалёўскай воласці Рагачоўскага павета Магілёўскай губерні. Меўся ветраны млын. У пачатку XX ст. вёска, 784 дзесяціны зямлі, адносілася да Міхайлаўскай царквы Кашалёўскага прыхода. У 1901 г. адкрыта аднакласная школа, для якой у 1903 г. было пабудавана памяшканне. У 1909 г. 111 двароў, 778 жыхароў. На базе дарэвалюцыйнай школы была створана працоўная школа 1-й ступені, у 1924 г. 227 вучняў. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 182 двары, 934 жыхары. Побач размяшчаліся Шарыбаўскія хутары, 35 двароў, 210 жыхароў. У 1930 г. створаны калгас «Чырвоны араты». Меліся ваўначоска, цагельны завод. Цяпер камбінат бытавога абслугоўвання, базавая школа, Дом культуры, бібліятэка, фельчарска-акушэрскі пункт, дзіцячы сад, аддзяленне сувязі, магазін.

Радзіма беларускага вучонага С.В.Марцэлева.

Брацкая магіла савецкіх воінаў. Помнік землякам. Пахаваны 62 воіны, якія загінулі ў лістападзе 1943 г. у баях за вызваленне раёна ад нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У 1984 г. на магіле пастаўлены помнік — скульптура воіна. Побач — стэла на ўшанаванне памяці 92 землякоў, што загінулі ў Вялікую Айчынную вайну.

ШУТНАЕ, вёска ў Буда-Люшаўскім сельсавеце, 13 двароў, 32 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Вядома з канца XIX ст. у Стараруднянскай воласці. У 1909 г. 16 двароў, 101 жыхар, 371 дзесяціна зямлі. У 1916 г. адкрыта земская школа, на базе якой пасля рэвалюцыі створана пачатковая школа, у 1924 г. 25 вучняў. З 20.8.1924 г. у Любавінскім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, а з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 33 двары, 143 жыхары. У 1930 г. створаны калгас «Шлях Леніна», працавалі ваўначоска, кузня. У складзе калгаса імя Ульянава.

Радзіма беларускага вучонага А.І.Казлоўскага.

ШЫРОКАЕ, вёска, цэнтр сельсавета і калгаса «Камінтэрн», 301 двор, 874 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Узнікла ў 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Мікалаеўскім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 33 двары, 178 жыхароў. У 1929 г. вяскоўцы ўступілі ў калгас. У 1974 г. швейная майстэрня, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін. Цяпер сярэдняя школа, Дом культуры, бібліятэка, дзіцячы сад, фельчарска-акушэрскі пункт, аддзяленне сувязі, магазін.

Помнік землякам. На ўшанаванне памяці 137 землякоў — воінаў і партызан, якія загінулі ў Вялікую Айчынную вайну. У 1970 г. пастаўлена стэла з выявай воіна.

ЯКІМАЎКА, пасёлак у Ліпініцкім сельсавеце, 23 двары, 62 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады жыхарамі суседніх вёсак. З 20.8.1924 г. у Ліпініцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 30 двароў, 141 жыхар. У складзе калгаса «Зара».

ЯРАПОЛЛЕ, пасёлак у Шырокаўскім сельсавеце, 2 двары, 4 жыхары (на 1.1.2001 г.).

Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924 г. у Лугініцкім, з 30.12.1927 г. у Ліпініцкім сельсаветах Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 6 двароў, 31 жыхар. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне, з 8.12.1966 г. у Шырокаўскім сельсавеце. У складзе саўгаса «Камінтэрн».

ЯСНАЯ ПАЛЯНА, пасёлак у Старабудскім сельсавеце. Заснаваны ў 1920-я гады на былых памешчыцкіх землях. З 20.8.1924

г. у Губіцкім сельсавеце Буда-Кашалёўскага раёна Бабруйскай, з 27.10.1927 г. Гомельскай акруг. Паводле перапісу 1926 г., 17 двароў, 97 жыхароў. У 1930 г. пасялкоўцы ўступілі ў калгас. Не існуе.

ЯСНЫ БОР, пасёлак у Чабатовіцкім сельсавеце, 11 двароў, 16 жыхароў (на 1.1.2001 г.).

Узнік у 1920-я гады. З 8.12.1926 г. у Чабатовіцкім сельсавеце Уваравіцкага раёна Гомельскай акругі. Паводле перапісу 1926 г., 12 двароў, 81 жыхар. З 17.4.1962 г. у Буда-Кашалёўскім раёне. У складзе саўгаса «Чабатовічы».

В.В.Віталева.

Яны працавалі над кнігай «Памяць»

БАБРАЎНІЧЫ Віктар Трафімавіч, нарадзіўся 8.5.1949 г. у в. Слабада Добрушскага раёна. Закончыў Гомельскі дзяржаўны універсітэт імя Ф.Скарыны (1976). Быў слесарам, настаўнікам гісторыі, інструктарам арганізацыйнага аддзела РК КПБ. Працуе завучам Струкаўскай сярэдняй школы.

БІРУКОВІЧ Клара Алегаўна, нарадзілася 4.3.1938 г. у в. Дуброўна Віцебскай вобл. Закончыла бібліятэчны факультэт Мінскага педагагічнага інстытута (1959), аспірантуру пры Гомельскім дзяржаўным універсітэце імя Ф.Скарыны. Кандыдат гістарычных навук (1977). Працуе вядучым бібліятэкарам аддзела краязнаўства абласной бібліятэкі. Аўтар шэрагу навуковых і метадычных прац краязнаўчай тэматыкі і паказальнікаў літаратуры па гісторыі Гомельшчыны. Адна з аўтараў абласной комплекснай краязнаўчай праграмы «Жывая памяць Гомельшчыны».

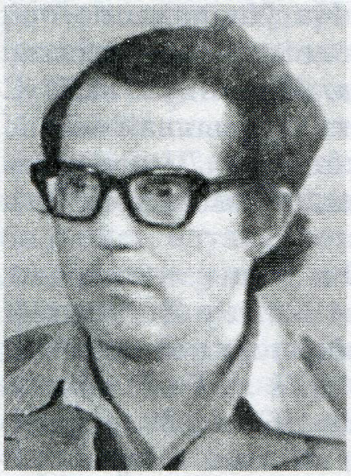

В.Т.Бабраўнічы.

К.А.Біруковіч.

Т.А.Бяланава.

Т.В.Кручэнка (Купрэвіч).

БЯЛАНАВА Таццяна Аляксееўна, нарадзілася 17.10.1959 г. у в. Елатомка Бугурусланскага раёна Арэнбургскай вобл. Бацькі працавалі на асваенні цалінных зямель, у 1961 г. сям'я вярнулася на радзіму ў в. Радзеева Буда-Кашалёўскага раёна. Тут Таццяна закончыла сярэднюю школу (1977), у 1983 г. Мазырскі педагагічны інстытут. Была настаўніцай, архівісткай Дзяржаўнага архіва Гомельскай вобласці. Працуе дырэктарам славянскай бібліятэкі ў Гомелі.

КРУЧЭНКА (КУПРЭВІЧ) Тамара Віктараўна, нарадзілася 30.5.1955 г. у г.п. Мядзел Мінскай вобл. Закончыла Беларускі дзяржаўны універсітэт (1977). Працавала настаўніцай, карэспандэнтам шматтыражных газет «Наватар» (Гомельскі шклозавод імя М.В.Ламаносава), «Ударный труд», «Голас» (Гомельскі радыёзавод імя 60-годдзя СССР), аглядальнікам аддзела пісем і сацыяльных праблем абласной газеты «Гомельская праўда». Член Саюза беларускіх журналістаў з 1982 г. Друкавалася ў газеце «Літаратура і мастацтва», у калектыўных літаратурных зборніках «Вёсны» (1977), «Магістраль» (1995), «Прайсці праз зону» (2001) і інш. Як літкансультант рэдакцыі газеты «Гомельская праўда» дапамагае ў падрыхтоўцы матэрыялаў для гарадскіх і раённых гісторыка-дакументальных Хронік Памяці.

ПРОЦКІН Іван Аляксеевіч, нарадзіўся ў 1931 г. у в. Навасёлкі Веткаўскага раёна. Закончыў Гомельскі лесатэхнічны тэхнікум (1953), Мінскую вышэйшую партый-

ную школу (1963). Працаваў у Веткаўскай МТС, райкоме камсамола, Гомельскім абкоме камсамола, сакратаром партыйнага камітэта саўгаса імя А.М.Горкага ў Гомельскім раёне, на адказных пасадах у Гомельскім абкоме партыі. Кіраўнік арганізацыйна-метадычнага цэнтра па падрыхтоўцы гісторыка-дакументальных Хронік Памяці пры Гомельскім аблвыканкоме. Узнагароджаны медалямі «За асваенне цалінных зямель», «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна», «Ветэран працы».

РАЙСКІ Уладзімір Якаўлевіч, нарадзіўся 9.5.1927 г. у г. Канстанцінаўка Данецкай вобл. Закончыў Беларускі дзяржаўны універсітэт (1962). Кандыдат гістарычных навук (1975), дацэнт (1981). Працаваў інструктарам Канстанцінаўскага гаркома ЛКСМУ, сакратаром камітэта камсамола Данецкага коксахімічнага завода, на афіцэрскіх пасадах у Савецкай арміі, газаэлектразваршчыкам завода «Гомсельмаш», настаўнікам, выкладчыкам, дацэнтам Мазырскага педагагічнага інстытута. Аўтар краязнаўчых кніг і брашур аб гісторыі фабрык і заводаў Гомеля і Мазыра, а таксама болей 50 навуковых і навукова-метадычных прац аб гісторыі машынабудавання і іншых галін народнай гаспадаркі Рэспублікі Беларусь. Узнагароджаны медалямі «За баявыя заслугі», «За доблесную працу. У азнаменаванне 100-годдзя з дня нараджэння Уладзіміра Ільіча Леніна», «Ветэран працы» і інш.

УВАРАВА Антаніна Васільеўна, нарадзілася 26.3.1957 г. у в. Сялец Буда-Кашалёўскага раёна. Закончыла Кашалёўскую сярэднюю школу, Гродзенскае культурна-асветнае вучылішча (1975), Магілёўскі бібліятэчны тэхнікум (1978), Мінскі інстытут культуры (1992). Была бібліятэкарам Буда-Кашалёўскай дзіцячай бібліятэкі, старшым бібліятэкарам, з 1994 г. — дырэктар гомельскай бібліятэкі № 11. Узнагароджана знакам «2000 год хрысціянства» (2001).

ЧАРНЯК Іван Пятровіч, нарадзіўся 25.5.1937 г. у в. Ясені Брагінскага раёна. Працаваў калгаснікам, шахцёрам у Растоўскай вобл., рабочым саўгаса «Астрагляды», нарыхтоўшчыкам, загадчыкам сельскага Дома культуры ў Брагінскім раёне. З 1986 г. у Буда-Кашалёўскім раёне,

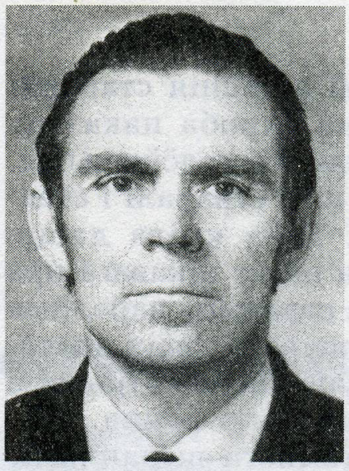
І.А.Процкін.

У.Я.Райскі.

А.В.Уварава.

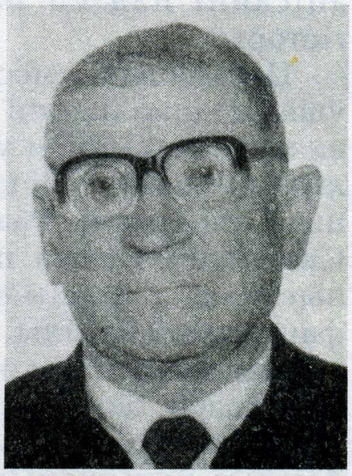
І.П.Чарняк.

Л.У.Яжова.

старшыня раённага таварыства інвалідаў па зроку. Памёр 8.6.2001 г.

ЯЖОВА Людміла Уладзіміраўна, нарадзілася 4.5.1954 г. у в. Вынашаўка Кармянскага раёна. Закончыла Беларускі інстытут інжынераў чыгуначнага транспарту (1976). Працавала інжынерам Упраўлення камунальнага будаўніцтва Буда-Кашалёўскага райвыканкома, пасля — супрацоўнік Буда-Кашалёўскага райваенкамата.

Замест эпілога

Вось і перагорнуты апошнія старонкі кнігі, у якой зроблена спроба паказаць мінулае і сучаснае Буда-Кашалёўшчыны, расказаць аб людзях, што стваралі і ствараюць яе гісторыю. Гэта кніга дасць магчымасць даведацца шмат цікавага пра родны край, дапаможа паважаць народныя традыцыі і звычаі, шанаваць сваіх знакамітых землякоў. Мы ўпершыню атрымалі свайго роду энцыклапедыю раёна. Але нават у рамках двухтомнага выдання не ўдалося змясціць усе матэрыялы і апісанні падзей нашай многавяковай гісторыі.

Цэнтральнае месца ў кнізе адведзена ўшанаванню памяці людзей, якія ахвяравалі сваім жыццём у імя сённяшняга дня, хто праславіў свой край баявымі і працоўнымі подзвігамі. Разам з іншымі народамі Савецкага Саюза нашы дзяды і бацькі выстаялі і перамаглі ў суровыя гады фашысцкай навалы. Практычна з нуля пачаўшы аднаўленне разбуранай гаспадаркі, яны сваёй творчай працай узнялі эканамічны патэнцыял раёна, захавалі і развілі багатыя культурныя і духоўныя каштоўнасці народа.

Суровыя выпрабаванні выпалі на нашу долю і ў мірны час. Чарнобыльска бяда накрыла сваім крылом і зямлю Буда-Кашалёўшчыны. Быў нанесены невымяральны ўрон здароўю людзей, эканоміцы. Выпраўленне становішча патрабавала значных матэрыяльных затрат. Эканамічныя і палітычныя рэаліі канца 1980 – 1990-х гадоў яшчэ больш ускладнілі сітуацыю.

У няпростых эканамічных умовах уступаюць у XXI ст. жыхары Буда-Кашалёўшчыны. Сур'ёзныя карэктывы ў жыццё ўносяць рыначная сістэма гаспадарання, прынцыпова новыя адносіны з суседзямі так званага блізкага замежжа.

Выканаўчыя і прадстаўнічыя органы ўлады, кіраўнікі прадпрыемстваў і гаспадарак прымаюць усе магчымыя меры, каб людзі атрымлівалі ўвесь комплекс сацыяльных паслуг, мелі гарантаваны заробак, пенсіі.

Жыццё — не роўная дарога. На ёй існавалі і будуць існаваць узлёты і падзенні, будуць і людзі з пачуццём гарачай адданасці роднай зямлі, самаахвярнасці ў імя шчасця свайго народа. У гэтым галоўная крыніца нашага дабрабыту, руху наперад. І сёння, у такі няпросты час, мы павінны зрабіць усе, каб памяць аб перажытым ніколі не згасла, а вучыла нас жыць і працаваць далей. Будзем помніць тое, што было, і змагацца за лепшую будучыню. Упэўнены, новыя пакаленні прадоўжаць лепшыя нашы традыцыі, зробяць тое, што мы не адолелі, і абавязкова напішуць новую кнігу пра гісторыю свайго краю.

А.М.Галіцкі,
старшыня раённай камісіі па напісанні гісторыка-дакументальнай хронікі,
старшыня Буда-Кашалёўскага раённага Савета дэпутатаў.

СКАРАЧЭННІ, ПРЫНЯТЫЯ Ў КНІЗЕ «ПАМЯЦЬ»

в. (д.) —	вёска (деревня)
вобл. (обл.) —	вобласць (область)
Воп. —	вопіс
г. —	год, горад
г.п. —	гарадскі пасёлак
гв. —	гвардзейскі
інш. —	іншыя
Л. —	ліст
лейт. —	лейтэнант
м. —	мястэчка
мал. (мл.) —	малодшы (младший)
МТС —	машынна-трактарная станцыя
н. (р.) —	нарадзіўся (родился)
нам. (зам.) —	намеснік (заместитель)
пам. —	памочнік
п/п —	палявая пошта
пас. —	пасёлак
р. —	рака
рад. (ряд.) —	радавы (рядовой)
р-н —	раён
с. —	сяло
С. —	старонка
сп —	стралковы полк
сд —	стралковая дывізія
Спр. —	справа
с/с —	сельсавет
ст. —	стагоддзе, старшы, станцыя
сярж. (серж.) —	сяржант (сержант)
Т. —	том
Ф. —	фонд
яфр. (ефр.) —	яфрэйтар (ефрейтор)

Змест

Да чытача 17

1941—1945

ІШЛА ВАЙНА НАРОДНАЯ 19
Землякі – Героі Савецкага Саюза 19
Поўны кавалер ордэна Славы 22
Віцэ-адмірал флоту 23
Незабыўныя старонкі жыцця 25
Клятву выканаў 26
Парторг Ласуноў 27
Браты Стрыгалёвы 27
Іду на таран 28
З задання не вярнуліся 29
У баях за Каўказ 30
Пад Сталінградам 31
Два з паловай гады на передавой 31
Лёс салдата 32
Незабыўны год 32
Франтавыя дарогі шафёраў 33
Вёсны Соф'і Голухавай 34
Сустрэчы на Эльбе 34
Дайшлі да Берліна 35
Баявыя шляхі землякоў 36
Пісьмы з фронту 38
Вярнуліся пераможцамі 40
Адраджэнне. Першыя крокі 81
Дакументы сведчаць 83
Дапамагалі мясцовыя жыхары 86

АХВЯРЫ ВАЙНЫ

Воіны-землякі, якія загінулі ці прапалі без вестак
у гады Вялікай Айчыннай вайны (1941—1945) 88
Акцябрскі сельсавет 88
Горад Буда-Кашалёва 95

Буда-Люшаўскі сельсавет 100
Бярвёнаўскі сельсавет 107
Глазаўскі сельсавет 112
Губіцкі сельсавет 122
Гусявіцкі сельсавет 128
Дуравіцкі сельсавет 138
Забалоцкі сельсавет 147
Івольскі сельсавет 152
Камунараўскі сельсавет 157
Кашалёўскі сельсавет 160
Крыўскі сельсавет 172
Ліпініцкі сельсавет 181
Марозавіцкі сельсавет 190
Мікалаеўскі сельсавет 199
Патапаўскі сельсавет 214
Рагінскі сельсавет 223
Старабудскі сельсавет 235
Уваравіцкі пасялковы Савет 247
Узоўскі сельсавет 258
Чабатовіцкі сельсавет 264
Шырокаўскі сельсавет 275
Загінуўшыя воіны-землякі, дакладнае месца нараджэння якіх не ўстаноўлена 279

1945 — да нашых дзён

У МІРНАЙ ПРАЦЫ 293
Дакументы сведчаць 299
Па старонках раённай газеты «Сцяг Ільіча» 303
Газета «Гомельская праўда» паведамляла 305
Збожжавае поле 306
Лён — наша багацце 306
З гісторыі гаспадарак і прадпрыемстваў раёна 307
Калгас імя У.І.Леніна 307
Эксперыментальная база «Уваравічы» 308
Эксперыментальная база «Пянчын» 310
Саўгас «Камінтэрн» 311
Саўгас «Краснаакцябрскі» 312
Гомельская бройлерная фабрыка 312
Сумеснае беларуска-галандскае прадпрыемства ААТ «АМІПАК» 314
Буда-Кашалёўскі лясгас 315
Будаўнічыя арганізацыі Буда-Кашалёўшчыны 316
Адукацыя 317
З гісторыі школ раёна 321
Гаўлеўская школа 321
Камунараўская школа 321
Недайская школа 322
Радзееўская сярэдняя школа 323
Чабатовіцкая школа 325
Аграрна-тэхнічны каледж 326
Ахова здароўя 328
На варце законнасці і правапарадку 330

Развіццё культуры ... 339
Дзень сённяшні ... 339
Бібліятэка: гісторыя, развіццё ... 340
На плыні падзей ... 342
Буда-Кашалёўшчына спартыўная ... 342
Жыць наперакор Чарнобылю ... 344
Вызначыліся працай ... 349
Героі Сацыялістычнай працы ... 349
Ардэнаносцы ... 355
Лаўрэаты Дзяржаўнай прэміі Беларусі ... 376
Заслужаныя работнікі Беларусі ... 376
Ганаровыя грамадзяне ... 385
Імі ганарацца землякі ... 387
Вайскоўцы ... 387
Вучоныя ... 388
Дзяржаўныя дзеячы і дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР ... 401
Творцы ... 403
Спартсмены ... 421
Людзі, дастойныя памяці ... 421
Мацярынская слава ... 435
Ваеннаслужачыя — ураджэнцы Буда-Кашалёўскага раёна, якія загінулі пры выкананні службовых абавязкаў ... 436
Загінулі ў Афганістане ... 439
Яны кіравалі раёнам ... 441
З МАТЭРЫЯЛЬНАЙ І ДУХОЎНАЙ СПАДЧЫНЫ ... 450
Асаблівасці архітэктуры Буда-Кашалёўшчыны ... 450
Помнік сядзібнай архітэктуры — маёнтак Віктарын ... 453
Крынічка ў вёсцы Сялец ... 455
Парк-гай ... 455
Парк у вёсцы Рагінь ... 456
Адраджэнне і развіццё праваслаўя на Буда-Кашалёўшчыне ... 456
Таварыства Кірылы Тураўскага ... 460
Фальклорна-этнаграфічныя традыцыі Буда-Кашалёўшчыны ... 464
Адзенне жыхароў Буда-Кашалёўшчыны ... 483
Буда-кашалёўскія ручнікі ... 485
Быццам спяваюць звонкія колеры ... 485
Творчасць продкаў зберaглі ... 486
Народны майстар ... 487
Каб добры след пакінуць ... 487
Тут зберагаюць спадчыну ... 488
Народныя калектывы Буда-Кашалёўшчыны ... 490
Музеі Буда-Кашалёўшчыны ... 493
З гісторыі населеных пунктаў ... 496
Яны працавалі над кнігай «Памяць» ... 534

**Прадстаўнікі грамадскасці Буда-Кашалёўскага раёна,
якія прымалі актыўны ўдзел у пошуку, зборы і падрыхтоўцы
матэрыялаў для гісторыка-дакументальнай хронікі
«Памяць. Буда-Кашалёўскі раён»:**

В.П.Бандарэнка, Л.І.Буракевіч, Л.Р.Бычкова, Н.М.Бянчук, Л.М.Венцэль, П.М.Гапонаў, А.П.Грамыка, М.І.Дзегцярова, Л.М.Емяльянчыкава, В.І.Жырыкава, М.А.Казакоў, Р.К.Казлова, Н.І.Кірыленка, А.А.Кісялёва, С.М.Клочка, Т.І.Краснабаева, І.М.Кузьмянкова, В.Л.Лукомскі, І.А.Лук'янцаў, В.А.Манькоўская, В.І.Мінькоў, А.Ф.Некрашэвіч, М.К.Новікаў, М.Я.Пеўнеў, В.А.Сівянкова, В.А.Старавойтава, Л.І.Хлапіцкі, Е.Е.Цыкунова.

**Прадстаўнікі іншых рэгіёнаў і арганізацый, якія дапамагалі
ў зборы матэрыялаў для гісторыка-дакументальнай хронікі
«Памяць. Буда-Кашалёўскі раён»:**

Т.А.Бяланава, Ю.Э.Глушакоў, Л.К.Корхава, І.Я.Краўцоў, Г.М.Краўцова, Т.Ф.Літвінава, У.А.Літвінаў, С.Ц.Пігулеўскі, І.А.Процкін, М.Я.Райская, Т.А.Сода, В.П.Сувалаў.

**Навуковыя работнікі, супрацоўнікі архіваў, журналісты,
якія прымалі ўдзел у напісанні матэрыялаў для кнігі:**

Дактары гістарычных навук — У.І.Лемяшонак, Г.В.Штыхаў, М.А.Дзмітрыеў, кандыдаты гістарычных навук — К.А.Біруковіч, В.В.Віталева, А.І.Драбушэўскі, Р.М.Купрыяшчанка, Р.Р.Лазько, Л.А.Лісоўскі, А.А.Макушнікаў, В.С.Новак, А.Л.Петрашкевіч, У.Я.Райскі, Л.С.Скрабіна, В.С.Сяліцкі, Г.І.Харошка, Б.В.Ульянка, Г.М.Чаянкова; кіраўнік Дзяржаўнага архіва Гомельскай вобл. А.Дз.Карасёў, журналісты — Т.В.Кручэнка, У.Р.Пернікаў, А.М.Шныпаркоў.

* * *

Асаблівую ўдзячнасць за дапамогу ў выданні кнігі раённая камісія выказвае кіраўнікам калгасаў і саўгасаў, прадпрыемстваў і ўстаноў раёна А.М.Вярбіцкаму, М.І.Зянкевічу, У.І.Кісялёву, А.П.Падалячыну, В.І.Плестакову, А.С.Радзькову, М.А.Рыбіку, Ф.А.Свердлікаву.

Супрацоўнікі выдавецкага цэнтра БЕЛТА, якія працавалі над кнігай:

Г.К.Кісялёў — галоўны рэдактар, Л.М.Драбовіч — намеснік галоўнага рэдактара, З.І.Малейка — вядучы рэдактар, В.І.Багдановіч, Л.І.Рудніцкая — рэдактары-стылісты.

Фота: А.М.Алейнікава, С.П.Халадзіліна, з фондаў раённай газеты «Авангард», грамадскіх і асабістых архіваў.

Картограф Г.Р.Шыкунова.

П15 **Памяць:** Гіст.-дакум. хроніка Буда-Кашалёўскага раёна. У 2 кн. Кн. 2-я. — Мн.: БЕЛТА, 2002. — 544 с.: іл.

ISBN 985-6302-39-0.

Другая кніга хронікі ахоплівае перыяд гісторыі Буда-Кашалёўшчыны з канца 1943 г. да нашых дзён. У ёй расказваецца пра ўдзел землякоў у Вялікай Айчыннай вайне: друкуюцца нарысы, успаміны, спісы франтавікоў, узнагароджаных ордэнамі і медалямі, спісы воінаў-землякоў, што загінулі ці прапалі без вестак на франтах Вялікай Айчыннай. Значнае месца ў хроніцы адведзена асвятленню пасляваеннай гісторыі раёна. Прыводзяцца біяграфіі вядомых землякоў і людзей, чый лёс быў цесна звязаны з гэтым краем, змешчаны звесткі пра тых, хто адзначаны працоўнымі ўзнагародамі і высокімі званнямі. Асобны раздзел кнігі прысвечаны апісанню багатай матэрыяльнай і духоўнай спадчыны Буда-Кашалёўшчыны, гісторыі яе населеных пунктаў. Кніга будзе карыснай для ўсіх, хто цікавіцца гісторыяй роднага краю.

ББК 63.3 (4 Беи)

Навукова-папулярнае выданне

ПАМЯЦЬ

Гісторыка-дакументальная хроніка Буда-Кашалёўскага раёна

У 2 кнігах. Кніга 2-я

Рэдактары:
М.З.Башлакоў, І.В.Камароў,
Б.В.Ульянка
Мастацкі рэдактар
А.В.Лапін
Тэхнічны рэдактар
А.І.Хомчанка
Карэктары:
В.В.Драздова, А.П.Кірэева
Падрыхтоўка арыгінал-макета:
А.В.Маісеенка, М.Э.Малярэвіч
Камп'ютэрны набор:
С.А.Долгая, З.У.Марцінчык

ISBN 985-6302-39-0

9 789856 302391
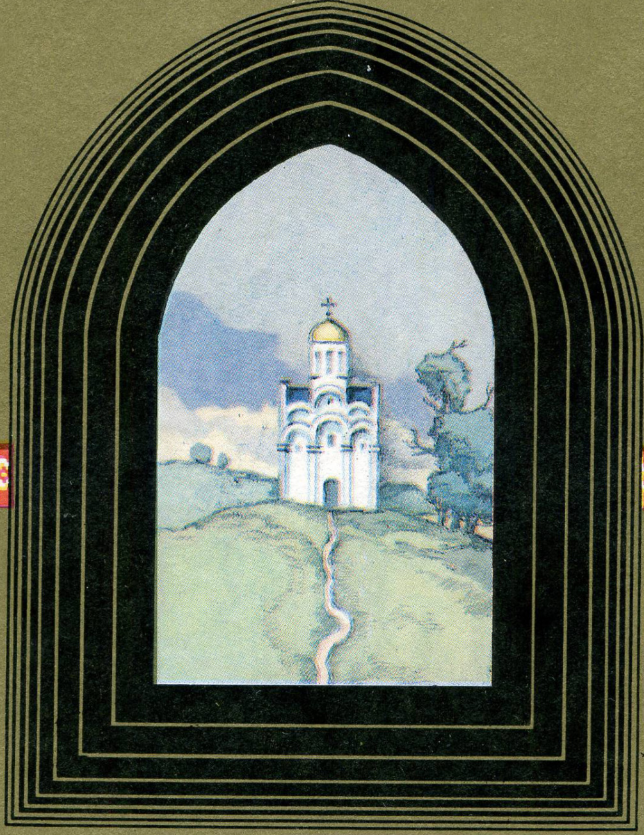
Выданне падрыхтавана выдавецкім цэнтрам БЕЛТА.
Падпісана да друку з арыгінал-макета 03.04.2002.
Фармат 70х100 1/16. Папера афсетная.
Гарнітура Кудрашоўская энцыклапедычная.
Друк афсетны. Ум. друк. арк. 43,9. Ум. фарб.-адб. 50,4.
Ул.-выд. арк. 53. Тыраж 2000 экз. Заказ 2805.
Рэспубліканскае унітарнае прадпрыемства
«Беларускае тэлеграфнае агенцтва» (УП «БЕЛТА»).
Ліцэнзія ЛВ № 60 ад 29.11.1997.
Рэспубліка Беларусь. 220030, Мінск, вул. Кірава, 26.
Рэспубліканскае унітарнае прадпрыемства
«Паліграфічны камбінат імя Я.Коласа».
220005, Мінск, вул. Чырвоная, 23.